Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Google Livres

ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑ,

Καὶ εἰς αὐτὴν ΣΧΟΛΙΑ, ἢ ἘΞΗΓΗΣΙΣ, τῶν Παλαιῶν.

HOMERI
ODYSSEA,

Et in Eandem SCHOLIA, sive INTERPRETATIO, Veterum.

Una cum NOTIS *Perpetuis, in* TEXTUM *&* SCHOLIA, *necnon* VARIIS LECTIONIBUS *longè Plurimis, & Versione* LATINA, *accuratiori limâ perpolita.*

——ἄλις πάντεσσιν Ὁμήρου·
Οὗτος Ἀοιδῶν λῷστος. *Theocrit.* Idyll. 16. v. 20.

Operâ, Studio, & Impensis,

JOSUÆ BARNES, S. T. B.

In Academiâ CANTABRIGIA, Regii GRÆCÆ Linguæ Professoris.

CANTABRIGIÆ,

Apud CORNELIUM CROWNFIELD, Celeberrimæ Academiæ Typographum, apud quem etiam, EDITORIS Nomine, Prostant Venales, MDCCXI.

In hoc *Secundo* Volumine Continentur,

DEDICATIO.
Præfatiuncula.
Argumentum *Græcum* totius *Odysséæ.*
Odyssea HOMERI, cum *Argumentis* & *Epigraphis* Veterum; *Scholiis* Emendatissimis; *Notis* in *Textum* & *Scholia*, Necessariis; *Variis Lectionibus* innumeris; necnon *Latinâ* Versione accuratius Emendatâ, à *p.* 1. ad *p.* 643.
Tractatus, de *Batrachomyomachiâ.*
HOMERI *Batrachomyomachia*, cum Tribus MSS. *Oxon.* collata.
Hymni & *Epigrammata.*
Preloquium, de HOMERI *Fragmentis.*
Fragmenta, per *Iliadem* totam & *Odysseam*, &c.
Tractatus, de *Margite.*
Margites.
Thebais, sive *Amphiarai* Expeditio.
Epigoni.
Ilias Minor.
Oechalia Expugnatio.
Cercopes.
Index, in *Odysseam.*
EDITORIS super toto opere *Epilogus.*

Illuſtriſſimo, Ornatiſſimoque Domino,

Domino LAURENTIO HYDE,

Comiti ROFFENSI,

Concilii Regii Præſidi, &c.

JOSUA BARNES, χαίρειν.

Illuſtriſſime COMES,

MULTUM me & olim Tua inſignis Humanitas obſtrinxit, quandò EDVARDI *Tertii* Regis Hiſtoriam, honoris causâ Tibi offerentem, tam benignè, honorificè, liberaliter excepiſti. Beneficia quidem ex meâ Memoriâ minimè ſolent excidere; at ea facilè rependere rarò hactenus mihi datum. Inter multa verò, quæ mihi ſecùs acciderint, hoc Unum certè Felicitatis argumentum reputo; quòd cùm *Homeri* noſtri Editio jam ad Umbilicum duceretur, Optatiſſimus ad aures Nuntius venit, Eximium Virum, Prudentiâ gravem, Pietate inſignem, Fide Nemini ſecundum, Reginæ Avunculum, Comitem *Roffenſem*, & ipſum olim *Hiberniæ* Proregem, non modò in *Regium* tandem *Concilium* cooptatum, verùm ejuſdem *Præſidem* creatum.

Hanc itaque, tot Bonorum Votis omnibus expetitam, Gratulandi occaſionem ſtatim arripui, Quam licet *Optanti Divûm promittere Nemo Auderet, volvenda Dies en! attulit ultrò*; hanc, inquam, occaſionem auream arripui publicè Gratulandi publicum *Eccleſiæ, Reginæ, Monarchiæ*, Bonis *Literis* & præſertim *Græcis*, Emolumentum, Incrementum, Succeſſum. Volui equidem, Comes Ornatiſſime, Veniam præfari; nè fòrs invitum, vel potiùs nimis occupatum, vel minùs ſaltem reverentèr, accederet atque interpellaret hæc *Epiſtola*. At id mihi,

uti ſpero, condonabit tua Prudentia ſingularis, cum ſingulari Comitate conjuncta; quòd nec tantundem Moræ paterentur Temporis anguſtiæ: Nam aut hodiè faciendum erat, quod facio, aut nunquam; jam nunc enim hâc unâ in ſchedâ *Coronis* Operi erat imponenda.

Et Dividendus erat iterum *Homerus*, & Diſpertiendus Utrique Volumini ſuus Honos. Qui enim dudum anxius hærerem, an ullibi terrarum Patronum fortè poſſem *Unum* aliquem invenire, *Homero* reverà dignum (præter Illam, quam *Unicam Duobus* præficiendam ſtatueram) nunc *Duos* reperi, *Unum* ILIADI jam antè præfixum, *Te Alterum* ODYSSEÆ, divinitùs, ut puto, conceſſum & reſervatum. Quod quidem duplex Beneficium redimere ferè poſſe videatur, multiplex illud & irreparabile Damnum, quòd *Homo Inimicus* Operi meo Mihique intulit, qui ſereniſſimæ Reginæ Animum, jam tum in hujus *Editionis* Defenſionem paratiorem, impio & inhoneſto Mendaciorum artificio avertere non eſt veritus. At iſtiuſmodi hominum inſidioſa *Malignitas* & impoſturæ (Deo gratias) indies incipiunt pateſcere. Larvata *Pietas*, fucata *Moderatio*, humilis *Superbia*, crudelis *Miſericordia*, æqua *Iniquitas*, lucroſa *Religio* ſatis iterùm nunc notæ. Satis & hoc notum, ut multa eaque magna Bona Malis nuper fuerint accumulata, multáque & magna Mala Bonis illata, majora etiam deſignata, ita & mihi, inter Alios, præcluſum hactenùs omnem ad honores aditum, ea propter, quod *Britannicæ Eccleſiæ* & *Monarchiæ* perpetuus eſſem aſſertor, & ex *Græca* olim Cathedrâ ſtrenuè defenderem.

Hoc ut nuper *Fraudi* mihi fuiſſe memini, quando nempè Ἡμεῖς ἐπ' ἀρχὴν ἤκομεν γεφυμὴν κακῶν, ità nunc *Beneficio* futurum ſpero; cùm ſcilicet Deo ſit viſum & Reginæ Optimæ, Virtutis & Literarum præmia non ampliùs iis relinquere, qui in partium ſtudia duntaxat erogarent, verùm in Eorum manibus deponere, qui ſint & ipſi æquiſſimi Rerum & Perſonarum æſtimatores, & Munerum atque Honorum diſpenſatores fidiſſimi.

Gratulor itaque *Homero*, qui verè nunc ſuis Oculis videtur reſtitutus; quùm Te videat Dignitatis illud Culmen tandem aſcendiſſe, quo ſemper dignus fueris habitus, multóſq; tuî ſimiles unà tecum Gubernaculis admotos: quibus Dei honos & *Eccleſiæ* illius firmamentum & augmentum, præ omnibus, cordi; quibus Reginæ Sereniſſimæ Intemeranda Majeſtas præcipuè Curæ; quibus Virtus, Veritas, Probitas, Sinceritas, Fides, Reipublicæ Tranquillitas & Commodum, Doctrinæ deniq; & Linguarum ſtudium, ſummo ſemper pretio ſolent haberi. Congratulor item omnibus Bonis & Piis Animis, quòd vetus M. *Britanniæ* Gloria & Virtus reflorucrit; quòd Novus Sol *Orbi*, Nova *Eccleſiæ* Pulchritudo, Novum Reginæ Decus & Tutamen, Novus *Græcis* Literis ſplendor, Novus Ingeniorum Induſtriæ Favor, atque adeò *Aurea* nobis *Secula* affulſerint.

Nec

Nec ullus hujuſmodi *Seculo* aptior Poeta, quam *Homerus*: qui & Regum auctoritatem divinitùs ortam & ſtabilitam agnoſcit, hoc loco,

Οὐκ ἀγαθὸν Πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
Εἷς βασιλεύς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
Σκῆπτρόν τ', ἠδὲ Θέμιστας· ἵνα σφίσιν ἐμβασιλεύῃ.

Regias idem Virtutes paſſim condocet & Artem Regnandi tradit; quo præcipuè nomine *Alexandro* M. & *Julio Cæſari*, aliiſque Mortalium Maximis placuiſſe dicitur. Idem Reges, non niſi à peſſimo & viliſſimo homuncione *Therſite*, opprobriis laceratos facit, eóſque, uti fit, Optimos, *Achillem* ſcilicet & *Ulyſſem*. Quin, ut ſciant omnes, Qualem Poetam Nomini tuo Dedico Offeroque, idem *Annæ* noſtræ ſanctiſſimæ Reginæ Virtutes, & Regni felicitatem his verbis graphicè depingit,

Ὦ γύναι, Οὐκ ἄντις σὲ βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
Νεικέοι· ἦ γὰρ σεῦ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει,
Ὥστε τεῦ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος· ὅστε θεουδὴς,
Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων,
Εὐδικίας ἀνέχῃσι· φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
Πυρὸν καὶ κριθάς· βεβίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῷ·
Τίκτει δ' ἔμπεδα μῆλα· θάλασσα δὲ παρέχει ἰχθῦς
Ἐξ εὐηγεσίης· ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῷ.

Verùm abundè patebit, Hoc Opus attentè verſantibus, *Homerum* non modò Poetam præſtantiſſimum, ſed & Prophetam θεόπνευστον, & Scriptorem Omni Arte, Scientiâ, Facultate & Virtute Peritiſſimum. Tu itaque, *Mæcenas* Optime, Poetam hunc Sanctiſſimum, Cura noſtra jam multo Terſiorem, quem, ex ſincero Animi affectu, Illuſtri Tuo Nomini Dicatum volui, Præſidio dehinc Tuo Munitum & Ornatum, Optimis & Maximis Principibus, quibus ferè ſolis Digniſſimus eſt ſemper habitus, reddas acceptiorem indies & gratiorem, atque proinde Me, Illius, Tuîque Cultorem Humillimum, Excellentiæ Tuæ Obſtrictiſſimum.

Dabam, ex Ædibus meis, *Hemmingfordiæ-Abbatis*, propè D. *Ivonem*, Comitat. *Huntingdon. Septemb.* 29. Feſto D. *Michaelis*, 1710.

PRÆ-

PRÆFATIUNCULA
IN
ODYSSEAM.

ILIADOS *quidem Materia tam Vaſta, quam Univerſa ipſius Naturæ Facies:* Odyſſeæ *mediocris Moles, at accurata Mundicies:* Illius immenſos miratur *Græcia* campos: Eſt huic non magnus, ſed benè cultus Ager. Γλιχερὴ γὰρ, ἡ ὀλιγόϋλος ἡ δ' Ὀδυσσείας ὑπόθεσις· *aſt hìc tamen tantum* Amplificationis *Artificium adhibet* Homerus, *ad Tenue Opus explendum, ut Ipſum ſuis Cothurnis innixum gradi, nec minus* Iliade, *Gradum grandire, ut cum* Plauto *loquar, videatur; quam rem* Grammatici πλατυσμῷ μηχανὰς, *venuſte ſatis appellant. Multo quidem demiſſior, humiliorque Perſonarum Conditio, in* hoc *Opere, quàm in* Illo, *ſi modo* Therſiten *forte excipias; licet Virtutis Exempla & Vitæ Documenta, neſcio, an* Odyſſea *non Plura exhibeat, quàm* Ilias; *unde* Alcidamas Eleates, *Philoſophus & Orator haud Ignobilis,* Τὴν Ὀδύσσειαν, Καλὸν ἀνθρωπίνου βίου κάτοπτρον, *vocavit.*

Critici *omnes agnoſcunt,* Caſtitatem & Temperantiam, *præcipuum eſſe hujus Poematis ſcopum, &* Amorem *legitimum,* Conjugalem; *in quo* Penelope *illius Exemplum inſigne proponitur. Miram etiam* Ulyſſis *Prudentiam & Conſtantiam, in Variis Fortunæ Caſibus graphicè depingit* Homerus, *necnon Dei O. M. Providentiam, qui Pios & Probos Homines in Periculis verſantes, nunquam penitus deſerit, aut obliviſcitur, quod vel hæc* Jovis *dicta teſtantur,* Πῶς ἂν ἔπειθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην; Ὃς θεὶ μῦθ' νόον ἐστὶ βροτῶν, θεὶ δ' ἱερὰ Θεοῖσιν Ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ ἕρδαντον εὐρὺν ἔχουσιν.

Monet præterea Poeta, Ab omni Injuſtitia, Injuria, Petulantia & Intemperantia prorſus abſtinendum; ubi iniquiſſimos & inſolentiſſimos Procos haud bene Fatis concedere oſtendit. Recte itaque Euſtathius, *in Proœmio,* Σωφροσύνης τῆς Ποιήσεως ταύτης ὁ κεφαλαιώδης σκοπὸς· ἡ Φιλανδρίαν δὲ παιδεύει ἔννομον τὸ Βιβλίον τοῦτο, προτιθέμενον τὴν Πηνελόπην εἰς Ἀμφοτέρων ἀρχέτυπον· ἤδη δὲ ἡ Ἀδικίας ἀπέχεσθαι ὑποτίθησιν, οἷς τὸς Μνηστῆρας ἡ δίκαια πλημμελοῦντας, ἀπαλλάττεσθαι ἐκ εὖ, ἱστορεῖ. Luciano *itaque* Ὅμηρος, ὁ μέγας Ἀληθείας ἡ Παῤῥησίας προφήτης *dicitur, &* Dion Chryſoſtomus, Τὸν μὲν Ὅμηρον νόμιζε δαιμόνιον ἡ θεῖον τῷ ὄντι Κήρυκα δ' Ἀρετῆς.

Plura equidem habui, de his rebus dicenda, præter ea, quæ diximus in Præfatione *ad* Iliada, *quæque* Dionyſius Halicarnaſſenſis *& alii in* Prolegomenis; *quæ tamen in aliud Tempus differenda ſtatui; ne Moles hujus Operis enormior æquo exurgat.*

*Εἰ θεός ἐστιν Ὅμηρος, οὐ ἀθανάτοις σεβέσθω· * *Anthology.* l. 4. c. 27. fol. 366.
Εἰ δ' οὔ μὴ θεός ἐστι, νομιζέσθω θεὸς εἶναι.

* Ἡ

*Ἡ Ὑπόθεσις τῆς ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

* Ex Tzetza Scholiis ad *Lycophron.* v. 818. *Posterianæ* Editionis.

ΜΕΤΑ τὴν Ἰλίου πόρθησιν, Ὀδυσσεὺς ἐξωθεῖς ἀνίμους, καταίρει ὡς Κίκονας, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν Ἴσμαρον περθεῖ, τοὺς τῶν λωτοφάγων Μαρώνειαν· καὶ ἅμαξαν λαφυρικὴν, οἱ ὃ φίλοι αὐτῷ σὺν οἴνῳ αὐτὸν τῇ ἐπαύριον ὃ οἱ Ἠπειρῶται Κίκονες παρεσύδην ἀθροισθέντες, παντοιοτρόπως ἠμύναντο· ἐνθὲν ὃ πλέοντες οἱ Ὀδυσσέως πλῶντες, λαιψηλότατοι ἀνδρες Ἐδδομηκοντάδυο, ἦσαν ἀφ' ἑκάστης νεὸς ἄνδρες ἓξ, δύδεκα δὲ εἷς ἦν νεὸς ὁ Ὀδυσσεύς· ὕστερ ὃ πλησθέντες. * ἐκκοίμως ἀπέπλεον· ἄνιμους ὃ συχνοθέντες δεινοῖς, ἐ μάλις ἐξελθόντες εἰς γᾶν, δύο ὅλας ἡμέρας ἔκειτο ὡς τὴν γῆν· τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ πλεῖν ἀπαρξάμενοι, μικρῷ δεῖν ἀβλαβεῖς ἦσαν ὡς τὰς πατρίδας· λαὶ ὃ Μαλέου, ἀκρωτηρίου Πελοποννήσου, ἐξωθέντες, σὺν ἅπασι νηυηρίοις, δεινοῖς ἀνέμοις ἐφέροντο· δικάτῃ ὃ ἡμέρᾳ τῇ γῇ τῶν Λωτοφάγων, ἥτοι τῶν Καμαιγειτῶν, ἀγοστιπόλεων· ὑδρευσάμενοι ὃ. * διεπέρων † παρὰ τὰς ναῦς, εἶτα ἔπεμψαν τρεῖς ἰδίων τὴν χώραν· οἱ ἡγεμόνευον δὲ Λωτῶν. ὑποτρέφειν σὺν ἤθελον· δίσσας ὃ Ὀδυσσεὺς αὐτοὺς, ἀπέπλει, καὶ ἦλθον νυκτὶ, σὺν εἰδόσι, εἰς νῆσον μικρὸν τῶν Κυκλώπων, ἔρημον. αἶγας ὃ ἀγρίους πολλὰς ἔχουσαν. ἐν τῇ ἐπαύριον ἑκατὸν, εἴκοσι, ἐ ὀκλὶ ἠριθμήσαντες, εἰσῆλθε πανημερίας· ἐνθὲν ὃ ἐσπέρᾳ καὶ πῦρ ἔδεσπον, τὸ τῇ γῇ Κυκλώπων, καὶ φωνὰς ‡ ἀμυδρὰς ἤκουον· τῇ ἐπαύριον ὃ πᾶς μὲ ἔνδεκα ναῦς Ὀδυσσεὺς αὐτὸν καθελκύσαι· τὸ τῇ ¶ μικρᾷ νήσῳ, τῇ ἑαυτῶ μόνῃ ἀπέπλει ὡς τὴν γῆν τῶν Κυκλώπων, καταπλασίᾳ χρησάμενος, καὶ παρὰ πᾶσι πτερόδη καὶ ἀπέκρυφεν αἰχμαλὼτ ταύτῃ ἀπεκρύπτει τὸν ναῦν σὺν τοῖς λοιποῖς ἑταίροις· αὐτὸς δὲ δύδεκα μόνος λαβὼν τῶν ἑταίρων, ἐ εἶτα * Μαρωνείᾳ ἀσκὸν καὶ βρώματα, εἰσῆλθεν εἰς τὸ ὃ Κύκλωπος αὐλίαιον, ὀκείνῳ ἐδὲ νομὼν τῶν προβάτων ἠχολημένον· ἐκπεπότων ὃ τῶν φίλων, φαγεῖν τροφὴ, καὶ γαλακτὸς, ἐ τῶν προβάτων λαβοῦσι, καὶ ὑποχωρῆσαι σὺν ἤθελον· ἔως ὁ Κύκλωψ ἐδὲ ἐστίᾳσε ἐλθὼν. αὐτὸς σὺ τῷ ἁπλαίῳ κατίσχε, καὶ ἠρώτησε πῶ τὰ ὑναῦς αὐτοῦ ἔσαν, καὶ ὅπως αὐτὸς καλεῖτο; ὁ ὃ αὐτὸν ἀπατᾷ, τὸν ναῦν μὲ εἰπὼν ὑπὸ ὃ κλύδωνος λυθῆναι, αὐτὸν ὃ Οὖτιν καλεῖσθ· ὁ ὃ δὺο λαβὼν τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων, κατέφαγεν· εἶτα ὁμοίως καὶ τῇ ἐπαύριον δύο φαγὼν, καὶ τὰς λοιπὰς κλείσας, ἐξήλασεν τὸν ἀγέλην ἐπὶ νομοῦ· οἱ ὃ ἐδὲ τὸ Ὀδυσσέα αὐτερεπίσκοπος ξύλου ἀπεκρυμμένου, ὑπὸ πυρκαϊᾶν ἴδυσθ, ὥστε ξηραθῆν τερεσθῆναι· καὶ συνίθεσθ τύτῳ τοφλῶσαι αὐτόν, ὃ ἐ ἐποίησαν· ἐλθόντος γὰρ αὐτοῦ περὶ ἑσπέραν, καὶ εἰσελάσαντος εἰς τὸ αὐλίαιον πάντα τὰ κτίμνια, καὶ πάλιν δύο τῶν φαγόντος, * κυρῶσιν αὐτῷ οἶνον, ἐ μεθύσαντες, τοφλῶσιν αὐτὸν· τῷ ὃ βοῶντος, ἀρτοπλῆθ πάντες οἱ Κύκλωπες, ἀκούσαντες ὃ βοῶντος αὐτῷ. Οὖτις μοι ἐπόφλωσε, μιμησάμενοι δεκάσαντες αὐτὸν, ἐπεχείρησαν· ὁ ὃ τῇ σφυρὶᾳ τὸ κτίμνια ἐκβάλλει, † παρὰ τὸν θύραν ὃ αὐτὸς καθεσθείς, ὅπως ὕστερον πλάσας τὸ αὐλίαιον, καὶ ἔνδον αὐτὸς ὑρὼν, ἀνίλῃ· οἱ ὃ προεξελθόντες ὑποκάτω τῶν προβάτων. ἐ αὐτῶν πολλὰ ἐμβαλόντες τῇ πλοίᾳ. ἀπέπλεον· βουσὶν ὃ αὐτῶν ὁ Κύκλωψ ἀκμαίῳ, λίθον βαλὼν εἰς τὸν θαλασσαν, ἴφρψεν, ὑπὸ ὃ κλύδωνος, αὐτῶν τὴν ναῦν εἰς τὴν γῆν· ὡς ὃ πάλιν ἀποπλέοντες ἐθέλον, ἠρώτα τῇ Ποσειδῶνι, μὴ ἀπολθεῖν αὐτὸς εἰς τὰς πατρίδας, καὶ πάλιν ὁμοίως λίθον βαλὼν, ἤνεγκεν αὐτὸς εἰς τὴν γῆν· εἶτα λοιπὸν ἀποπλεύσαντες ἦλθον εἰς τὸν μικρὸν νῆσον, ἔνθ ἐ αἱ λοιπαὶ νῆες αὐτῶν· εὗρον ὃ ἀκυρόῤῥους τὺς ἑταίρους, καὶ τότ μὲ εὐφροσύνης ἐπλήσθη.

Τῇ ἐπαύριον ὃ καύσας πλέοντες ἦλθον εἰς Αἰολίαν, καὶ ἀστεγέψαντες ἐκεῖ μῆνα, λαβόντες Ὀδυσσεὺς παρ' Αἰόλου τὸ ἀνέμων ἀσκὸν, ἀπέπλεον. Ζεφύρου σφᾶς ἐπὶ νυξὶ καὶ ἡμέρας πέντε· τῇ δικάτῃ δὲ τὴν Ἰθάκην, καὶ ἀνθρώπους, καὶ πῦρ καιόν· ἔκλεψεν· κεκμηκότος ὃ Ὀδυσσέως, καθεύδοντος, λύσαι τὸν ἀσκὸν, νομίσαντες χρήματα ἔχειν· ἐ ἐκχυθέντων τῶν ἀνέμων, ἀναρπάξας αὐτὸς ὁ κλόδων πάλιν φέρει ὡς Αἰολον.

ὁ ὃ Αἴολος αὐτὸς ἐκπέμπει, ὡς θεοῖς ἐχθρός. Οἱ ὃ ἐνθένδε ἓξ * ἡμέρας πλέοντες, ᾗ. ἥματα malè. ἦλθον παρὰ Λαιστρυγόνων καταπλέοντες κατέλαβον τὰς ἐνθένδε ναῦς αὐτῶν πέτρας, σὺν τοῖς λαοῖς πᾶσι, μόνῳ ὃ Ὀδυσσεῖ ἀποκόψας τὰ ἑαυτῶ νεὸς τὰ πρυμνήσια, ἔφυγε· καὶ παῖς ὃ πλέοντες, ἦλθον εἰς τὴν Αἰαίην, νῆσον τῆς Κίρκης, ἥτις ἐθηλοποιεῖ τὺς ἀνθρώπους, καὶ δύο ἡμέρας ὅλας ἐπὶ γῆς ἔκειθ ἠνῦσιν· τρίτῃ ἡμέρᾳ διαιρεθέντες εἰς δύο μέρη, ἔσησαν, τὸ μὲν τῷ ἐνὶ Εὐρύλοχος, καὶ εἰκοσάδυο ἑταῖροι, τὸ ὃ τῷ ἑτέρῳ Ὀδυσσεύς. ἐ ἕτεροι εἰκοσάδυο ἑταῖροι· καὶ κληρωθέντες, ἔπεμπον, ὁ κλῆρος ἐπὶ Εὐρύλοχον, ὥστε αὐξηθεῖν τὸν μοῖ' αὐτῷ ἐπὶ τὴν Κίρκην· ἀναλθὼν ὃ σὺν σπήλυξι, εἶδον ἐξωθεν τ' αὐλῆς τ' Κίρκης λύκους, καὶ λέοντας, ἡμέρους, σαίνοντας αὐτοὺς πᾶς ὑρᾷς· εἰσπλθόντων ὃ τῶν φίλων, αὐτὸς ἔξω ὑπλειφθη· κἀκείνης μὲν ἡ Κίρκη χαίρης ποιεῖ. δῶκε πᾶσι αὐτοῖς οἶνον μεμιγμένον τυρῷ, ἀλφίτοις, καὶ μέλιτι· Εὐρύλοχος δὲ ἦλθ ὡς Ὀδυσσέα, καὶ τὰς λοιπὰς, ἀφανίας μὲν συνεχόμενον· ἐξ ὀφθαλμῶν ὃ αὐτοῦ καθορῶσαι τὰ δάκρυα, μόλις δ' ποτε εἰς ἑαυτὸν γενόμενος, τὸν τῶν ἀφηγεῖται. ὁ Ὀδυσσεὺς αἰτεῖ αὐτὸν τὴν ὁδὸν ὑποδεῖξαι, ὡς δ' οὐκ ἐπείθη, μόνῳ Ὀδυσσεὺς τῆς πορείας ἀπέρχεται. Ἑρμῆς ὃ αὐτῷ συναντήσας, τὰ τῆς Κίρκης πάντα καπίλιξε, ἐ δίδωσιν αὐτῷ τὸ Μῶλυ, ὃ ἐξ ῥιζοτόμου βαπτὸν αἵματος ἀνθρωπείου μαγείας· ἐ ἦλθ ὡς Κίρκην ἐλθὼν, ἀμύητον σὺν ἐθηλοποίησε, ἀλλὰ καὶ τὸ ξίφος ἐπ' αὐτὴν ἐλκύσασα,

ἐλκύσασα.

ἐλκύσας, ἔπεισε δὲ τὰς φίλας αὐτοῦ πάλιν ἐκ χώρων ἀνθρώπους ποιῆσαι· κατελθὼν ὁ Ὀδυσσεὺς, ἀνήγαγε καὶ τὰς ἑτέρας φίλας αὐτῦ, τὰς μετ' Εὐρυλόχου, & χρόνον παρὰ τῇ Κίρκῃ διέτριψαν, συγκαθευδόντος Ὀδυσσέως τῇ Κίρκῃ.

Μέλλων δὲ τὸ μέλλειν αὐτὰς ἀποπλεῖν, εἶπεν αὐτοῖς. Μὴ ἄλλως εἶναι αὐτοῖς εἱμαρμένον ἀποπλεῖν, εἰ μὴ κατέλθοιεν εἰς Ἅιδην, καὶ χρήσωνται μαντείαις ἐκ τῆς Τειρεσίου ψυχῆς· καὶ δὴ οἱ ὅλης ἡμίσεως πλέοντες, κατῆλθον ἀφ' ὧν ἔκπειρίᾳ καὶ Κιμμερίᾳ ὠκεανὸν, & σπήλαιον βαθρὸν ὀρύξαντες, καὶ σφάξαντες κριὸν καὶ ὄϊν ἦλιόν τε, ἐξέχεαν εἰς τὸν βόθρον τὸ αἷμα, καὶ ἔθυσαν χοὴν τοῖς νεκροῖς, καὶ ἦλθον αἱ ψυχαὶ πρὸν αἷμα· Ὀδυσσεὺς δὲ κατέχων ξίφος, οὐκ εἶα πρὶν, αὐτῷ *καταλέξαι Τειρεσίαν, ἅτε βουλόμενος. Καὶ πρώτη μὲν ἡ Ἐλπήνορος ἦλθε ψυχὴ, ὃς ἐν τῇ Κίρκης οἰκίᾳ ὑπ' ἀθλίου ἔπεσε· θαπτέα δὲ ἡ Ἀντίκλεια, ἡ μήτηρ Ὀδυσσέως· εἶτα Τειρεσίας, ὃς πάντα τὰ μέλλοντα αὐτὸν καταλήψεσθαι ἐμαντεύσατο· μετὰ ταῦτα πάντες οἱ Ἥρωες ἦλθον, καὶ αἱ τῶν Ἡρώων γυναῖκες, λέγοντες αὐτῶν ὁ καθ' ἓν τίς ἦν. Ἐπεὶ ὅσαι ἐπεπόνθεσαν· εἶτα φοβηθέντες, μὴ ἡ Γοργὼ *ἐξέλθῃ, ἐμβάντες εἰς τὴν αὐτῶν ναῦν, ὡς πρὸς τὴν Κίρκης νῆσον, ὅπου αὐτοῖς κειμήλια· ἀπέπλευσαν δὲ ἀψάμενοι τὸν Ἐλπήνορα ἀποθανόντα, παρὰ τῆς Κίρκης τὰ χρεωδῆ λαβόντες, & τῆ Ὀδυσσέως μανίᾳ παρ' αὐτῆς, ὅσα & παρὰ Τειρεσίᾳ, τὰς Σειρῆνας, τὰς Πλαγκτὰς, τὸν Σκύλλαν, τὸν Χάρυβδιν, τὰς βόας Ἡλίου, καὶ πάντα ἁπλῶς· κηρῷ δὲ Ὀδυσσεὺς ἀλείψας τὰ ὦτα τῶν ἑταίρων, παρέπλευσε αὐτὸς ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ σὺν ἁρμονίᾳ ὤν, & ἀκάλυπτα ἔχων τὰ ὦτα· παρελάσαντες γῆν τὴν λειμῶνα τῶν Σειρήνων, & τὰ μάλα σαθρὸν, ὑφ' ὧν ἠλγέθμοι ἀπέθνησκον οἱ ἀκούοντες, λύσαν τὸν Ὀδυσσέα ἐξ ἱστοῦ ἔπειτα παρεπλεύσαντες τὰς Πλαγκτὰς πέτρας, αἳ *πρὸς ἀκμὰς συνεκρούοντο, & φοβερὸν ἀπέπλαυν τὸ κῦμα, †ἦλθον ἀφ' Χαρύβδεως & Σκύλλης, πλησίον μᾶλλον τῆς Σκύλλης· ἀφαρπαγέντων ὑπὸ παρὰ τῆς Σκύλλης ἓξ, οἱ λοιποὶ συνδιέπραξαν τῇ εἰρεσίᾳ χρησάμενοι, ἔφυγον.

Περὶ δὲ νύκτα, ἐν Ἠλίου νήσῳ Θρινακίᾳ κατωκείλισαν, καὶ Ὀδυσσεὺς παρῃνεῖ αὐτοῖς σκέλλειν· οἱ δὲ μὴ πειθόμενοι ἐξῆλθον· & κατὰ μὲν ἡμέραν ἐμενον καὶ ἀγυρτείᾳ διέζων· ὡς δὲ Νότος ἔπνευ κατὰ μῆνα ὅλον, ἀνελθόντες Ὀδυσσέως εἰς τὸ σφέτερον τῆς νήσου, Εὐξαντο, καὶ κοιμηθέντος, σφάξασιν οἱ μετ' Εὐρυλόχου βόας *σὺν, καὶ ἐθύσαν ἐπὶ ἓξ ὅλας ἡμέρας· τῇ ἑβδόμῃ δὲ παυσαμένου ἐνῦ ἀνέμου, ἐμβάντες, ὅπη πλεῖν, Ζεφύρου κατὰ μεσημβρίαν σωθραύοντος· εἶτα περαιωθέντες· Ὀδυσσεὺς δὲ μόνος τῷ τρόπῳ κατέχων, *ἐς σὺν συνεζυγμένων, †ὁλοὺκλεον ἐφέρετο· ἀναπέφυντος δὲ ἡλίου, Νότου φερόμενος, ἦλθε πρὸς τὸν Χάρυβδιν, & δρεξάμενος τῆς πρὸς τὰς πέτρας συκῆς, ἀπεκρέμετο *ἐξ αὐτῆς, τὰ δὲ ξύλα καπέδυ πρὸς τὸ βυθόν· ὀψὲ δὲ ἀναδυόντων αὐτῶν, καθὼς ἐαυτὸν ἀπὸ τῆς συκῆς, ἐπιλάβετο τῶν ξύλων· καὶ σὺν μὲν ὕπνος ἡμέρας σύχνος, δικάζων δὲ παρὰ τὸν Ὠγυγίαν νῆσον ἦλθε τῆς Καλυψοῦς, καὶ ἐπὶ χρόνοις σὺν ἐκείνῃ συνδιῆλθε· περὶ δὲ ὀγδόῳ ἀπελύθη μετὰ χειμῶνος, Διὸς *ἐπεσπέσαντος τῇ Καλυψοῖ.

Καὶ ὅτε μὲν τὰ χειμῶνος Ὀδυσσεὺς ἐπὶ καιδέκα ἡμέρας ἔπλευσεν, ἐκτῷ καιδεκάτῃ δὲ τὸν Φαιακίαν, ὅτε τὸν Κέρκυραν, εἶδεν· ἀνύμενος δὲ ἠμυρμένων, ὀργῇ Ποσειδῶνος, καπαχθὴς ὁ χειμὼν· δύο δὲ ὅλας ἡμέρας σύχνος, τρίτῃ δὲ ἡ Λευκοθέα ἐλεήσασα αὐτὸν, ἔδωκε τὸ κρήδεμνον αὐτῆς· μεθ' ὃ ἐξῆλθεν εἰς τὸν γῆν τῶν Φαιάκων, καὶ κολπώσων τὸν ὕλην σὺν ἐθέλοντα· τὰ δὲ Ἀλκίνου θυγατρὸς Ναυσικάας, μετὰ τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς, ἐλθούσης πλύνας, & πρόφρων παιγνίοις, καὶ σφωρεζησῶν, ὡς ἀκμὰς, βοᾶς χρυσώπις, ἐλέησεν Ὀδυσσέως, καὶ ἱκετεύει αὐτὴν· ἡ δὲ τροφὴν καὶ εἵμασι δῶσα, κελεύει τὸν ἐλθεῖν ὡς τὰ οἶκον· ἔνθα τῶν αὐτῆς πατρὸς, & τὸν αὐτῆς ἱκανῶσιν μητέρα Ἀρήτην, ὡς ἂν τύχοι ἔπερ & βέλοιτο· ἐκεῖσε *γῶν ἱερωπάτην, παρὰ Ἀλκίνοι καὶ τὴν Ἀρήτης, καὶ τὸν πᾶσαν, ἣν ὄφρωσι, διηγεῖται Ὑπόθησιν, καὶ δῶρα παρ' αὐτῶν μυρία λαβὼν, εἰς τὸν Ἰθάκην πέμπει· ἐπεὶ δὲ ἐπιβὰς τὰ νεὼς ἐκ τὰ Φαιακίας, περὶ ὃ ἰσοφόρου πύθμενος ἐκείσετ' καὶ εἰσελθὼν, ὡς πίνης, *παρὰ τὴν Εὔμαιον, τὸν συβώτην, ἦλθε πρὸς τὴν μνηστῆρας, καὶ πολλὰ παρὰ πολλῶν παρεμυθεῖτο, γνωρίζει ἑαυτὸν τοῖς οἰκέταις † τισὶ, καὶ Τηλεμάχῳ, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀνελὼν τὴν μνηστῆρας, ἀναγνωρίζει & τῇ ἑαυτῇ γυναικὶ, καὶ συγκαθυδήσας αὐτῇ, πάντα καλὰ λεκτὰ διηγήσατο τῇ ἐπαύριον ὃ πρωΐας ἔζεσε ¶ παρὰ τὸ ἄγος· οἱ δὲ μνηστῆρες συγγενεῖς μεθόντες τὸ μεγαρὸν, πρῶτα μὲν εἰς τὸν Ὀδυσσέως οἰκίαν ἀλθόντες, θελξαν τὰς γυναῖκας, ἔπειτα δὲ ἀπιόντες, ἐξέρχονται· & αὐτοὶ ὡς τὸ ἄγος, Ὀδυσσεῖ πολεμήσοντες· Ἀθηνᾶς δὲ βουλῇ φιλιῶντας, καὶ τὸ νεῖκος καταπαύσασι.

* Non hoc ampliùs, postquam *Argo* præterierat.
† Hic omitto nonnihil parerithes.
* Numerus *Homero* non dicitur.
* Addo ex *Homero*.
† γρ. male ὁλουκλέως.
* γρ. ἐκ αὐτῆς.
* γρ. ὀρμηθέντος, malè.
* γρ. δ'.
* γρ. περί.
† Hæc tria vocabula addo, ex *Homero*.
¶ γρ. περί.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Α΄.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Α.

Θεῶν ἀγορὰ γίνεται περὶ Διὸς τῆς Ὀδυσσέως εἰς Ἰθάκην παρόδου· μετὰ τὴν Καλυψοῦς νῆσον· μεθ' ἣν ἡ Ἀθηνᾶ εἰς Ἰθάκην παραγίνεται πρὸς Τηλέμαχον, ὑφαρπασθέντα Μέντῃ βασιλεῖ Ταφίων. Γενομένης δὲ ἀμοιβαίας, παραγίνεται ἡ Ἀθηνᾶ Τηλεμάχῳ, παρεγκαλοῦσα αὐτῷ τοῦ πατρὸς ζήτησιν, εἰς Πύλον μὲν, πρὸς Νέστορα, εἰς Σπάρτην δὲ, πρὸς Μενέλαον, ἀπαιτοῦσι, ἐμφανεῖ δῆτα, εἰ ζῇ οὗτος. Καὶ τὴν μνηστῆρων γίνεται ἀναχώρησις.

Ἐπιγραφαί.

Θεῶν ἀγορά. Ἀθηνᾶς παραγίνεται πρὸς Τηλέμαχον· Μνηστήρων ἀναχώρησις.

Ἄλλως.

Ἄλφα, θεῶν ἀγορὴ, Ὀδυσσέως Παλάδι χάρισι.

Lib. I.

Ἄνδρα μοὶ ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
Πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε·
Πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα, καὶ νόον ἔγνω·
Πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα, ὃν κατὰ θυμόν

VIrum dic mihi, Musa, sagacem, qui valdè multùm
Erravit, postquam Trojæ sacrum oppidum diripuerat;
Multorum interim hominum vidit urbes, & mores novit:
Plurimos autem ille in mari passus est dolores, suo in animo

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἄνδρα.] Νεῦ τὴ φύσει. ὁ γὰρ ὑφίστησιν δύο ὑπάρχειν ἀνάγκη πρῶτα, ἢ ἀφαιρεῖται· δηλοῖ δὲ καὶ τὴ ἀνδρῶν, οἷς, Ἀνδρὸς ἀναβάσεως· καὶ τὴ ἀνδρὸς ἁλιπλάγκτου, οἷς, Νέστορ, οἷς πω τῶν γε μετ' ἀνδρῶν ἴζου ἀγαθοῦ. καὶ τὸν γάμον δὲ, οἷς, Ἀνδρα μοι, ἔννεπε, καὶ ὑπὸ πατρὶ καὶ μήτρα. καὶ τὴ φύσει, Ἀνδρὸς κλέπτοντος, καλλίζωνοί τε γυναῖκες. Ἔννεπε.] Εἰπέ. Πολύτροπον.] Ἐπὶ πολλὰ τρεπόντα τὸν λόγον, συνετὸν, ἢ πολλῶν ἔμπειρον τρόπων.

2. Πλάγχθη.] Ἐπλανήθη. Ἐπὶ Τροίης.] Ἀντὶ ἕνεκα· ἀφ' ὧν τὸν Τροίαν. Ἴδεν πόλεις κ.τ.λ.] Δεῖ τὸ πεπτωκὸς ὑπὸ χεῖρα· ἢ ἀφ' τὸν ἀπὸ τῶν Δία ὑποτίθεσθαι. Ἔπερσεν.] Ἐπόρθησεν.

3. Ἄστεα.] Πόλεις.

4. Πάθεν ἄλγεα.] Ἐνεχθῆναι ποιητὴν, εἶτα ὑπὸ καλῆς ψυχῆς· Ἀρνόμενος] Τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφαιρούμενον καὶ αὐξῶν ἑαυτὸν, καὶ τὰς ἑταίρας· ἢ ἀντὶ τοῦ καθαπαξάμενος τὸν ἑαυτοῦ ψυχὸν, καὶ τὸν εἰς τὸ οἶκον τιμωρίαν, ὑπὲρ τῶν ἑταίρων· εἶον αὐτὸς ἀπώλεσε ζῆλον, ἵνα σώσῃ τὰς ἑταίρας· ἀλληγορίαν ἐπὶ τοῦ καὶ νόον. Πάντα.] Θαλάσσης. Ὃν καθ' ὑμόν.] Καθὸ τὸν ἑαυτοῦ ψυχήν.

NOTÆ.

V. 1. Ἄνδρα μοὶ ἔννεπε, Μοῦσα.) *Johan. Charax*, vetus *Grammaticus*, in libello περὶ τῶν Ἐγκλινομένων, Μέμφθη] οἱ ἀπερισπάστως, τὸ δεύτερον χρόνον ἔχοντα δύο ἐξείας ἐφεξῆς, οἷς, ἄνδρ' μοι ἔννεπε· ἐγκλίνεται εἰς τὸν πρῶτον τὸ δεύτερον· καὶ ὁ Ὁδυσσεὺς ὁ Ἀριστάρχου ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς Ἰλιάδος ἀνέγνω εἰς τὸν, Ἄνδρα μοι, δύο ἐξείας, ἄνευ μείου ἀὸ, φάσκων, Ἐν ἀρχῇ τῆς Ποιήσεως παρέλαβον ἡ ποιότης. Confer *Joh. Rodolphi Weſtſtenii* Diſſert. de Accentibus *Græcorum*, §. XIII. *Livius Andronicus* hunc Verſum ità reddit, *Virum mihi, Camœna, verſutum inſice.* A. Gell. Noct. Att. l. 18. c. 9. Vid. ad v. 64. & v. 225.

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Πολύτροπον) χρ. πολύαγγον *Ariſtoph.* Schol. fol. 74. *Flor.* Ed. *Edmundi Burg*, Not. MS. *Euſt.* f. 1381. l. 47. ubi non hanc tam *Lectionem*, quam ſcommaticam alicujus *Parodiam* dicit, nec ſine ratione.

4. Ἄλγεα ὃν καθ' ὑμὸν, Ἀρνύμενος.) χρ. Ἄλγεα· ὃν καθ' ὑμόν· Ἀρνύμενος, MS. CCC. & *Brevia* Scholia.

Ἀρνύμενος ἰὸν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἑταίρων·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἑτάρους ἐρρύσατο, ἱέμενός περ·
Αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο·
Νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἠελίοιο
Ἤσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
Τῶν ἀμόθεν γε, θεὰ, θύγατερ Διός, εἰπὲ καὶ ἡμῖν.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
Οἶκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφυγότες ἠδὲ θάλασσαν·
Τὸν δ' οἶον, νόστου κεχρημένον ἠδὲ γυναικός,
Νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
Τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἶκόνδε νέεσθαι
Εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων,

Magnâ curâ servans suamque animam & reditum sociorum:
Sed neque sic eripuit socios, tametsi cupidus,
Suis enim ipsorum nequitiis perierunt;
Stulti, qui boves supergradientis Solis
Comederunt: ast ille iis abstulit reditûs diem.
Horum partem aliquam, dea, filia Jovis, dic & nobis.
Jam alii quidem omnes, quotquot effugerant sævam mortem,
Domi erant, belloque elapsi & mari;
Hunc solum, reditûs indigentem atque uxoris,
Nympha veneranda detinebat Calypso, diva dearum,
In specubus cavis, *illum* inprimis cupiens *sibi* maritum esse.
Sed quando tempus venit, circumvolventibus annis,
Quo ei destinârunt dii domum redire
In Ithacam; (neque tum expers erat certaminum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

5. Ἀρνύμενος.] Ἀντὶ τοῦ καταστρεφόμενος. Ἦν.] Τῷ ἑαυτῷ νόστον ἦν φησὶ, τῷ οἰκαδὲ ἐπάνοδον.

6. Ἐρρύσατο.] Ἔσωσεν. Ἱέμενός περ.] Καίτοι βουθυμούμενος.

7. Σφετέρῃσι.] Ταῖς ἑαυτῶν. Ἀτασθαλίῃσιν.] Φρενοβλαβείαις. Ὄλοντο.] Ἀπώλοντο.

8. Νήπιοι.] Ἄφρονες, ἀνόητοι. Οἳ καὶ βοῦς.] Ἐμανήσθη τέκνων, ἐπὶ τὰ σφετερίσεως ἀδικήσαντες, ἀπώλοντο. Ὑπερίονος.] Ἐπιφερὴς, ἢ ἡλίκος ὑπὲρ ἡμᾶς ἴσης. Ἡσίοδος δὲ Ὑπερίονα αὐτὸν ἐπωνόμασεν.

9. Νόστιμον ἦμαρ.] Τὴν τοῦ ἀνακομιδῆς ἡμέραν.

10. Τῶν ἀμόθεν γε.] Τῶν ὡδὶ τὴν Ὀδυσσέα, ὁπόθεν θέλεις, πραξέων, ἀπό τινος μέρους ἀρξαμένη διηγοῦ ἡμῖν. Ἀμόθεν.] Ποθέν· ἔστι λέξις τοῦ Ἀττικῶν. ἢ ἀπό τινος μέρους, ὁπόθεν θέλεις. Θύγατερ Διός.] Ἀντὶ δὲ, ὦ μοῦσα. Εἰπὲ καὶ ἡμῖν.] Ὡς σὺ οἶδας, ἵνα καὶ ἡμεῖς γνῶμεν.

N O T Æ.

9. Αὐτὰρ ὁ) Ὁ pro ὃς, vel ἕτος, ut sæpè alias.

10. Ἀμόθεν) *Hesych.* ἀπό τινος μέρους, ὁπόθεν θέλεις. Quæ ipsa Verba *Br. Schol.* habent, tum locum hunc profert. Ἀμὸς, αὐτὶ δ, ὁ εἷς· ἢ, ὁ πὶς· ἑάμιος, μηδαμὸς, αὐτὶ δ, ἑλὶς, μηδεὶς, ὅτις, μήτις· ἑάμοθεν, αὐτὶ δ, ἑλὶποθεν, ἐξ ἑάντος μέρους, ἢ πάντα. Ἀμῶς, ἀμῇ, ἀμωσγέπως, ἀμηγέπῃ· ἑάμαῶς, ἑάμαῖ, καὶ ἑάμεμαὶ, παρ' Ἀνακρέοντι. Vid. *Eustath.* fol. 1383. lin. 52. *Anacreontis* locus, v. 1084. Ἄμυδις aliò pertinere censetur. Ejusmodi voces sunt, ἄλλοθεν, vel ἄλλοθι, πάντοθεν, ἔκποθεν & ἔμποθεν, *Theocrit.* Idyl. 9. v. 6.

11. Αἰπὺν ὄλεθρον) Αἰπὺς, ὑψηλὸς, σκληρὸς, χαλεπός. *Eustath.* fol. 16. lin. 44. & *Etymolog.* M. Item ἀφυκτος, ut *Iliad.* ν'. v. 773. τῶν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.

18. Πεφυγμένος) De hac voce diximus, ad *Iliad.* ζ'. v. 488.

NOTÆ IN SCHOLIA.

5. Ἀρνύμενος) ἀντὶ καταστρεφόμενος· ἐπειδὴ λέγει τὴν ἀρετὴν καὶ τὰ ἄλλα ζῶα τὰς ἀμοιβὰς ἐποιοῦντο οἱ ἀρχαῖοι. *Eustath.* fol. 1383. lin. 7.

13. *Οἷον) μόνον. Οἶον) ὁποῖον. MS. *Gonvillo-Caiense.* Ibid. Κεχρημένον) ἐπιδεόμενον. χρήζοντα. MS. GC. *Ibid.* Περιτελλομένων) περιτελλόντων. MS. *id.*

VARIÆ LECTIONES.

7. Αὐτῶν) γρ. αὐτῶν. Item κεῖνοι, *Etymolog.* M. v. Ἀτασθαλία. Ast ille locus, *Iliad.* δ'. v. 409.

18. Πεφευγμένος) γρ. πεφυγμένος. Vid. Not. in *Textum*, ad *Iliad.* ζ'. v. 488.

Καὶ

Καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες,
Νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχὲς μνώεσκεν
Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ, πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μελεχίαθε τηλόθ' ἐόντας,
Αἰθίοπας, τοὶ δίχθα δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
Οἱ μὲν δυσομένου ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος,
Ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.
Ἔνθ' ὅγε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀθρόοι ἦσαν.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
Τὸν ῥ' Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκτανεν Ὀρέστης·
Τοῦ ὅγ' ἐπιμνησθείς, ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα,
Ὤ πόποι, οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται·
Ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ

Etiam inter ſuos amicos) dii quidem miſerabantur omnes,
Præter Neptunum; ille enim indefinenter iraſcebatur
Divino Ulyſſi; antequam ſuam in terram veniret.
Sed ille quidem Æthiopas acceſſerat longè ſemotos,
(Æthiopas, qui bifariàm diviſi ſunt, ultimi hominum,
Alii quidem ad occidentalem ſolem, alii vero ad orientalem)
Participans taurorumque & agnorum hecatombam.
Ibi ille delectabatur convivio aſſidens: cæterum dii alii
Jovis in regiâ Olympii congregati erant.
His utique ſermones cœpit pater hominumque deorumque;
Recordabatur enim in animo nobilis Ægiſthi,
Quem Agamemnonides inclytus occidit Oreſtes:
Hujus ille memor his verbis immortales affatus eſt,
"Dii Boni, ut ſcilicet deos mortales culpant!
"Ex nobis enim inquiunt mala eſſe; hi vero & ipſi

ΣΧΟΛΙΑ.

19. Οἷσι.] Τοῖς ἑαυτῶ. Ἐλέαιρον.] Ἤλεων.

20. Νόσφιν.] Χωρὶς. Ὃν ἀσπερχές.] Οὕτως δὲ ἔλεγε. Μενίαινεν.] Ἐχολᾶτο, ὠργίζετο.

21 Ἀντιθέῳ.] Ἰσοθέῳ καὶ ἀριστεῖ. Πάρος.] Πρὸν, ἐφθάκει.

22. Μετηλίαθε.] Μετῆλθεν. Τηλόθ' ἐόντας.] Μακρὰν οἰκοῦντας.

23. Δίχθα.] Διχῶς, εἰς δύο. Δεδαίαται.] Νενέμηνται, μεμερισμένοι εἰσίν. Οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐπ' ἀνατολὰς εἰσιν, οἱ δὲ ἐπὶ δυσμάς. Τινὲς δὲ φασὶ Νείλου χίζοις αὐτοὺς λέγεσθαι.

24. Δυσομένου ὑπερίονος.] Τοῦ φασὶ δύσιν ἡλίου βάλλειν δὲ εἰσιν οὗτοι τοὺς Αἰθίοπας, τοὺς φασὶ δύσιν ὄντας. Οἱ δ' ἀνιόντος.] Ἀνατέλλοντος· τοὺς ἀνατολικοὺς δηλοῖ.

25. Ἀντιόων.] Μεταληψόμενος, ἤτοι ὑπομενῶν, ἢ μεταλαμβάνων. Ἑκατόμβης.] Μεγάλης θυσίας.

26. Δαιτὶ.] Εὐωχίᾳ. Παρήμενος.] Παρὼν, ἀμφιθαλὴς.

27. Ὀλυμπίου.] Τοῦ τὸ ὄλυμπον οἰκοῦντος. Ἀθρόοι.] Ὁμοῦ.

28. Τοῖσι δέ.] Ἐν τούτοις δὲ τοῖς θεοῖς. Μύθων.] Λόγων. Ἦρχε.] Προκατήρχθε. Πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Ὁ Ζεύς.

29. Μνήσατο.] Ὑπεμνήσθη. Ἀμύμονος Αἰγίσθοιο.] Ἤτοι, καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ γένους ἀγαθοῦ.

30. Τὸν ῥα.] Οὗτινα δὴ. Τηλεκλυτὸς.] Οὗ πύρριθεν δόξα διέρχεται.

31. Μετηύδα.] Ἐν αὐτοῖς εἶπεν.

32. Ὤ πόποι.] Ὤ πατραί. Ἔτι δὲ ἐπίρρημα χειτλιασμοῦ δηλωτικόν. Αἰτιόωνται.] Αἰτιῶνται.

33. Ἐξ ἡμέων.] Ἐξ ἡμῶν. Φασί.] Λέγουσιν. Οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ Σφῆσιν ἀπασθαλίῃσιν.] Τὸ ἐξῆς· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῆσιν ἀπασθαλίαις, ὅ ἐστι ταῖς ἑαυτῶν, εἰσὶν αἴτιοι εἰσιν. Οἱ δὲ περισσὸν τὸ καὶ σύνδεσμον, ἢ πλεῖον οἱ δέ.

NOTÆ.

23. Αἰθίοπας, τοὶ δίχθα δεδαίαται) Vid. *Strabon.* Geogr. l. 1. fol. 54. & quæ Nos ad *Iliad.* α'. v. 423.

32. Ὤ πόποι) Πόποι, δρυόπων γλαίσσῃ, ἤτοι. Eu-*ſtath. Heſych.* Vid. *Andreæ Dounai*, in *Lycophron.* v. 943. Prælect. VII. MS.

NOTÆ IN SCHOLIA.

25. Μεταληψόμενος) Quæ ſequuntur, ex *Aloyſii Alemanni* MSto. Agnoſcit etiam MS. GC.

29. Αἰγίσθοιο) Præmitto ἀμύμονος, quoniam Scholion eò pertinet. Ita MSS. *Aloyſii Alem.* & GC.

VARIÆ LECTIONES.

24. Οἱ μὲν — οἱ δὲ) γρ. ἡμὲν — ἠδὲ, *Crates* apud *Strabon.* l. 1. fol. 54.

27. Ὀλυμπίου) γρ. Ὀλύμπιον.

31. Ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα) γρ. ἔπειτα πλεφθεὶς ἀγορεύω. MS. in Margine Ed. *Flor.* & MS. *Aloyſ. Alem.*

33. Ἔμμεναι· οἱ δὲ &c.) γρ. ἔμμεναι· οἴδε· καὶ *Br. Schol.*

Σφῆσιν ἀταθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν.
Ὡς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόρον Ἀτρεΐδαο
Γῆμ' ἄλοχον μνηστὴν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
Εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον, ἐπεὶ πρὸ οἱ εἴπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες ἐύσκοπον Ἀργειφόντην,
Μήτ' αὐτὸν κτείνειν, μήτε μνᾶσθαι ἄκοιτιν·
Ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσεσθαι Ἀτρεΐδαο,
Ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης.
Ὣς ἔφαθ' Ἑρμείας· ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
Πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἅθρόα πάντ' ἀπέτισε.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Καὶ λίην κεῖνός γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρῳ·
Ὣς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
Ἀλλά μοι ἀμφ' Ὀδυσῆι δαΐφρονι δαίεται ἦτορ,

"Suis ſtultitiis præter fatum angores patiuntur.
"Quemadmodum & nunc Ægiſthus præter fatum Atridæ
"Duxit uxorem ſponſam, ipſum etiam occidit reverſum,
"Sciens ſuam certam mortem; quoniam illi prædiximus nos,
"Mercurio miſſo ſpeculatore Argicidâ:
"Neque ipſum occide, nec duc uxorem:
"Ex Oreſte enim erit ultio Atridæ *filio*;
"Poſtquam pubuerit & ſuam deſiderabit ditionem.
"Sic ait Mercurius; ſed non menti Ægiſthi
"Perſuaſit bona conſulens: nunc itaque ſimul omnia luit.
Huic reſpondit tandem dea cæſia Pallas;
"O pater noſter Saturnie, ſumme regum,
"Et valdè ille quidem meritâ periit morte:
"Sic pereat & alius, quicunque talia fecerit!
"Verùm mihi pro Ulyſſe bellicoſo cruciatur cor,

ΣΧΟΛΙΑ.

34. Ἀπροθαλίῃσιν.] Ἀπροβαλίαις, ἀμαρτίαις. Ὑπὲρ μόρον.] Ὑπὲρ τὸ πεπρωμένον.

36. Γῆμεν.] Ἔγημεν. Ἄλοχον.] Γαμετὴν. Μνηστὴν.] Τὴν ἐκ μνηστείας γαμομενὴν γυναῖκα. Νοσφισσαντα.] Ὑποστρέψαντα, ἐπανελθόντα.

37. Εἰδὼς.] Ἐπιστάμενος. Πρὸ οἱ εἴπομεν.] Προεῖπομεν αὐτῷ.

38. Ἀργειφόντην.] Τὸν ἀργὸν φόνῳ τὸν ἐγχειρικόν. ἢ τὸν φονεύσαντα Ἄργον, τὸν πολυόμματον κύνα, ὃς ἐφύλασσε τὴν Ἰώ.

39. Κτείνειν.] Ἀναιρεῖν, φονεύειν. Μνᾶσθαι.] Μνηστεύεσθαι.

40. Τίσις.] Ἀντὶ τοῦ ἔκπυσις, τιμωρία, κόλασις. Ἔσεσθαι.] Γενήσεσθαι. Ἀτρεΐδαο.] Μέλλει τοῦτο ὑποτιτθίειν, ἢ τότε Ἀτρεΐδαο Ἀγαμέμνονος. Τοῦ Ὀρέστου.

41. Ἡβήσῃ.] Ἀνδρωθῇ. Ἱμείρεται.] Ἐπιθυμεῖ.

42. Ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο Πείθ' ἀγαθὰ φρονέων.] Καὶ τοῦτο δηλονότι διὸ καὶ ἔκαστος ἴσον εἰμερμένου. ἀλλ' οὐτος ὃ ἔκας, ἢ βάλλ.

43. Ἀθρόα.] Ὁμοῦ πάντα. Ἀπέτισεν.] Ἀπέδωκεν.

45. Ὕπατε.] Ἐνδοξότατε, ὑπερέχων. Κρειόντων.] Βασιλέων, ἀρχόντων.

46. Καὶ λίην.] Πάνυ μὲ ἐπ. Ἐοικότι.] Ὁμοίῳ. Ὀλέθρῳ.] Θανάτῳ.

47. Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος.] Ἐμφαίνει τὰς μνηστῆρας. Ῥέζοι.] Ἐπιτηδεύοι, πρᾶγμα τὸ αἶσχος περιτίλλον.

48. Δαίφρονι.] Πολεμόφρονι· δαὶς γὰρ ἡ μάχη. ὅπου

ΝΟΤΑ ΕΤ Æ.

Odyſſ. ν'. v. 328. Ὅς κε πίῃ καὶ πρῶτον ἀμειλίχου], pro ἀμειλίχῳ]. Et v. 334. — ὄφρα μνηστῆρα Εὐρυβάτῃ καὶ φιλοπτόλεμον ἀποτίσομεν ἀκριτόμυθον.

47. Ὅππως] Pro ὅπως, ut v. 9. ὁ, pro ὅ, Quodque mirere magis, Ὅππατα, pro ὕπατε, *Odyſſ. θ'.* v. 204. & ὕπασε, pro ὕπασε, de quâ re fuſius ad *Iliad. ο'.* v. 492. & 591.

NOTÆ IN SCHOLIA.

38. Τὸν πολυόμματον κύνα) Argus Areſtoris filius, cùm Homo eſſet multioculus, hic κύων dicitur, διὰ τὸ φυλακτικὸν, quòd Vaccam *Io* tam diligentèr cuſtodiret, ut *Ovid.* Metamorph. l. 1. §. XI. Diſtinguendus igitur ab *Argo*, *Ulyſſis* Cane, vid. ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 1122.

48. Δαίφρονι) Hoc *Scholion* emendo, & lego pro Δαΐδι, δαὶς, & διδακτικὴ καὶ φρένας, pro διδακτὸν,

VARIÆ LECTIONES.

34. Ὑπὲρ μόρον) γρ. ὑπέρμορον, vid. *Text.* ad *Iliad. β'.* v. 155. & *Schol.* ad *Iliad. α'.* v. 527.

Ibid. Ἄλγε' ἔχουσιν) γρ. ἄλγε' ἐπίσσυον, *Heraclit.* ἐκ ἀπίσων, in ipſo fine.

41. Ὁππότ' ἂν) γρ. ὑπάτων, & ὑπατ' ἄρ', *H. Steph.* Ibid. Ἱμείρεται) γρ. ἐπιβήσεται, MS. CCC.

44. Τόνδ' ἠμείβετ') γρ. τὸν δ'. At *Euſtathius* & alii Antiqui Codices, τόνδ' &c.

48. Δαΐφρονι)) γρ. καὶ φρένας, *Euſtath.* & *Br. Schol.*

Δυσμόρῳ

Δυσμόρῳ, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πάσχει ἄλγεα,
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης,
Νήσου δενδρήεσσα· θεὰ δ' ἐν δώμασι ναίει
Ἀτλαντὶς οὐλόφρων, ὃς τε θαλάσσης
Πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
Μακρὰς, αἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι·
Τῆς θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει.
Αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοισι
Θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς,
Ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι
Ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρει· οὐδέ νυ σοί περ
Ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε· ἦ νύ τ' Ὀδυσσεὺς
Ἀργείων σοὶ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων,
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο, Ζεῦ;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,

"Infelice; qui sanè diù, procul ab amicis, calamitates patitur
"Insulâ in circumfluâ, ubi & umbilicus est maris,
"Insula sylvosa: dea verò intra domum habitat
"Atlantis filia multiscii, quique maris
"Omnes profunditates novit, sustinetque columnas ipse
"Longas, quæ terramque & cœlum disterminant:
"Ejus filia infortunatum lugentem detinet;
"Semper enim mollibus & blandis sermonibus
"Demulcet, ut Ithacæ obliviscatur: cæterùm Ulysses,
"Cupiens vel fumum exilientem videre
"Suæ terræ, mori desiderat: necdum tibi saltem
"Convertitur charum cor, Olympie. Nonne tibi Ulysses
"Græcorum apud naves grasificabatur sacrificando,
"Trojâ in latâ? quid illi tantum irascaris, ô Jupiter?
Huic respondens allocutus est nubium-congregator Jupiter,

Σ Χ Ο Α Ι Α.

δὲ ἐπὶ τῷ Πηνελόπης λέγει, διδασκαλίᾳ χάριν φησὶν, τοιάδε μαρτυρούσης. ἐξ ὧν τὴν συνετὴν καὶ σώφρονα βέλτιστα δηλοῖ. Δαΐζ.] Διακόπτει. Τὸ δὲ ναίει, ἰρᾶσης. 49. Δυσμόρῳ.] Κακοπαθοῦντι. Δηθά.] Πολλὰ. Φίλων ἄπο.] Πόρρω τῶν φίλων. 50. Ἀμφιρύτῃ.] Τῇ κύκλῳ τῇ ὑπὸ θαλάσσης περιῤῥεομένῃ. Ὅθι.] Ἀπὸ οὗ ὅπου. Ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης.] Μέση τῆς ἁλὸς αὐτῶν θαλάσσης, ἢ τὸ βάθος. Ὀμφαλός.] Τὸ μεσαίτατον. 51. Ναίει.] Οἰκεῖ. 52. Ἀτλαντὶς θυγάτηρ.] Ἡσίοδος δὲ, τὸν Θεογονίας, φησὶ, τὴν Καλυψὼ θυγατέρα Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος. Ὀλόφρων.] Ὀλεθρίαν. ἐπὶ πολλῶν τῶν ζώντων· οἱ δὲ τὸ ἐξῆς, θαλάσσης ὀλοόφρων. Οἱ δὲ ἰδιάσαντες, ἵνα ᾖ, περὶ τῶν ἄλων φρονοῦσι· αὐτὸς γὰρ ὁ Ἄτλας τὸν κόσμον βαστάζων πεπαιδίδευται. ἢ ἐγίγνωσκε, καθὰ τὴν ἀρχαίαν γνῶσιν, ὀλοόφρων, (ὃ ἦν ὀλοόφρων) εἶπε τὸν μὴ νοοῦντα σοφίζεσθαι τὸ ὅς. 53. Βάθη.] Βαθὺ. Ἔχει δὲ τὰ.] Νῦν ἐπιμελεῖται· Ὠδύσατο.] Ἐχαλέπηνε, ἀργίζεται.

N O T Æ.

57. Ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται)) *Indicativus* pro Subjunctivo, ut suprà, ad v. 41.

NOTÆ IN SCHOLIA.

quod facit etiam MS. *Aloysian*: Notandum verò hic *Scholiastæ* μνημονικὸν ἁμάρτημα. Nusquam enim *Homero Penelope* δαΐφρων, dicitur; & hic tamen error *Etymologum* tenuit, v. Δαΐς. ἐπὶ δὲ δαΐφρων Πηνελοπείης, ἢ σημαίνει τὴν πολύμητιν, ἅμα καὶ σώφρονα καὶ συνετήν. Quibus & *Eustathius* ipse συνομολογεῖ, fol. 1500. lin. 4. Ἰφθίμην, ὁ Ποιητὴς φησιν, ὡς πω καὶ τὴν Πηνελόπην δαΐφρονα. 50. Ἢ τὸ βάθος] Ex MSto G. C. 52. Ἄτλαντὸς θυγάτηρ) Hoc *Scholion* ex MS. GC. meliùs ordinatur & suppletur. Voces Ἡσίοδος, ad Τηθύος, Nos addimus. Videntur tamen diversæ. 60. Κεχαλεσμένος) Ità MS. G C. pro κεχαλεσμένῳ, rectè.

VARIÆ LECTIONES.

51. Ἐν δίμνῃσι ναίει) γρ. ἐν δόμοις ναίει, *Eustath.* 52. Ὀλοόφρων) γρ. ἀλοόφρων, *Br. Schol.* & *Florentina* Edit. Margo, MS. D. *Edmundsburg.* 60. Οὔ νύ τ') γρ. ἦ νύ τ', MS. CCC. Verùm ἦ νύ τ' melius, cum τ' ponatur pro τοι, vel σοί.

Τέχνον,

Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Πῶς ἀν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμεν;
Ὃς πέρι μὲν νόον ἐστὶ βροτοῖσι, πέρι δ' ἱερὰ θεοῖσιν
Ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰεὶ
Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
Ἀντίθεον Πολύφημον, οὗ κράτος ἐστὶ μέγιστον
Πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
Φόρκυνος θυγάτηρ, ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντι,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
Ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Οὔτα καθαλείν, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.
Ἀλλ' ἄγε δὴ, ἡμεῖς γε φραζώμεθα πάντες
Νόστον, ὅπως ἔλθῃσι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
Οὐ χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
Ἀθανάτων, ἀέκητι θεῶν, ἐριδαινέμεν οἷος.

Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα δαίφρονα οἶκόνδε δόμονδε,
Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα διάκτορον Ἀργειφόντην

My child, what word hath escaped the fence of thy teeth?
How then could I forget divine Odysseus?
Who in mind is the wisest of mortals, and most hath given
To the deathless gods, who the wide heaven possess?
But the earth-encircler Poseidon is ever wroth
With the Cyclops, whose eye he blinded,
Godlike Polyphemus, who is mightiest in might
Of all the Cyclopes. Thoosa bare him,
Daughter of Phorcys, lord of the unharvested sea,
In the hollow caves, by Poseidon mingling.
Since then Odysseus Poseidon earth-encircler
Wounds, but slays not, from his own land driving.
But come, let us all consider his homeward way,
How he may return; and Poseidon will relent
His wrath; for he cannot alone, in spite of all
The deathless gods, strive with the gods.

Then answered her the goddess grey-eyed Athene:
O father of us, Cronides, highest of princes,
If now indeed this be dear to the blessed gods,
That wise Odysseus to his home and his house return,
Hermeias then the slayer of Argos we

Mea fili, quàlis tibi sermo excidit septo dentium?
"Quomodo unquam ego Ulyssis divini obliviscerer?
"Qui longè superat prudentiâ homines; plurima verò sacra Diis
"Immortalibus persolvit, qui cœlum latum inhabitant?
"Verùm Neptunus terram continens assiduò semper
"Ob Cyclopem irascitur, quem oculo privavit,
"Immanem Polyphemum, cujus robur est maximum
"Inter omnes Cyclopas: Thoosa verò eum peperit nympha,
"Phorcynis filia, maris indomiti principis,
"In speccubus cavis Neptuno mixta.
"Ex eo tempore Ulyssem Neptunus terræ-quassator
"Neutiquam occidit, sed errabundum arcet à patriâ terrâ.
"Verùm agitè, nos ipsi disputiamus omnes
"Super-reditu, quo pacto revertatur; Neptunus autem remittet
"Suam iram: neque enim quicquam poterit contra omnes
"Immortales, invitis scilicet Diis, contendere solus.
Huic respondit deindè dea cæsia Minerva,
"O pater noster Saturnie, supreme regnantium,
"Siquidem nunc hoc gratum beatis diis,
"Redire Ulyssem prudentem ad suam domum,
"Mercurium tum internuncium Argicîdam

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

66. Περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτοῖσι.] Ἀντὶ τοῦ, ὡς ἐστιν ἀπάντων κρείττων συνέσει, καὶ εὐσεβείᾳ.

68. Γαιήοχος.] Ὁ τὴν γῆν ἔχων, ἢ ὑπὸ τῆς γῆς ὀχούμενος. Ἀσκελές.] Ἀμετακινήτως, καθὼς στέργουσι τὰ σκληρὰ, ἢ ἀδιαλείπτως καὶ ἄγαν σφοδρῶς. Αἰὲν.] Αἰεὶ καὶ διαπαντός.

69. Κεχόλωται.] Ὠργισται. Ἀλάωσεν.] Ἐτύφλωσεν.

70. Ἀντίθεον.] Νῦν τὸ σωματώδεσι τοῖς θεοῖς, τὸ ἀσεβῆ. Ὃν.] Οὗτινος. Ἔσκεν.] Ὑπῆρχεν.

71. Θόωσα.] Μήτηρ Πολυφήμου κύκλωπος κυρίως ὄντως λεγομένη.

72. Φόρκυνος θυγάτηρ.] Ἐναλίου γὰρ θεὸς ὁ Φόρκυς. Μέδοντι.] Βασιλεύοντι· συνῆλθε γὰρ τῇ ὑπάρχῃ βασιλείᾳ ἕλκειν. ἢ σωματεῖον μέδοντος τὸ σπέος, οἷον τὸ σπηλαίοις δὲ Ποσειδῶνος γυναικῶας τὸ Κύκλωπα.

73. Μιγεῖσα.] Κοινωνήσασα.

74. Ἐκ τοῦ δή.] Ἐκ ταύτης δὲ τῆς αἰτίας. Ἐνοσίχθων.] Ὁ τὴν γῆν κινῶν· ἔνοσις γὰρ ἡ κίνησις.

75. Καθαλείν.] Ἀναιρεῖ. Πλάζει.] Πλανᾷ. ποιεῖ. Ἀπό.] Πόρρω.

76. Περιφραζώμεθα.] Βουλευσώμεθα.

77. Νόστον.] Τὴν ἐπάνοδον. Μεθήσει.] Ἐάσει, παύσει.

78. Ἀντία.] Ἀντικρύ.

79. Αἰκηθέντος.] Ἀκουσίως γεγαμηκότος. Ἐριδαινέμεν.] Φιλονεικεῖν.

82. Φίλον.] Προσφιλὲς, ἀρεστόν.

83. Νοστῆσαι.] Ἐπανελθεῖν. Οἶκόνδε δόμονδε.] Εἰς τὰ ἑαυτοῦ οἴκους.

84. Διάκτορον.] Ἄγγελον σαφῆ.

N O T Æ.

64. Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος.) *Livius Andronicus* ità reddit, *Mea puera*, mea *puera*, *quid verbi ex ore tuo profugit?* Nonius Marcell.

69. Ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν.) Vid. *Odyss. ι'.* ubi Historia.

NOTÆ IN SCHOLIA.

70. Ὃν.) Pro ἕ, de quâ re diximus ad *Il. β'.* v. 315. *Ibid.* Ἔσκεν.) Ità pro ἔχει, ex eodem MS.

VARIÆ LECTIONES.

70. Ἔσκ.) γρ. ἔσκε. vid. Not. in *Br. Schol.*

Νῆσον

Νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα
Νύμφῃ βοτρυόκομῳ εἴπῃ νημερτέα βουλήν,
Νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται.
Αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκηνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα οἱ υἱὸν
Μᾶλλον ἐποτρύνω, καί οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
Εἰς ἀγορὴν καλέσαντα καρηκομόωντας Ἀχαιούς,
Πᾶσι μνηστῆρσιν ἀπειπέμεν, οἵτε οἱ αἰεὶ
Μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
Πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
Νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, εἴ που ἀκούσῃ,
Ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν.
Ὣς εἰπὼν ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
Ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Βῆ δ' ἴμεν αἰὲν ἀΰσσας ἀϊξασα·
Στῆ δ' Ἰθάκης ἐπὶ δήμῳ, ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,

"Infulam in Ogygiam deſtinemus; ut celerrimè
"Nymphæ pulchricomæ edicat firmam noſtram ſententiam,
"Reditum Ulyſſis prudentis, uti redeat.
"Porrò ego in Ithacam proficiſcar, ut ei filium
"Magis excitem, & ipſi robur in mente ponam,
"Ut in concionem vocans comatos Achivos,
"Omnibus procis interdicat, qui ejus ſemper
"Pecora pinguia mactant, & flexipedes ſinuoſis cornibus boves.
"Mittam etiam in Spartam & in Pylum arenoſam,
"Reditum ſciſcitaturum patris dilecti, ſicubi audiverit;
"Atque ut eum gloria inſignis inter homines habeat.
Sic fata, pedibus ſubligavit pulchra talaria,
Immortalia, aurea, quæ ipſam ferebant tàm ſuper mare,
Quàm ſuper rotundam terram, ſimul cum flatu venti;
Accepit item validam haſtam, acuminatam acuto ære
Gravem, magnam, ſolidam; quâ domat acies virorum
Heroum, quibus utique iraſcitur fortipatre nata.
Deſcendit autem ab Olympi verticibus impetu ruens;
Stabat deindè Ithacæ in Demo ad veſtibulum Ulyſſis,

ΣΧΟΛΙΑ.

85. Ὠγυγίην.] Ἡ Καλυψὼ νῆσος. Ὀτρύνομεν.] Παρορμήσωμεν, ἐπείξωμεν.

86. Εὐπλοκάμῳ.] Εὐκόμῳ, ἀπὸ μέρους καλῇ.

87. Ταλασίφρονος.] Τῇ ἑαυτῆ φρονήσει πάντα ὑπομένοντος. Νίπτεται.] Ἐπανέλθῃ.

89. Ἐποτρύνω.] Παρορμήσω.

90. Ἀχαιούς.] Τοὺς Ἰθακησίους.

91. Ἀπειπέμεν.] Ἀπαγορεῦσαι. Οἵτε οἱ.] Οἵτινες αὐτῷ.

92. Ἀδινά.] Ἥτοι λιπαρῶς, ἢ ἐπὶ σύγκλεισιν τῶν βοῶν, ἢ κατὰ δὲ αἰδοίας, ἵνα ᾖ πυκνῶς καὶ συνεχῶς. Ἕλικας.] Ἐλικοειδῆ κέρατα ἔχοντας.

93. Ἠμαθόεντα.] Ἀμμώδη.

NOTÆ.

85. Ὀτρύνομεν) Pro ὀτρύνωμεν, ut ſuprà, v. 57. & 41. Σχῆμα ὃ εὐπρεπὲς καὶ βασιλικόν.

92. Εἰλίποδας) De hac voce diximus ad *Il.* ι'. v. 462.

NOTÆ IN SCHOLIA.

97. Ἀμβρόσια) Olim ἡμία tantum; præmitto, ἀμβρόσια, χρύσεια, ex MS. GC.

99. Ἐν τῇ κ'. τῆ Ἰλιάδες) Malè olim extiderat κ'. reſtituo itaque jam. Senſu poſtulante; nam hic locus extat in κ'. i.e. in Decimo *Iliados*. *Scholia* non benè ἀθετοῦσι hos Verſus; nam & hìc, & in *Iliade*, Ἀγαμέμνων σκῆπτος deſcribitur.

101. Ὀβριμοπάτρη) Hoc *Scholion*, ex *Iliad.* ε'. v. 747. corrigo & emendo, mutilatum hactenus.

94. Πευσόμενον.] Ἀκουσόμενον. Ἤν που.] Ἐάν που.

97. Ἀμβρόσια.] Ἄφθαρτα, χρύσεα, τίμια. Τά μιν.] Ἅπερ αὐτόν.

98. Ἀπείρονα.] Τὸν πέρας ἐν τέλει μὴ ἔχοντα, λέγει δὲ τὸν γῆν. Ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο.] Ἴσα ἀνέμῳ.

99. Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος.] Ἀθετοῦσιν μὲν ἀριστάρχειοι, ὅτι ἐν τῇ κ' τῶν Ἰλιάδος καλῶς. Ἀκαχμένον.] Ἑτοιμασμένον.

101. Κοτέσσεται.] Ὀργισθήσεται. Ὀβριμοπάτρη.] Γενναία καὶ ἐκ πατρὸς ὀβριμου καὶ ἰσχυροῦ πατέρα ἔχουσα.

102. Βῆ.] Ἔβη, ἐπορεύθη.

103. Δήμῳ.] Τόπῳ ἐν Ἰθάκῃ, ὅπου ἦν τὸ Ὀδυσσέως βασίλειον.

99. Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος) Vid. Not. ad *Scholia Brevia*.

103. Δήμῳ) *Scholiaſtes* δῆμον hìc *proprium* eſſe nomen ait loci, ubi *Ulyſſis* erat Palatium; quod tamen ego ſomnium otioſorum hominum putarem; ut ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 847. Θῆκαι) τόπῳ Θήβης, *Scholiaſt.* quæ Vox tamen ſimpliciter *ſedes* ſonat. *Stephanus* tamen τῇ πόλιν, ni & ipſe à *Grammaticis* deceptus, Δῆμος) ὁ τόπος ἐν Ἰθάκῃ, ἐξ οὗ Κεφαλλήνων. Aliàs tamen, *Odyſſ.* ν'. v. 96. Φόρκυνος λιμὴν ἐν δήμῳ Ἰθάκης dicitur, quod certè aliud.

Οὐδὲ

Οὐδῦ ἔπ' αὐλείῃ· παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
Εἰδομένῃ ξείνῳ Ταφίων ἡγήτορι Μέντῃ.
Εὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας· οἱ μὲν ἔπειτα
Πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
Ἥμενοι ὀ ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί.
Κήρυκες δ' αὐτοῖσι χ' ὑπηνῆται θεράποντες,
Οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ὀι κρητῆρσι χ' ὕδωρ,
Οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
Νίζον, χ' προπίθεντο, ἰδὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο.
Τῷδε πολὺ πρῶτος ἴδε Τηλέμαχος θεοειδὴς
Ἧστο γὰρ ὀ μνηστῆρσι φίλον τεθυμμένος ἦτορ,
Οὐτάμενος πατέρ' ἐσθλὸν ὀι φρεσὶν, εἴποθεν ἐλθὼν
Μνηστῆρας τ' ἂν σκέδασεν κατὰ δώματα δαίῃ,
Τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι, χ' κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
Τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεθήμενος, εἶσιδ' Ἀθήνην·
Βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο· νεμεσσήθη δ' ὀι θυμῷ
Ξεῖνον δηθὰ θύρῃσιν ἐφεστάμεν· ἐγγύθι δ' ἆρα
Χεῖρ' ἕλε δεξιτερὴν, χ' ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Χαῖρε, ξεῖνε· πρὸς ἄμμι φίλησαι· αὐτὰρ ἔπειτα
Δεῖπνε πασσάμενος μυθήσαι, ὅττεό σε χρή.

Limine in ædis, in manu verò gerebat ferream haſtam,
Similis hoſpiti Taphiorum duci Mentæ.
Invenit porrò procos ſuperbos, qui quidem tum
Talis ante januam animum oblectabant,
Sedentes in pellibus boum, quos occiderant ipſi,
Præcones verò ipſis & ſeduli famuli,
Hi quidem vinum miſcebant in crateribus & aquam,
Illi autem ſpongiis foraminoſis menſas
Abſtergebant & proponebant, & carnes multas dividebant.
Hanc longè primus vidit Telemachus deo ſimilis;
Sedebat enim inter procos charo mœrens corde,
Expectans patrem probum in mente, ſi alicunde veniens
Procorum quidem diſperſionem per ædes faceret,
Honorem autem ipſe recuperaret, & bonis ſuis imperaret.
Hæc cogitans, procis aſſidens, vidit Palladem:
Ibat itaque rectà ad veſtibulum; indignabatur enim animo
Hoſpitem diù ad januam ſtare: propè itaque aſtans,
Manum prehendit dextram, & ſuſcepit æreum haſtam,
Et ipſam alloquutus verba ſtata dicebat,
" Salve, hoſpes; à nobis amicè tractaberis: cæterum deinde
" Cœnâ refectus edifſeres, quæcunque opus ſit.

ΣΧΟΛΙΑ.

104. Οὐδῦ.] Βαθμοῦ, φλιᾶς. Παλάμῃ.] Τῇ χειρί.
105. Ταφίων.] Τάφρων, ἃ νῦν Ἐχινάδων, διὰ κυπαρίττων Τηλεβόαις.
106. Ἀγλίοφις.] Ἄζαν αὐλίδιος, ὀβελισκός.
107. Πεσσοῖσι.] Τοῖς κύβοις, ἀπὸ τῆς ἐν παίζειν ἐχρῶντο πέτρας, ἢ παρὰ τὸ πίπτειν. βολίοις τὸ πεσσοί· πεσσοὶ γὰρ, οἱ ψῆφοι. Προπάροιθεν.] Ἔμπροσθεν.
108. Ἥμενοι ὀ ῥινοῖσι.] Διὰ τάτε τὸ βύσιον ἐμφαίνει τὴν μνηστέρων, τὸ πὰς βόρους ὑποστρωννύειν τοῖς ἥρωσι κυνηγέταις. Ῥινοῖσι.] Βόρεσι. Ἔκτανον.] Ἀνεῖλον.
109. Ὑπηνῆται.] Διακονικοί.
110. Οἱ μὲ] Κήρυκες· οἱ δὲ, ὑφηνιοχεῖς· οἱ μὲ, οἱ δὲ, χάριν Γοργόνος.
111. Πολυτρήτοισι.] Πανταχόθεν τετρημένοις.
112. Νίζον.] Ἀντὶ τοῦ, καί. Προπί-

ΝΟΤΑ.

107. Πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων) De hoc Procorum luſu, *Athenæus*, l. 1. fol. 16. & 17. &c. *Euſtath.* in locum.

NOTÆ IN SCHOLIA.

107. Ἢ παρὰ τὸ πίπτειν) Addo, βολίοις τὸ πεσεῖν, ex MS. *Aloyſ. Aleman.* confer *Euſtath.* in locum.
110. Κήρυκες) Hoc *Scholion* ex MS. GC.
115. Καὶ φαιζζόμενος.) Ex MS. CCC.
124. Σοὶ χρεία) Ità lego, pro corrupto σὲ χρεια. & ità legit MS. GC.

Ὡς εἰπὼν ἡγεῖθ', ἡ δ' ἕσπετο Παλλὰς Ἀθήνη·
Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
Ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
Δουρὸς ἔντοσθεν εὐξόου, ἔνθα πὲρ ἄλλα
Ἔγχε' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵστατο πολλά·
Αὐτὰρ ὃ ἐς θρόνον εἶσεν ἄγων, ὑπὸ λῖτα πέδιλα
Καλὸν, δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Πὰρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
Μνηστήρων, μὴ ξεῖνος, ἀνιηθεὶς ὀγυμαγδῷ,
Δείπνῳ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μεληθὼν,
Ἠδ' ἵνα μὶν πρὸς πατρὸς ἀπιχομένοιο ἔροιτο.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθ'· πρὸ δ' ἓ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Δαιτὸς δ' κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
Παντοίων, πρὸ δὲ σφι πίθε χρύσεια κύπελλα.

Sic fatus præibat, atque sequebatur Pallas Minerva:
Illi verò quandò intra domum venerunt excelsam,
Hastam quidem *Telemachus* statuit terens ad columnam longam,
Intra armarium benè politum; ubi cuntique aliæ
Hastæ Ulyssis prudentis stabant multæ:
Ipsam verò in thronum collocavit, stragulo substrato,
Pulchro, ingeniosè facto; & sub pedibus scabellum erat.
Ipse etiam sellam juxtà posuit variegatam, seorsùm ab aliis
Procis; nè hospes, offensus strepitu,
In convivio turbaretur, cum superbis congressus;
Atque ut ipsum de patre absente interrogaret.
Aquam verò ancilla ex gutto profundebat ferens
Pulchro, aureo, super argenteum pollubrum
Ad lavandum: juxtáque politam stravit mensam.
Panem verò veneranda cellæ-custos apponebat,
Fercula multa apponens, gratificans de præsentibus.
Coquus quoque carnium lances appositi sumens
Omnigenûm, ipsis etiam apponebat aurea pocula;

ΣΧΟΛΙΑ.

127. Κίονα.] Στύλον.

128. Δουρὸς ἔντοσθεν.] Δορυξθήκης. τοιτέον ἢ ἀπιξύσθαι τὰς κίονας, καὶ σύτριψθαι πὰ δόρατα. Εὐξόου.] Καλῶς ἐξεσμένης. Ἔντοσθεν.] Ἔσωθεν.

130. Λῖτα.] Λεπτὸν βεβόλωσον. Πεπάσας.] Ἀπλώσας.

131. Δαιδάλεον.] Ποικίλον. Θρῆνυς.] Ὑποπόδιον.

132. Κλισμὸν.] Δίφρον, ἀνάκλιντον ἔχοντα, καθέδρα. Θέτο.] Ἀπέθετο. Ἐωθὸς ἦν.] Χωρὶς, ἰδίας, ἔξωθεν.

133. Ἀνιηθείς.] Λυπηθείς. Ὀρυμαγδῷ.] Κυρίως μὲν τῷ τὸ ὄρος ψόφον· ἔστι δὲ κατὰ τὸ ἔτυμον ἀρομαγδὸς, νῦν δὲ ἐπὶ τοῦ θορύβου.

134. Ἀδήσειεν.] Ἀηδῶς διατεθείη. Ὑπερφιάλοισι.] Ὑπερηφάνοις, ὑπερηφάνοις. Μεμελημένοις. Σωφρόνων.

135. Ἀπιχομένοιο.] Ἀπόντος, ἀποδημοῦντος. Ἐρωτήσειε, πύθοιτο.

136. Χέρνιβα.] Τὰ ἐπὶ τῶν χειρῶν ὕδατα. Ἀμφίπολος.] Θεραπαινα, ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνω οἰκίαν πολεῖσθαι, ὅπερ ἐστὶν ἀναστρέφεσθαι. Προχόῳ.] Ἀγγείῳ περιχύτῃ. ἀπὸ δὲ χέειν τὸ ὕδωρ, τῷ καθ' ἡμᾶς ξέειν. Ἐπέχευε.] Ἐπέβαλλεν.

136. Λέβητος.] Τοῦ καθ' ἡμᾶς χαλκίου.

138. Ξεστὴν.] Τὴν καλῶς ἐξεσμένην, ἢ καπισκευασμένην. Ἐτάνυσσε.] Ἐξέτεινε, παρέθηκε.

139. Αἰδοίη.] Αἰδοῦς ἀξία, πρέπα. Ταμίη.] Ταμιοῦχος, φύλαξ.

140. Εἴδατα.] Βρώματα, ἐδίσματα. Χαριζομένη παρεόντων.] Ἐκ τῶν παρόντων ἐπιδοῦσα.

141. Δαιτὸς.] Μάγειρος, ὁ διατίμων τὰ κρέα.

142. Πρὸ δὲ σφι.] Παρ' αὐτοῖς δὲ.

NOTÆ.

134. Ἀδήσειεν) Cum *a'* producto, quòd ab ἀηδὴς, et *Eustath.* in locum, fol. 1400. lin. 33. scribitur & cum duplici δ. ut in voce ἄδδηλα & ἀδδηκότες, passim in *Iliade*, quæ correctior esse solet. Vid. infra, ad v. 398.

NOTÆ IN SCHOLIA.

132. Ἀνάκλιντον) Ità ex eodem MS. pro corrupto ἀνάκλιτον.

138. Ἐξεσμένην καὶ κατασκευασμένην) MS. *GC.* ἐξεσμένην, ὅπερ ἐστὶ κατασκευασμένην.

VARIÆ LECTIONES.

131. Ἦεν) χ. εἶεν, MS. CCC.

134. Ἀδήσειεν) χ. ἀηδήσειεν & ἀδδήσειεν, Vid. Not. in *Textum*.

Κήρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπώχετο οἰνοχοεύων.
Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες· οἱ μὲ ἔπειτα
Ἑξείης ἕζοντο κτ' κλισμούς τε θρόνους τέ.
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὺ ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχυαν·
Κῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
[Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι.]
Σῖτον δ' δμωαὶ παρενήνεσν ἐν κανέοισιν·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείατ' ἐτοῖμα, παρκείμενα, χεῖρας ἄλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο
Μνηστῆρες, τοῖσιν μὺ ἄλλα μεμήλει,
Μολπή τ' ὀρχηστύς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
Κήρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκε
[* Φημίῳ, ὅς τέ νυ πολλὸν ἐκαίνυτο πάντας, ἀείδων,]
Φημίῳ, ὅς ῥ' ἤειδε θεὸν μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ.

Præcóque eos sedulò obibat vinum fundens:
Ingressi autem sunt proci superbi, qui quidem continuò
Ordine sedebant per sedilia thronósque:
Hisce quidem Præcones aquam in manus tuderunt;
Puerique crateras coronârunt potu:
Distribueruntque omnibus ordientes poculis.
Panem itidem Ancillæ accumulabant in canistris.
Illi deindè ad cibos paratos & appositos manus extendebant.
Sed postquam potûs & escæ desiderium exemerunt
Proci, ipsis quidem alia in mente curæ erant,
Cantus saltatióque: hæc enim sunt ornamenta convivii.
Præco autem in manus citharam perpulchram posuit
Phemio, qui quidem multùm superabat omnes, versus-fundens,
Phemio, qui quidem cecinit inter procos vi, *coactus.*

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

143. Θάμ' ἐπώχετο.] Τὸ παιδαῖον δ' κήρυκος δηλοῖ. Θάμα.] Πυκνῶς, συνεχῶς. Ἐπώχετο.] Ἐπορεύετο. Οἰνοχοεύων.] Οἰνοχῶν, κιρνῶν.

144. Ἀγήνορες.] Ἄγαν αὐθαδεῖς.

145. Ἕζοντο.] Ἐκαθέδησαν. Κλισμούς.] Δίφρους, καθέδρας.

146. Ἔχυαν.] Ἐπίβαλλον.

148. Νώμησαν.] Ἐμίεσαν. Δμωαὶ.] Θεραπαιναι. Παρενήνεσν.] Παρεσώρευσον. ἐκ τότε ὃ τὸ πλῆθος τῶν ἐδεσμάτων ἐμφαίνει. Κανέοισι.] Κανίσκοις.

149. Ὀνείατα.] Τὰ ὄνησιν ἐμποιοῦντα ἐδέσματα. Ἄλλον.] Ἐδίδοσαν, ἐξέτεινον.

N O T Æ.

146. Τοῖσι δ' κήρυκες) Hìc ex *Florentinâ* Editione Versus forte excidit, atque proindè ex omnibus ferè illius sequacibus, exceptâ *Eustathii Romanâ*, quæ ità ordinat suppletque, Τοῖσι δ' κήρυκες — Κῦροι δ' κρητῆρας — Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν — Σῖτον δ' δμωαὶ — Οἱ δ' ἐπ' ὀνείατ' ἐτοῖμα. Et hanc *Lectionem* secutum esse *Brevium Scholiorum* Compilatorem, manifestum est, qui ad v. 148. Νώμησαν) Ἐμίεσαν, legit. Quare is Versus omninò nobis supplendus erat. Confirmatur hæc Ordinatio, ex *Iliad. ι'.* v. 174. &c. Item, *Odyss. γ'.* v. 338. & *φ'.* v. 270. Quare in *Textum* sumo, nec Numerum tamen muto, ut & in aliis ejusmodi Casibus; nè *Seberi* Indicem minùs utilem reddam.

147. Κρητῆρας ἐπιστέψαντο ποτοῖο) Quià dicitur, κρητὴρ ἐπιστὰς οἴνῳ, ut *Iliad. θ'.* v. 232. & *Odyss. β'.* v. 430. dicimus etiam κρητῆρα ἐπιστέφειν οἴνῳ, ut ἐπιστέφω sumatur, pro ἐπιστοφῶ ποιῶ, qualia plura apud *Græcos* Auctores reperias. *Athenæus* l. 15. fol. 674. Στέφειν τὸ ἡδέως πινα σημαίνει.

* Hunc Versum ex *Herodoti* Vitâ - *Homeri* restituo; nec tamen sequentem tollendum omninò reor; qui & olim in omnibus, & ob œconomiam necessarius; ut *Br. Schol.*

N O T Æ I N S C H O L I A.

148. Δμωαὶ) Θεράπαιναι. MS. *GC.*

149. Ὀνείατα) Ad finem hujus *Scholii*; & olim, Νώμησαν) ἐμίεσαν. Unde apparet, *Versum* Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, hìc adesse debere, ut ab *Eustathio* rectè adhibetur. Vid. Not. in *Textum* & *Var. Lect.*

150. Πόσιος) Ποτοῦ. Ἐδητύος] Βρώσεως. Ἐξ ἔρον ἔντο.] Ἐτελέωσαν τὴν ἐπιθυμίαν.

151. Τοῖσιν μὲ ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει.] Πιθανῶς, ἵνα ὁ Τηλέμαχος καιρὸν λάβῃ. Μεμήλει.] Ἔμελλεν.

152. Μολπή.] Ἡ μεθ' ᾠδῆς παιδιά· ἡ ᾠδή. Ὀρχηστύς] Ὄρχησις. Ἀναθήματα δαιτός.] Τῆς εὐωχίας τὸ κόσμημα. ἢ μεταφορᾷ ἀπὸ τῶν τοῖς θεοῖς ἀναπεμπόντων.

153. Κίθαριν.] Κιθάραν. Περικαλλέα.] Ἄγαν εὐπρεπῆ.

154. Ὅς ῥ' ἤειδε θεὸν μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ.] Προφανεφώνησεν, ἵνα ὁ Φήμιος συνῇ τῷ μνηστηροφονίᾳ. Ἤειδεν.] Ἤδεν.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

149. Σῖτον δ' δμωαὶ — οἱ δ' ἐπ' ὀνείατ' ἔπειμα, — Κῦροι δ' κρητῆρας —) κε. Σῖτον — Κῦροι — οἱ δ' ἐπ', &c. *H. Stephan.* At *Eustathii Romana*, ut Nos nunc. Vid. Not. in *Textum* ad v. 146.

* Ὅς τέ νυ πολλὸν) γρ. ὃς τε πολλὸν, *Herodot.*

Ἦτοι ὁ Φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν·
Αὐτὰρ Τηλέμαχος θεοειδέϊ γλαυκῶπιν Ἀθήνῃ,
Ἄσχι κὼν κεφαλῇ, ἵνα μὴ πθησθοίατ' οἱ ἄλλοι,
Ξεῖνε φίλ', εἰ καί μοι νεμεσήσεαι, ὅ, τι κεν εἴπω;
Τῦτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις τε ἀοιδή,
Ῥεῖ', ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδυσιν
Ἀνέρος, ὅν δή που λεύκ' ὀστέα πύθεται ὄμβρῳ,
Κείμενα ἐπ' ἠπείρῳ, ἢ εἰν ἁλὶ κῦμα κυλίνδῃ.
Εἰ κεῖνόν γ' Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα,
Πάντες κ' ἀρησαίατ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι,
Ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε εἵματός τε.
Νῦν δ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλωλε κακὸν μόρον, ὐδέ τις ἡμῖν
Θαλπωρὴ, εἴπερ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Φησὶν ἐλεύσεσθαι· τῷ δ' ὤλετο νόστιμον ἦμαρ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; ποῦ τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Ὁποίῃσι δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι βίλετόωνται;
Οὐ μὲν γάρ τι σε πεζὸν ὀίομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
Καί μοι τῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,

Et sanè ille citharâ ludens aggressus est pulchrè canere;
Verum Telemachus alioquutus est glaucis-oculis Palladem,
Propè habens caput, ut nè audirent alii,
" An, hospes chare, *ob id* mihi iraſceris, quod dixero?
" His quidem hæ curæ sunt, cithara & cantus,
" Facilitèr *sanè*: quoniam alienam substantiam impunè absumunt
" Viri, cujus certè alicubi alba ossa putrescunt imbre,
" Jacentia in continenti, vel *illa* in mari unda versat.
" Atqui si illum in Ithacam viderint reversum,
" Omnes optârint celeriores pedibus esse,
" Quàm instructiores auro vestèque.
" Nunc verò ille sic obiit malam mortem, neque ulla nobis
" Spes est, etiamsi quis terrestrium hominum
" Dicat rediturum esse; hujus enim periit reditûs dies.
" Sed agè, mihi hoc dic & verè enarra,
" Quis? unde es hominem? ubi tibi civitas, atque parentes?
" Quali autem in navi advenisti? quo pacto te nautæ
" Duxerunt in Ithacam? quinam *se* esse prædicant?
" Neque enim ullo pacto te peditem existimo huc venisse:
" Et mihi hoc dic verè, ut benè cognoscam,

ΣΧΟΛΙΑ.

155. Φορμίζων.] Κιθαρίζων. Ἀνεβάλλετο.] Ἀνεκινεῖτο, ἐπεμελεῖτο.
157. Ἄσχι κὼν.] Ἔγγυς θεσπεσιηκόν. Πθησθοίατο.] Ἀκούσειαν.
158. Νεμεσήσεαι.] Μέμψῃ. Ὅ, τι κέν.] Ὅπερ ἄν.
159. Ἀοιδή.] Ὠιδή.
160. Ῥεῖ' ἐπὶ ἀλλότριον.] Τὸ ἐξῆς, ἐπὶ ῥᾳδίᾳ ἀλλότριον. Βίοτον.] Πλοῦτον. Νήποινον.] Ἀτιμώρητον, ἀπεξίκητον. Ἔδυσιν.] Ἐνδύσασιν.
161. Οὗ.] Οὗ τινος.] Πύθηται. Σήπεται.
162. Ἐπ' ἠπείρῳ.] Ἐπὶ τῆς γῆς. Εἰν ἁλί.] Ἐν τῇ θαλάσσῃ. Κυλίνδῃ.] Κυλίῃ.
163. Ἰδίατο.] Θεάσαιντο, ἴδοιεν.
164. Ἄρησαίατο.] Εὔξαιντο.
165. Ἀφνειότεροι.] Πλουσιώτεροι.
166. Ὡς.] Οὕτως, ὡς ἔχει. Ἀπόλωλε.] Ἀπώλετο, ἀπέθανεν.
167. Θαλπωρή.] Χαρὰ, παραμυθία, ἐλπωρὴ, ἐλπὶς, σωτηρία, ἀσφάλεια, σκέπη.
168. Φησὶν.] Φαίη, εἴπῃ. Ἐλεύσεσθαι.] Ἐλθεῖν. Ὤλετο.] Ἀπώλετο. Νόστιμον ἦμαρ.] Ἡ εἰς τὰ οἰκεῖα ἐπάνοδος.
170. Εἶς.] Ὑπάρχεις. Πόθι.] Πῦ. Τοκῆες.] Γονεῖς.
171. Ὁποίῃς.] Ὁποίας. Νηός.] Νεὼς, τῷ οἰκ. Ἀφίκεο.] Παρεγένου.
172. Εὐχετόωνται.] Ἐκαυχῶντο.
173. Οὐ μὲν γάρ τι σε πεζόν.] Πεζὸν μὲ γὰρ σε ἀδύνατον ἐλθεῖν.
174. Ἀγόρευσον.] Εἰπέ. Ἐτήτυμον.] Ἀληθῆς. Εὖ εἰδῶ.] Ἀσφαλῶς γνῶ.

NOTÆ.

155. Ἦτοι ὁ) Rursum ὁ pro ἕτος, ut suprà v. 9. Ibid. Ἀνεβάλλετο) Ἐφερμηνεύεται. Ἀναβολὴ δὲ περοιμιον, ὡς ὁ Πίνδαρος, Ἀναβολὰς πύχης ἐλελιζομένα, *Pythionic.* Od. 1. v. 7.

NOTÆ IN SCHOLIA.

Ætissime MS. GC. Olim, Πόσις) Βρώσεως, quo nil absurdius.
167. Θαλπωρὴ) Χαρὰ, παραμυθία, ἐλπωρὴ, ἐλπὶς, π. λ. Tria priora Vocabula addo ex MS. GC.
171. Ὁποίῃς) Ὁποίας. Ità MS. GC. Deleo itaque ὁποίας, *Poeticum.*

VARIÆ LECTIONES.

157. Πυθοίατ' οἱ ἄλλοι) γρ. πυθοίατο ἄλλοι. 158. Εἰ καί μοι) γρ. ἤ καί μοι, MS. CCC.

Ἠὲ νέον μεθέπεις, ἢ καὶ παλαιὸς ἔασι
Ξεῖνος; ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
Ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι
Υἱός, ἀταρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
Νῦν δ' ὧδε ξὺν νηῒ κατήλυθον ἠδ' ἑτάροισι,
Πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους,
Ἐς Τεμέσσην μὲν χαλκόν· ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον.
Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀγρῷ νόσφι πόληος,
Ἐν λιμένι Ῥείθρῳ, ὑπὸ Νηίῳ ὑλήεντι.
Ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρώιοι εὐχόμεθ' εἶναι
Ἐξ ἀρχῆς, εἴπερ τε γέροντ' εἴρηαι ἐπελθὼν

" An nunc-primùm veniſti, aut etiam paternus es
" Hoſpes? quoniam multi frequentabant viri noſtram domum
" Alii; quoniam etiam ille verſabatur inter homines gratioſus.
Hunc rurſus alloquuta eſt dea cæſia Minerva,
" Enimvero ego tibi hæc valde verè narrabo:
" Mentes Anchiali prudentis præ me fero eſſe
" Filius: cæterùm Taphiis navigandi ſtudioſis impero.
" Nunc verò huc cum navi veni atque ſociis,
" Navigans ſuper obſcurum pontum ad alienæ linguæ homines,
" Ad Temeſen propter æs: duco autem ſplendidum ferrum.
" Navis verò mihi ſtat ad agrum, ſeorſim ab urbe,
" In portu Rethro, ſub Neio ſylvoſo.
" Hoſpites autem invicem paterni gloriamur eſſe
" Ab initio; ſiquidem ſenem interroges accedens

ΣΧΟΛΙΑ.

175. Ἠὲ νέον μεθέπεις.] Ἢ νεωστὶ ὡδὶς ἡμᾶς ἦρχε. Μεθέπεις.] Μετέρχῃ, ἐλήλυθας.

176. Ἴσαν.] Ἐπίστανται. Δῶ.] Δῶμα, οἰκημα.

177. Ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.] Ἐπιστροφὴν τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιεῖτο τῶν ἀνθρώπων, ἢ ὃ λόγῳ ἐποιοῦντο πάντες ἄνθρωποι, ἢ ἐπερχόμενος καὶ ἐπιδημῶν. Ἐπίστροφος.] Σωσιανεριφόμενος.

181. Φιληρέτμοισι.] Ναυλικοῖς.

182. Ὧδε.] Οὐδέποτε κεῖται παρὰ τῷ Ποιητῇ τὸ ὧδε τοπικὸν, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ ὕπως.

183. Οἴνοπα πόντον.] Μέλαινα πόντον. Ἀλλοθρόους] Ἀλλοδαπούς, ξένους, βαρβάρους.

ΝΟΤΑ.

183. Πλέων οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους) Si hoc modo legas, Verſus exit μικροκεφάλος, βραχυκέφαλος, ſive ἀκέφαλος. *Jambum* habens pro *Spondæo*, ut *Iliad* Ψ. v. 2. Ἐπειδὴ Τρῳάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανον. Alii, ut ſanetur huic vitio, legunt πλειῶν, vel πλοίων, utraque vox *Homerica*, ut *Odyſſ.* π'. v. 368. ε'. v. 240. Alii demùm, poſt πλέων addunt τὸ ἐπὶ, Πλέων ἐπὶ, ut ſit Συνίζησις in πλέων, quod facit imprimis Editio *Florentina*, tum *Lovaniana*, item MSS. CCC. necnon *Euſtathius* ἐν Παρεκβολαῖς, fol. 1408. lin. 55. Ὅτι ὁ εἰς ἀλλοδαπὴν

NOTÆ IN SCHOLIA.

182. Ὧδε) Hoc *Scholion*, ut multa alia, ex *Euſtathio*, vel ab illo ἐκ τῶν Παλαιῶν. Idem ait *Etymolog.* M. verùm neſcio, an ſatis rectè. Nam & in hoc ipſo loco videtur τοπικῶς ſumi, ut in illo, licet ab *Euſtathio* aliter explicato, Ἥφαιστος, πρόμολ' ὧδε. Idem dicendum de voce πύξ, v. 251. & de voce μέλλω, v. 232.

184. Τεμέσσην) *Stephano* ἐν πόλεων, Βρεντέσιον. *Ptolemæo*, Βρενδέσιον, & ità MS. GC.

186. Νηίῳ) Τοῦ κλ. Ità MS. GC. pro corrupto τῷ.

VARIÆ LECTIONES.

183. Πλέων οἴνοπα πόντον) χρ. πλείων ἐπὶ οἴνοπα πόντον, MS. CCC. *Florentin.* & *Euſtath.* &c. Vid. Not. ad *Textum*.

184. Τεμέσσην) χρ. Ταμέσιον, *Steph.* ἐν πόλεων, v. Ταμάσσος. *Ibid.* Μετὰ χαλκὸν) χρ. μετὰ χαλκόν.

186. Ὑπὸ Νηίῳ) χρ. ὑπονηίῳ, *H. Stephan.*

Λαέρ-

Λαέρτιω ἥρωϊ· τὴ οἰκέι φασὶ πόλωδε
Ἔρχεθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγρῷ πήματα πάσχει
Γρηῒ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἥ οἱ βρῶσίν τε, πόσιν τε
Παρλιθεῖ· εὖτ' ἂν μιν κάμαλ@ χ' γυῖα λάβησιν,
Ἑρπύζονθ' ἀνὰ γυνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο.
Νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαν' ἐπιδήμιον εἶναι
Σὸν πατέρ'· ἀλλά νυ τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθω.
Οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσεύς,
Ἀλλ' ἔτι πὴ ζωὸς κατερύκε@ θυρεῖ πόντῳ,
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ· χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν,
Ἄγριοι, οἵ πυ κεῖνον ἐρυκανόωσ' ἀέκοντα.
Αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαλθάσσομαι, ὡς σὺ θυμῷ
Ἀθάνατοι βάλλουσι, κ' ὡς τελέεσθαι οἴω,
Οὔτε τι μάντις ἐὼν, ὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς·
Οὔτι ἔτι δηρόν γε φίλης ἄπο παλείδος αἴης
Ἔσται, ἀδ' εἴπερ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχησι·
Φραζέσθαι, ὥς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ κ' ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο τόσος παῖς εἰς Ὀδυσῆ@.
Αἰνῶς γ' κεφαλήν τε κ' ὄμματα καλὰ ἔοικας

" Laertem heroëm, quem non amplius ajunt in urbem
" Venire, sed seorsum in agro dolores pati
" Vetulâ cum ancillâ, quæ illi cibúmque potúmque
" Apponit, quoties ipsum labor circa membra invaserit,
" Repentem per fertile solum Areæ vitibus-consitæ.
" Nunc autem veni; dudum enim illum aiebant peregrè reversum adesse
" Tuum patrem; verùm adhuc hunc dii impediunt iter;
" Nondum enim mortuus est super terram divinus Ulysses;
" Sed adhuc alicubi vivus detinetur in lato ponto,
" Insulâ in circumfluâ; sævíque ipsum viri tenent;
" Feri, qui alicubi illum invitum detinent.
" Porrò nunc tibi ego vaticinabor, quemadmodum in animo
" Immortales suggerunt, & quemadmodum perfectum iri puto,
" Non quasi vates sim, neque auspiciorum clarè peritus;
" Nequaquam adhuc diu charâ à patriâ terrâ
" Erit, neque si etiam ferrea vincula *illum* detineant:
" Cogitabit enim, quî redeat; quoniam callidus est.
" Sed agè mihi hoc dic, & verè enarrato,
" Si utique ex ipso tantus filius es Ulyssi:
" Vehementèr enim & capite & oculis pulchris similis es

Σ Χ. Ο Λ Ι Α:

190. Ἀπάνευθεν.] Ἄποθεν, μακρόθεν. Πήματα.] Κακά.

191. Γρηΐ.] Γραΐ. Βρῶσιν.] Τροφήν. Πόσιν.] Ποτόν.

192. Παρλιθεῖ.] Παραλιθεῖ. Εὖτ' ἂν μιν.] Ὁπότ' ἂν αὐτόν.

193. Ἑρπύζοντα.] Μετὰ ὀδύνης δὲ ἀνίας ἠρέμα βαδίζοντα. Ἀλῶ τὸ γῆρας. Γυνόν.] Τὸ γονιμώτερον δὲ καὶ πίονα. Ἀλωῆς.] Ἀμπελοφύτου γῆς. Οἰνοπέδοιο.] Οἰνοφόρου.

194. Ἔφασαν.] Εἶπον. Ἐπιδήμιον.] Ἐπιδημοῦντα.

195. Βλάπτουσιν.] Ἐμποδίζουσιν.

197. Ζωός.] Ζῶν. Κατερύκε@.] Κατέχει, κωλύει. Εὐρέϊ.] Πλατεῖ, μεγάλῳ.

198. Ἐν ἀμφιρύτῃ.] Τῇ ὑπὸ θαλάσσης περιχεομένῃ.

199. Ἐρυκανόωσι.] Ἐπίσχουσι, κωλύουσιν. Ἀέκοντα.] Ἄκοντα καὶ μὴ βουλόμενον.

202. Οὔτε τι.] Οὐδαμῶς. Οἰωνῶν σάφα εἰδώς.] Ὀρνεοσκοπίας ἔμπειρος, ἢ οἰωνιστὴς ὤν.

204. Δέσματα.] Δεσμοί. ἔστ@ ὁ Ἀττικοῖς τὸ ὀφσενικὰ ὑδετέρως λέγειν. ἀπὸ δὲ δέω, δέσματα, καὶ ἀπὸ ξέω, ξέσματα. Ἔχησι.] Κατέχῃ, φυλάσσῃ.

205. Φραζέσθαι.] Διανοηθῆναι. Νέηται.] Ἀφικνῆται. Πολυμήχαν@.] Πολύβουλ@, συνετός.

207. Αὐτοῖο.] Ἐξ αὐτοῦ.

208. Αἰνῶς.] Νῦν ἀντὶ δὲ λίαν. Ἔοικας.] Ὅμοιος εἶ.

N O T Æ.

203. Οὔτι ἔτι δηρόν γε) *Ultima* ἔτι producitur in *Cæsurâ*, & antè δ'. σκαλυκόν, Literam etiam Ἀκαλλιπλεκασμοῦ capacem. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 416. & ad *Odyss.* ζ'. v. 296.

205. Φραζέσθαι) Pro φράσεται lego, *Metri* causâ. Quoties enim *Vocalis* ante σ'. Naturâ sit *brevis*, si res postuler, duplicabitur σ'. ut sic Productio fiat, ut *Hesiod.* lib. 1. v. 263. Φρασσάμενος τό κ' ἔπειτα ἐ ὃς πάλ@ ἧσιν ἀμείνων. Quod passim in his Notis probatur.

NOTÆ IN SCHOLIA.

204. Ἔχῃσι) Κατέχῃ, φυλάσσῃ. MS. GC. habet κατέχῃ, φυλάσσῃ.

VARIÆ LECTIONES.

196. Ἔστι) γρ. εἰσὶ, MS. CCC. 203. Οὔπω ἔτι) γρ. ὄτι ἔτι.

Κεί@ω,

Κείνῳ, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισι,
Πρίν γε τ' ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλης ἐπὶ νηυσίν·
Ἐκ τοῦδ', οὔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον, οὔτ' ἐμὲ κεῖνος.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
Μήτηρ μέν τ' ἐμέ φησι γ' ἔμεναι· αὐτὰρ ἔγωγε
Οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πω τις ἑὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
Ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον μάκαρός νύ τοι ἔμμεναι υἱὸς
Ἀνέρος, ὃν κλαίοντιν ἐοῖς ἔπι γήραος οὐδῷ·
Νῦν δ', ὃς ἀπόμοιτος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
Τῷ μ' ἐκ φασὶ γενέσθαι· ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεείνεις.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Οὐ μέν τοι γενεὴν γε θεοὶ νώνυμον ὀπίσσω
Θῆκαν· ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τίς δαὶς, τίς δὲ γάμος ὅδ' ἔπλετο; πότερα δέ σε χρεώ;

" Illi: quoniam frequenter ad hunc modum verſabamur invicem,
" Antequam in Trojam ille conſcenderet; quo utique alii
" Græcorum optimates ierant cavis in navibus:
" Ex hoc tempore neque Ulyſſem ego vidi, neque me ille.
Hanc rurſus Telemachus prudens alloquebatur,
" Etenim ego tibi, hoſpes, valde verè enarrabo;
" Mater quidem me inquit ejus eſſe: caterùm ego
" Neſcio: non enim ullo pacto aliquis ſuum genitorem ipſe cognovit.
" Adeò utinam ego felicis alicujus forem filius
" Viri, quem in facultatibus ſuis ſenium deprehendiſſet:
" Nunc verò, qui infeliciſſimus eſt mortalium hominum,
" Ex hoc me inquiunt natum eſſe: quoniam tu me hoc interrogas.
Hunc rurſus alloquuta eſt dea cæſia Minerva,
" Non ſanè tibi genus utique dii ignobile in poſterum
" Dederunt: quandoquidem te talem peperit Penelope.
" Sed age mihi hoc dic & verè enarrato,
" Quod epulum, quæ verò hæc turba eſt? quod verò te opus urget?

ΣΧΟΛΙΑ.

209. Θαμὰ] Συχνῶς. Τοῖον.] Τοιοῦτον· ὅτω, ὡς καὶ νῦν ἡμεῖς. Τοῖον.] Τοιοῦτον. Ἐμισγόμεθα.] Ἐμιγνύμεθα.

212. Ἐκ τοῦ.] Ἐκτοπ, ἐξ ἐκείνε ἕ χρόνε.

213. Πεπνυμένος.] Σεσοφισμένος, πεπαιδευμένος, συνετός.

216. Γόνον.] Γενήτορα. Ἀνέγνω.] Ἐπέγνω.

217. Ὄφελον.] Ὤφελον. Νύ τοι.] Δή που.

318. Κτεάτεσσι.] Κτήμασι. Ἑοῖς ἔπι.] Ἐπὶ τοῖς ἰδίοις. Ἔπλμεν.] Κατέλαβεν.

219. Ἀποτμότατός.] Δυσχέρειαν.

220. Ἐρεείνεις.] Ἐρωτᾷς, πυνθάνῃ.

222. Νώνυμον.] Ἀνώνυμον, ἄδοξον.

225. Δαὶς.] Εὐωχία. Ὅμιλος.] Ἄθροισμα, πολῆται. Ἔπλετο.] Ὑπάρχει. Χρεώ.] Χρεία.

NOTÆ.

225. Τίς δαὶς; τίς ἡ ὅμιλος) *Qua hæc eſt? Quis feſtus Dies*, ut *Livius Andronicus* olim vertebat. *Ammonius* περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων & *Ariſtarchus* legunt, Τίς δαὶς; τίς δαὶ ὅμιλος; Vid. ad *Iliad. κ'.* v. 408. *Ibid.* Τίπτε δέ σε χρεὼ) Non hìc, ut nonnulli putant, χρεὼ eſt *Neutrum*, uti neque *Odyſſ. δ'.* v. 312. Τίπτε δέ σε χρεὼ δεῦρ' ἵκανε, Δήμιον, ἢ ἴδιον. Ἔκθεσις videtur, Τί ποτέ σε χρεὼ ποιεῖν, τίς χρεία σὲ εἰς ταῦτα ἐλαύνει; Et πάπαι δέ σε χρεὼ δεῦρ' ἤγαγε; Ἐλλειπτικῶς, αἴτιά ἕ, ἀφ' ἡ πότε; vel πάπαι pro πῆς ποτε, ut pro πῆδε; Nec obſtat, quod δήμιον. ἢ ἴδιον, ſequitur; neutra enim Epitheta ſunt, ἕ χρεώ, vel certè abſolutè ſunt ſumpta; ut *Quanam te res hinc impulit? Publicumne quid, an privatum?* Ubi enim *res* intelligitur, ibi *Adjectivum* effertur *Neutraliter*. Vel fit per Σχῆμα, ὃς τὸ σημαινόμενον, quià χρεὼ idem ſonat, quod χρεῖος, quemodò φίλε τέκνον. In illis locis, *Odyſſ. β'.* v. 28. — τίνα χρεὼ τόσον ἦκας; Et *Odyſſ. ἰ.* v. 189. — ὅτε μὲ χρεὼ τόσον ἵκοι. *Adverbium eſt τόσον*, non *Adjectivum* & *Tantoperè* ſonat. Apertè enim hanc Vocem *Homerus Femininam* facit, ut *Iliad. κ'.* v. 172. Ἀλλὰ μάλα μιχάλη χρεὼ βεβίηκεν Ἀχαιούς. Et bis aliàs, *Iliad. κ'.* v. 118. & λ'. v. 609. χρεὼ γὰρ ἰκάνει] οὐκ ἔτ' ἀνεκτός. Hoc tamen in loco, χρεὼν legitur apud *Athenæum* fol. 362. quod certè *Neutrum* eſt, & ità ſcribitur, *Odyſſ. ο'.* v. 201.

NOTÆ IN SCHOLIA.

209. Θαμὰ) Συχνῶς. Τοῖον) Τοιοῦτον· ὅτω, ὡς καὶ νῦν ἡμεῖς. Ità ordinandas voces cenſeo.

VARIÆ LECTIONES.

220. Σύ μέ) χρ. σύ γε. *H. Steph.*

225. Τίς δαΐς; τίς ἡ ὅμιλος;) χρ. τίς δαΐς; τίς δαὶ ὅμιλος; Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Χρεώ) χρ. χρεών. Vid. ut prius.

Εἰλα-

Εἰλαπίνη, ἐ γάμ☉ ; ἐπεὶ οὐκ ἔφατος τάδε γ' ἐστίν.
Ὡς τό μοι ὑβριζοντες ὑφ' φιάλως δκιόωσι
Δαίνυσθ' κτ' δῶμα· νεμεσσήσαιτό κεν ἀνὴρ
Αἴσχεα πόλλ' ὁρόων, ὅστις πινυτός γε μετέλθοι.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχ☉ πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ξεῖν', ἐπεὶ ἀρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς,
Μέλλει μὴ ποτε οἶκ☉ ὅδ' ἀφειὸς κ' ἀμύμων
Ἔμμεναι, ὄφρ' ἔτι κεῖν☉ ἀνὴρ ὀπάδημι☉ ἧεν·
Νῦν δ' ἑτέρως ἐβάλοντο θεοὶ, κακὰ μηδόωντες,
Οἳ κεῖνον μὴ ἄϊστον ἐποίησαν τε καὶ πάντων
Ἀνθρώπων· ἐπεὶ οὔ κε θανόντι πὲρ ὧδ' ἀκαχοίμην,
Εἰ μετ' οἷς ἑτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ,
Ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε·
Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
Ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέ☉ ἤρατ' ὀπίσσω·
Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο.

" An ſplendidum convivium? an nuptiæ? quoniam non ſymbolū hæc ſunt.
" Adeò mihi ſupra modum contumelioſè videntur
" Convivari per domum: indignè ferat utique vir
" Flagitia multa videns, quicunque cordatus interverierit.
Hanc rurſum Telemachus prudens contrà alloquutus eſt:
" Hoſpes, quandoquidem me hæc interrogas atque percontaris,
" Futurum quidem erat, ut aliquando domus hæc locuples & indemnis
" Eſſet, quamdiu adhuc ille vir præſens erat:
" Nunc verò alitèr ſtatuerunt dii mala cogitantes,
" Qui illum quidem evanidum fecerunt ſuprà omnes
" Homines, quoniam non ob mortuum utique ſic lugere poſſem,
" Si inter ſuos ſocios occiſus fuiſſet Trojanorum in populo,
" Aut amicorum in manibus; poſtquam bellum egregiè adminiſtraſſet,
" Tunc utique ipſi tumulum feciſſent omnes Græci,
" Atque etiam ſuo filio ingentem gloriam retuliſſet in poſterum;
" Nunc verò ipſum ingloriè Harpyæ diſcerpſerunt:

ΣΧΟΛΙΑ.

226. Εἰλαπίνη.] Ἡ μεγάλη εὐωχία, ὁ ἢ κατὰ εἰλας καὶ συσσφάς εὐωχοῦνται. Ἐπὶ οὐκ ἔφατο☉.] Ὡς ἐ ἐφάτω κοσμιωτέρᾳ καὶ εὐπαιδείᾳ ὄντος, ἐ εἰκότως. ὁ μὲ γὰρ γάμ☉ καὶ αἱ λοιπαὶ εὐωχίαι, φιλίᾳ τινὶ γίνονται. ὁ δ' ἔφατο☉, ὡς ἕκαστός π κομίσειεν. Ἔφατο☉.] Τὸ ἀπὸ συμβολῆς δεῖπνον.

227. Δοκέωσι.] Δοκοῦσι, φαίνονται.

228. Νεμεσσήσαιτο.] Μεμπτὸν ἡγήσαιτο.

229. Αἴσχεα.] Αἰσχύνας. Πινυτός.] Σώφρων, συνετός. Μετέλθοι.] Ἐπιλθοι.

231. Ἀνείρεαι.] Ἀνερωτᾷς. Μεταλλᾷς.] Ἐπιζητεῖς.

232. Μέλλει.] Ὠφελεν. αὕτη ἡ λέξις ἐδήπουθεν κεῖται παρὰ τῷ Ποιητῇ. ὡς ὁ τῇ συνηθείᾳ χρώμενος, ἀεὶ ἰκάστοτε, ἀντὶ τοῦ ἐμέλλω.

ΝΟΤΑ.

226. Εἰλαπίνη ἐ γάμ☉.) Ità ſcribo, pro εἰλαπίνη, ἐ γάμ☉, quam ad *Var. Lect.* rejicio, quia illa potior, tutiorque videtur *Lectio*. Ità, Ἐν ᾗ δικαιοσύνῃ συμπάσῃ πᾶσ' ἀρετὴ ἔστι. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 277. & infrà, ad v. 290.

234. Νῦν δ' ἑτέρως ἐβάλοντο θεοὶ) Quòd ἐβάλοντο ſit ſcriptum, agnoſcit *Euſtath.* quamquam hìc ἐβάλοντο præferat ob εὐμετρίαν. Vid. ad *Var. Lect.* βάλοντο tamen potuit, ſalvo etiam Metro, ſtare. Vid. plura ad *Odyſſ.* π'. v. 387. Εἰ δ' ὑμῖν ὀδὲ μῦθος ἀφαυδάνῃ, ἀλλὰ βάλεσθε.

241. Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο) De *Harpyiis*, vid. *Fulgentii* Mythолog. l. 1.

NOTÆ IN SCHOLIA.

226. Ἔκαστός π κομίσειεν) Pro corrupto κομίσειεν, lego & emendo κομίσειεν. Ità MSS. *Aloyſ.* & *GC.* Senſu item poſtulante.

232. Μέλλει) De hoc *Scholio*, vid. ad v. 182.

241. Ἅρπυιαι) Addo in fine, ἢ ὄρνεα ἁρπακτικὰ, ex *Aloyſii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

226. Εἰλαπίνη ἐ γάμ☉) κ. εἰλαπίνη ἐὲ γάμ☉, εἰλαπίν', ἐὲ γάμ☉. Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ἐπὶ οὐκ ἔφατο☉) κ. ἐπὶ ᾧ γ' ἔφατο☉, *Euſtath.* fol. 207. lin. 33.

234. Ἐβάλοντο) κ. ἐβάλοντο, MS. *GC. Florent.* Edit. *Lovaniana Rutgeri Reſcii, Br. Schol.* & *Euſtath.* qui tamen ἐβάλοντο præfert ob εὐμετρίαν. Mallem βάλοντο, ut *Senſui* & *Metro* ſufficiens.

Οἴχε[σθ'].

Ὠΐχε|ῖ' ἄϊστος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τὲ γόους τὲ
Κάλλιπεν· ὤδ' ἔπι κεῖνον ὀδυρόμενος στεναχίζω
Οἷον, ἐπεί νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔθυξαν.
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
Ἠδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην καθαροεργέες ἀνδσσι,
Τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δ' οἶκον.
Ἡ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτὴν
Ποιῆσαι δύναται· τοὶ δ' φθινύθουσιν ἔδοντες
Οἶκον ἐμόν· τάχα δή με ἀπορραίσουσι καὶ αὐτόν.
Τόνδ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη,
Ὤ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ὀπιχρόνιος Ὀδυσῆος
Δηύν, ὅ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
Εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν, δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσι
Σταίη, ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
Τοῖος ἐὼν, οἷόν μιν ἐγὼ τὰπρῶτ' ἐνόησα,
Οἴνῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνων τέρπόμενόν τε,
Ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο,

" Periit obſcurus, inglorius, mihi verò dolores luctúmque
" Reliquit; neque ampliùs illum lugens defleo
" Solum, quoniam mihi alia dii mala incommoda fecerunt.
" Quotquot enim inſulis dominantur optimates
" Dulichióque, Samæque, & nemoroſæ Zacyntho,
" Atque quotquot aſperam Ithacam regunt,
" Tot matrem meam ambiunt, deſtruúntque domum.
" Illa autem neque abnuit odioſas nuptias, neque finem
" Facere poteſt: hi verò dilapidant epulantes
" Domum meam; mox etiam mé malè perdent & ipſum.
Hunc indignabunda alloquebatur Pallas Minerva,
" Dii Boni! Profectò plurimùm abſentis Ulyſſis
" Indiges, qui utique procis impudentibus manus injiciat.
" Si enim nunc veniens, domûs in primis foribus
" Staret, habens galeam & ſcutum & duo haſtilia,
" Talis, qualem ipſum ego primùm vidi,
" Domo in noſtrâ bibentémque lætantémque,
" Ex Ephyre reverſum ab Ilo Mermeridâ,

ΣΧΟΛΙΑ.

242. Ἄϊστος.] Ἀνιστόρητος, ἀφανής. Ἄπυστος.] Ἀνήκουστος. Ὀδύνας.] Λύπας. Γόους.] Θρήνους.

243. Κάλλιπεν.] Κατέλιπεν. Στεναχίζω.] Στενάζω.

244. Ἐπεί νύ μοι.] Ἐπειδή μοι. Ἔτυξαν.] Κατεσκεύασαν.

245. Ἐπικρατέουσι.] Κρατοῦσιν, ἄρχουσι.

246. Δουλιχίῳ.] Νήσῳ καὶ τὴν Κεφαλληνίαν. Ζακύνθῳ.] Νήσῳ καὶ αὐτῇ τῇ Κεφαλληνίας. Σάμῃ.] Τὴν Σάμην, Σάμοιν εἶπε. ἔπι δὲ καὶ αὕτη κατὰ τὴν Κεφαλληνίαν.

247. Κραναὴν.] Τραχεῖαν. Καθαροεργέες.] Βασιλεύουσι.

248. Μνῶνται.] Μνηστεύονται. Τρύχουσι.] Καταδαπανῶσι.

249. Στυγερὸν.] Μισητὸν, φοβερόν. Τελευτὴν.] Τέλος, τελείωσιν.

250. Φθινύθουσι.] Φθείρουσιν, ἐλαττοῦσι. Ἔδοντες.] Ἐσθίοντες.

251. Τάχα.] Αὕτη ἡ λέξις ἐν πᾶσι παρὰ τῷ Ποιητῇ διεσπαρτικῶς, ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ, ἀλλ' ἑκάστοτε ἀντὶ

NOTÆ IN SCHOLIA.

251. Τάχα) De hoc quoque *Scholio*, vid. ad v. 182.

254. Δεύῃ) Ἐνδεῖ, λείπῃ. Hoc in loco, ἐνδεῖ, pro ἐνδύῃ, ἐνδῇ, Vocis *Mediæ*, & λείπῃ, pro λείπῃ, *Atticè*.

VARIÆ LECTIONES.

247. Καθαροεργέες) γρ. κάτα ποιρανέουσι.

252. Τὸν δ' ἐπαλαστήσασα) γρ. τὸ ὃ παλασήσασπε. *H. Steph.* & *Br. Schol.*

ῬΑΨΟΔΙΑ

τὴν ἀπροσδόκητον ἐπιφοράν· ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ δὲ, ὡς ἐν τῇ ἀκριβεστέρᾳ τῶν ἐπῶν ἐξετάσει. Ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος δὲ τὸ τάχα, ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ἐστὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ παρῳχημένου, ὡς ἐν τῷ, τάχα δὴ μάλα πολλοὺς ἐπέφνομεν. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνεστῶτος, ὡς ἐν τῷ, τάχα δὴ μάλα πολλοὺς ἐπέφνομεν. Ἐπὶ δὲ τοῦ μέλλοντος, ὡς ἐν τῷ, τάχα δὴ μάλα πολλοὺς ἐπέφνομεν. Ἐπὶ δὲ τοῦ παρῳχημένου, ὡς ἐν τῷ, τάχα δὴ μάλα πολλοὺς ἐπέφνομεν.

252. Ἐπαλαστήσασα.] Ἐπὶ τοῖς λιχθεῖσιν, ὡς ἀλαίοις καὶ δεινοῖς ἔσει, δεινοπαθήσασα. ἐὰν δὲ ᾖ χωλὸς ὃ ε, παλαιήσασα, ἴσως τῷ παλαιῷ, ὅ ἐστι τῷ ἀγκῶνι τῆς χειρὸς, νύξασα. Παλλὰς.] Ἐπιθετικῶς ἡ Ἀθηνᾶ, ἀπὸ δὲ πάλλειν τὸ δόρυ· ἢ ὅτι Πάλλαντα αἰτεῖλεν, ἵνα τῶν γιγάντων.

253. Ἦ δή.] Ἀληθῶς δή. Πολλὸν ὀπιχρόμενος.] Ἐπιπολὺ ἀποδημοῦντος, ἢ πολλὸν δεύῃ, ἐπιπολὺ λείπῃ τὸν πατρίδα πλοῦν ὑποσχεῖν.

254. Δεύῃ.] Ἐνδεῖ, λείπῃ. Ὅς κε.] Ὅς τις δή, ὅς τις ἄν. Ἔφειν.] Ἐπιβάλλειν.

255. Εἰ γάρ.] Εἴθε γάρ. Δόμου.] Οἴκου. Ἐν προθύροισι θύρῃσιν.] Ἐν αὐτοῖς ταῖς προώταις θύραις.

256. Σταίη.] Στῇ. Πήληκα.] Περικεφαλαίαν. Δοῦρε.] Δόρατα, δυϊκῶς.

257. Ἐνόησα.] Ἐθεασάμην.

258. Οἴνῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντα.] Τὸν ἀγαθὸν πᾶς δείκνυσι καιρὸς, οἷος ὢν ἢ ἐν τοῖς ἔργοις.

259. Ἐφύρης.] Πόλεως Θεσπρωτίας. Ἐφύρου ὃ τροῖς

NOTÆ IN SCHOLIA.

259. Ἐξ Ἐφύρης) Sex *Ephyras* notat *Euſtathius*; Confer *Br. Schol.* ad *Iliad.* ζ'. v. 152. *Strabo*, fol. 338. & *Thucydidis* Scholiaſt. l. 1. fol. 27.

VARIÆ LECTIONES.

254. Δεύῃ) γρ. δεύει, *Louaniana*, *Rutgeri Reſcii*, Edit. Item, δεύεαι, ὃς μνηστῆρσιν.

Ὤιχετο γὰρ κἀκεῖσε θοὴν ἐπὶ νηὸς Ὀδυσῆος,
Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη
Ἰὸς χρίεσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὁ μὲν οὔ οἱ
Δῶκεν, ἐπεὶ ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας·
Ἀλλὰ πατὴρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς·
Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς,
Πᾶσίν κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.
Ἤ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἦε καὶ οὐκί,
Οἶσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ γὰρ φράζεσθαι ἄνωγα,
Ὄφρα σὺ μὲν μνηστῆρας ἀπώσεαι ἐκ μεγάροιο.
Εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει, καὶ ἐμοῦ ἐμπάζεο μύθων,
Αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιούς,
Μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἔστων·
Μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι.
Μητέρα δ', εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι,
Ἄψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο.

" Projectus enim erat illuc celeri in
" navi Ulyſſes,
" Venenum mortiferum inquirens, ut
" ipſi eſſet
" Ad ſagittas ungendas ære-acuminatas: ſed ille quidem non illi
" Dedit; quoniam deos verebatur ſempiternos:
" At pater illi dedit meus, amabat
" enim vehementer.
" Talis exiſtens procis ſi obverſaretur
" Ulyſſes,
" Omnes & brevis fati fierent & amaris-nuptiis *maſtarentur*.
" Verùm enimverò hæc deorum in
" genibus poſita ſunt,
" Sive reverſus ulciſcatur, necne,
" Suis in ædibus: te autem conſiderare jubeo,
" Quonam modo procos expellas ex
" ædibus.
" Sed agè nunc attende & meam adverte orationem;
" Cras in concionem *ubi* vocaveris heroas Græcos,
" Orationem edifſere omnibus: dii verò teſtes adſunto:
" Procos quidem ad propria abire jube:
" Matrem autem *jube*, ſi ipſi animus inceſſit nubere,
" Redeat in domum patris multùm potentis.

ΣΧΟΛΙΑ.

πίν. ἢ, τὸ Θεατρωτικὴν [κὴ] ἡ τῶν Κορινθίων, καὶ ἡ τρίτη Ἠλεί. Ἀνιόντα.] Ἀναχώρουσαν. Μυρμιδόνας.] Μυρμήκων παιδάς.

260. Ὤιχετο.] Ἀπῆλθε. Θοὴν.] Ταχείαν.

261. Ἀνδροφόνον.] Ἄνδρας φονεύσαν. Διζήμενος.] Ζητῶν. Οἱ] Αὐτῷ.

262. Ἰὸς χρίεσθαι.] Προπαρασκευάσειν, ἵνα μὴ ζητῶμαι, πᾶς ἀπὸ μιᾶς πληγῆς ἀναιρεθῶσι οἱ μνηστῆρες. Ἰὸς.] Βέλη. Χαλκήρεας.] Χαλκᾷ ἠρμοσμένας.

263. Νεμεσίζετο.] Ἐσέβετο, ἐφυλάττετο.

264. Φιλέεσκε γὰρ] Καὶ οἶδεν, ὅτι καὶ ἐχθρῶν φησὶ γὰρ. Αἰνῶς] λίαν.

265. Ὁμιλήσειε.] Συναναστραφῇ.

266. Γενοίατο.] Γένοιντο. Πικρόγαμοί.] Ἐπὶ κακῷ τοῖς αὐτῶν τὸν γάμον τέτευ μνηστευσάμενοι.

267. Θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.] Ἐν τῇ τῶν θεῶν ἐξουσίᾳ ἐστί.

268. Ἀποτίσεται.] Τιμωρίαν διαφυλάξεται.

269. Ἄνωγα.] Κελεύω.

270. Ἀπώσεαι.] Ἀπωθήσεις, ἐκβαλεῖς. Μεγάροιο.] Τῆς οἰκίας, τῆς οἰκείας.

271. Συνίει.] Νόησον, ἄκουσον. Ἐμπάζεο.] Ἐπιστρέφου, ἀνθιστοῦ, φρόντιζε.

273. Πέφραδε.] Εἰπέ. Ἔστων.] Ἔστωσαν, ὑπαρχέτωσαν.

274. Σφέτερα.] Τὰ ἴδια. Σκίδνασθαι.] Σκορπίζεσθαι. Ἄνωχθι.] Κέλευε.

275. Μητέρα.] Τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν ἐγίγραπται μήτηρ ἀντὶ τοῦ μήτηρ· τοῦτο ἀγνοήσας τις ἔθεσε τὸ α. ἢ σκυτέον· μητέρα γὰρ ὑποκειμένου τοῦ Δ. Ἀφοσιοῦμαι. Ἐφορμᾶται.] Ἐπιθυμεῖ, ἐπείγεται. Γαμέεσθαι.] Γαμηθῆναι.

276. Ἄψ.] Ἐπίρρημα συνζυγικὸν, [καὶ καιρὸν παραταλικόν.] πάλιν, εἰς τοὔπίσω, καὶ οὐ δευτέρου. Ἴτω.] Ἀπίτω, ἀπερχέσθω, πορευέσθω. Μέγα δυναμένοιο.] Μέγα ἰσχύοντος ἐν τῷ οἰκείῳ.

NOTÆ.

261. Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος) Huc refer Ælian. Animal. l. 5. c. 16. De *Veſpis* Aculeos ſuos *Viperino* veneno imbuentibus.

276. Δυναμένοιο) Prior *Syllaba* ex Neceſſitate *producitur*, quamvis in δύναμαι ſit *brevis*; quomodò in aliis *Polyſyllabis*, ut ad *Iliad.* α'. v. 265. Idem fit, *Odyſſ.* λ'. v. 413. *Ireſione*, v. 1. Præterea τὸ γ' ἐπιταλικόν ἐστι, unde & γαμινὸς, *Mediam* producit,

NOTÆ IN SCHOLIA.

270. Ἀπώσεαι) Ἀπωθήσεις. Male ἀπεθήσεις, *Impreſſi* & MS. *Aloyſ.*

276. Quæ inter συντακτικὸν ἐκ πάλιν, ex MS. *Aloyſii.*

VARIÆ LECTIONES.

275. Μητέρα) γρ. μήτηρ, *Br. Schol.*

Οἱ ἢ γάμον τεύξωσι, καὶ ἀρτυνέουσιν ἑέδνα
Πολλὰ μάλ', ὅσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι·
Σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἴκε πίθηαι·
Νῆ' ἄρσας ἐρέτῃσιν ἐείκοσιν, ἥτις ἀρίστη,
Ἔρχεο πεύσομένῳ πατρὸς δὴν οἰχομένοιο·
Ἤν τίς τοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσῃς
Ἐξ Διός, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι.
Πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθὲ, καὶ εἴρεο Νέστορα δῖον·
Κεῖθεν ἢ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον·
Ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσῃς,
Ἦ τ' ἂν, τετληότι περ, ἔτι τλαίης ὀιζυρός·
Εἰ δέ κε τεθνειῶτος ἀκούσῃς, μηδέ τ' ἐόντος,
Νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σῆμά τέ οἱ χεύσαι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερείξαι
Πολλὰ μάλ', ὅσα ἔοικε· καὶ ἀνέρι μητέρα δῦναι·

" Hi nuptias conficient & apparabunt dotem,
" Sane eximiam, quantam decet charam filiam comitari.
" Tibi autem ipsi prudentèr consulam, siquidem parueris:
" Navi instructâ remigibus viginti, quæ *sit* optima,
" Profic.scere interrogaturus *de* patre diù absente:
" Si quis tibi dicat mortalium, aut famam audiveris
" Ex Jove, quæ potissimum indicationem fert hominibus.
" Primùm quidem ad Pylum abi, & interroga Nestorem divinum:
" Illinc in Spartam ad flavum Menelaum;
" Hic enim novissimus venit Græcorum loricatorum.
" Si forte patris vitam & reditum audieris,
" Tum sanè, tristis quantumvis, adhuc perduraveris in annum:
" Sin mortuum audieris, neque ampliùs viventem,
" Reversus posteà charam in patriam terram,
" Monumentum illi erige, & parentalia perfice
" Eximia valdè, qualia decet; & viro matrem dato.

ΣΧΟΛΙΑ.

277. Τεύξωσι.] Ποιήσωσι, κατασκευάσωσι. Ἀρτυνέουσιν.] Ἑτοιμάσουσιν. Ἕεδνα.] Δῶρα τὰ διδόμενα ὑπὸ τῶ γαμοῦντος τῇ γαμουμένῃ. εἰρηται δὲ τὰ ἕεδνα, παρὰ τὸ ἕδρασαι καὶ παραμυθίᾳ ἀσφαλίζονται τὴν νύμφην.

278. Ἔοικε.] Πρεπόντως, σφόδρα. Ἕπεσθαι.] Ἀκολουθεῖν.

279. Πυκινῶς.] Πυκνῶς, συνετῶς. Ὑποθήσομαι.] Συμβουλεύσω. Πίθηαι.] Πειθῇ.

280. Ἄρσας.] Ἁρμόσας, εὐτρεπίσας. Ἐρέτῃσι.] Ἐρέταις, κωπηλάταις. Ἐείκοσιν.] Εἴκοσιν.

281. Ἔρχεο.] Ἀπέρχου. Πευσόμενος.] Ἀκουσόμενος. Οἰχομένοιο.] Ἀποδημοῦντος.

282. Ἥν τις.] Ἐάν τις. Ὄσσαν.] Τὴν ἐκ θεῶν κληδόνα.

283. Ἤπ.] Ἤπερ. Ἤπ μάλιστα φέρει, κ. λ.] Κληδόνα ἐφήμου καὶ ἀγνοουμένων. Κλέος.] Νῦν κληδόνα, τουτέστι κλέος καὶ δόξαν.

284. Πρῶτα μὲ ἐς Πύλον.] Πέμπε αὐτὸν παιδευθησόμενον, ἐξ ἄρχης ἔνδοξον ἐσόμενον, ἐπὶ δὲ πατέρα ἀποδήμησον. Εἴρεο.] Ἐρώτησον.

285. Κεῖθεν.] Ἐκεῖθεν. Ξανθὸν.] Πυῤῥόν.

286. Ὃς γάρ.] Οὗτος γὰρ. Δεύτατος.] Ὕστερος.

287. Βίοτον.] Βίον, ζωλύ.

288. Ἦ τ' ἄν.] Καὶ ὡς. Τρυχόμενος.] Καταπονούμενος. Τλαίης.] Καρτερήσειας, ὑπομείνειας.

289. Τεθνειῶτος.] Τεπλευληκότος, ἀποθανόντος.

291. Σῆμα.] Τάφον. Χεύσαι.] Χῶσαι, ἀντὶ τοῦ χῶσον. Κτερείξαι.] Ἐνταφιάσαι. Κτέρεα.] Ἐνταφία.

292. Δῦναι.] Ἀντὶ τοῦ δός.

NOTÆ.

Hymn. *Mercur.* v. 44. Ita δάπεδον, *priorem*, alias *brevem*, hic producit, Δάπεδα καὶ δισμὺς χρυσὸς ὁ παιδαμάτωρ, *Anthолog.* l. 7. Vid. *Anacreon.* v. 123.

290. Νοστήσας δὴ ἔπειτα) Ita scribendum statuo, cum pro δὴ & ἔπειτα ponatur, non pro ἢ & ἔπειτα. Potest etiam ἢ & ἔπειτα eodem modo *Coalescere*, diverso *scribi*, viz. δ' ἔπειτα. Potest item legi ἢ ἔπειτα, nec *Contrahi*. Vid. *Radulph. Winterton.* ad *Hesiod.* l. 1. v. 290. & in *Theogon.* v. 405.

NOTÆ IN SCHOLIA.

277. Ἕεδνα) Ab εἴρηται, *inclusivè*, & deinceps, ex *Aloysii* MSto.

282. Ὄσσαν) Τὴν ἐκ θεῶν κληδόνα. Ex MS. GC.

289. Ἀποθανόντος) Ità MS. GC. pro Corrupto illo ἀποθανύντος.

VARIÆ LECTIONES.

288. Ἤ τ') ἴσως, ἐπί.

289. Τεθνειῶτος) γρ. πεθνηῶτος, MS. GC. *Ibid.* Μηδέ τ' ἐόντος) γρ. μηδ' ἔτ' ἐόντος.

290. Δὴ ἔπειτα) γρ. δ' ἔπειτα, Vid. Not. in *Textum*.

291. Χεῦσαι) γρ. χεῦαι, vid. infrà, ad β'. v. 354.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξῃς,
Φράζεσθαι δὴ ἔπειτα νόῳ καὶ θυμὸν ἐνίσπω,
Ὅππως κεν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τοῖσι
Κτείνῃς, ἠὲ δόλῳ, ἢ ἀμφαδόν· ἐδέ τί σε χρὴ
Νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκ ἔτι τηλίκος ἐσσί.
Ἦ οὐκ ἀΐεις, οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε παφοφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα;
Καὶ σύ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε,
Ἄλκιμος ἔσσο, ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἤδη,
Ἠδ' ἑτάροις, οἵ πού με μάλ' ἀχαλόωσι μένοντες·
Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμοῦ ἐμπάζεο μύθων.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ξεῖν', ἦτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
Ὡς τε πατὴρ ᾧ παιδί, καὶ ὕστερός εἰμι ἑῶν·
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμενον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
Ὄφρα λοεσσάμενός τε, τεραπόμενός τε φίλον κῆρ,
Δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίῃς, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
Τιμῆεν, μάλα καλόν, ὅ τοι κειμήλιον ἔσται
Ἐξ ἐμεῦ· οἷα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι δίδωσι.

" Porrò poſtquam ſanè hæc finieris & perfeceris,
" Conſidera deinde in mente & in animo,
" Quo pacto procos intra ædes tuas
" Interficias, ſive dolo, ſive palàm: neque enim ampliùs te convenit
" Puerilia conſectari, quoniam non ampliùs tantillus es.
" An non audiſti, qualem gloriam conſecutus eſt divus Oreſtes
" Omnes per homines, poſtquam interfecit patricidam,
" Ægiſthum doloſum, qui illi patrem inclytum interemerat?
" Et tu, amice (te enim video eximiúmque magnumque)
" Strenuus eſto; ut aliquis te etiam poſterorum eximiè laudet.
" Cæterùm ego ad navem celerem deſcendam jam,
" Atque ad ſocios, qui ibi me plurimùm anguntur expectantes.
" Tibi autem ipſi curæ ſint, quæ dixi, & meos adverte ſermones.
Hanc rurſus Telemachus prudens contra alloquutus eſt,
" Hoſpes, proteſtò hæc amicè ſentiens dicis,
" Perinde atque pater ſuo filio; & nunquam obliviſcar illorum.
" Sed agè nunc expecta, accelerans licet iter,
" Ut & lotus & oblectatus animum peſtus,
" Donum habens ad navem eas, gaudens in animo,
" Preciоſum, valdè eximium, quod tibi reconditi muneris loco erit
" Ex me; qualia amici hoſpites hoſpitibus dant.

ΣΧΟΛΙΑ.

293. Αὐτὰρ ἐπὴν.] Ἐπειδὰν Ν. Τελευτήσῃς.] Τελειώσῃς, πληρώσῃς, Ἔρξῃς.] Πράξεις.
295. Τοῖς.] Τοῖς σοῖς.
296. Ἀμφαδόν.] Φανερόν.
297. Νηπιάας ὀχέειν.] Τὰ νήπιον φρονεῖν καὶ φέρειν, ἢ ὀχλεῖσθαι ὑπὸ νεότητος, τυτθίσιν ἄφρασι εἶναι. Τηλίκος.] Τηλικοῦτος, μικρὸς, ἀντὶ τοῦ πάνυ νέος. Ἐσσί.] Ὑπάρχεις.
298. Ἀΐεις.] Ἀκούεις, αἰσθάνῃ.
299. Πατροφονῆα.] Τὸν τοῦ πατρὸς φονέα.
300. Δολομήτην.] Δόλια βεβουλόμενον. Ἔκτα.] Ἀπέκτεινεν.
302. Ὀψιγόνων.] Μεταγενεστέρων. Ἔσσο.] Γενοῦ.
303. Κατελεύσομαι.] Κατέρχομαι.
304. Ἀχαλόωσι.] Δυσανασχετοῦσι ἔχουσι, δυσχεραίνουσι.
305. Μελέτω.] Ἐν ἐπιμελείᾳ ἔστω. Ἐμπάζεο.] Ἐπιστρέφου, ἀντιποιοῦ, φροντίζε, ἐπιστροφὴν ποιεῖ καὶ σέβου.
307. Φίλα φρονέων.] Φιλοφρονούμενος.
308. Λήσομαι.] Ἐπιλήψομαι.
309. Ἐπειγόμενος.] Σπεύδων.
310. Λοεσσάμενός.] Λουσάμενός. Τεραπόμενος.] Τερφθείς.
311. Κίῃς.] Πορεύθῃς.
312. Τιμῆεν.] Τίμιον. Κειμήλιον.] Ἀπόθετον χρῆμα.

NOTÆ.

298. Ἦ οὐκ ἀΐεις) De hac Coalitione δυοῖν συλλαβῶν εἰς μίαν, Vid. *Iliad.* ι'. v. 533.

NOTÆ IN SCHOLIA.

305. Ἐπιστροφὴν ἀντιποιοῦ & φροντίζε &c. quæ in multis deſiderabantur, ex *Aldo* & *Aloyſio*.

VARIÆ LECTIONES.

294. Δὴ ἔπειτα) Vid. ſuprà, ad v. 290.
296. Οὐδέ π) *ꝯ.* οὐδ' ἔπ.
297. Νηπιάας) *ꝯ.* νηπιάχους, *H. Steph.*
298. Ἔλλαβε) *ꝯ.* ἴλαβε, MS. CCC.
307. Φίλα φρονέων) *ꝯ.* φιλοφρονέων.

Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο·
Δῶρον δ', ὅ, τι κέ μοι δώῃς φίλον ἦτορ ἀνώγει,
Αὖθις ἀνερχομένῳ δόμεναι, οἴκονδε φέρεσθαι,
Καὶ μάλα καλὸν ἑλών· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.
Ἦ μὴν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὄρνις δ' ὡς ἀνόπαια διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ,
Θῆκε μένος, καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ ἑ πατρὸς
Μᾶλλον ἔτ', ἢ τὸ πάροιθεν· ὁ δ' ἔνδοθι θυμὸν ὁμίλει,
Θάμβησεν κατὰ θυμόν· ὀίσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
Αὐτίκα δ' μνηστῆρας ἐπὴν ἐχέλα ἰσόθεος φώς·
Τοῖσι δ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτὸς, οἱ δὲ σιωπῇ
Εἵατ' ἀκηδέες· ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδε
Λυγρὸν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.
Τῆδ' ὑφρονέοντο φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν

Huic respondebat deinde dea cæsia Minerva,
" Ne me ampliùs nunc detine cupidum nimirum itineris:
" Donum verò quodcunque mihi dare tuum cor jubet,
" Rursus redeunti da, ut domum feram,
" Etiam eximio accepto; tibi vero dignum erit gratiis.
Illa autem sic loquuta abiit cæsia Minerva;
Avis autem ut Anopæa avolabat: huic verò in animo
Indidit robur & audaciam, recordaríque fecit sui patris
Magis adhuc quàm anteà: hic verò mente suâ considerans,
Obstupuit in animo; putabat enim deum esse.
Statim verò procos adibat deo æquandus vir:
Illis autem cantor canebat insignis; hi verò tacitè
Sedebant audientes: ille itaque Achæorum reditum canebat
Molestum, quem ex Trojâ indixit Pallas Minerva.
Hujus è cœnaculo mente intellexit divinam cantilenam

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

315. Κατέρυκε.] Κάτεχε, κώλυε.
316. Ἀνώγῃ.] Βούλῃ. ἀφορμάσῃ.
317. Αὖθις ἀνερχομένῳ.] Ὑποστρέφοντι ἐκ τῆς Ἰθάκης. Φέρεσθαι.] Ἀποφέρειν.
318. Ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.] Ἀξίως ἀμείψασθαι. ἢ τυχαστόν παρ' ἐμοῦ καλὸν δῶρον λάβοις ἄν, ὅτι ἄξιον ἀμοιβῆς χρυσοῦ. καὶ ἢ οἱ ξενισθέντες ἐδίδοσαν δῶρα. Βελλεροφόντης ὁ χρυσοῦν ποτήριον. Ἀμοιβῆς.] Χαρίτος.
319. Ἦ μὴν.] Αὖτη μήν. Ἀπέβη.] Ἀπῆλθεν.
320. Ὄρνις δ' ὡς.] Καθάπερ δ' ὄρνις. Ἀνόπαια.] Εἶδος ὀρνέου. ἢ ἀφ' ἧς ὀπῆς, ἢ ἀέρος, ἀφ' οὗ ὡς ὄρνις ταχέως ὁρμῶσα. καὶ Ἀρίσταρχος δέ φησιν ὄνομα ὀρνέου. ἢ ἀνόπαια, ὡς Φήνη εἰδεμφίη. ἔνιοι δὲ ἀνὰ τὰς ὤπας, ὅ ἐστι τὰς ὀφθαλμούς. Διέπτατο.] Διέπτη.
321. Ὑπέμνησεν.] Ἐπεμνηδιῶσαι ἐποίησεν.
323. Θάμβησεν.] Ἐξεπλάγη, ἐθαύμασεν. Ὀίσατο.] Ὑπενόησεν.
324. Ἐπὴν ἐχέλα.] Ἐπορεύετο. Ἰσόθεος.] Ὅμοιος θεῷ κατὰ δρᾶσιν. Φώς.] Ὁ ἀνήρ.
325. Ἀοιδὸς.] Ὁ Φήμιος δηλονότι. Ἄειδεν.] Ἤδεν. Περικλυτός.] Περιστῶς ἔνδοξος.
326. Εἵατο.] Ἐκαθίζοντο.
327. Λυγρὸν.] Χαλεπόν. Ἐπετείλατο.] Ἐπέστειλε.
328. Ὑφρονέοντο.] Ἐκ δὲ ἀναγκαίης οἴκου, ἐκ δὲ ἐπιτροπῆς. Σύνθετο.] Συνῆκεν, ἢ ἔκυσεν. Θέσπιν.] Θείαν, θαυμαστήν.

N O T Æ.

323. Ὀίσατο) Ita cum duplici σ'. scribendum asserо, & ita legit, MS. *Gonvillo-Caiense*; nec enim alias *Antepenultima* produceretur, *brevis* enim *Naturâ* probatur, per ὠίσατμην. Idem dicendum de ὀπλισσώμεθα, *Odyss.* μ'. v. 292. unde *Odyss.* β'. v. 20. ὠπλίσατο scribendum Curo in nostra hâc Editione, quod & facit MS. CCC. ut ι'. v. 291. & alias etiam antehac scriptum erat: Vid. suprà, ad v. 205. & infrà, v. 323. & v. 398.

326. Ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδε) De Reditu *Græcorum* ex *Trojâ* vel ipsi *Trojano* hosti, miserando, multi retulerunt. *Homerus* Odyss. γ'. v. 130. ad v. 194. Q. *Calaber*, Παραλειπομένων, l. 14. v. 418. ad finem. *Euripides* in *Troum* Prologo. *Lycophron*, in

NOTÆ IN SCHOLIA.

318. Ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς) Locus de *Bellerophonte* explicatur, ad *Iliad.* ζ'. v. 220.

325. Περικλυτός.) Περιστῶς ἔνδοξος, ità MS. GC. pro Corrupto illo, ἐπιστὸς, ἔνδοξος.

Variæ Lectiones.

314. Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη) *Rec.* τὸν δ' ἀπαμειβομένη προσέφη γλ. Ἀ. MS. CCC. in ipso *Textu*; verùm in Margine, ut nos Legimus.

320. Ἀνόπαια) *Rec.* ἀνοπαῖα, & ἀν' ὀπαῖα, & πανοπαῖα, *Etymolog.* M. in v.

323. Ὀίσατο) *Rec.* οἴσατο. Vid. Not. in *Textum*. MS. GC, οἰσατο legit, cum ω'.

Κάρη

Κύρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια·
Κλίμακα δ' ὑψηλὴν καταβήσατο οἷο δόμοιο,
Οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε τρὼ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
Ἣδ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρειάων ἐχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη,
Δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδόν,
Φήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας,
Ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί·
Τῶν ἕν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος· οἱ δὲ σιωπῇ
Οἶνον πινόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς
Λυγρῆς, ἥτε μοι αἰεὶ ὀϊζυρὸν ἐν στήθεσι φίλον κῆρ
Τείρει· ἐπεί με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον.
Τοίλλω γὰρ κεφαλλὴ ποθέω, μεμνημένη αἰεὶ
Ἀνδρὸς, τοῦ κλέος εὐρὺ κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
Τλῶδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μῆτερ ἐμὴ, τί τ' ἄρ' αὖ φθονέεις, ἐθέλοντα ἀοιδὸν

Filia Icarii prudens Penelope:
Per scalam verò altam descendit suæ domûs,
Non sola; unà cum hâc ancillæ duæ sequebantur.
Illa verò quando jam ad procos perveniſſet diva mulierum,
Stabat sanè juxta limen aulæ benè fabricatæ,
Ante genas habens tenues vittas:
Ancilla verò certè ei honesta utrinque astabat,
Lacrymansque demùm alloquebatur divinum cantorem,
" Phemie, multa sanè alia mortalium oblectamenta noviſti,
" Gesta hominúmque deorúmque, quæ celebrant cantores:
" Horum unum ipsis cane assidens; illique silentio
" Vinum bibant: ab hâc verò quiesce cantilenâ
" Molestâ, quæque mihi perpetuò in pectoribus charum cor
" Affligit; quando me in primis incessit dolor immensus.
" Tale enim caput desidero, memor semper
" Viri, cujus lata est gloria per Græciam & medium Argos.
Hanc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est:
" Mater mea, quare utique invides, jucundum cantorem

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

329. Ἰκαρίοιο.] Πηνελόπης πατήρ. Περίφρων.] Σωτήρ.

330. Καταβήσατο.] Κατῆλθεν. Οἷο.] Τῆς ἑαυτῆς.

331. Οἴη·] Μόνη. Δύ'.] Τὸ πλῆθος, δύο.

332. Ἀφίκετο.] Παρεγένετο.

333. Σταθμόν.] Παραστάδα. Τέγεος.] Καλαγείου οἴκου. Πύκα ποιητοῖο.] Τῆ ἐπιμελῶς κατασκευασμένης.

334. Ἄντα.] Ἐμπροσθεν. Ἄντα παρειάων.] Προκαλυπτομένη τὴ καλύμματι. Σχομένη.] Καλυπτομένη, κατέχουσα. Λιπαρά.] Ἁπαλὰ, καλά. Κρήδεμνα.] Τὰ ἐπὶ τῆ κεφαλῆς τιθέμενα.

335. Κεδνὴ.] Προσφιλὴς σώφρων, συνετή. Ἑκάτερθεν.] Ἐξ ἑκατέρου μέρους.

337. Θελκτήρια.] Τὰ θέλγοντα ἢ ἀπατῶντα τοὺς ἀνθρώπους.

338. Κλείουσιν.] Ὑμνοῦσι, δοξάζουσι.

339. Σιωπῇ.] Μετὰ σιωπῆς.

340. Πινόντων.] Πινέτωσαν, Ἀπέχου.

341. Λυγρῆς.] Χαλεπῆς.

342. Τείρει.] Καταπονεῖ. Καθίκετο.] Καθήψατο. Ἄλαστον.] Ἀνεπίληστον.

343. Τοίην γὰρ κεφαλήν.] Τοιαύτην γὰρ ἀίδελφον.

344. Καθ' Ἑλλάδα.] Καὶ τὴν Θετταλίαν, ἀλλὰ μιᾶς πόλεως, ὀνόματι Ἑλλάδος.

346. Ἐθέλοντα.] Εὐάρμοστον, συμφωνοῦντα.

N O T Æ.

Alexandra. Laurentii Rhodomanni Troica, & Parva Ilias. *Virgilius Æneid.* l. XI. v. 255. *Ovid.* Metamorph. l. XIV. §. 10. *Æschyl.* Agamemnon. *Seneca,* Agamemnonis, *Act.* 3. *Josephus Iscanus, Anglus,* in ipso fine *Daretis Phrygii,* à se versi; *Angelus* denique *Politianus,* in *Ambra.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

334. Κρήδεμνα) Τὰ ἐπὶ &c. pro Ἐπὶ &c. MS. GC. optime.

335. Κεδνὴ) Voces, σώφρων, συνετὴ ex MS. *GC.*

346. Ἐθέλοντα) Εὐάρμοστον. Ità pro Corrupto εὐάρμοστον, MS. *GC.*

Variæ Lectiones.

330. Καταβήσατο) *pr.* καταβήσαθ, MS. CCC. Vid. infra, ad β'. v. 388. & Not. in *Textum* ad β'. v. 337.

341. Αἰεὶ) *pr.* αἰὲν, ut mox v. 343. & semper, ubi Vocalis sequitur.

346. Τί τ' ἄρ' αὖ φθονέεις) *pr.* τί τ' ἄρα φθονέεις, MS. CCC. & *H. Steph.*

Τέρα-

Τέρπειν, ὅππη οἱ νόος ὄρνυῃ; ἤ νύ τ' ἀοιδοὶ
Αἴτιοι, ἀλλά ποθι Ζεὺς αἴτιός, ὅστε δίδωσιν
Ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν, ὅπως ἐθέλησιν ἑκάστῳ.
Τύτῳ δ' ἠ νέμεσις, Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν·
Τίω γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
Ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.
Σοὶ δ' ὑπερμενέτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν.
Οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἷος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ,
Ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὴ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο·
Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
Ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
Ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἄνδρεσι μελήσει
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει.
Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
Ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα,

" Oblectare, quócunque illi mens impellitur? non sanè cantores
" In causâ sunt, sed interdum Jupiter in causâ est; qui suggerit
" Viris ingeniosis ità, ut velit unicuique.
" Huic verò non reprehensio *detetur*, quòd Danaûm adversa canit:
" Eam enim cantilenam magis celebrant homines,
" Quæcunque auditoribus recentissima existat.
" Tibi verò sustineat cor & animus audire.
" Non enim Ulysses solus perdidit reditûs diem,
" In Trojâ: multi verò alii viri perierunt:
" Sed in domum profecta, tua opera administra,
" Telámque & colum, & ancillis impera
" Opus accelerare: sermo verò viris curæ erit
" Omnibus; potissimùm vero mihi: hujus enim imperium est in domo.
Illa quidem attonita, rursus in domum ivit;
Filii enim dictum prudens ponebat in animo.
Ad cœnaculum ubi conscendisset cum ancillis mulieribus,
Flevit subinde Ulyssem charum maritum, donec illi somnum
Dulcem palpebris immisit cæsia-oculis Minerva.
Proci verò tumultuabantur per ædes obscuras,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

347. Ὄρνυται.] Προήγηται.
349. Ἀλφηστῆσιν.] Ἐφαρμοκοῖς, ἐπιτηδείοις, σοφοῖς.
350. Οἶτον.] Θάνατον.
351. Ἐπικλείουσι.] Ὑμνοῦσι, δεξάζουσιν.
352. Ἀκουόντεσσιν.] Ἀκούουσι. Νεωτάτη ἀμφιπέληται.] Περὶ πάντων λέγει συντελεσθήναι.
353. Ἐπιτολμάτω.] Ὑπομενέτω.
355. Ἐν Τροίῃ πολλοὶ δὴ καὶ ἄλλοι.] Διασταλτέον. Οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς ἐν Τροίᾳ ἀπώλετο. Φῶτες.] Ἄνδρες.
356. Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα.] Ἀθετοῦνται σύνταξιν, ἐπὶ ὃ δὲ Ἔκτορος καλῶς. Κόμιζε.] Ἐπιμελείας ἀξιοῖ.
357. Ἠλακάτην.] Ἐργαλεῖον ἐργαλεῖον.
358. Ἐποίχεσθαι.] Πορεύεσθαι.
359. Κράτος.] Νῦν ἡ διαστολή.
360. Θαμβήσασα.] Ἐκπλαγεῖσα, θυμωθεῖσα. Βεβήκει.] Ἐπορεύετο.
361. Πεπνυμένον.] Συνετόν. Ἔνθετο θυμῷ.] Ἐνέβαλε τῇ ψυχῇ, συνῆκεν.
362. Ὑπερῷα.] Τὰ ἀνάγαια οἰκήματα.
363. Ὄφρα.] Μέχρις ὅτε, ἕως. Οἱ.] Αὐτῇ.
365. Ὁμάδησαν.] Ἐθορύβησαν. Ἀνὰ μέγαρα.] Καθὰ τὰς οἰκίας. Σκιόεντα.] Σύσκια, διὰ τὸ ὑψος.

N O T Æ.

351. Τίω γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον) Vid. *Athenæ*: fol. 122.
356. Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα) Confer *Iliad.* ζ'. v. 490.

NOTÆ IN SCHOLIA.

356. Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα) Male hìc *Critici* Quatuor hos Versus ἀθετῶσι, quos in *Iliade*, ab *Hectore* benè proferri agnoscunt. *Telemachus* enim Virum jam agere incipit & in Paternæ Domûs jus succedit; quare nihil amplius per Matrem, verùm omnia se deinceps per se ministraturum profitetur. Confer *Sophocl.* Ajac. v. 294. & *Scholiastem*, in locum.

Ibid. Κόμιζε) Ἐπιμελείας ἀξιοῖ. Ità *Scholiastem* emendo, qui hactenus, Κόμιζε & ἀξιοῖ, quasi *Imperfectum* esset *Indicativi*, non *Imperativi* Præsens.

VARIÆ LECTIONES.

351. Ἐπικλείουσ') χρ. ἐπιφρονέουσ', *Plato* de Rep. L. 4. & *Duport.* Gnomolog. *Homeric.* p. 151.
352. Ἀκουόντεσσι) χρ. ἀοιδόντεσσι, *Plato*, ibid. &c.
360. Οἰκόνδε βεβήκει) χρ. οἴκοιδ' ἐβεβήκει, MS. CCC.

Πάντες

Πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.
Τοῖσι δ' Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχετο μύθων,
Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες, ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
Νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς
Ἕσσω· ἐπεὶ τόγε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
Τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστί, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
Ἠῶθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεσθα πάντες,
Πάντες, ἵν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀγορεύω,
Ἐξιέναι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
Ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατ' οἶκους.
Εἰ δ' ὔμμιν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον
Ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσσαι,
Κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
Αἴκε πόθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι,
Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ὑπὸ χείλεσι φύλλες,
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.
Τόνδ' αὖ Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή σε διδάσκησιν θεοὶ αὐτοὶ
Ὑψαγόρην τ' ἔμμεναι, καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν·
Μή σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων

Omnes autem cupiebant cum illâ in lectis reclinari.
Illis verò Telemachus prudens incepit sermonem,
" Matris meæ proci, immensâ contumeliâ elati,
" Nunc quidem convivantes delectemur, neque clamor
" Adsit: nam hoc honestum est audire cantorem
" Talem, qualis ille est, diis assimilis voce.
" Manè verò in concionem consideamus venientes
" Omnes, ut vobis sermonem audentèr renunciem,
" Ut excatis ex ædibus: alias porrò sequimini dapes,
" Vestra bona absumentes, alternis *conviviis* per ædes *singulas*.
" Si verò vobis videtur hoc satius & melius
" Esse, viri unius victum impunè perdere,
" Absumite; ego verò deos invocabo sempiternos,
" Si unquam Jupiter det vicissim retributionem fieri;
" Inulti sanè postea intra ædes peretis.
Sic ait; illi verò omnes mordicùs labiis compressis
Telemachum admirabantur, ob id, quod audacter loquutus esset.
Hunc rursus Antinous alloquutus est, Eupithei filius,
" O Telemache, certè admodùm te docuerunt dii ipsi
" Sublimiloquum esse, & confidenter proloqui.
" Nè te utique in circumfluâ Ithacâ regem Saturnius

ΣΧΟΛΙΑ.

366. Παραὶ λεχέεσσι.] Παρὰ κοίταις. Κλιθῆναι.] Συγκλιθῆναι.

368. Ὑπέρβιον, κ.λ.] Ὑπερήφανοι, βιαίαν ὕβριν ἔχοντες.

369. Δαινύμενοι.] Εὐωχούμενοι. Βοητύς.] Βοή, κραυγή.

371. Ἐναλίγκιος.] Ὅμοιος.

372. Κιόντες.] Ἐλθόντες.

373. Ἀπηλεγέως.] Ἀποτόμως, σκληρῶς. Ἀπουέπω.] Ἀποφασιστικῶς.

374. Ἐξιέναι.] Ἐξελθεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐξέλθετε. Ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας.] Ἄλλας ἐξ ἀφθονίας ἕξετε εὐωχίας.

375. Ὑμά.] Ὑμέτερα.] Ἀμειβόμενοι.] Ἐξ ἀμοιβῆς ἀλλήλους ἐπεισερχόμενοι, ἢ ἀμοιβῆς.

376. Δοκέῃ.] Δοκεῖ, νομίζῃ. Λωΐτερον.] Κρεῖττον, βέλτιον.

377. Νήποινον.] Ἀτιμώρητον, ἀνεκδίκητον.

378. Κείρετε.] Συντόμως εἰπόντες. Ἐπιβώσομαι.] Ἐπικαλέσομαι.

379. Παλίντιτα.] Ὑπὲρ ὧν ἐξ ἑτέρου πεισθήσεται.

380. Νήποινοι.] Ἀπιμώρητοι, ἀνεκδίκητοι. Ὄλοισθε.] Ἀπόλοισθε.

381. Ὀδὰξ ὑπὸ χείλεσι φύντες.] Ἐνδακόντες τὰ χείλη.

382. Ὅ.] Διὸ. Θαρσαλέως.] Τολμηρῶς, καὶ παῤῥησιαστικῶς.

385. Ὑψαγόρην.] Μεγαλορρήμονα.

386. Ἀμφιάλῳ.] Περιῤῥεομένῃ πανταχόθεν ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

NOTÆ.

374 Ἐξιέναι μεγάρων) Hi septem dehinc Versus iterum occurrunt, *Odyss.* β'. v. 139. ut plurima alia &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

371. Ἐναλίγκιος.) Ὅμοιος. Et hoc ex *Aloysii* MSto.

372. Καταπαύσειεν) Κοιμᾶσθε. Deleo ex hoc loco, cùm nihil in *Textu* simile reperiatur. Ad *Odyss.* η'. v. 188. pertinet.

377. Νήποινον) Ἀπιμώρητον, ἀδίκητον. Ex *Aloysii* MSto. Lego, ἀνεκδίκητον, ut Mox.

380. Νήποινοι) Ἀπιμώρητοι, ἀνεκδίκητοι, MS. *GC.*

Πολύ-

Ποιήσειεν· ὅ τοι γενεῆ πατρώϊόν ἐστι.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀντίνο', εἴπερ μοι καὶ ἀγάσσεαι, ὅ, τί κεν εἴπω;
Καί κεν τῶτ' ἐθέλοιμι, Διός γε δίδοντος, ἀρέσθαι.
Ἦ φὴς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
Οὐ μὰν γάρ τι κακὸν βασιλεύεμεν· αἶψά τε οἶ δῶ
Ἄφνειὸν πέλεσθαι, καὶ τιμήτερος αὐτός·
Ἀλλ' ἤτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
Πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοί·
Τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἠμετέροιο,
Καὶ δμώων, οὕς μοι λήισατο δῖος Ὀδυσσεύς.
Τόνδ' αὖ Εὐρύμαχος Πολύβου παῖς ἀντίον ηὔδα,
Τηλέμαχ', ἤτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
Ὅστις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσῃ Ἀχαιῶν·
Κτήματά δ' αὐτὸς ἔχοις, καὶ δώμασιν οἷσιν ἀνάσσοις.
Μὴ γὰρ ὅγ' ἔλθοι ἀνὴρ, ὅστις σ' ἀέκοντα βίηφι

" Conſtitutat, quod tibi propter genus ex patre hæreditarium eſt!
Hunc rurſus Telemachus prudens contra alloquutus eſt,
" Antinoë, an mihi iraſceris, ſi quid dixero?
" Et ſanè hoc vellem, Jove utique concedente, accipere.
" An dicis hoc peſſimum in hominibus eſſe?
" Non enim ullo pacto malum eſt, Regem eſſe; ſtatim ei domus
" Dives fit, & honoratior ipſe:
" Sed certè reges Achæorum ſunt etiam alii
" Multi in circumfluâ Ithacâ, Iuvenes & Senes:
" Horum aliquis hoc habeat; quoniam mortuus eſt divus Ulyſſes.
" Cæterùm ego domûs rex ero noſtræ,
" Et mancipiorum, quæ mihi acquiſivit divus Ulyſſes.
Hunc ſtatim Eurymachus Polybi filius contrà alloquutus eſt,
" Telemache, certè hæc deorum in genubus poſita ſunt,
" Quinam circumfluæ Ithacæ dominabitur Achæorum:
" Bona verò ipſe habeas & ædibus illius imperes.
" Non enim ille veniat vir, qui te invitum vi

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

389. Ἀγάσσεαι.] Θαυμάσεαι, ἢ φθονήσεις.

390. Καί κεν τῶτ' ἐθέλοιμι.] Τὸ ἰδιωτεύειν, Διὸς βουλομένου. Οὐ γὰρ ἐπὶ πάνυ κακόν. Ἀρέσθαι.] Ὑπενίγκασθαι.

391. Ἦ φὴς.] Ἦ ἄρα λέγεις.

392. Βασιλεύεμεν.] Βασιλεύειν.

393. Τιμήτερος.] Τιμιώτερος.

396. Ἔχῃσιν.] Ἐχέτω.

398. Δμώων.] Δούλων, οἰκετῶν. Λήισατο.] Ἀπὸ λείας πολεμικῆς ἐκτήσατο. Λεία γὰρ κυρίως, ἡ ἐκ πολεμικῶν λαφύρων συναγωγή.

399. Πολύβου παῖς.] Εὐρύμαχος.

403. Βίηφι.] Βιαίως, βίᾳ.

N O T Æ.

397. Αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἠμετέροιο) De *Rhythmo*, vid. ad v. 40.

398. Λήισατο) Ità pro λήισατο ſcribendum, ut in omnibus Exemplaribus ſcriptum, *Iliad. σ'.* v. 28. Vid. ad v. 323.

402. Δώμασιν οἷσιν) Τετέσι, δώμασιν αὐτοῦ, δηλονότι, τοῦ Ὀδυσσέως.

403. Μήτοι ὅγ' ἔλθοι ἀνὴρ, ὅστις σ' ἀέκοντα βίηφιν) Ex omnibus, quæ viderim, Exemplaribus aberat τὸ σ', pro σὲ, quæ Vocula poſt ὅστις exciderat, ut fieri ſolet,

NOTÆ IN SCHOLIA.

389. Ἀγάσσεαι) Θαυμάσεαι, ἢ φθονήσεις. Ità pro φωνήσεις, quod hactenùs obtinuit. *Aloyſii* MS. φονήσεις, Litera θ', per incuriam omiſsâ, vel in Literâ φ' deſignatâ, Veterum more.

390. Καί κεν τῶτ' ἐθέλοιμι) Τὸ ἰδιωτεύειν. Ità lego pro corrupto ἰδιοπεύειν. Verùm *Scholiaſtes* hìc fallitur; non enim τὸ ἰδιωτεύειν, ſed τὸ βασιλεύειν hoc in loco ſubindicatur. Dicit enim *Telemachus*, ſe quidem Velle etiam Regnum Paternum accipere, *Jove* annuente; nec enim illud malum, ἐπὶ πάνυ κακόν, MS. *GC.* ἐ πῶ, &c. Ego κακὸν lego, pro καλὸν, ut & *Aloyſii* MS. eſt enim ἐξηγητικὸν illius, v. 391. Ἦ φὴς τοῦτο κάκιστον; Utcunque res ceciderit; Domûs ſaltem Paternæ adminiſtrationẽ ſibi vindicat.

398. Λήισατο) Ἀπὸ λείας πολεμικῆς ἐκτήσατο. Hæc ex MS. *GC.* ſumpta, præmittenda duxi; ad ſequentium dilucidationem. Malè olim in *Impreſſis* aberant, quanquam MS. *Aloyſii* agnoſcat.

VARIÆ LECTIONES.

398. Λήισατο) χρ. Λήιστο. Vid. Not. in *Textum*, & ſuprà, ad v. 323.

402. Δώμασιν οἷσιν) χρ. δώμασι σοῖσιν.

403. Ὅστις σ' ἀέκοντα) χρ. ὅστις ἀέκοντα, Vid. Not. in *Textum*.

Κτήματ'

Κτήμαΐ' ἀπορράίσῃ, Ἰθάκης ἔπι ναιετάωσης.
Ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, σαώσειν· εἰ ξείνοιο ἔοικας,
Ὁππόθεν ὔτε ἀνὴρ, ποίης δ' ἐξ οὔχεαι εἶναι
Γαίης· πῶ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα·
Ἦέ τοι ἀγγελίῃσι πατρὸς φέρῃ ἐρχομένοιο,
Ἦ εἰὸν αὐτῆ χρεῖος ἐελδόμενος τόδ' ἱκάνῃ;
Οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινε
Γνώμεναι· ὃ μὴ γάρ τι κακῷ εἰς ὦπα ἐΐσκῃ.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος περιφραδέως ἀντίον ηὔδα,
Εὐρύμαχ', ἦτοι νόστος ἀπάλετο παντὸς ἐμοῖο,
Οὔτ' ἂν ἀγγελίῃ ἔπι πείθομαι, εἴποθεν ἔλθοι,
Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥντινα μήτηρ
Ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται.
Ξεῖνος δ' ὅτος ἐμὸς πατρώϊος ἔκ Τάφου ἐστὶ,
Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχεται εἶναι
Υἱὸς, ἀταρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.
Ὡς φάτο Τηλέμαχος· φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω.
Οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν

" Bonis deprædaturus sit, Ithacâ adhuc habitatâ.
" Sed volo te, optime, de hospite interrogare,
" Unde ille vir, quali autem gloriatur esse
" E terrâ, ubinam ei genus & patrium solum :
" An tibi nuncium patris adfert venientis;
" An suum ipsius debitum expetens huc venit?
" Ut facto impetu statim abiit, neque sustinuit,
" Ut cognoscerem : neque enim vulgaris hominis vultum præ se ferebat.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Eurymache, certè reditus periit patris mei,
" Neque sanè nuncio ampliùs credo, sicunde veniat :
" Neque vaticinium curo, si quem mater
" Domum vocatum vatem consulat.
" Hospes verò hic meus paternus è Tapho est,
" Mentes Anchiali bellicosi fatetur esse
" Filius: cæterùm Taphiis navigandi-studiosis imperat.
Sic ait Telemachus : mente vero immortalem deam cognovit.
Hi autem ad saltationem & amatoriam cantilenam

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

404. Ἀποῤῥαίσῃ.] Διαφθερεῖ, ἀποσπάσῃ. Ναιετάωσης.] Οἰκεμένης.
405. Ἔρεσθαι.] Ἐρωτῆσαι, πυθέσθαι.
406. Ὁππόθεν.] Πόθεν. Ποίης δ' ἔξ.] Ἐκ ποίας δέ.
408. Ἀγγελίῃσι.] Ἀπαγγελίαις.
409. Ἓν αὐτοῖ.] Ἑαυτῷ. Χρεῖος.] Χρέος, ὄφλημα. Ἐελδόμενος.] Ἐπιθυμῶν. Τόδ' ἱκάνῃ.] Ἐνταῦθα παραγίνεται, ἐλήλυθεν.
410. Οἷον.] Ἀντὶ τοῦ ὅπως. Ἀναΐξας.] Πορευόμενος. Ἄφαρ.] Ταχέως.
411. Εἰς ὦπα.] Τῷ πρόσωπον. Ἐΐσκῃ.] Ὁμοῖος ἦν.
413. Νόστος.] Ἡ οἰκαδὲ ἐπάνοδος.
415. Θεοπροπίης.] Μαντείας. Ἐμπάζομαι.] Ἀντιποιοῦμαι.
416. Ἐξερέηται.] Ἐρωτήσῃ, πύθηται.
421. Ἱμερόεσσαν.] Ἐπέρασον, καλήν.

N O T Æ.

ob Literam ejusdem soni, non tamen sine Versûs periculo, Sensúsque ipsius jacturâ. *Eustathius* certe in suâ Paraphrasi agnoscit, fol. 1426. lin. 32. Μὴ ἦ ἔγε ἴδῃσι ἀνὴρ, ὅς σε αἴκοντα βίῃ κλῆμαΐ' ἀποῤῥαίσῃ. Præterea MS. CCC, apertè legit, ὅστις σ' αἴκοντα. Quare τὸ σε in suum dehinc locum reponimus.

406. Ποίης ἐξ οὔχεαι) Pro Veteri ἐξεύχῃ; Malo separatim legere, ἐξ οὔχεται, ut sit ποίης ἐκ γαίης εὔχεται εἶναι; Ita *Odyss. υ'.* v. 192. τίων δ' ἐξ οὔχεαι εἶναι Ἀνάκτων. Id certè *Homerus* ipse alias facit. *Iliad. ξ'.* v. 472. Ἄξιος· ὃ μὲν μοι κακὸς εἴδεται, ὃν δὲ κακῶν ἔξ. Et *Brevia Scholia* ita videntur legisse. Ità *Odyss. ρ'.* v. 130. Pro ἔξεισι, lego, ἐξ εἶσι.

411. Ἐΐσκῃ) Ab ἔοικα, Duplicato *Attic*è Augmento, fit ἐᾴκειν, ut ab οἶκα, *Ionico*, fit ᾤκειν. Unde *Nostri*, Ὡς ἐτύμως θυγάτηρ τῷ μητέρι πάντα ποτᾴκῃ. Quod Vir quidam Doctus temerè refert ad *Præsens*, factum ex *Præterito*; cui refragatur *Accentus*. De voce ἰᾴπτει, vid. ad *φ'.* v. 96. De ἐᾴγει, ad *δ'.* v. 693.

NOTÆ IN SCHOLIA.

410. Ἀναΐξας) Πορευόμενος) MS. *Aloysii*. 416. Ἐξερέῃ) Ἐρωτήσῃ, πύθῃ. Malè olim ἐρώτῃ. *Aloysii* MS. ἐρωτᾷ, l. ἐρωτήσῃ.

VARIÆ LECTIONES.

406. Ἐξ οὔχῃ) γρ. ἐξεύχῃ.
414. Ἀγχιάλης) γρ. Ἀγχιάλης, *Eustath.* ut sit τῆς &c. quod tamen omisit *H. Stephan.*
415. Ἥντινα) γρ. ἤντινα, MS. CCC. Tum ad θεοπρόπον refertur; sin ἥντινα, ad θεοπροπίῃ.

Τρεψάμβοι τέρπωλο· μένον δ', ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
Τοῖσι δὲ τερπομβοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθε·
Δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος·
Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος θείκαλλέος αὐλῆς
Ὑψηλὸς δέδμητο, θεοσκέπῳ ἐν χώρῳ,
Ἔνθ' ἔβη εἰς ὐνιὼ, πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.
Τῷῤ' ἄρ' ἄμ' αἰθομβύας δαΐδας φέρε κέδν' εἰδυῖα
Εὐρύκλ ϕ', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
Τήν ποθε Λαέρτης πρίαλο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν,
Πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν, ἐεικοσάβοια δ' ἔδωκεν.
Ἶσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν·
Εὐνῇ δ' οὔποθ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός·
Ἥ οἱ ἅμ' αἰθομβύας δαΐδας φέρε, καί ἑ μάλιστα
Δμωάων φίλεσκε, κ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα.
Ὤϊξεν δὲ θύρας θαλάμυ πύκα ποιητοῖο·
Ἕζετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἔκδυνε χιτῶνα·
Καὶ τὸν μὲν γραίης πυκιμηδέος ἔμβαλε χερσίν.
Ἥ μὲν τὸν πτύξασα κ ἀσκήσασα χιτῶνα,
Παπάλῳ ἀγκρεμάσασα παρ' τρητοῖσι λέχεσσι,

Converſi oblectabantur, expectabantque veſperum adventare.
Dum hi igitur oblectabantur, niger veſper ſupervenit.
Et tunc dormituri ibant domum unuſquiſque.
Telemachus autem, ubi ipſi thalamus perpulchræ aulæ
Subiimis ædificatus erat, perſpicuo, *vel cooperto*, in loco,
Illuc ivit ad lectum, multa mente reputans.
Huic ſimul ardentes faces ferebat pudica ſciens

Euryclea, Opis filia Piſenoridæ:

Quam olim Laërtes emerat facultatibus ſuis
Impubem adhuc, preciumque viginti boum dedit.
Perinde autem ipſam ac pudicam uxorem honorabat in ædibus:
Coitu verò nunquam commixtus eſt; iram nempè vitabat uxoris.
Hæc illi ſimul ardentes faces ferebat, & ipſum maximè
Ancillarum amabat, & enutrierat, parvulus cùm eſſet.
Aperuit autem januas thalami benefacti;
Sedebátque in lecto, molléque exuit induſium:
Et id quidem aniculæ ſedulæ impoſuit in manus.
Illa quidem plicato & aptato induſio,
Ad clavum ſuſpenſo juxta vermiculatos lectos,

ΣΧΟΛΙΑ.

422. Τρεψάμβοι.] Τερπόντες. Ἕσπερον.] Ἀντὶ τοῦ ἑσπέρα, ἕσπερος· μετέπλασε τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ ἑσπέριον δίπτωτον.

424. Κακκείοντες.] Καζακοιμησόμβοι.

425. Θάλαμος.] Ὁ κοιτών.

426. Δέδμητο.] Οἰκοδόμητο. Πεφυσικέσθαι.] Ὑψηλόν, ὅθεν ἐστὶ θεοσκέπαζος· ἢ παίζθησιν ἐρωμβύου, θεοφορητόν. Χώρῳ.] Τόπῳ.

427. Μερμηρίζων.] Διανοούμενος, μεμερμνῶν, εἰς πολλὰ μέρη λογιζόμενος τὴν ψυχήν.

428. Αἰθομβύας.] Καπνβύας, λαμπάδας. Δαΐδας.] Δᾷδας, λαμπάδας. Κεδνά.] Συνετή, πρόσφιλῆ. Εἰδυῖα.] Ἐπισταμένη.

429. Ὦπος.] Περίπατον, λόγον τὴν ἀντίκρυσιν τοῦς τ' ὀφθαλμούς. Ὦπος θυγάτηρ.] Εὐρύκλεια.

430. Πρίατο.] Ἠγόρασεν.

431. Πρωθήβην.] Πρώτην ἀκμὴν ἡλικίας ἔχουσαν. Ἐεικοσάβοια.] Εἴκοσι βοῶν ἄξια.

432. Ἶσα.] Ἐπίσης, ὁμοίως. Κεδνῇ.] Τιμίᾳ. Τίεν.] Ἐτίμα.

433. Ἔμικτο.] Ἐμείγη. Ἀλέεινε.] Ἐφυλάσσετο.

435. Φιλέεσκε.] Ἐφίλει.

436. Ὤϊξεν.] Ἀνέῳξεν. Πύκα ποιητοῖο.] Καλῶς κατασκευασμένου.

437. Ἔκδυνε.] Ἐξεδύσατο. Λέκτρῳ.] Κοίτῃ.

438. Πυκιμηδέος.] Συνετῆς.

439. Πτύξασα κὴ ἀσκήσασα.] Μετ' ἐπιμελείας διπλώσασα.

440. Τρητοῖσι.] Τορνευτικοῖς, ἐμπεπλεγμένοις.

NOTÆ.

424. Κακκείοντες) Pro καζακείοντες, ut κακκῆαι, Odyſſ. λ'. v. 74. pro καζακῆαι. Sic καββάλλω, καλλείπω, ἀμβαίνω, ἀγκρεμάω, pro ἀναγκρεμάω, v. 440.

VARIÆ LECTIONES.

440. Ἀγκρεμάσασα) γρ. ἐγκρεμάσασα, *Florentin.* & *Lovaniana* Edit. *Ibid.* Τρητοῖσι λέχεσσι) γρ. τερκτοῖς λιχέεσσιν.

Ἦ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· θύρην δ' ἐπέρυσε κορώνῃ
Ἀργυρέῃ· ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.
Ἔνθ' ὅγε παυόχῳ, κεκαλυμμένος οἰὸς ἀώτῳ,
Βήλυθε Φρεσὶν ἦσιν ὁδὸν, τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

Festinabat ire ex thalamo; januámque attraxit annulo
Argenteo: insuper autem pessulum obtendit loro.
Hic ille pernox, tectus ovis floridâ lanâ
Considerabat in animo suo viam, quam significaverat Pallas.

ΣΧΟΛΙΑ.

441. Ἐπέρυσε.] Ἐφειλκύσατο, ἐπέσπασατο. Κορώνῃ.] Τῷ μεγάλῳ κίρκῳ. Κορώνῃ.] Τῷ ἐπισπάστρῳ τῆς θύρας.

442. Ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.] Τὸ λεγόμενον ἐφ' ἡμῶν κλεῖθρον. δύο δὲ τοῦτο εἶχεν ἱμαντίους ἐξηρτημένους ἀλλήλοις πρὸς πῆχυν. ὧν μὲν ὁ μὲν δεξιὸς, ὁ δὲ ἐξ ἀριστερῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἀνοίγειν καὶ κλείειν. νῦν δὲν τὸ κλεῖθρον παρέστησε τὸ παρήγαγε τῷ ἱματίῳ.

443. Οἰὸς ἀώτῳ.] Τῷ ἀνθεῖ, καὶ τῷ καλλίστῳ τῶν προβάτων. λέγει δὲ τὰ ἐξ ἀπαλῶν ἐρίων γεγενότων προβολαίων.

444. Βήλυθε.] Ἐβεβλήκετο. Πέφραδε.] Εἶπεν, ἐσήμανεν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

441. Ἐπέρυσε) Ἐφειλκύσατο. Ità MS. *GC.* pro ἐφελκύσατο. Κορώνῃ) Τῷ ἐπισπάστρῳ. Ità ex MS. CCC. ex *Eustathio*, & aliis, pro Corrupto ἐπισπάσῃ. Huc referrem elegans *Scholion* ex MS. CCC. nisi ad verbum sumeretur ex *Eustathio*, fol. 1429. lin. 1. vel potiùs viceversâ; nam hoc MS. pluribus annis *Eustathio* Antiquius, & ipse etiam Archiepiscopus *Theodorus*, à quo certè *Scholia* ejusdem MSti descripta testatur Dr. *Matthæus Parker* Archiep. *Cantuar.* his Verbis, *Manus Commentarii* Græci *est* Theodori *Archiepiscopi.* Et hæc omnia ab *Eustathio*, sunt desumpta, sive ex hoc ipso Codice, sive ex alio transcripta. Quod de totâ illâ *Scholiorum* farragine dicendum, quæ in Nobilis illius *Homeri* MS, cum *Q. Calabro* adjuncto, margine sunt scripta, in Biblioth. CCC. apud *Cantabrigienses* nostros.

VARIÆ LECTIONES.

441. Ἐπέρυσε) κε. ἐπέρυσεν.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Β'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Β.

Συναγαγὼν ἐκκλησίαν Τηλέμαχος, παραγίνεται τοῖς μνηστῆρσιν ἐξαίτων τὸ οἰκίας ᾧ Ὀδυσσέως· λαβὼν ὃ παρὰ μὲ Εὐρυκλείας τὰ ὠφὴ τὴν ἀποδημίαν ἐπιτήδεια, παρὰ τὸ Ἀθηνᾶς ἑτοίμους τὰ ἐν ναῦν, εἰς Πύλον ἀναίγ, ἠλίῳ δύναι.

* Ἄλλη Ὑπόθεσις.

* Ἄλλη Ὑπόθεσις. Ἅμα ἕῳ Τηλέμαχος, κ.λ.) Hoc Argumentum ex MSto *Gonvillo-Caiensi*.

Ἅμα ἕῳ Τηλέμαχος, συναγαγὼν εἰς Ἐκκλησίαν τοὺς Ἰθακησίους, κελεύει τὸ οἰκίας μνηστῆρας ἀπαλλάττεσθαι· ἐν ναῦ αἰτήσας παρ' αὐτῶν, ὅπως εἰς Πύλον ἐν Σπάρτην πορευθῇ, ἀκουσόμενος. Παρὰ ὃ Νούμεντος λαβὼν, ἐν ἐφόδια παρὰ Εὐρυκλείας τὰ τροφῆ, λαθὼν τὸ μητρὸς ἀπαλεῖ.

Ἐπιγραφή.

Ἰθακησίων ἐκκλησία, ἐν Τηλεμάχῳ ἀπόδημια.

Ἄλλως.

Βῆτ' ἀγορὴν δὲ ἵκεν, ἵεις χρεὼς, πάλιν μετ' Ἀθήνας. LIB. II.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
Εἵματα ἑσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ.

QUando verò manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
Surrexit tunc ex lectulo Ulyssis dilectus filius,
Vestes indutus, gladium acutum verò suspendit ab humeris;

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἦμος.] Ἡνίκα, ὅτε. Ἠριγένεια.] Τὸν ὄρθρον γλυκῶπα, τυτίστι τὴν πρωΐαν, ἢ ὅν τῷ ἦρι γλυκυμόν· ὅ ἐστιν ὄρθρος. Ῥοδοδάκτυλος ὁ, ἀπὸ τ πρωϊνῆς ἀνατολῆς καὶ ᾧ χρώματος, ᾧ περὶ τὸ λιβανωτὸν τὸ πρωϊνὸν, τὴν ἡμέραν οἱ ἐπιθέτῳ κεκόσμηκεν. Ῥοδοδάκτυλος.] Ῥοδόχρους, ἀπὸ μέρους, καλή. Ἠὼς.] Διάφορα σημαίνῃ. Τὴν μὲν γὰρ σημαίνειδῆ θεὸν, ἀφ' τὸ φάναι τ Ποιητὴν, Ἠὼς δ' ὅν λευκὸν πορ' ἀγαυῶ Τιθωνοῖο Ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι, ἠδὲ βροτοῖσι. Ἐ τ ὄρθρον, φερωνύμως κληθέντα, ἀπ' ἐ ὀρθῶς ἡμᾶς ἀπὸ τ κοίτης· καὶ ὡσὶ τὸ οἰκεῖα τελεσθῆναι ἔργα. ὅταν φησὶν, Ἠὼς μὲ κροκόπεπλος ἀνίδιατο πᾶσιν ἐπ' αἶαν· καὶ τὸ ἀπὸ σπουδῆς, μιχθεὶς ἄρας ἔκτης, ἀφ' ἑσπέρας, ὡς τὸ, Ὄφρα μὲ καὶς ἦν, καὶ ἀεξετο ἱερὸν ἦμαρ. καὶ τὴν ὅλην ἡμέραν, καθ' ὃ σημαινόμενον ἡμέρα νοεῖται. ὁ ἀπὸ ἀνατολῆς ᾧ ἡλίου δρόμου, μέχρι δύσεως, ὁπόταν τὴν ὑπὲρ ἡμᾶς ποιεῖται φορὰν, ὁ ἐστὶν ἔτος, τὸ παρ' ἡμᾶς διεξιὼν ἡμισφαίριον, Οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐλελίχθονος ἦλθον ἀμοιβοί, Ἠοῖ τῇ πρωΐτερα, τότε ὃ Ζεὺς ὦρσε μαχησόμενον, καὶ, Ἤματι τῷ πρωΐτερα, ὅτ' ἡμαίνετο φαίδιμος Ἕκτωρ. καὶ τὸ συναμφότερον, ἡμέραν τε ἠδὲ νύκτα, καθ' ὃ σημαινόμενον καὶ παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς νοεῖται, Ἠὼς δέ μοι ἐστὶν Ἤδη δωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλυθα. καὶ τὴν ἠλίου πάροδον, καὶ τ τόπον, ὅθεν ἀνατέλλῃ ὁ ἥλιος, καθὼς Ἀρίσταρχος, Ὦ φίλοι, ἐ γάρ τ ἴδμεν, ὅπη ζόφος, ἠδ' ὅπη ἠώς, Οὐδ' ὅπη κέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν, Οὐδ' ὅπη ἀνέμοι νιν φέρουσι, καθὰ φησὶν ὁ Κρατὴς, τ ποσάεων ᾧ κόσμου μεμιγμένων μερῶν, Ἄρκτου, μεσημβρίας, ἀνατολῆς, δύσεως, ὡσῶς ἀλλήλοις ἐξ ἀντιθέτου ἀντίκειῃ. ἡ μὲ ἄρκτος, τῇ μεσημβρίᾳ· ἡ ὃ ἀνατολὴ, τῇ δύσει.

2. Ἐξ εὐνῆφιν.] Ἐκ τ κοίτης.

3. Ἐσσάμενος. Θέτο.] Περιέθη.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 1. Ἦμος δ' ἠριγένεια) Huc referatur illud *Merici Casauboni*, De Nuperâ *Homeri* Editione, Dis-

Ποσὶ

Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσαλο καλὰ πέδιλα·
Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεοῦ ἀνὰ λίγκι φάντιν,
Αἶψα δ' ἠγείρεσκε λιγυφθόγγοισι κέλευσε
Κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς·
Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
Οὐκ οἶος· ἅμα τῷγε δύω κύνες ἀργοὶ ἕποντο·
Θέσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχυθεν Ἀθήνη.
Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
Ἕζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ, εἶξαν δὲ γέροντες.
Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἥρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν,
Ὃς δὴ γήραϊ κυρτὸς ἔην, ἠδὲ μυελὸν ἤδη.
Καὶ γὰρ ὃ φίλος υἱὸς ἅμ' ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
Ἴλιον εἰς εὐπῶλον ἔβη κοίλῃσι νέεσσιν,
Ἀντίφος αἰχμητής· τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύκλωψ
Ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ· πύματον δ' ὡπλίσσατο δόρπον.

Pedibusque nitidis alligavit pulchra calceamenta;
Festinabatque ire è cubiculo deo similis coram.
Continuò autem præconibus canoris imperavit
Convocare ad concionem comatos Achæos.
Hi quidem convocârunt; illi autem congregabantur valdè celeriter.
Porrò postquam congregati sunt, confertumque adiuerunt,
Ivit utique ad concionem, manu autem tenebat terream hastam,
Non solus, simul eum duo canes veloces sequebantur.
Divinam certè huic gratiam perfudit Pallas:
Hunc sanè omnes populi advenientem admirabantur.
Sedebat verò in patris sellâ; cesserunt autem senes.
His tandem heros Ægyptius cœpit concionari,
Qui ob senectutem incurvus erat & plurima sciebat.
Atqui huius dilectus filius cum divino Ulysse
Ad Ilium pulchros-equos-nutriens, conscenderat cavis in navibus,
Antiphus bellator: illum verò sævus interfecit Cyclops
In speluncâ cavâ; ultimamque paravit cœnam.

ΣΧΟΛΙΑ.

10. Παλάμῃ δ' ἔχε χάλκειον ἔγχος.] Ἀντὶ σκήπτρου, τὸ εἶδος καπίχειν, ὡς ὁ συγχωρήμιος εἶναι βασιλεύς.

11. Κύνες ἀργοί.] Ὑπὸ συνηθείας, ἢ ἀσφαλείας χάριν. Ἀργοί.] Λευκοί, ἢ ταχεῖς.

12. Θεσπεσίην.] Θείαν, θαυμασήν. Καπίχειν.] Καπίχε, καπίβαλεν.

13. Θηεῦντο.] Θεωρῶντες ἐπαύριζον.

14. Θώκῳ.] Τοῦτον οἱ Ἀττικοὶ θῶκον λέγουσιν. ἔστι δὲ καθέδρα. Εἶξαν.] Ὑπεχώρησαν.

15. Αἰγύπτιος.] Ὄνομα κύριον.

16. Κυφός.] Κεκυφὼς, κεκυρτωμένος. Ἤδη.] Ἠπίστατο.

18. Εὔπωλον.] Καλοῖς ἵπποις χρωμένων· ἢ ὅτι ἢ καλῶς ἀναγραφῆναι ἔχει.

20. Πύματον δ' ὡπλίσσατο δόρπον.] Ἦτοι τὸ τελευταῖον ἔσχατον· ἢ ἐπιφωνέων τοῦτο εἴρηκεν, ὅντως πύματον καὶ ἔσχατον.

NOTÆ.

V. 4. Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν) *Ultima* in ὑπὸ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante λ'. ὑπαλιπαροῖσιν. Aliàs potuit & ὑπαὶ legi, ut in *Iliade*.

11. Οὐκ οἶος· ἅμα τῷγε δύω κύνες) *Ultima* in οἶος· producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* αὐτοδυνάμου, σ', & ante *Asperum* cum *Acuto*.

20. ὡπλίσσατο) Ità MSS. CCC. Vid. Not. in *Telemach.* lib. α'. v. 323.

NOTÆ IN SCHOLIA.

sertat. 1. p. 45. &c. Cui tamen condonemus immeritam illam suspicionem, quam ceperat, *In prioribus verbis aliquid Desiderari ad explendam sententiam.* Omnia enim nunc plena, plana & aperta sunt, ut Nos distinximus, & *Aloysianum* MS. mecum concordat. Ubi ἡγεμόνῃ, pro μενοινῇ, lego, & illud, & MS. *Gentilio-Casenſi* consentiunt. De cæteris, nihil mutavi, nisi quòd semper Versuum Initia Literis majusculis scribenda curaverim, & post Διάστημα, Vocabas, ὡς τὸ, ex MS. CCC. addiderim. Ad locum de *Aristarcho*, in hoc *Scholio*, confer quæ *Casaubon.* in *Strabon.* l. x. fol. 698.

18. Εὔπωλον) Καλοῖς ἵπποις χρωμένων. Quæ sequuntur ἢ ὅτι ἢ καλῶς ἀναγραφῆναι, (ἔξεστι,) MSS. *Aloysii* & *GC.*

20. Πύματον δ' ὡπλίσσατο δόρπον) Hoc *Scholion* ex MSS. prædictis emendavi; excepto, quòd *Aloysii* MS. habeat, Ἐπὶ φοινῶν τοῦτο εἴρηκεν. MS. GC. ἐπιφθονέων τοῦτο εἴρηκεν, ὄντως πύματον καὶ ἔσχατον· διὰ τὸ τεθνάναι αὐτὸν ὑπὸ Ὀδυσσέως· ἔνιοι δὲ Κύκλωψ ἔφασαν, συναποθανόντα τῷ φωτὶ καὶ τὸ ζῆν, ὡς καὶ λέγεται. Codices *Impressi* ἐπιφθονέων, ex quibus omnibus, ἐπιφωνέων formavi; & *Æschyli* quoque Versum plenum exhibeo.

VARIÆ LECTIONES.

V. 4. Ὑπὸ] χρ. ὑπαί. Vid. Not. in *Textum*.

20. Ὡπλίσσατο] χρ. ὡπλίσατο, Vid. Not. in *Text.*

Τρεῖς

Τρεῖς δέ οἱ ἄλλοι ἔσαν· ϗ ὁ μὲν μνηστῆρσιν ὁμίλει
Εὐρύνομος, δίω δ' αἰὲν ἔχον πατρώϊα ἔργα·
Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἔτι λήθεθ' ὀδυρόμενος ϗ ἀχεύων·
Τοῖς ὅγε δακρυχέων ἀγορήσατο ϗ μετέειπεν,
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κεν εἴπω,
Οὐδὲ ποθ' ἡμετέρη ἀγορὴ γένετ', οὐδὲ θώκος,
Ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς δῖος ἔβη κοίλης ἐπὶ νηυσί·
Νῦν δ' τίς ὧδ' ἤγειρε; τίνα χρειὼ τόσον ἵκει,
Ἠὲ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἱ προγενέστεροί εἰσιν;
Ἤέ τιν' ἀγγελίην πρατὺ ἔκλυεν ἐρχομένοιο,
Ἥν χ' ἡμῖν σάφα εἴποι, ὅτε πρότερός γε πύθοιτο;
Ἠέ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκει, ἠδ' ἀγορεύει;
Ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος· εἴη οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὅ, τι φρεσὶν ἠσι μενοινᾷ.
Ὣς φάτο· χαῖρε δὲ Φήμη Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
Οὐδ' ἄρ' ἔπι δήν ἧστο, μενοίνησεν δ' ἀγορεύειν·
Στῆ δὲ μέσῃ ἀγορῇ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ
Κήρυξ Πεισήνωρ, πεπνυμένα μήδεα εἰδώς.
Πρῶτον ἔπειτα γέροντα κεδασπόμενος προσέειπεν,

Très autem illi alii erant: & unus inter procos versabatur
Eurynomus; duo autem perpetuò habebant paterna opera:
Sed neque sic illius obitus erat lugens & dolens:
Hos lachrymans alloquutus est, & dixit,
" Audite sanè nunc me, Ithacenses, quodcunque dixero;
" Nunquam nostrum concilium factum est, neque consilius,
" Ex quo Ulysses divinus abiit cavis in navibus:
" Nunc autem quis huc congregavit? quem necessitas tantùm urget?
" Sive ex junioribus viris, aut qui seniores sunt?
" An aliquem nuncium exercitûs audivit venientis,
" Quem nobis palàm dicere queat, quùm prior audiverit?
" An quippiam publicum aliud declarat, aut profert?
" Probus mihi videtur esse, juvans, *vel* felix: utinam illi ipsi
" Jupiter benè vertat, quæcunque mente suâ cogitat.
Sic ait: gaudebat autem ob omen Ulyssis charus filius,
Neque amplius diù sedit, cupiebat enim concionari.
Stabat itaque in mediâ concione; sceptrumque ei impositit manui
Præco Pisenor, prudentia consilia edoctus.
Primùm tandem ad senem conversus loquutus est,

ΣΧΟΛΙΑ.

τον, ἀφ' τὸ πρωφηθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Ὀδυσσέως· ἢ πύμαθεν τ' ἐξ· ἢ δόρπου πύματον, ὁπότε ἦν Κύκλωψ ἔφαγε, συναποβαλὼν τῇ φωνῇ ϗ τὸ ζῆν, ὡς καὶ λέγεται. Δόρπου.] Τὸ καθ' ἡμᾶς δεῖπνον. τελοῦσι δὲ τραφῆς ἰχρῶντο. ϗ τὴν μὲ πρώτιν σάλπιγγα ἄειραν. ἵνα ἐλαμβάνοντο πρώϊας· χιτῶνα ἔπι σκοτίας ἔσης, ϵ ὑπομάδην ἄειραν. ἢ παρὰ τὸ λαμβάνονθαι αὐτὰς εἰς τὴν ἀριστείαν προέρχεσθαι. ἢ ἀπὸ τῆ προσφέρεσθαι ταύτην πρώτην τὴν τραφήν. παρὰ τὸ Ἄειρε, ὑπομιμνήσκης τ' λέξεως, Μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μῆτερ. τὴν δευτέραν, δεῖπνον, μεθ' ὃ ἔδει πονεῖν, ὅπερ ἐστὶν σπορήν· λαμβάνοντες γὰρ ταύτην τὴν τραφὴν, πάλιν ἤδη τὰ πολεμικὰ ἔργα ἐπίνευν. τὴν δὲ τρίτην δόρπον, τὸ καθ' ἡμᾶς λεγόμενον δεῖπνον, ϵ ἐστὶ κοινὸν τὸ ἔτυμον, ἰούσπερον, ὅταν εἰς τὸ ἰαυτὸν παραγώμεθα· ὅ ὡς ἐστὶ κοιμᾶσθαι. Αἰσχύλος δὲ κ τ' πάξεως τ' ὀνομάτων μάρτυς ἐστὶ λέγων, Ἄειρα, δεῖπνα, δόρπα δ' αἴρεῖσθαι, τρία.

21. Ὁμιλεῖ.] Συναναστρέφετο.

22. Ἔχον.] Εἶχον, κατεῖχον. Ἔργα.] Τὰ γεώργια.

26. Θόωκος.] Συνέδριον.

28. Ἤγειρε.] Συνήθροισεν, παρώρμησεν. Ἵκει. Ἀφικνεῖται.

29. Προγενέστεροι.] Πρεσβύτεροι.

30. Στρατὺ ἔκλυεν.] Ἤτοι πολεμίων, ἢ τ' μετ' Ὀδυσσέως.

31. Ὅπ.] Ἡνίκα. Πρότερος.] Πρῶτος.

32. Δήμιον.] Δημόσιον. Πιφαύσκεται.] Προσημαίνει.

33. Ὀνήμενος.] Ὄνησιν ἑαυτῷ λαβοῦσι, λείαν τὸ εἴη· ὀνήμενος εἴη.

34. Μενοινᾷ.] Καλῶς ἀφ' ὁποίαν σὺνομιλεῖται.

35. Φήμη.] Τῇ κληδόνι.

36. Μενοίνησε.] Προθυμήθη.

39. Καθαπόμενος.] Ἤτοι τὸν λόγον πρὸς αὐτὸν ποιούμενος, ἀμειβόμενος, ἀποτεινόμενος, ἢ κρίζας ἀναγορεύων ϗ προσαγόμενος.

NOTÆ.

25. Κέκλυτε δὴ νῦν μευ) Vocula μευ̃ excidisse videtur *Elzeviriana* Edit. ut multæ aliæ.

28. Τίνα χρειὼ τόσον ἵκει) Vid. ad α'. v. 225.

NOTÆ IN SCHOLIA.

22. Ἔργα) Τὰ γεώργια, MS. GC.

VARIÆ LECTIONES.

28. Ἵκει) χε, ἵκει, Vid. Not. in *Textum* ad α'. v. 225.

Ὦ γέρον, οὐχ ἑκὰς ὅτος ἀνὴρ, τάχα δ' εἴσεαι αὐτὸς,
Ὃς λαὸν ἤγειρα· μάλιστα δέ μ' ἄλγος ἱκάνει.
Οὔτε τιν' ἀγγελίην κρατερῆ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
Ἣν χ' ὑμῖν σάφα εἶπω, ὅτε πρότερός γε πυθοίμην,
Οὔτε τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκομαι, οὐδ' ἀγορεύω·
Ἀλλ' ἐμὸν αὐτῆ χρεῖος, ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
Δοιά· τὸ μὲν, πατρὸς ἐθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν
Τοῖσδεσσιν βασίλευε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν.
Νῦν δ' αὖ τὸ πολὺ μεῖζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
Πάγχυ διαρραίσει, βίοτον δ' ὀπὸ πάμπαν ὀλέσσει.
Μητέρι μοὶ μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐθέλουσα,
Τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἱες, οἱ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι.
Οἱ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίγασι νέεσθαι
Ἰκαρίου, ὥς κ' αὐτὸς ἑεδνώσαιτο θυγατρα,
Δοίη δ', ᾧ κ' ἐθέλοι, καί οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι·
Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἤματα πάντα,
Βοῦς ἱερεύοντες, καὶ ὄις, καὶ πίονας αἶγας,
Εἰλαπινάζουσιν, πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον
Μαψιδίως· τὰ δὴ πολλὰ καταίνυται· οὐ γὰρ ἔτ' ἀνὴρ,

" O ſenex, non procul abeſt ille vir, (ſtatim autem ipſe cognoſces)
" Qui populum congregavit; potiſſimum enim me dolor urget,
" Neque ullum nuncium exercitûs audivi venientis,
" Quem vobis palàm enarrem, quùm prior audiverim:
" Neque quicquam publici aliud profero, neque dico;
" Sed meum ipſius negocium, nam malum in domum incidit
" Duplex: alterum, quòd patrem eximium perdidi, qui quondam inter vos
" Ipſos imperabat; Paterque velut mitis erat.
" Nunc autem longè majus, quòd mox citò domum univerſam
" Funditùs evertet, facultates autem omnino diſperdet.
" Matri meæ proci inſtant nolenti,
" Eorum virorum chari filii, qui hìc utique ſunt optimi;
" Qui patris quidem in domum nolunt proficiſci
" Icarii, ut ipſe utique dotet filiam:
" Det verò cui voluerit, & qui ipſi gratus venerit:
" Illi verò in noſtram *domum* divertentes diebus omnibus
" Boves mactantes, & oves, & pingues capras,
" Splendidè convivantur, bibúntque generoſum vinum
" Temerè: plurima verò abſumuntur; non enim adeſt vir,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

40. Εἴσεαι.] Μαθήσῃ.
42. Ἔκλυον.] Ἤκουσα.
43. Πυθοίμην.] Ἀκούσω.
44. Πιφαύσκομαι.] Προμηνύω, σαφηνίζω.
45. Ὃ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ.] Μεῖζόν τοῦτο ὑποστάσεως.
46. Δοιὰ.] Δύο, ἢ διχῶς.
47. Τοῖσδεσσιν.] Ἐν τούτοις.
49. Διαρραίσει.] Διαφθερεῖ. Ὀλέσσει.] Ἀπολέσῃ.
50. Ἐπέχραον.] Μεῖζόν βλάβης ἢ ἐπηρείας ἐπῆλθον.
52. Ἀπερρίγασι.] Δεδίασι, φεύγουσι, δεδίκασιν.
53. Ἑεδνώσαιτο.] Ἕδνα ἐπιδώσῃ. Ἢ κυρίως μὲ ἕδνα ἴσα τὰ διδόμενα λόγῳ ἢ γαμοῦντος τῇ γαμουμένῃ. νῦν δὲ καταχρηστικῶς κεῖται ἡ λέξις, ἀντὶ ἢ χρήματα ἐπιδῷ.
54. Ὧί.] Ὧί ἄν. Κεχαρισμένος.] Περισφιλὴς, ἡδύς.
55. Πωλεύμενοι.] Παραγινόμενοι, ἀναστρεφόμενοι. Ἤματα πάντα.] Πάντα τὸ χρόνου.
56. Ἱερεύοντες.] Θύοντες, Ὄις.] Πρόβατα. Πίονας.] Λιπαρεῖς.
57. Εἰλαπινάζουσιν.] Ἐν ἀθροίσμασι εὐωχοῦνται, ἑορτάζουσιν.
58. Μαψιδίως.] Ματαίως. Καταίνυται.] Καταναλίσκεται.

N O T Æ.

41. Ὃς λαὸν ἤγειρα) *Jambus* in *ſecundo* loco; ſanatur tamen hic Syllaba brevis, in *Cæſurâ*, vi *Liquidæ* ρ'. etiam cum *Tono*.

47. Τοῖσδεσσιν βασίλευε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν) Hunc locum explicat *Tho. Gataker* ad *M. Antonin.* l. 1. p. 15. §. 9. Οἶκον ἐς πατρογονομβλῶ κλ. *Hemiſtichium* poſterius infrà occurrit, v. 234. & σ'. v. 12.

58. Τὰ δὴ πολλὰ καταίνυται) Ἀναλίσκομαι; *Primâ* productâ, pro ἀναλίσκομαι. Idem Verſus occurrit, *Odyſſ.* ρ'. v. 537. ubi *Elzevir.* malè καταύει. *Heſych.* Καζύει.] Καταίνυται, ἀναλίσκει. *Iliad.* κ'. v. 251. Ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς. *Heſych. Etymolog. M.* v. Ἄνει. *Apollon. Argonaut.* l. 2. ——— νέον ἦμαρ ἀνομένοιο. *Odyſſ.* γ'. v. 496. Ἦνον ἐδύ.

VARIÆ LECTIONES.

40. Τάχα) χ. μάλα Edit. *Florentin.*
54. Δοιὴ δ' ᾧ κ' ἐθέλοι, ἢ οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι) χ. Δοὴ δ' ᾧ κ' ἐθέλῃ. καὶ ὃς οἱ κεχαρισμένος ἔλθῃ, MS. CCC.
57. Εἰλαπινάζουσιν) γρ. εἰλαπινάζουσι. MS. GC. τὸ ν'. assumit.

Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι·
Ἡμεῖς δ' ἤ νύ περ οἷοι ἀμυνέμεν· ἦ κε ἔπειτα
Λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα, καὶ ἢ δεδαηκότες ἀλκήν·
Ἤ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ ἔργα τελεύται, οὐδ' ἔπι καλῶς
Οἴκῳ ἐμῷ δίλωλε· νεμεσσήθητε καὶ αὐτοί,
Ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους,
Οἳ περιναιετάουσι· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
Μή περ μετατρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
Λίσσομαι ὑμὰς Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἠδὲ Θέμιστος,
Ἥ τ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἠμὲν λύει, ἠδὲ καθίζει,
Σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἷον ἐάσατε πένθεϊ λυγρῷ
Τείρεσθ'· εἴ πού τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
Δυσμενέων κάκ' ἔρεξεν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·

" Qualis Ulyſſes erat, qui detrimentum à domo arceat:
" Nos verò neutiquam pares ſumus reſiſtendo; quinetiam
" Imbelleſque ſumus, & neque periti roboris:
" Omninò ſanè reſtitiſſem, ſi mihi vis adeſſet.
" Non enim jam tolerabilia facinora patrantur, neque honeſtè
" Domus mea perit: indignemini & ipſi,
" Alioſque revereamini vicinos homines,
" Qui circùm habitant; deorum verò timete iram,
" Ne quid immutent infeſti malis facinoribus.
" Oro ſive per Jovem Olympium, ſive Themidem,
" Quæ hominum concilia tam dimittit, quam cogit,
" Abſtinete, amici, & me ſolum ſinite dolore moleſto
" Affligi: ſiquid uſpiam pater meus probus Ulyſſes
" Hoſtili animo malis affecit fortes Achivos;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

60. Ἦ κεν ἴπειεν.] Οὕτως δ' ἂν μᾶλλον τὸ ἐπιχειρῆσαι.

61. Λευγαλέοι.] Ἀθηνεῖς, ἀδύναμοι. Δεδαηκότες.] Εἰδότες, μεμαθηκότες. Ἀλκήν.] Τὸν τρόπον τῆς βοηθείας, δύναμιν.

62. Ἀμυναίμην.] Ἀντὶ τοῦ, ἠμυναίμην.

63. Ἀνεκτά.] Ἀναχετὰ, ὑπομενητικά. Τετεύχαται.] Κατεσκευασμένα εἰσίν.

64. Δίλωλε.] Διεφθάρη, ἀπώλετο. Νεμεσσήθητε.] Μεμπτὸν ἡγήσασθε.

65. Περικτίονας.] Τοὺς περιοικοῦντας.

66. Ναιετάουσιν.] Οἰκοῦσιν. Ὑποδείσατε.] Φοβηθῆτε.

67. Μετατρέψωσι.] Μεταβάλωσιν. Ἀγασσάμενοι.] Χολωθέντες.

68. Θέμιστος.] Αἰολικῶς τὴ Θέμιδες.

69. Ἥ τ' ἀνδρῶν ἀγορὰς.] Τινες φέρουσιν εἰς τὰς ἐκκλησίας εἰσφέρεσθαι Θέμιδος ἀγάλματα.

70. Σχέσθε.] Βοηθήσατε. τὸ δὲ φίλοι ἀνάρμοστον κατὰ τὴν μετοχήν, ἵνα ᾖ ἐπίχεσθε.

71. Τείρεσθ'.] Καταπονεῖσθαι.

72. Δυσμενέων.] Ἐχθρῶν. Κακὰ ἔρεξεν.] Ἐκακοποίει.

N O T Æ.

62. Ἤ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη) Idem ferè *Iliad.* χ'. v. 20. Ἤ σ' ἂν πεσὼν, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.

65. Ἄλλους τ' αἰδέσθητε) Vid. *Scholiaſt. Thucydid. Hudſon.* Edit. fol. 207. §. 104.

67. Μή περ μετατρέψωσιν ἀγασσάμενοι) Ità *Iliad.* γ'. v. 181. Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρων ἠγάσσατο φωνήσαντα τε. Vid. ad α'. v. 205. & 323. item κ'. v. 249.

71. Τείρεσθ' εἴ πού πατὴρ ἐμὸς) Ità Codex *Cantabr.* & *Caſtellion.* in Margine legit, quam *Veram* eſſe *Lectionem* ſuadet Ratio. Hic enim Senſus loci; *Sinite me ſolum cum meis Miſeriis colluctari. Sicubi forte Pater meus Vos injuriis affecerit, ea propter Me Vos opprimite, vindictam ſumentes.* Sciebat autem, quod *Ulyſſes* iis ſemper—πατὴρ ὢν, ἤπιος ἦεν. Quare μὴ, ante πω, malè irrepſit, Senſum enim turbat & Verſum mirificè lædit. Nam *Florentina, Lovaniana, Caſtelliana, Hervagiana,* Τείρεσθ', εἰ μή πω. At *Romana* & *Stephaniana,* Τείρεσθ', εἰ μή πω, ut Verſui nempè conſulatur; nè aliâ *Lectione* indicatâ. Verùm ut *Prioris* Lectionis falſitatem evincam, Advertite, Εἰ μή πω πατὴρ ἐμὸς ἐκάκωσεν ὑμᾶς, ἐν ὑμῖν ἐστὶν τοῦτον ἐμὶ κακὰ ῥίζαι, quo nihil ineptius.

NOTÆ IN SCHOLIA.

70. Φίλοι, lego pro φίλοι, nec tamen ſine MSStorum auctoritate, *Aloyſiani* & *GC.* nequid de *Textu* dicam.

Variæ Lectiones.

63. Ἀνεκτὰ) γρ. ἂν κεῖα, *Lovan.* Edit.

67. Ἀγασσάμενοι) γρ. ἀγασσόμενοι. Vid. Not. in *Textum.*

70. Ἐάσατε) γρ. ἐάσατε. Verùm ob *Metrum* duplicanda Litera σ'.

71. Τείρεσθ' εἴπερ ἁ) γρ. Τείρεσθ', εἰ μή πω π & τείρεσθ', εἰ μή πού π. Vid. Not. ad *Textum.*

Τῶν

Τῶν μ' ἀποτιννύμενοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,
Τύτθυς ὀτρύνοντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη,
Ὑμέας ἐδέμεναι κειμήλιά τε, πεφάσίν τε·
Εἴ χ' ὑμεῖς γε Φάρυϊε, τάχ' ἄν ποτε καὶ τίσις εἴη.
Τόφρα γὰρ ἂν κτ' ἄστυ πολιπλυνοίμεθα μύθῳ,
Χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη·
Νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.
Ὣς φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ,
Δάκρυ' ἀναπρήσας· οἶκτος δ' ἕλε λαὸν ἅπαντα.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, ὄφρα τὶς ἔτλη
Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
Ἀντίνοος δέ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μῶμος ἄχετε, ποῖον ἔειπες,
Ἡμέας αἰσχύνων; ἐθέλεις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.
Σοὶ δ' ὔπι μνηστῆες Ἀχαιῶν αἴτιοί εἰσιν,
Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ τοι πέρι κέρδεα οἶδεν·
Ἤδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ' εἶσι τέταρτον,
Ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν·

" Eorum tum me vindictam capientes malè afficite hostili animo,
" Istos incitantes: mihi verò satiùs esset,
" Vos absumere, quicquid pretiosi est in ædibus, & proventum:
" Quòd si vos comederitis, forsitan olim etiam retributio fuerit.
" Tam diù enim per urbem prehensabimus colloquio,
" Bona repetentes, donec omnia persoluta sint:
" Nunc verò mihi irremediabiles dolores injicitis animo.
Sic ait iratus, sceptrum autem projecit in terram,
Lachrymas distillans: commiseratio adeò cepit populum omnem.
Tunc alii quidem omnes taciti erant, neque quisquam audebat
Telemacho verbis respondere molestis:
Antinous verò ipsum solus respondens alloquutus est,
" Telemache altiloque, animo indomite, ut loquutus es,
" Nos dedecorans? vis utique nobis maculam inurere,
" Tibi verò neutiquam proci Achæorum in causâ sunt,
" Sed tua mater; quæ sanè imprimis versutias callet:
" Jam enim tertius est annus, statimque aderit quartus,
" Ex quo eludit animum intra præcordia Achæorum:

ΣΧΟΛΙΑ.

73. Τῶν.] Ὑπὲρ ὧν. Ἀποτιννύμενοι.] Τιμωρούμενοι. Ῥίζετε.] Πράττετε. Δυσμενέοντες.] Δυσχεραίνοντες, ἐχθρῶς διακείμενοι.

74. Ὀτρύνοντες.] Παροξύνοντες, διεγείροντες.

75. Πεφάσθαι.] Πεφάσθαι, ἀπὸ τοῦ πεφάσθαι ὃ ἐστι τῷ ἐσθίειν. Πεφάσθαι.] Τῷ τῶν τετραπόδων κρέᾳ.

76. Τίσις.] Ἀπόδοσις.

77. Πολυπλυνοίμεθα.] Περιστρεφόμεθα, παραβάλλοιμεν, ἢ ἀχθέσει γναίμεθα.

78. Ἀπαιτίζοντες.] Ἀπαιτοῦντες. Ἕως.] Μέχρις ἂν.

79. Ἀπρήκτους.] Ἀπροφάσιστους.

81. Δάκρυα ἀναπρήσας.] Δακρύων πολὺν προχέας. Οἶκτος.] Ὀδυρμὸς, λύπη.

82. Ἀκὴν ἦσαν.] Ἥσυχοι ἦσαν, ἐσιώπων.

84. Ἀμειβόμενος.] Ἐξ ἀμοιβῆς ἀντικελεύσεως.

85. Ὑψαγόρη.] Μεγαλορήμων. Μῶμος ἄχετο.] Ἀκαταίσχετε τῇ δυνάμει· αἰσχυντικῶς, ἀδύνατ.

86. Μῶμον.] Ψόγον. Ἀνάψαι.] Περιαπτῆσαι, περιθεῖναι.

88. Κέρδια.] Δόλους, πανουργίας, ἢ συνέσεις.

89. Εἶσι τέταρτον.] Ἐλεύσεται.

90. Ἀτέμβει.] Σπερίσκει, ἀφαιρεῖται.

ΝΟΤΑ.

75. Κειμήλιά τε, πεφάσθαι τε) *Hesych.* Πεφάσθαι) ἃ τῇ βοσκημάτων χρῆσις. At *Critici* dici hic volunt pro πεφάσθαι, & *Synecdochicè* omne genus Pecudum notare; ut Pindarus πεφάσθων τροφίσιν, *Equorum Præsepe* vocat. *Herodotus* l. 4. c. 61. Θύουσι δὲ καὶ πάλλα πεφάσθαι, ἵππους δὲ μάλιστα. *Simonides* Taurum nunc μῆλον, nunc πεφάσθαι vocat. Μῆλον certè *Genus*, in illo, Μῆλα, βόας τε καὶ ὗς, καὶ αἶγας πώεσσι. Et *Odyss. ι'.* v. 184. Μῆλ', ὅσσα τε καὶ αἶγες, ubi *Brevia Scholia*, Περιττὸν τὸ γίνου, ἐπάναγκες τὸ εἶδος. Sic *Ovidius*, Nuces vocat *Poma*. *Homerus* certè μῆλον, de *Capellâ* dixit, *Odyss. ξ'.* v. 105. Τῶν αἰεὶ σφὶν ἔκασις ἐπ' ἤματι μῆλον ἀγινεῖ Ζακυνθίων αἰπὺν. Ego simplicitèr *Proventum* expono. Confer *Brevia Schol.*

81. Δάκρυ ἀναπρήσας) Excussis lacrymis, ad Miserationem ciendam; ut sequitur, Οἶκτος δ' ἕλε λαὸν ἅπαντα. Vid. *Eustath.* fol. 1433. lin. 30. Quòd verò Viri non citra decorum lacryment, ostendo, ad α'. v. 357.

VARIÆ LECTIONES.

73. Ἀποτιννύμενοι) γρ. ἀπτιννύμενοι.

77. Πολυπλυνοίμεθα) γρ. πεφυλλυνοίμεθα, *Brevia Scholia*, & MS. GC.

81. Δάκρυ) γρ. δάκρυ.

85. Ἔειπας) γρ. ἔειπας, *Eustath.* fol. 1435. lin. 61.

Πάντας μὲν ῥ' ἔλπε, τῷ ὑπίσχε δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ,
Ἀγγελίας προϊεῖσα, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
Ἡ δ' ὃ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ Φρεσὶ μερμήριξε·
Στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,
Λεπτὸν καὶ ἄμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν,
Κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεὺς,
Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰστόκε φᾶρος
Ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώλια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι ταναηλεγέος θανάτοιο.
Μήτις μοὶ κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσίσῃ,
Αἴκεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κτεατίσας.
Ὣς ἔφατ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ἔνθα καὶ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστὸν,
Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.

" Omnes quidem ſperare facit, & promittit viris ſingulis,
" Nuncios præmittens, mens autem illi alia cogitat:
" Illa verò dolum hunc alium in mente deliberavit:
" Exorſa magnam telam in ædibus texebat,
" Subtilem & immenſam; ſtatimque nos alloquuta eſt,
" Juvenes, mei proci, poſtquam mortuus eſt divinus Ulyſſes,
" Suſtinete urgentes meas nuptias, donec Vestem *pretioſam*
" Perfecero, ne mihi vana fila pereant,
" Laërti heroi ſepulchralem, *in tempus*, quando tandem ipſum
" Fatum malum prehenderit aſperæ mortis:
" Nè aliqua me in populo mulierum Achivarum culpet,
" Siquidem abſque tegumento jacuerit, multa poſſidens.
" Sic ait: nobis verò ſtatim perſuaſus eſt animus generoſus.
" Tum etiam interdiu quidem texebat magnam telam,
" Noctu verò diſſolvebat, poſtquam faces adhibuiſſet.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

91. Ἔλπε.] Εἰς ἐλπίδα ἄγε, ἐλπίζειν ποιεῖ.

92. Προϊεῖσα.] Προπέμπουσα.

94. Στησαμένη.] Στήσασα.

95. Περίμετρον.] Μέγαν, ἀφειδῆ μέτρου ἔχουσα· φασὶ δὲ, μὴ μνηπτεύεσθαι, ἐξὸν ἑστῶσαν.

98. Μεταμώλια.] Μάταια, μὴ ὄντα, μὴ ὤνια, μωλύνια, καὶ μωλίαι, ὡς νίτρον, λίτρον· παρὰ μώλυμον, πολεμοῦν.

99. Ταφήϊον.] Ἐνταφίου· τοῦτο δὲ ἦν τὸ πολλοῦν τὸ χαίμου· καθὸ παρῆφηται δὲ ἡ, ὡς πολεμήϊον.

100. Ὀλοή.] Ὀλεθρία. Καθέλῃσι.] Καταλάβῃ. Ταναηλεγέος.] Μακροχρονίου.

101. Ἀχαιϊάδων.] Ἑλλωϊάδων. Νεμεσήσῃ.] Μέμψηται.

102. Αἴκεν ἄτερ σπείρου.] Ὡς ἀξίαν ἱματίου ταυτίζοντος αὐτῷ· ὁ γὰρ παντελῶς ἀπαίτιζε· σπεῖρον, ὕφασμα, δυτάμενον σπείρειν, καὶ σπαργανᾶν, τὸ αὐτὸ δὲ καὶ μίτον, ἢ ἱμάτιον, ὡς τὸ, Σπεῖρα κακὰ ἀμφ' ἄμοισιν, κ. λ. Σπείρου.] Ἱματίου. ἀπὸ δὲ συσπειρίας καὶ ἐγκειρίδα τῆς μίτρας. Κεῖται.] Ἐν τῷ τάφῳ· κτεατίσας.] Κτησάμενος.

104. Ἔνθα.] Τότε, χρονικῶς. Ἠματίη.] Καθ' ἡμέραν, δι' ἡμέρας. Ἠματίη μὲ ὑφαίνεσκε. Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν.] Σχῆμα παρεπόμενον.

105. Ἀλλύεσκεν.] Ἀνέλυεν. Ἐπὴν δαΐδας.] Εὐτελείας ἡρωϊκῆς δηλωτικὴ, ἢ τῶν δαΐδων παράθεσις. Πλωτίνη, φασὶν, ἡ φιλοσοφίας ἴσος, ἡ ἐπίθεσις τῶν προπόσεων, ἐξ ὧν αἱ συμποσιακαὶ συμπλοκαί· ἀνάλυσις, ἡ ὕπνου καλυμμένη παρὰ τοῖς φιλοσόφοις. ἧς οὖν ἐπαύσαντο οἱ παχεῖς, καὶ ἀπαλοὶ μνηστῆρες. διὸ δὲ παύσαντο αὐτῷ, κύβοις αὐτὸς ἐπιρίψαντες ἑαυτούς· θεῖον γὰρ ἔργον τὸ τοιοῦτον. διὸ καὶ ἡ Πλωτίνη λέγει ἐξῆς, θεὸν ἐμπνεύσαι αὐτῇ, τὰ κατὰ τὸ τοιοῦτον ἰσόν. διαφέρουσι δὲ ἡ προσηκυῖα τῇ φιλοσοφίᾳ συμποσιακὴ μεθόδος· δαΐδες δὲ αἱ τῶν γνάθων.

N O T Æ.

103. Ὡς ἔφατ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο) Olim in pluribus erat, αὖτε πεπείθετο. Sola *Euſtathii Romana* rectè habuit, αὖτ' ἐπεπείθετο, ut & olim, *Odyſſ. μ'.* v. 324. ubi rectè in omnibus; ut & *τ'.* v. 148. *Thema* enim ἐπιπείθομαι. Ità *Odyſſ. κ'.* v. 406.—ἡμῖν δ' ἐπεπείθετο, & *τ'.* v. 14.—Τηλέμαχον δὲ φίλον ἐπεπείθετο πατρί. Quare & hic locus erat vindicandus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

91. 92. 94. 95. 99. 100. 101. 102. Hæc *Scholia*, ex *Aloyſſii* MS. auxi, aut addidi, fere omnia: Pauca enim ex ſingulari Codice MS. *GC.* ut totum 94. Partem 99. 100. 101. Ad *Scholii* 99. explicationem, Confer *Heſych.* v. Ταφήϊα.

104. Ἔνθα τότε) Totum hoc *Scholion*, ex MSS. & Impreſſis paritèr compoſitum.

105. Ἀλλύεσκεν) Hoc *Scholion*, poſt ἀνέλυεν, ab ἐπὴν δαΐδας, *inclusive*, in MSto *Aloyſſii* deeſt, nec tamen ideò, quod aliquis in *Iliade* ſemper pronuntiat, à *Schrevelio* ſuffarcinatur; extat enim in *Aldinâ* Scholiorum Editione; quod dicendum de Omnibus aliis, quæ in *Odyſſeâ Schreveliana* Editionis habentur, nec in MSS. comparent.

Variæ Lectiones.

99. Εἰς ὅπ) γρ. ἰσόπ, vid. ad *Odyſſ. τ'.* v. 144.

Ὡς τελέτες μὲν ἔληθε δόλῳ, ϗ ἔπευθεν Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, ϗ ἐπήλυθον ὧραι,
Καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ᾔδη,
Καὶ τὼ γ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν·
Ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, ϗ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.
Σοὶ δ' ὧδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἵν' εἰδῇς
Αὐτὸς σοῇ θυμῷ, εἰδῶσι δ' πάντες Ἀχαιοί·
Μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι
Τῷ, ὅτεῳ τε πατὴρ κέλεται, ϗ ἀνδάνῃ αὐτῇ.
Εἰ δ' ἔτ' ἀνήσῃ γε πολὺν χρόνον υἷας Ἀχαιῶν,
Τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη,
Ἔργα τ' ἐπίστασθαι ϗ ἐπιφραδέα, ϗ φρένας ἐσθλὰς,
Κέρδεά θ', οἷ' ὑπὸ πίνῃ ἀκούομεν ἐσθλὰ παλαιῶν,
Τάων, αἳ πάρος ἦσαν ἐϋπλοκαμῖδες Ἀχαιαί,
Τυρώ τ', Ἀλκμήνη τὲ, ἐϋπλόκαμός τε Μυκήνη·

" Sic triennio quidem latuit dolo, & perſuaſit Achæis:
" Sed quum quartus venit annus, & advenerunt horæ,
" Et tunc certè aliqua dixit mulierum, quæ benè ſciebat;
" Et ipſam diſſolventem invenimus pulchram telam.
" Sic illa quidem perfecit, etiam nolens, præ neceſſitate.
" Tibi verò ſic proci reſpondent, ut ſcias
" Ipſe tuo animo, ſciant & omnes Achivi:
" Matrem tuam dimitte; jube autem ipſam nubere
" Illi, cuicunque pater juſſerit, & placuerit ipſi.
" Si verò ampliùs vexabit multo tempore filios Achivorum,
" Hæc agitans in animo, quæ ei abundè dedit Pallas,
" Operáque ſcire inſignia & mentem ſanam,
" Verſutias, quales nunquam aliquam audivimus neque veterum,
" Earum, quæ olim fuerunt pulchricomæ Achivæ,
" Tyróque, Alcmenéque, pulchricomáque Mycene:

ΣΧΟΛΙΑ.

106. Τελίτες.] Ὁ μὲν χρόνος, βαρέως· ὁ δὲ μετοχικὸς δασὺς χρόνῳ, ὀξυτόνως. Ἔληθεν.] Ἐλάνθανεν, ἢ ἔλαθε.

107. Καὶ ἐπήλυθον ὧραι.] Ὥραι δὲ τετάρτῳ ἔτει· ὡς παρίστορεῖται ἔλεγε, Τάχα δ' εἶσι πέμπτον, οἷον τιλεθήσει.

108. Καὶ τότε δή τις ἔειπε.] Ποιητικὴ οἰκονομία εἰς τὰ ἔξης, ἵνα καὶ τῶν τῆς ἐφαπατῶν αἱρέσεων ἑτοίμως παραδέξωμεθα· δηλοῦσα ὅτι ἡ ἀλήθεια ἀπῆλθε.

110. Καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης.] Τῷ βίαν τῆς μνηστείας ἐδήλωσεν.

111. Σοὶ δ' ὧδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται.] Ἀντὶ δὲ ὑπακούουσι. ὅθεν ὑποκριτὴς ὁ ἀντίνοος ἑαυτὸν τοὺς ἄλλους μνηστῆρας ὑποκρίνεται, ὡς αὐτὸς ὢν οἱ πάντες· καλῶς ἂν οὖν πάντων αὐτὸς πίστιν, ὑπ' Ὀδυσσέως βληθείς.

114. Ὅτεω.] Ὅτῳ, ὡς Πιερίδεω· ὧδε δὲ τὸ γνώμης ἴσμεν δηλοῦσι· ἐν δὲ ἄλλοις, Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τι κασιγνητοῖς τε κέλευε· Εὐρυμάχῳ γήμασθαι.

115. Εἰ δ' ἔτ' ἀνήσῃ γε πολὺν χρόνον.] Ἡ ἀνταπόδοσις, οὐ τοῦ, Ἡμεῖς δ' ἔτ' ἐπὶ ἔργα, τὰ δὲ λοιπὰ ἀφ' μίσου, ἢ ἀναπόδοτον τὸ, Εἰ, καθ' ὡς εἰώθη ποιεῖν· ὡς ϗ τὸ, Ἀλλ' εἰ μὴ δώσουσι γέρας. Ἀνήσῃ.] Ἀνιάσῃ, λυπήσῃ.

116. Ἃ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη.] Πικρῶς καθαψάμενος τῆς Πηνελόπης, ἀφορμὴν αὐτῷ βάλλει πρὸς ἐγκωμίους.

117. Ἐπίστασθαι.] Εἰδέναι.

118. Κέρδεα.] Παντοδαπὰ μὲν οὐχ ὡς ἡμεῖς, τὰ Φιλοχορείως.

119. Ἐϋπλοκαμῖδες.] Εὐπλοκαμοῖς, ὡς εὐκρηπῖς, πολυψηφίς.

120. Τυρώ.] Σαλμωνέως θυγάτηρ· ἔχε δὲ ὁ Ποσειδῶν Νηλέα ϗ Πελίαν. Ἀλκμήνη.] Ἠλεκτρύωνος θυγάτηρ. Μυκήνη.] Ἰνάχου θυγάτηρ ἢ Μελίας τῆς Ὠκεανοῦ. Ἐϋστέφανος.] Καλὴν στέφανον ἔχουσα· στέφανη δὲ κόσμος γυναικεῖος.

NOTÆ.

106. Τρίτες) *Ammonius*, Περὶ ὁμοίων ϗ διαφόρων λέξεων, Τρίστες βαρυτόνως, ϗ τριετὶς ὀξυτόνως, ὡς εὐφυὴς, ἴσως ἐπὶ ἡλικίας, οἷον, τριετὶς τὸ παιδίον· ὅθεν τὸ Ἐξετῆ ἀδμήτην· χρὴ δὲ ἀναγινώσκειν, ὡς ἀξιοῖ Ἀσκαλωνίτης. Conter *Iliad.* ψ'. v. 266.

114. Ὅπῳ) *Ionicè* pro ὅτῳ. Vid. ad *Iliad.* ε'. v. 491.

NOTÆ IN SCHOLIA

106. Τελίτες) Hoc *Scholion* ex *Aloyſii* & *Gonvillo-Caiens.* MSS. is.

115. Ἀνήσῃ) Et hoc ex duobus prædictis.

117. Ἐπίστασθαι) Et hoc itidem.

120. Τυρὼ) Hoc *Scholion* ex duobus Prædictis MSS. addo, aliud alio ſupplendo.

VARIÆ LECTIONES.

120. Εὐπλόκαμος) ϗ. εὐστέφανος, MS. CCC. & MS. GC. *Br. Schol.* & *Pauſanias*, Corinth. fol. 58.

Τάων ὔπις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείη
Ἤϊδη· ἀταὶρ μὴ τῦτό γ' ἀναίσιμον ὄκκ' ἀνόησεν.
Τόφρα γὰρ ἓν βιότοιό τε τεὸν καὶ κλήματ' ἔδονται,
Ὄφρα κέ οἱ κείνη τῦτον ἔχῃ νόον, ὄντινά οἱ νῦν
Ἐν φήθεσι πῆσι θεοί· μέγα μὴ κλέος αὐτῇ
Ποιεῖτ', αὐταὶρ σοί γε πολὺ πολέος βιότοιο.
Ἡμεῖς δ' ὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, ὔτε πῆ ἄλλῃ,
Πρίν γ' αὐτοῦ γήμασθαι Ἀχαιῶν, ᾧ κ' ἐθέλῃσιν.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀντίνοε, ὔπως ἐστὶ δόμων ἀέκοντα ἀπῶσαι,
Ἣ μ' ἔτεχ', ἣ μ' ἔθρεψε· πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης,
Ζώει ὅγ', ἢ τεθνηκε· κακὸν δέ με, πολλ' ἀποτίνειν
Ἰκαρίῳ, αἴκ' αὐτὸς ἑκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
Ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δ' δαίμων

" Illarum nulla similes artes Penelopæ
" Norat: cæterùm quidem hoc laudandum nequaquam cogitavit.
" Tam diu igitur victum tuum & bona consument,
" Donec illa hunc habebit animum, quem quidem nunc illi
" In pectoribus posuerunt Dii; magnam quidem gloriam sibi
" Comparat, cæterùm tibi desiderium multi victûs.
" Nos verò nec ad res nostras antè ibimus, neque aliquò alibi,
" Antequam ipsa nubet Achivorum, cuicunque voluerit.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà allocutus est,
" Antinoë, nullo modo licet è domo invitam expellere,
" Quæ me peperit, quæ me enutrivit; pater autem meus alicubi terræ
" Vivit, sive mortuus est: durum sanè esset, me multa reddere
" Icario, siquidem ipse volens matrem dimiserò.
" Ex patre enim mala patiar, aliaque Deus

ΣΧΟΛΙΑ.

125. Ἐν φήθεσι πῆσι θεοί.] Θεόσφορ λέγει τὴν Πηνελόπην, ἀλλ' οὐχ ὅτως ὁ νῦν· ἀλλ' ἱερωτικῶς τὸ Τηλέμαχον ἀπώσασθαι τὴν μητέρα· ἢ ἀφ' τὸ ἴδιον συμφέρον παροράσαι τὸ τοῦ Τηλεμάχου. ἔστι δὲ τοῦτο καὶ φήμην ἐχημωλισμένη. ἀληθῶς γὰρ ὅτως ἀπέβη τοῖς μνηστῆρσι.

126. Πολίου.] Πολλῶ.

127. Ἡμεῖς δ' ὔτ' ἐπὶ ἔργα.] Τοῦτο ὡσὸς κακοῦ τοῖς μνηστῆρσιν, ἐξὸν φωδῆναι ἄλλως τραπομένους, ὅμως πάλιν ὁμοῦ εὑρεθέντες, παναλιθείαν ἔπαθον. εἰ δὲ καὶ ὁ παλαιὸς ἦτος τοῦ Ἀντινόου λόγος, ὡς οἷά τις καλὸ τῆ μνηστήρων ὡσεκθιλικὴ ἀναφώνησις. Ἴμεν.] Πορευόμεθα, ἄπιμεν.

128. Γήμασθαι.] Γαμηθῆναι.

130. Ἀπῶσαι.] Πυκνότητα, καὶ συνθλιμμαν, καὶ ἰσχὺν νοημάτων ἐνδεικνυται ὁ Τηλέμαχος. Δόμων ἀέκοντα ἀπῶσαι.] Καὶ ὅτος τεχνικῶς ἄμαν μιγνυκῶς τὴν ἀντίρρησιν ποιεῖται. ὡσὶ μὲ γὰρ τὸ ἀπαίτης καὶ τὸ ὑποχίστεως σιωπᾶ. παρατηρήσας δὲ, ὅταν μάλιστα ἀπειρυθριάσῃ ὁ Ἀντίνοος, ὡσὸς τοῦτο τὴν ἀντίρρησιν ποιεῖται. ἔστι γὰρ ὡσόσφορον σὺν ὠλιθῆ, τὸ ἰσὸν τὸ φύσεως λόγον ἀντικαταιῆσαι. ὅρα δὲ τὴν ὑπαλλαγὴν τοῦ ῥήματος. ὁ μὲ ψιλῶς εἶπεν, ἀπάτιμωσον. ὁ δὲ οὐκ ἂν φησιν ἀπώσασθαι. καὶ ὁ μὲ μητέρα. ὁ δὲ, Ἣ μ' ἔτεχ', ἣ μ' ἔθρεψε, ἐπὶ τούτοις, τὸ εἰπὼν. Ἀπῶσαι.] Ἀπωθῆσαι, ἐκβαλεῖν.

131. Ἣ μ' ἔτεχ', ἣ μ' ἔθρεψεν.] Ἐπίτασιν δηλοῖ γονησιότητος τὸ, ἣ μ' ἔθρεψε, πολλαὶ γὰρ μητέρες ἐκτεθήασι ταῖς πίτθαις τὰ πήγια. Διὸ καὶ ἀπεσίργει ἀφ' τὴν ἄπρεπον εἰλήθειαν.

132. Ζώῃ.] Ἀντὶ τοῦ ζῇ. Κακὸν δέ με πόλ' ἀποτίνειν.] Ἐνταῦθα στικτέον· λέγει γὰρ, ὅτι Κακὸν ἴσως, πολλοῖς ὑπάρχειν μὲ πεπονθέναι, ἀποτίμωσαν τὴν θυγατέρα τοῦ Ἰκαρίου. Κακὸν δέ με πόλ' ἀποτίνειν.] Κατ' ἔνιας τῶν ὑπομνημάτων, ἡ τούτων ἐξήγησις ἠμάρτηται. φασὶ γὰρ ὡς ἦθος. εἴ τις ἐκὼν ἐξ οἴκου γυναῖκα ἀπέπεμψε, χρήμασι ἀποτίνειν, τοῖς αὐτῆς συγγενέσι, καὶ τοῦ πατρός. φησὶ δὴ, ὅτι κακόν ἐστι, καὶ οἷον ἀλυσιτελὲς, εἰ ἐκβαλοῦμι τοῦ οἴκου τὴν μητέρα· πολλὰ γὰρ ἀποτίσω τοῦ Ἰκαρίου. ἄμεινον ἦν ὅτω λαβεῖν. Κακὸν δέ με πόλ' ἀποτίνειν.] Καὶ ὡσὶ χρημάτων φησὶν, ἀλλὰ ὡσὶ τῶν ἐπαγωγίων. Ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἀλλὰ ἄλλα δαίμων Δώσῃ. εἶτα χαὶ ὑπερβατὸν, αὔξει αὐτὸς Ἰκαρίῳ ἀποπέμψαντι τὴν μητέρα. ἐπεὶ, εἰ ὡσὶ χρημάτων ἔλεγε, συμπερελόγησε ἀνεφαίνετο δὲ πατρὸς ὢ γὰρ ἀπιγνώκῃ αὐτὸν, ἐπειδὴ, φησὶν, ἀσόρμητον πατέρ' ἐθλον σὺν φρεσίν. ἄλλως τε καὶ Καλλίμαρχον, χαλεπὴν μοῖραν ἐπιχθονίων. διὸ Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ τὸ, Ἔσσεται. ὡς ὢ τοῦτον ἐγὼ ποτε μοῦθον σύψω. ὡσιοτὸς γάρ ἐστιν ὢ ὡσὶ παύτῳ τὴν ἀπόδοσιν.

134. Ἐκ γὰρ τοῦ πατρός.] Ἀπὸ τοῦ πατρός. Πείσομαι.] Ὑποβάλῶ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

126. Πολίου) Πολλῶ, ex iisdem MSS.

127. In fine. Ἴμεν) Πορεύόμεθα, ἄπιμεν, ex iisdem MSS.

128. Γήμασθαι) Γαμηθῆναι, MS. *GC.*

130. Ἀπῶσαι) Ἀπωθῆσαι, ἐκβαλεῖν, ex duobus MSS. ut prius.

132. Ζώῃ) Hoc *Scholion*, usque ad Ἰκαρίῳ, ex duobus MSS. Ad hujus loci explicationem facit illud *Demosthenis* contra *Bœotum*, Καὶ μὴν παῦτα, τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς τελευτήσαντος, ἀπολιπόσης τὸν οἶκον, καὶ κρημισαμένης τὴν προῖκα, κλ. Scilicet ex stipulatione & lege.

VARIÆ LECTIONES.

123. Βιότοιό τε τεὸν) *Sic.* βίοτον τ' σὸν, MS. *GC.*

132. Ζώει) *Sic.* ζώῃ, MS. *GC.* & *Br. Schol.*

Δώσῃ.

Δώσ' ἐπεὶ μήτηρ γυγερὰς ἀρήσετ' Ἐρινῦς,
Οἴκῳ ἀπερχομένῳ· νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
Ἔσσετ'· ὡς ὄ τῦτον ἐγώ ποτε μῦθον ὀΐσω.
Ὑμέτερος δ' εἰ μὴ θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
Ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
Ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατ' οἶκους·
Εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον
Ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσσαι,
Κείρετ'· ἐγὼ δ' ὑμὲς θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
Αἴκε ποτὲ Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.

"Ως φάτο Τηλέμαχος· τῷ δ' αἰετὼ ὑψίπορε Ζεὺς
Ὑψόθεν ἐξ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πετέσθην.
Τὼ δ' ἔως μὲν ῥ' ἐπέτοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο,
Πλησίω ἀλλήλοισι πτερύγεσσιν·

" Dabit, poſtquam mater odioſas imprecata fuerit Furias,
" A domo diſcedens; reprehenſio verò mihi ex hominibus
" Erit. Adeò hunc ego ſermonem nunquam dicam.
" Veſter verò ſiquidem animus indignatur illis,
" Exite è domo meâ; alias curate dapes,
" Veſtra bona edentes, alternis *conviviis* per *ſingulas* domos.
" Si verò vobis videbitur ſatiùs & meliùs
" Eſſe, viri unius ſubſtantiam impunè perdere,
" Corrodite; ego verò deos invocabo ſempiternos;
" Si unquam Jupiter dabit talionis opera fieri,
" Inulti deinceps intra domum peribitis.

Sic ait Telemachus: huic verò duos aquilas late-videns Jupiter
Ex alto à vertice montis præmiſit volare.
Hi aliquandiù volabant ad flatum venti,
Propinqui invicem, extendentes alas:

ΣΧΟΛΙΑ.

135. Ἀρήσετ' Ἐρινῦς.] Τῦτο ἔλεγον ἐπιθλίζειν τῷ λίθῳ οἱ ὕστερον, ὡς παρὰ Φερεκράτῃ. Ἀρήσετ'.] Καταξιῶ, ἐπικαλέσεται.

137. Ἐείψω.] Τὸ μὴ σφοδρῶς ἐπιφέρειν καὶ ἀπειλῆς λέγειν. Μετ' ἀπειλῆς ἐπιπλήξω, σωφρονίσω, λοιδορήσω.

138. Νεμεσίζεται.] Μεμπτὸν ἡγεῖται.

139. Ἔξιτε.] Ἐξέρχεσθε. Ἀλιγύνετε.] Εὐτελίζετε.

140. Ἀμειβόμενοι κατ' οἴκους.] Ἐναλλὰξ ὀνόματος κατὰ ἀναστροφήν.

143. Κείρετε.] Συντόμως ἐθίστε. Ἐπιβώσομαι.] Ἐπιβοήσομαι, ἐπικαλέσομαι.

146. Τὼ δ' αἰετώ.] Τὸ τῷ σχῆματος ἕνεκεν ἐπὶ τῶν Τηλεμάχου. Αἰετώ.] Αἰετὼς, δυϊκῶς. Τὸ δ' αἰετώ.] Ἡ μὲν ἐξ ὄρους ἀφῖξις, τῶν ἐξ ἀρχῆς ἐπάνοδον Ὀδυσσέως, καὶ ὃ παιδὸς, σημαίνει. καὶ ἡ μὲν τῶν ἀρχαίων ἡρμοσμένα πλήσεις, τῶν μὴ ἡσυχίως κάθοδον· ὁ δὲ κατὰ τῶν ἀγγέλων αὐτῶν θόρυβος, τῶν καθ' ἑαυτῶν πόλιν χυνομένην παρεχήν. ὁ δὲ πταρμὸς τῶν πλεόνων, ἀπώλειαν καὶ ἐλαττώσιν τῶν ἀρχομένων· τὸ δὲ καθεύδειν πᾶς παρεικὸς, τὸ τῶν μνηστήρων ἐσήμαινε φόνον· ἀφ' ὧν τὸ κατὰ ἀνατολὰς ὁρμῆσαι, ὅτι οἱ μὲν δύο νικήσουσι, οἱ δὲ μνηστῆρες εἰς ζόφον χυνόμενοι.

147. Ὑψόθεν.] Ἐξ ὕψους. Ἐκ κορυφῆς.] Ἐκ δὲ ἀνωτέρω μέρους.

148. Ἔως μὲν.] Τίνος, μέχρι χρόνου πόσου. Μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο.] Ὡς ἡσυχῆ τὸ ἔργον τὰ ἀξιόπιστα μέχρι ἐλέγχου.

149. Πλησίω ἀλλήλοισιν.] Ἐπὶ σὺν ἀπορρητοῖς ἀλλήλων πρὸς βιαίως. Τιταινομένω.] Ἐκτεινόμενοι. Πτερύγεσσι.] Τῇ πλήσει.

NOTÆ IN SCHOLIA.

135. Ἀρήσετ' Ἐρινύς) Τῦτο ἔλεγον ἐπιθλίζειν τῷ λίθῳ οἱ ὕστερον, ὡς παρὰ Φερεκράτῃ. Ità emendo ultimam vocem, ex malè disjunctis ejuidem Syllabis, ὡς παρὰ Φερεκράτῃ, ut olim. Quæ noſtra Lectio confirmatur ex his *Euſtathii*, fol. 1438. lin. 36. Ἔνθα σημειῶσαι, ὃ ὅτι τὸ Ἐρινύς ἀρήσει), ἢ ὅλως ἡθόν τινα, ἐπιθλίζειν ἔλεγον οἱ Παλαιοὶ, ἀντὶ δὲ καθαρᾶσθαι, σωφρονίσεις καὶ χρῆσιν Φερεκράτους τούτου, Ὕστερον ἀρᾷ) ἐπιθλίζει τῷ πατρὶ. *Plato* quoque in *Phædro* utitur. Hinc explicatur illud *Heſychii*; Ἐπιθλίσαι) Καταξιώσαι. Ἐπιθλίζειν δὲ τὸ καθαρᾶσθαι, σὺν ἡθῷ τινι ἐπικαλέσαι.

137. Ἐείψω) Voculas, μετ' ἀπειλῆς ἐπιπλήξω, ex utriſque MSS.

138. Νεμεσίζεται) Μεμπτὸν ἡγεῖται. MS. *GC.*

139. Ἔξιτε) Ἐξέρχεσθε. Ἀλιγύνετε) Εὐτελίζετε, ex eodem MS. Vid. ad α'. v. 374.

140. Ἀμειβόμενοι κατ' οἴκους) Ἐναλλὰξ ὀνόματος καὶ ἀναστροφήν. MS. utrumque. Καθ' οἴκους ego addo, ex *Textu*, ut Expoſitionis Ratio pateret.

143. Κείρεσθε) Συντόμως ἐθίστε. MS. *Aloyſii.* Ἐπιβώσομαι) Ἐπιβοήσομαι, ἐπικαλέσομαι, MS. *GC.*

146. Τὼ δ' αἰετώ) *Scholii* pars prior, ad δυϊκῶς, ex utroque MS. Pars altera jam olim ex *Euſtathio*, aut viceverſâ.

147. Ὑψόθεν) Hoc ex MS. utroque.

149. Τιταινόμενοι & deinceps, ex utroque MSto.

VARIÆ LECTIONES.

144. Αἴκε ποτὲ Ζεὺς δῶσι] *γρ.* αἴκε ποθὶ Ζεὺς δῶσι, ut Codd. ferè omnes, ad α'. v. 128. Αἴκε Ζεὺς δώῃσι, *Florentin.* in hoc loco; at in illo, ut reliqui, αἴκε ποθὶ &c.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσῳ ἀγορῇ πολύφημον ἱκέσθην,
Ἔνθ' ὀπιδνηθέντε πτερὰ πολλὰ,
Ἐς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλὰς, ὄσσοντο δ' ὀλέθρον·
Δρυψαμύσω δ' ὀνύχεσσι παρειὰς, ἀμφί τε δειρὰς,
Δεξιὼ ἧίξαν ἅμά τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.
Θάμβησαν δ' ὄρνιθας, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Ὥρμηναν δ' ἀνὰ θυμὸν, ἄφαρ τελέεσθαι ἔμελλον.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἀλιθέρσης,
Μαστορίδης, ὃς ἄρ' οἷος ὁμηλικίῃσι ἐκέκαστο,
Ὀρνίθων γνῶναι, καὶ σημάσιμα μυθήσασθαι,
Ὅς σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Κέκλυτε δή νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κέν εἴπω·
Μνηστῆρσιν δὴ μάλιστα πιφαυσκόμενος τάδε εἴρω,
Τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
Δὴν ἀπέσσεται φίλων ὧν ἔσται, ἀλλά που ἤδη

Sed cùm jam ad mediam concionem celebrem perveniſſent,
Hic converſi quatiebant alas denſas,
Aſpexerunt autem omnium capita, portendebantque mortem:
Laniantes verò unguibus maxillas, circumque collum
Ad dextram volârunt, & per ædes & per urbem ipſorum.
Admirati verò ſunt aves, poſtquam viderunt oculis,
Diſpiciebantque in animo, quæ perfici debebant.
His verò interfatus eſt ſenex heros Halitherſes
Maſtorides; hic enim ſolus æquales vincebat,
In avibus dijudicandis & fatalibus edicendis,
Qui inter eos benè ſapiens concionatus eſt & dixit,
" Audite nunc me, Ithacenſes, quodcunque dixero:
" Procis autem potiſſimum ſignificans iſta dico;
" Illis enim ingens periculum imminet; non enim Ulyſſes
" Diù ſeorſum à ſuis amicis aberit, ſed alicubi jam

ΣΧΟΛΙΑ.

150. Πολύφημον.] Ἐν ᾗ πολλαὶ φῆμαι, ἢ πολλαὶ κληδόνες εἰσίν.

151. Ἔνθα.] Ἐκεῖ. Ἐπιδνηθέντε.] Ἐπισραφίντες. Τινα ξάθην.] Ἐπίναξαν. Πολλά.] Πυκνά. Πτερὰ πολλά.] Ἢ διότι πολλὰς ἀπέβαλον καὶ τὰ ὑπηκόων, μνηστῆρας δηλαδὴ καὶ κήρυκας, καί τινας τῶν δ' οἶκον· ἢ διότι μαστεύσουσι τὰς μνηστῆρας, οἵτινες ἐπαφίενται πλεόνεσσι.

152. Πάντων κεφαλάς.] Κοινὴν βλάβην δηλοῖ. Ὄσσοντο.] Προεικαντεύοντο.

153. Δρυψαμύσω] Καζασπαραξάμενοι ἐκ λύπης ἔσυραν. Δρυψαμύσω δ' ὀνύχεσσι.] Ἐπειδὴ οὐ μόνοι μνηστῆρσιν, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς ἄλλοις Ἰθακησίων ἔσαι κακά· καὶ πολλοὶ τὰς παρειὰς ἐπ' αὐτῷ δρύψονται. καὶ Ἰάμβλιχος οἴδειν ὄρνιθας, οἱ αὐτοὶ ἑαυτὰς ἀναιρεῖσιν, ἐπὶ δηλώσῃ μέλλοντος κακοῦ· ὑπὲρ φύσιν μὴ τοῦ.

154. Δεξιὼ ἧίξαν.] Ἀναβλητικοὶ, οἱ αὖσοι. Καὶ πόλιν αὐτῶν.] Ἢ τὴν Ἰθακησίων, ἢ τὴν αὐτῶν· ὡς ἐπεναστραφέντων ἔνθα ἄκουν· ὁ δὲ ἐδήλωσε, ὡς καὶ Ὀδυσσεὺς ἐκ Τηλεμάχου ἀνελόντας τοὺς μνηστῆρας, αὖθις εἰς ἀγρὸν ἀπελεύσονται, ἵνα πάλιν καὶ οἰκίαν τὴν καταπαυσιν τῶν αὐτῶν λέγῃ, ἅμα πρώτου δὲ βασιλικῶς τότε ζοίης.

156. Ὥρμηναν δ' ἀνὰ θυμόν.] Οἱ μὲν κακοὶ τὰς πραξεις κακὰς καὶ τὰς ἐλπίδας ἔχουσι· τὰ δὲ τοιαῦτα τῶν σημείων, τοῖς μὲν ἀγαθοῖς, τὸ θαρρεῖν, τοῖς δὲ πονηροῖς ἀπογνῶναι τῶν τολμωμένων. Ὥρμηναν.] Διελογίζοντο, διενοήθησαν. Ἄπιρ.] Καθάπερ.

157. Γέρων ἥρως.] Τοιούτων μὲν ἀνδρῶν, ἡ πολυπειρία. Ἀλιθέρσης.] Νησιώτης καὶ ἁλιευτικῷ σχήματι ὄνομα, ἐκ τοῦ ἁλὶ θηρεύοντος.

158. Ἐκέκαστο.] Ἔσχεπτο.

162. Πιφαυσκόμενος.] Προμηνύων, σαφηνίζων. Εἴρω.] Ἐρῶ. λέγω.

NOTÆ.

160. Ὅς σφιν) Olim ὅ σφιν, quòd *Amanuenſium* incuriâ σ' alterum excideret, quod in ſimilium Literarum congreſſu, fieri ſolet. *Homerus* enim σφὶν & σφίσιν & σφὶ ſæpè, nunquam φὶν, φίσιν, aut φὶ dixit; quod Notandum, quoties hæc ſcriptura occurrit, ut ſæpè ſæpiùs olim, in MSS. & *Impreſſis*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

150. Πολύφημον) Et hoc ex MSS. iiſdem.

151. Ἔνθα) Ἐκεῖ, MS. GC. Ἐπισραφίντε) Ἐπισραφίντες, MS. GC. ἐπισραφίντες, MS. *Aloyſ.* Τιναξάθην) Ἐπίναξαν, MS. utrumque. Πολλὰ) Πυκνὰ, MS. GC. Reliqua jam olim ex *Euſtathio*, cujus auctoritate, pro ἢ, lego δηλαδὴ.

153. Δρυψαμύσω) Καζασπαραξάμενοι, ἐκ λύπης ἔσυραν. Ἐπὶ δηλώσῃ μέλλοντες, ex utroque MSto; quæ ſequuntur, jam olim Impreſſa, ut plurimùm ex *Euſtathio* ſunt ſumpta; certè ab illo lucem mutuantur.

156. Ὥρμηναν) Διελογίζοντο, διενοήθησαν. Ἄπιρ) Καθάπερ. Ex utroque MS. *Aloyſii* & GC.

158. Ἐκέκαστο) Ἔσχεπτο, MS. *Aloyſii*.

162. Πιφαυσκόμενος) Hoc *Scholion*, ex MS. GC.

VARIÆ LECTIONES.

151. Πτερὰ πολλὰ) χρ. πτερὰ πυκνὰ, MS. *Gonzillo-Caiet.*

154. Δεξιὼ ἧίξαν) χρ. δεξιὰ ἧίξαν, MS. CCC.

160. Ὅς σφιν) χρ. ὅς φιν, vid. in *Textum*.

Ἐγὼ

Ἐσσύς ἐὼν, τοῖσδεσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύῃ
Πάντεσσιν· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται,
Οἳ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἀλλὰ πολὺ πρὸ
Φράζεσθ', ὡς κεν τάχα παύσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Παυέσθων· καὶ γάρ σφιν ἄφαρ τόδε λώϊόν ἐστιν.
Οὐ γὰρ ἀπείρηλος μαντεύσομαι, ἀλλ' εὖ εἰδώς·
Καὶ γὰρ ἐκείνῳ φημὶ τελεσθυμηναι ἅπαντα·
Ὡς οἱ ἐμυθεόμην, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι, μετὰ δὲ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Φῆν κακὰ πολλὰ παθόντ', ὀλέσαντ' ἀπὸ πάντας ἑταίρους,
Ἄγνωστον πάντεσσιν, ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ,
Οἶκαδ' ἐλεύσεσθαι· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Τόνδ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἀντίον ηὔδα,
Ὦ γέρον, εἰ δ' ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν,
Οἶκαδ' ἰὼν, μήπως τι κακὸν πάθωσιν ὀπίσσω.

" Propè cùm sit, his ipsis cædem & fatum clanculùm molitur
" Omnibus; pluribus etiam aliis malè erit,
" Qui habitamus Ithacam claram: sed longè antea
" Consideremus, quomodo finem faciamus; quinetiam ipsi
" Quiescant: etenim ipsis statim hoc utilius est.
" Non enim inexpertus vaticinor, sed benè doctus.
" Etenim illi affirmo perfecta esse omnia;
" Quemadmodum illi prædixeram, quando ad Ilium conscenderunt
" Argivi, cum ipsis etiam conscendit versutus Ulysses:
" Dixi, postquam mala multa passus esset, amisissetque omnes socios,
" Incognitum ab omnibus, vicesimo demum anno,
" Domum venturum: hæcutique nunc omnia perficiuntur.
Hunc rursus Eurymachus, Polybi filius, contra alloquutus est,
" O senex, agedum nunc vaticinare tuis liberis
" Domum vadens; nè fortè quid mali patiantur in posterum:

ΣΧΟΛΙΑ.

165. Φυτεύσει.] Καθασκευάζῃ· ἴσθι οἱ ὕστερον ἀποβήσεται, τὸ δολίσεσθαι.

166. Πολέσιν.] Πολλοῖς. Κακὸν ἔσται.] Ἥξει ζημία.

167. Οἳ νεμόμεσθα.] Συνάψῃ ἑαυτὸν τοῖς κακωθεῖσιν μείζονι λόγῳ τὸ φιλάνθρωπος. Νεμόμεσθα.] Οἰκοῦμεν. Εὐδείελον.] Εὐφεγγέστερον, ἢ εὔδηλον καὶ φανερὸν, καθὸ πᾶσίν ἐστι. Πᾶσιν γὰρ αἱ νῆσοι συσχεινόμεναι ἠπείροις εὐδιάλυτόν ἔχουσι τὸ ὅριον. ἢ τὴν εὖ ἐφ' ὑψηλοῦ δύσιν ἢ δείλην κεκλῆσθαι. Δείλη γὰρ, ἡ δύσις, παρὰ τὸ ἐσπέρα.

169. Ἄφαρ.] Συναπτικῶς, εὐθέως· διὸ δ' ἅπλῶ, ἄγω, ἄφαρ· ψιλῶς ἢ Αἰολικῶς.

170. Ἀπείρητος.] Ἄπειρος, ἀμαθής. Μαντεύσομαι.] Μαντικῶς λέγω.

171. Καὶ γὰρ ἐκείνῳ.] Συνιεῖσι ἑαυτὸν ἐπὶ μαντικῇ, πᾶσι λέγει. Φημί.] Πιστεύω, μαντεύομαι. Τελευτηθῆναι.] Τελειωθῆναι, πληρωθῆναι.

172. Ὡς οἱ ἐμυθεόμην.] Συναπτέον ἅμα, τὸ πολύμητις Ὀδυσσεὺς, δύνασθαι δέ τις καὶ ἐπὶ δ' μυθεόμην εἴζειν, τοῖς ἄνω αὐτὸ ἀποδιδοὺς, ἐφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναπαύσειν, ὅτι Ἴλιον εἰσανέβαινον, ἵν' ἀποδέξωμεν μὴ τὸ Ἀργείοι, ἐπ' Ὀδυσσεύς. ἡ δὲ ἀπόδοσις, Φῆν κακά.

174. Φῆν κακὰ πολλὰ παθόντα.] Μίσχει δ', Τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται, συνάψις πάσης τῆς Ὀδυσσείας. Φῆν.] Ἔφην, εἶπον.

175. Ἄγνωστον.] Μὴ γνωριζόμενον.

NOTÆ.

178. Ἐπιβώσομαι) *Ionicè*, pro ἐπιβοήσομαι, ut ἐπίωτης, pro ἐπιβάτης, *Anacreon* v. 1104. & νεναμῶ, pro νενομίκω, *id.* v. 1259. Ità ναιάμενον *Theocrito*, βιβώμενον & ἀνίβωσι, *Herodoto*; ut & βωθήσαντες, pro βοηθήσαντες. Vid. *Eustath.* fol. 288. lin. 13. fol. 1428. lin. 30. & fol. 1856. lin. 11.

NOTÆ IN SCHOLIA.

165. Φυτεύσει) Καθασκευάζῃ· Ità MS. *Aloysii* rectè, καθασκαπάζῃ, MS. *GC.* non bene. In alterâ *Scholii* parte, pro ἀποκρύψειν, & δολιχίσεσθαι, substituo, ἀποβήσειν & δολιεύσεσθαι, ex *Eustathio*, fol. 1440. lin. 2. Ὄψε οἱ ὕστερον, λαβόντες ἀρχὴν. ἀποβήσειν φασὶ, τὸ δολιεύσεσθαι. Et ità Vett. Codd. Impressi apertè legunt.

167. Νεμόμεσθα) Οἰκοῦμεν. Εὐδείελον &c. ad finem. Omnia ex utroque MSSto, excepto, quòd Δείλη γὰρ—ad finem, in *Aloysii* solo.

170, ad 175. 182. ad 186. Omnia, quæ addita sunt in his *Scholiis*, ad ea, quæ antehàc erant *Impressa*, ex alterutro, vel utroque, MSto sunt desumpta; ut 170, ex utroque; 171, ex MSto, *Aloysii*, excepto, quòd ibi μαντεύω, quam Vocem *Lexica* vix agnoscunt. *Ibid.* Τελευτηθῆναι, &c. ex solo MSto, *GC.* ut & 174. in fine, Φῆν &c. 175, Ἄγνωστον, &c. ex utroque; 180, πολλὸν &c. ex MS. *GC.* 182, Φοιτῶσι &c. ad μαντικοὶ, *inclusivè*, ex utroque; & ità de aliis.

VARIÆ LECTIONES.

170. Μαντεύσομαι) γρ. μαντεύομαι. *Br. Schol.*

Ταῦτα

Ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι.
Ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο
Φοιτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἐναίσιμοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ὤλετο τῆλ'· ὡς ἢ σὺ καταφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ
Ὤφελες· οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες,
Οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὧδ' ἀνιείης,
Σῷ οἴκῳ δῶρον πολιδεγμενος, αἴκε πόρῃσιν·
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τόδε κ' τετελεσμένον ἔσται,
Αἴκε νεώτερον ἄνδρα, παλαιά τε πολλά τε εἰδώς,
Παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
Αὐτῷ μὲν οἱ πρῶτον ἀνιηρέστερον ἔσται,
Πρήξας δ' ἔμπης ὅτι δυνήσεαι εἵνεκα τῶνδε·
Σοὶ δέ, γέρον, θωλὼ ἐπιθήσομεν, ᾧ κ' ἐνὶ θυμῷ
Τίνων ἀχάλλῃς· χαλεπὸν δέ τοι ἔσεται ἄλγος.
Τηλεμάχῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτός,

" In his autem ego te longè melior sum
" ad vaticinandum:
" Aves sanè multæ sub radiis solis
" Volitant, neque omnes ad auspicia
" aptæ; porrò Ulysses
" Periit longè: utinam etiam tu periisse cum illo
" Debuisses: non tanta vaticinans blaterares,
" Neque Telemachum iratum sic incitares,
" Tuæ familiæ donum expectans, si quod præbeat:
" Sed tibi edico, quod etiam perfectum erit,
" Si juvenem virum, veteraque & multa doctus,
" Deceptum verbis incitaveris ad irascendum,
" Illi quidem ipsi molestius *utique* erit,
" Efficereque tamen neutiquam poteris illorum gratiâ:
" Tibi verò, ô senex, multam infligemus, quam in animo
" Luens, indignè feras; gravisque tibi erit dolor.
" Telemacho autem inprimis ego suadebo ipse,

ΣΧΟΛΙΑ.

180. Πολλόν.] Πολύ.

182. Φοιτῶσι.] Παραχίνονται. Ἐναίσιμοι.] Μαντικοί.

183. Ὡς ἐ σὺ καταφθίαζ.] Τὸ ὡς, ἀναφορικόν ἐστι, καὶ σωκρατικὸν ἀντὶ τοῦ ἐπάνω. ἢ ἀντὶ ὅ, εἰπε, καὶ ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς αὐτὸ ἀναγνωστέον. Καταφθίσθαι.] Καταφθαρῆναι.

185. Ὧδ' ἀνιείης.] Ἀπὸ τοῦ ἀνίημι, ὡς τιθείης. κυνηγετικὴ ἡ λέξις· ὅτε τὸς κύνα ὅ δίσμυῖ ἀνεῖς, ἀφίσῃ καθὰ θηρός. δασυντέον· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ ἀναπέμψεις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνηγῶν, τῶν ἰφιάντων ἱμάντας τοῖς κυσίν. ψιλοῖ δ' Ἑλλάνικος παρὰ τὴν ἀίαν, σπάσχόμενος τὸ λυπεῖσθαι. εἰ γὰρ τοῦτο, ἐχρῆν γράφειν, ἀνιάσῃς. τοιαύτη γὰρ ἦν συζυγία. Ἄλλως, Ἀνιείης.] Ἀναπεμψεις· ἢ ὃ μεταφορὰ τῶν λέξεως εἰληπται ἀπὸ τῶν κυνηγῶν τὰς ἱμάντας ἀφιέντων.

186. Ποτιδέγμενος.] Προσδεχόμενος, Πόρῃσιν.] Παράσχῃ.

189. Παρφάμενος.] Παραπίσας, παρελογιζόμενος. Ἐποτρύνῃς.] Παροξύνῃς. Χαλεπαίνειν.] Ὀργίζεσθαι.

190. Ἀνιηρέστερον.] Λυπηρότερον. ὡς τὸ αἰδεστέρον. ὄφελε γὰρ ἀνιηρότερον. ὅπου δ' ἀμορφότερον, δικαιότερον, ἀκρεπτότερον, ἀπὸ δ' ἀκραῖος, παιδαιότερος, ἀναγκαιότερος, ἀλλοιότερος, ἐπιτηδειότερος, ἀφνειότερος. καὶ Ἀριστοφάνης, καὶ Σίλλικος, ἔγωγε φιλοκπαιότερος, παρ' Ὁμήρῳ.

192. Θωλὼ ἐπιθήσομεν.] Θωὴ, ἡ ἐπιθημία παρὰ ζημίαν· ὄθεν ἀθῶος, ὁ μὴ ζωὴν πάσχων. Ἄλλως, θωλὼ] Ζημίαν. Ἐπιθήσομεν.] Ἐπιβαλοῦμεν.

193. Τίνων.] Ἀποτίνων, ἀποδιδοὺς. Ἀχάλλῃς.] Δυσχεραίνῃς.

194. Ὑποθήσομαι.] Συμβουλεύσομαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

189. Ἐποτρύνῃς) Παροξύνῃς. Χαλεπαίνειν) Ὀργίζεσθαι, ex utroque MSto.

190. Ἀνιηρέστερον) Λυπηρότερον &c. Ut sciamus, Hæc *Scholia* nequaquam magno & Veteri illi *Didymo* tribui debere, notandum & hoc ex *Eustathio*, sumi, apud quem apertiùs explicatur, fol. 1441. lin. 10. &c. Post φιλοκπαιότατος, addo ego, παρ' Ὁμήρῳ, etiam ex *Eustathio*, & ad sensum dilucidandum; quoniam ità legit *Aristophanes* Grammaticus, teste *Seleuco*, pro *Homerico* illo, φιλοκπαιότατε, *Iliad. α'. v.* 122. Plurima hujusmodi mox videbimus, ex *Eustathii* Scriniis compilata, undè & plura emendantur.

192. Θωὴν ἐπιθήσειν) A voce, Ἄλλως, ad ἐπιβαλοῦμεν, ex utroque MSto.

193. Τίνων.) Et hoc ex utroque MSto, excepto, quòd MS. GC. ἐποδιδοὺς legat, MS. *Aloysii* ἀποδιδοὺς, melius. Quæ inibi sequuntur, ἢ ἀπὸ τὶς, τίνος, τίνων, quæ Sensui & Metro repugnant, ut indigna rejeci. Ἀχάλλῃς) Δυσχεραίνῃς, ità rectè *Aloysii* MS. Utrumque per σις profert MS. GC. minùs bene.

194. Ὑποθήσομαι) Συμβουλεύσομαι, ex utroque MS.

VARIÆ LECTIONES.

185. Ἀνιείης) χρ. ἀνιάῃς. Vid. *Brevia Scholia*.

191. Δυνήσεαι εἵνεκα τῶνδε) χρ. δυνήσεαι οἷσ' ἀπ' ἄλλων, MS. CCC. in *Textu*, at in Margine, ut Nos. *Ibid.* Δυνήσεαι) χρ. δυνήσῃ.

Μητέρα

Μητέρα ἣν ἐς πατρὸς ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι·
Οἱ δὲ γάμον τεύξουσι, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
Πολλὰ μάλ', ὅσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
Οὐ γὰρ πὲρ παύσασθαι ὀΐομαι υἷας Ἀχαιῶν
Μνησῖνος ἀργαλέης· ἐπεὶ ὕπνα δείδιμεν ἔμπης,
Οὔτ' ἂν Τηλέμαχον, μάλα πὲρ πολύμυθον ἐόντα.
Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομεθ', ἣν σὺ, γεραιὲ,
Μύθεαι ἀκέρδιον, ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον.
Χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσεται, ὐδέποτ' ἶσα
Ἔσεται, ὄφρα κὲν ἧμιν ἀμαλδύνῃσιν Ἀχαιοὺς
Οἳ γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ, πολιδέγμονοι ἤματα πάντα,
Εἵνεκα τ' ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, ὐδὲ μετ' ἄλλας
Ἐρχόμεθ', ἃς ἔπρεπε ὀπυέμεν ἐστὶν ἑκάστῳ.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Εὐρύμαχ', ἠδὲ καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοὶ,
Ταῦτα μὲν ὐκ ὑμέας ἔτι λίσσομαι, ὐδ' ἀγορεύω·

" Matrem suam ad patris *domum* jubeat redire:
" Illi verò nuptias facient, & component dotem
" Insignem, quam convenit charam filiam sequi.
" Non enim antea quieturos puto filios Achæorum
" A conjugii ambitu: quoniam neminem timemus, utut *sit*,
" Ne quidem *ipsum* Telemachum, tametsi multiloquus sit,
" Neque vaticinium curamus, quod tu, senex,
" Loqueris irritum; odio autem eris adhuc magis:
" Bona verò rursus malè absumentur, neque unquam paria
" Erunt, dum hæc ita diffulerit Achæos
" Suis nuptiis; nos verò rursus, expectantes diebus omnibus,
" Gratiâ ejus virtutis contendimus, neque ad alias
" Ibimus, quas decens ducere est unicuique.
Hunc rursum Telemachus prudens contra loquutus est,
" Eurymache, & alii, quotquot proci generosi,
" Ista quidem non vos ampliùs precor, neque dico:

ΣΧΟΛΙΑ.

195. Ἧν.] Τὴν ἑαυτῆς. Ἀναγέτω.] Κελευέτω.

196. Οἱ δ' γάμον τεύξουσι.] Εἰπὼν εἰς πατρὸς, μετέβη εἰς τὸ πληθυντικόν· οἱ δ' γάμον τεύξουσιν, δηλονότι αἱ μνηστῆρες, καὶ ἑορτὰς ἄξουσιν ἐδνα, ὅσα δεῖ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ παιδὶ δίδεσθαι παρὰ τῶν γαμούντων. Οἱ δ' γάμον τεύξουσι.] Τὸ χρῆμα ἀόριστον. ἄτομον. Ἀρτυνέουσιν.] Ἐπιμελήσουσιν. Ἔεδνα.] Τὰ παρὰ δὲ νυμφίου μείλια δ' παρὰ δὲ πατρὸς τῇ νύμφῃ διδόμενα.

199. Μνησῖνος ἀργαλέης.] Τῆς μνήμης τῶν ἀκαπραγίας. Μνησῖνος.] Μνησικακίας.

200. Οὔτ' ἂν Τηλέμαχον.] Θερμότερον παῦται τοῦ Ἀντίνου. Πολύμυθον.] Ἀκαιρολόγον· σκώπτει εἰς ποσότητα· ὁ γὰρ Ἀντίνοος εἰς ποιότητα λόγου ἔσκωψεν· ἀσθενῆ δ, ἐπὶ ὕπνα δείδιμεν ἔμπης, ἤτι Τηλέμαχον, ὅτε τὰ μυστήρια, ἀκάτ ἐπήγαγε, ὅτι ἄλλον τινὰ· καὶ τὸ ὁ λόγος ἀπῆκται· ἀλλ' εἶχεν ἀπίχθειαν ἐως τὸ πλῆθος.

201. Ἐμπαζόμεθα.] Ἐπιφερόμεθα, φροντίζομεν.

202. Μυθέαι.] Εἰσηγῇ, λέγεις. Ἀπεχθάνεαι.] Εἰς μῖσος ἄγεις.

203. Κακῶς βεβρώσεται.] Ὁμολογεῖ τὸν βίαιον. Οὐδ' ποτ' ἶσα.] Ἤγουν, οὐκ ἐλαττωθήσονται τοῖς ἐξ ἀρχῆς, οὐδ' ποτ' ἴσα ἔσαι.

204. Διαλείβῃσιν.] Διατείβειν, τὸ χρονοτριβεῖν, ἀναβάλλεσθαι, καὶ τελῶμεν. Ἄλλως, Διατρίβῃσιν.] Παρέλκῃ, ἀπατᾷ· χρονίζοντα.

205. Ποπδέγμονοι κ. λ.] Προτιμῶμεν.

207. Ὀπυίεμεν.] Γαμεῖν.

209. Ἀγαυοί.] Νῦν ἀντὶ δὲ εὐχρεῖς, λαμπροί.

210. Ταῦτα μὲν.] Λείπει ἡ εἰς ἀντὶ δὲ, εἰς τοῦτο.

NOTÆ.

202. Μύθεαι) Regularitèr esset *μυθῇαι* vel *μυθῇαι*, ut *ℓ*. v. 180. à *μυθέεαι*, quandò etiam *Media* corripi possit, ut in *ἐπεὶ*; at *Eustathius μυθέαι* legit, ut ad *Var. Lect.* Potest etiam *μύθεαι* legi, à *μύθομαι*, pro *μυθέομαι*, undè *μυθέσκουζε*, *Iliad. σ'*. v. 289. Idem dicendum de *Παλέαι*, *δ'*. v. 811. quæ *παροξυτονεῖται* in MSS. & ab *Eustathio*, fol 1441. lin. 35. & fol. 1518. lin. 57.

NOTÆ IN SCHOLIA.

195. Ἧν) *Τὴν ἑαυτῆς. Ἀναγέτω*) Κελευέτω, & hæc ex utroque MSto. Omnia denique alia, quæ in hoc certè Secundo *Odysseæ* libro, vel addita, vel inserta, vides in his *Scholiis*, ex utroque MS. sunt desumpta; quod ubique, in omnibus aliis hujus certè *Libri* locis intelligendum; nisi quid contrà expressè dixerim. Idque meâ fide Orbi Literato præsto; nè in infinitum res eadem repetenda nauseam creet.

202. Μυθέαι) Εἰσηγῇ. *Aloysii* MS. εἰ ἠγεῖ MS. *GC.* εἰσηγεῖ, ex utrisque εἰσηγῇ, emendo, vel εἰσηγεῖ, *Atticum*.

VARIÆ LECTIONES.

202. Μύθεαι) *κε. μυθέαι, Eustath.* fol. 1441. lin. 35. *Μυθῇαι*, & *μυθῆαι*, Vid. Not. in *Textum*.

222. Χεύσω) *κε.* Χώσω & Χεύω, MS. *GC.*

Ἤδη γὰ̃ τά γ' ἴσασι θεοὶ ἠ πάντες Ἀχαιοί.
Ἀλλ' ἄγε μοὶ δότε νῆα θοὴν ἠ εἴκοσ' ἑταίρους,
Οἵ κέ μοι ἔνθα ἠ ἔνθα ἁλιπρήσωσι κέλευθον.
Εἶμι γὰ̃ ἐς Σπάρτην τε ἠ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
Νόστον πευσόμενος πατρὸς δηὖ οἰχομένοιο,
Ἤν τις μοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσω
Ἐκ Διός, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
Εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον ἠ νόστον ἀκούσω,
Ἦ τ' ἂν, τυχόμενός περ, ἔπι τλαίην ὀιζυρὸν·
Εἰ δέ κε τεθνειῶτος ἀκούσω, μηδ' ἔτ' ἐόντος,
Νοσφίσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σῆμά τέ οἱ χεύσω, ἠ ἐπὶ κτέρεα κτερείξω
Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε· ἠ ἀνέρι μητέρα δώσω.
Ἦτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν κὰδ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Μέντωρ, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος,
Καί οἱ ἰὼν ὑπ' νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα,
Πείθεσθαί τε γέροντι, ἠ ἔμπεδα πάντα φυλάσσῃ.
Ὅς σφιν ἐὐφρονέων ἀγορήσατο ἠ μετέειπε,
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κέν εἴπω,
Μήτις ἔπι πρόφρων, ἀγανὸς ἠ ἵππιος ἔστω
Σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδὼς,
Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη, ἠ αἴσυλα ῥέζοι·
Ὡς οὔτις μέμνηται Ὀδυσῆος θείοιο
Λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὡς ἵππιος ἦεν.
Ἀλλ' ἦτοι μνηστῆας ἀγήνορας οὔτι μεγαίρω

" Jamdiù enim hæc sciunt dii & omnes Achivi.
" Sed age mihi date navem celerem, & viginti socios,
" Qui mihi hinc atque hinc secent viam *maris*.
" Ibo enim in Spartam & Pylum arenosam,
" Reditum interrogaturus patris diù absentis,
" Si quis mihi dicat mortalium, aut famam audiam
" Ex Jove, quæ potissimum fert gloriam hominibus:
" Siquidem patris vitam & reditum audivero,
" Sanè, quantumvis afflictus, adhuc sustineam annum:
" Si verò mortuum audivero, neque ampliùs superstitem,
" Reversus posteà charam ad patriam terram,
" Sepulchrum illi condam, & parentalia celebrabo
" Eximia, qualia convenit; & viro *alicui* matrem dabo.
Certè ille sic loquutus consedit; his autem surrexit
Mentor, qui Ulyssis inculpati erat socius,
Et illi, cùm proficisceretur, commisit totam familiam,
Obediréque seni, & securè omnia custodire:
Qui inter eos benivolus concionatus est & dixit,
" Audite certè me nunc, Ithacenses, quodcunque dixero,
" Nè quisquam ampliùs benignus, mansuetus & mitis sit
" Sceptriger rex, neque in mente pia opera cogitans,
" Sed semper infestus sit, & injusta perpetret.
" Adeò nullus recordatur Ulyssis divini
" Populorum, quibus præfuit; & velut pater mansuetus erat.
" Verum enimverò procos superbos nequaquam invideo

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

212. Ἀλλ' ἄγε μοὶ δότε νῆα.] Πρὸς τοὺς Ἰθακησίους. ἢ τὴν ὑπόνοιαν ἀποτελεσόμενος, αὐτεῖπεν παρὰ τὸ μνηστῆρας τὰ πρὸς τὴν πορείαν. πῶς γὰρ ἠδύνατο σκυλευσεῖν καὶ αὐτῶν πολίτας ὁπαδοὺς ἔχων; Ἑταίρους.] Νῶν ἐρέτας.

213. Διαπρήσωσι.] Διαπερῶσι. Κέλευθον.] Τὴν ἁλὸς θαλάσσης ὁδὸν.

219. Τρυχόμενος.] Καταπονούμενος. Τλαίην.] Καρτερήσω, ὑπομείνω.

222. Σῆμα.] Τάφον. Χεύσω.] Χώσω. Κτέρεα.] Ἐκ δὲ ἔρα, ἠγῆ. Κτερείζω.] Ἐνταφιάσω.

225. Ἀμύμονος.] Ἀμέμπτου.

226. Ἐπέτρεπεν.] Ἐξουσίαν ὑπεχείριζεν, ἐδίδου.

227. Ἔμπεδα.] Βέβαια, ἀσφαλῆ.

229. Κέκλυτε νῦν μευ, Ἰθακήσιοι.] Ὁρῶν τοὺς μνηστῆρας ἀπειθεστάτους, ἃ μὲν αὐτοὺς ἀπετείνετο, ἀλλὰ μὲν τὸ πρῶτον. ὡδὶ δὲ δικαιολογικὸν ἔχει ἡ δημηγορία. καθαρεύουσα δὲ, καὶ ἀγαθῷ ἐπιτρόπῳ πρέπουσα.

230. Πρόφρων.] Πρευμενὴς. Ἀγανός.] Πρᾶος, πρᾳὺς.

231. Αἴσιμα.] Πρᾶγμα, πρᾶξις.

232. Αἴσυλα ῥίζοι.] Ἄδικα ποιεῖ, οἷονεὶ, αἰσύσυλα, ἢ καθήκουσι στυλπνώματα. Ἄλλως, Αἴσυλα.] Ἀστεῖα ἄδικα.

233. Ὀδυσῆος θείοιο.] Οἱ μνηστῆρες μέμνηνται ἢ Ὀδυσσέως, ὡς οὐ θείου μόνου τινὸς, ἀλλ' ὡς γυναῖκα εὐειδῆ ἔχοντος καὶ ἀφρενῆ.

235. Μεγαίρω.] Μισῶ.

Variæ Lectiones.

228. Ὅς σφιν) *al.* ὅς φιν, ut v. 160.

Ἔρδειν

Ἔρδειν ἔργα βίαια, κακορράφισι νόοιο·
Σφὰς γὰρ παρθέμβοι κεφαλὰς, κατέδυσι βιαίως
Οἶκον Ὀδυσσῆος, τὸν δ' οὐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι.
Νῦν δ' ἄλλῳ δήμῳ νεμεσίζομαι· οἷον ἅπαντες
Ἧσθ' ἄνεῳ, ἀταρ ὔτι καθαπλόμβοι ἐπέεσσιν,
Παύρους μνηστῆρας κατερύκελε, πολλοὶ ἐόντες.
Τόνδ' Εὐηνορίδης Λειόκριτος ἀντίον ηὔδα,
Μέντορ ἀταρτηρὲ, φρένας ἠλεὲ, ποῖον ἔειπες,
Ἡμέας ὀτρύνων καταπαυέμβω; ἀργαλέον δὲ
Ἀνδράσι γ' πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί.
Εἴπερ γάρ κ' Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν
Δαινυμβύς τ' δῶμα ἑὸν μνηστῆρας ἀγαυὺς
Ἐξελάσαι μεγάροιο μβοινήσῃ σὺν θυμῷ,
Οὔ κέν οἱ κεχάροιλο γυνὴ, μάλα περ κατέβυσα,
Ἑλθόντ'· ἀλλά κεν αὐτῷ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι,
Εἰ πλεόνεσσι μάχοιλο· σὺ δ' ὔ κ' τοῖσαν ἔειπες·
Ἀλλ' ἄγε, λαοὶ, μβὼ σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἕκαστος·
Τύτῳ δ' ὀτρυνέῃ Μέντωρ ὁδὸν ἠδ' Ἀλιθέρσης,
Οἵ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊοί εἰσιν ἑταῖροι.
Ἀλλ', οἶω, γ' δηθὰ καθήμβω, ἀγγελιάων

" Committere facinora violenta malis
" consiliis mentis;
" Sua enim objectantes capita consu-
" munt violenter
" Domum Ulyssis, quem non amplius
" putant redituruin esse.
" Nunc autem reliquo populo succen-
" seo; ut omnes
" Sedetis muti, neque ullo pacto re-
" darguentes verbis,
" Pauciores procos compescitis, cùm
" sitis plures.
Hunc Euenorides Liocritus contra al-
loquebatur,
" Mentor convitiator, ingenio stolide,
" ut loquutus es,
" Nos adhortans desistere? Difficile au-
" tem erit
" Cum viris etiam pluribus pugnare de
" convivio.
" Etiamsi Ulysses Ithacensis ipse adve-
" niens
" Convivantes per domum suam pro-
" cos eximios
" Expellere è domo cogitaverit in ani-
" mo,
" Non sanè illo lætata fuerit uxor,
" quantumvis valdè cupiens,
" Veniente; sed ibi sævam mortem
" invenerit,
" Si pluribus pugnârit. Tu verò non
" ex officio loquutus es.
" Sed agè, populi, quidem dispergamini ad opera unusquisque:
" Huic autem disponat Mentor viam
" & Halitherses,
" Qui illi à principio paterni sunt amici.
" Sed, puto, & diù sedens, nuncios

ΣΧΟΛΙΑ.

236. Ἔρδειν.] Πράττειν, ποιεῖν. Κακορράφισι.] Κακοσυμβούλοις, κακοβουλίαις, κακομηχανίαις.

237. Παρθέμβοι κεφαλάς.] Προτείνοντες ὡς ἐπιξήνη, ἤγουν ἐπικόπτω, ὥστε κοπῆναι. Παρθέμβοι.] Ἐνέχουσι θέμβοι· ἀντὶ τοῦ, ὡς μὴ ἐπικείμβοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλάς· ἀλλὰ παρεμβάλλοντες αὐτὰς, ὅπερ ἐστὶν, ἀντὶ τοῦ παρεμβάλλοντες.

240 Ἧσθ' ἄνεω.] Καθῆσθε ἄφωνοι, ἀναυδοι. Οὔτε παύεσθαι ἐπίστασθε.] Αἰχμὴ τὴν Ἰθακησίων, οἱ μηδὲ λέγειν ἄκουσιν τῶν βιαίων μνηστήρων· τὸ γὰρ χρεὼ δυσχερέστερον. Καθαπλόμβοι.] Νῦν αὖτι τοῦ ἐπιπλήσσοντες.

241. Παύρους.] Ὀλίγους. Κατερύκετε.] Κατίσχετε, κωλύετε. Ἐόντες.] Ὄντες, ὑπάρχοντες.

242. Λειόκριτος.] Οἷον ἴκριτος δὲ λαῶν. ὁ Ποιητὴς τὸ μὲν Ἀντίνοον, ἁπλούστερον ἱστόρησε δημοχαρῶς καὶ ἀφελέστερον· τὸν δὲ Εὐρύμαχον, ἐμβριθέστερον καὶ ἀδρότερον. σεσωῦται δὲ Λειόκριτόν τινα μνηστῆρα βραχύλογον μὲν πλατῆ, θρασύτερον δὲ, ὃς ἐν μέσῳ τὸν Ὀδυσέα ἐξευτελίσῃ, ἀλλὰ καὶ τῷ ἀγορᾷ τοιοῦ λύσῃ. ὥστε παύεσθαι τῷ ἀγορᾷ ἡμᾶς μὲ ἀναδύσει, ἀφημίσῃ δὲ ἀνδρὸς ὕβρις ἔλυσε.

243. Ἀπαρτηρὲ.] Ἀτηρὲ, βλαβερὲ, ὀβριστικὲ, χαλεπέ. Φρένας ἠλεὲ.] Ἠλίθιε καὶ αἰόντε τὰς φρένας, μαίτιε.

245. Περὶ δαιτί.] Οἱ γὰρ σὺν δαιτὶ εἰόντες ἀνυπόστατοι εἶναι τῷ ἀλκῷ, δι' οἶνα στρατηγέντος αὐτοῖς λέγει, ὅτι δύσκολόν τοῖς Ἰθακησίοις, καὶ πλείονας ὄντας ἀνταγωνίσασθαι δαινυμβύοις τοῖς μνηστῆρσιν· ὅπερ ἐπὶ κύριον τῆς ἀδυνάτου.

248. Μενοινήσῃ.] Προθυμηθῇ.

249. Οὔ κέν οἱ κεχάροιβ γυνὴ.] Ἅμα γὰρ ἰδοῦσα περήσεται. Κεχάροιβ.] Χαρείη, ἡδείη. Κατέβυσα.] Χρήζουσα.

250. Ἐπίσποι.] Καταλάβοι.

253. Τύτῳ δ' ὀτρυνέει.] Ταῦτα σὺ ἤδη εἶπεν. Ὀτρυνέει.] Παρασκευάσῃ.

255. Δηθὰ.] Πολλά.

NOTÆ IN SCHOLIA.

237 Παρθέμβοι) Quæ addo ad hujus *Scholii* finem, ex utroque MSS. sumpta. Vid. *Eustath.* fol. 1443. lin. 15. & *Hesych.* v. Παρθέμβοι. Item v. Ἐπίξεινον.

VARIÆ LECTIONES.

249. Οὔ κεν) χ. σὺν ἂν &c.

Πεύσεσθ' εἰν Ἰθάκῃ, τελέῃ δ' ὁδὸν ὅππότε ταύτην.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο κὰτ' ὠκυς δώματ' ἕκαστος·
Μνηστῆρες δ' ἀνὰ δώμαθ' ἵσαν θείου Ὀδυσῆος.
Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθεν ἰὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
Χεῖρας νιψάμενος πολιῆς ἁλὸς, εὔχετ' Ἀθήνῃ,
Κλῦθί μοι, ὅ χθιζὸς θεὸς ἦλυθες ἡμέτερον δῶ,
Καί μ' ἐν νηῒ κέλευσας ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
Νόστον πευσόμενον πατρὸς δίου οἰχομένοιο,
Ἔρχεθαι· τὰ δὲ πάντα διαφθείουσιν Ἀχαιοί,
Μνηστῆρες δὲ μάλιστα, κακῶς ὑβριοφρονέοντες.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲ δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τηλέμαχ', ἠδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι, ἠδ' ἀνοήμων·
Εἰ δή τοι σῷ πατρὸς ἐνέσσυται μένος ἠΰ,

" Audiet in Ithacâ: perficiet verò iter nunquam hoc.
Sic certè loquutus est & solvit concionem celerem.
Hi quidem dispergebantur ad domum quisque suam:
At Proci ad ædes ibant divini Ulyssis.
Telemachus autem seorsum profectus ad littus maris,
Manus lavans è cano mari, supplicavit Pallidi,
" Audi me, qui heri deus advenisti ad domum meam,
" Et me in navi jussisti per obscurum pontum
" Reditum interrogaturum patris diù absentis
" Ire: hæc verò omnia dilapidant Achivi,
" Proci autem potissimùm malè superbientes.
Sic ait precatus: propè autem illum venit Pallas,
Mentori similis facta, tum corpore, tum etiam voce,
Et ipsum compellans verba alata dixit,
" Telemache, neque in posterum ignavus eris, neque stolidus;
" Siquidem tibi tui patris instillata est indoles bona,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

257. Λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.] Ὡς ἀπὸ δισμυρίων. Αἰψηρήν.] Ἀντὶ τοῦ αἰψηρῶς. ὡς τὸ, Τότε μοὶ χάνοι εὐρεῖα χθών· ἀντὶ τοῦ εὐρύ. Αἰψηρήν.] Ταχεῖαν.

258. Ἑὰ.] Τὰ ἴδια.

260. Ἀπάνευθεν.] Πόρρω. Θινί.] Τῷ αἰγιαλῷ.

262. Κλῦθί μοι.] Ὁ δὲ Τηλέμαχος ἁπλῶς φησὶν ἐπικαλεῖται· ἀγνοεῖ γὰρ, τίς ἦν ἢ ποῖα ὁ φανείς αὐτῷ· ὁ δὲ Ποιητὴς, εἶχεν Ἀθήνην, φησί.

263. Ἠεροειδέα πόντον.] Μέλανα, δύκλα αἰεί. ἢ βαθὺν, ἢ ἀκαπαύστως, ἢ μέγαν, ἢ ἀφ' τὸ μόνον αἰεὶ ὁρᾶσθαι τοῖς πλέουσιν. Ἢ ἐπὶ τὸ αἰεὶ καθορᾶν ἐστι τὸ ὕδατος· ἢ ὅτι αἰεὶ ὁμοία ἡ θάλασσα τὴν χροιάν.

265. Διατρίβουσιν.] Ἐκλύουσι, δαπανῶσι, χρονίζουσιν, ἐμποδίζουσι, παρ' Ὁμήρῳ, Οὔτε διατρίβω μητρὸς γάμου.

266. Ὑπερηνορέοντες.] Ὑπερήφανοι, ἀλαζόνες.

267. Σχεδόθεν.] Πλησίον, ἐγγὺς, ἢ ἐγγύθεν.

270. Τηλέμαχε.] Πρὸς παῖδα εὖ γεγονότα. τὸ δὲ ὄπιθεν, ἀντιφραστικῶς, ὡς ἂν τὴν ἀκολουθίαν ἐμφρόνως διαπαθεμένου. εἰ δὲ ὕστερον κακὸς ἔσῃ, ἤδη ἄφρων, εἰ Ὀδυσσέως παῖς τυγχάνεις, ἢ τὸ πατρόθεν ἔχεις τὸ σύμβολον. Ὄπιθεν.] Ἐξ ὑστέρου. Κακός.] Δειλός. Ἔσσεαι.] Ἔσῃ, γενήσῃ.

271. Ἐνέσσυται.] Ἔοικεν ἀρτῆσθαι τὰ ἀρχικῆς ἀπομιμητικῆς δὲ εἶναι ἀνωμάλως. Ἐνέσσυται.] Ἔνεστι, πέφυκεν. Ἠΰ.] Ἀγαθόν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

260. Ἀπάνευθεν) Πόρρω. Θινὶ) Αἰγιαλῷ. Hæc ex MSto GC. Cùm verò θινὶ scribatur in *Scholio*, & in ipso *Eustathii* Textu, nolui hic, in θῖνα vertere, licet ità *Textus* noster legat; cùm θινὶ sit *Lectio* nihilo inferior. Θῖνα tamen *Florentina*, *Lovaniana*, *Hervagiana*, &c. *Stephanusque* legunt: at *Stephanus* certe debuit, θινὶ saltem reponere inter *Var. Lect.* ob *Eustathii* reverentiam.

263. Ἠεροειδέα πόντον) Quæ post βαθὺν, in hoc *Scholio* sequuntur, ex duobus MSS.

265. Διατρίβουσιν) Hoc *Scholion* ex iisdem MSS. quoniam verò etiam *Homero* διατρίβω sonet κωλύω, Addo ego, ἐμποδίζω, ὡς παρ' Ὁμήρῳ, Οὔτε διατρίβω μητρὸς γάμου, *Odyss. υ'.* v. 341. Ità *Hesych.* v. Διατρίβοιτε) Παρ' Ὁμήρῳ ἢ, διατρίβειν, ἐμποδίζειν.

266. &c. ad 277. *inclusive* & 279. ad 284. In his omnibus *Scholiis*, quæ addita sunt Nova, vel Veteribus assuta, ea omnia ex duobus MSS. exceptis mox excipiendis; ut v. 273. ubi pro ἄλα, ἀλίῃ, suppleo & emendo ex *Eustathio* & MS. *GC.* item *Aloysii* MS. si excipias inibi κεδνὴ, malè, pro κεινή. v. 279. Παλλάλοιπεν) Ex *Aloysii* MSto καζαλίλοιπεν, ex MSto *GC*, ὑστέρησε suppleví, licet ibi male ὑστερήσῃ. v. 281. Τῷ) Διό. Hoc in *Aloysii* MS. ut v. 280, Ἐλπωρὴ) Ἐλπὶς in MS. *GC.* non item in *Aloysii*. In genere autem dicendum, quod quæ prius, in hoc libro, obtine-

VARIÆ LECTIONES.

260. Ἀπάνευθεν ἰὼν) *γρ.* ἀπάνευθε κιὼν *H. Steph.* *Ibid.* Θῖνα) *γρ.* θινὶ, MS. *GC.* & *Eustathii* Text.

262. Ὅ) *γρ.* ὃς, *H. Steph.*

Οἷος ἐχεῖνος ἔλυ τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε,
Οὔ τοι ἔπειθ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται, οὐδ' ἀτέλεστος·
Εἰ δ' ὁ κείνου γ' ἐσσὶ γόνος καὶ Πηνελοπείης,
Οὔ σέ γ' ἔπειτα ἔολπα τελευτήσειν, ἀμενηνάς.
Παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται·
Οἱ πλέονες χαχίους· παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.
Ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι, οὐδ' ἀνοήμων,
Οὐδέ σε πάγχυ γε μῆτις Ὀδυσσῆος τετελέσπειν,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
Τὰ νῦν μνηστῆρων μὴ ἔα βουλήν τε νόον τὲ
Ἀφραδέων, ἐπεὶ οὔτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι·
Οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν,
Ὅς δή σφιν ἀγχόθι ἐστὶν ἐπ' ἤματι πάντας ὀλέσσαι.
Σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ὃν σὺ μνώεαι·
Τοῖος γάρ τοι ἑταῖρος ἐγὼ πατρώϊός εἰμι,
Ὅς τοι νῆα θοὴν τελέω, καὶ ἅμ' ἕψομαι αὐτός.
Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει,

" Qualis ille erat ad perficiendum opusque dictumque,
" Non sanè continuò vanum iter erit, neque imperfectum;
" Si verò non illius esses filius & Penelopes,
" Non sanè præterea sperarem *te* perfecturum esse, quæ moliris.
" Pauci enim filii similes patri sunt;
" Plerique pejores; pauci verò parentibus meliores.
" Sed quoniam neque in posterum ignavus eris: neque stolidus,
" Neque te penitùs intelligentia Ulyssis reliquit,
" Spes tibi deinceps est *te* perfecturum esse hæc opera.
" Ideò nunc procorum mitte consiliumque mentemque
" Insipientium; quoniam neutiquam prudentes, neque justi *sunt*,
" Neque ullo pacto sciunt mortem, & fatum nigrum,
" Quæ *mors* illis jam imminet, *uno* in die omnes perire.
" Tibi verò iter non amplius differetur, quod tu cupis:
" Talis enim tibi socius ego paternus sum,
" Qui tibi navem celerem parabo, & simul sequar ipse.
" Sed tu quidem domum vadens procis conversare,

ΣΧΟΛΙΑ.

273. Οὔτοι ἔπειθ' ἁλίη.] Ἁλίη καὶ ἀπίλητος οὐκ ἄνευ ἀπώσμου λέγονται· ἔστιν μὲν ἡ ὁδὸς ἀφ' ἧς ἁλᾶται, ἁλίη, ὡς ἀφ' ἧς ἁλώμεθα πλέοντες· ἀλλ' ὅμως οὐχ ἁλίη ἔσται, τουτέστι μεταίσιος καὶ κενή· οὐδ' ἀπίλητος. Εἰ δὲ παιγάζεις, ἀγαθὴ ἔσῃ, καὶ οὐ μάτην εὐδύσεις· ἀλλὰ μὴν παιγάζεις, ὡς ἡ δημηγορία σοῦ ἔδειξεν· ἔστιν ἄρα ἐπί σοι ἀγαθὴ ἐλπίς. ὁ δὲ Ποιητὴς τῷ χωλὸν ἐπιβάλλει καὶ γναμπτὸν σημαίνων, ὃ φησὶν ἀφ' ἕξεως παίδων φιλοσοφεῖν καὶ Ὀδυσσέως ἔπαινον.

274. Γόνος.] Γέννα, υἱός.

275. Τελευτήσειν.] Εἰς τέλος ἄξειν.

276. Παῦροι γάρ τοι παῖδες.] Τὸ αὖθον ἢ δίσημον. Παῦροι.] Ὀλίγοι.

277. Κακίους.] Χείρονες, ἐλάττονες. Ἀρείους.] Κρείττονες, βελτίονες. Πατρὸς ἀρείους.] Ὁπποῖος Ἡρακλῆς πρὸς Ἀμφιτρύωνα, Ἀχιλλεὺς Ἕκτορ.

279. Μῆτις.] Βουλή, γνώμη. Πετελέσπειν.] Καθολέλοιπεν, ὑστέρησε.

280. Ἐλπωρή.] Ἐλπίς.

281. Τὰ νῦν.] Διό.

282. Ἀφραδέων.] Ἀβούλων, ἀσυνέτων, ἀνοήτων. Νοήμονες.] Συνετοί, προνοητικοί. Οὔτι νοήμονες, ὥστε δίκαιοι.] Δογματίζει Ὅμηρος, ὅτι ὁ ἄδικος καὶ ἀσύνετός ἐστιν.

283. Οὐδέ τι ἴσασι.] Διασαφεῖ τὸ νοήμονες.

284. Ὅς δή σφιν κτλ.] Ἀναφώνησις πρὸς μνηστῆρας πάνυ χαρακτ. Ἐπ' ἤματι.] Ἐπὶ μιᾷ ἡμέρᾳ. Ὀλέσσαι.] Ἀπολέσαι, ἀποθανεῖν.

286. Ἑταῖρος.] Συνεργός, βοηθός.

287. Στελέω.] Ἐκπλεύσω ἑτοιμάσω.

288. Ὁμίλει.] Συναναστρέφου.

NOTÆ.

283. Οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν, Ὅς κεν σφιν ἀγχόθι ἐστὶν) Nota *Trajectionem*, ὃς refertur ad remotius θάνατον, non ad propius, κῆρα μέλαιναν.

NOTÆ IN SCHOLIA

bant in *Impressis*, *Scholia*, ex *Eustathio* sunt, ut plurimùm, sumptas; ut cuivis patebit conferenti, præsertim ad v. 146. 151. 190. 237. 263. 270. 271. 277. 289. 300. 315. 346. 350. &c.

284. Ὅς δή σφιν κτλ.) Ἀναφώνησις &c. Περιαναφώνησις legerem; nisi & ita esset apud *Eustathium*. Quod sequitur ad hunc versum ex duobus MSS. ut illa ad v. 286, 287. Idem, ut diximus, dicendum de omnibus omninò *Scholiis*, quæ huc adjecta.

Ὅπλισσα-

Ὅπλιστόν τ' ἤια, ἠ ἄγχιστα ἄρσον ἄπαντα,
Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι, μυελὸν ἀνδρῶν,
Δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους
Αἶψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι· εἰσὶ γὰρ νῆες
Πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ νέαι ἠδὲ παλαιαί.
Τάων μοῦ τοι ἐγὼν ὀπιδώσομαι, ἥτις ἀείση·
Ὧκα δ' ἐφοπλίσαντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη, κούρη Διὸς· οὐδ' ἄρ' ἔπι δὴν
Τηλέμαχος παρέμιμνεν, ἐπεὶ θεᾶ ἔκλυεν αὐδήν.
Βῆ δ' ἴμεν' ἀσχαλόων δῶμα, φίλον τεθυμμένος ἦτορ·
Εὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν
Αἶγας ἀϊέμεναι, σίαλος δ' εὖοντας ἐν αὐλῇ.

" Apparaque viatica & vasis accommoda singula,
" Vinum in amphoris, & farinam, medullam hominum,
" Utribus in densis: ego verò per populum socios
" Statim voluntarios colligam: sunt etenim naves
" Multæ in circumfluâ Ithacâ novæ & veteres.
" Harum quidem ego dispiciam, quænam optima sit,
" Statimque armatam deducemus in latum mare.
Sic ait Pallas, filia Jovis; neque jam adhuc diù
Telemachus morabatur postquam dæ audivit vocem.
Festinabat verò ad domum ire, suo tristatus corde;
Invenit etenim procos superbos in ædibus,
Capras excoriantes, porcosque assantes in aula.

ΣΧΟΛΙΑ.

289. Ὅπλιστόν τ' ἤια.] Ἐπίμασον τὸ ἐφόδιον. οἱ παλαιοὶ φασὶν, ὅτι ἤια κυρίως αἱ ἀπείρονα καλάμαι, ἠ δισυλλάβως τὸ σιταρικὸν, ἦα· ὡς Φερεκράτης, Τὴν γαστέρ' ἦων κἀχύρων ἐστηγμένος. Ὅμηρος δὲ τὰ ἁπλῶς βρώματα. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ εἰς ναῦν ἐπισιτισμόν. Ἄρσον ἅπαντα.] Γέμισον, ἀπὸ τοῦ παρασυλλαβόντος· ἤρμοσμαι γὰρ τὸ πληροῦν τῷ πληρωθῆναι. Ἄλλως, Ὅπλιστον. Παρασκεύασον. Ἤια.] Νῦν τὰ εἰς τὸ ἴσον ἐφόδια· σημαίνει δὲ καὶ λίξις καὶ τὰ ἄχυρα, οἷον ἠμῶνα τινάξῃ· ἐκ τοῦ ἄλευρα, Ἐν δὲ καὶ ἤια Καρύκῳ· ἐκ τοῦ Ἐπορεύομαι, Ἤια, πολλὰ θεὸς γενέμθω. Ἄρσον.] Ἅρμοσον· ἀντὶ τοῦ ἔμβαλε.

290. Ἀμφιφορεῦσι.] Κεραμέοις ἦσαν ἀμφοτέρωθεν φερόμενοι, ὃ ἐστιν ἀμφωτοι, δύωτοι· ὡς ἀμφιδέλτον, ὁ ἐξ ἀμφοτέρων γραίων δέλτον. Ἄλλως, Ἀμφιφορεῦσιν.] Ἀμφορεῦσιν· ὁ δὲ ἀμφορεὺς εἶδος κεραμίου ἀμφώτου. Ἀλφίτα, μυελόν.] Ἄλσυρα μυελοποιά, ἡπατικά.

291. Δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν.] Ἐν τοῖς στερεοῖς βυλάκνοις.

292. Ἐθελοντῆρας.] Ἐθελοντὰς, ἑκουσίους.

293. Ἀμφιάλῳ.] Ἀμφιάλου νῆσος, ἣν περιέχει θάλασσα παντόθεν.

295. Ἐφοπλίσαντες.] Παρασκευάσαντες. Ἐνήσομεν.] Ἐμβαλοῦμεν.

297. Παρέμιμνεν.] Παρέμενεν.

298. Τετιημένος.] Λελυπημένος.

300. Αἶγας ἀϊέμεναι.] Ἐκφορικὸν ῥῆμα δαπανᾶν τὴν μνηστῆρας. Ἀπεμούσους.] Ἐκδέρουσας, ἀπὸ τοῦ συρτὸν.

NOTÆ.

289. Ὅπλιστόν τ' ἤια, καὶ ἄγχιστα ἄρσον ἅπαντα) In *Tertio* loco *Anapæstus*, ut sæpè in *Primo*, *Iliad.* ι'. v. 5. Βορέης καὶ Ζέφυρος. *Odyss.* ε'. v. 181. Ἴάσονα δ' οὐκ ἐδύνασθε, & ι'. 283. Νέα μέν μοι κατάλεξε. Fit etiam in Secundo loco, ut *Odyss.* σ'. v. 83. Αὔτως ἀπὸ πίμπλημι. Et *Horatius* in *Primo* loco, *Vehemens & liquidus, puroque similimus Amni*, & in *Quinto* admittit, *Epist.* l. 2. §. 2. v. 67. *Militat in Silvis Catulus. Nunc adhibe puro Mentem animo.* Ratio est, quod *Anapæstus*, *Dactylus* & *Spondæus* sint Pedes πεντασχέσιοι & ἰσοδύναμοι. Quod ad hunc locum spectat, potest etiam *Media* Syllaba Τῶν ἤια *produci*; ut infra, v. 410. Δεῦτε, φίλοι, ἤια φερώμεθα. Et *Iliad.* γ'. v. 103. Θώων, ἀταρβήων τε, λύκων τ' ἤια πάντων. Licet eadem aliàs Syllaba *Brevis* sit, ut *Odyss.* μ'. v. 329. Ἀλλ' ὅτε δὴ νῆας ἐξεφάλω ἤια πάντα.

296. Ὣς φάτ' Ἀθηναίη) Ut mali exempli perniciem minùs attendamus, sciendum, Ab uno fonte

SCHOLIA.

289. Ὅπλιστόν τ' ἤια) Prior pars hujus *Scholii* ex *Eustathio*. Ab ἄλλως & deinceps, ex MSS. excepto, quod illum *Homeri* locum, quem MSS. *Medium* ponebant, ego *Ultimum* pono, quià in aliis duobus locis, ἤια *Nomen* erat, in hoc, *Verbum*.

290 Ἄλλως &c. ex utroque MSto, in quibus sequitur, Ἀλφίτα) Ἄλευρα. Μυελὸν ἀνδρῶν) Μυελοπωιῆται τὰς ἀνδρείας. Quæ tamen non addo, cùm *Impressa* satis bene se habeant.

291. Δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν) Ἐν τοῖς στερεοῖς βυλάκνοις. In MSS. Ἐν βυλάκνοις. In *Impressis* olim, licet extra ordinem, viz. v. 190. Ἐν πυκινοῖσιν) Ἐν στερεοῖς. Ex duobus ægrotantibus, Unum sanum dedi.

292. Vocem ἑκουσίους) Ex *Aloysio* addo.

293. Ἀμφιάλῳ) Hoc *Scholion* ex duobus MSS. hoc est ex utroque, quæ mirè concordare solent.

295. 297. 298. Ex utroque simul MSto.

300. Αἶγας ἀϊέμεναι) Totum hoc *Scholion* ex

VARIÆ LECTIONES.

289. Ὅπλιστον) *ge.* Ὅπλισον, *Lovanian.* Edit.

295. Ἐφοπλίσαντες) *ge.* ἐφοπλίσαιμις, *Lovan.* at prius.

298. Βῆ δ' ἴμεναι) *ge.* βῆ δ' ἴέναι, *H. Steph.*

300. Αὐλῇ) *ge.* αὐγῇ, vid. *Iliad.* ι'. v. 206. *Odyss.* ζ'. v. 305.

Ἀπὶ-

Ἀντίνοος δ' ἰθὺς γελάσας κιε Τηλεμάχοιο·
Ἕν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Τηλέμαχ' ὑφαγόρη, μῦθος ἄχεΐ, μήτι τοὶ ἄλλο
Ἐν στήθεσι κακὸν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε,
Ἀλλὰ μάλ' ἐδριάασθαι ἐμῷ πίνεμεν, ὡς τὸ πάρος περ.
Ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοί,
Νῆα μοι ἐξαίτους ἐρέτας, ἵνα θᾶσσον ἵκωμαι
Ἐς Πύλον ἠγαθέην, μετ' ἀγαυοῦ παιτὸς ἀκουήν.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀντίνοε, ὄφρα ἔοιμι ὑπερφιάλοισι μετ' ὑμῖν
Δαίνυσθαί τ' ἀέκοντα, καὶ εὐφραίνεσθαι ἔκηλον.
Ἦ οὐχ ἅλις, ὡς τὸ πάροιθεν ἐκείρεο πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
Κτήματ' ἐμά, μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα;
Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
Πυνθάνομαι, καὶ δή μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμὸς,

Antinous autem ridens obviam veniebat Telemacho,
Illumque manu apprehensum affatus est & nomine compellavit,
" Telemache magniloque, animo indomite, nè tibi aliud
" In præcordiis malum sit curæ vel opus vel verbum,
" Sed egregiè comede, & bibe, ut anteà:
" Ista enim omninò omnia perficient tibi Achivi,
" Navem, & electos remiges, ut ociùs venias
" Ad Pylum divinam, ad inclyti parentis famam.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Antinoë, neutiquam licet cum vobis superbis
" Convivari invitum, & lætari quietum.
" An non satis est, quòd antea quidem absumpsistis eximia
" Bona mea, proci: ego autem infans eram?
" Nunc verò quando grandior sum, & aliorum orationem audiens
" Percipio, & sanè mihi intùs augescit animus,

ΣΧΟΛΙΑ.

βούτους· ἐκ τ' κάπω γὰρ τὰ ἄσω ἵστασι οἱ ποιηταί. Σιάλους.] Σιτευτὰς χοίρους. Εὔοντας.] Ἐντυθῆναι τὸ γαμήσαι, ἵνα καὶ σαθῶσι. Ἔστι δὲ τὸ μὲν εὖον δρυκαῖον, ὅπου ἐπιγενήσεται δὲ μασᾶν ὕδατι ζώσει. ὄφις εὖρα, ἐρυσάμενον, ὁ δὲ χοῖρος εὐόντων. ἢ κακῶς Παυσανίαν, τὸ ὀπτὸν σαυρώσαν καὶ ἥδιστον ἔδισμα, τοὺς ἀνθέμενος δεδαλάντων. ἤτοι ὁ ἐξεκαυμένος σάκχος. Ἄλλως, Ἀνειμένους.] Ἀναπεύοντας δὲ τ' κάπω μαγῶν ἐπὶ τὰ ἄσω ἕλκοντας ἐ σκόλοντας, καθυγιῶν αἰξαμένους, ἢ ἀλλ' πυρὸς ἱερωμένους. Σιάλους.] Λιπαρεῖς καὶ εὐτραφεῖς χοίρους. Εὔοντας.] Πελεκαίοντας καὶ φλογίζοντας.

301. Ἀντίνοος δ' ἰθὺς γελάσας.] Ἱλαρώτερον τὸν πεῖσι τ' Ἀντίνοον, ἢ κακῶς τὰ ἀγροῖκ. Ἰθύς.] Ἐπ' εὐθείας, ἀντικρυς.

303. Μήτι τοὶ ἄλλο κε στήσαι.] Ταῦτα θυμῷ ἀπορεῖται· τὸ δὲ Ἀντίνοον, ἢ κακῶς τὰ ἀγροῖκ. Ἰθύς.] Ἐπ' εὐθείας, ἀντικρυς.

303. Μήτι τοὶ ἄλλο κε στήσαι.] Ταῦτα θυμῷ ἀπορεῖται· τὸ δὲ Ἀντίνοον, ἢ κακῶς τὰ ἀγροῖκ. Ἰθύς.] Ἐπ' εὐθείας, ἀντικρυς.

305. Ἀλλὰ μάλ' ἐδριάασθαι.] Ἐπικερτομεῖ τῷ μείρακι, ὡς μύχλει μὲ ἄρτι ἀσωτευομένῳ, τῶν ὄφις ἐξαίφνης, ἐκ δὲ χολάζειν χαρᾷ, πειρωμένῳ μεζοβάλλειν.

306. Ταῦτα δέ τοι.] Λογικῶς εἰρωνικὸς ἀποτελευτῶν εἰς φήμην· ὅπου δὲ ἀληθῶς ἀπίβη. Τελευτήσουσι.] Τελειώσουσι, πληρώσουσι.

307. Ἴκηαι.] Καταλάβοις.

311. Ἔκηλον,] Ἥσυχον.

312. Πολλὰ δ' ἐσθλά.] Ποσῷ δὲ πειῷ ἐπηύξηται τὸ κακόν.

313. Ἦα.] Ἀντὶ δ' ἦν.

314. Μέγας εἰμί.] Ἀφελῶς εἴρηται. Καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων.] Διδακτικὴ ἄρα ἡ φρόνησις.

315. Πυνθάνομαι.] Ἀντὶ δ' πυνθανόμενον ἀκούω.

NOTÆ.

Florentina Editionis fluxisse & derivatum esse in omnes sequentes Editiones, Errorem, ὡς ἔφατ' Ἀθηναίη; qui tamen per Versum minimè stare potest, sola *Cantabrigiensis* & *Oxonienses* una, recte legunt φατ'. *Ibid.* Οὐδ' ἄρ' ἔτι δώω) Quare *Ultima* δ' ἔτι, producatur, antè τὸ δ'. vid. ad α'. v. 203.

312. Ἦ οὐχ ἅλις, ὡς τὸ πάροιθεν) Vid. ad α'. v. 298.

315. Καὶ δή μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμὸς) *D. Luc.* c. 2. v. 52. Καὶ Ἰησοῦς ἐπροκόπτε σοφίᾳ, καὶ ἡλικίᾳ, καὶ χάριτι παρὰ θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

NOTÆ IN SCHOLIA.

Eustathio, excepto quòd minus accuratè descriptum sit; ut εὖον τὸ μασᾶν ὕδατι ζώσει, Lego ex *Eustathio*, Ἔστι δὲ τὸ μὲν εὖον δρυκαῖον, ὅπου ἐπιγενήσεται δὲ μασᾶν &c. Ab Ἄλλως ad φλογίζοντας, ex duobus simul MSStis sumpta, excepto, quòd καὶ ante φλογίζοντας MS. *GC.* habeat, *Aloysii* MS. non item.

301. Ἰθύς) Et hoc ex MSS.

305. Ὡς τοπάροιθεν πίρ.) Ἐπικερτομεῖ τῷ μείρακι, ὡς μύχλει μὲ ὕρτι ἀσωτευομένῳ) Olim ἀειδευομένῳ, in *Impressis*. Duo Vett. Codd. ἀσωτευομένῳ &c. At *Eustathius*, fol. 1446. lin. 44. Ἴσως δὲ καὶ ἐπικερτομεῖ τῷ μείρακι, ὡς μύχλει μὲ ἄρτι ὄντι πιστὸν, ἢ ἀφελῶς ἀσωτευομένῳ· τῶν ὄφις ἐξαίφνης ὃν δὲ χολάζειν χαρᾷ πειρωμένῳ μεζοβάλλειν.

306. Τελευτήσουσι &c. ex MSS. utroque.

315. Πυνθάνομαι) Hoc ex *Eustathio* & olim; &c.

VARIÆ LECTIONES.

305. Ἀλλὰ μάλ' ἐδριάασθαι) γρ. ἀλλά μοι ἐδριάασθαι, *H. Steph.*

Πειρήσω

Πειρήσω, ὡς κ' ὔμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἴηλω,
Ἠὲ Πύλονδ' ἐλθὼν, ἠ αὐτῇ τῷδ' ὁμὶ δήμῳ.
Εἶμι μὲν, οὐδ' ἀλίη ὁδὸς ἔσται, ἠὲ ἀγορεύω,
Ἔμπορος· οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος, οὐδ' ἐρετάων
Γίνομαι, ὡς νύ τῳ ὔμμιν ἐείσατο κέρδιον εἶναι.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσεν Ἀντινόοιο
Ῥεῖα· μνηστῆρες δ' δόμον κτὶ δαῖτα πένοντο.
Οἱ δ' ἐπελώβεον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑβριοωόντων,
Ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει.

" Tentabo, ut vobis malum fatum inferam,
" Sive in Pylum profectus, aut hic in hoc populo.
" Ibo sane, neque vanum iter erit, quod dico,
" Vel nave conductâ; neque enim navis compos, neque remigum
" Sum; sic utique vobis videtur conducibilius esse.
Dixit, & ex manu manum avulsit Antinoi
Facilè: proci autem per domum convivium apparabant.
Hi vero cavillabantur & convitiabantur verbis,
Atque ita aliquis dicebat juvenum superborum,
" Enimverò Telemachus cædem nobis molitur:

ΣΧΟΛΙΑ.

Αἴξεται ἔνδοθι θυμός.] Αὐξανομένῳ γὰρ τῷ σώματι συναυξάνεται καὶ τὸ λογικὸν τῆς ψυχῆς αἱ δυνάμεις κατὰ Γαλήνον· καὶ Ἡρόδοτος, Αὐξανομένῳ γὰρ τῷ σώματι, συναυξάνεται καὶ αἱ φρένες. πρὸς ἐπὶ ὀργῆς, ἤγειρε θυμὸν ἤδη θυμοῦσθαι, καὶ μὴ μέλλειν τέλος αὐτῷ εἶναι. αὐξηθέντος δὲ τοῦ δυνάμει εἰς τὸ κατ' ἐνέργειαν. ὁ δὲ Σαρδανάπαλος, θυμὸν αἴξειν, τὸ πρὸς ἐπιθυμίαν ζῆν.

316. Κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω.] Ἐπιπέμψω θυμῷ ἐπιβολὴν ὁ λόγος ἵνα τῷ Τηλεμάχῳ πλουσίῳ μὲν ἡ εἰς Πύλον, ὁ πεφόβηται δὲ τὸ πιθανόν.

319. Ἔμπορος.] Ἔμπορον ὁ Ποιητὴς τὸν ἀλλοτρίας νεὼς ἐπιβαίνοντα λέγει, τὸν παρὰ τοῖς ὕστερον ἐπιβάτην, ὡς ἐμπόρου παρ' αὐτοῖς λεγομένου διὰ μεταβολίων, καὶ σταγματοῦτος. καὶ μάλιστα διὰ τὰς θαλάσσης πρᾶντας, ὁ ὅπ Ἀττικοὶ τοὺς τὰ πλοῖα τριήρεσι καυπηλάτας, ἐπικώπους λέγουσιν· ἐπιβάτας δὲ, τοὺς μαχητάς. Ἐπιβολος.] Ἐπιτυχὴς, ἐγκρατής. ἀπὸ τοῦ βολῆς, ὁ διὰ βάλλειν. ὁ ἐπὶ δὲ σκοπὸν τυγχάνειν, οἷον καὶ τὸ, Σὺ δ' οὐ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν, ἀντὶ δὲ ἐπιτυχῶς λάμβανε. ὁ ἢ βυλὴ ἡ, οἷον βολή τις ἐστὶν. οἷον ἔφη, Σῇ δ' ἤλω βυλῇ Πελάμων πόλις εὐρυάγυια· ὡς εἰ ἔλεγε τοῖς ὅπλοις, ὁ τοῖς στίς τόξοις ὁ βέλεσι. λύσις σύνθεσιν, ὁ τὸ, Ἢ ἡ Φοιρὰς ἐπέβαλλεν ἐπειγομένη Διὸς ἔργα· ἵνα δὲ ἀπὸ τοῦ πόρρωθεν ἐπιβολὴν ποιουμένων, ὥστε τυχεῖν τοῦ Φερεῶν. ὅπου ἡ τῇ λέξει καὶ οἱ μετὰ Ὁμηρον κεχρήσθαι.

320. Ὡς νύ τῳ ὔμμιν ἐείσατο.] Τοῦτο ὑμῖν ἀφελιμώτερον εἶναι ἐφάνη, τὸ ἐμὲ μὴ ἔχειν ἴδιαν ναῦν, ἀλλ' ἔμπορον ἀπαλεῖν. οἱονεὶ λέγει· ἀντὶ ναυκλήρου, ἐπιβάτης δι' ὁμοῦς γέγονα, τὰς τε ἐμὰς κωπελατήσας ἀπαίρω κτήσεις.

321. Καὶ ὃν χειρός.] Ἡ δεξιὰς, μὴ ἐπιβάλλας ἄψηται τοῦ χειρὸς, ἢ ὅτι μᾶλλον ἤψατο ὁ Ἀντίνοος.

323. Ἐπιλώβεον.] Ὑβριζον· Λώβη ἡ ἐν τῷ κοινῷ ὕβρις, οἷονεὶ λαοβή, ἡ ἐν τῷ λαῷ ἐπιβαίνουσά τινι.

324. Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν.] Μερίζει τὰς μνηστῆρας· ὧν οἱ μὲν δειλίασιν, οἱ δὲ θαρραλεώτερον λέγειν.

NOTÆ.

319. Ἔμπορος) Hæc vox quomodò accipienda, vid. *Salmas.* De Usuris, p. 422. *Ibid.* Ἐπιβόλος)

De hâc voce, vid. *Brevia Scholia* & quæ ad ea Nos notamus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

apertius atque latius, uti fit, apud eundem legitur. Quod mihi certè Argumentum est, Hæc ab illo desumi, non illum ex his suffurari, ut nonnulli malè statuunt (siquidem ità de *Scholiis* quoque in *Odysseam* statuant) nam & Auctores ipsos laudat *Eustathius*, quorum Nomina tantùm hæc *Scholia* memorant. Et quis jam *Aloysium Alemannum*, vel horum *Scholiorum* Auctorem sinus statuat, vel ab illo non visum & perlectum *Eustathium*; cùm *Aloysius* vix ampliùs Ducentis abhinc annis hæc *Scholia* descripsit? Videndum, quomodò alias tanta sit inter hæc & illa *Eustathii*, congruentia, quæ apparebit conferenti, innumeris in locis fuisse. Locum de *Sardanapalo* fusius explicat *Eustathius*, ibidem.

319. Ἔμπορος) In medio hujus *Scholii*, pro ἐῇ, lego audacter, Σῇ δ' ἤλω &c. Est enim Versus *Homeri, Odyss.* χ'. v. 230. Ad finem *Scholii*, addas ex *Porphyrio*, ζητήματι εἰς Ὁμηρον, α'. quæque ille ex *Sophocle*, *Platone*, *Xenophonte*, *Hyperidâ*, *Archippo*, &c. Confer *Eustath.* fol. 1448. lin. 5. qui *Porphyrium* vidit, ex quo hoc *Scholion* ad verbum. Idem *Eustath.* Edit. *Basil.* fol. 479. lin. 21. Καὶ νηὸς ἐπιβόλου ἐν Ὀδυσσείᾳ, ὁ ἐπιτυχὴς· ἔστω ὃ ὁ φρενῶν ἐπιβόλου. Vid. *Longin.* περὶ ὕψους, p. 47.

320. Ἐείσατο) Ἐδίδαξεν, *Aloysii* MS. malè, an ἐδόκησεν;

323. Ἐπιλώβεον) Ὑβριζον· Λώβη &c. Vocem ὕβριζον ex *Aloysio* addo; pro λαόβη, scribo λαώβη, ex *Eustathio*, & pro λαοῦ, lego λαῷ, ex eodem. Vid. *Etymolog.* M. v. Λώβη.

VARIÆ LECTIONES.

320. Ὡς νύ τῳ) *Ms.* ὡς νό πω, *H. Steph.*

321. Χεῖρα σπάσεν) *Ms.* χεὶρ ἔασεν.

323. Κερτόμεον) *Ms.* ἐκερτόμεον, *H. Steph.*

Ἦ τινας ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας ἠμαθόεντος,
Ἦ ὅγε καὶ Σπάρτηθεν· ἐπεὶ νύ οἱ ἵεται αἰνῶς·
Ἠὲ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει πίειραν ἄρουραν
Ἐλθεῖν, ὄφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκῃ,
Ἐν δὴ βάλῃ κρητῆρι, καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσῃ.
Ἄλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερφιάλων,
Τίς δ' οἶδ', εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλῃς ἐπὶ νηὸς,
Τῆλε φίλων ἀπόληται, ἀλώμενος, ὥς περ Ὀδυσσεύς;
Οὕτω κέν κε μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον ἄμμι·
Κτήματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἶκία δ' αὖτε
Τῷ μητέρι δοίμεν ἔχειν, ἠδ' ὅτις ὤπασε μοῖρα.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ὑψόροφον θάλαμον κατεβήσατο πατρὸς
Εὐρὺν, ὅθι πολὺς μὲν ἐδήδοκε χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο,
Ἐσθής τ' ἐν χηλοῖσιν, ἄλις τ' ἐλαίοιο θυώδεος ἔλαιον.
Ἔνθ' ἔσαν πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο
Ἕστασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,
Ἑξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες· εἴποτ' Ὀδυσσεὺς

" Aut quosdam ex Pylo ducet auxiliatores arenosâ,
" Aut ipse etiam ex Spartâ: quandoquidem sanè affectat vehementer:
" Aut & in Ephyram vult pinguem terram
" Proficisci; ut inde mortifera venena afferat,
" Iniiciatque crateri, & nos omnes perdat.
Alius rursus dicebat juvenum superborum,
" Quis scit, an etiam ipse profectus cavâ in navi
" Longè ab amicis perierit, errans, ut Ulysses?
" Sic & magis augere poterit nobis laborem:
" Bona enim omnia divideremus, domum verò
" Illius matri daremus habendam, atque ei, qui *illam* duxerit.
Sic ajebat: ille vero *in* altè-cameratum Hypogæum descendit patris
Latum, ubi cumulatum aurum & æs jacebat,
Vestisque in cistis, abundéque odoriferum oleum.
Ibi vero dolia vini veteris dulcis
Stabant, purum, divinum potum intus habentia,
Ordine ad murum aptata: si quando Ulysses

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

326. Ἠμαθόεντος.] Ὅτι ἀμαθὸς, ἡ ἐπὶ τῇ πηδίῳ κόνις· ψάμμος δὲ, ἡ ἐπὶ θαλάσσης ἄμμος.

328. Εἰς Ἐφύρην.] Τὴν Θεσπρωτίδα, ἣ Κίχυρος μητροπόλεως. Πίειραν.] Εὐδαίμονα.

329. Θυμοφθόρα.] Φθαρτικὰ λογισμοῦ καὶ ἀναισθησιῶν, κατὰ τὰς Παλαιάς. Ἐνείκῃ.] Ἐμβάλῃ.

333. Ἀλαίμονος.] Πλανωμένου.

334. Ὀφέλλειεν πόνον.] Αὐξήσοι, αὐτὸν ἀοριστικῶς, ὡς τύψειε. τίς δ' ὁ πόνος, λέγει, Κτήματα γὰρ κεν, εἰρωνικῶς· πῶς, τὴν ἐμὴν τε καὶ σὴν σκεδάν.

337. Ὃς δ' ὑψόροφον.] Ἰψηλὸν· ἀπὸ τοῦ ἀναπεπταμένου.

Θάλαμον.] Τὸ ταμιεῖον.

338. Εὐρὺν, ὅθι.] Διὰ τὸ βαθὺν πλοῦτον τοῦ Ὀδυσσέως. Νηὸς.] Σεσωρευμένος. Χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο.] Οἰκονομικὴ μέθοδος, διδάσκουσα τοὺς ποιητὰς τὰς οἰκοδεσπότας κειμήλια ἔχειν εἰς χρῆσιν τοῦ οἰκείου.

339. Ἐν χηλοῖσι.] Χηλὸς, λάρναξ, κίβωτος, σορός. Εὐῶδες ἔλαιον.] Ἴσως μὲν τὸ τῆ ἐλαίας, εἰκὸς δὲ καὶ ἐσκευάσθαι τιμιώτερον, οἷον τὸ ἔρινον, σμυρνύχινον.

341. Ἄκρητον.] Ἀμιγῆ.

342. Ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες.] Ἵνα τὸ μέσον τοῦ θαλάμου εἰς ἄλλως χρήσιμον.

N O T Æ.

337. Ὡς φάθ'· ὁ δ' ὑψόροφον) *Florentina* Editio, *Iuvaniana, Romana, Stephaniana, Spondani, Oxoniensis, Cantabrigiensis*, φὰν legunt; φάντ' *Elzevir*: manifesto Errore, ut & φάτ' *Hervag. Castellion.* Omninò enim ante *Asperum* φάθ' legendum; *Plurale* autem non benè ad ἄνω refertur, qui loqui dicitur v. 331. Cùm tamen ἄλλος sit quasi Nomen *Multitudinis*, & φὰν stare possit ob Quantitatem, committenda est *Var. Lectionibus. Ibid.* Καταβήσατο) Ità in omnibus Editionibus in hoc loco legitur; non, ut in aliis καταβήσετο.

338. Εὐρὺν, ὅθι νηὸς) *Ultima* Τοῦ ὅθι producitur, in *Cæsurâ*, ante *Liquidam.*

339. Ἐσθής τ' ἐν χηλοῖσιν) De voce χηλὸς, vid. ad θ'. v. 424. *Ibid.* Ἄλις τ' ἔλαιον) Τὸ ἄλις absolute hic ponitur, vid. *Eustath.* fol. 554. lin. 34. Aliàs ἄλις ἐλαίου.

NOTÆ IN SCHOLIA.

326. Ἠμαθόεντος) Hoc *Scholion* ex solo *Aloysio.*

328. Pro ἣ Νίκυρος, lego ἣ Κίχυρος, ex *Eustathio*, fol. 1448. lin. 33. quem tamen haud rectè capit *Scholiastes* noster.

Variæ Lectiones.

326. Ἦ τινας ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας) γρ. Ἦ πινας ἄξ' ἀμύντορας ἐκ Πύλου, *Plutarch.* Homeri Vitâ.

327. Ἦ ὅγε καὶ Σπάρτηθεν) γρ. Ἦ νυ καὶ ἐκ Σπάρτηθεν. *Plutarch.* ibid.

337. Ὡς φάθ') γρ. ὣς φάν. Vid. Not. in *Textum.*

Οἴκαδε νοστήσειε, καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
Κληῖδαι δ' ἔπεσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι,
Δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμίη νύκτας τε καὶ ἦμαρ
Ἔσκεν, ἣ πάντ' ἐφύλασσε νόῳ πολυϊδρείῃσιν,
Εὐρύκλειʼ, Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
Τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη, θάλαμόνδε καλέσας,
Μαῖα, ἄγε δή μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον
Ἡδύν, ὅπις μετὰ τὸν λαρώτερος, ὃν σὺ φυλάσσεις,
Κείνου ὀϊομένη τ' κάμμορον· εἴποθεν ἔλθοι
Διογενὴς Ὀδυσεύς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
Δώδεκα δ' ἔμπλησον, καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας·
Ἐν δέ μοι ἄλφιτα χεῦσον εὐρραφέεσσι δοκοῖσιν·
Εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς.

In patriam reverteretur, etiam dolores multos paſſus.
Obſeratæ verò erant fores accuratè aptatæ,
Duplici-clave: intus etenim mulier cuſtos nocteſque dieſque
Erat, quæ omnia aſſervabat mentis multâ-ſolertiâ,
Euryclea, Opis filia Piſenoridæ:
Hanc tunc Telemachus alloquutus eſt, in thalamum vocatam,
" Nutrix, agè mihi vinum in amphoris hauri
" Suave, quod quidem pòſt illud dulcius eſt, quod tu ſervas,
" Illum expectans infeliciſſimum; ſi quando venerit
" Generoſus Ulyſſes, mortem & fatum evitans.
" Duodecim verò imple & operculis apta omnia:
" Mihi etiam farinam infunde benè-conſutis utribus:
" Viginti autem ſint menſuræ molitæ farinæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

344. Κληῖσαί.] Ἐπικεκλεισμέναι. Ἔπεσαν.] Ἐπῆσαν. Σανίδες.] Αἱ θύραι.

345. Δικλίδες.] Διχόθεν κλειόμεναι, δίθυροι.

346. Νόῳ πολυϊδρείῃσιν.] Πολυπειρείαις. Περίφρασις δὲ κεδνῇ.

349. Ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον.] Ἐκ πίθων ἀναπλήσων εἰς ἀμφιφορεῖς.

350. Λαρώτερος.] Ἡδύτερος· ὅμοιον τῷ, Τηλέμαχ', ὅπως σεῖο κασιγνήτοιο ἄμεινον· χρησὸν ἦθος ὑποφαίνῃ. ὁ γὰρ τὸ κάλλιστον, ἀπὸ τοῦ μετ' ἐκεῖνον διάπειρον αἰεὶ τὸ πρωτεύοντα τῷ πατρὶ φυλάσσῃ.

351. Κεῖνον ὀϊομένη.] Νομιζομένη, ἐλπίζουσα, προσδεκῶσα.

353. Πώμασιν ἄρσον.] Πώμασον.

354. Χεῦσον.] Ἔμβαλε. Εὐρραφέεσσιν.] Εὐρεῖαις. Δοκοῖσι.] Καρύκοις, παρὰ τὸ χωρεῖν· θυλάκοις. Φασκωλίοις. ἐχρῶντο γὰρ οἱ παλαιοὶ δέρμασιν, ἀντὶ σάκκων, εἰς ἀλφίτων φυλακήν, ἵνα μηδὲν ἐκεῖθεν ἀλφοῦν, σηγόσης τὸ πυκνότητι.

355. Εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα.] Τὸ μέτρον ἐπί τι ξηρῶν,

NOTÆ.

344. Ἔπεσαν) Pro ἐπὶ ἔπεσαν, non à πίπτω.

346. Ἔσκεν, ἣ πάντ' ἐφύλασσε) In *Scanſione* legendum, Ἔσχ', ἣ πάντ' ἐφύλασσε. Nam ab ἴσχει, *erat*, non ab ἔχει, *habuit*; quare ut Diſtinctio ſatis notetur, manet ἰδιογραφία, nec tamen, ut diximus, in *Scanſione* notanda: verùm conſideranda, quaſi *Ultima* Syllaba reverà elideretur, & *Tenuis* in *Aſperam* mutaretur. Male itaque Oxon. ἴσκ', ἡ, *Tenui* ante *Aſperam*. Dicendum aliùs, quod ſtet *Amphimacer* in *Primo* loco, pro *Dactylo*, aut *Spondæo*, ut ϛ'. v. 485. Ταῦτα μὲν δὴ ἔπω, &c. item, σ'. v. 246. Πλείονές κεν μνησῆρες &c.

350. Λαρώτερος) Pro λαρότερος, ut ὀϊζυρώτερος & καρχαρώτερος. Vid. ad *Iliad.* ρ'. v. 446.

NOTÆ IN SCHOLIA.

344. Ἔπεσαν) Ἐπῆσαν. Hoc addo, nequis ἔπεσαν, pro ἔπεσον, capiat.

346. Νόῳ πολυϊδρείῃσι) Πολυπειρείαις, ex *Aloyſio* ſolo. Τῇ κεδνῇ ſcribo ego, pro δὲ κεδνῇ, quæ vox eſt πυκνικὴ, & ipſe *Euſtathius*, qui horum *Scholiorum* Auctori, ſive Auctoribus, Auctor erat præcipuus, ità fol. 1448. lin. 53. Ὁ δὲ περιφραστικὴ ἑρμηνεία ἐστὶ δὲ κεδνῇ, καὶ κεδνὰ εἰδυῖα, καὶ πυκνομήδης· ἣν ὃ ἡ ταμίη Εὐρύκλεια. Locum reſpicit, *Odyſſ.* α'. v. 438. ubi πυκνομήδης, de *Euryclea*.

351. Κεῖνον ὀϊομένη) Vocem προσδεκῶσα, ex *Aloyſio* ſolo.

354. Χεῦσον) Ἔμβαλε. Et hoc ex *Aloyſio*. Cætera, ut priùs, in *Impreſſis*, excepto, quòd ἀμφορεῦσιν reſtituam, pro corrupto ἀμφορεῖσιν.

355. Εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα) Τὸ μέτρον ἐπί τι ξηρῶν, ἐπί τι ὑγρῶν λέγεται, ὡς ὁ τοῖς περὶ Κύκλωπα. *Scholiaſtes*, qui & hic *Euſtathium* in compendium redigit, undè περὶ poſui ante Κύκλωπα. Alludit ad *Odyſſ.* ι'. v. 209. ubi de *Cyclope*, Ἔνθ' ἄκμας ἐμοχλή-

VARIÆ LECTIONES.

346. Ἔσκεν, ἣ) γρ. ἔχ', ἣ. Malè Oxon. ἴσκ', ἡ. Vid. Not. in *Textum*.

350. Λαρώτερος) γρ. λαρώτατος, *Euſtath.* in Textu & ad *Iliad.* fol. 1154. lin. 12. Vid. *Brevia Scholia*.

354. Χεῦσον) γρ. χεῦον, *Florent. Roman. H. Steph.* MS. GC. in *Scholiis*, at χεῦσον, *Seberus*, ex Vet. Exempl. & *Iſaac. Caſaubon.*

Αὐτὴ

Αὐτὴ δ' οἴη ἴσθι· τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετύχθω.
Ἐσπέριον γὰρ ἐγὼν αἰσήσομαι, ὁππότε κέν δὴ
Μήτηρ εἰς ὑπερῷα ἀναβῇ, κοίτου τε μέδηται.
Εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεσσαν,
Νόστον πευσόμενος πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούσω.
Ὣς φάτο· κώκυσεν δ' ἐπὶ φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τῦτο νόημα
Ἔπλετο; πῆ δ' ἐθέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν,
Μοῦνος ἐὼν ἀγαπητός; ὁ δ' ὤλετο τηλόθι πάτρης
Διογενὴς Ὀδυσεύς, ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ.
Οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φρεσὶν ὀπίσσω,
Ὡς κε δόλῳ φθίσῃς, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσσωνται.
Ἀλλὰ μέν' αὖθ', ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τί σε χρὴ
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον κακὰ πάσχειν, οὐδ' ἀλάλησθαι.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Θάρσει, μαῖ'· ἐπεὶ οὔτι ἄνευ θεοῦ ἥδε γε βουλή·
Ἀλλ' ὄμοσον, μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι
Πρίν γ' ὅτ' ἂν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται,

" Ipsa quoque sola scias: hæc autem maturata sint omnia;
" Sub noctem enim accipiam, quando certè jam
" Mater ad cœnaculum conscenderit, & lecti curam habuerit.
" Vado enim ad Spartam & Pylum arenosam,
" Reditum interrogaturus patris chari, sicubi audiero.
Sic dixit, ejulavit verò chara nutrix Euryclea,
Et quidem lugens, verba alata dixit,
" Cur verò tibi, chare fili, in mente hæc sententia
" Est? Quonam vis ire multam per terram,
" Solus, cùm sis dilectus? Is verò periit longè à patriâ terrâ
" Generosus Ulysses, ignoto in populo:
" Et hi tibi statim profecto mala machinabuntur posthac
" Ut dolo pereas, atque hæc ipsi omnia dividant.
" Sed mane hic, apud tuos sedens; neutiquam te oportet
" Per pontum indomitum mala pati, neque errare.
Hanc rursus Telemachus prudens contra loquutus est,
" Confide, nutrix: quia non absque deo hoc consilium est:
" Sed jura, non matri charæ te hæc dicturam,
" Priusquam undecimáque duodecimáque *dies* aderit,

ΣΧΟΛΙΑ.

ἐπί τι ὀχεῦν λέγεται, ὡς τὸ τοῖς ὄπισθε κύκλωπος. Μυληφάτης.] Τῆς ὑπὸ μύλης κατορυμφῆς. Ἀκτῆς.] Δωρικῶς, ἢ ἐξ κλάσματος, παρὰ τὸ κλᾶν· ἢ ἀκτῆς, ἤτοι στιφαγωγῆς, τροφῆς.

357. Αἰσήσομαι.] Λήψομαι.

361. Κώκυσεν.] Ὠρηπλακῶς ἐβόησεν.

363. Τίπτε δέ τοι φίλε τέκνον.] Φίλε υἱέ· συνικὰ καὶ γνήσια σπουδάσματα νοήματα ἢ τροφός.

364. Ἔπλετο.] Ἔπλθεν. Ἰόντι.] Πορευθέντι.

365. Ἀγαπητός.] Περισπᾶται.

366. Ἀλλογνώτῳ.] Ἄλλοις, καὶ οὐχ ἡμῖν, γνωσκομένῳ, ἢ ἄλλοις γνωτός, ἢ καὶ γένος οἰκείῳ. Διὸ γὰρ ἂν ἀλλογνώτῳ, καὶ τὸ ἄγνωστον παίπτουσιν.

367. Οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι.] Περισπαφώνησις· τῦτο γὰρ ἐς γίγνεται. Ἰόντι.] Πορευθέντι.

369. Ἀλλὰ μέν' αὖθ'.] Τὸ αὐτὸ νόημα καὶ ἐπὶ Ἀντιόχου ἐλέχθη, δυσμενῶς μὲν τοῦ.

370. Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον.] Ἀναζεσπόντιζον, ἢ ἄκυρον. Ἀλαλᾶσθαι.] Πλανᾶσθαι.

374. Γένηται.] Ἔλθῃ ἡμῖν.

NOTÆ.

367. Φράσσονται)) Ità cum gemino σ'. scribo, *Metri* caussâ: *Florentin. Lovanian. Hervagian. Roman. Elzevirian.* Φράσσονται, malè. *H. Stephan.* φράζονται, ità *Spondan.* ità *Oxon.* & *Castellion.*

369. Ἀλλὰ μέν') Pro μέν, omninò scribendum, ut *Florentin. H. Stephan. Castellion.* & *Oxon.* τὸ μὲν *Elzevirianum* nihili est.

NOTÆ IN SCHOLIA.

σας, οὐδὲ τοὺς ἀπὸ εἴκοσι μίτρας. Hæc *Eustathius* apertius & plenius; *Scholiastes* noster, sive potius *Eustathii* compilator, suo more, contractiùs.

361. Κώκυσεν) Hoc ex *Aloysio*; ut & *Scholion*, v. 364. ubi tamen Ἰόντι &c. ex GC. solo.

365. Ἀγαπητὸς) Περισπᾶται, ex *Aloysio* solo.

367. Οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι) Περισπαφώνησις. Ità pro Ἀναφώνησις, vid. ad v. 284. *Ibid.* Ἰόντι) Πορεύθητι, MS. *Aloysii.*

370. Πόντον &c. ex *Aloysii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

367. Φράσσονται)) κ. φράζονται, *H. Steph.* 369. Μέν') Malè, μὲν, in nonnullis. *Ibid.* Σοῖσι) κ. τοῖσι, *Steph.*

Ἦ αὐτὼ ποθέσαι, ᾗ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι·
Ὡς ἂν μὴ κλαίουσα χυτὴν χρόα καλὸν ἀπύηι.
Ὡς ἄρ' ἔφη· γρηὺς δ' θεῶν μέγαν ὅρκον ἀπώμνυ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὤμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Αὐτίκ' ἔπειτά οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσεν,
Ἐν δέ οἱ ἄλφιτα χεῦεν ἐυῤῥαφέεσσι δοροῖσιν.
Τηλέμαχος δ' ἐς δῶματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει.
Ἔνθ' αὖ ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τηλεμάχῳ δ' εἰκυῖα πόλιν ἄχετο πάντη,
Καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παριστάμενη φάτο μῦθον·
Ἐσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγερέσθαι ἀνώγει.
Ἤιε δ' αὖτε Φρονίοιο Νοήμονα φαίδιμον υἱὸν
Ἱππεὺς νῆα θοὴν· ὁ δέ οἱ πρόφρων ὑπεδέκλο.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' εἵρυσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
Ὅπλ' ἐπίθη, τά τε νῆες ἐὐστελμοι φορέουσιν.

" Aut ipsa desideret, & me solvisse resciverit;
" Videlicet nè flens pulchrum corpus lædat.
Sic loquutus est; anus verò deorum magnum juramentum juravit.
Cæterum postquam juravit, pertecitque jusjurandum,
Statim postea illi vinum in amphoris hausit:
Farinam etiam illi infudit benè consutis in utribus.
Telemachus verò domum ingressus cum procis versabatur.
Tum rursus alia cogitavit dea cæsia Minerva,
Telemacho enim assimulata urbem obibat,
Et singulis viris astans dicebat sermonem:
Sub noctem verò ad navem celerem congregari jussit.
Ipsa rursus Phronii Noëmona clarum filium
Rogabat navem celerem; ille verò ipsi lubens promisit.
Occiditque sol, obumbrabantúrque omnes viæ.
Et tunc navem celerem in mare protraxit, omniáque in ipsâ
Arma posuit, quæ naves benè tabulatæ ferunt.

ΣΧΟΛΙΑ.

375. Ἦ αὐτὼ ποθέσαι.] Ἔδει, φησὶν αὐτὴ ποθέσαι· ὁ δὲ ἀσυνήθως ἐχρημάτισε, ἀφ' τῶν ᾗ φησὶν ἐπῤῥήματα δύναμιν. Ποθέσαι.] Ζητῆσαι. Ἀφορμηθέντος.] Ἐξαλθόντος.

376. Ἰάπτῃ.] Διαφθείρῃ, παρὰ τὸ ἰόν· ὄῃσι, καὶ τὸ, Ἀϊδὶ προϊάψαν.

377. Ἀπώμνυ.] Ἀποφαντικῶς, ἀφ' ἑαυτὸν τὸ ἀπώμνυ.

378. Ὤμοσέν τε.] Ὀμόσαι μέ, τὸ εἰπεῖν θεόν τι ὄνομα, οἷον νὴ τὸν Ἑρμῆν, μὰ τὰς Ἐλευσινίας θεάς. Τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον.] Τὸ ἀποδοῦναι τὸν εὔορκον λόγον, οἷον ποιήσω τόδε, ἢ ἐποίησα.

383. Τηλεμάχῳ δ'.] Αἰνίττεται, ὡς ἔκαστος τῶν Ἰθακησίων τὸν ἐν νέᾳ δημιουργίαν εἰς νῆν φέρων, καὶ τὸν βασιλέως ἀνειδωλοποιούμενον παῖδα, οἷον παρ' αὐτοῖς ἰσάθμιον, ἢ κρείττων δίκαια ὑπεῖχον εἰπεῖν, ἢ αἰτήσαιτο, ἀμοῦναι μὲ ἢ θαῤῥεῖν, ἀφ' τὸ κινδυνῶδες τοῦ ἔργου, νῆα ἢ δῦναι λογίζονται, καὶ αὐτῶν πᾶσι εἰς ἐρίτιμος ἀποστολήν. Εἰκυῖα.] Ὁμοία.

386. Φρονίοιο Νοήμονα.] Ἀσεῖας ὠνομαζοποίησεν. πάντως δὲ ὑπεῖχεν, ὁμοῦ καὶ τὰς μητέρας ἀφαιδεῖς ἢ ἀνοήμονας ἐπὶ τοῖς μύθοις.

387. Πρόφρων.] Ἑτοίμως. Ὑπέδεκτο.] Ὑπέσχετο.

388. Σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.] Ἡ μὲν νὺξ, σκιὰ γῆς. Σκιόωντο.] Ἐσκιοποιοῦντο. Ἀγυιαί.] Τὰ ἀμφοδα, αἱ ὁδοί. Σπονέχως Ἀθηναῖοι, ἀγυιὰς Ἀργαῖοι καλοῦσιν.

389. Εἵρυσε.] Καθεῖλκυσεν.

390. Ὅπλ' ἐπίθη.] Τὰ σκεύη τῆς νηός. Εὐστελμοι.] Εὐσκευέστατοι. Λέγει δὲ ἐπιτηδείως τὰς ναῦς, στέλεχος μὲν τὰ τῶν νεῶν σανιδώματα.

NOTÆ.

377. Ὡς ἄρ' ἔφη· γρηὺς δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ἀπώμνυ) Ita pro Veteri γρῆυς, μθοσυκάβας, διυκάβας lego χρῆυς, vel γρηὺς, utroq; enim modò scribitur. Διάλυσις enim.

385. Ἀμφιφορεῦσιν) Aliàs ἀμφιφορεῦσι, *Aoristi* 2.

388. Δύσετο) Aliàs δύσατο, ut suprà, v. 337. Καπεδύσατο.

NOTÆ IN SCHOLIA.

275. Quæ addita ad finem, à ποθέσαι, ad ἐξελθόντος, ex eodem *Aloysio*.

383. Εἰκυῖα) Ὁμοία, *Aloysius*.

386. Φρονίοιο Νοήμονος) Ὠνομαζοποίησεν, *Aloys.* ut *Impressi*. Ὠνομαζοποιήται, MS. GC.

388. Quæ post σκιὰ γῆς sequuntur, ex MSS. ut & illud *Vetus* Scholion, Σπονέχως Ἀθηναῖοι, ἀγυιὰς Ἀργαῖοι καλοῦσιν.

389. Εἵρυσε) Καθεῖλκυσεν, ex duobus MSS.

390. Ab εὐστελμοι — ad σανιδώματα, *inclusivè*, ex utroque MSto.

VARIÆ LECTIONES.

377. Γρηῦς) γρ. χρηὺς, & χρῆυς. Vid. Not. in *Textum*.

388. Δύσετο) γρ. δύσατο. Vid. ad α'. v. 330. & ad φ'. v. 289. Δύσετό τ') γρ. δύσετο δ'.

Στῆσε δ'

Στῆσε δ' ἐπ' ἐχαλίῃς λιμένος· θοὶ δ' ἑταῖροι
Ἀθρόοι ἠγερέθοντο· θεὰ δ' ὤτρυνεν ἕκαστον.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Βῆ δ' ἴμεν' ἐς δόμον δ' Ὀδυσῆος θείοιο·
Ἔνθα μιν ἠερέσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχυθεν,
Πλάζε δὲ πινύσσας· χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα.
Οἱ δ' εὖδεν ὥρνυντο κατ' ἄστυ· θοὶ δ' ἄρ' ἔπι δηὖ
Εἵατ', ἐπεὶ σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.
Αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων θυαεσσαόντων,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν,
Τηλέμαχ', ἤδη μοί τοι ἐΰκνημιδες ἑταῖροι
Εἵατ' ἐπήρεσμοι, τὼ σὼ προθυμέσθω ὁρμήν,
Ἀλλ' ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὅδ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Εὗρον ἔπειθ' ἐπὶ θινὶ καρηκομόωντας ἑταίρους·
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Δεῦτε, φίλοι, ἴομεν προπάσας· πάντα γὰρ ἤδη

Statuit verò in extremitate portûs; circùm autem eximii socii
Frequentes congregabantur: dea verò concitabat singulos.
Tunc alia cogitavit dea cæsia Minerva,
Festinavit ire ad domum Ulyssis divini.
Hîc procis dulcem somnum infudit:
Disturbavit autem bibentes, è manibus verò excussit pocula.
Hi itaque dormitum festinabant in urbem, neque amplius
Sedebant, postquam ipsis somnus palpebris incidit.
Cæterùm Telemachum alloquuta est cæsia Minerva,
Evocatum ex ædibus benè-habitatis,
Mentori similis facta, tum corpore tum voce,
" Telemache, jam dudum tibi parati socii
" Assident remigio, tuum expectantes nutum:
" Sed eamus, nè diutiùs differamus iter.
Sic certè locuta præcessit Pallas Minerva
Subitò: ille continuò ad vestigia sequutus est deæ.
Cæterùm postquam ad navem pervenerunt atque mare,
Invenerunt postea ad littus comatos socios.
Hos verò interfatus est divus Telemachus,
" Venite, amici, viatica repetamus; omnia enim jam

Σ. Χ. Ο. Λ. Ι. Α.

391. Ἐπ' ἐχαλίῃς.] Ἐπὶ τὸ ἄκρον ἢ λιμένος, μεθ' ὃ ἡ θάλασσα. Ἐχαλίῃ.] Τῷ πλωτῷ μέρει. Ἑταῖροι.] Οἱ σύμπλοοι, ἢ σωματοφύλακες.

395. Ὕπνον ἔχυθεν.] Τὸ ὑγρὸν ἢ ὕπνος δηλοῖ.

396. Πλάζε δὲ πινύσσας.] Παρεπλάνα ἢ ἐγκαρσίαν. Πλανᾶσθαι καὶ παραφέρεσθαι ἐποίησεν. Χειρῶν δὲ ἔκβαλλε κύπελλα.] Ἀδιανοήτως, ἀφ' ὧν ὕπνον.

398. Ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.] Βαρὺν ὕπνον δηλοῖ· καὶ τὸ βλέφαρα κλείοντας.

400. Ἐκπροκαλεσσαμένη.] Ἔξω καλέσασα.

Ν. Ο. Τ. Æ.

397. Οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν) De δ. ectatico, Vid. ad α'. v. 203.

410. Δεῦτε, φίλοι, ἴομεν προπάσας) De *Mediâ* Syllabâ Vocis ἴομεν productâ, vid. ad v. 289.

Ν. Ο. Τ. Æ. Ι. Ν. Σ. Χ. Ο. Λ. Ι. Α.

391. Ἐχαλίῃ, Hæc ad συναφῆ, ex utroque MSto, excepto, quòd *Aloysii.* ναύτῃ, *GC.* συναφτῃ.

396. Πλανᾶσθαι καὶ παραφέρεσθαι ἐποίησεν, ex MS. *GC.* solo.

400. Ἐκπροκαλεσσαμένη.] Ἔξω καλέσασα. Hoc ex utroque; mirè enim in multis concordant.

402. Εὐκνήμιδες.] Hoc *Scholion* ex utroque MSto, excepto, quòd vox προθύμεσθαι desit in *Aloysio.*

403. Ἐπήρεσμοι.) Pro ἐπείσειεν, vel πείσειεν, lego ἐρείσειεν. Προθυμέσθω.) Προσδιχόμθοι, ex utroque MSto, ut etiam *Scholia*, 404. 407. 411. 415. 419.

409. Ἰς.) Βίη, MS. *Aloysii.*

410. Δεῦτε, φίλοι.) In fine hujus *Scholii*, addo, ex *Aloysii* MSto. Ἴομεν.) Ἐφόδια.

Ν. Ο. Τ. Æ. Ι. Ν. Σ. Χ. Ο. Λ. Ι. Α.

391. Ἐχαλίῃς.] γρ. ἐχαλίῃ, τῷ πλωτῷ μέρει, MS. GC. Idem MS. *Scholia Aloysii Alem.*

403. Προθυμέσθω.] γρ. προσθύμθοι, MSS. *GC.* & *Aloysii.* Vid. Not. in *Scholia.*

Ἀθρόοι

Ἀθρόοι· ἐν μεγάροις· μήτηρ δ' ἐμὴ ὧδε πέπυσται,
Οὐδ' ἄλλαι δμῳαί, μία δ' οἴη μῦθον ἄκουσεν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο.
Οἱ δ' ἅμα πάντα φέροντες, ἐϋστέλμῳ ἐπὶ νηΐ
Κάτθεσαν, ὡς ἐκέλευσεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
Αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη,
Νηῒ δ' ἐν πρύμνῃ κατ' ἄρ' ἕζετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
Ἕζετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν·
Αὐτὰρ δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες, ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Τοῖσιν δ' ἴκμενον ὦρον ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἀκραῆ, ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
Ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν,
Ἰξὸν δ' εἰλάπινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
Στῆσαν ἀείραντες· κατὰ δὲ πρωτόνοισιν ἔδησαν,

" Maturata sunt in ædibus: mater verò neutiquam scit,
" Neque aliæ ancillæ; unica sola rem audivit.
Sic certè loquutus præcessit, hi simul sequebantur.
Ipsi vero simul omnia portantes benè tabulatam in navem
Deposuerunt, quomodo præceperat Ulyssis charus filius:
Telemachus vero navem conscendit, præivitque Minerva,
Et in Navis puppe consedit, propéque eam
Sedebat Telemachus: ipsi verò retinacula solvebant,
Etiam ipsi ascendentes per transtra sederunt.
His vero secundum ventum misit cæsia Minerva,
Vividum Zephyrum, resonantem per obscurum pontum.
Telemachus interim socios hortatus jussit
Rudentes tractare; hi verò adhortantem audiverunt,
Malum itaque abiegnum cavam intra basem, *vel* modium,
Constituerunt elevantes, rudentibúsque colligârunt,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

411. Πέπυσμ.] Ἤκουσεν.

412. Μία δ' οἴη.] Λεληθότως, ἀπέρρητον αὐτοῖς ὑποτίθησι τὴν πρᾶξιν ἔσεσθαι, ἵνα μηδὲ αὐτοὶ ἐξείπωσι ποτέ.

415. Κάτθεσαν.] Κατέθηκαν.

416. Νηὸς βαῖν.] Ἐπὶ νηός.

417. Νηῒ δ' ἐν πρύμνῃ.] Ἀντὶ τοῦ πανταχοῦ πρύμνη· ἐν δὲ τῇ Ἰλιάδι, Νηῒ δ' ἐν πρύμνῃ ἴαχε βροτόεντα Δόλωνα.

418. Πρυμνήσια.] Τὰ πείσματα.

419. Κληῖσι.] Ταῖς ναυτικαῖς κοθέδραις. Κάθιζον.] Ἐκαθέζοντο.

420. Ἴκμενον.] Ὑγρὸν, παρὰ τὴν ἰκμάδα· ἢ τὸ φορὸν, καὶ εἰς τὸ ἰκέσθαι ἐπιτήδειον, οἱονεὶ ἱκόμενον· ἴκμενον, ὑγρὸν καὶ ἀλλαχοῦ, Ἀνέμων μήδε ὑγρὰ αἰάντων. ἢ τὸ ἱκνεῖσθαι καὶ φέρεσθαι πιθανόν. Ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Ἡ καλὸς τοὺς ναυτίλους ἐμπειρία ἐφρόνησε, ἢ χρησάμενοι ἐπλεύσαν.

421. Ἀκραῆ ζέφυρον.] Ἐπιτήδειον, ἄκρως πνέοντα πρὸς τὴν χρείαν, ἤπερ πλέον, ἢ τὸ ἐλάττον· ἢ τὸ μὴ κεκραμένον, ἀλλ' ἀκεραίως ζέφυρον. τινὲς δὲ ἀκραῆ. Ἄκρως, Ἀκραῆ.] Ἄκρως πνέοντα, ἢ αὐτάρκως. Κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.] Ἤτοι ἠχοῦντα καθὰ τὴν θάλασσαν τὸν ἄνεμον. ἢ καθὸ τὸ κελάδοντα πόντον, πνέοντα. Κελάδοντα.] Ἐπιθέτου δὲ πόντου, ὅτι καὶ οἱ παλαιοὶ Ἐγκέλαδον ἕνα τῶν Ποσειδῶνι παραδιδόασιν.

424. Ἰξὸν τ' εἰλάπινον.] Τὸν ἐξ ἐλάτης μεγάλης. Μεσόδμης.] Τῆς λεγομένης λίγκι, εἰς ἣν ἐμβάλλεται ὁ ἱστός. Ἔστι δὲ μέση δὲ πλοίου, κοίλου τόπου. Ἔντοσθε μεσόδμης.] Μεσόδμη, ἡ ὀπὴ, δι' ἧς ὁ ἱστὸς ἀνίεται, παρὰ τὸ ἐν μέσῳ τῆς νηὸς διδομῆσθαι.

425. Ἀείραντες.] Ἐπάραντες. Πρωτόνοισι.] Σχοινίοις, δι' ὧν ὁ ἱστὸς ἀποδίεμπται, ὡς ἂν ἴσχῃ βεβαίως ἑστώς· οἱ δὲ παλαιοὶ, κάλωας. Ἀπὸ δὲ καρχησίου εἰς πρῷραν καὶ πρύμναν ἀμφοτέρωθεν.

N O T Æ.

417. Νηῒ δ' ἐν πρύμνῃ) Appositio, ut *Virgil.* Æn. l. 1. v. 690. *Laticem Lyæum.*

424. Μεσόδμης) Illa Cavitas, in quam Mali basis inseritur; *Modium* vocat *Isidorus. Isaac. Casaubon.* manu suâ notavit ad locum. Aliàs dicitur ἰστοπέδη, μό. v. 51.

NOTÆ IN SCHOLIA.

420. Ἴκμενον) Nihil omnino hujus *Scholii* habet *Aloysii* MS. excepto. Τὸν ἰκνεῖσθαι καὶ φέρεσθαι ποιεῖται. MS. GC. addit, ἢ ὑγρὸν καὶ ἁπαλόν. Vocem priorem Codd. *Impressi* agnoscunt.

421. Ἄκρως, Ἀκραῆ) Ἄκρως πνέοντα &c. usque ad πόντον, πνέοντα, ex utrisque simul MSS. excepto, quòd inibi πόντον πλέοντα, malè; quare emendamus.

424. Ἰξὸν τ' εἰλάτινον) Hoc *Scholion*, ad κοίλου τόπου, *inclusivè*, ex duobus paritèr MSS. In fine *Impressorum* διδεκῆται, emendo in διδομῆται, ex *Eustath.*

425. Ἀείραντες) Ἐπάραντες. ex MSS. Πρωτόνοισι) Τοῖς ἀπὸ δὲ Καρχησίου εἰς πρῷραν καὶ πρύμναν ἀμφοτέρωσι καλοῖς, eadem MSS. Verùm *Impressis* eadem Mens; nihil itaque muto.

VARIÆ LECTIONES.

421. Ἀκραῆ) al. εὐκραῆ. *Brevia Scholia.*

Ἕλκον

Ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ εὐφρέϊοισι βοείοις.
Ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον· ἀμφὶ δὲ κῦμα
Στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰούσης·
Ἦδ' ἔθεεν κατ' κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον·
Δησάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
Στήσαντο κρητῆρας ἐπισταφέας οἴνοιο·
Λείβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσιν,
Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκώπιδι κούρῃ.
Παννυχίη μὲν ῥ' ἧγε κατὰ νῆα πεῖρε κέλευθον.

Traxeruntque vela alba benè tortis loris,
Inflavit verò ventus in medium velum: circáque fluctus
Carinam purpureus insonabat, naveeunte.
Illa currebat per fluctus sulcans iter.
Cùm ligarent igitur rudentes celerem per navem nigram,
Constituerunt crateras plenas vini;
Libabantque diis immortalibus sempiternis;
Ex omnibus autem potissimùm Jovis glaucis-oculis filiæ.
Per totam noctem quidem illa & diem trajiciebat iter.

ΣΧΟΛΙΑ.

426. Εὐφρέϊοισι.] Εὐμαλάκτοις, εὐκλώστοις, καλῶς εἰργασμένοις. Βοείοις.] Χρήσεως ἀρχαίας ἐστὶ, καθ' ἃ καὶ νῦν οἱ πέλτην τὴν πυρρὰν ἀσπιδηφόροι, φασκῶν ἐξ ἀλλοις τισὶ πεπίστις, τῷ τῆ χοιρείων χροιᾷ ἐκπληροῦσι. Βοείας καὶ βοείς, λέγ' τὰς ἐκ βοείων ἠμαγμένας πέλτας. Ἄλλως, Βοείοις.] Τοῖς ἱμᾶσιν· ὕστερον δὲ αἱ πέλται ἐπενοήθησαν.

427. Ἔπρησεν δ' ἄνεμος.] Πνεῦμα ἐπλήρωσεν, ἐκόλπωσεν, ἐφύσησεν· ὅθεν καὶ ὁ πρηστήρ.

428. Στείρῃ.] Τῇ πρώτῃ, ἀφ' τὸ στέρεον εἶναι. Πορφύρεον.] Μέλαν. Νηὸς ἰούσης.] Πορευομένης. Ἴαχεν.] Ἤχησεν, ὀνοματοποιΐα.

429. Διαπρήσσουσα.] Διαπερῶσα.

430. Δησάμενοι.] Δήσαντες.

431. Ἐπισταφέας.] Πλήρεις μίσχει σταφυλῆς ἢ ἔξ χειλέων· ἄνω πυρὰ τὸ, Κρητῆρας ἐπεστέψατο πυτοῖο.

433. Διὸς γλαυκώπιδι κούρῃ.] Τῇ Ἀθηνᾷ.

434. Παννυχίη.] Διὰ πάσης νυκτός. Ἠῶ.] Τὸν ὡρ᾽ ἡμέρας καιρὸν εἶπε, τετέσι τῷ ἡμέρᾳ. Ἄλλως. Ἠῶ.] Τῷ μεταξὺ νυκτὸς τε καὶ ἀνατολῆς ὥρας· ὥφελε δὲ εἰπεῖν, ἠώ. Πεῖρε.] Διεπέρα, διήρχετο. Ἔνθα καὶ τὸ Ἀλεγεινά τε κάρφαλέα πέρεα.

NOTÆ.

430. Στήσαντο κρητῆρας ἐπισταφίας οἴνοιο) *Ultima* ἐπισταφίας producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*; ut nihil dicam, de præcedenti & sequenti *Acuto*. Vid. ad α'. v. 147.

NOTÆ IN SCHOLIA.

426. Εὐφρέϊοισι) Post εὐκλώστοις, addo ex utroque MS. καλῶς εἰργασμένοις.

427. 428. 431. 433. Quicquid his in locis, additum, immutatum, aut innovatum, in *Scholiis*, id omne ex prædictis MSS.

434. Παννυχίη) Διὰ πάσης νυκτός. Ἠῶ) Τὸν ὡρ᾽ ἡμέρας καιρὸν εἶπε, τετέσι, τῷ ἡμέρᾳ, ità utrumque MS. quæ ut dextrè capiantur, ἡμέρα in Priori loco exponitur *Dies*, in Posteriori *Tempus-matutinum*. In sequentibus, post διεπέρα, addo, διήρχετο, ex duobus MSS. nec tot piget Repetitiones facere, ut *Fidem* & *Diligentiam* nostram Orbi Literato comprobemus.

VARIÆ LECTIONES.

428. Πορφύρεον) γρ. πορφῦρεον. Vid. Not. in *Textum*, ad ξ'. v. 16. & *Var. Lect.* ad *Iliad.* α'. v. 482.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Γ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Γ.

ΤΗλέμαχον ἐλθόντα σὺν Ἀθηνᾷ ξενίζει Νέστωρ· καὶ διηγεῖται αὐτῷ τὰ συμβεβηκότα τοῖς Ἕλλησι, καὶ τὸ ἀπόπλουν ἐκ Τροίας. πυθόμενος δὲ παρ' αὐτοῦ τοὺς μνηστῆρας, καὶ γνωρίσας τὴν Ἀθηνᾶν ἀπιοῦσαν, θυσίαν αὐτῇ ἐπιτελεῖ. Λαβὼν δὲ ὁ Τηλέμαχος ἅρμα σὺν Πεισιστράτῳ Νέστορος υἱεῖ, εἰς Σπάρτην ἀπαίρει· νυκτὸς δὲ ἐπιχωμάσης, ξενίζονται παρὰ Διοκλεῖ ἐν Φηραῖς.

Ἄλλη ὑπόθεσις.

ΤΗλέμαχος εἰς Πύλον καταχθείς, ἅμα τῇ Ἀθηνᾷ ἐν Μέντορος μορφῇ, κατελαμβάνει τοὺς Πυλίους θυσίαν ποιοῦντας τῷ Ποσειδῶνι· καί τι καὶ παρὰ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ πυθόμενος, ἐκπέμπεται πεζὴ τὴν Ἰλιακὴν διηγημάτων· μεθ' ἣν καὶ μὴ Ἀθηνᾶ ἐν ὁρτῇ μορφῇ ἀπαλλάττεται· ὁ δὲ Νέστωρ θυσίαν αὐτῇ συντελέσας, τὸν Τηλέμαχον ἅμα τῷ υἱῷ Πεισιστράτῳ εἰς Λακεδαίμονα λαμπάδι.

Ἐπιγραφή.

Ἄφιξις Τηλεμάχου εἰς Πύλον.

Ἄλλως.

Τὰ ἐν Πύλῳ.

Ἄλλως.

Τάμυν' ἐπὶ Νέστωρ δίκτο, σαώσατο δ' ἕς υἷϊ, θυὲ ἔπληθ. LIB. III.

Ἦ Ἠέλιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαείνῃ,
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
Οἱ δὲ Πύλον, Νηλῆος εὐκτίμενον πολίεθρον,
ἵξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον,
Ταύρους παμμέλανας Ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ.

SOL verò surrexit, relicto pulchro lacu, i.e. Oceano,
Cœlum in firmum, ut immortalibus illuceseret,
Et mortalibus hominibus super almam terram:
Illi utique ad Pylum, Nelei benè-ædificatum oppidum,
Pervenerunt: ipsi autem in littore maris sacra faciebant,
Tauros omninò-nigros Neptuno cæruleâ-cæsarie:

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἀνόρουσεν.] Ἀνώρμησεν. Λίμνην.] Νῦν, τὸν ὠκεανόν.

2. Πολύχαλκον.] Ἰσχυρὸν, στερεόν. Φαείνῃ.] Φαίνῃ, λάμπῃ.

3. Ζείδωρον.] Τὴν τοῦ Διὸς ζωὴν δωρεμένην.

5. Ἵξον.] Ἀφίκοντο, ἦλθον. Ῥέζον.] Ἐπρασσον, ἔθυον.

6. Ταύρους παμμέλανας.] Ταύρους μὲν, ἀπὸ τοῦ βίαιον τὸ θαλάσσης· μέλανας δὲ διὰ τὴν χρόαν ἐν τῷ βάθει. Ἐνοσίχθονι.] Τὸν Ποσειδῶνα τὸν κινοῦντα

NOTÆ.

V. 5. Ἵξον) Vid. quæ ad *Iliad. ε'.* v. 773. 6. Ταύρους ἐνοσίχθονι) *Virgil.* Æn. l. 3. v. 119. *Taurum Neptuno.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. Φαείνῃ) Φαίνῃ, λάμπῃ, MSS. *Gonvillo-Caiense* & *Aloysii Alemanni.*

6. Μέλανας) Lego ità, pro *corrupto* μέλανας. Κυανοχαίτῃ) Μελανότριχι. Ità Duo MSS. prædicta, & *Hesych.* Κυανοχαίτης, Μελανόθριξ. Quare, pro μελανοχρῶτα, in *Impressis*, μελανότριχι lego.

VARIÆ LECTIONES.

V. 2. Φαείνῃ) χρ. φαείῃ.

Ἐννέα

Ἐννέα δ' ἕδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ
Εἵατο, ἠ ϖρὸ ἔθυχλο ἑκάϛοϑι ἐννέα ταύρους.
Ἔνϑ' οἱ σπλάχν' ἐπάσαντο, ϑεὸν δ' ἐπὶ μηρία καῖον.
Οἱ δ' ἰϑὺς καϑέροντο, ἰδ' ἱϛία νηὸς ἔϵισης
Στεῖλαν ἀείραντες, τλὼ δ' ὥρμισαν· ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
Ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν'· ἦρχε δ' Ἀθήνη·
Τὸν ϖρότερη ϖροτέιπε ϑεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχ', ἠ μήν σε λεὴ ἔτ' αἰδὼς ἠδ' ἠϵαμόν,
Τοῦνεκα γ' ἠ πόντον ἐπέπλως, ὄφρα πύϑηαι
Πατρὸς, ὅπη κύθϵ γαῖα, ἠ ὅντινα πότμον ἐπέσπεν.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἰϑὺς κίε Νέϛορϵ ἱπποδάμοιο·
Εἴδομϵν, ὅντινα μῆτιν ἐνὶ ϕρϵσὶ κέκϵυθϵ.
Λίσϵαϑ δέ μιν αὐτὸν, ὅπως νημερτέα εἴπῃ·
Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρεῖ· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐϛί.
Τλῶ δ' αὖ Τηλέμαχϵ πεπνυμένος ἀντίον ἠῦδα,
Μέντορ, πῶϛ τ' ἄρ' ἴω, πῶϛ τ' ἄρ' ϖροσπύξομαι αὐτόν;
Οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι πυκινοῖσιν·
Αἰδὼς δ' αὖ, νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.
Τόνδ' αὖτε προσέιπε ϑεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ ϕρεσὶ σῇσι νοήσεις,

Novem quidem ſedilia erant, quingentique in ſingulis
Sedebant & præbebant ſingulis novem boves:
Hic illi viſcera guſtârunt, deoque coxas incendebant.
Hi autem recta *portum* ſubibant, atque vela navis æquatæ
Contrahebant tollentes, illamque firmârunt; ipſi verò egreſſi ſunt.
Ergo Telemachus navi exivit, præibátque Pallas:
Illum prior alloquuta eſt dea cæſia Minerva,
" Telemache, minimè te decet ampliùs pudor nè tantillum quidem:
" Ideò enim & pontum pernavigâſti, ut perconteris
" De Patre, ubi occultet terra, & quodnam fatum conſequutus ſit.
" Verùm agè nunc rectà vade ad Neſtorem equorum domitorem:
" Videamus, quodnam conſilium in præcordiis celat.
" Precare verò ipſum, ut vera dicat:
" Mendacium tamen non dicet; valde enim prudens eſt,
Hanc rurſus Telemachus prudens contrà alloquutus eſt,
" Mentor, quo pacto accedam, quo pacto ſalutabo ipſum?
" Neque unquam ſermonum experimentum habeo prudentium:
" Pudor verò, juvenem virum ſeniorem interrogare.
Hunc rurſus alloquuta eſt dea cæſia Minerva,
" Telemache, alia quidem in mente tuâ perſpicies,

ΣΧΟΛΙΑ.

τλῶ γῆν· ἔνοσις γὰρ, ἡ κίνησις. Χθὼν ὁ, ἡ γῆ· δοκοῦσι δὲ οἱ σεισμοὶ ἐξ αὐτῆ εἶναι. Κυανοχαίτη.] Μελανότριχι.

7. Ἐννέα ἕδραι ἔσαν.] Ἐννέα συνίδρια ἦν τῇ πόλϵι, ἀϕ' ὃ τὸ συνεκπολιν εἶναι τλῶ Πύλου.

8. Εἵατο.] Ἦντο. Πρὸχϵρϵ.] Προσέχονϵ. παρεῖχον, ἢ καπῖζον, ἐπὶ τῷ σϕάξαι. Ἑκάϛϑη.] Ἐκάϑητο, ἐϕ' ἑκάϛης.

9. Ἔνϑ' οἱ.] Αὐτίκα ἔτοι. Ἐπάσαντο.] Ἐγεύσαντο.

10. Ἐΐσης.] Ἴσης καϑὰ τὰς τοίχας.

11. Στεῖλαν.] Συνέσειλαν. Ἐκ δ' ἔβαν.] Ἐξέβησαν δέ.

12. Βαῖν.] Ἐξέβαινεν.

13. Τὸν ϖροτέρη.] Προτέρα.

14. Ἔτ' αἰδὼς.] Ἔτι αἰδεῖϑαι.

15. Ἐπέπλως.] Ἔπλευσας.

16. Κύθϵ.] Κεύθϵι, κρύπτϵι, ἢ ἐκρυψεν. Ἐπέσπεν.] Ἐπλήρωσεν.

18. Εἰδόμϵν.] Γνῶμεν, μαθωμεν. Μῆτιν.] Βουλὴ, γνώμην.

22. Ἴω.] Πορεύῶ, προσπύξομαι, προσεταιρίσομαι, ϖροσπαιρεύσω, ϕιλοϕρονήσομαι.

23. Πεπείρημαι.] Ἔμπειρος εἰμὶ· οὐκ ἤσκημαι λόγοις. Πυκινοῖς.] Συνετοῖς, σώϕροσι.

24. Γεραίτερον.] Παλαιότερον. Ἐξερέεσθαι.] Ἐπερωτᾶν.

NOTÆ.

13. Τὸν ϖροτέρη) Nonnulli Codd. hunc Verſum non habent, inquit Dr. *Scattergood*; de quo mihi nondum liquet.

25. Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς) Hunc locum egregiè ornat explicatque *Meric. Caſaubon.* Tractatu, De *Enthuſiaſmo*, p. 189. *Phalaris* apertè alludit, Epiſt. 146. *M. Antoninus*, τὰς τῶν ϑεῶν ὑποϕήσεις ἐκ μόνης χρὴ διδασκαλίας vocat. Vid. *Max. Tyr.* §. 26.

NOTÆ IN SCHOLIA.

8. Εἵατο) Ἦντο, MS.

22. Προσεταιρίσομαι) Lego, ut recte MS. GC. Malè προσεταιρήσομαι, *Aloyſ.* & *Impreſſi.*

VARIÆ LECTIONES.

9. Ἔνϑ' οἱ σπλάϊχν' ἐπάσαντο) γρ. ἐνϑ' οἱ σπλάϊχνα πάσαντο. *H. Stephan.*

18. Ἦντινα) γρ. ὅντινα.

Ἄλλα ἦ κ̓ δαίμων ὑποθήσεται· ἦ γὰρ οἷόν
Οὔ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τέ.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὁ δ' ἕπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο·
Ἷξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυιάς τε κ̓ ἕδρας.
Ἔνθ' ἄρα Νέστωρ ἧστο σὺν υἱάσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Δαῖτ' ἐντυνόμενοι, κρέα ὤπτων, ἄλλα δ' ἔπειρον.
Οἵ δ', ὡς ἂν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,
Χερσίν τ' ἠσπάζοντο, κ̓ ἑδριάασθαι ἄνωγον.
Πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν
Ἀμφοτέρων ἕλε χεῖρα, κ̓ ἵδρυσεν, παρὰ δαιτί,
Κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσι,
Πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδεϊ κ̓ πατέρι ᾧ.
Δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχυτε
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ· δειδισκόμενος δ' ἠ προσηύδα
Παλλάδ' Ἀθηναίην κούρην Διὸς αἰγιόχοιο,
Εὔχεο νῦν, ὦ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι·
Τοῦ γὰρ κ̓ δαίτης ἰώτησαι δεῦρο μολόντες.
Αὐτὰρ ἐπὴν σπείσῃς τε κ̓ βὔξῃαι, ᾗ θέμις ἐστὶ,
Δὸς κ̓ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου
Σπεῖσαι· ἐπεὶ κ̓ τοῦτον οἴομαι ἀθανάτοισιν
Εὔχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι·
Ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὁμηλικίη δ' ἐμοὶ αὐτῷ·
Τοὔνεκά τοι πρότερῳ δώσω χρύσειον ἄλεισον.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθη δέπας ἡδέος οἴνου,

" Alia vero & deus fuggeret; non enim puto,
" Te, diis invitis, natumque esse nutritumque.
Sic quidem loquutus præcessit Pallas Minerva
Celeritèr: ille verò continuò pòst vestigia incedebat deæ:
Venerunt itaque in Pylorum virorum congregationem & sedilia:
Hic sanè Nestor sedebat cum filiis: circumque socii
Convivium apparantes, carnes assabant, aliasque transfigebant.
Illi igitur, ut hospites viderunt, conferti venerunt omnes,
Manibusque prehensabant, & consedere jusserunt.
Primus Nestorides Pisistratus propè accedens,
Utrorumque prehendit manum, & collocavit ad epulum
Pellibus in mollibus super arenas marinas,
Juxtáque fratrem Thrasymedem, & patrem suum.
Præbuit autem viscerum partes, infundebátque vinum
Aureo in poculo, propinansque allocutus est
Palladem Minervam filiam Jovis,

" Supplica nunc, ô hospes, Neptuno regi;
" Hujus enim dapium participes estis huc venientes.
" Cæterùm postquam libaveris & supplicaveris, ut decens est,
" Da & huic deinde poculum dulcis vini
" Libare: quoniam etiam hunc puto immortalibus
" Supplicare: omnes enim diis indigent homines:
" Sed junior est, ætate similis mihi ipsi;
" Propterea tibi priori dabo aureum poculum.
Sic loquutus in manibus posuit poculum dulcis vini:

ΣΧΟΛΙΑ.

27. Ὑποθήσεται.] Ὑποβάλῃ.
28. Αἰκηλ.] Ἀξιωθ. παρὰ γοῦμ. Γενέσθαι.] Γενηθῆναι.
31. Ἷξον.] Ἀφίκοντο, ἦλθον. Ἕδρας.] Τὰ συνέδρια.
33. Ἐντυνόμενοι.] Παρασκευαζόμενοι. Ἔπειρον.] Περιέπειρον, σύηρον, ὃ ἐστι διαπερόνησαν.
37. Ἵδρυσεν,] Ἐκάθισεν.
38. Καίσι.] Καθίσοις, ὅρμοις ἐπιβάσεσι. Ἀλίῃσι.] Θαλασσίαις.
40. Μοίρας.] Μελίδας. Δειδισκόμ.] Δοξιάμενος, φιλοφρονούμενος.
44. Δαίτης.] Εὐωχίας. Μολόντες.] Ἐλθόντες.
45. Σπείσῃς.] Θύσῃς. Ἠτήσατε.] Ἐπιτύχητε, σωφρονήσαις.
49. Ὁμηλικίη.] Ὁμήλιξ, σωηλικιώτης.
50. Πρότέρῳ.] Πρώτῳ. Ἄλεισον.] Ἔκπωμα ὑπερτορνεύμενον, οἷον εὐκλεῖον ὑπάρχον, ἢ πλατὺ, ὅθεν ἐστὶν ἅλις πιεῖν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

33. Ἐνῆρον) Pro *corrupto* σύηρον lego, ipsis licet MSS. cum *Impressis* refragantibus. Ità enim *Hesych.* Ἔπειρεν) Ἐνεῖρεν. Ἐνῆρον enim & σύνειρον, ab σύνειρω.

VARIÆ LECTIONES.

28. Τὸ τραφέμεν τὸ) κρ. τετραφέμεν τὸ, *H. Steph.*
33. Κρέα ὤπτων, ἄλλα δ' ἔπειρον) κρ. κρέα τ' ὤπτων, ἄλλα τ' ἔπειρον, *Florentin.*

Χαῖρε

Χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ,
Οὕνεκά οἱ προτέρῃ δῶκε ξρύσειον ἄλεισον·
Αὐτίκα δ' εὐχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Κλῦθι, Ποσείδαον γαιήοχε, μηδὲ μεγήρῃς
Ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
Νέστορι μὲν πρώτιστα καὶ υἱάσι κῦδος ὄπαζε,
Αὐταὶρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβὴν,
Σύμπασιν Πυλίοισιν, ἀγακλειτῆς ἑκατόμβης.
Δὸς δ' ἔπι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι,
Οὕνεκα δεῦρ' ἱκόμεσθα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ.
Ὡς ἄρ' ἔπεφν' ἠρᾶτο, καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα,
Δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
Ὡς δ' αὔτως ἠρᾶτο Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
Οἳ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
Μοίρας δασσάμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
Αὐταὶρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππόται Νέστωρ,
Νῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι
Ξείνους, οἵ τινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.
Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
Ἦ τι κατ' πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
Οἷά τε λῃστῆρες ὑπεὶρ ἅλα; τοί γ' ἀλόωνται

Gavisa est autem Pallas propter prudentem virum justum,
Eò quòd ipsi priori præbuerit aureum poculum.
Statimque supplicavit multa Neptuno regi,
" Audi, Neptune, terram-continens, neque invideas
" Nobis supplicantibus perficere hæc opera.
" Nestori quidem primò & filiis gloriam præbe:
" Cæterùm postea aliis da gratam remunerationem,
" Omnibus Pyliis, ob inclytam Hecatombam:
" Da insuper Telemachum & me re confectâ redire,
" Cujus gratiâ huc venimus celeri cum nave nigrâ
Sic utique tandem precabatur, & ipsa omnia perficiebat:
Dedit verò Telemacho pulchrum poculum rotundum.
Eodem etiam modo supplicavit Ulyssis charus filius.
Hi postquam assarunt carnes superiores & abstraxerunt,
Partibus distributis, celebrârunt splendidum convivium.
Cæterùm postquam potûs & cibi desiderium exemerunt,
Illis utique sermones cœpit Gerenius eques Nestor,
" Nunc certè satius est inquirere & interrogare
" Hospites, quinam sint; postquam saturati sunt cibo.
" O hospites, quinam estis? unde navigatis humidas vias?
" An ob aliquod negocium, aut temerè erratis,
" Tanquam prædones per mare; qui errant,

ΣΧΟΛΙΑ.

55. Μεγήρῃς.] Φθονήσῃς.
58. Ἀμοιβὴν.] Χάριν, ἔκτισιν.
59. Ἀγακλειτῆς.] Ἄγαν εὐδόξου.
62. Τελεύτα.] Ἐτελείου, ἐπλήρου.
64. Ὡς δ' αὔτως.] Οὕτως δή.
65. Ὑπέρτερα.] Τὰ ὑπερῳδίζα καὶ μείζονα ἔξωθεν τῶν ὀστῶν· ἔστι δὲ νεφρία, πλευρὰ γὰρ ὑπερέχει τῶν λοιπῶν κρεῶν.
66. Δασσάμενοι.] Μεμερισμένοι.
68. Γερήνιος.] Καθὸ μὲν Ἡσίοδος, ὁ ἐκ Γερήνου ἀναφερὲς. κρεῖττον δὲ Ἀπολλόδωρος, ὁ ἔνπορος, παρὰ τὸ γέρας.
69. Κάλλιον.] Καλόν. Μεταλλῆσαι.] Ἐπιζητῆσαι. Ἔρεσθαι.] Ἐρωτῆσαι.
70. Τάρπησαν.] Ἐκορέσθησαν.
71. Πλεῖτε.] Πλέετε.
72. Ἀλάλησθε.] Πλανᾶσθε.
73. Οἷά τε λῃστῆρες.] Οὐκ ἄδοξον ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ λῃστεύειν, ἀλλ' ἔνδοξον. Λῃστῆρες.] Λῃσταί. Ὑπὲρ ἅλα.] Κατὰ τὸν θαλάσσαν. Ἀλόωνται.] Πλανῶνται.

NOTÆ.

52. Χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ) Ita Oraculum *Pythii* apud *Eusebium* & *Lactantium*, Εὐσεβέσιν ἢ θεσπὶς χάνυσμα τόσον, ὅσον Ὀλύμπῳ.
73. Οἷά τε λῃστῆρες) Vid. Not. in *Brevia Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

65. Ὑπέρτερα) Vocalem τ, ante ἔξωθεν, deleo, MSS. duorum auctoritate.
Ibid. Ὑπὲρ ἅλα) Vetus scriptio; licet ὑπὲρ ἅλα stare potuerit, ob *Asperam* ρ', *Finalem*, vi etiam *Toni* & ob sequentem *Asperum* cum *Acuto*.
73. Οἷά τε λῃστῆρες) Huic *Scholio* lucem præfert *Thucydides*, l. 1. § 5. fol. 3. Οὐκ ἔχοντός πω αἰσχύνην

VARIÆ LECTIONES.

73. Ὑπὲρ ἅλα) γρ. ὑπὶρ ἅλα. *Br. Schol.* *Ibid.* Τοίγ' ἀλόωνται) γρ. τοί τ' ἀλόωνται, *H. Steph.*

Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέρουσ᾽;
Τόνδ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Θαρσήσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
Θῆκ᾽, ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀπιχομένοιο ἔροιτο,
Ἠδ᾽ ἵνα μὶν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν·
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Εἶρεαι, ὅππόθεν εἰμί· ἐγὼ δέ κε τοὶ καταλέξω·
Ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονηίου εἰλήλουθμεν,
Πρῆξις δ᾽ ἦδ᾽ ἰδίη, ἣ δήμιος, ἣν ἀγορεύω.
Πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἤντιν᾽ ἀκούω,
Δίου Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὅν ποτέ φασιν
Σὺν σοὶ μαρνάμενον, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι.
Ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
Πευθόμεθ᾽, ἦχι ἕκαστος ἀπώλεσε λυγρὸν ὀλέθρον·
Κεῖνον δ᾽ αὖ κ᾽ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
Οὐ γάρ πις δύναται σάφα εἰπέμεν, ὅππόθ᾽ ὄλωλεν·
Εἴθ᾽ ὅγ᾽ ἐπ᾽ ἠπείρου δάμη ἀνδρῶσι δυσμενέεσσιν,
Εἴτε κὲ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
Τοὔνεκά νῦν τὰ σὰ γούναθ᾽ ἱκάνομαι, αἴκ᾽ ἐθέλῃσθα
Κεῖνον λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴπερ ὄπωπας
Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας

" Animis *in discrimen* conjectis, malum alienis terentes?
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
Confidens; ipsa enim intra præcordia confidentiam Pallas
Posuit; ut ipsum de patre absente interrogaret,
Et ut ipsum gloria ingens inter homines consequatur:
" O Nestor Neleiade, ingens gloria Græcorum,
" Interrogas, unde simus; ego quidem tibi enarrabo:
" Nos ex Ithacâ ad Nejum *sita* venimus,
" Negotiumque hoc privatum est, non publicum, quod d cam:
" Patris mei decus ingens inquiro, sicubi audiero,
" Divi Ulyssis patientis, quem pridem ajunt,
" Unà tecum pugnantem, Trojanorum urbem evertisse.
" Alios quidem omnes, quotquot cum Trojanis pugnârunt,
" Audivimus, quo in loco unusquisque perit fœvâ morte:
" Illius verò etiam mortem incognitam fecit Jupiter.
" Nec quisquam potest clarè dicere, ubinam perierit:
" An ille in continenti domitus sit à viris hostibus,
" An in Pelago inter fluctus maris
" Ideò nunc ad tua genua venio, siquidem velis
" Illius fœvam mortem dicere, sicubi videris
" Oculis tuis, an alterius orationem audiveris

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

74. Ψυχὰς παρθέμενοι.] Ἀφειδήσαντες ἑαυτῶν, παραβαλόντες. Ἀλλοδαποῖσιν.] Τοῖς ἀλλοφύλοις ξένοις.
80. Εἴρεαι.] Ἐρωτᾷς.
81. Ὑπονηίου.] Τῆς ὑπὸ τὸ Νήϊον ἔρος κειμένης.
82. Οὐ δήμιος.] Οὐ δημοσία.
83. Μετέρχομαι.] Ἐπιζητῶ.
84. Ταλασίφρονος.] Ὑπομενητικοῦ.
85. Ἐξαλαπάξαι.] Ἐκπορθῆσαι.
87. Πευθόμεθα.] Ἐμαθόμεν, ἠκούσαμεν. Λυγρὸν.] Χαλεπόν.
88. Ἀπευθέα.] Ἀνήκεστον.
91. Ἀμφιτρίτης.] Τῆς θαλάσσης· λέγεται δὲ ὅτι ἡ Ποσειδῶνος γυνή.
92. Ἱκάνομαι.] Ἱκετεύω.
93. Ἐνισπεῖν.] Εἰπεῖν. Ὄπωπας.] Ἐθεάσω, εἶδες.

NOTÆ IN SCHOLIA.

τοῦτο δὲ ἔργον, φέροντος δή τι καὶ δόξης μᾶλλον. Δηλοῦσι δὲ τοῦτο τὰ Ἠπειρωτῶν τινες ἐπὶ τῷ νῦν, οἷς κόσμος καλῶς τοῦτο δρᾶν, καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν τὰς πύξεις τῶν καταπλεόντων, παυόμενα ὁμοίως ἐρωτῶντες, Εἰ λῆσαί εἰσιν· ὡς ἄπ᾽ ὧν πυνθάνονται ἀπαξιόντων τὸ ἔργον· οἷς τ᾽ ἐπιμελὲς τ᾽ εἴη εἰδέναι, σὺν ὀνειδίζοντας.

81. Ὑπονηίου) *Scholioli* hujus Auctor videtur, cum *Cratete*, Νήϊον accipere pro Νήϊθεν, de quâ re *Eustath.* fol. 1613. lin. 29. *Hesychius* exponit, Ὑπονηίου) Τόπος, ἀνθρωπος ἔχων· ἐν οἷς ἐδίσμευον τὰς ναῦς.

84. Ὑπομνηκοῦ) Ità semper lego, pro corrupto ὑπομνηκοῦ. Ità *Aloysii* MS. *Eustathius* ὑπομενικὸς haud semel; verùm à μεμφήκα, μεμφήμαι, fit Regulariter ὑπομνητικὸς, à *Tertia* nempè *Præteriti* Act. Vid. ad *δ'*. v. 636.

Variæ Lectiones.

81. Ὑπονηίου) *χρ.* ὑπὸ Νηίου, vid. ad *α'*. v. 186. & *Er. Schol.*

82. Ἀγορεύω) *χρ.* ἀγορεύω, *H. Steph.*

92. Αἴκ᾽ ἐθέλῃσθα) *χρ.* αἶκε θέλησθα, olim in *Impressis*, at malè; cùm θέλω non sit *Homericum*, ut ad *Il. α'*. v. 133. & ità hic versus legitur, *Il. σ'*. v. 457.

Πλαζο-

Πλαζομένῳ· πέρι γάρ μιν ὀιζυρὸν τέκε μήτηρ.
Μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, μηδ' ἐλεαίρων,
Ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς·
Λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσεὺς,
Ἢ ἔπος, ἠέ τι ἔργον, ὑποσχὰς ἐξετέλεσσε
Δήμῳ ἔνι Τρώων· ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί,
Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπε.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Ὦ φίλ', ἐπεί μ' ἔμνησας ὀιζύος, ἣν ὸ ἐνέπω
Δήμῳ ἀ ἐτλημεν μθνος ἄχεσι ἧες Ἀχαιῶν,
Ἢ μὴν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
Πλαζόμενοι κτὶ λητδ', ὅπη ἄρξειεν Ἀχιλλεὺς,
Ἠδ' ὅσα κ τερὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Μαρνάμεθ', ὸθάδ' ἔπειτα κατέκταθεν, ὅσσοι ἄριστοι·
Ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήϊος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεὺς,
Ἔνθα δ Πάτροκλος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
Ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱὸς, ἅμα κρατερὸς κ ἀμύμων,
Ἀντίλοχος, τερὶ μὲν θέειν ταχὺς, ἠδὲ μαχητής·
Ἄλλα τε πολλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακά· τίς κεν ἐκεῖνα
Πάντα γε μυθήσαιτο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
Οὐδ' εἰ πενταετές γε κ ἑξαέτης τοξαμίμνων
Ἐξερέοις, ὅσα κεῖθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί·
Πρὸ κεν ἀνιηθεὶς σὸν πάλιν γαῖαν ἵκοιο.
Εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ μήσατο ἀμφιέπουσες

" Errantis, nimium enim ipsum rerumnosum peperit mater.
" Neque ullo pacto me veritus blandiaris, neque misertus;
" Sed planè mihi narres, utcunque contigit videre:
" Supplico, si unquam tibi pater meus bonus Ulysses,
" Sive dictum, sive factum, promittens perfecit
" Populo in Troianorum; ubi passi estis clades Græci,
" Horum nunc mihi memor sis, & mihi veritatem dicas.
Huic respondit deinde Gerenius eques Nestor,
" O amice, quoniam memorem me facis calamitatis, quam in illo
" Populo passi sumus robore indomiti filii Achivorum,
" Sive quæcunque cum navibus per obscurum pontum
" Errantes ad prædam, ubicunque duceret Achilles:
" Sive quæcunque circa urbem magnam Priami regis
" Pugnavimus; ibi subinde occisi sunt, quotquot optimi.
" Illic quidem Ajax jacet martius, illic Achilles,
" Illic & Patroclus diis, consilio æquiparandus,
" Illic & meus dilectus filius, simul fortis & inculpabilis,
" Antilochus, supra modum currendo velox atque pugnator:
" Aliaque multa præter hæc passi sumus mala. Quis illa
" Omnia utique enarraret mortalium hominum?
" Neque si quinquennio utique & sexennio hic permanens
" Interrogaveris, quæ illic passi sunt mala divi Graci:
" Prius utique tædio affectus tuam ad patriam terram perveneris.
" Novennio enim ipsis mala nexuimus hinc inde aggredientes

ΣΧΟΛΙΑ.

95. Ὀιζυρόν.] Ἐπίπονον, παλαίπωρον.
96. Μειλίσσεο.] Μείλιχα κ φθέγγη λέγε. Ἐλεαίρων.] Ἐλεῶν.
97. Κατάλεξον.] Ἔκαστα εἰπέ. Ἤντησας.] Ἀπέβης. Ὀπωπῆς.] Θέας, παρὰ τὰς ὄψεις, ἢ φωνῆς, παρὰ τὸ ὄπα.
99. Ὑποσχὰς.] Ὑπομείνας, νῦν ὑποχόμενον. Ἐξετέλεσσε.] Ἐτελείωσεν, ἐπλήρωσεν.
101. Μνῆσαι.] Μνημόνευσον. Ἔνισπε.] Εἶπε.
104. Ἀνέτλημεν.] Ὑπεμείναμεν. Μένος ἄχεσι] Τῷ δύναμιν ἀπαπάχετοι, ἀνδρεῖοι.
106. Κατὰ λητδα.] Κατὰ τὴν λείαν, ἀφὲ τὴν τῶν λαφύρων κτῆσιν. Ὅπη.] Ὅπου. Ἄρξειεν.] Ἡγήσαιτο.
108. Μαρνάμεθα.] Μαχόμεθα.
110. Θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος.] Θεοῖς σὺ πᾶν βουλεύσας ὁμοῖος.
114. Μυθήσαιτο.] Εἴποι.
115. Παραμίμνων.] Παραμένων.
116. Ἐξερέοις.] Ἐξερεύνησειας, ἐρωτήσειας.
118. Κακὰ ῥέπλομεν.] Κακὰ ἐβουλεύομεθα, συνηγάγομεν, ἐτεχνώμεθα.

NOTÆ.

114. Καταθνητῶν) Vid. ad *Iliad.* ε'. v. 402.

NOTÆ IN SCHOLIA.

97. Ἀπέβης) Ità pro, *malo* ἐπήντησας, & pro ὄπας, lego ἄπας, nec sine MSS. Auctoritate.

118. Συνηγάγομεν) Ità pro *corrupto* συνήγομεν, quod in omnibus hactenùs Exemplaribus, etiam in *Aloysii*

VARIÆ LECTIONES.

106. Ὅπη) χ. ὅπῃ, MS. GC.
114. Καταθνητῶν) χ. καθ' θνητῶν, vid. Not. in *Textum.*

Πάν-

Παντοίοισι δόλοισι· μόγις δ' ἐτέλεσε Κρονίων.
Ἐνθ' ὅτις ποτὲ μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντιον
Ἤθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεύς
Παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τέος· εἰ ἐτόν γε
Κεῖνο ἔχγονός ἐστι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα·
Ἦτοι γὰρ μῦθοί γε ἐοικότες, οὐδέ κε φαίης
Ἄνδρα νεώτερον ὧδε ἐοικότα μυθήσασθαι.
Ἐνθ' ἦτοι εἴως μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
Οὔτε πότ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
Ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε, νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
Φραζόμεθ', Ἀργείοισιν ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
Βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ὀν.έδασσεν Ἀχαιούς·
Καὶ τότε δὴ Ζηνὸς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον
Ἀργείοις· ἐπεὶ οὔτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι,
Πάντες ἔσαν· τῷ σφέων πολλὲες κακὸν οἶτον ἐπέσπεν,
Μήνιος ἐξ ὀλοῆς Γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης,

" Omnigenis dolis; vix tandem finem dedit Jupiter.
" Ibi nullus unquam prudentiâ similis esse palàm
" Voluit; nam valdè multùm vincebat divus Ulysses
" Omnimodis dolis, pater tuus; siquidem tu verè
" Illius filius es; admiratio me tenet aspicientem;
" Profectò enim sermones similes; neque utique diceres
" Virum juniorem usque adeò similia loqui.
" Ibi profectò quousque quidem ego & divus Ulysses *aderamus*,
" Nunquam in concione diversum dicebamus, neque in concilio,
" Sed eundem animum habentes, mente & prudenti opinione
" Consultabamus Græcis ut quàm eximie optima fierent.
" Cæterùm postquam Priami urbem expugnavimus excelsam,
" Abivimus & in navibus, deinde dispersi Græcos;
" Et tunc certè Jupiter tristem in mente machinabatur reditum
" Græcis; nam neque prudentes neque justi
" Omnes erant: ideóq; istorum plures malum fatum consequuti sunt,
" Irâ ex perniciosâ Minervæ terribilem-patrem-habentis,

ΣΧΟΛΙΑ.

121. Ἤθελεν.] Ἠδύνατο.
122. Τέος.] Ὁ σός.
123. Ἔκγονός.] Παῖς. Σέβας.] Ἔκπληξις.
124. Μῦθοι.] Λόγοι. Φαίης.] Εἴποις, ἀντὶ τοῦ εἴποι τις ἄν.
126. Εἴως.] Ἐφ' ὃν χρόνον.
127. Δίχ' ἐβάζομεν.] Ἐδιχογνωμονοῦμεν, ἐλέγομεν.
128. Ἕνα θυμὸν ἔχοντε.] Ὁμονοοῦντε. Ἐπίφρονι.] Σωστικῇ. Βουλῇ.] Σκέψει, γνώμῃ.
129. Φραζόμεθα.] Ἐβουλευόμεθα.
130. Διεπέρσαμεν.] Παντελῶς ἐπορθήσαμεν.
131. Βῆμεν.] Ἐβημεν, εἰσήλθομεν.
134. Σφέων.] Αὐτῶν. Ἐπέσπεν.] Ἐπλήρωσαν.
135. Μήνιος.] Ἐπὶ Αἴαντι τῷ Λοκρῷ ὅτι ἐκόλασαν, βιασάμενον ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῆς Κασσάνδραν. Μήνι-] Ὀργῆς.

NOTÆ.

121. Ἐπὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεὺς Παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τέος) Et aliàs Laudi ducitur esse, παντοίοισι δόλοισι κεκασμένος, & ipse aliàs de se, Εἰμὶ Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν Ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μου κλέος οὐρανὸν ἵκει. De quâ re, Nos fusius ad *Odyss.* α'. v. 417. *Prælection.* XXIX. Vid. infrà, ad v. 198.

NOTÆ IN SCHOLIA.

MSto, at in MSto *GC.* συνήργεμεν, unde συνηργέμεν emendamus; quâ voce *Eustathius* utitur, in locum.

122. Τέος) Ὁ σός. Hoc ex Duobus MSS. In *Impressis* puto omissum, præ contemptu; cùm aliàs nè ἴσσα, in totâ hâc *Rhapsodiâ*, in *Impressis* omittatur, quod in MSS. reperiatur, exceptis, quæ excipio.

127. Ἐδιχογνωμονοῦμεν.) Quanquam ἐδιχοτοῦμεν, quod priùs obtinuerat, sit vox proba; cùm tamen MS. *Aloysii* ἐδιχγνωμοῦμεν, & MS. *GC.* ἐδιχγνωμονέμεν aperte præferat, ità scribo. Cætera melius ordinavi; & ad sequens *Scholion*, quo pertinebant removi.

135. Μήνι-) Pro ἐκόλασαν, lego, ὅτι ἐκόλασαν, ex *Historiâ*. Nam quod huic *Ajaci*, in *Minervæ* templo *Cassandram* violasse, Impunè fuit, nec in illum à quovis animadversum, ὅτι ἐκόλασαν, ideò *Minerva* cum omnibus pariter *Græcis* irata est. Vid. Prologum *Euripidis*, Troadum & *Hyginum*, Fab. CXVI. *Nauplius*.

VARIÆ LECTIONES.

123. Ἔκγονός) γρ. ἴχνος, *Eustath.* fol. 1460. lin. 17. Nec hoc *H. Steph.* vidit, ut nec aliàs plurimas. De harum vocum inter se differentia, *Tzetzes* in *Lycophron.* v. 580.

127. Δίχ' ἐβάζομεν) γρ. δίχα βάζομεν, *H. Steph.*

Ἦτ'

Ἦτ' ἔεν Ἀτρεΐδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν.
Τὼ ἦ χαλεσαμένω ἀγερώ ἐς πάντας Ἀχαιούς
Μάψ, ἀτὰρ ἐν κόσμον, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Οἱ δ' ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν,
Μῦθον μυθείσθω, τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειρα.
Ἔνθ' ἥτοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιούς
Νόστου μεμνήσεσθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
Οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἐήνδανε· βούλετο γάρ ῥα
Λαὸν ἐρυκακέειν, ῥέζειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας,
Ὡς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο,
Νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
Οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.
Ὡς τὼ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένω ἐπέεσσιν
Ἔζεσαν· οἱ δ' ἀνόρουσαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· δίχα δὲ φρονέοντο βουλή.
Νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρονέοντες ἕκαστοι
Ἀλλήλοις· ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῆμα χαλεπόν·
Ἠῶθεν δ' οἱ μὲν νέας εἵλκομεν εἰς ἅλα δῖαν,
Κτήματά τ' ἐνθέμεθα, βαθυζώνους τε γυναῖκας·
Ἡμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
Αὖθι, παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
Ἡμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
Ἔπλεον· ἐσάρεσεν δὲ θεὸς μεγακήτεα πόντον.

"Quæ contentionem Atridas inter injecit utrosque.
" Hi verò convocatis ad concionem omnibus Achivis
" Fruitrà, sed neque ex decoro ad solem occidentem,
" Venerunt enim vino gravati filii Achivorum,
" Sermones explicabant, cujus gratiâ populum congregârant.
" Ibi tum Menelaus jubebat omnes Græcos,
" Reditûs memores esse super lata dorsa maris:
" Neque Agamemnoni penitùs placebat: volebat sanè
" Populum detinere, & facere sacras Hecatombas,
" Ut Palladis vehementem iram placaret;
" Stultus; neque istoc noverat, quòd non persuasurus erat:
" Non enim statim deorum vertitur mens sempiternorum.
" Sic hi quidem asperis inter se altercantes dictis
" Stabant: ipsi verò surrexerunt fortes Græci,
" Clamore ingenti: bifariàm autem ipsis placebat consilium.
" Noctem quidem dormivimus pernicioſa mente cogitantes
" Invicem; insuper enim Jupiter parabat damnum maximum:
" Manè autem naves quidem deduximus in mare humidum:
" Resque imposuimus, demissas zonas habentesque mulieres.
" Dimidii autem populi retenti sunt manentes
" Ibidem, apud Atridem Agamemnona, pastorem populorum:
" Dimidii a. conscensâ *nave* proiecti *sumus*; hæ autem valdè velociter
" Navigabant: stravit enim deus monstrosum pontum:

ΣΧΟΛΙΑ.

137. Καλεσαμένω.] Καλέσαντες.

140. Μυθείσθω.] Ἔλεγεν. Ἄγειρα.] Συνήγειρα.

144. Ἐρυκακέειν.] Κωλύειν, παύειν.

145. Ἐξακέσαιτο.] Θεραπεύσειε, ἰάσαιτο.

146. Πείσεσθαι.] Πείσειν.

147. Τρέπεται.] Μεταβάλλεται.

148. Ἀμειβομένω.] Ἐξ ἀμοιβῆς ἀλλήλοις ἀπεκρινόμενοι.

149. Ἔσαν σαν.] Ἀντὶ τοῦ, διέμενον. Ἀνόρουσαν.] Ἀνεπήδησαν.

151. Ἄεσαμεν.] Ἀνεπαυσάμεθα, ἐκοιμήθημεν, ἢ διενυκτερεύσαμεν, ἐμειμνήσαμεν. Ὀρμαίνοντες.] Ἐνθυμούμενοι, βουλεύόμενοι.

152. Ἤρτυε.] Παρεσκεύαζεν.

155. Ἐρητύοντο.] Ἐμένων οἰκείᾳ τῇ γνώμῃ.

157. Ἡμίσεες.] Ἡμίσεις.

158. Ἐσάρεσεν.] Ἔφερεν, χαλιλίω ἐποίησεν. Μεγακήτεα.] Μεγάλα κήτη ἔχοντα.

NOTÆ.

143. Ἐήνδανε) Pro ἤδανε. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 25.

147. Οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν) Vid. *Iliad.* ι'. v. 493.

NOTÆ IN SCHOLIA.

146. Πείσεσθαι) Πείσειν, ut benè Duo MSS. malè *Impressi* πείσεσθαι, nisi simul sumas ἵμελλε, πείσεσθαι ἔμελλε) Πείσειν.

155. Γνώμῃ) Ità MSS. Duo; quare βουλῇ, quod olim in *Impressis*, minùs placet.

VARIÆ LECTIONES.

144. Ῥίζειν) γρ. ῥίξαι, *H. Steph.*

Ἐς-

Ἐς Τένεδον δ' ἐλθόντες, ἐρέξαμεν ἱερὰ θεοῖσιν,
Οἴκαδε ἱέμενοι· Ζεὺς δ' οὔπω μήδετο νόστον,
Σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔριν ὦρσε κακὴν ἐπὶ δεύτερον αὖτις.
Οἱ μὲν ἀποπρέψαντες ἔσαν νέας ἀμφιελίσσας,
Ἀμφ' Ὀδυσῆα ἄνακτα δαίφρονα ποικιλομήτην,
Αὖτις ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρχε Φέροντες.
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἳ μοι ἕποντο,
Φεῦγον, ἐπεὶ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων.
Φεύγων δὲ Τυδεΐδης ἱππόβοος, ὦρσε δ' ἑταίρους·
Ὀψὲ δὲ δὴ μετὰ νῆα κίε ξανθὸς Μενέλαος,
Ἐν Λέσβῳ δ' ἔκιχεν δολιχὸν πλόον ὁρμαίνοντας,
Ἦ καθύπερθε Χίοιο νεείμεναι παιπαλόεντος,
Νήσου ἔπι Ψυρίης, αὐτοῦ ἐπ' ἀριστερὰ ἔχοντες,
Ἦ ὑπένερθε Χίοιο, παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.
Ἠιτέομεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὅ γ' ἡμῖν
Δεῖξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὔβοιαν
Τέμνειν, ὄφρα τάχιστα ὑπεκ κακότητα φύγοιμεν.
Ὦρτο δ' ἐπὶ λιγὺς ἔργον ἀήμεναι· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
Ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον· ἐς δὲ Γερηστὸν

" In Tenedum autem quum advenimus, fecimus sacra diis,
" Domum *pervenire* cupientes: Jupiter autem nondum curabat reditum,
" Infestus: qui contentionem concitavit malam secundò iterum.
" Alii quidem reversuri ascenderunt naves remis utrinque impulsas,
" Qui circa Ulyssem erant regem prudentem varii consilii,
" Rursus Atridæ Agamemnoni gratificantes.
" Sed ego cum navibus congregatis, quæ me sequebantur,
" Fugi: quoniam cognoscebam; quòd jam mala meditabatur deus.
" Fugit & Tydeïdes bellicosus, impulitque socios:
" Serò autem ad nos venit flavus Menelaus,
" In Lesbo etenim offendit de longâ navigatione deliberantes,
" An supra Chium iremus asperam,
" Ad Insulam Psyriam, ipsam à finistris habentes,
" An sub Chio, ad ventosum Mimanta.
" Rogavimus itaque deum ostendere signum: sed hic nobis
" Ostendit & jussit pelagus medium in Euboam
" Sulcare; ut quàm celerrimè infortunium fugeremus.
" Cœpit autem stridulus ventus spirare; hæ verò valdè velociter
" Piscosas vias percurrerunt; & ad Geræstum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

159. Ἐρίξαμεν.] Ἐπράξαμεν, ἐθύσαμεν.

164. Ἦρχε.] Ἐπῄνητο.

168. Μετὰ νῆϊν.] Ὡς πρὸς ἡμᾶς, μετ' ἡμᾶς.

169. Λέσβῳ.] Λέσβου, νῆσον Τροίας, ἔχουσα πόλεις, Πύῤῥαν, Ἔρεσσον, Μιτυλήνην, Μήθυμναν, Ἄντισσαν. Ἔκιχεν.] Κατέλαβεν. Δολιχὸν πλόον ὁρμαίνοντας.] Διανοουμένους πρὸς μακρὸν πλοῦν.

170. Καθύπερθε.] Ὑπερόντος. Νεείμεναι.] Περᾶσαι, ἀντὶ τοῦ πλεῖσαι. Παιπαλοέσσης.] Τραχείας.

171. Νήσου ἔπι Ψυρίης.] Νησίδιόν ἐστι λυπρὸν ἀπέχον σταδίους π', τῆ Χίᾳ· ὃ καὶ αἰγιαλὸν ἔχει, ἐν ᾧ ἐστὶ λιμὴν ὑποδεχόμενος ὑπὸ τοῦ Αἰγαίου πλαγίως παραπλεομένας τὰς ναῦς· μίμνουσι Δημοσθένης· εἶτα ἡ νῆσος Χίου μίαν τῶν Ψυρῶν φησὶ Μίμαντα. Αὐτοῦ ἐπ' ἀριστερὰ ἔχοντες.] Τοῦτο Χίον λέγει.

172. Παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.] Ὁ Μίμας, ὄρος τῆς Μιμαντίδος, ἐπὶ τῆς παραλίας, ὁμωνύμου. Ἠνεμόεντα.] Ἀνέμοις καταπνεόμενον, κατήφορον, ὑψηλόν. Ὑπένερθε.] Ὑποκάτωθεν. Ἐρυθρῶν Ἰωνίας, ἄντικρυς Χίου, τῆς νήσου.

173. Ἠιτέομεν.] Ἠτοῦμεν, παρεκαλοῦμεν. Φῆναι.] Δεῖξαι.

174. Ἠνώγει.] Ἐκέλευεν. Πέλαγος μέσον.] Τοῦ τότε μέσου ὁδὸν. Εὔβοιαν.] Νῆσον, ἐγγὺς Ἀθηνῶν.

175. Τέμνειν.] Διαπερᾶν. Κακότητα.] Τὸν κίνδυνον, τοῦ κακίαν.

176. Οὖρος.] Πόμπιμος ἄνεμος. Ἀήμεναι.] Πνεῖν, φυσᾶν.

177. Ἰχθυόεντα κέλευθα.] Τὴν θάλασσαν λέγει. Γερηστόν.] Γερηστὸς, λιμὴν Εὐβοίας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

169. Ἔρεσσον) *Aloysii* MS. & *Stephanus* περὶ πόλεων, Ἔρεσον legunt, undè *Theophrastus* Ἐρέσιος. *Strabo* tamen Ἐρεσὸς legit, cum Duplici σ'. & *Acuto* in ultimâ.

172. Παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα) Ὁ Μίμας, ὄρος Ἐρυθρῶν &c. Ità corrigo, Auctoritate MSti *Aloysiani*, quod legit imprimis, Μίμας δ' ὄρος ἐρυθρὸν ἐν Ἰωνίας, ἄντικρυς Χίου τῆ νήσῳ. Ἐρυθρὸν corrigo, in Ἐρυθρῶν, & ἐν rejicio, à *Strabone* doctus; qui Montem hunc ad *Erythras* ponit, quam & ille *Jonia* Civitatem docet, fol. 645. & *Stephanus* περὶ πόλεων, v. Ἐρυθραί. Quod olim in fine hujus *Scholii* sequebatur, Μίμαντα) Ὁ Μίμας, ὄρος ἐρυθρὸν ἀντικρὺ Χίου, nunc deleo, cùm omnem ejusdem vim in principio extractam habeas. De Gigante *Mimante*, vid. *Horat.* l. 3. Od. iv. Sed quid *Typhœus*, aut validus *Mimas* &c.

Ἐγγὺς

Ἐννύχιαι καταέγχλο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
Πόλλ' ἐπὶ μήρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες.
Τέτρατον ἦμαρ ἔην, ὅτ' ἐπ' Ἀργείῃ νῆας ἔεισας
Τυδείδεω ἕταροι Διομήδεος ἰπποδάμοιο
Ἕξασαν· αὐτὰρ ἔγωγε Πύλονδ' ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔσθη
Οὖρος, ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς παρέπεμπεν ἄπαντα.
Ὣς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπευθής· οὐδέ τι οἶδα
Κείνων, οἵ τ' ἐσάωθεν Ἀχαιῶν, οἵ τ' ἀπόλοντο.
Ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἠμετέροισι
Πεύσομαι, ἢ θέμις ἐστί, δαήσεαι, οὐδέ σε κεύσω.
Εὖ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμώρους,
Οὓς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός.
Εὖ δ' Φιλοκτήτεω, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν·
Πάντας δ' Ἰδομενῆα Κρήτηνδε εἰσήγαγ' ἑταίρους,
Οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ ὕπνον ἀπούρας·
Ἀτρεΐδην δ' ἢ κ' αὐτοὶ ἀκήκοατε, νόσφιν ἐόντες,
Ὡς τ' ἦλθ', ὡς τ' Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
Ἀλλ' ἦτοι κεῖνος μὲν ὑπεξέφυγεν ἀπέτισεν·

" Nocturnæ deductæ sunt; Neptuno autem taurorum
" Multas coxas imposuimus, pelagus magnum emensi.
" Quartus dies erat quando in Argis naves æquales
" Tydidæ socii Diomedis bellicosi
" Constituêre: Sed ego Pylum versus cursum tenui; nec unquam defuit
" Ventus, postquam primùm deus præmittere.
" Sic veni, dilecte fili, insciusque; nec scio quicquam
" De illis, qui servati sint Achivorum, quique perierint.
" Quæcunque autem in domibus sedens nostris
" Audivi, quatenus fas est, doceberis, neque te celabo.
" Benè quidem Myrmidonas dicunt redisse hastâ exercitatos,
" Quos duxit Achillis magnanimi præclarus filius.
" Benè autem Philoctetem, Poantis illustrem filium;
" Omnes autem Idomeneus in Cretam duxit socios,
" Qui fugerunt ex bello: pontus etenim ipsi nullum abstulit.
" Atridem verò & ipsi auditis, quanquam procul sitis,
" Et quomodò venit, & quomodò Ægisthus moliturque est tristi mortem:
" Sed ille quidem etiam miserabilitèr persolvit:

ΣΧΟΛΙΑ.

178. Ἐννύχιαι.] Ἑωθιναὶ, ἀπὸ νύκτα.

179. Μετρήσαντες.] Διελθόντες, ἀφ' ἱππασίας, ἀπὸ μέτρου ἱππάσαντες.

182. Ἔσθη.] Ἐσθίσθη. ἐπαύσατο.

183. Ἄπαντα.] Πάντα.

184. Φίλε τέκνον.] Ἤτοι ὡς τὸ Σημαινόμενον ἀπέτισε φίλος· τὸ γὰρ τέκνον ἀδύνατον· ἢ ὡς τὸ συνάνυμον, τὸ παῖς. Ἀπευθής.] Μηδὲν πυνθανόμενος, ἢ ἀκήκοας.

185. Ἐσάωθεν.] Ἐσώθησαν.

187. Πεύσομαι.] Πυνθάνομαι, ἀκούω. Ἢ θέμις.] Ὡς δίκαιον, ὡς ὁ νόμος. Δαήσεαι.] Μαθήσῃ. Κεύσω.] Κρύψω.

188. Εὖ μὲν Μυρμιδόνας.] Οἱ ποιηταὶ τὴν Νεοπτόλεμον εἰς τὴν Ἤπειρον ἐλθεῖν λέγουσι.

192. Πόντος δέ οἱ ὕπνον ἀπούρας.] Οὐκ ἀπήλαυσεν ὁ πόντος πᾶς, ὅς τι ὑπὸ καπετόλιον πνεῖ.

194. Ἐμήσατο.] Διεπράξατο, εἰργάσατο.

195. Ἐπισμυγερῶς.] Ἐπιπόνως, τὸ μίτρον μετειλημμένως. Αἰολικῶς ἢ ἐστὶν, ἐπιπόνως.

NOTÆ.

179. Πόντ' ἐπὶ μήρ' ἔθεμεν) Ità *Eustath.* & *H. Steph. Florentina* verò *μηρὲ ἔθεμεν*, quam *Lectionem* sunt qui defendunt, per *συνεκφώνησιν* contrahentes Duas breves in unam longam. Verùm non modò *μηρία Homero*, sed & *μηρὰ*, ut *Odyss. ν'.* v. 27.

185. Ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι) *Ultima* ἔ ἐνὶ producitur, vi *Toni sui* & ob *μ'*. ut *β'*. v. 338.

NOTÆ IN SCHOLIA.

184. Ἀπήντησε φίλος· τὸ δὲ) Olim *ἀπήντησε· φίλος δὲ τὸ* &c. impeditissimè; quod nisi *Aloysii* MS. diremisset, ità legerem, *Φίλος δὲ ἀρσενικὸν, τὸ δὲ τέκνον οὐδέτερον.*

195. Ἐπισμυγερῶς) Ità pro *σμυγερῶς* lego, quià simplex nullo modo hic locum potest habere, & *Hesych.* Ἐπισμυγερῶς· Ἐπιπόνως. Agnosco vocem *σμυγερῶς*, aliàs occurrere; verùm in *Textu* hujus loci, nequaquam; quare neque in *Scholiis*, in quibus Verba *Textûs* repeti debent. Μετειλήφθαι lego, pro corrupto illo *μετηλλάχθαι*, *Impress.* & *μετηλεκτῆσθαι*, *Aloysian.* & *Aldin.*

VARIÆ LECTIONES.

179. Μὴρ' ἔθεμεν) *γρ. μηρὲ ἔθεμεν*, *Florentin.* vid. Not ad *Textum.*

185. Οἵ τ' ἐσάωθεν) *γρ. οἵ π σάωθεν*, MSS. *GC.* & *Aloysii*; in *Schol.* enim ibi, & in *Ald.* Σάωθεν) Ἐσώθησαν.

195. Ἐπισμυγερῶς) *γρ. ἐπὶ σμυγερῶς*, Vid. Not. in *Er. Schol.*

Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα κατακτάμενον λιπέσθαι
Ἀνδρός· ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐτίσατο πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
Καὶ σύ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε,
Ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Καὶ λίην κεῖνος μὲν ἐτίσατο, καί οἱ Ἀχαιοὶ
Οἴσουσι κλέος εὐρύ, καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδήν.
Αἴ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναμιν περιθεῖεν
Τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
Οἵτε μοὶ ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
Ἀλλ' οὔ μοι τοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
Πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὴ χρὴ πάλαμῃ ἔμπης.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Ὦ φίλ', ἐπειδὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες,
Φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλὺς
Ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν, κακὰ μηχανάασθαι·
Εἰπέ μοι, ἦε ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἦ σέ γε λαοὶ
Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ὑποσπόμενοι θεῶν ὁμφῇ;
Τίς δ' οἶδ', εἴ κέ ποτε σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθών,
Ἢ ὅγε μοῦνος ἐών, ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
Εἰ γάρ σ' ὡς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὡς τότ' Ὀδυσῆϊ περικήδετο κυδαλίμοιο,

" Adeò bonum, & filium interempti relictum esse
" Viri, quoniam & ille i.e. *Orestes* ultus est patricidam
" Ægisthum dolosum, qui ejus patrem inclytum interfecerat.
" Et tu, amice, valdè enim te video bonúmque magnúmque,
" Fortis esto; ut aliquis tibi, & posterorum benè dicat.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" O Nestor Neleiade, magna gloria Græcorum,
" Et jure ille quidem ultus est, & ei Græci
" Deferent gloriam latam, & posteris præconium.
" Utinam enim mihi tantam dii vim dedissent
" Ulciscì procos injuriæ molestæ *causa*,
" Qui me contumeliâ afficientes nefanda moliuntur.
" Sed neutiquam mihi hujusmodi destinârunt dii honorem,
" Patríque meo & mihi; nunc igitur opus est pati nihilo secius.
Hunc excepit verbis Gerenius eques Nestor,
" O amice, quandoquidem de his me admones & loquutus es,
" Ferunt procos, tuam matrem propter, multos
" Domi, te invito, mala machinari.
" Dic mihi, an lubens victus es, an te cives
" Odio habent publicè, sequentes dei impulsum?
" Quis novit, an aliquando ipsorum violentiam puniet, quando venerit,
" Sive ille solus, sive universi Achivi?
" Si enim te sic vellet amare cæsia Minerva,
" Quemadmodum Ulyssis quondam supra-modum curam habuit glorioſi

ΣΧΟΛΙΑ.

196. Καταφθιμένοιο.] Ἀποθανόντος. Λιπέσθαι.] Καταλειφθῆναι.
205. Αἴ γὰρ ἐμοί.] Εἴθε γὰρ ἐμοί.
206. Ὑπερβασίης.] Ὑπερηφανίας.
208. Ἐπέκλωσαν.] Εἱμαρμένον γενέσθαι ἐποίησαν. Ὄλβον.] Εὐδαιμονίαν.
209. Τετλάμεν.] Καρτερεῖν.
213. Μηχανάασθαι.] Ἐπινοεῖν.
214. Ὑποδάμνασαι.] Ὑποτάξαι.
215. Ἐχθαίρουσι.] Μισοῦσιν. Ἐπισπόμενοι.] Ἀκολουθοῦντες καὶ πειθόμενοι. Ὁμφῇ.] Χρησμῷ, κληδόνι, μαντείᾳ.

NOTÆ.

196. Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα κατακτάμενον λιπέσθαι) Hunc locum egregiè ornat Ælian. Hist. Animal. l. 4. c. 45. De *Leone*, socii sui *Canis* necem, ab *Urso* vindicante.
198. Αἴγισθον δολόμητιν) Hic *Dolus malus* damnatur. Vid. ad v. 121.

VARIÆ LECTIONES.

204. Ἐσσομένοισιν ἀοιδήν) γρ. ἐσσομένοισι πυθέσθαι. *H. Steph.*
211. Ἔειπες) γρ. ἔειπας, *H. Steph.*
219. Περικήδετο) γρ. πείρι κήδε.

Δήμῳ

Δήμῳ ἔπι Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί·
Οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεὸς ἀναφανδὰ φιλεῦντας,
Ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη·
Εἰ σ' ὕπως ἐθέλοι φιλέειν, κήδοιτό τε θυμῷ,
Τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο.
Τόνδ' αὖτε Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὦ γέρον, ὔπτω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι οἴω·
Λίην γὰρ μέγα εἶπες· ἄγαν μ' ἔχει· οὐκ ἂν ἔμοιγε
Ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὣς ἐθέλοιεν.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τηλέμαχος, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Ῥεῖα θεὸς γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαῶσαι.
Βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι,
Ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιον, ὡς Ἀγαμέμνων
Ὤλετ', ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἧς ἀλόχοιο.
Ἀλλ' ἦτοι θάνατον μὲν ὁμοίιον οὐδὲ θεοί περ
Καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν· ὁππότε κέν δὴ
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, κηδόμενοί περ.
Κείνῳ δ' οὐκ ἔτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλά οἱ ἤδη
Φράσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
Νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
Νέστορ'· ἐπεὶ περὶοιδε δίκας ἠδὲ φρόνιν ἄλλων·
Τεὶς γὰρ δὴ μιν φασὶν ἀνάξασθαι γενεὰ ἀνδρῶν·

" Populo in Troianorum, ubi passi sumus dolores Græci:
" Non enim unquam vidi usque adeò deos manifestè amantes,
" Quemadmodum illi manifestè astitit Pallas Minerva;
" Si te, *inquam*, adeò vellet amare, curaréque in animo,
" Sanè quispiam illorum utique oblivisceretur nuptiarum.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" O senex, nondum hunc sermonem perfectum iri existimo:
" Supra modum enim magna dixisti, stupor me tenet; non utique mihi
" Speranti ea contingerent; neque si dii sic velient.
Hunc rursus alloquebatur dea cæsia Minerva,
" Telemache, quod tibi dictum effugit septum dentium?
" Facile Deus sanè, si voluerit, etiam ex longinquo virum servaverit.
" Mallem verò ego etiam dolores multos passus
" Domum redire, & reditûs diem videre,
" Potiùs quàm veniens perire in propriâ domo; veluti Agamemnon
" Periit, ab Ægisthi fraude & suæ uxoris.
" Verum enimverò mortem omnibus communem, neque dii ipsi
" Etiam ab amato viro volunt arcere, quandocunque tandem
" Fatum pernitiosum corripuerit asperæ mortis.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" Mentor, nè amplius hæc differamus, tristes licet:
" Illi verò non ampliùs reditus certus; sed ei jam
" Destinârunt immortales mortem & fatum nigrum.
" Nunc verò volo aliud inquirere & interrogare
" Nestorem, quoniam præ *aliis* novit jura & prudentiam:
" Ter enim ipsum dicunt imperâsse facultis virorum,

ΣΧΟΛΙΑ.

221. Ἀναφανδά.] Ἐκ τῆ φανερῆ, φανερῶς. Φιλοῦντας.] Φιλοῦντας.
223. Κήδοιτο.] Φροντίζοι.
224. Ἐκλελάθοιτο.] Ἐπιλαθοίτο.
231. Σαώσαι.] Σῶσαι, ἀντὶ τῆ σώσῃ.
234. Ἐφέστιος.] Ἐπὶ ἑαυτῷ ἑστίας, εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν.
235. Ὁμοίιον.] Τὸν ὁμοίως ἐπὶ πάντας καὶ φύσιν ἐρχόμενον.
238. Μοῖρα.] Θεσπιζικὴ ἀνάγκη.
240. Λεγώμεθα.] Διαλεγώμεθα. Κηδόμενοί περ.] Καίτοι λυπούμενοι.
241. Ἐτήτυμος.] Ἀληθής.
242. Φράσαντο.] Ἐβουλεύσαντο.
244. Δίκας.] Δίκαια, καθηγεῖται. Φρόνιν.] Φρόνησιν.
245. Ἀνάξασθαι.] Βασιλεῦσαι.

VARIÆ LECTIONES.

223. Οὕτως ἐθέλοι) κ. ὕπως γ' ἐθέλοι malè; ὕπω γ' ἐθέλοι, melius.
227. Οὐκ) κ. οὐδ', *H. Steph.*
230. Τηλέμαχε) κ. Τηλέμαχε, malè.
240. Λεγώμεθα) κ. λεγώμεθα, *H. Steph.* & MS. GC. & *Aldin.* Schol. & Text. & melior *Lectio.*

Ὥς τε μοὶ ἀθανάτοις ἰνδάλλεσθ' εἰσορόωσιν.
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, σὺ δ' ἀληθὲς ἔνισπε,
Πῶς ἔθανε Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;
Πῇ Μενέλαος ἔλιπε; πίνα δ' αὐτῷ μήσατ' ὄλεθρον
Αἴγισθος δολόμητις; ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω.
Ἦ οὐκ Ἄργεϊ ἦεν Ἀχαιϊκῷ, ἀλλά πη ἄλλῃ
Πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὁ δ', θαρσήσας κατέπεφνε;
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τοίγαρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύω.
Ἦτοι μὲν τόδε κ' αὐτὸς ὀΐεαι, ὡς κεν ἐτύχθη·
Εἰ ζώοντ' Αἴγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔπετμεν
Ἀτρεΐδης, Τροίηθεν ἰὼν, ξανθὸς Μενέλαος·
Τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτλὸν ἐπὶ γαῖαν ἔχυσαν,
Ἀλλ' ἄρα τόν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
Κείμενον ἐν πεδίῳ ἑκὰς ἄστεος· οὐδέ κε τίς μιν
Κλαῦσεν Ἀχαιϊάδων· μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον.
Ἡμεῖς μὲν γὰρ κεῖθι πολέας τελέσσαμεν ἄεθλους
Ἤματα· ὁ δ' εὐκηλεῖ μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο
Πόλλ' Ἀγαμεμνονίῃ ἄλοχον θέλγεσκε ἐπέεσσιν,
Ἤθ' ἤτοι τοπρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικὲς
Δῖα Κλυταιμήστρη, φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι·

" Atque mihi immortalibus æquiparatur aſpectu.
" O Neſtor Neleida, tu verò verum dic,
" Quomodo mortuus eſt Atrides latè imperans Agamemnon?
" Ubi Menelaus erat? Quam illi machinatus eſt mortem
" Ægiſthus doloſus? Quoniam occidit ſe multò præſtantiorem.
" Annon in Argo erat Achaico *Menelaus?* An alicubi alibi
" Errabat apud homines, ille verò ſumpto animo interfecit?
Huic reſpondit deinde Gerenius equeſtris Neſtor,
" Profectò ego tibi, fili, vera omnia dicam:
" Enimverò quidem hoc ipſe ſuſpicaris, quemadmodum reverà accidit:
" Si viventem Ægiſthum in ædibus inveniſſet
" Atrides, à Trojâ profectus, flavus Menelaus;
" Sanè ei néque mortuo fuſilem terram infudiſſet,
" Sed certè canèſque & aves comediſſent
" Jacentem in campo procul ab urbe; neque ulla ipſum
" Deploràſſet Achivarum: valdè enim ingens admiſit facinus.
" Nos quidem illic *in Trojâ* multa obeuntes certamina,
" Aſſidebamus; ille interim deſidioſus in ſeceſſu Argi equos-paſcentis
" Multùm Agamemnoniam uxorem demulſit verbis:
" Ipſa quidem anteà certè abnuebat facinus indignum
" Diva Clytemneſtra; mente enim utebatur bonâ;

ΣΧΟΛΙΑ.

246. Ἰνδάλλεσθ'.] Ὁμοιοῦται, φαίνεσθ'. φαντασιοῦσθ'. Εἰσορόωσιν.] Ὁρᾷν, ἀντὶ τοῦ ὁρῶντι, βλέποντι.
249. Μήσατο.] Εἰργάσατο, ἐπιχείρησε.
250. Δολόμητις.] Δόλια βεβουλευμένος. Κτάνε.] Ἀπέκτεινε, ἐφόνευσεν. Ἀρείω.] Βελτίονα.
251. Ἦ οὐκ Ἄργεϊ ἦεν Ἀχαιϊκῷ.] Ἄρα οὐκ ἐν τῷ Ἄργει ἦν τὸ Ἀχαϊκόν;
252. Κατέπεφνεν.] Ἀνεῖλεν.
254. Ἀγορεύω.] Λέξω, εἴπω.
256. Ἔπτμεν.] Κατέλαβεν.
257. Τροίηθεν.] Ἀπὸ τῆς Τροίας.
258. Χυτλὸν.] Τὸ ἐπιχεόμενον τοῖς νεκροῖς γῆν.
259. Οἰωνοί.] Σαρκοφάγοι ὄρνιθες. Κατέδαψαν.] Κατέφαγον.
261. Μέγα μήσατο ἔργον.] Νῦν μέγα καὶ χαλεπὸν ἐβουλεύσατο· ὃ ἐστιν ἔργον χαλεπὸν ἐμηχανήσατο.
262. Τελέσσαμεν.] Ἐκτελέσαμεν.
263. Μυχῷ Ἄργεος.] Τῷ ἐσωτάτῳ μέρει τοῦ Ἄργους.
264. Θέλγεσκε.] Ἠπάτα.
265. Ἔργον ἀεικές.] Τὸ μοιχείαν.
266. Δῖα Κλυταιμήστρη.] Δῖα, εὐγενὴς, ἐκ τοῦ μεγαλοῦσθαι. Φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι.] Φρεσὶν ἀγαθαῖς.

NOTÆ.

246. Ὥστε μοὶ ἀθανάτοις ἰνδάλλεσθαι) Κατ' ἐκεῖνο δ' Θάλητος, Πρεσβύτερον τὸ ὄντως Θεὸς ἀγέννητον γάρ. *Diog. Laert.* l. 1. §. 35.
251. Ἦ οὐκ Ἄργεϊ ἦεν Ἀχαιϊκῷ) Ἦ οὐκ ἦν ἐν τῇ Λακωνικῇ; Οὐ μόνον γὰρ Ἄργος, ἡ Πελοπόννησος, ἀλλὰ ἰδίως ἡ Λακωνικὴ, Ἄργος καλεῖται. *Euſtath.* fol. 220. lin. 16. Vid. *Nicolaum Cragium*, De *Lacedæm.* Republ. l. 1. c. 1. & *Straben.* Geograph. l. 8. fol. 365. & 369. De voce Ἀχαιϊκὸν, vid. ad *Iliad.* ε'. v. 141.

NOTÆ IN SCHOLIA.

249. Μήσατο) Emendo tantùm & lego ἐπιχείρησε, pro ἐπιχείσαθε &c.
251. Ἀχαιΐας) Ità ſcribo & emendo pro corrupto Ἀχαιϊκῆς, ex MSto *Aloyſii.*

VARIÆ LECTIONES.

251. Ἦ) γρ. ἤ. Ἀχαιϊκῷ) γρ. Ἀχαϊκὲ, *Euſtath.* fol. 1465. lin. 61. omittit *H. Steph.*
260. Ἄστεος) γρ. Ἄργεος, *H Steph.*
266. Κέχρηθ') γρ. κέχρηθε. *Euſtath.* fol. 1466. l. 36.

Πὰρ

Πὰρ γὰρ ἕλω ϗ ἀοιδὸς ἀνὴρ, ᾧ πολλ' ἐπέτελλεν
Ἀτρεΐδης, Τροίηνδε νεὼν, εἴξυθαι ἄκοιτιν.
Ἀλλ' ὅτε δή μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,
Δὴ τότε τὸν μὲν ἀοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην,
Κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἔλωρ ϗ κῦρμα γενέσθαι·
Τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὅνδε δόμονδε.
Πολλὰ δ' μετ' ἔκηε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
Πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆφεν, ὑφάσματά τε, χρυσόν τε,
Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ ἤπτετο θυμῷ.
Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηθεν ἰόντες,
Ἀτρεΐδης ϗ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
Ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἱερὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηνῶν,
Ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐπιχόμενος κατέπεφνε,
Πηδάλιον μὲν χερσὶ θεοπρεπὲς νηὸς ἔχοντα,
Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἁπάντων φῦλ' ἀνθρώπων
Νῆα κυβερνῆσαι, ὁπότε σπέρχοιεν ἄελλαι.

" Etenim aderat cantor vir, cui plurimùm mandârat
" Atrides, ad Trojam profecturus, servare uxorem.
" Sed cùm jam ipsam fatum deorum irretivit *ad hoc*, *ut* domaretur,
" Jam tum ipsum cantorem ducens in insulam desertam,
" Dereliquit avibus lanienam & prædam fieri;
" Ipsam verò volens volentem duxit suam in domum.
" Multa autem fœmora adolebat deorum super sacra altaria;
" Multáque Donaria suspendit, vestésque, aurúmque,
" Quòd perfecisset magnum negocium, quod nunquam sperâsset in animo.
" Nos quidem simul navigabamus Trojâ profecti,
" Atrides *Menelaus* & ego, amica cognoscentes invicem:
" Sed cùm ad Sunium sacrum pervenimus, promontorium Athenarum,
" Illic gubernatorem Menelai Phœbus Apollo
" Suis suavibus telis superveniens occidit,
" Clavum in manibus currentis navis gestantem,
" Phrontin Onetoridem; qui vincebat secula hominum
" In nave gubernandâ, quoties ingruebat procella.

ΣΧΟΛΙΑ.

267. Πὰρ ϗ ἕλω ϗ ἀοιδὸς.] Συμπαρῆν ἡ αὐτῇ καὶ ἀοιδὸς· τὸ ϗ ἀρχαῖον, οἱ ἀοιδοὶ φιλοσόφων πλεῖν ἐπῆρχον. Τινὲς δὲ, κακῶς νοήσαντες, τὸ σὺν ἔσχον ἀπέδοσαν.

268. Εἴρυσθαι.] Φυλάττειν.

271. Κῦρμα.] Ἐγκόρημα, ἐπίτδειγμα.

273. Ἔκηε.] Ἔκαυσεν.

274. Ἀγάλματα.] Ἀναθήματα. Ἀνῆφεν.] Ἀνέθηκεν. Ὑφάσματα.] Ἱμάτια ὑφαντά.

275. Ἤλπετο.] Ἤλπιζεν.

278. Σούνιον.] Ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς. Ἱερὸν.] Ἱερὸν, τίμιον. Ἀφικόμεθα.] Παρεγενόμεθα. Ἄκρον Ἀθηνῶν.] Ἀπὸ τῆς πόλεως τῶν Ἀττικῶν εἴρηκεν.

282. Φρόντιν Ὀνητορίδην.] Παρὰ τὸ φροντίζειν ϗ ὄνησιν εἶναι, πίπλακε τὸ ὀνόμαζε. Ἐκαίνυτο.] Ἐνίκα. κυρίως δὲ τὸ καίνυσθαι, τὸ κτείνεσθαι νικῆσαι· καίνειν γὰρ τὸ φονεύειν ἐστί. τὸ δὲ ἐπέρχειν, ἀντὶ τοῦ κατασείειν.

NOTÆ.

267. Πὰρ γὰρ ἕλω νὴ ἀοιδὸς) *Strabo*, l. 1. fol. 16. νὴ Ὅμηρος δὲ τὸν ἀοιδὸν σαφηνιστὴς εἴρηκεν, καθάπερ τὸν τῆς Κλυταιμνήστρας φύλακα, κλ. *Athenæ.* l. 1. fol. 14. Σάφες δὲ ποιῆσαι τὸ τῶν ἀοιδῶν γένος ϗ φιλοσόφων ἀφῆσαι ἐπεῖχον. Vid. *Gisberti Cuperi* Apotheosin *Homeri*, p. 115. *Eustath.* fol. 1466. *Walæum* in Act. c. 8. v. 27. De Eunucho *Candaces*. Confer *Br. Schol.*

279. Ἔνθα κυβερνήτην) Qui suâ morte *Viri* cadebant, præsertim si inexpectatò, aut repentè, ab *Apolline* sagittis petiti dicebantur; *Mulieres*, à *Dianâ*. Etiam, qui non morbo, sed ætate; ut *Odyss. ε'.* v. 408. Etiam, de Fœminâ, in Navigatione subitò morientè, *ibid.* v. 477. *Eustath.* fol. 637. lin. 14. Ὅτι ὃ τῇ Ἀρτέμιδι, τυτθὸν τῇ σελήνῃ, τὰς αἰφνιδίως θνήσκουσας τῶν γυναικῶν ἀναπηδᾶσιν ἡ Ἑλληνικὴ δόξα· ὥσπερ ὁ Ἀπόλλων, ἥλιος, ἀπὸ λόγου τοῦ αὐφνης θνήσκειν τοὺς ἄνδρας. Vid. etiam fol. 1467. lin. 152. Vid. *Turnebi* Adversar. l. xi. c. viii. fol. 246. lin. 159. & *Everhardi Feithii*, Antiqu. *Homeric.* l. 1. c. 2. *Isaac. Casaubon.* Lection. *Theocrit.* c. x. in ipso Fine.

NOTÆ IN SCHOLIA.

267. Πὰρ ϗ ἕλω νὴ ἀοιδὸς) MSS. ᾠδὸς, & ᾠδοὶ legunt, in *Scholio*.

274. Quæ inter Ἀγάλματα & Ὑφάσματα, pono, id Duorum MSS. facio auctoritate.

282. Pro τὸν κλείναντα, Lego eadem auctoritate, τὸ κλείναντα νικῆσαι, ut τὸ referatur ad νικῆσαι.

VARIÆ LECTIONES.

275. Ἤλπετο) γρ. ἵλπετο, *Br. Schol.* Verùm ἵλπετο sonantius, & ferè in *Iliade* occurrit.

280. Ἀγανοῖς βελέεσσιν) γρ. ἀγανὸν βέλεσσι, *H. Steph.* & alii Codd. verùm *Iliad. α'.* v. 759. ut hîc Nos.

283. Σπέρχοιεν) γρ σπέρχωσι, *H. Steph.*

Ὡς ὁ μὲν ἔνθα κατέσχεθ', ἑπειγόμενός περ ὁδοῖο,
Ὄφρ' ἕταρον θάπτοι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερείσειεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος, ἰὼν ἐπὶ οἶνοπα πόντον
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
Ἵξε θεῶν, τότε δὴ φυγέμεν εὐρὺν ὀπωπὴν
Ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' ἀϋτμένα χεῦε,
Κύματά τε τροφόεντα, πελώρια, ἶσα ὄρεσσιν·
Ἔνθα διατμήξας, τὰς μὲν Κρήτῃ ἐπέλασσεν,
Ἧχι Κύδωνες ἔναιον, Ἰαρδάνῳ ἀμφὶ ῥέεθρα.
Ἔστι δέ τις λιστὴ, αἰπεῖά τε εἰς ἅλα πέτρη,
Ἐσχατιὴ Γόρτυνος, ὁ νηρηϊδῖ πόντῳ·
Ἔνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ
Ἐς Φαιστόν· μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει.
Αἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἦλθον, σπυδῇ δ' ἤλυξαν ὄλεθρον
Ἄνδρες, ἀταρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν
Κύματ'· ἀταρ τὰς πέντε νέας κυανοπρῳρείδας

" Sic ille quidem ille detentus eſt, feſtinabundus licet ad iter,
" Ut ſocium ſepeliret, & parentalia parentaret.
" Sed quando utique & ille vadens in obſcurum pontum
" In navibus cavis, Malearum montem excelſum
" Pervenit currendo, tum certè inviſum iter lato conſpectu Jupiter
" Decrevit: ſtridulorumque ventorum flatum effudit,
" Fluctuſque intumeſcebant ingentes, æquales montibus.
" Illic ſejungens *Jupiter* claſſem, has quidem *Naves* Cretæ admovit;
" Ubi Cydones habitabant, Jardani circa fluenta.
" Eſt autem quædam levis, præruptáque in mare petra,
" Ad fines Gortynis, in obſcuro ponto:
" Huc Auſter ingentem fluctum ad ſiniſtrum promontorium pellit
" Ad Phæſtum: parvulus autem lapis ingentem fluctum impedit.
" Illi quidem huc venerunt: vix autem effugerunt mortem
" Viri: cæterùm naves ſanè ad ſaxa fregerunt
" Fluctus: cæterùm quinque naves cæruleis-proris

ΣΧΟΛΙΑ.

284. Κατίσχετο.] Ἐν λιβῒ κατεχέθη.

285. Κτερείσειεν.] Ἐνταφιάσῃ.

277. Μαλειάων ὄρος.] Τὸ Μαλέαν λέγει, τὸ ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς.

289. Ἐφράσατο.] Ἐβουλεύσατο. Αὐτμένα.] Ἀρρενικῶς τὸν αὐτμόν, ἀπὸ ὀρθῆς, ὃ αὐτμὸς αὐτμὴν ἦν, ἡ παρὰ τὸ σφοδρόν. Χεῦε.] Ἔβαλεν.

290. Τροφόεντα.] Ηὐξάνοντα. Πελώρια.] Μεγάλα.

292. Κύδωνες.] Ἔθνος Κρήτης, ἀφ' οὗ Κυδωνία, πόλις Κρήτης, πορθμὸν ἔχουσα Ἰαρδάνιον.

293. Ἔστι δέ τις Λιστή.] Λεῖα πέτρα· ἢ καθὰ μεταθασμὸν, εἶπεν τὸν νῦν καλούμενον παρὰ τοῖς Κρησὶ, σὺν τῷ β'. Βλίστη. ἔστι δὲ ἀκρωτήριον τῆς Γορτυνίας· ὅθεν Κρῆτης, σὺν τῷ ι', γράφει Λιστίη.

294. Ἐσχατιὴ.] Ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις.

295. Σκαιὸν.] Δεινὸν, χαλεπόν.

296. Φαιστόν.] Ἀκρωτήριον τῆς Γορτύνης, ἀπὸ μὲν τῶν ἄλλων μερῶν λίαν ἐπικλυζόμενον, ὡς εἰ βραχεῖά τις αὐτῇ γίνηται· ἀπὸ δὲ μεσημβρίας ὃ ὅλως, καὶ τε δὴ τότε μίγνυται ἐγείρουσι κύματα· ἀφ' ὃ τὸ, καὶ τῶν τὸ μὲν ἀναπήσας εἰς θάλασσαν πέτρας ἐφεράσσεσθαι τε κύματα. τινὲς δὲ τῶν Φαιστὸν, πόλιν τῆς Κρήτης λέγουσιν, ὅπερ ἐχρῶντο Ἐπιμενίδης. Μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει.] Τὸ δὲ ὑπὸ δέ ποτε κῦμα τῶν Φαιστὸν ἐν ἐποίει ἀλίμενον, εἰ μὴ ἀνακείμενος ὁ λίθος ἐκώλυεν εἰσὸς μέγα γίνεσθαι κῦμα ἀναχαζομένων ἐξ αὐτὸν τὸ κυμάτων· γράφεται δὲ, Μαλέης ὃ λίθος. Μάλεσον γὰρ ὀνομάζεται ἀφ' ὃ Φαιστίων λιμένος ἀκρωτήριον. Ἀποέργει] Ἀποκωλύει.

297. Ἤλυξαν.] Ἐξέφυγον.

298. Σπιλάδεσσι.] Παρὰ λίθοις πέτραις, παρὰ τὸ ἐσπιλῶσθαι· ἢ παῖς καθὰ θάλασσαν ἀναπεληθείσας ὑπὸ ὀλίγῳ ὕδατι. Ἔαξαν.] Ἔκλασαν.

NOTÆ.

290. Κύματά τε τροφόεντα) Vid. ad *Varias Lectiones.*

Ibid. Ἴσα ὄρεσσιν) Hinc *Virgil.* Æn. l. 1. v. 109. —præruptus aquæ Mons.

NOTÆ IN SCHOLIA.

290. Τροφόεντα) Ηὐξάνοντα. Ità Duo MSS. *Aldus*, & Codex *Hervag.* quare procul ablego Codd. *Impreſſorum* delirium, τροφόεντα) ηὐξάνοντα, quod evidenter corruptum, pro noſtrâ *Lectione*, aliàs enim αὐξάνεται ſcriberetur. Vid. *Var. Lection.*

296. Ἄλλων μερῶν, pro πολλῶν κυμάτων, lego, ex *Euſtathio* fol. 1469. lin. 13.

VARIÆ LECTIONES.

289. Ἐπ' αὐτμένα χεῦε) γρ. ἐπ' αὐτμένα χεύας, *H. Steph.*

290. Τροφόεντα) γρ. τροφόεντα, *H. Steph.* Τροφόεσσα, MSS. *GC. Aloyſiuſque*, *Aldus*, & *Hervag. Br. Schol.* quæ *Lectio* videtur hîc proba & ſana; at in *Iliad.* ο'. v. 621. Τροφόεντα, vel τροφόεντα omnino legendum.

295. Ποτὶ] γρ. πρὸς *H. Steph.*

296. Μικρὸς δὲ λίθος) γρ. Μαλέης ὃ λίθος, *Br. Schol.*

Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
Ὡς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων,
Ἠλᾶτο ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.
Τόφρα δὴ ταῦτ' Αἴγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρά,
Κτείνας Ἀτρεΐδην· δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ.
Ἑπτάετες δ' ἤνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης·
Τῷ δέ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἦλυθε δῖος Ὀρέστης
Ἂψ ἀπ' Ἀθηνάων, κτεῖνε δ' ἔκτανε παλλοφόνηα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
Ἤτοι ὁ τὸν κλείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν
Μητρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγίσθοιο·
Αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.
Καὶ σύ, φίλος, μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο,
Κτήματά τε προλιπών, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
Οὕτω ὑφορμαίνῃς· μή τοι κατὰ πάντα φάγωσι
Κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηυσίλιον ὁδὸν ἔλθῃς.
Ἀλλ' ἴθι μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαί τε καὶ ὀτρύνω
Ἐλθεῖν· κεῖνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν
Ἐκ τῶν ἀνθρώπων, οὕθεν κ' ἔλπoιτό γε θυμῷ
Ἐλθέμεν, οὔτινα πρῶτον ἀποσφήλωσιν ἄελλαι
Ἐς πέλαγος μέγα τοῖον· ὅθεν τέ θ' ὑπ' οἰωνοὶ
Αὐτόετες οἰχνεῦσιν, ἐπεὶ μέγα τέ, δεινόν τε.

" Ægypto admovit ferens ventusque & unda.
" Sic ille quidem illic plurimum vi-ctum & aurum congregans,
" Errabat cum navibus ad alterius-linguæ homines.
" Interea verò illa Ægisthus molitus est domi tristia,
" Occidens Atridem: subactus est etiam populus sub illo.
" Septennio itaque imperavit divitibus Mycenis:
" Illi verò octavo in anno malum & *vindex* venit divus Orestes
" Rursus ab Athenis: occidit autem patris interfectorem,
" Ægisthum dolosum, qui illi patrem *inclytum* interfecerat.
" Sanè hic cùm hunc occidit, dedit cœnam-sepulchralem Argivis
" Matrisque invisæ & imbecillis Ægisthi:
" Eopse verò die supervenit bello bonus Menelaus,
" Plurima dona ducens, quanta illius naves ob pondus portare-poterant.
" At tu, amice, nè diutius à domo longè aberres,
" Bonisque relictis virisque in tuis ædibus
" Adeò superbis; nè tibi omnia absumant,
" Facultatibus divisis, tu verò inaniter faceris.
" Sed ad Menelaum quidem ego adhortor & consulo
" Proficisci; ille enim nupèr alicundè venit
" Ex illis hominibus, undè non speraret in animo
" Redire, quemcunque primùm abegerint procellæ
" In pelagus tam vastum: unde utique nec aves
" Intra annum venire possunt, quoniam ingens, horrendumque.

ΣΧΟΛΙΑ.

302. Ἠλᾶτο.] Ἐπλανᾶτο.
304. Δέδμητο.] Ὑπετέτακτο.
307. Ἂψ ἀπ' Ἀθηναίων.] Ὅπως ἐπαιδεύετο.
309. Τόν.] Τοῦτον τὸν Αἴγισθον. Δαίνυ.] Κατεκόσμει.
310. Μητρός τε στυγερῆς.] Φείδεται λέγων τούτων Ὀρέστου· τὸ μὲν γὰρ εὐφημότερον ἐποίησεν, ὅτι ἔθαψε τὸν μητρῷα, τὸ δὲ θαλάσσιον παρεσιώπησεν. Ἀνάλκιδος.] Ἀδυνάτου.
312. Ἄειραν.] Ἐβάστασαν.
313. Ἀλάλησο.] Πλανῶ.
314 Προλιπών.] Καταλιπών.
316. Τηυσίλιον.] Μακρὰν.
318. Εἰλήλουθεν.] Ἦλθεν.
319. Ἐκ τῶν.] Ἐξ ἀνθρώπων. Ἔλπoιτο.] Ἤλπισεν.
320. Ἀποσφήλωσιν.] Ἀποκρούσωσιν καὶ ἀποσφαλῶσι ποιήσωσιν.
322. Αὐτόετες.] Ἐν αὐτῷ τῷ ἔτει. Οἰχνεῦσι.] Παραχίνονται.

NOTÆ.

308. Ὅς οἱ) Ità lego, pro ὅ οἱ. ut aliàs in eodem versu, α'. v. 300. & suprà, v. 198. etiam in aliis Editt. *Florent. Steph. Hervag. Castell. Canzab.* priori; quare & restituo, ut *Aldina*, quanquam & aliàs ὁ, pro ὃς habet.

316. Τηυσίλιον ὁδὸν ἔλθῃς) Vid. *Meric. Casaubon.* De nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. p. 47, 48. Rectè *Br. Schol.* per μακραίαν reddunt; cum ad *Tobiæ Hebr.* referatur.

322. Αὐτόετες οἰχνεῦσιν· ἐπὶ μίζα τὸ δεινόν τε) *Ultima*, & αὐτόετες producitur, in *Casaubonâ*, vi *Finalis* & *Toni*; ut τὸ etiam ante δεινὸν, ob δ'. ἐκλελυκὸς, ut α'. v. 203.

VARIÆ LECTIONES.

302. Νηυσὶν ἐπ') γρ. νηυσὶ κατ', *H. Steph.*
307. Ἂψ ἀπ' Ἀθηναίων) γρ. αἶψ' ἀπ' Ἀθηνάων, *H. Steph.* & ἂψ ἀπὸ Φωκήων, *Eustath.* fol. 1469. lin. 38. non vidit *Steph.*

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἴθι νῦν, σὺν νηΐ τε σῇ καὶ σοῖς ἑτάροισιν·
Εἰ δ' ἐθέλεις πεζὸς, πάρα τοι δίφρός τε καὶ ἵπποι,
Πὰρ δέ τοι υἷες ἐμοὶ, οἵ τοι πομπῆες ἔσονται·
Ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
Λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸν, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπῃ·
Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένός ἐστιν.
Ὣς ἔφαθ'· ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε·
Τοῖσι δὴ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὦ γέρον, ἦτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
Ἀλλ' ἄγε, τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράσασθε δὲ οἶνον,
Ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
Σπείσαντες, κοίτοιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὥρη.
Ἠδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον· οὐδὲ ἔοικε
Δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.
Ἦ ῥα Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ' ἔκλυον αὐδησάσης.
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχυαν,
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι·
Γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
Δὴ τότ' Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδὴς
Ἄμφω ἰέσθην κοίλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι·
Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσι,
Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσειε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε,

" Sed vade nunc cum nave tuâ & tuis
" sociis:
" Aut si mavelis per terram ire, aderit
" currusque & equi,
" Aderunt tibi etiam filii mei, qui tibi
" duces erunt
" Ad Lacedæmonem florentem, ubi
" flavus Menelaus.
" Precare autem eum ipsum, ut vera
" dicat:
" Mendacium tamen non dicet: valdè
" enim prudens est.
Sic ait: sol autem descendit & tenebræ advenerunt.
His verò & dixit dea cæsia Minerva,
" O senex, profectò hæc ex officio
" dixisti:
" Sed agite, dividite quidem linguas,
& miscete vinum,
" Ut Neptuno & aliis immortali-
" bus
" Ubi libaverimus, de lecto cogitemus;
" ejus enim hora adest.
" Jam enim lumen ivit sub occasum,
" neque decet
" Diu deorum in epulo sedere, sed re-
" dire.
Dixit sanè Jovis filia; hi verò audiverunt loquutam.
His quidem præcones aquam manibus infuderunt,
Juvenes autem crateras coronârunt vino:
Diviserunt autem omnibus, auspicati à poculis;
Linguas etiam in ignem conjecerunt, surgentesque libârunt.
Cæterùm postquam libârunt, biberuntque quantùm desiderabat animus,
Tum certè Pallas & Telemachus deo-
similis
Ambo desiderabant cavam ad navem redire:
Nestor autem statim detinuit incessens verbis,
" Jupiter hoc prohibeat, & immortales
dii alii,
" Ut vos à me celerem ad navem ea-
tis,

ΣΧΟΛΙΑ.

324. Πάρα τοί.] Πάρεστι σοί.
325. Πομπῆες.] Περιπομποί.
326. Δῖαν.] Εὐδαίμονα.
327. Ἐνίσπῃ.] Εἴπῃ.
332. Τάμνετε μὲν γλώσσας.] Ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς τοὺς κρεμνοὺς, ἃ καίειν τοῖς θεοῖς, τὰς λόγους ἐπιμελουμένους· διὸ καὶ ἐπὶ μόνης τῆς Νέστορος θυσίας εἰρηται τὸ ἔθος. σύνηθες γὰρ τὸ λέγειν, σύντεμε τὰς λόγους· λέγει δὲ Ἀπίων εἶναι τὸ ἔθος, λαβόντων τῶν ὀχλῶν σύτους θύειν. Κεράσασθε δέ.] Ἀντὶ τοῦ κεράτε.
334. Κοίτοιο.] Κοίτης, ὅ ἐστιν ὕπνου.
335. Ζόφον.] Τὸ σκότος. Οὐδὲ ἔοικεν.] Οὐ πρέπον ἐστίν.
336. Θαασσέμεν.] Καθίσαι, ἀμφιέσθαι.
337. Αὐδησάσης.] Εἰπούσης.
344. Ἴεσθην.] Ὥρμησαν.
345. Καθαπτόμενος.] Φιλοφρονούμενος.
346. Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσειε.] Τὸ ὑμᾶς χρείαν ἀπ' ἐμοῦ, ὡς πιπτούσης, ἢ ἀνελόντος. Ἀλεξήσειε.] Ἀπείρξειε, κωλύσειεν.
347. Κίοιτε.] Ἀπέλθοιτε.

NOTÆ.

331. Κατὰ μοῖραν) Ultima ᾶ κατὰ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante μ'.

NOTÆ IN SCHOLIA.

345. Ὑμᾶς scribo, pro ἡμᾶς, quod malè in *Impressis*; ὑμᾶς enim in *Textu*, *Aldinâ*, & MSS. 2.

VARIÆ LECTIONES.

335. Οἴχεθ') γρ. ὤχεθ'.

Ὡς

Ὥς τεῦ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος, ἠὲ πενιχρῆ,
Ὥι ὅτε χλαῖναι καὶ ῥήγεα πολλὰ ἐνὶ οἴκῳ,
Οὕτ' αὐτῷ μαλακῶς, ὅτε ξείνοισιν, ἐνεύδειν.
Αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.
Οὐ δῆθ' δὴ τῷδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς
Νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν καταλέξεται, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
Ζώω· ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωμαι,
Ξείνους ξεινίζειν, ὅστις κ' ἐμὰ δώματ' ἵκηται.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικε
Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον ὧδε.
Ἀλλ' ὅδε μὲν νῦν σοι ἅμ' ἕψεται, ὄφρα καὶ εὖδῃ
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
Εἶμι, ἵνα θαρσύνω θ' ἑταίρους, εἴπω τε ἕκαστα·
Οἵδε γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὔχομαι εἶναι,
Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητι νεώτεροι ἄνδρες ἕποντο
Πάντες ὁμηλικίη μεγαθύμου Τηλεμάχοιο·
Ἔνθα κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ
Νῦν· ἀταρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους
Εἶμι, ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὐδέ νύ γε σμικρὸν
Οὐδ' ὀλίγον· σὺ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τὸν ἵκετο δῶμα,
Πέμψον σὺν δίφρῳ τε καὶ ὑμετέροις δόρυ δέ οἱ ἵππους,
Οἵ τοι ἐλαφρότατοι θέειν, καὶ κάρτος ἄριστοι.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,

"Tanquam ab aliquo vel prorsus veſte carenti, aut pauperculo,
" Cui neque veſtes & operimenta multa domi;
" Ut neque ipſi mollitèr, neque hoſpitibus, dormiendi copia ſit.
" Cæterùm mihi adſunt veſtes & operimenta pulchra:
" *Sin minus*, nequaquam illius Viri Ulyſſis charus filius
" Navibus in tabulatis pernoctaverit, dum ego
" Vixero, prætereáque liberi in regiâ linquantur,
" Qui hoſpites ſuſcipiant, quicunque ad domum meam perveniet.
Hunc rurſus alloquuta eſt dea cæſia Minerva,
" Benè ſanè hæc dixiſti, ſenex amice: te verò decet
" Telemachum ſequi, quoniam longè melius ſic.
" Verum ille quidem nunc te ſequatur; ut dormiat
" Domi tuæ: ego autem ad navem nigram
" Vado, ut confirmem ſocios præcipiámque ſingula:
" Solus enim inter illos ſenior glorior eſſe:
" Alii verò ob amicitiam juniores viri ſequuti ſunt
" Omnes æquales ætate magnanimi Telemachi.
" Illic utique dormiam cavâ in navi nigrâ
" Nunc: ſed manè ad Cauconas magnanimos
" Vado, ubi debitum mihi debetur, neque adeò novum,
" Neque parvum: tu verò hunc, quandoquidem tuam pervenit domum,
" Mitte cum curru & filio: da etiam illi equos,
" Qui tibi celerrimi currendo & robore fortiſſimi.
Sic certè loquuta abiit cæſiis oculis Minerva,

ΣΧΟΛΙΑ.

348. Ἀνείμονος.] Μὴ κεκτημένου ἱματίων.
349. Ῥήγεα.] Βαπτὰ ἱμάτια καὶ πολυβόλαια· ῥῆξαι δὲ οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγον, τὸ βάψαι.
350. Μαλακῶς.] Ἁπαλῶς, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἀπαλοῖς.
351. Παῖδα.] Πάρεσιν.
352. Τῷδ' ἀνδρός.] Ἤτοι ἀναφορικῶς, τοῦ Ὀδυσσέως· ἢ τῷδε ἀνδρός, δεικτικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.
353. Ἐπ' ἰκριόφιν.] Ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων καὶ σανιδωμάτων τῆς νηός. Καταλέξεται.] Κοιμηθήσεται.
354. Λίπωμαι.] Καταλειφθῶσι.
355. Ξεινίζειν.] Ξενοδοχεῖν, φιλικῶς ὑποδέχεσθαι.
357. Ἔφησθα.] Εἶπας.
359. Εὕδῃ.] Κοιμηθῇ.
361. Θαρσύνω.] Παρορμήσω, ἀκροῖς ποιήσω.
362. Γεραίτερος.] Παλαιότερος.
365. Λεξαίμην.] Κοιμηθείην.
366. Μετὰ Καύκωνας.] Νῦν τὸ τὰ Ἀργολίδα μίμημα· ἐκεῖθι γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ ὡδὶ τὸν Μενέλαον, σὺν τῷ Τηλεμάχῳ, ἀφικνεῖται, διότι γάμοι ἐπιτελοῦντο υἱῷ τοῦ θυγατρὸς Μενελάου· Ἀλλοτρία δὲ τούτων ἡ Ἀθηνᾶ.
367. Ὀφέλλεται.] Ὀφειλέται, χρεωστεῖται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

349. Ἀρχαῖοι. pro Ἀχαιοί, ſcribo, nec ſine 2 MSS. auctoritate, etiam *Euſtathius* in locum, fol. 1471. lin. 55. Καὶ τὸ ῥῆξαι, ὃ ἐστι βάψαι, καθὰ γλῶσσαν, ὡς φασιν οἱ Παλαιοί.

VARIÆ LECTIONES.

357. Ὀφέλλεται) γρ. ὀφείλεται, *Strabo*, l. 8. fol. 526. *Ibid.* Οὔτε νύ γε) γρ. Ἠλιδὸς δίχα, *Strabo*, qui *Cauconas*, à Fluvio *Elidis*, *Caucone*, dictos vult.

Φήνη εἰδομένη· θάμβος δ' ἕλε πάντας ἰδόντας
Θαύμαζεν δ' ὁ γεραιὸς, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν·
Τηλεμάχῳ δ' ἕλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
"Ὦ φίλος, οὔ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἄναλκιν ἔσεσθαι,
Εἰ δή τοι νέῳ ὧδε θεοὶ πομπῆες ἕπονται.
Οὐ μὲν γάρ τις ὅδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
Ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
Ἧτοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
Ἀλλὰ, Ἄναξ, ἵληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν,
Αὐτῷ, καὶ παίδεσσι, καὶ αἰδοίῃ ἀλόχοιπ·
Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἰθῦν, εὐρυμέτωπον,
Ἀδμήτιν, ἣν οὔπω τις ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ.
Τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Υἱάσι, καὶ γαμβροῖσιν, ἑὰ περὶ δώματα καλά.
Ἀλλ' ὅτε δώματ' ἵκανεν ἀγακλυτὰ τοῖο ἄνακτος,
Ἑξείης ἕζοντο κατ' κλισμούς τε θρόνους τε.
Τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσεν
Οἴνου ἡδυπότοιο, τὸν ἑνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ
Ὤιξεν ταμίη, καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσε.
Τοῦ ὁ γέρων κρητῆρα κεράσσατο· πολλὰ δ' Ἀθήνῃ
Εὔχετ' ἀποσπένδων, κούρῃ Διὸς Αἰγιόχοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος·
Τόνδ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσῆος θείοιο,

Aquilæ similis: stupor adeò invasit omnes videntes.
Admiratus etiam est senex, postquam vidit oculis:
Telemachi itaque prehendit manum, verbumque dixit, & loquutus est:
" O amice, non te opinor ignavum & imbellem fore,
" Siquidem te juvenem sic dii ductores sequuntur.
" Non enim quisquam hic alius cœlestes domos habitantium,
" Quam Jovis filia prædatrix Pallas,
" Quæ tibi & patrem pium inter Græcos honorabat.
" Quare, Regina, propitia sis; da item mihi gloriam bonam,
" Mihi ipsi & filiis & venerandæ uxori:
" Tibi autem ego sacrificabo bovem anniculam, lata fronte,
" Indomitam, quam nullus dum sub jugum duxit vir.
" Hanc tibi ego sacrificabo, aurum cornibus circumfundens.
Sic ait supplicans, hunc autem audivit Pallas Minerva.
Illis itaque præibat Gerenius eques Nestor,
Filiis & generis *suis*, ad suas ædes pulchras.
Sed postquam ad domum venerunt inclytam regis,
Ordine sedebant per sediliáque thronósque.
His verò senex venientibus craterem miscuit
Vini dulcis, quod undecimo anno
Aperuit ancilla, & operculum removit.
Hujus senex craterem miscuit; plurimùm verò Palladi
Supplicavit, libans filiæ Jovis Ægiochi
Cæterùm postquam libârunt biberuntque, quantum voluit animus,
Alii quidem dormiturientes abierunt ad domum singuli:
Hunc vero illic dormire fecit Gerenius eques Nestor
Telemachum, charum filium Ulyssis divini,

Σχολια.

372. Φήνῃ.] Φήνῃ, εἴδος ὀρνέου, ὄμοιον αἰετῷ.
373. Θαύμαζεν δ'.] Ὅτι νέῳ ὄντι τῷ Τηλεμάχῳ συμπεριφέρεται ὁ Ἀθηνᾶ.
375. Κακόν.] Δειλὸν, ἀσθενές.
376. Ἕπονται.] Ἀκολουθοῦσιν.
380. Ἵληθι.] Ἵλεως καὶ εὐμενὴς ἴσθι. Δίδωθι.] Δίδου, παρέχε.
388. Ἀγακλυτά.] Ἄγαν ἐνδοξα.
392. Κρήδεμνον.] Τὸ πῶμα ἢ πῖδα, μεταφορικῶς.

Notæ.

378. Τριτογένεια) De *Tritone* fluvio, & Τριτὼ, *Caput*, vid. *Diodor. Sicul.* fol. 12. & quæ Nos ad *Euripid.* Ion. v. 872. & ad *Iliad. Δ.* v. 39.

381. Παρακοιτ) Παρακοίτηδι, παρακοίτιδι, παρακοίτι, *Ultimâ* longâ. Sic, *Odyss. υ'.* v. 299. Μήτι τὸ κλέομαι καὶ κύδεσιν.

Variæ Lectiones.

372. Εἰδομένη) γρ. ἐεισομένη.
378. Ἀγελείη) γρ. κυδίστη, *H. Steph.* & *Sebevus.*
388. Ἵκοντο) γρ. ἵκανον.
392. Ὤιξεν) γρ. ὠίξει.

Τρη-

Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ·
Παρ δ' ἄρ' ἐϋμμελίλιν Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Ὃς οἱ ἔτ' ἠίθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν·
Αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο·
Τῷ δ' ἄλοχος δέσπινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ὦρτο δ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἐκ δ' ἐλθὼν, καθ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
Οἵ οἱ ἔσαν πρόσπαροιθε θυράων ὑψηλάων,
Λευκοὶ, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἐπὶ καὶ πρὶν
Νηλεὺς ἵζεσκεν, θεόφιν μήστωρ ἀταλαίφρων·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς ἄϊδόσδε βεβήκει·
Νέστωρ αὖ τότ' ἔφιζε Γερήνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
Σκῆπτρον ἔχων· περὶ δ' υἷες ἀολλέες ἠγερέθοντο,
Ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε, Στρατίος τε,
Περσεύς τ', Ἄρητός τε, καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης·
Τοῖσιδ' ἔπειθ' ἕκτος Πεισίστρατος ἦλυθεν ἥρως·
Παρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἶσαν ἄγοντες.
Τοῖσιδε μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρηήνατ' ἐέλδωρ,
Ὄφρ' ἦτοι πρώτιστα θεῶν ἱλάσσομ' Ἀθήνην,
Ἥ μοι ἐναργὴς ἦλθε θεὸς ἐς δαῖτα θάλειαν.
Ἀλλ' ἄγε, ὁμῶς μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω, ὅφρα τάχιστα

Tesselliatis in lectis sub porticu sonanti:
Juxta eum verò bellicosum Pisistratum, principem juvenum,
Qui ei adhuc cælebs nliorum erat in regiâ;
Ipse verò reversus dormivit in secessu domus excelsæ:
Huic utique uxor Regina lectum præparaverat & cubile.
Quando autem manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
Surrexit quidem ex lecto Gerenius eques Nestor:
Egressúsque sedit super politos lapides,
Qui illi erant ante fores excelsas,
Albi, resplendentes unguenti *instar*: quibus quidem antea
Neleus sedebat diis consiliarius æquiparandus:
At ille quidem jam fato domitus ad inferos descenderat.
Nestor autem tum insidebat Gerenius, custos Græcorum,
Sceptrum habens: circùm autem filii frequentes congregabantur,
Ex thalamis egressi, Echephrónque, Stratiusque,
Perseusque, Aretusque, & divinus Thrasymedes:
His verò deinceps sextus Pisistratus venit heros:
Juxta verò Telemachum deo-similem collocârunt ducentes.
Illis demùm loqui cepit Gerenius eques Nestor,
" E vestigio mihi, filii chari, perficite desiderium;
" Ut certè primam deorum propitiem Palladem,
" Quæ mihi palàm venit dei ad convivium celebre.
" Verùm age, alius quidem rus causâ bovis eat, ut celerrime

ΣΧΟΛΙΑ.

399. Αἰθούσῃ.] Τῇ ἀπὸ ἥλιον τετραμμένῃ, παρὰ τὸ αἴθεσθαι ὑπ' αὐτῆς φῶς, ὃ ἐστι καίεσθαι. Ἐριδούπῳ.] Μεγάλως ἤχῳ ἀποτελούσῃ ἀφ' ὧν τοὺς ἀνέμους, ἠχηλιχῇ.

400. Ἐϋμμελίλιν.] Καλῶς τῇ μελίᾳ χρώμενον. Ὄρχαμον.] Ἡγεμόνα.

401. Ἠίθεος.] Ὁ μὲν τεσσαρεσκαιδέκατος ἐτῶν, ἕως ὀκτωκαιδέκατος, ἠίθεος λέγεται· ἐστὶ δὲ ἄγαμος.

403. Πόρσυνε.] Ἡτοίμαζεν.

408. Ἀποστίλβοντες.] Ἀποκαίμενοι. Ἀλείφατος.] Λειπὴ τὸ ὡς· ἔστι γὰρ, ὡς ἐλαίῳ.

409. Ἴζεσκεν.] Ἐκαθέζετο.

411. Ἔφιζε.] Ἐκαθέζετο.

416. Θεοείκελον.] Θεοῖς ὅμοιον. Εἶσαν.] Ἐκάθισαν.

418. Κρηήνατε.] Ἐπιτελέσατε.

419. Ἱλάσσομαι.] Ἐξιλεώσομαι.

420. Ἐναργὴς.] Φανερὸς. Θάλειαν.] Θαλλουσαν καὶ αὐξειν ποιοῦσαν.

421. Ἴτω.] Βαδιζέτω.

NOTÆ IN SCHOLIA.

399. Αἰθούσῃ) In fine hujus *Scholii*, τὸ ἠχηλιχῇ addo, priùs in alium ex hoc loco divagatum.

416. Pro ὀκαίθοντα corrupto, lego ὀκαίθουσαι, ut MSS. prædicta.

VARIÆ LECTIONES.

399. Ἐριδούπῳ) *γρ.* ἐριγδούπῳ, MSS. *GC.* & *Aloysii.*

402. Καθηῦδε) *γρ.* καθηῦδεν. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 611.

416. Παρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἶσαν ἀγόντες, Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε) *γρ.* Παρ δ' ἄρα, κλ. Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο, Τοῖσιδε μύθων, *H. Steph.*

421. Ἀλλά γ' ὁ μὲν) *γρ.* ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν *Dioscorides* apud *Suidam*, v. Ὄμηρος.

Ἐλθήσιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ὀπιθεκτόλος ἀνήρ.
Εἷς δ' ἐπὶ Τηλεμάχῳ μεγαθύμῳ νῆα μέλαιναν
Πάντας ἰὼν ἑτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δύ' οἴους.
Εἷς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεα δεῦρο κελεύθω
Ἐλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.
Οἱ δ' ἄλλοι μύθοιτ' αὐτοῦ ἀολλέες· εἰπεῖν δ' εἶπω
Δμωῇσιν κατὰ δῶμα, ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
Ἕδρας τε, ξύλα τ' ἀμφί, καὶ ἀγλαὸν οἰνέμεν ὕδωρ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίπνυον· ἦλθε μὲν ἀρβοῦς
Ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς ἑταῖροι
Τηλεμάχου ἑταροι μεγαλήτορος· ἦλθε δὲ χαλκεύς,
Ὅπλα κὲ χερσὶν ἔχων χαλκήια, πείραθ' τέχνης,
Ἄκμονά τε, σφῦραν τ', ἐϋποίητόν τε πυράγρην,
Οἷσίν τε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη
Ἱερῶν ἀντιόωσα· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
Χρυσὸν ἔδωκ'· ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιχεύῃ
Ἀσκήσας, ἵν' ἄγαλμα θεὰ κεχάροιτο ἰδοῦσα.
Βοῦν δ' ἀγέτην κεράων Στρατίος καὶ δῖος Ἐχέφρων·
Χέρνιβα δὲ σφ' Ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι
Ἤλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων· ἑτέρῃ δ' ἔχεν ὑλὰς
Ἐν κανέῳ· πέλεκυν δὲ μνηστὸλεμος Θρασυμήδης
Ὀξὺν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόψων.
Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ

" Veniat, adducátque bovem bubulcus vir.
" Unus ad Telemachi magnanimi navim nigram
" Omnes protectus socios adducat, relinquat tamen duos solos:
" Unus iterum auruficem Laërceum huc jubeat
" Venire, ut bovis aurum cornibus circumfundat.
" Vos verò alii manere illic sedulò; dicite autem intùs
" Ancillis per domum augustam convivium apparare.
" Sediliáque, lignaque undique, & limpidam afferre aquam.
Sic ait; illi certè omnes ministrabant; venit quidem bos
Ex agro, venerunt etiam celeri à nave æquatâ
Telemachi socii magnanimi; venit etiam faber
Arma in manibus tenens fabrilia, administra artis,
Incudemque malleumque benefactamque forcipem,
Quibus scilicet aurum faciebat; venit quoque Minerva,
Sacris potitura: Senex autem eques Nestor
Aurum dedit: ille verò deinde bovis cornibus circumfudit
Aptans, ut devotam rem dea gauderet videns:
Bovem autem ducebant cornibus Stratius & divus Echephron:
Gutturniumque ipsis Aratus in floribus celato malluvio
Venit ex thalamo ferens: alteraque gestabat mola
In canistro: securim autem bellicosus Thrasymedes
Acutam gestans in manu astabat, bovem cæsurus
Perseus autem vas *sanguini recipiendo* tenebat: senex a. eques Nestor

ΣΧΟΛΙΑ.

424. Λιπέτω.] Καταλιπέτω, ἐασάτω. Οἴους.] Μόνους.
425. Κελεύθω.] Κελευσάτω.
426. Περιχεύῃ.] Περιβάλῃ.
430. Ἐπίπνυον.] Ἐπήρχον.
433. Ὅπλα.] Τὰ ἐργαλεῖα. Χαλκήια.] Χαλκευτικά. Πείραθ' τέχνης.] Οἷς ἡ τέχνη συμπεραίνεται.
436. Ἀντιόωσα.] Μεγαληγορῶν.
440. Ἀνθεμόεντι.] Ποικίλῳ, ἀφ' οὗ κατατερπόμενα αὐτῷ ἐπιτρέπει.
441. Οὐλάς.] Ἐλαιοβρόχους κελεύει.
442. Πέλεκυν.] Δίστομον ἀξίνην.
444. Ἀμνίον.] Ἔστι μὲν τὸ ἄπαξ εἰρημένον ἡ λέξις· σημαίνει δὲ ἀγγεῖον, ὅπου τὸ αἷμα τῶν ἱερείων δέχονται. καὶ ἔστι καθὼ τὸ ἔτυμον, ἀμνίον, ὃ ἐστι περιλυτὸν τῶν μόνων, τουτέστι ψυχῆς· οἱ Ἀττικοὶ σφάγιον αὐτὸ καλοῦσι.

NOTÆ.

438. Ἴν' ἄγαλμα) Ἄγαλμα, παῦ, ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. Vid. ad *Euripid.* Helen. v. 269. & v. 1448. Malè olim per *simulacrum* vertebatur & hìc & suprà. v. 274.

444. Ἀμνίον) De hâc voce. *Etymolog.* M. *Suidas*, & *Eustath.* in locum, fol. 138. lin. 4. & 12. ubi & ἀίμνιον *Apollodoro*, δάμνιον, *Nicandro* & *Theodoride.*

VARIÆ LECTIONES.

434. Ἐϋποίητον) γρ. εὐπόιητον.

444. Ἀμνίον) γρ. αἰμνίον, & δάμνιον. Vid. ad *Textum.*

Χέρνι-

Χέρνιβά τ' ὐλοχύτας τε κατήρχετο· πολλὰ δ' Ἀθήνῃ
Εὐχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τείχας ὀπυιὲ βάλλων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὔξαντο, καὶ ὐλοχύτας ἀφέβαλοντο,
Αὐτίκα Νέστορος υἱὸς, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,
Ἤλασεν ἄξαι ϛάς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας,
Αὐχενίας, λῦσεν δὲ βοὸς μένος· αἱ δ' ὀλόλυξαν
Θυγατέρες τε, νυοί τε, καὶ αἰδοίη Εὐρύκλειης
Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμμήνοιο θυγατρῶν.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Εἶχον· ἀταρ σφάξεν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
Τῆσδ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς,
Αἶψ' ἄρα μὲν διέχυθαν· ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον
Πάντα κατὰ μοῖραν, καθά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπτυχα ποιήσαντες· ἐπ' αὐτοῖς δ' ὠμοθέτησαν·
Καῖε δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
Λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἔκαη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
Ὤπτησάν δ', ἀκροπόρους ὀβελοὺς ἐν χερσὶν ἔχοντες·
Τοφρά δὲ Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη,
Νέστορος ὁπλοτάτη θυγάτηρ Νηληϊάδαο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,

Aquamque molasque prælibavit: multisque Minervæ
Supplicavit auspicans; ex capite pilos in ignem jaciens.
Cæterùm postquam precati sunt, &. molas porrexerunt,
Statim Nestoris filius generosus Thrasymedes,
Impulit propè stans: securis autem abscidit nervos
Cervicales, solvitque bovis robur: ipsæ vero lætæ exclamabant
Filiæque nurusque & pudica uxor
Nestoris Eurydice, maxima-natu Clymeni filiarum.
Hi quidem deinde corripientes cæsam bovem à terra spaciosâ
Tenebant: cæterùm jugulavit Pisistratus dux virorum.
Ex illâ postquam niger sanguis fluxit, reliquitque ossa animus,
Celeriter ipsam divisêrunt statim autem coxas exoiderunt
Omnia ritè, insuperque omento cooperuerunt,
Bifariàm facientes; super ea verò cruda imposuerunt:
Torrebat autem super ligna senex, & insuper nigrum vinum
Libavit: juvenes verò juxta eum tenebāt manib. verua-quinq;-cuspidū:
Cæterùm postquam coxæ combustæ sunt, & viscera gustârunt,
Minutatimque dissecuerunt, aliâque verubus-transfixerunt,
Assârunt que, acuta verua in manibus tenentes:
Interea Telemachum lavit pulchra Polycaste,
Nestoris minima-natu filia Nelei filii.
Porro postquam lavit, & unxit pingui oleo,
Circaque ipsum indusium pulchrum jecit atque tunicam,

ΣΧΟΛΙΑ.

445. Χέρνιβά τ' ὐλοχύτας τε κατήρχετο.] Χερνίβων καὶ ὐλῶν ἀρξάμενος ἤρχετο.

449. Ἤλασεν.] Ἔπαισεν, ἔκρουσεν. Τένοντας.] Παντὸς τοῦ ἀφαιρεθέντος μέρους νεῦρον Ὅμηρος τένοντας καλεῖ.

450. Ὀλόλυξαν.] Μετὰ βοῆς εὔξαντο.

451. Νυοί.] Νύμφαι.

452. Πρέσβα.] Πρεσβυτέρα, ἢ ἔντιμος.

453. Ἀνελόντες.] Καθίσαντες. Εὐρυοδείης.] Πλατείας ὁδοὺς ἔχούσης.

454. Ἔχον.] Κατέχον.

455. Ῥύη.] Ἐρεύσειν.

456. Διέχυθαν.] Καθὰ μέρη διεῖλον. Τάμνον.] Διέτεμνον, διέκοπτον.

463. Ἀκροπόρους.] Ὀξεῖς. ὧν τὸ ἄκρον ἀφ' οὗ πυρωθέντων εὐχερῶς δύνασθαι ἀφ' τοῦ ὀξύνεσθαι.

465. Ὁπλοτάτη.] Νεωτάτη.

466. Λίπ' ἐλαίῳ.] Τῷ λιπαρῷ ἐλαίῳ.

NOTÆ.

450. Αἱ δ' ὀλόλυξαν) Quòd vox ὀλολύζω lætam in sacris præcipuè acclamationem notet, vid. *Meric. Casaubon.* de nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. p. 38. & quæ Nos ad *Euripid.* Iphig. Taur. v. 1337. ad *Troad.* v. 1073. *Electr.* v. 691. & *Anacreon*, vi 634.

VARIÆ LECTIONES.

463. Ὤπλων) γρ. ὄπλων, in *Cantabr.* 2d. verùm ὤπλων suprà, v. 33. & hic ὤπλων *Florentin. Rescian. Lovanie. H. Stephan.* &c. Ὤπλων δ') γρ. ὤπλων τ'.

Ἐκ

Ἐκ ῥ' ἀσαμίνθῳ βῆ, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
Πὰρ δ' ἄρα Νέστορ' ἰὼν καθ' ἄρ' ἕζετο, ποιμένι λαῶν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα, καὶ ἐρύσαντο,
Δαίνυθ' ἑζόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄρουσε,
Οἶνον ἐποινοχοεῦντες ἐπὶ χρυσείοις δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖσίδε μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Παῖδες ἐμοί, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλίζυγας ἵππους
Ζεύξαθ' ὑφ' ἅρμαθ', ἅγωνται, ἵνα πρήσσησιν ὁδοῖο.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο·
Καρπαλίμως δ' ἔζυξαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους·
Ἐν δὲ γυνὴ ταμίη σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν,
Ὄφρα τὲ, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.
Ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος θοὸν ἅρμασιν εἰλήλουθε·
Πὰρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε, καὶ ἡνία λάζετο χερσί·
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
Ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλον αἰπὺ πολίεθρον.
Οἵδε παννυχίοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες·
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

E lavacro exiit corpore, immortalibus ſimilis:
Apud Neſtorem verò profectus reſedit, paſtorem populorum:
Hi vero poſtquam aſſarunt carnes exteriores & detraxerunt,
Epulabantur ſedentes; deinde viri primarii ſurgebant,
Vinum infundentes in aureis poculis.
Cæterùm poſtquam potûs & cibi deſiderium amoverunt,
Inter illos ſermonem cœpit Gerenius eques Neſtor,
Filii mei, agite, Telemacho pulchros-pilos-habentes equos,
Conjungite ſub currum ducentes; ut conficiant iter.
Sic ait, hi certè illum ſtatim audierunt atque paruerunt:
Celeriter autem junxerunt ſub currum veloces equos:
Cuſtos vero ancilla panem & vinum impoſuit,
Obſoniaque, qualia edunt à Jove-nutriti reges.
Telemachus certè perpulchrum conſcendit currum;
Juxta eum verò Neſtorides Piſiſtratus, princeps Juvenum,
In currumque conſcendit, & habenas cepit manu:
Verberavitque ad impellendum; illi verò non inviti volabant
Ad campum, reliquerunt autem Pyli arduam urbem.
Illi verò totâ die quatiebant jugum utrinque tenentes:
Occidirque ſol, obumbrabanturque omnes viæ:

ΣΧΟΛΙΑ.

471. Ἐζόμενοι.] Καθιζόμενοι. Ὄρουσε.] Ὥρμων.

472. Ἐποινοχοεῦντες.] Κιρνῶντες.

476. Πρήσσησιν ὁδοῖο.] Πορεύηται εἰς τὸ ὁδόν.

480. Ὄφρα.] Ἐδέσματα. Διοτρεφέες.] Ὑπὸ Διὸς τεθραμμένοι, εὐγενεῖς.

486. Σεῖον ζυγόν.] Παρεκδοχικῶς, ἀντὶ δὲ παρεπομένου τὸ ὑποκείμενον, ἀντὶ δὲ ὄχλου.

NOTÆ.

476. Ζεύξαθ' ὑφ' ἅρμαθ' ἅγωνται) Quanquam olim in omnibus ferè, quas vidi, Editionibus, ζεύξασθ' eſſet ſcriptum, Verſûs tamen periculo territus, auſus ſum τὸ σ'. delere: & *Homerus*, *Odyſſ. δ'.* v. 47. Ζεῦξον ὑφ' ἅρμαθ' ἅγωνται. Et infrà, v. 478. Καρπαλίμως ἔζυξαν ὑφ' ἅρμασιν. *Euſtathii* Textus ζεύξασθ', ut Nos, legit, & fol. 1477. lin. 29. Τὸ ὃ ἀναστρέψαντες τοῦτο, Ζεύξαθ' ὑφ' ἅρμαθ' ἅγωνται, ἤτοι πάνυ δῆλον, εἴτε ζεύξαπε ὑφ' ἅρμαθε, εἴτε καὶ ἐνικῶς, ὑφ' ἅρμαθε.

NOTÆ IN SCHOLIA.

472. Ἐποινοχοεῦντες) Ἰτὰ pro οἰνοχοεῦντες, *Textûs* & MSStorum auctoritate.

486. *Euſtath* fol. 141. lin. 49. Ὅτι τὸ, Παννυχίοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες, ἀντὶ δὲ ἱππομαχίας σημαίνει τὸ ἐπίπονον. Παρεκδοχικῶς δὲ ἐκλαμβάνεται καὶ τὸ ὑποκείμενον, ἀντὶ δὲ ὄχλου. Καὶ ἔστιν ἰδεῖν καὶ παρακολουθοῦντα, ἐπεὶ καὶ τοῖς ἄντα κινουμένοις ζώοις, φασὶν οἱ Παλαιοὶ, ὅτι παρεκδοχικῶς ἐπέθηκε καὶ τὸ ζυγὸν, ὑφ' ὃν εἰσὶ καὶ φασὶν οἱ Παλαιοὶ, ὅτι παρεκδοχικῶς ἐπέθηκε καὶ τὸ ζυγὸν, ὑφ' ὃν εἰσὶ καὶ παρεπόμενόν τὸ ὑποκείμενον, ἀντὶ δὲ ὄχλου.

VARIÆ LECTIONES.

469. Πὰρ δ' ἄρα) γρ. πὰρ δ' ὄγε, *H. Steph.*

472. Ἐποινοχοεῦντες) γρ. οἰνοχοεῦντες, *Br. Schol.*

476. Ζεύξαθ' ὑφ') γρ. ζεύξασθ' ὑφ', in pluribus, verum Error. Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Πρήσσησιν) γρ. πρήσσωσιν, *H. Steph.*

479. Ἔθηκεν) γρ. ἔχθυν, *H. Steph.*

484. Ἄνωγθε) γρ. αἴνωγτε, *H. Steph.*

487. Δύσετο) γρ. δύσατο, Vid. ad *β'.* v. 388. & infrà, v. 497.

Ἐς

Ἐς Φηρὰς δ' ἵκανον, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
Υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
Ἐνθάδε νύκτ' ἄεσαν· ὁ δὲ τοῖς πάρ ξείνια θῆκεν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ἵππους τ' ἐζεύγνυντ', ἀνά θ' ἅρμαθ' ποικίλ' ἔβαινον·
Ἐκ δ' ἔλασαν θεσπεσίου, ὑπὸ αἰθούσης ἐειδούσης.
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·
Ἵκον δ' ἐς πεδίον πυροφόρον· ἐνθάδ' ἔπειτα
Ἦνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

Ad Pheras autem venerunt, Dioclei ad domum,
Filii Orsilochi, quem Alpheus genuit filium.
Ibi per noctem quieverunt: ille autem illis hospitalia apposuit.
Quando vero mane-genita apparuit roseis-digitis Aurora,
Equosque junxerunt, currusque pulchros conscenderunt:
Eque vestibulo agitârunt, & è porticu resonanti:
Flagellavit autem *Pisistratus*, ut irent: illi verò non inviti volabant.
Venerunt igitur in campum frugiferum: hic tandem
Perficiebant iter; tam gnavitèr curtebant veloces equi,
Occiditque sol, inumbrabanturque omnes viæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

488. Φηρ(ὰς.)] Φηραὶ, πόλις τῆς Ἠλείων Μεσσηνίας. οἱ δὲ τῆς Λακωνικῆς.
489. Ἀλφειός.] Ποταμὸς τῆς Ἠλίδος.
490. Ἄεσαν.] Ἀνεπαύσαντο, ἐκοιμήθησαν.
495. Πυροφόρον.] Σιτοφόρον.
496. Ἦνον.] Ἤνυον, διήρχοντο. Τοῖον γὰρ ὑπέκφερον.] Οὕτω γὰρ μᾶλλον τάχος ἔτειχον.

NOTÆ.

490. Ἐνθάδε νύκτ' ἄεσαν) Ἄεσαν, *Eustathius* per ἀνέπαυσαν semper exponit & per consequentiam, per ἐκοιμήθησαν. ὅτι οἱ κοιμηθέντες ἀναπαύονται καὶ ἀναπαύσει τὴν ἀμερινὴν κοπώσιν. Verbi ἄω, πάω, vel ἀάω, ἀάσω & ἀήσω, unde ἄημι. *Hesych.* Ἄεσαν) Ἀπέσαν, κοιμηθῆναι.

495. Ἦνον ὁδόν.) Ab ἄνω, pro ἀνύω, priori longâ. Vid. ad β'. v. 58.

NOTÆ IN SCHOLIA.

488. Huc refer *Pausan.* in principio Μεσσηνιακῶν & *Strabon.* l. 8. fol. 367. quorum auctoritate putarem, pro ἰλεῖν, scribi Ἠλείων, nisi & Urbs esset *Messeniæ*, Ἕλος, unde Εἰλῶτες, de quâ *Homerus*, *Iliad.* β'. v. 584. Οἵτ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον, Ἕλος τ', ἠΦαλον τε Λίθρην. Verùm cum & *Dioclis* Domus sit, in *Elide*, & *Alpheus*, illius Avus, sit Fluvius *Elidis*, Ἠλείων omninò legendum statuo.

VARIÆ LECTIONES.

488. Ἐς Φηρὰς δ') χρ. ἐς ὃ Φηρὰς ἵκανε. Vid. *Var. Lect.* v. 296.

489. Ὀρσιλόχοιο) γρ. Ὀρτιλόχοιο, *Florentin. Roman. Hervagian. Rescian. Lovania, H. Stephan.-Castellion.* etiam *Pausan.* in *Messeniacis* & *Strabo*, fol. 367. MSS. etiam omnia Ὀρτίλοχος semper scribunt. Nihilominùs Ὀρσιλόχου est *Vera Lectio*, quæ in *Iliade* semper, in omnibus Exemplaribus obtinet. *Ilias* autem paulò correctior esse solet *Odysseâ*. Et ità legitur *Odyss. ε'.* v. 187. & φ'. v. 16.

490. Ἐνθάδε) χρ. ἔνθα ὃ, & vice versâ. *Ibid.* Ὃ δὲ τοῖς πάρ ξείνια θῆκεν) γρ. ὁ δ' ἄρα ξεινήϊα θῆκεν, *H. Steph.*

492. Ἵππους τ' ἐζεύγνυντ') γρ. ἵππους τὲ ζεύγνυντ'.

494. Ἄκοντε) γρ. αἴκοντε, *H. Steph.*

497. Δύσετο] γρ. δύσατο, vid. suprà, ad v. 487.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Δ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Δ.

ΠΑρὰ Μενελάῳ ξενιδιεῖς σὺν Πεισιστράτῳ Τηλέμαχος, ἀπαγγέλλει τὰ κατὰ τὸν Ἰθάκλου υἱὸν τὸν μνησήρων στρατήγημα· ἔπειτα ἐξηγεῖται αὐτῷ ὁ Μενέλαος περὶ τοῦ νόστου τῶν Ἑλλήνων, καὶ τοῦ Πρωτέως μαντείας, δι' ἧς ἔγνω τὸν Ἀγαμέμνονος θάνατον, καὶ ὡς Ὀδυσσεὺς παρὰ Καλυψοῖ εἴη. Βιλλὴ δὲ γίνεται τῷ μνησήρων, περὶ οὗ τὸ Τηλέμαχον ἀνελεῖν. Παραμυθοῦται δὲ ἡ Ἀθηνᾶ δι' ὀνείρου τὸν Πηνελόπην, ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀποδημίᾳ δυσφαίνουσαν, λέγει δὲ, ὁμοιωθεῖσα Ἰφθίμῃ, τῇ τοῦ Πτολέμης ἀδελφῇ.

Ἐπιγραφαί.

Ἄφιξις Τηλεμάχου εἰς Σπάρτην.

Ἄλλως.

Τὰ ἐν Λακεδαίμονι.

Ἄλλως.

Δίλπε, μετ' ἀμφὶ πατρὸς πυρ' Ἀτρεΐδαι, λοχώμενον, υἱός. Lib. IV.

Οἱ δ' ἵξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν·
Πρὸς δ' ἄρα δώμαθ' ἕλων Μενελάου κυδαλίμοιο.
Τόνδ' εὗρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἑτῆσιν,
Υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
Τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥιζήνορος υἷϊ πέμπεν·

Hi itaque venerunt cavam Spartam amplam:
Ad domum autem agebant Menelai gloriosi.
Hunc invenerunt exhibentem nuptiale-epulum multis civibus,
Ob nuptias filii atque filiæ inculpatæ, suâ in domo.
Hanc quidem Achillis bellicosi filio mittebat:

Σχολια.

Κοίλην Λακεδαίμονα.] Ἐπὶ ὑψηλοτάτης ὄρεσι πεδιάδος κείμενον. Ποτὲ μὲν τὴν πόλιν καλεῖ Λακεδαίμονα, ποτὲ δὲ τὴν χώραν Λακεδαίμονα, τὴν Σπάρτην.

2. Ἕλον.] Ἤλαυνον.

3. Δαινύντα.] Ἑστιῶντα. Ἑτῆσιν.] Πολίταις.

5. Ῥιζήνορος.] Ἀνδρείου, δὲ ἀπὸ τῆς ἠνορείας ῥίσσοντος τὰς τάξεις.

Notæ.

Ἵξον) Vid. ad γ'. v. 5. & quæ Nos ad *Iliad.* β'. v. 773. *Ib.* Κοίλην) Vid. ad *Il.* β'. v. 581. *Ib.* Κητώεσσαν) *Ælian.* Animal. l. 17. c. 6. Κήτη δὲ περὶ Λάκαιναν θάλατταν ἀκούω γίνεσθαι μεγέθη μέγιστα. καί τινές γε τῶν Κελτικῶν τὴν Ὁμηρον εὐτυχῆσαι εἰπεῖν φασὶ, Λακεδαίμονα κητώσασαν. *Strabo*, l. 8. fol. 564. Γραφόντων δὲ τὸ μὲν, Λακεδαίμονα κητώσασαν, τὸ δὲ, καπώσασαν, ζητοῦσι, τίνα δύναται χρὴ, εἰπεῖν ὑπὸ τῶν κητῶν, εἴτε μεγάλην· ὅπερ δοκεῖ πιθανώτερον εἶναι· τίνι τι καπήσασαν, οἱ μὲν, Καλαμινθώδη δέχουσι· οἱ δὲ, ὅπου οἱ ἀπὸ τῶν σεισμῶν ῥαχμοὶ κεῖνται λίγνοι, καὶ καπώδης τὸ διεφθαρμένον σύστυφον, τὸ παρὰ Λακεδαιμονίοις σπήλαιόν τι· ἴσως δὲ μᾶλλον τὰ τοιαῦτα κοιλώματα λέγεσθαι φασὶν, ἀφ' ὧν καὶ τὸ, Φησὶν ὀρεσκῴοισιν. Εὔσεισος δὲ ἡ Λακωνική· καὶ δὴ καὶ Ταϋγέτου κορυφαί τινες ἀπορρωγῆναί τινες μνημονεύονται. Vid. *Bochart.* Ἱεροζωϊκὸν, 1 Vol. fol. 851. lin. 17. *Athenæum*, hujus libri initium contrahentem merito exagitat *Casaubon.* l. IV. c. 28. fol. 325.

Variæ Lectiones.

V. 1. Κητώσσαν) γρ. καπώσσαν, *Zenodot.* apud *Eustath.* fol. 1478. lin. 35. *Strabo* &c. Vid. Not. in *Textum.*

Ἐν

Ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Δωσέμεναι· τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
Τὴν ἄρ' ὅγ' ἔνθ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι πέμπε νέεσθαι,
Μυρμιδόνων πρὸς ἄστυ περικλυτόν, οἷσιν ἄνασσεν·
Υἱεῖ δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἦγετο κούρην,
Ὃς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης
Ἐκ δμῳῆς· Ἑλένῃ γὰρ θεοὶ γόνον οὐκ ἔτ' ἔφαινον,
Ἐπειδὴ τοπρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινὴν
Ἑρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε ξανθὴν Ἀφροδίτην.
Ὣς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα
Γείτονες, ἠδὲ ἕται Μενελάου κυδαλίμοιο,
Τερπόμενοι· μετὰ δέσφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς,
Φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτὼς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσον.

In Troja enim primùm ſpoſpuderat, atque annuerat
Dare: illis verò dii nuptias perfit ebant.
Eam certè ipſe illuc equis & curribus mittebat ire,
Myrmidonum ad urbem inclytam, quibus imperabat.
Filio autem ex Sparta Alectoris ſuſcepit filiam,
Qui ei in ſenectute natus erat fortis Megapenthes
E ſervâ: Helenæ autem dii prolem non ampliùs dabant,
Ex quo ſemel genuerat filiam amabilem
Hermionem, quæ ſpeciem habebat aureæ Veneris.
Sic hi quidem epulabantur per ſublimem magnam domum
Vicin., & ſubditi Menelai glorioſi,
Oblectati: inter eos verò cantabat divinus cantor,
Citharam pulſans: duóque ſaltatores inter eos
Cantum auſpicantes ſaltabant in medium.

ΣΧΟΛΙΑ.

7. Δωσέμεναι.] Δῶναι. παρεχεῖν.

9. Μυρμιδόνων ἄστυ.] Ἦν Ὅμηρος μὲν Φθίαν λέγει· οἱ δὲ νεώτεροι Φαρσαλίαν.

10. Σπάρτηθεν.] Ἐκ τῆς Σπάρτης. Ἀλέκτορος κύριον.] Οἱ μὲν Ἰφιλόχην, οἱ δὲ Ἐχέμηλον λέγουσιν· τὸν δὲ Ἀλέκτορα γλυκαλογοῦσιν Ἀργεῖοι καὶ Πίλιοι. Ἤγετο.] Ἐλάμβανε.

11. Τηλύγετος.] Ἤτοι τηλοῦ τοῦ ἡλικίας, τουτέστι σφόδρα νέοις τοῖς χρόνοις γεγονὼς παῖς, μειὸν ὢν ἐκείνῃ ἐλπίζοντι πεπαῦσθαι, ἢ μονογενής· καθάπερ Τηλέμαχος τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Ὀρέστης τοῦ Ἀγαμέμνονος. Μεγαπένθης.] Ἐκ δὲ ὀνόματος δηλοῖ, ὅτι μὴ τῶν ἁπαγλῶν τέκνον ἦν.

12. Ἐκ Δέλης.] Οἱ μὲν κύριον τὸ Δέλης· οἱ δὲ Τηριάδην, τὸ κύριον αὐτῆς ὄνομα. Ἑλένῃ δὲ θεοὶ γόνον οὐκ ἔτ' ἔφαινον.] Πιθανῶς, ἵνα ἐπιπλήξῃ ἀκμάσῃ· ἢ ἵνα ἐξ Ἀλεξάνδρου παῖδα μὴ χῇ. οἱ δὲ νεώτεροι Ἑλένης μὲν καὶ Ἀλεξάνδρου Κόρυθον, ἢ Ἕλενον· ἐκ δὲ Μενελάου Νικόστρατον γλυκαλογοῦσι.

16. Γείτονες ἠδ' ἕται.] Γείτονες μὲν τῶν· οἱ ἀσυγείτονες· ἕται δὲ ψιλῶς, ἀ' ᾗ, οἱ πολῖται· ἕτα γὰρ ἔστι μυκαλησσικὸς ὁ γάμος.

17. Ἐμέλπετο.] Ἤιδετο.

18. Κυβιστητῆρε.] Κυβιστικώ, ὀρχησικώ.

19. Μολπῆς.] Τῆς παιδιᾶς. Ἐδίνευον.] Κυκλόσε ἐφέροντο· ὠρχοῦντο.

NOTÆ.

8. Νίσσῃ) Ἄπλως, ἀντὶ δὲ πορεύσῃ. Ità, νόστος, pro ἔλευσις, & νοστέω, pro ἔρχομαι. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Rheſ. v. 427. & Helen. v. 481. & 897.

9. Μυρμιδόνων) De *Myrmidonibus*, vid. ad *Hiad.* β'. v. 684.

NOTÆ IN SCHOLIA.

10. Ἤγετο) Ἐλάμβανε, MSS. *Gonvillo-Caienſe* & *Aloyſii Alemanni.*

12. Ἐκ Δέλης) Οἱ μὲν κύριον τὸ Δέλης· οἱ δὲ, Τηριάδην· Τηριάδη δὲ, τὸ κύριον &c. Ità MS. utrumque. *Apollodor.* Biblioth. l. 3. c. xi. §. 1. Μενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ἑρμιόνην ἐγέννησε, καὶ παῖδά τινας Νικόστρατον· ἐκ Δέλας, Πιερίδες, γένος Αἰτωλίδες, ἢ καθάπερ Ἀκουσίλαός φησι, Τηριάδης. Μεγαπένθη· ἐκ Κνωσίας δὲ νύμφης, καὶ Εὐρυάλου, Ξενόδαμον. *Ibid.* Οἱ δὲ νεώτεροι) Mirum, cùm ipſe *Heſiodus* ſit hujus auctor ſententiæ; ità enim *Sophocl.* Schol. ad *Electr.* v. 540. Ὅμως συμφωνεῖ τῷ Ἡσιόδῳ λέγοντι, Ἡ τίκτει Ἑρμιόνην θυγατέρα Μενελάῳ· Ὀρέστῃ δὲ, ἐπικτᾶται Νικόστρατος, ὃς καὶ Ἀρχέλαος. *Pauſanias* quidem *Nicoſtratum* & *Megapenthea*, fratres ex *Menelao*, at non ex *Helenâ*, fol. 60. lin. 33. & fol. 102. lin. 24. Vid. *Br. Schol.* ad *Iliad.* γ'. v. 175. & *Euſtath.* ad *Iliad.* fol. 303. lin. 27.

19. Ἐδίνευον) Male olim ἐκύκλωσε &c. Emendamus ex utroque MSto.

VARIÆ LECTIONES.

12. Ἐκ δέλης) γρ. Τηριάδης, MS. *Gonvillo-Caienſe.* Fortè, per Appoſitionem.

Τὼ δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτώ τε καὶ ἵπποι,
Τηλέμαχός θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς,
Στῆσαν· ὁ δ' ἐν προμολῶν ἴδετο κρείων Ἐτεωνεύς,
Ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο·
Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων ἀφὰ δώματα ποιμένι λαῶν·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένῳ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ζεῦ νῶι δή τινε τάδε, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
Ἄνδρε δύω, γενεὴ δὲ Διὸς μεγάλοιο ἔοικεν·
Ἀλλ' εἰπὲ, εἰ σφῶϊν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους,
Ἦ ἄλλον πέμπωμεν ἰκανέμεν, ὅς κε φιλήσῃ.
Τόνδε μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Οὐ μὲν νήπιός ἦθα, βοηθοίδη Ἐτεωνεῦ,
Τοπρίν, ἀτὰρ μὲν νῦν γε, παῖς ὡς, νήπια βάζεις.
Ἦ μὲν δὴ ναῖ ξεινήια πολλὰ φαγόντε
Ἄλλων ἀνθρώπων δεῦρ' ἰκόμεθ', αἴκε ποθὶ Ζεὺς
Ἐξοπίσω πάσῃ ὀϊζύϊ ἀλλὰ λύ' ἵππους
Ξείνους, ἐς δ' αὐτοὺς πρότερον ἄγε δαινυσσώμεθα.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐκ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο δ' ἄλλους
Ὀτρηροὺς θεράποντας ἅμ' ἑσπέσθαι ἑοὶ αὐτῷ.
Οἱ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγῶ ἱδρώοντας·
Καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἱππείῃσι κάπῃσι,
Πὰρ δ' ἔβαλον ζειὰς, ἀνὰ δὲ κρῖ λευκὸν ἔμιξαν·
Ἅρματα δ' ἔκλιναν πρὸς αἰθούσῃ παμφανόωντα,
Αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον· οἱ δὲ, ἰδόντες

Forrò in veſtibulo ædium ipſique & equi,
Et Telemachus heros, & Neſtoris inclytus filius,
Steterunt: ipſe verò procurrens vidit præſtans Eteoneus,
Sedulus famulus Menelai glorioſi:
Ivitque celeriter annuncians per domos paſtori populorum:
Propè autem ſtans verba alata dixit,
" Hoſpites jam quidem hi, ô à-Jove-nutrite Menelaë,
" Viri duo, proſapiæ verò Jovis magni ſimiles ſunt.
" Sed dic, ſi ipſis ſolvere debeamus veloces equos,
" Aut ad alium mittamus ire, qui eos amet.
Hunc graviter ingemiſcens alloquutus eſt flavus Menelaus,
" Non quidem ſtultus eras, Boëthœda Eteoneu,
" Antea, cæterum nunc quidem puer veluti puerilia loqueris.
' Profectò jam nos, tu & ego, hoſpitalia multa ubi edimus
" Aliorum virorum huc venimus; ſi alicubi Jupiter
" In poſtremum ſaltem liberârit ab ærumnâ: ſed ſolve equos
" Hoſpitum, ipſos verò deinde introduc ad epulandum.
Sic ait: ille verò ex ædibus prorùit, vocabat etiam alios
Fidos famulos una ſequi ſeipſum.
Hi verò equos quidem ſolverunt ſub jugo ſudantes;
Et hos quidem alligârunt ad equina præſepia,
Apponebant autem avenas & hordeum album commiſcuerunt:
Currus verò poſuerunt ad parietes pellucidos;
Ipſos autem duxerunt in magnificam domum: hi utique videntes

ΣΧΟΛΙΑ.

22. Προμολών.] Προπυλών. Ἰλιπ.] Ἐφιππαζ. Κρείων.] Ἐξέχων καὶ ἀφικέλ@.
23. Ὀτρηρός.] Σπουδαῖος, δεξιός. Θεράπων.] Ὑπηρέτης φίλ@, ὁ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ὑπάρχων.
24. Ἀγχίλεων.] Ὀφείλων ἀπαλλαγήν.
26. Ξείνω δή που.] Εἰσαγγέλλ@ μόνῳ περὶ ξένων Μενελάῳ ἀφὰ τὸ προβεβουλεῦσθαι ὑπὸ ξένου.
27. Γενεῇ.] Γενέσθ, γένῃ. Ἔοικεν.] Ἐοίκασιν.
28. Σφῶϊν.] Αὐτοῖς.
29. Ἄλλον.] Πρὸς ἄλλον. Ἰκανέμεν.] Παραγενέσθαι. Φιλήσῃ.] Φιλικῶς ὑποδέξηται.
35. Ἐξοπίσω.] Ἐς ὕστερον, εἰς τὸ μὴ παῦσαι.
36. Θοινηθῆναι.] Εὐωχηθῆναι.
40. Κάπῃσι.] Φάτναις· ἤλως ἢ αὐτὶ τῆ ἀπιλαὶς, κεκοφισμένας.
41. Ζειάς.] Ὀλύρας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

26. Προβεβουλεῦσθαι) Ità lego, pro ἐπιβεβουλεῦσθαι, ex *Aloyſii* MSto, cùm & MS. GC. προβεβουλεύσεσθαι, ſcrat.
27. Γενεῇ) MSS. legunt, Γενέσθ, ἢ Γένεσιν) γέν@.
28. Σφῶϊν) Αὐτοῖς. MSS. αὐτῶν.
35. Ἐς ὕστερον, MSS. ἐξ ὑστέρου.

VARIÆ LECTIONES.

26. Ταῦτα) γρ. τώγε, *H. Steph.*
27. Γενεῇ) γρ. γένεϊ, MSS. *Aloyſii* & GC. Vid. Not. in *Schol.*
28. Ἔοικεν) γρ. εἶπεν, *H. Steph.*
38. Ἅμ' ἑσπόμεσθ) γρ. ἅμα πομέσθ, *H. Steph.* Vid. Not. ad χ'. v. 323.

Θαύ-

Θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος.
Ὡς δ' ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης,
Δῶμα κατ' ὑψερεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
Ἐς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λόεσθον.
Τὼ δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας ἕλας βάλον ἠδὲ χιτῶνας,
Ἕς ῥα θρόνους ἕζοντο παρ' Ἀτρεΐδην Μενέλαον.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχυθε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
Δαιτὸς δὲ κρεῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
Παντοίων· παρὰ δὲ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.
Τὼ δὲ δεξιτερὴ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Σίτου θ' ἅπτεσθον, καὶ χαίρετον· αὐτὰρ ἔπειτα
Δείπνου πασαμένω, εἰρησόμεθ', οἵ τινες ἐστόν·
Ἀνδρῶν γὰρ σφῷν γε γένος ἀπόλωλε τοκήων,
Ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὲ διοτρεφέων βασιλήων,
Σκηπτούχων· ἐπεὶ οὔ κε κακοὶ τοιοῦσδε τέκοιεν.
Ὡς φάτο· καὶ σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πίονα θῆκεν
Ὀπτ' ἐν χερσὶν ἑλών, τά ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱὸν,
Ἆσχε δὲ κεφαλῇ, ἵνα μὴ πυθοίατο οἱ ἄλλοι,
Φράζεο, Νεστορίδη, τῷ μοι κεχαρισμένε θυμῷ,

Admirabantur per domum à Jove-nutriti regis:
Instar enim solis splendor erat atque lunæ,
Domum per excelsam Menelai gloriosi.
Cæterùm postquam saturati sunt videndo oculis,
Ad labra descendentes perpolita lavabant.
Hos postquam igitur ancillæ lavârunt & unxerunt oleo,
Circaque chlænas villosas posuerant atque tunicas,
In thronos collocârunt juxtà Atridem Menelaum.
Aquam autem ancilla in guttumio fundit ferens,
Pulchro, aureo, super argenteo lebete,
Ad lavandum: juxtáque politam extendit mensam.
Cibum verò veneranda promiconda apposuit ferens,
Fercula multa imponens, de *rebus* præsentibus largiens:
Coquus autem carnium lances proposuit sublatas
Diversarum: ipsíque apposuit aurea pocula.
Hos etiam dextrâ alloquutus est flavus Menelaus,
" Cibúmque gustate, & gaudete: cæterùm deinde
" Cibo saturati, interrogabimus, quinam sitis
" Virorum: non enim vestrorum utique genus evanuit parentum,
" Sed virorum genus estis à-Jove-nutritorum regum,
" Sceptriferorum: quoniam neutiquam ignavi hujusmodi parere possunt.
Sic ait, & ipsis terga bovis pinguia apposuit
Assata in manibus capiens, quæ sibi dona apposuerant ipsi.
Hi verò ad cibos paratos appositos manus extendebant.
Cæterùm postquam potûs & cibi desiderium ademerunt,
Jam tum Telemachus alloquutus est Nestoris filium,
Propè admovens caput; nè audirent alii,
" Considera, Nestoride, meo gratissime animo,

ΣΧΟΛΙΑ.

59. Δεκτερόμῳ.] Δεξιτερόμῳ.
61. Εἰρησόμεθα.] Ἐρωτήσομεν.
62. Οὐ γὰρ σφῷν γε γένος.] Σὺν τῷ τ γραφέντι, ἵν' ᾖ, σφῶϊν, δυϊκῶς· ἡ γὰρ ἀφωνῶν ἐστὶ γενική.
64. Κακοί.] Δειλοὶ, ἀδυνατοῦς. Τίκτειεν.] Γεννήσειεν.
66. Τά ῥά οἱ.] Ἅπινα δὴ πάντ. Γέρα.] Καλὰ παρὰ τὰ γεραίρειν. Πάρθεσαν.] Παρέθηκαν.
71. Φράζεο.] Νῦν ἀντὶ τοῦ, ἄκουε.

NOTÆ.

71. Τῷ μοι κεχαρισμένε θυμῷ) *Virgil.* Æn. l. XII. v. 142. Animo gratissime nostro.

NOTÆ IN SCHOLIA.

64. Γεννήσειεν) Ita, pro γένοιεν, duo MSS.

VARIÆ LECTIONES.

60. Σίτου θ' ἅπτεσθον) *Ex.* σίτου ἅμα ἅπτεσθον, *H. Steph.* σῖτος, *H. Steph.*
61. Πασαμένω — οἵ τινες) *Ex.* πασσαμένω — ὅ τι-
62. Γὰρ γε) *Ex.* γὰρ γε, *H. Steph.*

Χαλκῷ τε στεροπὴν καὶ δώματα ἠχήεντα,
Χρυσῷ τ', ἠλέκτρῳ τε, καὶ ἀργύρῳ, ἠδ' ἐλέφαντι·
Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή.
Ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλὰ σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Τῷ δ' ἀγορεύσατο ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος,
Καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τέκνα φίλ', ἦτοι Ζηνὶ κραταιῷ οὐκ ἄν τις ἐρίζοι·
Ἀθάνατοι γὰρ τῆγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν.
Ἀνδρῶν δ' ἤκεν τίς μοι ἐρίσσει, ἦε καὶ οὐκί,
Κτήμασιν· ἢ γὰρ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεὶς

" Æriſque ſplendorem, per domum ſonantem,
" Aurique, electrique, & argenti, atque eboris:
" Jovis nimirum talis eſt Olympii intùs aula.
" Quanta hæc pretioſa quam multa! Admiratio me capit intuentem.
Hunc ita alloquentem intellexit navus Menelaus,
Et ipſos compellans, verba alata dixit;
" Filii chari, haud ſanè cum Jove mortalium ullus contenderit:
" Immortalia enim hujus habitacula & res ſunt.
" Hominum vero ſive aliquis mihi contendere poſſit, ſive minus,
" Opibus: certè plurima paſſus & multùm errans

ΣΧΟΛΙΑ.

72. Σπεροπήν.] Ἐκλαμψιν. Ἠχήεντα.] Μεγάλα.

76. Ξύνετο.] Συνῆκεν, ἤκουεν.

80. Ἐρίσσειεν.] Φιλονεικήσῃ.

81. Ἐπαληθεὶς.] Πλανηθεὶς· οἱ δὲ ἐπὶ τὰς ἀλητείας Αἰγυπτίους, ἐπ μακρὰς ἐμπειρους.

NOTÆ.

72. Καδδώματα) Ità pro ϵ δώματα lego. Quicunque enim ſatis attentè perpenderit, τὸ στεροπὴν referri, ad χαλκῷ, χρυσῷ, ἠλέκτρῳ, ἐλέφαντι, mirabitur, quid καὶ δώματα, quæ prior erat *Lectio* ſignificet, & mecum fortè agnoſcet, καδδώματα potiùs legendum, ut ſuprà. ad v. 45. & 46. Ὥστε γὰρ ἱππεὺς &c. Δῶμα κατ' ὀψιφερές. Certe mos erat, ante *Typographicam* inventam, Unum aliquem Doctum hominem multis ſcribis eodem tempore prælegere; undè plurimæ Voces, ex Vocalium & Literarum conſimilis ſoni malè acceptâ & conceptâ notione, in Exemplaribus temerè mutatæ. At in hujuſmodi Erroribus Antiquitas plurimum Veritati obſtat; nec enim Omnes vident, & Pauci contra flumen audent navigare. Huc refer *Plinii*, l. 33. c. 4. Et *Electro* auctoritas, *Homero* teſte, qui *Menelai* Regiam Auro, Electro, Argento, Ebore, fulgere tradit. *Sam. Bochart.* Ἰσρόζω. 2 Vol. l. 6. c. 16. fol. 872. De *Electro*, ubi ex *Ariſtophanis* Scholiaſt. pro ὕαλος, poni ab *Homero*.

74. Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλὴ) Hanc Lectionẽ defendit *Ariſtarchus* contra *Seleucum*; ut *Athenæ.* l. 5. fol. 189. & ex eo *Euſtath* fol. 1483. lin. 39. qui negabat, ullibi apud *Homerum* vocem Αὐλὴ ſignificare *Palatium Regium*, at potiùs, τόπον πανὸ ἀφεστώμενον, ὅ ἐστιν ὕπαιθρον, καθ' ὃ μεγάλων οἰκων. Ὅμηρος δέ, φησι, τὴν Αὐλὴν κατὰ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ὑπαίθρου τόπου, ἔνθα ἦν ὁ Ἑρκεῖος Ζηνὸς βωμός· ὁ μὲν τοι Πηλεΐδης καθαλαμβάνεται, Αὐλῆς εὖ χορτῳ· ἔχει δ' χρύσειον ἄλεισον, Σπένδων αὖθι που οἶνον ἐπ' αἴθομένοις ἱεροῖσιν. Ὁ δὲ Περιάμου, Αὐλῆς εὖ Χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον· καὶ ὁ Ὀδυσεὺς καθεστῶτι τοῖς ἐκεῖ τ' Φήμιον, Ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων εὐ ναιετάοντα, Ἐκ φόνε εἰς αὐλήν. Et verè quidem in his locis, ut *Seleucus* ait, *Homerus* apertum locum, per αὐλὴν ſignificat; nec minùs tamen manifeſtè, quod *Ariſtarchus* ait, in aliis locis idem per Αὐλὴν, *Palatium* notat, ut in hoc ipſo, Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή. Quem locum *Seleucus* longè aliàs profert, nè hanc Αὐλῆς ſignificationem cogatur admittere, *viz.* Ζηνός που τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται, quâ *Lectione*, in hoc loco nihil abſurdius; licet bene infrà, v. 127. Αἰγυπτίης, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται. Alius etiam locus hanc noſtram aſſertionem confirmat, *viz.* α'. v. 425. ὅθι οἱ πάλαμος πέλεκκαλλὶς αὐλῆς Ὑψηλὸς δέδμηθ. In quem locum *Euſtath.* Αὐλὴ μέν, κυρίως τόπος ἐστὶ πλατυσμένος, ὅ ἐστιν, ὑπαίθρος, καθ' ὃ μεγάλων οἰκων· ἐν Αὐλαῖς, τὰ βασίλεια, διὰ τὸ μεγάλως ἔχειν καθ' ὃ οἶκων ἰσαίθρους τόπους· Σιωπηδυκλῶς δὲ ἡ ὅλη οἰκία, ἐν τῇ, Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν Αὐλή. Vid. *Iſaac. Caſaubon.* in locum *Athenæi*, fol. 335. *Gerard. Croiſius*, Ὁμήρῳ Ἑβραίῳ, p 423. Poeta alludit ad interius Atrium, ſive *Sanctuarium*, Tabernaculi, quod erat in *Iſrael*, in quo Deus dicebatur verſari, quod quidem ſplendidiſſimum fuit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

75. Ἄσπετα) Πολλά. Hoc *Pſeudo Scholion* deleo; quòd utræque voces ſint in *Textu*.

VARIÆ LECTIONES.

72. Καδδώματα) χρ. καὶ δώματα, vid. Not. in *Textum*.

74. Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλὴ) χρ. Ζηνός που τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται, *Seleucus*, vid. Not. ad *Textum*.

76. Ξύνετο) χρ. ξύνθετο, malè ut *Euſtath.*

78. Τέκνα φίλ', ἦτοι Ζηνὶ βροτῶν) χρ. τέκνα φίλα, Ζηνὶ μὲ βροτῶν, *H Steph.* incogitanter ductâ *Interpretatione*, pro *Variâ Lectione*. *Ibid.* Βροτῶν) χρ. βροτοῖ, *Gerard. Croeſ.* p. 423.

Ἠγα-

Ἠγαγόμην δ' ἠῶθι, καὶ ὀγδοάτῳ ἔτει ἦλθον
Κύπρον, Φοινίκην τε, καὶ Αἰγυπτίους ἐπαλήθεις,
Αἰθιοπάς θ' ἱκόμην, καὶ Σιδονίους, καὶ Ἐρεμβούς,
Καὶ Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσι.
Τρὶς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν·
Ἔνθα μὲν οὔτε ἄναξ ἐπιδεύεται, οὔτε τι πιμνὴν,
Τυρῶ καὶ κρειῶν, οὐδὲ γλυκεροῖο γάλακτος·
Ἀλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπιτροχόωντα γάλα θηλαί.
Ἕως ἐγὼ δεῦρ' εἶα κτεάτεσσιν ἀνάσσων
Ἠλώμην, τείως μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνε,
Λάθρη, ἀνωϊστί, δόλῳ ὑλομανίης ἀλόχοιο·
Ὡς οὔτοι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.
Καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν, οἵ περ ἔμειο
Εἰσίν· ἐπεὶ μάλα πολλὰ ἔπαθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον,
Εὖ μάλα κτεατίσσας, κεχαρισμένα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
Ὧν ὄφελον τριτάτῳ περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν

" Vectus in navibus & octavo demum
" anno veni domum:
" Cyprum, Phœnicémque, & Ægyptios oberrans,
" Æthiopasque adii, & Sidonios, & Erembos,
" Et Libyam, ubi agni protinùs cornuti sunt.
" Ter enim pariunt oves per annum integrum:
" Ibi quidem neque herus indigens est, neque pastor,
" Casei & carnium, neque dulcis lactis:
" Sed semper præbent per totum annum lac mulgendum.
" Dum ego in his partibus multas facultates colligens
" Errabam, interea mihi fratrem alius interfecit,
" Clam, insperatò, dolo perniciosæ uxoris.
" Adeò neutiquam gaudens istis facultatibus impero.
" Et ex patribus ista debebatis audivisse, quicunque vobis
" Sunt; quando quidem valdè multa passus sum, & perdidi domum,
" Perquam bene habitatam, continentem multa & preciosa.
" Quorum utinam debuissem vel tertium habens in domo partem

SCHOLIA.

83. Αἰγυπτίους.] Ἐπὶ τὰς Αἰγυπτίους.

84. Ἰκόμην.] Παρεγχρόμην. Σιδονίους.] Τὰς παρὰ τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ λέγει· ὅθεν μετοίκησαν οἱ Φοίνικες. Ἐρεμβούς.] Τὰς Τρωγλοδύτας, παρὰ τὸ εἰς τὴν ἔρεβον δύνειν· οἱ δὲ τοὺς Ἰνδοὺς, παρὰ τὸ Ἔρεβος μέλανες χάρδην καὶ Κεφῆνες ἐρεμνὸς γεφύρᾳ. οἱ δὲ ἴδιον ἔθνος. ἔνιοι δὲ τοὺς Ἄραβας, καὶ μετακεχαφυσιν ἄτας. Αἰθιοπας θ' ἱκόμην δὲ Σιδονίους, Ἄραβάς τε.

85. Ἄφαρ κεραοί.] Ταχέως φέρουσι ἀφ' ἑαυτῶν εὐθέως. οἱ δὲ ἐπίηται τὸ ἀρνῶν τὸ κεραοί. Τινὲς δὲ τὸ ἄφαρ· ὅτι ταχέως καὶ πρωΐμως γίνονται.

86. Τρὶς γὰρ τίκτει μῆλα.] Ἄλλοτε ἄλλα, ἢ δι' ὅλου τριταῦτα εἶσιν αἱ γραῖαι, οὐχ ὥσπερ ἡμῖν μόνῳ τῷ ἔτει.

87. Ἐπιδεύεται.] Ἐνδεῖ.

89. Ἐπητανόν.] Ἐπιπολύ, ἄφθονον. Θηλάζει.] Κυρίως μὲν τὸ θηλάσαι· νῦν δὲ τὸ ἀμέλγειν εἶπεν, παρὰ τὸν θηλύν.

91. Ἠλώμην.] Ἐπλανώμην. Τείως.] Τηνικαῦτα.

92. Ἀνωϊστί.] Ἀνυποπτώτως, ὥστε μηδὲ αἰσθέσθαι τινά.

95. Καὶ ἀπώλεσα οἶκον.] Ἀμφίβολον, πότερον τὸν ἑαυτοῦ, ἢ τὸν Πελάμου.

96. Κεχαρισμένα.] Χαρίεντα.

NOTÆ.

84. Σιδονίους) Vid. ad *Iliad.* ζ'. v. 290. Ἐρεμβούς) Ab ἔρεβος, fit τὸ ἔρεμβος, *Sophocl.* Aj. v. 395. undè ἐρεμνὸς, tenebrosus, & Gentile, Ἐρεμβός. De quâ voce, præter *Br. Schol.* vid. *Eustath.* in locum, item in *Dionys.* Perieg. v. 180. & v. 963. & quæ Nos ad prædict. locum *Sophoclis. Zeno,* Ἄραβάς τε legit, ut *Strabo* l. 1. fol. 70. & l. 7. fol. 458. & l. 16. fol. 1131.

85. Καὶ Λιβύην) *Steph.* δεῦρ πόλεων, v. Ἀσία.

86. Τριταῦτα εἶσιν) MS. *Aloysii* τριαῦτα, pro αὐτὰ &c.

89. Θηλάσας) Ità pro corrupto θηλάσας, ex MSS.

VARIÆ LECTIONES.

84. Καὶ Ἐρεμβούς) γρ. Ἄραβάς τε. *Zeno. Crates,* & *Posidonius,* καὶ ἐρεμνούς. Vid. Not. in *Textum,* & *Brevia Scholia.*

90. Ἕως ἐγὼ) γρ. εἴως ἐγὼ, *Hervag.* Edit. 1551.

94. Ὑμμιν) γρ. ὑμῖν, *H. Steph.*

95. Πόλλ' ἔπαθον) γρ. πολλὰ πάθον, *H. Steph.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

95. Πότερον) MS. *Aloysii* ità, pro ποτέρου, *Sensu* e maximè flagitante.

Ναίειν,

Ναίειν, οἱ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι, οἱ τότ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ἑκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
Ἀλλ' ἔμπης πάντας μὲν ὀδυρόμεθ' ἠδ' ἀχεύων,
Πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἠμετέροισιν,
Ἄλλοτε μὲν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
Παύομαι· αἰψηρὸς δ' κόρος χρυεροῖο γόοιο.
Τῶν πάντων ἅ τόσσον ὀδυρόμεθ', ἀχνύμενός περ,
Ὡς ἑνός, ὅστε μοὶ ὕπνον ἀπεχθαίρῃ καὶ ἐδωδὴν
Μνωομένῳ· ἐπεὶ οὔτις Ἀχαιῶν τόσσ' ἐμόγησεν,
Ὅσσ' Ὀδυσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρατο· τῷ δ' ἄρ' ἔμελλεν
Αὐτῷ κήδε' ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχε' αἰὲν ἄλαστα
Κείνου, ὅπως δὴ δηρὸν ἀποίχεται. οὐδέ τι ἴδμεν,
Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκεν. Ὀδύρεταί νύ που αὐτὸν
Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια,
Τηλέμαχός θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα παῖδος ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε, παῖδος ἀκούσας,
Χλαῖναν πορφυρέῃ ἄντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχών
Ἀμφοτέρῃσιν χερσί· νόησε δέ μιν Μενέλαος·
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατ' φρένα καὶ κατ' θυμόν,
Ἦέ μιν αὐτὸν παιδὸς ἐάσειε μνησάμενόν περ,
Ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε μυθήσαιτο.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατ' φρένα καὶ κατ' θυμόν,
Ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑψορόφοιο
Ἦλυθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκυῖα·

" Habitare, & viri salvi essent; qui tum periérunt.
" Trojâ in latâ, longè ab Argis pulchros equos-pascente.
" Sed tamen omnes quidem lugens & desiens,
" Crebrò domi desidens nostræ,
" Interdum quidem luctu mentem oblector, interdum rursus
" Quiesco: brevis verò satietas molesti luctûs.
" Horum omnium causâ non tantùm lugeo, tametsi tristis,
" Ut unius gratiâ, quique mihi somnum invisum facit & cibum
" Recordanti; quoniam nullus Græcorum tantum laboravit,
" Quantum Ulysses laboravit & pertulit: huic utique in-fatis-erat
" Ipsi, dolores ut essent, mihi verò mœror semper gravissimus
" Illius causâ; quoniam diù longè abest, neque scimus,
" An vivat ille, an mortuus sit. Desient utique illum
" Laërtésque senex, & prudens Penelope,
" Telemachúsque, quem reliquit recèns-natum in domo.
Sic ait; huic certè ob patrem desiderium excitavit luctûs.
Lacrymas verò à palpebris humi fudit, de patre audiens,
Chlænam purpuream oculis obtendens
Utráque manu: observavit autem Menelaus ipsum:
Cogitavit verò deinde in mente & in animo,
An ipsum cum patris fineret memoriam inducere,
An prior interrogaret singuláque diceret.
Interim dum ille ista deliberabat in mente & in animo,
Helena ex thalamo odorifero excelso
Egressa est, Dianæ aureum-arcum habenti similis;

ΣΧΟΛΙΑ.

102. Γόῳ φρένα τέρπομαι.] Πληρεῦμαι.
103. Αἰψηρὸς ὁ κόρος.] Ὁ ἰσχὺς τὸ ἄκλων μοὶ ἡπιόδωρος ταχέως ἀναύεται.
104. Ὀδύρομαι.] Ἀποκλαίομαι.
105. Ἀπιχθαίρῃ.] Εἰς μῖσος ἄγῃ.
106. Μνωομένῳ.] Μνησομένῳ. Ἐμόγησεν.] Ἐκοπάσησεν.
107. Ἤρατο.] Ὑπέμεινεν.
109. Ἀποίχεται.] Ἄπεισιν, ἀποδημεῖ.
119. Ἐξερέοιτο.] Ἐξεμανήσειεν, ἀνακαλέσοι. Μυθήσαιτο.] Εἴποι.
121. Θυώδεος.] Εὐώδους.

NOTÆ.

102. Ἄλλοτε μὲν τε γόῳ φρένα τέρπομαι) *Aristot.* l. 1. περὶ Πολιτ. fol. 176. Probat, Voluptatem quandam in Luctibus &c.

120. Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε) *Amphibrachys,* Dactylo ἰσάχρονος, ut suprà, v. 90.

NOTÆ IN SCHOLIA.

123. Ἀνάκλιντρον) Ità pro corrupto ἀνάκλιτον, ex *Eustathio.*

VARIÆ LECTIONES.

118. Ἐάσειε) γρ. ἐάσει, Prior. Codd.
119. Μυθήσαιτο) γρ. πειρήσαιτο, *H. Steph.*

Τῇδ' ἄρ' ἄμ' Ἀδρήστη κλισίην εὐτυκτον ἔθηκεν·
Ἀλκίππη δ' ὑπέπεσε φέρεν μαλακῆ ἐερίοιο·
Φυλὼ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τόν οἱ ἔδωκε
Ἀλκάνδρη, Πολύβοιο δάμαρ, ὃς ἔναι' ἐνὶ Θήβῃς
Αἰγυπτίης, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται·
Ὅς Μενελάῳ δῶκε δύ' ἀργυρέας ἀσαμίνθους,
Δοιὼς δ' τρίποδας, δέκα δ' χρυσοῖο τάλαντα·
Χωὴ δ' αὖθ' Ἑλένη ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα,
Χρυσείην τ' ἠλακάτην, τάλαρόν θ' ὑποκυκλον ὄπασεν,
Ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεχρύσωτο.
Τόν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλὼ παρέθηκε φέρουσα,
Νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Ἠλακάτη τέτατο, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα.
Ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ, ὑπὸ δ' θρῆνυς ποσὶν εἶεν.
Αὐτίκα δ' ἣγ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἕκαστα,

"Ιδμεν δὴ, Μενέλαε διοτρεφὲς, οἵ τινες οἵδε
Ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
Οὐ γάρ πω πρὶν ἄνδρα τόσον ἴδον οὐδ' ἐνόησα,
Οὔτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα, σέβας μ' ἔχει εἰσορόωσαν,

Huic ſtatim Adraſta ſellam benè factam appoſuit:
Alcippe verò tapeta ferebat mollis lanæ:
Phylo autem argenteum quaſillum ferebat, quem illi dedit
Alcandra, Polybi uxor, qui habitabat in Thebis
Ægyptiacis, ubi plurima in ædibus bona jacent;
Qui Menelao dedit duo argentea labra,
Geminoſque tripodas, decemque auri talenta:
Seorſim verò rurſus Helenæ uxor dederat pulchra dona,
Aureamque colum, quaſillúmque rotundum præbuit
Argenteum, auro verò labia perfecta erant:
Hunc ſanè ei ancilla Phylo appoſuit ferens,
Filo elaborato repletum: cæterùm ſuper eum
Colus extenſa erat, violaceam lanam habens.
Sedit verò in ſellâ, & ſcabellum ſub pedibus erat:
Continuò autem illa verbis maritum interrogabat ſingula,
" Scimúſne, Menelae rex, quinam hi
" Virorum gloriantur, veniſſe noſtram domum?
" Mentiar, an verum dicam? Jubet me animus.
" Nullum enim unquam puto ſimilem adeò vidiſſe
" Neque virum neque mulierem: admiratio me tenet aſpicientem.

ΣΧΟΛΙΑ.

123. Κλισίην.] Δίφρον, ἀνάκλιντον ἔχοντα.
125. Τάλαρον.] Κάλαθον.
126. Θήβῃς.] Θῆβαι, πόλις Αἰγύπτου, ἡ νῦν καλουμένη Διὸς πόλις.
130. Κάλλιμα.] Ἄγαν καλά.
131. Τάλαρον ὑποκυκλον.] Κύκλον ἔχοντα, ἢ ὑποστρογγυλον.
132. Κεχρύσωτο.] Ἐστεφάνωτο.
134. Νήματος ἀσκητοῖο.] Εἰς νῆσιν ἐπιτηδειότερα καλῶς γεγνόμενον. Βεβυσμένον.] Πεπληρωμένον.
135. Ἠλακάτη.] Ἐργαλεῖον, ἐρμαλιᾶν. Τετάνυστο.] Ἐπέκειτο. Ἰοδνεφὲς.] Μέλαν, ἢ πορφυροῦν. Εἶρος.] Ἔριον.
139. Εὐχετόωνται.] Ἔνιοι, Εὐχετάονται. Ἐκαυχῶνται.
141. Εἰσορόωσαν.] Ὅμοιον ὄντα.

NOTÆ.

126. Ἀλκάνδρη Πολύβοιο δάμαρ) Θήβαις βασιλεὺς Αἰγύπτου, ὁ παρ' Ὁμήρῳ καλούμενος Πόλυβος, Ἀλκάνδρας ἀνὴρ, ὡς Ὀδυσσείᾳ φησίμυθος· παρ' ᾧ, φησὶ, Μενέλαον σὺν τῇ Ἑλένῃ, μὴ τῶν ἄλλων Τροίας κατῆχθαι πλανώμενον. *Euſebii* Chronic. Canon, fol. 115. & *Joſeph. Scaligeri* Animadverſ. fol. 50. *Thuoris*, *Rex Ægypti* ab *Homero Polybus vocatur*, *maritus Alcandræ*. Θήβῃς Αἰγυπτίης) De *Thebarum Ægyptiarum* Opulentiâ, *Euſtath.* ad *Iliad.* ι'. v. 381. & in hunc locum, fol. 1488. lin. 47. In fine vocis Αἰγυπτίης, Συνίζησις; ut v. 229.

NOTÆ IN SCHOLIA.

131. Ἔχοντα.) Pro ἴχον, lego.
134. Νήματος ἀσκητοῖο) Nihil hìc addo, nihil demo, nihil muto; excepto verborum ordine, qui rectè ſe non habebat, & caſu ὑ ἐπιτηδειότερα, qui malè &c.

VARIÆ LECTIONES.

126. Ὅς ἔναι' ἐνὶ Θήβῃς) γρ. ὃς ἄνακτ' ἐν Θήβῃς, Vid. in *Textum*.
127. Ἐν κτήμασι) γρ. ἐνὶ κτήμασι. Vid. ad v. 74. Not. in *Text.* & *Iliad.* ι'. v. 381.
131. Χρυσείην) γρ. χρυσῆν, at Incontracta *Homero* uſitatiora.
139. Εὐχετόωνται) γρ. εὐχετάονται, *Br. Schol.* & MSS. *Aloyſii* & *GC.*

Ὡς ὅδ' Ὀδυσῆϊ μεγαλήτορος υἷϊ ἔοικε
Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
Κεῖνος ἀνὴρ, ὅτ' ἐμεῖο χυνώπιδος εἵνεκ' Ἀχαιοὶ
Ἦλθεθ' ὑπὸ Τροίλῳ, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Οὕτω νῦν κ' ἐγὼ νοέω, γύναι, ὡς σὺ εἰσκεις.
Κείνου γὰρ τοιοίδε πόδες, τοιαίδε τε χεῖρες,
Ὀφθαλμοί τε δολαὶ, κεφαλή τ', ἐφύπερθέ τε χαῖται.
Καὶ νῦν ἤτοι ἐγὼ μεμνημένῳ ἀμφ' Ὀδυσῆϊ,
Μυθεόμην, ὅσα κεῖνος ὀϊζύσας ἐμόγησεν
Ἀμφ' ἐμοί· αὐταὰρ ὁ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβε,
Χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖϊν ἀναχώσ.
Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ἔρχαμε λαῶν,
Κεῖνος μὲν τοῦτ' υἱὸς ἐτήτυμον, ὡς ἀγορεύεις·
Ἀλλὰ σαόφρων ἐστὶ, νεμεσσᾶται δ' ὀϊὶ θυμῷ,
Ὧδ' ἐλθὼν τοπρῶτον, ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν
Ἄντα σέθεν, τὸν νῶϊ, θεὸν ὡς, τερπόμεθ' αὐδῇ.
Αὐταὰρ ἐμὲ προέηκε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
Τῷ ἅμα πομπὸν ἕπεσθ'· ἐέλδετο γάρ σε ἰδέσθ',
Ὄφρα οἱ ἢ τι ἔπος ὑποθήσεαι, ἠέ τι ἔργον.
Πολλὰ μὲν ἄλγε' ἔχει πατρὸς πάϊς οἰχομένοιο,
Ἐν μεγάροις, ᾧ μὴ ἄλλοι ἀρωγητῆρες ἔωσιν·

" Ut iſte Ulyſſis magnanimi filio ſimilis
" Telemacho, quem reliquit recens natum domi ſuæ
" Ille vir, quando mei inverecundæ gratiâ Græci
" Veniſtis ad Trojam, bellum ferox excitantes.
Hanc viciſſim reſpondens alloquutus eſt flavus Menelaus,
" Sic nunc ego reputo, uxor, ut tu putas.
" Illius enim ejuſmodi pedes, ejuſmodique manus,
" Oculorumque jactus, caputque & ſuperne comæ.
" Et nunc ſane ego recordatus de Ulyſſe,
" Loquebar, quantas ille ærumnas patiens toleravit
" Pro me: cæterùm hic amaras à palpebris lacrymas illiſabat,
" Chlanam purpuream oculis obtendens.
Hunc rurſus Neſtorides Piſiſtratus contrà alloquutus eſt,
" Atride Menelaë, a-Jove-nutrite, dux populorum,
" Illius quidem hic filius eſt certo certiùs, quemadmodum dicis,
" Sed modeſtus eſt, indignaturque in animo,
" Huc veniens primùm, jactationes verborum oſtentare
" Coram te, cujus nos, dei tanquam, delectamur voce.
" Cæterùm me præmiſit Gerenius eques Neſtor,
" Hunc ſimul comes ut ſequerer; cupiebat enim te videre;
" Ut ei aut verbis conſulas, ſive reipſâ.
" Plurimos enim dolores patitur ob patrem filius abſentem,
" Domi ſuæ, cui non alii auxiliatores ſunt:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

148. Εἴσκεις.] Ἀπεικάζεις.
149. Τοῖϊ.] Τοιαύτῃ.
150. Βολαί.] Τὰ βλέμματα. Ἐφύπερθεν.] Ἐπάνωθεν.
152. Μυθήσομαι.] Ἔλεγον, διηγούμην. Ὀϊζύσας.] Ταλαιπωρήσας.
158. Σαόφρων.] Σώφρων. Νεμεσσᾶται.] Ἐντρέπεται, αἰδεῖται.
159. Ἐπισβολίας ἀναφαίνειν.] Τὰς γλωσσίας τῶν μωκήσεων εἰς αὐτὸν φλυαρίας, ἢ τὰς περὶ τὴν οἴκην αὐτοῦ φλυαρίας, καὶ λοιδορίας, διεξιέναι. ἢ ὑπὸ σωφροσύνης ἐ βάλλῃ περιττολόγους λόγους. Ἐπισβολίας ἐν νῦν τὰς τῶν ἐπῶν εἰσβολὰς καὶ ὀχλάς. Ἀναφαίνειν.] Φαίνειν, διεξιέναι.
162. Ἐέλδετο.] Ἐπιθυμῶ.
163. Ὑποθήσεαι.] Ὑποβάλῃς.
165. Ἀρωγητῆρες.] Βοηθοί.

Ν Ο Τ Æ.

149. Κείνου γὰρ τοιοίδε πόδες) *Virgil.* Æn. l. 3. v. 490. *Sic oculos, ſic ille manus, ſic ora ferebat.*

165. Ἐν μεγάροις· ᾧ μὴ ἄλλοι ἀοσητῆρες ἔασιν) Olim in plurimis Editt. πολλοί, quod ſenſus reſpuit; non enim neceſſe eſt, ut Orphanus *multos* habeat Patronos, at ſaltem ut *alios*, præter ſe habeat; nè dicam *Verſum* cum voce πολλοί, laborare. Rectè itaque *Euſtathius* in Commentariis legit, ἄλλοι, ut ſit συνίζησις, ſive συνεκφώνησις, quaſi ſcriberetur, ᾧ μὴ ἄλλοι. Quem *Latinorum* morem nec *Græcis* planè incognitum probo, ad *Eurip.* Oreſt. v. 596. Ità *Theogn.* v. 927. Φείδεσθ' ἢ ἄμεινον· ἐπὶ κἠδὲ θανόντ' ἀπολαίῃ. Vid. *Iliad.* π'. v. 31. *H. Stephan.* ἄλλοι etiam inter *Var. Lect.* habuit ut *Romana* Editio, in *Textu.*

Variæ Lectiones.

165. Ἄλλοι) χ. πολλοί, vid. Not. ad *Textum.*

Ὡς

Ὣς νῦν Τηλεμάχῳ· ὁ μὲν οἴχεται, ὠδέ οἱ ἄλλοι
Εἴσ', οἵ κεν κτ' δῆμον ἀλάλκοιεν κακότητα.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ
Ἵκεθ', ὃς εἵνεκ' ἐμεῖο πολεῖς ἐμόγησεν ἀέθλους·
Καί μιν ἔφλω ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
Ἀργείων, εἰ νῶϊν ὑπεὶρ ἅλα νόστον ἔδωκε
Νηυσὶ θοῇσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεύς·
Καί κέν οἱ Ἀργεῖ νάσσα πόλιν, καὶ δώματ' ἔτυξα,
Ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκεϊ ᾧ,
Καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,
Αἳ περναιετάουσιν, ἀνάσσονι δ' ἐμοὶ αὐτῷ.
Καί κε θαμὰ σθάδ' ἐόντες ἐμισγόμεθ'· οὐδέ κεν ἡμέας
Ἄλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένω τε,
Πέσσυ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
Ἀλλὰ τὰ μὲν πω μέλλεν ἀγαστὸς θεὸς αὐτὸς,
Ὅς κεῖνον δύσφορον ἀνόσιμον οἷον ἔθηκεν.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Κλαῖε μὲν Ἀργείη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαῖα,
Κλαῖε δὲ Τηλέμαχός τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος·
Οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτῳ ἔχεν ὄσσε·
Μνήσατο γὰρ κατ' θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Τὸν ῥ' Ἠὼς ἔκτεινε φαεινῆς ἀγλαὸς υἱός·
Τῷ ὅγ' ὀπιμνησθεὶς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν,
Ἀτρεΐδη, πέρι μὲν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
Νέστωρ φάσκ' ὁ γέρων, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σεῖο
Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν.
Καὶ νῦν, εἴπερ πώ τοι, πίθοιό μοι· οὐ γὰρ ἔγωγε

" Sic nunc Telemacho *est*: hic quidem abest, neque eidem alii
" Sunt, qui per populum avertere possent calamitatem.
Hunc vicissim respondens alloquutus est flavus Menelaus,
" Dii Boni! Certè perquam amici viri filius meam domum
" Pervenit, qui mei gratiâ plurima subiit certamina:
" Atque ipsum statuebâ aliquandò reducem amplexurũ me præter cæteros
" Græcos, si nobis super mare reditum dedisset
" Navibus velocibus fieri Olympius latè-tonans Jupiter:
" Et sanè ei in Argo erexissem urbem, & ædes ædificassem,
" Ex Ithacâ reducens cum facultatibus & filio suo,
" Et omni populo, unâ urbe evacuatâ *earum*,
" Quæ circum-habitabantur, imperantur autem à me ipso:
" Et sanè crebrò hîc unà fuissemus versati; neque nos
" Aliud diremisset amantésque oblectantésque,
" Antequam mortis nigra nebula obruisset.
" Sed hæc quidem forte erat, ut inviderat deus ipse,
" Qui illum infelicem absque reditu solum reddidit.
Sic ait: his verò omnibus desiderium excitavit luctûs,
Flebat quidem Argiva Helena ex Jove nata,
Flebat etiam Telemachúsque & Atrides Menelaus:
Neque sanè Nestoris filius absque lacrymis habebat oculos;
Recordabatur enim in animo inculpati Antilochi;
Quem sanè Auroræ interfecit splendidæ inclytus filius;
Hujus ille recordatus verba volatilia dixit,
" Atride, supra alios immortales te prudentem esse
" Nestor dicebat ille senex; quando recordaremur tui
" Suis in domibus, & nos mutuò alloqueremur.
" Quare nunc, si forte licet, pareas mihi; non enim ego

ΣΧΟΛΙΑ.

167. Ἀλάλκοιεν.] Κωλύσωσι, βοηθήσωσιν.
171. Ἔφλω.] Ἔλεγον. Φιλησέμεν.] Φιλοφρονήσασθαι.
174. Νάσσα.] Κατῴκησα. Ἔτυξα.] Κατεσκεύασα.
175. Τέκεϊ.] Τέκνῳ.
176. Ἐξαλαπάξας.] Μεταστήσας τοὺς συνοικοῦντας εἰς ἄλλον τόπον.
179. Διέκρινεν.] Διεχώρισεν.
180. Ἀμφεκάλυψε.] Περιεκάλυψεν.
181. Ἀλλὰ τὰ μὲν πω μέλλεν.] Ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐφικτὸν Ἀγαστὸς.] Φθονήσεως.
182. Ἀνόσιμον.] Ἐπονείδιστον μὴ τυχόντα.
188. Ἠὼς υἱός.] Ὁ Μέμνων. Τιθωνῷ δὲ καὶ τῇ Ἡμέρᾳ υἱός.
192. Ἐρέοιμεν.] Ἐρωτήσαιμεν.
193. Εἴπ πώ ἐστι.] Εἰ ἐνδέχεται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

179. Διέκρινεν) Διεχώρισεν. Addo, ex MS. *Aloysii*.

Τέρπομ' ὀδυρόμενος· μεταδόρπιος· ἀλλὰ καὶ Ἠὼς
Εοσὲ) νειγένεια· νεμεσσῶμαί γε μὴν ἐδὲν
Κλαίειν, ὅς κε θάνῃσι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
Τοῦτό νυ καὶ γέρας οἷον ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι,
Κείρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
Καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεὸς, ὅττι κάκιστος
Ἀργείων· μέλλεις δὲ σὺ ἴδμεναι· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἤντησ', οὐδὲ ἶδον· πέρι δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι
Ἀντίλοχον, θεὶ μὴν θείειν ταχὺν, ἠδὲ μαχητήν.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες, ὅσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ
Εἴποι καὶ ῥέξειε, καὶ ὃς προγενέστερος εἴη·
Τοίῳ γὰρ καὶ πατρὸς, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις·
Ῥεῖα δ' ἀείγνωτος γόνος ἀνέρος, ᾧ τε Κρονίων
Ὄλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γεινομένῳ τε.
Ὡς νῦν Νέστορι δῶκε πάντα μετέπειτα ἡμέρα πάντα,
Αὐτὸν μὴν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν,
Υἷάς τ' αὖ πινυτούς τε καὶ ἔγχεσιν εὖ πεπιθοίας.
Ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἐάσομεν, ὅς περ ἐτύχθη·
Δόρπου δ' ἐξαῦτις μνησόμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ
Χεύάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθεν προφερέσθων
Τηλεμάχῳ τε ἐμοί, προσειπέμεν ἀλλήλοισιν.

" Delector flens inter-cenandum: Sed
" & mox Aurora
" Aderit mane genita; moleste quidem
" neutiquam fero
" Deplorare; quicunq; mortuus fuerit
" mortalium, & fatum consequutus fuerit.
" Illud certè munus solum est miserorum mortalium,
" Tonderéque comas, profundereque
" lachrymas à genis.
" Etenim meus mortuus est frater, neutiquam pessimus
" Græcorum: scies autem tu, non enim ego
" Obviam fui, neque vidi: supra autem
" alios ferunt fuisse
" Antilochum, supra quidem currendo
" velocem, atque bellatorem.
Hunc mutuis verbis excipiens alloquutus est flavus Menelaus,
" Amice, quandoquidem talia dixisti,
" quæcunque prudens vir
" Diceret & faceret, etiam qui major
" natu esset:
" Tali enim natus es Patre; quare
" etiam prudenter loqueris.'
" Facilè conspicuus est Filius Viri;
" cui Saturnius
" Faustitatem destinavit Nuptiis pariter
" & Natalitiis:
" Sicut nunc Nestori dedit assidue die-
" bus omnibus,
" Ipsum quidem molliter senescere domi
" suæ,
" Filios rursus prudentes, & hastâ esse
" optimos.
" Nos tamen fletum relinquamus, qui
" priùs incidit:
" Cœnæ verò rursus memores simus,
" manibusque aquam
" Profundant: sermones autem etiam
" manè erunt
" Telemacho & mihi, ad colloquendum invicem.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

194. Μεταδόρπιος.] Μετὰ τὸ δεῖπνον· ἢ ὕστερος, οὐκ ἀρίστου μοὶ θρηνεῖν μὴ τὸ δεῖπνον. Ἄλλως, Μεταδόρπιος.] Δεῖπνα ἄρας, ἤγουν ὑπὸ τὸ δεῖπνον· καὶ μεταδόμιος, ἐνδόμιος, ὁ ἐν δόμῳ ὤν.

195. Νεμεσσῶμαι.] Νεμεσίζομαι, μέμφομαι.

199. Κάκιστος.] Δειλός.

200. Ἴδμεναι.] Εἰδέναι.

205. Ῥέξειε.] Ποιήσει.

206. Ὅ.] Διὸ ὅ.

207. Ἀείγνωτος.] Εὔγνωστος.

208. Ἐπικλώσῃ.] Εἱμαρμένον ποιήσῃ. Γεινομένῳ.] Τεκνοποιΐᾳ, γεννήσει.

210. Λιπαρῶς.] Εὐδαιμόνως, μεγαλως.

211. Πινυτούς.] Σώφρονας, σωστικούς.

213. Μνησόμεθα.] Ἐπιμελησώμεθα.

214. Χεύάντων.] Ἐπιχεέτωσαν, Ἀπλικῶς.

215. Διαειπέμεν.] Διαλεχθῆναι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

195. Νεμεσσῶμαι) Νεμεσίζομαι, μέμφομαι. Pro corrupto νεμέσσομαι, lego νεμεσίζομαι· quæ tamen unica vox deest MSS. illa enim νεμεσσῶμαι, μέμφομαι, tantum legunt.

208. Ἐπικλώσῃ) Εἱμαρμένον ποιήσῃ. Ità MSS. quæ cùm *Variæ Lectionis* vestigia præferant, licet ἐπικλώσῃ sit in *Textu*, minimè mutanda censeo. *Schrevel.* Edit. ἐπικλώσῃ) ποιήσῃ &c.

Variæ Lectiones.

197. Οἷον) γρ. οἷον, θαυμασπῶς, inquit *Eustathius*. Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum.

207. Ἀείγνωτος γόνος) γρ. ἀείγνωτον γένος, *H. Steph.*

208. Ἐπικλώσῃ) γρ. ἐπικλώσῃ, MSS. *GC.* & *Aloysii.*

212. Ἡμεῖς δ') γρ. ἡμεῖς δὲ, *Eustath.*

Ὡς

Ὣς ἔφαθ'· Ἀσφαλίων δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχυτο,
Ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα παρηχείμυα χεῖρας ἴαλλον.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ὑφόησ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
Αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον,
Νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων·
Ὃς τὸ καταβρόξειεν, ἐπὴν κρητῆρι μιγείη,
Οὐκ ἂν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
Οὐδ' εἰ οἱ κατατεθναίη μήτηρ τε πατήρ τε,
Οὐδ' εἰ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν, ἢ φίλον υἱὸν,
Χαλκῷ δηϊόωεν, ὁ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῷτο.
Τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
Ἐσθλὰ, τά οἱ Πολύδαμνα πόρε Θῶνος παράκοιτις,
Αἰγυπτίη· τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα
Φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά.
Ἰητρὸς δ' ἕκαστος ἐπιστάμενος παρὰ πάντων
Ἀνθρώπων· ἦ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης.

Sic ait: Asphalion verò aquam manibus infudit,
Sedulus famulus Menelai glorioſi.
Hi vero ad cibos paratos appoſitos manus mittebant,
Ibi tum alia excogitavit Helena è Jove nata:
Protenus ſanè in vinum miſit pharmacum, unde bibebant,
Abſque dolore & irâ, malorum oblivionem inducens omnium:
Qui illud deglutierit, poſtquam crateri mixtum erit,
Non utique totâ die profundere poterit lachrymas à palpebris,
Neque, ſi ei mortui fuerint matérque patérque,
Neque ſi ei coràm fratrem, aut charum filium
Ferro trucidarent, ipſe vero oculis videret.
Talia Jovis filia habebat pharmaca utilia,
Bona, quæ illi Polydamna præbuit Thonis uxor,
Ægyptia; ubi plurima producit alma terra
Pharmaca, multa quidem ſalubria mixta, multa quoque lethalia:
Medicus verò unuſquiſque peritus ſuprà omnes
Homines: ſanè enim Pæonis ſunt ex proſapiâ.

ΣΧΟΛΙΑ.

216. Ἀσφαλίων.] Παπύλιος τὸ ὄνομα παρὰ τὴν ἀσφάλειαν.

221. Νηπενθές.] Ἀπενθῆ. Ἄχολον.] Τὸ τὴν χολὴν παῦον. Ἐπίληθον.] Περιποιητικὸν λήθης, ἵν' ᾖ ἐπιληπτικόν. οἱ δὲ παραδείσους, ἵν' ᾖ ἐπιλανθάνεσθαι ποιῶν.

222. Καταβρόξειεν.] Καταπίοι.

223. Ἐφημέριος.] Ἐν ἑαυτῇ τῇ ἡμέρᾳ, ἀφ' ἧς ἔπιεν.

226. Δηϊόωεν.] Ἀναιρεῖεν. Φονεύοιεν.

227. Μεμιγμένα.] Περιπλεκτὰ, ἢ ὑπὸ συγκίσεως ἡνωμένα.

228. Πολύδαμνα.] Ἀμφίβολα, πάντων τὰ φαρμακώδη ἐστὶ τὸ ὄνομα· ἢ τὰ φάρμακα τὰ πολλὰς δυνάμεις ἔχοντα. Ἰητρὸς δ' ἕκαστος.] Ἔκαστος δὲ ἀνθρώπων ἰατρῶν ὑπὲρ τὰς ἄλλας ἐστὶν ἐπὶ Παιήονος δεδηγμένοι εἰσὶ. γεγόνασι γὰρ ἀφ' ἑαυτῶν φαρμακοδυτῶν· ἃ δὴ πάντες πάντα ἴσασιν. Παρὰ πάντων.] Ὑπὲρ πάντας.

232. Παιήονος.] Παιῆνα ἰατρὸς θεῶν, ὡς ὁ αὐτὸς τῷ Ἀπόλλωνι· ἀλλὰ παχυσμῷ. παρὰ μέντοι τοῖς νεωτέροις ὁ αὐτὸς νομίζεται εἶναι. καὶ Ἡσίοδός φησιν ἐστὶ, δ' ἕτερον εἶναι τὸν Παιήονα τοῦ Ἀπόλλωνος, λέγων·

Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ὑπὸ σὰ γυναικὶ σιάσῃ,
Ἢ αὐτὸς Παίων, ὃς ἁπάντων φάρμακα οἶδεν.

NOTÆ.

221. Νηπενθὲς) De *Nepenthe*, *Plutarchus*, *Plinius*, *Macrobius*, & alii apud *Duport.* Gnomolog. in locum; quibus add. *Martinii* Lexicon *Philolog.* v. *Nepenthes*, *P. Petiti* l. cui Nomen, *Homeri Nepenthes*, ſive de *Helena* Medicamento, *Trajecti.* 1689. *Joh. Bodin.* Theatr. Nat. l. 3. p. 282. *Meibomium* etiam in Jusjurand. *Hippocratis*, p. 156. n. 16. *Ælian.* denique, Animal. l. 4. c. 41. in fine; & Nos ad *Anacreon.* v. 775.

229. Αἰγυπτίη) Vid. ad v. 126.

NOTÆ IN SCHOLIA.

221. Περιπλεκτὰ, ἵν') Ità duo MSS. pro corrupto, παρεξυτόνως.

227. Συνίσεως ἡνωμένα) Ultimam vocem, utpote neceſſariam, ex MSS. addo.

228. Θῶνος, ut proprium Nomen ſcribo, & pro χόρου, χρονικῶν, pro quo νόμου legit *Fabricius.*

232. Παιήονος) In hoc *Scholio*, κεχωρισμένως ex MSS. lego, pro κεχωρισμένος, & ex iiſdem, atque *Euſtathio*, Verſus *Heſiodi* emendo; excepto, quòd Παίων, pro Παιήων, metri gr. legam.

VARIÆ LECTIONES.

221. Ἐπίληθον) γρ. ἐπιλήθιον, *Br. Schol.* ἐπιληθὲς, *Plutarch.* Vit. *Homeri.*

229. Αἰγυπτίη, τῇ) γρ. Αἰγυπτίη, ὧδε, *Theophraſt.* περὶ φυτῶν, l. 9. c. 15. fol. 96. *Ibid.* Φέρει) γρ. φύει, *Id.* ibid.

230. Μεμιγμένα) γρ. πεπυγμένα. *Theophraſt.* ibid.

Αὐταὶρ ἐπεί ῥ' ἐνέηκε, κέλευσέ τε οἰνοχοῆσαι,
Ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν,
235 Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ἠδὲ καὶ οἵδε
Ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες, ἀταρθεῖς ἄλλο τ' ἐπ' ἄλλῳ
Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοῖ· δύναται γὰρ ἅπαντα.
Ἦ τοι νῦν δαίνυσθε, καθήμενοι ἐν μεγάροισι,
Καὶ μύθοις τέρπεσθε· ἐοικότα γὰρ καταλέξω.
240 Πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι ὐδ' ὀνομήνω,
Ὅσσοι Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος εἰσὶν ἄεθλοι·
Ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί.
Αὐτὸν μὲν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας,
245 Σπεῖρα κακὰ ἀμφ' ὤμοισι βαλὼν, οἰκῆϊ ἐοικὼς,
Ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν εὐρυάγυιαν.
Ἄλλῳ δ' αὐτὸν φωτὶ καταπρύψων ἤϊσκε
Δέκτῃ, ὃς ἠδὲν τοῖος ἔλα ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
Τῷ ἴκελος κατέδυ Τρώων πόλιν· οἱ δ' ἀβάκησαν
250 Πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἵη ἀνέγνων τοῖον ἐόντα,
Καί μιν ἀνηρώτων· ὁ δ' ἐρεθσύνῃ ἀλέεινεν.
Ἀλλ' ὅτε δή μιν ἐγὼν ἐλόβην καὶ λῷτον ἐλαίῳ,

Cæterum poſtquam immiſit, juſſitque vinum infundere,
Denuò verbis excipiens alloquuta eſt,
" Atride Menelaë, a-Jove nutrite, atque etiam hi
" Virorum fortium filii, porrò Deus aliud in alium
" Jupiter bonúmque malúmque confert; poteſt enim omnia.
" Sanè nunc convivamini, ſedentes in domibus,
" Et ſermonibus delectamini: decentia enim ordine dicam.
" Omnia quidem non ego enarrare queam, neque nominare,
" Quot Ulyſſis patientis ſunt certamina:
" Sed qualiter iſtud fecit, & ſuſtinuit fortis vir
" Populo in Trojanorum, ubi paſſi eſtis ærumnas Græci;
" Seipſum plagis indecentibus domando,
" Vilibus pannis circumjectis ad humeros, ſervo ſimilis,
" Virorum hoſtium ingreſſus eſt urbem latam:
" Alii verò ſeipſum viro diſſimulans aſſimilavit
" Mendico, qui neutiquam talis erat apud naves Græcorum:
" Huic ſimilis ingreſſus eſt Trojanorum urbem, illi vero ignorabant
" Omnes: ego verò ipſum ſola agnovi talem exiſtentem,
" Et ipſum interrogabam: ille vero præ aſtutiâ tergiverſabatur.
" Sed quando certò ipſum lavi & unxi oleo,

ΣΧΟΛΙΑ.

233. Οἰνοχοῆσαι.] Κεράσαι.

238. Ἦτοι νῦν δαίνυσθε.] Τὸ ἐξῆς, Ἀτρεΐδη καὶ παῖδες, ἤτοι νῦν δαίνυσθε· Ζεὺς γὰρ ἄλλοτε ἄλλα προσπαιζεῖ. νῦν μέντοι ἡμῖν τὸ εὐωχεῖσθαι.

239. Καταλέξω.] Ἐροῦμαι εἰπεῖν.

241. Ἄεθλοι.] Ἆθλοι, ἀγῶνες.

244. Αὐτὸν μὲν.] Δύο ἰσοδυναμοῦσαι ἀντωνυμίαι ἀντὶ μιᾶς παρειλαμβάνονται. Ἀεικελίῃσι.] Δαμασκαῖς, δουλικῆς, καλαπαθοῦς.

245. Σπεῖρα κακά.] Ἱμάτια προσῄθησε δὲ κακὰ, ἵνα δηλώσῃ ῥάκη. Οἰκῆϊ.] Οἰκέτῃ, δούλῳ.

246. Ἀνδρῶν δυσμενέων.] Οἱ μέν, ἵνα μειζόνως τὸ πεῖσμα τῷ Ἐλένῃ σωτηρήσαι τοῖς Ἕλλησι. Κατέδυ.] Εἰσῆλθεν.

247. Ἤϊσκεν.] Ἀπείκαζεν, ὡμοίου.

248. Δέκτῃ.] Ἐπαίτῃ, ἀπὸ τοῦ δέχομαι. Ὃς ἠδὲν τοῖος ἦεν.] Τὸ δὲν παρέλκει.

249. Ἀβάκησαν.] Ἠγνόησαν· παρὰ τὸ βάζω ἰσχνομαίνομαι· ἡ δὲ λέξις, ἅπαξ εἰρημένον ἐστίν.

250. Ἀνέγνων.] Ἐπέγνων.

251. Ἀνηρώτων.] Ἠρώτων. Κερδοσύνῃ.] Δόλῳ, πανουργίᾳ. Ἀλέεινεν.] Ἐφυλάττετο.

252. Ἐλόβην.] Ἔλουσα· ἵνα ἀκολουθότερον τὸ καθ' ἑαυτὸν μάθῃ, αὖθις ἔλουεν αὐτόν.

NOTÆ.

244. Αὐτὸν μὲν) Ita Codd. omnes; verùm puto, αὐτόν μιν, ſcribi debere. Nam ut ἑαυτὸν dicimus, ſic ἐ αὐτὸν agnoſcimus, non ἐ αὐτόν. Judicent Docti. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 271.

249. Ἀβάκησαν) *Brevibus Scholiis* adde *Euſtath.* fol. 1494. Ἀβακὴς *Sappho*, ἀβακίζομαι habet *Anacreon*, v. 1202.

NOTÆ IN SCHOLIA.

244. Δαμασκαῖς) Ità pro δουλικαῖς, MSS. auctoritate lego; eſt etiam δύμη, ὁ καὶ ἡ.

249. Ἀβάκησαν) Lego, ἡ δὲ λέξις &c. ex MSS. Vid. ad *Anacreon.* v. 1202.

VARIÆ LECTIONES.

236. Ἄλλο τὶ) *leg.* ἄλλοτε, *Br. Schol.* 244. Αὐτόν μιν) *leg.* αὐτίν μιν, vid. Not. in *Textum.*

Ἀμφὶ

Ἀμφὶ δ' εἵματα ἕσσα, καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον,
Μὴ μὺθ πρὸ Ὀδυσῆα μὺ Τρώεσσ' ἀναφῆναι,
Πρίν γε τὴν ἐς νῆάς τε θοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι.
Καὶ τότε δή μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.
Πολλοὺς δὴ Τρώων κτείνας ταναήκεϊ χαλκῷ,
Ἦλθε μετ' Ἀργείους· κατὰ δὲ Φρύγιν ἤγαγε πολλύ.
Ἔνθ' ἄλλαι Τρωαὶ λίγ' ἐκώκυον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Χαῖρε, ἐπεὶ ἤδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι
Ἄψ οἰκόνδ'· ἄτλην δὲ μετέτρεπον, ἣν Ἀφροδίτη
Δῶκε, ὅτε μ' ἤγαγε κεῖσε φίλης ἀπὸ παλείδος αἴης,
Παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισαμένη, θαλαμόν τε, πόσιν τε,
Οὔ τεν δθυόμενον, οὔτ' ἄρ' φρένας, οὔτε τι εἶδος.
Τὼ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἤδη μὺ πολέων ἐδάην βουλήν τε νόον τὲ
Ἀνδρῶν ἡρώων, πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν·
Ἀλλ' οὔπω τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Οἷον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ,
Οἷον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ,
Ἵππῳ ἔνι ξεστῷ, ἵν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι
Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
Ἦλθες ἔπειτα σὺ κεῖσε· κελεύσεμεν δέ σ' ἔμελλε
Δαίμων, ὃς Τρώεσσιν ἐθύμηλο κῦδος ὀρέξαι,

" Veſtibus autem indui & juravi firmum juramentum,
" Non ante Ulyſſem Trojanis me proditurum,
" Quàm ipſe ad naves celeres tentoriáque perveniſſet:
" Et tunc tandem mihi omnem mentem aperuit Græcorum.
" Plurimos autem Trojanorum cùm interfeciſſet longo ferro,
" Venit ad Græcos: aſtutiam verò induxit multam.
" Ibi aliæ Trojanæ ſtridulè ejulabant: ſed meum pectus
" Gaudebat: nam jam mihi cor verſum erat redire
" Rurſus domum: damnum verò deflebam, quod Venus
" Dederat, quando me duxit illuc chará à patriá terrá,
" Filiámque meam ſeparans, thalamumque, maritumque,
" Nullius rei indigentem, neque mentis, neque formæ.
Hanc dictis excipiens alloquutus eſt flavus Menelaus,
" Certò hæc omnia, uxor, ut decet, dixiſti:
" Jam quidem multorum cognovi conſiliumque mentemque
" Virorum heroum, multamque peragravi terram:
" Sed nondum talem ego vidi oculis,
" Quale Ulyſſis patientis erat gratum pectus,
" Quale etiam illud fecit, & ſuſtinuit fortis vir,
" Equo in polito, ubi inſidebamus omnes optimates
" Græcorum, Trojanis cædem & fatum inferentes.
" Veniſti deinde illuc: juſſiſſe autem te videbatur
" Deus, qui Trojanis voluit gloriam præbuiſſe,

ΣΧΟΛΙΑ.

253. Ἕσσα.] Ἐνέδυσα.
254. Ἀναφῆναι.] Μηνύσαι, δηλῶσαι.
257. Ταναήκεϊ.] Τοξωθέντι ἔχοντι τὴν ἀκμήν.
258. Καὶ δ' φρένας ἤγαγε πολλύ.] Καὶ ἀφρόνησιν αὐτῶν ἤγαγε· τυτέστιν, ἢ αὐτὸς παρέφρησε τὸν αὐτῶν, ἢ τοὺς Ἕλληνας ἐποίησεν αὐτῶν καταφρονῆσαι, διὰ ὧν ἔπεισε τὸν Ἕλληνα· ἢ φρενήσαις ἀπέρεν ἑαυτῷ εὐειδῆ τὸ ὄνομα τοῦτο συνίσεως· οἱ δ' νεώτεροι, φρένις τὴν λείαν ἀπόδειξιν.
259. Λίζα.] Ὀξέως. Ἐκάκυον.] Ἐθρήνουν.
260. Νέεσθ.] Παρεύεσθ.
261. Μετέτρεπον.] Μετεμελόμην.
263. Νοσφισαμένη.] Χωρίσασα, καθελοῦσα. Πόσιν.] Ἄνδρα.
264. Τεὸ.] Τινός. Δθυόμενον.] Ἐνδιδῦσθαι, εὐδιδόμενον.
267. Ἔδαην.] Ἔμαθον.
268. Ἐπελήλυθα.] Ἐπῆλθον.
272. Ἵππῳ ἔνι ξεστῷ.] Τῷ δορείῳ ἵππῳ, καλῶς· ξεσμένῳ. Ἐνήμεθα.] Ἐμβεβλημένοι ἦμεν.
274. Κελεύσεμεν.] Παρεκελεύσατο.

NOTÆ.

272. Ἵππῳ ἔνι ξεστῷ) Hiſtoriam Equi *Trojani* tangit iterum, Θ'. v. 492. Vid. ad *Euripid.* Troad. v. 10.

NOTÆ IN SCHOLIA.

264. Ἐυδιδόμενον) Ità MSS. non εὐδιδόμενον, quod *Poeticum* eſſet.

VARIÆ LECTIONES.

270. Ἔσκε) γρ. ἔσχε, *H. Steph.*

Καί

Καί τοι Δηΐφοβος θεοείκελ' ἕσπετ' ἰοῦσα.
Τεὶς δὲ περίστειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφόωσα,
Ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀείρας,
Πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσκουσ' ἀλόχοισιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ, καὶ Τυδεΐδης, καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἥμεθοι ἐν μέσσοισιν, ἀκούσαμεν, ὡς ἐβόησας.
Νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὀρμηθέντε,
Ἢ ἐξελθέμεναι, ἢ ἔνδοθεν αἶψ' ὑπακοῦσαι·
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε, καὶ ἔσχεθεν ἱεμένω περ.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν ἡῶες Ἀχαιῶν·
Ἀνίκλος δὲ σέ γ' οἷος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
Ἤθελεν· ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζε
Νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιούς·
Τόφρα δ' ἔχ', ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Ἄλγιον· ἦ γάρ οἵ τι τάγ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
Οὐδ' εἴ οἱ κραδίη γε σιδηρέη ἔνδοθεν ἦεν.
Ἀλλ' ἄγεθ', εἰς εὐνὴν τρέπετ' ἡμέας, ὄφρα κεν ἤδη
Ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ τερπώμεθα κοιμηθέντες.
Ὣς ἔφαθ'· Ἀργείη δ' Ἑλένη δμωῇσι κέλευσε

" Et te Deiphobus deo-similis sequebatur protectam.
" Ter autem circumlustrâsti cavas insidias attrectans,
" Nominatim verò Græcorum nominabas optimates,
" Omnium Græcorum voce assimulatâ uxoribus.
" Cæterùm ego & Diomedes & divus Ulysses
" Sedentes inter medios, audivimus, ut vocabas.
" Nos quidem ambo prompti eramus facto impetu
" Vel exire, vel intus statim obtemperare & *respondere*;
" Verùm Ulysses prohibuit & continuit quantumvis cupidos.
" Ibi alii quidem omnes tacebant filii Græcorum:
" Anticlus verò te solus convenire verbis
" Voluit; sed Ulysses os manibus compressit
" Indefinenter fortibus, servavitque omnes Græcos:
" Tam diù detinuit, donec te fecorsim adduxit Pallas Minerva.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" Atride Menelaë, à-Jove-nutrite, dux populorum,
" Durius est: non enim ei ista depulerunt tristem mortem,
" Neque si ei cor ferreum intus esset.
" Sed agite ad cubile mittite nos, ut jam
" Somno à dulci delectemur dormientes.
Sic ait: Argiva autem Helena ancillis præcepit

ΣΧΟΛΙΑ.

276. Καί τοι Δηΐφοβος.] Ἐπὶ τελευτήσαντος. Ἦ Ἀλεξάνδρῳ ὑπὸ Φιλοκτήτου, Δηΐφοβος ἐγαμήθη ἡ Ἑλένη. Θεοείκελος.] Θεοῖς ὅμοιος. Ἴσκω.] Παρομοιάζω. Τοί.] Σοί.

277. Περίστειξας.] Περιῆλθες· λάθρᾳ δὲ εἶχεν, ἢ ἵνα παραδῷ λάθρᾳ. Κοῖλον λόχον.] Τὸν δόρειον ἵππον. Ἀμφαφόωσα.] Ψηλαφῶσα.

278. Ἐκ δ' ὀνομακλήδην.] Ἐξ ὀνόματος.

279. Ἴσκουσα.] Ἀπεικάζουσα.

282. Νῶϊ.] Ἡμεῖς. Μενεήναμεν.] Παρωρμήμεθα.

283. Ἔνθ' ἄλλοι.] Ἔσιγων.

284. Κατέρυκε.] Κατέσχεν, ἐκώλυεν. Ἔσχεθεν.] Ἐπέσχεν. Ἱεμένω περ.] Καὶ σπουδομένῳ.

285. Ἀκὴν.] Ἡσυχοι.

286. Ἀμείψασθαι.] Ἀποκρίνασθαι.

287. Μάστακα.] Τὸ στόμα. Πίεζε.] Ἐσφιγξεν.

288. Νωλεμέως.] Ἀδιαλείπτως. Σάωσε.] Ἔσωσεν.

289. Ὄφρα.] Ἕως.

292. Ἄλγιον.] Λυπηρὸν. Ἤρκεσεν.] Ἐβοήθησεν.

295. Γλυκερῷ.] Ἡδεῖ. Τερπώμεθα.] Τερφθῶμεν.

NOTÆ.

279. Πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσκουσ' ἀλόχοισιν) *Ptolemæus Hephæstion.* l. 4. Φασὶν, Ἡχὼ μὲν τὴν Ἑλένην τὸ πρῶτον πληθυντικῶς, ἔπειτα τὸ φανέμισμον αὐτῇ γενέσθαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

284. Ἔσχεθεν) Ἐπέσχεν, ex MSS.

286. Ἀμειψάσθαι) Ἰτὰ MS. *GC.* ἀποκρίνασθαι, MS. *Aloysii*; Neutrum ἀποκριθῆναι, quod olim.

287. Πίεζε) Ἔσφιγξεν. Ἰτὰ pro Ἔσφιγξεν, nec sine MSS.

VARIÆ LECTIONES.

279. Ἴσκουσ') γρ. εἴκουσ', *Florentin.* & *Recii Lovaniana.*

294. Τρέπετ') γρ. τρέπετ', *Eustath.* *Ibid.* Ὄφρα κεν) γρ. ὄφρα καὶ, *H. Steph.*

295. Τερπώμεθα) γρ. περπώμεθα, MS. *GC.* & *Aloysii*, & *Seberi* Index; *H. Steph.* περπώμεθα, in Textu, & τερπώμεθα, in Margine.

Δέμνι'

Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, φορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' εἰθέμεναι ἕλας καθύπερθεν ἐσαμεῖν.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δαὸς μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
Δέμνια δὲ φόρεσαν· ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κήρυξ.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
Τηλέμαχός θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός·
Ἀτρεΐδης δὲ καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο·
Πὰρ δ' Ἑλένη ταναύπεπλος ἐλέξατο δῖα γυναικῶν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Ὦρτο τ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Εἵματα ἑστάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ,
Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ εἰναλίγκιος ἄντην,
Τηλεμάχῳ δὲ παρῖζεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε,
Τίπτε δέ σε χρειὼ δεῦρ' ἤγαγε, Τηλεμάχ' ἥρως,
Ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
Δήμιον, ἢ ἴδιον; τόδε μοι μερμηρίζετον ἔμπης.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Ἦλυθον, εἴπερά μοι κλεηδόνα πατρὸς ἐίσπεις·
Ἐσθίεταί μοι οἶκος, ὄλωλε δὲ πίονα ἔργα.
Δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οἵ τε μοὶ αἰεὶ

Cubilia sub porticu ponere, & stragula pulchra
Purpurea injicere, sternerèque superne tapetas,
Chlænásque imponere villosas ad supra cooperiendum.
Iliæ ibant ex ædibus facem in manibus gestantes:
Cubilia verò straverunt, hospites autem eduxit præco.
Hi quidem in vestibulo domûs illic dormiebant
Telemachusque heros, & Nestoris inclytus filius:
Atrides verò dormivit in recessu domûs excelsæ,
Juxtáque Helena lato peplo cubabat præstans mulierum:
Quando verò manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
Surrexit ex lectulo bello præstans Menelaus
Vestes indutus, acutum verò gladium circumposuit humero,
Pedibus verò mollibus subligavit pulchros calceos;
Festinabatque ire ex thalamo deo similis coram;
Telemachoque assidebat, sermonemque habuit, & sic fatus est,
" Ecqua rere necessitas huc egit, Telemache heros,
" Ad Lacedæmona divinam, per lata dorsa maris?
" Ad publicum quid, an privatum? hoc mihi verè dic.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est:
" Atride Menelaë, à Jove nutrite, rex populorum,
" Veni, siquam mihi famam de patre diceres.
" Dissipantur mihi facultates, pereunt verò pinguia opera:
" Hostium virorum plena est domus, qui mihi perpetuò

ΣΧΟΛΙΑ.

297. Δέμνια,] Στρώμασι.
298. Ἐφύπερθε] Ὑπερκάτω.
300. Δαὸς] Φῶς, λαμπαδα.
301. Στόρεσαν] Ἔστρωσαν.
302. Προδόμῳ.] Τῷ ἐξω τοῦ θαλάμου.
304. Μυχῷ.] Τῷ ἐσωτάτῳ.
305. Ταναύπεπλος.] Τετραμίτου πέπλου ἔχουσα. Ἐλέξατο.] Ἐκοιμᾶτο.
306. Ἦμος.] Ἡνίκα, ὅτε.
310. Ἴμεν.] Παρὰθλίβων.
312. Δεῦρο.] Ἐνθάδε.
313. Νῶτα θαλάσσης.] Μεταφορικῶς τὸ πλάτος τῆ θαλάσσης εἶπεν.
314. Δήμιον.] Δημόσιον. Νημερτές.] Ἀληθῆ.
317. Κληηδόνα.] Κλεηδόνα, φήμην. Ἐίσπεις.] Εἴπῃς.
319. Πλειὸς.] Πλήρης.

NOTÆ.

312. Τίπτε δέ σε χρειὼ, — δήμιον, ἢ ἴδιον) Subaudi, σεῦγμα &c. ut ad α'. v. 225.

NOTÆ IN SCHOLIA.

297. Στρώμασι) Quæ hactenùs sequebantur, deleo; vix. ὑπ' αἰθούσῃ) ἐχθλιξῇ, quòd τὸ ἐχθλιξῇ sit θαλαμίων δ' ἐκτὸς θύρης, quæ vox non hujus est loci; quare in alium removi, ad γ'. v. 399. Vid. ad η'. v. 345.

305. Ταναύπεπλος) Τετραμίτου. Ità pro corrupto: πεπλαμένου, ex Aloysii MS.

317. Κληηδόνα) Κλεηδόνα, φήμην. Media Vox ex duobus MSS.

VARIÆ LECTIONES.

304. Καθεῦδε) γρ. καθεῦδεν, vid. ad α'. v. 611. Br. Schol.

Μῆλ'

Μὴλ' ἀδινὰ σφάζυσι, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς,
Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
Τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα
Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἀτιστητῆσι, εἴπερ ὄπωπας
Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
Πλαζομένου· πέρι γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ.
Μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, μηδ' ἐλεαίρων,
Ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἥντησας ὀπωπῆς.
Λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσεὺς
Ἢ ἔπος ἠέ τι ἔργον ὑποσχὰς ἐξετέλεσσε
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί,
Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπε.
Τόνδε μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
Ἤθελον εὐνηθῆναι, ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
Ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῦ λέοντος
Νεβροὺς κοιμήσασα νεογενέας γαλαθηνούς,
Κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
Βοσκομένη, ὁ δ' ἔπειτα ἑλὼ εἰσήλυθεν ὕλην,
Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
Ὡς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσῃ.
Αἴ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν, οἷός ποθ', ἐυκλείμῃ ἐνὶ Λέσβῳ,
Ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστὰς,

" Oves teneras mactant, & flexipedes sinuosos boves,
" Matris meæ proci, mirâ insolentiâ præditi.
" Propterea nunc ad tua genua venio, siquidem velis
" Illius fævam mortem dicere, sicubi vidisti
" Oculis tuis, aut alterius sermonibus audivisti
" Errantis: supra modum enim ipsum ærumnosum peperit mater.
" Neque quicquam me veritus blandiaris, neque misertus,
" Sed planè mihi enarra, quomodo tibi contigit videre.
" Precor, si unquam tibi aliquod pater meus bonus Ulysses
" Aut dictum, aut etiam factum, sustinens effecit
" Populo in Trojanorum, ubi passi estis ærumnas Græci,
" Horum nunc mihi memor sis, & mihi verum enarres.
Hunc multùm suspirans alloquutus est flavus Menelaus,
" Dii Boni! Certè utique perquam fortis viri in cubili
" Voluerunt cubare, imbecilles ipsi cùm sint.
" Quemadmodum siquando in lustro cerva fortis leonis
" Hinnulos collocans nuper-genitos lactantes,
" Juga investigat, & valles herbosas
" Pascens, hic deinde suum ingressus cubile,
" Et utrisque illis indecentem mortem immittit:
" Ita Ulysses illis turpe fatum immittet.
" Utinam, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
" Talis sit, qualis olim, benè conditâ in Lesbo,
" Contentione cum Philomelide luctatus est insurgens:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

321. Ὑπέρβιον.] Μεγάλην.
322. Ἱκάνομαι.] Ἱκετεύω.
323. Ὄπωπας.] Εἶδες.
325. Ὀϊζυρόν.] Ταλαίπωρον.
326. Μειλίσσεο.] Προσηνῶς λάλησον.
329. Ὑποσχὰς.] Ὑποδεχόμενος.
331. Ἔνισπε.] Εἰπέ.
334. Ἀνάλκιδες.] Ἀδυνατοῦντες.
335. Εὐλόχῳ.] Σωμβίνδρῳ τόπῳ, κοίτῃ ζῳείων.
336. Νεβρούς.] Τὰ ἔγγονα τῶν ἐλάφων. Νεηγενίας.] Νεογνούς. Γαλαθηνούς.] Μικρούς, ἔτι γαλακτὶ τρεφομένους.
337. Κνημούς.] Τὰς ὑποβάσεις τῶν ὀρέων. Ἐρίσῃσιν.] Ἐξερεύνᾳ. Ἄγκεα.] Τὰς κοίλας τόπους τῶν ὀρέων. Ποιήεντα.] Βοτανώδη.
338. Ἑήν.] Τὴν ἑαυτοῦ. Εἰσήλυθεν.] Εἰσῆλθεν.
340. Ἐφήσῃ.] Ἐπιβαλεῖ.
343. Φιλομηλείδῃ.] Τῷ Πατρόκλῳ. Φιλομήλας γὰρ ἦν υἱός.

N O T Æ.

336. Νεβρούς — νεηγενίας. γαλαθηνούς) *Anacreon.* v. 1129. Νεοθηλέα γαλαθηνὸν νεβρόν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

247. Ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ) Hoc *Scholion* examinatur ad ϛ'. v. 134. Not. in *Schol.* Vid. quæ Nos ad *Iliad.* α'. v. 307.

VARIÆ LECTIONES.

329. Ἤ τι) γρ. ἢ ἔπι, *H. Steph.*
336. Γαλαθηνούς) γρ. γαλαθηνὸς, *Hesych.* γαλαπ- νους, *Cal. Rhodig.* fol. 150. Error in utroque.

Κὰδ'

Κὰδ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάρηλο δὲ πάντες Ἀχαιοί.
Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεὺς,
Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
Ταῦτα δ', ἃ μ' εἰρωτᾷς ἠλίτεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
Ἄλλα παρεξ εἴποιμι ἰὼν ἁλιδν, ὐδ' ἀπατήσω·
Ἀλλὰ τὰ μὲν μοι εἶπε γέρων ἅλιος νημερτὴς,
Τῶν ὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, ὐδ' ὀπιθύσω.
Αἰγύπλῳ μ' ἔτι δῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
Ἔσχον, ἐπεὶ ὃ σφιν ἔρεξα τελήεσσας ἑκατόμβας·
Οἱ δ' αἰεὶ βούλοιο θεοὶ μεμνῆσθαι ἐφετμέων·
Νῆσος ἔπειθ' ἅ τις ἐστὶ πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
Αἰγύπλιοι προπάροιθε, Φάρον δέ ἑ κικλήσκουσι,
Τόσσον ἄνευθ', ὅσσον τε παντμερὲς γλαφυρὴ νηῦς
Ἤυσεν, ἢ λιγὺς οὖρος ὀπισπείησιν ὄπιθεν.
Ἔν δ' λιμένι εὐόρμῳ, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας ἔἰσας
Ἐς πόντον βάλλυσιν, ἀφυσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
Ἔνθα μ' ἐείκοσιν ἤματ' ἔχον θεοὶ, ὐδέ πο' οὖροι
Πνείοντες φαίνονθ' ἁλιαέες, οἵ ῥά τε νηῶν
Πομπῆες γίνονθ' ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Καί νύ κεν ἤια πάντα κατέφθιλο, καὶ μῦς ἀνδρῶν,
Εἰ μή τίς με θεῶν ὀλοφύσατο, καί μ' ἐσάωσε,

" Proſtravit verò fortiter, gaviſi ſunt autem omnes Græci:
" Talis exiſtens cum procis verſaretur Ulyſſes,
" Omnes ſanè brevis-vitæ fierent amarique-matrimonii.
" Iſta verò, quæ me interrogas & precaris, non utique ego
" Alia præter *verum* dixero declinando, neque decipiam:
" Sed ea quidem, quæ mihi dixit ſenex marinus verus,
" Ex his neutiquam tibi ego celabo dictum, neque occultabo.
" In Ægypto me adhuc dii cupidum redire
" Detinuerunt, quoniam non ipſis exhibueram legitimas Hecatombas:
" Dii enim ſemper volunt nos memores eſſe præceptorum.
" Inſula deinde quædam eſt valdè undoſo in ponto,
" Ægyptum ante, Pharum verò ipſam vocant,
" Tantùm ſemota, quantùm toto die cava navis
" Confecerit, cui ſtridulus ventus aſpiret à puppi:
" In eâ autem portus portuoſus, unde naves æquales
" In pontum deducunt, poſtquam hauſerunt nigram aquam:
" Illic me viginti diebus detinuerunt dii, neque unquam venti-ſecundi
" Spirantes apparuerunt marini, qui ſanè navium
" Ductores ſunt ſupra lata dorſa maris.
" Et fortaſſis viatica omnia conſumpta eſſent, & animi virorum,
" Niſi me aliqua dearum reſpexiſſet, & me ſervâſſet,

ΣΧΟΛΙΑ.

344. Κὰδ δ' ἔβαλε.] Κατέβαλε ὃ, ἐφῆκεν, ἔπεμψεν. Κεχάρησθε.] Ἐχάρησαν.
345. Ὁμιλήσειεν.] Συμβάλοι, μαχέσαιτο.
347. Λίεσθαι.] Ἱκετεύειν, παρακαλέσαι.
348. Παρέξ.] Ἔξω παρὰ τοῦτο. Παρακλιδὸν.] Παρακλινθείσης. παρεγκεκριμένος τῇ λέξει.
349. Γέρων ἅλιος.] Θαλάσσιος γέρων, ὁ Πρωτεύς. Νημερτὴς.] Ἀληθὴς, ἀψευδής.
355. Φάρον.] Νῆσον Αἰγύπλου, τὴν νῦν Ἀλεξάνδρειαν.
356. Τόσσον ἄνευθ'.] Εἰκὸς, ποσὸν εἶναι καὶ τὸ ἀφεστηκὸς καὶ τὰς ἠρεμούσας χρόνους τὸ ἀφέσημον, ἔπειθ' ὑπεραιωθῆναι, ὃ Νεάνθης ἱστορεῖ ὅλος τὴν ἰδίαν ἰλὺν συναμύξασθαι ὑπὸ Αἰγυπλίων, καθὰ Ἡρόδοτος. Ἄνευθ'.] Μακρὰν, πόρρω. Παντμερίς.] Διὰ πάσης ἡμέρας. Γλαφυρὴ.] Κοίλη.
357. Ἤυσεν.] Διεπέρασεν. Ἐπισπείησιν.] Ἐπιπέσῃ.
358. Εὔορμος.] Εὐκαθόρμιστος.
359. Ἀφυσάμενοι.] Ἀντλήσαντες.
361. Ἁλιαέες.] Οἱ ἐν τῇ θαλάσσῃ πνέοντες.
363. Ἤια.] Ἐφόδια. Κατέφθιτο.] Καταναλωθῆ, ἀπόλοιτο.
364. Ὀλοφύσατο.] Ὤκτειρεν.

NOTÆ.

348. Φιλομηλείδῃ) Quòd *Patronymica* formentur etiam ex Matribus, oſtendo, in Notis ad *Schol.* ε'. v. 134.
352. Ἔχον, ἐπὶ ὃ σφιν) Hic *Ultima*, ὃ ἐπὶ, unà cum πῷ ὲ, coaleſcit, ut ad v. 165. & infrà, ad v. 682. notamus. Vid. ad *Iliad.* ν'. v. 777.
355. Αἰγύπλιοι) Vid. infrà, ad v. 477.

NOTÆ IN SCHOLIA.

348. Παρακλιδὸν) In fine, addo τῇ λέξεως, ad Senſum dilucidandum.
356. Τόσσον ἄνευθ') Pro ἐκτὸς, lego εἰκὸς, pro ἀπὸ γαιωθῆναι, junctim lego, ἀπογαιωθῆναι, & ἰδίαν pro ἰδίαν, *Aloyſii* MS. præeunte, Senſu ipſo confirmante.

VARIÆ LECTIONES.

353. Βούλοιο) γρ. βάλοιο, *H. Steph.*
364. Ἐσάωσε) γρ. ἐλίσσε, *H. Steph.*

365 Πρωτέος ἰφθίμε θυγάτηρ, ἁλίοιο γέροντος,
Εἰδοθέη· τῇ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ὄρινα,
Ἥ μ' οἴῳ ἐπέρωλε συνεὶς ὑπετέρεε νόσφιν ἑταίρων.
Αἰεὶ γὰρ τοὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάασκον
Γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δ' ἄρα λιμὸς.
370 Ἦλθ' ἐμοὶ ἄγχι στᾶσα ἔπος τ' ἔφατο, φώνησέν τε,
Νήπιος εἶς, ὦ ξεῖνε, λίην τόσον, ἠὲ χαλίφρων,
Ἦε ἑκὼν μεθίης, καὶ τέρπεαι ἄλγεα πάσχων,
Ὡς δὴ δηθὰ σεῦ νήσῳ ἐρύκεαι, οὐδέ τι τέκμωρ
Εὑρέμεναι δύνασαι, μινύθει δέ τοι ἦτορ ἑταίρων.
375 Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ἔκ μοί τοι ἐρέω, ὅτις σύ γε δῖος ἐσσὶ θεάων,
Ὡς ἐγὼ οὔτι ἑκὼν κατερύκομαι, ἀλλά νυ μέλλω
Ἀθανάτοις ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
Ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,
380 Ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου,
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως κατὰ μοῖραν
Πωλεῖται πῖ δεῦρο γέρων ἅλιος νημερτὴς,
385 Ἀθάνατος Πρωτεὺς Αἰγύπτιος, ὅστε θαλάσσης

" Protei glorioſi filia, marini ſenis,
" Idothea: huic ſanè potiſſimùm animum commovi,
" Quæ mihi ſoli deſperabundo obvia fuit, ſeorſum à ſociis.
" Semper enim circa inſulam errantes piſcabantur
" Curvis hamis: domabat etenim ventrem fames.
" Hæc me prope aſtans, verbum dixit, & proloquuta eſt,
" Stultus es, ô hoſpes, maximoperè, aut remiſſo animo,
" Aut ſponte ceſſas, & delectaris dolores ferens,
" Adeò utique diù in inſulâ detineris, neque ullum finem
" Invenire poteris; minuitur autem tibi cor ſociorum.
" Sic ait: cæterum ego ipſam mutuis excipiens alloquutus ſum,
" Sanè tibi dicam, quæcunque tandem ſis dearum,
" Quòd ego neutiquam voluntarius detineor, ſed videor
" Immortales offendiſſe, qui cœlum latum habitant:
" Sed tu mihi dic, dii enim omnia ſciunt,
" Quiſnam me immortalium impedit & moratur iter,
" Reditumque; ut in pontum deveniam piſcoſum.
" Sic dicebam: illa verò ſtatim reſpondebat diva dearum,
" Enimvero ego tibi, ô hoſpes, valdè verè enarrabo:
" Verſatur quiſpiam hic ſenex marinus veridicus,
" Immortalis Proteus Ægyptius, quique maris

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

365. Πρωτέως θυγάτηρ.] Εἰδοθέα.
366. Ὄρινα.] Ἐπόησα.
367. Ἔρρωκε.] Μετὰ λύπης περιωμόσω καὶ φθορᾶς.
368. Ἀλώμενοι.] Πλανώμενοι. Ἰχθυάασκον.] Ἰχθῦς ἔθηρων.
369. Γναμπτοῖς.] Ἐπιγαμπέσιν. Ἔτειρε.] Κατεπόνει.
371. Χαλίφρων.] Κεχαλασμένας ἔχων τὰς φρένας, ἢ ἠλίθιος.
372. Μεθίης.] Ἀμελεῖς.
373. Ἐρύκεαι.] Κατέχῃ, κωλύῃ.
374. Μινύθει.] Ἐλαττώται, μειοῦται.
377. Καπρύσσομαι.] Κατέχομαι. Μίμνω.] Ἔοικα.
378. Ἀλιτέσθαι.] Ἁμαρτῆσαι.
380. Πεδάα.] Ἐμποδίζει, κατέχει.
384. Πωλεῖται.] Ἀναστρέφεται, περαγίνεται.

N O T Æ.

365. Πρωτέος—θυγάτηρ—Εἰδοθέη) Εἰδοθέα, ἀφ' τοῦ θεῶν εἶδησιν· *Euripides*, Θεονόην vocat, nomine ejuſdem ſignificationis, ut *Simmias Rhodius* Μαχεπτόλεμον dixit, pro Πολέμαχον, & eidem *Penelope* dicitur, Οὐδίνος εὐάτειρα, quòd *Ulyſſes* ejus Maritus ἔπτη ſe vocatum voluit, in *Cyclopis* antro. Hanc etiam Εὐρυνόμην vocat *Zenodotus*, apud *Euſtath.* fol. 1500. lin. 40. *Conon* hanc narrat, Amore captam *Canobi*, *Menelai* nauclerì, *Narrat.* 8.

379. Θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν) Prior Ἴσασιν *Communis*; hìc *Brevis*, & *Iliad.* ζ'. v. 151. at producitur, *Iliad.* ι'. v. 36.

380. Ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ) Τὸ εἰπέ, Εἰπέ μοι, ὅστις θεῶν με πεδᾷ, καὶ ἔδησέ με κελεύθου, καὶ νόστον εἰπέ. Ità mox, v. 423. Εἰρέσθαι, ὅστις σὺ θεῶν χαλίφρηκε, καὶ νόστον, εἴρεσθαι δηλονότι.

Variæ Lectiones.

366. Εἰδοθέη) γρ. Εὐρυνόμη, *Zenodot.* vid. Not. in *Textum*, ad v. 365.

369. Ἔτειρε) γρ. ἔθειρε, *H. Steph.* errore preli; quem tamen ſecuti, *Caſtellio*, *Spondan.* *Schrevel.* in *Textu* & *Scholiis*, &c.

Πάσης

Πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμώς·
Τόνδε τ' ἐμὸν φασὶν πατέρ' ἔμμεναι, ἠδὲ τεκέσθαι.
Τόνγ' εἴπως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
Ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν ἠδὲ μέτρα κελεύθου,
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα·
Καὶ δέ κέ τοι εἴπῃσι, διοτρεφὲς, αἴκ' ἐθέλῃσιν,
Ὅ, τι τοὶ ἐν μεγάροισι κακὸν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται,
Οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Αὐτὴ νῦν φράζευ σὺ λόχον θείοιο γέροντος,
Μήπως μὲ προϊδὼν, ἢ προδαείς, ἀλέηται·
Ἀργαλέος γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῷ ἀνδρὶ δαμῆναι.
Ὣς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω·
Ἡμόσε δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκῃ,
Τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἶσι γέρων ἅλιος νημερτὴς,
Πνοιῇ ὕπο Ζεφύροιο, μελαίνῃ φρικὶ καλυφθείς,
Ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμᾶται ὑπὸ σπέσι γλαφυροῖσιν.
Ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι, νέποδες καλῆς Ἁλοσύδνης,
Ἀθρόαι εὕδουσιν, πολιῆς ἁλὸς ἐξαναδῦσαι,

" Totius profunditates novit, Neptuni minister,
" Hunc meum inquiunt patrem esse, atque genuisse:
" Quem si quo pacto tu poteris ex insidiis prendere,
" Ille tibi dicat viam & mensuras itineris,
" Reditumque, ut per mare proficiscaris piscosum;
" Atque præterea tibi dixerit, ô nobilis, si modo velit,
" Quodcunque tibi in domibus malúmque bonúmque acciderit,
" Absente te per longam viam difficilemque.
" Sic ait; cæterùm ego ipsam vicissim alloquutus sum,
" Ipsa nunc explica insidias divini senis,
" Nè quo pacto me prævidens, aut præsciens, effugiat;
" Difficilis enim est deus mortali homini domari.
" Sic dicebam, ipsa continuò respondit diva dearum,
" Enimvero ego tibi, hospes, valdè verè dicam;
" Quando sol medium cœlum ascenderit,
" Tum certè è mari emergit senex marinus verídicus,
" Flatu sub Zephyri, nigrâ procellâ obtectus,
" Egressus verò dormit sub specubus cavis.
" Circa ipsum vero Phocæ, progenies pulchræ Halosydnæ,
" Frequentes dormiunt, è cano mari egressæ,

ΣΧΟΛΙΑ.

386. Ὑποδμώς.] Θεραπαινὶς, ὑπηρέτης.
388. Δύναιο.] Δυνηθείης. Λοχησάμενος.] Ἐνεδρεύσας. Λελαβέσθαι.] Ἐπιλαβέσθαι, κρατῆσαι.
393. Δολιχὴν.] Μακρὰν.
395. Φράζευ.] Δυνοῦ, βυλεύου.
396. Προδαείς.] Προγνοὺς. Ἀλέηται.] Ἐκκλίνῃ, φυλάξηται.
397. Δαμῆναι.] Δαμασθῆναι.
400. Ἀμφιβεβήκῃ.] Περιέχῃ.
401. Ἐξ ἁλὸς.] Ἥτοι ἔξω τῆς θαλάσσης.
402. Φρικὶ.] Τῇ ἐπιχυμένῃ μελανίᾳ τὸ τῆς σὺν τῇ ἐπιπολαίᾳ κινήσεως τῶν ὑδάτων.
404. Ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι.] Περὶ αὐτὸν ἡ φώκαι συνδιαπαῦται ὁ Πρωτεύς· ἐπιτηδειότατον γὰρ τὸ σκαλίον ζώων τοῦτο εἰς μιαγείαν. Νέποδες.] Αἱ ἀφ' ὑγρᾶς τροφῆς τὴν πορείαν ποιούμεναι, ἢ ἄπουδες. Ἁλοσύδνης.] Τῆς θαλάσσης, παρὰ τὸ σὺν ἁλὶ σεύεσθαι.
405. Ἀθρόαι.] Ὁμοῦ πᾶσαι.

NOTÆ.

404. Ἀμφὶ δέ μιν Φῶκαι, νέποδες καλῆς Ἁλοσύδνης) Νέποδες, τέκνα, ἀπόγονοι. Hinc *Callimach.* de *Simonide, Hyrrhici* filio. Οὐ γὰρ ἐρχάτην τρίφω τὸν μῦσον, ὡς ὁ Κεῖος Ὑρρίχιο νέπως. *Philoxenus* ἰχθύας καλεῖ τέκνα θαλάσσης, ut *Athenæ.* l. 1. fol. 5. *Theocrit.* Idyll. 17. v. 25. Ἀλεύατο δ' καλεῦσι, θεοῦ νέποδες γαμαιτῖς. Vid. *Isaac. Casaubon.* Lect. *Theocrit.* c. XVIII. & *Meric. Casaubon.* De nuperâ *Homeri* Editione. Dissert. 1. p. 33. Quin *Eustath.* fol. 1502. lin. 36. Νέποδες γὰρ θαλάσσης, αἱ φῶκαι, ὅ ἐστι τέκνα. Νέπως γὰρ, καθά πινα γλῶσσαι, ὁ λάτιγνος. *Apollon.* l. 4. v. 1755. Τοῖς νεπόδεσσιν ἐτοίμη. Vid. *Martialii* Lexicon Philolog. v. *Nepos.*

405. Ἀθρόαι εὕδουσιν) *Martial.* Dormitis nimium, Glires, Vitulique marini. *Plin.* l. 9. c. 13. Nullum animal graviore somno premitur. Vid. *Ælian.* Animal. l. IX. c. L. & *Pierii* Hieroglyph.

VARIÆ LECTIONES.

389. Ὅς κεν) γρ. ὅς κεν, ἀντὶ τοῦ, ἄχει, *Hesych.* Vid. ad *Iliad. β'.* v. 325. Not. in *Textum.*
391. Ἐθέλῃσιν) γρ. ἐθέλησθα, vid. *Eustath.*
399. Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω) γρ. Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δ' εἰ φρεσὶ βάσσο σῇσιν, *H. Steph.* ex Romanâ *Eustathii* Edit. Nostram tamen, præter Vulgares, & ipsum *Steph.* defendit Lectionem, præfertque *Florentina*, & *Lorsaviana.*

Πικρὸν ἀποπνείουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὀδμήν.
Ἔνθα σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν,
Εὐνάσω ἐξείης· σὺ δ' ἐὺ κέλσασθαι ἑταίρους
Τρεῖς, οἵ τοι θοὴ νηυσὶν ἐϋστέλμοισιν ἄριστοι·
Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα τοῖο γέροντος.
Φώκας μὲν τοι πρῶτον ἀριθμήσῃ, καὶ ἔπειτα
Αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσῃ, ἠδὲ ἴδῃαι,
Λέξεται ἐν μέσῃσι, νομεὺς ὡς πώεσι μήλων·
Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα καλευνηθέντα ἴδησθε,
Καὶ τότ' ἔπειτ' ὔμμιν μελέτω κάρτος τε βίη τε,
Αὖθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐστύμβοα θρῶσκε ἀλύξαι.
Πάντα δὲ γιγνόμενον πειρήσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἕρπετα γίνονται, καὶ ὕδωρ, καὶ θεσπιδαὲς πῦρ·
Ὑμεῖς δ' ἀσφαλέως ἐχέμεν, μᾶλλόν τε πιέζειν.
Ἀλλ' ὅτε κεν δή σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσιν,
Τοῖος ἐὼν, οἷόν κε καλευνηθέντα ἴδησθε,
Καὶ τότε δὴ κέαδαι τε βίης, λῦσαί τε γέροντα,
Ἤρως· εἴρεσθαι δέ, θεῶν ὅστις σε χαλέπτει,
Νόστον θ' ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
Ὣς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἕασαν ὀχ φαμάθοισιν,
Ἤϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.

" Acerbum ſpirantes maris profundi odorem.
" Illuc te ego ducens, ſimul aurorâ illucelcente,
" Collocabo ex ordine: tu verò probè elige ſocios
" Tres, qui tibi apud naves tranſtratas optimi ſunt:
" Omnes autem tibi enarrabo aſtutias ipſius ſenis.
" Phocas quidem primùm numerabit, & inſpiciet;
" Cæterùm poſtquam omnes per quinterniones numerârit atq; inſpexerit,
" Cubabit in medio, paſtor veluti in grege ovium:
" Atqui ubi primùm ſopitum videritis,
" Tum deinde vobis curæ ſit robúrque víſque,
" Illic utique tenere cupientem & geſtientem licet elabi.
" Omnia verò tactus molietur, quæcunque in terrâ
" Animalia ſunt, & aqua, & divinitùs ardens ignis:
" Vos tamen firmiter tenete, magiſque premite.
" Sed quando utique te ipſe interrogaverit verbis,
" Talis apparens, qualem conſopitum videritis,
" Et tum certè deſiſte à vi, ſolvéque ſenem,
" Heros: interroga verò, deorum quiſnam te affligat,
" Rectumque; ut per pontum proficiſcaris piſcoſum.
" Sic loquuta, in pontum ſubiit fluctiſonum:
" Cæterùm ego ad naves, ubi ſtabant in arenâ,
" Ibam multùm verò mihi cor cogitabat eunti.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

406. Ἀποπνείουσαι.] Ὄζουσαι. Πολυβενθέος.] Πολὺ βάθος ἔχούσης.

408. Εὐνάσω.] Καθαπλιῶ, κοιμίσω. Κέλσασθαι.] Ἐπιλέξασθαι.

410. Ὀλοφώϊα.] Ὀλέθρια, ἢ ἀπόκρυφα, ἢ δόλια.

411. Ἔπεισιν.] Ἐπιλείσῃ.

412. Πεμπάσσῃ.] Κατὰ πέντε ἀριθμήσῃ.

413. Λέξεται.] Καθαπλισθήσεται. Νομεὺς ὡς.] Ὡς ποιμήν. Πώεσι.] Ποιμνίοις.

414. Κατευνηθέντα.] Κοιμηθέντα.

416. Ἀλύξαι.] Ἐκφυγεῖν.

417. Πειρήσεται.] Πειραθείη.

418. Ἕρπετα.] Κυρίως μὲν, οἱ ὄφεις· καταχρηστικῶς δὲ νῦν, πάντα τὰ ζῳα.

419. Ἀσπερχέως.] Ἀσφαλῶς, βεβαίως, ἀμεταχινήτως. Μᾶλλον πιέζειν.] Βιαιότερον κρατεῖν.

420. Ἀνείρηται.] Ἐρωτήσῃ.

422. Σχέσθαι.] Παῦσαι.

423. Εἴρεσθαι.] Ἐρωτᾶν. Καλέπτει.] Βλάπτει.

424. Ἐλεύσεαι.] Ἔλθῃς, περάσεις.

425. Ἐδύσατο.] Κατέδυσεν.

427. Ἤϊα.] Ἐπορευόμην, ἢ ἐπορεύομαι.

427. Πόρφυρε.] Ἐν βάθει τῆς ἀμφιπολίας διενοεῖτο καὶ ἐπινοεῖτο, καὶ ἐπαμφίβολος ἦν ἐπὶ τῷ ὑδατώδει· ὥσπερ συμβαίνει ἐπὶ τῶν ὑδατωδῶν· ὁ δὲ τοῖσιν ἐὺ διδάσκαλος πρακτέος.

Ν Ο Τ Æ.

408. Ἐὺ κρίναντι) Cùm *olim* εὖ malè adeſſet, ſcribendum vidi, ἐὺ, cum notâ Ἀμφιλύσεως, *Verſus* cauſâ; nam σὺ, *brevis* Natura. Sic *Iliad.* γ'. v. 235. Ὅυς κεν ἐὺ γνοίω. Ità *Odyſſ.* ν'. Argument. Ἦτοι δ' ἐὺ φρονέουσι. Sic *Heſiod.* Theogon. v. 885. Ἀθανάτων· ὁ δὲ τοῖσιν ἐὺ διδάσκαλος πρακτέος.

418. Θεοπροπίοις πῦρ) Vid. *Heraclit.* ἐν ἐπίσῃ, c. 29. *Lucian.* hæc facetè ridet, Dialog. 2.

423. Εἴρεσθαι) Vid. ad v. 380.

Variæ Lectiones.

408. Ἐὺ) γρ. εὖ, vid. Not. in *Textum.*

414. Ἴδησθε) γρ. ἴδηαι, *H. Steph.* & illius ſequaces, haud bene.

421. Ἴδησθε) γρ. ἴδηαι, vid. ad v. 414.

Αὐταὶ

Αὐταὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Δόρπον θ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἦλυθεν ἀμβροσίη νὺξ,
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότε δὴ ῥ' ἔβαν θεῖα θαλάσσης εὐρυπόροιο
Ἴμεν, πολλὰ θεοὺς γουνούμενος· αὐταὰρ ἑταίρους
Τρεῖς ἄγον, οἵσι μάλιστα πεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.
Τόφρα δ' ἄρ' ἦγ' ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
Τέσσαρα φωκάων ἐκ πόντου δέρματ' ἔνεικε·
Πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί·
Εὐνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάψασ' ἁλίησιν,
Ἧστο μένων· ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθομεν αὐτῆς·
Ἐξείης δ' εὖνησε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἑκάστῳ.
Κεῖθι δὴ αἰνοτάτη λόχος ἔπλετο· τεῖρε γὰρ αἰνῶς
Φωκάων ἁλιοτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή·
Τίς γὰρ κ' ἐναλίῳ παρὰ κήτεϊ κοιμηθείη;
Ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε, καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ·
Ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα ἑκάστῳ θῆκε φέρουσα,
Ἡδὺ μάλα πνείουσαν· ὄλεσε δὲ κήτεος ὀδμήν.
Πᾶσαν δ' ἠοῖ μύθῳ τετληότι θυμῷ.
Φῶκαι δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες· αἱ μὲν ἔπειτα

" Cæterùm poſtquam ad navem veni atque mare,
" Cœnam apparavimus, deinde acceſſit divina nox,
" Tum obdormivimus in littore maris.
" Quando vero mane-genita apparuit roſeis digitis aurora,
" Tunc ad littus maris lata-vada-habentis
" Ibam, plurimùm diis ſupplicans: porrò ſocios
" Tres ducebam, quibus potiſſimum confidebam ad omne molimen.
" Interea verò hæc ingreſſa maris latum ſinum,
" Quatuor Phocarum ex ponto pelles attulit:
" Omnes verò erant recens-excoriatæ: dolum autem ſtruebat patri:
" Cubilibus enim in arenâ exſculptis marinâ,
" Sedebat expectans, noſque valdè prope venimus eam.
" Ex ordine itaque collocavit, injecitque corium unicuique.
" Illic ſanè moleſtiſſimæ inſidiæ erant: affligebat enim graviter
" Phocarum in mari-nutritarum peſſimus odor:
" Quis etenim marinum propè cetum poſſet cubare?
" Sed ipſa ſervavit & excogitavit magnum remedium:
" Ambroſiam ad nares unicuique poſuit afferens,
" Dulce admodùm ſpirantem: repreſſitque ceti odorem.
" Totum matutinum tempus expectavimus patienti animo.
" Phocæ autem è mari venerunt frequentes: illæ quidem deinde,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

των, τὰ ὑπὸ βάθους κινήματα μελαίνεσθαι. Κιόντι.] Ἀπιόντι.

429. Ὁπλισάμεσθα.] Παρεσκευάσαμεν. Ἀμβροσίη.] Ἀφθαρτος, θεία.

434. Πεποίθεα.] Ἐπεποίθειν, ἐθαρρῶν. Πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.] Ἐπὶ πᾶσαν ὁρμὴν ἢ πρᾶξιν.

435. Ὑποδῦσα.] Καταλθοῦσα. Εὐρέα.] Πλατὺν, ἢ μέγαν.

437. Νεόδαρτα.] Νεωστὶ ἀποδαρθέντα.

438. Διαγλάψασα.] Διασκιλάσασα.

440. Εὔνησεν.] Κατέκλινεν, ἐκοίμησεν.

441. Αἰνοτάτη.] Δεινοτάτη, χαλεπωτάτη. Τεῖρε.] Κατεπόνει.

442. Ἁλιοτρεφέων.] Τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ τρεφομένων. Ὀλοώτατος.] Ὀλεθριώτατος.

443. Ἐναλίῳ.] Θαλασσίῳ.

444. Ὄνειαρ.] Ὠφέλειαν.

445. Ἀμβροσίην.] Νῦν τὸ ἡδὺ καὶ εὐώδες ἔλαιον.

446. Ἡδύ.] Ἡδέως.

447. Ἠοῖ.] Τὸν ἀπὸ πρωΐας ἕως ὥρας ἕκτης καιρόν. Τετληότι.] Καρτερικῷ, ὑπομονητικῷ.

N O T Æ.

435. Εὐρέα κόλπον) Notandum, quod Vulgari *Grammaticæ* deeſt, Nomina Adjectiva in ὺς, duplicem habere *Accuſativum*, in *Maſculo*, ut εὐρέας pro εὐρὺν, ut hîc, ἡδέα pro ἡδύν, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

435. Εὐρέα) Πλατὺν, ἢ μέγαν. Ità pro πλατεῖαν, ἢ μεγάλην, ut concordet cum τῷ κόλπον, in *Textu*.

VARIÆ LECTIONES.

438. Διαγλάψασ') γρ. Διαγράψασ', *H. Steph.*

441. Κεῖθι δὴ αἰνοτάτη) γρ. ἔνθα κὴν αἰνοτάτη, *H. Steph.*

443. Τίς γὰρ κ' ἐναλίῳ) γρ. τίς γάρ κ' ἐναλίῃ, *H. Steph.*

Ἐξῆς

Ἑξῆς νυνάζοντο θοὰς ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἔνδιος δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἁλός, εὗρε δὲ Φώκας
Ζατρεφέας· πάσας δ' ἄρ' ἐπώχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν.
Ἐν δ' ἡμέας πρώτους λέξε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ
Ὠίσθη δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.
Ἡμεῖς δ' αἶψ' ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ'· ἀμφὶ δὲ χεῖρας
Βάλλομεν· οὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης,
Ἀλλ' ἤτοι πρώτιστα λέων γένετ' ἠϋγένειος,
Αὐτὰρ ἔπειτα δράκων, καὶ πάρδαλις, ἠδὲ μέγας σῦς·
Γίνετο δ' ὑγρὸν ὕδωρ, καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον.
Ἡμεῖς δ' ἀτρεμέως ἔχομεν τετληότι θυμῷ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνίαζ' ὁ γέρων, ὀλοφώια εἰδώς,
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀνειρόμενος προσέειπεν,
Τίς νύ τοι, Ἀτρέος υἱέ, θεῶν συμφράσσατο βουλάς,
Ὄφρα μ' ἕλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χρή;
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγὼν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Οἶσθα, γέρον· τί με ταῦτα δολοπλοκέων ἐρεείνεις;
Ὡς δὴ δηθὰ σὺν νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμωρ
Εὑρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
Ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,
Ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου,
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.

" Ordine ſopiebantur juxta littus maris.
" Meridianus autem ſenex venit è mari, inven.tque Phocas
" Obeſas: omnes verò adibat, recenſuitque numerum.
" Nos autem primos recenſuit inter cetos, nec omninò in animo
" Suſpicabatur dolum eſſe, deinde cubavit & ipſe.
" Nos vero protinùs vociferantes irruimus: circumque manus
" Jecimus, neque ipſe ſenex doloſæ oblivi ſcebatur artis,
" Sed certè primùm leo factus eſt magnis-jubis,
" Porrò deinde draco, & panthera, atque ingens ſus:
" Factus eſt etiam liquida aqua, & arbor altis-foliis:
" Nos vero firmitèr tenebamus forti animo.
" Sed cùm jam anguſtabatur ſenex, verſutias doctus,
" Tunc certè me verbis interrogans alloquutus eſt,
" Quiſnam tibi, Atrei fili, deorum conſuluit conſilia,
" Ut me caperes invitum inſidiatus? cujus rei opus habes?
" Sic ait; cæterùm ego ipſum excipiens alloquutus ſum,
" Scis, ſenex; quid me iſta decipiens interrogas?
" Quòd jam diu in inſulâ detineor, neque ullo pacto finem
" Invenire queo, minuitur autem mihi intùs cor.
" Sed tu utique mihi dic, dii etenim omnia ſciunt,
" Quinam me immortalium impedit (& avertit à viâ)
" Redituinque, ut per pontum vadam piſcoſum.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

449. Ἑξῆς.] Ἐφεξῆς, καθ' εἶχον. Ηὐναζοντο.] Ἐνοιμῶντο.

450. Ἔνδιος.] Μεσημβρινός· τότε γὰρ ἄρχεται λοιπὸν ὑπνεῖν ἡ ἅλη, ὅ ἐστιν, ἡ ἀκτὶς ἡλίου.

451. Ζατρεφέας.] Εὐτρεφεῖς. Λέκτο.] Ἠρίθμησεν.

452. Λέχω.] Κατηρίθμησε.

453. Ὠίσθη.] Ὑπώπτευσεν. Λέκτο.] Νῦν ὑπνωδήσεν.

454. Ἰάχοντες.] Βοήσαντες. Ἐπεσσύμεθα.] Μετὰ ὁρμῆς ἐπήλθομεν.

456. Ἀλλ' ἤτοι πρώτιστα.] Οὐχ ὅλως μετέβαλεν, ἀλλὰ φαντασίαν ἐποίησε τέχνης μαγικῆς· ἐληφθη γὰρ ὁ θεσπρωτοδύναστος, ὑφ' οὗ προφῆται ἐπὶ τοῖς μαντείοις μαντεύονται. Ηὐγένειος.] Καλὸν ἴσχων γένειον.

459. Ἔχομεν.] Κατείχομεν.

460. Ἀνίαζεν.] Ἐστέναζεν.

461. Ἀνειρόμενος.] Ἐρωτῶν.

463. Τέο σε χρή;] Τίνος σοι χρεία ἐστίν;

465. Παρφλεγπέων.] Παραλογιζόμενος.

466. Ἐρύκομαι.] Κατέχομαι.

469. Πεδάα.] Ἐμποδίζει, κατέχει.

470. Ἐλεύσομαι.] Ἔλθω, ἀφικέσθω.

Ν Ο Τ Æ.

454. Ἡμεῖς δ' αὖ ἰάχοντες) Ità *Virgil.* Georg. l. 4. v. 439. Cum clamore ruit magno &c. totum denique hunc locum, à v. 411. ad v. 465. imitatur ibid. à v. 429. ad v. 447. &c.

470. Νόστον θ') De *Syntaxi*, vid. ad v. 380.

NOTÆ IN SCHOLIA.

456. Οὐχ ὅλως) Ità lego pro ὃ καλῶς, *Senſu* omninò poſtulante; quanquam in hâc parte nihil faveant MSS. Alterutrum tamen eorum, MS. GC. προφῆται, pro προφῆται, &c.

VARIÆ LECTIONES.

465. Ἐρεείνεις) γρ. ἀγορεύεις, *H. Steph.*

Ὡς

Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Ἀλλὰ μάλ' ὤφελες Διί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
Ῥέξας ἱερὰ καλὰ ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα
Σὴν ἐς πατρίδ' ἵκοιο, πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Οὐ γάρ τοι πὲρ μοῖρα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
Πρίν γ' ὅτ' ἂν Αἰγύπτοιο διϊπετέος ποταμοῖο
Αὖτις ὕδωρ ἔλθῃς, ῥέξῃς θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ εὐρυὸν οὐρανὸν ἔχουσι·
Καὶ τότε τοι δώσουσιν ὁδὸν θεοὶ, ἣν σὺ μνώεαι.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐμοὶ γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
Οὕνεκά μ' αὖτις ἄνωγεν ἐπ' ἠερόεντα πόντον
Αἰγυπτίην δ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
Ἀλλὰ καὶ ὣς μιν ἔπειτα ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ταῦτα μὲν δὴ ὄτρυν τελέω, γέρον, ὡς σὺ κελεύεις.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἰ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοὶ,
Οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,
Ἦέ πῃ ὤλετ' ὀλέθρῳ ἀδευκέϊ ἦς ἐπὶ νηὸς,
Ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον πολύπθυσεν;
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Ἀτρεΐδη, πῖ με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τί σε χρὴ
Ἰδμεναι, οὐδὲ δαῆναι ἐμὸν νόον· οὐδέ σε φημὶ

" Sic dicebam; ille verò rursus respondens alloquutus est,
" Atqui omninò debebas Jovi, aliisque diis
" Sacris litatis, conscendere, ut velocissimè
" Tuam in patriam venires, navigans per nigrum pontum.
" Non enim tibi antèa fatum est amicosque v dere & venire
" Ad domum benè-constructam, & tuam ad patriam terram,
" Quàm Ægypti à-Jove-fluentis fluvii
" Rursus ad aquas redieris, feceriſque sacras Hecatombas
" Immortalibus diis, qui cœlum latum tenent:
" Et tunc tibi dabunt viam dii, quam tu affectas.
" Sic ait; cæterùm mihi infractum est charum cor,
" Eò quod me rursus jubebat per obscurum pontum
" Ægyptum ire, longam viam difficilemque.
" Verùm etiam sic ipsum verbis excipiens alloquutus sum,
" Ista quidem sic perficiam, senex, ut tu præcipis:
" Sed agè mihi hoc dic & verè recense;
" Num omnes cum navibus illæsi redierint Græci,
" Quos Nestor & ego reliquimus à Troiâ profecti,
" An quispiam periit morte inopinatâ suâ in nave,
" Aut amicorum in manibus, postquam bellum confecerunt?
" Sic dicebam; ille me rursus excipiens alloquutus est,
" Atride, Quid me ista interrogas? neutiquam te convenit
" Scire, neque explorare meum animum; neque te puto

ΣΧΟΛΙΑ.

472. Ὤφελες.] Ὤφελες.
473. Ἀναβαινέμεν.] Ἀναβαίνειν, ἀπὸ τῶν πλοίων ἀλλοτρ.
474. Ἵκοιο.] Παρακείμενος, ἔλθοις.
477. Αἰγύπτοιο.] Αἰγυπτίου· ὁ Νείλος· παρήκται δὲ ἀπαλλαττ. Διϊπετοῦς.] Τῷ ὑπὸ Διὸς πληρουμένῳ.
481. Κατεκλάσθη.] Ἐλυπήθη λίαν.
483. Δολιχὴν.] Μακράν.
485. Τελέω.] Τελέσω, πλεκάσω, πληρώσω.
489. Ἀδευκέϊ.] Ἀπροσδοκήτῳ, χαλεπῷ.
490. Πολύπθυσεν.] Ἐμηχανήσαντο, μὴ καταπαθείας ποιηθ. πολυπτύειν. ἐργάζεσθαι· πολύπτη, ἡ ἐργασία· πολυπτύτον, κεκαπδυασὸν καὶ πεφιλοτιμημένον ἔργον.
492. Διείρεαι.] Ἐρωτᾷς.
493. Δαῆναι.] Μαθεῖν.

NOTÆ.

477. Αἰγύπτοιο διϊπετοῦς ποταμοῖο) Ἡ Αἴγυπτος, γῆ· ὁ Αἰγύπτιος, ποταμός· ὃς καὶ ὕστερον Νεῖλος. Vid. *Eustath.* & *Br. Schol.* in locum; cui Nomen *Sihor*, & *Plinio*, Siris; item *Melus*, & *Triton*. Vid. *Festum* in *Melo*, & *Scaliger.* in *Festum*; *Diodor. Sicul.* tol. 17. *Heliodor. Æthiop.* l. 10. *Servium* in *Virgil. Plin.* l. 5. c. 9. & c.

485. Ταῦτα μὲν δὴ ὄτρυν) *Ampnimacer* in *Primo* loco, ut σ'. v. 246. Πλείονές κεν μνησῆες ὀμιτίρροισι δόμοισιν. Ità *Virgil.* Æn. 16. v. 791. *Hic Vir, hic est. tibi quem promitti sæpiùs audis.* Vid. ad β'. v. 346.

492. Ἀτρεΐδη, πῖ μοι ταῦτα διείρεαι) Hic damnatur importuna Curiositas de Futuro, vid. *A. Gell.* l. 14. c. 1. & quæ Nos ad *Euripid.* Helen. v. 345.

VARIÆ LECTIONES.

492. Ἀτρεΐδη, πῖ μοι ταῦτα διείρεαι;) κ. Ἀτρεΐδη, μὴ ταῦτα διείρεο, *H. Steph.* licet ille μὴ tantùm proferat; nec consequenter aliam vocem, ut debuit.

Διὸς

Διὶ ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπεὶ εὖ πάντα πύθηαι·
Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνδε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο.
Ἀρχοὶ δ' αὖ δύο μοῦνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ἐν νόστῳ ὀπάλοντο· μάχῃ δέ τι καὶ σὺ παρῆθα·
Εἷς δ' ἔτι περ ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ
Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη δολιχηρέτμοισι·
Γυρῆσιν μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσε
Πέτρῃσιν μεγάλῃσι, καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης·
Καί νύ κεν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνῃ,
Εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε, καὶ μέγ' ἀάσθη·
Φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης·
Τῷ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν αὐδήσαντος·
Αὐτίκ' ἔπειτα τελαμῶνα ἑλὼν χερσὶ παχείῃσιν,
Ἤλασε Γυραίῃ πέτρῃ, ἀπὸ δ' ἔκτισεν αὐτήν.
Καὶ τὸ μὲν αὐτόθι μεῖνε, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ
Τῷ ῥ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἀάσθη,

" Diù absque lacrymis fore, postquam
" bené omnia audieris:
" Multi etenim illorum domiti sunt,
" multique relicti.
" Duces verò duo soli Græcorum lo-
" ricatorum,
" In reditu periêrunt; pugnæ etenim
" & tu intertuisti:
" Et unus adhuc alicubi vivus detine-
" tur lato in ponto.
" Ajax quidem inter naves domitus est
" longos-remos habentes:
" Ad Gyras quidem primùm Nep-
" tunus advexit
" Petras ingentes, & servavit à ma-
" ri:
" Et sanè effugisset mortem, quantum-
" vis invisus Palladi,
" Nisi impium dictum protulisset, &
" graviter offendisset:
" Dixit, invitis diis, *se* effugiturum
" ingentes fluctus maris.
" Hunc Neptunus magnifica audivit
" jactantem:
" Statim deinde, tridente arrepto, ma-
" nu forti,
" Percussit Gyream petram, absciditque
" ipsam:
" Et unum quidem illic mansit, alte-
" rum fruſtum incidit mari:
" Huic sanè Ajax primùm insidens,
" valdè læsus est,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

496. Ἀρχοὶ δ' αὖ δύο.] Τὸν Αἴαντα τὸν Λοκρὸν λέγει, καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα· ἐκ γὰρ αὐτοὺς ἐδίωκε εἰς τὴν αὐτῆς παρῶν οἰκίαν.

497. Παρῆθα.] Παρῆς.

499. Δολιχηρέτμοισι.] Μεγάλαις, ἐπιμήκεσι, μακροπάτοις.

500. Γυρῆσι.] Πέτραις πλησίον Μυκόνου τῆς νήσου, οὕτως καλουμέναις, ἐπεὶ εἰσι φαληριεῖς. Ἐπέλασσε.] Προσήλασεν.

502. Ἐχθόμενός περ.] Λυπούμενος.

503. Ὑπερφίαλον.] Ὑπερήφανον. Ἀάσθη.] Ἐβλάβη.

504. Ἀέκητι.] Ἀβουλίᾳ, παρὰ γνώμην. Λαῖτμα.] Βάθη, ἢ λῆψιμα.

507. Ἔλασσεν.] Ἔπληξεν. Γυραίῃ πέτρῃ.] Τὰς Γυρὰς.

508. Αὐτόθι.] Ἐπὶ χώρας, ἐπὶ τόπου. Τρύφος.] Τὸ ἀπόκλασμα.

509. Ἐφεζόμενος.] Ἐπικαθήμενος.

N O T Æ.

495. Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνδε δάμεν) De *Græcorum* Reditu infelici, vid. ad α'. v. 327.

499. Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη) *Sil. Italicus*, Qualis Oïliades fulmen jaculante Minervâ, Surgentes domuit fluctus ardentibus ulnis. *Plinius* notat *Ajacis* Picturam fulmine percussi, *Apollodori* opus *Athenienſis*, à se visam *Pergamo*. Solus ferè *Timæus Siculus*, Histor. l. 2. *Ajacem* Iram *Neptuni* evasisse scribit, Μετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν, πολλοὶ τῶν Λοκρῶν πρὸς τὰς Γυρὰς ναυαγησάντων ἀνῃρέθησαν· οἱ δὲ λοιποὶ σὺν Αἴαντι μόλις εἰς Λοκρίδα διεσώθησαν. Φθορᾶς δὲ καὶ λοιμοῦ τὴν χώραν αὐτῶν, μὴ τὸ τρίτον ἔτος, ἐχόντων, Δίκης τὴν μίξιν ἀθήμιδος Αἴαντος τῆς Κασσάνδρα, ἔχρησεν ὁ θεὸς, εἰς ἔτη χίλια τὴν Ἀθηνᾶν τὴν ἐν Ἰλίῳ ἱλάσκεσθαι, πέμποντας δύο παρθένους ἐπὶ κλῆρον. Vid. *Elia Schedii*, De Diis *Germanis*, l. 2. c. 33. p. 398. *Ajacis* hujus historiam vid. in *Brevibus Scholiis*, ad *Iliad* δ'. v. 66.

502. Καί νυ κὲν ἔκφυγε κῆρα — εἰ μὴ ὑπερφίαλον) Offendit Poeta, *Peccatores ultrò sibi suum exitium accelerare, Deo ferè invito; neque per ſuum pati ſcelus Iracunda Jovem ponere fulmina.*

503. Ἔπος ἔκβαλε) Ità Vett. omnes, sola *Elzeviriana*, ἔβαλε, per errorem.

Variæ Lectiones.

494. Διὶ ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπεὶ σὺ) γρ. Διὶ ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπεί κ' οὖ, *H. Steph.*

495. Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνδε δάμεν) γρ. πολλοὶ μὲν γὰρ πῶνγε θάνον, & πολλοὶ μὲν τέτατ ἔθανον, *H. Steph. Ibid.* Πολλοὶ δὲ λίποντο) γρ. πολλοὶ δ' ἀλίποντο.

498. Εὐρέϊ πόντῳ) γρ. εὐρεῖ κόσμῳ, *Tzetzes* Chiliad. VII. §. 110.

503. Ἔκβαλε) γρ. ἔβαλε, vid. Not. in *Textum*; & ἔφαθ'.

Τόνδ'

Τόνδ' ἐφόρεῖ κῦ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ·
Σὸς δέ τις ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς, ἠδ' ὑπάλυξεν,
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
Ἵξεσθαι, τότε δή μιν ἀναρπάξασα θύελλα
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρειν, μεγάλα στενάχοντα,
Ἀχῇ ἐπ' ἐσχατιὴν, ὅθι δώματα ναῖε Θυέστης
Τοπρίν, ἀταρ τότ' ἔναιε Θυεστιάδης Αἴγισθος.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κἠκεῖθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
Ἄψ ἢ θεοὶ ἔτραπον πρέψαν, κὴ οἶκαδ' ἵκοντο,
Ἦ τοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης,
Καὶ κύνεῖ ἀπόμυμος ἣν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτῷ
Δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν.
Τόνδ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς, ὃν ῥα πρὸ ἔθηκεν
Αἴγισθος δολόμητις ἄγων· ἐτετύκτο δ' ἔκαστο μισθὸν,
Χρυσῷ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὅγ' εἰς ἐνιαυτὸν,
Μή ἑ λάθοι παριὼν, μνησαίατο δ' ἠνορέης.
Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων κατὰ δώματα ποιμένι λαῶν·
Αὐτίκα δ' Αἴγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην·
Κεινάμυνα κῦ δῆμον ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους
Εἵσε λόχονδ', ἑτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Ἵπποισιν κὴ ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων.
Τόνδ' οὐκ εἰδότ' ὄλεθρον ἀνήγαγε κὴ κατέπεφνε
Δειπνίσας, ὥστις τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
Οὐδέ τις Ἀτρεΐδεω ἑτάρων λίπεθ', οἵ οἱ ἕποντο,

" Hunc enim detruſit in mare ingens, undoſum.
" Sic ille quidem ibi periit, poſtquam bibit ſaliam aquam:
" Tuus verò utcunque effugit mortem frater, atque elapſus eſt
" In navibus cavis, i. e. *in Claſſe*: ſervavit enim veneranda Juno.
" Sed quando nunc ſtatim videbatur Malearum montem arduum
" Pervenire, tum certè ipſum abreptum procella
" Pontum per piſcoſum tulit valdè ingemiſcentem,
" Agri ad extremam oram, ubi ædes habitabat Thyſtes
" Priùs, cæterùm tunc habitabat Thyeſtiades Ægiſthus.
" Sed cùm jam & illinc apparebat reditus illæſus,
" Retroque dii ventum verterunt; & domum venerunt,
" Certè ille quidem gaudens conſcendit in patriam terram,
" Et oſculabatur attingens ſuam patriam; multæque ab ipſo
" Lacrymæ uberes effundebantur, quoniam lubenter vidit terram.
" Hunc ſanè à ſpeculâ conſpexit ſpeculator, quem conſtituit
" Ægiſthus doloſus, ducens: promiſit etenim mercedem,
" Auri duo talenta; obſervabat verò hic toto anno,
" Nè ipſum laterer accedens, memorque foret ſtrenui roboris.
" Feſtinabat itaque ire annunciaturus ad ædes paſtoris populorum:
" Statimque Ægiſthus doloſam excogitavit fraudem:
" Delectis ex plebe viginti viris fortiſſimis,
" Conſtituit in inſidiis, & ab alterâ parte juſſit convivium apparari.
" Cæterùm ipſe ivit invitans Agamemnonem, paſtorem populorum,
" Equis & curribus, indecentia deliberans.
" Hunc imprudentem ad mortem deduxit & trucidavit,
" Convivio excipiens, veluti ſi quis interfecit bovem ad præſepe:
" Neque quiſquam Atridæ ſociorum relictus, qui eum ſequebantur,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

510. Ἐφορεῖ.] Ἔφερεν. Ἀπείρονα.] Τὸν μέγαν, καὶ πίρας μὴ ἔχοντα.
512. Ὑπάλυξεν.] Ἐξέφυγε.
514. Μαλειάων.] Ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς.
515. Ἵξεσθαι.] Ἀφίξεσθαι, παραλίγως δὲ θαι. Θύελλα.] Ἀπὸ τοῦ συρφῆ.
517. Ναῖε.] Ὠίκει.
518. Θυεστιάδης.] Θυέστου παῖς, Αἴγισθος.
522. Κύνεῖ.] Προσκυνεῖ.
525. Ὑπὸ δ' ἔκ.] Ὑπέκ. Τιμῆς.
527. Μνήσαίατο.] Μνησθείη.
529. Τέχνην.] Μηχανήν.
530. Κεινάμυνα.] Ἐπιλεξάμενος.
531. Ἑπέρωθι.] Ἀλλαχῇ πάντας.] Ἐπερχεῖν, προσπίπτειν.
535. Δειπνίσας.] Εὐωχήσας. Κατέκτανεν.] Ἀπέκτεινεν, ἐφόνευσεν.

Ν Ο Τ Æ.

511. Ὡς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν) Animam putabant Veteres extingui per Aquam ſuffocatis; quare omnes horrebant id genus Mortis.

520. Ἄψ ἢ θεοὶ) Vocula ἢ exciderat Edit. *Elze-vir.* & v. 562. ἀλλ' σ', pro ἀλλά σ' &c.

531. Λόχονδε) Εἰς λόχον, ut ξ'. v. 217. Ὅπου κείνιμι λόχονδε Ἀνδρὰς ἀείσης. Olim λόχον, non æquè bene.

Οὐδέ πις Αἰγίσθυ· ἀλλ' ἔκταθεν ὀν μεγάροισιν.
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
Κλαῖον δ' ὀν ψαμάθοισι καθήμενος· οὐδέ νύ μοι κῆρ
Ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθην,
Δὴ τότε μὲ προσέειπε γέρων ἅλιος νημερτής,
Μηκέτι, Ἀτρέος υἱὲ, πολὺν χρόνον ἀσκελὲς ὧπω
Κλαῖ', ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δήομεν· ἀλλὰ τάχιστα
Πείρα, ὅππως κὲν δὴ σοὶ πατρίδα γαῖαν ἵκηαι.
Ἦ γάρ μιν ζωὸν γε κιχήσεαι, ἦ κεν Ὀρέστης
Κτεῖνεν ὑποφθάμενος· σὺ δέ κεν τάφου ἀνιβολήσαις.
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
Αὖτις ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἀχνυμένῳ περ, ἰάνθη·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τέτυξο μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τέτον ἄνδρ' ὀνόμαζε,
Ὅστις ἔτι ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
Ἦε θανών· ἐθέλω δὲ καὶ ἀχνύμενός περ ἀκοῦσαι.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Υἱὸς Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων·
Τόνδ' ἴδον ὀν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,
Νύμφης ὀν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκη
Ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,

" Neque quiſquam Ægiſthi; ſed contrucidati ſunt in regiâ.
" Sic ait, cæterùm mihi confractus eſt charus animus:
" Flebam igitur in arenis deſidens; neque mihi cor
" Volebat ampliùs vivere, & videre lumen ſolis.
" Portò poſtquam flendo *meque ipſum* volutando ſaturatus ſum,
" Tum me alloquutus eſt ſenex marinus veridicus,
" Nè ampliùs, Atrei fili, longo tempore indefinenter ſic
" Fleas, quoniam non remedium aliquod inveniemus; ſed citiſſimè
" Tenta, quo pacto jam tuam ad patriam terram pervenias.
" Aut enim ipſum vivum deprehendes, aut Oreſtes
" Interfecit præveniens: tu verò cœnæ ſepulchrali intereris.
" Sic ait: cæterùm mihi cor & animus generoſus
" Rurſus intra pectus etiam quantumvis triſti, gaviſum reſoluit:
" Et ipſum alloquutus verba alata dixi,
" Iſtos quidem novi: tu verò tertium virum nomina,
" Qui adhuc vivus detinetur in lato mari,
" Aut mortuus: volo autem quantumvis mœſtus audire.
" Sic dicebam: ille me rurſus excipiens alloquutus eſt,
" Filius Laërtæ, in Ithacâ domos habitans, *eſt Tertius*:
" Hunc vidi in inſula lacrymas uberes fundentem,
" Nymphæ in ædibus Calypſûs, quæ ipſum neceſſitate quâdam
" Detinet; nec ille poteſt ſuam patriam terram adire:
" Non enim ei adſunt naves remigio inſtructæ, & ſocii,
" Qui utique ipſum reducere poſſent per lata dorſa maris.
" Tibi autem non à fato decretum eſt, nobilis ô Menelaë,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

540. Ζώειν.] Ζῆν.
541. Κυλινδόμενός.] Κυλιόμενος.
543. Ἀσκελές.] Ἀδιαλείπτως.
544. Ἄνυσιν.] Πρᾶξιν. Δήομεν.] Εὑρήσομεν.
545. Πείρα.] Πειρῶ, πυνθάζε.
546. Κιχήσεαι.] Καταλάβοις.
547. Κτείνεν.] Ἔκτεινεν, ἀνεῖλεν. Ὑποφθάμενος.] Προαλαθών. Τάφου.] Τῆ ταφῆ. Ἀνιβολήσαις.] Μεθέξοις.
549. Ἰάνθη.] Διεχύθη, ἥδη.
558. Ἴσχει.] Κατέχει, κωλύει.
559. Ἐπήρετμοι.] Ἐπίκωποι.
560. Πέμποιεν.] Διακομίζοιεν.
561. Θέσφατον.] Τὸ δὲ θεῦ πεφημισμένον, εἱμαρτόν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

547. Μεθέξοις) Ità MS. pro μεθέξῃς.
560. Πέμποιεν) Διακομίζοιεν. Ita ſcribo, *Senſu* poſtulante, licet omnes Impreſſi pariter & MSS. vel δεκιμάζοιεν, vel δεκιμάζοιμεν, habeant. Κομίζειν enim & πέμπειν gemina ſunt, & facilis mutatio &c.
561. Πεφημισμένον) Ex duob. MSS. Πεφασμένον itaque, ut Poëticum, rejicio.

VARIÆ LECTIONES.

552. Εὐρεῖ πόντῳ) *lege* εὐρεῖ κόσμῳ, ut ſuprà, v. 498.

Ἄργ-

"Αργῆ σὺ ἱπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἑπισπεῖν·
Ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης
Ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς,
Τῇ περ ῥηϊστη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν·
Οὐ νιφετὸς, οὔτ' ἄρ χειμὼν πολὺς, οὔτε ποτ' ὄμβρος,
Ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγυπνείοντας ἀήτας
Ὠκεανὸς ἀνίησιν, ἀναψύχειν ἀνθρώπους·
Οὕνεκ' ἔχεις Ἑλένην, καί σφιν γαμβρὸς Διός ἐσσι.
Ὡς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ' ἀγλαΐηθεοις ἑταίροισιν
Ἴα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
Δόρπον θ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νὺξ,
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἠμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν,
Ἐν δ' ἱστοὺς πιθέμεσθα καὶ ἱστία νηυσὶν εἴσης·
Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι κάθιζον,
Ἑξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἂψ δ' εἰς Αἰγύπτοιο, διϊπετέος ποταμοῖο,
Στῆσα νέας, καὶ ἕρεξα τελήεσσας ἑκατόμβας.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
Χεῦ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέος εἴη.

" In Argo equos-paſcente mortem & fatum oppetere:
" Sed te ad Elyſium campum, & fines terræ
" Immortales mittent; ubi flavus Rhadamanthus eſt,
" Ubi utique facillima-vivendi ratio eſt hominibus;
" Non nix, neque hyems longa, neque unquam imber,
" Sed ſemper Zephyri ſuavitèr-ſpirantes auras
" Oceanus emittit, ad refrigerandum homines:
" Quòd habes Helenam, & ipſis Jovis gener es.
" Sic loquutus ſubiit in pontum fluctuoſum:
" Cæterùm ego ad naves ſimul cum divinis ſociis
" Ibam; plurima autem mihi cor fluctuabat incedenti.
" Cæterùm poſtquam ad navem venimus atque mare,
" Cœnamque apparavimus, ſupervenitque ſolitaria nox,
" Tum dormivimus in littore maris.
" Quando autem mane-genita apparuit roſeis-digitis aurora,
" Naves quidem ante omnia deduximus in mare divinum;
" Malos autem impoſuimus & vela navibus æquatis:
" Ipſi etiam ingreſſi ſuper tranſtra ſederunt;
" Ordine autem conſidentes ſpumoſum mare verberabant remis.
" Rurſuſque ad *aquas* Ægypti, à-Jove-cadentis fluminis,
" Conſtitui naves, & perfeci legitimas Hecatombas.
" Cæterùm poſtquam ſedavi deorum iram immortalium,
" Extruxi Agamemnoni tumulum; ut immenſa gloria eſſet.

ΣΧΟΛΙΑ.

563. Ἠλύσιον πεδίον.] Τὸ τῶν ἡρώων ἐνδιαίτημα, κυκλοτερὲς λίαν Ἠλυσίῳ δὲ Ἐλυσθῆϊ, ἐυσσελμότατα χωρίῳ· ἢ παρὸ τὸ ἕλιττα ἐν αὐτῷ μένειν τὰ σώματα· ἢ ὑπὸ τῶν, ἐν πέσῃ κελαινῇσιν κακάρων νήσοις.

565. Ῥηΐστη.] Ἀρετὴ, εὐφορία. Βιοτή.] Ζωὴ, βίος.

566. Νιφετός.] Χιών.

567. Λιγυπνείοντας.] Ἡδέως ἴσχοντας πνοήν.

568. Ἀνίησιν.] Ἀναδίδωσιν, ἀναπέμπει. Ἀναψύχειν.] Ἀναπνεῖν.

570. Κυμαίνοντα.] Κυματώδη.

572. Πόρφυρε.] Διετροῦτο. Κιόντι.] Ἀπόντι, περιφερομένῳ.

577. Ἐρύσσαμεν.] Εἱλκύσαμεν, κατηγάγομεν.

580. Πολιήν.] Λάκκλῳ ἀφ' τ ἀφρόν.

584. Χεῦα.] Ἔχωσα. Ἄσβεστον.] Ἀκατάπαυστον.

NOTÆ.

563. Ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον) Huc refer *Plutarch. Sertorio* & Conſolat. ad *Apollon.* ex *Pindaro*, item *Photium*, Biblioth. ex Vitâ *Sertorii*, fol. 1199. *Origen.* contra *Celſum*, l. 7. p. 350. *Servium* in *Virgilii* illud — *amœna Piorum Concilia, Elyſiumque colo.* Vid. Not. ad v. 520.

NOTÆ IN SCHOLIA.

563. Ἐλευθῆρε) MSS. Ἐλευθήρε, ſed quum *Pauſanias* meminerit Ἐλευθῆϊ *Apollinis* filii, nihil muto.

VARIÆ LECTIONES.

567. Λιγυπνείοντας) κ. λιγὺ πνείοντας, *Euſtath.* fol. 1509. lin. 49.

568. Ἀνίησιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους) κ. ἀνίησι πνοὴν ψυχὴν ἀνθρώποις, *Pindar.* Schol.

577. Ἐρύσσαμεν) κ. ἐρύσσομεν, vid. Not. in *Text.* ad ι'. v. 73. & λ'. v. 2.

585 Ταῦτα τελευτήσας νέομαι· ἔδοσαν δέ μοι ἔρον
Ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
Ὄφρα κεν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται·
Καί τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα,
590 Τρεῖς ἵππους ἠδὲ δίφρον εὐξοον· αὐτὰρ ἔπειτα
Δέπας καλὸν ἄλειστον, ἵνα σπείσῃσθα θεοῖσιν
Ἀθανάτοις, ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη, μὴ δή με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε.
595 Καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ σοὶ ἥδομαι οὕτω
Ἥμενος, οὐδέ κέ μ' οἶκος ἔλοι πόθος, οὐδὲ τοκῆες.
Αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσί τε σοῖσιν ἀκούων
Τέρπομαι· ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
Ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.
600 Δῶρον δ', ὅ, τι κέ μοι δίνῃς, κειμήλιον ἔστω·
Ἵππους δ' εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλά σοι αὐτῷ
Ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις
Εὐρέος, ᾧ ἔνι μὲν λωτὸς πολύς, ἐν δὲ κύπειρον,
Πυροί τε, ζειαί τε, ἰδ' εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν.
605 Ἐν δ' Ἰθάκῃ οὔτ' ἀρ σφόμοι εὐρέες, οὔτε τι λειμών·
Αἰγίβολος· μᾶλλον ἐπήρατος ἱπποβότοιο.
Οὐ γάρ πῃ νήσων ἱππήλατος, οὐδ' εὐλείμων,

" Hæc ut perfeci, redii: dederunt etenim mihi ventum fecundum
" Dii, qui me celeriter charam ad patriam miserunt.
" Verùm age nunc mane in ædibus meis,
" Donec undecimáque duodecimáque oriatur *dies*;
" Et tunc te bene dimittam; daboque tibi splendida dona,
" Tres equos & currum benè-politum: cæterùm præterea
" Dabo pulchrum poculum, ut libes diis
" Immortalibus, meî memor diebus omnibus.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Atride, nè sanè me multo tempore hic detine.
" Etenim ad annum ego apud te utique perdurarem
" Sedens, neque me domûs caperet desiderium, neque parentum;
" Vehementer enim verbis sermonibusque tuis audiens
" Oblector: sed jam mihi pertæsi-sunt socii
" In Pylo divinâ: tu autem me *longum* tempus hîc detines.
" Donum autem, quodcunq; mihi dare cupueres, *tale* sit, ut ferri & recondi possit:
" Equos enim in Ithacam non ducam, sed tibi ipsi
" Hic relinquam in deliciis: nam tu campo imperas
" Lato, in quo quidem lotus frequens, in quo cyperus,
" Triticum, speltæ, atque latè germinans hordeum album.
" In Ithacâ autem neque sanè curricula lata, neque ullum pratum:
" Capris-pascendis apta *est Ithaca*; & *mihi* optabilior equorum-pascuo.
" Nulla enim insularum spaciosa neque pratis accommodata,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

585. Τελευτήσας.] Τελειώσας, πληρώσας. Νέομαι.] Ἐπορεύομαι.
594. Ἔρυκε.] Κατέχει.
595. Ἀνιαχίμην.] Ὑποφέρομαι, εὐδοκιμῶ.
596. Ἥμενος.] Ἀπροκόπτως καθιζόμενος.
598. Ἀνιάζουσι.] Λυπεῖσθαι. ἀνιῶσται.
599. Ἑρύκεις.] Κατέχεις.
602. Λείψω.] Καταλείψω, ἐάσω.
603. Λωτός.] Εἶδος πόας, καὶ δένδρου. Κύπειρον.] Εἶδος πόας, τὸ κύπειρον.
604. Ζειαί.] Ὀλύρα. Εὐρυφυές.] Τὸ ἐπὶ πλάτος καὶ ἐπιπολὺ φυόμενον. Κρῖ.] Κριθή.
606. Αἰγίβολος.] Τραχεῖα, ὡσεὶ βόσιν καὶ νομὴν αἰγῶν ἐπιτηδεία. Καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἱπποβότου.] Ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς τοῦτο· ὧν ἦ, καί τις αἰγίβολος ἔσται, ἢ ἱπποτρόφος ἐμοὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἐπήρατος ἢ ἡ ἐπίρατος.
607. Ἱππήλατος.] Εἰς ἔλασιν ἵππων ἐπιτηδεία. Εὐλείμων.] Καλὴς λειμῶνας ἔχουσα.

N O T Æ.

607. Οὐ γάρ πῃ νήσων ἱππήλατος) Hoc de minoribus Insulis intelligendum, quales Insulæ Maris Ægæi & Jonii; minimè etenim verum de *Siciliâ*, *Cretâ*, *Sardiniâ*, aut *Britanniâ* nostrâ, quæ pascendis, generandis, & exercendis equis optimè inserviunt.

NOTÆ IN SCHOLIA.

606. Αἰγίβοτος) In ipso *Scholii* fine, ἐπίρατος, cum MS. lego, pro ἐπίρατος.

Variæ Lectiones.

603. Ἔνι) γρ. ἐν. *H. Steph.*
604. Ζειαί τε, ἰδ') γρ, ζειαί τ', ἠδ', eodem recidit.
605. Ἐν δ' Ἰθάκῃ οὔτ' ἀρ) γρ. ἐν δ' Ἰθάκῃ ἦ ἦ. *Turneb. Volcob.* & *Bongarsius*; nec bene.

Αἴ γ' ἀλὶ κεκλίαται· Ἰθάκη δέ τε καὶ πέλει πασέων.
Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Χειρί τέ μιν καταρέξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Αἵματος εἶς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις.
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μεταφήσω· δύναμαι γάρ.
Δώρων δ', ὅσ' ἂν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
Δώσω, ὃ κάλλιστον καὶ τιμιέστατόν ἐστιν.
Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
Ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκόσμηται·
Ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως
Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψε
Κεῖσέ με νοστήσαντα· τεὸν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσαι.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Δαιτυμόνες δ' ἐς δώμαθ' ἵσαν θείου βασιλῆος·
Οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήρατα οἶνον·
Σῖτον δέ σφ' ἄλοχοι καλλιῤῥήδεμνοι ἔνεικαν.
Ὡς οἱ μὲν τῇ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.
Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο

" Quæ mari clauduntur: Ithaca etiam supra omnes.
Sic ait: risit verò bello fortis Menelaus,
Manuque ipsum prehendit, verbúmque dixit atque nominavit,
" Sanguinis es boni, chare fili, qualia loqueris.
" Atqui ego tibi hæc *Dona* commutabo; possum enim.
" Donorum autem, quicunque in meâ domo thesauri jacent,
" Dabo, quod pulcherrimum & pretiosissimum est:
" Dabo tibi craterem elaboratum: argenteus utique
" Est totus, auro autem labra perfecta sunt:
" Opus verò est Vulcani; donavit autem illud Phædimus Heros
" Sidoniorum rex, quando ejus domus susceptit
" Illuc me profectum: tibi autem volo id præbere.
Sic hi quidem hujuscemodi inter se loquebantur:
Convivatores verò in domum ierant regis divini:
Et hi quidem adducebant oves, afferebantque animosum vinum:
Panem verò ipsis uxores pulchrisvittis intulerunt.
Sic illi quidem circa cœnam in domo *Menelai* laborabant.
Proci interea ante Ulyssis domum

ΣΧΟΛΙΑ.

608. Ἀλὶ κεκλίαται.] Περιέχονται τῇ θαλάσσῃ. Ἠερὶ πασέων.] Ὑπὲρ πάσας.
611. Αἵματος.] Γένους. Οἷα.] Ὁποῖα.
612. Μεταφήσω.] Μεταβαλῶ, μεταλλάξω.
616. Κεκρᾶσθαι.] Τετελεῖσθαι, πεπλῆρωσθαι.
617. Φαίδιμος.] Ὄνομα κύριον.
618. Ἑός.] Ὁ ἰδίως. Ἀμφεκάλυψε.] Περιεκάλυψεν· ἀντὶ τοῦ ὑπεδέξατο.
619. Τεὸν.] Σοί. Ὀπάσαι.] Παραχωρῆσαι.
621. Δαιτυμόνες.] Οἱ ἱστιῶντες.
622. Εὐήρατα οἶνον.] Τὸν ἀνδρείαν παρέχοντα τὸ καρδιᾷ πινόμενον.
623. Καλλιῤῥήδεμνοι.] Καλαὶ περιβόλαια ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἔχουσαι.

NOTÆ.

612. Μεταφήσω) De hâc voce, vid. ad *Iliad.* ν'. v. 745.

617. Πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως Σιδονίων βασιλεὺς) Τὸ ἑξῆς, Σιδονίων βασιλεὺς, Φαίδιμος ἥρως, σπεῦδό μοι δωρήσασθαι. Τέτταρα ὀνόματα Σιδόνων, ἢ Σοβαλῶν (an Σολυμῶν) ἢ Σύρων· ὡς Εὐπόλεμος· ὡς καὶ Ἀγάθαρχος, Ἴερμος, Εἰράμων, ἢ Χοιρίλος. Et *Clemens Alexandrin.* Stromat. l. i. Εἰράμων τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα Σολυμῶνι δίδωσι, καθ' ὃν χρόνον μὴ τὴν Τρωϊάδα ἄλωσιν. Μενελάου εἰς Φοινίκην ἄφιξις· ὥς φησι Μενάνδρος, ὃ Λαΐτος ὁ τῆς Φοινικικῆς. Vid. *Tatian.* Edit. *W. Worthii*, Oxon. pag. 128. § 58. Τὸ δὲ Φαίδιμος ἥρως, ἀδιάλυτον καθὰ τοὺς Παλαιούς, εἴπερ κύριόν ἐστιν ὄνομα. Τινὲς δὲ Σοβαλὸν αὐτὸν, οἱ δὲ Σίθλων ἱστόρησαν, inquit *Eustathius*, fol. 1189. lin. 44. in hunc locum. De *Syntaxi*, vid. ad ε'. v. 117.

621. Δαιτυμόνες δ' ἐς δώμαθ') Poeta adhuc de *Menelao* & illius rebus loquitur, non de Procis; ut *Eustathius* deceptus putat, fol. 1512. lin. 3. ubi Δαιτυμόνες exponit, per τοὺς τῷ δαιτὶ ἑτοιμάζοντας, per θείου βασιλῆος, *Ulyssem* notat, per ἄλοχοι, Famulas *Ulyssis*, quæ potiùs exponuntur *Menelai* filiorum & amicorum Uxores; nondum enim Poeta ad *Procos* venit, nisi ad v. 625. Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν &c. Quare *Eustathio*, diligentissimo alioquin Interpreti, condonandus hic lapsus, notandus tamen; ne plures illius auctoritate decipiantur, præter Doctorem *Stephanum*, ad *Ogilbai Homer.*

VARIÆ LECTIONES.

617. Φαίδιμος) χρ. Χοίραμος. Vid. ad ε'. v. 117. & quæ hìc, in Notis ad *Textum*.

623. Ἔνεικαν) χρ. ἔπιπτον, *H. Steph.*

Δίσκοι-

Δίσκοισιν τέρπονθο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες,
Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι πὲρ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
Ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδὴς,
Ἀρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι·
Τοῖσδ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμην προσέειπεν,
Ἀντίνο', ἦ ῥά τι ἴδμεν ὀϊὸ Φρεσὶν, ἠὲ καὶ οὐκὶ,
Ὁππότε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος;
Νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίνετ' αὐτῆς,
Ἦλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθα μοὶ ἵπποι
Δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
Ἀδμῆτες· τῶν κέν τιν' ἐλαυνάμενος δαμασαίμην.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· ἔγνω δ' ἔπειτα
Ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηλήϊον, ἀλλά που αὐτῷ
Ἀγρῷ, ἢ μήλοισι παρέμμεναι, ἠὲ συβώτῃ.
Τόνδ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος υἱὸς,
Νημερτές μοι ἔνισπε, πότ' ὤχετο, καὶ τίνες αὐτῷ
Κῶροι ἕποντ' Ἰθάκης ἐξαίρετοι; ἦ ἑοὶ αὐτῷ
Θῆτές τε δμῶές τε; δύναιτό γε καὶ τὸ τελέσσαι;
Καί μοι τῷτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Ἦ σε βίῃ ἀέκοντα ἀπούρας νῆα μέλαιναν,

Discis delectabantur & amentis jaculantes
In ornato pavimento, ubi antèa insolentiam exercebant.
Antinous verò confederat & Eurymachus deo-formâ-similis,
Duces procorum; virtute enim erant longe optimi:
Iis filius Phronii Noëmon propè accedens,
Antinoum verbis interrogans alloquebatur,
" Antince, Nunquid scimus in mente nostrâ, an non,
" Quandò Telemachus redit ex Pylo arenosâ?
" Navem mihi abiit abducens: mihi verò opus est illius,
" Ut Elidem in spaciosam trajiciam, ubi mihi equæ
" Duodecim fœminæ, subtùs autem muli patientes-operis
" Indomiti: ex quibus aliquem adigens subjugarem.
Sic ait: hi vero in animo obstupescebant; non enim putabant
Pylum abiisse Neleiam, sed alicubi illic
In agris, aut ovibus adesse, aut cum subulco.
Hunc ilatim Antinous alloquutus est Eupithei filius,
" Verè mihi dic, quando abiit, & quinam illum
" Juvenes sequuntur ex Ithacâ electi? an proprii ipsius
" Mercenariique mancipiaque? potuitne hoc etiam perficere?
" Et mihi hoc dic verè, ut benè sciam,
" An te per vim invitum privavit navi nigrâ,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

627. Τυκτῷ δαπέδῳ.] Καπνοδασμῷ καὶ λελειωμμένῳ ἐδάφει.
633. Ὁππότε.] Ποτὲ. Νεῖται.] Ἐπανήξει, ἐλεύσεται, πορεύσεται.
635. Διαβήμεναι.] Διελθεῖν, διαπλεῦσαι.
636. Ταλαεργοί.] Ὑπομενητικοί.
637. Ἀδμῆτες.] Ἀδάμαστοι.
638. Ἐξαίρετοι.] Ἐξεπιλήπτους.
644. Θῆτες.] Οἱ ἐπὶ μισθῷ δουλεύοντες. Δμῶες.] Οἱ δοῦλοι, παρὰ τὸ δεδμῆσθαι, ὅ ἐστι κατασχέθαι.

N O T Æ.

634. Χρεὼ γίνετ' αὐτῆς) Ità Restituo ex *Florentinâ*, *Lovaniana* &c. *H. Stephanus* malè, χρεὼ γίνετ' αὐτῆς, quandoquidem prior in γίνομαι & γινώσκω *Naturâ* producatur; quare tunc oportebat legere χρειὼ γίνετ' αὐτῆς. Verùm Vetustiores libri prævaleant.

643. Ἦ ἑοὶ αὐτῷ ἕπονται) Τὸ ἑοὶ πρὸς τὸ ἕπονται φέρεται, ἀλλ' οὐ πρὸς αὐτῷ· λέγοιο γὰρ ἂν τότε, ἕο αὐτῷ.

645. Ἦ σε βίῃ ἀέκοντα ἀπούρας) *Malignè* videtur *Antinous* hìc *Noemona* ad Mendacium & falsum testimonium dandum provocare, contra *Telemachum*, modestum & probum Juvenem, quem sibi similem fingit, improborum hominum more. Verum *Noemon* apertè & sincere loquitur, de Regis sui filio, & tacitè ipsos Procos iniquitatis in eum arguit. De *Noemone*, notat *Eustathius*; de *Antinoo*, non item.

NOTÆ IN SCHOLIA.

627. Λελειωμμένῳ,) MS. *Aloysii* ità legit, pro veteri λελειομένῳ corrupto.

636. Ταλαεργοί.] Ὑπομενητικοί. Ità *Alii* Editio, 1528. ita *Aloysii* MS. Rejicio itaque ὑπομενητικοί & hìc, & v. 447. fit enim à μιμνήσκομαι. Vid. ad γ'. v. 84.

Variæ Lectiones.

634. Χρεὼ γίνετ' αὐτῆς) χρ. χρειὼ γίνετ' αὐτῆς &c. Vid. Not. in *Textum*.

643. Ἑοὶ αὐτῷ) χρ. ἕο αὐτῷ, vid. Not. in *Textum*.

Ἠὲ

Ἠὲ ἑκὼν οἱ δῶκας, ἐπεὶ περιπύξαλο μύθῳ;
Τόνδ' ἰὸς Φρονίοιο Νοήμων ἀντίον ηὔδα,
Αὐτὸς ἑκὼν οἱ δῶκα· τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,
650 Ὁππότ' ἀνὴρ τοιοῦτος, ἔχων μελεδήματα θυμῷ,
Αἰπήξῃ; χαλεπόν κεν ἀνήναθαι ὅσσιν ἐόν.
Κοῦροι δ', οἳ κατ' ὄπισθεν ἀειρεύουσι μετ' ὐμέας,
Οἵ οἱ ἕπονθ'· ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντ' ἐνόησα
Μέντορα, ἢὲ θεόν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἐΐσκε.
655 Ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα δῖον
Χθιζὸν ὑπ' ἠοῖον· τότε δ' ἔμβη νηῒ Πύλονδε.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ποσὶ δώματα πατρός.
Τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγαυῶν·
Μνησῆρες δ' ἄμυδις κάθισαν, καὶ παῦσαν ἀέθλων.
660 Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱός,
Ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
Πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην·
Ὦ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη,
Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε· φάμην δέ οἱ ἀτελέεσθαι.
665 Ἐκ τόσσων δ' ἀέκητι νέος παῖς οἴχεται αὔτως
Νῆα ἐρυσσάμενος, κείνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀείρας.

" An ſponte ei dediſti, poſtquam convenerat te ſermone?
Hunc filius Phronii Noëmon contrà alloquutus eſt,
" Ipſe ſponte ei dedi: quid utique faceret etiam alius,
" Quando vir talis, habens curas in animo,
" Peteret? difficile ſanè negare munus foret.
" Juvenes autem, qui in populo excellunt poſt vos,
" Illi eum ſequuntur; ducem verò ego conſcendentem agnovi
" Mentorem, aut deum; illi verò ipſi omnimodo ſimilis erat.
" Sed hoc admiror, vidi hic Mentorem divinum
" Heri ſub aurorâ; tum tamen conſcenderat navem ad Pylum.
Sic loquutus abiit ad domum patris;
His autem utriſque perculſus eſt animus generoſus:
Proci verò ſimul conſederunt, & quieverunt à certaminibus.
Et illis Antinous interfatus eſt Eupithei filius,
Triſtatus: furore enim multùm præcordia nigra
Implebantur, oculique ei igni ſplendenti ſimiles erant.
" Dii Boni! Certè ingens facinus inſolentèr commiſſum eſt,
" Telemacho profectio iſthæc! Dixerimus ei non perfectum iri.
" Tot nempe invitis juvenculus puerabiit temerè
" Navè deductâ, electiſque per populum optimis.

ΣΧΟΛΙΑ.

647. Περιπύξαλο.] Ἐκολάκευσεν, ἐξελιπάρησεν, ἐφιλοφρονήσατο.

649. Τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος.] Τί ἂν πράξειε καὶ ἄλλος, αἰτῶντος τοιοῦτος; πάντας σωιδώκειν.

650. Μελεδήματα.] Μερίμνας, παρὰ τὸ μέλη ἴδιον, ὃ ἐστιν ἐσθίειν.

651. Αἰπήξῃ.] Αἰτήσῃ, παρακαλέσῃ. Ἀνήνασθαι.] Ἀρνήσασθαι. Δόσιν.] Δωρεάν.

652. Κοῦροι δ'.] Ἄνδρες αὐτοῦ συμπολίται λοιδοροῦντες Ἰθακήσιοι, οἳ μετ' ὑμᾶς κρατοῦσιν.

653. Βαίνοντα.] Εἰσιόντα.

656. Ὑπ' ἠοῖον.] Ὑπὸ τὴν ἕω, ὀρθρινόν. Ἔμβη.] Εἰσῆλθεν.

658. Ἀχνύμενος.] Ἐθυμώθη, ἐξεπλάγη.

666. Ἐρυσσάμενος.] Ἑλκύσας, καθελκύσας. Κείνας.] Τὰς κρείττονας ἐκλεξάμενος.

NOTÆ.

652. Ὑμῖν) Ità pro ὑμῖν, quod hactenùs malè in omnibus obtinuit; ità enim *Brevia Scholia* etiamnum legunt, & Senſus omninò poſtulat: *Noemon* enim non ſe inter Optimos numerat, ſed *Procos*; dicitque, *Juvenes Ithacenſium nobiliſſimi, quique poſt Vos, ô Proci, ſunt præcipui, unà cum Telemacho abiere; μετ' ὑμῖν, poſt Vos.* Quare omninò Vc. ram *Lectionem* aſſerendam duxi. Nòrunt Docti, quàm facile ὑμῖν & ἡμῖν, inter ſe invicem mutentur, in antiquis MSS.

658. Τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν) Εὐρυμάχῳ τε Ἀντινόῳ, ἃς μόνους τῶν μνηστήρων ἀφιστορήσαντο Νοήμων, παίζοντων τῶν ἄλλων. Vid. ad v. 628.

NOTÆ IN SCHOLIA.

652. Μετ' ὑμᾶς) Licet in *Textu* omnes fere Codices ὑμῖν malè legant, in *Scholiis* tamen Omnes ὑμᾶς rectè legunt, ut Duo MSS. etiam Editt. *Aldina*, *Hervag. Pariſian.* An. 1530. *Elzevirian.* &c.

VARIÆ LECTIONES.

651. Αἰπήξῃ) γρ. αἰτήσῃ, *H. Steph.*

652. Ὑμῖν) γρ. ἡμῖν, vid. Not. in *Textum*.

656. Ὑπ' ἠοῖον) γρ. ὑπηοῖον, ex *Conjecturâ*.

Ἀρξῃ

Ἀρξὶ γὰ πρότερόν κακὸν ἔμμεναι· ἀλλά οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ὀλέσειε βίλν, πρὶν ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι.
Ἀλλ' ἄγε μοὶ δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
Ὄφρα μὲν αὐτὸν ἰόντα λοχήσομαι, ἠδὲ φυλάξω,
Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης·
Ὡς ἂν ἐπισμυγερῶς ναυίλλεος εἵνεκα πατρός.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον·
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἁνσάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.
Οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος
Μύθων, οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον.
Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλάς,
Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.
Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων ἀμφὶ δώματα Πηνελοπείης·
Τόνδε καθ' ὁδὸν βάντα προσηύδα Πηνελόπεια,
Κῆρυξ, ἦπε δέ σε προέσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
Ἦ εἰπέμεναι δμωῇσιν Ὀδυσῆος θείοιο
Ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
Μὴ μνηστεύσαντες, μηδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες,
Ὑστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν,
Οἵ θαμὰ ἀγειρόμενοι, βίοτον κατακείρετε πολλὸν,
Κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος· ἠδέ τι παῖδων

" Incipiet & ulterius malum esse: sed illi ipsi
" Jupiter perdat vim, antequam nobis malum moliatur!
" Verùm agite, mihi date navem celerem & viginti socios,
" Ut eum ipsum redeuntem insidiis excipiam, atque observem,
" In freto Ithacæque Samique aspera:
" Ut cum suâ pernicie naviget propter patrem.
Sic ait; hi certè omnes laudabant atque jubebant.
Statim deinde, ubi surrexissent, ibant in domum Ulyssis.
Neque sanè Penelope longo tempore fuit insciа
Sermonum, quos proci in mente profundè cogitabant.
Præco enim illi dixit Medon, qui audierat consilia,
Cùm extra aulam esset: illi verò interiùs consilium texebant.
Festinabat igitur ire annunciaturus per domum Penelopæ.
Hunc sub limen venientem alloquebatur Penelope,
" Præco, cur te præmiserunt proci inclyti?
" An ut dicas ancillis Ulyssis divini
" Ut à labore cessent, ipsique convivium apparent?
" Nè amplius procantes, nec usquam aliò decedentes,
" Ultimò & postremò nunc hìc cœnent.
" O Vos, qui simul congregati, victum absumitis multum,
" Facultatem Telemachi prudentis: nec quicquam à patribus

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

667. Ἀρξὶ γὰ πρότερόν.] Οἷον πρότερόν κακόν ἡμᾶς. οἱ δὲ ὅπως, ἀπὸ εὐθείας τὸ ἀρξὶ ἵν' ᾖ, ἀπὸ ταύτης τὸ ἀρχῆς χεῖρον ἡμᾶς ἐργάσεται.

670. Λοχήσομαι.] Ἐνεδρεύσω. Φυλάξω.] Τηρήσω.

671. Πορθμῷ.] Τῷ μεθ' περάσματι τῷ στενῷ τόπῳ. πορθμὸς γὰρ λέγεται ἡ στενὴ θάλασσα. Παιπαλοέσσης.] Τραχείας.

672. Ἐπισμυγερῶς.] Ἐπὶ κακῷ τῷ ἑαυτοῦ, ἐπιπόνως. Ναυίλλεος.] Πλέοντος.

675. Ἄπυστος.] Ἀνήκοος, ἀνήκουστος.

676. Βυσσοδόμευον.] Κατὰ βάθος τῆς διανοίας ἐβουλεύοντο.

678. Ὕφαινον.] Κατασκεύαζον.

681. Πρόεσαν.] Προέπεμψαν.

684. Μηδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες.] Μηδὲ ἄλλοθί που συνομιλήσαντες.

685. Πύματα.] Ἔσχατα, πλευταῖα.

686. Ἀγειρόμενοι.] Σωρηδὸν ἀγειρόμενοι. Κατακείρετε.] Κατασπαταλίσκετε, κατεδαπανᾶτε.

687. Πατρῶν.] Πατέρων, συγγενῶν.

N O T Æ.

674. Ἀνσάντες) *Suavius* hoc & Ὁμηρικώτερον, & ἀναστάντες, ut π'. v. 358. ρ'. v. 177. &c. quare & hic ità lego, τῷ ἀναστάντες ad *Var. Lect.* rejecto.

682. Ἦ εἰπέμεναι δμωῇσιν) Τὸ ἦ & τὸ εἰ — Coalescunt, ut suprà, ad v. 165. & 352.

685. Πύματα) *Ultima* hujus Vocis producitur, in *Cæsura*, ante Literam ἀναδιπλασιασμῷ capacem, & ad ostendendum πάθος loquentis. *Ib.* Δειπνήσειαν) *De* Procis jam loquitur, & versâ sequenti, versâ velut in eos facie, *ad* ipsos loquitur, κατακείρετε &c. adeò egregiè animi πάθος exprimit Poeta; quæ res exemplo non caret etiam apud *Prophetas* Sacrosanctos.

VARIÆ LECTIONES.

668. Φυτεύσαι) γρ. φλάσῃ, *H. Steph.* γλάσῃ, *Scheri* Index, refragante *Metro*, ut Not. in *Textum* v. 634.

674. Ἀνσάντες) γρ. ἀναστάντες, Vett. fere omnes in hoc loco, nec benè; vid. Not. in *Textum*.

686. Οἵ θαμὰ ἀγειρόμενοι) γρ. οἵ θ' ἅμ' ἀγειρόμενοι, Editt. *Florentin.* & *H. Steph.*

Ὑμετέ-

Ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκήκατε, παῖδες ἑοῖο,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μετ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
Οὔτε τινὰ ῥέξας ἐξαίσιον, οὔτε τι εἰπὼν
Ἐν δήμῳ· ἦτ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλήων·
Ἄλλον μὲν ἐχθαίρῃσι βροτοί, ἄλλον κε φιλοίη.
Κεῖνος δ' ὅποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἐώργει·
Ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερός θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
Φαίνεται, οὐδέ τις ἐστὶ χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
Τοῖσιν αὖτε προσέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς,
Αἴ γὰρ δὴ, βασίλεια, τόδε πλεῖον κακὸν εἴη,
Ἀλλὰ πολὺ μεῖζόν τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
Μνηστῆρες φέζουσι, τὸ μὴ τελέσειε Κρονίων·
Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ,
Οἴκαδε νεισόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
Ἐς Πύλον ἠγαθέην, ἠὲ ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' αὖτε λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
Δηὼ δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλήσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔχλυε φωνή.
Ὀψὲ δὴ μιν ἔπειτα ἀμειβομένη προσέειπε,
Κῆρυξ, πίπτε δέ μοι παῖς οἴκῳ; ἠδέ τι μιν χρεὼ
Νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἵτ' ἄλοσ ἵπποι
Ἀνδράσι γίγνονται, περόωσι δὲ πηλὸν ἐφ' ὑγρόν;

"Vestris antea audistis, pueri cùm essetis,
"Qualis Ulysses erat inter vestros parentes,
"Neque ullum tractans iniquè, neque quicquam loquutus
"Publicè; qui tamen mos est magnorum Regum:
"Alium subditorum odio *quis eorum* habeat, alium amplectatur.
"Ille verò nunquam prorsus improbè aliquem affecit:
"Sed vester quidem animus, & indigna facinora
"Apparent, neque ulla est gratia post beneficia *accepta*.
Hanc rursus alloquutus est Medon, prudentia doctus,
"Utinam sanè, ò regina, hoc maximum malum esset;
"Sed multò majúsque & perniciosius aliud
"Proci tentant, quod nequaquam perficiat Saturnius!
"Telemachum cupiunt interficere acuto ferro,
"Domum revertentem: ille verò profectus est ad patris famam
"Ad Pylum sacram, atque ad Lacedæmona divinam.
Sic ait; ast hujus illic soluta sunt genua & amicum pectus;
Diù ipsam silentium verborum cœpit; ipsius verò oculi
Lacrymis impleti sunt, & tenella ei detenta est vox:
Tandem verò ipsum verbis excipiens alloquuta est,
"Præco, cur mihi filius abiit? neque ipsum necessitas erat
"Naves celeres conscendere, quæ in mari equi
"Hominibus sunt, penetrantque immensum humidum *mare*;

ΣΧΟΛΙΑ.

690. Ἐξαίσιον.] Ἔξω τῆς καθήκοντος, ἄδικον.
691. Δίκη.] Νόμος, ἢ τρόπος.
692. Ἐχθαίρῃσι.] Μισεῖν.
693. Ἀτάσθαλον.] Ἁμαρτωλὸν, ἄδικον. Ἐώργ.] Εἰργάσατο.
694. Ἀεικέα.] Ἀπρεπῆ, χαλεπά.
695. Εὐεργέων.] Εὐεργεσιῶν.
698. Ἀργαλεώτερον.] Δεινότερον, χαλεπώτερον.
699. Τελέσειεν.] Εἰς τέλος ἄγειεν.
701. Νεισόμενον.] Ἐπαναχρόμενον, ὑποστρέφοντα.
704. Ἀμφασίη.] Ἀμφασία, ἀφωνία· κεῖται τὸ μὴ προσόν.

NOTÆ.

693. Ἐώργ.] Vid. ad φ'. v. 96.

695. Οὐδέ τις ἐστὶ χάρις μετόπισθ' εὐεργέων) Εὐεργέων, ἀντὶ τοῦ εὐεργετῶν, *Eustath.* fol. 1514. lin. 31. Ut sit εὐεργὼν, pro εὖ ποιῶν, cùm aliàs ponatur pro εὖ ποιητής, ut *Iliad.* ε'. v. 585. — εὐεργέων ἔκπιστος δίφρος. An τὸ εὐεργέων, παρὰ τὸ εὐεργία, ut τὸ εὐεργὲς, pro εὐεργασία; Ità *Br. Schol.*

703. Τῆσδ' αὐτῆ λύτο γούνατα) *Marc. Meibomius*, ad *Diog. Laert.* in *Zenone*, monet legendum, τῆσδ' αὖ λῦτο τὰ γούνατα, nullâ auctoritate, falsâque insuper ductus ratione; quod semel aut bis λῦτο legisset. Verùm non vacat omnium Intemperias perstringere.

708. Αἵ θ' ἅλες ἵπποι Ἀνδράσι γίγνονται) *Hesych.* Ἱππείου Ποσειδῶνος) Φυσικῶς φασὶ διὰ τὸ λέγειν Ποιητὴν, αἵθ' ἅλες ἵπποι Ἀνδράσι γίγνονται. Mulè ibi λίγυς πως τὸ τ' αἰθαλός.

709. Πηλὸν ἐφ' ὑγρὸν) Vid. infrà, ad μ'. v. 369.

VARIÆ LECTIONES.

697. Αἰ γὰρ) γρ. εἰ γὰρ, *H. Steph.*
701. Νεισόμενον) γρ. νεισάμενον, & νεισόμενον.
703. Αὐτῆ λύτο γούνατα) γρ. αὖ λῦτο τὰ γούνατα Vid. Not. ad *Textum.*

Ἦ ἵνα μηδ' ὄνομ' αὐτῆ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;
Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς,
Οὐκ οἶδ', εἴτις μιν θεὸς ὤρορεν, ἠέ ἑ αὐτῆ
Θυμὸς ἐφορμήθη ἴμεν ἐς Πύλον, ὄφρα πύθηται
Πατρὸς ἑοῦ, ἢ νόστον, ἢ ὁππνα πότμον ἐπέσπεν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμα Ὀδυσῆος.
Τὴν δ' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, οὐδέ νύ τις ἔτλη
Δίφρῳ ἐφέζεσθαι, πολλῶν κατ' οἶκον ἐόντων·
Ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ἷζε πολυκμήτου θαλάμοιο,
Οἴκτῳ ὀλοφυρομένη· περὶ δ' ἄμφασαι μινύριζον
Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δῶμα' ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί·
Τῆς ἀδινὸν γόωσα μετηύδα Πηνελόπεια,
Κλῦτε, φίλαι, πέρι γάρ μοι Ὀλύμπιοι ἄλγε' ἔδωκαν
Ἐκ πασέων, ὅσας μοι ὁμοῦ τρέφεν ἠδ' ἐγένοντο·
Ἦ περὶ μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
Παντοίης ἀρετῆσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
Ἐσθλόν, οὗ κλέος εὐρὺ κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
Νῦν δ' αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνηρείψαντο θύελλαι
Ἀκλεέα κ' ἐμεγάρων· οὐδ' ὁρμηθέντα ἄκουσα.
Σχέτλιαι, οὐδ' ὑμεῖς γε νὺ φρεσὶ θέσθε ἑκάστη
Ἐκ λεχέων μ' ἀνεγεῖραι, ἐπιζάμεναι σάφα θυμῷ,
Ὅστ' ἐκεῖνος ἔβη κοίλην ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
Εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὁρμαίνουσαν,
Τῷ κε μάλ' ἢ κεν ἔμεινε, καὶ εἰ σύμβλητο μάλα δίω,
Ἢ κέ με τεθνηκυῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.
Ἀλλά τις ὀτρηρὸς Δολίον καλέσειε γέροντα,

" An ut ne quidem nomen ejus inter homines relinquatur?
Hanc alloquutus est deinde Medon, prudentia doctus,
" Haud scio, an aliquis ipsum Deus impulit, an & ipsius
" Animus impulsus est ire ad Pylum, ut audiret
" Patris sui, aut reditum, aut quonam fato interiit.
Sic utique loquutus abiit per domum Ulyssis.
Hanc autem dolor circumfudit animum crucians, neque amplius sustinuit
In sellâ sedere, licet multæ in domo essent;
Verùm super limen sedebat elaborati thalami,
Miserabiliter lugens: circùm igitur ancillæ ejulabant
Omnes, quotquot in domo erant juvenes atque vetulæ:
Illas affiduò lugens alloquebatur Penelope,
" Audite, amicæ, supra modum enim mihi cœlites dolores dederunt
" Ex omnibus, quæcunque unà mecum nutritæ, atque natæ sunt:
" Quæ anteà quidem maritum bonum amisi animosum,
" Omnibus virtutibus ornatum inter Græcos,
" Eximium, cujus gloria lata per Græciam & medium Argos.
" Nunc rursus filium dilectum abripuerunt procellæ
" Inglorium ex ædibus, neque de abeunte audivi.
" Infelices, neque vos quidem in mente induxistis unaquæque
" Eleſtulo me suscitare, scientes manifestè in animo,
" Quando ille conscendit cavam navem nigram.
" Si enim ego sciviſſem istam profectionem molientem,
" Sanè statim aut manſiſſet, quantumvis festinans ad iter,
" Aut me mortuam in domo reliquiſſet.
" Sed aliquis famulus Dolium accerſat senem,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

710. Λίπηται.] Καταλειφθείη.
712. Ὤρορεν.] Παρώρμησεν.
713. Πυθῇ.] Ἀκούσῃ, μάθῃ.
714. Ἐπέσπεν.] Ἐπλήρωσεν.
716. Θυμοφθόρον.] Βλαπτικὸν λογισμῶν.
717. Ἐφέζεσθαι.] Ἐπικαθίζεσθαι.
718. Πολυκμήτου.] Μετὰ πολλῆς κομψείας κατασκευασθέντος.
719. Οἰκῆος.] Ἐλεεινά. Μινύριζον.] Ἡσύχως ἔκλαιον, ἐθρήνουν.
721. Ἀδινόν.] Ἀθρόως, ἀδινῶς.
724. Θυμολέοντα.] Ἀνδρεῖον, λεοντόθυμον.
725. Κεκασμένον.] Κεκοσμημένον.
728. Ἀκλέα.] Ἄδοξον. Ὁρμηθέντας.] Ἐξελθόντας.
729. Σχέτλιαι.] Ἀγνώμονες, χαλεπαί. Θέσθε.] Ἀποθέσθε, ἡσυχάζεσθε.
732. Πυθόμην.] Ἤκουσα, ἔμαθον. Ὁρμαίνουσαν.] Προθυμουμένην.
734. Ἔλειπεν.] Ἀφῆκέ μου.
735. Ὀτρηρός.] Ἔνιοι, Ὀτρηρῶς. Δραστικῶς, σπουδαίως. Δολίον.] Ὄνομα κύριον.

Variæ Lectiones.

727. Ἀνηρείψαντο θύελλαι) *pro* ἀπηκτίσαντο μεμαάσιν, *M. Steph. & Florentin. ut s. v.* 18.
735. Ὀτρηρὸς) *pro* ὀτρηρῶς, *Br. Schol. & MS. Aloysii,* Ὀτρηρῶς) Δραστικῶς.

Δμῶ

Δμῶ' ἐμόν, ὅν μοι ἔδωκε πατὴρ ἔπι δεῦρο κιόντι,
Καί μοι κῆπον ἔχῃ πολυδένδρεον· ὄφρα τάχιστα
Λαέρτῃ τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξῃ,
Εἴ δή πῦ τινα κεῖνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφήνας,
Ἐξελθὼν λαοῖσιν ὀδύρεται, οἱ μεμάασιν
Ὄν τ' Ὀδυσῆος θῆσαι γόνον ἀντιθέοιο.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Νύμφα φίλη, σὺ μὲν ἄρ με κατάκτανε νηλεῖ χαλκῷ,
Ἢ ἔα ἐν μεγάρῳ· μῦθον δέ τι οὐκ ἐπιθύσω·
Ἤιδη ἐγὼ τάδε πάντα· πόρον δέ οἱ, ὅσσ' ἐπέλθυσε,
Σῖτον τε μέθυ τε ἡδύ· ἐμεῦ δ' ἔλετο μέγαν ὅρκον,
Μὴ πρίν σοι ἐρέειν, πρὶν δωδεκάτην τε γενέσθαι,
Ἢ σ' αὐτὴν πυθέσθαι, ἢ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι·
Ὡς ἂν μὴ κλαίουσα χρὼ ἠρόα καλὸν ἰάπτῃς.
Ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροὶ εἵματ' ἑλοῦσα,
Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
Εὔχεο Ἀθηναίῃ, κούρῃ Διὸς Αἰγιόχοιο·
Ἥ γάρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσῃ.
Μὴ δὴ γέροντα κάκα κεκακωμένον· οὐ γὰρ οἴω
Πάγχυ θεοῖς μακάρεσι γενεὴν Ἀρκεισιάδαο
Ἔχθεσθ'· ἀλλ' ἔπι πῦ τις ἐπέσται, ὅς κεν ἔχῃσι
Δώματά θ' ὑψερεφέα καὶ ἀπόπροθι πίονας ἀγρούς.
Ὡς φάτο· τῆς δ' ὔπνῳ γόον, ἀχέθε δ' ὅσσε γοόντος.

" Mancipium meum, quem mihi dedi-
" pater huc eunti,
" Et mihi hortum ſervat arboriferum;
" ut celerrime
" Laërtæ hæc omnia aſſidens indi-
" cet;
" Si fortaſſe aliquod ille in mente con-
" ſilium commentus,
" Progreſſus apud populum deploret
" *de iis*, qui cupiunt
" Suam & Ulyſſis perdere prolem di-
" vini.
Hanc rurſus alloquuta eſt chara nu-
" Domina chara, tu quidem me inter-
" fice crudeli ferro,
" Sive relinquas in ædibus, ſermonem
" certè non celabo:
" Novi ego iſta omnia, præbui autem
" illi, quæcunque poſtulavit,
" Panem & vinum dulce: à me etenim
" exegit magnum juramentum,
" Non priùs tibi dicere, quàm duode-
" cimáque adeſſet *dies*,
" Aut tu ipſa deſiderares, & abiiſſe re-
" ſciſceres:
" Nè flens corpus pulchrum læde-
" res,
" Verùm lota, puras corpori veſtes in-
" duens,
" In cœnaculum conſcendens, cum
" ancillis mulieribus,
" Supplica Palladi, filiæ Jovis Ægio-
" chi:
" Hæc enim ipſum tandem etiam ex
" morte ſervabit.
" Nè verò ſenem afflige afflictum;
" non enim exiſtimo
" Penitùs diis beatis ſobolem Arceſia-
" dæ
" Inviſam eſſe; ſed alicubi aliquis ſu-
" pererit, qui poſſideat
" Domos excelſas, & procùl-jacentes
" fertiles agros.
Sic ait: hujus autem ſedavit luctum;
cohibuit & oculos à luctu.

ΣΧΟΛΙΑ.

736. Κιόντι.] Πορευομένῳ.
737. Κῆπον ἔχῃ.] Νῦν ἀντὶ ᾧ, ἐπιμελεῖται.
738. Καταλέξῃ.] Εἴπῃ ἅπαντα.
739. Μῆτιν.] Σύνεσιν, βουλὴν, γνώμην, τέχνην, δόλον, ἀπάτην, πῆμα. Ὑφήνας.] Καταπλέξας.
740. Ὀδύρεται.] Ἀποκλαύσεται.
741. Φθῖσαι.] Διαφθεῖραι.
743. Κατάκτανε.] Ἄνελε, φόνευσον.
746. Ἔλετο.] Ἔλαβεν.
749. Ἰάπτῃς.] Διαφθείρῃς.
750. Ὑδρηναμένη.] Λουσαμένη, ὕδατι περιχυθεῖσα.
Ἑλοῦσα.] Λαβοῦσα, ἀντὶ ᾧ ἐνδυσαμένη.
754. Κάκα.] Λύπας.
755. Γενεὴν.] Γένος. Ἀρκεισιάδαο.] Παιγνιωμικῶς, ᾧ Λαέρτου.
756. Ἔχθεσθ'.] Μισεῖσθ'. Ἐπέσεται.] Καὶ εἰς τὸ μέλλοντα ἔσται.
757. Ὑψηρεφέα.] Ὑψηλόστεγα. Πίονας.] Τὰς παλαιοπρεπεῖς, τυτθὶ λιπαρὰς, πλησίους πολιτείας τοὺς ἀνθρώπους.
758. Εὔννσεν.] Ἔπαυσεν, ἐκοίμισεν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

743. Καταπτανε) Ἄνελε, φόνευσον. Ità MS. *Aloyſii*. Olim, Καταπτανε νηλεῖ) φόνευσον. Sciolus aliquis, τὸ ἄνελε, vertebat in νηλεῖ; cujus tamen nihil in Scholio δηλωτικόν.
757. Ὑψηλόστεγα, pro ὑψηλόπυργα, ex MSS. reſtituo.

VARIÆ LECTIONES.

741. Φθῖσαι) χρ. φθεῖσαι, MS. *Aloyſii*. *Al.* φθίσαι.
744. Δέ τι) χρ. Νύ τοι.
745. Ἐπέλυσεν) χρ. ἐπέλυσε, *H. Steph.*
747. Τὴ) χρ. Ἧ. *H. Steph.*
753. Σαώσῃ) χρ. σαώσει, *H. Steph.* in *Textu*, at non *Florentin.*

Ἡ δ' ὑδρηναμύνη, καθαρὰ χροΐ εἵματ' ἑλοῦσα,
Εἰς ὑπερῷ' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
Ἐν δ' ἔθετ' ἀλοχύτας κανέῳ, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνην,
Κλῦθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
Εἴποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεὺς
Ἢ βοὸς, ἢ οἰὸς χῦτ' πίονα μηρί' ἔκηε,
Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι φίλον υἱὸν σάωσον,
Μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερηνορέοντας.
Ὣς εἰποῦσ' ὀλόλυξε· θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς·
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
Ὧδέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
Ἦ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασίλεια
Ἀρτύνει· ὑδέ τι οἶδεν, ὅ οἱ φόνος ἐγγὺς ἐτύχθη.
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Δαιμόνιοι, μύθοις μὴ ὑπερφιάλοις ἀλέασθε
Πάντες ὁμῶς, μήπως τις ἐπαγγείλῃσι καὶ εἴσω.
Ἀλλ' ἄγε σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν
Μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤρεσεν ἡμῖν.

Ipsa verò lota, puras corpori veſtes induens,
In cœnaculum conſcendit cum ſervis ancillis:
Impoſuitque molas caniſtro, ſupplicavitque Palladi;
" Audi me, Ægidem-tenentis Jovis filia indomita,
" Si unquam tibi verſutus in ædibus Ulyſſes
" Aut bovis, aut ovis pingues coxas adolevit,
" Horum nunc memor ſis & mihi charum filium ſerva;
" Procos verò averte malè ſuperbientes,
Sic loquuta, ejulavit; dea autem illius audivit preces;
Proci verò tumultuabantur per atria obſcura;
Atque ità aliquis dicebat juvenum ſuperbientium,
" Profectò jam nuptias nobis à multis ambita Regina
" Apparat, neque ullo pacto novit, quòd ſuo cædes filio ſubornatur.
Sic certè quiſpiam dicebat; ea autem neſciebant, ut erant decreta.
Illis verò Antinous concionatus eſt & fatus,
" O improvidi, ſermones quidem arrogantes fugite
" Omnes pariter; nè fortè quiſpiam annunciet etiam intùs.
" Sed agè ſilentio ſic exurgentes perficiamus
" Conſilium, quod jam etiam omnibus in mente placuit nobis.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

766. Ἀπάλαλκε.] Ἀποκώλυε. Ὑπερηνορέοντας.] Ὑπερέχοντας τῇ δυνάμει· σημαίνει δὲ καὶ ὑπερηφανεύεσθαι.
767. Ὀλόλυξεν.] Ὀλοφυρτικὸν ἐφθέγξατο. Ἀρῆς.] Εὐχῆς.
768. Ὁμάδησαν.] Ἐθορύβησαν. Ἀνὰ μέγαρα.] Κατὰ τοὺς οἴκους.
770. Πολυμνήστη.] Ὑπὸ πολλῶν μνηστευομένη.
771. Ἀρτύνει.] Παρασκευάζει.
772. Οὐκ ἴσαν.] Οὐκ ἐγίνωσκον.
774. Δαιμόνιοι.] Μακάριοι, θαυμαστοί. Ἀλέασθε.] Ἐκκλίναπε, φυλάξαπε.
776. Σιγῇ τοῖον.] Μετὰ σιγῆς ὕπω. Τελέωμεν.] Τελειώσωμεν, πληρώσωμεν.
777. Ἤρεσεν.] Ἤρμοσεν.

N O T Æ.

767. Ὣς εἰποῦσ' ὀλόλυξε) De Voce ὀλολύζω, vid. ad γ'. v. 450. Fatendum tamen, vel ex hoc loco, Vocem aliquandò ab *Homero* accipi, Modernorum more, pro *ejulavit*, ὀλοφυρτικὸν ἐφθέγξατο, ut *Br. Schol.* quod cùm etiam factum ſit in *Batrachom.* v. 100. & *Anacreon*, v. 634. vix ſatis cautè videtur notâſſe *Iſaac. Caſaubonus* ad locum, viz. *Batrachom.* v. 100. " *Homerus* hâc voce nunquam ſic eſt uſus: " Nec *Homeri* eſt hoc Carmen: nec ullius optimi " Poetæ; nedum *Homeri*. Certè in hoc loco, *Homerus* hâc voce ſic eſt uſus. Vix enim credibile eſt, *Penelopen* aliter ſe, in hâc tantâ animi acerbitate & anguſtiis gerere potuiſſe. *Euſtathius* tamen alitèr ſentit, & credit eam etiam nunc *latiori* quâdam acclamatione, Pietatis ergò uſam; undè Proci putabant illam Nuptiis tandem animum intendere. Et ſanè Poeta dixit conſolationem aliquam cepiſſe ex *Euryclea* verbis. ad v. 758. Τῆς δ' εὖτυσε γόοιο.

NOTÆ IN SCHOLIA.

766. Ὑπερηνορέοντας) Ὑπερέχοντας hanc ſolam vocem addo, ex MSS.
771. Ἀρτύνει) γρ. ἀρτύει, vid. ad *Var. Lect.*

Variæ Lectiones.

762. Κλῦθί μοι) γρ. κλῦθί μευ. *Dionyſ.* Halicarn. Vid. ad *Iliad. α'.* v. 37.
771. Ἀρτύνει) γρ. ἀρτύει, MSS. *Aloyſii* & GC.]
775. Μήπως τις) γρ. μήπώ τις, *H. Steph.*
776. Τοῖον) γρ. πᾶσιν, *H. Steph.*

Ὣς

Ὣς εἰπὼν, ἑκείνατ' ἐείκοσι φῶτας ἀείρας·
Βὰν δ' ἴέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ ἐπὶ θῖνα θαλάσσης.
Νῆα μὲν ἀρ πάμπρωτον ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσαν·
Ἐν δ' ἰστόν τ' ἐπίθεντο καὶ ἱστία νηῒ μελαίνῃ·
Ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροπῖς ἐν δερματίνοισι,
Πάντα κατ' μοῖραν· ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ ἐπέτασαν.
Τεύχεα δέ σφιν ἔνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες,
Ὑψοῦ δ' ἐν ποτίῳ τιθέμεν· ἐν δ' ἔβαν αὐτοὶ,
Ἐνθάδε δόρπον ἕλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
Ἡ δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα θεὴ πολύφρων Πηνελόπεια
Κεῖτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Ὀρμαίνουσ', εἴ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων,
Ἦ ὅγ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη.
Ὅσσα δ' μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὁμίλῳ
Δείσας, ὁππότε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσι·
Τόσσα μιν ὀρμαίνουσαν ἐπέλλαβε νήδυμος ὕπνος·
Εὗδε δ' ἀνακλιθεῖσα· λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Εἴδωλον ποίησε, δέμας δ' ἴκτο γυναικὶ
Ἰφθίμῃ, κούρῃ μεγαλήτορος Ἰκαδίοιο·

Sic loquutus, elegit viginti viros optimos:
Festinabant verò proficisci ad navem velocem & littus maris.
Navem quidem principio maris in altum traxerunt:
Malum verò imposuerunt, & vela navi in nigra:
Aptabantque remos vertebris coriaceis,
Omnia ritè; sursumque vela alba expanderunt.
Arma verò ipsis tulerunt glorioſi famuli,
Et alte in humidum hanc ſtiterunt; ingreſſique ſunt ipſi,
Illic cœnam ſumpſerunt, expectârunt que heſperi adventum.
Cœnaculum verò cum conſcendiſſet prudens Penelope,
Jacebat ſanè jejuna, non guſtans cibum, neque potum,
Cogitans, an mortem fugeret ejus filius inculpatus,
An ipſe à procis impiis domitus foret.
Quàm multa autem cogitat leo virorum in turbâ,
Timens, cùm circà ipſum doloſum circulum, i.e. Rete, ducant:
Tam varia ipſam cogitantem corripuit dulcis ſomnus:
Dormiebat verò recumbens, ſolutæque ſunt ei compages omnes.
Ibi tum alia excogitavit dea cæſia Minerva,
Idolum effinxit, corpore autem aſſimulatum erat mulieri
Iphthimæ, filiæ magnanimi Icarii:

ΣΧΟΛΙΑ.

778. Ἐκείνατο· Ἐπιλέξατο.

781. Ἐν δ' ἰστὸν ἐπίθεντο.] Πῶς, τῇ εἰρεσίᾳ χρώμενοι; κόσμου χάριν.

782. Ἠρτύναντο.] Παρεσκευάσαντο. Ἐρετμά.] Κώπας· Τροπῖς δὲ διερμηνίνοισι.] Πεπλατυμμένοις· δηλοῖ δὲ τὰς τροπωτῆρας, περὶ ἃς αἱ κῶπαι τίθενται· καὶ φέρουσι δὲ ἱμᾶσι τοῖς περιδεδεμένοις ταῖς κώπαις.

784. Ὑπέρθυμοι.] Ἀνδρειότατοι.

785. Ὑψοῦ.] Ἐν ὕψει, ἐν τῷ βαθυτέρῳ τόπῳ. Νότιον.] Τὸ δυσμικόν· οἱ δὲ, εὐνοτίῳ, τῷ πρὸς νότου τόπῳ. Ὥρμισαν.] Ἡσύχως ἐστάσαν πρὸ τοῦ ναυῒ ἐποίησαν. Ἔβαν.] Ἔβησαν, εἰσῆλθον.

786. Ἕλοντο.] Ἔλαβον. Ἕσπερον.] Τὸν ἑσπέραν.

788. Ἅπας δ'.] Ἄγαν δὲ.

789. Ὀρμαίνουσα.] Λογιζομένη.

791. Ὁμιλῷ.] Πλήθει.

792. Δόλιον περὶ κύκλον.] Τὸ δίκτυον.

794. Ἅψεα.] Ἅψεα δὲ, μέλη φησὶν, ἀπὸ τοῦ συνῆφθαι.

796. Εἴδωλον.] Φάσμα. Ἤικτο.] Ὅμοιον ἦν.

797. Ἰφθίμῃ.] Οὕτως ἐκάλεῖτο κυρίως ἡ ἀδελφὴ τῆς Πηνελόπης. Ἄσιος δέ φησι, Κεφαλῆς τῆς Ἰκαδίου Μιδεάνης καὶ Πηνελόπειαν. Ἀνδρῶν δὲ * Δηϊπύλῳ λέγει.

NOTÆ IN SCHOLIA.

781. Ἐπίθεντο) MS. GC. & *Aloyſii*, ἐπίθεντο. Cætera, ut Nos.

782. Στρέφουσι) ità MSS. pro τρέφουσι).

785. Βαθυτέρῳ τόπῳ) Pro κατωτέρῳ τρόπῳ, emendo, ex MSS. & mox εὐνοτίῳ, unicâ voce.

792. Δόλιον περὶ κύκλον) Δίκτυον. Ità *Oppian.* Hal. l. 1. v. 251. — ὑπὸ τοῖχῆς περιηγέϊ κύκλῳ.

797. Ἄσιος δὲ) Hæc ex *Aloyſii* MS. excepto, quòd pro Δηϊπύλῳ, aliquid corruptum ſit, * ὁ πατὴρ λέγει. quod emendare ex *Euſtathio* non licet; nec *Apollodorus*,

VARIÆ LECTIONES.

780. Νῆα μὲν ἀρ) γρ. νῆα μὲν δὴ, *H. Steph.*

781. Ἐν δ' ἰστὸν τ' ἐπίθεντο) γρ. ἐν δ' ἰστόν τ' ἐπίθεντο, MSS. *Aloyſii* & GC pro ἐπέθεντο.

784. Σφιν ἔνεικαν) γρ. σφ' ἤνεικαν, *H. Steph.*

785. Ἐν ποτίῳ) γρ. εὐνοτίῳ, MSS. *Aloyſii* & GC. item *Br. Schol.*

787. Ἡ δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα) γρ. ἡ δ' ὑπερῴην ἀνέβαινε. *Florentin.* & *H. Steph.*

793. Ἐπίκλοπε) γρ. ἐπήλυθε, *H. Steph.*

Τὼ

Τὴν Εὔμηλος ὄπυιε, Φερῆς ἔνι οἰκία ναίων.
Πέμπε δέ μιν ποδὸς δῶμαδ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
Εἴπως Πηνελόπειαν ὀδυρομένην γοόωσαν
Παύσειε χλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος.
Ἐς θάλαμον δ' εἰσῆλθε διὰ κληῖδος ἰμάντα,
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν ποδὸς μῦθον ἔειπεν,
Εὕδεις, Πηνελόπεια, φίλον τειρημένη ἦτορ;
Οὐ μάν σ' ὧδε ἐῶσι θεοὶ ῥεῖα ζώοντες
Κλαίειν, ὀδ' ἀκαχῆσθαι, ἐπεί ῥ' ἔτι νόστιμος ἔσται
Σὸς πάϊς· ὃ μὴ γάρ τι θεοῖς ἀλιτήμονός ἐστιν.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύφρων Πηνελόπεια,
Ἠδὺ μάλα κνώσσουσ' ὀνείρασι πύλησι,
Τίπτε, κασιγνήτη, δεῦρ' ἦλυθες; ἦ πάρος γὲ
Πωλεῖ, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπὸ ποδθι δώματα ναίεις·
Καί με κέλῃ παύσασθαι ὀϊζύος, ἠδ' ὀδυνάων
Πολλέων, αἵ μ' ἐρέθουσι κατ' φρένα καὶ κατ' θυμόν·

Quam Eumelus duxerat, in Pheris domo habitans,
Misit igitur hanc *Minerva* ad domum Ulyssis divini,
Si quo pacto Penelopen lamentantem, lugentem,
Compesceret à luctu fletúque lachrymoso.
In thalamum verò ingressa est ad seræ lorum;
Stetitque supra caput, & ipsam sermone alloquuta est,
" Dormis, Penelope, charo afflicta corde?
" Nequaquam te sinunt dii facilè viventes
" Flere, neque tristem esse; quoniam adhuc rediturus est
" Tuus filius: nequaquam enim Diis obnoxius est.
Hanc excepit prudens Penelope,
Valdè suaviter dormiens in somniorum portis,
" Cur, ô soror, huc venisti? non anteà quidem
" Invisebas, quandoquidem valdè procul domum habitas:
" Et me jubes cessare ærumnâ atque doloribus
" Plurimis, qui me irritant in mente & animo:

ΣΧΟΛΙΑ.

798. Φερῆς.] Ἐν ταῖς Φεραῖς. Φηραὶ μὲ πόλις τῆς Μεσσηνίας· Φεραὶ δ', αἱ Θεσσαλίας, ὡς σποπάδης. Εὔμηλος δ' Ἀδμήτου καὶ Ἀλκήστιδος. Ἄδμητος δ' ὁ Φέρητος, ἐξ οὗ τῆ πόλει ὄνομα.

801. Δακρυόεντος.] Δακρύων ποιητικῶς.

802. Παρὰ κληῖδος ἰμάντα.] Ἀντὶ τοῦ παρὰ τὴν κλεῖδα, ἢ πῆς ἱμάντα εἶχε παρὰ τὸ κλεῖθρον.

804. Τειρημένη.] Λελυπημένην.

805. Ῥεῖα ζώοντες.] Ῥᾳδίως καὶ ἀπόνως ζῶντες.

806. Νόστιμός ἐστι.] Ἐλπίζων ἀνακομισθῆναι καὶ σωθῆναι.

807. Ἀλιτήμονός ἐστιν.] Ἡμαρτηκὼς, ἢ ἡμαρτημένον.

809. Κνώσσουσα.] Κοιμωμένη. Ἐν ὀνείρειαι πύλησιν.] Ἐν τῷ βάθει δ' ὕπνου· ἀφ' οὗ δὲ τοῦτο ἔρχεται ὄνειρος.

810. Τίπτε;] Τί δή; Κασιγνήτη.] Ἀδελφή. Ἤλυθες.] Ἦλθες.

811. Πωλεῖαι.] Παραγίνῃ, ἀναστρέφῃ. Ἀπόποθεν.] Πόρρω. Ναίεις.] Οἰκεῖς.

812. Ὀϊζύος.] Ταλαιπωρίας, κακοπαθίας.

813. Ἐρεθίζουσιν.] Ἐρεθίζουσιν.

NOTÆ.

811. Πωλεῖ) Pro πωλέαι. Vid. Not. in *Textum* ad β'. v. 202. ubi μυθέαι, & hic MS. παροξύνῃ τὸ πωλέαι, quod cùm video *Eustathium* defendere, item facio, ut loco præd.

NOTÆ IN SCHOLIA.

nec alius, quod sciam, verum nomen hujus *Penelopæ* Sororis profert, præter quod *Asius* dicat & *Andron* imperfectè referat. At hæc *Icarii* Genealogia. *Jupiter*, ex *Taygetâ*, *Atlantis* & *Pleionæ* filiâ *Lacedæmona* genuit. Hic ex *Spartâ*, *Eurotæ* f. *Amyclam*; qui ex *Diomedâ*, *Lapithæ* f. *Cynortam* & *Hyacinthum*. *Cynortæ* filius *Perieres*, qui ex *Gorgophonâ Perſei* f. genuit *Oebalum*. Is ex nymphâ *Naiade*, *Bataâ*, *Icarium*, *Aphareum* & *Leucippum*. *Icarius*, ex *Peribœâ*, *Naiade* nymphâ, *Thoantem*, *Damasippum*, *Imeusimum*, *Aletem*, *Perilaum*, filios & *Penelopen*, atque *Iphthimam*, vel ut alii *Meden*, & *Deipylen*, filias.

798. Φερῆς) Hoc *Scholion*, quòd *Messeniam* nihil ad *Thessaliam* pertinere scirem, ex *Strabone*, *Stephano* περὶ πόλεων, *Pausania*, & *Eustathio* concinnavi. Nihil enim hic MSS. nisi quòd *Aloysius* lacunam videatur agnoscere.

811. Πωλεῖαι) MS. παροξυτικεῖ, Vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

802. Ἐς θάλαμον) γρ. ἐν θάλαμον, *H. Steph.* errore *Preli*, at *Elzevir.* ἐν &c.

811. Πωλεῖ) γρ. πώλει, Vid. Not. in *Textum*, pro πωλέαι, aut πωλέο, pro πωλέαι.

Ἦ πεὶν μὲν πίσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
Παντοίης ἀρετῆσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
Εὐρὺ κλέος εὐρὺ κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
Νῦν δ' αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νηὸς
Νήπιος, οὔτε πόνων εὖ εἰδὼς, οὔτ' ἀγορέων.
Τὸν δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι, ἢ περ ἐκείνου·
Τὸν δ' ἀμφιδεδοίκω καὶ δείδια, μή τι πάθησιν
Ἢ ὅγε, τὸν δ' ἐνὶ δήμῳ, ἵν' οἴχεται, ἢ ἐνὶ πόντῳ·
Δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται,
Ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρὸν,
Θάρσει, μηδέ τι πάσχε μάλ' Φρεσὶ δείδιθι λίην·
Τοίη γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἕρχεται, ᾗ τε καὶ ἄλλοι
Ἀνέρες ἠήσαντο παρεστάμεναι, δύνατ' ἀνδρί,
Παλλὰς Ἀθηναίη· σὲ δ' ὀδυρομένῳ ἐλεαίρει·
Ἦ νῦν μοι προέηκε, τέων τάδε μυθήσασθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια,
Εἰ μὲν δὴ θεὸς ἐσσὶ, θεοῦ τε ἔκλυες αὐδῆς,
Εἶ δ' ἄγε μοι καὶ κεῖνον ὀϊζυρὸν καταλέξον,
Εἴπερ ἔτι ζώει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,

" Quæ antè quidem maritum bonum
" amiſi magnanimum,
" Omnibus virtutibus ornatum, inter
" Græcos,
" Eximium; cujus gloria lata per Græ-
" ciam & medium Argos.
" Nunc rurſus filius dilectiſſimus abiit
" cavâ in nave
" Pupillus, neque laborum probè gna-
" rus, neque commerciorum.
" Hujus cauſâ jam ego etiam magis lu-
" geo, quàm illius:
" Ob hunc undique tremiſco & timeo,
" nè quid patiatur
" Aut ipſe *ab aliquo* illorum in popu-
" lo, quò abiit, aut in ponto.
" Hoſtes enim multi in ipſum inſidias
" ſtruunt,
" Cupientes occidere; antequam ad pa-
" triam terram veniat.
Hanc reſpondens alloquutus eſt ſi-
mulachrum obſcurum,
" Confide, neque prorſus in mente ti-
" meas tantopere:
" Talis enim comes unà ſequitur, quam
" etiam alii
" Viri optârint adeſſe, pollet enim,
" Pallas Minerva: te verò lamentan-
" tem miſeratur;
" Quæ nunc me præmiſit, tibi hæc ut
" dicerem.
Hanc rurſus alloquuta eſt prudens
Penelope,
" Si quidem tu dea es, deæque audi-
" viſti vocem,
" Agè mihi & illum ærumnoſum enarra,
" Num alicubi adhuc vivat, & videat
" lumen ſolis,

ΣΧΟΛΙΑ.

814. Πάσιν.] Ἄνδρα.
818. Νήπιον.] Νῦν ὁ περιμάτων ἄπειρον, ἢ μικρός. Εὖ εἰδώς.] Ἀκριβῶς ἐπιστάμενον.
820. Τρομέω.] Τρέμω. Δείδια.] Φοβοῦμαι, εὐλαβοῦμαι.
821. Ἴσα.] Ὅπως.
822. Μηχανόωνται.] Ἐπινοοῦσιν.
823. Ἰέμενοι.] Προθυμούμενοι.
824. Ἀμαυρόν.] Τὸν μὴ βλεπόμενον· οἱ δὲ, τὸν ἄμοιρον καὶ ἀφανῆ φερόμενον, ἀδοξούμενον.
825. Δείδιθι.] Φοβοῦ.
826. Πομπός.] Παραπέμπουσα, ὁδηγός.
829. Τεῶν.] Σοί.
832. Εἰδ' ἄγε.] Ἄγε δή.

NOTÆ.

820. Τῷ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι, ἢ ὡς ἐκείνου) *Spondanus* hîc, licet impenſum Matris amorem agnoſcat, non tantam tamen in uxore Reverentiam putat hîc oſtendi, quantam apud Nos Dei juſſu convenit; quanquam *Penelopæ* dolorem ſuper *Ulyſſis* abſentia tempore penè deletum, aut certè immutatum concedat; ut hîc recens de *Telemacho* conceptus dolor eſſet gravior. Verùm multæ aliæ ſunt rationes, quas licet Poeta expreſſerit, ille ſatis non attendebat; *Ulyſſem* nempè Periculis obeundis magis eſſe idoneum, hunc prorſus inexpertum, v. 818. Νήπιον, ὅτε πόνων εὖ εἰδὼς, οὔτ' ἀγορέων. Illum in dubia belli pericula ſcientem ſe miſiſſe, hunc in certam perniciem, inſcium & ignarum, v. 822. Δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται, &c. Verùm neſcio, an ipſæ etiam noſtræ Literæ majorem inter Conjuges charitatem expetant, quam inter *Ulyſſem* & *Penelopen* facit Poeta: Certè rarò nobis ſimilem vidiſſe contigit. Hæc, nè optimo Poetæ juſta deſit Defenſio; quoniam nihil hîc *Euſtathius*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

820. Δείδια) Hæc ex utroque MS.

VARIÆ LECTIONES.

820. Ἀμφιτρομέω) γρ. ἀμφὶ τρομέω, *Br. Schol.* & MS. *Aloyſii.*
821. Ἐνὶ δήμῳ) γρ. ἐν δήμῳ.
826. Ἀμ' ἕρχεται) γρ. ἅμ' ἕσπεται, *H. Steph.*

Ἦ

Ἦ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι.

Τλώϊ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρὸν,
Οὐ μήν τοι κεῖνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,
Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
Ὡς εἰπὸν, ςαθμοῖο θύρῃ κληῖδα λιάθη
Ἐς πνοιὰς ἀνέμων· ἡ δ' ἐξ ὕπνω ἀνόρουσε
Κύρη Ἰκαρίοιο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη,
Ὡς οἱ ὀναργὲς ὄνειρον ἐπέστυλο νυκτὸς ἀμολγῷ.
Μνηςῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ὀνὶ φρεσὶν ὁρμαίνοντες.
Ἔςι δέ τις νῆσος μέσῃ ἁλὶ πετρήεσσα,
Μεσηγὺς Ἰθάκης τὲ Σάμοιό τε παιπαλόεσσης,
Ἀςερὶς, ὀ μεγάλη· λιμένες δ' ἔνι ναύλοχοι αὐτῇ
Ἀμφίδυμοι· τῇ τόν γε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί.

"Η ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι.
"An jam mortuus est & in Plutonis ædibus.

Τλώϊ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρὸν,
Hanc respondens alloquutum est idolum obscurum,

Οὐ μήν τοι κεῖνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,
"Non quidem tibi illum identidem inculcabo,

Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
"Vivat ille, an mortuus est: turpe verò vana loqui.

Ὡς εἰπὸν, ςαθμοῖο θύρῃ κληῖδα λιάθη
Sic dicens, Januæ apud feram evanuit

Ἐς πνοιὰς ἀνέμων· ἡ δ' ἐξ ὕπνω ἀνόρουσε
In flatus ventorum: ipsa verò ex somno excitata est

Κύρη Ἰκαρίοιο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη,
Filia Icarii; charum autem illi pectus refloruit,

Ὡς οἱ ὀναργὲς ὄνειρον ἐπέστυλο νυκτὸς ἀμολγῷ.
Adeò ipsi evidens somnium ingruerat noctis in conticinio.

Μνηςῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Proci verò conscendentes navigabant humidas vias,

Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ὀνὶ φρεσὶν ὁρμαίνοντες.
Telemacho cædem certam in mente meditantes.

Ἔςι δέ τις νῆσος μέσῃ ἁλὶ πετρήεσσα,
Est verò quædam insula medio mari petricosa,

Μεσηγὺς Ἰθάκης τὲ Σάμοιό τε παιπαλόεσσης,
Inter Ithacámque Samúmque asperam,

Ἀςερὶς, ὀ μεγάλη· λιμένες δ' ἔνι ναύλοχοι αὐτῇ
Asteris, non magna: portus quidem navibus apti in ipsâ

Ἀμφίδυμοι· τῇ τόν γε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί.
Ab utroq; latere introitū habentes; ibi hunc expectabant insidiantes Achi-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

834. Τέθνηκεν.] Ἀπέθανεν. Εἰν ἀΐδαο.] Ἐν ᾅδου.

836. Διλωϊκέως.] Σαφῶς, ἀκριβῶς, ἕως τέλους, τὰ πάντα.

837. Ἀνεμώλια.] Μάταια. Βάζειν.] Λέγειν.

838. Σαθμοῖο.] Τῆς παραςάδος. Κληῖδα.] Τὸ κλεῖθρον. Λιάθη.] Ἐλύθη, ἐχωρίσθη.

840. Ἰάνθη.] Εὐφράνθη.

841. Ἐναργές.] Φανερόν. Νυκτὸς ἀμολγῷ.] Ἐν τῇ δ μεσονυκτίᾳ ὥρᾳ· καὶ ἔςι καθὸ τὸ ἔτυμον, ὅτου ἀμολγῷ, καθ' ἣν ὥραν συμβαίνει μὴ ἀμιλλᾶσθαι ζῶα· ἢ καθὸ ἀφαίρεσιν τοῦ γ ἀμολγῷ, καθ' ἣν ὥραν ἤδη μαλίσκῃ, ὅ ἐςι βαδίζῃ· ἢ καπὸ ἀφαίρεσιν τοῦ λ· ἀμολγῷ, καθ' ἣν ὥραν ἤδη μαλῆ, ὅπερ ἐςὶ καταπαθῆ, ἀλλὰ ἀναπαύῃ· ταῦτα ὃ πάντα εἰς τὴν δ μεσονυκτίαν ὥραν καταφέρει.

842. Ὑγρὰ κέλευθα.] Τὰ ἀφ' θαλάσσης ὁδόν.

844. Μέσῃ ἁλί.] Ἐν μέσῃ τῇ θαλάσσῃ. Πετρήεσσα.] Πετρώδης, τραχεῖα.

846. Ἀςερίς.] Ὅμοια νῆσος κειμένη μέσην Ἰθάκης τὲ Σάμου. Ναύλοχοι.] Ἐν οἷς αἱ νῆες λοχῶσαι καὶ ἐνεδρεύσαι λαθεῖν δύνανται· ἢ οἱ πὰς ναῦς ὑποδεχόμενοι τόποι.

847. Ἀμφίδυμοι.] Ἀμφοτέρωθεν εἰσδύσεις, τουτέστιν ἐξ ἑκατέρου μέρους, εὔπλοιαι καὶ καθορμιαὶ, ἔχουσαι· ἢ διπλοῖ. Τῇ.] Ἐκεῖ. Λοχόωντες.] Ἐνεδρεύοντες. Ἀχαιοί.] Οἱ μνηςῆρες.

N O T Æ.

838. Ὡς εἰπὸν, ςαθμοῖο) Ità audacter *Textum* ipsum emendavi, in quo hactenùs εἰπὰν obtinuit: De *Mulieris* enim εἰδώλῳ dictum, de quo bis suprà, ad v. 824. & 835. Τόνδ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρόν. Quod si per χῆμα, ἀφ' τὸ σημαινόμενον de *Sorore*, vel de *Pallade* intelligatur (de Nemine autem alio sumi potest) tunc esset εἰποῦσα; quod minimè hic stabit; quare εἰπὸν restituendum censeo.

NOTÆ IN SCHOLIA.

838. Ἐλύθη) MS. *Aloysii*, ἐκλείθη. MS. *GC.* ἐκλίθη. Impressi Codd. ἐκλύθη, quod pro ἐξελύθη. Ex omnibus, ἐλύθη, scribo.

846. Ἀςερὶς) *Steph.* περὶ πόλεων, v. Ἀςερία. Μεταξὺ Κεφαλληνίας & Ἰθάκης &c. *Apollodorus* Portum hìc novit, suo tempore, & urbiculam, cui nomen *Alalcomenæ*, aut, ut *Stephanus*, Alcomenæ; ubi Templum *Minervæ*. Pertinebat autem *Asteris* ad *Ithacam*. Vid. *Strabon.* l. x. fol. 700. &c.

Variæ Lectiones.

837. Εἰπὸν) γρ. εἰπὼν, in Prioribus, malè; ut in Not. ad *Textum*.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ε΄.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ε.

Ἐκλαπίαν τ' ἠῶϊ δύτέρωι πομπεύμενον ὁ Ζεὺς, Ἑρμῆν πέμπει ἐπὶ Καλυψὼ, κελεύων ἀπαίρειν τ' Ὀδυσέα· ὁ δ' τὸ κελευσθὲν ποιεῖ τῇ δ' ὀκτωκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἰδὼν αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν, καὶ χαλεπήνας, λύει τ' ἰὼ χειμῶνα. Ἰνὼ δ' αὐτῷ δέλτον χρήσιμον, ἐκτειλαμένη ἐπιβαίνει τ' γῆς ἀπορρίψαι αὐτὸ· καὶ ποιεῖ παθὼν, εἰς τὴν τ' Φαιήκων χέρσον ἵκνεῖ ἀμφιθοείς.

Ἐπιγραφαί.

Ἀπόπλους, ἢ Ἀνάπλους, Ὀδυσέως παρὰ Καλυψοῦς.

Ἄλλως.

Καλυψοῦς ἔντρεψ' Ὀδυσέως χειδία· ἢ, πὲ φὲι τὴν χειδίων.

Ἄλλως.

Ε, πλεῖ ἐπὶ χειδίης Ὀδυσεὺς πόντῳ κεαθείσης. LIB. V.

Ἦως δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
Ὄρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
Οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον, ἐν δ' ἄρα τοῖσι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Τοῖσι δ' Ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' Ὀδυσῆος,
Μνησαμένη· μέλε γάρ οἱ ἐὼν ἐν δώμασι νύμφης.
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Μήτις ἔτι ἤπιος ἔστω
Σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδὼς,

AUrora autem ex lecto ab generoso Tithono
Surrexerat, ut immortalibus lumen ferret, atque mortalibus:
Ipsi verò dii ad consessum consederant, inter illos præcipuè
Jupiter altitonans, cujus potentia est maxima:
Illis quidem Pallas recensebat ærumnas multas Ulyssis,
Memor *ejus*: curæ enim illi erat cùm esset in domo Nymphæ.
" Jupiter, *inquit*, pater, atque alii beati dii semper existentes,
" Nullus ampliùs benignus, mitis & mansuetus sit
" Sceptrifer rex, neque mente pia *opera* cogitans,

ΣΧΟΛΙΑ.

Τιθωνοῖο.] Τιθωνὸς, Λαομέδοντος παῖς, Πριάμου ἀδελφὸς, Ἠὼς ἁρπάσας· ὁ Ἐνδυμίων λέγεται συνδυάζεσθαι τῇ Σελήνῃ, ἢ ὁ Τιθωνὸς τῇ Ἡμέρᾳ· ἀλλὰ γεγόνασι δύο ἄνθρωποι· ὁ Ἐνδυμίων, εἰς ἄνδρα κωμῳδεῖται, καὶ τῇ μὲν νυκτὶ κοιμᾶται, τῇ δ' ἡμέρᾳ καὶ ποσῶς, ἀλλ' τὸ ἠχολῆσαι φέρει τὸ κωμῳδεῖσθαι· ὁ δὲ Τιθωνὸς, εἰς ἀστρονόμων, ἐν τῇ μὲν ἡμέρᾳ κοιμᾶται, τῇ δὲ νυκτὶ ἐπαγρυπνῶντα, ἀλλ' τὸ ἠχολῆσαι φέρει τὸ ἄστρα.

3. Θωκόνδε.] Εἰς συνέδριον.

6. Μνησαμένη.] Ὑπεμνησθεῖσα. Μέλε.] Διὰ φροντίδος ἦν.

8. Ἤπιος.] Πρᾶος, ἥσυχος.

NOTÆ.

V. 1. Τιθωνοῖο) *Mythologi* volunt, Hunc Uxorem ex Oriente duxisse, & Urbem *Susa*, ad *Choaspen*, sive *Enlæum*, condidisse; quod alii filio ejusdem *Memnoni* tribuunt, ut *Pausan.* Attic. vid. *Esther.* v. 70.

10 Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι·
Ὡς ὔπις μέμνηται Ὀδυσῆος θείοιο
Λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἣ μιν ἀνάγκη
15 Ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀπὸ κλῆρον μεμάασιν,
Οἵκαδε νεισόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
20 Ἐς Πύλον ἠγαθέην, ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτὴ,
Ὡς ἥτοι κείνους Ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
25 Τηλέμαχον δ' ἤ σὺ πέμψον ἐπιζαμενὼς, δύνασαι γάρ,
Ὡς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται·
Μνηστῆρες δ' ἐν νηῒ παλιμπετὲς ἀπονέωνται.
Ἦ ῥα, καὶ Ἑρμείαν, * υἱὸν Φίλον, ἀντίον ηὔδα,
Ἑρμεία, σὺ γὰρ αὖτε τά τ' ἄλλα πέρ ἄγγελός ἐσσι,
30 Νύμφῃ εὐπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλὴν,

" Sed ſemper durus eſto, & injuſta perpetret:
" Ita nemo memor eſt Ulyſſis divini,
" Civium, quibus præfuit, ut pater autem lenis erat.
" Sed ille quidem in inſulâ jacet graves dolores patiens,
" Nymphæ in ædibus Calypſûs, quæ ipſum neceſſitate
" Detinet; hic verò non poteſt ſuam in patriam terram venire:
" Non enim ei adſunt naves remis inſtructæ & ſocii,
" Qui ipſum deducant ſuper lata dorſa maris.
" Nunc rurſum filium dilectiſſimum occidere cupiunt
" Domum revertentem; ille verò abiit poſt patris famam
" Ad Pylum divinam, atque ad Lacedæmona claram.
Hanc excipiens alloquutus eſt nubicoga Jupiter,
" Filia mea, quale tibi dictum excidit ſeptum dentium?
" Annon jam hoc quidem conſultâſti conſilium tu ipſa,
" Ut planè illos Ulyſſes ulciſcatur reverſus?
" Telemachum quidem tu deduc accuratè, potes enim,
" Ut illæſus ſuam in patriam terram veniat;
" Proci verò in nave retrò iter-relegant.
Dixit ſanè, & Mercurium, dilectum filium, alloquebatur,
" Mercuri, tu etenim in aliis nuncius es,
" Nymphæ pulchricomæ dicito firmum *noſtrum* decretum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

10. Αἴσυλα.] Παράνομα, καὶ ἁμαρτωλά.
15. Ἴσχει.] Κατέχει, κωλύει.
16. Πάρα.] Πάρεστιν.
19. Ἀκουὴν.] Φήμην.
20. Δῖαν.] Μεγάλην.
23. Οὐ γὰρ δὴ.] Οὐ τοῦτο; ἐν ἐρωτήσει ἀποφατικόν. Ἐβούλευσας.] Ἐβουλεύσω, ἐσκέψω.
24. Ἀποτίσεται.] Τιμωρήσεται.
25. Ἐπιζαμενὼς.] Ἐπιζημίους.
26. Ἀσκηθὴς.] Ὑγιὴς, ἐξ ἐπιμελείας.
27. Παλιμπετὲς.] Ἐξ ὑποστροφῆς, εἰς τὰ ὀπίσω.
28. Ἠῦδα.] Ἔλεγεν.
30. Εἰπεῖν.] Ἀντὶ τοῦ εἰπέ. Ταλασίφρων.] Καρπερόφρων.

N O T Æ.

24. Ἀποτίσεται) Ità pro ἀποτίσεται, ut malè hactenùs in pluribus ſcript. cùm prior Naturâ ſit longa, nec σ'. duplex eſſe debeat, & ità *Florentin.* & *Roman.* & aliàs hæc Vox plus vicies, cum ſimplici σ'. ſcribitur.

27. Ἀποτίσεται) Vid. ad *Iliad.* β'. v. 113.

28. * Υἱὸν φίλον) Ità pro φίλον υἱὸν, ſcribo, quod malè hactenus obtinuit in omnibus; *Metri* cauſâ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 10. Αἴσυλα) Olim καὶ αἴσυλα ῥέζοι, ex *Textu*; eum verò redderetur nihil ad καὶ & ῥέζοι, iſtas voces rejeci, nec ſine MSto *Aloyſii*. Vid. ad *Var. Lect.*

VARIÆ LECTIONES.

V. 10. Αἴσυλα) κρ. ἀήσυλα, ut *Iliad.* ε'. v. 876. & *Heſych.* Ἀήσυλα) Παράνομα, ἁμαρτωλὰ, ἢ κακοήθεια. Vid. Not. in *Textum*.

18. Ἀποκτῖναι) κρ. ἀπεκτάμεναι.

24. Ἀποτίσεται) κρ. ἀπτίσεται, *Lovan. H. Steph.*

27. Ἀποτίσεται) κρ. ἀπτίσεται, *Seberi* Index, *Florentin. Lovan.*

28. Υἱὸν φίλον ἀντίον) κρ. φίλον υἱὸν ἀντίον. Vid. Not. in *Textum*.

Νόστον

Νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὡς κε νέηται,
Οὔτε θεῶν πομπῇ, ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
Ἀλλ' ὅγ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου πήματα πάσχων
Ἤματί κ' εἰκοστῷ Σχερίῃ ἐρίβωλον ἵκοιτο,
Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἱ ἀγχίθεοι γεγάασιν·
Οἵ κέν μιν θεὸν ὣς κῆρι, θεὸν ὡς, τιμήσουσιν,
Πέμψουσιν δ' ἐν νηῒ φίλῃ ἐς πατρίδα γαῖαν,
Χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλις, ἐσθῆτά τε δόντες,
Πόλλ', ὅσ' ἂν ὐδέποτ' Ἰλ. Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
Εἴ οἱ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ λαίδος αἶσαν.
Ὣς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργοφόντης·
Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια· τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο·
Εἵλετο δ' ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
Ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
Τὴν μὲν χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης,
Πιερίην δ' ἐπιβὰς, ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ.
Σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα, λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς,

" Reditum Ulyſſis patientis; ut redire queat,
" Neque deorum ductu, neque mortalium hominum,
" Sed ipſe in rate colligatâ dolores patiens
" Die viceſimâ ad Scheriam fertilem perveniat,
" Phæacum ad terram, qui propinqui diis ſunt:
" Qui ipſum animo, deum veluti, honorabunt,
" Mittentque in navi charam in patriam terram,
" Æſque aurúmque abundè, veſtémque exhibentes,
" Plurima, quanta nunquam ex Trojâ ſuſtuliſſet Ulyſſes,
" Etiamſi indemnis veniſſet, portionem ex prædâ ſortitus.
" Sic enim ei fatum eſt amicoſque videre, & pervenire
" Domum ad excelſam, & ſuam in patriam terram.
Sic ait; neque non-obedivit internuncius Mercurius:
Statim deinde pedibus ſubligavit pulchra talaria,
Immortalia, aurea, quæ ipſum ferebant ſive per mare,
Sive per immenſam terram, pariter cum flamine venti:
Cepit etiam virgam, quâ virorum oculos demulcet,
Quorumcunque vult, alioſque rurſus ſopitos excitat.
Hanc in manibus tenens delabitur fortis Mercurius,
Et Pieriam ſupergreſſus, ex æthere incidit in mare.
Feſtinabat deinde ſuper fluctus, laro avi ſimilis,

ΣΧΟΛΙΑ.

32. Οὔτε θεῶν πομπῇ.] Οὐδενὸς θεῶν παραπέμποντος. Πομπῇ.] Παραπομπῇ.

33. Σχεδίης.] Λεπτῆς, ποιᾶς ἀπὸ σχεδίας πηχθείσης. Πολυδέσμου.] Πολλοῖς ἐμπεπηγμένης δισμοῖς.

34. Ἤματι.] Ἡμέρᾳ. Σχερίῃ.] Σχερία ὠνομάσθη ἡ νῆσος ἀπὸ Φαιάκων· τὸ δὲ μὴ πᾶσα ὠνομάσθη Κερκύρα· τὸ δὲ ἀρχαιότατον ὠνομάσθη Δρεπάνη. Ἐρίβωλον.] Μεγαλόβωλον, εὔγειον.

35. Ἀγχίθεοι.] Ἤτοι κατὰ πρίτοι εἰσὶν ἀπὸ Ποσειδῶνος, οἱ βασιλεῖς αὐτῶν· ἢ ὅτι εὐδαίμονές εἰσιν· ἢ καθὰ οἱ θεοὶ συνδιατρίβουσιν αὐτοῖς ὡς φίλοις.

36. Περὶ κῆρι.] Περισσῶς, ἐκ λίαν τῇ ψυχῇ, ὡς θύμῳ.

38. Ἄλις.] Ἱκανῶς, αὐτάρκως.

39. Τροίης ἐξήρατο.] Διαφορεῖον. τὸ δὲ ἐξῆς, Τροίης ἀπὸ λαίδος, ἀπὸ τῆς Τρωϊκῆς λείας. Ἐξήρατο.] Ἐξῃρέθη ἔλαβεν.

40. Λαχὼν.] Κληρωσάμενος.

41. Μοῖρα.] Εἱμαρμένη.

43. Διάκτορος.] Ἄγγελος, σαφῆς, ὁ ἀφέλων τὰς ἀγχόλιας.

47. Εἵλετο δ' ῥάβδον.] Λόγω * ὀρθότητα νοητέον, τῷ δὲ Ἑρμῆ ῥάβδον· ὅτι ψυχὰς μὲ τιθασσεύμενας παύειν, ἀπολυμένας δὲ διεγείρειν. Θέλγει.] Ἀμαυροῖ· νῦν δὲ, κοιμίζει.

48. Ὑπνώοντας ἐγείρει.] Κοιμωμένους, καθύδοντας.

50. Πιερίην.] Πιερία, ὄρος Μακεδονίας, ἱερὸν μουσῶν. Ἔμπεσε.] Ἀθρόως κατῆλθεν.

51. Λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς.] Τῷ ὁρμῶν, ἢ τὸ σῶμα· λάρος δὲ, ὄρνεον θαλάσσιον.

NOTÆ.

34. Σχερίῃ) Præter *Br. Schol.* vid. *Conon.* §. 111.

38. Ἄλις, *Ultimam* producit, in *Ceſurâ*, vi *Finalis* &c.

51. Σεύατ' ἔπειτ') De *Laro*, vid. *Pierii Hieroglyphic.* l. XXIII. fol. 167.

NOTÆ IN SCHOLIA.

33. Πολυδέσμου) MS. GC. pro δισμοῖς, legit χάμφοις.

39. Ἐξήρατο) γρ. ἐξ ἥρατο. *Br. Schol.*

45. Φέρον) γρ. φέροι.

47. Λόγῳ * ὀρθότητα) Ita pro λόγῳ ἀθρόητα reſtituo.

Ὅσσε κῦ δεινὸς κόλπος ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
Ἰχθῦς ἀργάοσιν, πυκιναὶ πέρᾳ δεύεσθαι ἅλμῃ·
Τῷ ἴκελος πολέεσσιν ὀχήσασθαι κύμασιν Ἑρμῆς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθι ἐοῦσαν,
Ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος, ἤπειρόνδε
Ἤιεν· ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο, τῷ ἔνι νύμφη
Ναῖεν εὐπλόκαμος· τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν.
Πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόθι δ' ὀδμὴ
Κέδρου τ' εὐκεάτοιο, θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὀδώδει,
Δαιομένων· ἡ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὀπὶ καλῇ,
Ἰσὸν ἐποιχομένη, χρυσείῃ κερκίδ' ὕφαινεν.
Ὕλη δ' σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθόωσα,
Κλήθρη τ', αἴγειρός τε, καὶ εὐώδης κυπάρισσος.
Ἔνθάδε τ' ὄρνιθες ταναυσίπτεροι βυάζοντο,
Σκῶπές τ', ἴρηκές τε, ταναύγλωσσοί τε κορῶναι
Εἰνάλιαι, τῇσίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.

Quæ circum magnos ſinus maris indomiti
Piſces venans, denſas alas mergit falſugine:
Huic ſimilis plurimos ſuperinveƈtus eſt fluƈtus Mercurius.
Sed quando jam inſulam perveniſſet procul jacentem,
Tum ex ponto conſcendens cæruleo, ad continentem
Ibat, donec ingentem ſpecum pervenit, in quo Nympha
Habitabat pulchricoma: hanc verò intùs invenit.
Ignis quidem ad focum ingens ardebat, procul item odor
Cedrique fiſſilis, thuriſque per inſulam redolebat,
Ardentium: ipſa verò intùs cantillans voce pulchrâ,
Telam percurrens, aureo radio texebat.
Sylva autem ſpecum circumcreverat vireſcens,
Alnuſque, populúſque, & bene-odorata cypreſſus:
Ibi etiam aves extenſas-alas-habentes nidulabantur,
Aſiones, accipitréſque, latáſque-linguas-habentes cornices
Marinæ, quibus utique marina opera curæ erant.

ΣΧΟΛΙΑ.

52. Κόλπος ἁλός.] Τὰ κοιλώματα τῆ θαλάσσης.
53. Ἀργέοσιν.] Θηρεύουσι, ἀγρεύουσι. Πυκιναί.] Πυκναῖς, συνεχῶς. Δεύεσθαι.] Βρέχεσθαι.
54. Ὀχήσασθαι.] Ἐπιχήσασθαι, ἐπίδρομον.
56. Βάς.] Ἐκβάς, ἐξελθών. Ἰοειδέος.] Μέλανος. Ἠπειρόνδε.] Εἰς τὴν γῆν.
57. Τῷ ἴκελ.] Ἐν ᾧ.
58. Ναῖεν.] Ὠίκει. Εὐπλόκαμος.] Καλὰς πλοκάμους ἔχουσα. Τέτμεν.] Κατέλαβεν.
59. Ἐπ' ἐσχαρόφιν.] Ἐπὶ τῇ ἑστίᾳ, ἢ ἐπὶ τῇ ἐσχάρᾳ. Τηλόθι.] Ἄλλοι, Τηλόθεν. Πόρρω.
60. Κέδρου.] Εἴδους δένδρου. Εὐκεάτοιο.] Εὐκόπτου, εὐκλάστου, *εὐχίστου. Θύου.] Εἴδους δένδρου, ἢ φυτοῦ. Ἀνὰ νῆσον.] Καθὰ τὴν νῆσον. Ὀδώδει.] Ἔπνεεν, ἀνεδίδου, ὄζεν.
61. Δαιομένων.] Καιομένων. Ἀοιδιάουσα.] Ἀείδουσα.
62. Ἐποιχομένη.] Ἐπιπορευομένη.
63. Σπέος ἀμφί.] Περὶ τὸ σπήλαιον. Πεφύκει.] Ἐπιφύεται, ἢν. Τηλεθόωσα.] Ἄγαν θάλλουσα.
64. Κλήθρη τ' αἴγειρός τε.] Εἴδη δένδρων.
65. Ταναυσίπτεροι.] Οἱ ἐν τῇ πτήσει τείνοντες τὰ πτερά.
66. Σκῶπες.] Ὄρνεα νυκτοφόρα, *κακόφωνα· σκαιῶπες δὲ πινες. Ἴρηκες.] Ἱέρακες. Ταναύγλωσσοι.] Πλατύγλωσσοι.
67. Εἰνάλιαι.] Θαλάσσιαι. Τῇσιν.] Αἷς πασι. Θαλάσσια ἔργα.] Αἱ ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀφέλειαι.

NOTÆ.

52. Ὅσσε καῖ δεινὸς) *Ultima* Σ *καῖ* producitur, in *Ceſurâ*. vi *Toni* &c.
60. Κέδρου τ' εὐκεάτοιο, θύου τ') De *Cedro*, vid. *Calii Auguſtini Curionis* Hieroglyph. fol. 441. Θύον *Macrobius* exponit per *Citreum* malum, *Saturnal.* l. 2. c. 15. unde εἴμαξα, ab *Homero*, θυοέδεα dici, ut infrà, v. 264. *viz.* à θύον *Citreum*, quod Veſtibus interjectum Tineas necat, ut *Oppius* ibid.

NOTÆ IN SCHOLIA.

60. *Εὐχίσου, pro εὐχισίου, reſtituo.
63. Σπέος ἀμφὶ) Περὶ τὸ σπήλαιον. Ità pro σπέος) ἄμφι &c. *Ibid.* Ἐπιφύτεύθη, ità pro πεφύτευθη.
66. Κακόκομα, quod olim poſt, *νυκτόκομα obtinuit, deleo; ut MS. GC. νυκτερικὰ MS. *Aloyſii*.

VARIÆ LECTIONES.

55. Τηλόθ') *γρ.* τηλόσ', vid. infrà, ad v. 59.
59. Τηλόθι) *γρ.* τηλόσε, *Florentin. Louvan. H. Steph. Br. Schol.* & MS. *GC.*
60. Θύου) *γρ.* θείου, *Florentin.* Edit. & *Louvan.*
63. Ἀμφὶ πεφύκει) *γρ.* ἀμφιπεφύκει, *Florentin. Louvan.* &c. *Br. Schol.* melius disjunctim.
66. Σκῶπες) *γρ.* Κῶπες, *Ariſtotel.* apud *Ælian.* Hiſt. Animal. l. 15. c. 8. *Ibid.* Ἴρηκες) *γρ.* ἴερηκες.

Ἡ δ' αὐτῇ τεζώνυτο περὶ σπείους γλαφυροῖο,
Ἡμενὶς ἠβώωσα, τεθηλυῖᾗ ἐν ταφυλῇσι·
Κρῆναι δ' ἑξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ,
Πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη·
Ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου, ἠδὲ σελίνου,
Θήλεον· ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός τις ἐπελθὼν
Θηήσαιτο ἰδὼν, καὶ τερφθείη φρεσὶν ἧσιν·
Ἔνθα τὰς θηεῖτο Διάκτορος Ἀργειφόντης.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἐῷ θηήσατο θυμῷ,
Αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλυθεν· οὐδέ μιν ἄντην
Ἠγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψὼ, δῖα θεάων·
Οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
Ἀθάνατοι, οὐδ' εἴτις ἀπόπροθι δώματα ναίῃ·
Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἐτέλμω,
Ἀλλ' ὅγ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος· ἔνθα πάρος περ
Δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο, δάκρυα λείβων.

Ibi extensa erat circùm speluncam cavam
Vitis pubescens, florebátque uvis:
Quatuor verò serie fontes fluebant aquâ lympidâ,
Vicini inter se versi aliò alius.
Circùm verò mollia prata violarum, atque apii
Virescebant: eò utique etiam immortalis accedens
Demiratus fuerit tuens & oblectatus suo in animo.
Ibi igitur *aliquantùm* stans mirabatur internuncius Mercurius.
Cæterùm postquam omnia suo contemplatus est animo,
Statim in latam speluncam perrexit, neque ipsum contrà
Ignoravit conspicata Calypso, diva dearum:
Non enim ignoti utique dii invicem sunt
Immortales; neque siquis longè-procul domos habitet.
Neque tamen Ulyssem magnanimum *intùs deprehendit*,
Sed ipse ad littus flebat sedens; ubi antea etiam
Lachrymis & gemitibus & doloribus animum macerans,
Pontum in irrequietum prospiciebat, lachrymas stillans.

ΣΧΟΛΙΑ.

68. Τεζώνυτο.] Ἐξεπάλαθ. Περὶ σπείους.] Περὶ δὲ σπηλαίου. Γλαφυροῖο.] Τῆς κοίλης.

69. Ἡμενὶς ἠβώωσα.] Ἀμπελος, εἰς ἀφροδίτην τὰ ἀγρίας, ἀκμάζουσα. Τεθηλυῖᾗ.] Ἐθαλλεν.

70. Πίσυρες.] Τέσσαρες.

71. Τετραμμέναι.] Ἀπεστραμμέναι. Ἄλλυδις ἄλλη.] Ἄλλη, ἀλλαχοῦ· τὸ ἄλλη εὐθεῖα ἐστι, ὅθεν ἄλλοθι δὲ ἐγένετο.

72. Λειμῶνες μαλακοί.] Κακῶς τινὲς ἀφίστασιν, εἰ μὴ μαλακοὶ, ἁπαλοί· ἀλλαχοῦ γὰρ λέγει ὑδρηλοὶ μαλακοί. Ἴου.] Ἴον, εἴδος ἄνθους.

ΝΟΤΑΕ.

72. Λειμῶνες μαλακοὶ ἴου ἠδὲ σελίνου) *Athena.* l. 2. fol 61. Σίλ, Σπύσιππος ὁ δευτέρῳ ὁμοίων φησὶν, ὁ ὕδατι γλυκεῖ, σελίνῳ ἐλείῳ τὸ φύλλον ἐοικός· διὸ καὶ Πτολεμαῖος, ὁ διὰ πέντε, Εὐεργέτης, Αἰγύπτου βασιλεύσας, παρ' Ὁμήρου αἰτιᾶται γράφειν, Ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ σίου, ἠδὲ σελίνου· Σίον γὰρ μὴ σελίνου φύεσθαι, ἀλλὰ μόνα ἴα. Idem ferè *Eustath.* in locum.

79. Οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες θεοὶ) *Florentina, Lovaniana, Stephaniana, Castellionæa, Elzeviriana,* &c. ἀγνῶτές γε θεοὶ legunt, non sine Versûs jacturâ, ex redundanti Synabâ; nec dicendum τὸ θεοὶ pati hic *συνίζησιν, Romana* enim Editio, cum *Eustathio*, τὸ γὲ nesciunt; quare omittendum duco.

NOTÆ IN SCHOLIA.

71. Εὐθεῖά ἐστι) Ità lego, pro ἐπίρρημα, ex MSS. & *Eustathio*. Miror autem ἐπίρρημα hic admissum, cum εὐθεῖα, MS. *GC.* εὐθεῖαι, MS. *Aloysii* habeat. Infrà certè, v. 369. ἄλλη, ἐπίρρημά ἐστι, καὶ μὴ ἐπὶ τόπου γενέσεως.

VARIÆ LECTIONES.

68. Ἡ δ') γρ. ἠδ', *Florent. Lovan.* &c. At *Roman. Hervag. Stephan. Castellion.* ἡ δ'. *Ibid.* Σπείους) γρ. σπείους, & σπείους, pro σπείους, *Plutarch.* fortè σπίους.

72. Ἴα) γρ. σία, *Eustath.* nec tamen *H. Stephan.* Vid. Not. in *Textum.*

79. Ἀγνῶτες θεοὶ) γρ. ἀγνῶτές γε θεοὶ, Vid. Not. in *Textum.*

82. Πάρος περ) γρ. πάρος γὲ, *H. Steph.*

Ἑρμείαν.

Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἐν θρόνῳ ἱδρύσασα φαεινῷ σιγαλόεντι,
Τίπτε μοι, Ἑρμεία χρυσόῤῥαπι, εἰλήλυθας,
Αἰδοῖός τε φίλος τέ; πάρ(ϑ) γέ μὲν ὔπα θαμίζεις.
* Αὔδα, ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν·
Ἀλλ' ἕπεο πρόσσω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.
Ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν,
Ἀμβροσίης πλήσασα· κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν·
Αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος Ἀργειφόντης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε, καὶ ἤρκεσε θυμὸν ἐδωδῇ,
Καὶ τότε δὴ μιν ἔπειτα ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Εἰρωτᾷς μ' ἐλθόντα, θεὰ, θεόν; αὐτὰρ ἐγώ τοι
Νημερτέως τὸν μῦθον ἀνήσπήσω· κέλεαι γάρ.
* Ζεὺς μὲν ἐμ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα.
Τίς δ' ἂν ἑκὼν ταδόνδε διαδράμοι ἁλμυρὸν ὕδωρ,
Ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἵτε θεοῖσιν
Ἱερά τε ῥέζουσι καὶ ἑκατόμβας ἐκατόμβας.
Ἀλλὰ μάλ' οὔπως ἐστὶ Διὸς νόον Αἰγιόχοιο

Mercurium autem interrogabat Calypso, diva dearum,
Cùm eum in throno collocâſſet ſplendido, admirando,
" Cur ad me, Mercuri aureâ-virgâ, veniſti,
" Venerandus & charus? ante quidem neutiquam frequentabas;
" Loquere, quodcunque cupis, perficere autem me animus jubet;
" Si poſſum perficere, & ſi perficiendum eſt.
" Verùm ſequere ulteriùs, ut tibi hoſpitalia apponam.
Sic certè loquuta dea appoſuit menſam,
Ambroſiâ repletam, miſcuitque nectar rubrum:
Cæterùm ipſe bibebat & comedebat internuncius Mercurius.
Porrò poſtquam cœnatus eſt & refecit animum cibo,
Tum ipſam verbis excipiens alloquutus eſt,
" Interrogas me venientem dea deum? cæterùm ego tibi
" Verè ſermonem enarrabo; jubes enim.
" Jupiter quidem me juſſit huc ire invitum:
" Quis enim volens tantam percurreret ſalſam aquam,
" Immenſam? neque ulla propè mortalium urbs, quique diis
" Sacra faciant & legitimas Hecatombas.
" Verùm nullo modo fas eſt Jovis mentem Ægiochi

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

85. Ἐρέεινεν.] Ἠρώτα.
86. Ἱδρύσασα.] Καθίσασα. Σιγαλόεντι.] Ποικίλῳ.
87. Χρυσόῤῥαπι.] Χρυσῆν ῥάβδον * ἔχων.
88. Αἰδοῖος.] Αἰδοῦς ἄξιος, τίμιος. Θαμίζειν.] * Συνεχῶς ἐπιφοιτᾷν, ἢ ἔρχεσθαι.
89. Ἄνωγεν.] Ἐκέλευεν.
90. Εἰ πεπλεσμένον ἐστίν.] Εἰ φύσιν ἔχει δύνασθαι πλεωθῆναι, ἢ δυνατόν ἐστι γενέσθαι.
93. Ἀμβροσίης.] Τῇ τῆς θεῶν βρώσεως. Πλήσασα.] Πληρώσασα. Κέρασσε δὲ νέκταρ.] Νῦν σύσκιον λέξιν ἐκ τῆς ἀρχαίας συνηθείας· εἰς κέρας γὰρ ἐσχίσαντες ἔπινον.
94. Ἦσθεν.] Ἤσθιεν.
95. Ἤρκεσεν.] Ἀρεσθῆναι ἐποίησεν, τουτέστιν ἤρμοσεν.
98. Νημερτέως.] Ἀληθῶς. Ἐνισπήσω.] Εἴπω, λέξω.
99. Οὐκ ἐθέλοντα.] Ἐκ τούτου ἐμφαίνεται ἀκουσίως ἀφῖχθαι.
101. Ἄσπετον.] Πολύ.
102. Ἐξαίτους.] Ἐξαιρέτους.

N O T Æ.

89. * Αὔδα) In omnibus olim Editt. quas vidi, αὖδα, in hoc tantùm loco; de quâ re multùm queſti ſunt Docti Viri, datis ad me Literis. Verùm cùm hæc vox contrahatur, ab αὔδαα & in aliis locis rectè ſcribatur, ut ſcribi debet, αὖδα, in omnibus iiſdem Editt. in ipſo etiam *Euſtathio*, ad hunc locum, fol. 1525. lin. 22. & MS. etiam αὔδα aperte præ ſe ferat, nemo de verâ ſcriptione dubitare debet. Aliud prorſus dicendum, de ὄπα, pro ὄπαι, & ὔπα, pro ὔπαιτ, per *Apocopen*; undè & errorem in hâc voce ortum puto.

99. * Ζεὺς μὲ ἔμ' ἠνώγει) Olim in pluribus, Ζεὺς ἔμ' ἠνώγει, *Caſtellio* ſolus ἐμὲ totum protulit, at nihil ille de *Hiatu*, & *Emphaſi* cogitavit, quorum τὸ μὲ huic ſatisfacit, illi occurrit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

87. * Ἔχων, pro ἔχοντα ſcribo, ex *Aloyſii* MS. 88. * Συνεχῶς, pro συνεχῶν, ſubſtituo, ex MS. eodem.

Variæ Lectiones.

88. Θαμιζειν) γρ. θαμιζεις, ex Conjecturâ.
89. Αὔδα) γρ. αὖδα, vid. Not. in *Textum*.
98. Νημερτίως) γρ. νημερτὲς, *Adverbialiter*.
99. Ζεὺς μὲ ἔμ' ἠνώγει) γρ. Ζεὺς ἐμὲ ἠνώγει, *Caſtellio*. Malè olim in aliis omnibus, Ζεὺς ἔμ' ἠνώγει. Vid. Not. ad *Textum*.

Οὔτε

Οὔτε παρεξ ἐλθεῖν ἄλλον θεὸν, ὕβριν ἀλιῶσαι.
Φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι ὀϊζυρώτατον ἄλλων
Τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἄστυ περὶ Πριάμοιο μάχοντο
Ἐννάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
Οἴκαδ'· ἀταρ σὶν νόστῳ Ἀθηναίῃ ἀλίτοντο,
Ἥ σφιν ἐπῶρσ' ἄνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
Τόνδ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσεν.
Τὸν νῦν σ' ἠνώγει ἀποπεμπέμεν, ὄφρα τάχιστα·
Οὐ γάρ οἱ τῆδ' αἶσα φίλων ἄπο νόστιμον ὀλέσθαι,
Ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Σχέτλιοι ἐστέ, θεοί, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
Οἵτε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
Ἀμφαδίην, ἤ τίς τε φίλον ποιήσεται ἀκοίτην.
Ὡς καὶ Ὠρίωνα ἕλετο ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,
Ἕως μιν σὺν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἁγνὴ
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν·

" Neque prætergredi alium deum, neque irritam facere.
" Ait tibi virum adeſſe ærumnoſiſſimum aliorum
" Virorum, qui circa urbem Priami pugnârunt
" Novennio; decimo verò urbem depopulati conſcenderunt *navem*
" Verſus domum; cæterùm in reditu Palladem offenderunt,
" Quæ ipſis excitavit ventumque malum & fluctus ingentes.
" Ibi alii quidem omnes periêrunt boni ſocii,
" Hunc utique huc ventúſque ferens & fluctus appulit.
" Quem nunc te jubet dimittere quàm celerrimè;
" Non enim ei hic fatum eſt ab amicis ſeorſim perire,
" Sed adhuc illi fatum eſt amicoſque videre & pervenire
" Ad domum excelſam, & ſuam in patriam terram.
Sic ait: exhorruit verò Calypſo, diva dearum,
Et ipſum compellans voce verba alata dixit,
" Improbi eſtis, dii, invidi præ aliis,
" Quique deabus invidetis, ut cum viris dormiant
" Palàm, ſi aliqua charum adepta fuerit maritum.
" Sic quidem cùm Orionem cepit roſeis-digitis Aurora,
" Tamdiù illi invidiſtis dii facilitèr viventes,
" Donec ipſum in Ortygiâ aureâ-ſellâ Diana caſta
" Suis mitibus-ſagittis aggrediens occidit;

ΣΧΟΛΙΑ.

104. Οὔτε παρεὶξ ἐλθεῖν, ὕβρ' ἀλιῶσαι.] Οὔτε μάτην ἡγήσασθαι, οὔτε παρελθεῖν ἢ ἀπειθῆσαι.

105. Ὀϊζυρώτατον.] Καταπονημένον, παλαιοπαθοῦντα.

106. Τῶν.] Ἐκείνων.

107. Πέρσαντες.] Πορθήσαντες. Ἔβησαν.] Ἐπορεύθησαν, ἐπέπλευσαν.

108. Ἀλίτοντο.] Ἥμαρτον.

109. Ἐπῶρσεν.] Ἐπήγαγε.

110. Ἀπέφθιθον.] Ἐφθάρησαν.

113. Τῇδε.] Ἐνθάδε. Αἶσα.] Πεπρωμένη. Ὀλέσθαι.] Ἀπολέσθαι.

118. Σχέτλιοι.] Ἀγανάκτησις. Ζηλήμονες.] Ζηλότυποι ἢ, Δηλήμονες.] Βλαπτικοί.

119. Ἀγάασθε.] Φθονεῖτε. Εὐνάζεσθαι.] Κοιμᾶσθαι.

121. Ὡς μὲν ὅτ' Ὠρίωνα.] Οἱ παλαιότεροι ὑπὸ Σκορπίου φασὶν αὐτὸν ἀνηρῆσθαι βιαζόμενον τῇ Ἀρτέμιδι· ὁ γὰρ Ἀπόλλων σὺν ἀνιᾶται, ἴσως μὴ παρὼν τότε.

122. Ἠγάασθε.] Ἐφθονεῖτε.

123. Ὀρτυγίῃ.] Τῇ Δήλῳ· νῆσος δέ ἐστιν ἀνὰ μέσον τῶν Κυκλάδων.

NOTÆ.

108. Οἴκαδ'· ἀταρ σὶν νόστῳ) *Ultima* Ϝ ἀταρ producitur, in *Cæſura*, vi *Toni* & *Finalis*, ut mox, v. 113. etiam extrà *Cæſuram*.

113. Οὐ γάρ οἱ) Vid. infra, ad v. 143.

120. Ἥτις τε φίλον) In *Elzevir.* τὸ τε excideràt, quod ex *Florentinâ*, *Lovaniensi*, *Stephan.* etiam ex *Hervagianâ* reſtituo; quæ poſtrema, ἥν τις τε habet.

122. Τόφρα οἱ ἠγάασθε) *Antepenultima* Ϝ ἠγάασθε producitur, vi *Toni* & *Hiatûs*. An ἠγάσασθε, ut *Iliad.* γ'. v. 181.

VARIÆ LECTIONES.

104. Παρεὶξ ἐλθεῖν) γρ. παρεξελθεῖν. *H. Steph.* ex Vett.

106. Περὶ) γρ. πέρι.

118. Ζηλήμονες) γρ. δηλήμονες, *Br. Schol.* & *H. Steph.* Vid. ad *Iliad.* ω'. v. 33.

120. Ἥ τις τε) γρ. ἥν τις τε, *Florent. Lovan. Hervag. H. Steph.* τὸ τε *Elzevir.* excideràt.

122. Ἠγάασθε) γρ. ἠγάσασθε, vid. Not. in *Textum*.

Ὡς

Ὡς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι ἐϋπλόκαμος Δημήτηρ,
Ὡῖ θυμῷ εἴξασα, μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
Νειῷ ἔνι τριπόλῳ· ἁδὲ δὴ οὐ πολὺν ἦεν ἄπυστος
Ζεὺς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
Ὡς δ' αὖ νῦν μοι ἄγαθε, θεοὶ, βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἐτάρωσα καὶ ἐκ πόντοιο βεβαῶτα
Οἷον· ἐπεὶ οἱ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἔλασας ἐκέασε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
Τόνδε ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσε.
Τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφασκον
Θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.
Ἀλλ' ἐπεὶ οὔπως ἐστὶ Διὸς νόον Αἰγιόχοιο
Οὔτε παρεξ ἐλθεῖν ἄλλον θεὸν, οὐδ' ἀλιῶσαι,
Ἐρρέτω, εἴ μιν κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ,
Πόντον ἔπ' ἀτρύγετον· πέμψω δέ μιν οὔπη ἔοικε.
Οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
Οἱ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

" Sic etiam quandò *Jasio* pulchricoma Ceres
" Suo animo cedens, commixta est in amicitiâ & lectulo,
" Novali in tertiato; neque tum diu fuit ignarus
" Jupiter, qui ipsum occidit feriens candenti fulmine.
" Sic rursus nunc mihi invidetis, dii, morta em virum adesse.
" Illum quidem ego servavi à carinâ susceptum
" Solum, posteaquam illi navem celerem corusco fulmine
" Jupiter jaculando diffidit medio in nigro ponto.
" Tùm alii quidem omnes perierunt eximii socii,
" Hunc utique huc ventúsque ferens & fluctus adegit:
" Hunc ego amavi & enutrivi, atque promiseram
" Facere immortalem, & absque senio diebus omnibus.
" Verùm quandoquidem nullo pacto fas est Jovis mentem Ægiochi
" Neque prætergredi alium deum, neque irritam facere,
" Eat-periturus, si illum ipse excitat & jubet,
" Pontum per irrequietum: dimisero verò ipsum nusquam ego;
" Non enim mihi præstò sunt naves remis-instructæ & socii,
" Qui ipsum deducant per lata dorsa maris.

ΣΧΟΛΙΑ.

125. Ὡς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι.] Τέτυ καὶ Δήμητρα ὁ Πλάτων· ἣν ὁ Κρὴς ὁ Ἰασίων. Ἐκκάνικα ὁ Ἡλέκτρας, ἐκ Διὸς αὐτὸν γλυκαλογεῖ. ἔνιοι δὲ φασὶ μαρμαρώταν ὄντα δῦναι ἔχειν, ὅπ τῇ Δήμητρι συνῴκησε. πινὲς δὲ φασὶ μὴ τὸ ἐπικλυσμὸν παρὰ μόνῳ Ἰασίωνι ἱστόρησα πυρᾶ εὑρεθῆναι ἐν Κρήτῃ, ὅθεν ἀλεσωθῆναι φήμαλον, ὅπ ἡ Δημήτηρ αὐτῷ συνῴκησε καὶ ἐγέννησε Πλοῦτον.

126. Ὡῖ θυμῷ εἴξασα.] Ἐπιθυμήσασα.

127. Νειῷ.] Νεοσμήκτῳ γῇ, ἡρομένῃ. Τριπόλῳ.] Τρὶς ἠραμμένῃ. Ἄπυστος.] Ἀνήκοος.

130. Ἐτάρωσα.] Ἔσωσα. Περὶ τροπικὸν βεβαῶτα.] Περιεβεβηκότα τὸ τροπικόν.

132. Ἐλάσας.] Ἔνιοι, Ἔλασας, πολήσας, κεραυνώσας. Ἐκέασε.] Ἔκαυσε, διέχισεν.

136. Ἀγήραον.] Μὴ γηρῶσα.

139. Ἐρρέτω.] Ἀμφίβολον, πότερον εἰς Δία, ἢ εἰς Ὀδυσσῆ. Ἐποτρύνῃ.] Παροξύνῃ.

140. Οὔπη.] Οὐδαμῶς.

141. Πάρα.] Πάρεισιν.

NOTÆ.

125. Ὡς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι) *Jasius*, vel *Jasion*, ex *Jove* & *Electrâ Atlantide* natus, *Cereris Amasius*, ex câ *Plutum* genuit, ut *Hesiod.* Theogon. v. 969. Vid. *Diodor. Sicul.* l. 6. Sæpe apud Authores hujus nomen per errorem Ἰάσιων scribitur, pro Ἰασίων, ut in his *Scholiis* olim semel, *Apollonii* Schol. in *Conon.* §. 21. *Plauto*, in Pseudol. fol. 784. &c. Vid. *Eustath.* fol. 1528. lin. 6. ubi Ἡμίρας etiam pro Ἡλέκτρας, per errorem, & *Apollodor.* Bibliothec. l. 3. c. 12.

127. Οὐδὲ δὴ οὐ πολὺν ἦεν) *Ultima* Υ ἐδὲ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni*, & Υ δ'. ἐκλελιπῦ.

139. Ἐρρέτω) De *Ulysse* omninò dictum censeo, quicquid *Br. Schol.* quæ de *Jove* ipso etiam accipi posse dicunt, quomodo *Cicero*, l. 1. De Naturâ Deorum, *Si Deus talis est, ut nullâ gratiâ, nullâ hominum caritate teneatur, valeat.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

125. *Ἰάσιωνι, corrigo & lego Ἰασίωνι, ut Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

129. Ἄγαθε) γρ. ἀγάθε.

132. Ἔλασας) γρ. ἐλάσσας, *Florentin. Lovan. Br. Schol. H. Steph.* MS. GC. ἔλασας *Romana*, ποικιλώτερον.

138. Παρεξ ἐλθεῖν) γρ. παρεξελθεῖν, vid. suprà, ad v. 104.

Αὐτάρ

Αὐτάρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, ὐδ' ὀπιθύσει,
Ὡς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἰῷ πατρίδα γαῖαν ἵκῃαι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε Διάκτορος Ἀργειφόντης,
Οὕτω νῦν ἄπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
Μήπως τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης·
Ἠδ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια νύμφη
Ἤι', ἐπειδὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
Τόνδ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὗρε καθήμενον· ὐδέ ποθ' ὅσται
Δακρυόφιν τέρσηλο· καλείβετο δ' γλυκὺς αἰὼν
Νόστον ὀδυρομένῳ, ἐπεὶ ὐκέτι ἱῶν ἄνε νύμφη.
Ἀλλ' ἤτοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν ἠ ἀνάγκῃ
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ·
Ἤματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἠιόνεσσι καθίζων,
Δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο, δάκρυα λείβων.
Ἀσχαλόων δ' ἰσαμθμὴν προσεφώνεε δῖα θεάων,
Κάμμορε, μή μοι ἔτ' ὀφθάλ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν
Φθινέτω· ἤδη γάρ σε μάλα προφέρως ἀποπέμψω.
Ἀλλ' ἄγε, δοῦρα μακρὰ ταμών, ἁρμόζεο χαλκῷ
Εὐρεῖαν σανίδα· ἀτὰρ ἴκρια πῆξαι ἐπ' αὐτῆ

* Cæterùm ei lubens consulam, neque celabo,
"Quomodò omninò incolumis suam in patriam perveniat.
Hanc ità tum alloquutus est internuncius Mercurius,
" Sic nunc dimitte, Jovisque evita iram,
" Nè fortassis tibi in posterum iratus succenseat.
Sic certè loquutus avolavit fortis Mercurius:
Ipsa autem ad Ulyssem magnanimum veneranda Nympha
Ibat, postquam Jovis accepisset mandata.
Hunc utique in littore invenit sedentem; neque unquam oculi
A lachrymis siccabantur, consumebatur verò dulcis ætas
Ob reditum lugenti, quoniam nondum *reditus* placuerat Nymphæ.
Sed certè nocte quidem dormiebat etiam coactus
In spelunca cavâ, nolens apud volentem.
Die verò in petris & littoribus sedens,
Lachrymis & gemitibus & doloribus animum macerans,
Pontum in indomitum prospiciebat, lachrymas fundens.
Prope igitur astans alloquuta est diva dearum,
" Infelix, nè amplius mihi hìc lugeas, neque tibi ætas
" Consumatur; jam enim te valdè prompta dimittam.
" Verùm age lignis longis abscissis apta ferro
" Latam ratem; cæterùm tabulata fige super eam

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

143. Πρόφρων.] Πρόθυμος, ἢ προθύμως. Ὑποθήσομαι.] Συμβουλεύσω.
146. Ἐποπίζεο.] Ἐπιρρῶσο, φοβήθητι.
147. Χαλεπήνῃ] Ὀργισθείη.
152. Τέρσηλο.] Ἐξαίνοντο. Καταβάθ] Ἐν δάκρυσι ἦν αὐτῷ ὁ βίος χρόνος, καὶ καταπήκετο.
153. Νόστον.] Τὸν οἶκον ἐπόνουν Ἐπὶ ἐκεῖσε ἤθελε] Κατ' ἐνδεὲς ἔχει τι λεγόμενον ἐπ αὐτοῦ· ἢ τὸ μὲ σεῦτον, ὡς σώσασθαι ἴσχυεν· τὸ δ μὴ παῦσαι ἐκεῖσε.
154. Ἰαύεσκεν.] Διενυκτέρευεν, ἢ ἐκοιμᾶτο.
158. Διερὰ ἐπικρὰ] Ἔβλεπεν.
160. Καμμορε.] Ἥτις κακόμορε, καὶ παλαίπορε. Αἰὼν] Ὁ βίος τῆς ἀνθρώπε, τουτέστιν ὁ τῆς ζωῆς χρόνος.
161. Φθινέτω] Φθειρέσθω.
162. Δόρατα.] Ναῦν. ξύλα. Ταμών] Κόψας.
163. Σχεδίην] Τὴν εὐπλοΐαν καλῶν ἀπὸ εἴδους ναῦν λέγει. Ἴκρια] Τὰ ὀρθὰ ξύλα, ἐφ' ὧν τὰ τῆ νεὼς κατατρώματα πήγνυται, τὰ ἐγκρίλια λεγόμενα παρ' ἡμῖν. Πῆξαι.] Συμπηξον.

N O T Æ.

143. Αὐτάρ οἱ πρόφρων) *Ultima* ᾰ *αὐτὰρ* producitur, vi *Finalis*, *Tonique* sui, & ante *Asperum*, ut v. 113.
153. Ἐπὶ σὸν ἐπ ἤθελε νόστον) Δηλονότι, νόστον Ὀδυσσέως· εἰ δ' νύμφη ἐπ' εὐθείας, σὸν ἐπ ἤρεσεν Ὀδυσσῆι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

153. Σώσασθαι ἴσχυε· τὸ δ') Ità scribo, pro σώσας εἶσχεν· τὸ δ &c. MSS. non distinguunt.
163. Ἐγκρίλια, ex *Eustathio* lego, fol. 1528. lin. 59. pro ἐγκύλα, pro quo MS. *Alcyti* ἐγκύλια.

VARIÆ LECTIONES.

153. Νύμφη) γρ. νύμφη, *H. Steph.* & *Br. Schol.*
163. Εὐρεῖαν) γρ. εὐρείῃ, malè olim. vid. in *Textum*.

Ὑψῦ, ὥς σε φέρησιν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον.
Αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον τε καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν
Ἐνθήσω μυσεικέ, ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι,
Εἵματά τ' ἀμφιέσω· πέμψω δέ τοι ὄπιθεν οὖρον,
Ὡς κε μάλ' ἀσκηθὴς σὸν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι,
Αἴ κε θεοί γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Οἵ μιν Φέρτεροί εἰσι νοῆσαί τε κρῆναί τε.
Ὡς φάτο· ῥίγησεν δ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Καί μιν φωνήσας ἔπτερα πτερόεντα προσηύδα,
Ἄλλο τι δὴ σύ, θεά, τόδε μήδεαι, οὐδέ τι πομπὴν,
Ἣ με κέλεαι σχεδίῃ περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
Δεινόν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες ἐΐσαι
Ὠκύποροι περόωσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὖρῳ.
Οὐδ' ἂν ἐγὼν, ἀέκητι σέθεν, σχεδίης ἐπιβαίην,
Εἰ μή μοι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Μή τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
Ὡς φάτο· μείδησεν δ Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Ἦ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσι, καὶ οὐκ ἀπιφόλια εἰδώς·
Οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπέφραδες ἀρρεῦσαι;
Ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅττε μέγιστος
Ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,

" Sublimiàs, ut te ferat per obscurum pontum.
" Porrò ego panem & aquam, & vinum rubrum
" Imponam dulce, quæ tibi famem arceant,
" Vestésque induam; mittámque tibi ventum à tergo,
" Ut omninò incolumis tuam in patriam terram pervenias,
" Si modo dii utique voluerint, qui cœlum latum habitant,
" Qui me fortiores sunt in cognoscendóque judicandóque.
Sic ait; exhorruit autem patiens divus Ulysses,
Et ipsam alloquutus verba alata dixit,
" Aliud quippiam tu, dea, hâc in re moliris neutiquam profectionem;
" Quæ me jubes rate trajicere ingentes undas maris,
" Horrendas, difficilémque; quas neque ipsæ naves æquales
" Veloces trajiciant, lætantes Jovis vento.
" Neque tamen ego, te invitâ, ratem conscenderim,
" Nisi mihi sustineas, ô dea, magnum jusjurandum jurare;
" Nè illum mihi ipsi damnum malum consulas alid.
Sic ait; risit verò Calypso, diva dearum,
Manu ne ipsum demulsit, verbum que dixit & proloquuta est.
" Certe veterator es, & non incauta sciens,
" Qualem enimverò hunc sermonem excogitâsti prolocui?
" Sciat nunc hoc Terra & Cœlum latum superne.
" Et ipsa fluvius labens Stygis aqua, quod maximum
" Juramentum gravissimumque existit beatis diis;

ΣΧΟΛΙΑ.

166. Μυσεικέα.] Τὰ μυθικὰ ἁρμόζοντα. Ἐρύκοι.] Κωλύοι.
170. Κρῆναι.] Τελειώσαι.
171. Ῥίγησεν.] Ἔφριξεν, ἐφοβήθη. Πολύτλας.] Πολλὰ ὑπομείνας.
173. Μήδεαι.] Ἔννοει, Μήδεα, βουλεύμασι. Πομπὴν.] Ἔφοδον, ἐξαποστολήν.
176. Ὠκύπτεροι] Ταχέως πλέουσαι. Περόωσιν.] Διαπερῶσιν. Ἀγαλλόμεναι] Τερπόμεναι.
177. Ἀέκητι.] Ἀβουλίᾳ, παρὰ γνώμην.
179. Βουλευσέμεν.] Βουλεύσασθαι, ἐπινοῆσαι.
181. *Κατίρεξεν.] Κατέψησε, καταψηλαφήσε, καταπραΰνειν· ἀπὸ τοῦ ῥίζω, ῥίξω.
182. Ἀλιτρός.] Ὁ μὴ ἀπηλλαγμένος πανουργίας, ὁ ἁμαρτωλός. Ἀπιφόλια.] Ἀπαιδεύτως· φασὶ γὰρ παιδευτήρια· ἢ ἃ οὐκ ὢν τις ἀπιφήναιτο, ὡς ἄῤῥητα, ἢ ἀσύνετα.
183. Ἐπιφράσσῃς.] Ἐβουλεύσω, ἐπινόησας.
184. *Ἴστω.] Ἀντὶ τοῦ, γινωσκέτω.

NOTÆ.

174. Ἦ μοι κέλεαι) Κέλεαι scribendum incontractim, verùm in *Scansione*, quasi κέλῃ scriptum, de quâ re sæpè monemus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

181. *Κατίρεξεν) Totum hoc ex *Aloysii* MS. 184. *Ἴστω) Et hoc ex eodem.

VARIÆ LECTIONES.

173. Μήδεαι) γρ. μήδεα, *Br. Schol.* etiam MSS. nec tamen hic bene. 177. Ἐγὼν) γρ. ἔγωγ', *H. Steph.*

Μή τι τοὶ αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο·
Ἀλλὰ τὰ μὲν νοέων γε φράσομαι, ἅσσ' ἂν ἐμοί γε
Αὐτῇ μηδείμιλε, ὅπι μὲ χρειὼ τόσσον ἵκοι.
Καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο δῖα θεάων
Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο·
Ἶξον δὲ σπείους γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνήρ·
Καὶ ῥ' ὁ μὲν ἔνθα κάθιζεν ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη
Ἑρμείας· νύμφη δ' ἐτίθη πάρα πᾶσαν ἐδωδὴν,
Ἔδμεν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν·
Αὐτὴ δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆϊ θείοιο,
Τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμωαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείατ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον·
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Οὕτω δὴ οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης.
Εἴγε μὲν εἰδείης σῇσι φρεσὶν, ὅσσα τοι αἶσα
Κήδε' ἀναπλῆσαι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
Ἐνθάδε καὶ μετὰ ἐμοῖσιν ἐμὸν τόδε δῶμα φυλάσσοις,
Ἀθάνατός τ' εἶης· ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι
Σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα.

" Non ullum tibi ipſi damnum malum
me conſulturam aliud.
" Sed ea quidem diſpicio & ſuadeo,
quæcunque mihi ipſi
" Utique ſuaderem, ſi quando me ne-
ceſſitas tantoperè urgeret.
" Etenim mihi mens eſt ſincera; ne-
que mihi ipſi
" Animus intra præcordia ferreus, ſed
miſericors.

Sic loquuta, præceſſit diva dearum
Celeritèr, ille deinde poſt veſtigia
ivit deæ:
Pervenerunt itaque ad ſpeluncam ca-
vam dea atque vir.
Et ille quidem illuc reſedit in ſolio,
unde ſurrexerat
Mercurius: Nympha verò appoſuit
omnimodum cibum
Ad edendum & bibendum; qualia
mortales viri edunt:
Ipſa verò è regione ſedit Ulyſſis di-
vini,
Atque ipſi ambroſiam ancillæ & ne-
ctar appoſuerunt.
Hi verò ad fercula parata appoſita
manus exſenderunt.
Cæterùm poſtquam ſaturati ſunt ci-
bo & potu,
His certè ſermonibus cœpit Calypſo,
diva dearum,
" O inclyte Laërtiade, verſute Ulyſ-
ſes,
" Siccine iam domum charam ad pa-
triam terram
" Protenùs nunc vis proficiſci? tu ta-
men gaude nihilominus.
" Sin modò ſcires tuâ mente, quantos
tibi fatum eſt
" Dolores imple:e, priuſquam ad pa-
triam terram pervenias,
" Certè hic manens unà mecum hanc
domum cuſtodires,
" Immortaliſque eſſes: quantumvis cu-
pidus ſis v.dendi
" Tuam uxorem, cuius uſque deſiderio
teneris dies omnes.

ΣΧΟΛΙΑ.

188. Ἀλλὰ τὰ μὲ νοίων.] Ἀλλὰ ταῦτά σοι βουλεύσω, ὅσα φρονῶ, καὶ ὅσα ἂν ἐμαυτῇ συνεβούλευσα, εἰ τύχοι ἡ χρεία καταπιέσαι.

189. Μηδείμιλε.] Βουλευτίκιλε. Ἵκοι] Ἔλθοι.

190. Ἐναίσιμος.] Ἀγαθός.

194. Ἶξον.] Ἀφίκοντο, ἦλθον. Γλαφυρόν.] Κοῖλον, ἀπὸ τοῦ γλυφθέν.

205. Αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι.] Ἐν ἐπερωτήσει. Ἔμπης.] Τὸ ἔμπης, ὁ καὶ ἔμπα λέγεται, εἰς τοῦτο τὸ τέλος, ὅμως σημαίνει, ἀντὶ τοῦ, ὁμοίως καὶ ἐπίσης, ὡς τὸ, Ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ ἠγαθὸν ἵκεν ἀὔτμή.

206. Εἰδείης] Ἤδεις, ἐπίστασο.

207. Κήδεα.] Λύπας, ἀνίας. Ἀναπλῆσαι.] Ἀναπλησῶσαι.

208. Δῶμα.] Καταχρηστικῶς, τὸ σπήλαιον.

209. Ἀθάνατός τ' εἶης.] Ἀθάνατος γένοιο. Ἱμειρόμενός περ.] Ἐπιθυμῶν.

210. Ἐέλδεαι.] Ἐπιθυμεῖς. Ἤματα πάντα.] Πάντα τὸν χρόνον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

205. Ἔμπης) Hoc ex *Aloyſii* MS. vid. *Heſych.* v. ἴμπα & ἴμπης, & *Euſtath.* fol. 1854. lin. 41.

VARIÆ LECTIONES.

195. Κάζιζεν) *ꝛc.* καθίζετ', *H. Steph.*

205. Ἔμπης) *ꝛc.* ἴμπα, vid. *Br. Schol.*

208. Ἐνθάδε αὖθι μίνων σὺν ἐμοί) *ꝛc.* ἐνθάδε κ' αὖθι μίνων παρ' ἐμοί. *H. Steph.*

Οὐ μὰν ἴδιόν γε κάκης γε χερείων εὔχομαι εἶναι,
Οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν· ἐπεὶ ὔπατος οὐδὲ ἔοικεν
Θνητὰς ἀθανάτῃσι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Πότνια θεὰ, μή μοι τόδε χώεο· οἶδα καὶ αὐτὸς
Πάντα μάλ', ὕνεκα σεῖο σεβίφρων Πηνελόπεια
Εἶδος ἀκιδνοτέρη, μέγεθός τ', εἰς ἄντα ἰδέσθαι·
Ἣ μὲν γὰρ, βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως·
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἤματα πάντα
Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
Εἰ δ' αὖ τις ῥαίῃσι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Τλήσομαι, ἐν κήδεσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν·
Ἤδη γὰρ μάλα πολλὰ ἔταθον καὶ πολλὰ ἐμόγησα
Κύμασι, καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
Ὣς ἔφαθ'· ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν·
Ἐλθόντες δ' ἄρα τὼγε μυχῷ σπείους γλαφυροῖο,
Τερπέσθην φιλότητι παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Αὐτίχ' ὁ μὲν χλαῖναν τε χιτῶνά τε ἕννυτ' Ὀδυσσεὺς,
Αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη,
Λεπτὸν, καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυΐ

" Nequaquam certè illâ inferior glorior
" esse,
" Nec corpore, neque indole: quandoquidem minimè decet
" Mortales cum immortalibus corpore
& formâ contendere.
Hanc respondens alloquutus est versutus Ulysses,
" Venerenda dea, nè mihi ob hoc succenseas; scio enim ipse
" Omnia rectè, quòd te prudens Penelope
" Formâ inferior sit, proceritateque,
coram aspectu:
" Illa etenim mortalis est, tu vero immortalis & senii expers:
" Sed & sic volo, & desidero diebus
omnibus,
" Domumque redire, & reditûs diem
videre.
" Quòd si quispiam me malè-mulctârit deorum in nigro ponto,
" Patiar, in pectore habens patientem
animum:
" Jam enim valdè multa passus sum &
multa perpuli
" In fluctibus, & bello, post quæ & hoc accedat.
Sic ait; & sol occidit & tenebræ subortæ sunt:
Venientes igitur hi in secessum speluncæ cavæ,
Oblectabantur amore, juxta se manentes.
Quando autem mane genita apparuit roseis digitis aurora,
Continuò chlænamque tunicámque induit Ulysses,
Ipsa quoque candidam stolam ingentem induit Nympha,
Tenuem & gratiosam, zonamque circumposuit lumbis

ΣΧΟΛΙΑ.

211. Οὐ μὰν ἴδην.] Οὐ μὲν δή.
213. Ἐρίζειν.] Φιλονεικεῖν.
215. Πότνια.] * Σιβασμία, πμία. Χίος.] Ὀρκίζω.
217. Ἀκιδνοτέρη.] Οἱ μὲν γλωσσογράφοι ἀσθενεστέρα, οἱ δὲ, εὐπλεστέρα· καὶ ἡ σὺ ἄκλος, Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα πέφυκ' ἀνθρώποιο, * ἀντὶ δὲ εὐπλέστερον· οἱ μὲν τοι γλωσσογράφοι ἀπίδοσαν πάλιν, ἀσθενέστερον.
218. Ἀγήρως.] Μὴ γηρῶσα.
220. Νόστιμον ἦμαρ.] Τὸν τῆ ἀνακομιδῆς ἡμέραν.
221. Εἰ δ' αὖ τις.] Εἴ δέ τις Ῥαίῃσι.] Διαφθείρῃ.
222. Ταλαπενθέα.] Ὑπομνηστικόν.
223. Ἐμόγησα.] Ἐκακοπάθησα.
226. Μυχῷ.] Τελευταίῳ, ἰχάτῳ. Σπείους.] Σπηλαίου.
229. Ἕννυτο.] Ἐνεδύσατο.
230. Ἀργύφεον.] * Λαμπρὸν, λευκόν.
231. Ἰξυΐ.] Ὀσφύϊ.

NOTÆ.

215. Πότνια θεὰ) Τὸ θεὰ μιοσυλλάβως, ut *Iliad.* α'. v. 18. At MS. *Gonvillo-Caiense* legit, πότνια θεὰ, quæ quidem Vox *Odyss.* υ'. v. 61. in *Florentin. Lovan. Stephan. Castellion.* &c. licet eædem omnes hoc in loco. πότνια præferant.
219. Ἄλλο ἐλάων κακότητος) Vid. *Iliad.* τ'. v. 423.

NOTÆ IN SCHOLIA.

215. *Σιβασμία, pro σεβασμίη lego, quæ vox nihili.
217. * Ἀντὶ δὲ εὐπλέστερον, addo ex MS. *GC.* Pro ἀπίδοσαν πάλιν, MS. *Aloysii* παλαιοὶ tantum.
230. * Λαμπρὸν, addo, ex MS. *Aloysii.*

VARIÆ LECTIONES.

215. Πότνια θεὰ) χ. πότνια θεὰ, MS. *GC.* vid. Not. in *Textum.*
219. Ἐέλδομαι) χ. ἔλδομαι, *H. Steph.*
221. Εἰ δ' αὖ τις) χ. αὖτις, mìlè, in *Elzevir.* Edit.
222. Στήθεσιν ἔχων) γρ. σήθεσι φέρων.
226. Σπείους) γρ. σπείους, &c. vid. ad v. 68.

Καλὴν,

Καλὴν, ἀργυρείην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε χαλύπτρην·
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μῆδε πομπήν.
Δῶκε μὲν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ὃν παλάμῃσι,
Χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ὃ αὐτῷ
Στειλειὴν εὐκαλλὲς, ἐλαΐνεον, εὖ ἐναρηρός·
Δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον ἐΰξοον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
Νήσου ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
Κλήθρη τ', αἴγειρός τ', ἐλάτη τ' ἠν οὐρανομήκης,
Αὖα πάλαι, εὐξήρα, τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξ', ὅσσι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
Ἤ μὲν ἔβη εὐὸς δῶμα Καλυψοῦς, δῖα θεάων·
Αὐτὰρ ὁ τάμνετο δοῦρα· θοῶς δέ οἱ ἤνυτο ἔργον.
Εἴκοσι δ' ἐξέταλε παντὸς, πελέκεσσιν δ' ἄρα χαλκοῦ,
Ξέσσε δ' ὀπιζαμβώσας, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνε.
Τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα, καὶ ἥρμοσεν ἀλλήλοισι·
Γόμφοισιν δ' ἄρα τὰ γε καὶ ἁρμονίῃσιν ἄρηρεν.

Pulchram, auream; capitique impoſuit calyptram:
Et tum *recta* Ulyſſi magnanimo apparabat profectionem.
Dedit quidem ei ſecurim magnam, habilem in manibus,
Ferream, utrinque acuminatam: cæterum in ipſâ *erat*
Manubrium perpulchrum, oleaginum, bene inſertum.
Deditque inſuper aſciam politam; & dux erat viæ
Inſulæ ad extremam oram, ubi arbores proceræ enatæ erant,
Clethráque, populuſque, abieſque in cœlum pertingens,
Aridæ dudum, vehementer ſiccæ, quæ ei navigarent leviter.
Cæterùm poſtquam oſtendit, ubi arbores longæ creviſſent,
Red it quidem domum Calypſo, diva dearum:
Cæterùm ipſe ſcindebat ligna, celeriterque ei abſolvebatur opus:
Viginti quidem dejecit *arbores* ipſas, dolavitque ferro,
Polivitque ſcitè, & ad perpendiculum direxit.
Interea attulit terebras Calypſo diva dearum;
Terebravit igitur omnia & commiſit inter ſe.
Clavis autem illam, *i.e. Ratim* & compagibus aptavit.

ΣΧΟΛΙΑ.

232. Καλύπτρην.] Τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς.
233. Ποιμαίνων.] Παραπέμψων.
234. Ἄρμενον.] Ἁρμόσιμον.
235. * Ἀκαχμένον.] Ὀξύ.
236. Στειλειὸν.] Στειλεὸν, ἡ λαβὴ ἢ πλέκεται. Περιφερὴς.] Παχὺ καλόν. Ἐναρηρός.] Ἐνηρμοσμένον.
237. * Σκέπαρνον.] Τὸ ἔργον. ἀφ' οὗ τὸ σκέπτειν τὰ ἄρτια. Ἀλλὰ ὁ τύπος τοῦ τύπτω τὸ δέρω κλοιὸς λέγουσιν, ἢ μᾶλλον ἀμφίσημον πέλεκυς.
238. Ἐπ' ἰκαλῆς.] Ἐπὶ τῆς ἰκάπων μιᾶς.

NOTÆ.

240. Αὖα πάλαι, εὐξήρα τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς) *Lil. Gyraldus*, De Navigiis, c. 6. probat, Illa Navigia, quæ ex Humidâ materiâ conſtruuntur, non eandem celeritatis Uſum habere, atque quæ ex Aridâ fiunt, exemploque confirmat ex *Cæſare* ſumpto; quod facile concedendum. At quod *Homerus* ἐλάτην. *Abietem*, longis Navigiis commodam facit, id quoque *Theophraſtus* probat, Hiſtor. Plant. l. 5. c. 8. Τὰ μακρὰ πλοῖα, ἐλάτινα ποιοῦσι, διὰ κυφότητα.

NOTÆ IN SCHOLIA.

235. * Ἀκαχμένον) Ὀξύ. Ex *Aloyſii* MS.
236. Στειλειὸν, pro στειλεὸς, emendo & ἐνηρμοσμένον lego, MS. *Aloyſii* auctoritate.
237. * Σκέπαρνον) Hoc *Scholion* ex *Heſychio* & *Euſtathio* conſarcinatum.
240. * Ἐξυλημένα, pro ἐξαυλισμένα, emendo, *Heſychii* & *Etymologi* M. auctoritate.

VARIÆ LECTIONES.

236. Ἐναρηρὸς) γρ. ἐπαρηρὸς, *H. Steph.*
237. Εὔξοον) γρ. εὐ ξέον, *Euſtath.* fol. 1531. lin. 46.
240. Αὖα πάλαι) γρ. αὖ ἀπάλαι, *Br. Schol.*
244. Ἔκβαλε.) γρ. ἔμβαλε, *Lovan.* Editt.
248. Γόμφοισιν) γρ. γόμφοισιν. *Ibid.* Ἄρηρεν) γρ. ἄρεραν, *Br. Schol.*

Ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσειε τέκτων
Φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων,
Τόσσον ἔπ' εὐρείαν σχεδίην ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.
Ἴκρια δ' ἐπήξας, ἀραρὼν θαμέσι ζαμίνοισι,
Ποίῃ, ἀτὰρ μακρῇσιν ἐπισκευίδεσσι τέλεσσε.
Ἐν δ' ἱστὸν ποίει, καὶ ἐπίκριον ἄρμενον αὐτῷ·
Πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὅππῃ ἰθύνοι.
Φράξε δέ μιν ῥίπεσσι λαμπετὲς εἰσύνησι,
Κύματος εἶλαρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
Τόφρα δὲ Φάρε' ἔνεικε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἱστία ποιήσασθαι· ὁ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά·
Ἐν δ' ὑπέρας τε, κάλως τε, πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ.
Μοχλοῖσιν δ' ἄρα τῷ γε κατ-έρυσεν εἰς ἅλα δῖαν.
Τέτρατον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·

Quantum quisque fundum navis circumscribat faber
Onerariæ latæ, bene peritus fabrilis artis,
In tantum latam ratem confecit Ulyttes.
Tabulata vero erigens, compingens frequentibus trabibus
Faciebat, cæterum longis asseribus perficiebat:
Inque malum fecit, & antennam congruentem ei:
Præterea temonem fabricavit, ut gubernaret.
Communivit quoque ipsam cratibus undique saligneis,
Fluctuum obstaculum ut forent; multam autem ingessit materiam:
Interea verò lintea attulit Calypso, diva dearum,
Velis conficiendis, ille autem benè confecit & ista:
Et rudentes antennarum & veli funes pedesque ligavit in eâ.
Vestibus demùm hanc deduxit in mare vastum.
Quartus dies erat, & ei absoluta sunt omnia:

ΣΧΟΛΙΑ.

ληλας· ἢ παστάλοις, ἢ πλατίσιν ἐπιέροις, ἢ σφήκεσι. Ἀριστοφάνης.] Ἁρμονίαισι. Ἀραρὼν.] Ἥρμοσεν· γράφει δὲ καὶ ἄρερεν.

249. Ἐδάφος νηός.] Τὸ κατώτατον κῦτος τῆς νηός. Τορνώσειε.] * Περιγράψειε.

250. Φορτίδος.] Φορτηγοῦ, τῆς ἐκ ἀλκαίδος καλουμένης. Τεκτοσυνάων.] Τῆς εἰς ταῦτα τεκτονικῆς ἐμπειρίας.

252. Ἀραρὼν.] Ἁρμόσας. Θαμέσι.] Πυκνοῖς, συνεχέσιν. Σταμίνεσσι.] Τοῖς ἐπιπήκεσι ξύλοις, ἃ παραπήγνυται τοῖς ἐκείνοις ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν εἰς τὸ ἐφεδρεύειν· ἢ τοῖς ὀρθοῖς ξύλοις, οἷς τὰ πηδάλια ἐμπήγνυσι.

253. Ἐπηγκενίδεσσι.] Ταῖς ἐξαρτίαις καὶ τοῖς μεταξὺ τούτοις γ, οἷον ἐπηγκενίδεσι, ταῖς ἐπικειμέναις δοκοῖς. Τελεύτα.] Ἐπλεῖσε ἐπλήρου.

254. Ἐπίκριον.] Τὸ κεραῖον, τὸ πλάγιον ξύλον τῆς ἱστοῦ, ᾧ ἐκδεδεται τὰ ἄρμενα.

255. Πηδάλιον.] Κώπην. Ἰθύνοι.] Ἐπ' εὐθείας ἄγοι, κυβερνᾷ.

256. Ῥίπεσσι.] Πλέγμασι * ψιαθοειδέσι Διαπεραίς.] Διὰ παντὸς, δι' ὅλου. Οἰσύνῃσιν.] Ταῖς τῶν ἰτέας ῥάβδοις, ἃ ἐστι κλάδοις, ἢ ἀπὸ οἰσυῶν, ὅ ἐστι μαλακοδένδρου φυτοῦ.

257. Εἶλαρ.] Ἀσφάλεια· ἢ κάλυμμα καὶ φυλακή. Ἐπεχεύατο ὕλην.] Ἔρεισμα τῆς χειμῶνος.

258. Φάρε'.] Ὀθόνας.

259. Τεχνήσατο.] Εἰργάσατο.

260. Ὑπέρας.] Τὰς εἰς ἃ ἄρτα τὰ ὀθόνια ἐξαμβλώσας κάλως· ἢ τὰς τροχιλίας. Κάλως.] Τὸ χοινικὸν δι' οὗ ἀνάγεται καὶ καθίεται ἡ κεραία. Πόδας.] Τὰς πόδας τὰς κάτωθεν συνεχούσας τὸν ὀθόνιον· ἢ τὰς μεζονογὰς δηλονότι κέρατος· ἕτεροι δὲ * Φασὶ χοινίκας, οἷς συνέχεται ἀπὸ πρώρας καὶ ἀπὸ πρύμνης, ἢ ἰσέως· ἢ τὸ ἑκατέρωθεν δεδεμένα τοῖς ἁρμοῖς χοινικα.

261. Κατέρυσεν.] Καθείλκυσεν.

NOTÆ.

262. Τέτρατον ἦμαρ ἔην) Mirum, *Clement. Alexandrin.* Stromat. l. 5. & *Euseb.* Evangel. Præparat. l. 13. c. 13. ἕβδομον, pro τέτρατον, hic legi dicere. Tum certè, nisi pia fraus sit, etiam in sequenti versu, pro, Τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πίμπε', legendum, Ὀγδοάτῳ δ' ἄρα πίμπε'.

NOTÆ IN SCHOLIA.

249. * Περιγράψειε), ita *Aloysii* MS. olim ἐξεγράψειεν.

256. Ῥίπεσσι) * Πλέγμασι ψιαθοῖσιν &c. Ità pro τοῖς τῶν ἰτέας ῥάβδοις, ὅ ἐστι κλάδοις, ἢ ἀπὸ οἰσυϊνῶν, ὅ ἐστι ἡμιφυτοδένδρου φυτοῦ, supplevi & ordinavi, ex Duobus toties laudatis MSS. excepto, quòd ψιαθοειδέσιν illic, vox minùs Prosæ conveniens & οἰσυϊνῶν, *Adjectivum*, &c. Vid. *Hesych.* v. Ῥίπεσσιν, & v. Οἰσύνῃσιν & *Eustath.* fol. 1533. lin 50.

260. Πόδας) In hoc *Scholio*, MS. * Φασὶ. Codd. Impressi per Φορὰ extulerunt. Lego * Φασὶ, idque ex auctoritate *Eustathii*, fol 1531. lin. 28.

VARIÆ LECTIONES.

251. Εὐρείαν) γρ. εὐρείλιν. ex Errore, quòd præcesserit εὐρείης. Vid. ad v. 163.

257. Πολλὴν ἐπιχεύατο ὕλην) γρ. πολλὴ ἐπιχύθη ὕλη. MS. GC. & *Br. Schol.*

262. Τέτρατον) γρ. ἕβδομον, vid. Not. in *Textum*.

Τῷ

Τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου δία Καλυψώ,
Εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα, καὶ λύσασα.
Ἐν δέ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο
Τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν· ἐν δὲ καὶ οἶα
Καρύκῃ, ἐν δέ οἱ ὄψα πιθὴ μνησεικέα πολλά·
Οὖρον δὲ τορέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε.
Γηθόσυνος δ' ἔρρῳ πέτασ' ἱστία δῖος Ὀδυσσεύς·
Αὐτὰρ ὁ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνηέντως
Ἥμενος· οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
Πληϊάδας τ' ἐσορῶντι, καὶ ὀψὲ δύνοντα Βοώτην,
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
Ἥ τ' αὐτοῦ τρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει·
Οἴη δ' ἄμμορος ἐστὶ λοετρῶν Ὠκεανοῖο.

Quinto itaque demisit ab insulâ diva Calypso,
Vestesque indutum odoratas, & lavatum.
Imposuit autem utrem dea nigri vini
Unum, alterumque aquæ magnum, & viatica
In perâ; item ei posuit obsonia vires firmantia plurima:
Ventum insuper præmisit innocuum placidumque.
Lætus igitur vento secundo extendit vela divus Ulysses;
Cæterùm ipse temonem gubernabat artificiosè
Sedens: neque ei somnus palpebris incidebat,
Pleiadasque contemplanti, & tardè occidentem Bootem,
Ursamque, quam & Currum cognomento vocant,
Quæ ibidem vertitur, atque Orionem observat:
Sola verò expers est aquarum Oceani.

ΣΧΟΛΙΑ.

264. Ἀμφίεσασα.] Ἐνδύσασα. Θυώδεα.] Εὐώδη.

266. Ἕτερον.] Φάσκα. Ἄλφιτα.

267. Καρύκῃ.] Τῇ θυλάκῳ. Μνησεικέα.] Περιεκτικὰ, ἀρέσκοντα τῇ ψυχῇ, ἡδέα.

269. Πέμψεν.] Ἔπλωσεν.

270. Ἰθύνετο.] Ἐπ' εὐθείας ἦγεν, κυβέρνα. Τεχνηέντως.] Ἐπιστημόνως.

271. Ἥμενος.] Καθήμενος.

272. Πλειάδας.] Ἐπεὶ ἀστέρες σωματικῶς, * κατ' ὀφθαλμὸν δὲ Ταύρου κεκμήκασι, ὧν οἱ ἑπτὰ μόνοι φαίνονται. Ὀψὲ δυνόντα Βοώτην.] Τότε γὰρ μάλιστα δύεται ἐργάται ἀπολύονται οἱ βόες. Ὀψὲ δυνόντα.] Μετὰ πολὺν χρόνον τῆς σωματοτελούντων δύσεως. κατὰ γὰρ τὸ Ἄρκτον, Τέτρασι γὰρ μέρεσι ἄμυδις καλύπτει Βοώτην Ὠκεανὸς δύνοντας. συγκαταφέρεται δὲ τέτρασι ζωδίοις, Σκορπίῳ, ἀφ' οὗ ἀρχὴ, Τοξότῃ, Αἰγοκέρωτι, Ὑδροχόῳ, ἐφ' οὗ λήγει. Βοώτην.] Ὁ Βοώτης καὶ Ἀρτοφύλαξ καλεῖται καὶ δοκεῖ εἶναι ὁ Ἰκάριος. Βοώτης δὲ λέγεται, ὅτι κατὰ τὸν ἑπτάλιθον αὐτὸν βουλάτωρ ἐστὶ καὶ ἀροτριῶσιν· ἢ ἐπεὶ ὁ Ἰκάριος ἐπὶ ἁμαξῶν παρεκόμιζε τὸν οἶνον.

273. Ἄρκτον θ'. ἣν καὶ ἅμαξαν.] Καὶ ἅμαξα καλεῖται ἡ Ἄρκτος. Ἐπεὶ ἐκ ποσάων * ἀστέρων τὸ σύνολον χήμασι κεκμήκασιν, καὶ τὸ ἐφεξῆς τελῶν ὥσπερ ἐκ τροχῶν ἐ ρυμῷ ἁμάξης χήμασι καταπλήσσει. Ἐπίκλησιν.] Ἐπωνυμίαν.

NOTÆ.

264. Εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα) Vid. ad v. 60.

265. Μέλανος οἴνοιο) *Ultima* δ μελανος producitur, in *Catanâ*, vi *Finalis*, & ante *Acutum*.

266. Ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν) Hoc prudenter dixit, quia multò largior hauſtus *Aquæ*, quàm *Vini*; ut *Menander*, Τρεῖς ὕδατος οἶνον δ' ἕνα μόνον. *Hesiod.* Τρὶς δ' ὕδατος σχεῖν, τὸ δ τέταρτον ἶσον οἴνου. *Homerus*, Ἐν δέπας ἱμπλήσας· ὕδατος καὶ ἔπιφρασε πίπτα. *Ibid.* Ἐν δ' ἐπὶ νῆα) In *Scanſione* conſiderandum, quaſi ἐμ ſcriberetur, ut ad β'. v. 289 & v. 346.

268. Οὖρον δ' ἔτορέηκεν) Hic locus, Ἀνάκλησις παρὰ Καλυψῶς, vocatur à *Pauſaniâ* fol. 238. lin. 23.

271. Κάληθ' ὡς ἵππον ἱλάοντα) Qui privis equis currerent, κάληπες vocati; undè & priſcum *Celeris* nomen; ut *Equites* ſub *Romulo* dicti: ut *Scaliger*. Vox ducta à κάπω, παχέως βαδίζω· ἢ παρὰ τὸ διασκαλισμὸν ποιεῖ καθάπερ εἰς τὸν ἵππον, ut *Euſtath.* fol. 1038. lin. 10.

274. Ἥ τ' αὐτοῦ τρέφεται) Vid. ad *Iliad.* σ'. v. 488. ubi & hic locus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

272. Πλειάδας) Pro * κατ' ὀφθαλμὸν δὲ Ταύρου, pro quo legendum ὑφ' ὃν δὲ Ταύρου, ut *Euſtathius*, aut potiùs πλησίον, ut *Br. Schol.* ad *Iliad.* τ'. v. 486. confer *Br. Schol.* ad *Odyſſ.* μ'. v. 63. MS. ὧνον habet, quod ego ὀφθαλμὸν feci, ut *Ovid.* Faſtor. l. IV. Ore micant *Tauri* ſeptem radiantia flammis Sydera. Vid. *Scaliger* in *Manilium*, qui *Plinium* reprehendit, quod & ille deceptus in Caudâ ponat *Tauri*.

273. * Ἀστέρων τὸ σύνολον χήμασι κεκμήκασιν) Hæc verba, malè olim omiſſa, ex 2 MSS. reſtituo. Huc refer *Theon* in *Arat*, p. 7.

VARIÆ LECTIONES.

263. Τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ') γρ. Ὀγδόατῳ δ' ἄρα πέμπτ' & ὀγδ. ὀγδόῳ πέμπτ', ut ad v. præcedentem.

Tum

Τὴν γὰρ δὴ μὲν ἄνωγε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ποντοπορεύεσθαι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.
Ἑπταδεκαίδεκα μὲν πλέεν ἤματα ποντοπορεύων,
Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
Γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῷ·
Εἴσατο δ', ὡς ὅτε ῥινὸν ὁμοιωθεῖεν πόντῳ.
Τόνδ' ἐξ Αἰθιόπων ἀνιὼν κρείων Ἐνοσίχθων,
Τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἴδεν· εἴσατο γάρ οἱ
Πόντου ἐπιπλείων· ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ μεταβέβλυσαν θεοὶ ἄλλως
Ἀμφ' Ὀδυσῆι, ἐμεῖο μετ' Αἰθιόπεσσιν ἐόντος·
Καὶ δὴ Φαιήκων γαίη ἀγχόθι, ἔνθα οἱ αἶσα
Ἐκφυγέειν μέγα πεῖρας ὀιζύος, ἣ μιν ἰκάνει·
Ἀλλ' ἔτι μὲν φημὶ ἄδην ἐλάαν κακότητος.
Ὣς εἰπὼν, σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον,

Etenim ipsam jusserat Calypso, diva dearum,
Ponto-navigare ad sinistram manum habentem.
Septendecim quidem navigabat dies iter faciens marinum,
Octodecimâ verò apparuerunt montes umbrosi
Terræ Phæacum, quâ proximum iter erat illi:
Apparebat verò, veluti scutum in obscuro ponto.
Hunc ex Æthiopum terrâ rediens potens Neptunus
E longinquo ex Solymorum montibus conspexit; visus enim erat ei
Pontum navigans: hic ergò efferbuit corde vehementius:
Movensque caput ad suum dixit animum,
" O Dii, profectò jam consultârunt dii aliter
" De Ulyssi, cùm ego apud Æthiopas essem:
" Atque adeò Phæacum terræ propè est: ubi ei fatum est
" Effugere magnam meam ærumnarum, quæ ipsum occupant.
" Verumtamen hîc ipsum puto satis miseriarum subiturum.
Sic loquutus coëgit nubes, & commovit pontum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

276. Τὴν γὰρ δὴ μὲν.] Περὶς τοῦτον γὰρ δὴ αὐτόν.

277. Ποντοπορεύεσθαι.] Περὶς τὸν θαλασσαῖον ἀφιπταμένῃ καὶ πλέοντι.

280. Ἄγχιστον δέ.] Τὸ ἐγγύτερον.

281. Εἴσατο δ' ὡς ὅτε ῥινόν.] Εἰ μὲ ῥινὸν ἀναγνωσίον ἴσως, ἐφάνη, ὡς ἀσπὶς, ὃ ἐστι θύρσα· εἰ δὲ ἐλινὸν, ἴσως συκῆ· οἱ δὲ λέγουσιν Ἰλυσιὸν ἐλινον λέγειν τὴν *αἰχλὸν· ἐφάνη δὲ, ὡς αἰχλὺς, ἡ γῆ. Εἴσατο.] Ἐφάνη, ἐδείκνυ.

283. Σολύμων.] Σόλυμα ὄρη τῆς Πισιδίας.

284. Κάρη.] Τὴν κεφαλὴν. Προτὶ ὃν.] Περὸς ἑαυτὸν. Μυησάσθαι.] Εἶπεν.

286. Μεταβέβλυσαν. Μετέγνωσαν.

289. Πείρας.] Ἤτοι τὸ τέρας, τὸ τέλος· ἢ τὸ λιμπάνειν καὶ ἀνιᾶσθαι.

290. Ἄδην.] Λιμὸς. Ἐλάαν κακότητος.] Κόρον χειῶν ἢ κακιῶν.

291. Συναγερεφέλας.] Πρὸς ἀνθρώπους πάντως πάντων ἐξουσίαν ἔχοντας.

N T O Æ.

283. Σολύμων ὀρέων ἴδεν· εἴσατο γάρ οἱ) *Florentin. Hervagian. Stephan. Castellion. Elzevirian.* Editt. ἴδεν habent, non sine Versûs detrimento: Legendum ἴδετ, ut *Lovaniana, Spondaniana* & *Romana Eustathii*; quare *Henr. Stephan* debuit saltem inter *Var. Lect.* hanc quoque agnoscere. *Solymi* autem Populus *Lyciæ* conterminus, ut *Pindari* Scholiast. ad Olympionic. 13. v. 129. à Monte *Solymo*, aliàs dicti *Pisidæ*, *Plinio* & *Stephano*. Vid. *Strabon.* & *Herodot.* l. 1. c. 173. *Eustath.* fol. 489. lin. 7.

288. Καὶ δὴ Φαιήκων γαίη χεδόν) Ὑπαυξητικὸν, Ὀδυσεύς ἐστιν. *Genitivus* & *Dativus* ad χεδὸν referuntur, hic potiùs γαίῃ legendum, quam γαίης ob σ' sequens in χεδόν. Vid. ad *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

281. *Ἀχλὺν, pro corrupto ἀρχὴν, vidit hic olim ponendum *Meric. Casaubon.* De reliquâ *Homeri* Editione, p. 66. quod & sequentia *Scholii* verba confirmant: etiam, ut nunc video. Duo MSS. nostra; quare ἀρχὴν rejicio. Lego, ἐλινὸν, pro ἐλισὸν, & ἔλινον, pro ῥινὸν ex *Hesychio*, Ἔλινον) Νίφος.

291. *Scholii* hujus verba per se satis obscura, ità explico. Meretur aliquis, quomodo *Neptunus* dicatur συναγεῖν νεφέλας, cùm *Jupiter* sit proprie νεφεληγερέτης; *Scholiastes* ait, Πρὸς ἀνθρώπους, οἱ πάντες ἴσοι

Variæ Lectiones.

278. Ἑπταδεκαίδεκα) γρ. ἑπτὰ δ' ἐς δέκα.

281. Ὡς ὅτε ῥινὸν) γρ. ὡς ὅτ' ἐρινὸν, *Br. Schol.* Vid. Not. in *Textum.*

283. Ἴδεν) γρ. εἶδεν, vid. Not. in *Textum.*

284. Ἐπιπλείων) γρ. ἐπιπλώων, *H. Steph.*

288. Γαίη χεδόν) γρ. γαίης χεδόν, γαῖα χεδόν. Nam γαίη male in *Nominat.*

289. Πείρας) γρ. πῖερ, *H. Steph.*

290. Φημὶ ἄδην) γρ. φήμ' ἄδδην, vid. ad ε'. v. 203.

Χερσὶ

Χερσὶ τέλαυναν ἐλάτῃ· πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας
Παντοίων ἀνέμων· σὺν δὴ νεφέεσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρεχθ' δ' ἠρανόθεν νύξ.
Σὺν δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἔπεσε, Ζέφυρός τε δυσαὴς,
Καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
Ὤ μοι ἐγὼ δειλὸς, τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
Δείδω, μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν,
Ἣ μ' ἔφαθ' ὃ πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
Ἄλγε' ἀναπλήσειν· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Οἷοισιν νεφέεσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι
Παντοίων ἀνέμων· νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
Τρὶς μάκαρες Δαναοὶ, καὶ τετράκις, οἵ τότ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες.
Ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
Ἤματι τῷ, ὅτε μοι πλεῖστα χαλκήρεα δοῦρα

Manibus tridentem capto: omnes verò concitavit procellas
Omnium ventorum; nubibus utique operuit
Terram simul & pontum; ingruebat adeò à cœlo nox.
Una Eurúsque Notúsque ruebat, Zephyrúsque vehemens,
Et Boreas frigidus, ingentem fluctum provolvens.
Et tunc Ulyssis solvebantur genua & amicum pectus;
Trissatusque dixit ad suum magnànimum animum,
" Heu me misérum, quid mecum tandem fiet?
" Vereor, ne jam omnia dea vera dixerit,
" Quæ me dicebat in mari, priusquam in patriam terram pervenirem,
" Dolores impleturum esse: ea certè nunc omnia perficiuntur.
" Qualibus nubibus coronat cælum latum
" Jupiter! commovitque mare! ingruunt verò procellæ
" Omnium ventorum: nunc mihi repositum certum exitium.
" Ter beati Græci & quater, qui quondam perierunt,
" Trojâ in latâ, Atridis gratificantes.
" Utinam ego debuissem mori, & fatum assequi
" Die illo, quando mihi plurimi ferratas hastas

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

292. Τέλαυναν ἐλάτῃ.] Εὐσεβεστέρως πρὸς τὸ κινῆσαι φέρεσθαι ἢ εἶχεν ἀκούειν. Ὀρόθυνεν.] Ἐπέτεινε, συνήγαγε.

294. Ὀρώρεχθ'.] Ἐκινεῖτο, παρωρμᾶτο. Νύξ.] Σκότος.

295. Δυσαής.] Δύσπνους, ἢ διὰ δυσμῶν πνέων· ἢ διπλῆς καὶ τὸ πνεῖν· καὶ γὰρ ἀναψυχὴ τὸ ἀνθρώπους.

296. Αἰθρηγενέτης.] Αἰθρίαν καὶ εὐδίαν ποιῶν· ἢ αἴθρῃ ποιῶν, ὅ ἐστι πάγῃ.

297. Λύτο.] Ἀντὶ τοῦ, ἐλύθη.

299. Δειλός.] Δείλαιος, δυσχής. Τί νύ μοι μήκιστα γένηται;] Τίνα μοι τούτων δύνασαι γλυκέως μείζονα κακὰ; πῶς ἂν ἀφ' ὧν οὐ γεύσεται, ἵν' ἡ μήκιστα, ἀντὶ τοῦ, πῶς μοι γένηται μηκάνη; οἱ δὲ, πῦ; πῶς; ὡς κακῶς. Τί νυ βέομαι; πῶς μοι τούτων δύνασαι μείζω γλυκέως κακά; Μήκιστα.] Μείζονα.

301. Ἔφατο.] Εἶπεν.

302. Ἀναπλήσειν.] Ἀναπληρώσειν.

303. Οἷοισιν.] Ὁποίοις. Περιστέφει.] Περιλαμβάνει, περικαλύπτει.

304. Ἐπισπέρχουσι.] Καταπείγουσι.

305. Νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.] Τοῦτό ἐστιν, ἀντὶ τοῦ, θανοῦμαι. *Σῶς.] Νημερτής.

307. Χάριν φέροντες.] Χαριζόμενοι.

N O T Æ.

297. Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα) Livius Andronicus in *Odyssea*, Igitur demùm *Ulyxi* cor fixit præ pavore. Vid. *Servium* in Æn. l. 1. v. 96. Vid. ad δ'. v. 703. ubi *Meibomii* Lectio explosa.

306. Τρὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις) Hos Versus à Puero *Corinthio* Patriæ suæ superstiti prolatos *Memmio* Victori lacrymas excussisse, memorat *Plutarchus*. *Virgil.* Æn. 1. v. 98. O terque quaterque beati, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

πάντων ἐξουσίαν ἔχουσιν. Ità *Minerva* in *Græcos ex Trojâ* redeuntes fulmine usa est. *Pallasne exurere classem Argivûm*, &c.

299. Τί νυ βέομαι, lego ex *Homer.* χ'. v. 431. non obstante MSto & Codd. *Impress.* qui legunt βίομαι.

305. Νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος) Τοῦτό ἐστιν, ἀντὶ θανοῦμαι, ita ex MS. *Σῶς, νημερτὴς, & hoc ex *Aloys.* MS.

VARIÆ LECTIONES.

295. Τ' ἔπεσε) γρ. τ' ἔπεσεν, & τὲ πίσυ, *H. Steph.* Ió. Δυσαὴς) γρ. δύσπνους, *Br. Schol.* ut per διπλῆς, &c. patet.

297. Δύτο) γρ. λῦτο, vid. ad δ'. v. 703.

299. Τί νυ) γρ. τίνα, *Br. Schol.* *Ibid.* Μήκιστα) γρ. μήκιστα, *Br. Schol.* & MS. *GC.*

308. Ὡς δὴ) γρ. ὡς δὴ, *H. Steph.*

Τρῶες ἐπέρριψαν θοὶ Πηλείωνι θανόντι.
Τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καί μιν κλέος ἦγον Ἀχαιοί.
Νῦν δέ με λιγυαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.
Ὣς ἄρα μὶν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα καλ' ἄκρης,
Δεινὸν ἐπηετανύμενον, θοὶ ᾗ χελίῳ ἐλέλιξεν.
Τῆλε δ' ἀπὸ σχεδίης αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δὲ
Ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δέ οἱ ἰσὸν ἔαξε
Δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα.
Τηλοῦ δ' σπεῖρον κὴ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ,
Τόνδ' ἄρ' ὑποδρυχα θῆκε πολὺν χρόνον· οὐδὲ δυνάθη
Αἶψα μάλ' ἀνακηθέειν, μεγάλῃ ὑπὸ κύματος ὁρμῇ·
Εἵματα γάρ ῥ' ἐδάρυπε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ·
Ὀψὲ δὲ δή ῥ' ἀνέδυ, θαλάσσης δ' ἐξέπτυσεν ἅλμην
Πικρήν, ἥ οἱ πολλὴ ἀπὸ κροτάφων κελάρυζεν.
Ἀλλ' οὐδ' ὡς σχεδίης ἐπελήθετο, τειρόμενός περ,
Ἀλλὰ μεθορμηθεὶς σὺν κύμασιν, ἐλλάβεθ' αὐτῆς·
Ἐν μέσῃ δ' ἵζανε, τέλος θανάτοιο ἀλεείνων.
Τὴν δ' ἐφορᾷ μέγα κῦμα κατ' ῥόον ἔνθα κὴ ἔνθα.
Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης φορέῃσιν ἀκάνθας
Ἀμπεδίον, πυκιναὶ δ' ἅμα νεῦς ἀλλήλῃσιν ἔχουσι·
Ὣς τὴν ἀμπέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα κὴ ἔνθα.

" Troës contorserunt circa Achillem mortuum;
" Tum fortitus essem parentalia, & meam gloriam celebrâssent Græci:
" Nunc me tristi morte decretum est perire.
Sic certe ipsum loquutum pepulit ingens fluctus à vertice,
Horrendùm irruens, invertítque prorsus ratem.
Longè verò à rate excidit, clavúmque
Ex manibus projecit, medium verò malum ei fregit
Horrenda commixtorum ventorum irruens procella.
Longè itaque velum & antenna incidit ponto,
Illum sub aquâ detinuit longo tempore; neque potuit
Valdè statim emergere, magni sub fluctûs impetu:
Vestes enim gravabant quas illi præbuerat diva Calypso.
Tandem tamen emersit, & ex ore evomuit salsuginem
Amaram, quæ ei copiosa à capite defluebat.
Sed neque sic ratis oblitus est, tametsi afflictus,
Verùm impetu facto in fluctibus apprehendit eam:
In medio autem sedit, finem mortis effugiens.
Hanc ferebat ingens fluctus per undarum impetum huc atque illuc.
Quemadmodum quoties autumnalis Boreas fert spinas
Per campos, densæ autem invicem cohærent:
Sic illam per mare venti ferebant huc atque illuc.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

310. Περὶ Πηλείωνι θανόντι.] Ἴσως ἀφ' τῷ Θέτιν, ἢ Ἀχιλλέως ἐμνήσθη.
311. Τῷ κεν.] Οὕτω δ' ἄν. Ἔλαχον.] Ἔτυχον, ἠξιώθην. Ἦγον.] Διέφερον, διεδίδοσαν.
312. Λιγυαλέῳ.] Ἀδέξῳ, ἢ ἀδυνάτῳ, ἢ τῷ δι' ὠδυνῶν. Εἵμαρτο.] Πέπρωτο. Ἁλῶναι.] Ἀποθανεῖν.
313. Ἔλασεν.] Ἔπαισεν, ἐπίκρυσεν, ἔπληξεν. Κατ' ἄκρης.] Καθ' κεφαλῆς· ἢ ἀντὶ τοῦ ὅλον· κὴ γὰρ, κατ' ἄκρας πόλιν ἑλεῖν, φασίν.
314. Ἐλέλιξεν.] Ἔσεισεν.
316. Προέηκεν.] Ἀφῆκεν, ἐξέβασεν.
318. Σπεῖρον.] Νῦν τὸ ἄρμφον.
319. Ὑπόδρυχα.] Ὑποβρύχιον· βάλοι δ' ἂν λέγειν τὰ καθειδυκότα εἰς τὸ ὕδωρ.
320. Ἀνακηθέειν.] Ἥτοι ἀνθιχεῖν, ἢ ἀνελθεῖν.
323. Κροτάφων.] Κεφαλῆς. Κελάρυζεν.] Μᾶλλον ἔχει ἔρρει.
324. Τειρόμενός περ.] Καὶ καθαπονούμενον.
325. Ἐλάβετο.] Ἐπιλάβετο, κατέσχεν.
326. Τέλος θανάτοιο | Τὸ θανατᾶν.
327. Καθ' ῥόον] Κατὰ τὸ ῥεῦμα.
328. Ὀπωρινός.] Ὁ ἐν τῷ καιρῷ τῆ ὀπώρας, ὅ ἐστιν ἐν τῷ θέρει πνέων. Φορέῃσι.] Φέρει, κυφίζει.
329. Ἔχουσι.] Ἀντέχοντα.

N O T Æ.

323. Κελάρυζεν) Ità *Textum* restituo, ità olim *Florentina*, *Aldina*, & *Lovaniana* &c. *H. Stephanus* κελάρυσε, per errorem prelì, & multa ejusmodi; hinc alii usque ad *Elzevir.* &c.

325. Ἐλλάβεθ' αὐτῆς) Vid. ad *Iliad. ε'.* v. 83. & ad *Odyss. η'.* v. 145. Ἐλλάβεθ', *Br. Schol.*

329. Ἀμπεδίον) *H. Steph.* ἀν πεδίον, nè notatâ aliâ *Lectione*; cùm tamen *Florentina* omnium vetustissima legat ἀμπεδίον, ut & *Aldina* & *Eustath.* & in sequenti Versu ἀμπέλαγος, quæ vera est *Lectio*, & in *Iliade* ferè perpetua, ut ad *Iliad. ε'.* v. 87.

330. Ἀμπέλαγος) Vid. ad Not. præcedent.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

323. Πολλὴ) γρ. πολλόν. *H. Steph.* *Ibid.* Κελάρυζεν) γρ. κελάρυσεν, *H. Steph.* Vid. Not. in *Textum.*

329. Ἀμπεδίον) γρ. ἀν πεδίον, vid. Not. in *Textum.*

330. Ἀμπέλαγος) γρ. ἀν πέλαγος, vid. ut supra.

Ἄλλοτε

Ἄλλοτε μὲν τε Νότος Βορέῃ προβάλεσκε φέρεσθαι,
Ἄλλοτε δ' αὖτ' Εὖρος Ζεφύρῳ εἴξασκε διώκειν.
Τόνδε ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἰνώ,
Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἦεν βροτὸς αὐδήεσσα,
Νῦν δ' ἁλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἔξ ἔμμορε τιμῆς.
Ἣ ῥ' Ὀδυσῆι ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγεα πάσχοντα,
Αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύσατο λίμνης·
Ἷζε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου, εἶπέ τε μῦθον,
Κάμμορε, πίπτε τοι ὧδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Ὠδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύεις;
Οὐ μὲν δή σε καταφθίσει, μάλα περ μενεαίνων.
Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν,
Εἵματα ταῦτ' ἀποδὺς, σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι
Κάλλιπ'· ἀτὰρ χείρεσσι νέων, ἐπιμαίεο νόστου
Γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι.
Ἔνθ' ἦ τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσαι

Interdum quidem Notus Boreæ objectabat, ut ferret,
Interdum vero rursus Eurus Zephyro cessit, ut persequeretur.
Hunc vidit Cadmi filia, pulchris-talis Ino,
Leucothea, quæ antè quidem erat mortalis terrestris;
Nunc vero maris in fluctibus deorum sortita erat honorem.
Hæc Ulyssem miserta erat vagabundum, dolores habentem;
Mergo verò assimilis volatu emersit è gurgite,
Seditque in rate, & ipsum sermone alloquuta est,
" Infelix, quid tibi sic Neptunus terram concutiens
" Iratus est ferociter, quòd tibi mala multa ingerit?
" Nequaquam tamen te perdet, licet hoc summoperè studens.
" Sed certè sic fac, videris mihi non desipere,
" Vestibus his exutis, ratem ventis ferre
" Derelinque; exterùm manibus natans quære reditum
" Ad terram Phæacum, ubi tibi fatum est effugere.
" Accipe etiam hanc vittam & sub pectore extendas

ΣΧΟΛΙΑ.

331. Προβάλεσκε.] Προβάλλετο. ΑΒΗ.

332. Εἴξασκε.] Παρεχώρει.

333. Τὸν δ' ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ.] Ἐλεεῖ αὐτὸν, ὡς ἀνθρωπον· γλυκυθήρ, Ἰνὼ, ἢ ὅτι ἦν φιλογύνης ὁ Ὀδυσσεύς· ἡ δὲ ἀφ' ἧς ἡ Αἰθραία ἐδυσώπησεν· οὐκ εἰκαιῶς δὲ τοῦ Ποσειδῶνι. Καλλίσφυρος.] Καλὰ σφύρα ἔχουσα, ὅ ἐστι πάνυ.

334. Λευκοθέη.] Λευκοθέα ἐκλήθη ἡ Ἰνὼ, διὰ τὸ ἁλὸς γενομένη, ὅ ἐστι δεσποινῶν, ἀφ' ἧς λεγομένης Λευκοῦ πεδίου τὸ Μεγαρέων. Αὐδήεσσα.] Ἦτοι ἀφθόγγους ἀφ' οὗ συμβάντος· ἢ ἐπεὶ οἱ ἀθάνατοι φωνήεντες ὡς τὰ ἄλλα ζῶα· πρὶν ἐδήεσσα.] Ἡ ἐπίγειος ποτε.

335. Ἐξέμμορε τιμῆς.] Μοῖραν ἔχει τιμῆς.

337. Αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ.] Σὺν πτερύγεσσιν, ὡς τὸν ὁρμὸν ἀπελλαττόμενον μή τι ἔτι κακὸν τῇ αἰθυίᾳ, ὡς ἡ Ἀθηνᾶ. Ὅρνις δὲ ὡς ἀετόπους διὰ τὸ, ἢ, Φλοιὸν εἰδομένη. αἰθυῖα δ εἶδος ὀρνέου θαλασσίου. Ποτῇ, ἢ ποτῇ.] Τῷ πτήσει, τῇ πτήσει.

340. Ὠδύσατο.] Ὠργίσθη. Ἐκπάγλως.] Πάνυ ἐξόχως.

341. Καταφθίσει.] Φθαρῆναι ποιήσει.

342. Ἔρξαι.] Ποίησον. ἀπαρέμφατον, ἀντὶ προστακτικῆς. Δοκείεις.] Δοκεῖς, νομίζῃς. Οὐκ ἀπινύσσειν.] Οὐκ εἶναι ἀσύνετον.

344. Καλλίπ.] Καταλίπωμεν, ἔασον. Νέων.] Νηχόμενον, κολυμβῶν. Ἐπιμαίεο.] Ἐφίεσο, ἐφικνοῦ.

345. Ἀλύξαι.] Ἐκφυγεῖν.

346. Τῇ.] Λαβὲ, δωρικῶς. Κρήδεμνον.] Κεφαλόσμηγμα. Τάνυσσαι.] Ἁπλῶσαι, ἀντὶ δὲ ἅπλωσον.

NOTÆ.

334. Ἣ πρὶν μὲν ἦεν βροτὸς αὐδήεσσα) Quùm neque ἦεν ἔσται, αὐδῆς ἐπελεύσεται, ut mox videbimus, suspicor hoc certè loco legendum, ἐδήεσσα, quam vocem *Br. Schol.* per τὸ ἐπίγειον exponunt. Hæc sane *Lectio* semper inter *Var. Lect.* numeratur, quoties in *Textu* αὐδήεσσα legitur; & ubi de Deâ inferiori dicitur, ut de *Circe*, *Calypsone*, & hâc *Leucotheâ*, videtur ideò dici; quòd hæ Deæ non utique *Cœlestes* essent, verùm *Terrestres*, aut certè *sublunares*: quare ἐδήεσσα non est hìc prorsus nihili habenda. Vox enim αὐδήεσσα æquè ad Cœlestes Deas refertur; quod semel hìc monco: est αὐδήεις, qui

VARIÆ LECTIONES.

333. Τόνδε ἴδεν) *γρ.* τόνδ' εἶδεν, *H. Steph.*

334. Αὐδήεσσα) *γρ.* ἐδήεσσα, *Br. Schol.* vid. Not. in *Textum*.

335. Θεῶν ἐξ ἔμμορε) *γρ.* θεῶν ἐξέμμορε, *Florentin. Lovan.* & *Br. Schol.*

337. Ποτῇ) *γρ.* ποτὶ, *Eustath.* MSS. *GC.* & *Aloysii*, *Br. Schol. H. Steph.*

338. Πολυδέσμου, εἶπέ τι μῦθον) *γρ.* καί μιν ὧδε μῦθον ἔειπεν, *Florentin. Lovan. Aldin.* & *H. Steph.*

342. Ἔρξαι) *γρ.* ἔρξον, *H. Steph.*

346. Στέρνοιο) *γρ.* στέρνοισι, *H. Steph.*

Ἄμβροτον· οὐδέν τοι παθέειν δέος, οὐδ' ἀπολέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπὴν χείρεσσιν ἐφάψεαι ἠπείροιο,
Ἂψ ἀποδυσάμενος βαλέειν εἰς οἶνοπα πόντον,
Πολλὸν ἀπ' ἠπείρου, αὐτὸς δ' ἀπὸ νόστιμα τεκμαίρεσθαι·
Ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν,
Αὐτὴ δ' αὖ ἐς πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα,
Αἰθυίῃ εἰκυῖα· μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν.
Αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
Ὤ μοι ἐγώ, μήπως μοὶ ὑφαίνησιν δόλον ἄλλον
Ἀθανάτων, ὅτε μὲ σχεδίης ἀπέλεσθαι ἀνώγῃ.
Ἀλλὰ μάλ' οὔπω πείσομ'· ἐπεὶ ἑκὰς ὀφθαλμοῖσι
Γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοὶ Φάτο φύξιμον εἶναι.
Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξω, δοκέῃ δέ μοι εἶναι ἄριστον·
Ὄφρ' ἂν μὺν κεν δέρατ' ἐν ἁρμονίῃσιν ἀρήρῃ,
Τόφρ' αὐτῇ μνέων ἠ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
Αὐτὰρ ἐπὴν δή μοι σχεδίην ἀφὸ κῦμα πνάξῃ,
Νήξομ'· ἐπεὶ οὐ μὺν πάρα φαινομένη ἀμείνων.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατ' φρένα ἠ κατ' θυμόν,
Ὦρσεν ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Δεινόν τ', ἀργαλέον τε, κατηφέα· ἤλασε δ' αὐτόν.
Ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἠΐων θημῶνα πνάξῃ

" Immortalem, neque tibi sic pati timor, neque perire.
" Porrò postquam manibus contigeris littus,
" Rursus resolvens projice in nigrum pontum,
" Longe à continente, ipse insuper seorsum aversus sis.
Sic utique loquuta dea vittam dedit;
Ipsa verò rursus in pontum ingressa est fluctuantem,
Mergo adsimilis; nigerque ipsam fluctus obtexit.
Cæterùm ipse hæsitabat perpessitius divus Ulysses,
Ingemiscensque dixit ad suum magnanimum animum,
" Heu mihi, nè quis mihi struat dolum alium
" Immortalium, quando me à rate descendere jubet.
" Veruntamen minimè parebo; quoniam longè ab oculis
" Terram ego vidi, ubi mihi dixit effugium esse:
" Sed sic faciam, videtur verò mihi esse optimum:
" Quamdiù sanè ligna in compagibus compacta persisterint,
" Tamdiù hic manebo & sustinebo dolores patiens:
" Cæterùm postquam mihi ratem fluctus discusserit,
" Natabo; nam nihil est in promptu excogitare commodius.
Dum ille hæc cogitabat in mente & in animo,
Excitavit ingentem fluctum Neptunus terræ-quassator,
Horrendúmque, gravem, & excelsum: impulit etiam ipsum.
Veluti autem ventus vehementer-spirans palearum arcervum conquassat

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

348. Ἐφάψεαι.] Ἐπιλάβῃ.
350. Πολλὸν ἀπ' ἠπείρου.] Ἵνα μὴ τὸ κῦμα σκεδάσῃ.
356. Ὑφαίνησιν.] Καταστευάζῃ.
358. Πείσομαι.] Πειθήσομαι.
359. Φύξιμον.] Φυκτόν.
360. Ἔρξω.] Ποιήσω.
361. Ἀρήρῃ.] Ἥρμοσται.
364. Νήξομαι.] Κολυμβήσω. Οὐ μὴν τι πάρεστι κρεῖττον ἀμείνων.] * Τοῦτο κρεῖττόν ἐστι μὴ πάρεστι νοῆσαι.
365. Ὥρμαινε.] Διενοεῖτο.
367. Κατηφέα.] Ὑψηλὸν, ἐπισφαλμένον καὶ καταπεπαλυμένον αὐτόν.
368. Ζαὴς.] Μεγάλως πνέων, πολύπνους. Ἠΐων.] Ἀχύρων, παρὰ τὸ ἰέναι ἐκ φέρεσθαι πολλοὶ ὁ καὶ τὰ βραίμασι καὶ ἐφόδια. Θημῶνα.] Σωρόν.

N O T Æ.

humanâ voce præditus, articulatè loquitur, ut ζ'. v. 125. Item *Canorus*, ut *Hesiod.* Μουσάων, αἵ τ' ἄνδρα πολυφραδέοντα πρῆσσι, θέσπιον, αὐδήεντα.

365. Ἕως ὁ) *Amphibrachys*, loco *Spondæi*, aut *Dactyli*, ut ad *Iliad.* α'. v. 193. Vid. ad *Var. Lect.*

368. Ἠΐων) Hæc vox διανάβας consideranda, τετσυλλάβως scribenda, ut v. 266.

NOTÆ IN SCHOLIA.

364. Οὐ μὴν τι πάρα φαινομένη ἀμείνων) * Τοῦτο κρεῖττόν ἐστι μὴ πάρεστι νοῆσαι. Hæc Verba cùm in *Aloysii* essent MSto, plenius exhibui *Textum*, ut utrinque essent Paria.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

356. Ἄλλον) γρ. αὖτε, *Florent. Aldin.* & *H. Steph.* Editt. & *H. Steph.* Cætera, ut nos.
359. Φύξιμος) γρ. Φεύξιμος, MS. GC. & MS. *Aloysii.* 365. Ὦρσεν ἐπὶ) γρ. ἔρσε δ' ἐπὶ, tum verò τὸ ἦ παείλκῃ, Omnes ferè Codd.

Καρφα-

Καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη·
Ὡς δ' αὖθ' ἕρματα μακρὰ διεσκέδασ'· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀμφ' ἑνὶ δούρατι βαῖνε, κέλητ' ὡς ἵππον ἐλαύνων,
Εἵματα δ' ἐξαπέδυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.
Αὐτίκα δ' ἱμάσθη μέγα φρόνιος ταύροιο·
Αὐτὰρ ὃ πρηνὴς ἀλὶ κάππεσε, χεῖρε πετάσας,
Νηχέμεναι μεμαώς· ἴδε δ' ἀρείων Ἐνοσίχθων,
Κίνησας δ' κάρη γρυτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν,
Οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἁλόα κῆτ' πόντον,
Εἰσόκεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγείης·
Ἀλλ' οὐδ' ὥς σε ἔολπα ὀιόσεσθαι κακότητος.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους,
Ἵκετο δ' εἰς Αἰγὰς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διός, ἄλλ' ἐνόησεν·
Ἤτοι τοὺς ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
Πάσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ βλησθῆναι ἅπαντας·
Ὦρσε δ' ἐπὶ κραπνὸν Βορέην, προὔ δ' κύματ' ἔαξεν,
Ἕως ὅγε Φαίηξιν φιληρέτμοισι μιγείη
Διογενὴς Ὀδυσσεὺς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
Ἔνθα δύω νύκτας, δύο δ' ἤματα κύματι πηγῷ
Πλάζετο· πολλὰ δέ οἱ κεφαλὴ προθόοντι ὄλεθρον.

Aridarum, quas quidem diſſipat alias aliò:
Sic ipſius tabulata longa diſperſit: porrò Ulyſſes
In unum lignum conſcendit, celeten ut equũ *divaricat. tibiis* impellens:
Veſtes verò exuit, quas ei præbuit diva Calypſo.
Statimque vittam ſub pectus extendit:
Et ipſe pronus in mare cecidit, manus extendens,
Natare cupidus; vidit verò potens rex Neptunus,
Movéaſque caput ad ſuum loquutus eſt animum,
" Sic nunc mala plurima paſſus erra per mare,
" Donec ad homines à-Jove-nutritos accedas:
" Sed neque ſic te ſpero floccifacturum ærumnas *tuas*.
Sic certè loquutus impulit pulchricomos equos;
Perveniſque ad Ægas, ubi ei inclytæ ædes ſunt.
Cæterùm Pallas, filia Jovis, alia cogitavit;
Atque aliorum ventorum obſtruxit vias;
Quieſcere verò juſſit, & conſopiri omnes:
Excitavit tamen velocem Boream, cùm fluctus priùs fregerat,
Donec ipſe Phæacibus rei-nauticæ ſtudioſis miſceretur
Inclytus Ulyſſes, morte & fato evitato.
Hìc duas noctes, duóſque dies in fluctu nigro
Errabat: ſæpéque ei cor ante oculos proponebat mortem.

ΣΧΟΛΙΑ.

369. Καρφαλέων.] Ξηρῶν. Διεσκέδασεν.] Διεσκόρπισεν. Ἄλλυδις ἄλλη.] Ἄλλα ἀλλαχόσε.

371. Κέλητ' ὡς ἵππον.] Ὡς κέλης, ὃ ἐστιν ὁ ἄζευκτος ἵππος. Βαίνει.] Περιβαίνεται. Κέλητος.] Μόνου ἵππου.

372. Ἐξαπέδυνεν.] Ἀπεδύσατο.

374. Πρμὴς.] Ἐπὶ πρόσωπον.

375 Νηχέμεναι.] Νήχεσθαι, κολυμβᾶν.

377. Ἁλόα.] Πλαοῦ.

379. Ὀιόσεσθαι κακότητος.] Ἐξυπλήσειν τὴν κάκωσιν, ἢ μέμψασθαι.

381. Αἰγὰς] Πόλιν τῆς Ἀχαΐας· οἱ δὲ νῆσον φασὶ τὴν Εὐβοϊκὴν, ἱερὰν Ποσειδῶνος.

383. Κατέδησε.] Κατέσχεν, *ἔπαυσεν. Κελεύθους.] Νῦν τὰς πνοάς.

385. Κραιπνόν.] Ταχὺν, ἢ ὀξύν. Προὔ δ' κύματ' ἔαξεν.] Κατέαξε τὰ τῶν ἄκρων *ἀνέμων κύματα· ἐπιφερῆ γὰρ, μεγάλα ὑπὸ κύματος ἀρθέντα.

388. Πηγῷ.] Οἱ μὲν γλωσσογράφοι, μέλανι καὶ ἰχυρᾷ· πῶς δὲ γαληναίῳ κρεῖσσον ἦν, εὐπαγεῖ καὶ εὐτραφεῖ ἐοικέναι;

389. Πλάζετο.] Ἐπλανᾶτο. προσεπίλαζε τῇ γῇ. Προπόσεσθ' ὀλέθρου.] Ἐν ὀφθαλμοῖς γὰρ φανερῶς εἶχε τὸν ἑαυτοῦ ἀπόλεσιν.

NOTÆ.

371. Κέλητ' ὡς ἵππον ἐλαύνων) De *Celete* Equo, Nos plura, *Pindar.* Prælect. IX. ferè ad finem.

NOTÆ IN SCHOLIA.

383. *Ἔπαυσεν) Pro ἔπαισεν lego, ex MSS.

385. Vocem *ἀνέμων, quæ haſtenùs deſiderabatur, reſtituo, ex *Euſtath.* fol. 1544. lin. 43. Ἤτοι τοὺς ἄκρων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους, τουτέστι, κύματα ὑπὸ αὐτῶν ἐγηρθέντα, καὶ πνοὰς αὐτῶν· μόνον τὸν Βορέαν εἴασεν ἔτι πνέειν. Confer ipſum *Poet.* v. 383.

389. Γὰρ, pro καὶ, lego.

VARIÆ LECTIONES.

369. Ἄλλη) γρ. ἄλλη, vid. Not in *Schol.* ad v. 71.

385. Κύματ' ἔαξεν) γρ. κύματα ἄξεν, *Dionyſ. Halic.* Vit. *Hom.*

386. Ἕως ὅγε) γρ. ἕως ὅτε, *H. Steph.* &, ὡς ὅτε.

388. Δύο δ') γρ. δύο τ', *H. Steph.*

Ἀλλ'

390 Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
Καὶ τότ' ἔπειθ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, νηδὲ γαλήνη
Ἔπλετο νηνεμίη· ὁ δ' ἄρα σχεδὸν εἰσιδε γαῖαν,
Ὀξὺ μάλα προϊδών, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς.
Ὡς δ' ὅταν ἀσπάσιος βίοτος παίδεσι φανείη
395 Πατρὸς, ὃς ὀν νόσῳ κεῖται κρατερὰ ἄλγεα πάσχων,
Δηρὸν τηκόμενος, στυγερὸς δέ οἱ ἔχραε δαίμων,
Ἀσπάσιον δ' ἄρα τόν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
Ὡς Ὀδυσῆι ἀσπαστὸν ἐείσατο γαῖα καὶ ὕλη·
Νῆχε δ', ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι·
400 Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
Καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσι θαλάσσης·
Ῥόχθεε γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο
Δεινὸν ἐρευγόμενον· εἴλυτο δὲ πάντ' ἀλὸς ἀχνὴ·
Οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες, νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπίωγαί,
405 Ἀλλ' ἀκταὶ προβλῆτες ἔσαν, σπιλάδες τε, πάγοι τε.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
Ὤ μοι· ἐπειδὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι

Sed quando jam tertiam diem pulchricoma adduxit aurora,
Deinde tunc ventus quidem quievit, atque serenitas
Erat tranquilla; ipse verò propè conspexit terram,
Valdè acutè prospiciens, à magno fluctu levatus.
Ut autem desiderata vita filiis appareat
Patris, qui morbo decumbit immeasos dolores patiens,
Diù contabescens, infestus autem ei ingruit deus:
Optatò quidem hunc dii à morbo liberârunt:
Sic Ulyssi optatò apparuit terra & sylva.
Natabat verò, nitens pedibus continentem conscendere;
Sed cùm tantum abesset, quantum auditur clamans,
Illicò sonitum audivit ad scopulos maris,
Murmurabat enim ingens fluctus ad aridam continentis
Horrendùm eructans, obducta verò erant omnia maris aspergine:
Non enim erant navium portus capaces, neque secessus,
Sed littora projecta erant, scopulique saxaque.
Tunc Ulyssi soluta sunt genua & charum cor,
Ingemiscensque dixit ad suum magnanimum animum,
" Heu mihi; postquam terram insperatam dedit videre

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

392. Νηνεμίη.] Ἥσυχος, χωρὶς πνοῆς.
393. Ἀρθείς.] Ἐπαρθείς, κυφιωθείς.
394. Βίοτος.] Βίος, ζωή.
395. Κρατερά.] Ἰσχυρά. Ἄλγεα.] Νῦν ὀδύνας.
396. Ἔχραε.] Ἐπέσκηψεν, ἢ ἐπιβάρησεν, ἢ μᾶλλον ἐπῆλθεν.
397. Κακότητος.] Τῆς κινδύνου τοῦ νόσου.
398. Ἀσπαστόν.] Ἐπιθυμητόν.
399. Νῆχε.] Ἐνήχετο, σκολύμβα.
400. Ἀπῆν.] Ἀφειστήκει. Ὅσσον τε γέγωνε βοήσας.] Ὥστε ἐξακούειν γυμνὸν βοήσαντα.
401. Σπιλάδεσι θαλάσσης.] Ὑφάλοις πέτραις.
402. Ῥόχθεε.] Ποιὸν ἦχον ἀπετέλει. Ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο.] Πρὸς τὸ ξηρὸν τῆς γῆς· λείπει δὲ τὸ πετρῶδες τῆς ἀκτῆς.
403. Ἐρευγόμενον.] Μετὰ ἤχου ἀποβάλλον, * ἐκβρασσόμενον. Εἴλυτο.] Ἐκαλύπτετο. Ἀλὸς ἀχνὴ] Τῇ λεπτομερεστάτῃ δὲ ἀφρῷ, ἢ τῇ ἀκροθαλασσίᾳ.
404. Νηῶν ὄχοι.] Οἱ συνέχοντες τὰς ναῦς· ἢ ἐφ' ὧν ὀχοῦνται καὶ ἀναπαύονται αἱ νῆες. Ἐπίωγαί.] Οἱ αἰγιαλοὶ ὀκίμβλῳ ἔχοντες τόπον· ἢ αἱ ἐξοχαὶ ἢ οἱ πλατεῖς αἰγιαλοί.
405. Ἀκταί.] Ἐξοχαί. Προβλῆτες.] Αἱ προβεβλημέναι τῆς θαλάσσης πέτραι. Σπιλάδες] Αἱ διεχισμέναι καὶκοιλωμέναι πέτραι, ὑπὸ τῆς πλήξεως τῶν κυμάτων. Πάγοι.] Οἱ ὀξεῖς τόποι, αἱ πετρώδεις ἐξοχαί, ἢ εἰς ὕψος ἀνέχουσαι πέτραι, ἀναπεφυκότες τόποι.
408. Ἀελπέα.] Ἀνέλπιστον.

N O T Æ.

402. Ξερὸν ἠπείροιο) Pro ξηρὸν, per *Ionicam* συναλοιφὴν, ut *Anacreon*, v. 1267. ῥίγος, pro ῥῆγος, & v. 1272. λοπὸς, pro λῶπος.

403. Εἴλυτο δὲ πάντ' ἀλὸς ἀχνὴ) Cùm ab omnibus *Scholiastis* ἀχνὴ exponatur, ut *Dativus*, & πάντα sit *Nominativus*, mirum, à Nemine hactenùs scriptum, ut *Dativum*; quod nunc fieri curatum à nobis.

406. Καὶ τότ' Ὀδυσῆος) Vid. ad v. 297.

NOTÆ IN SCHOLIA.

403. * Ἐκβρασσόμενον lego, pro corrupto ἐκβαζόμενον, ex 2 MSS.

404. Σκέπας, pro σκέπλην, lego, ex *Aloysio*.

Variæ Lectiones.

397 Ἀσπάσιον) γρ. ὡσπαίσιον. *Florent. Lov. H. Steph.*
398. Ὀδυσῆι) γρ. Ὀδυσεῖ, ut σ'. v. 157.
403. Ἄχνη) γρ. ἄχνη, vid. Not. in *Textum*.
406. Λύτο) γρ. λῦτο, vid. suprà, ad v. 297.

Ζεὺς,

Ζεὺς, ἠ δὴ τόδε λαῖτμα διαμήξας ἐπέρησα,
Ἔκβασις ὅππη φαίνεθ' ἁλὸς πολιοῖο θύραζε·
Ἔκτοθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
Βέβρυχεν ῥόθιον, λιαὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη,
Ἀξίβαθὴς δὲ θάλασσα· ἠ ὅππως ἐπὶ πόδεσσι
Στήμμαι ἀμφοτέροισι, ἠ ἐκφυγέειν κακότητα,
Μήπως μ' ἐκβαίσασα βάλῃ λίθακι ποτὶ πέτρῃ
Κῦμα μέγ' ἁρπάξαν, μελέη δέ μοι ἔσσετ' ὁρμή.
Εἰ δέ κ' ἔπι ποσσὶν παραμήξομαι, ἤν πῃ ἐφεύρω
Ἠϊόνας τε παραπλῆγας, λιμένας τε θαλάσσης,
Δείδω, μή μ' ἐξαῦτις ἀναρπάξασα θύελλα
Πόντον ἔπ' ἰχθυόεντα φέρῃ, βαρέα τενάχουσα,
Ἦ ἔπι μοὶ ἠ κῆτος ἐποτρύνῃ μέγα δαίμων
Ἐξ ἁλὸς, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·
Οἶδα γὰρ, ὡς μοι ὀλώδυσατο κλυτὸς Ἐνοσίγαιος.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατ' φρένα ἠ κατ' θυμὸν,
Τοφρά δὲ μὶν μέγα κῦμα φέρεν τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτήν.
Ἔνθ' ἀπὸ ῥινός τε δύφθη, σύν τ' ὀστέ' ἀράχθη,
Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἀμφοτέρῃσι δ' χερσὶν ἐπεστύμβη λάβε πέτρης,
Τῆς ἔχετο τενάχων, εἷως μέγα κῦμα παρῆλθε.

"Jupiter, atque adeò has undas sulcans penetravi,
"Egressus nusquam apparet ex mari cæco foras:
"Extra enim saxa acuta, undique etiam fluctus
"Fremit impetuosus, planáque eminet petra:
"Propè autem profundum mare; &c. nullo modo licet pedibus
"Consistere ambobus, & effugere arumnas,
"Nè fortasse egredientem jactet ad lapidosam rupem
"Fluctus magnus abripiens, vanus verò mihi erit conatus.
"Sin adhuc ultrà natabo, si alicubi inveniam
"Littoráque obliqua, portusque maris,
"Vereor, nè me rursus abripiens procella,
"Pontum in piscosum auferat, gravitèr ingemiscentem;
"Aut etiam mihi & cetus immittat magnum deus
"Ex mari, qualia plurima nutrit clarus Amphitrite:
"Novi enim, quàm mihi infensus est inclytus Neptunus.
Dum ille hoc deliberabat in mente & in animo,
Interea ipsum magnus æstus tulit ad asperum littus.
Ibi sanè cutis esset lacerata, simúlque ossa fracta,
Nisi in mentem indidisset dea cæsia Minerva:
Ambabus igitur manibus irruens apprehendit petram,
Quam amplectebatur ingemiscens; donec ingens fluctus præteriisset.

ΣΧΟΛΙΑ.

412. Βέβρυχεν.] Ἠχεῖ, βοᾷ, βρέμει, βρυχᾶται. Ῥόθιον.] Ἀπὸ τῆς κυκλώσεως ἤγουν τὸ συμφαινόμενον, ἢ ῥοίζῳ φερόμενον. ἠ ἁρμηλιόν. Λιαὴ] Ἡ λεία ἢ ὁμαλή. Ἀναδέδρομε.] Ἀνατείνει, αἴνησιν εἰς ὕψος.

413. Ἀξίβαθὴς.] Ἡ ἐγγὺς τῆς γῆς βαθὺς ἔχουσα.

415. Λίθακι.] Διχῶς πέτρᾳ· ὑποπλωκυίᾳ τῇ θαλάσσῃ, ἢ ἐξεχούσῃ.

416. Μελέη.] Ματαία.

418. Ἠϊόνας] Α χαλεῖς. Παραπλῆγας.] Τὰς ὑπλαγίας ἠ ὑχὶ ἀπαρὰ, ἢ ὁμαλὰς τόπους· παῖς ὃ τὰς ἀπὸ κυμάτων παραπλησιομένους λιμένας, ἐπηβολικῶς.

419. Θύελλα.] Ἀνέμων συστροφή.

420. Σπεράχουσα.] Σπεράζουσα.

422. Ἀμφιτρίτη.] Ἀπὸ δὲ δαίμονος ἡ θάλασσα.

423. Ὠδύσατο.] Κεχόλωται. ὠργίσθη.

426. Ῥινός.] Δίρμα. Δρύφθη.] Ἀπεδάρη, ἐξεσπάσθη. ἐξιόθη. Ἀράχθη.] Σωστέλβει ἢ ἐρράγη.

428. Ἐπεστύμβη.] Ἐφορμήσας. Λάβε.] Ἔπιασε λαβέσθαι.

429. Σπεράχων.] Σπεράζων.

NOTÆ.

416. Ἔνθ' ἀπὸ ῥινός τε] *Florentina* Lectio, de quâ ad *Var. Lect.* nequaquam stabit, nisi vel τὲ rejiciatur, vel prior δὲ ἀπὸ ῥύφθη *communis* fiat: alias ῥινὸς admitti poterit, cum τῇ καὶ subintellecto, ut τὸ ὀστέον quoque; & *Lectio* erit minimè contemnenda; & paulò pòst, v. 435. Ῥινοὶ ἀπεδύφθεν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

415. Ὑποπλωκυίᾳ, lego, pro ὑποπλωμίνῃ, ex 2 MSS.

418. Παραπλῆγας) Hoc *Scholion* emendo & suppleo, ex *Aloysii* MS.

VARIÆ LECTIONES.

415. Λίθακι ποσὶ πέτρῃ) γρ. λίθακι ποτὶ πέτρῃ, non æquè bene.

416. Ἔνθ' ἀπὸ ῥινός τε δρύφθη) γρ. ἴσθι κ' ἀπὸ ῥινὸς τὲ δρύφθη, *Florent. Aldin. Lovan. Hervag.* Vid. Not. in *Textum.* *Ibid.* Σύν τ' ὀστέ' ἀράχθη) γρ. σὺν δ' ὀστέ' ἀράχθη. Edit. *Eustathii Romana.*

Καὶ

Καὶ τὸ μὲν ὣς ὑπάλυξε· παλιῤῥόθιον δέ μιν αὖτις
Πλῆξεν ἐπεσσύμενον, τηλῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ.
Ὡς δ' ὅτε πτελύποδος, θαλάμης ἐξελκομένοιο,
Πρὸς κοτυληδονόφιν πυκιναὶ λάϊγγες ἔχονται·
Ὣς τῦ ποδὸς πέρηισι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
Ῥινοὶ ἀπέδρυφθεν· τὸ δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν.
Ἔνθα κε δὴ δύσμορος ὑπὲρ μόρον ὤλετ' Ὀδυσσεύς,
Εἰ μὴ ἐπιφροσύνῃσι δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Κύμαλος ἐξαναδύς, τά τ' ἐρεύγεται ἤπειρόνδε,
Νῆχε παρὲξ ἐς γαῖαν ὀρώμενος, εἴπῃ ἐρεύροι
Ἠϊόνας τε παραπλῆγας, λιμένας τε θαλάσσης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατ' ὦμα καλλιρόοιο
Ἷξε νέων, τῇ δή οἱ ἐείσατο κῶς ἄριστος,
Λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο·
Ἔγνω δὴ προσρέοντα, καὶ εὐξάμενος κατὰ θυμὸν,
Κλῦθι, ἄναξ, ὅστις ἐσσί· πολύλλιτον δέ σ' ἱκάνω,
Φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἀπειλάς.
Αἰδοῖος μὲν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Ἀνδρῶν ὅστις ἵκηται ἀλώμενος, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν
Σόν τε ῥόον, σά τε γούναθ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας.

Et hunc sic effugit: revertens autem fluctus ipsum rursus
Percussit irruens, longéque ipsum injecit ponto.
Sicut Polypodis, è suo domicilio extracti,
Acerabulis multi lapilli adhærescunt:
Sic hujus ad scopulum fortibus à manibus
Cutis lacerata erat; hunc verò ingens fluctus obtexit.
Ibi tandem infelix præter fatum obiisset Ulysses,
Nisi prudentiam indidisset cæsia Minerva:
Ex fluctu emergens, quà propellitur ad littus,
Præternatabat in terram circumspiciens, ficubi inveniret
Littoraque fluctibus percussa, portúsque maris:
Sed quando nunc fluvii ad ostia pulchrifluentis
Pervenit natans, ubi ei visus est locus optimus,
Æquabilis & vacuus à petris, & receptio erat à ventis;
Agnovit fane profluentem, & supplicavit suo in animo,
" Audi, rex, quisquis es; exoptatissimum enim ad te venio,
" Fugiens ex ponto Neptuni minas.
" Venerabilis quidem est etiam immortalibus diis,
" Ex hominibus quicunque venerit errans, quemadmodum ego nunc
" Ad tuum fluentum, tuáque genua accedo, plurima passus.

ΣΧΟΛΙΑ.

430. Ὑπάλυξεν.] Ἐξέφυγεν. Παλιῤῥόθιον.] Παλινόρμητον, εἰς τὰπίσω φερόμενον, ὃν δ' ἀντικρὺ ῥοιζῶς.
431. Ἐπεσσύμενον.] Ἐπελθὸν τὸ κῦμα.
432. Πτελύποδος.] Τῦ ὀκτάποδος· εἶδος δὲ ἰχθύος ὁ ὀκτάπους. Θαλάμης.] Φωλεᾶς, καβάσεως.
433. Πρὸς κοτυληδονόφιν.] Πρὸς ταῖς κοτυληδόσι. κοτυληδόνες δέ εἰσιν αἱ τῶν πολύποδος πλεκτάναι, συνεπῶς δὲ * προσβάλλει. Πυκναί.] Πυκναὶ, συνεχεῖς. Λάϊγγες.] Μικραὶ λιθάρια, ἢ μικραὶ ψῆφοι.
435. Ῥινοί.] Τὰ δέρματα. Ἀπέδρυφθεν.] Ἀπεδρύφθησαν, ἀπεσπάσθησαν, ἀπεξέσθησαν.
436. Δύσμορος.] Ἀθλιος.
437. Ἐπιφροσύνῃσι.] Σύνεσιν, ἐπίνοιαν.
438. Ἐξαναδύς.] Ἀναλθών. Ἐρεύγεται.] Μετ' ἦχου προσφέρεται.
441. Στόμα.] Τῷ εἴσοδον. Καλλιρόοιο.] Καλὰ ῥεύματα ἔχοντος.
442. Ἷξε.] Ἀφίκετο, παρεγένετο. Χῶς.] Τόπος.
443. Σκέπας.] Σκέπη.
444. Ἔγνω.] Ἐθαύμασε· ἢ ἤδεσε.
445. Πολύλλιτον.] Πολυλιτάτευτον.
446. Ἐπειλάς.] Ἀπειλάς.
448. Ἱκάνω.] Ἱκετεύω.
449. Ἱκάνω.] Αντὶ δὲ ἱκετεύω.

NOTÆ.

445. Κλῦθι, ἄναξ, ὅς' ἐσσὶ) *Florent. Aldin. Lovan.* & *Hervagian.* ὅστις ἐσσὶ legunt, & *Christoph. Wase*, de *Senario*, c. 2. p. 13. defendit, nescius, ὅπις dici posse ποινηλικώτερον, ut notamus ad *Iliad.* γ'. v. 279. Verùm *H. Stephanus* hìc legit, ὅς' ἐσσί.

NOTÆ IN SCHOLIA.

433. Πρὸς κοτυληδονόφιν) In fine *Scholii*, * προσβέβληκε, lego, ex MS. GC. pro προσβίβληκε.

VARIÆ LECTIONES.

445. Ὅς' ἐσσὶ) γρ. ὅστις, & ὅπις, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Πολύλλιτον) γρ. πολύλλιτος olim in pluribus; verùm *Eustathius*, & *H. Stephan.* Lectionem πολύλλιτον agnoscunt, & *Seberus*, MS. *Schol. Aloysii*, *Br. Schol.* Edit. *Aldin. Hervag.* & *Hesychius*, Sensu etiam postulante.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ· ἱκέτης δέ τοι εὐχομαι εἶναι.
Ὣς φάτ'· ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἑὸν ῥόον, ἔσχε δὲ κῦμα·
Πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνιον· ᾧ δ' ἐσάωσεν
Εἰς ποταμοῦ προχοάς· ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γοῦνα ἔκαμψε,
Χεῖράς τε στιβαρὰς· ἀλὶ γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
Ὠίδησε δὲ πόντος· θάλασσα δὲ κήκιε πολλὴ
Ἂν δόμα τε, ῥῖνάς τε· ὁ δ' ἄπνευστος καὶ ἄναυδος
Κεῖτ' ὀλιγοπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἵκανεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
Καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἕο λῦσε θεοῖο·
Καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἁλιμυρήεντα μεθῆκεν,
Ἄψ δ' ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ ῥόον· αἶψα δ' ἄρ' Ἰνὼ
Δέξατο χερσὶ φίλῃσιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθείς
Σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
Ὤ μοι ἐγώ, τί πάθω; τί νύ μοι μήσατα γένηται;
Εἰ μέν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάξω,
Μή μ' ἄμυδις πίπτῃ τε κακὴ καὶ θῆλυς ἔέρση,
Ἐξ ὀλιγοπελίης, δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν·
Αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέῃ ἠῶθι πρό.
Εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην,

" Verum miserere, rex, supplex enim tibi esse profiteor.
Sic ait; ille continuò sedavit suum fluentum, continuit & fluctum:
Et ante eum fecit tranquillitatem, & servavit eum
Ad fluvii ostia: ille verò utrunque genu flexit
Manúsque fortes; mari enim affligatus erat eharum cor.
Tumebat verò corpore toto, mare autem manabat copiosum,
Per ósque narésque; ille adeò absque anhelitu & voce
Jacebat animo deficiens; vehemens etenim ipsum defatigatio invaserat.
Sed postquam respiravit, & in mente animus collectus est,
Tum cerè vittam à se solvit deæ,
Et ipsam fluvium in salsuginosum immisit,
Retro igitur *illam* ferebat ingens fluctus per aquæ-decursū: statimq; Ino
Suscepit manibus charis: ille verò ex fluvio secedens
Junco recubuit, osculatusque est almam tellurem.
Ingemiscens mox dixit ad suum magnanimum animum,
" Heu mihi, quid patiar? quid mecum tandem fiet?
" Siquidem in fluvio *per* difficilem noctem excubias egero,
" *Timeo*, nè me simul frigus malum & vegetans ros,
" Præ imbecillitate, conficiat afflictum animo;
" Aura enim ex fluviò frigida spirat matutino tempore.
" Si verò ad clivum conscendens & umbrosam sylvam

ΣΧΟΛΙΑ.

450. Ἐλέαιρε.] Ἐλέησον. Εὔχομαι.] Νῦν, λέγω.
451. Ἔσχε.] Ἐπέσχε, ἔπαυσεν.
453. Πρόσθε.] Τὰ εἰς θάλασσαν τῶν ποταμῶν στόμα· τὰς προχοάς.
454. Δέδμητο.] Ἐδεδάμαστο. Ἀλὶ γὰρ δέδμητο.] Τῇ θαλάσσῃ κατεπτοημένῃ ἦν.
455. Ὠίδησε.] Ἔνιοι, ᾄδησεν ὄγκῳ. Κήκιε.] Κατηφεῖ, ἀνεφέρετο.
456. Ἄπνευστος.] Μὴ ἀναπνέων. Ἄναυδος.] Ἄφωνος.
457. Ὀλιγοπελίων.] Ὀλιγοψυχῶν. Ἵκανεν.] Νῦν, συμβαίνει.
460. Ἁλιμυρήεντα.] Ἐπιθαλασσίδα, τὰ εἰς θάλασσαν
ἐξερευγόμενον. Μεθῆκεν.] Ἀφῆκεν.
462. Δέξατο.] Ἔλαβεν. Λιασθείς.] Χωρισθείς.
463. Σχοίνῳ.] Εἴδος πόας, ᾗ χοῖνος. Ὑπεκλίνθη.] Ἐπέπεσεν. Κύσε.] Καταφίλησεν.
466. Δυσκηδέα.] Χαλεπὴν, κακοπαθῆ.
467. Ἄμυδις.] Ὁμοῦ. Πίπτῃ τέ.] Ἡ πάχνη, καὶ ἀντίφρασιν, ἢ τὸ ἐωθινὸν ψῦχος. Θῆλυς.] Θαλερὸν. Ἔέρση.] Δρόσος.
468. Ὀλιγοπελίης.] Ὀλιγοψυχίας. Κεκαφηότα.] Ἐκπεπνευκότα, ἢ κεκακωμένον.
469. Αὔρη.] Πνοή. Ἠῶθι πρό.] Πρὸ ἡμέρας.
470. Κλιτύν.] Τὴν ὑψηλὴν πρόσβασιν ἢ ὄρους. Δάσκιον.] Δασύσκιον.

NOTÆ.

467. Θῆλυς ἔέρση) Vid. ad *Iliad.* ε'. v. 776.

NOTÆ IN SCHOLIA.

455. Ὠίδησε δὲ πόντος) Ἔνιοι ᾠδῆς οὐ ὄγκῳ, lego, Ἔνιοι, ᾄδησεν ὄγκῳ. Videtur autem sub voce ἔνιοι, *Varia Lectio* latere, ut Ἔνιοι, ὄγκῳ δὲ ᾠδήσασκε. Judicent alii.
457. Ὀλιγοψυχῶν) Lego, pro ὀλιγοψύχων.

VARIÆ LECTIONES.

455. Ὠίδησε δὲ) γρ. ᾄδησε, *Eustath.* fol. 1541. lin. 62. & ᾠδήσατο, *Br. Schol.* vid. Not. in *Schol.*

Θάμνοις ἐν πυκινοῖσι καθεσδέμεν, εἴ με μετείη
Ῥῖγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,
Δείδω, μὴ θηρσὶν ἕλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.
Ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
Βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ὕλην· τὴν δ' ἀχεδὸν ὕδατος εὗρεν
Ἐν περιφαινομένῳ, δοιὼ δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνω,
Ἐξομόθεν πεφυῶτε· ὁ μὲν, φυλίης, ὁ δ' ἐλαίης.
Τὼ μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διαΐσσει μάλα μάλοις ὑγρὸν ἀέντων,
Οὐδέποτ' ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
Οὔτ' ὄμβρος διαπέρησε· διαμπερές· ὡς ἄρα πυκνοὶ
Ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδίς· ὃν ὑπ' Ὀδυσεὺς
Δύσετ'· ἄφαρ δ' εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλῃσιν
Εὐρεῖαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἤλιθα πολλή,
Ὅσσον τ' ἠὲ δύω, ἠὲ τρεῖς ἄνδρας ἐρύσθαι
Ὥρῃ χειμερίῃ· εἰ καὶ μάλα πὴρ χαλεπαίνοι.
Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσεύς,
Ἐν δ' ἄρα μέσῃ λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων·
Ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ,
Ἀγρῷ ἐπ' ἐσχατιῆς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,

" Arbuſtis in denſis dormiero, etiamſi cetiet
" Frigus & laſſitudo, jucundus vero mihi ſomnus irrepat,
" Vereor, ne feris laceratio & præda fiam.
Sic ſanè ei deliberanti viſum eſt ſatiùs eſſe:
Feſtinabat ire ad ſylvam; hanc autem prope aquam invenit
In circumſpicuo loco; duo ſanè ingreſſus eſt arbuſta,
Una adnata; hoc quidem oleaſtri, alterum autem oleæ.
His neque ventorum perflat vis humida ſpirantium,
Neque unquam ſol lucens radiis percuſſit,
Neque imber penetrabat penitùs; ſic ſanè denſa
Invicem creverunt alternatim intertexta, quæ Ulyſſes
Subiit: ſtatim verò cubile meſſuit manibus ſuis
Latum: foliorum enim erat copia affatim ingens,
Quantum ad duos, vel tres viros tegendos *ſat eſſet*
Tempore hyberno, etiamſi potiſſimum ſæviat.
Illum quidem videns lætatus eſt patiens divus Ulyſſes;
In medio autem cubuit, copiámque ſuperingeſſit foliorum.
Quemadmodum cùm quiſpiam torrem cinere abſcondit nigro
In domo in agro longe-remoto *ſitâ*; cui non adſunt vicini alii,

ΣΧΟΛΙΑ.

471. Θάμνοις.] Δασέσι φυτοῖς. Καθεδεῖσθαι.] Καθεύδησαι, κοιμηθῆναι. Μετείη.] Εἴη.

474. Κίρδιον.] Ὠφέλιμον, κρεῖττον. Φρονέοντι.] Βουλευομένῳ.

476. Περιφαινομένῳ.] Περιεφαινομένῳ· ἐφ' ὃν τόπον οὐκ ἔστιν ὕλη, ἀλλὰ μόνον θάμνος· τὸ δὲ περὶ αὐτὸν, ψιλόν.

477. Ἐξομόθεν.] Ἐκ δὲ αὐτῆς τόπου. Πεφυῶτε.] Πεφυκότε, ἀναδεδομένω. Φυλίης.] Εἴδος ἐλαίας τῆς καλλιφύλλου, φυλίας.

478. Διαΐσσει.] Διαπνεῖ, δίεισιν. Ἀέντων.] Πνεόντων.

481. Ἔφυν.] Ὑπῆρχον, ἐπεφύκεσαν. Ἐπαμοιβαδίς.] * Ἐπιπεπλεγμένοι ἀναλλάξ.

482. Δύσετο.] Ἐπέδυ, εἰσεπήλθεν. Ἐπαμήσατο.] Ἐπεσπάσατο, ἐπεσώρευσεν, ἐπέβαλεν.

483. Χύσις.] Ἀθροισις, πλῆθος. Ἤλιθα.] Ἀθρόως, δαψιλῶς.

484. Ἐρύσθαι.] Ῥύσασθαι, σῶσαι, φυλάξαι.

485. Ὥρῃ χειμερίῃ.] Ἐν τῇ δὲ χειμερίῳ ὥρᾳ. Χαλεπαίνοι.] Χαλεπῶς κατὰ ῥίγους λέγεται.

487. Λέκτο.] Ἐκοιμᾶτο.

488. Δαλὸν.] Διάπυρον ξύλον. Σποδιῇ.] Κονίᾳ, σποδῷ.

489. Ἐπ' ἐσχατιῆς.] Ἐπ' ἐσχάτων μερῶν.

NOTÆ.

474. Δοάσσατο.] Ἐδόκησε. Vid. infrà ad ζ'. v. 242. in Δόασθε.

NOTÆ IN SCHOLIA.

481. * Ἐπιπλεγμένοι, pro corrupto ἐπιπλεγμένοι.

VARIÆ LECTIONES.

471. Εἰ μὲ) γρ. εἴ κε, *H. Steph.*

477. Ἐξομόθεν) γρ. ἐξ ὁμόθεν, *Euſtath.* fol. 240. lin. 21.

478. Διαΐσσει) γρ. ἀφῇ, *Dionyſ.* Halicarn. Vit. *Homeri*, §. 14. *Æolicumque* dicit, pro ἀφεῖ.

479. Οὐδέποτ' ἠέλιος) γρ. οὐδ' αὖ ἠέλιος, *H. Steph.*

482. Εὐνὴν) γρ. ὕλλον, *Euſtath.* fol. 240. lin. 8.

489. Ἐπ' ἐσχατιῆς) γρ. ἐπ' ἐσχατῇ, MS. *GC.*

Σπέρ-

490 Σπέρμα πυρὸς σώζων, ἵνα μή ποθεν ἄλλοθεν αὖοι·
Ὡς Ὀδυσεὺς φύλλοισι καλύψατο· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
Ὕπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦε, ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
*Δυσπονέος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

Semen ignis servans, ut nè aliunde incendat:
Sic Ulysses foliis absconditus erat: huic sanè Pallas
Somnum in oculis fudit, ut ipsum *somnus iste* recrearet confestim
Ab anxio labore, charas palpebras abscondens,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

490. Σπέρμα πυρός.] Τὸν σπινθῆρα ἓ πυρός. Αὖοι.] Ἐξάπτοι.

492. Χεῦε.] *Ἐπίβαλεν.

493. Δυσπονέος.] Χαλεπὸν πόνον ἐπιφέροντος. Ἀμφικαλύψας.] Περισκεπάσας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

492. *Ἐπίβαλεν, pro ἐπίλαβεν, scribendum.

Variæ Lectiones.

493. Δυσπονέος) γρ. *δυσεργίου, *Plutarchus*, sive *Dionys. Halicarn.* Vit. *Homer.* §. xxiii. Et hæc vox *Homero* dignior, & *Analogiæ* congruentior. *Eustathius* quidem δυσπονέος agnoscit; at timidiùs paulò, fol. 241. lin. 43. ὁ δυσπανὴς· ὠμοιώθη ἓ πρὸς τὸ ἄπορος· ὡς ἓ ἄπορος, ἀπορής· οὕτω καὶ δύσπονος, δυσπονής· Τοιοῦτον ἓ ἐστὶ πρὸ ὀλίγων, ἄλγος, ἀλγής. Quæ Vox occurrit supra, ad v. 408.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ζ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ζ.

Ἀθλιῶς ἐπισπᾶσα ὄναρ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ Ναυσικάᾳ, κελεύῃ αὐτῇ τλῶ ἐθῆτι ἐπὶ τὰ πλυνάμενον ἀπαγήσαι. πλύνειν· πλησίον γὰρ αὐτῇ εἶναι τὰ γάμου· ἡ δὲ τὸ κελευσθὲν ποιεῖ. Ἐπειδὴ παίζει μὲν τοῖς ἀμφιπολοῦσι· ἀκόσασα δὲ αὐτῶν ὁ Ὀδυσσεὺς, ἐξαπίζεται· καὶ δεῆθείς Ναυσικάας, ἐσθῆτα καὶ τροφὴν παρ' αὐτῆς λαβὼν, ἕπεται αὐτῇ εἰς τὴν πόλιν.

Ἄλλη ὑποθεσις.

Ναυσικάα, ἡ Ἀλκινόου θυγάτηρ, ὑπὸ ἀνείρου τραπεῖσα, ἐπὶ τὰ πλύματα κέλευσιν, πλύνουσα τλῶ ἐθῆτι· μὴ δὲ τὰ πλύναι, παιδιὰ τις, ὑποῖα εἰκὸς, ἀλλ' ὀφείλεσθαι τοῖς γάμοις χίλιτα. Ὀδυσσεὺς δὲ, ἀγρόθεν ἐλθόμενος, διϊστάσθαι τὴν ἐθῆτος τυχὼν, μίσχει δὲ τῶν Ἀθήνας ἱερῷ. ὃ ὢν τῆς πόλεως ἦν, συναύλιος τῇ κόρῃ.

Ἐπιγραφαί.

Ὀδυσσέως ἄφιξις εἰς Φαίακας.

Ἄλλως.

Ζήτει δὲ Ναυσικάα κόμιν· ἐν Σχερίῃ Ὀδυσῆα. LIB. VI.

Ὣς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη
Βῆ ῥ' ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δήμόν τε πόλιν τε·
Οἵ πρὶν μὲν πολὺ ναῖον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ,
Ἄσχυ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερφιάλων,

SIC quidem illic dormiebat patiens divus Ulysses,
Somno & labore oppressus: interea Minerva
Ibat ad Phæacum virorum populúmque urbémque
Qui antea quidem habitabant in spaciosâ Hyperéâ,
Propè Cyclopas, viros superbientes;

ΣΧΟΛΙΑ.

2. Ἀρημένος.] Βεβλαμμένος· ἤτοι συλληπτικῶς, ὑπὸ μὲν τοῦ καμάτου βεβλαπτο· ὑπὸ δὲ τοῦ ὕπνου τὸν ὕπν. ἢ κατὰ ἀντίφρασιν, τὴν ἀχρυπνίαν, ὕπνον ἔφη· ἢ ἐπὶ τοῦ καμάτου τοιτέον· εἶτα ἀρημένος, ὑπὸ δὲ Ποσειδῶνος βλαβείς, καὶ παρεθείς, ἢ καταχόμενος.

4. Εὐρυχόρῳ.] Πλατυχώρῳ, μεγάλῃ. Ὑπερείῃ.] Οἱ μὲν τὴν ὑπερέχουσαν τῇ ὑψηλῇ, ὅ ἐστι τῇ ἀνδρείᾳ, καὶ ἀλλοῦ τοῦτο ὑποσημαίνων.

NOTÆ.

V. 1. Καθεῦδε) Ità hìc scribendum, non καθεύδει, testatur *Eustath.* fol. 1548. lin. 49. & fol. 162. lin. 39. & Edit. *Basil.* fol. 243. lin. 6. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 611. *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. Παρεθείς) Ità pro corrupto παραθείς, idque Duorum MSS. auctoritate.

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Καθεῦδε) χ. καθεύδει. Vid. ad *Textum.* 2. Ἀρημένος) γρ. ἀρημένος. *Eustath.* fol. 242. lin. 51.

Οἵ

Οἵ σφεας σινέσκοπλο, βίηφι ἢ Φέρτεροι ἦσαν.
Ἔνθεν ἀναςήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδὴς,
Εἶσεν δ' ἐν Σχερίῃ ἐκὰς ἀνδρῶν ἀλφηςάων·
[* Ἀνθρώπων ἀπάνευθε, πολυκλύςῳ ἐνὶ πόντῳ.]
Ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλῃ, καὶ ἐδείμαλο οἴκους,
Καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσατ' ἀρούρας.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς Ἀϊδόσδε βεβήκει·
Ἀλκίνοος δὴ τότ' ἦρχε, θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς.
Τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Νόςον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μηδιόωσα·
Βῆ δ' ἴμεν εἰς θάλαμον πολυδαίδαλον, ἔνθ' ἔνι κούρη
Κοιμᾶτ', ἀθανάτῃσι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,
Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
Πὰρ δὲ δύ' ἀμφίπολοι, Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι,
Σταθμοῖιν ἑκάτερθε, θύραι δ' ἐπέκειντο φαειναί.
Ἠΰ δ' ἀνέμου ὡς πνοιὴ ἐπέρχεται δέμνια κούρης·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Εἰδομένη κούρῃ ναυσικλειτοῖο Δύμαντος,
Ἥ οἱ ὁμηλικίη μὼ ἔην, κεχάρητο δὲ θυμῷ·
Τῇ μιν ἐεισαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Qui ipsos prædabantur; viribus enim potiores erant:
Hinc migrare-cogens *illos* deduxit Nausithous deo similis,
Collocavitque in Scheriâ procul ab hominibus ingeniosis,
[Procul, *inquam*, ab Hominibus, undoso in mari.]
Circum verò murum duxit civitati, ædificavit & domos,
Etiam templa fecit deorum & divisit agros.
Sed hic jam fato domitus, ad inferos descenderat:
Alcinous verò tunc imperabat, à diis *consilia docta*.
Hujus quidem perrexit ad domum dea cæsia Minerva,
Reditum Ulyssis magnanimi consultans:
Celeriter verò ibat ad thalamum fabre-factum, in quo puella
Dormiebat, immortalibus indole & specie similis,
Nausicaa, filia magnanimi Alcinoi.
Aderant duæ ancillæ, à Gratiis pulchritudinem nactæ,
A postibus utrinque; fores verò imminebant lucidæ.
Illa vero venti veluti flatus accessit ad cubilia puellæ:
Stetitque supra caput, & ipsam sermone alloquuta est,
Assimilata filiæ celebris-a-re-navali Dymantis,
Quæ ei æqualis quidem erat, & grata animo:
Huic seipsam assimilans alloquuta est cæsia Minerva.

ΣΧΟΛΙΑ.

6. Οἵ σφεας] Οἵ περὶ αὐτές. Σινέσκοπλο.] Ἐκάκιζον, ἠΐκιζον, ἔβλαπλον.
7. Ἀναςήσας.] Ἀνακομίσας, ἀφικόμενος στελλόμενος.
8. Ἔσσεν.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ ἴδρυσεν. Σχερίῃ.] Ἡ τῶν Φαιάκων πόλις. Ἀλφηςάων.] Τῶν εὐρετικῶν καὶ ἐπινοητικῶν ἀνθρώπων.
9. Τεῖχος ἔλασσε.] Περιέτειχε, ἐφορίσθαλο· ἢ ὃ μισθοφορᾷ· λαὸν δὲ ἐλαυνομένην σπήρας· ἢ λαὸν δὲ ἐλαύνας, ὅ ἐςι πῆξας καὶ σκάψας. Ἐδείμαλο.] Κατεσκεύασεν.
10. Ἐδάσατο.] Διεμοιρήσαλο, ἢ ἐμέρισεν.
11. Καὶ] Θαυματικῶς μοίρᾳ. Ἀϊδόσδε.] Εἰς ᾅδου.
15. Πολυδαίδαλον.] Πολυποίκιλον. Ὡΐ ἔνι.] Ἐν ᾧ.
17. Θυγάτηρ Ἀλκινόοιο.] Ἡ Ναυσικάα.
19. Σταθμοῖιν.] Τῶν παραςάδων. Ἑκάτερθεν.] Ἑκατέρωθεν. Ἐπέκειντο.] Ἐπεκλείοντο ἀλλήλαις θύραι. Φαειναί.] Λαμπραί.
20. Δύμαντος] Στερεμνίου.
22. Κούρῃ.] Θυγατρὶ. Ναυσικλειτοῖο.] Ἐν τοῖς κοινοῖς ναυσικλεῖ ἐρωτικῶς εἰρῆσθαι.
23. Ὁμηλικίη.] Ὁμήλιξ. Κεχάρητο.] Περιττὸς ὁ τόνος, ἐφιλεῖτο.

NOTÆ.

8. Σχερίῃ] *Scheria*, quæ pòst *Phæacia*, nonnullis *Corcyra*: *Herodoro*, *Oasis*, ut *Phot.* Biblioth. fol. 111.
9. * Ἀνθρώπων ἀπάνευθε, πολυκλύςῳ ἐνὶ πόντῳ) Hunc Versum, diù hìc, ob rotunditatem Periodi, desideratum, ex *Plutarcho*, περὶ φυγῆς, fol. 603. restituo. Vid. infrà, ad v. 204.

NOTÆ IN SCHOLIA.

10. Ἐδάσατο) Διεμοιρήσαλο, ἢ ἐμέρισεν. Hoc ex MSS. dd. excepto, quòd ibi διενοήσαλο, per incuriam, pro διεμοιρήσαλο. Hervag. Edit. *Aldina* & *Parisiana*, Ἐδάσατο) Διεμέρισεν.

VARIÆ LECTIONES.

8. Ἀνδρῶν) γρ. ἄλλων.
9. Ἀνθρώπων) γρ. Κυκλώπων.
20. Ἐπέσσυτο) γρ. ἐπ' ἔσσυτο.
24. Τῇ μιν ἐεισαμένη) γρ. τῇ μὲ ἐεισδομένῃ. *H. Steph.* ἐεισδομένῃ, *Aldina* & *Lovaniana Recusi.*

Ναυσι-

Ναυσικάα, πή νύ σ' ὧδε μεθήμονα γείναλο μήτηρ;
Εἵματα μὲν τοι κεῖται ἀκηδέα, σιγαλόεντα·
Σοὶ δὲ γάμος χεδόν ἐστιν, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν
Ἕννυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρέχειν, οἵ κέ σ' ἄγωσι.
Ἐκ γάρ τοι τέτων φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει
Ἐσθλή· χαίρουσιν δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
Ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσαι ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
Καί τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἕψομαι, ὄφρα τάχιστα
Ἐντύνεαι· ἐπεὶ οὔτοι ἔτι δηρὸν παρθένος ἔσσεαι·
Ἤδη γάρ σε μνῶνται ἀριστῆες κατὰ δῆμον
Πάντων Φαιήκων, ὅθι τοὶ γένος ἐστὶ καὶ αὐτῇ.
Ἀλλ' ἄγε ἐπόρσυνον πατέρα κλυτὸν ἠῶθι πρὸ
Ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐϋπλίσαι, ἥ κεν ἄγῃσι
Ζώστρά τε, καὶ πέπλους, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
Καὶ δέ σοι ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ἠὲ πόδεσσιν
Ἕρχεσθαι· πολλὸν γὰρ ἄπο πλυνοί εἰσι πόληος.
Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
Ἔμμεναι· οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, οὔτε ποτ' ὄμβρῳ
Δεύεται, οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται· ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
Πέπταται ἀνέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη·

" Nauſicaa, ecquid tete ſic negligentem peperit mater?
" Veſtes etenim tibi jacent neglectæ, pulchræ;
" Tibi verò nuptiæ inſtant, quandò oportet pulchras teipſam
" Induere, aliiſque illis præbere, qui te ducent.
" Etenim ex his fama tibi apud homines aſcendit
" Bona; gaudentque pater & veneranda mater.
" Quin eamus loturæ ſimul cum aurorâ apparente,
" Et ego adjutrix ſimul ſequar; ut celerrimè
" Expediaris; quoniam non ampliùs diù virgo eris.
" Dudum enim te ambiunt optimi in populo
" Omnium Phæacum; ubi tibi genus eſt etiam ipſi.
" Verùm age incita patrem inclytum matutino tempore,
" Ut mulos & currum apparet, qui vehere queat
" Tunicaſque, & peplos, & pallia pulchra.
" Quippè tibi ſic ipſi multò honeſtius eſt, quàm pedibus
" Ire; multum enim abſunt lavacra ab urbe.
Ipſa quidem ſic loquuta abiit cæſia Minerva
Ad Olympum, ubi inquiunt deorum ſedem firmam ſemper
Eſſe, quæ neque ventis concutitur, neque unquam imbre
Rigatur, neque nix admovetur; ſed potius ſe extirat
Aperitur innubis, lucidúſque circumfulget ſplendor:

ΣΧΟΛΙΑ.

25. Μεθήμονα.] Ἀμελῆ, ῥᾳθυμον.

26. Ἀκηδέα.] Μηδὲ μιᾶς φροντίδος ἠξιωμένα, ἢ ἀτημέλητα, ἀφρόντιστα. Σιγαλόεντα.] Ἁπαλά, ποικίλα· τὰ μὲν ἡδὺ σκληρὰ ἀντιπίπτει καὶ ἀντυπεῖ· τὰ δὲ ἁπαλά, ὥσπερ σιγᾷ ὁ ἠσυχάζει.

28. Ἕννυσθαι.] Ἐνδύεσθαι, ἀμφιέννυσθαι. Τὰ δὲ τοῖσι παρέχειν.] Ὡς ἔθος τοιῦτο ὄντος.

29. Φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει.] Διαβόητος γίνεται.

32. Σωιέρυθος.] Σωιεργὸς, παρὰ τὸ ἀγαθὸν ἔρειν.

33. Ἐντύνεαι.] Κοσμήσεως, πλύσεως, εὐτρεπίσεως. Ἔσσεαι.] Ἔσῃ, γένῃ.

35. Ὅθι τοὶ γένος.] Οὐ τοπικὸν ἐστὶ νῦν, ἀλλὰ φίλον

NOTÆ.

45. Ἀνέφελος.) Vid. ad *Iliad.* κ'. v. 258. Et *Euſtath.* in hunc locum, fol. 245. lin. 39.

NOTÆ IN SCHOLIA.

29. Διαβόητος γένηται) Ità pro διαβόητον γίνονται, ut *Textui* reſpondeat, φάτις σοὶ καὶ ἀνθρώπους.

35. Ὅθι τοὶ γένος) Ubi *Br. Schol.* ὅτοι legunt, MSS. ὅπ τοὶ, melius.

VARIÆ LECTIONES.

35. Ὅθι τοὶ) γρ. ὅτοι, *Br. Schol.* an pro, ᾗ τοι. MSS. *Aloyſii* & GC. ὅτι τοί.

44. Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ) γρ ὄλυμπόνδ', ὅν φασι, λέγειν, ὃν οἷς καὶ αὐτὴ ὀνομάζῃ τοῖς ἀείστοις, τετέσιν, ὅτι εἰ εὐχλεᾶς γεγάφῃ Ε, ἢ τοι γι.

36. Ἐπόρσυνον.] Προέμηνον.

37. Ἐϋπλίσαι.] Παρασκεύασαι. Ἥ κεν.] Ἥ τις ἂν. Ἄγῃσιν.] Ἄγει, φέροι, βασταζοι.

38. Ζώστρα.] Τὰ περὶ ζώνην ἐπιτήδεια εὐθύμησιν. λέγει δὲ χιτῶνας, ἢ ζώνας.

40. Πλυνοί.] Οἱ τόποι, ἐν οἷς πλύνουσιν.

42. Ἕδος.] Ἑδρασμα, κάθισμα.

43. Τινάσσεται.] Κινεῖται.

44. Ἐπιπίλναται.] Προσπλάζει, ἐμπίπτει. Αἴθρη.] Εὐδία.

45. Πέπταται.] Ἀναπέπτωκε, ἀνέῳκε. Ἀνέφελος.]

NOTÆ IN SCHOLIA.

45. Πέπταται) Ἀναπέπτωκε, cum *Aloyſii* MSto lego, pro ἀναπέπτωκε) *Poetico*, ut & κατηρεισμένη, pro corrupto κατηρεισμένα. Pro ἔπεσιν, MS. ἔστιν. Hoc *Scholion* ἐκ τῶ Παλαιῶν laudat *Euſtath.* fol. 246. lin. 7.

VARIÆ LECTIONES.

Br. Schol. ad *Iliad.* α'. v. 420.

45. Ἀνέφελος) γρ. ἀνέφελον.

Τῷ ἔνι τέρπονθ' μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα·
Ἐνθ' ἀπέβη Γλαυκῶπις, ἐπεὶ ἄφαρ ἐφράσθη κούρη.
Αὐτίκα δ' ἠὼς ἦλθεν ἐύθρονος, ἣ μιν ἔγειρε
Ναυσικάαν ἐύπεπλον· ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασε ὄνειρον.
Βῆ δ' ἴεναι διὰ δώματ', ἵν' ἀγγείλειε τοκεῦσι,
Πατρὶ φίλῳ ἠ μητρί, κιχήσατο δ' ἔνδον ἐόντας.
Ἡ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἧστο, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
Ἠλάκατα τροφόεσσ' ἁλιπόρφυρα· τὴν δ' ὑφάζε
Ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετ' κλειτὸς βασιλῆας
Ἐς βουλήν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγαυοί.
Ἡ δ' ἄρα μάλ' ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέειπε,
Πάππα φίλ', οὐκ ἂν δή μοι ἐφοπλίσειας ἀπήνην
Ὑψηλήν, εὔκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἵματ' ἄγωμαι
Ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται;
Καὶ δέ σοι αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντι
Βουλὰς βουλεύειν καθαρὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα·
Πέντε δέ τοι φίλοι υἱὲς ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,
Οἱ δύ' ὀπηδοῦντες, τρεῖς δ' ἡβόωσι θαλέθοντες·
Οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυτα εἵματ' ἔχοντες,
Ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμηλεν.
Ὣς ἔφατ'· αἴδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι
Παρὲξ φίλῳ· ὁ δ' ἄρα πάντα νόῃ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ,

In quo delectantur beati dii diebus omnibus.
Huc abiit Pallas, postquam rem injunxerat puellæ.
Continuò aurora aderat pulchra, quæ ipsam excitabat
Nausicaam pulchris-peplis; cæterùm admirata est somnium.
Festinabat ire per domos, ut annunciaret parentibus,
Patri charo & matri; nacta autem est intus existentes.
Illa quidem ad focum sedebat cum ancillis fœminis
Pensum versans marinâ purpurâ-tinctum: in hunc autem foràs
Egredientem incidit ad inclytos reges
Ad concilium, quò ipsum invitârant Phaaces generosi.
Hæc ergò valdè propè astans charum patrem alloquuta est,
" Pater chare, annon utique mihi apparaveris currum
" Excelsum, rotundum; ut pulchras vestes ducam
" Ad flumen lotura, quæ mihi fordidatæ jacent?
" Quin etenim tibi ipsi convenit inter primores versantem
" Consilium contulere, pulchras corpori vestes habentem.
" Quinque etiam tibi chari filii in regiâ sunt;
" Quorum duo in matrimonio, tres autem cœlibes florentes:
" Hi semper volunt, recens-lotis vestibus induti,
" Ad saltationem ire; hæc meæ menti omnia curæ sunt.
Sic ait; verebatur enim floridas nuptias nominare
Patri charo; ille tamen omnia intelligebat, & respondebat sermone,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Νιφελῶν χωρεῖς. ἡ μὲν κεφὴ ἡ δὲ ὀλύμπια ἐπεφράσθη καλεῖται. ὁ δὲ ὑφαίνει ὑφ' Ὁμήρου, ἀπὸ τῶν νιφελῶν ἕως δὲ καπεστρισμένη τόπος, σωματώμασι αὐτῷ τῷ καπεστρισμένῳ καλεῖται. Ἐπιδίδρομεν.] Ἔπεισιν, ἐπιτρέχει. Αἰγλα.] Λαμπηδών.

46. Τῷ ἔνι.] Ἐν τούτῳ.

47. Διακεφράσθη.] Διεσήμανεν.

48. Εὐθρόνου.] Θρόνον νῦν τὸ ἁρμάτειον λέγει τὸ ἵππους ἔχας· ἡ γὰρ ἵππος ἐφράσα ἡ θεὸς αὐτὴ, ἡ νῦν εἰρημένη.

50. Ἀγγείλειε.] Ἐπαγγείλῃ, εἴπῃ.

52. Ἐπ' ἐσχάρᾳ.] Παρὰ τῇ ἐσχάρᾳ· ἐσχάρα ὁ τόπος, ἐφ' ᾧ τὸ πῦρ καίεται.

53. Ἠλάκατα.] Νῦν, τὰ ἔρια. Στρωφῶσα.] Στρέφουσα, ἐργαζομένη. Ἁλιπόρφυρα.] Θαλασσοβαφῆ. Θύραζε.] Ἔξω.

54. Εὐμβλητο.] Συνίστυχεν. Κλειτούς.] Ἐνδόξους.

55. Βουλήν.] Νῦν, τὸν τόπον, ὅπου βουλεύουσι.

57. Πάππα.] Προσφώνησις φιλοφρονικὴ νεωτέρᾳ πρὸς πρεσβύτερον. Ἐφοπλίσειας.] Παρασκευάσειας. Ἀπήνην.] Ἅμαξαν.

63. Ὀπυίοντες.] Γαμηκότες. Ἡβόωσι.] Ἀκμάζουσι. Θαλέθοντες.] Θάλλοντες, ἀκμάζοντες.

65. Χορόν.] Τὸ συνίδριον, *τὸ ἀθροισμα, διδασκαλεῖα.

66. Αἴδετο.] Ἠσχύνθη, ἐνετράπη. Θαλερόν.] Θάλλειν καὶ ἀκμάζειν ποιοῦντα. Ἐξονομῆναι.] Ὀνομάσαι, εἰπεῖν.

67. Ἀμείβετο.] Ἀντεπεκρίνετο, ἐξ ἀμοιβῆς προσεφθέγγετο.

NOTÆ IN SCHOLIA.

65. Χορόν) MSS. legunt *τὸ ἀθροισμα, non ut *Impressi*, τὰ ἀθροίσματα.

VARIÆ LECTIONES.

50. Διὰ) γρ. καθ', *H. Steph.*

57. Ἐφοπλίσειας) γρ. ἐφοπλίσειεν, *Eustath.* fol. 246. lin. 50.

60. Ἐόντι) γρ. ἐόντα, *H. Steph.* & *Eustath.* fol. 247. lin. 33.

67. Πάντα νόει) γρ. πάντ' ἐνόει.

Οὔτε

Οὔτε τοὶ ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὔτε τοῦ ἄλλου·
Ἔρχου· ἀταρ τοι δμῶες ἐφοπλίσουσιν ἀπήνην
Ὑψηλὴν, εὐκυκλον, ὑποστείην ἀραρυῖαν.
Ὣς εἰπὼν, δμώεσσιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ἐπίθοντο·
Οἱ μὲν ἄρ' ἐντὸς ἄμαξαν ἐύτροχον ἡμιονείην
Ὦπλεον, ἡμίονους δ' ὕπαγον, ζεύξαν δ' ὑπ' ἀπήνῃ·
Κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρεν ἐσθῆτα φαεινὴν,
Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐϋξέστῳ ἐπ' ἀπήνῃ·
Μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐπίθει μυρεψκε' ἐδωδὴν,
Παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
Ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· κούρη δ' ἐπεβήσετ' ἀπήνης·
Δῶκε δ' ἄρ' ὑγρείῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
Εἵως χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
Ἡ δ' ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα,
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· καναχὴ δ' ἴε ἡμιόνοιϊν.
Αἱ δ' ἄμοτον πανύοντο· φέρον δ' ἐσθῆτα, καὶ αὐτὴν,
Οὐκ οἴην· ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
Αἶψ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον ἐξικάνεθ' ἵκοντο,
Ἔνθ' ἦτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοὶ, πολὺ δ' ὕδωρ

" Neque tibi mulos invideo, filia, neque quicquam aliud;
" Abi, cæterùm tibi famuli apparabunt currum
" Altum, rotundum, contabulatione instructum.
Sic loquutus, servis præcepit; hi verò paruerunt.
Illi quidem foràs currum velocem à mulis agitatum
Instruebant, mulosque submiserunt, junxeruntque sub curru;
Virgo autem e thalamo ferebat vestes pulchras,
Et eas quidem composuit benè-polito in curru:
Mater verò in cistâ collocabat sufficientem cibum,
Omne genus, obsoniaque imposuit, vinumque infudit
Utrem in caprinum: puella interea conscendit currum;
Dedit etiam aureâ in ampullâ humidum oleum,
Ut ungeretur cum famulis mulieribus.
Illa verò accepit flagellum & lora pulchra,
Flagellavitque ad cursum promovendum; & strepitus erat Mulorum;
Nam illi incessantèr extendebantur, ferebantque vestes, & ipsam,
Non solam; simul cum illâ ibant ancillæ aliæ.
Illæ cùm jam fluvii ad alveum limpidum pervenerunt,
Ubi lavacra erant perennia, multaque aqua

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

68. Οὔτε πῦ.] Οὔτε τινός.

69. Ἐφοπλίσουσι.] Παρασκευάσουσι.

70. Εὐκυκλον.] Εὔτροχον· κύκλοι γὰρ, οἱ τροχοί. Ὑπερεῖη.] Τὴ ἐπιθήκῃ τῇ ἁμάξῃ, ὡσὲ τὸ πλέον βάρη φέρειν, ὑψηλοτέρᾳ, ὃ ἐστὶ πλείονα καλίστραν· ἢ τῇ ὑπεράνω τῆς ἁμάξης τετραχοῦ ξύλῳ διχομένῳ τὸ σταυρῶμα φορτίου.

71. Δμῶσσιν.] Θεραπαινίσιν.

72. Εὔτροχον.] Καλὰς τροχὰς ἔχουσαν.

73. Ὦπλεον.] Ἡτοίμαζον, παρεσκεύαζον. Ὕπαγον.] Ἐξῆγον.

74. Ἐσθῆτα φαεινήν.] Οὐ τὴν ὁποιανοῦν φαεινὴν ἐφόρουν γὰρ, ἀλλὰ τὴν τῇ φύσῃ καθαρὰν.

76. Κίστῃ.] Ἐδιστρωθύνη· * σὺν ἄσσῃσι δ' ἐγκεῖσθαι τὸ σῖτον αὐτῇ.

77. Ἔχευεν.] Ἐνέχεεν, ἔβαλεν.

79. Ληκύθῳ.] Ἐλαιοδόχῳ ἀγγείῳ. Ὑγρὸν ἔλαιον.] Οὐ τὸ τῇ φύσει ὑγρὸν, ἀλλὰ τὸ ὑγρωτικόν.

80. Εἵως.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ ὅπως. Χυτλώσαιτο.] Λούσαιντο ἀλείψαντο· χύτλον γὰρ, τὸ μεθ' ὕδατος ἔλαιον.

82. Καναχὴ.] Ψόφος, ἦχος.

83. Ἄμοτον.] Ἀπλήστως. Πανύοντο.] Σπεύδοντο.

84. Κίον.] Ἐπορεύοντο.

86. Ἐπηετανοὶ.] Συνεχεῖς, ἀεὶ ῥέοντες.

N O T Æ.

79. Χρυσείῃ) Ità hìc lego, pro χρυσέῃ, *Metri* causâ; ut infrà, v. 215. viceversâ. Cur ὑγρὸν ἔλαιον, Vid. *Plutarch.* Sympos. l. 6. c. 9. fol. 693. & *Eustath.* fol. 248. lin. 15.

NOTÆ IN SCHOLIA.

70. Ὑψηλὴν) In hoc *Scholio*, pro πλείονα, lego πλειοτέραν, ex *Aloysii* MS. & ὑπερώνῳ, voce unicâ.

74. Τῷ τῇ φύσῃ καθαρὸν) Ex MS. *GC.* τὴν addo, & καθαρὸν pro καθαρᾷ lego.

76. * Οὐκ ἄσσῃσι) Hunc locum laudat & explicat *Eustath.* fol. 248. lin. 7. Κίστῃ ὁ παρ' Ἀττικοῖς κ.τ.λ.

86. Ἐπηετανοὶ) Συνεχεῖς, ἀεὶ ῥέοντες. Ità *Aloysii* MS. nisi quòd ibi σωιχοντες malè, pro σωιχεῖς.

VARIÆ LECTIONES.

70. Εὐκυκλον) χρ. ἰύκυκλον.

73. Ὦπλεον) χρ. ὤπλεον, sine *Augmento*, olim, in nonnullis, & plus semel apud *Eustathium*.

79. Χρυσείῃ) χρ. χρυσέῃ, olim in *Florentin. Lovanian.* &c. malè tamen. Vid. Not. ad *Textum*.

81. Σιγαλόεντα) χρ. φοινικόεντα. Vid. ad *Il.* Δ'. v. 116.

Καλὸν

Καλὸν ὑπεκτροχόεις, μάλα περ ῥυπόωντα καθῆραι·
Ἔνθ' αἴγ' ἡμίονους μὲν ὑπεκτροχέλυσαν ἀπήνης,
Καὶ τοὺς μὲν σεῦαν ποταμὸν πάρα δινήεντα,
Τράγεαν ἄγρωστιν μελιηδέα· ταὶ δ' ἀπ' ἀπήνης
Εἵμασθα χερσὶν ἕλοντο, ἠδ' ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ·
Στεῖβον δ' ἐν βόθροισι θοῶς ἔριδα προφέρουσαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πλυνάν τε, κάθηρέν τε ῥύπα πάντα,
Ἐξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἁλός, ἦχι μάλιστα
Λάϊγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα.
Αἱ δ', λοεσσάμεναι, ἠδ' χρισσάμεναι λίπ' ἐλαίῳ,
Δεῖπνον ἕπειθ' εἵλοντο παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο·
Εἵματα δ' ἠελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν θυμοί τε, ἠδ' αὐτή,
Σφαίρῃ ταί τ' ἄρ' ἔπαιζον, ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι·
Τῇσι δ' Ναυσικάα λευκώλενος ἦρχετο μολπῆς·
Οἵη δ' Ἄρτεμις εἶσι κατ' ἤγρεται ἰοχέαιρα,
Ἢ κατὰ Τηύγετον περιμήκετον, ἢ Ἐρύμανθον,
Τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείῃς ἐλάφοισι,
Τῇδέ θ' ἅμα Νύμφαι, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο,

Pulchra profluebat, etiam plurimùm
sordidata ad purgandum *sufficiens*;
Ibi illæ *mulos* solvebant à *curru*,
Et eos quidem agebant fluvium ad
vorticosum,
Ut ederent gramen dulce: ipsæ verò
à curru
Vestes manibus ceperunt & injecerunt in nigram aquam:
Pressabant autem in scrobibus celeritèr certamen proferentes.
Cæterùm postquam laverunt*que*, purgârunt*que* sordes omnes,
Ordine extenderunt ad littus maris,
quà potissimùm
Lapillos ad littus abluebat mare:
Illæ verò lotæ, & unctæ splendido
oleo,
Prandium deinde sumpserunt ad ripam fluvii.
Vestes autem solis expectabant dum
siccarentur splendore.
Cæterùm postquam cibo saturatæ ancillæque, & ipsa,
Pilâ ipsæ ludebant, capitis redimicula deponentes;
His interim Nausicaa pulchris-ulnis
incepit cantilenam:
Qualis autem Diana incedit per montes sagittis gaudens,
Aut per Taygetum arduum, aut Erymanthum,
Sese oblectans apris, & velocibus
cervis,
Simulque cum illa Nymphæ filiæ Jovis Ægiochi

ΣΧΟΛΙΑ.

87. Ῥυπόωντα.] Ῥυπαρά.

88. Ὑπεκτροχέλυσαν.] Ἡ μὲ ὑπό, τῷ ὑπάξαι δηλονότι καὶ ἡ ὄν, τῷ ἐκλῦσαι τὸ ὑπόζυγίον· ἡ δὲ ἀπό, τὸ ἀπὸ τοῦ λύσαι.

89. Σεῦαν.] Ἔβαλλον. Διηνεκῆ.] Δίνας καὶ συστροφὰς ἔχοντα.

90. Ἄγρωστιν.] Εἶδος βοτάνης, ὅπως ἐσθίουσι πόαι χρησίμης.

92. Σπίβον.] Ἐπάτουν. Βόθροισι.] Τοῖς ὀρύγμασι. Προφέρουσαι.] Προβάλλουσαι.

93. Ῥύπα.] Τὸν ῥύπον.

94. Πέτασαν.] Ἐξέτεινον.

95. Λάϊγγας.] Τὰ μικρὰ λιθάρια, ἢ τοὺς μικροὺς ψήφους. Χέρσον.] Τῇ γῇ. Ἀποπλύνεσκε.] Ἔνιοι, Ἀποπλύσκε. Ἀπέρριπτεν.

96. Λοεσσάμεναι. Χρισσάμεναι.] Ἀλιψάμεναι. Λίπτε.] Λιπαρῶς.

97. Δεῖπνον.] Ἄριστον. Ὄχθησι.] Τοῖς χείλεσι τοῦ ποταμοῦ.

98. Τερσήμεναι.] Ξηρανθῶσαι.

99. Τάρφθεν.] Ἐκορέσθησαν.

102. Εἶσι.] Πορεύεται, ἢ ἔρχεται. Ἰοχέαιρα.] Ἰοῖς τερπομένη.

103. Τηύγετον.] Ὄρος τῆς Λακωνικῆς. Περιμήκετον.] Ὑψηλόν. Ἐρύμανθον.] Ὄρος τῆς Ἀρκαδίας, καὶ ποταμός· ἔνθα ὁ Ἐρυμάνθιος κάπρος· ὃν τούτοις ὁ λέων ἐποίησεν.

104. Ὠκείῃς.] Ὠκείαις, ταχείαις.

NOTÆ IN SCHOLIA.

88. Ὑπεκτροχέλυσαν) Hoc *Scholion*, in MSS. & *Impressis* corruptum, emendavi, ex *Eustath.* fol. 1553. lin. 8.

102. Ἰοχέαιρα) Ἰοῖς τερπομένη, MS. *Aloysii*, excepto quòd malè ibi, ἰῶν.

103. Τηύγετον) In fine hujus *Scholii*, ad hæc, Ἐν τούτοις ὁ λέων ἐποίησε, refer *Ælian.* Animal. l. 3. c. 27. Ὅτι ὁ γένεσθαι) λέων ὁ Πελοποννήσιος.

VARIÆ LECTIONES.

95. Ἀποπλύνεσκε) γρ. ἀπέπλυσκε, *Br. Schol.* & MS. GC.

96. Χρισσάμεναι) γρ. ἀλειψάμεναι, *H. Steph.* & *Br. Schol.*

104. Ὠκείῃς) γρ. ὠκείαις, *Ælian.* Animal. l. 3. c. 27.

105. Τῇδέ θ' ἅμα) γρ. τῇδε ἅμα, & τῇ ὃ ἅμα, *H. Steph.* Τῇδ' ὃ ἅμα, *Callimach.*

Ἀγρονόμοι παίζουσι· γέγηθε δέ τε Φρένα Λητώ·
Πασάων δ' ὑψοῦ ἦγε κάρη ἔχε· ἡδὲ μέτωπα,
Ῥεῖα δ' ἀριγνώτη πέλεν, καλαὶ δέ τε πᾶσαι·
Ὡς ἦ' ἀμφιπόλεσι μετέπρεπε παρθένος ἁδμής.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι
Ζεύξασ' ἡμιόνους, πλύξασά τε εἵματα καλὰ,
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὡς Ὀδυσεὺς ἔγρηται, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην,
Ἣ οἱ Φαίηκων ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσαιτο.
Σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μιῇ ἀμφίπολον βασίλεια·
Ἀμφιπόλῳ μὲν ἅμαρτε, βαθεῖ δ' ἔμπεσε δίνῃ·
Αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσαν· ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἑζόμενος δ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Ὤ μοι ἐγὼ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
Ἦ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι;
Ἦε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
Ὥς με κεφαλῶν ἀμφήλυθε θῆλυς ἀυτὴ
Νυμφάων, αἵ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα,
Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πείσεα ποιήεντα·
Ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων;
Ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι, ἠδὲ ἴδωμαι.
Ὡς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πόρθησε κλάσε χειρὶ παχείῃ
Φύλλων, ὡς ῥύσαιτο περὶ χροῒ μήδεα φωτός.

Agreſtes ludunt: gaudet interim mente Latona;
Omnes quidem ipſa capite ſuperemineat, atque fronte,
Facilis enim cognitu eſt, pulchræ tamen & omnes:
Sic illa inter ancillas excellebat virgo intacta.
Sed quùm jam rurſum domum itura erat,
Junctis mulis plicatiſque veſtibus pulchris,
Tum ſtatim alia excogitavit dea cæſia Minerva,
Ut Ulyſſes excitaretur, videréntque pulchris-oculis puellam,
Quæ illum ad Phæacum virorum urbem deduceret.
Pilam deinde jecit ad ancillam Princeps:
Ab ancillâ quidem aberravit; in profundum autem incidit gurgitem.
Illæ itaque altè clamárunt; excitabatúrque divus Ulyſſes:
Sedens itaque deliberabat in mente & in animo,
" Hei mihi, quorúmnam hominum ad terram deveni?
" Anne hic injurii & agreſtes, neque juſti?
" Aut hoſpitales, & ipſis eſt mens deorum-reverens?
" Ut me puellarum invaſit fœmineus clamor
" Nympharum, quæ habitant montium ſummos vertices,
" Et fontes fluviorum, & paluſtria loca herboſa!
" An fortaſſis homines ſum propè vocales?
" Quin ego ipſe experiar atque videbo.
Sic loquutus arbuſtis clàm egreditur divus Ulyſſes:
Ex denſâ autem ſylvâ ramum fregit manu craſſâ,
Foliis, ut tegeret circa corpus pudenda viri.

ΣΧΟΛΙΑ.

106. Ἀγρονόμοι.] Αἱ ἐπὶ τῶ ἀγρῶν νεμόμεναι. ἢ ἀγραν νέμουσαι.

108. Ἀριγνώτη.] Μεγάλως καὶ γνωστὴ καὶ φοβερά.

109. Ἀδμής.] Ἀδάμαστος, ἄγαμος.

111. Πτύξασα.] Διπλώσασα, ἢ διπλωθῆναι ποιήσασα.

113. Ἔγρηται.] * Ἐξανισταίη. Εὐώπιδα.] Εὐόφθαλμον· ὥσπερ * ῥ οἱ ὀφθαλμοί.

116. Δίνῃ.] Τῇ τῶν ὑδάτων συστροφῇ.

117. Ἄυσαν.] Ἐβόησαν.

121. Θεουδής.] Θεοειδὴς, ἤτοι ὅμοιος· ἢ ἠθοειδὴς, ὁ ἤθεσι καὶ ἐρίσκων, ἢ ἦθος ἔχων αὐδηέν.

122. Αὐτή.] Νῦν, ἡ φωνή.

124. Πείσεα.] Τὰς δύσβατους τόπους· παρὰ τὸ πίσω, ὃ ἐστι ποσίν.

125. Αὐδηέντων.] * Εὐφώνων, σιάρδην φωνῇ χρωμένων.

127. Ὑπεδύσετο.] Ὑπεξῆλθεν.

128. Πτόρθον.] Κλάδον, βλαστόν.

129. Ῥύσαιτο.] Καλύψοι, σκεπάσοι. Μήδεα.] Νῦν, τὰ αἰδέσιμα μέρη, τὰ αἰδοῖα.

NOTÆ.

125. Ἀνθρώπων — αὐδηέντων) Præter *Br. Schol.* vid. quæ Nos ad *Odyſſ. ε'.* v. 334.

NOTÆ IN SCHOLIA.

113. * Ἐξανισταίη, pro ἐξανίσῃ, ſcribo & * ῥ, pro ϵ, ex Duob. MSS.

125. * Εὐφώνων) MS. *Aloyſii*, ἀμφώνων, melius.

VARIÆ LECTIONES.

115. Ἀμφίπολον βασίλεια) γρ. ἀμφιπόλῳ βασιλείᾳ, *H. Steph. Sylburg.* Vid. *Dionyſ. Halicarn. Hudſon.* Edit. 2 Vol. fol. 11. Not. h.

116. Ἔμπεσε) γρ. ἔμβαλε, *H. Steph.*

127. Ὑπεδύσετο) γρ. ὑπεκδύσετο, *Aldin.*

Βῆ δ' ἴμεν, ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθώς,
Ὅς τ' εἶσ' ὑόμενός τε καὶ ἀήμενος· ὀφθαλμὼ δέ οἱ ὄσσε
Δαίεται· αὐταρ ὁ βουσὶν ἐπέρχεται, ἢ ὀΐεσσιν,
Ἠὲ μέλ' ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ ἑ γαστὴρ,
Μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
Ὣς Ὀδυσεὺς κούρῃσιν εὐπλοκάμοισιν ἔμελλε
Μίξεσθαι, γυμνός περ ἐών· χρειὼ γὰρ ἵκανε.
Σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη, κεκακωμένος ἅλμῃ·
Τρέσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠιόνας προθελύσας·
Οἴη δ' Ἀλκινόοιο θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
Θάρσος ὀπὶ φρεσὶ θῆκε, καὶ ἐκ δέος εἵλετο γυίων·
Στῆ δ' ἀντακομένη· ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσεύς,
Ἢ γούνων λίσσοιτο λαβὼν, εὐώπιδα κούρην,
Ἢ αὔτως ἐπέεσσιν ἀποφαδὰ μειλιχίοισι·
Λίσσοιτ', εἰ δείξειε πόλιν, καὶ εἵματα δοίη·
Ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποφαδὰ μειλιχίοισι,
Μή οἱ γοῦνα λαβόντι χολώσαιτο φρένα κούρη.
Αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον,
Γουνοῦμαί σε, ἄνασσα· θεός νύ τις, ἢ βροτός ἐσσι·
Εἰ μὲν τις θεὸς ἐσσί, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,

Festinabat ire, veluti leo montanus, viribus fidens,
Qui incedit madidus & ventos-passus, inque suos oculos
Candescit: exterum hic ad boves accedit, aut oves,
Aut ad agrestiores cervos; jubet etenim eum venter
Pecudes tentaturum, etiam intra densam domum ire:
Ita Ulysses puellas pulchricomas erat
Accessurus, nudus quamvis esset; necessitas enim urgebat:
Horribilis autem ipsis apparuit, malè affectus salsugine;
Diffugerunt itaque huc atque illuc per littora prominentia:
Sola autem Alcinoi filia constitit; ipsi enim Pallas
Audaciam in mente indidit, & metum exemerat è membris:
Stetit itaque contra *ipsum* exceptura: cogitabat interèa Ulysses,
An supplicaret genua prendens pulchris-oculis puellæ:
An ut erat, verbis longè stans blandis
Precaretur, si ostenderet civitatem, & vestes donaret.
Sic sanè ei cogitanti videbatur satius esse,
Precari verbis eminùs stando blandis,
Nè ei genua prehendenti irasceretur mente puella:
Protenùs blandum & solertem dixit sermonem,
" Supplicitèr te oro, ô regina, dea sive aliqua, aut mortalis es:
" Siquidem dea es *earum*, quæ latum cœlum incolunt,

ΣΧΟΛΙΑ.

130. Βῆ δ'] ἴρμησε ἢ ἐπείγη. Ὀρεσίτροφος.] Ὀρεσι τρεφόμενος.
131. Ὑόμενος.] Βρεχόμενος. Ἀήμενος.] Ὑπὸ ἀνέμων καταπτόμενος.
132. Δαίεται.] Καίεται, *πυρὶ ὁμοίως ἔχει. Ἐπέρχεται.] Μετέρχεται.
134. Πειρήσοντα.] Πεῖρα λαμβάνων.
135. Εὐπλοκάμοισιν.] Εὐκόσμοις, ἀπὸ μέρους, τὸ πᾶν κοσμοῦς.
137. Κεκακωμένος.] Κακῶς διακείμενος.
138. Τρέσαν.] Φοβηθεῖσαι ἔφυγον. Προθελύσας.] Προβεβλημένας.
140. Δίεται.] Φόβου· Εἵλετο.] Ἀφείλετο.
141. Ἀντακομένη.] Νῦν, ἐξεναυλίας ἀναχωμένη, καὶ μείνασα.
142. Λίσσοιτο.] Παρακαλοίη.
143. Αὔτως.] Οὕτως, ὡς ἔχει. Ἀποφαδὰ.] Ἐκ διαστήματος.
145. Δοάσσατο.] Ἔδοξε.
147. Χολώσαιτο.] Ὀργισθείη.
148. Κερδαλέον.] Σωτηρίου.
149. Γουνοῦμαι.] Ἱκετεύω. Ἄνασσα.] Βασιλὶς, δέσποινα.

NOTÆ.

137. Σμερδαλέος) Vid. ad *Var. Lect.*
145. Δοάσσατο) De hâc voce, vid. ad *Il.* ν'. v. 458.

NOTÆ IN SCHOLIA.

132. *Πυρὶ ὁμοίως ἔχει) Hæc addo, ex duob. MSS. Sensus, λέων ἐν ἑαυτῷ κατ' ὄσσε δαίεται, ut *Eustath.* exponit, fol. 1555. lin. 40.

VARIÆ LECTIONES.

132. Ἐπέρχεται) γρ. μετέρχεται, *H. Steph.* & *Br. Schol.*
137. Σμερδαλέος) γρ. σμερδαλέως, *Lugdun. Oxon.* & *Cantabr.* malè; cùm *Florent. Lovanian. Eustath. Aldin.* & *Steph.* σμερδαλέος, benè.

Ἀρτέμιδί σε ἔγωγε, Διὸς κύδρῃ μεγάλοιο,
Εἰδός τε, μέγεθός τε, φυλώ τ', ἄγχιστα ἐίσκω·
Εἰ δέ τις ἐστὶ βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι,
Τεισμάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ ἠδ' πότνια μήτηρ,
Τεισμάκαρες ἦ καὶ σίγνητοι· μάλα πού σφίσι θυμὸς
Αἰὲν ἐϋφροσύνῃσιν ἰαίνεται, εἵνεκα σεῖο,
Λθυσσόντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν.
Κεῖνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔξοχον ἄλλων,
Ὅς κέ σ' ἐέδνοισι βείσας οἶκόνδ' ἀγάγηται.
Οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν,
Οὔτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Δήλῳ δή ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ
Φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον σὺν ὀπάσσα·
Ἦλθον γὰρ κἀκεῖσε, πολὺς δέ μοι ἕσπετο λαὸς
Τλὼ ὁδόν, ἣ δὴ ἔμελλεν ἐμοὶ κακὴ κῆδε' ἔσεσθαι·
Ὡς δ' αὕτως ἠ κεῖνο ἰδὼν, ἐπεθήπεα θυμῷ
Δήν· ἐπεὶ οὔπω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης·
Ὡς σέ, γύναι, ἄγαμαί τε, τέθηπά τε, δείδιά τ' αἰνῶς
Γίγνων ἄφαρ· χαλεπὸν δέ με πένθος ἰκάνει.

" Dianæ te ego, Jovis filiæ magni,
" Formáque, staturáque, indoleque, quàm proximè assimilo.
" Sin aliqua es hominum, qui supra terram habitant,
" Ter beati tibi pater & veneranda mater,
" Ter beati fratres; valdè nimirùm ipsorum animus
" Usque lætitiâ perfunditur, tuî gratiâ,
" Videntibus tale germen ad choream prodeuntem.
" Porrò rursum ille animo felicissimus præter cæteros,
" Quicunque te sponsaliis onerans, domum duxerit.
" Nondum enim talem vidi hominem oculis,
" Neque virum, neque mulierem; admiratio me tenet aspicientem.
" Nuper in Delo tale, Apollinis juxta aram,
" Palmæ recens germen succrescens vidi:
" Profectus enim eram illuc, multúsque mihi erat populus
" In eâ profectione, quæ mihi malum infortunium erat allatura:
" Eodem modo & illud conspicatus obstupui animo
" Diù, quandoquidem nunquam tale succreverat lignum è terrâ:
" Ita te, ô mulier, admiror, obstupeo, & vereor vehementèr
" Genua prehendere: difficilis nam me dolor occupat.

ΣΧΟΛΙΑ.

156. Εὐφροσύνῃσιν.] Θυμηδίαις. Ἰαίνεται.] Χαίρει. τέρπει.

157. Λθυσσόντων.] Βλεπόντων. Θάλος.] Βλάστημα. Εἰσοιχνεῦσαν.] Εἰσερχομένου, προβαινόμενον.

159. Ἐέδνοισι.] Τοῖς παρὰ γάμου δώροις, μνήστροις. Βείσας.] Βαρύσας· * Βείζω γὰρ, τὸ κοιμῶμαί ἐστι.

163. Φοίνικος νέον ἔρνος.] Τὸν ἀναπεφηνότα λέγει φοίνικα τῇ Λητοῖ, ὃ ἐφαψαμένη ἀπεκύησεν. Ἔρνος.] Κλάδος.

Τὸ εὐθαλὲς δένδρον. Ἀνερχόμενον.] Αὐξανόμενον.

164. Ἦλθον γὰρ κἀκεῖσε.] Πιθανῶς ἐμφαίνει τινὰ τῶν ἐπιφανῶν, ἵνα μὴ φορτηγὸς, ἢ καπηλάτης εἶναι δόξῃ.

165. Ἕσπετο.] Γενήσεται.

166. Ἐπεθήπεα.] Ἐξεπλάγην.

167. Δόρυ.] Δένδρον.

168. Ἄγαμαι.] Θαυμάζω. Τέθηπα.] Καταπλήγνυμαι.

NOTÆ.

154. Τεισμάκαρες) Hinc illud *Anthолog.* l. 7. fol. 476. Εὐδαίμων ὁ βλέπων σε, &c.

155. Μάλα πού σφισι θυμὸς — λθυσσόντων) *Eustathius* refert ad Σολοικοφανὲς καὶ καινοπρεπὲς, quod tamen rectè solvitur, si λθυσσόντων *Absolutè* capias. Vid. quæ Nos ad illud *Odyss.* ι'. v. 256. — ἡμῖν ὃ κατακλάσθη φίλον ἦτορ, δεισάντων. Vid. *Dionys.* Halicarnass. de Vitâ & Scriptis *Homeri*.

157. Τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν) *Atticismus* elegans, τὸ θάλος, ἀντὶ τῆ θαλερὴν παρθένον, *Abstractum*, pro *Concreto*. Referri etiam potest ad Σχῆμα τὸ εὐθαλὲς δένδρον. Ἀνερχόμενον.] Αὐξανόμενον.

164. Ἦλθον γὰρ κἀκεῖσε.] Πιθανῶς ἐμφαίνει τινὰ τῶν ἐπιφανῶν, ἵνα μὴ φορτηγὸς, ἢ καπηλάτης εἶναι δόξῃ.

165. Ἕσπετο.] Γενήσεται.

166. Ἐπεθήπεα.] Ἐξεπλάγην.

167. Δόρυ.] Δένδρον.

168. Ἄγαμαι.] Θαυμάζω. Τέθηπα.] Καταπλήγνυμαι.

NOTÆ.

154. Τεισμάκαρες) Hinc illud *Anthолog.* l. 7. fol. 476. Εὐδαίμων ὁ βλέπων σε, &c.

155. Μάλα πού σφισι θυμὸς — λθυσσόντων) *Eustathius* refert ad Σολοικοφανὲς καὶ καινοπρεπὲς, quod tamen rectè solvitur, si λθυσσόντων *Absolutè* capias. Vid. quæ Nos ad illud *Odyss.* ι'. v. 256. — ἡμῖν ὃ κατακλάσθη φίλον ἦτορ, δεισάντων. Vid. *Dionys.* Halicarnass. de Vitâ & Scriptis *Homeri*.

157. Τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν) *Atticismus* elegans, τὸ θάλος, ἀντὶ τῆ θαλερὴν παρθένον, *Abstractum*, pro *Concreto*. Referri etiam potest ad Σχῆμα, τὸ εὐθαλὲς δένδρον, πρὸς τὸ σημαινόμενον. Vid. *Eustath.* fol. 1557. lin. 30. &c.

161. Δήλῳ δή ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ Φοίνικος νέον ἔρνος) *Cicero*, de Legibus, sub initio, Quod *Homericus Ulysses Deli* se proceram & teneram *Palmam* vidisse dixit, hodiè monstrant eandem. Et *Plinius*, l. 16. c. 44. Nec non Palma *Deli*, ab *Apollinis* ætate conspicitur. *Ælian.* Var. Hist. l. 5. c. 4. Περὶ φυτῶν τινων ἐν Δήλῳ θαλλόντων. *Theogn.* v. 6. *Callim.* Hymn. Dian. v. 210. *Homeri* Hymn. in *Apoll.* v. 117. *Eustath.* in hunc locum, *Euripidis* Scholiast. ad *Hecub.* v. 458. &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

159. * Βείζω γὰρ, τὸ κοιμῶμαί ἐστι, ex *Aloysii* MS. ego autem βείσας hoc à βείθω potiùs ducendum reor.

VARIÆ LECTIONES.

154. Τεισμάκαρες) γρ. τρὶς μάκαρες, vid. *Duport.* Gnomolog. *Homeric.* in locum.

155. Τεισμάκαρες) γρ. τρὶς μάκαρες, *Duport.* ut suprà.

Χαρίς

Χθιζὸς ἑεικοστῷ φύγον ἤματι οἶνοπα πόντον·
Τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῦμα φόρει κραιπναί τε θύελλαι
Νήσου ἀπ' Ὠγυγίης· νῦν δ' ὧδέ κάββαλε δαίμων,
Ὄφρ' ἔτι πού μ' ἀπὸ τῆδε πάθω κακόν· οὐ γὰρ οἴω
Παύσεσθ'· ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν.
Ἀλλὰ, ἄνασσ', ἐλέαιρε, σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας
Εἰς πρώτην ἱκόμην· τῶν δ' ἄλλων οὔτινα οἶδα
Ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
Ἄστυ δέ μοι δεῖξον, δὸς δ' ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
Εἴ τι πού εἴλυμα σπείρων ἔχες οὐδάδ' ἰοῦσα.
Σοὶ δὴ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῇσι μνοιναῖς,
Ἄνδρα τε καὶ οἶκον, καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν
Ἐσθλήν· οὐ μὲν γάρ τε κρεῖσσον καὶ ἄρειον,
Ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον
Ἀνὴρ ἠδὲ γυνή· πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσι,
Χάρματα δ' εὐμενέτῃσι· μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί.
Τόνδ' αὖ Ναυσικάα λευκώλενος ἀντίον ηὔδα,
Ξεῖν', ἐπεὶ ἤτε κακοῖς, ἤτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
Ἐσθλοῖς, ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἑκάστῳ·
Καί που σοὶ τάδ' ἔδωκε, σὲ δὴ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
Νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἱκάνεις,
Οὔτ' ἂν ἐδητοῦ δεύήσεαι, οὔτε τευ ἄλλου,
Ὧν ἐπέοικ' ἰκέτῃσι ταλαπείριον ἀντιάσαντα.

" Heri vigesimo effugi demum die nigrum pontum:
" Eousque me semper fluctus ferebat, & celeres procellæ
" Insulâ ab Ogygiâ: nunc verò me huc appulit deus,
" Ut adhuc fortasse & hîc patiar malum; non enim puto
" Cessatum iri; verùm adhuc multa dii efficiunt ante.
" Sed, ô regina, miserere, ad te enim miserias multas perpessus
" Primam veni, aliorum autem neminem novi
" Hominum, qui hanc urbem & terram incolunt.
" Urbem mihi ostende, da vero pannum ad *me* circumcingendum,
" Si quod fortasse integumentum pannorum habes huc profecta.
" Tibi vero dii tanta dent, quanta animo concupiscis;
" Maritum, & familiam, & concordiam præbeant
" Bonam; non enim eo quicquam præstantius & melius,
" Quam cùm concordes consiliis, rem familiarem administrant
" Vir atque conjux; multos dolores hostibus præbentes,
" Gaudia autem benevolis; maximè verò sentiunt & ipsi.
Hunc rursus Nausicaa albis ulnis contra alloquuta est,
" Hospes, quandoquidem non ignavo, nec stulto similis es viro,
" Jupiter ipse distribuit felicitatem Olympius hominibus,
" Bonis atque malis, prout vult, unicuique.
" Et fortasse tibi isthæc dedit, te tamen oportet pati nihilo seciùs.
" Nunc verò, quùm ad nostram & urbem & terram venis,
" Neque vestium indigebis, neque alicujus alterius rei
" Earum, quæ decent supplicem miserum occurrentem.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

171. Φόρει.] Ἔφερεν. Κραιπναί.] Ταχεῖαι, ἢ ὀξεῖαι. Θύελλαι.] Αἱ συρροφαὶ τῶν ἀνέμων.

176. Ἱκόμην.] Ἱκέτευσα, ἀφικόμην.

179. Εἴλυμα.] * Ἐνείλημα, κάλυμμα, ἐνδύβλημα. Σπείρων.] Ἱματίων.

180. Σοὶ δὴ θεοὶ τόσα δοῖεν.] Σιωπᾷς ὁ Ὀδυσεὺς ταῦτα συνεύχεται, ἃ μόνα ἀφ' ἑφυτοῦ ἐδύνατο εἶναι.

181. Ὁμοφροσύνην.] Γνησίαν φιλίαν. Ὀπάσειαν.] Παράσχοιεν.

182. Ἄρειον.] Κρεῖττον, βέλτιον.

183. Ὁμοφρονέοντε.] Τὰ αὐτὰ βουλευόμενοι.

185. Χάρματα δ'.] Χαραί. Εὐμενέτῃσι.] Τοῖς φίλοις, τοῖς εὐμενῶς διακειμένοις, καὶ εὐνοοῦσιν. Μάλιστα δὲ τ' ἔκλυον αὐτοί.] Τῆς σφῶν ἀπήλας εὐνοίας αἰσθάνονται ἐκ ἀπλανούσης.

188. Νεμεῖ.] Ἀποτίμῃ, ἀφορίζῃ.

189. Ἐσθλοῖς ἠδὲ κακοῖσι.] Δύναται καὶ οἷς ἀναμίγνυσι τοῖς ἀγαθοῖς τὰ κακὰ, φησὶ ἀξίως ἑκάστῳ νέμειν ἃ κακὰ, ἃ τὰ ἀγαθά.

191. Ἱκάνεις.] Παραγίνῃ.

192. Δεύήσεαι.] Ἐνδεὴς ἔσῃ.

193. Ταλαπείριον.] Τὸν πάντοθεν ἐληλυθότα· ἢ τὸν παλαίπορον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

179. Εἴλυμα) * Ἐνείλημα, pro ἐνείλυμα, ex MS. lego, ut magis *Prosaicum*.

VARIÆ LECTIONES.

171. Τόφρα δὲ) γρ. πεφυάδι.

183. Οἶκον ἔχητον) γρ. οἰκί' ἔχοεν, *Hierocles*, in Aur. Carm. *Pythagoræ*.

190. Τάδ') γρ. πάγ', *H. Steph.*

Ἄστυ

Ἄστυ δέ τοι δείξω, ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν.
Φαίηκες μὲν τῶνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν·
Εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
Τοῦδ' ἐκ Φαίηκων ἔχεται κάρτος τε, βίη τε.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι κέλευσε,
Στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε, φῶτα ἰδοῦσαι;
Ἦ μήπου τινὰ δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;
Οὐκ ἔσθ' ὅτος ἀνὴρ δειρὸς βροτὸς, οὐδὲ γένηται,
Ὃς κεν Φαίηκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται,
Δηϊοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
Οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε, πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
Ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ὁπαμίσγεται ἄλλος.
Ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνει,
Τὸν νῦν χρὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
Ξεῖνοί τε, πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τέ, φίλη τέ.
Ἀλλὰ δότε, ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε, πόσιν τε·
Λούσασθε δ' ἐν ποταμῷ, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο.
Ὣς ἔφατ'· αἱ δ' ἔσαν τε καὶ ἀλλήλῃσι κέλευσαν·
Κάδδ' ἄρ' Ὀδυσῆι εἶσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσε
Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
Παρ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε, χιτῶνά τε, εἵματ', ἔθηκαν·

" Urbem itaque tibi oſtendam, & dicam nomen populorum.
" Phæaces hanc urbem, & terram habitant:
" Sum autem ego filia magnanimi Alcinoi;
" Ex hoc Phæacum pendet & imperium, & potentia.
Dixit ſanè, & ancillis pulchricomis imperavit,
" Siſtite gradum mihi, ancillæ, quò fugitis, virum intuitæ?
" An ſcilicet aliquem hoſtium putatis eſſe virorum?
" Non eſt hic vir vivus homo, neque eſſe poſſit,
" Qui Phæacum ad terram veniat,
" Hoſtilia inferens: valdè enim chari ſumus immortalibus.
" Habitamus præterea ſeorſum undoſo in mari
" Extremi, neque aliquis nobiſcum homo commercium habet alius.
" Verùm hic aliquis infelix errans huc venit,
" Quem nunc oportet curare: à Jove enim ſunt omnes
" Hoſpites & egeni; donum autem utut exiguum, gratum tamen eſt.
" Quare date, ancillæ, hoſpiti cibum & potum,
" Et lavate in fluvio, ubi defenſio eſt à vento.
Sic ait; illæ igitur ſtabant & ſe mutuò hortabantur;
Ulyſſemque collocârunt ſub umbraculo, quem admodum juſſerat
Nauſicaa, filia magnanimi Alcinoi;
Propè ipſum verò pallium, & tunicam, veſtes, appoſuerunt;

ΣΧΟΛΙΑ.

200. Φάσθε.] Ὑπολαμβάνετε.

201. Διερὸς βροτός.] Ζῶν *ἐῤῥωμένος καὶ ἱκμαίους μετέχων· τὸ μὲν ἢ ζωὴ ὑγρότης καὶ ῥῥωμαία συνέχει, τὸ δὲ θανάτου ψυχρότης καὶ ξηρασία· ὅθεν καὶ ἀλίβαντες, *οἱ νεκροὶ, λιβάδος μὴ μετέχοντες.

207. Κομέειν.] Τιμᾶν. Πρὸς γὰρ Διός εἰσιν.] Ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀποπεμπόμενοι καὶ ξένοι καὶ πτωχοί.

208 Δόσις δ' ὀλίγη τὲ φίλη τέ.] Ὀλίγη μὲ τῇ ὀλιγότητι, φίλη δὲ τῇ λαμβάνοντι· ἡ γὰρ ἔνδεια, καὶ τὸ ὀλίγον φίλον ἠργάσατο.

210. Σκέπας.] *Σκέπαιον.

NOTÆ.

201. Διερὸς βροτὸς) *Porphyrius*, De Antro Nympharum, Διὸ καὶ διερὰς τὰς ὑγρὰς ὄντας καλεῖν τὸν Ποιητὴν, τὰς διὰ ὑγρᾶς πὰς ψυχὰς ἔχοντας· αἷμα μὲν γὰρ πάντως, καὶ ὁ νοῦς ὑγρὸν φόν. Vid. *Heſych.* v. Διερὸν, & *Br. Schol.* in hunc locum.

NOTÆ IN SCHOLIA.

201. Διερὸς βροτὸς) *Ἐῤῥωμένον, pro corruptis ἐῤῥαμμένον, ἐῤῥαμένον, ἐῤῥαυμένον, ex *Aloyſii* MS. & poſt ἀλίβαντες, ex *Euſtathio* & *Heſychio*, *οἱ νεκροὶ, ad *Scholii* dilucidationem. *Euſtath.* fol. 552. lin. 33. Ἀλίβαντες μὲ, οἱ νεκροὶ· διερὸς ὁ βροτὸς, ὁ ζῶν. Vid. Not. in *Textum*.

210. *Σκέπαιον) Ità pro σκέπηνον corrupto, ex *Aloyſii* MS.

VARIÆ LECTIONES.

205. Βροτῶν) γρ. βροτός. *Florentin. Aldin. Lovanian. H. Steph.*

211. Αἱ δ' ἔσαν τε & ἀλλήλῃσι κέλευσαν) γρ. αἱ δ' ἔσαν τε καὶ ἀλλήλῃσι κέλευσε, *Euſtath.* & *H. Steph.* ἀλλήλοισι, *Florentin. Lovanian. Aldin. H. Steph. Lugdun. Oxon.* &c. Malè omnes.

212. Ὀδυσῆι εἶσαν) γρ. Ὀδυσσέα εἶσαν, *Euſtath. Roman. Edit. *Textus*, *H. Steph.*

Δῶκαν

Δῶκαν δ' ἠ χρυσείῃ ὀ ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
Ἠνωγον δ' ἄρα μὺν λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῇσι.
Δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισι μετηύδα δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἀμφίπολοι, στῆτ' ὄπισθε, ὄφρ' ἐγὼ αὐτὸς
Ἁλμὶν ὤμοιϊν ἀπολέσσομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ
Χείσομαι· ἦ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροὸς ἔστιν ἀλοιφή·
Ἀντίον δ' οὐκ ἂν ἔγωγε λοέσσομαι· αἰδέομαι γὰρ
Γυμνὸς, κούρῃσιν εὐπλοκάμοισι μετελθεῖν.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κούρῃ.
Αὐτὰρ ὁ ἐν ποταμῷ χρόα νίζετο δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἁλμὶν, ἣ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὤμους·
Ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον ἀτρυγέτοιο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν,
Ἀμφὶ δ' εἵματα ἕσσατ', ἃ οἱ πόρε παρθένος ἀδμής·
Τὴν μὺν Ἀθηναίη θῆκεν, Διὸς ἐκγεγαῦῖα,
Μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· κὰδ' δὲ κάρητος
Οὔλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
Ὡς δ' ὅτε τὶς χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
Ἰδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Τέχνην παντοίην, χαρίεντα δ' ἔργα τελείει·
Ὡς ἄρα τῷ κατέχυθε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις·
Ἕζετ' ἔπειτ', ἀπάνευθε κιὼν, ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,

Dederuntque ei aureâ in ampullâ liquidum oleum,
Jusserunt deinde; ut se ablueret in fluvii fluento.
At tum ancillas alloquutus est divus Ulysses,
Ancillæ, state ità è longè; donec ego ipse
" Salsuginem ab humeris abluam, circumque oleo
" Inungam; jam enim à corpore est unctio:
" Coram verò non ego lavero, vereor enim
" Nudari inter puellas pulchricomas versans.
Sic ait; illæ autem seorsum abibant, referebantque Virgini *Dominæ*.
Cæterùm ipse ex flumine à corpore lavabat divus Ulysses
Salsuginem, quæ ei dorsum & latos circumtudit humeros:
E capite etiam eluebat maris sordes indomiti.
Cæterùm postquam omnia abluisset, & oleo inunxisset,
Vestesque induisset, quas illi præbuerat virgo intacta;
Hunc quidem Minerva reddidit, ex Jove nata,
Majoremque aspectu, & pinguiorem: à capite verò
Crispas demisit comas, hyacinthino flori similes.
Quemadmodum cùm quis aurum circumfundit argento vir
Solers, quem Vulcanus docuit & Pallas Minerva
Artem omnifariam, gloriosa verò opera perficit:
Sic huic infudit gratiam capitique & humeris.
Consedit deinde, quùm seorsum cessisset, ad littus maris,

ΣΧΟΛΙΑ.

216. Ἠνωγον.] Ἐκέλευον. Ῥοῇσι.] Ῥεύμασι, ῥείθροις.
218. Ἀπόπροθεν.] * Πόρρωθεν.
221. Λοέσσομαι.] Λούσομαι. Αἰδέομαι.] Αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι.
222. Μετελθεῖν.] Ἀντὶ τοῦ ἀπελθεῖν.
224. Νίζετο.] Ἀπενίπτετο.
225. Ἄμπεχεν.] Περιεῖχεν.
226. *Ἔσμηχεν.] Ἐκάθαιρεν. Ἁλὸς χνόον.] Τὸ λεπτότατον τῆς θαλάσσης· ἢ τὸν ἀκάθαρτον.
227. Λοέσσατο.] Ἀπενίψατο, ἀπέπλυνεν. Λίπ' ἄλειψεν.] Λιπαρεῖς, ἢ λιπανθεὶς ἐλαίῳ ἠλείψατο.
228. Ἕσσατο.] Ἐνεδύσατο.
230. Παίσσονα.] Παχύτερον. Κάρητος.] Τῆς κεφαλῆς.
231. Οὖλας.] Σωτεραμμένας. Ἧκεν.] Ἀντὶ τοῦ, ἐποίησεν.
232. Περιχεύεται.] Περιβάλλει.
233. Ἴδρις.] Ἐπιστήμων, πυκνότης. Δέδαεν.] Ἐδίδαξεν.
234. Χαρίεντα.] Ἐπέρασεν, καλὰ. Τελείει.] Ποιεῖ, κατασκευάζει.

NOTÆ IN SCHOLIA.

218 Ἀπόπροθεν) * Πόρρωθεν. Ità pro ἄμπροθεν, emendo; nec sensus enim, nec res illud ferat.
226. *Ἔσμηχεν) Ἐκάθαιρεν. Ex *Aloysii* MS. excepto, quod ibi καθάρσιον. *Eustathius* & *Hesych.* Σμήχω) Καθαίρω.
227. Hoc *Scholion* ex *Aloysii* MS. purgo, deleto uno ἐλαίῳ, quod erat superfluum.

VARIÆ LECTIONES.

215. Χρυσείῃ) χρ. Χρυσείῃ, verùm in Metri Detrimentum; quare *Stephanum*, &c. nihil moror, at *Florentinam* sequor, licet *Eustath.* Codex errorem retineat. Vid. Not. in *Textum*, ad v. 79.

Κάλλε-

Κάλλεϊ τ' χάρεσι φίλεω· θηεῖτο δ' ἠΰγη·
Δή ῥα τοτ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα,
Κλῦτέ μοι, ἀμφίπολοι, λευκώλενοι, ὄφρα τι εἴπω·
Οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Φαίηκεσσ' ὅδ' ἀνὴρ ὁπιμίσγεται ἀντιθέοισι.
Πρόσθεν μὲν γάρ μοι ἀεικέλιος δοκεν εἶναι,
Νῦν δ' θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ εὐρὺν οὐρανὸν ἔχουσιν.
Αἲ γὰρ ἐμοὶ τοῖόσδε πόσις κεκλημένος εἴη
Ἐνθάδε ναιετάων, καί οἱ ἄνδι αὐτόθι μίμνειν.
Ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε, πόσιν τέ.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα τ' μάλα μὲν κλύον, ἠδὲ πίθοντο,
Πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆι θέσαν βρῶσίν τε, πόσιν τε.
Ἦτοι ὁ πῖνε καὶ ἤσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἁρπαλέως· δηρὸν γὰρ ἐδήτυος ἦεν ἄπαστος.
Αὐτὰρ Ναυσικάα λευκώλενος ἄλλ' ὀτρύνειν·
Εἵματ' ἄρα πτύξασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπήνης,
Ζεῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας· αὐτὴ δ' ἔβη αὐτή·
Ὤρυνεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Ὄρσεο δὴ νῦν, ξεῖνε, πόλινδ' ἴμεν, ὄφρα σε πέμψω
Πατρὸς ἐμῷ πρὸς δῶμα διαφρονος, ἔνθα σε φημὶ
Πάντων Φαιήκων εἰδησέμεν, ὅσσοι ἄριστοι.
Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρδειν, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν,
Ὄφρ' ἂν μὲν κ' ἀγροὺς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,

Pulchritudine & gratiâ refplendent; admirabatur utique *ipfa* puella;
Tunc ad ancillas pulchricomas loquebatur,
" Audite me, ancillæ, pulchris-lacertis; ut aliquid dicam;
" Non omnibus invitis diis, qui cœlum tenent,
" Ad Phæacas hic vir pervenit Diis-fimiles.
" Nam anteà mihi *nihili* videbatur effe,
" Nunc verò diis fimilis, qui cœlum latum inhabitant.
" Utinam mihi talis maritus vocatus effet
" Hic habitans, & ipfi placeret hîc manere.
" Sed date, ancillæ, *hofpiti* cibumque, potumque.
Sic ait; illæ fanè hanc diligentèr audiverunt & paruerunt:
Ulyffi verò appofuerunt cibúmque, potúmque.
Profectò ipfe bibebat, & edebat prudens divus Ulyffes
Rapacitèr; diu enim cibum non guftaverat.
Cæterùm Nauficaa albis lacertis aliud *commenta* eft:
Veftes certè plicatas pofuit pulchrum in currum,
Jungens mulos fortibus-ungulis, confcenditque ipfa,
Adhortata Ulyffem, verbúmque dixit & elocuta eft,
" Surge nunc, hofpes, ad urbem ire, ut te dedúcam
" Patris mei ad domum prudentis; ubi te puto
" Omnes Phæaces vifurum effe, quotquot optimates *funt*.
" Sed omninò fic facito, videris enim mihi non prorfus defipere,
" Donec quidem per agros iverimus & opera hominum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

237. *Θηεῖτο.] Ἐθαύμασεν.
242. Ἀεικέλιος.] Εὐπλὴς καὶ φαῦλος. *Δίατο.] Ἐδόκει, ἐφαίνετο.
245. Ἄνδι.] Ἀρίστοις.
250. Ἁρπαλέως.] Ἁρπαλικῶς.
257. Εἰδησέμεν.] Γνῶναι, μαθήσεσθαι.
258. Ἀπινύσσειν.] Ἀσύνετος εἶναι.

Ν Ο Τ Æ.

242. Δίατ' εἶναι) Vox *δίατο*, fingularis, ἁπλῶς εἰρημένη, videtur ex Ϝ δοάσιτο fieri. Notandum verò, Δίατο legi ab *Euftathio*, in ipfo *Textu*, ut & Edit. *Lovaniana Refcii*, item in *Aldinâ*; etiam in MSS. *Aloyfii* Scholiis, & in Scholiis Impreffis, Edit. *Parifian. Morrhii*, *Aldi*, & *Hervagii*, quæ etiam in *Textu* δίατ' legit; quare ità & nos *Scholia* edimus. *Hefychio*, Δίαται) φαίνεται, δοκεῖ. Δεάμαι) ἐδοκίμαζον, ἐδίδαζον. *Etymolog.* M. v. Δία, legit, πρόσθεν δή μοι ἀεικέλιος δίατ' εἶναι. Antiqui Lexicographi, Δία, Δίατο, & Δεάμαι, non Δόα, &c.

249. Ἦτοι ὁ πῖνε καὶ ἤσθε Ὀδυσσεύς) Vid. quæ ad η'. v. 215.

250. Ἐδητύος ἦεν ἄπαστος) Pleonafmus *Atticus*, ut νῆσις βορᾶς, *Euripid.* ἄπαις παίδων, *Xenoph.* ποσὶ πιζεύω, *Antholog.* Ità *Odyff.* δ'. v. 788. Κεῖν' ὑπ' ἀσπὶς, ἄπασος, ἐδητύος, καὶ ποτῆτος.

NOTÆ IN SCHOLIA.

237. *Θηεῖτο) Ἐθαύμασεν, Ex *Aloyfio*.

242. *Δίατο) Ità pro *δίατο*, emendo ex Vett. vid. Not. ad *Textum*.

Τόφρα

Τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι, μεθ' ἡμίονους καὶ ἅμαξαν,
Καρπαλίμως ἔρχεσθ'· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω·
Αὐτὰρ ἐπὴν πόλεως ἐπιβήσομεν, ἣν πέρι πύργος
Ὑψηλός, καλὸς δὲ λιμὴν ἑκάτερθε πόληος,
Λεπτὴ δ' εἰσίθμη· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι
Εἰρύαται· πᾶσιν γὰρ ἐπήτριόν ἐστιν ἑκάστῳ·
Ἐνθάδε τέ σφ' ἀγορὴ, καλὸν Ποσειδήϊον ἀμφὶς,
Ῥυτοῖσιν λάεσσι κατωρυχέεσσ' ἐραρυῖα.
Ἐνθάδε νηῶν ὅπλα μελαινάων ἀλέγουσι,
Πείσματα, καὶ σπείρας, καὶ ἀποξύουσιν ἐρετμά.
Οὐ γὰρ Φαίηκεσι μέλει βιὸς, οὐδὲ φαρέτρη,
Ἀλλ' ἱστοὶ καὶ ἐρετμὰ νεῶν, καὶ νῆες ἐΐσαι,
Ἡΐσιν ἀγαλλόμενοι πολιὴν περόωσι θάλασσαν.
Τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀϊδρείη, μήτις ὀπίσσω
Μωμεύῃ· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον.

" Tamdiù cum ancillis, post mulos & currum,
" Celeriter venito; ego utique viam præibo:
" Cæterùm postquam ad urbem conscenderimus, circa quam turres
" Altæ, pulcherque portus ab utroque latere urbis,
" Arctus item introitus; navesque per viam utrinque agitatæ
" Subducuntur; omnibus enim statio est unicuique:
" Ibi & ipsis forum est, pulchrum Neptuni circa templum,
" Ingentibus lapidibus excisis locatum.
" Ibi navium armamenta nigrarum curant,
" Rudentes, & spiras; & poliunt remos.
" Non enim Phæacibus curæ est arcus, neque pharetra,
" Sed mali, & remi navium, & naves æquatæ,
" Quibus gavisi penetrant spumosum mare.
" Horum evito famam amaram; nè quis à tergo
" Obtrectet: valdè enim sunt superbi apud vulgus.

ΣΧΟΛΙΑ.

261. Ἔρχεσθον.] Ἴτον, Ἔρχεσθ.

262. Ἐπιβήσομεν.] Ἐπιβᾶμεν, εἰσέλθωμεν. Πύργος.] Νῦν, τὸ πῖχος.

264. Εἰσίθμη.] Εἴσοδος, ἀπὸ τοῦ εἰσίναι· καθὰ μιζαπλασμὸν τὸ ἰσθμὸν λέγει.

265. Εἰρύαται.] Εἵλκυσται, εἰσίν. Ἐπήτριον.] Ἐποίκιον, σκήνη, νεώριον, ἢ σκάφος· παρὰ τὸ ἐπίστον. λέγει δὲ, ὅτι πάνυ μὲν πλῆθος τῶν νεῶν ναυπηγεῖται ἐπὶ τῇ γῇ ἀλλ' εὐσταλές.

266. Ποσειδήϊον.] Τῷ Ποσειδῶνι καθιερωμένον τέμενος.

267. Ῥυτοῖσι.] Τοῖς εἱλκυσμένοις, ἐκ τοῦ τέτα μεγάλοις. Κατωρυχέεσσι.] Κατωρυγμένοις.

268. Ὅπλα.] Τὰ τῶν νεῶν χοινίκια. Ἀλέγουσι.] Διὰ φροντίδος ἔχουσι, καὶ ἐπιμελείας ἀξιοῦσι.

269. Πείσματα.] Τὰ ἀπήγεια χοινία, *παρὰ τὸ πείθειν αὐτοῖς τὰ ναῦς. Σπείρας.] Νῦν, τὰς μιζαλὰς κάλως, δι' ὧν ἕλκουσαι αἱ νῆες· παρὰ τὸ σπείρειν. Ἀποξύουσι.] Τὸν φλοιὸν ἀφελκύουσι.

270. Φαρέτρη.] Βελοθήκη.

272. Ἀγαλλόμενοι.] Χαίροντες.

273. Ἀλεείνω.] Φυλάττομαι. Ἀϊδρείη.] Σκληρὰν, χαλεπήν.

274. Μωμεύῃ.] Λοιδορήσῃ, μέμψῃ, ψέξῃ.

NOTÆ.

261. Ἔρχεσθ') Olim ἴτον, *Roman.* Edit. & *Eustathii* Text. undè error in Cætera pòst Exemplaria dimanavit. Verùm in *Florentinâ*, omnium Antiquissimâ, *Aldinâ*, & *Lovaniana Rescii*, ἔρχεσθ, qui *Modus* non aliàs modò pro *Imperativo*, verùm hoc in loco multoties ad *Ulyssem* usurpatur ab ipsâ *Nausicaâ*, ut v. 258. 295. 298. 304 311, &c. Vid. *Var. Lect.*

265. Πᾶσιν γὰρ ἐπήτριόν ἐστιν) Præter *Eustath.* & quæ Nos ad *Anacreont.* v. 44. & v. 1091. *Porphyr.* Ὁμηρικῶν ζητημάτων β'. in ipso fine. Πᾶσιν γὰρ ἐπήτριόν ἐστιν) Ἤτοι νῆές ξύλινοι εἰσὶν, ἀλλὰ πάντες πολῖται, καὶ ἐφίενται πῦρ ἔχοντες· ἀφ' ὃ ψιλῶ ἐξενήνεκται, ὡς τὸ δέχεσθαι, δεκτός· καὶ ἐχνὶ, ἐχνί. Quod Ionum est.

269. Πείσματα καὶ σπείρας) *Hervagius*, in Textu & Scholiis. *Florentina* Editio &c. σπείρα hìc habent, verùm *Eustathius*, *Aldina*, & *Lovaniana Rescii* Editio, & *Brevia Scholia*, & *H. Stephanus*, τὸ σπείρας agnoscunt; & *Castellio*, & *Scapula*, in v. σπεῖρον, ut etiam *Hesychius*, v. Σπείρας. Et ut σπείρας *Versui* convenientior *Lectio*, ità & *Sensui*; nam σπεῖρα, τὰ νεῶν μαλάγματα, nempè laceræ vestes, sive lineæ, sive laneæ, aut cannabinæ, molles, & usu attritæ, quibus utuntur Nautæ, ad naves confarciendas; quomodò *Homerus* utitur, ῥάπτειν οἰσύϊνοισι, *Odyss.* ε'. v. 256. At αἱ σπῖραι, *Funes*, ut *Br. Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

269. Πείσματα) Τὰ ἀπήγεια χοινία· *παρὰ τὸ πείθειν αὐτοῖς τὰ ναῦς. Ex utroque MSto.

VARIÆ LECTIONES.

261. Ἔρχεσθ') χ. ἴτον, *Br. Schol.* vid. in *Textum.*

262. Πόλεως) γρ. πόλιος, vid. infrà, v. 294.

269. Σπείρας;) γρ. σπῖρα, vid. Not. in *Textum.*

Καή νύ πις ὧδ' εἴπῃσι κακώπερ ἀνηβολήσας,
Τίς δ' ὅδε Ναυσικάᾳ ἕπεται καλός τε, μέγας τε
Ξεῖνος; πῦ δέ μιν εὗρε; πόσις νύ οἱ ἔσεται αὐτῇ;
Ἦ τινά που πλαγχθέντα κομίσσατο ἧς ἀπὸ νηὸς,
Ἀνδρῶν τηλεδαπῶν· ἐπεὶ ὄ πινες ἐγγύθεν εἰσίν.
Ἦ τις οἱ εὐξαμένῃ πολυάρητος θεὸς ἦλθεν,
Οὐράνοθεν καταβάς; ἔξει δέ μιν ἤματα πάντα.
Βέλτερον, εἴ κ' αὐτή γε ἐποιχομένη πόσιν εὕρῃ
Ἄλλοθεν· ἢ γὰρ τύγε δῆμον Φαίηκας, τοί μιν μνῶνται πολέες τε, καὶ ἐσθλοί.
Ὡς ἐρέεσκεν, ἐμοὶ δέ κ' ὀνείδεα ταῦτα γένοιτο·
Καὶ δ' ἄλλην νεμεσῶ, ἥτις τοιαῦτά γε ῥέζοι,
Ἥ τ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
Ἀνδράσι μίσγηται, πρίν γ' ἀμφάδιον γάμον ἑλθεῖν.
Ξεῖνε, σὺ δ' ὦδ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα
Πομπῆς καὶ νόστοιο τύχῃς παρὰ πατρὸς ἐμεῖο·
Δήμῳ ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθηναίης, ἄλσχι κελεύθῳ,
Αἰγείρων· ἐν δ' ὑδρηλὴ νάπη, ἀμφὶ δ' λειμών·
Ἔνθάδε πατρὸς ἐμοῦ τέμενος, τεθαλυῖά τ' ἀλωή,
Τόσσον ἀπὸ πόλεως, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας·
Ἔνθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰσόκεν ἡμεῖς
Ἄστυδε ἔλθωμεν, καὶ ἱκώμεθα δώματα πατρός.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ἔλπῃ ποτὶ δώματ' ἀφῖχθαι,
Καὶ τότε Φαίηκων ἴμεν ἐς πόλιν, ἠδ' ἐρέεσθαι
Δώματα πατρὸς ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.

" Et fortassè quis sic diceret te deterior obviam factus,
" Qui ille, qui Nausicaam sequitur pulchérque magnúsque
" Hospes? ubi illum nacta est? maritus certè erit ipsi?
" Aut alicub errantem benignè eduxit e suâ navi
" Ex viris externis; nam nulli propè sunt hujusmodi.
" Aut quispiam supplicanti multùm exoptatus deus adest,
" E cœlo delapsus? habebit verò ipsum dies omnes.
" Rectè fecit, si ipsa obambulans maritum invenit
" Aliundè: certè hos sprevit in populo
" Phæacas, qui ipsam ambiunt multique & nobiles.
" Sic dicent; mihi vero hæc probra essent:
" Atque alii succenserem, quæcunque talia faceret,
" Quæ invitis charis patre & matre viventibus
" Viris miscetur, priusquam palàm nuptiæ advenissent.
" Hospes, tu quidem ità meum attende sermonem, ut celerrimè
" Deductionem & reditum assequaris à patre meo.
" Inveniemus pulchrum lucum Palladis, propè viam,
" Ex populis; fons autem effluit, circaque *newus*, *seu* pratum.
" Ibi patris mei & prædium, & florentes horti,
" Tantum ab urbe, quantum auditur clamans:
" Ibi desidens præstolare aliquamdiù, donec nos
" Ad urbem venerimus, & pervenerimus ad ædes patris.
" Cæterùm postquam nos putaveris ad ades pervenisse,
" Tum Phæacum eas ad urbem, atque require
" Ædes patris mei magnanimi Alcinoi:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

275. Κακώπερ.] Φαυλόπερ, χείρων. Ἀνηβολήσας.] Συντυχών.
276. Ἕπεται.] Ἀκολουθεῖ.
278. Κομίσσατο.] Ἐπιμελείας ἠξίωσεν.
279. Τηλεδαπῶν.] Τῶν ἀπὸ τῆ πόρρω ἠπείρου, ἢ ξένων.
280. Πολυάρητος.] Πολύευκτος.
285. Ἐρέεσκεν.] Ἐρῶσι, λίσσοιτο.
288. Ἀμφάδιον.] Τὸν σὺν ᾧ φανερῷ.
290. Τύχῃς.] Ἐπιτύχῃς.
291. Δήμῳ.] Εὑρήσεμεν.
292. Νάπη.] Ῥεῖ
293. Τεθαλυῖα.] Θάλλουσα, καὶ πλήθουσα φυτοῖς.
Ἀλωή.] Ὁ εἰς φυτείαν ἐπιτήδειος τόπος τῆ δενδροφόρου γῆς.
297. Ἔλπῃ.] Ἐλπίζῃ, νομίζοις. Ἀφῖχθαι.] Ἐλθεῖν, παραγενέσθαι.
298. Ἐρέεσθαι.] Ἐρωτᾶν· ἀντὶ τῆ ἱστόρησον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

279. Τηλεδαπῶν) Voculam ἢ, ex *Aloysio*, addo.
291. Δήμῳ) Εὑρήσεμεν. Ex *Aloysio* MS. excepto, quòd illud, εὑρεμεν. *Eustathius* autem & omnes, δήμῳ, εὑρήσεμεν.

VARIÆ LECTIONES.

285. Ἐμοὶ δ' κ' ὀνείδεα) γρ. ἐμοὶ δ' ἂν ὀνείδεα, *H. Steph.*
294. Πτόλεως) γρ. πτόλιος, vid. *suprà*, v. 262.

Ῥεῖα

300 Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐσὶ, καὶ οὐ παῖς ἡγήσαιτο
Νήπιος· ἀμφὶ γάρ τι ἐοικότα τοῖσι τέτυκται
Δώματα Φαιήκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
Ἥρωος· ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλὴ,
Ὧκα μάλ' ἐς μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
305 Μητέρ' ἐμήν· ἡ δ' ἧται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ,
Ἠλάκατα τραφόωσ' ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
Κίονι κεκλιμένη, δμωαὶ δέ οἱ εἵαται ὄπιθεν.
Ἐνθάδε πατρὸς ἐμεῖο θρόνος πολυκέκλιται αὐτῇ,
Τῷ ὅγε οἰνοποτάζει ἐφήμενος, ἀθάνατος ὥς·
310 Τὸν παραμειψάμενος, μητρὸς ποτὶ γούνασι χεῖρας
Βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἦμαρ ἴδηαι
Χαίρων, καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί.
Εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
315 Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἴμασεν μάστιγι φαεινῇ
Ἡμιόνους· αἱ δ' ὦκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα·
Αἶψα δὲ μιν πρώτιστον, ἐῦ ζ' πλήσαντο πόδεσσιν.

" Faciles enim cognitu sunt, & vel puer duceret
" Infans; neque ullo pacto similes illis sunt
" Ædes Phæacum, qualis domus Alcinoi
" Herois: sed postquam te ædes celaverint & aula,
" Quàm celeriter ex regiâ domo ulteriùs perge, ut pervenias
" Ad matrem meam; hæc autem sedet ad focum in ignis splendore,
" Pensum versans purpureum, mirabile visu,
" Columnæ recumbens; & ancillæ sedent ponè illam.
" Ibi patris mei solium vergit ad eam,
" Quo ille vino indulgens insidet, velut deus.
" Hoc ubi præterieris, matris ad genua manus
" Extende nostræ, ut reditionis diem videas
" Gaudens statim; etiamsi valdè procul hinc sis.
" Siquidem tibi illa utique benè volet in animo,
" Spes tibi deinde amicosque videre & pervenire
" Domum ad pulchrè-ædificatam, & tuam in patriam terram.
Sic loquuta flagellavit flagello lucido
Mulos; hi verò celeritèr reliquerunt fluvii fluenta:
Illi scirè quidem currebant & pulchrè succussabant pedibus.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

300. Ἀείγνωτ.] Εὔδηλα, πάνυ φανερά.
303. Κεκύθωσι.] Κρύψωσι, * σκεπάσωσι, χωρήσωσιν.
304. Διελθέμεν.] Διελθεῖν· ἀντὶ τοῦ διελθεῖν.
305. Ἧται.] Καθηται. Ἐν πυρὸς αὐγῇ.] Ἐν τῷ * καιομένῳ πυρὶ δηλονότι τόπῳ.
307. Κεκλιμένη.] Ἐπαναπαυομένη.
308. Πολυκέκλιται αὐτῇ.] Περίκειται τῇ αὐγῇ, ἀντὶ τοῦ περάσης.
309. Οἰνοποτάζει.] Εὐωχεῖται. Ἐφήμενος.] Ἐπικαθήμενος.
310. Παραμειψάμενος.] Παρελθών. Μητρὸς ποτὶ γούνασι.] Ἤτοι ὡς γυνὴ γυναῖκα σεσκεμένη, ἢ, ἐπὶ φρονιμωτάτῃ παραδίδοται· καὶ ἅπαξ ὁ φιλοικίρμων, τὸ θῆλυ.
313. Φίλα φρονέῃσι.] Φιλοφρονεῖται βούλοιτο.
318. Τρώχων.] Ἔτρεχον. Πλήσαντο.] Διέβαινον· πλήθω γὰρ τὸ ποιῶ τὴ κοιλίᾳ δίκην, ὁ δίτυπ. Ἀφ. βαι-

Ν Ο Τ Æ.

303. Ἥρωος· ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε δόμοι] Observanda Συναιρέσις, sive συνίζησις, Vocalium ω' & ο'. Duæ enim ultimæ Syllabæ Coalescunt, quasi ἥρως scriberetur; ut Λαέρτης, pro Λαέρτης, *Sophocl.* Ajac. v. 1. Ἀεὶ μᾶ, ὦ παῖ Λαέρτου, & ἥρως *Florent. Aldin.* & *Lovan.* legunt. Sic *Hesiodus*, ἔργων l. 2. v. 225. Βουσὶ τῶν ἁμαίοσιν ἐπήτριμον, αὐτὰρ ἔπειτα. Sic *Pindarus* φωνάεντα dixit pro φωνήεντα, & ἀλκαῶντας, pro ἀλκήεντας, ut *Homerus*, *Iliad.* σ'. v. 475. πρῆτα, pro πρήεντα, quomodò & *Nonnus*, *D. Johan.* c. 18. v. 139. δινδρῶντος, pro δινδρώεντος. Simile ferè & illud, *Odyss.* θ'. v. 483. Ἥρωϊ Δημοδόκῳ. & *Iliad.* γ'. v. 453. Ἥρωϊ Λαομέδοντι. Ubi tamen *Romana* Editio ἥρῳ legit, subscripto ἰῶτα, ut *Odyss.* σ'. v. 99. γάλα ἰκμαῖον. Potest etiam utrobique ω' contrahi, cùm & *longas* Vocales, ante alias, fieri *breves* ostendam, ad *Euripid.* Hecub. v. 1108.

318. Πλήσαντο] Vid. *Eustath.* de hâc voce, *Brevia Scholia*, & Nos in *Anacreont.* v. 1269.

NOTÆ IN SCHOLIA.

303. * Περιέχωσι) Hæc Vocula ex *Aloysio* addita.
305. * Περφυρισμένῳ) Ità emendo, ex utroque MSS. pro corrupto illo καθαπτομένῳ, & καθαπτισμένῳ.
310. Vocula ἐπεὶ, ex *Aloysio*.
318. * Πλήσαντο &c. ad πόδεσσιν & finem *Scholii*, ex *Aloysio*.

VARIÆ LECTIONES.

303. Ἥρωος· ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε) γρ. ἥρως· ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε, Vid. Not. in Textum. *Ibid.* Κεκύθωσι) γρ. κεύθωσι, *Florent.* Edit. *Aldin. Lovanian.* & *H. Steph.*
308. Αὐτῇ) γρ. αὐγῇ, *Br. Schol.*

Καί νύ πις ὧδ' εἴπῃσι κακώτερος ἀντιβολήσας,
Τίς δ' ὅδε Ναυσικάᾳ ἕπεται χαλός τε, μέγας τε
Ξεῖνος; πῦ δέ μιν εὗρε; πόσις νύ οἱ ἔσεται αὐτῇ;
Ἦ πνά που πλαγχθέντα κομίσσατο ἧς ἀπὸ νηὸς,
Ἀνδρῶν τηλεδαπῶν· ἐπεὶ οὔ τινες ἐγγύθεν εἰσίν.
Ἦ πις οἱ εὐξαμένῃ πολυάρητος θεὸς ἦλθεν,
Οὐράνοθεν καταβάς; ἕξει δέ μιν ἤματα πάντα.
Βέλτερον, εἴ κ' αὐτή γε ἐποιχομένη πόσιν εὕρει
Ἄλλοθεν· ἢ γὰρ τοῦσδε γ' ἀπημάξει κατὰ δῆμον
Φαίηκας, τοί μιν μνῶνται πολέες τε, καὶ ἐσθλοί.
Ὡς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ' ὀνείδεα ταῦτα γένοιτο·
Καὶ δ' ἄλλῃ νεμεσῶ, ἥτις τοιαῦτά γε ῥέζοι,
Ἥ τ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
Ἀνδράσι μίσγηται, πρὶν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
Ξεῖνε, σὺ δ' ὧδ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα
Πομπῆς καὶ νόστου τύχῃς παρὰ πατρὸς ἐμεῖο·
Δήομεν ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθηναίης, ἄγχι κελεύθου,
Αἰγείρων· ἐν δ' ὑδρηλὴ ναάει, ἀμφὶ δὲ λειμών·
Ἔνθάδε πατρὸς ἐμοῦ τέμενος, τεθαλυῖά τ' ἀλωή,
Τόσσον ἀπὸ πτόλεως, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας·
Ἔνθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰσόκεν ἡμεῖς
Ἄστυδε ἔλθωμεν, καὶ ἱκώμεθα δώματα πατρός.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ἔλπῃ ποτὶ δώματ' ἀφῖχθαι,
Καὶ τότε Φαίηκων ἴμεν ἐς πόλιν, ἠδ' ἐρέεσθαι
Δώματα πατρὸς ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.

" Et fortassè quis sic diceret te desertor obviam factus,
" Quis ille, qui Nauficaam sequitur pulchérque magnúsque
" Hospes? ubi illum nacta est? maritus certè erit ipsi?
" Aut alicubi errantem benignè eduxit è suâ navi
" Ex viris externis; nam nulli propè sunt hujusmodi.
" Aut quispiam supplicanti multùm exoptatus deus adest,
" E cœlo delapsus? habebit verò ipsum dies omnes.
" Rectè fecit, si ipsa obambulans maritum invenit
" Aliundè; certè hos sprevit in populo
" Phæacas, qui ipsam ambiunt multique & nobiles.
" Sic dicent; mihi vero hæc probra essent;
" Atque alii succenserem, quæcunque talia faceret,
" Quæ invitis charis patre & matre viventibus
" Viris miscetur, priusquam palàm nuptiæ advenissent.
" Hospes, tu quidem ità meum attende sermonem, ut celerrimè
" Deductionem & reditum assequaris à patre meo.
" Inveniemus pulchrum lucum Palladis, prope viam,
" Ex populis; fons autem effluit, circaque nemus, seu pratum.
" Ibi patris mei & prædium, & florentes horti,
" Tantum ab urbe, quantum auditur clamans:
" Ibi desidens præstolare aliquamdiù, donec nos
" Ad urbem venerimus, & pervenerimus ad ædes patris.
" Cæterùm postquam nos putaveris ad ades pervenisse,
" Tum Phæacum eas ad urbem, atque require
" Ædes patris mei magnanimi Alcinoi;

ΣΧΟΛΙΑ.

275. Κακώτερος.] Φαυλότερος, χείρων. Ἀντιβολήσας.] Συντυχών.
276. Ἕπεται.] Ἀκολουθεῖ.
278. Κομίσσατο.] Ἐπιμελείας ἠξίωσεν.
279. Τηλεδαπῶν.] Τῶν ἀπὸ τῆς πέριξ ἠπείρου, ἢ ξένων.
280. Πολυάρητος.] Πολύαρατος.
285. Ἐρέουσιν.] Ἐρέσσι, λέξουσιν.
288. Ἀμφάδιον.] Τὸν σὺν ᾧ φανερῷ.
290. Τύχῃς.] Ἐπιτύχῃς.
291. Δήομεν.] Εὑρήσομεν.
292. Ναάει.] Ῥεῖ
293. Τεθαλυῖα.] Θάλλουσα, καὶ πλήθουσα φυτοῖς. Ἀλωή.] Ὁ εἰς φυτείαν ἐπιτήδειος τόπος· ἢ δενδροφόρος γῆς.
297. Ἔλπῃ.] Ἐλπίζῃ, νομίζοις. Ἀφῖχθαι.] Ἐλθεῖν, παραγενέσθαι.
298. Ἐρέεσθαι.] Ἐρωτᾶν· ἀντὶ ᾧ ἐρώτησον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

279. Τηλεδαπῶν) Voculam ἢ, ex *Aloysio*, addo.
291. Δήομεν) Εὑρήσομεν. Ex *Aloysio* MS. excepto, quòd illud, εὕρωμεν. *Eustathius* autem & omnes, δήομεν, εὑρήσομεν.

VARIÆ LECTIONES.

285. Ἐμοὶ δ' κ' ὀνείδεα) γρ. ἐμοὶ δ' ἂν ὀνείδεα, *M. Steph.*
294. Πτόλεως) γρ. πτόλιος, vid. *suprà*, v. 262.

Ῥεῖα

Ῥεῖα δ' ἐξίγνωτ' ἐστί, ἣ ἂν παῖς ἡγήσαιτο
Νήπιος· ἡ μὲν γάρ τ' ἐοικότα τοῖσι τέτυκται
Δώματα Φαιήκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
Ἥρωος· ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλή,
Ὦκα μάλ' ἐς μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
Μητέρ' ἐμήν· ἡ δ' ἧται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ,
Ἠλάκατα τροφόεσσ' ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
Κίονι κεκλιμένη, δμῳαὶ δέ οἱ εἵαται ὄπιθεν.
Ἔνθάδε πατρὸς ἐμεῖο θρόνος πολυκέκλιται αὐτῇ,
Τῷ ὅγε οἰνοποτάζων ἐφήμενος, ἀθάνατος ὥς.
Τὸν παρεμφαμένη, μητρὸς ποτὶ γούνασι χεῖρας
Βάλλειν ἠμετέρης, ἵνα νόστιμον ἦμαρ ἴδηαι
Χαίρων, καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστί.
Εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἵμασεν μάστιγι φαεινῇ
Ἡμιόνους· αἱ δ' ὦκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα·
Αἶψα δ' ἐῢ μὲν τρώχων, ἐῢ δ' ἤλασσεν πόδεσσιν.

" Faciles enim cognitu sunt, & vel puer duceret
" Infans; neque ullo pacto similes illis sunt
" Ædes Phæacum, qualis domus Alcinoi
" Herois: sed postquam te ædes celaverint & aula,
" Quàm celeriter ex regiâ domo ulteriùs perge, ut pervenias
" Ad matrem meam; hæc autem sedet ad focum in ignis splendore,
" Pensum versans purpureum, mirabile visu,
" Columnæ recumbens: & ancillæ sedent ponè illam.
" Ibi patris mei solium vergit ad eam,
" Quo ille vino indulgens insidet, velut deus.
" Hoc ubi præterieris, matris ad genua manus
" Extende nostræ, ut reditionis diem videas
" Gaudens statim; etiamsi valdè procul hinc sis.
" Siquidem tibi illa utique benè volet in animo,
" Spes tibi deinde amicosque videre & pervenire
" Domum ad pulchrè ædificatam, & tuam in patriam terram.
Sic loquuta flagellavit flagello lucido
Mulos; hi verò celeritèr reliquerunt fluvii fluenta:
Illi scilicèt quidem currebant & pulchrè succussabant pedibus.

ΣΧΟΛΙΑ.

300. Ἀείγνωτα.] Εὔδηλα, πάνυ φανερά.
303. Κεκύθωσι.] Κρύψωσι, * σκεπάσωσι, χωρήσωσιν.
304. Διελθέμεν.] Διελθεῖν· ἀντὶ τοῦ διέλθῃ.
305. Ἥται.] Καθηται. Ἐν πυρὸς αὐγῇ.] Ἐν τῷ * καθαπθωλισμένῳ ὑπὸ τοῦ πυρὸς τόπῳ.
307. Κεκλιμένη.] Ἐπαναπαυομένη.
308. Πολυκέκλιται αὐτῇ.] Περιέχει τῇ αὐγῇ, ἀντὶ τοῦ περαίνει.
309. Οἰνοποτάζων.] Εὐωχεῖται. Ἐφήμενος.] Ἐπικαθήμενος.
310. Παρεμφαμένη.] Παρελθών. Μητρὸς ποτὶ γούνασι.] Ἤτοι ὡς γυνὴ γυναῖκα προσκείνῃ, ἢ, ἐπὶ φρονιμωτέρᾳ παραδίδοται· καὶ ἄλλως ὁ φιλοικίβριμος, τὸ θῆλυ.
313. Φίλα φρονέησι.] Φιλοφρονεῖται βέλτιστα.
318. Τρώχων.] Ἔτρεχον. Πλίσσοντο.] Διέβαινον· πλίσσω γὰρ τὸ αὐτὸ τῷ σείομαι, ὁ δίτται ἀμφιβαίνω.

ΝΟΤΑΕ.

303. Ἥρωος· ἀλλ' ὁπότ' ἂν σὲ δόμοι) Observanda Συναιρέσεις, sive συνίζησις, Vocalium ω' & ο'. Duæ enim ultimæ Syllabæ Coalescunt, quasi ἥρως scriberetur; ut Λαέρτης, pro Λαΐρτης, *Sophocl.* Ajac. v. 1. Ἀεὶ μᾶ, ὦ παῖ Λαέρτα, & ἥρως *Florent. Aldin.* & *Lovan.* legunt. Sic *Hesiodus*, ἔργων l. 2. v. 225. Βεστὸν ἡμιόνοισιν ἐπήετανὸν, αὐτὰρ ἔπειτα. Sic *Pindarus* φωνάεντα dixit pro φωνήεντα, & ἀλκᾶντας, pro ἀλκήεντας, ut *Homerus*, *Iliad.* σ'. v. 475. πημᾶναι, pro πημήναι, quomodò & *Nonnus*, *D. Johan.* c. 18. v. 139. δενδρῶντος, pro δενδρώεντος. Simile ferè & illud, *Odyss.* θ'. v. 483. Ἥρωϊ Δημοδόκῳ. & *Iliad.* χ'. v. 453. Ἥρωϊ Λαομεδοντι. Ubi tamen *Romana* Editio ἥρῳ legit, subscripto ῑῶτα, ut *Odyss.* σ'. v. 99. γάλῳ ἰκμενον. Potest etiam utrobique ω' contrahi, cùm & *longas* Vocales, ante alias, fieri *breves* ostendam, ad *Euripid.* Hecub. v. 1108.

318. Πλίσσοντο) Vid. *Eustath.* de hâc voce, *Brevia Scholia*, & Nos in *Anacreont.* v. 1269.

NOTÆ IN SCHOLIA.

303. * Περιέχωσι) Hæc Vocula ex *Aloysio* addita.
305. * Περφωσμένῳ) Ità emendo, ex utroque MSS. pro corrupto illo καθαπφθισμένῳ, & καθαπφλισμένῳ.
310. Vocula ἐπεὶ. ex *Aloysio*.
318. * Πλίσσοντο &c. ad ποδῶν & finem *Scholii*, ex *Aloysio*.

VARIÆ LECTIONES.

303. Ἥρωος· ἀλλ' ὁπότ' ἂν σε) γρ. ἥρως· ἀλλ' ὁπότ' ἂν σε, Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Κεκύθωσι) γρ. κεύθωσι, *Florent.* Edit. *Aldin. Lovanian.* & *H. Steph.*
308. Αὐτῇ) γρ. αὐγῇ. *Br. Schol.*

Ἡ ῥ μάλ' ἐπόχθιζεν, ὅπως ἅμ' ἑποίατο πεζοὶ,
Ἀμφίπολοί τ', Ὀδυσῆος ἐυκνήμιδος νόῳ δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην.
Δύσετό τ' ἠλίῳ, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο
Ἰρὸν Ἀθηναίης, ἵν' ἄρ' ἕζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
Κλῦθί μοι, Αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυτώνη,
Νῦν δή πέρ μυ ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὔποτ' ἄκουσας
Ῥαιομένου, ὅτε μ' ἔρραισε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
Δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν, ἠδ' ἐλεεινόν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τῷ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
Αὐτῷ δ' οὔπω φαίνετ' ἐναντίον· αἴδετο γάρ ῥα
Πατροκασιγνήτην· ὁ δ' ὀπιζαφελῶς μενέαινεν
Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι, πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.

Illæ quoque bene gubernabat; quo simul sequerentur pedites,
Ancillæque, Ulysseique; arte vero impegit flagellum.
Vergebat autem sol, & illi inclytum ad nemus pervenerunt,
Sacrum Palladi, ubi confedit divus Ulysses:
Statim deinde supplicavit Jovis filiæ magnanimi,
" Audi me, Ægidem ferentis Jovis filia indomita,
" Nunc saltem me exaudi, quoniam antea nunquam exaudivisti
" Jactatum, quando me jactabat inclytus Neptunus:
" Da, me ad Phæacas gratum venire, atque miserabilem.
Sic ait supplicans, hunc autem audivit Pallas Minerva:
Ipsi tamen nondum apparuerat palam; verebatur enim
Patruum *Neptunum*: is etenim vehementer irascebatur
Divino Ulyssi, antequam suam ad terram veniret.

ΣΧΟΛΙΑ.

νόητον. [* πλέοντας γρ. τὸ βάθλῳ ἀλλαβαίνειν· καὶ πλέοντα. τὸ ἀλλόγημα τῶν ποδῶν.]

319. Μάλα.] Νῦν, ἐπιτηδείως. Ἐποίατο.] Ἀνθ' οὗ ἐποίοντο.

320. Νόῳ δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλῃ.] Τεχνικῶς ἤλαυνεν.

321. Δύσετό τ' ἠλίῳ.] Νῦν, ὡς δυσμὰς ἀπέβαινεν· ἡμέρας γὰρ ἔτι ὕσης εἰσέρχεται Ὀδυσσεύς, παρὸ καὶ ἀχλὺν αὐτῷ περιχέει.

326 Ῥαιομένου.] Φθειρομένου. Ἔρραισε.] Ἔφθειρεν. Ἐννοσίγαιος.] Ὁ Ποσειδῶν, ὁ τὴν γῆν κινῶν· ἔνοσις γὰρ ἡ κίνησις.

327. Ἐλεεινόν.] Ἐλέους τυχεῖν.

329. Ἐναντίον.] Ἀπεναντίας, ἐν ᾧ φανερῷ.

330. Πατροκασιγνήτην.] Τὸν τοῦ πατρὸς ἀδελφὸν, τὸν θεῖον.

NOTÆ.

321. Δύσετο) Οἷον, παρὰ τὸ δύσεσθαι· ἀναδιπλασιάσαντες τὸ μέλλοντος εἰς σεσῶται, ut *Eustathius*. Ità sanè, ab οἴσω, *Futuro*, fit οἶσε *Præsens*, in *Imperativo*, *Callimacho*, Hymn. *Cereris*, v. 137. etiam *Homero*, *Odyss.* χ'. v. 106. & 481. & *Iliad.* τ'. v. 173. οἰσέτω, ut & *Odyss.* φ'. v. 255. Sic ἐβήσετο, *Homerus*, de quo *Eustathius*, Τέλειον σχῆσωμεν παραζεύκτου τὸ βήσεται ῥήμασιν, ὃ ἐκ μέλλοντος ἀναδιπλασιάσαντες εἰς σεσῶται. At sciendum & has Voces *Variari* & δύσεται, βήσεται, &c. legi.

329. Αὐτῷ δ' οὔπω φαίνετ' ἐναντίον) *Minerva* hìc dicitur, ob patrui *Neptuni* reverentiam, nondum se apertè *Ulyssi* manifestâsse, antequam in suam Patriam revertisset: Dicendum itaque, quùm paulò pòst, nempè η'. v 15. eadem *Minerva* dicatur, Nebulam eidem *Ulyssi* circumfundere, & mox v. 19. ipsa eidem apparuerit sub Virginis teneliæ specie, nullibi tamen *Ulyssi* se notam fecit, nequid patrui sui inimico favere videretur, aut animos illi, invito *Neptuno*, ante tempus præstitutum dare. *Eustath.* fol. 1565. lin. 7. Διατὶ δὲ τῷ Ποσειδῶνι ζαφελῶς μενεαίνοντι καθ' Ὀδυσσέως, ἡ Ἀθηνᾶ σὸν αὐτίῳ; Εὐμαθὲς ἐξ Ὁμήρου κερδήσας λύσει σαφέστερον τὸ περὶ αὐτὸν Ἱππολύτου· ἔνθα ἡ Ἄρτεμις ἔφη εἶναι θεοῖς φησι, μὴ ἀνηκαθίστασθαι ἀλλήλοις, ὅτι τινὰ βλάπτουσι, καὶ ὁ φίλτατος ἀνθρώπων εἶη· καθὰ καὶ αὐτὴ σὸν αὐτίῳ ἔσχε τῇ Ἀφροδίτῃ, ἐφ' οἷς ἐβλαπτε τὸν φίλον Ἱππόλυτον. Vid. *Euripid. Hippolyt.* v. 1328.

VARIÆ LECTIONES.

321. Δύσετο) γρ. Δύσατο. Vid. Not. in *Textum*.

329. Ἐναντίον) γρ. ἐναντίη, *Eustath.* fol. 1565. lin. 4. *Ibid.* Αἴδετο) γρ. ἄζετο, Not. MS. ad Edit. *Florent.* Margin.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Η'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Η.

ΝΑυσικάα * εἰς τὴν πόλιν ἀφικνεῖται, καὶ μετ' ὀλίγον Ὀδυσεὺς ἱκετεύει Ἀρήτην τὴν Ϛ' Ἀλκινόου Ϛ βασιλέως γυναῖκα· καὶ μὴ τὸ δεῖπνον πυθομένης, ὁπόθεν τὴν ἐσθῆτα ἔχει, ἐγνώρισε δὲ αὐτὴν, τὰ συμβάντα αὐτῷ καθ' ὁ πλοῦν, ἀπὸ τῆς Ὠγυγίας μέχρι τῆς Φαιάκων γῆς διηγεῖται.

* Hoc Argumentum & olim obtinuit, verùm hic, pro τὴν Ἀρήτην Ἀλκινόου, lego, Ἀρήτην, τὴν Ϛ' Ἀλκινόου, quod & Editio *Florentina*, *Aldina*, & *Lovaniana* facit.

Ἄλλη ὑπόθεσις.

Ἀθηνᾶ * τὴν πόλιν παραγνωμόνα Ὀδυσσεῖ ἅπαντα καὶ ἐξῆς ἀνεδείκνυσι τὴν Ἀλκίνου οἶκον· εἰς ὃν εἰσελθὼν Ὀδυσσεὺς φοσπίπτει τοῖς τῆς Ἀρήτης γόνασι, καὶ δεῖπνα αὐτῆς, πέμψαι αὐτὸν εἰς τὴν πατρίδα. Ἀναιρήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἀλκίνοος παρακαθίζει αὐτῷ, καὶ δεῖπνον παρέχει. Ἡ δὲ Ἀρήτη ἰδοῦσα τὴν ἐσθῆτα, συνέπεσεν, πόθεν ἔχει; Ὁ δὲ διηγεῖται αὐτοῖς τὰ ἀπὸ Καλυψοῦς πλοῦν, καὶ τὸ γενόμενον Ναυάγιον, καὶ τὴν φοὸς αὐτὸν ἄφιξιν, καὶ ὅσα διηγεῖς Ναυσικάᾳ, ἔλαβε τὴν ἐσθῆτα.

* Hoc Argumentum, ex MS. *Gonvillo-Caiensi* descripsi; nisi quòd ἀξίως ibi, pro ἐξῆς, & vocem πλοῦν, quam post Καλυψοῦς excidisse viderim, restituerim.

Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσέως εἴσοδος φοὸς Ἀλκίνουν.

Ἄλλως.

Ἦτοι μὲν ἐν φεγάροισι Ὀδυσσῆι Σχερίης βασιλῆες. L. I B. VII.

Ὣς ὃ μὲν ἔνθ' ἠρᾶτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Κούρῃ δ' ἄρα φέρεν μῦθον ἡμιόνοι ἶν.
Ἤιε δ' ὅτε δὴ ῥα πατρὸς ἀγακλυτὰ δώματ' ἵκανεν,
Στῆσεν ἄρ' ἐν φεθύροισι· κασίγνητοι δέ μιν ἀμφὶς
ϛ Ἴσαν', ἀθανάτοις ἐναλίγκιοι, οἵ ῥ' ἀπ' ἀπήνης
Ἡμιόνους ἔλυόν τ', ἐσθῆτά τε ἔσφερον εἵσω.

SIC quidem ibi supplicabat prudens divus Ulysses;
Puellam verò ad urbem ferebat robur mulorum.
Illa itaque quando jam ad sui patris inclytas ædes pervenit,
Constitit in vestibulo: fratres verò ipsam undique
Circumstabant, immortalibus similes; qui sane à curru
Mulos solvebant, vestemque portârunt intrò.

ΣΧΟΛΙΑ.

V. 5. Ἀπλίης.] Ἁπαλῆς.

NOTÆ.

V. 6. Ἡμιόνους ἔλυόν τ', ἐσθῆτά τε εἴσφερον) Voculam τὰ, quæ post ἔλυον olim exciderat, restituo; quod Sensus, & *Versus* eam ferè requirant.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 5. Ἀπλίης) Ἁπαλῆς. Hæc Notula, nec in MSS. nec in *Aldinâ*, *Hervagianâ*, *Parisianâ*, *Morrhii*, &c. Sola *Lugdunensis* & *Amstelodamensis* agnoscunt; verùm, cùm *Hesychii* sit gemmula, per me maneat.

VARIÆ LECTIONES.

V. 6. Ἔλυόν τ') γρ. ἔλυον, Vid. in *Textum*.

Αὐτὴ

Αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον εἶν ἴεν· δαῖε δέ οἱ πῦρ
Γρηῢς Ἀπειραίη θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα,
Τὴν ποθ' Ἀπείρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι·
Ἀλκινόῳ δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, οὕνεκα πᾶσι
Φαίηκεσσιν ἄνασσε, θεὸν δ' ὡς δῆμος ἄκουεν·
Ἣ ῥ' ἔφερε Ναυσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν.
Ἣ οἱ πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμει.
Καὶ τότ' Ὀδυσσεὺς ὦρτο πόλινδ' ἴμεν· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
Πολλὴν ἠέρα χεῦε, φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆϊ,
Μήπις Φαίηκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
Κερτομέοι τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐξερέοιθ', ὅτις εἴη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐρατήν,
Ἔνθα οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Παρθενικῇ εἰκυῖα νεήνιδι, κάλπιν ἐχούσῃ·
Στῆ δὲ θοὴ πρόσθ' αὐτοῦ· ὁ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὦ τέκος, οὐκ ἄν μοι δόμον ἀνέρος ἠγήσαιο
Ἀλκινόου, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
Καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἱκάνω,
Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ ὔπνα οἶδα
Ἀνθρώπων, οἳ τλώδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον, ὃν με κελεύεις,
Δείξω· ἐπεί μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.
Ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω.
Μηδέ τιν' ἀνθρώπων προσλοόσεο, μηδ' ἐρέεινε·

Ipsa verò ad thalamum suum ibat; accendebat autem illi ignem
Anus Epirotica cubicularia Eurymedusa,
Quam olim ab Epiro naves duxerunt biremes:
Alcinoo autem eam in donum elegerunt, eò quòd omnibus
Phæacensibus imperabat, & veluti deum populus audiebat:
Quæ enutrivit Nausicaam pulchris ulnis in regiâ.
Hæc ei ignem accendebat, & intùs cœnam adornabat.
Et tunc tandem Ulysses surrexit ad urbem ire; at Pallas
Multam caliginem circumfudit, benevolens Ulyssi,
Nequis Phæacum insolentium obviam factus,
Convitiaretur verbis, & interrogaret, quisnam esset.
Sed cùm jam civitatem ingressurus esset amabilem,
Tum ei obviàm facta est dea cæsia Minerva,
Virgini similis juvenculæ, urnam gestanti:
Stabat verò ante eum, interrogabatque divus Ulysses,
" O filia, an non mihi domum viri ostendere poteris
" Alcinoi, qui inter hosce homines imperat?
" Etenim ego hospes multa passus huc venio,
" Procul ex alienâ terrâ; quare nullum novi
" Hominum, qui hanc urbem & terram inhabitant.
Hunc contra alloquuta est dea cæsia Minerva,
" Profectò ego tibi, hospes pater, domum, quam me jubes,
" Monstrabo: quoniam mihi patrem inculpatum juxta habitat.
" Sed eas tacitè, ut facis; ego enim viam monstrabo;
" Neque quenquam hominum alloquere, neque interroga:

ΣΧΟΛΙΑ.

7. Ἑόν.] Τὸν ἑαυτῆς.
8. Ἀπειραίη.] Ἀποθὲν παρῶσα, ἠπειρωτική· ἔστι δὲ ἀντικρὺ τῆς Κερκύρας ἡ Ἤπειρος. Θαλαμηπόλος.] Ἤτοι ἡ ὡρισμένη τὸν θάλαμον ἀναστρεφομένην· ἢ ἡ δι' οἴκου ποιουμένη.
9. Ἀπείρηθεν.] Πόρρωθεν λίαν τῆς ἠπείρου.
10. Ἔξελον.] Ἐξαίρετον ἔδωκαν.
13. Ἐκόσμει.] Παρεσκεύαζεν.
15. Ἠέρα.] Νῦν, τὴν ὁμίχλην.
17. Κερτομέοι.] Χλευάζοι.
18. Δύσεσθαι.] Εἰσελθεῖν. Ἐρανήν.] Ἐπέρασεν, καλήν.
20. Παρθενικῇ νεήνιδι.] Παρθένῳ νεωτέρᾳ. Εἰκυῖα.] Ὁμοία. Κάλπιν.] Ὑδρίαν.
21. Ἀνείρετο.] Ἐπηρώτησεν.
24. Ταλαπείριος.] Ἀείσαρκος μέν, ἀντὶ δὲ πολλαπλοῦς· πινὲς δέ, ἀντὶ δὲ ξένος, ἐκ πόρρωθεν πεπορευκώς, ἢ μακρόθεν ἀφιγμένος.
25. Τηλόθεν) Πόρρωθεν. Ἐξ ἀπίης γαίης.] Ἐκ τῆς μακρὰν ἀπεχούσης γῆς.
31. Προσλοόσεο.] Ἐνόησε· ἢ προσαγορεύσῃς· ἢ ἀντιβλέψῃς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

7. Ἑόν) Τὸν ἑαυτῆς. Ex MS. GC.
8. Ἀπειραίη) Ἠπειρωτική. Ex *Hesychio*.
25. Τηλόθεν) Vid. ad *Iliad.* α'. v. 270. Confer *Eustath.* fol. 102. lin. 40. & *Hesych.*

VARIÆ LECTIONES.

26. Πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι) γρ. πόλιν ἣ ἔρχα νέμουσι, *H. Steph.*

Οὐ

Οὐ γὰρ ξείνους οἵδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται,
Οὐδ' ἀγαπάζουσιν φιλέοντ', ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθοι·
Νηυσὶ θοῇσιν τοίγε πεποιθότες ὠκείῃσιν,
Λαῖτμα μέγ' ἐνπερόωσιν, ἐπεὶ σφισι δῶκε Ἐνοσίχθων·
Τῶν νέες ὠκεῖαι, ὡσεὶ πτερὸν, ἠὲ νόημα.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὁ δ' ἕπετο μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο·
Τόνδ' ἄρα Φαίηκες νausικλυτοὶ οὐκ ἐόησαν
Ἐρχόμενον κατ' ἄστυ διὰ σφέας· ἡ γὰρ Ἀθήνη
Εἴα ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, ἤ ῥά οἱ ἀχλὺν
Θεσπεσίην κατέχυτο, φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
Θαύμαζεν δ' Ὀδυσεὺς λιμένας θ' νῆας εἰσας,
Αὐτῶν θ' ἡρώων ἀγυιὰς, καὶ τείχεα μακρὰ,
Ὑψηλὰ, σκολόπεσσιν ἐρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·
Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώματ' ἵκανεν,
Τοῖσίδε μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Οὗτος δή τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος, ὅν με κελεύεις
Πεφραδέμεν· δήεις δ' διοτρεφέας βασιλῆας
Δαίτῃσι δαινυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε, μηδέ τι θυμῷ
Ταρβεῦ· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ὃς πᾶσιν ἀμείνων
Ἐργοισιν τελέθῃ, εἰ καὶ πόθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.

" Nôrat enim hospites hi clementèr homines susciptunt,
" Nec curantes ampiectuntur, quicunque aliunde venerit:
" Navibus celeribus illi freti velocibus,
" Undas ingentes tranant; nam id ipsis dedit Neptunus.
" Quorum naves veloces, veluti penna, atque cogitatio.
Sic sanè loquuta præibat Pallas Minerva
Celeriter: ipse deinde post vestigia ibat deæ.
Hunc certè Phæaces inclyti-navibus hsud advertebant
Vadentem per urbem inter ipsos: non enim Pallas
Sinebat pulchricoma, vehemens dea; quæ ei caliginem
Divinitùs immissam affudit, benè-volens in animo.
Mirabatur verò Ulysses portus & naves æquatas,
Ipsorumque Principum curias, & mœnia longa,
Sublimia, vallis munita, mirabile visu.
Sed quando jam ad Regis inclytum Palatium pervenerunt,
Hisce verbis sermones cœpit dea cæsia Minerva,
" Hæc sanè tibi, hospes pater, domus, quam me jubes
" Indicare; invenies itaque à Jove-nutritos reges
" Epulum celebrantes: tu verò intrò eas, neque quid animo
" Timeas: audax enim vir in omnibus potior
" Rebus existit, etiam si quando aliunde veniat.

ΣΧΟΛΙΑ.

32. Οὐ γὰρ ξείνους οἵ δὲ μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται.] Οὐ ξενίζουσι τοὺς ἀνθρώπους· πῶς ἂν οἱ τοῖς ἐξῆς φιλοξενώτατοι λέγοιντο; ἢ τὸ μὲ ναυλικὸν ὄχλον τῇ ὄντι εἶναι ἀπιθῆ, τοὺς βαπλεῖς φιλοξένους· ἢ ἵνα φυλάξῃ, πῶς πυθέσθαι, ἢ σοὺς ἕτερον καθέχθηναι. * Ἀνέχονται.] Ἀναδέχονται. Ε Ἀφαιρέσεως.

33. Ἀγαπάζουσι.] Φιλοφρονοῦνται. Φιλέοντ'.] Φιλικῶς ὑποδέχονται, ξενίζουσιν.

34. Πεποιθότες.] Θαρροῦντες.

35. Λαῖτμα.] Οἱ μὲ, ὁρμήματα· οἱ δὲ, τὸ κύτος· οἱ δὲ, τὸ ἀφώρισμα ἐκ πλάγιας· ἐξ οὗ τὸ μίγα καὶ θαλατὺ λέγει τὸ κῦμα.

36. Ὠκεῖαι.] Ταχεῖαι.

37. Ἡγήσατο.] Ἡγεμὼν ἦν ὁδοῦ ἐδείκνυε.

39. Ναυσικλυτοί.] Οἱ ἐκ τῶν θαλάσσων ἐνδοξοι.

40. Διὰ σφέας.] Δι' αὐτούς· ἀντὶ σοῦ, δι' αὐτῶν.

41. Δεινή.] Φοβερὰ, δέος ἀξία.

42. Φίλα φρονέουσα.] Τὰ κάλλιστα βουλομένη.

45. Ἀρηρότα.] Σεσωφαλισμένα.

49. Πεφραδέμεν.] Ἐπιδεῖξαι. Δήεις.] Εὑρήσεις.

50. Κίε.] Ποριεύου.

51. Ταρβεῖ.] Φοβοῦ.

ΝΟΤΑ.

Hic Ordo, Ἀλλ' ὅτε βασιλῆος δόμον ἵκανεν, τύπτεις θαῦ' ἦρχε &c. Quis locus hic pro ᾧ, verò? Poeticè τοῖσίδε, vel τῷδεσι, pro τύπτεις, ponitur. Vid. *H. Steph.* ad *Iliad. α'.* v. 58.

38. Μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο) Θεὸς etiam de *Deâ* dicitur, ut *Virgil.* de *Venere*, Ducente Deo, ità mox, v. 41. δεινὴ θεός. Vid. ad v. 291.

47. Τοῖσίδε) Ità lego, pro τοῖσι ᾧ, *Sensu* omninò flagitante, ut aliàs sæpè, & *Br. Schol.* Iliad. β'. v. 160.

NOTÆ IN SCHOLIA.

32. In ipso fine, * Ἀνέχονται &c. MS. *GC.* & *Aloys.* MS. usque ad ἀναδέχονται, tantùm.

42. Φίλα φρονέουσα) Ex *GC.* MS.

VARIÆ LECTIONES.

35. Δῶκ' Ἐνοσίχθων) γρ. δῶκε Κρονίων, *H. Steph.*

47. Τοῖσίδε) γρ. τοῖσι ᾧ, & τοῖσδεσι, Vid. in *Textum*

Δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχήσεαι ἐν μεγάροισιν,
Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον· ἐκ δ' ὃ τοκήων
Τῶν αὐτῶν, οἵ περ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Γείνατο, καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
Ὀπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος,
Ὅς ποτ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσιν βασίλευεν·
Ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός.
Τῇδε Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα
Ναυσίθοον μεγάθυμον, ὃς ἐν Φαίηξιν ἄνασσε·
Ναυσίθοος δ' ἔτεκε Ῥηξήνορά τ', Ἀλκίνοόν τε.
Τὸν μὲν, ἄκουρον ἐόντα βάλ' ἐγχεγύοτος Ἀπόλλων,
Νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἴην παῖδα λιπόντα
Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν,
Καί μιν ἔτισ', ὡς οὔτις ἐπὶ χθονὶ πίσυνος ἄλλη,
Ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν,
Ὡς κείνη τῷ καὶ κῆρι τετίμηταί τε, καὶ ἔστιν,
Ἔκ τε φίλων παίδων, ἔκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο,

" Reginam quidem primò invenies in regiâ,
" Arete nomen est inditum ei: ex parentibus autem
" Eisdem est, qui utique genuerunt Alcinoum regem.
" Nausithoum quidem primùm Neptunus terræ-quassator
" Genuit, & Peribœa, mulierum forma pulcherrima,
" Minima natu filia magnanimi Eurymedontis,
" Qui olim superbis Gigantibus imperavit:
" Verùm hic quidem perdidit populum impium, perit & ipse.
" At cum illâ Neptunus congressus est, & genuit illum
" Nausithoum magnanimum, qui Phæacas rexit:
" Nausithous verò genuit Rhexenorem-que, Alcinoumque.
" Illum quidem virili-prole-carentem percussit decorus-arcu Apollo,
" Sponsum in regiâ, unicâ solâ filiâ relictâ
" Aretâ: hanc Alcinous duxit uxorem,
" Et ipsam honorabat, ut nulla super terrâ honoratur alia,
" Quotquot nunc mulieres sub viris domum habent,
" Quemadmodum illa ex animo honorabatur & *etiamnum in honore* est,
" Cum à charis liberis, tum ab ipso Alcinoo,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

53. Κιχήσεαι.] Νῦν αὐτὶ τοῦ *ἱκεπύσεις· ὁ γὰρ καθολικῆς σημαινέ.

54. Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστίν.] Καθὸ ἀρετῶς ἢ εὐκταίως ἐβουνήθη. Ἐπώνυμον.] Φερώνυμον. Τοκήων.] Τῶν γονέων.

60. Ὤλεσεν.] Ἀπώλεσεν.

61. Ἐγείνατο.] Ἐγέννησεν.

63. Ῥηξήνορα.] Ὄνομα κύριον.

64. Ἄκουρον.] Ἄμοιρον ἄρρενος παιδὸς, ἢ μὴ γλυκήπωλα παίδα ἄρρενα.

65. Νυμφίον.] Νεωστὶ γαμηκότα. Λιπόντα.] Καταλιπόντα.

67. Τίσεν.] Τιμᾶται.

68. Ὅσσαι.] Ὁπόσαι.

N O T Æ.

53. Δέσποιναν μὲν πρῶτα) Hunc locum copiosè tractat *Julianus* Apostata, §. 3. p. 195.

59. Ὅς ποτ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσιν βασίλευεν) Ex hoc *Homeri* loco, ut ex SS. Scripturis, abundè constat, Vastos & robustos homines olim extitisse, qui communem hominum staturam excederent: de quâ re *Kercherus*, in Mundo Subterraneo, *Fazellus*, De rebus *Siculis*, *Calius Rhodigin.* l. 2. c. 6. *Hugo Grotius*, l. 1. De Veritate *Christianæ* Religionis &c.

66. Τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν) Hinc patet, *Alcinoum* Avunculum esse Uxoris suæ; quam Relationem, licet aliàs nullibi à se observatam dicat *Spondanus*, *Græcis* tamen familiarem fuisse agnoscent, qui *Demosthenem*, reliquosque *Græcos* Oratores perlegerit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

53. *Ἱκεπύσεις) Ità emendo, pro ἱκεπύεις, idque MS. *Aloysiani* auctoritate.

54. Ἀρητῶς) Rectè, ut MS. *GC.* cum *Impressis*, concordat. MS. *Aloys.* ἀῤῥητῶς, errore manifesto *Exscriptoris*. Et cum hoc *Scholio* explicit toties nobis laudatum MS. *Gonvillo-Caiense*, pervetustum quidem & authenticum; in cujus fine scribitur, manu multùm recentiori, Τἄλλ' ἔχεις ἐν τοῖς πτυπωμένοις βιβλίοις, φύλλῳ οζ'. *Cætera habes in Libris Impressis, folio* 77. Quæ verba notant *Hervagianam* Editionem *Homeri*, cum *Scholiis*, *Basileæ*, An. MDXXXV. In istius enim Editionis folio, 77. hic locus reperitur, & sequentia auspicantur.

VARIÆ LECTIONES.

68. Νῦν γε) γρ. νῦν τε, *H. Steph.*

Καὶ

Καὶ λαῶν, οἵ μίν ῥα, θεὸν ὣς, εἰσορόωντες,
Δειδέχαθ' μύθοισιν, ὅτε στείχησι ἀνὰ ἄστυ.
Οὐ μὲν γάρ τι νόῳ γε χὴ αὐτὴ δεύεθ' ἑαθλῆ,
Οἷσίν τ' εὖ φρονέῃσιν, χὴ ἀνδράσι νείκεα λύῃ.
Εἰ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν, χὴ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον χὴ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἄρα φωνήσασ', ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Πόντον ἔπ' ἀτρύγετον· λίπε δ' Σχερίην ἐρατεινήν·
Ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα, χὴ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην,
Δῦνε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀλκινόου πρὸς δῶμα ἴε κλυτά· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
Ὥρμαιν' ἰσαμβήῳ, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἱκέσθαι·
Ὡς γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν, ἠὲ σελήνης,
Δῶμα κάθ' ὑψερεφὲς μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
Χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐληλάδαθ' ἔνθα χὴ ἔνθα,

"Et civibus, qui ipſam ſanè veluti deam ſuſpicientes,
"Excipiunt vocibus *fauſtis*; cùm incedit per urbem.
"Minimè enim mente etiam ipſa egeat bonâ,
"Quibuſque benè vult, etiam viris lites ſolvit.
"Si tibi igitur illa benè velit in animo,
"Spes eſt tibi poſtea amicóſque videre & pervenire
"Domum in excelſam & tuam in patriam terram.

Sic loquuta, abiit cæſia Minerva
Pontum per indomitum; deſeruit vero Scheriam amabilem;
Venitque ad Marathona, & lativias Athenas,
Et ingreſſa eſt Erechthei benè-munitam domum: ſed Ulyſſes
Alcinoi ad domum ibat inclytam: plurima verò illi cor
Cogitabat ſtanti, prius quàm ad æreum pavimentum veniſſet:
Inſtar enim ſolis ſplendor erat, aut lunæ,
Domum per excelſam magnanimi Alcinoi.
Ærei etenim parietes ducebantur hinc atque hinc,

ΣΧΟΛΙΑ.

72. Δειδέχαθ'.] Δεξιοῦνται. ἀσπάζονται. Στείχησι.] Περιόδῳ.

73. Δεύεθ'.] Ἐνδεῖς ὑπάρχῃ.

74. Οἷσίν τ' εὖ φρονέῃσι.] Καὶ οἷς ἂν εὐφρονῇ ἡ Ἀρέτη, καὶ νείκη, ἢ πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς τὰ ἀνδρῶν, χὴ τὰ γυναικῶν διαλύῃ.

79. Σχερίην.] Ἡ τῶν Φαιάκων χώρα, ἡ νῆσος· χὴ ἡ Κέρκυρα τὸ πέλαγος ὅπως σαλεύῃτο.

80. Μαραθῶνα.] Τόπον τῆς Ἀττικῆς. Ἀθήνην.] Νῦν τὴν πόλιν, πρὸς Ἀθήνας.

81. Δῦνε.] Κατέδυ, εἰσῆλθεν. Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον.] Τὸ ἑαυτῆς τίμιον· ἐν τούτῳ γὰρ ἐτράφη Ἐρεχθεύς.

86. Ἐληλάδαθ'.] Παραπεφυκότες· οἱ ἢ ἐρηρέδατο, ἠρμοσμένοι ἦσαν.

NOTÆ.

74. Καὶ ἀνδρῶν νείκεα λύει) Non omittenda hoc in loco, de hâc *Alcinoi* Conjuge Regiâ hiſtoriola, huc pertinens, licet ab *Euſtathio* omiſſa; quam tamen *Onomacritus*, Argonaut. v. 1321. memorat, & *Apollonius Rhodius*, Quando *Æeta* Legati, ſui Regis nomine, ab *Alcinoo* poſtulabant, *Medeam* filiam ſibi reddendam, quæ cum *Jaſone* & *Argonautis* à ſuo Patre illuc confugerat, & *Alcinoo* juſta illa videbatur poſtulatio, *Arete* ſtatim Regina hanc conditionem interpoſuit, Modò *Medea* adhuc eſſet Virgo intacta, nec à *Jaſone* compreſſa; alioquin enim Matrimonium nullo modo ſolvi debere. Quæ conditio quùm *Argonautis* clàm eſſet declarata, *Jaſon* ſtatim, ſuper ſubſtrato Aureo Velleri, Virginitatem illi eripuit, atque ità *Rhœcum* protectionem obtinuit.

86. Ἐληλάδαθ') Olim ἐρηρέδαθ', ab ἐρείδω. At Vox ἐληλάδαθ', ut *Br. Schol.* & *H. Stephanus* legunt, huic loco aptior videtur; nam de parietibus æneis, qui ductilibus certè laminis erant induti, Vox ἐλαύνω propriè uſurpatur; mox autem ad v. 95. οὐ γὰρ θέμις οὐδὲ τοῖχον ἐρηρέδαθ', ibi quidem Vox ἐρείδω ſignificantior: quare meo quidem judicio, vox ἐληλάδαθ hoc in loco ſcribenda, ut MS. *Scholia Aloyſii* expreſsè legunt, illo poſteriori loco, ἐρηρέδαθ. Et ipſe mox Poeta, v. 113. eâdem voce utitur, de Sepimento, Muri inſtar erecto, ἀμφὶ δ' ἕρκος ἐλάλατο. *Brevia Scholia*, Ἐλήλατο· Τετείχιστο. Sic *Heſiod.* Theogon. v. 726. Τὸν ἀμφὶ χάλκειον ἕρκος ἐλήλατο. Hanc denique *Lectionem* agnoſcit *Euſtathius* Edit. *Roman.* fol. 1569. lin. 62. & ſimilem ait, huic, ἕρκος ἐλήλατο, &, ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἦλασε πόλῃ. Ἐληλάδαθ, pro ἐληλαμμένοι ἦσαν, & ἐρηρέδαθ, pro ἐρηρεισμένοι, *Ionicè*, Reduplicatione *Atticâ* inſuper aſſumptâ.

VARIÆ LECTIONES.

74. Οἷσίν τ' εὖ φρονέῃσι) χ. ὅσσίν τ' εὖ φρονέῃσι, καὶ ὅσσίν τ' εὐφροσύνῃσι, *Euſtath.* & *H. Steph.*

86. Ἐληλάδαθ') χ. ἐρηρέδαθ'. Vide in *Textum.*

Ἐς μυχὸν ἐξ ὑδοῦ· περὶ δ' θείλικος αὐλείοιο
Χρύσειαι δ' θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον·
Σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι ἐν χαλκέῳ ἕστασαν οὐδῷ,
Ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσείη δ' ὀρώνη.
Χρύσειοι δ' ἑκάτερθε κ' ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
Οὓς Ἥφαιστος ἔτευξε ἰδυίῃσι παλάμῃσι,
Δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
Ἀθανάτους ὄντας κ' ἀγήρως ἤματα πάντα.
Ἐν δ' θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδαται ἔνθα κ' ἔνθα,
Ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ διαμπερές· ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι
Λεπτοὶ εὐῆνται βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
Ἔνθάδε Φαίηκων ἡγήτορες ἑδριόωντο,
Πίνοντες κ' ἔδοντες· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον.
Χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι ἐϋδμήτων ἐπὶ βωμῶν
Ἕστασαν, αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
Φαίνοντες νύκτας κατ' δώματα δαιτυμόνεσσι.
Πεντήκοντα δὲ οἱ δμωαὶ κατ' δῶμα γυναῖκες·

In intimum receſſum à limine: pinnaculum autem ex cyano:
Aureæ verò fores firmam domum intùs claudebant:
Poſtes item argentei in æreo ſtabant limine,
Argenteum quoque ſuperliminare, aurea item cornix:
Aureique utrinque & argentei canes erant,
Quos Vulcanus fecerat peritis præcordiis,
Domum ut cuſtodirent magnanimi Alcinoi,
Immortales exiſtentes & ſenio non obnoxios dies omnes.
Intus ſolia circa murum firmata erant hinc atque hinc,
Ad intimum receſſum à limine: ubi ſuper iis pulvilli
Tenues benè neti ſtrati erant, opera mulierum.
Hic Phæacum primates ſedebant,
Bibentes & edentes; affatim enim habebant.
Aurei verò juvenes ſuper politis columellis
Stabant, ardentes faces manibus geſtantes,
Illucentes nocte per domum convivantibus.
Quinquaginta autem ei ancillæ per domum fœminæ:

ΣΧΟΛΙΑ.

87. Ἐς μυχὸν ἐξ ὑδοῦ.] Ἀπὸ τ οὐδοῦ, ἕως τ ἴσω χωρίας. Μυχόν.] Τὸ ενδότατον τ οἰκίας. Θεογκός.] Ὁ περίβολος τ οἰκίας, ἢ τὸ ἐπικόσμημα τ τοίχου.

88. Ἔεργον.] Ἀπῆρχον, ἐκώλυον, περιεῖχον.

89. Σταθμοί.] Αἱ παραστάδες.

90. Κορώνη.] Τὸ ἐπίσαιρον τῆς θύρας· ἅτινα τὸ κελκίον,

91. Χρύσειοι δ'] ἑκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν.] Ἦτοι κυνέας, ἢ ἅλως λέγει, παρ' ὃ καὶ κυναύδας φαμὲν, ἢ τὰς ἁπλᾶς ἅλως· τινὲς δ φασὶν τὰς δαδίδας οὕτω Ἥρας Ποσειδῶνι ὑπὲρ τ συλλαβεῖν αὐτὰ πρὸς τὸν τ

Διὸς ἐπίθεσιν, ἅτινες περιελθοῦσαι εἰς Ἀλκίνοον. Ἐκάτερθεν.] Ἑκατέρωθεν.

92. Ἰδυίῃσιν.] Ἐμπειρίοις. Περαπίδεσσι.] Φρεσίν.

95. Ἐρηρέδαται.] Ἐνηρμοσμένοι ἦσαν.

97. Εὐῆνται.] Εὖ ῥαιστμένοι. Βεβλήατο.] Ἐπέκειντο.

99. Ἐπηετανόν.] Ἀδιαλείπτως.

100. Χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι.] Ἀνδριάντες τινές. Ἐϋδμήτων.] Καλῶς οἰκοδομημένων. Ἐπὶ βωμῶν.] Ἐπὶ τ βάσεων.

101. Ἕστασαν.] Ἵσταντο.

102. Δαιτυμόνεσσιν.] Εὐωχυμένοις.

NOTÆ.

89. Ἀργύρεοι δ' σταθμοί) Quòd σταθμὸς *Primam* habeat communem, nequis Tyronum miretur, ſuppetunt Exempla, quæ congeſſimus ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 19. Legi tamen poteſt, Σταθμοὶ δ' ὀρ-

NOTÆ IN SCHOLIA.

90. Ultimam vocem *Κελκίον emendo, ex corrupto κελγκίον, cùm κελγκίον nullibi extet, nihil ſonet; at κελκίον ſit ὑποκορεστικὸν, à κέλκω, *Annulus*, ut κελκίλλιον. Et *Euſtath.* fol. 1570. lin. 31. Καὶ ἡ Κορώνη, τὸ κελκίον δηλαδὴ, ὃ ἐπισπᾶται τὴν θύραν.

100. Βωμῶν) Ἐπὶ τ βάσεων. Nunc de elevatioribus Columellis loquitur, ex primævâ *Etymologiâ*, Bamah, *Ezekiel*, c. 20. v. 29. Vid. *Etymolog.* M. v. Βωμός.

VARIÆ LECTIONES.

87. Θεγκὸς) γρ. πτγκὸς, *Euſtath.* fol. 271. lin. 41. 44, &c.

89. Σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι) γρ. ὀργύρεοι ὃ σταθμοὶ Vett. Editt.

90. Ἐφ' ὑπερθύριον) γρ. ἰφυπερθύριον.

92. Ἔτευξεν ἰδυίῃσι) γρ. ἔτευξ' εἰδυίῃσι, vid. ad *Iliad.* υ'. v. 12. in *Textum*.

97. Εὔηνται) γρ. ἰύηνται, *H. Steph.*

101. Μετὰ χερσὶν ἔχοντες) γρ. μὴ χερσὶ φέροντες, *Max. Tyr.* §. 3. p. 34.

103. Δέ οἱ) γρ. δ' ἅσαι, *H. Steph.*

Αἱ

Αἱ μὲν ἀλεςεύσι μύλης ἔπι μήλοπα καρπὸν,
Αἱ δ' ἱςοὺς ὑφόωσι καὶ ἠλάκατα τροφόωσιν
Ἥμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο·
Καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον·
Τόσσον Φαίηκες πέρι πάντων ἴδριες ἀνδρῶν
Νῆα θοὴν εἰρέσσεμεν, ὡς ἢ γυναῖκες
Ἰδυῖαι τεχνῆσαι· πέρι γάρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη
Ἔργα τ' ἐπίσασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλάς.
Ἐκτοθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
Τετράγυος· περὶ δ' ἕρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθάδε δένδρεα μακρὰ πεφύκασι τηλεθόωντα,
Ὄγχναι, καὶ ῥοιαὶ, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,

Aliæ quidem molunt sub molâ pomacci coloris frumentum,
Aliæ telas texunt & pensum versant
Sedentes, qualiter folia excelsæ populi;
Staminatisque vestibus distillat *quasi* humidum oleum.
Quantum Phæaces supra omnes periti sunt homines
In celeri nave, per pontum navigare; tantum etiam mulieres *præstant*
In telâ operandâ: supra modum enim illis dedit Pallas
Operáque scire perpulchra & ingenium bonum.
Extra verò aulam ingens hortus propè januas
Quatuor jugerum; circa autem septum deductum est utrinque;
Ibi arbores proceræ crescebant floréntes,
Pirus & malus punica, & *alia* mali pulchrum-fructum producentes,

ΣΧΟΛΙΑ.

104. Ἀλεςεύσι.] Ἀλῶσιν. Μύλης ἔπι.] Ἐν τοῖς μύλοις, ἐπὶ τῆς μύλοις. οἱ δὲ, ὅτι τὸ ἔριον ἐπὶ ξύλου ἔτριφον· μύλη δὲ, τὸ ἄκρον δὲ μηρῶ. Μήλοπα καρπόν.] Τὸν πυρόν· μηλοειδὴς γὰρ ἐπὶ τῶν χροιᾶν. Ἄλλοι, Μύλης ἔπι.

105. Ἱφόωσιν.] Ἱφαίνουσιν. Στρωφῶσι.] Στρέφουσιν, ἐργάζονται.

106. Ἥμεναι.] Καθήμεναι. Οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο.] Οἱ μὲν, ὅτι ἐλατοειδῆ πάχος ἐπέχον τὸ ἔμβρυα διαφοειδῶς· οἱ δὲ, ὅτι πεπόνηνται τὸ δένδρον τοῖς φύλλοις· φύλλα δὲ, ἤτοι ἀφ' τὸ πλῆθος, ἢ ἀφ' τὸ σύκινον δ' χωρεῖν τὸ τῇ τρόφει τῶν κρόκων, ὡς καὶ τὰ φύλλα τ' αἰγείρου ἀντιπαραμοιβαῖα ἀλλήλοις, καὶ εὐκίνητα ῥαδίως, καὶ ἀεὶ τυχόντος αὔρης· ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀτρεῖ. Ὥστε δὲ τὰ φύλλοισιν αἰγείρου μακρᾶς, Κἂν ἄλλο πνεῦσῃ, πᾶσα τακείσης κόμης Κινεῖται, αὔραις κἀπακμάζει πλάτει. Μακεδνῆς.] Τῆς μακεδνῶς δ' ὑψηλῆς, παρὰ τὸ μῆκος.

107. Καιροσέων.] Εὐύφων, εὖ κεκαιρωμένων· καὶ-ρωμα δ' ἐστὶ τὸ ἀλαπλεκόμενον ἐν τῷ ῥήμασι, παρὰ τὸ μίτον· ὑφαίρ δ' μὴ συγχεῖν τὰς ῥήμασι. ὅθεν λέγει μέρος δ' μιτόμματος, τὰς ὅλας εὐύφεῖς λέγων. Ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.] Ἤτοι ὕσπερ ἦσαν πυκναὶ, ὡς μηδὲ ἔλαιον δι' αὐτῶν διελθεῖν, ἢ ἐξωθεν, ὡς ἔλαιον, ἔπλεον ἀφ' τῶν λευκότητα· ἢ τρυφεραὶ ἦσαν, ὡς δυκεῖν λαβεῖν ῥεῖν· ἢ ὕστις λαβεῖν τὸ μίτον, ὡς δοκεῖν ἔλαιον ἀποβάλλειν.

108. Ἴδυῖαι.] Ἐπιςήμονες, ἔμπειροι.

109. Ὡς ἢ γυναῖκες.] Νῦν, τὸ ὡς, ἀντὶ δ' τοσοῦτον.

110. Τεχνῆσαι.] Τεχνίτιδες.

112. Ὄρχατος.] Ἡ ἐπὶ τίχει, καὶ ἐν τάξει τ' ἀμπέλων φυτεία, ὄρχατος λέγει, ἢ κῆπος.

113. Τετράγυος.] Τεσσάρων γωνῶν· γύη δὲ μίτεσι γῆς μαρμαρίου. Ἕρκος.] Περίφραγμα, τεῖχος. Ἐλήλαται.] Τετείχισται. Ἀμφοτέρωθεν.] Νῦν, πανταχόθεν.

114. Τηλεθόωντα.] Πάνυ θάλλοντα.

115. Ὄγχναι.] Ἄπιοι. Ἀγλαόκαρποι.] Λαμπρὸν καρπὸν φέρουσαι.

NOTÆ.

107. Ἐχρὸν ἔλαιον) Quare ἔλαιον sit præ cæteris ὀχρὸν, vid. ad ζ'. v. 79.

110. Τεχνῆσαι) Pro τεχνήσασθ, ut Δωρίων τελαμῶνα χρυσάωτον. *Homerus*, apud *Plutarch.* in Vitâ *Homeri*, ubi pro δωρίσασθαι. *Br. Schol.* videntur τεχνῆσαι legere, & per τεχνίτιδες exponere, ut *Eustathius* etiam, fol. 1572. lin. 8. per τεχνικαὶ exponit, ut πχνήσασαι pro πχνήσεσαι formetur, quomodò πωήντος, pro τιμήεντος, de quâ re, Nos ad ζ'. v. 303.

115. Ὄγχναι) Malè olim ὄγχνας in hoc loco; verùm ὄγχνα legendum evincitur, ex ω'. v. 246. ubi *Prior* Syllaba communis, ut in τίχνη, quod fieri nam & in Veteribus, *Aldinâ*, *Parisiensi*, *Hervagianâ* inveniuntur. Male tamen ibi Τεχνῆσαι) Τεχνίδες. Quod *Scholion*, quià *Variam Lectionem* præterre videtur, intactum fino, aliàs ut falsum & ineptum rejecissem. Vid. in *Textum*.

115. Ὄγχναι) Ἄπιοι. Ità ex *Morrhii* Edit. &c. pro corrupto, Ὄγχνη) Ἄπι.

VARIÆ LECTIONES.

104. Μύλης) γρ. μύλῃς, *Br. Schol.*

110. Τεχνῆσαι) γρ. τεχνῆσαι, vid. Not. in *Textum*.

114. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δ'.

115. Ὄγχναι) γρ. ὀγχνας, vid. in *Textum*.

Συκαῖ τε γλυκερὰι, ἠ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι·
Τάων δ' οὔποτε καρπὸς ἀπόλλυθ', οὐδ' ἀπολείπει
Χείματός τε θέρεός τε, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
Ζεφυρίη πνείουσα, τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
Ὄχνη ἐπ' ὄχνῃ γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ,
Αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλὴ, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
Ἐνθάδε οἱ πολύκαρπος ἀλωὴ ἐρρίζωται·
Τῆς ἕτερον μὲν, θειλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ
Τέρσεται ἠελίῳ· ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγόωσιν,
Ἄλλας δὲ τραπέουσι· πάροιθε δέ τ' ὄμφακές εἰσιν,
Ἄνθος ἀφιεῖσαι, ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσιν.
Ἐνθάδε κοσμηταὶ πρασιαὶ ῥοῇσι νέατον ὄρχον
Παντοίῃ πεφύασιν, ἐπιστείβανον γανόωσαι·
Ἐν δὲ δύω κρῆναι, ἡ μὲν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπασαν
Σκίδναται, ἡ δ' ἑτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἵησι

Ficúsque dulces, & oleæ virescentes.
Ex iis fructus nunquam perit, neque deficit
Hyeme, neque æstate, totò anno durans; sed sanè semper
Zephyrus spirans, hæc crescere facit, aliaque matureſcere.
Pirus post pirum senescit, pomum post pomum,
Porrò post uvam uva, ficúsque post ficum.
Ibi ei fructuosa vinea plantabetur:
Hujus alterum quidem apricum solum lato in loco
Aresci sole; alias sanè vindemiant,
Alias item calcant; ulteriùs tamen uvæ immaturæ sunt
Florem emittentes, nonnullæ iam submaturescunt.
Ibi exculti horti ad extremam seriem
Omnis-generis producuntur toto-anno florentes;
Duo præterea fontes aderant, alter quidem per hortum universum
Dispergitur, alter autem ex alterâ parte sub aulæ limen vadit

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

116. Τηλεθόωσαι.] Θάλλουσαι, ἀκμάζουσαι.

118. Χείματος.] Χειμῶνος. Θέρεός.] Θέρους. Ἐπετήσιος.] Ἑκάστου ἐνιαυτοῦ, ἢ ἐφ' ὅλῳ * τῷ ἔτει τοῦ ἐνιαυτοῦ.

119. Ζεφυρίη] Ἡ διὰ ζεφύρου πνοή. Πέσσει.] Πεπαίνει, πέπειρα ποιεῖ.

120. Ὄχνη.] Ἄπιος.

122. Ἀλωή.] Ἀμπελόφυτος γῆ. Ἐρρίζωται.] Πεφύτευται.

123. Θειλόπεδον.] Ἔνθα θηλοῦσι μάλιστα βοτρύων, καὶ ἡλιοῦται, καὶ ψύχονται ἢ ὁ ψυκτήρ. Λευρῷ.] Λείῳ, ὁμαλῷ, ἢ πλατεῖ.

124. Τέρσεται.] Ἀντὶ τοῦ, * πίφρυκται.

125. Τραπέουσι.] Πατοῦσιν. Πάροιθε δέ τ' ὄμφακές εἰσι.] Τὸ πλῆθος ἀμφιβολίαν ἐν τούτῳ ἔχει τοῦ ἑτέρου τόπου, διὸ πάλιν ἐπιφέρει, ἕτεραι δέ τ' ὑποπερκάζουσιν, ἀντὶ ὅλως.

126. Ἄνθος ἀφιεῖσαι.] Ἀπὸ ἄνθους εἰς ὄμφακας μεταβάλλουσαι. Ὑποπερκάζουσι.] Τῇ παρεισούσῃ ἀκμάζουσιν· οἷον ἐκ δὲ ὄμφακος μεταβάλλουσιν εἰς τὸ μείζονα καὶ σταφυλῆς χρῶμα ἀπαυγάσασαι.

127. * Κοσμηταὶ.] Ἐν τάξει διαπεπλεγμέναι. Πρασιαὶ.] Αἱ λαχανεῖαι, ἢ αἱ τῶν φυτειῶν πτερύγωσεις χάσεις, ὡς τὸ πλινθίον. Νέατον.] Ἔσχατον. Ὄρχον.] Σπόρον ἀμπέλου.

128. Πεφύασιν.] Εἰσὶν, ὑπάρχουσιν. Γανόωσαι.] Θάλλουσαι, λάμπουσαι. Ἐπιστειβανὸν γανόωσαι.] Διηνεκῶς λάμπουσαι.

130. Ἴησι.] Ῥεῖ.

N O T Æ.

non potuit, si cum tribus consonantibus scriberetur. Et ità *Diodorus Siculus* legit fol. 139. & 211. *Max. Tyrius*, §. 4. p. 40. Edit. *Davisian.* cum Editt. *Morrhii*, &c.

119. Ζεφυρίη) Subaudi πνοὴ, vel αὔρα. In hâc voce *prior* Syllaba producitur, ante *Aspiratam*, vel, ut *Polysyllaba* alia, de quâ re, ad *Iliad. β'.* v. 113. vel *Tribrachys*, in *primâ* sede, & proinde Versus ἀκέφαλος, ut *Odyss. μ'.* v. 423. Ἐπίτροπος βέβληται, βοὸς ῥινοῖο τετυγμένος.

126. Ἄνθος ἀφιεῖσαι) *Prior* Syllaba Ἄνθος *ibis*, per se *Communis*, plus semel *Homero* producitur, ut *Iliad α'.* v. 51. Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχέπευκες ἀφιεὶς, & *Odyss. μ'.* v. 192. Ὡς φάσαν, ἐίσατο δ' ὅπα κάλλιμος. De quâ re diximus ad *Euripid.* Phœniss. v. 490.

NOTÆ IN SCHOLIA.

118. MS. *Aloys.* ad * ἔτει legit, nec ampliùs; quare Ἑ ἐνιαυτῷ, quod sequitur, in *Aldin. Hervag. Parisian.* & *Schrevelian.* delerem prorsus; nisi scirem, τὸ ἔτος etiam dici de qualibet Anni parte, ut τέσσαρα ἔτη ἐνιαυτοῦ.

124. Τέρσεται) Ἀντὶ Ἑ, * πίφρυκται. Ità emendo, pro πιφύτευται, quod malè hìc, bene suprà, ad v. 122.

127. * Κοσμηταὶ, ad Διαπεπλεγμέναι, ex MS. *Aloys.*

Variæ Lectiones.

117. Ἀπολείπει) γρ. ἐπιλείπει, *Hackian.* non æquè bene. *Eustath.* & Vett. ἀπολ.

120. Ὄχνη) γρ. ὄγχνη, ut suprà, v. 115.

Πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
Τοῖά ῥ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα,
Ἔνθα ϛὰς θηεῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἐῷ θήσαλτο θυμῷ,
Καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσαλο δώμαλος εἴσω.
Εὗρε δ' Φαίηκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
Σπένδοντας δεπάεσσιν εὐσκόπῳ Ἀργεϕόντῃ,
Ὧι πυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίατο κοίτου.
Αὐταὶρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Πολλὴν ἠέρ' ἔχων, τὴν οἱ περίχευε Ἀθήνη,
Ὄφρ' ἵκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα,
Ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτῃ βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς.
Καὶ τότε δή ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ.
Οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο δόμον κατὰ φῶτα ἰδόντες.
Θαύμαζον δ' ὁρόωντες· ὁ δ' ἐλλιτάνευεν Ὀδυσσεὺς,
Ἀρήτη, θύγατερ Ῥηξήνορος θείοιο,
Σόν τε πόσιν, σά τε γούνα δ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας
Τῆνδε τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν
Ζωέμεναι, καὶ παισὶν ὀπηδέμεν ἕκαστος
Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, γέρας δ', ὅ, τι δῆμος ἔδωκεν·
Αὐταὶρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἱκέσθαι

Ad domum excelsam, unde aquabantur cives.
Talia certè in Alcinoi domo deorum erant splendida dona:
Ubi stans admirabatur patiens divus Ulysses.
Cæterùm postquam omnia suo admiratus esset animo,
Celeriter super limen ingressus est domum intra.
Invenit autem Phæacum duces atque consiliarios
Libantes poculis speculatori Mercurio,
Cui ultimo libabant, quandò cogitabant de lecto.
Cæterum ipse ivit per domum patiens divus Ulysses,
Multam caliginem habens, quam ei circumfudit Pallas,
Donec pervenit ad Areten & Alcinoum regem;
Aretæ autem circumjecit genibus manus Ulysses:
Et tum certè rursus ab ipso dissipatus est divinitùs affusus aer.
Hi verò tacti facti per domum, ut virum conspexerunt,
Admirabanturque videntes: dum supplicavit Ulysses,
" Arete, filia Rhexenoris divini,
" Ad tuum maritum, & ad tua genua pervenio plurima passus,
" Et ad hosce convivas; quibus dii feliciter dent
" Vivere, & liberis transmittant singuli
" Bonaq; domi quæ sunt: honoremque, quemcunque populus concesserit.
" Cæterum mihi deductionem parate ad patriam perveniendi

ΣΧΟΛΙΑ.

131. Ὑδρεύοντο.] Ὕδωρ ἐλάμβανον.
132. Τοῖα.] Τοιαῦτα.
137. Εὐσκόπῳ.] Καλῶς σκοπῶλι.
138. Ὧι πυμάτῳ.] Ἐπὶ ὀπιεροπομπῷ, ἢ ὕπνῳ παρεπλικὸς· διὸ, εἶλετο ϗ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει· Κοίτου.] Κοίτης.
143. Θέσφατος.] Θεῖος, θαυμασίς.
144. Ἄνεω.] Ἥσυχοι.
148. Ὄλβια δοῖεν Ζωέμεναι.] Ἐν εὐδαιμονίᾳ παραίχοιεν ζῆσαι.
149. Ἐπιτρέψειεν.] Παραδοῖεν.
151. Ὀτρύνετε.] Ἐπείξατε, παρορμήσατε.

NOTÆ.

131. Πρὸς δόμον ὑψηλὸν· ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται) *Florent. Roman Basilienſis, Aldin. & Lovan.* ὑδρεύονται legentes, errorem aliis proteminârunt. *Henricus Stephanus* illam vocem ad *Var. Lectiones* rejecit, & in *Textum* ὑδρεύοντο primus recepit, non ob *Metrum* modò, verùm ipſo *ſenſu* poſtulante. *Iſaac. Caſaubonus* Verſus aliquot ſimiles corruptos huc ad oram ſui Codicis congerit, quos defendere fatigit, cùm potiùs emendare debuiſſet. *Brevia Scholia* in omnibus Editt. Ὑδρεύοντο) Ὕδωρ ἐλάμβανον. Quin ſimilem locum habemus, *Odyſſ. ρ'. v.* 206. Τυκτὸν, καλλίροον· ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται, ubi Omnes Codd. conſentiunt legendo, ὑδρεύοντο.

138. Ὧι πυμάτῳ σπένδεσκον) Remotis Epulis, proxima Potio erat, Ἀγαθοῦ Δαίμονος. *Heſych.* Ἀγαθοῦ Δαίμονος πόμα. *Ælian.* Var. Hiſtor. l. 1. c. 20. Edit. *Jacobi Perizonii. Meurſius, Græc.* Feriat. v. Ἀγαθεσία. *Suidas*, & *Homeri* Interpretes in hunc locum.

145. Ἐλλιτάνευεν) Vid. ad ε'. v. 325.

VARIÆ LECTIONES.

131. Ὑδρεύοντο) γρ. ὑδρεύονθ', vid. in *Textum*.
132. Τοῖα ῥ') γρ. τοῖ' ἄρ', *H. Steph.*
145. Ἐλλιτάνευεν) γρ. ἐλιτάνευεν, Vid. ad α'. v. 298.
149. Ἐπιτρέψειεν ἕκαστος) γρ. ἐπιτρέψειαν ἕκαστοι, *H. Steph.*

Θᾶσσον· ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχω.
Ὡς εἰπὼν καθ' ἄρ' ἕζετ' ἐπ' ἐσχάρῃ σὺν κονίῃσι
Πὰρ πυρί· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ὀψὲ δὴ μετέειπε γέρων ἥρως Ἐχένηος,
Ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν,
Καὶ μύθοισι πέπασθε, παλαιά τε, πολλά τε εἰδώς.
Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ἀλκίνοε, σὺ μὲν τοι τόδε κάλλιον, οὐδὲ ἔοικε,
Ξεῖνον μὲν χαμαὶ ἧσθαι ἐπ' ἐσχάρῃ σὺν κονίῃσιν·
Οἵδε δὲ σὸν μῦθον πολυδέγμονες ἐχανόωνται.
Ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
Εἶσον ἀναστήσας· σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
Οἶνον ἐπικρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
Σπείσομεν, ὅσθ' ἱκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ·
Δόρπον δὲ ξείνῳ ταμίη δότω ἔνδον ἐόντων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
Χειρὸς ἑλὼν Ὀδυσῆα δαίφρονα, ποικιλομήτην,
Ὧρσεν ἀπ' ἐσχαρόφιν, καὶ ἐπὶ θρόνου εἷσε φαεινοῦ,
Υἱὸν ἀναστήσας, ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,
Ὃς οἱ πλησίον ἷζε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχυθε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθ'· πρὸς δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν·
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
Αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο,

" Ocyùs; quoniam diù ab amicis ærumnas patior.
Sic fatus resedit ad focum in cineribus
Juxtà ignem; illi certè omnes facti taciti silentio.
Serò tandem interfatus est senex heros Echenéus,
Qui certè Phæacum virorum maximus natu erat,
Et eloquentiâ præstabat, priscaque & plurima doctus.
Hic inter eos benignè sentiens concionatus est & interfatus,
" Alcinoë, non sanè tibi hoc honestius, neque convenit,
" Hospitem quidem humi sedere ad focum in cineribus;
" Ast hi tuum jussum expectantes desistunt.
" Verùm age tandem hospitem in sede argenteis clavis *distincta*
" Colloca surgere jubens: tu autem præconibus impera
" Vinum adhuc infundere; ut & Jovi fulminatori
" Libemus, qui supplices venerandos comitatur:
" Cœnam verò hospiti proma det ex *rebus, quæ* sunt intus.
Porrò ut hoc audivit sacrum robur Alcinoi,
Manu prehensum Ulyssem prudentem, varium-consilio,
Levavit à loco, & in sedem locavit splendidam,
Filio cedere jusso, dilecto Laodamante,
Qui ei proximus sedebat; maximeque *ipsum* amabat.
Aquam tum ancilla gutturnio superinfudit ferens
Pulchro, aureo, super argenteum lebetem,
Ad lavandum, juxtáque politam extendit mensam:
Panem verò veneranda proma apposuit ferens,
Fercula multa inferens, gratificans de præsentibus *rebus*:
Cæterùm ipse bibebat & comedebat prudens divus Ulysses.
Et tum præconem alloquutum est robur Alcinoi,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

154. Ἀκλεὴς.] Ἡσύχως.
157. Κέκασο.] Παρώδησον μέ.
160. Ἐπ' ἐσχάρῃ.] Παρὰ τὴν ἐσχάραν.
161. Ἐχανόωντ'.] Κατέχουσ'.
163. Εἶσον.] Κάθισον.
164. Ἐπικρῆσαι.] Ἐπὶ τῷ ὅτι ἕτερον ἐπικεράσαι.
165. Ἱκέτῃσιν.] Ἱκέταις. Ὀπηδεῖ.] Ἀκολουθεῖ.
166. Ταμίη.] Ταμιοῦχος, φύλαξ.
168. Ποικιλομήτην.] Συνεχῶς βεβουλευμένον.
169. Ὧρσεν.] Ἀνέστησεν. Ἀπ' ἐσχαρόφιν.] Ἀπὸ τῆς ἐσχάρας.
170. Ἀγαπήνορα.] Ὑπὸ ἀνδρῶν ἠγαπημένον· ἢ φιλάνδρωπον· ἢ τὸν ἀγαπῶντα ἀνδρείαν.

Ν Ο Τ Æ.

158. Ὅς σφιν) Vid. ad β'. v. 160. & ad θ'. v. 271.

Vᴀʀɪæ Lᴇcᴛɪoɴᴇs.

158. Ὅς σφιν) χρ. ὅ σφιν, vid. in *Textum*.
169. Ἐσχαρόφιν) γρ. ἐσχαρόθεν.

Ποντόνοε,

Ποντόνοε, κρητῆρα κεραστάμεν & μέθυ νείμαι
Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
Σπείσωμεν, ὅστ' ἰκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Ὣς φάτο· Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες·
Ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες,
Ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν, ἠδὲ θεοῖσι
Ῥέξωμεν ἱερὰ καλά· ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
Μησόμεθ', ὥστε ὁ ξεῖνος ἄνευθε πόνου καὶ ἀνίης
Πομπῇ ὕφ' ἡμετέρῃ ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται,
Χαίρων καρπαλίμως· εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστί·
Μηδέ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσι,
Πείν γε τὸ τῆς γαίης ἐπιβήμεναι· ἐνθάδ' ἔπειτα
Πείσεται, ἅσσα οἱ αἶσα, κατακλῶθές τε βαρεῖαι,
Γεννομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε καὶ οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,
Ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ τελέουσιν ὀπωπῇ·
Αἰεὶ γὰρ τοπάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
Ἡμῖν, εὖθ' ἑρδώμεν ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας·

" Pontonoë, craterem miscens vinum distribue
" Omnibus per domum; ut & Jovi fulminatori
" Libemus, qui supplices honoratos benignè prosequitur.
Sic ait: Pontonous autem dulce vinum miscebat:
Distribuitque omnibus propinans poculis.
Cæterùm postquâ libârunt biberuntque, quantùm cupiebat animus,
His Alcinous concionatus est & interfatus,
" Audite, Phæacum duces atque consiliarii,
" Ut dicam, quæ me animus in præcordiis jubet:
" Nunc quidem epulati dormiatis ad domum profecti:
" Manè vero senibus pluribus advocatis
" Hospitem in ædibus hospitio excipiemus, atque diis
" Faciemus sacra justa: deinde etiam de reditu
" Cogitabimus, ut hic hospes absque labore & tristitiâ
" Deductione sub nostrâ suam in patriam terram adveniat,
" Gaudens actutum; etiam si valdè procul sit:
" Neque quicquam interea mali & damni patiatur,
" Antequam ipse suam terram conscendat: ibi demum
" Patietur, quæcunque ei Fatum, Parcæque graves,
" Jam nato nerunt filo, quando ipsum peperit mater.
" Quòd si quis immortalium utique de cœlo venerit,
" Aliud quippiam hoc deinceps dii meditantur.
" Semper enim etiam antea dii apparent manifesti
" Nobis, quando facimus inclytas Hecatombas:

Σχολια.

179. Νείμαι.] Μίσγειν. Ἀφ' ἑστίας.
181. Αἰδοίοισιν.] Αἰδοῦς ἀξίοις, τιμίοις.
183. Νώμησεν.] Διέδωκεν, ἐμέρισεν. Ἐπαρξάμενος.] Τῷ καταρχὴν τῆ πόσεως ποιησάμενος.
188. Δαισάμενοι.] Εὐωχηθέντες. Κατακείετε.] Κοιμᾶσθε, καθεύδητε, κατενεμήθητε. Ἰόντες.] Ἀπελθόντες.
192. Ἀνίης.] Λύπης, ἀνίας.
195. Μεσσηγύς.] Μεταξύ.
197. Αἶσα.] Μοῖρα, εἱμαρμένη. Κατακλῶθές τε βαρεῖαι.] Αἱ κατακλώθουσαι, καὶ καταμερίζουσαι ἑκάστῳ τὸ εἱμαρμένον. Βαρεῖαι.] * Κακοπτοιοῖ. Ἄλλως. Κατακλῶθες.] Ἐπικλώσεις τῆ μοιρῶν.
198. Γεννομένῳ.] Τικτομένῳ. Νήσαντο.] Ἐπένησαν, * ἐπεμοίρησαν.
201. Ἐναργεῖς.] Φανεροί.
202. Ἑρδώμεν.] Θύωμεν.

Notæ in Scholia.

188. Κατακείετε) Vid. ad α'. v. 372.
197. * Κακοπτοιοί) οἰκοθεν addo, quoniam τὸ βαρεῖαι hactenus esset ἀνακρεμάμενον. Quæ sequuntur, ex MSto.

Variæ Lectiones.

188. Δαισάμενοι) γρ. δαιτύμενοι. *H. Steph.*
197. Αἶσα, κατακλῶθές τε βαρεῖαι) γρ. αἶσα, κατὰ κλῶθές τε βαρεῖαι, & αἶσα κατακλώθουσι βαρεῖα, *Eustath.* fol. 1576. lin. 49. & lin. 39. & *Hesych.* & *H. Steph.* nec tamen ideò melius; ut ex ipsâ voce ἐπήνησαν abundè patet.

Δαί-

Δαίνυνθαί τε παρ' ἄμμι καθήμενοι, ἔνθα πὲρ ἡμεῖς.
Εἰ δ' ἄρα τὶς ᾗ μᾶσ' ἰὼν ξύμβλῃ ὁδίτης,
Οὔπ κατακρύπτουσιν· ἐπεί σφισιν ἐγγύθεν εἰμέν,
Ὥσπερ Κύκλωπές τε, ᾗ ἄγρια φῦλα Γιγάντων.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλκίνοε, ἄλλο τί τοι μελέτω φρεσίν· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἀθανάτοισιν ἔοικα, τοὶ εὐρὺν οὐρανὸν ἔχουσιν,
Οὐ δέμας, οὐδὲ φυΐν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν,
Οὕς τινας ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ὀχέοντας ὀίζυν
Ἀνθρώπων· τοῖσίν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰσωσαίμην.
Καὶ δ' ἔτι κεν ᾗ πλέον' ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην,
Ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
Ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε, κηδόμενόν περ·
Οὐ γάρ τι συγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
Ἔπλετο, ἥτ' ἐκέλευσεν ἑοῦ μνήσασθαι ἀνάγκῃ,
Καὶ μάλα τειρόμενον, ᾗ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα.
Ὡς ᾗ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν· ἡ δ' ἐμὲ μάλ' αἰεὶ
Ἐσθέμεναι κέλεται ᾗ πινέμεν· ἐκ δέ με πάντων
Λήθῃσι, ὅσσ' ἔπαθον, ᾗ ἐπιπλήσασθαι ἀνώγει.
Ὑμεῖς δ' ὀτρύνεσθε ἅμ' ἠοῖ φαινομένῃφιν,
Ὡς κέ με τ' δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτρης,

" Convivantúrque apud nos sedentes, ubi & nos.
" Si autem aliquis & solus iens occurrerit viator,
" Nullo modo occultant; quoniam ipsos propè sumus,
" Quemadmodum Cyclopesque, & agrestes gentes Gigantum.
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Alcinoë, aliud quid tibi curæ sit mentibus; non enim ego
" Immortalibus similis sum, qui cœlum latum habitant,
" Neque corpore, neque indole; sed mortalibus hominibus,
" Quos vos scitis maximè devehentes ærumnam
" Hominum; hisce utique in doloribus æquiparari debeo.
" Et adhuc etiam plura ego mala dicerem,
" Quæ sanè omnia deorum voluntate passus sum.
" Verùm me quidem cœnare permittite, licet afflictum:
" Non enim odioso ventre importunius aliud
" Est: qui jubet sui recordari necessitate;
" Et valdè afflictum aliquem, & in mentibus dolorem habentem.
" Sic & ego luctum quidem habeo mentibus; hic tamen valdè semper
" Comedere jubet, & bibere, & me omnium
" Oblivisci facit, quæcunque passus sum, & repleri jubet;
" Vos autem festinate, simul atque aurora apparuerit,
" Ut me infelicem meam inducatis in patriam,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

203. Δαίνυνται.] Εὐωχῶνται.
204. Ξύμβλῃ.] Συντύχῃ. Ὁδίτης.] Ὁδοιπόρος.
205. Εἰμέν.] Ἐσμέν.
206. Ὥσπερ Κύκλωπές τε καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων.] Ὡς εἰσὶν ἀλλήλων ἐγγὺς Κύκλωπές τε καὶ Γίγαντες· ἤτοι καθὰ γένος, ἢ καθὰ τόπον, ἢ καθὰ ἀδικίαν. ὅπως ἡμεῖς ἡμῖν πλησίον, καθὰ δικαιοσύνην.
209. Ἔοικα.] Ὁμοιοῦμαι εἰμί.
211. Ὀχέοντας.] Ὑποφέροντας, ἢ ἔχοντας καὶ βαστάζοντας.
214. Ἰότητι.] Βουλῇσι.
215. Δορπῆσαι.] Δειπνῆσαι.
216. Κύντερον.] Ἀναιδέστερον, χαλεπώτερον.
217. Ἑοῦ.] Ἑαυτῆς. Μνήσασθαι.] Μνημονεῦσαι.
221. Λήθῃσι.] Ἐπιλαθέσθαι ποιεῖ. Ἐπιπλήσασθαι.] Πληρῶσαι. Ἀνώγει.] Κελεύει.
222. Ὀτρύνεσθε.] Ἐπείγεσθε.
223. Δύστηνον.] Δυσυχῆ. * Ἐπιβήσετε.] Ἐπιβῆναι πείσητε.

N O T Æ.

215. Ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε) Ex hoc loco, & alio, ζ'. v. 249. Ἤτοι ὁ πῖνε καὶ ἤδυε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς, Ἁρπαλέως, *Criticorum* nonnulli *Ulyssem* faciunt helluonem, & ἀδηφαγίας, ἢ πολυφαγίας reum agunt, ut videre est apud *Athenæum*, l. x. c. 1. fol. 412. Nec boni illi Viri satis perpenderunt, quòd in his locis *Ulysses* diutino jejunio nimis oppidò maceratus inducitur, quibus tamen perpessitius ille Princeps, sui semper memor, ut & ὁ πεῖσιτος Poeta, illam Rapacitatem suam aliquo modo semper excusare conatur, quod & ipsæ ejusdem circumstantiæ palàm omnibus faciebant.

N O T Æ I N S C H O L I A.

214. Βουλῇσι.] rectè omnes *Impressi*, MS. *Aloysii* βουλῇ, malè: quòd obitèr noto, quandoquidem hujus MSti, ut & aliorum, non pauca *Errata*, quæ accuratiùs in *Impressis* reformari video, sicco pede transire soleo; nè frustrà, illius auctoritatem in aliis labefaciam.
223. * Ἐπιβήσετε.) Olim ἐπιβέσθαι malè in *Impressis*: emendo itaque ex *Aloysii* MS.

Καί

Καί τῷ πολλὰ παθόντε· ἰδύντα μὲ γ' λίποι αἰών.
Κτῆσιν ἐμὴν, δμῳάς τε, γ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον
Πεμπέμεναι τ' ξεῖνον, ἐπεὶ καλὰ μοῖραν ἔειπεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος·
Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Παρ δέ οἱ Ἀρήτη τε, γ' Ἀλκίνοος θεοειδὴς,
Ἧστην· ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.
Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἦρχε μύθων,
Ἔγνω γὰρ φᾶρός τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἰδοῦσα,
Καλὰ, τά ῥ' αὐτὴ τεῦξε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί·
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτὴ,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν;
Οὐ δὴ φὴς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκέσθαι;
Τὼδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Ἀργαλέον, βασίλεια, διηνεκέως ἀγορεῦσαι
Κήδε', ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.
Τῶτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς·
Ὠγυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἰν ἁλὶ κεῖται,
Ἔνθα μὲν Ἄτλαντος θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψὼ,
Ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῇ
Μίσγεται, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητὸς ἀνθρώπων.
Ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἦγαγε δαίμων
Οἶον, ἐπεί μοι νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἐλάσας ἔκεασε, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἑταῖροι

" Quamvis multa passûm: ubi semel videro, etiam relinquat vita
" *Nempe* possessionem meam, famulosque, & altam magnam domum.
Sic dixit: hi autem omnes approbabant & hortabantur
Deducere hospitem, quoniam decenter dixit.
Sed postquam libaverunt; biberantque, quantum voluit animus;
Hi quidem dormituri iverunt domum unusquisque;
Sed in domo relictus est divus Ulysses,
Et apud ipsum Aretéque, & Alcinous divina specie præditus,
Sederunt; famulæ autem auferebant vasa convivii.
His itaque Arete albis-ulnis incepit verba,
Agnovit enim pallium & tunicam, vestimenta videns,
Pulchra, quæ ipsa fecerat, cum ancillis mulieribus;
Et ipsum alloquens verba pennata dixit,
" Hospes, hoc quidem te primùm interrogabo ipsa,
" Quis? unde venis virorum? quis tibi hæc vestimenta dedit?
" An non dicis, in mari errans huc venisse?
Hanc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Difficile, Regina, perpetuò *sermone* commemorare
" Dolores, quoniam mihi multos dederunt dii cœlestes.
" Hoc autem tibi dicam, quod me interrogas & inquiris,
" Ogygia quædam insula longè in mari jacet,
" Ubi Atlantis filia, dolosa Calypso,
" Habitat pulchricoma, gravis dea: neque aliquis cum ipsâ
" Versatur, neque deorum, neque mortalium hominum.
" Sed me infelicem domesticum duxit Genius *aliquis*
" Solum; quoniam mihi navem velocem candenti fulmine
" Jupiter jaculatus discidit, medio in nigro mari,
" Ubi alii quidem omnes periêre boni socii:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

224. Αἰών.] Ὁ βίος.
229. Κακκείοντες.] Καθεκτιμηθησόμενοι.
232. Ἧστην.] Ἐκαθίζοντο. Ἀπεκόσμεον.] Ἀφήρουν. Ἔντεα δαιτός.] Τὰ ὄπλα τὰ εὐωχίας, οἷον τραπέζας, καὶ τὰ τοιαῦτα.
234. Ἔγνω.] Ἐπέγνω.
235. Τά ῥα] Ἃ δή.
237. Εἰρήσομαι.] Ἐρωτήσω.
241. Διηνεκέως.] Νῦν, παχέως· ἢ, τὸ σύμπαν.
244. Ὠγυγίη.] Ἡ Καλυψὼ νῆσος.
245. Δολόεσσα Καλυψώ.] Δόλιος μηχανᾶται δυναμένη.
248. Ἐφέστιον.] Ἐπὶ τῷ οἰκείᾳ αὐτῆς ἐπιχειρησάμενον.
250. Ἐλάσας.] Συνελάσας. Ἔκεασε.] Διέχισε.
251. Ἀπέφθιθον.] Διεφθείροντο.

N O T Æ.

224. Ἰδύντα μὲ γ' λίποι αἰών) Ita *Jacob.* optat mori, viso jam filio *Josepho*, Gen. c. 47. v. 30. Ità *Simeon*, viso Redemptore, *Nunc Dimittis* cecinit. Et *Æschyl.* Agamemn. Χαίρω· πύθοιτο δ' οὖν ἴτ' αὐτίχ' ἡ τεκοῦσα.

VARIÆ LECTIONES.

250. Ἐλάσας) γρ. ἴλασας, *Eustath.* & *H. Steph.*

Αὐταὶ ἐγὼ, πρόπιν ἀγκὰς ἐλὼν νηὸς ἀμφιελίσσης,
Ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
Νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοὶ, ἔνθα Καλυψὼ
Ναίῃ ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός· ἣ με λαβοῦσα,
Ἐνδυκέως ἐφίλῃ τε, καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκε,
Θήσειν ἀθάνατον, καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα·
Ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
Ἔνθα μὲν ἑπτάετες μύον ἔμπεδον, εἵματα δ' αἰεὶ
Δάκρυσι δευέσκον, τά μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
Καὶ τότε δή με κέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι,
Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἢ καὶ νόος ἐτράπεθ' αὐτῆς.
Πέμπε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου· πολλὰ δ' ἔδωκε,
Σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ· καὶ ἄμβροτα εἵματα ἕσσεν·
Οὖρον δ' ἤροεικεν ἀπήμονά τε, λιαρόν τε.
* Ἑπταδεκαίδεκα μὲν πλέον ἤματα πontοπορεύων,
Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
Γαίης ὑμετέρης· γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ,
Δυσμόρῳ ἦ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι οἰζύι
Πολλῇ, τλύ μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

" At ego, vel carinam ulnis capiens navis utrinque remi-agitatæ,
" Novem diebus ferebar: decimâ autem me nocte nigrâ
" Insulam ad Ogygiam appulerunt dii; ubi Calypso
" Habitabat pulchricoma, gravis dea;
quæ me suscipiens
" Accuratè excepit, & alebat, & dicebat,
" Faciuram immortalem, & senii-nescium diebus omnibus:
" Sed meum unquam animum in pectoribus flexit.
" Illic quidem septem annos permansi
firmiter, vestimenta autem semper
" Lachrymis madefacta iebam, quæ mihi pulcherrima dedit Calypso:
" Sed quandò jam octavus revolutus annus venit,
" Et tum jam me jussit conciians redire
" Jovis ex jussu, sive etiam animus mutatus ipsius eit.
" Misit verò me in rate consutili, multaque dedit,
" Panem & suave vinum, & elegantes vestes induit.
" Ventum insuper immisit innocuum suavemque.
" Septemdecim quidem navigabam dies per mare iter faciens,
" Decimâ octavâ verò apparuerunt montes umbrosi
" Terræ vestræ; lætatum verò mihi charum cor,
" Infelici: certè enim futurum erat adhuc, ut versarer cum ærumnis
" Multis, quas mihi immisit Neptunus terræ-quassator;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

252. Τρόπιν.] Τὸ κυρίως μόριον τῆς νεὼς, ἀφ' ὃ σχίζεται τὸ κῦμα, ἢ τὸ μέσον τῆς νεὼς ξύλον. Ἀγκὰς ἐλών.] Ἐναγκαλισάμενος, ἀφελαβών.

256. Ἐνδυκέως.] Φιλοφρόνως· ἔφασκε δὲ, ἀντὶ τοῦ, ἔλεγεν.

260. Δεύεσκον.] Ἔβρεχον. Ἄμβροτα.] Θεῖα.

261. Ἐπιπλόμενον.] Συμπληρούμενον, ἐπιπορευόμενον.

262. Ἐποτρύνουσα.] Ἐπείγουσα.

263. Ἀγγελίης.] Νῦν κελεύσεως.

265. Ἕσσεν.] Ἐνέδυσεν.

266. Ἀπήμονα.] Ἀβλαβῆ. Λιαρόν.] Ἡδύ.

270. Ξυνέσεσθαι οἰζύι.] Συνεῖναι τῇ πολυπαθείᾳ.

N O T Æ.

252. Τρόπιν ἀγκὰς ἐλὼν νηὸς ἀμφιελίσσης, Ἐννῆμαρ φερόμην) Quomodò hoc, inquiunt, Ὁμηροσοφιστὴς; Ἄσιτος γὰρ, καὶ ἄπαστος, καὶ ἀΰπνος. Hoc itaque in loco, si unquam aliàs, *Homerus* excutiisse videtur, & ipse *Longinus*, inter *Homeri* Dormitationes hoc recenset, vid. *Langbain.* in locum, p. 71. Dico autem Ego, Hæc cum Grano salis esse sumenda, non quasi prorsus ab omni cibo abstineret, verùm ab ordinario, tempestivo, & lautiori. Confer locum Πραξαποστολ. c. 27. v. 33. ubi D. *Paulus* Ducentos Septuaginta quinque alloquitur Navigationis socios, dicens, Τεσσαρεσκαιδεκάτην σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες, ἄσιτοι διατελεῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι. Quin ipse Poeta satis sibi consuluit, quod observant *Br. Scholia*, ad μ'. v. 447. Οὐ δεῖ ζητεῖν, πῶς (σὺν ἦμαρ) διαφαρτερεῖ ὁ ἥρως, ἐπόσης δ' Ἀθηνᾶς· Αὐταὶ ἐγὼ θεός εἰμι, διαφωτεύεις ἤ σε φυλάσσω, Ἐν πάντεσσι πόνοισι, υ'. v. 47. & ν'. v. 301. — ἵνα τοὶ αἰεὶ Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρείσεμαι, ἠδὲ φυλάσσω.

261. Ὄγδοον) Διευκρίνησον metire, per συνίζησιν.

267. * Ἑπταδεκαίδεκα) Hoc olim in loco, in omnibus Exemplaribus, erat ἑπτακαίδεκα. At cùm in eodem illo Versu, ε'. v. 278. ἑπταδεκαίδεκα legant omnia itidem *Exemplaria*, MSS. & Impressa; quidni hunc locum ex illo faniorem reddamus & emendatiorem?

V A R I Æ L E C T I O N E S.

259. Αἰεὶ) γρ. αἰὲν, *H. Steph.*

262. Δή μοι κέλευσεν) γρ. δὴ μ' ἐκέλευεν, *H Steph.*

267. *Ἑπταδεκαίδεκα) γρ. ἑπτακαίδεκα, vid. in *Textum*.

Ὃς

Ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμῳ, κατέδησε κελεύθους,
Ὦρσεν δ' θάλασσαν ἀθέσφατον· οὐδέ τι κῦμα
Εἶα ἐπὶ χρειὼ ἀδινὰ στενάχουσα φέρεσθαι.
Τὼ μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ'· αὐτὰρ ἔγωγε
Νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον· ὄφρα με γαίῃ
Ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε θ' ὕδωρ.
Ἔνθα κέ μ' ἐκβαίνοντα βίησαλο κῦμ' ἐπὶ χέρσῳ,
Πέτρῃς ἐς μεγάλῃσι βαλὸν θ' ἀτερπέι χώρῳ·
Ἀλλ' ἀναχασάμενος νῆχον πάλιν, ἔως ἐπῆλθον
Εἰς ποταμόν, τῇ δή μοι ἐείσατο κάλλιστος,
Λεῖος πετράων θ' ἅμα καὶ σκέπας ἦεν ἀνέμοιο.
Ἔκ δ' ἔπεσον θυμηγερέων· ἐπὶ δ' ἀμβροσίη νὺξ
Ἦλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διϊπετέος ποταμοῖο
Ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ φύλλα
Ἠφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς καθ' ἀπείρονα χεῦεν.
Ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι, φίλον τιθυμμένος ἦτορ,
Εὗδον παννύχιος, καὶ ἐπ' ἠῶ, καὶ μέσον ἦμαρ,
Δύετό τ' ἠέλιος, καί με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
Ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ σοὶ τῆς εὕρησα θυγατρὸς
Παιζούσας, ἐν δ' αὐτὴ ἴλῳ εἰκυῖα θεοῖσιν.
Τὼ ἱκέτευσ'· ἡ δ' ὑπὸ νόημα ἔμβροτον ἐσθλὸν,

" Qui mihi excitatis ventis impedivit iter:
" Commovit verò mare immensum; neque ullo pacto me fluctus
" Sinebat in rate vehementer ingemiscentem vehi:
" Hanc quidem deinde procella dispersit: cæterùm ego
" Natans profundum illud emensus sum; donec me terræ
" Vestræ adegit ferens ventúsque & aqua.
" Ibi me egredientem allisisset fluctus ad terram,
" Petras ad magnas jaciens, & inamœnum locum:
" Sed regressus natavi rursus, donec veni
" Ad fluvium, qui mihi visus est locus opportunissimus,
" Liber à petris, & insuper defensio erat à vento.
" Excidi itaque animum colligens: divina verò nox
" Advenit; ego autem seorsim ab fovecadente fluvio
" Egressus in arbustis dormivi; circumquaque verò folia
" Congessi; somnumque deus immensum infudit.
" Hic quidem in foliis, dilecto afflictus corde,
" Dormivi totâ nocte, usque ad auroram, & meridiem,
" Inclinabatque sol, & me dulcis somnus dereliquit.
" Ancillas verò in littore tuæ agnovi filiæ
" Ludentes; inter eas autem ipsa erat similis diis:
" Illi supplicavi: illa verò neutiquam ab indole aberravit bonâ.

ΣΧΟΛΙΑ.

272. Ἐφορμήσας.] Ἐπιτείνας. Κατέδησεν.] Ἐνεπόδισεν.
273. Ὦρσεν.] Ἐπέρρεξεν. Ἀθέσφατον.] Πολύ.
274. Ἀδινά.] Ἀθρόας, εἰκτάς.
276. Νηχόμενος.] Κολυμβῶν. Διέτμαγον.] Διέτεμνον.
277. Ἐπέλασσε.] Ἐγγίσαι ἐποίησε.
279. Ἀπρπέϊ.] Ἀηδεῖ, χαλεπῷ.
280. Νῆχον.] Ἐνηχόμην, ἐκολύμβων.
281. Εἰσατο.] Ἐφαίνετο.
282. Λεῖος.] Ὁμαλὸς. Σκέπας.] Σκέπη.
283. Θυμηγερέων.] Λειποψυχῶν, ἢ συλλαμβάνων, κἀμὲ συνάγων, καὶ ἀνακτώμενος τὴν ψυχήν.
284. Διϊπετέος.] Τοῦ ἐκ τοῦ Διὸς ὄμβρων πλημμύρᾳ ποταμοῦ.
285. Κατέδραθον.] Κατεκοιμήθην.
286. Ἠφυσάμην.] Κυρίως ὁ σωρεύω λόμην, ἀλλ' ἐκλύτησα, καὶ ἐπέβαλον ἀθρόα τῶν ἐμαυτῷ. Ἀπείρονα.] Πολύν.
287. Τεθυμμένος.] Λελυπημένος.
289. Ἀνῆκεν.] Ἀφῆκεν.
290. Τῆς.] Τῆς σῆς.
292. Ἥμβροτεν.] Ἥμαρτεν, ἀπέτυχεν.

NOTÆ.

280. Ἕως ἐπῆλθον) Vid. ad *Iliad. α'.* v. 193. Potest tamen hic & aliàs Versui prospici, si legamus ἐπῆλθον, & ἕως, uti fit, contrahamus μετεσυλλάβως. Verùm antiqui Limites non sunt nobis evellendi.

291. Εἰκυῖα θεοῖσιν) Potest quidem & θεῇσιν legi; licet nec opus, quùm ὁ θεὸς absolutè ponatur, pro Divinâ quâvis Personâ cujusvis Generis; etiam ὁ θεὸς absolutè dicatur, de Deâ quâvis. Reperitur quoque θεὸς *Empiricè*, pro ἴλῳ, ubi *Sensus* postulat: de quibus, pluribus Nos, ad *Euripidem*.

VARIÆ LECTIONES.

273. Οὐδέ τι) γρ. οὐδ' ἔπι, & οὐδέ μοι.
280. Ἕως ἐπῆλθον) γρ. ἕως ἐπῆλθον, vid. in *Textum*.
289. Δύετο) γρ. δύσετο, vid. ad *α'.* v. 330.
Ibid. Ἀνῆκεν) γρ. ἀφῆκεν.
291. Θεοῖσιν) γρ. θεῇσιν, vid. in *Textum*.

Ὡς ὲ * κἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα
Ἐρξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.
Ἥ μοι σῖτον ἔδωκεν ἅλις, ἠὲ αἴθοπα οἶνον,
Καὶ λῦσ' ἐν ποταμῷ, καί μοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν.
Ταῦτά τοι, ἀχνύμενός περ, ἀληθείην κατέλεξα.
Τόνδ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Ξεῖνε, ἔπος μὲν τοῦτο γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησε
Παῖς ἐμὴ, ὕνεκά σ' οὔπω μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρώτιστα ἐκέτευσας.
Τόνδ' ἀπαμφότερος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἥρως, μή μοι τοῦνεκ' ἀμύμονα νείκεε κούρην·
Ἣ μὲν γάρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἕπεσθαι·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἤθελον, δείσας, αἰχνύμενός τε,
Μήπως ἐν σοὶ θυμὸς ὀπισσόμενος ἰδόντι·
Δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.
Τόνδ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Ξεῖνε, ἔ μοι τοιοῦτον ἐνὶ φρεσὶ φίλον κῆρ
Μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
Αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν, οἷός ἐσσι, τά τε φρονέων, ἅτ' ἐγὼ περ,

" Ità non utique speraveris juniorem obviantem
" Facturam, semper enim *aliàs* juniores desipiunt.
" Quæ mihi cibum dedit affatim, & splendidum vinum,
" Et lavit in flumine, & mihi has vestes dedit.
" Hæc tibi, tametsi afflictus, verè enarravi.
Huic rursus Alcinous respondit, dixitque,
" Hospes, certè quidem hoc decenter non consideravit
" Filia mea, quòd te neutiquam cum ancillis fœminis
" Duxit in nostram *domum*: tu tamen *illam* primam supplicasti.
Hunc excipiens alloquutus est versutus Ulysses,
" Heros, ne mihi ideò innocuam reprehendas puellam:
" Hæc etenim me jussit cum ancillis subsequi:
" Sed ego nolui timens, reveritusque,
" Nè fortassis tibi animus commoveretur videnti:
" Suspicioſi siquidem sumus supra terram genus hominum.
Huic rursus Alcinous respondit, dixitque,
" Hospes, non mihi hujusmodi in præcordiis charum cor
" Temerè irasci tolet: potiora autem honesta omnia.
" Utinam, Jupiter pater, & Minerva, & Apollo,
" Talis *similem*, qualis es, eaque, quæ ego, sentiens,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

293. Ἔλποιο.] Ἐλπίσειας.
294. Ἐρξέμεν.] Πρᾶξαι. Ἀφραδέουσι.] Μωραίνεται.
295. Ἅλις.] Αὐτάρκως.
297. Κατέλεξα.] Εἶπα τὰ γενόμενα.
299. Ἐναίσιμον.] Καθῆκον.
301. Ἐς ἡμέτερον.] Τυπτέον, εἰς τὸ ἡμέτερον οἶκον. Ἁπλοῦς ὁ χαμαιτυπός.
303. Ἀμύμονα.] Μῶμον καὶ ψόγον οὐκ ἔχουσαν, ἀγαθήν. Νείκεε.] Μέμφου.
306. Ἐπισσόμενος.] Ὀργισθείη.
307. Δύσζηλοι.] Κακόζηλοι, φθονεροί.
308. Ἀπαμείβετο.] Ἀντεπεκέλευε, ὅ ἐστιν, ἐξ ἀμοιβῆς προσεφθέγγετο.
310. Ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.] Τὰ καθήκοντα πάντα καλά ἐστιν.

Ν Ο Τ Æ.

293. Ὡς ὲ * κἂν ἔλποιο) Litteras olim malè disjunctas, nunc meliùs conjunxi, pro οὐκ ἂν, legens ὲ κἂν, & eodem tenore, *Metro* & *Sensui* consului. Vid. ad *Var. Lect.*

297. Ἀληθείην) Ità scribendum noto, pro corrupto, ἀληθείη, ad *Iliad.* ψ'. v. 361.

307. Δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν) Nota Poetæ Prudentiam. *Ulysses* non quidem *Alcinoum* vocat *Suspiciosum*, verùm se involvit, dicens, *Nos homines suspicioſa gens sumus.*

312. Τοῖος ἐὼν, οἷός ἐσσι) In *Secundo* loco, ων, οιος, *Dactylicè* metimur; de quâ re diximus ad *Iliad.* γ'. v. 275. & ad σ'. v. 105.

Variæ Lectiones.

293. Ὡς ὲ κἂν ἔλποιο) γρ. ὡς οὐκ ἂν ἔλποιο, vid. Not. in *Textum*.

304. Ἐκέλευε) γρ. ἐκέλευσε, *H. Steph.*

306. Ἐπισσόμενος) γρ. ἐπισσύσαιο, & ἐπισσύζοιο, *Eustath.* & *H. Steph.*

Παῖδά τ'

Παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμῳ, ἠ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθω,
Αὖθι μίμνων· οἶκον δ' ἐγὼ ἠ κτήματα δοίην,
Αἴκ' ἐθέλων γε μίμνοις· ἀέκοντα δέ σ' οὔτις ἐρύξει
Φαίηκων· μὴ τῶτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.
Πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς,
Αὔριον· ἐς τῆμόσδε σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ
Λέξεαι· οἱ δ' ἐλόωσι γαλήνην, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
Πατρίδα σὴν, ἠ δῶμα, ἠ εἴπερ τοι φίλον ἐστίν·
Εἴπερ ἠ μάλα πολλὸν ἐκαστέρω ἔστ' Εὐβοίης·
Τὴν γάρ τηλοτάτω φάσ' ἔμμεναι, οἵ μιν ἴδοντο
Λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
Ἦγον, ἐποψόμενον Τιτυὸν, Γαιήιον υἱόν·

" Ut filiam meam habere *velis*, & meus gener vocari,
" Hic manens; domum autem ego & bona darem,
" Si modo volens maneas: invitum verò te nullus detinebit
" Phæacum; neque hoc gratum Jovi patri esset.
" Reductionem verò in hoc ego designo, ut benè intelligas,
" Cras: in id temporis tu quidem domitus somno
" Dormias: illique remigabunt tranquillè; donec perveneris
" In patriam tuam, & domum, & si cubi aliàs tibi gratum fuerit;
" Etiamsi valdè multò longiùs est Eubœâ:
" Eam enim longissimè ajunt abesse, qui eam viderunt
" Ex populo nostro; quandò flavum Rhadamanthum
" Duxerunt, invisurum Tityum, Terræ filium:

ΣΧΟΛΙΑ.

313. Παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν.] Ταῦτα λέγει πειρώμενος ὁ Ὀδυσσεὺς, εἰ ταῖς ἀληθείαις παραπίπτει θεῶ γάμος· εἰ δὲ ὡσπιτῶς ὑπόκριται γαμήσειν, πάντως ἐλεγχθήσεται κἀκεῖνο ψευδόμενος. Ἐχέμεν.] Γαμῆσαι.

314. Δοίην.] Παρέξομαι.

317. Τεκμαίρομαι.] Τελεῶ.

318. Τῆμος.] Τηνικαῦτα. Δεδμημένος.] Δαμασθείς, ὑποζυχθείς, ἢ δεδαμασμένος.

319. Λίξεαι.] Κοιμηθήσῃ. Ἐλόωσιν.] Ἐλάσουσιν.

320. Εἴ πῃ τοι φίλον ἐστί.] Ὅπως ἂν σοι φιλοσοφίλες ἐστι.

321. Ἑκαστέρω.] Πορρωτέρω.

322. Τηλοτάτω.] Πορρωτάτω.

324. Ἐποψόμενον.] Θεασόμενον. Τιτυὸν γαιήιον υἱόν.] Τὸν τῆς γῆς υἱὸν, κτηλικὸς ὁ τύπος. Ἐλάσῃ δὲ τῇ Ὀρχομενῷ, πρὸς Μίνωα, σωτειλὴν Διὸς, ἀφ' οὗ καὶ Ἥρας ζηλοτυπίαν ἔκρυψεν αὐτὸν κοίλῃ γῆς. ἢ ὃ ἀδικήσας παῖδα ἐξεχώσθη, ὃς ὠνομάσθη Τιτυὸς, ὃς ἠρέθη Λητοῦς.

NOTÆ.

316. Φαίηκων· μὴ τῶτο φίλον) Μηδ' ὕτω scriptum olim erat, ex *Amanuensium* errore, soni similitudine deceptorum. De Solâ *Florentinâ* Editione loquor, & illius sequacibus, ex quocunque MS. sumpta illa fuerit: nam *Eustathii Roman.* & *Basil.* Editt. μὴ τῶτο apertè legunt. Quare *Isaac. Causabon.* MS. pugnat ad palum & cum larvâ luctatur; cùm hunc & alios similes *Homericorum* Versuum errores defendit. Vid. ad v. 131.

320. Εἴ πῃ τοι φίλον ἐστὶ) In *Florentin. Aldin. Roman.* & *Basileensi*, cum *Lovaniană*, per errorem legitur, εἴ πῃ τι φίλον ἐστὶ, quandoquidem in *Florentinæ* margine *Scholæ Etonenses*, explicatur, Ὅπως ἂν σοι περσφιλὲς ἐστι, quod *Br. Schol.* habent, & in ipso *Eustathii* Textu, inter παρεκβολὰς laudato, ῥητῶς, laudatur, fol. 287. lin. 21. Edit. *Basil.* — ὄφρ' ἂν ἵκηαι Πατρίδα σὴν, ἠ δῶμα, ἠ εἴπερ τοι φίλον ἐστί. Quare rectè *Cantabrigienses* τοὶ legit, nempè pro σοί. quod & notandum, ad κ'. v. 66. ubi idem Versus occurrit, eodem errore olim maculatus, nunc purgatus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

318. Δεδμημένος) Δαμασθείς, MS. *Aloysii*, nec amplius. *Schrevelius* hæc etiam, ὑποζυχθείς, ἢ δεδαμασμένος, quæ non ex suis tamen addit; sequuntur enim in *Aldin. Hervagian.* & *Parisiensi Morrhii.*

324. In hoc *Scholio* emendo, & lego, * τύπος, pro τύπος, ex MS. *Aloysii*, & pro * Ἐλώσα, lego, Ἐλάσα, pro Μίνῳ, * Μίνωα, ex eodem MS. & *Eustathio*, fol. 1581. lin. 60. & *Basil.* Edit. fol. 287. lin. 44. an Μινῶ; Ità pro δὲς, substituo δίκαιος, quanquam & δίκαιος, & Διὸς ἦν. Confer *Apollodor.* l. 1. c. 4. §. 1. *Strabon.* l. 9. *Pausan.* Lacon. & *Apollonii* Scholiast.

VARIÆ LECTIONES.

314. Δὶ ἐγὼ) γρ. δ' τ' ἐγώ. *H. Steph.*

316. Μὴ τῶτο) γρ. μηδ' ὕτω, vid. in *Textum.*

318. Τῆμόσδε) γρ. τῆμος ἦ, non æquè benè.

320. Εἴπῃ τοὶ) γρ. εἴ πῃ τι, vid. in *Textum.*

321. Ἑκαστέρω) γρ. ἑκατέρω, *Florentin. Lovanian.* & *Br. Schol.* Verùm error apertus.

Καὶ

Καὶ μὴν οἱ ἔνθ' ἦλθον, ἠδ' ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν
Ἥμαλι τῷ αὐτῷ, ἠ ἀπήγαγον οἶκαδ' ὀπίσσω.
Εἰδήσεις ἢ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν, ὅσσον ἄρισται
Νῆες ἐμαὶ ἠδ νεῦροι, ἀναρρίπτειν ἅλα πηδῷ.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε,
Ζεῦ πάτερ, αἴθ' ὅσα εἶπε, τελευτήσειεν ἅπαντα,
Ἀλκίνοῳ· τῷ μὲν κεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν
Ἄσβεστον κλέος εἴη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἱκοίμην.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισιν
Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' εἰν ἐθέμεναι ἕλας, καθύπερθεν ἔσασθαι.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μὲν χερσὶν ἔχουσαι·
Αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐξονέησαν

" Atque illi hinc venerunt, & absque labore transmârunt
" Die eo ipso; & abduxerunt domum retrò.
" Cognoscès verò & ipse in mente, quàm optimæ
" Naves meæ & juvenes, in percutiendo mari remis.
Sic ait; gavisus est autem multiscius divus Ulysses:
Supplicans verò dixit verbum, orationemque habuit,
" Jupiter pater, utinam quæcunque dixit, perficiat omnia,
" Alcinous: hujus quidem per almam terram
" Immortalis gloria esset; ego etiam ad patriam venirem.
Sic illi quidem hujusmodi invicem colloquebantur.
Jusserat autem Arete albis-lacertis ancillis
Ut ponerent sub porticu cubilia, & stragula pulchra
Purpurea ut injicerent, insternerentque desuper tapetas,
Chlænasque imponerent villosas, ad superne induendum.
Illæ verò ibant ex ædibus, facem in manibus gestantes.
Cæterùm postquam straverunt pulchrum lectulum accelerantes

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τῶς, καὶ ἐπεξεύξη ὑπὸ Ϝ' Ἀπόλλωνος· ἦκε δ' ὁ Ῥαδάμανθυς ἐπὶ Θήκην Ϝ Τιτυοῦ, ἢ δίκαιος ἦν, ἐσαφήνισεν αὐτόν. Φαίνον] ἦν οἱ Φαίακες πλησίον τῆ μεσαίρου νήσου καθιζάνοντες. Γαιήιον.] Τὸν τῆς γῆς γόν.

326. Ἥμαλι τῷ.] Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

327. Εἰδήσεις.] Γνώσῃ, μαθήσῃ Ἄριστοι.] Κάλλιστοι.

328. Ἀναρρίπτειν.] Καπηλαπεῖν· ἀναρρίπτει] δ τὸ ὕδωρ ὑπὸ τῶν κωπηλατούντων Πηδῷ.] Νῦν, ἡ πηδαλίῳ (ἐ δ ἔχουσι πηδάλια) ἀλλὰ κώπαις παρὰ τὸ πλεῖν τῷ θαλάσσῃ πηδὸν ἀ δ, εἶδος ξύλου ἢ, πηδῷ, τῷ πλατεῖ τῆς κώπης.

331. Τελευτήσειεν.] Εἰς τέλος ἄξειεν, πληρώσειεν.

336. Δέμνια.] Στρώματα. Αἰθούσῃ.] Στοᾷ. Ῥήγεα.] Βαπτὰ, ποικιλόμορφα.

338. Οὖλας.] Ἁπαλὰς. * Καθύπερθεν.] Ἀνωθεν, ὑπερφάνωθεν.

339. Δάος.] Φῶς. λαμπάδα.

340. Ἐξονέησαν.] Σπεύδουσαι, ἐπεργάσαι ἐπιμελῶς.

N O T Æ.

328. Ἀναρρίπτειν) *Eustath.* fol. 1582. lin. 22. *Rom.* Editt. τὸ δ ἀναρρίπτειν, γράφει καὶ διαστατικῶς. N. B. Nullum Verbum *Barytonum*, in *Præpositionum* Compositione διαστατικῶς, quod tamen in *Nominum* Compositione patiuntur; ut à γράφω) Ἀναγράφω, Διαγράφω, διαγράφω, ἐγγράφω, ἀντιγράφω, & ità semper, cum *Præpositione*. Sin cum *Nomine*, mutatur *Barytonum* in *Circumflexum*, ut Γεωγραφῶ, κιθαρῳδογραφῶ, ἀνθρωπογραφῶ, ἱστορογραφῶ, ἰχνογραφῶ, καλλιγραφῶ, λογογραφῶ, & eodem modo, de Omnibus aliis dicendum. Quare & ἀναρρίπτω scribendum esset, minimè ἀναρρίπτῶ, nisi quòd simplex quoque ῥίπτῶ dicatur, undè ἀναρρίπτῶ Regulariter formatur; quare & hæc Lectio rectè à *Eustathio* memoratur. Præterea Notandum, Nomina ab istiusmodi *Verbis*, cum *Præpositione* compositis, desinere in ὴ, cum *Nominibus*, in ἰα, ut Περιγραφὴ, ἀναγραφὴ, ἐπιγραφὴ &c. Γεωγραφία, λογογραφία, χωρογραφία, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

328. Πηδὸν ᾗ, * εἶδος) * Hoc *Scholion* alludit *Eustath.* fol. 1582. lin. 24. & *Basil* fol. 288. lin. 28. Ἐν δ σχολίοις Παλαιοῖς εὕρηται, ὅτι εἶδος ξύλου τὸ πηδόν. Hinc corrigo illud πῆδον, & lego, πηδὸν.

338. * Καθύπερθεν) Hæc ex *Hesychio*.

VARIÆ LECTIONES.

326. Ἀπήγαγον) *sc.* ἀπήνυσαν, *H. Steph.*

328. Ἀναρρίπτειν) *sc.* ἀναρρίπτειν, vid. in *Textum*.

332. Μὴν κεν) *sc.* μὰ ἂν, *H. Steph.*

338. Ἔσασθαι) *sc.* ἔσασθαι.

Ὣτρυνον

Ὄτρυνον Ὀδυσῆα παείσάμεναι ἐπέεσσιν,
Ὄρσο κέων, ὦ ξεῖνε· πεποίηται δέ τοι εὐνή·
Ὡς φάν· τῷ δ' αἰσπασὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
Ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσεύς,
Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐϊδόκῳ.
Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο·
Πὰρ δ' ἄρα γυνὴ δέσπαινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνάν.

Excitârunt Ulyſſem aſtantes verbis,
" Surge dormiture, hoſpes; paratus eſt tibi lectus.
Sic dicebant: huic verò gratum viſum eſt dormire.
Sic ille quidem illic profundè dormivit multa-paſſus divus Ulyſſes,
Torno-elaboratis in lectis, ſub porticu ſonante.
Alcinous verò dormiebat in receſſu domûs exceiſæ;
Juxtaque uxor regina lectum apparavit & ſtratum.

ΣΧΟΛΙΑ.

342. Κίων.] Κομψηνσίμων.
343. Ἀστικοῦ.] Ἀστικοῦ οἴκου.
345. *Ὑπ' αἰθούσῃ ἐϊδόκῳ.] Ὑπὸ τοῦ ἰχθυικοῦ.
346. Δίνῃ.] Ἐκφυᾶν. Μυχῷ.] Τῷ ἐσωτάτῳ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

345. *Ὑπ' αἰθούσῃ) Hæc, olim in locum non ſuum divagata, huc removi. Vid. Not. in *Schol. ad Λ.* v. 297.

VARIÆ LECTIONES.

341. Ὄτρυνον) γρ. ἄτρυνον, *Baſil.* Edit. & *H. Steph.*

ΤΗΣ

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Θ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Θ.

Ἐκκλησία γίνεται τῶν Φαιάκων περὶ ξένου, καὶ ναῦς καταλέγεται εἰς ἀποπομπὴν τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ ἱσταῖται παρὰ τῷ Ἀλκινόῳ τῶν Φαιάκων οἱ ἄριστοι, εἰς μὲν πεῖραν δίσκῳ ἀγωνίζονται Φαίακες καὶ Ὀδυσσεύς· καὶ ὁ Δημόδοκος ᾄδει, πρῶτα μὲν τὰ περὶ τὸν μοιχείαν Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης· ἔπειτα δὲ τὰ περὶ τὸν εἰσαγωγὴν τοῦ Δουρείου ἵππου· καὶ τοῦ Ὀδυσσέως κλαίοντος, ὁ Ἀλκίνοος πυνθάνεται, τίς ἢ κλαυθμός, καὶ τίς, καὶ πόθεν εἴη.

Ἐπιγραφαί.

Σύνεσις τοῦ Ὀδυσσέως πρὸς τοὺς Φαίακας.

Ἄλλως.

Ἀλκίνου ἔπαινος· ἢ, Τὰ τοῦ Ὀδυσσέως παρὰ Ἀλκίνῳ.

Ἄλλως.

Τὰ παρὰ Ἀλκίνῳ πρεσβεύσεως· ἢ, Τῶν παρ' Ἀλκίνῳ πρεσβήσεως.

Ἄλλως.

Ὅπου δ' ἄθλοις Φαίηκες Ὀδυσσῆα πείρηθεν. LIB. VIII.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ὦρτο τ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
Ἂν δ' ἄρα διογενὴς ὦρτο πτολίπορθος Ὀδυσσεύς·
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Φαιήκων ἀγορήνδε, ἣ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο.
Ἐλθόντες δ' κάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισι
Πλησίον· ἡ δ' ἀνὰ ἄστυ μετῴχετο Παλλὰς Ἀθήνη,
Εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονι Ἀλκινόοιο,
Νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα·
Καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παριστάμενη φάτο μῦθον,
Δεῦτε ἄγε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,

Quandò mane-genita apparuit roseis-digitis Aurora,
Surrexit ex lecto sacrum robur Alcinoi;
Præterea inclytus surrexit urbium-eversor Ulysses:
Illis præibat sacrum robur Alcinoi
Phæacum ad concionem; quæ ipsis apud naves constituta erat.
Venientes igitur considebant in politis lapidibus
Propè invicem; ipsa interea per urbem pertransibat Pallas Minerva,
Assimilata præconi prudentis Alcinoi,
Reditum Ulyssi magnanimo meditans:
Et sanè unicuique viro assistens dixit verbum,
"Huc agè, Phæacum principes, atque consiliarii,

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἦμος.] Ἤτοι, ὅτε.
3. Ὦρτο.] Ἀνέστη.
5. Ἣ σφιν.] Ἥτις αὐτοῖς.
11. Δεῦτε ἄγε.] Ἀμφότερα παρακελευστικῶς παρ' Ὁμήρῳ κεῖται.

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Ἠμόσθ') γρ. ἦμος δ', *Vett.* malè.
4. Τοῖσινδ') γρ. τοῖσιν ὄ, *Vett.* malè: vid infrà. ad v. 25.
6. Δὲ κάθιζον) γρ. δ' ἐκάθιζον, ut in similibus, vid. ad v. 94.

Εἰς

Εἰς ἀγορὴν ἰέναι, ὄφρα ξείνοιο πύθησθε,
Ὃς νέον Ἀλκινόοιο δαίφρονος ἵκετο δῶμα,
Πόντον ἐπιπλαγχθείς, ἠμὲν ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Καρπαλίμως δ' ἐπλήντο βροτοῦ ἀγοραί τε, καὶ ἕδραι,
Ἀγρομένων· πολλοὶ γὰρ ἐθηήσαντο ἰδόντες
Υἱὸν Λαέρταο δαίφρονα· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
Θεσπεσίην κατέχυτο χάριν κεφαλῇ τε, καὶ ὤμοις·
Καί μιν μακρότερον καὶ παχύτερον θῆκεν ἰδέσθαι,
Ὡς κεν Φαίηξιν φίλος πᾶσι γένοιτο,
Δεινός τ', αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
Πολλούς, οὓς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆϊ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσι κελεύει·
Ξεῖνος ὅδ', οὐκ οἶδ' ὅστις, ἀλώμενος ἵκεθ' ἐμὸν δῶ,
Ἠὲ πρὸς Ἠοίων, ἢ Ἑσπερίων ἀνθρώπων·
Πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
Ἡμεῖς δ', ὡς τὸ πάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
Οὐδὲ γὰρ ὅστις ἔπειτα δόμους ἀφίκηται ἐμοὺς,
Ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μένει, εἵνεκα πομπῆς.
Ἀλλ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν
Πρωτόπλοον· κοῦροι δὲ δύω, καὶ πεντήκοντα,

" Ad concionem ite; ut hospitem audiatis,
" Qui recèns Alcinoi prudentis venit ad domum,
" Ponto pererrato, corpore immortalibus similis.
Sic loquuta incitavit alacritatem & animum singulorum:
Mox verò implebantur hominibus forumque, & sedilia,
Congregatis; multi enim admirabantur conspicati,
Filium Laërtæ prudentem: huic certè Minerva
Divinam superinfudit gratiam capitique, & humeris,
Et ipsum proceriorem & succulentiorem reddidit aspectu,
Ut nempè Phæacibus omnibus gratus fieret,
Gravisque & venerabilis, & ut perficeret certamina
Multa, quibus Phæaces periculum facerent de Ulysse.
Cæterùm postquam convenerant congregatique erant,
His Alcinous concionatus est & interloquutus,
" Audite, Phæacum duces, atque principes,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:
" Hospes ille, haud scio quisnam, errando venit meam domum,
" Sive ab Eois, sive Hesperiis hominibus,
" Deductionemque flagitat, & precatur ratum esse.
" Nos verò, ut antea quidem, maturemus deductionem:
" Neque enim quisquam alius, quicunque meam domum pervenerit,
" Hic lugens diù manet propter deductionem.
" Sed agè, navem nigram deducamus in mare divinum
" Prætoriam; juvenes autem duo, & quinquaginta,

Σχολια.

12. Ἰέναι.] Πορεύθηναι. Πύθησθε.] Ἀκούσητε.
16. Ἔμπλητο.] Ἐπληρώθησαν. Ἀγοραί.] Αἱ συνκλήσεις. Ἕδραι.] Τὰ συνέδρια.
17. Ἀχλυόεντα.] Ἀθεωρήτους. Ἐθηήσαντο.] Ἐθαύμασαν.
19. Κατίχυτο.] Κατίσχυεν.
20. Παχύτερον.] Παχύτερον, ἢ πλατύτερον.
22. Δεινός.] Δεινὸς καὶ φόβου ἄξιος. Ἐκτελέσειεν ἀέθλους.] Πληθυντικῶς εἶπε τὸ δ δίσκου ἆθλον. Κρίτης ὁ τὰς κατὰ Ἰθάκην ἤκουσεν πόνους.
29. Ἠοίων.] Τῶν ἀνατολικῶν. Ἑσπερίων.] Τῶν δυτικῶν.
30. Ὀτρύνει.] Ἐπείγει. Λίσσεται.] Παρακαλεῖ. Ἔμπεδον εἶναι.] Τὸν σεσῶς πάντας ἐμμένειν πομπὸν, πιστὸν ὄντα ἐπὶ τούτῳ περεῖν βεβαίως.
31. Ἐποτρυνώμεθα.] Παρασκευάσωμεν.
34. Δῖαν.] Μεγάλην.
35. Πρωτόπλοον.] Καινὸν.

Νοτæ.

20. Πάσσονα) Ἀντὶ τοῦ, παχίονα· ὡς μάσσων, ἀντὶ τοῦ, μακροτέρα· βράσσων, ἀντὶ τοῦ, βραχύτερος· ἐλάσσων, ἀντὶ τοῦ, ἐλαχύτερος. Vid. *Eustath.* in locum, tol. 291. lin. 14. *Etymolog.* in v.

25. Τοῖσιν δ') Ità lego pro τοῖσι δ', cum τὸ ὃ nihil hùc attineat; quòd αὐτὰρ præcesserit.

35. Πρωτόπλοον) *Eustath.* fol. 297. lin. 31. Πρωτόπλοος ὁ νεὼς, ὁ μόνον ἡ ὁπωσοῦν καινὸς ναυπηγηθεὶς,

Variæ Lectiones.

12. Πύθησθε) γρ. πύθοισθε, *Eustath.* fol. 290. lin. 18.
16. Ἔμπλητο) γρ. ἔπλητο, *Br. Schol. Aldin.* Edit.
17. Γὰρ ἐθηήσαντο) γρ. δ' ἄρα θηήσαντο, *H. Steph.*
25. Τοῖσιν δ') γρ. τοῖσι δ'. Vid. Not. in *Textum.*

Κεινάδων χ' ὅμιλον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
Δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμὰ
Ἐκβῆτ· αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα,
Ἡμέτερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω·
Κέρσιν μὲν ταῦτ' ὀπατέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δώματα καλὰ
Ἔρχησθ', ἄφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις φιλέωμεν,
Μηδέ τις ἀρνείσθω· καλέσασθε δ' ἠῖον ἀοιδὸν
Δημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς πέρι δῶκεν ἀοιδὴν
Τερπνήν, ὅππῃ θυμὸς ἐποτρύνῃσιν ἀείδειν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Σκηπτοῦχοι· κῆρυξ δ' ἅμα μετάφρενος ἠῖον ἀοιδόν.
Κέρω δ' ἐκλεκτοὺς δύω, οἱ πεντήκοντα,
Βήτην, ὡς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἠδὲ θάλασσαν,
Νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσαν,
Ἐν δ' ἱστόν τ' ἐπίθεντο καὶ ἱστία νηῒ μελαίνῃ.
Ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,
Πάντα, κατ' μοῖραν· ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πέτασαν·
Ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τιθύ γ' ὥρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Βάν ῥ' ἴμεν Ἀλκινόοιο δαίφρονος ἐς μέγα δῶμα.

" Eligantur è populo, quicunque sunt omnium optimi.
" Ligatis benè omnes ad transtra remis
" Exite: cæterùm continuò subitum apparate convivium,
" Ad nostram *domum* profecti; ego autem rite omnibus præbebo.
" Juvenibus quidem hæc præcipio: cæterùm illi alii
" Sceptrigeri reges ad meam domum pulchram
" Veniatis; ut hospitem in regiâ amplectamur,
" Neque quisquam recuset: advocate etiam divinum cantorem
" Demodocum: huic etenim deus excellentèr dedit cantilenam
" Ad oblectandum, quocunque animus *ipsum* impulerit canere.
Sic certè loquutus præibat, illi simul sequebantur
Sceptrigeri, præco verò accersivit divinum cantorem.
Juvenes interea electi duo, & quinquaginta,
Ibant; ut præcepit, ad littus maris indomiti.
Porrò postquam ad navem venerunt atque mare,
Navem quidem ipsi nigram in maris profundum deduxerunt,
Malumque imposuerunt, & vela nave nigrâ:
Aptâruntque remos per vincula coriaria,
Omnia, ut decebat: veláque alba extenderunt.
Altè verò in humidum hanc protraxerunt: cæterùm postea
Festinabant ire Alcinoi prudentis in magnam domum.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

36. Κεινάδων.] Ἐπιλεχθήτωσαν.
37. Δησάμενοι.] Δήσαντες. Κληῖσι.] Καθέδραις.
38. Θοήν.] Ἀντὶ δ' ἀθρόως. Ἀλεγύνετε.] Εὐτρεπίζετε.
39. Ἡμέτερον δῶ.] Εἰς τὴν ἡμετέραν οἰκίαν.
40. Κέρσιν.] Νέοις.
42. Φιλέωμεν.] Φιλοφρονησώμεθα.
45. Ὅππῃ θυμός.] Ὅσα βούλεται αὐτὸς, ἢ, ὅσα ἡ ἐπιθυμία τὴν ἀκρόασιν. Ἐποτρύνῃσι.] Παρορμᾷ.
47. Μετάφρενος.] Μετήφ.
53. Τροποῖς.] Τοῖς τροπωτῆρσι.
55. Νοτίῳ.] Ὑγρῷ, τῷ διύγρῳ.

N O T Æ.

ἀλλὰ καὶ ἡ πρώτη καλεῖ τὸ πλέειν· ἢ μὴ πρώτας πρὸς πλεῖσται, ὅ ἐστι, ναυαρχίς. Metiendum, quasi esset πρωτόπλοι. *Ibid.* Κέρω δ' δύω, ἓ πεντήκοντα, κελεύθων) Ità mox, v. 48. Κέρω δ' κελεύθους δύω, καὶ πεντήκοντα, Βήτην, *Eustath.* fol. 292. lin. 23. Ὅτι σωματὰς παρὰ τῆς ῥήτρας, ὡς παραθέσθαι δύο ἀριθμῶν, ἔστι μείζονος τεθηλασμένης φυσικῶς λόγῳ τὰ ἐλάττονα· ὅτι καὶ ἕνδεκα, ἓ δυώδεκα, φαμὲν, ἓ δύο καὶ εἰκοσίπεντε, ἓ ἕτερα μυρία· διὸ καὶ σοφοῦται ὁ ποιητὴς ἐν μόνοις δύω καὶ πεντήκοντα λέγων, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐν λόγῳ σύνταξιν ποιῆς τὸ δύω ἀποτείνῃ, ἐπὶ τὸ πληθυντικὸν, εἰπὼν, Κέρω, &c. Dicendum, Duos Juvenes, aliis Quinquaginta superadditos, ut Duces & Principes; undè Poeta, de Duobus, ut præcipuis loquitur, quare distinctionem nos facimus pungendo. Vid. *Br. Schol.* ad *Iliad. ι'.* v. 182.

48. Κέρω δ' κελεύθους) Ità omninò scribendum, non ut hactenùs, κελεύθους, non modò ob Versum, verùm ex aliorum normâ; nam in omnibus & olim Exemplaribus, *Iliad. ν'.* v. 129. Κελεύθους, in quem locum vide, quæ Nos.

Variæ Lectiones.

44. Πρὸς δῶκεν) ϰ. προέδωκεν.
45. Τερπνὴν) ϰ. τέρπειν, *H. Steph.* ex *Eustathio*, & Editt. *Florentin. Aldin.* & *Lovan. Rescii.*
48. Κελεύθους) ϰ. κελεύθους, Vid. Not. in *Textum.*

Πλῆντα

Πλῆντο δ' ἄρ' αἰθουσαί τε, ἠ ἔρκεα, ἠ δόμοι ἀνδρῶν
Ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι, ἠδὲ παλαιοί.
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἱέρευσεν,
Ὀκτὼ δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βοῦς·
Τοὺς δέρον ἀμφί θ' ἕπον, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐραλεήν.
Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
Τὸν πέρι Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε, κακόν τε,
Ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν.
Τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον
Μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας·
Κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασεν φόρμιγγα λιγεῖαν
Αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς, ἠ ἐπέφραδε χερσὶν ἑλέσθαι
Κῆρυξ· παρὰ δ' ἐπίθηκε κάνεον, καλήν τε τράπεζαν,
Πὰρ δ' ἄδπας οἴνοιο, πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος ἠ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἄνηκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν,
Οἵμης, ἧς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε·
Νεῖκος Ὀδυσσῆος ἠ Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος,

Implebantur itaque porticúsque, & septa, & domus viris
Congregatis: multi autem erant juvenes atque senes.
Illis verò Alcinous duodecim oves mactavit,
Octo autem albis-dentibus sues, duos flexipedes boves:
Hos excoriabant, apparabantque convivium jucundum.
Præco autem propè venit ducens amabilem cantorem:
Quem supra modum Musa dilexit, dedit vero bonumque malumque;
Oculis quidem privavit, dedit autem dulcem cantilenam.
Huic sanè Pontonous *præco* apposuit sedem argenteis-clavis *distinctam*,
In medio convivantium, ad columnam longam applicans:
Ad paxillum autem suspendit citharam sonoram,
Ipsius supra caput, & monstrabat, quo pacto manibus prenderet,
Præco, juxtáq; apponebat canistrum, pulchramque mensam,
Juxta etiam poculum vini, ut biberet, quoties animus juberet:
Illi itaque ad edulia parata apposita manus mittebant.
Cæterùm postquam potûs & cibi cupiditatem expulerunt,
Musa utique cantorem excitavit, ut caneret laudes virorum,
Cantilenæ, cujus tunc gloria ad cœlum latum pervenit,
Contentionem *viz.* Ulyssis & Pelidæ Achillis,

ΣΧΟΛΙΑ.

57. Πλῆντο.] Ἐπληροῦντο. Αἴθουσαι δ', αἱ στοὰς ἔλιον τετραμμένας ἔχουσι. Δόμοι.] Οἶκοι.

60. Ἀργιόδοντας.] Λευκοὺς ἐξ ὀδόντος ἔχοντας. Ὕας.] Χοίρους.

62. Ἐρίηρον.] * Μεγαλωφελῆ, ἀγαθὸν, ἰκνούμενον.

63. Δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε.] Πῶς ἂν ἐφίλησεν; ἤτοι ἐπὶ οἱ τυφλοὶ μυσικώτεροι, μὴ στρεφόμενοι πολλὰ ἀσχολούμενοι· ἢ οἰκονομικῶς, ἵνα μὴ ἐπιγνῷ τὴν Ὀδυσσέως· ἢ ἐπὶ πάντας ἀνθρώπους ὅτι δεῖ καλῷ τῷ δυσχεῖν. Τινὲς δέ φασιν, εἰς * αὐτὸν παῦται αἰνίττεσθαι τὴν Ποιητήν.

64. Ἄμερσεν.] Ἐστέρησεν.

66. Ἐρείσας.] Ὑποστήσας.

67. Κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφιν.] Κατὰ δὲ πασσάλου. Λιγείαν.] Ἡδεῖαν.

68. Ὑπὲρ κεφαλῆς.] Ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς. Καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἑλέσθαι.] Λαβεῖν. Ἤτοι ἐπήρκεσεν, ἵνα ἀνέληπται ταῖς χερσὶν ἢ πὰς χεῖρας ἐπέθηκεν, ἵνα γνῷ ἔνθα κεῖται.

73. Ἀνῆκεν.] Ἀνήγειρεν ἐπὶ τὸν ᾠδὸν ἐμπνεύσασα· Ἀειδέμεναι.] Ἀεῖσαι.

74. Οἵμης.] Ὠιδῆς, ἢ διηγήσεως· ἔνθεν καὶ σφοῖσμος.

75. Νεῖκος Ὀδυσσῆος.] Φασὶ τὸν Ἀγαμέμνονα * χρειομένῳ τῷ δὲ κατὰ τὸ πόλεμον τέλους, ἀνελεῖν τὸν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα. τότε περθήσειν τὸ Ἴλιον, ὅτ' ἂν οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων στασιάσωσι· καὶ δὴ παρά ποτον Ἀμαλιχθέντων Ὀδυσσέως καὶ Ἀχιλλέως, ὃ μὲν Ἀχιλλεὺς ἀνδρείαν ἐπαινοῦντος, ὃ δὲ Ὀδυσσεὺς σύνεσιν, μὴ τὴν Ἑκτορος ἀναίρεσιν, ὅτι ὁ μὲν βιάζεται παρηνῶ, διὸ καὶ ἀνῃρέθη· ὁ δὲ δόλῳ μετελθὼν· καὶ Ἀγαμέμνονα, ὡς τελευτήσαντος λόγῳ χαρᾶναι. Ἐσήμανε δὲ τὴν αὐτὸν ἀμφορεὺς τοῦ Ἀχιλλέως.

NOTÆ IN SCHOLIA.

62. Ἐρίηρον) * Μεγαλωφελῆ. Ità scribo, ex *Aloysii* MS. pro *Aldino* μεγαλοφελῆ, nec enim Vox illa latis authentica; & pro *Schreveliano* μεγαλοφιλῆ, quæ Vox nihili. *Hesych.* Ἐρίηρες) Μεγαλωφελεῖς.

63. Δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε) In fine hujus *Scholii*, pro αὐτὸν, lego ex *Aloysii* MSto ἑαυτὸν, vel αὐτόν. *Eustath.* fol. 293. lin. 34. ad hoc *Scholion* ludit, Τινὲς δὲ ἐκ Ὁμηρικῶς νοοῦσι, εἶπε πρὸς ἀγαθὸν εἶναι τὸ ᾠδὸν καὶ τὸν τὸ ὀφθαλμῶν ἀμορσιν, ὃ ἐστιν ἀμαυρότητα· ἐπεὶ φασι, μυσικώτεροι οἱ τυφλοὶ, ὡς μὴ ἀσχολουμένους πολλά.

75. * Χρειομένῳ) Ità rectè *Aloysii* MStum; quare χρειομένῳ, in χρειομένῳ emendo.

VARIÆ LECTIONES.

70. Ὅπ) γρ. ὅ, π. 74. Ἀνδρῶν, οἵμης) γρ. ἀνδρῶν οἵμης, *H. Steph.*

Ὡς ποτε δηϊσαντο, θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ,
Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν· ἄναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Χαῖρε νόῳ, ὅτ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηριόωντο·
Ὡς γάρ οἱ χρείων μυθήσαλο Φοῖβος Ἀπόλλων
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν
Χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτὸς· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἑλὼν χερσὶ πιδαρῇσι,
Κεκκεφαλῆς εἴρυσσε, κάλυψε δ' ἁλαὶ περίσωπα·
Αἴδετο γὰρ Φαίηκας, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
Ἦτοι ὅτε λήξειεν ἀείδων θεῖος ἀοιδὸς,
Δάκρυ' ὀμορξάμενος, κεφαλῆς ἀπὸ φᾶρος ἔλεσκε,
Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἑλὼν, σπείσασκε θεοῖσιν·
Αὐτὰρ ὅτ' ἂψ ἄρχοιτο, καὶ ὀτρύνειαν ἀείδειν
Φαίηκων οἱ ἄριστοι, ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν,
Ἂψ Ὀδυσεὺς κεφάτα καλυψάμενος γοάασκεν.
Ἐνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε, δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἷος ἐπέφραδε, καὶ νόησεν,
Ἧμενος ἄγχ' αὐτοῦ· βαρὺ γὰρ στενάχοντος ἄκουσεν.
Αἶψα δὲ Φαίηξι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,

Ut quondam contenderunt, deorum
in convivio celebri,
Vehementibus verbis: rex autem virorum Agamemnon
Gaudebat animo, quòd optimates Græcorum contenderent:
Sic enim illi vaticinans prædixerat Phœbus Apollo,
In Pythiâ divinâ, quando supergressus est lapideum limen
Oraculum petiturus: tunc enim versabatur mali principium,
Inter Trojanos & Græcos, Jovis magni per voluntatem.
Ista sanè cantor cantabat inclytus; cæterùm Ulysses
Purpureâ ingenti veste acceptâ manibus fortibus,
In caput traxit, obtexitque pulchram faciem:
Reverebatur enim Phæacas, sub superciliis lachrymas stillans.
Sed quandò desinebat canens divinus cantor,
Lachrymis absterfis, à capite tunicam demebat,
Et poculum rotundum accipiens libabat dîis:
Cæterùm quandò rursus inciperet, & concitarent, ut caneret,
Phæacum optimates, quoniam oblectabantur *illius* carminibus,
Rursus Ulysses capite obvoluto, lugebat.
Ibi alios quidem omnes latebat, lachrymas stillans,
Alcinoüs verò solus ipsum deprehendit atque animadvertit,
Sedens prope ipsum: graviter enim suspirantem audivit:
Continuò igitur Phæacibus studiosis remorum loquebatur,
" Audite, Phæacum principes, atque consiliarii,

ΣΧΟΛΙΑ.

76. Δηϊσαντο.] Διὰ λόγων ἐφιλοτείκησαν. Θαλείῃ.] Τῇ θαλλούσῃ, ἢ θάλλειν ποιούσῃ.
77. Ἐκπάγλοις.] Ἄγαν ἐλεγκτικοῖς.
78. Δηριόωντο.] Ἐφιλοτείκουν.
79. Χρείων.] Χρησμῳδῶν, μαντευόμενος.
80. Πυθοῖ.] Πυθὼ, πόλις ἡ Φωκίδος, ἣ αὐτὴ καὶ Δελφοί.
81. Χρησόμενος.] Μαντευσόμενος. Κυλίνδετο.] Ἐκυλίετο, ἐπῆλθε.
85. Κεκκεφαλῆς.] Κατὰ τὴν κεφαλῆς.
86. Αἴδετο.] Ηἰδίτο.
87. Λήξειε.] Παύσαιτο.
88. Ὀμορξάμενος.] Ἀποψησάμενος. Ἔλεσκε.] Ἀφῄρει.
90. Ὀτρύνειαν.] Ἐπείγειαν.
92. Κεφάτα.] Τὴν κεφαλήν. Γοάασκεν.] Ἐθρήνει.

NOTÆ.

88. Κεφαλῆς ἀπὸ φᾶρος ἔλεσκε) *Isaac. Casaubonus* MS. in locum, Cod. Episcopi *Elienſis*, κεφαλῆς ἄπτο legit: verùm Vir magnus non vidit, Referri posse ad τὸ ἔλεσκεν, ut sit per τμῆσιν, pro ἀφίλεσκε.

92. Καβὰ κράτα) Apparet hinc, quòd κρὰς sit *Masculinum*, quicquid contrà *Eustathius* per incogitantiam, de quâ re Nos ad *Anacreon.* v. 71. Quòd Heroem lacrymare non dedeceat, vid. ad *Iliad.* α'. v. 357.

VARIÆ LECTIONES.

76. Δηϊσαντο) γρ. δηϊσαντο, & δηριόωντο, vid. ad v. 78.
78. Δηριόωντο) γρ. δηϊσαντο, vid. ad v. 76.
81. Χρησόμενος) γρ. χρειόμενος.
88. Κεφαλῆς ἀπὸ) γρ. κεφαλῆς ἄπτο, vid. N. in *Text.*
92. Ἂψ Ὀδυσεὺς) γρ. ἀψ δ' Ὀδυσεὺς, *H. Steph.*
93. Λείβων) γρ. εἴβων, *Eustath.* fol. 295. lin. 19. & *H. Steph.*
94. Ἠδὲ νόησεν) γρ. ἠδ' ἐνόησεν, *H. Steph.* vid. ad v. 6.

Ἦδη

Ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν ἐίσης,
Φόρμιγγός θ', ἣ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείῃ·
Νῦν δ' ἐξέλθωμεν, καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν
Πάντων· ὥς κ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν,
Οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγινόμεθ' ἄλλων,
Πύξ τε, παλαισμοσύνῃ τὲ, καὶ ἅλμασιν, ἠδὲ πόδεσσιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο·
Κὰδ' δ' ἐκ παστάλφιν κρέμασε Φόρμιγγα λιγείαν·
Δημοδόκῳ δ' ἕλε χεῖρα, καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο·
Κῆρυξ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτῷ ὁδὸν, ἥπερ οἱ ἄλλοι
Φαίηκων οἱ ἄριστοι, ἀέθλια θαυμανέοντες·
Βὰν δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, ἅμα δ' ἕσπετο πυκνὸς ὅμιλος,
Μυρίοι· ἀν δ' ἵσταντο νέοι πολλοί τε, καὶ ἐσθλοί·
Ὦρτο μὲν Ἀκρόνεώς τε, καὶ Ὠκύαλος, καὶ Ἐλατρεύς,
Ναυτεύς τε, Πρυμνεύς τε, καὶ Ἀγχίαλος, καὶ Ἐρετμεύς,
Ποντεύς τε, Πρωρεύς τε, Θόων, Ἀναβησινέώς τε,
Ἀμφίαλός θ', υἱὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο·
Ἄν δὲ καὶ Εὐρύαλος, βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ,
Ναυβολίδης θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε, δέμας τὲ,
Πάντων Φαιήκων, μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα·
Ἄν δ' ἔσαν τρεῖς παῖδες ἀμύμονες Ἀλκινόοιο,
Λαοδάμας θ', Ἅλιός τε, καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος·
Οἱ δή τοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσιν·
Τοῖσιν δ' ἀπὸ νύσσης τέταλτο δρόμος· οἱ δ' ἅμα πάντες
Καρπαλίμως ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Τῶν δὲ θέεν ὄχ' ἄριστος ἔην Κλυτόνηος ἀμύμων·

" Jam quidem convivio explevimus animum æquali,
" Citharaque, quæ convivio congruens est lauto:
" Nunc ergò exeamus, & certamina experiamur
" Omnia; ut hospes narret suis amicis,
" Patriam reversus, quantum superemus alios,
" Pugnisque, luctaque, & saltu atque cursu.
Sic certè loquutus præibat, illi verò unà sequebantur:
E palo itaque suspendit citharam sonoram,
Demodocumque prehendit manu, & eduxit ædibus
Præco; præibat verò ei eandem viam, quam & alii
Phæacum optimates certamina spectaturi.
Iverunt autem ad forum, simulque sequebatur ingens turba,
Infiniti; surrexerunt verò juvenes multique, & fortes,
Surrexit quidem Acroneus, & Ocyalus, & Elatreus,
Nauteusque, Prymneusque, & Anchialus, & Eretmeus,
Ponteusque, Proreusque, Thoon, Anabesineusque,
Amphialusque, filius Polyneï Tectonidæ;
Surrexit quoque Euryalus, homicidæ similis Marti,
Naubolidesque, qui optimus erat specieque, corporeque
Omnium Phæacum, post inculpatum Laodamantem.
Surrexerunt item tres filii inculpati Alcinoi,
Laodamasque, & Halius, & divinus Clytoneus.
Hi utique primùm periculum fecerunt pedibus.
Illisque à carceribus extensus est cursus; & hi simul omnes
Celeriter volitabant pulverem excitantes in campo,
Horum currendo longè optimus erat Clytoneus inculpatus;

ΣΧΟΛΙΑ.

99. Συνήορος.] Σωηρμοσμένη.
103. Ἅλμασι.] Πηδήμασιν.
108. Θαυμανέοντες.] * Θεασόμενοι.
109. * Ὅμιλος.] Λαός.
110. Ἀνίσταντο.] Ἀνέστησαν.
115. Βροτολοιγῷ.] Ἀνδροφθόρῳ.
121. Νύσσης.] Καμπτῆρος.
122. Κονίοντες.] Κόνιν ἐγείροντες.

NOTÆ IN SCHOLIA.

108. Θαυμανέοντες) *Θεασόμενοι. Ità pro θεασάμενοι, corrigo, ex *Eustathio*, quod *Casaubonus* monuit faciendum; Dissert. de Nuperâ *Homeri* Edit. p. 57. & futurum tempus designatur; quare & *Hesychius* per ὀψόμενοι explicat.

109. *Hoc *Scholion*, ex *Aloyss.* MS.

VARIÆ LECTIONES.

99. Συνήορός ἐστι θαλείῃ) γρ. συνήορός ἐστιν ἑταίρῃ, *Eustath.* & *H. Steph.*

108. Θαυμανέοντες) γρ. θαῦμα νέοντες. Ἀπίστως. *Eustath.* in locum, οὐκ ἂν δὲ ἐπαινοῖτο ἡ τοιαύτη γραφή. Fit enim Luxuriâ quâdam otiosâ ingenii, ut *Sophocl.* Ajac. ἐλοιδόρει, ἵλοι δορί.

113. Θόων) γρ. Θόων τ'.

Ὅσσον >

Ὅσσον τ' ἐν νειῷ ἄροσ πέλει ἡμονοῖϊν,
Τόσσον ὑπεκπροθέων λαὸς ἵκεθ', οἱ δ' ἐλίποντο.
Οἱ δὲ παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο,
Τῇδ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους·
Ἅλμαλι δ' Ἀμφίαλος πάντων προφερέστερος ἦεν.
Δίσκῳ δ' αὖ πάντων προφερέστατος ἦεν Ἐλατρεύς,
Πὺξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρένα ἀέθλοις,
Τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη παῖς Ἀλκινόοιο,
Δεῦτε φίλοι, ἣ ξεῖνον ἐρώμεθα, εἴπη ἀέθλων
Οἷδέ τι, ἢ δεδάηκε· φυὴ γε μὲν ἔ κακὸς ὄφρι,
Μηρώ τε, κνήμας τε, ἠδ' ἄμφω χεῖρας ὕπερθεν,
Αὐχένα τε στιβαρὸν, μέγα τε σθένος· οὐδέ τι ἥβης
Δεύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέρρηκται πολέεσσιν.
Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ κακώτερον ἄλλο θαλάσσης,
Ἄνδρα τε συσχεῦαι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη.
Τόνδ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Λαοδάμα, μάλα τῶτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Αὐτὸς νῦν προκάλεσαι ἰὼν, καὶ πέφραδε μύθῳ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο,
Στῆ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, καὶ Ὀδυσῆα προσέειπεν,
Δεῦρ' ἄγε καὶ σὺ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων
Εἴ πού τι δεδάηκας· ἔοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους·
Οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος ἀνέρος, ὄφρα κεν ἦσιν,

Quantumque in novali ſpatium ſolet eſſe mutarum, *ante boves arantium*,
Tantum prætercurrens ad populum venit: alii vero relinquebantur.
Alii quidem moleſtæ luctæ periculum fecerunt;
In hâc rurſus Euryalus vicit omnes optimates:
Saltu verò Amphialus omnium optimus erat.
Diſco è contrà omnium præſtantiſſimus erat Elatreus:
Pugnis rurſus Laodamas, eximius filius Alcinoi.
Cæterum poſtquam omnes oblectarunt animum certaminibus,
His utique Laodamas interloquutus filius Alcinoi,
" Agite, amici, hoſpitem rogemus, ſi quod certamen
" Et ſcit & didicit; indolem ſanè minimè aſpernandus eſt,
" Femoraque, & Crura, & utraque Brachia deſuper
" Cervicemque firmam, ingenſque robur, neque prorſus vegetâ ætate
" Eget; verùm malis debilitatus eſt multis.
" Non enim ego exiſtimo pejus aliud mari,
" Ad *hominem debilitandum*; etiam ſi valdè fortis ſit.
Hunc rurſus Euryalus excepit dixitque,
" Laodama, ſanè hunc ſermonem decenter dixiſti;
" Tu ipſe nunc provoca vadens & conveni ſermone.
Cæterum poſtquam hoc audivit eximius filius Alcinoi,
Stetit in medium proſectus & Ulyſſem alloquutus eſt,
" Huc age & tu, hoſpes pater, periculum fac certaminum,
" Si quod forte ſcis didiciſti; nam par eſt, te ſcire certamina;
" Neque enim major gloria hominis, quo-ad fuerit,

ΣΧΟΛΙΑ.

124. Νειῷ.] Ἠρτεμασμένῃ γῇ. Οὖρον.] Ὁρμηκα, ἀφέσημα.
125. Ὑπεκπροθέων.] Προτρέχων. Ἐλίποντο.] Καταλείφθησαν.
126. Ἀλεγεινῆς.] Ἐπιπόνου. Πειρήσαντο.] * Διάπειραν ἔλαβον.
127. Ἀπεκαίνυτο.] Διέφερεν, ὑπῆρχε.
129. Προφερέστατος.] Δυνατώτατος, κρείττων.
133. Ἐρώμεθα.] Ἐρωτήσωμεν.
134. Δεδάηκε.] Μεμάθηκε.
137. Συνερρήκται.] Συμπέπλωκεν, ἠλάτθη, συγκέχυται.
139. Συσχεῦαι.] Κακῶσαι.
141. Κατὰ μοῖραν.] Κατὰ τὸ πρέπον.
142. Πέφραδε.] Διασάφησον, εἰπὲ.
145. Δεῦρ' ἄγε.] Ἀμφότερα * κελεύσεκε.
146. Ἴδμεν.] Εἰδέναι.
147. Ὄφρα κεν.] Ἕως ἂν. Ἦσιν.] Ἀντὶ τοῦ ἦναι.

NOTÆ.

136. Αὐχένα τε στιβαρὸν) Vocula τε exciderat Editioni *Hackianæ*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

126. * Ità pro ἀφ' πείρας.
145. * Κελεύσεκε, omninò legendum, pro κελευσικά. v. 213.
146. Εἰδέναι, pro οἴδαμεν, legendum, ut & mox.

VARIÆ LECTIONES.

130. Παῖς) γρ. παὶς, ut & infrà, v. 132. & v. 143.

Ἦ

Ἤ ὅπ ποσίν τε ῥέξῃ ϗ χερσὶν ἑῇσιν.
Ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κῆδεα θυμῷ·
Σοὶ δ' ὀδὸς οὐκ ἔπι δηρὸν ἀπέσσεται, ἀλλά τοι ἤδη
Νηῦς τε κατείρυσται, ϗ ἑπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεὺς,
Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;
Κήδεά μοι ϗ μᾶλλον ὀϊ φρεσὶν, ἢ πάρ ἄεθλοι,
Ὅς πρὶν μὲν μάλα πολλ' ἔπαθον, ϗ πολλ' ἐμόγησα·
Νῦν δ' μεθ' ὑμετέρην ἀγορὴν νόστοιο κατίζων
Ἥμαι, λαοσσόος βασιλῆά τε, πάντα τε δῆμον.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, νείκεσέ τ' ἄντην,
Οὐ γάρ σ' ὐδέ, ξεῖνε, δαήμονι φωτὶ ἐίσκω
Ἄθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται·
Ἀλλὰ τῳ, ὅς τ' ἄμα νηῒ πολυκληῖδι θαμίζων,
Ἀρχὸς ναυβατάων, οἵτε πρηκτῆρες ἔασιν,
Φόρτου τε μνήμων, ϗ ἐπίσκοπος ἠδὲ νεώκορος,
Κερδέων τ' ἀρπαλέων· ὐδ' ἀθλητῆρι ἔοικας.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεὺς,
Ξεῖν', ἠ κακὸν ἔειπες· ἀπασσάλῳ ἀνδρὶ ἔοικας·
Οὕτως ἠ πάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν

" Quàm cùm pedibus strenuè agat & manibus suis.
" Verum age, tac periculum; & pelle mœstitiam ab animo:
" Tibi enim protectio non diutiùs aberit, sed jam utique
" Et navis deducta est, & præparati sunt socii.
Hunc excipiens alloquutus est prudens Ulysses,
" Laodama, quid me ista jubetis improperantes?
" Dolores mihi etiam magis in animo, quàm certamina;
" Qui antea valdè multa passus sim, & multa pertulerim:
" Nunc verò in vestro consessu reditu indigens
" Sedeo, precans regemque, omnemque populum.
Huic rursus Euryalus respondit objurgavitque palàm,
" Minimè te, hospes, gnaro viro assimilo
" Certaminum, qualia multa inter homines sunt:
" Verùm illiusmodi viro potius, qui simul navi transfretà frequentans,
" Princeps nautarum, qui & negotiatores sunt
" Vecturæque memor, & administer est viaticorum,
" Lucrique rapacis; nequaquam athletæ similis es.
Hunc torvè intuitus alloquutus est prudens Ulysses,
" Hospes, non honestè dixisti; protervo viro similis es.
" Adeò non omnibus Deus gratiosa donat,

ΣΧΟΛΙΑ.

149. Σκέδασον.] Σκόρπισον. Κήδια.] Καημό.
150. Ἀπίσσεται.] Ἀπίσω.
151. Νηῦς.] Ναῦς. Κατείρυσται.] Καθείλκυσαι. Ἑπαρτέες.] Ἕτοιμοι, ἐξηρτισμένοι.
153. Κερπαίοντες.] Χλευάζοντες.
156. Χαρίζων.] Χρύζων, διόμενον.
157. Λαοσσόος.] Παρακαλῶν.
159. Δαήμονι.] Ἐμπείρῳ.
161. Θαμίζων.] Πυκνῶς πλέων, καὶ παραγινόμενος.
162. Πρηκτῆρες.] Πρακτῆρες, ἔμπειροι.
163. Φόρτου τε μνήμων.] Ἐπιμελόμενον τῶν φορτίων, ἢ μνημονεύων ἔχων, πόσα ἦν ἄξιον. Ἐπίσκοπος.] Ἔφορος, ἢ φύλαξ. Ὀδαίων.] *Ἠίων.
164. Κερδέων.] Ὠφελειῶν. Ἀρπαλέων.] Ἁρπάσεις ἀξίας ἡδονῆς. Ἀθλητῆρι.] Ἀγωνιστῇ.
166. Ἀπασσάλῳ.] Ὑπερφάνῳ, ὑβριστῇ.

NOTÆ.

154. Κήδεά μοι ϗ μᾶλλον) *Is. Casaub.* MS. notat, de voce ϗ, ante τὸ μᾶλλον, quòd vacat, ego *Emphaticam* dico.
163. Ἐπίσκοπον ἦεν ὀδαίων) Ità *Theocrit.* §. 24. v. 105. — ἐπίσκοπον εἶναι ὀϊζῶν. Undè patet, illius conjecturam, qui hunc locum emendavit, ἐπὶ σκοπὸν εἶναι ὀϊζῶν, Ingeniosam licet, non tam en satis firmam.
167. Οὕτως ἠ πάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν) Hanc

NOTÆ IN SCHOLIA.

161. Πυκνῶς πλέων ϗ παραγινόμενον. Ità *Aloys.* MS. pro corrupto, πυκνῶς πλέον, &c.
163. Ὀδαίων) *Ἠίων.
164. Κερδέων) Ὠφελειῶν. Cum prius omnia in unum confusa essent hoc modo, Ὀδαίων, κερδέων, ὠφελειῶν, ex *Aloysio* *ἠίων addo, & reliqua distinguo. Ἄ ἄν τις) pro ἄπας, ex *Aloysio*.

VARIÆ LECTIONES.

148. Ῥίξῃ) χρ. ῥίξει.
161. Ἀλλὰ τῳ, ὅς τ' ἄμα) χρ. ἀλλὰ τῳ, ὃς θαμὰ, *H. Steph.*
163. Ἐπίσκοπον) γρ. ἐπίσροφον, *H. Steph.*
167. Θεὸς χαρίεντα δίδωσιν) χρ. θεοὶ χαρίεντα δίδωσιν, *Florentin. Aldin.* & *H. Steph.*

Ἀνδρά-

Ἀνδράσιν, ὅτε φυλὸν, ὅτ' ἄρ' Φρένας, ὅτ' ἀγορήν·
Ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλε ἀνὴρ,
Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφε· οἱ δέ τ' ἐς αὐτὸν
Τερπόμενοι λεύσσουσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
Αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δ' πρέπει ἀγρομένοισιν·
Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὣς, εἰσορόωσιν.
Ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν·
Ἀλλ' οἱ χάρις ἀμφιπερικαλύπτεται ἐπέεσσιν.
Ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπές, οὐδέ κεν ἄλλως
Οὐδὲ θεὸς τεύξειε· νόον δ' ἀποφώλιος ἐσσί·
Ὤρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
Εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' οὐ νήϊς ἀέθλων,
Ὡς σύ γε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν οἴω
Ἤμμεναι, ὄφρ' ἤδη τε πεποίθεα, χερσί τ' ἐμῇσι.
Νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην,
Ἀνδρῶν τε πολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·

" Hominibus, neque indolem, neque prudentiam, neque eloquentiam:
" Alius quidem formâ inferior est vir,
" Verùm deus formam verbis supplet: alii verò in ipsum
" Oblectati aspiciunt; hic itaque securè loquitur
" Modestiâ dulci, eminetque inter congregatos;
" Et incedentem eum per urbem, veluti deum, suspiciunt:
" Alius iterum formâ quidem similis immortalibus:
" Verùm haud ei Gratia circum affunditur sermonibus;
" Sic & tibi species quidem decora, neque alitèr
" Nè Deus quidem fingeret; Mente tamen rejectaneus es.
" Lacessisti mihi animum in præcordiis charis,
" Loquutus indecenter: ego verò minimè ignarus certaminum,
" Ut tu loqueris, verùm inter primores puto
" Esse, siquidem juventâ fiderem & manibus meis:
" Nunc verò occupor ærumnis & doloribus; multa enim passus sum,
" Virorúmque bella, fævosque fluctus penetrans.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

168. Ἀγορητύν.] Διάλεκτον, δημηγορίαν.

169. Ἀκιδνότερος.] Παρὰ τὸ αἰκίζω, ἀκίζω, ἀκιδνὸς γίνεται, ἀφ' ἧς καὶ συγκριτικὸν ἀκιδνότερός ἐστιν, ἀσθενέστερος, ἢ εὐτελέστερος, ἢ ἀμφότερον.

170. Ἔπεσι.] Λόγοις. Στέφε.] Κοσμεῖ.

171. Λεύσσουσιν.] Λεύσσοντες, οἱ ἐκ βλέποντες. Ἀσφαλέως.] Μὴ σφαλλόμενος, * μὴ ἁμαρτάνων ὃ τῷ λέγειν. Ἀγορεύει.] Διαλέγεται.

172. Ἀγρομένοισι.] Συνηθροισμένοις.

174. Ἀλίγκιος.] Ὅμοιος.

175. Περικρέφεται.] Παρακαλυπτεται, πάρεστιν.

176. Ἀεικεπέϊς.] Ἐπίσημον, φανερόν. * Οὐδέ κεν ἄλλως.] Εἰ θεὸς θελήσῃ καλὸν ποιῆσαι τοιοῦτον, οἷός εἰ σύ.

177. Τεύξειε.] Ποιήσειεν. Ἀποφώλιος.] Ἀπαίδευτος.

178. Ὤρινας.] Ἐτάραξας.

179. Νήϊς.] Ἄπειρος.

180. Μυθεῖαι.] Λέγεις.

181. Πεποίθεα.] Ἐπεποίθην, ἐθάρρουν.

182. Ἔχομαι.] Συνέχομαι. Ἀλγεσι.] Κακοῖς. Ἔτλην.] Ἐκαρτέρησα.

183. Πείρων.] Διαπερῶν.

N O T Æ.

Lectionem ipse *Eustathius* in utráque Editione, *Romanâ* & *Basileensi* retinet, inter παρεκβολάς, licet utraque Editio, in *Homeri* Textu, malè habeat, ἧοι, & ἴδωσι. Nostram Lectionem *Henr. Stephanus* pluribus confirmat. Vid. *Var. Lect.*

169. Ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος) Hunc locum ità illustrat *Galenus*, Protreptic. c. 4. Χρὴ τοίνυν τὸ νέον, πειθήμονα τῷ παλαιῷ παραγγέλματι, τῷ ἑαυτοῦ μορφῷ τὸ κατόπτρου θαυμάσιον, εἰ μὲν Καλὸς εἴη τὴν ὄψιν, ἀσκῆσαι τοιαύτῃ εἶναι καὶ τὴν ψυχὴν, ἄτοπον ἡγησάμενον τὸ καλῷ σώματι ψυχὴν αἰσχρὰν οἰκεῖν· εἰ δὲ Αἰσχρὸς αὐτῷ φαίνοιτο, τῷ δὲ σώματος ἰδίαν εἶναι, τοσῷδε μᾶλλον ἐπιμεληθῆναι τῆς ψυχῆς, κτλ.

175. Ἀμφιπερικαλύπτεται) Ità *Eustathius*, & confert cum illo, v. 170. Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφε. Ità quoque *Henricus Stephanus*, qui tamen agnoscit in Margine *Lectionem*, ἀμφιπερικρέφεται, quam *Florentina*, *Etonensis*, in *Textu* & *Scholiis* MSS. retinet; *Aldus*, *Hervagius*, *Morrhius*, *Castellio*, solam agnoscunt, *Spondanus*, in margine notat. Vid. *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

171. * Μὴ ἁμαρτάνων) Has voces addo, ex MS. *Aloysiano*. 176. Οὐδέ κεν) Et hic &c.

Variæ Lectiones.

175. Ἀμφικεκερίφεται) *Al.* ἀμφικερικρέφεται, & ἀμφὶ κεκερίφεται. Vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλὰ

Ἀλλὰ καὶ ὣς κακὰ πολλὰ παθὼν, πειρήσομ' ἀέθλων
Θυμοδακὴς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δέ με εἰπών.
Ἦ ῥα, καὶ αὐτῷ φάρει ἀναΐξας λάβε δίσκον
Μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον πέρ,
Ἢ οἷῳ Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισι.
Τὸν ῥα περιφρέψας ἧκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός·
Βόμβησεν δ' λίθος· κὺ δ' ἔπηξαν ποτὶ γαίῃ
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυστοι ἄνδρες,
Λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς· ὁ δ' ὑπέρπαλτο σήματα πάντων,
Ῥίμφα θεῶν ἀπὸ χειρός· ἔθηκε δὲ τέρμαθ' Ἀθήνη,
Ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Καί κ' ἀλαὸς τοι, ξεῖνε, ψαχεύειε τὸ σῆμα
Ἀμφαφόων· ἐπεὶ οὔ μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ,
Ἀλλὰ πολὺ πρῶτον· σὺ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον·
Οὔτις Φαίηκων τόνγ' ἵξεται, οὐδ' ὑπερήσει.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Χαίρων, οὕνεκ' ἑταῖρον ἐνήεα λεῦσ' ἐν ἀγῶνι,
Καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαίηξι,
Τῦτον νῦν ἀφίκεσθε, νέοι· τάχα δ' ὕστερον ἄλλον
Ἧσειν, ἢ τοσσῦτον, οἰόμαι, ἢ ἔτι μᾶσσον.

" Verum & sic, ma'a multa *licet* passus, periculū faciam certaminum;
" Mordax enim *tuus est* sermo, & proritâsti me locutus.
Dixit utique, & cum ipsâ veste impetum faciens prendit discum
Majorem & crassiorem, firmioremque haud paululùm,
Quàm quali Phæaces ludere solebant invicem.
Hunc circumrotatum misit validâ de manu:
Stridebat verò Lapis & procubuere ad terram
Phæaces longis-remis-utentes, navigandi-periti viri,
Lapidis ab impetu: ille demùm supervolavit signa omnium
Rapidè ruens à manu: fixit verò signum Pallas
Viro corpore assimilata, verbúmque dixit & locuta est,
" Etiam cæcus tibi, ô hospes, posset dijudicare signum
" Palpitando, quandoquidem neutiquam mixtum est multitudini,
" Verùm longè primum; tu itaque confide quoad hoc certamen;
" Nullus Phæacum ad hoc pervenier, nedum transmittet.
Sic ait; & gavisus est patiens divus Ulysses,
Lætus, quòd socium benignum vidisset in certamine,
Et tum leniùs Phæacas alloquutus est,
" Hunc nunc assequimini, Juvenes; brevi denuò alium
" *Me* missurum esse tantuplum puto, aut adhuc gravidrem.

ΣΧΟΛΙΑ.

184. Ἀλλὰ καὶ ὣς.] Ἀλλά κ' ἄμεινον.
185. Θυμοδακής.] Τῆς ψυχῆς ἀψάμενος. Ἐπώτρυνας.] Παρώξυνας.
186. Αὐτῷ φάρει.] Σὺν τῷ ἱματίῳ, ὡς εἶχεν.
187. Πάχετον.] Παχύτερον.
189. Τὸν ῥα περιφρήσας.] Ὁ δίσκος ἐν μέσῃ χειρὶ ἦν εἶχε.
190. Βόμβησεν δ' λίθος.] Τὸ ἐξῆς, ἤκουεν ὁ λίθος ὡς τῇ γῇ, ὡς τὰς Φαίακας καταπλήξας· δύναται δ', ἐνδῦσαι ὡς τὸν γλίσχρον ἀπὸ τοῦ καταπλήττει ποιῆσαι. Ἔπηξαν.] Κατέδυσαν ἐπλαγίττης.
191. Δολιχήρετμοι.] Μακρὰς κώπας χειμάρροι, ὅ ἐστι ναυλοχοί.
192. Ῥιπῆς.] Ὁρμῆς, βολῆς. Σήματα.] Σημεῖα.
193. Ῥίμφα.] Ῥᾳδίως, εὐχερῶς. Τέρματα.] Σημεῖα.
195. Ἀλαός.] Ὁ τυφλός. Διακρίνειε.] Διαχωρίσειεν.
196. Ἀμφαφόων.] Ψηλαφῶν.
198. Ὑπερήσει.] Ὑπερβιβάσει, ὑπερβαλεῖ.
200. Ἐνήεα.] Πρᾶον, εὐσταλῆ. Λεῦσε.] Ἐθήρευσε, ἔβλεψεν.
201. Κουφότερον.] Ἐπιχαριέστερον, παῤῥησιαστικώτερον, εὐθυμότερον. Μετεφώνεεν.] Ἐν αὐτοῖς εἶπε.
202. Τῦτον νῦν ἀφίκεσθε.] Τὸν τόπον, ἢ τὸ λῆθον.
203. Ἧσειν.] Πέμψειν, ἀποδίδοσθαι. Μᾶσσον.] Μακρότερον.

NOTÆ.

185. Θυμοδακὴς δ μῦθος) Vid. ad illud *Anacreon.* v. 127. Δακέθυμά μοι λίγηπις.
192. Ὑπέρπαλτο) Ità optimi Codd. *Florentin. Eustath. Aldin. Lovanian. Rescii, Stephan. Oxonienſ.* quare malum *Hackian.* τὸ ὑπέπαλτο, rejicio.

NOTÆ IN SCHOLIA.

201. * Εὐθυμότερον) Hæc vox in *Aloysii* MSto deest, at in *Aldinâ*, & Vett. omnibus adest merito.

VARIÆ LECTIONES.

192. Ὑπέρπαλτο) γρ. ὑπέπαλτο, *Hackian.* Edit. *Br. Schol.* Vid. Not. in *Textum.* *Ibid.* Σήματα) γρ. βήματα, 202. Ἀφίκεσθε) γρ. ἱφίκεσθε, *H. steph.*

Τῶν δ' ἄλλων, ὅππα κεν θυμὸς τὸ κελεύῃ,
Δεῦρ' ἄγε πειρηθήτω· ἐπεί μ' ἐχολώσατε λίην,
Ἦ νύ, ἠὲ πάλῃ, ἢ καὶ ποσὶν, ἠὲ μεγαίρῳ,
Πάντων Φαιήκων, πλὴν γ' αὐτῷ Λαοδάμαντι·
Ξεῖνος γάρ μοι ὅδ' ἐστὶ τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;
Ἄφρων δὴ κεῖνός γε καὶ ὀπλοτάτῃ πέλῃ ἀνὴρ,
Ὅστις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρῃ ἀέθλων,
Δήμῳ ἐν ἀλλοδαπῷ· ἔο τ' αὐτῷ πάντα κολούῃ·
Τῶν δ' ἄλλων ὕπερ πὶν ἀναίνομαι, οὐδ' ἀθεείζω,
Ἀλλ' ἐθέλω ἴδμεν καὶ πειρηθήμεναι ἄντην·
Πάντα γὰρ ὐ κακὸς εἰμὶ μεθ' ἀνδράσιν, ὅσσοι ἄεθλοι.
Εὖ μὲν τόξον δ' οἶδα ἐΰξοον ἀμφαφάασθαι·
Πρῶτός κ' ἄνδρα βάλοιμι, διϊστεύσας ἐν ὁμίλῳ
Ἀνδρῶν δυσμενέων· εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
Ἄγχι σταδιαῖοι, καὶ τοξάζοιατο φωτῶν.
Οἶος δή με Φιλοκτήτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ,
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅτε τοξάζοιμεθ' Ἀχαιοί.
Τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστερον εἶναι,
Ὅσσοι νῦν βροτοί εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
Ἀνδράσι δ' οὐ προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω,
Οὐδ' Ἡρακλῆϊ, οὐδ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆϊ,
Οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων·

" Ex aliis igitur, quemcunque cor animusque invitat,
" Huc age, periculum facias, quoniam me irritâstis valde,
" Aut cestu, aut luctâ, aut etiam cursu; nihil detrecto;
" Ex omnibus, imprimis, Phæacibus, præter ipsum Laodamantem:
" Hospes enim mihi ille est; quis cum amico pugnaret?
" Insipiens ille & nullius precii est vir,
" Quicunque cum hospite contentionem obtulerit certaminum,
" Populo in alienigeno, suique ipsius res omnes perturbat.
" Aliorum utique nullum rejicio, neque despicio;
" Sed volo explorare & periculum facere palam:
" Non enim usquaquaq; ignavus sum inter homines, quotquot certamina sunt;
" Benè enim arcum novi perpolitum tractare;
" Primus utique virum contingerem, sagittans in turbâ
" Virorum hostilium; etiam si valdè multi socii
" Juxtà astent, & arcum tendant in viros.
" Solus sanè me Philoctetes vincebat arcu,
" Populo in Trojanorum, quoties sagittabamus Græci:
" Aliorum me assero longè eximium esse,
" Quales nunc mortales sunt in terrâ pane vescentes:
" Cum viris autem priscis contendere nolo,
" Neque cum Hercule, neque cum Eurylo Oechalienſi;
" Qui etiam cum diis contendebant de arte sagittandi:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

205. Ἐχολώσατε.] Εἰς ὀργὴν ἐκινήσατε.
206. Μεγαίρω.] Φθονῶ.
209. Οὐπιδανὸς ἀνήρ.] Ἀνὴρ ἀδόκιμος λόγου ἄξιος.
210. Προφέρῃ.] Προβάλλῃ.
211. Ἀλοδοκαμᾷ.] Ἀλοφύλῳ. Κολούῃ.] *Καζωσείῃ, κωλύῃ, ἐμποδίζῃ. Ἕο τ' αὐτῷ πάντα κολούῃ.] Ἀφαιρεῖται καὶ ἐλαττοῖ τὰ ἑαυτοῦ συμφέροντα.
212. Οὔ πνα.] Οὐδένα. Ἀναίνομαι.] Παραιτοῦμαι, χαρτοῦμαι. Ἀθεείζω.] Ἀποδοκιμάζω, ἀποβάλλω.
213. Ἴδμεν.] Εἰδέναι.
215. Ἀμφαφάασθαι.] Μεταχειρίζεσθαι.
220. Τοξαζοίμεθα.] Εὐσίχως τοξεύοιμεν.
224. Οἰχαλιῆϊ.] Ἡ Οἰχαλία, πόλις τῆς Θεσσαλίας.

N O T Æ.

204. Ὅππα) Pro ὅπνα, *Æolûm* Dialectus. Vid. ad *Iliad.* ο'. v. 492. & infrà, ad ο'. v. 394.

215. Εὖ μὲ τόξον δ' οἶδα) Olim τὸ ϝ exciderat, ex pluribus, &c.

224. Οὐδ' Ἡρακλῆϊ) *Ultima* ῆ Ἡρακλῆϊ producitur, in *Cæsurâ* & in Medio Versûs, ubi Syllaba quævis potest esse *Communis*, etiam ante *Incisum*, ob *Hiatum*, & sequentem *Acutum*. Ità nonnulli legunt id *Horat.* Non usitatâ, aut tenui ferar pennâ. De *Rhythmo*, infrà, ad ξ'. v. 199.

NOTÆ IN SCHOLIA.

211. *Καζωσείῃ) Hanc vocem addo, ex *Aloysio*, licet omnibus aliis desit; quòd *Hesych.* v. Κολούῃ) Καζωσείῃ, σπάτῃ, κωλύῃ, ἐμποδίζῃ, κολοβοῖ.

213. Vid. ad v. 146.

VARIÆ LECTIONES.

215. Τόξον σ' οἶδα) γρ. τόξον οἶδα.

216. Πρῶτός κ' ἄνδρα) γρ. πρῶτος ἂν ἄνδρα, *Eustath.* fol. 303. lin. 10.

221. Εἶναι) γρ. εἶναι.

Τῷ ῥα γ' αἶψ' ἔθανεν μέγας Εὔρυτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρας
Ἵκεθ' ὑπὲρ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
Ἔκτανεν, ὕνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι·
Δυσὶ δ' ἀκοντίζω, ὅσσον τ' ὄλλος τις ὀϊστῷ·
Οἴοισιν δείδοικα ποσὶν, μήτις μὲ παρέλθῃ
Φαίηκων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἐδαμάσθην
Κύμασιν ἐν πολλοῖς· ἐπεὶ οὐ κομιδὴ γε νῆα
Ἧεν ἐπισταμένως τῷ μοι φίλα γοῦνα λέλυντο.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
Ἀλκίνοος δέ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπε,
Ξεῖνε, ἐπεὶ οὐκ ἀχάεια μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις,
Ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἥ τοι ὀπηδεῖ,
Χωόμενος, ὅτι σ' ἧτορ ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι πρόφρασιν
Νείκεσεν ὡς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς ἄλλος ὄνοιτο,
Ὅστις ἐπίφρων ἦσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν·
Ἀλλ' ἄγε, νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλῳ
Εἴπῃς ἡρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισι
Δαινύῃ σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσιν,
Ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἷά περ ἡμῖν
Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθησι γενεὴ ἐξ ἐσθλῶν.
Οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες, οὐδὲ παλαισταὶ,

" Itaque etiam ſtatim mortuus eſt ingens Eurytus, neq; ad ſenectutem
" Pervenit in ædibus; iratus enim Apollo
" Occidit, eò quod ipſum provocârat ad certamen arcuum.
" Haſtâ itidem jaculor, quantum nullus alius quiſquam ſagittâ;
" Solis timeo pedibus, ne aliquis me ſuperet
" Phæacum; nimiùm enim duritèr domitus ſum
" Fluctibus in multis; quoniam minimè accurata tractatio in navi
" Erat perennis; ideoque mihi chara genua ſoluta ſunt.
Sic ait; illi verò omnes obmutuerunt:
Alcinous tamen ipſum ſolus reſpondens alloquutus eſt,
" Hoſpes, quandoquidem non ingrata inter nos hæc concionaris,
" Sed vis virtutem tuam oſtendere, quæ tibi famulatur,
" Iratus; quòd te ille vir in certamine aſtans
" Objurgavit; Adeò tuam virtutem mortalis nullus vituperet,
" Quicunque ſcit ſuo judicio commoda dicere:
" Sed agè, nunc meum intellige ſermonem; ut etiam alii
" Dicas Heroum, quandò tuis in ædibus
" Epulaberis apud tuam uxorem & tuos liberos,
" Noſtræ virtutis memor; qualia etiam nobis
" Jupiter opera impoſuerit perpetuò jam inde à majoribus.
" Non enim pugiles ſumus exquiſiti, neque luctatores,

ΣΧΟΛΙΑ.

226. Τῷ ῥα.] Διὸ Ν.
230. Οἷοισι.] Μένως.
231. Ἀεικελίως.] Ἀπρεπῶς, χαλεπῶς.
232. Κομιδὴ.] Ἐπιμέλεια.
233. Ἐπισταμένως.] Δεξιῶς, ἀκριβῶς.
236. Ἀχάεια.] Ἀνδῆ.
237. Φαινέμεν.] Δεικνύειν.
239. Ὅτε κε.] Μέμψαιτο.
240. Ἐπίφρων.] Εἰδώς. Ἄρτια.] Ἀπταίστως.
241. Ξυνίει.] Νόει, ἄκουε.
246. Οὐ γὰρ πυγμάχοι.] Ἐλεγχθεὶς ἀριστεύει, ἕως εἰς τὸ μὴ παροξῦναι τὴν Ὀδυσσέα. Ἀμύμονες.] Ἄμεμπτοι.

NOTÆ.

227. Ἐνὶ) Ità pro ἐπὶ reſtituo, ex *Euſtathii* auctoritate, fol. 304. lin. 10. & ipſius *Homeri*, in aliis locis.

232. Ἐπὶ ῥ' κομιδὴ κατὰ νῆα ἦεν ἐπισταμένως) De *Euſtathii* interpretatione, vid. fol. 304. lin. 4. Ego puto hic ſimplicitèr *Ulyſſem* damnare Vitam marinam, ut minùs elegantem, ſalubrem, aut rebus convenientibus & neceſſariis inſtructam. Aliàs certè, ſatis *Calypſo* Navem rebus commodis inſtruxerat, ut apparet, *Odyſſ. ε'.* v. 264. &c. nihil adeò mali paſſus eſt, ante Naufragium.

240. Ἐπίφρων) Ità *Aloyſii* MS. & *Br. Schol.* etiam *Aldina* Scholiorum Editio, apertè legunt, ut in *Textu*. Vid. ad *Iliad. ξ'.* v. 92.

243. Δαινύῃ) *Media* Syllaba hic longa, at τ'. v. 328. Δαινύῃ, ἀνῆρται ἦ, &c. brevis. Ratio obvia.

NOTÆ IN SCHOLIA.

241. Ξυνίει) Νόει, ἄκουε. Ità pro, νοεῖ, ἀκούει.

246. Ἐλεγχθεὶς ἀριστεύειν) Ità lego, pro ἀντεῖναι.

VARIÆ LECTIONES.

227. Ἐνὶ μεγάροισι) γρ. ἐπὶ μεγάροισι, *Florentin. Aldin. Lovan. H. Steph.* ſed male. Vid. *Textum*.

240. Ἐπίφρων) γρ. ἐπίσταιτο, Vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέσθω, καὶ νηυσὶν ἄριστοι·
Αἰεὶ δ' ἡμῖν δαὶς τε φίλη, κίθαρίς τε, χοροί τε,
Εἵματά τ' ἐξημοιβὰ, λοετρά τε θερμὰ, καὶ εὐναί.
Ἀλλ' ἄγε, Φαίηκων βητάρμονες, ὅσσοι ἄριστοι,
Παίσατε· ὡς κ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν,
Οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγινόμεθ' ἄλλων
Νωλεμέϊ, καὶ ποσσὶ, καὶ ὀρχηθμοῖ, καὶ ἀοιδῇ.
Δημοδόκῳ δέ τις αἶψα κιὼν φόρμιγγα λιγείαν
Οἴσετω, ἥ πῃ κεῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.
Ὣς ἔφαθ' Ἀλκίνοος· θεοείκελος· ὦρτο δὴ κῆρυξ
Οἴσων φόρμιγγα λιγυρὴν δόμου ἐκ βασιλῆος.
Αἰσυμνῆται δὴ κρινθεν ἐείκοσι πάντες ἀνέσταν
Δήμιοι, οἱ κατ' ἀγῶνας ἐϋπρήστηρες ἔκασα·
Λείηναν δὴ χορὸν, καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα.

"Sed pedibus celeritèr currimus, & navibus optimi sumus:
"Semperque nobis conviviumque gratum, citharáque, chorique,
"Vestesque mutatoriæ, lavacraque calida, & cubilia.
"Verùm agè, Phæacum saltatores, quotquot optimi,
"Ludite; ut hic hospes dicere queat suis amicis,
"Domum reversus, quantum superemus alios
"Arte navigandi, & pedibus, & saltatione, & cantu.
"Demodoco verò aliquis statim profectus citharam sonoram
"Afferat, quæ alicubi jacet in nostris ædibus.
Sic ait Alcinous augustus; surrexit aurem præco
Laturus citharam suavem domo ex regis.
Præsides-Ludorum interea electi novem omnes surrexerunt
Publici, qui in certaminibus rectè administrabant singula:
Planum faciebant chorum, & pulchram ampliârunt aream.

ΣΧΟΛΙΑ.

247. Θέσθω.] Τρίχα δῶ.

249. Ἐξημοιβά.] Ἄλλοτε ἄλλα ἀμοιβάδα καὶ ἀλλαχόθεν.

250. Βητάρμονες.] Ὀρχησταὶ, ἀπὸ τοῦ βαίνειν ἁρμονίως.

251. Παίσατε.] * Παίξατε, Ἀττικῶς, χρεύσατε. Ἐνίσπῃ.] Εἴπῃ.

252. Περιγινόμεθα.] Ὑπερέχομεν.

253. Νωλεμέϊ.] Τῇ ἀεὶ τοῦ ναυτικοῦ τέχνῃ. Ὀρχηθμοῖ.] Ὀρχήσει.

256. Ὦρτο.] Ὥρμησεν.

257. Οἴσων.] Κομίσων. Γλαφυρὸν.] Κοίλου, διὰ τὸ ὑγιαλίφθαι.

258. Αἰσυμνῆται.] Οἱ ἀπὸ τῶν ἡμῶν λεγόμενοι βραβεῖς, καὶ αἰρετοὶ ἄνδρες· ἤτοι ἐπίσκοποι ἢ ἀγωνοθέται· καὶ εἴη ἂν, καθὰ τὸ ἔτυμον, αἰσιονόμοι τινὲς, οἱ τὸ αἶσιον, ὃ ἐστὶ τὸ καθὲ μοῖραν καὶ καθῆκον, ἀπονέμοντες τοῖς ἀγωνιζομένοις. Κεῖται.] Ἔπίκεινται.

259. Δήμιοι.] Δημόσιοι. Πρήστηρες.] Ἐπιστάται, ὑπηρέται.

260. Λείηναν.] Ὁμαλὸν ἐποίησαν. Χορὸν.] Τὸν τόπον, ἔνθα ἐμέλλον χορεύειν. Εὔρυναν.] Ἐπλάτυναν. Ἀγῶνα.] Τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἠγωνίζοντο.

NOTÆ.

249. Λόετρά τε θερμὰ) De Balneis, *Plin.* Nat. Hist. l. XXXI. c. 11. *Joh. Petr. Lotichii* Comment. in *Petronii* Satyricon. l. 1. c. XI. p. 74. ad 76.

251. Παίσατε) Ἀττικοὶ παίσατε λέγουσιν, ἀλλ' ὁ παίξατε, Vid. *Mattaire.* Dialect. Attic. p. 46. & *Br. Schol.*

254. Φόρμιγγα λίγειαν) Ità hoc in loco, & aliàs, λίγειαν ἀσπιδοξυτόνως scribendum dicit *Eustathius*; quoniam, inquit, ità Voluit *Homerus* dici, ab Unâ *Sirenum*, cujus nempè Nomen λίγεια· aliàs fatetur λιγεῖα scribi debere, à λιγύς. Ego, ut dicam, quod puto, Criticorum deliriis rejectis, credo in illis locis, ubi λίγειαν primitùs scriptum, debere semper λιγεῖαν scribi, nisi ubi *Proprium* sit Nomen. Verùm nolo Ego Libros temerare.

255. Οἰσέτω) Vel dicendum, Hanc Vocem esse

NOTÆ IN SCHOLIA.

250. Βητάρμονες) *Strabo*, l. X. fol. 725. Καὶ Κορύβαντες ὁ ἀπὸ τοῦ Κορύβοντος βαίνειν, ὀρχηστικῶς· ὃς καὶ βητάρμονας λέγει Ποιητὴς, Ἀλλ' ἄγε, Φαίηκων βητάρμονες. Confer *Br. Schol.* infrà, v. 383.

251. * Παίξατε) Ità pro πλίξατε.

VARIÆ LECTIONES.

257. Λιγυρὴν) γρ. γλαφυρὴν, *Br. Schol.* & *H. Steph.*

259. Ἐϋπρήστηρες) γρ. ἐὺ πρήστορες, *Br. Schol.* verùm *Hesych.* ἐϋπρήστηρες, ὑπηρέται.

Κῆρυξ

Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λίγειαν
Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἔπειτα κἰ ἐς μέσον· ἀμφὶ δ' ἄρα κοῦροι
Προθῆκαν ἴσαντο, δαήμονες ὀρχηθμοῖο·
Πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ.
Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν,
Ἄμφ' Ἄρεος Φιλότητι, εὐστεφάνῳ τ' Ἀφροδίτης,
Ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαίστοιο δόμοισι
Λάθρῃ· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ἤχυνε καὶ εὐνὴν
Ἡφαίστοιο ἄνακτος· ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν
Ἥλιος, ὃς σφ' εἰόησε μιγαζομένους φιλότητι.
Ἡφαιστος δ', ὡς ἓν θυμαλγέα μῦθον ἄκουσε,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς χαλκεῶνα, κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων·
Ἐν δ' ἔθετ' ἄκμονα δίφρῳ μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμούς
Ἀρρήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε δόλον, κεχολωμένος Ἄρῃ,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἑρμῖσιν χέε δέσματα κύκλῳ ἁπάντη·
Πολλὰ δὲ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκέχυλο
Ἠΰτ' ἀράχνια λεπτά, τά κ' οὐ κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο

Præco verò propè advenit ferens citharam sonorum
Demodoco; & is deinde ibat in medium; circúmque juvenes
Jam-pubescentes stabant, periti saltationis:
Quatiebant igitur divinum chorum pedibus: cæterum Ulysses
Micationes admirabatur pedum, stupescebatque animo.
Cæterùm ipse citharam-tangens cœpit pulchrè canere,
De Martis amore, pulchréque-coronatæ Veneris,
Ut primùm coierint in Vulcani domibus
Clàm: plurima enim dedit, lectúmque deturpavit & cubile
Vulcani regis: statim verò illi nuncius venit
Sol, qui ipsos observârat commixtos amore.
Vulcanus autem, ubi acerbum sermonem audivit,
Festinabat ire ad officinam, mala animo profundè-cogitans:
Imposuit incudi-repositorio magnam incudem, cuditque vincula
Infrangibilia, insolubilia; ut firmiter illic manerent.
Cæterùm postquam struxit dolum, iratus Marti,
Festinabat ire in thalamum; ubi chara cubilia stabant.
Circumfudit *lecti* fulcris vincula circulo undique;
Multaque etiam desuper è trabe effusa erant,
Perinde atque tela aranææ subtilis, quam nemo ne videre queat

ΣΧΟΛΙΑ.

263. Προθῆκαν.] Τὸ ἄκρον τῶν ἀκμῶν ἔχοντες, ὅ ἐστιν, ἀκμάζοντες. Δαήμονες.] Ἔμπειροι. Ὀρχηθμοῦ.] Ὀρχήσεως.

264. Πέπληγον.] Ἔπληξαν, ἔκρουσαν.

265. Μαρμαρυγάς.] Τὰς σωστὰς τῶν ποδῶν κινήσεις· ἐκ δὲ ταύτης ἐξείασις κινήσεως ἀπέπλυψις τῶν ποδῶν γίνεται. Θηεῖτο.] Ἐθαύμαζεν.

266. Ἀνεβάλλετο.] Ἀνεκρέκετο, συνεμελῴδει.

267. Ἄμφ' Ἄρεος φιλότητος.] Περὶ κοινωνίας Ἄρεως ἐν Ἀφροδίτης· μακρόθεν παιδιὰ αὐτοὺς μὴ ἀπολαύειν, ὡς κατὰ θεῶν ἀφ' ἑαυτῶν ἁμαρτόντων. Εὐστεφάνου.] Καλῶς στεφάνῳ ἐχόσης· στεφάνη γὰρ, κόσμος γυναικῶν.

271. Ἡλίος, ὃς σφ' εἰόησεν.] Ἐνταῦθα περισυλλάβας λέγει τὸν θεόν. Σφέ.] Αὐτούς. Μιγαζομένους.] Μιχνυμένους. Φιλότητι.] Σωφροσύνῃ.

272. Θυμαλγέα.] Τῷ ψυχῷ λυπηρόν.

273. Χαλκεῶνα.] Τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἐχαλκεύετο, τὸ χαλκεῖον. Βυσσοδομεύων.] Καθὰ βαθεῖς τὰ λογισμὸς βουλεύομεν.

274. Ἄκμονα θέτο.] Τὸ ὀρύγμασι, ἐν ᾧ ὁ ἄκμων ἐκάθητο. Κόπτε.] Κατασκευάζειν.

276. Δόλον.] Παγυρχίαν.

277. Δίφρια.] Στερέμνια.

278. Ἑρμῖσι.] Τοῖς ποσὶ τῆς κλίνης· ἕρμα γὰρ ὥσπερ εἰσὶ τῆς κλίνης, παρὰ τὸ εἴρειν. Χέε.] Περιέβαλλεν. Δέσματα.] Δεσμούς.

279. Μελαθρόφιν.] Ἐκ τῆς ὀροφῆς. Ἐξεκέχυτο.] Ἐξήρτητο.

280. Ἀράχνια.] Τὰ τῆς ἀραχνίων. Ὑφάσματα.

NOTÆ.

267. Ἀμφ' Ἄρεος φιλότητος) *Ovid.* Art. Amandi, l. 2. Fabula narratur, toto notissima Cœlo, &c. Vid. de hujus Fabulæ Interpretatione, Sensu & Defensione, *Eustath.* fol. 310. lin. 19. & *Br. Schol.*

271. Ὅς σφ') Vid. ad β'. v. 160.

NOTÆ IN SCHOLIA.

280. Ὑφάσματα) Hanc vocem addo, ex *Etymolog.* M.

VARIÆ LECTIONES.

271. Ὅς σφ' εἰόησε) *χ.* ὃς φ' εἰόησε, vid. Not. in *Textum.*

Οὐδὲ θεῶν μακάρων· πέρι γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεύαν,
Εἶσαι ἴμεν ἐς Λῆμνον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
Ἣ οἱ γαιάων πολὺ φίλτατη ἐστὶν ἁπασέων.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε χρυσήνιος Ἄρης,
Ὡς ἴδεν Ἡφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κιόντα·
Βῆ δ' ἴμεν εἰς δῶμα πελώριον Ἡφαίστοιο,
Ἰχανάων φιλότητος ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
Ἣ ὃ νέον παρὰ πατρὸς ἐληλαδέος Κρονίωνος
Ἔρχετο καὶ ἄρ' ἔζετ'· ὁ δ' εἴσω δώματος ἦλθε,
Ἔνθ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Δεῦρο, φίλη, λέκτρονδε τραπείομεν εὐνηθέντε·
Οὐ γὰρ ἔθ' Ἡφαιστος μεταδήμιος, ἀλλά που ἤδη
Οἴχεθ' ἐς Λῆμνον, μετὰ Σίντιας ἀγριόφωνας.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
Τὼ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ
Τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἡφαίστοιο·
Οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν, οὐδ' ἀναεῖραι·
Καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὅτ' οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλονται.
Ἀΐξιμολον δέ σφ' ἦλθε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,

Neque ex diis beatis: adeò enim dolosa fecerat.
Cæterùm postquam omnem dolum circa lectulum fudit,
Simulabat se iturum in Lemnum, pulchrè structum oppidum,
Quæ illi terrarum multò charissima est omnium.
Neque cæcam-speculationem habuit aurato-freno-utens Mars;
Ut vidit Vulcanum inclytum-arte seorsum euntem;
Festinabat itaque ire ad domum inclyti Vulcani,
Cupidus amoris pulchrè-coronatæ Veneris.
Illa verò jam recens à patre præpotente Jove
Veniens decidit; quandò ille intra domum vadebat,
Manúque illam apprehendit, verbumque dixit atque compellavit,
" Age, chara, ad lectulum divertamus concubituri;
" Non enim amplius Vulcanus domi est, sed alicubi
" Profectus est jam in Lemnum, ad Sintias barbaros.
Sic ait; illique gratum videbatur cubitum-ire.
Illi in lectulum ut conscenderunt, concumbebant: vincula autem
Fabrefacta circumfundebantur prudentis Vulcani:
Neque ullo pacto movere membra poterant, neque assurgere.
Et tum certè agnoverunt, non ampliùs effugia patere.
E propinquo interea venit inclytus Vulcanus,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

281. Θεῶν μακάρων.] Μακαρίων δαιμόνων. Δολόεντα.] Παντέχνως κατεσκευασμένα.
283. Εἶσατο.] Περιετεκτήνατο.
285. Ἀλαοσκοπιὴν.] Τυφλὴν τὴν καθοσκοπήν. Χρυσήνιος.] Χρυσᾶς ἡνίας ἔχων.
286. Κλυτοτέχνην.] Ἔνδοξον περὶ τὴν τέχνην.
287. Περικλυτῆ.] Περιοσᾶς εὐδόξου.
288. Ἰχανάων.] Ἐπιθυμιῶν. Κυθερείης.] Ἐπὶ Κυθήροις κατεσκήχθη. Κύθηρα ἡ, νῆσος ἐν Λακωνικῇ.
289. Ἐληλαδέος.] Καλῶς δύναμιν ἔχοντος.
290. Ἧϊξ.] Ἐπορεύετο.
291. Φῦ χειρί.] * Ἀντὶ τοῦ κατεπέλασεν αὐτῇ καὶ κατέσχεσε τὴν χεῖρα· ἀπὸ τοῦ φύω.
292. Εὐνηθέντε.] Κοιμηθέντε.
293. Μεταδήμιος.] Ἐπιδημιῶν.
294. Σίντιας.] Τοὺς τῶν Λήμνιον κατοικοῦντας ἄνδρας.
295. Ἀσπαστὸν.] Ἀσπαζῶς, ἡδέως.
296. Κατέδραθον.] Νῦν, ἀνεπαύσαντο, κατεκοιμήθησαν.
297. Τεχνήεντες.] Τεχνικῶς κατεσκευασμένοι. Ἔχυντο.] Περιεχύθησαν.
298. Ἀναεῖραι.] Κυφίσαι.
299. Φυκτὰ.] Φευξιμα.
300. Ἀΐξιμολον.] * Ἐκ τοῦ σύνεγγυς, μετ' ὀλίγον. Ἀμφιγυήεις.] Ὁ Ἥφαιστος.

N O T Æ.

281. Περὶ δὲ δολόεντα) *Lugdunensis* Editio sola legebat γὲ, quod rejecimus, & δὲ loco suo pristino restituimus, ut *Florent. Aldin. Lovan.* & omnes alix.
299. Φυκτὰ) Vid. ad α'. v. 18: & ad *Iliad.* ζ'. v. 488.

N O T Æ IN S C H O L I A.

291. * Φῦ χειρὶ) Hoc *Scholion* ex *Aloysii* MS.
300. * Hoc *Scholion*, ex *Aloysiano* MS.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

281. Γὰρ) χρ. γὲ, vid. in *Textum*.
287. Ἵμεναι) γρ. Ἴέναι, *H. Steph.*
292. Εὐνηθέντε) χρ. εὐνηθέντες, *Br. Schol.*
298. Οὐδέ π) χρ. οὐδ' ἔτι, ut in similibus, plus semel.
299. Φυκτὰ) γρ. φυκτὸν, vid. in *Textum*.

Αὖτις

Αὖτις ὑποστρέψας, πρὶν Λήμνῳ γαῖαν ἱκέσθαι·
Ἥλιος γάρ οἱ σκοπιὴ ἔχεν, εἶπέ τε μῦθον·
Βῆ δ' ἴμμεν᾽ πρὸς δῶμα, φίλον τετιημένῳ ἦτορ·
Ἕστη δ' ἐν προθύροισι· χόλος δέ μιν ἄγχι λάβεσκε.
Σμερδαλέον δ' ἐκόνησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι,
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Δεῦτ', ἵνα ἔργα γελαστὰ ἰδὼν Ὀλυμπιάδα τε·
Ὡς ἐμὲ χωλὸν ἐόντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
Αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ' ἀίδηλον Ἄρηα·
Οὕνεκ' ὁ μὲν καλός τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἔγωγε
Ἠπεδανὸς γενόμην· ἀτὰρ οὔτι μοὶ αἴτιος ἄλλος,
Ἀλλὰ τοκῆε δύω· τὼ μὴ γείνασθ' ὄφελλον.
Ἀλλ' ὄψεσθ', ἵνα τώ γε κατὰ δεσμοὺς ἀθρήσητον ἐν Φιλότητι,
Εἰς ἐμὰ δέμνια βάντε· ἐγὼ δ' ὀρόων ἀκάχημαι.
Οὐ μὰν σφέας ἔτ' ἔολπα μίνυνθά γε κείμενω ὦκα,
Καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ' οὐκ ἐθελήσετον ἄμφω
Εὕδειν· ἀλλὰ σφῶε δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει,
Εἰσόκε μοὶ μάλα πάντα πατὴρ ἀποδῴσῃ ἕεδνα,
Ὅσσα οἱ ἐγγυάλιξα, κυνώπιδος εἵνεκα κούρης.

Rectò reversus, antequam ad Lemni terram veniret;
Sol enim illi speculationem habuit, dixitque rem:
Festinabat itaque ire ad domum, charo afflictus pectore.
Stabatque in vestibulo; ira enim ipsum vehemens cepit,
Horrendumque clamavit, audireque fecit omnes deos,
" Jupiter pater, atque dii beati alii semper viventes,
" Venite, ut opera ridicula & non tolerabilia videatis:
" Ut me, claudus quòd sim, Jovis filia Venus
" Semper dehonestat, amatque pernicioſum Martem:
" Eò quòd ille quidem pulcher & sanus pedibus; sed ego
" Imbellis factus; cæterùm neutiquam mihi causa alia est,
" Quàm parentes duo, qui non genuisse debebant.
" Verùm videte, ubi illi dormiunt in amore,
" Meo conscenso lecto; ego autem aspiciens trister.
" Non illos quidem ampliùs puto vel paululùm dormire hoc modo,
" Quantumvis se amantes; non fortè volent simul
" Dormire; sed ipsos dolus & vinculum detinebit;
" Donec mihi omnem pater retribuat dotem,
" Quantam illi præbui, impudentem ob puellam:

ΣΧΟΛΙΑ.

302. Σκοπιὴ ἦεν.] Κατάσκοπος ἦν.
303. Τετιημένῳ.] Ἀντὶ τοῦ πεπωρημένῳ ἢ λελυπημένῳ.
304. Βῆ ῥ'.] Ἐλάμβανε.
305. Γέγωνε.] Ἐξάκουσον ἐβόησε.
307. Γελαστά.] Γέλωτος ἄξια. Οὐκ ἐπιεικτά.] Οἷς οὐκ ἂν τις εἴξειεν.
309. Ἄιδηλον.] Ἄδηλον, ἀφανιστικόν.
310. Ἀρτίπους.] Ἀρτίπους, ὁ ἀρτίους καὶ ὁλοκλήρους τοὺς πόδας ἔχων.
311. Ἠπεδανός.] Ἀσθενής.
312. Τοκῆες.] Γονεῖς. Γείνασθ.] Γεννῆσαι.
313. Ὄψεσθε.] Θεάσεσθε. Τώγε.] Οὕτως.
314. Ἀκάχημαι.] Λυποῦμαι.
315. Μίνυνθά γε.] Ὀλίγον. Κείμενω.] Καθεύδοντε.
316. Καὶ μάλα περ φιλέοντε.] Τὸ ὅλον, Καὶ σφᾶς καθ' ὑπερβολὴν φιλοῦντες, ἃ δυνήσονται ἀμιλήσαι ἀλλήλοις ἀφ' τὰς δέσμας· ἢ ἐκεῖ ἐμιλήσαμεν, φάβη τὸ δέσμων, πάλιν συνελθεῖν.
317. Δόλος.] Μηχάνημα.
319. Ἐγγυάλιξα.] Ἔδωκα, παρέσχον.

NOTÆ.

307. Δεῦθ', ἵνα ἔργα γελαστὰ) Semper suspicabar legendum ἔργα γ' ἄλαστα, nam nec putandum, ipsi *Vulcano* hæc Opera γελαστὰ videri, nec τὸ γελαστὰ satis commodè cum τῷ οὐκ ἐπιεικτὰ conveniat, ἄλαστα sanè plurimum. Verùm quicquid sentio, nullum *Exemplar* Conjecturæ nostræ favere video. Judicent alii. Sin ἄλαστα legas, *irremissibila* vertere licebit; quia nec vere condonantur Injuriæ, quæ memoriæ traduntur; unde illud Nostrum, FORGET AND FORGIVE.

315. Σφίας) Ità scribo, pro σφᾶς, nec enim *Enclitica* vox; quare & Duæ *breves* contractæ unam efficiunt *longam*; & hæc vox plus tricies occurrit *Homero*. Altera vox σφᾶς, est *Adjectivum*, à σφὸς, σφὴ, σφὸν, ut *Odyss.* β'. v. 237. Σφὰς δ' παρθέμενοι κεφαλάς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

303. Τετιημένῳ) Vid. infrà, ad v. 472.

VARIÆ LECTIONES.

307. Γελαστὰ) γρ. γ' ἄλαστα, vid. N. in *Textum*.
315. Σφίας) γρ. σφᾶς & σφας, vid. in *Textum*.

Οὕνεκά...

Οὕνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος.
Ὣς ἔφαθ· οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
Ἦλθε Ποσειδάων γαιήοχος, ἦλθ' ἐρεύνης
Ἑρμείας, ἦλθεν δ' ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Θηλύτεραι δ' ἔμειναν ἀνὰ μέγα δῶμα ἑκάστη.
Ἔσαν δ' ἐν προθύροισι θεοὶ, δωτῆρες ἐάων·
Ἄσβεστος δ' ἄρ' ὀρώρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι,
Τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἡφαίστοιο.
Ὧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν·
Ὡς νῦν Ἥφαιστος ἐὼν βραδὺς εἷλεν Ἄρηα,
Ὠκύτατον τῶν ἔσται θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι,
Χωλὸς ἐών, τέχνῃσι· τὸ μοιχάγει ὀφέλλει.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Ἑρμῆι δ' ἄναξ προτέειπεν Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
Ἑρμεία, Διὸς υἱὲ, διάκτορε, δῶτορ ἐάων,
Ἦ ῥά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατερῇσι πιεσθεὶς
Εὕδειν ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ;
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα διάκτορος Ἀργειφόντης,
Αἴ γὰρ τῆτο γένοιτο, ἄναξ ἑκατηβόλ' Ἄπολλον·
Δεσμοὶ μὲν κεν τόσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχοιεν,

" Quòd illi pulchra filia, cæterùm neutiquam pudica.
Sic ait, ipſique congregati ſunt dii æream in domum:
Venit Neptunus terræ-quaſſator, venit & valde-utilis
Mercurius, venit etiam rex jaculator Apollo;
Fœminæ autem deæ manebant pudore domi ſingulæ,
Stabant itaque in veſtibulo dii, datores bonorum;
Immenſus vero riſus excitatus eſt Diis beatis,
Artes inſpicientibus ingenioſi Vulcani.
Tum verò aliud quis ità dicebat intuens proximum alium,
" Non recte-ſuccedunt mala opera: aſſequitur tardus celerem:
" Ut nunc Vulcanus, cùm ſit tardus, cepit Martem,
" Qui eſt velocitimus deorum, qui Olympum tenent,
" Claudus, *inquam*, technis: propter quod & mulctam debet.
Sic illi quidem talia invicem dicebant:
Mercurium verò alloquutus eſt rex, Jovis filius, Apollo,
" Mercuri, Jovis fili, internuncie, dator bonorum,
" Numquid in vinculis velles duris compreſſus
" Dormire in lectulo, juxta auream Venerem?
Huic reſpondit continuò internuncius Mercurius,
" Utinam hoc fieret, ô rex jaculator Apollo:
" Vincula quidem ter talia inextricabilia circumfuſa eſſent,

ΣΧΟΛΙΑ.

320. Οὐκ ἐχέθυμος.] Οὐ λογισμὸν ἔχουσα, ἢ ὃ κρατοῦσα τῶν ἐπιθυμιῶν, ὃ σώφρων.
321. Καλκοβατές.] Χαλκῷ βεβηκὸς, στερρόν.
322. Ἐρεύνης.] Μεγαλωφελής.
323. Ἑκάεργος.] Μακροβόλος, τοξότης, ὁ ἔκαθεν ἐνεργῶν.
324. Αἰδῖ.] Αἰχύνῃ.
325. Δωτῆρες ἐάων.] Ἀγαθῶν δοτῆρες.
326. Ἄσβεστος.] Ἀκαπαυστος. Μεταφορικῶς, ἀπὸ ἀψύχων εἰς ἔμψυχα. Ἀπὸ γὰρ τῶν πυρὸς ἐπὶ τὰ γέλωτα μετήνεγκε. Ἐνῶρτο.] Διεγήγερτο.
327. Τέχνας.] Δόλους.
329. Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα.] Οὐκ ἀρετῶσι ῥῆμα ἐστὶ συζυγίας ἑνὸς τρίτης τῶν ἀορίστων παθῶν· δηλοῖ δὲ, οὐκ ἀρετῷ καὶ εὐτυχίᾳ τὰ κακὰ ἔργα. Ἐν ἀναγνώσει· Ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὧν αὐτῷ, εὐτυχοῦσι. Κιχάνει.] Καταλαμβάνει.
330. Εἷλε.] Νῦν, καταλαβε.
331. Ὠκύτατον.] Ταχύτατον.
332. Τέχνῃσι.] Δόλοις, μηχαναῖς. Μοιχάγελα.] Μοιχόληπτα, τὰ ὑπὲρ τὰ αἰγρεύσεως καὶ συλλήψεως τῶν μοιχῶν ἐπιπονύμφα. Ὀφέλλει.] Ὀφειλέι, χρεωστεῖ.
335. Δῶτορ ἐάων.] Δοτὴρ ἀγαθῶν.
337. Λέκτροισι.] Κοίταις. Χρυσῇ.] Καλῇ, χρυσοφόρῳ.
338. Διάκτορος.] Διέκων τὰς ἀγγελίας.
340. Ἀπείρονες.] Μεγάλοι. Ἀμφὶς ἔχοιεν.] Περιέχοιεν.

NOTÆ.

329. Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα) Hic ſatis ſenſum ſuum Divinus aperit Poeta. *Theogn.* v. 329. Καὶ βραδὺς εὐβούλως εἷλεν ταχὺν ἄνδρα διώκων.

336. Ἦ ῥά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις) Ità rectè *Euſtathius* in Textu, & παρεκβολαῖς, Malè *Florentina* & *Aldina*, δεσμοῖσι θέλοις, vid. ad *Iliad.* α'. v. 133.

VARIÆ LECTIONES.

336. Δεσμοῖς ἐθέλοις) *vg.* δεσμοῖσι θέλοις, vid. Not. ad *Textum.*

337. Χρυσῇ) *sc.* χρυσῇ.

Ὑμεῖς

Ὑμεῖς δ' εἰσορόωντε, θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,
Αὐτὰρ ἐγὼν εὐδοιμι ὅδ' ἀχνυσέη Ἀφροδίτη.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα γέλως ὦρτ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλως ἔχε, λίσσετο δ' αἰεὶ
Ἥφαιστον κλυτοεργὸν, ὅπως λύσειεν Ἄρηα·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Λῦσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι, ὡς σὺ κελεύεις,
Τίσειν αἴσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύμητις Ἀμφιγυήεις,
Μή με, Ποσείδαον γαιήοχε, ταῦτα κέλευε·
Δειλαὶ τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι.
Πῶς κέ σ' ἐγὼ δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Εἴ περ Ἄρης οἴχοιτο, χρεὼς καὶ δεσμὸν ἀλύξας;
Τόνδ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Ἥφαιστ', εἴ περ γάρ κεν Ἄρης χρεῖος ὑπαλύξας
Οἴχηται φεύγων, αὐτός τοι ἐγὼ τάδε τίσω.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύμητις Ἀμφιγυήεις,
Οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔοικε, τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.
Ὡς εἰπὼν, δεσμῶν ἀνίει μύθος Ἡφαίστοιο.

Vos autem videritis, dii, omnesque deæ,
Nihilominùs vellem dormire apud auream Venerem.
Sic ait, risusque excitatus est ab immortalibus diis:
Neque tamen Neptunum risus tenebat, precabatur autem instanter
Vulcanum inclytum-artificem, ut solveret Martem;
Et ipsum alloquutus verba alata dicebat,
Solve; ego autem illum sponsorem, ut tu jubes,
Soluturum esse decentia omnia inter immortales deos.
Hunc rursus alloquutus est inclytus artifex Vulcanus,
» Ne me, Neptune terræ-quassator, hæc jubeas;
» Miseræ pro miseris etiam sponsiones ad spondendum.
» Quo enim pacto ego te obligârim inter immortales deos,
» Siquidem Mars abierit, debito & vinculis evitatis?
Hunc rursus alloquutus est Neptunus terræ-quassator,
» Vulcane, etiamsi Mars debitum renuens
» Abierit fugiens, ipse tibi ego hæc persolvam.
Huic respondit continuò inclytus Vulcanus,
» Non fas est, neque decet, tuam orationem abnuere.
Sic locutus, è vinculis solvit robur Vulcani.

ΣΧΟΛΙΑ.

341. Ὁρόωντες.] Ὁρῶντες, βλέποντες.
345. Κλυτοεργὸν.] Ἐνδοξον καθὸ τὸ ἔργον.
347. Ὑπίσχομαι.] Ὑπισχνοῦμαι.
348. Τίσειν.] Ἐκτίσειν, ἀποδώσειν.
349. Ἀμφιγυήεις.] Ἀμφοτέρους τοὺς πόδας ἔχων χωλούς.
351. Δειλαὶ τοι δειλῶν γε.] Δειλαὶ καὶ δυσχεῖς αἱ ἐγγύαι, καὶ δειλὸν τὸ ἐγγυᾶσθαι· ἢ, αἱ ὡσὲ τὰς δειλὰς καὶ ἀδυνάτους ἐγγύας ἐδὲν δύνασθαι τὰ ἀδικήματα ἐπιξενοῦν, δι' ἀδύνειαν μὴ δυναμένων· ἢ ὅτως, αἱ ὑπὲρ τῶν κακῶν καὶ δειλῶν ἐγγύαι, καὶ αὐτὰ κακαί εἰσι, τῶν πίστιν ὑπὲρ τῶν τοιούτων μηδενὸς θέλειν δυναμένων· παρὸ τοῦτο ἢ καὶ τὸ ἓξ σοφῶν, Ἐγγύη· πάρα δ' ἄτη.
352. Πῶς κέ σ' ἐγὼ δέοιμι.] Εὐλαβοίμην, καὶ λαμβάνοιμι, ὡς, Δῆσεις τόν γε σύσσιτον· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος. πῶς ἂν σ' εὐθύνοιμι; οἱ δὲ, ἐπὶ τὸ δῆσαι * καὶ δεσμεῦσαι. ὁρᾷς, φησὶν ὁ λόγος, ἀρνεῖται δὲ, ὃ δύναμαί σε δῆσαι, ὁ δὲ ἰσχυρίζεται ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς γίνεται. εἰ δὲ ὁ Ἄρης ἀποδράσας, φησὶν, οἴχηται φεύγων, πῶς ἂν σε αὖτε ἐκεῖνα δήσαιμι, ὅτε μὴ πάλαι γενόμενον; ἤτοι διὰ τὴν αὐτοῦ ἀδύνειαν, ἢ διὰ τὴν τῶν ἐκεῖνον αἰδῶ. Δέοιμι.] Δεσμεύοιμι, κρατοῖμι, ζητοῖμι.
353. Οἴχοιτο.] Ἀπέλθοι.
355. Χρεὸς.] Ἀσθενῶς τὸ χρέος, τὸ ὄφλημα.
356. Τίσει.] Ἐκτίσω, ἀποδώσω.
359. Ἀνίει.] Ἔλυεν.

NOTÆ.

359. Ὡς εἰπὼν, δεσμῶν ἀνίει) *Aldina*, *Florentina*, *Romana Eustathii* & *Basileensis*, & *Lovaniana*, δεσμῶν omnes legunt, δεσμὸν, *H. Steph.* qui nè alteram *Lectionem* visus videsse; nec enim inter *Varias* habet. *Eustath.* fol. 313. lin. 17. οὐ δεσμῶ λῦσεν, τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἀνιέναι λέγεται, ὡς δηλοῖ τὸ, Δεσμῶν ἀνίει. Δεσμὸν itaque Error Prælii, &c. Εἰπὼν, refertur ad Ἀμφιγυήεις, quod præcellerat, non ad μύθος &c. nisi per χῆμα ἐπὶ τὸ σημαινόμενον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

352. Πῶς) Totum hoc *Scholion*, usque ad δεσμεῦσαι, apud *Etymolog.* M. unde &, pro * καὶ σὺ ἔρασαι, quod nihil huc attinebat, melius lego * καὶ δεσμεῦσαι.

VARIÆ LECTIONES.

352. Πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι) γρ. πῶς ἄν σ' εὐθύνοιμι, *Aristarch.* Vid. *Br. Schol.* & *Etymolog.* M. v. Δέοιμι.
355. Χρεὸς) χρ. χρεὼς, *Eustath.* fol. 313. lin. 37.
359. Δεσμῶν) χρ. δεσμὸν, vid. Not. in *Textum*.

Τὼ δ' ἐπεὶ ὃκ δεσμοῖο λύθεν, κρατερῷ περ ἐόντος,
Αὐτίκ' ἀναΐξαντες, ὁ μὲν Θρήκηνδε βεβήκει,
Ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ἐς Πάφον· ἐνθάδε οἱ τέμενός τε βωμός τε θυήεις·
Ἐνθάδε μιν Χάριτες λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
Ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας·
Ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄκουε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Τέρπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἧσιν ἀκούων, ἠδὲ καὶ ἄλλοι
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
Ἀλκίνοος δ' Ἄλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσεν
Μοῦνὰξ ὀρχήσασθαι, ἐπεὶ σφισιν οὔτις ἔριζεν.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἔλοντο
Πορφυρέην, τὴν σφιν Πόλυβος ποίησε δαίφρων,
Τὴν ἕτερος ῥιπάσκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα,
Ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀερθεὶς,
Ῥηϊδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσὶν οὖδας ἱκέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σφαίρῃ ἀν' ἰθὺν πειρήσαντο,
Ὀρχείσθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ,
Ταρφέ' ἀμειβομένω· κῆροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι,
Ἑσταότες καθ' ἀγῶνα· πολὺς δ' ὑπὸ κόμπος ὀρώρει.
Δὴ τότ' ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε δῖος Ὀδυσσεὺς,

Illi postquam nexu soluti sunt, quantumvis duro,
Statim impetu facto, ille quidem in Thraciam descendit,
Illa verò ad Cyprum pervenit risum-amans Venus,
In Paphum; ubi illi lucus araque odorata.
Hic ergo ipsam Gratiæ lavârunt, & unxerunt oleo
Immortali, ut diis in usu est immortalibus;
Vestes autem induebant desiderabiles, visu suspiciendas.
Hæc utique cantor cantabat inclytus: cæterùm Ulysses
Oblectabatur mente suâ audiens, atque etiam alii
Phæaces longorum-remorum, navibus-inclyti viri.
Alcinous autem Halium & Laodamanta jussit
Solos tripudiare, quoniam cum ipsis nemo contendebat.
Hi igitur postquam pilam pulchram in manibus acceperunt
Purpuream, quam ipsis Polybus fecerat prudens,
Hanc alter jaciebat ad nebulas umbrosas
Flexus retrò, alter autē à terrâ in altū elevatus, vix. in aëre suspensus,
Facilè accipiebat, antequā pedibus in solum veniret:
At postquam pilâ in rectum periculum-fecerunt,
Saltaverunt postea in terrâ almâ,
Frequentèr alternantes; juvenes autem applaudebant alii,
Stantes in certamine: multúsque strepitus ortus est.
Jam tunc Alcinoum alloquutus est nobilis Ulysses,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

361. Ἀναΐξαντ.] Ἀνορμήσαντες.
362. Φιλομμειδὴς.] Φιλόγελως, ἱλαρά.
363. Πάφον.] Πόλις Κύπρου. Θυήεις.] Θυμιαμάτων πλήρης.
365. Ἐπενήνοθεν.] Ἐπλῶ, ἐπέκειτο.
366. Ἐπήρατα.] Ἐπίασται, καλά.
369. Δολιχήρετμοι.] Μακρόκωποι.
371. Μοῦνὰξ] Καθ' ἕνα, * ἢ μόνους. Ἐπὶ σφισιν.] Ἐπ' αὐτούς. Ἔριζεν.] Ἐξισοῦτο.
374. Ῥίπτασκε.] Ἔριπτον.
375. Ἰδνωθεὶς.] Καμφθεὶς. Ἀερθεὶς.] Ἐπαρθεὶς.
376. Μεθέλεσκε.] Μεταλάμβανε.
377. Ἀν' ἰθύν.] * Ἔγκειται) τὸ ἄνω, * ἢ ἀνά, καὶ τὸ ἰθύνειν, οἷον ἀνορμῶντες· * ἥλοντο γάρ.
379. Ταρφὲ' ἀμειβομένω.] Πυκνὰς ἀλλήλοις ἐπαλλάττοντες, εἰς ἀλλήλους ἐπαλλαττόμενοι. Ἐπελήκεον.] Ἐπεβοῶντο, ἐπικρότουν τοῖς ποσίν.
380. Ἑσταότες.] Ἱσάμενοι.

N O T Æ.

361. Ἀναΐξαντες) Ità, pro ἀναΐξαντε, quomodò *Eustath.* fol. 314. lin. 11. *Ib.* Ὁ μὲν Θρήκηνδ' ἐβεβήκει. *Ovid.* Art. Am. l. 2. *Mars Creten* occupat, illa *Paphon.* Pro *Creten*, tu *Threcen* lege, hujus loci auctoritate.

N O T Æ I N S C H O L I A.

365. Ἐπενήνοθεν) Præter *Scholia*, consule *Hesych.* *Suidam*, *Etymolog.* M. in v. *Eustath.* fol. 314. lin. 13.
371. Μοῦνὰξ) Καθ' ἕνα, ἢ μόνους. Ità *Aloys.* MS. pro corrupto καθ' ἕνα, * ἢ μόνους.
377. * Ἔγκειται) & * ἥλοντο, pro πεφᾶσι & ἵλαντο, emendo. Voces * ἢ ἀνά, addo &c.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

361. Ἀναΐξαντες) χρ. ἀναΐξαντε, *Br. Schol.* & multæ Editt.
371. Ἐπεὶ σφισι) χρ. ἐπὶ σφισι, *Br. Schol.* *Aldin.* Edit.
377. Ἀν' ἰθὺν) χρ. ἀνιθὺν, *H. Steph.*
380. Κόμπος) χρ. δοῦπος, *H. Steph.*

Ἀλκί-

Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Ἦ μὲν ἀπείλησας βηχάρμονας εἶναι ἀρίστους,
Ἦ δ' ἄρ' ἐτήτυμα τέτυκτο· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Ὡς φάτο· γήθησεν δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
Αἶψα δ' Φαίηκεσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ὁ ξεῖνος μάλα μοι δοκεῖ πεπνυμένῳ εἶναι·
Ἀλλ' ἄγε, οἱ δῶμεν ξεινήϊον, ὡς ἐτεόν περ.
Δώδεκα γὰρ κτ' ἄνδρες ἀριπρεπέες βασιλῆες
Ἀρχοὶ κραίνουσι, τρισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός·
Τῶν οἱ ἕκαστος φᾶρος ἐϋπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα,
Καὶ χρυσοῦ τάλαντον ἀνείκατε πημάνεντα.
Αἶψα δὴ πάντα φέρωμεν ἀολλέες, ὄφρ' ἀνὶ χερσὶ
Ξεῖνος ἔχων, ἐπὶ δόρπον ἴῃ χαίρων ἀνὶ θυμῷ·
Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸν ἀρειαάσθω ἐπέεσι
Καὶ δώρῳ· ἐπεὶ ὄφρα ἔπος καὶ μοῖραν ἔειπεν.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἀνέλυον.
Δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι κήρυκα ἔκαστος.
Τόνδ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε.
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Τοιγὰρ ἐγὼ τ' ξεῖνον ἀρέσσομαι, ὡς σὺ κελεύεις·
Δώσω οἱ τόδ' ἄορ παγχάλκεον, ᾧ ἔπι κώπη

"Alcinoë rex, omnium clarissime populorum,
" Certè pollicitus es tripudiatores esse optimos,
" Protectò manifestè factum est: stupor me habet inspicientem.
Sic dixit, lætata autem est sacra vis Alcinoi;
Statimque Phæacenses amantes-remos alloquutus est,
" Audite, Phæacensium ductores ac principes:
" Hospes mihi valdè videtur prudens esse.
" Verùm agite, ei demus hospitale munus, uti decet:
" Duodecim enim in populo præclari reges
" Principes imperant, tertius decimus autem ego ipse.
" Ex his ei vestem singuli benè-lotam & tunicam,
" Et auri talentum ferre pretiosi.
" Statim verò omnia portemus congregati; ut in manibus
" Hospes tenens ad cænam veniat lætus in animo.
" Euryalus autem illum ipsum conciliet verbis,
" Et dono; quoniam nequaquam, ut decuit, loquutus est.
Sic dixit; omnesque laudaverunt, & jusserunt;
Donaque ut ferret, præmiserunt præconem singuli;
Huic rursus Euryalus respondit, loquutusque est,
" Alcinoë rex, omnium clarissime populorum;
" Tibi equidem hunc hospitem conciliabo, sicut tu jubes;
" Dabo ei hunc ensem totum æreum, cui est manubrium

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

382. Κρεῖον.] Ἄρχον, βασιλεῦον. Ἀριδείκετε.] Ἄγαν ἔκδηλε, ἐπισημοτάτε, σκοπεπίσατε.
383. Ἀπείλησας.] Προτετείνω, ὑπισχνῇ, ἐπαυχήσω, παρὰ τὸ δίδω. Βηχάρμονες.] Ὀρχησταὶ, οἱ ἀφ' ὧν ποδῶν ὀρχούμενοι, ἀπὸ δὲ ἁρμοσμάτων βαίνειν.
384. Ἐτήτυμα τέτυκτο.] Φανερὰ ἦν, ὅτι εἶχεν.
386. Φιληρέτμοισι.] Φιλοκώπαις, ναυκληροῖς.
389. Ὡς ἐπείκεις.] Ὡς σεμνὸς.
391. Κραίνουσι.] Διαπλέουσι, ὑπάρχουσιν.
393. Ἐνείκατε.] Ἀγάγατε, κομίσατε, ἐνέγκατε.
394. Ἀολλέες.] Ὁμοῦ συναχθέντες, ἀθρόα.
395. Δόρπον.] Δεῖπνον. Ἴῃ.] Πορεύοιτο.
396. Ἀρειαάσθω.] Φιλοφρονησάσθω.
399. Πρέσσαν.] Προπέμψαν.
402. Ἀρέσσομαι.] Φιλοφρονήσομαι.
403. Κώπη.] Ἡ λαβή.

N O T Æ.

396. Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸν) *Henricus Stephanus* & *Eustathius*, ὃ αὐτὸν videntur tantùm legisse, *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana*, *Romana* & *Basileensis*, ὃ ἑαυτὸν, quæ ultima Vox si junctim legatur, minimè hìc ferenda; sin disjunctim, veram habes Lectionem, Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸν, geminâ nempe voce pro μιν αὐτὸν, ut δ'. v. 643. Non benè *Isaac. Casaubon.* ἑαυτὸν ex *Eustathio* & aliis Editt. legendum monet, non enim reciprocatur cum *Euryalo*, verùm ad *Ulyssem* refertur, quem illic irritaverat, unde nunc urgetur ab ipso Rege, sibi conciliare & placare.

Variæ Lectiones.

384. Ἦ δ' ἄρ' ἔτυμα) γρ. ταῦτα δ' ἐτήτυμα.
391. Τρισκαιδέκατος) γρ. τρεισκαιδέκατος, *Eustath.* fol. 318. lin. 29.
393. Ἐνείκατε) γρ. ἐνίγκατε.
394. Ἀολλέες) γρ. ἀολλέα, *H. Steph.*
396. Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸν) γρ. Εὐρύαλος ὃ ἑαυτὸν, vid. Not. in *Textum*.
403. Παγχάλκεον) γρ. παγχρύσεον.

Ἀργυρέη, κολεὸν ἢ νεοπρίστῳ ἐλέφαντος
Ἀμφιδεδίνηϑ· πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται.
Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ πάλ ξίφος ἀργυρόηλον,
Καὶ μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Χαῖρε, πάτηρ ὦ ξεῖνε· ἔπος δ' εἴπερ τι βέβακϑ
Δεινὸν, ἄφαρ τὸ φέρουσιν ἀναρπάξασαι ἄελλαι·
Σοὶ ἢ ϑεοὶ ἄλοχόν τ' ἰδέειν, καὶ πατρίδ' ἱκέσθαι,
Δοῖεν· ἐπειδὴ δηϑὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχεις.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Καὶ σὺ, φίλος, μάλα χαῖρε, ϑεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν·
Μηδέ τι τοι ξίφεός γε ποϑὴ μετόπισθε γένοιτο
Τύτϑ, ὃ δή μοι δῶκας ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισι ϑέτο ξίφος ἀργυρόηλον·
Δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρῆεν.
Καὶ τάγ' ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαυοί·
Δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
Μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔϑεσαν ϑείκαλλέα δῶρα.
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
Ἐλϑόντες δ' κάϑιζον ἐν ὑψηλοῖσι ϑρόνοισι·
Δὴ ῥα τότ' Ἀρήτην προσέφη μένος Ἀλκινόοιο,
Δεῦρο, γύναι, φέρε κηλὸν ἀειπρεπέ', ἥτις ἄρίστη·
Ἐν δ' αὐτῇ ϑὲς φᾶρος ἐϋπλυνές, ἠδὲ χιτῶνα·
Ἀμφὶ δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, ϑέρμελε δ' ὕδωρ,
Ὄφρα λοεσσάμενός τε, ἰδὼν τ' εὖ κείμενα πάντα
Δῶρα, τά οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνϑάδ' ἔνεικαν,
Δαιτί τε τέρπηϑ, καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκούσῃ·
Καί οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλεισον ἐμὸν ϑείκαλλες ὀπάσω,

" Argenteum, vaginâque nuper-ſecti eboris
" Circumvoluta eſt, multo autem ei dignus erit.
Sic dicens, in manibus poſuit enſem argenteis-clavis,
Et ipſum alloquens verba pennata dixit,
" Gaude, pater ô hoſpes; verbum verò ſi quod dictum eſt
" Grave, ſtatim illud auferant rapientes turbines.
" Tibi autem dii uxorem videre, & in patriam redire,
" Concedant, quandoquidem diu ab amicis incommoda pateris.
Hunc reſpondens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" Et tu, amice, valdè gaude; dii verò tibi felicia dent,
" Neque ampliùs tibi enſis deſiderium poſthac fiat
" Hujuſce, quem jam mihi dediſti concilians verbis.
Dixit & circa humeros poſuit enſem argenteis-clavis;
Occiditque ſol, & huic inclyta dona adfuerunt.
Et hæc in domum Alcinoi tulerunt præcones conſpicui.
Suſcipientes autem filii eximii Alcinoi,
Matrem juxta venerandam poſuerunt perpulchra dona.
His itaque præibat ſacra vis Alcinoi;
Venientes verò ſederunt in altis ſoliis:
Tunc utique Areten alloquuta eſt vis Alcinoi,
" Agè, mulier, fer arcam pulchram, quæ optima;
" Inque eâ impone veſtem benè lotam & tunicam.
" Et pro eo ſuper ignem lebetem calfacite, fervefaciteque aquam;
" Ut lotuſque, & videns benè poſita omnia
" Dona, quæ ei Phæaces eximii huc tulerunt,
" Et convivio oblectetur, & cantilenæ carmen audiens.
" Atque ei ego hoc poculum meum pulchrum præbebo.

ΣΧΟΛΙΑ.

404. Κολεόν.] Ἡ ξιφοθήκη.
405. Ἀμφιδεδίνηϑ.] Κύκλῳ ϑέλκειϑ.
408. Βέβακται.] Πεφλυάρηϑ. Ἔνϑεν καὶ βαύξ, ὁ ῥεμβώδης, παρὰ τὸ βαΐζειν.
413. Ὄλβια.] Ὄλβον, εὐδαιμονίαν, πλοῦτον.
414. Ποϑή.] Ἐπιζήτησις.
417. Δύσετο.] Ἔδυ.
424. Δεῦρο.] Ἀντὶ ϑ, ἄγα. Κηλόν.] Κιβώτιον. Ἀειπρεπία.] Ἄγαν εὐπρεπῆ.
426. Ἰήνατε.] Θερμάνατε, χλιάνατε.
430. Ὀπάσω.] Δώσω, παρέχω.

NOTÆ.

424. Κηλὸν ἀειπρεπέ', ἥ τις ἀρίστη) Hinc patet Vulgarium *Lexicorum* Error, quibus ὁ κηλὸς, cùm tamen & hìc, & ῥ'. v. 68. & φ'. v. 51. & 52. & *Iliad.* π'. v. 221. & 222. Fœmininum eſſe appareat.

VARIÆ LECTIONES.

408. Πατὴρ) γρ. πάτερ, ut ſæpè aliàs. Mallem, χαῖρε, πατὴρ ὁ ξεῖνϑ, &c. *Ibid.* Βέβακται) γρ. λελεκται, *Plutarch.* Vid. *Duport.* Gnomolog. *Homeric.* in hunc locum.
417. Δύσετϑ) γρ. δύσατϑ, vid. ad π'. v. 289.

Χρύσεον,

Χρύσεον, ὄφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα
Σπένδῃ σοὶ μεγάρῳ Διί τ', ἄλλοισίν τε θεοῖσιν.
"Ως ἔφαθ'· Ἀρήτη δ' ἀμφιπόλοισιν ἔειπεν,
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν ὄτλι τάχιστα.
Αἱ δ' ἠτοιχόον τρίποδ' ἔστασαν ἀμφὶ πυρὶ κηλέῳ·
Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δ' ἔβαλον δαῖον ἐλοῦσαι.
Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
Τοῖσιν δ' ἄρ' Ἀρήτη ξεινῳ θείκελλον ἀγαλλὲς
Ἐξέφερεν θαλάμοιο, σὺν δ' ἐσθῆτα καλὰ καὶ ἄγλαα δῶρα,
Εἵματα, χρυσόν τε, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·
Ἐν δ' αὐτῇ Φάρος θῆκεν, καλόν τε χιτῶνα,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον,
Μήτις τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὁππόταν αὖτε
Εὐδῇσθα γλυκὺν ὕπνον, ἰὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλε
Ποικίλον, ὅν ποτέ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη.
Αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λόεσθαι ἄνωγεν,
Ἐς ῥ' ἀσάμινθον βάντ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἴδε θυμῷ
Θερμὰ λοέτρ'· ἐπεὶ ὅπ κομιζόμενός γ' ἐθάμιζεν,
Ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἠϋκόμοιο·

" Aureum; ut mei memor diebus omnibus
" Libet domi *suæ* Jovique, aliisque Diis.
Sic, ait; Arete autem ancillis loquuta est,
Ut circa ignem locent lebetem magnum quam celerrime.
Hæ itaque lavacralem lebetem locârunt ad ignem ardentem;
Aquam vero infuderunt, subtusque ligna accendebant congesta:
Alvum quidem tripodis ignis circumdedit, calefiebat autem aqua.
Interea Arete hospiti pulchram cistam
Extulit è thalamo, imposuit verò pulchra dona,
Vestem, aurumque, quæ ei Phæaces dederant.
Inque ea indusium imposuit, pulchramque *tunicam*,
Et ipsum alloquuta verba volatilia dixit,
" Ipse nunc vide de operculo, statim verò vinculum circumliga,
" Nè quis tibi in itinere damnum afferat, cùm forte
" Dormieris dulcem somnum, profectus in navi nigrâ.
Cæterum postquam hoc audivit prudens divus Ulysses,
Statim aptavit operculum, celeriterque vinculum ligavit
Varium, quod olim illum docuerat ingenio veneranda Circe.
E vestigio autem ipsum ancillarum moderatrix lavari jussit,
In lavacrum ubi confendisset; ille verò libenter vidit animo
Calida lavacra; quoniam neutiquam curatus frequentaret *talia*,
Ex quo reliquit domum Calypsûs pulchricomæ:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

435. Λοετροχόον.] Εἰς ὃν τὸ λουτρὸν χεῖται. Κηλέῳ.] Καυσιμῷ.
436. Δαῖον.] Διάπυρον.
437. Γάστρην.] Τὸ χώρημα, ἢ ἡ πυθμήν.
443. Ἴηλον.] Ἐπίβαλε.
444. Καθ' ὁδόν.] Κατὰ πλοῦν.
445. Εὐδήσθα.] Καθεύδεις.
447. Ἐπήρτυεν.] Ἐφήρμοζεν. Ἴηλε.] Ἐπίβαλεν.
448. Δέδαεν.] Ἐδίδαξεν, ἀφ' οὗ τὸ, τοὺς ἰταύρους αὐτῷ λῦσαι τὸν ἐν ἀσκῷ δεσμόν.
449. Αὐτόδιον.] Παραχρῆμα, ἐξ αὐτοῦ ὁδοῦ, ἐπὶ ἀλλαχοῦ πῦ χωρεῖν ἔνθα. ἢ Αὐτοδίως, σχεδὸν ἀλλαχοῦ πορεύθηναι, μὴ τὸ δῶμα τῶν κίβωτον ἐν Ὀδυσσεύς.
450. Ἀσάμινθον.] Πύελον, ἀπὸ ἐν μιτύθειν τῶν ἄσιν ἐν σώματος Ἀσπασίως.] Ἐπιθυμητῶς.
451. Κομιζόμενός γ' ἐθάμιζεν.] Οὐδὲ ἔλως ἐχορεμοῦσιν, εἰδὲ ἐπιμελείας ἠξιοῦτο.
452. Ἐπειδή.] Ἀφ' ἑ δή.

N O T Æ.

436. Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν) Olim in omnibus Exemplaribus, hoc in loco, ἴχθυαν· verùm in ἴχεαν emendandum censui, quod ità in omnibus legatur, *Iliad.* σ'. v. 347. *Isaac. Casaubon.* χύαν, ex *Eustathio* legendum monet, fol. 320. lin. 36.

452. Ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς) Versus ἀκέφαλος, μικροκέφαλος, βραχυκέφαλος. *Iambus* enim pro *Spondæo*, in principio, Vid. *Athenæ.* l. 14. c. 8. fol. 632. & quæ Nos ad *Iliad.* ψ'. v. 2.

VARIÆ LECTIONES.

435. Ἔστασαν) γρ. ἵστασαν, *H. Steph.*
436. Ἔχεαν) γρ. ἴχευαν, χύαν, vid. N. in *Textum.*
449. Αὐτόδιοι) γρ. αὐτοῖος, *Br. Schol.*
451. Κομιζόμενός γ' ἐθάμιζεν) γρ. κομιζόμενός γε θάμιζεν, ut infrà, v. 481.

Τόφεα

Τόφρα δέ οἱ κομιδή γε, θεῷ ὡς, ἔμπεδος ἦεν.
Τόνδ' ἐπεὶ δὴ δμωαὶ λῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
Ἐκ ῥ' ἀσαμίνθου βὰς ἄνδρας μὴ οἰνοποτῆρας
Ἤιε. Ναυσικάα δ', θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο·
Θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα σὺν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσα,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Χαῖρε, ξεῖν', ἵνα καί ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
Μνήσῃ ἐμεῖο, ὅτι μοὶ πρώτῃ ζωάγρι' ὀφέλλεις.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ναυσικάα, θύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
Οὕτω νῦν Ζεὺς θείη ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
Οἶκάδε τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
Τῷ κέν τοι κἀκεῖθι, θεῷ ὡς, εὐχετοώμην
Αἰεὶ ἤματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβίωσαο, κούρη.
Ἦ ῥα, καὶ ἐς θρόνον ἷζε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Οἱ δ' ἤδη μοίρας τ' ἔνεμον, κερόωντό τε οἶνον.
Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν, ἄγων ἐρίηρα ἀοιδόν,
Δημόδοκον, λαοῖσι τετιμένον· εἷσε δ' ἄρ' αὐτὸν
Μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
Δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Νώτου ἀποταμών· ἐπὶ δ' πλεῖον ἐλέλειπτο
Ἀργιόδοντος ὑός, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφή,
Κῆρυξ, τῇ δὴ τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγῃσι,
Δημοδόκῳ, καί μιν προσπτύξομαι, ἀχνύμενός περ.
Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ

Tunc enim ei curatio, tanquam deo, perpetua erat.
Hunc poſtquam ancillæ lavârunt & unxerunt oleo,
Circaque ipſum chlænam pulchram jecerunt atque tunicam,
Ex labro egreſſus viros ad vini-potatores
Ibat. Nauſicaa verò, à diis pulchritudinem habens,
Stetit juxta portam tecti pulchrè fabricati;
Admiratique eſt Ulyſſem oculis aſpiciens,
Et ipſum alloquuta verba alata dicebat,
" Salve, hoſpes, ut etiam olim, cùm eris in patriâ terrâ,
" Memineris mei, quòd mihi vitæ *conſervatæ* mercedem debes.
Hanc reſpondens alloquutus eſt ſolers Ulyſſes,
" Nauſicaa, filia magnanimi Alcinoi,
" Sic nunc Jupiter ratum-faciat valde-ſonans maritus Junonis,
" Domum ut veniam, & reditûs diem videam:
" Idcirco tibi etiam illic, velut deo, vota faciam
" Semper diebus omnibus: tu enim me ſervâſti, puella.
Dixit, & in thronum ſedit juxta Alcinoum regem.
Hi verò jam partes dividebant, miſcebantque vinum.
Præco, que prope venit ducens amabilem cantorem,
Demodocum, populo venerandum; collocavitque ipſum
In medio convivantium, ad columnam longam firmando *eum*.
Jam tum præconem alloquutus eſt ſagax Ulyſſes,
A tergo proſcindens; multum enim ſupererat
Albidentis ſuis, multaque erat circum pinguedo,
" Præco, en! hanc præbe carnem, ut comedat,
" Demodoco, & *dic*, ut ipſum complectar, tametſi triſtis:
" Omnibus enim hominibus terreſtribus Poetæ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

453. Κομιδή.] Ἐπιμέλεια.
456. Οἰνοποτῆρας.] Τοὺς εὐμεγεθεῖς.
458. Σταθμόν.] Παραστάδα. Τέγεος.] Ἤτοι δ' μελαθρῳ, οἴκῳ.
462. Ζωάγρια.] Τὰ ὑπὲρ τῆς ζωῆς ὀφειλόμενα. Ὀφέλλεις.] Ὀφείλεις, χρεωστεῖς.
467. Τῷ κέν τοι.] Διὸ ἂν σοι. Εὐχετοώμην.] Εὐχοίμην.
468. Ἐβιώσαο.] Τὸ ζῆν παρεσκεύασας, ἔσωσας.
470. Μοίρας.] Μερίδας. Ἔνεμον.] Ἐμέριζον.
472. * Τετιμένον.] Ἔντιμον, μεγαρόν.
475. Περθομένου.] Ἀφελών.
476. Θαλερή.] Θάλλουσα. Ἀλοιφή.] Πιμελή, λίπος.
477. Τῇ.] Δίξαι, λάβε.
478. Περσπτύξομαι.] Φιλοφρονήσομαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

472. *Τετιμένον) Hoc *Scholion* ità ad *Textum* conformo: quod hactenùs malè huc intruſerat, in ſuum locum repono, nempe ad v. 303.

VARIÆ LECTIONES.

462. Μνήσῃ) γρ. μνήσκῃ, *H. Steph.* *Ibid.* Ἐμεῖο) γρ. ἐμεῦ. 464. Θύγατερ) γρ. θυγάτηρ, *H. Steph.*

Τιμῆς

Τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὕνεκ' ἄρα σφέας
Οἶμας Μοῦσ' ἐδίδαξε· φίλησε δ' ἀοιδοὺς.
Ὡς ἄρ' ἔφη· κῆρυξ δ' ἐφέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
Ἡρωϊ Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Δημόδοκ', ἔξοχα δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων,
Ἦ σέ γε Μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς, ἢ σέγ' Ἀπόλλων·
Λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον ἀείδεις,
Ὅσσ' ἔρξαν τ', ἔπαθόν τε, καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί·
Ὡς τέ που ἢ αὐτὸς παρεὼν, ἢ ἄλλου ἀκούσας.
Ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι, καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον
Δουρατέην, τὴν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ,
Ἣν ποθ' ἐς ἀκρόπολιν, δόλον, ἤγαγε δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἀνδράσ' ἐμπλήσας, οἳ Ἴλιον ἐξαλάπαξαν.
Αἴκεν δή μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
Αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν,
Ὡς ἄρα τοὶ φόφρων θεὸς ὤπασε θέσπιν ἀοιδήν.
Ὡς φάθ'· ὁ δ' ὁρμηθεὶς θεῦ ἤρχετο, φαῖνε δ' ἀοιδήν,
Ἔνθεν ἑλών, ὡς οἱ μὲν εὐσταλέες ἐπὶ νηῶν

" Honore digni ſunt, & reverentiâ; eò quòd ipſos
" Cantum Muſa docuit, amatque genus cantorum.
Sic ait; præcoque ferens in manibus poſuit
Heroi Demodoco: ille autem ſuſcepit, gaudebatque animo.
Hi itaque ad fercula apparata propoſita manus extenderunt.
Cæterum poſtquam potûs & cibi appetitum poſuerunt;
Jam tum Demodocum alloquutus eſt conſilio-valens Ulyſſes,
" Demodoce, longè te ſupra mortales laudo omnes,
" Sive te Muſa docuerit, Jovis filia, ſive Apollo:
" Valde enim ornatè Græcorum fatum canis,
" Quanta fecerint, paſſique ſint, & quanta laborârint Græci:
" Tanquam alicubi vel ipſe præſens fueris, vel ab alio audieris.
" Verùm progredere, & Equi apparatum canta
" Lignei, quem Epeus fecit auxilio Palladis;
" Quem quondam in arcem, Strategema, duxit divus Ulyſſes,
" Viris ubi impleviſſet, qui Ilium everterunt:
„ Siquidem enim mihi hæc elegantèr enarraveris,
„ Tum ego omnibus pronunciabo hominibus,
„ Quòd certè tibi benignus deus præbuit divinam cantilenam:
Sic ait, at ille concitatus à deo cœpit, apparabatque cantilenam,
Inde exorſus, quo pacto illi quidem bene-tabulatis navibus

ΣΧΟΛΙΑ.

480. Ἔμμοροι.] Μέτοχοι.
481. Οἶμας.] Ὠιδάς.
486. Πολύμητις.] Πολύβουλος, συνετός.
487. Αἰνίζομαι.] Θαυμάζω ἢ ἐπαινῶ.
489. Καθ' κόσμον.] Καθ' τάξιν. Οἶτον.] Μόρον, θάνατον.
490. Ἔρξαν.] Ἔπραξαν. Ἐμόγησαν.] Ἐκακοπάθησαν.
492. Κόσμον.] Καταστολήν.
493. Δουρατέην.] Ξυλίνην ἵππον. Ἐπειός.] Ὁ τῶν Ἑλλήνων τέκτων. Ὁνομαὶ ἐπὶ κύριον. Ἐποίησεν.] Ἐδίδαξεν.
495. Ἐμπλήσας.] Πληρώσας. Ἐξαλάπαξαν.] Ἐπόρθησαν παντελῶς.
496. Καταλέξῃς.] Ἔκαστα εἴπῃς.
498. Ὤπασεν.] Παρέσχεν, ἔδωκεν.
499. Φαῖνε.] Ἐδείκνυεν.
500. Ἔνθεν ἑλών.] Ἐντεῦθεν ὁρξάμενος.

NOTÆ.

483. Ἡρωϊ Δημοδόκῳ) Vid. ad ζ'. v. 303. N. in *Text.*

488. Ἦ σέ γε Μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς) Sive te *Jovis* & *Monetas* filia docuit, *Livius Andronicus.*

492. Ἵππου κόσμον ἄεισε) Brevitèr hìc attingit Poeta *Equi Lignei* hiſtoriam, ut & δ'. v. 272. Ἵππῳ ἔνι ξεστῇ, & λ'. v. 522. Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάμε Ἐπειός. Verùm poſt *Quintum Calaberum*, *Virgilius* hanc Fabulam graphicè depingit, *Æn.* l. 2. à v. 16. *Inſtar* Montis, Equum, *&c.* Confer *Simmia Rhodii* Securim; *Pauſania* Corinthiaca; *Tryphiodori* Ἄλωσιν, ubi de *Epéo*, & Equo, illius fabricâ.

493. Τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ) En! inſigne Παρεγκλίσεως exemplum, quale ſuprà, v. 481. φίλησε δ' φῦλον ἀοιδῶν. De quâ re *Euſtathius* plus ſemel, & in hunc locum, fol. 322. lin. 42.

VARIÆ LECTIONES.

481. Ἐδίδαξε· φίλησε) χρ. ἐδίδαξ'· ἐφίλησε, ut ſuprà, v. 451.

483. Ἡρωϊ) γρ. ἥρῳ, *Romana Euſtathii*, Edit. Vid. Not. in *Textum.*

Βάντες

Βάντες ἀπέπλειον, πῦρ ὀρῶρι κλισίηνσι βαλόντες,
Ἀργεῖοι· τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
Εἵατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ, κεκαλυμμένοι ἵππῳ·
Αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
Ὡς ὁ μὲν εἰστήκει· τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον,
Ἥμενοι ἀμφ' αὐτόν· πρίχα δὲ σφισιν ἤνδανε βουλὴ,
Ἠὲ διαμπῆξαι κοῖλον δόρυ νηλέϊ χαλκῷ,
Ἦ κε κατὰ πεδίον βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρας,
Ἦ ἐάαν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτήριον εἶναι,
Τῇ περ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν.
Αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ
Δουράτεον μέγαν ἵππον, ὅθ' εἵατο πάντες ἄριστοι
Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
Ἤισδεν δ', ὡς ἄστυ διέπραθον υἷες Ἀχαιῶν,
Ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπεφορημένοι.
Ἄλλον δ' ἄλλῃ ἄεισε πόλιν κερδαίζεμεν αἰπήν·
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δώματα Δηϊφόβοιο
Βήμεναι, ἠύτ' Ἄρηα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ.
Κεῖθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα
Νικῆσαι καὶ ἔπειτα, μεγάθυμον Ἀθηναίην.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Τήκετο· δάκρυ δ' ἔδυνε κατὰ βλεφάροισι παρειάς.
Ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
Ὅς τε ἑῆς πρόθεν πόλιος λαῶν τε πέσῃσιν,
Ἀστεϊ καὶ τεκέεσσιν ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ·
Ἣ μὲν τ' θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντ' ἐσιδοῦσα,

Conſcenſis enavigârunt, igne in tentoria injecto,
Græci: alii verò jam inclytum apud Ulyſſem
Sedebant in Trojanorum concilio, obtecti Equo:
Ipſi enim eum Trojani in arcem protraxerant.
Sic ille quidem *in arce* conſtitit: illi autem incerta multa proterebant,
Sedentes circa ipſum: tritariam enim ipſis placuit conſilium,
Aut perſcindere cavum lignum ſævo ferro,
Aut de rupe dejicere protractum in ſummitatem,
Aut ſinere ingens Donarium deorum placamentum eſſe:
Quâ utique ſententiâ etiam poſtea, ut fieret, futurum erat.
Fatale enim erat, ut perirent, poſtquam urbs intra ſe receperat
Ligneum ingentem Equum, ubi ſedebant omnes optimates
Græcorum, Trojanis cædem & mortem afferentes.
Cecinit etiam, ut urbem depopulati ſunt filii Græcorum,
Ex Equo effuſi, cavis inſidiis relictis:
Aliumque aliàs cecinit urbem depopulatum eſſe excelſam;
Cæterùm Ulyſſem ad domum Deiphobi
Conſcendiſſe, tanquam Martem, cum eximio Menelao.
Illic jam graviſſimum bellum dicebat autem
Viciſſe etiam continuò, per magnanimam Palladem.
Hæc certè cantor cecinit eximius: cæterùm Ulyſſes
Tabeſcebat, lacrymaque irrigabat ſub palpebris genas.
Ut fœmina flet dilectum virum circumvoluta,
Qui ſuam ante urbem populumque ceciderit,
Urbi & liberis vindicans ſævum fatum:
Hæc quidem illum morientem & adhuc palpitantem conſpicata,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

503. Κεκαλυμμένοι.] Περικεκλεισμένοι.
504. Ἐρύσαντο.] Εἵλκυσαν.
506. Τρίχα.] Τριχῶς. Σφίσιν.] Ἀντὶ Ϝοῦ αὐτοῖς.
507. Διατμῆξαι.] Διατεμεῖν. Κοῖλον δόρυ.] Τὸν θάρσιον ἵππον.
508. Ἐρύσαντες.] Ἑλκύσαντες.
509. Ἄγαλμα.] Πᾶν, ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. Θελκτήριον.] Ἱλαστήριον.
512. Εἵατο.] Ἐκαθέζοντο.
514. Διέπραθον.] Διεπόρθησαν.
515. Ἱππόθεν.] Ἐκ τοῦ ἵππου. Ἐκχύμενοι.] Ἀθρόως ἐξελθόντες.
516. Κερδαίζεμεν.] Διαφθείρειν.
517. Προτὶ δώματα Δηϊφόβοιο.] Ἐκ τούτου οἱ μεταφυέστεροι τῶν Ἑλλήνων καὶ Δηϊφόβῳ γήμασθαι λέγουσιν.
522. Ἔδυνε.] Ἔβρεχεν.
524. Ἧς.] Τῆς ἑαυτῆς.

Ν Ο Τ Æ.

507. Κοῖλον δόρυ) *Virgil.* Æn. l. 2. v. 39. — cavo ſe robore promunt.

Vᴀʀɪæ Lᴇᴄᴛɪᴏɴᴇs.

524. Προθέν πόλιος) γρ. ἐκπαρόιθε πόλιος. *H. Steph.* ut συνίζ.) πόλιος, διευκλάβως.

Ἀμφ'

Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύῃ· οἱ δέ τ' ὄπιθεν
Κόπτοντες δύρεσι μεθάρσιον, ἠδὲ καὶ ὤμους,
Εἴρεσον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζύν·
Τῆσδ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί·
Ὡς Ὀδυσεὺς ἐλεφὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.
Ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δὲ μιν οἶος ἐπεφράσατ', ἠδ' ὀνόησεν,
Ἥμενος ἄγχ' αὐτῷ, βαρὺ ἤχοντα γενάχοντα ἄκουσεν·
Αἶψα ἢ Φαίηκεσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Δημόδοκος δ' ἤδη κεχαλάτω φόρμιγγα λίγειαν·
Οὐ γάρ πως πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' ἀείδει.
Ἐξ οὗ δορπέομέν τε, καὶ ὤρορε δῖος ἀοιδός,
Ἐκ τοῦδ' ὕπνου παύσατ' ὀϊζυροῖο γόοιο
Ὁ ξεῖνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν·
Ἀλλ' ἄγε, ὁ μὲν κεχαλάτω, ἵν' ὁμῶς τερπώμεθα πάντες,
Ξεινοδόκοι καὶ ξεῖνος· ἐπεὶ πολὺ κάλλιον ὕπνου.
Εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται,
Πομπή καὶ φίλα δῶρα, τά οἱ δίδομεν φιλέοντες.
Ἀνὴρ καὶ γνήτης ξεινός θ' ἱκέτης τε τέτυκται
Ἀνέρι, ὅστ' ὀλίγον περ ὀπιφαύσκῃ πραπίδεσσι.
Τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν,
Ὅ, τι κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστιν.
Εἰπὲ δ' ὄνομ', ὅ, τι σε κεῖθι κάλεον μήτηρ τε, πατήρ τε,
Ἄλλοι θ', οἵ κ' ἄστυ, καὶ οἱ περιναιετάουσιν·
Οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμος ἔπλετ' ἀνθρώπων,

Super illum fusa stridulè ululat; illi vero è retrò
Cædentes haltis tergum, atque etiam humeros,
Servitutem inducunt, laboremque sustinendum & calamitatem;
Hujus miserabilissimo dolore tabescunt genæ:
Sic Ulysses miserabiles sub palpebris lacrymas stillabat.
Tunc alios quidem omnes latuit lacrymas fundens:
Alcinous autem ipsum solus considerabit atque observavit,
Sedens propè ipsum, vehementerque ingemiscentem audivit,
Statim igitur Phæacibus navigandi peritis dicebat:
" Audite, Phæacum principes, atque consiliarii,
" Demodocus jam cohibeat citharam sonoram;
" Non enim fortassis omnibus gratificans hæc cantat.
" Ex quo cœnavimúsque, & cœpit divinus cantor,
" Ex hoc nunquam cessavit ab ærumnoso luctu
" Hic hospes; valdè aliundè ipsum dolor mente circumdedit.
" Sed agè, ille quidem cesset, ut simul oblectemur omnes,
" Hospitio-suscipientes hospesque: quoniam multò honestius est *ita fieri*.
" Nam ob hospitem hæc venerandum parata sunt,
" Celebritas & amica dona, quæ illi dedimus amantes.
" Instar fratris & hospes & supplex est factus
" Viro, qui etiam vel paululum attingit mente.
" Ideoque nunc ne tu cela ingenio vafro,
" Quodcunque interrogavero; dicere etenim te melius est:
" Dic nomen, quo te illic vocabant materque, paterque,
" Aliique, qui in urbe tuâ, & qui circum vos habitabant vic ni;
" Non enim quisquam omninò absque nomine est hominum,

ΣΧΟΛΙΑ.

527. Χυμένη.] Περιχυθεῖσα, περιπλακεῖσα. Λίγα.] Ὀξέως, ἠδέως. Κωκύῃ.] Θρηνεῖ.

529. Εἰρεσον.] Αἰχμαλωσίαν, δουλείαν τὴν ἐπὶ τοῖς ἔργοις καὶ ἀναπίπλασθαι κατ' ὀρχὴν παρὰ τὸ ἐρᾶν μὴ ἀλαθοῦς εἶρεσιν καὶ λύγειν τὰς ὀλένας.

531. Ἐλεεινόν.] Ἐλεεινῶς, οἰκτρῶς.

537. Σχεθέτω.] Ἐπίσχῃ, παυσάσθω.

539. Δορπέομεν.] Δειπνοῦμεν.

546. Ἀνὴρ καὶ γνήτης.] Ἴσως ἀδελφός.

547. Ἐπιφαύσκῃ πραπίδεσσιν.] Ἅπλετον ταῖς φρεσὶν, ὅ ἐστι, φρόνιμός ἐστι.

548. Νοήμασιν.] Ἐννοίαις. Κερδαλέοισι.] Πανούργοις.

549. Εἴρωμαι.] Ἐρωτήσω. Φάσθαι.] Εἰπεῖν.

NOTÆ.

550. Κάλεον) Τελευτάσας *scribendum*, at συλλάβας legendum, quasi κάλεον, ut mox de voce πόλιας, notandum, v. 560.

VARIÆ LECTIONES.

539. Δῖος) γρ. θεῖος, *H. Steph.*

550. Κάλεον) γρ. καλέσσι, ut suprà, v. 524.

Οὐ κακὸς, οὐδὲ μὴν ἐσθλὸς, ἐπὶ τὰ πρῶτα γένηται,
Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεί κε τέκωσι τοκῆες.
Εἰπὲ δέ μοι καὶ γαῖάν τε τεὴν, δῆμόν τε, πόλιν τε·
Ὄφρα σὲ τῇ πέμπωσι πλοησκόμῳ φρεσὶ νῆες.
Οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
Οὐδέ τι πηδάλιά ἐστι, τά τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·
Ἀλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.
Καὶ πάντων ἴασι πόλιας καὶ πίονας ἀγροὺς
Ἀνθρώπων· καὶ λαῖτμα τάχιστ' ἁλὸς ἐκπερόωσιν,
Ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμέναι· οὐδέ ποτέ σφιν
Οὔτε τι πημανθῆναι ἔπι δέος, οὐδ' ὀλέσθαι.
Ἀλλὰ τάδ' ὣς ποτε πατρὸς ἐγὼν εἰπόντος ἄκουσα
Ναυσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
Ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονες εἰμὲν ἁπάντων·
Φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐπ' ἠεροειδέϊ πόντῳ
Ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἧμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
Ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν,
Ἢ κ' ἀτέλεστ' εἴη, ὡς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ὅππη ἀπεπλάγχθης τε, καὶ ἅς τινας ἵκεο χώρας
Ἀνθρώπων· αὐτούς τε, πόλεις τ' εὖ ναιετάουσας.
Ἦ μὲν ὅσοι χαλεποί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι·

" Neque ignavus, neque eximius, poſtquam primùm natus ſit;
" Sed omnibus in ponuntur, ſimulatque genuerint parentes.
" Dic etiam mihi terramque tuam, populumque, urbemque,
" Ut te illuc mittant conjectantes quaſi animo naves.
" Non enim Phæacibus gubernatores ſunt,
" Neque ullo pacto gubernacula ſunt, quæ aliæ naves habent:
" Sed ipſæ ſciunt propoſitum & mentem virorum:
" Et omnium ſciunt urbes & pingues agros
" Hominum: & undas celerrimè maris tranant,
" Caligine & nebulis obtectæ: neque unquam ipſis
" Neque damnum-patiendi ſubeſt metus, multò minùs pereundi.
" Verùm hæc ità quondam patrem ego dicentem audivi
" Nauſithoum, qui narrabat Neptunum ſuccenſere
" Nobis, quod ductores illæſi ſumus omnium.
" Dicebat aliquando Phæacum virorum bene-compactam navem
" Ex deductione redeuntem in obſcuro ponto
" Perditurum eſſe *Neptun.* ingentemque nobis montē urbi circumductūrū.
" Sic dicebat ſenex: ea verò deus vel perfecerit
" Vel imperfecta ſiverit, ut illi placitum eſt in animo,
" Verùm agè mihi dic hoc, & verè enarra,
" Ubinam aberraveris, & ad quamnam perveneris regionem
" Hominum, *enarra* ipſoſque, urbeſque benè-habitatas:
" Sive quot moleſtique & agreſtes, neque juſti,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

556. Τετυσκόμεναι.] Καζεσκαζόμεναι.
559. Ἴσασιν.] Γινώσκουσιν, ἐπίστανται. Νοήμαζα.] Ἐννοίας, βυλάς.
563. Πεκαν θῆναι.] Βλαβῆναι. Ἔπι.] Ἔπεσιν. Δέος.] Φόβος.
565. Ἀχάσασθαι.] Ἄχαρι ὀργισθῆναι.
566. Πομποί.] Οἱ παραπέμποντες. Ἀπήμονες.] Ἀβλαβεῖς.
569. Ῥαισέμεναι.] Διαφθεῖραι. Ἀμφικαλύψειν.] Περικαλύψουσιν.
571. Ἦ κ' ἀτέλεστ' εἴη.] Νῦν, τὸ εἴη. ἀντὶ τοῦ ἔσται· κατὰ δὲ διήγησιν ἡδονῆς, ἢ ὡς ἐρήσεως ἐπιλέγεται. Ἀλλὰ πῶς ὁ Ὀδυσσεὺς ταῦτα ἀκούσας, τῷ Ποσειδῶνι μενοῦν ὀργήν; ἢ ἠθέλησε τὸ ἀληθῆ εἰπεῖν.
573. Ἀπεπλάγχθης.] Ἀπεπλανήθης.
574. Εὖ ναιετάουσας.] Καλῶς οἰκουμένας.

Ν Ο Τ Æ.

560. Πόλιας) Ut πόλεις *legendum*, vid. ad v. 550.
569. Ἧμιν) *Circumflexus* ob *Metrum*, ab *Ultimâ* Syllabâ, ad *Primam* retrahendus, ut oſtendo ad *Anacreon.* v. 903. 915, &c. Vid. *Euſtathium.*
571. Ἦ κ' ἀτέλεστ' εἴῃ) Si, ut *Brevia Scholia*, pro ἔσται ponatur, ſcribendum omninò εἴῃ, ab εἶμι *Ionicè*, pro εἰμί, & hæc *Lectio* Syntaxi magis favere videtur, ut reſpondeat τῷ πλέοντι· quàm εἴη. ab εἰμὶ, *ſum*; quod Pauci viderunt.

Ν Ο Τ Æ IN SCHOLIA.

571. Ἦ κ' ἀτέλεστ' εἴῃ) Vid. in Not. ad *Textum.*

Vari æ Lectiones.

571. Εἴη) γρ. εἴῃ, vid. Not. in *Textum.*

Οἵτε

Οἵτε Φιλόξεινοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
Εἰπὲ δ', ὅ, τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῷ,
Ἀργείων, Δαναῶν, ἠδ' Ἰλίου οἶτον ἀκούων.
Τὸν δὲ θεοὶ μὲν τεῦξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
Ἀνθρώποις, ἵνα ᾖσι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή.
Ἦ τίς τοι καὶ πηὸς ἀπώλετο Ἰλιόθι πρὸ,
Ἐσθλὸς ἐὼν γαμβρὸς, ἢ πενθερὸς, οἵ τε μάλιστα
Κήδιοι τελέθουσι, μετ' αἶμά τε, καὶ γένος αὐτῶν;
Ἦ τίς που καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδὼς
Ἐσθλός· ἐπεὶ καὶ μετὰ πατρὸς πάντοσε γίνετ', ὅς κεν, ἑταῖρος ἐὼν, πεπνυμένα εἰδῇ.

" Quique hospitales, & quibus mens est deo placens :
' Dic item, quidnam fleveris & luxeris intra animum,
" Argivorum, Græcorum, atque Ilii fatum audiens.
" Hoc autem dii quidem fecerunt, destinâruntque excidium
" Hominibus, ut sit & posteris cantilena *& exemplum.*
" Nunquis tibi cognatus periit ante Ilium,
" Qui eximius erat gener, aut socer, quales potissimùm
" Curæ sunt, post sanguinem & genus nostrum ?
" An aliquis fortasse socius vir grata sciens
" Eximius ? Quoniam non sanè fratre inferior
" Est, qui, cùm sit socius, prudentia scierit.

Σχολια.

576. Θευδής.] Θεοειδὴς, ἢ θεοῖς ἀρέσκων.
577. Ὀδύρεαι.] Θρηνεῖς, κλαίεις.
579. Τεῦξαν.] Ἐποίησαν.
580. Ἐσσομένοισιν.] Μεθ' ὑμᾶς ἐσομένοις.
581. Πηός.] Συγγενὴς, κατ' ἐπιγαμίαν, ἢ πεῖραθεν συγγενής.
583. Κήδιοι.] Λόγω, καὶ φερνῆδος ἄξιοι, συγγενικῶς. Τελέθουσι.] Γίνονται.
586. Εἰδῇ.] Γινώσκῃ.

Variæ Lectiones.

579. Ἐπεκλώσαντο δ') γρ. ἐπεκλώσατο τ'.
580. Ἀνθρώποις, ἵνα ᾖσι) γρ. ἀνθρώποισιν ἅπασι, H. Steph.
583. Αὐτῶν) γρ. αὐδρῶν, H. Steph.
584. Ἦ τίς που) γρ. ἤ που τὶς, H. Steph.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ι'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ι.

Ἀρχὴ τῆ Ὀδυσσείας διηγημάτων, ἐν οἷς φησὶ πεπολεμηκέναι τοῖς Κίκωσι, καὶ ἐκεῖθεν τοὺς Λωτοφάγους παραγενέσθαι, καὶ ἐκεῖθεν τὸ Κύκλωπος Πολύφημον παρελθεῖν· καὶ τοῦτον φαγόντα ἐξ ἧδη ἑταίρους ἀπολωλεκέναι.

Ἐπιγραφαί.

Τὰ περὶ Κίκωνας, καὶ Λωτοφάγους, καὶ Κύκλωπας.

Ἄλλως.

Κυκλωπεία.

Ἄλλως.

Λωτοφάγων, Κικόνων, σὺν Κυκλώπεσσιν, Ἰῶπος. Ll 1 B. IX.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Ἦτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
Τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστί, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν·
Οὐ γάρ ἔγωγέ πῃ φημὶ τέλος χαριέστερον εἶναι,
Ἢ ὅταν δὴ φρεσὶν ἦσι κατὰ δῆμον ἅπαντα,
Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ,

Hunc excipiens alloquutus est versutus Ulysses,
" Alcinoë imperator, omnium eminentissime populorum,
" Certe hoc jucundum est, audire cantorem
" Talem, qualis hic est diis assimilis voce:
" Non enim ego quippiam puto tandem elegantius esse,
" Quàm quotes lætitia quidem detineat populum universum,
" Convivantesque per domum audiant cantorem,

Σχολια.

5. Οὐ γὰρ ἔγωγέ πῃ φημί.] Ταῦτα ἁρμοζόμενος τῷ καιρῷ λέγει, ἐπεὶ δὲ παντὸς ἦν βίου τέλος εἰρηκὼς τὸν ἡδονῶν, ἀκολουθεῖν πάλιν. 6. Εὐφροσύνη.] Θυμηδία. 7. Ἀκουάζωνται.] Ἀκροῶνται. Ἔνιοι, ἀκουάζονται.

Notæ.

V. 3. Ἦτοι μὲν τόδε καλὸν) Felicitatem Populi sub benigno & pacifico Rege degentis depingit. Cui simile locus, 1 *Reg.* c. 4. v. 20. *Juda* & *Israel* plurimi erant, *&c.* Comedentes & Bibentes & Lætantes, *viz.* sub *Solomone* Rege. Qui & *Ecclesiaste* c. 5. v. 18. Est hoc Bonum & Pulcrum, ut quis Comedat & Bibat & fruatur lætitiâ. Huc refer *Br. Schol.* item *Seneca* Epist. 88. ubi de *Homero*; *Angel. Politian.* fol. 485. Edit. *Basil.* & *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, §. 18.

5. Οὐ γάρ ἔγωγέ πῃ φημὶ) D. *Basil.* ἐκ τῶν νέων. Οὐ τοίνυν ἐπαινετέον τοὺς ποιητὰς, — ἐκ ὅτι τερπτίζῃ τὶ πλησθέντι καὶ ἡδαῖς ἀνειμέναις τὴν εὐθυμίαν ἐκλύοντα.

6. Ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ) *Eratosthenes* apud *Athenæum*, pro καθ' δῆμον ἅπαντα, legendum voluit, κακότητος ἀπέσης, quam Emendationem rectè rejicit *Athenæus*, & *Casaubonus* ad *Athenæ.* l. 1. c. XIV. Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum.

Notæ in Scholia.

V. 7. Ἔνιοι, ἀκουάζονται)) In *Aldinâ* desunt.

Variæ Lectiones.

V. 5. Αὐδὴν) γρ. αὐδῇ, *Strabo*, fol. 959.
6. Ἔχῃ) γρ. ἔχει, *H. Steph.* *Ibid.* Κατὰ δῆμον ἅπαντα) γρ. κακότητος ἀπέσης, vid. N. in *Textum*.
7. Ἀκουάζωνται)) γρ. ἀκουάζονται, *H. Steph.*

Ἥμενοι

Ἥμβροι ἑξείης· ὧδαι δ᾽ ἧ πλήθωσι τράπεζαι
Σίτου τε κρειῶν· μέθυ δ᾽ ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
Οἰνοχόος φορέῃσι τε ἐσχεῖή δεπάεσσιν·
Τῦτο τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.
Σοὶ δ᾽ ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπελο γονόεντα
Εἴρεσθ᾽, ὄφρ᾽ ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος τε γοήσω.
Τί πρῶτον, τί δ᾽ ἔπειτα, τί δ᾽ ὑστάτιον καταλέξω;
Κήδε᾽ ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.
Νῦν δ᾽ ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα τε καὶ ὑμεῖς
Εἴδετ᾽· ἐγὼ δ᾽ ἂν ἔπειτα, φυγὼν αἶσιμον ἦμαρ,
Ὑμῖν ξεῖνος ἔω, καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων·
Εἰμὶ Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
Ἀνθρώποισι μέλω, καί μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει.
Ναιετάω δ᾽ Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ᾽ ὄρος αὐτῇ
Νήριτον, εἰνοσίφυλλον, ἀειπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
Πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλῃσι,
Δουλίχιόν τε, Σάμη τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος·
Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται
Πρὸς ζόφον· αἱ δέ τ᾽ ἄνευθε πρὸς ἠῶ τ᾽ ἠέλιόν τε,
Τρηχεῖ᾽, ἀλλ᾽ ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὔπω ἔγωγε

* Sedentes ordine; juxta itidem impleantur mensæ
" Pane & carnibus; vinumque ex cratere hauriens
" Pincerna adferat & infundat poculis:
" Hoc quiddam mihi pulcherrimum in mente videtur esse.
" Tibi verò animus meos dolores cupit lacrymosos
" Inquirere; ut adhuc magis lugens ingemiscam.
" Quid primùm, quid deinde, quid ultimùm narrabo?
" Dolores quandoquidem mihi plures dederunt Dii cœlestes.
" Nunc verò nomen primùm dicam; ut & vos
" Sciatis; egoque, postquam effugi sævum fatum,
" Vobis hospes sim, etiam longè domum habitans:
" Sum Ulysses Laertiades, qui omnibus dolis
" Hominibus curæ sum, & mea gloria cœlum attigit:
" Habito autem Ithacam clarissimam:
in ipsa verò mons est
" Neritus, multis arboribus clarus:
circumque insulæ
" Plures inhabitantur valde prope invicem,
" Dulichiumque, Sameque, & nemorosa Zacynthus:
" Ipsa autem terræ-continenti-finitima supereminens in mari jacet
" Ad Occasum, illæ verò seorsum ad auroram solemque
" Aspera, sed bona juvenum altrix.
Nihil ego

ΣΧΟΛΙΑ.

8. Πλήθωσι.] Πιπλήσωσι.
9. Ἀφύσσων.] *Ἀρυόμενος, ἀπαντλῶν.
10. Ἐγχείῃ.] Ἐγχείῃ.
11. Εἴδεται.] Φαίνεται, δοκεῖ.
12. Ἐπιτροπεύω.] Προσθυμοῦμαι.
14. Ὑστάτιον.] Ἔσχατον.
20. Μέλω.] Ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί.
21. Ναιετάω.] Οἰκῶ. Εὐδείελον.] Πρὸς δύσιν τὸ ἄλλων κειμένων. *Εὐδείελον.] Ἡτοι ἐπιφανῆ, ᾧ ἔστι τὸ ἡλίῳ κειμένῳ· εἰ δὲ σημαίνει τὸ ἀκριβῶς, δασεῖα· ἀναίγκη· ἕλη γάρ ἐστιν ἡ ἔξ ἡλίου αὐγή. ὄθεν καὶ

ΝΟΤΑ.

25. Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτη) *Strabo*, fol. 454. Καὶ τοῦτο δηλοῖ ὑπονοηθῆναι παρὰ δηλῶν· Χθαμαλὴ μὲν γάρ, ἡ παπεινὴ καὶ χαμαλὴ· πανυπερτάτη δὲ, ἡ ὑψηλὴ κλ. Ἐξηγοῦνται δὲ οἱ κακῶς, ὅτι ἡ χθαμαλὴ δέχονται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

9. *Ἀρυόμενος.) Ità pro ἀρύμενος.
21. * Εὐδείλου &c. ad finem, ex *Aloysii* MSto.
25. Χθαμαλὴ) Ad hujus *Scholii* explicationem facit locus *Strabonis*, quem vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

9. Δ᾽ ἐκ κρητῆρος) γρ. ἧ κρητῆρος, *Max. Tyr.* §. 37. fol. 696. malè, ut ex *Homero*, *Odyss.* δ'. v. 605.
10. Φορέῃσι) γρ. ἐφοχέῃσιν, *Max. Tyr.* ibid. at sequens vox ἐσχεῖῃ refutat hanc *Lectionem*.
19. Εἶμι) γρ. εἶμι, pro εἰμί.
21. Εὐδείλου) γρ. ἐσπέλαθεν, *Xylander* in *Strabon.*
22. Νήριτον) γρ. Νήρικον, ut ω'. v. 376. Vid. *Eustath.* in illud *Dionys.* Περιηγ. v. 495. Τῇδ᾽ ἔπι Νηρικίης Ἰθάκης ἴδος ἠγήσω.

Hs.

Ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
Ἦ μὲν μ' αὐτόθι ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
Ὡς δ' αὔτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
Αἰαίη, δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
Ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
Ὡς ἁδὺ γλύκιον ἧς πατρίδος ἠδὲ τοκήων
Γίνεσθ', εἴπερ καί τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον
Γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκήων.
Εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω,
Ὃν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.
Ἰλιόθεν μὲ φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν,
Ἰσμάρῳ· ἔνθάδ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτούς.
Ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους τε καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
Δασσάμεθ', ὡς μήτις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης·
Ἔνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ διερὸν ποδὶ φευγέμεν ἠμέας
Ἠνώγεα· τοὶ δ' οὐ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.
Ἐνθάδε πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα
Ἔσφαζον ἐπὶ χῶρον, ἕλικας βόας.

" Suâ *cujuſque* terrâ poſſum dulcius aliud videre.
" Certe quidem me illic detinuit Calypſo, diva dearum,
" In ſpecubus cavis, cupida maritum eſſe:
" Conſimiliter Circe detinuit domi ſuæ
" Ææa, doloſa, cupiens maritum eſſe:
" Sed meum nunquam animum intra præcordia perſuaſerunt.
" Adeò nihil dulcius ſuâ patriâ neque parentibus
" Eſt, etiamſi & quis longè procul divitem domum
" Terrâ in alienâ habitet ſeorſum à parentibus.
" Agè verò tibi & reditum meum lacrymoſum dicam,
" Quem mihi Jupiter immiſit à Trojâ profecto.
" Ab Ilio me ferens ventus Ciconibus appulit
" Ad Iſmarum; ibi ego urbem depopulatus ſum, occidique ipſos *incolas*.
" Ex urbe verò uxoribus & bonis multis acceptis
" *Ea* diviſimus, ut non aliquis mihi privatus abierit ſuâ parte:
" Tum verò quidem ego celeri pede fugere nos
" Juſſi; hi verò valdè ſtulti non parebant.
" Hic multum quidem vini bibitum eſt, multas item oves
" Mactabant ad littus, & flexipedes nigros boves.

ΣΧΟΛΙΑ.

31. Καπερήτυεν.] Καπῖχεν.

32. Αἰαίην.] Ἐξ Αἰαίας νήσου τῆς Τυῤῥηνίας, ἡ Κολχικῆς. Αἶα γάρ, ἡ πόλις τῆς Κολχίδος. * Νῦν δὲ Αἰαίη ἐστὶν ἡ τῆς Κίρκης νῆσος, ἡ πλησίον δέ ἄδε ἔστι, ἀπὸ τῶν περιγεμάντων τὸ αὐτὸ, παρὰ τὸ αἰὲν αἰ γηγενικὸν ἐπίῤῥημα. Λιλαιομένη.] Ἐπιθυμοῦσα.

34. Γλύκιον.] Γλυκύτερον. ἡδύτερον.

36. Ἀποδαπῇ.] Ἀλλοφύλῳ. ξένῃ. Ναίει.] Οἰκεῖ.

37. Πολυκηδέα.] Πολλῶν κακῶν πλήρη. Εἰσαῦτις.] Ἐρᾶν, λέγειν.

38. Ἔφέηκε.] Ἐπέπεμψε. Ἰόντι.] Ἐπανιόντι.

40. Ἰσμάρῳ.] Ἴσμαρος πόλις τῆς Κικονίας, ἥτις νῦν * Μαρώνεια λέγεται. Πόλιν ἔπραθον.] Ἐπὶ οἱ Κίκονες τῇ Πελάσμῳ συνεμάχησαν, Κικόνων ὑγιέντες Μίντης.

42. Δασσάμεθα.] Ἐμερισάμεθα. Ἀπεμβόμενος.] Σπερισκόμενος. Κίοι.] Ἀπέλθοι. Ἴσης.] Ἰσότιμος.

43. Διερὸν ποδί.] Μεταφορικῶς, τῇ ταχεῖ· οἱ δὲ διερὸν, τὸ ὀξεῖ, ἢ ταχεῖ· οἱ δὲ, τῷ ζῶντι, ἀπὸ ζηρῶν οἱ ἀποθνήσκοντες. ἢ γὰρ ἐτέρωθι, * διερὸς βροτὸς, φησὶν· οἱ δὲ, τῇ κούφῃ· οἱ δὲ, τῷ διερῷ ἀπὸ τῆς θαλάσσης, περὶ ξηρανθήναι τῶν ἀπὸ τῆς βαύτου ὑγρασίαν· λέγει δὲ τὴν ἰδρῶτα.

44. Ἠνώγεα.] Ἐκέλευον.

* Odyſſ. ζ'. v. 201.

NOTÆ IN SCHOLIA.

32. Αἰαίη) In hoc *Scholio*, pro * Αἰαία, lego, * Αἶα γὰρ ἡ πόλις τῆς Κολχίδος, ex *Stephano*, περὶ πόλεων & *Euſtath.* fol. 333. lin. 36. ut oſtendo in Not. ad *Scholia*, *Iliad.* β'. v. 856. * Νῦν δὲ Αἰαίη κλ. ex *Aloyſii* MS.

40. Ἰσμάρῳ) * Μαρώνεια ſcribo, pro * Μαραθών. Ità *Euſtath.* fol. 335. lin. 19. Ἡ δὲ ῥηθεῖσα Ἴσμαρος, ἡ, καὶ Ἰσμάρα ὕστερον, Κικόνων φασὶ πόλις, ἐγγὺς Μαρωνείας. *Steph.* περὶ πόλεων, v. Ἴσμαρος, & Μαρώνεια. Nomen poſt habuit à *Marone*, *Evanthis* filio, qui erat *Bacchi*, vid. infrà, *Br. Schol.* ad v. 197. Vid. *Suidam*, v. Ἰσμαρικὸς οἶνος.

VARIÆ LECTIONES.

34. Γλυκίον ἢς πατρίδος) γρ. γλυκίον γ' ἢς πατρίδος, & γλυκίον γῆς πατρίδος, *Anthol.* fol. 88.

36. Ναίει) γρ. ναίῃ, *Euſtath.* fol. 333. lin. 44. nec vidit *H. Steph.*

40. Ἐγὼ) γρ. ἐγὼν, at non benè, ante *Conſonam.*

Τόφρα

Τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσι γεγώνευν,
Οἵ σφισι γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες ἠδ' ἀρείους,
Ἠπειρον ναίοντες, ὀπιζόμενοι μὲν ἀφ' ἵππων
Ἀνδράσι μάρνασθαι, ἠδ' ὅθι χρὴ πεζὸν ἐόντα.
Ἦλθον ἔπειθ', ὅσα φύλλα, καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ,
Ἠέριοι· τότε δή ῥα κακὴ Διὸς αἶσα παρέστη
Ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθωμεν.
Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θοῇσι·
Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
Τόφρα δ' ἀλεξάμενοι μένομεν πλέονάς περ ἐόντας·
Ἦμος δ' ἠέλιος μετενείατο βουλυτόνδε,
Καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιούς.
Ἓξ δ' ἀφ' ἑκάστης νηὸς εὐκνήμιδες ἑταῖροι
Ὤλοντ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε, μόρον τε.
Ἔνθεν δὴ πρυτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
Ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
Οὐδ' ἄρα μοὶ πρυτέρω νῆες ἴον ἀμφιέλισσαι,

" Interea verò digressi Cicones Ciconibus acclamabant,
" Qui ipsis vicini erant simul plures & meliores,
" Continentem habitantes, docti quidem ab equis
" Hominibus pugnare, & cum opus esset peditem pugnare.
" Venerunt continuò, quot folia & flores sunt vere,
" Matutini; tunc sanè malum Jovis fatum affuit
" Nobis infelicibus; ut dolores multos pateremur.
" Sistentes etenim gradum pugnabant pugnâ ad naves veloces;
" Feriebantque invicem æreis hastis.
" Quamdiù quidem mane erat & augebatur sacra dies,
" Tam diù defendentes sustinebamus, plures licet essent;
" Quandò verò sol ibat ad vesperam,
" Et tum jam Cicones invaluerunt domando Græcos.
" Sex igitur à singulis navibus benè ocreati socii
" Perierunt: alii effugerunt mortemque, fatumque;
" Illinc verò ulteriùs navigavimus tristes corde,
" Læti ex morte *evitata*, charis amissis sociis.
" Neque certè mihi ulteriùs naves procedebant utrinque agitatæ,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

47. Οἰχόμενοι.] Ἀπελθόντες. Γεγώνευν.] Ἐκάλουν, ἐβόων.

49. Ναίοντες.] Οἰκοῦντες.

51. Ὤρῃ.] Τῇ δὲ ἱερᾷ καιρῷ.

52. Ἠέριοι.] Ὀρθρινοί.

53. Αἰνομόροισι.] Κακομόροις.

57. Ἀλεξόμενοι.] Ἀμυνόμενοι, ἢ ἐκκλίνοντες.

58. Βάλλον.] Τὸν καιρὸν, ὃν ἡ βόες λύπλουσιν τὸ ἔργον.

59. Κλῖναν.] Ἐξέκλιναν, ἔτρεψαν. Δαμάσαντες.] Ἀνελόντες.

61. Ὤλοντο.] Ἀπώλοντο.

62. Πρυτέρω.] Εἰς τὸ μακρόθεν. Ἀκαχήμενοι.] Λυπούμενοι.

63. Ἄσμενοι.] Εὐχαῖοι. Ὀλέσαντες.] Ἀπολέσαντες.

N O T Æ.

58. Μετιείσιθ') *Eustath.* fol. 335. lin. 47. Τὸ δὲ μετιείσιθ, αὐτὶ τοῦ ἐπιζεύξητε, μετῆλθε, διὰ διφθόγγου γεγράφασιν οἱ Παλαιοί· ὡς λύω δὲ νέω, νείω, νείσω· οὕτως κείω, κείσω· καὶ χέω, χείσω, τὸ χωρῶ· ἐξ οὗ καὶ χειμάρρους τὸ, Οὐδὲς δ' ἀμφοτέρους ὁδὸς χίσεται, ὅ ἐστι, χωρήσει· οἱ δὲ ὕστερον, ἐκ τοῦ ἑ γεάφασιν, ὡς λύω δὲ νῶ, νίσω, μετὰ τοῦ δυο σ'. ὡς καὶ ἤθελον αὐτοὶ, ἐκ ἐπόμενοι τοῖς Παλαιοῖς.

60. Ἓξ δ' ἀφ' ἑκάστης νηὸς) Paulò infrà apparebit, *Ulyssis* Naves Duodecim fuisse, v. 159. Νῆες μὲν μοι ἕποντο δυώδεκα. Perière itaque omninò 72 Socii in hâc ad *Ismarum* pugnâ. Ne jue se cruciet Lector, neque Poetam incuiet, quod Navium numerum hìc non ponat; ut sociorum occisorum Numerus apertiùs innoteſcat. Sciendum enim, illum in *Navium Catalogo* poni; ut *Il.* β'. v. 636. Τῶν αὖ Ὀδυσσεὺς ἦρχε— τῇσιν ἅμα νῆες ἕποντο δυώδεκα. Ille autem locus omnino debet hunc præcedere. Huc refer illud *Senecæ*, De Vitæ brevitate, c. xii. *Græcorum* iſte morbus fuit, Quærere, quem numerum Remigum *Ulyſſes* habuiſſet; priorne ſcripta eſſet *Ilias*, an *Odyſſea*? Præterea, an ejuſdem eſſet Auctoris. *Euſtath.* fol. 334. lin. 50. Ἐπεὶ δὲ ἀπὸ φύλλων ζωὴ ὁ Ὁμηρομάστιξ, λέγων, Ἀπηδέων ἴσως ἀφ' ἑκάστης δώδεκα νηὸς, καθάπερ ἐξ ἐπιτάγματος· οἱ δὲ λύοντες, Ἀπολέσασιν αὐτοῦ πολίται οὐκ ἐξ ἀποπλέοντες, ὡς ἐλλογηθέντων τῶν ἀπολωλότων ταῖς ὅλαις ναυσὶ καὶ ἀπὸ ἑξαίμου ἀριθμοῦ ἐπιλειπόντων μιᾷ ἑκάστῃ ἀνὰ ἓξ ἀνδρῶν.

VARIÆ LECTIONES.

51. Ὤρῃ) γρ. ἱερῷ, *Eustath.* fol. 334. lin. 42. & *H. Steph.*

57. Ἀλεξάμενοι) γρ. ἀλεξόμεθα, *Br. Schol.*

58. Μετιείσιθ') γρ. μετιείσιθ, vid. Not. in *Textum.*

Πεύ

Πρὶν πινα τῶν δειλῶν ἑτάρων τρὶς ἕκαστον ἄϋσαι,
Οἳ θάνον ἐν πεδίῳ Κικόνων ὑπο δηϊωθέντες.
Νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
Λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δ' νεφέεσσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμῶς ἠδὲ πόντον· ὀρώρει δ' ἐξ οὐρανόθεν νύξ.
Αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ὀπικάρσιαι, ἱστία δὲ σφιν
Τειχθά τε καὶ τετραχθὰ διέκριτο εἰς ἀνέμοιο.
Καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν δείσαντες ὄλεθρον,
Αὐτὰς δ' ἐυκαμπέως ὠσείραμεν ἠπειρόνδε.
Ἔνθα δύω νύκτας, δύο τ' ἤματα συνεχὲς αἰεὶ
Κείμεθ', ὁμῶς καμάτῳ τε, καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
Ἱστοὺς στησάμενοι, ἀνά θ' ἱστία λευκὰ ἐρύσαντες
Ἥμεθα· τὰς δ' ἄνεμός τε, κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.
Καί νύ κεν ἀσκηθὴς ἱκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν,

" Priusquam horum miserorum socierum ter unumquemque vocâssem,
" Qui perierunt in campo à Ciconibus trucidati.
" Navibus autem immisit ventum Boream nubicogus Jupiter
" Cum procellâ ingenti, nubibus verò cooperuit
" Terram simul & pontum, ruitque è cœlo nox.
" Hæ quidem deinde ferebantur obliquæ; at vela ipsis
" In tres quatuorque partes discidit vis venti.
" Et hæc quidem ad naves recondimus timentes interitum:
" Ipsas verò magnâ festinatione subduximus ad continentem.
" Hic duas noctes & duos dies continenter semper
" Jacebamus, simulque labore & doloribus animum macerantes:
" Sed quando jam tertium diem pulchricoma perfecit aurora,
" Malis erectis, velisque albis explicatis
" Sedimus: illas ventusque gubernatoresque dirigebant.
" Et illæsus fortassis perveniissem in patriam terram,

ΣΧΟΛΙΑ.

65. Τρὶς ἕκαστον ἄϋσαι.] Ἀρχαῖον ἔθος τὸ ἐπὶ ξένης ἀπολωλόσιν τὰς ψυχὰς ἀνακαλεῖν τρίτον τὸν φίλον φθέγξας. * ἐπὰν ἀπίωσιν οἴκαδε ἢ ἴσα ϵ * εἴ τις ἐπ ἀπολίποιτο ἐν τῷ πεδίῳ, ὡς σέλθοι.

66. Δηϊωθέντες.] Ἀναιρεθέντες.

68. Λαίλαπι.] Τῷ μετ' ἀνέμων ὄμβρῳ.

70. Ἐπικάρσιαι.] Πλάγιαι.

71. Εἰς ἀνέμοιο.] Ἀνεμῶδες.

72. Κάθημεν.] Κατεθήκαμεν.

73. Ἐσυμένως.] Προθύμως. Περιέσαμεν.] Περικαθειλκύσαμεν.

74. Ἦμαρ.] Ἡμέρας. Συνεχές.] Συνεχῶς.

75. Θυμὸν ἔδοντες.] Τῷ ψυχῷ ἐσθίοντες, ἀντὶ δὲ καταθλιβόμενοι.

76. Τέλεσε.] Ἐπλείρωσεν, ἐπλήρωσεν.

77. Ἐρύσαντες.] Ἀνελκύσαντες.

78. Ἥμεθα.] Ἐκαθήμεθα. Ἴθυνον.] Ἐπ' εὐθείας ἔφερον.

79. Ἀσκηθής.] Ὑγιὴς ἐξ ἐπιμελείας.

NOTÆ.

65. Τρὶς ἕκαστον ἄϋσαι) Vid. *Joh. Meursii* Spicilegium ad *Theocrit.* Idyll. 13. v. 58. Τρὶς μὲ Ὕλαν ἄϋσεν. *Joh. Tzetzes*, Chiliad. v. §. 14. Περὶ ἔθους παλαιοῦ, Τῷ καλεῖν ἐξονομακλήδην τρισσῶς τὸ ἐπὶ ξένης θανόντα τὸν ἔτι φιλοῦντας, κλ. Vid. *Eustath.* fol. 335. lin. 4. Ἔϑος δ' ἦν, τὰς τῶ ἐπὶ ξένης ἀπολλυμένων ψυχὰς, κλ. Huc refer Notas in [illegible]um ad *Ogilbæi Homer.* fol. 115.

66. Δηϊωθέντες) Ità quidem scribendum, incontractim, verùm legendum, quasi δηωθέντες scriberetur.

72. Κάθημεν) Pro κατέθημεν, ut καθημένη *Hesiodo*, & κάθησο & κάθησαι *Homero*. In *Scansione* tamen hìc ἀπλούτως legendum, quasi κάθημεν scriberetur; certè τὸ α', ante τ' & θ', omnino corripiendum. In Hymno *Apollinis*, v. 487. κάθηται, & v. 503. καθῆσαι, pro κατθῆς & κάθησαι, scribuntur; quidni & hic?

73. Περιεύσαμεν) *Aristarchus* hoc in loco περιέσαμεν legit, probabiliter, ut *Eustath.* fol. 336. lin. 20. quare inter *Varias Lectiones* saltem ponos; quanquam *Henr. Stephan.* nec hoc vidit. Quin eadem Vox occurrit, *Odyss.ν'.* v. 279. Σπεύδῃ δ' εἰς λιμένα περιέσομεν. Et sanè περιεύω propriè dicitur, quando Navem ex Portu in altum protrahunt, περιέσω, quandò ex Alto in Portum remigando reducunt.

74. Συνεχὲς) *Eustath.* fol. 336. lin. 22. Καὶ ὅρα ὡς τὸ συνεχὲς οὐκ εἶπεν τῷ καταχρήσασθαι περὶ ἕτερα ἀσυνήθως· διὸ καὶ ἐτόλμησέν τινες, ὡς ἐπὶ ξένης ἔτι, οὕτω ϵ οὐκ ἄν ἁπλῶσαι τὸ ἀμφίβολον, ἀφ' οὗ δύκτυλον. Vid. quæ Nos ad *Iliad. μ'.* v. 26.

NOTÆ IN SCHOLIA.

65. Τρὶς ἕκαστον) In hoc *Scholio*, pro ἐπ' ἂν ἀπίωσιν, lego * ἐπὰν ἀπίωσιν & voces * εἴ τις addo.

VARIÆ LECTIONES.

72. Κάθημεν) γρ. κάτθημεν, vid. Not. in *Textum*.

73. Περιεύσαμεν) γρ. περιέσαμεν, vid. Not. in *Textum*.

74. Συνεχὲς) γρ. συνεχὲς, vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλὰ

Ἀλλά με κῦμα, ῥόος τε, περιγάμπτουσα Μάλειαν,
Καὶ βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δ' Κυθήρων.
Ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισι
Πόντον ἔπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
Γαίης Λωτοφάγων, οἵτ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσιν.
Ἐνθάδ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν, ἠ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ,
Αἶψα δ' δεῖπνον ἕλοντο θοῇς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ', ἠδὲ ποτῆτος,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐην πευθέσθαι ἰόντας,
Ἄνδρε δύω κείνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας,
Οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
Οἳδ' αἶψ' οἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν.
Οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μήδονθ' ἑτάροισιν ὄλεθρον
Ἡμετέροις, ἀλλά σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
Τῶνδ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,
Οὐκ ἔτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν, οὐδὲ νέεσθαι.
Ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισι
Λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν, νόστου τε λαθέσθαι.
Τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκῃ,
Νηυσὶ δ' ἔνι γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἑρύσας.

"sed me unda, æstusque, circumfle-
"flentem Malcam,
"Et boreas abjecit, & excidere fecit
Cytheris.
"Hinc novem diebus ferebar adversis
ventis
"Pontum per piscosum: cæterum de-
cimo die conscendimus
"Terram Lotophagorum, qui flori-
dum cibum edunt.
"Hic littus conscendimus, & hausi-
mus aquam;
"Statimque prandium cœperunt celeres
apud naves socii.
"Porro postquam cibum comedimus,
& potum,
"Certè tum ego socios præmittebam,
ut eundo percontarentur,
"Viris duobus selectis, tertium præ-
conem simul adjungens,
"Quinam viri essent in terrâ cibum
sumentes.
"Hi statim digressi venerunt ad vi-
ros Lotophagos.
"Neque sane Lotophagi parabant so-
ciis mali quippiam
"Nostris, sed ipsis præbuerunt lotum
gustare.
"Horum quicunque loti comedisset
dulcissimum fructum,
"Non jam renunciare rursum voluit,
neque redire:
"Sed illic volebant cum viris Loto-
phagis
"Lotum edendo manere, reditûsque
oblivisci.
"Hos quidem ego ad naves ducens
flentes necessitate,
"Navibus in cavis sub transtra ligavi
attractos.
"Cæterùm alios jussi percharos so-
cios

ΣΧΟΛΙΑ.

80. Ῥόος.] Ῥῶς, ῥοῦθος. Περιγάμπτουσα.] Περικάμπτουσα. Μάλειαν.] Ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς πολλὰ ἐπικίνδυνον· ὅθεν ἡ παροιμία, Μαλέαν ἢ κάμψας, ἐπιλάθου τῶν οἰκαδε.

81. Ἀπέωσεν.] Ἀπωθήσατο. Παρέπλαγξεν.] Ἀπεπλάνησεν. Κυθήρων.] Κύθηρα, νῆσος τῆς Λακωνικῆς.

82. Ὀλοοῖς.] Ὀλεθρίοις.

84. Ἄνθινον εἶδαρ.] Τὸν λωτὸν, ἢ τερφθῶ ἐξ αὐτοῦ.

85. Βῆμεν.] Ἐβημεν, ἐξήλθομεν. Ἀφυσσάμεθα.] Ἠντλήσαμεν.

87. Ἐπασσάμεθα.] Ἐγευσάμεθα, * ἠθίσμεν. Ποτῆτος.] Ποτοῦ.

88. Περίπρωτον. Πευθησθαι.] Πυθέσθαι, μαθεῖν.

89. Τρίτατον κήρυκα.] Ἵνα μὴ εὐεπιχείρητος ᾖ, ἀλλὰ τρίτος κήρυκα. Ὀπάσας.] Παραχώ.

90. Εἶεν.] Ὑπάρχοιεν.

91. Οἰχόμενοι.] Πορευόμενοι. Μίγεν.] Ἐμείχθησαν.

92. Μήδονθ'.] Ἐβουλεύοντο.

97. Ἐρεπτόμενοι.] Ἐσθίοντες.

99. Ὑπὸ ζυγὰ.] Ὑπὸ τὰς καθέδρας. Ἑρύσας.] Ἑλκύσας.

NOTÆ.

88. Περίπρωτον) De hâc voce, vid. suprà, ad ε'. v. 478. & infrà, ad κ'. v. 100.

93. Λωτοῖο πάσασθαι) De *Loto* multa *Eustath.* fol. 337. lin. 17. Vid. & *Br. Schol.* ad δ'. v. 603. & *Athenæ.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

80. * Λίαν ἐπικίνδυνον) Hæc addo, ex Vett. Notis.

87. * Ἠθίσμεν) Hanc vocem addo; quòd sola illa hoc in loco sit exegetica. *Hesych.* Πάσεται) ἐδίη. Infrà, v. 93. λωτοῖο πάσασθαι, mox, v. 94. καρπὸν λωτοῖο φάγοι. & v. 102. λωτοῖο φαγών.

VARIÆ LECTIONES.

88. Περίπρωτον) γρ. περίσσιον, vid. Not. ad *Textum.*

Στερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκειάων,
Μή πώ τις λωτοῖο φαγὼν, νόστοιο λάθηται.
Οἳ δ' αἶψ' εἰσέβαινον, ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς·
Ἔνθεν ἦ περτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων, ἀθεμίστων,
Ἱκόμεθ', οἵ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν,
Οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν, οὔτ' ἀρόωσιν·
Ἀλλὰ τά γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
Πυροί τε κριθαί, ἠδ' ἄμπελοι, αἵτε φέρουσιν
Οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
Τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουληφόροι, οὔτε θέμιστες·
Ἀλλ' οἵγ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι· θεμιστεύει δ' ἕκαστος
Παίδων ἠδ' ἀλόχων· οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι.
Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρὲξ λιμένος τεθέυται

" Festinantes naves conscendere celeres,
" Nè fortassis quis lotum comedens reditûs oblivisceretur.
" Illi igitur statim ingressi sunt & per transtra se erunt:
" Ordine verò sedentes canum mare verberabant remis.
" Atque illinc ulterius navigavimus tristes corde.
" Cyclopum autem ad terram immanium, solitariorum,
" Venimus, qui sane dis freti immortalibus,
" Neque plantant manibus plantam, neque arant:
" Sed hæc insemínata & inarata omnia proveniunt,
" Triticum & hordeum, atque vites, quæ quidem ferunt
" Vinum, ex magnis uvis, & ipsis Jovis imber incrementum dat:
" Illis verò neque conciones consiliariæ sunt, neque jura;
" Sed ipsi celsorum montium inhabitant cacumina,
" In speluncis cavis; jus autem dat unusquisque
" Liberis atque uxoribus: neque se invicem curant.
" Insula deinde brevis è portu obtenditur

ΣΧΟΛΙΑ.

106. Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν.] Δίκαιος ἔστι πλὴν Πολυφήμου· ὅθεν τὸ μὲ ὑπερφιάλων, νῦν μιγάλων· τὸ δ' ἀθεμίστων, μὴ ἐχόντων χρείαν νόμων, ἀφ' τὸ θεμιστεύειν ἕκαστον Παίδων ἠδ' ἀλόχων. πῶς οὖν ἠδίκουν τὸς Φαίακας καὶ Ἰλύπιους; Ἀφ' τὸ ἀνόμιστον τ' πολιτείας. * Ἀθεμίστων.] Ἀκοινωνήτων.

108. Ἀρόωσιν.] Ἀροτριῶσιν.

109. Ἀνήροτα.] Ἀνάροτρα.

111. Ἐριστάφυλον.] Ἐκ πλείω καρπῶ τ' σταφυλῆς γινόμενον.

112. Βουληφόροι.] Εἰς ἃς αἱ βουλαὶ ἀναφέροντ), ἵνα ἐπιπλεωθῶσιν. Θέμιστες.] Κοινὰ νόμιμα.

113. Κάρηνα.] Ἀκρωρείας.

114. Θεμιστεύει.] Ἄρχει, δικάζει.

116. Λάχεια.] Εὔγεως, ἢ εὐσκαφῶς, λαχαίνειν καὶ σκάπτειν δυναμένη· εἰκοτομικῶς δ' εἰς πάντων τόπων κατηνέχθησαν, ἵνα μὴ λάθωσι πάντας. Παρὲξ λιμένος.] Ἔξω δ' λιμένος. Τεθέυται.] Ἐκτέταται, δήκει.

NOTÆ.

108. Ἀρόωσιν) Hic *Grammatici* cæspitant, & *Eustath.* fol. 340. lin. 27. Τὸ δ ἀρόωσιν, ἔοικε διότι ἐς εἶναι συζυγίας τ' ἀφιωσομένων· ἢν δ' ἂν καθαρῶς τελέσῃς, εἰπὲρ ἐγγράφοι ἀρόωσι, vix satis attentè; quandoquidem Poetæ *Tertiam* Conjugationem *Contractorum* nonnunquam, ut *Secundam* formant, & *Secundam* haud rarò, ut *Tertiam*. Quævis item Verba Contracta, cujuscumque Conjugationis, si ο' præferant pro — ουσι, per οωσι Poetæ efferunt, Κομόω, pro κομοῶ, & proinde κομόωσι; nam à quolibet Verbo, in όω, faciunt όωσιν, ut hoc in loco ἀρόωσιν. Quam Lectionem, præter *Eustathium*, confirmat *Hesychius*, Ἀρόωσις) Ἀροτρίωσις. Corrige & lege, Ἀρόωσιν) Ἀροτριῶσιν, Ipsa *Brevium Scholiorum* verba. Sic φυσιόωντας, pro φυσιῶντας, *Homerus*, & φυσιόωμεν, pro φυσιῶμεν, *Greg. Nazianz.*

111. Ἄσπαρτα) Τὸ δ, ἄσπαρτα ἐκτείνας τὴν λήγουσαν, inquit *Eustath.* fol. 340. lin. 28.

116. Νῆσος ἔπειτα λάχεια) Puto legi debere, Νῆσος ἔπειτ' ἐλάχεια. *Eustath.* fol. 341. lin. 25. Τινὲς μέν τι τὸ Λάχεια, ὄνομα τ νήσου ὑπώπτευσαν, ὡς γνωσθὲν ἀφ' Κίρκης τ' Ὀδυσσεῖ ἐξ ἐρωτήσεως· ἕτεροι δ λαχεῖαι, τὴν εὔγειον φασὶ καὶ ἐπιτηδείαν λαχαίνεσθαι, ἤτοι σκάπτεσθαι· ὀθεν καὶ τὸ λάχανον· κεῖται δ ἐν μέσῳ πόντῳ ἡ λέξις. Ἀκτή τε λάχεια· εἰ δ γραφὴ τετρασυλλάβως, ἐλάχεια, εἴη ἂν ἄστοχος λιγύς, λίγεια, ἔστι καὶ ἐλαχύς.

VARIÆ LECTIONES.

114. Παίδων ἠδ' ἀλόχων) γρ. παίδων ἠδ' ἀλόχῳ, *Aristot.* Moral. l. x. & alii, non malè; ut θεμιστύῃ, &c. alias tamen, id. *Aristot.* ἀλόχων.

116. Νῆσος ἔπειτ' ἐλάχεια) γρ. νῆσος ἔπειτα λάχεια, vid. Not. in *Textum*.

Γαίης

Γαίης Κυκλώπων, ὅθε χερδίον, ὅτ' ἀποτηλῷ,
Τλήεσ'· οἱ δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
ἄγελαι· ὑ μὴν γ' πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει·
Οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἵτε καθ' ὕλην
Ἄλγεα πάσχουσιν, κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.
Οὔτ' ἄρα ποίμνησιν καταίσχεται, οὔτ' ἀρότοισιν,
Ἀλλ' ἦγ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἤματα πάντα,
Ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἶγας.
Οὐ γὰρ Κυκλώπεσι νέες πάρα μιλτοπάρηοι,
Οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἔνι τέκτονες, οἵ κε καμόιεν
Νῆας εὐσταλμους, αἵ κεν τελέοιεν ἕκαστα,
Ἄστε ἐπ' ἀνθρώπων ἰκνεύμεναι· οἷά τε πολλὰ
Ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περόωσι θάλασσαν,
Οἵ κέ σφιν καὶ νῆσον εὐκλειμενέουσι ἔκαμσσαν.
Οὐ μὴν γάρ κε κακὴ γε, φέροι δέ κεν ὥρια πάντα·
Ἔν μὲν γὰρ λειμῶνες ἁλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
Ὑδρηλοί, μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.

" Terræ Cyclopum, non propè, neque remota,
" Sylvosa: in eâ verò capræ infinitæ nascuntur
" Sylvestres; neque enim frequentatio hominum prohibet:
" Neque ipsam investigant venatores, qui per sylvam
" Dolores patiuntur, juga montium lustrantes.
" Neque certè gregibus occupatur, neque arationibus,
" Sed ipsa inseminata & inarata diebus omnibus
" Viris caret; pascit verò balantes capras.
" Non enim Cyclopibus naves adsunt milto-piætæ,
" Neque viri præsidò navium fabri, qui conficiant
" Naves transtratas, quæ utique perficerent singula,
" Ad urbes hominum euntes; veluti crebrò
" Viri ad se invicem mare transmittunt navibus,
" Qui utique ipsis & insulam bene-habitatam colerent.
" Nequaquam enim contemnenda; tulerit utique tempestiva omnia,
" Insunt enim prata maris cani ad littus
" Irrigua, mollia; inprimis enim perennes vites essent.

ΣΧΟΛΙΑ.

118. Ἀπειρέσιαι.] Πολλαί.

119. Πάτος.] Ἀναστροφή. Ἀπερύκει.] Ἀπείργει, κωλύει.

120. Εἰσοιχνεῦσιν.] Εἰσπορεύονται, εἰσέρχονται.

121. Ἐφέποντες.] Ἐπιζητοῦντες.

122. Καταίσχεται.] Κατέχεται. * Ἀρότοισιν.] Ἀρετριάσεσιν.

123. Ἀνήροτος.] Μὴ ἀροτριώμενος.

124. Χηρεύει.] * Σπανίζει. Ἱερημός ἐστι. Μηκάδας.] Μηκωμένας, διὰ τὴν φωνήν. Μηκὴ γὰρ λέγεται ἡ τῶν αἰγῶν φωνή· ἡ λαὸς δὲ ἐπὶ τῶν ῥοπὴν λίαν, * ὁ ἐπὶ πορευόμενος.

125. Μιλτοπάρηοι.] Μίλτῳ τὰς παρειὰς κεχρισμένοι, τυτθὴν τὰς πρῳρας. Μίλτος ἡ, πηλὸς ῥυσιώδης.

126. Ἔνι.] Ἔνεισιν. Καμοιεν.] Καταπυκνώσουσιν.

127. Τελέοιεν.] Περάτοιεν, ὑπουργῆσαι.

128. Ἰκνεύμεναι.] Παραγινόμεναι.

130. Ἐκάμοντο.] Κατεργάσαντο, κατασκευάσαντο.

131. Ὥρια.] Τὰ ἀφ' ἕκαστον καιρὸν ἐπιτήδεια· * τὰ καθ' καιρὸν ὥρια.

133. Ὑδρηλοί.] Καθυγροι. Μαλακοί.] Ἁπαλοί. Ἄφθιτοι.] Ἄφθαρτοι.

NOTÆ.

ἰλάχεια, ἰλαχίση. Auctor *Etymolog.* M. v. λαχαίνειν, adeundus, qui λάχεια vult legi, & πάρος, pro παρεῖν, scribit, per errorem. *Hesychius*, Ἐλάχεια, (ita lego pro ἰλαχία) μικρά· ἢ βαθύγειος, καὶ εὔγειος. Ubi ut ex priori interpretatione μικρά, *Lectionem* τῆ ἰλάχεια agnoscit, ità ex posteriori, λάχεια quoque. Quare Vetus error reputandus; licet rursus occurrat, *viz.* ν'. v. 509. Ἔνθ' ἀκτή τε λάχεια, & *Apollin.* Hymn. v. 197. Τῆσι μ' ἔτ' αἰφρὴ μεταμείλιπτ', ὄπι λάχεια. Ad priorem locum, *Scholia*, Λάχεια) ἰλαχίση. Ex altero loco sole clarius patet, ἰλάχεια legi oportere, αἰφρὴ enim & ἰλάχεια, τῷ, μεγάλη καὶ εἶδες ἀγητὴ, opponitur, ubi λάχεια, à λαχαίνω; locum nullum habet. Vid. *Kusteri Suidam*, v. Λάχεια.

126. Οἵ κε καμοιεν) Vid. ad *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

122. * Ἀρότοισιν) Ità pro ἀρότρεσιν, cum ἄροτος, fit ἄρουσις, vel ἀροτρίασις. Hæc in *Schol.* v. 123. olim posita, ad suum locum nunc restituo.

124. * Σπανίζει) *Aloys.* MS. legit σπανίζει· * quod additur in fine, ex eodem MSto.

131. * Τὰ καθ' καιρὸν ὥρια, ex MS. *Aloys.*

VARIÆ LECTIONES.

126. Οἵ κε καμοιεν) γρ. οἱ κακάμοιεν, vid. in *Textum*, ad *Iliad.* γ'. v. 5.

133. Μάλα κ') γρ. μαλ' ἂν, *Eustath.* fol. 341. lin. 17.

Ἐν δ' ἄρσις λείη· μάλα κὲν βαθὺ λήϊον αἶαν
Εἰς ὥρας ἀμῶσαι· ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὕπ' ὕδης.
Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ἵν' ὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν,
Οὔτ' εὐνὰς βαλέειν, οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι,
Ἀλλ' ἐπικέλσαντας μεῖναι χρόνον, εἰσόκε ναυτέων
Θυμὸς ἐποτρύνῃ, καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἄηται.
Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ,
Κρήνη ὑπὸ σπείους· περὶ δ' αἴγειροι πεφύασιν.
Ἔνθα κατεπλέομεν, καί τις θεὸς ἡγεμόνευε
Νύκτα δι' ὀρφναίην· οὐδὲ προὐφαίνετ' ἰδέσθαι.
Ἀὴρ γὰρ περὶ νηυσὶ βαθεῖ ἦν, οὐδὲ σελήνη
Οὐρανόθεν προὔφαινε· κατείχετο γὰρ νεφέεσσιν.
Ἔνθ' οὔτις τιν' νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
Οὔτ' ἐν κύμαθ' ἁλὸς κυλινδόμενα προτὶ χέρσον
Εἰσίδομεν, πρὶν νῆας ἐὐσταθμους ὑπερέλσαι.
Ἑλκύσαντες δὴ νῆας, ἀπεβήσαμεν αὐτοί,
Ἔνθα δ' ὑπερείξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεύμεθα κατ' αὐτήν.
Ὦρσαν δὲ νύμφαι, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο,

"In eâ quidem aratio facilis; valdè altam messem semper
"Suo tempore metere: quandoquidem valdè pingue solum subest.
"In eâ portus opportunus, ut non opus funibus sit,
"Neque anchoras ejicere, neque rudentes alligare,
"Sed qui appulerint manere aliquamdiu, usquedum nautarum
"Animus voluerit & aspirârint venti.
"Cæterùm ad initium portûs fluit limpida aqua,
"Fons sub specu; circumque alni nascuntur.
"Huc appulimus, atque aliquis deus dux viæ fuit
"Noctem per obscuram: non enim antea apparebat, ut videretur,
"Caligo enim circa naves densa erat, neque luna
"E cœlo lucebat; obscurata enim erat nubibus.
"Hinc nullus insulam vidit oculis;
"Neque sanè fluctus immensos provolutos ad littus
"Vidimus, antequam naves bene-tabulatas applicâssemus.
"Appulsis autem navibus collegimus vela omnia;
"Ipsi etiam egressi sumus in littus maris,
"Inibique dormientes expectavimus auroram divinam.
"Quando igitur manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
"Insulam admirantes, ambulavimus per eam,
"Excitârunt verò Nymphæ, filiæ Jovis Ægidam-habentis,

ΣΧΟΛΙΑ.

134. Ἄρσις.] Ἀρστείασις. Λείη.] Ὁμαλή. Ἀλοῦν.] Σιδηρόν πεδίον.
135. Ἀμῶσαι.] Θερίζειν. Πῖαρ.] Λιπαρὸν, εὔγειον. Οὖδας.] Τὸ ἔδαφος.
136. Εὔορμος.] Εὐκατάληπτος. Πείσματος.] Ἀπογείου χοινίκος, ᾧ πείθεται ὁ ναῦς.
137. Εὐνάς.] Ἀγκύρας. Ἀνάψαι.] Προσδῆσαι.
138. Ἐπικέλσαντας.] Ἐποκείλαντας τῇ γῇ, ἐπιψαύσαντας.
139. Ἐποτρύνῃ.] Παροξύνῃ, παρορμᾷ. Ἀήται.] Οἱ ἄνεμοι.
140. Κρατὸς λιμένος.] Τῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος.
143. Προὐφαίνετο.] Προφαίνετο.
144. Ἀὴρ.] Ἀχλὺς, ἀοράσια. Βαθεῖ.] Σκοτεινή.
145. Προὔφαινεν.] Ἔφαινεν, ἔλαμπεν.
146. Εἰσίδομεν.] Εἶδεν, ἐθεασάμεθα.
147. Ποτὶ χέρσον.] Πρὸς τὴν γῆν.
149. Κελσάσησιν.] Ἐποκειλάσαις τῇ γῇ.
151. Ἀποβείξαντες.] Ἐπὶ βορᾶ καὶ πυφῇ λάσκοιμηθέντες.
153. Θαυμάζοντες.] Θεώμενοι. Ἐδινεύμεθα.] Περιερχόμεθα, ἀνιχνεύομεν.
154. Ὦρσαν.] Διήγειραν.

NOTÆ.

136. Οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν) Hinc *Virgil.* Æn. l. 1. v. 172. —*hic fessas non vincula Naves Ulla tenent, unco non alligat Anchora morsu.* Vid. *Macrob.* de *Virgilii* Imitatione *Homeri.*

144. Ἀὴρ δὲ περὶ νηυσὶ) Cùm olim περὶ in Omnibus Exemplaribus legeretur, *Henricus Stephanus* ad *Erotionis* Lexicon *Hippocrat.* p. 14. παρὰ legendum probat; quod tamen in suâ Editione non vidit. Quare & in *Textum* παρὰ sumo, περὶ ad *Var. Lect.* rejicio; quùm & illa Vox cum *Dativo* ferri possit, at non satis commodè in hoc loco.

VARIÆ LECTIONES.

134. Μάλα κὲν) γρ. πάλα κὲν, *Eustath.* ib. lin. 18.
144. Παρὰ) γρ. περὶ, vid. Not. in *Textum.*
145. Γὰρ) γρ. δὲ, *H. Steph.*
147. Προτὶ) γρ. ποτὶ, non æquè benè.

Αἶγας

Αἶγας ὀρεσκῴους, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι.
Αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους
Εἱλόμεθ' ἐκ νηῶν· ἀμφὶ δ' τείχια κοσμηθέντες
Βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μυθήσασθαι ἀγῆλην.
Νῆες μὲν μοι ἕποντο δυώδεκα, ἐς δ' ἑκάστην
Ἐννέα λάγχανον αἶγες· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἶοι.
Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ.
Οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρὸς,
Ἀλλ' ἔτι πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἔκαστοι
Ἠφύσαμεν, Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἐλόντες.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν, ἐγγὺς ἐόντων,
Καπνόν τ', αὐτῶν τε φθογγὴν, οἰῶν τε, καὶ αἰγῶν.
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος, πᾶσιν ἔειπον,
Ἄλλοι μὲν νῦν μίμνετ', ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι·
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηΐ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισιν
Ἐλθὼν, τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵ τινές εἰσιν,
Ἦ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι·
Ἠὲ φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
Ὡς εἰπὼν, ἀνὰ νηὸς ἔβην· κέλευσα δ' ἑταίρους,
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.

" Capras montanas, ut prandium sumerent socii.
" Continuò incurvos arcus, & hastas longo-ferro
" Cepimus ex navibus; & in tres partes instructi
" Jacu anamur: statimque dedit deus decentem venationem:
" Naves quidem me sequebantur duodecim, in unamquamque autem
" Novem sortito tulerunt capras, & mihi decem elegerunt soli.
" Sic tùm toto die ad solem occidentem
" Sedebamus, convivantes carnes multas, & vinum dulce.
" Non enim ex navibus absumptum erat vinum rubrum,
" Sed supperebat; multum enim in amphoris singuli
" Hausimus, Ciconum sacrum oppidum depopulati.
" Cyclopum autem versus terram prospiciebamus, propè degentium,
" Fumumque, ipsorumque murmur, oviumque, & caprarum,
" Quando autem sol occidit, & crepusculum advenit,
" Tum dormivimus in littore maris:
" At quando manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
" Et tum ego concione habitâ ad omnes loquutus sum,
" Alii quidem nunc manete mihi, dilecti socii;
" Cæterùm ego cum navi meâ & cum sociis meis
" Transmittens, hos homines explorabo, quinam sint,
" An illi contumelioſi & agreſtes, neque juſti,
" An hoſpitales, & ipſis mens ſit pia.
" Sic fatus navem conſcendi; juſſi verò ſocios
" Ipſoſque conſcendere, & rudentes ſolvere:

ΣΧΟΛΙΑ.

155. Ὀρεσκῴους.] Τὰς ἐν ὄρεσι ἀγελαίους.
156. Καμπύλα.] Ἐπικαμπῆ. Αἰγανέας δολιχαύλους.] Ἀκόντια ἐπιμήκεις τὰς αὐλὰς ἔχοντας, ὅ ἐστι, τὸ σίδηρον.
157. Εἱλόμεθα.] Ἐλάβομεν.
158. Μεσοφλίας.] Τοῦ μὴ ἁρμόζουσαν.
160. Ἔξελον.] Ἐξαίρετον ἔδωκαν.
161. Πρόπαν ἦμαρ.] Δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Ἠέλιον καταδύντα.] Περὶ δύσεως ἡλίου.
162. Ἄσπετα.] Πολλά. Μέθυ.] Οἶνον.
163. Ἐξέφθιτο.] *Ἐδεδαπάνητο, ἀνήλωτο.
164. Ἀλλ' ἐπὶ νῆσι.] Ἀλλ' ἐπὶ σῶν. Ἀμφιφορεῦσιν.] Ἀγγείοις διώτοις.
165. Ἠφύσαμεν.] Ἠντλήσαμεν.
166. Ἐλευσόμεθα.] Ἐθεώμεθα, ἐωρῶμεν, ἐθεώμεθα.
169. Ῥηγμῖνι.] Τοῦ αἰγιαλοῦ.
171. Θήσεται.] Ποιησάμενος.
176. Φιλόξεινοι.] Φιλόξενοι.

NOTÆ.

160. Ἔννέα λάγχανον αἶγες) Si vera *Lectio*, quod valdè dubito, licet Omnia omninò Exemplaria αἶγας legant, tum λάγχανον, hic *Paſſivè*, pro ἐκληροῦντο, ut *Euſtath.* fol. 342. lin. 42. Credo tamen legendum αἶγας, ut ſit, ἐς ἑκάστην οἱ ἑταῖροι ἐλάγχανον ἐννέα αἶγας, οἱ καὶ ἐμοὶ μόνῳ δέκα ἔξελον. At quùm infrà, v. 334. ἔλαχον, occurrat, pro *ſorte-electi erant*, nihil muto; niſi in *Verſione* tantùm.

VARIÆ LECTIONES.

160. Αἶγας) χρ. αἶγας, vid. Not. in *Textum*.
172. Μίμνετ' ἐμοὶ) χρ. μίμνετέ μοι, *H. Steph.*

Οἵδ' αἶψ' εἴσβαινον, ϗ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τ' ἤχων ἀφικόμεθ', ἐγγὺς ἐόντα,
Ἔνθά δ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἴδομεν, ἄσσχι θαλάσσης,
Ὑψηλὸν, δάφνῃσι κατηρεφές· ἔνθά δὲ πολλὰ
Μῆλ', ὄϊές τε, ϗ αἶγες ἰαύεσκον· περὶ δ' αὐλὴ
Ὑψηλὴ δέδμητο κατηρυχέεσσι λίθοισι,
Μακρῇσίν τε πίτυσσιν, ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
Ἔνθά δ' ἀνὴρ οὐίαυε πελώριος, ὅς ῥά τε μῆλα
Οἷος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
Πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ἤδη.
Καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον· οὐδὲ ἐοικὼς
Ἀνδρείῳ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι
Ὑψηλῶν ὀρέων, ὅτε φαίνετ' οἶον ἀπ' ἄλλων.
Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
Αὐτῷ πὰρ νηΐ τε μένειν, ϗ νῆα ἔρυσθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ κείνας ἑτάρων δυοκαίδεκ' ἀείρους
Βῆν· ἀτὰρ αἴγεον ἀσκὸν ἔχον μέλανος οἴνοιο,
Ἡδέος, ὅν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱὸς,

" Illi continuò conſcenderunt, & per tranſtra ſederunt;
" Ordine autem ſedentes, canum mare verberabant remis.
" Sed cùm jam in locum pervenimus propinquum,
" Hic in extremâ parte ſpeluncam vidimus propè mare
" Exceiſam, lauris denſam; ubi multa
" Pecora, oveſque & capræ quieſcebant: juxtaque aula
" Exceiſa ædificata erat exciſis lapidibus,
" Longiſque pinis, & quercubus alticomis.
" Hic vir habitabat ingens, qui certè pecora
" Solus paſcebat longè, neque cum aliis
" Verſabatur; ſed ſeorſum exiſtens infanda ſciebat.
" Etenim monſtrum erat horrendum, neque ſimilis
" Homini frumentivoro, ſed cacumini ſylvoſo
" Excelſorum montium, quando apparet ſolum ab aliis.
" Tum alios juſſi dilectos ſocios
" Illic apud navemque manere, & navem cuſtodire:
" Ipſe verò eligens ſociorum duodecim optimos
" Ibam; cæterum caprinum utrem habebam nigri vini
" Suavis, quod mihi dedit Maron, Euanthei filius,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

180. Πολιλὼ.] Λδυκὴν.

182. Ἔπ' ἐσχαλῇ.] Ἐπὶ τῷ ἐσχάτῳ κὴ πλουτοίῳ μέρει.

183. Κατηρεφὲς.] * Κατασκιασμένον.

184. Μῆλ', ὄϊές τε, ϗ αἶγες.] Περιπλέξας τὸ γένος, ἐπήνεγκε τὸ εἶδος. Ἰαύεσκον.] Διεγκυκλίφδουν, ἐκάθηδον.

185. Δέδμητο.] Ἐδειδέμητο, ἠνδέμητο. Κατηρυχέεσσι.] Τοῖς ἐκ τῆ γῆ ἐκφυσμένοις, ὅ ἐστι πλημμελημένοις.

186. Ὑψικόμοισιν.] Ἐν ὕψει κομώσαις.

187. Ἐνίαυε.] Διέτριβεν· ἤ, ἐκάθηδεν.

189. Πωλεῖτ'.] Ἀντιρίφετο. Ἀθεμίστια.] Ἄδικα.

191. Ῥίῳ.] Ἀκροτηρίῳ, ὄρους ἐξοχῇ.

194. Ἔρυσθαι.] Φυλάξαι.

197. Μάρων.] Εὐάνθης Ὑιὸς. Εὐάνθης ἦ, Διονύσε.

N O T Æ.

184. Μῆλ', ὄϊές τε, ϗ αἶγες) Vid. ad β'. v. 75. & infrà ad v. 237.

187. Ἔνθά δ' ἀνὴρ οὐίαυε πελώριος) Recte in *Siciliâ* ponit *Gigantes*; nam & *Thomas Fazellus* Hiſtor. *Sicil.* Decad. 1. l. 2. c. 1. ſe vidiſſe, ait, inibi in Domo ſuâ Humana Corpora, quorum *Dentes* quatuor, vel quinque Uncias penderent; *Statura* autem ad 18. 20. 22. & 25. aliquando Cubitus aſſurgeret. Vid. *Camerarii* Hiſtor. Meditat. l. 5. c. 3.

191. Ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ) Σιτοφάγος ἀνὴρ, ἀντὶ τῆ, ἥμερος, ὡς Ἡσίοδος,—Οὐδ' ἔπι σῖτον Ἥδιον, ἀλλ'

ἀδάμαντος ἔχον κραδίην ἀπελάστου (ἀπέλαστον) μεγάλην ἠ βίην, ϗ χεῖρες ἄαπτοι· ϗ ῥισμοφόρος Δημήτηρ, ὅτι καὶ Καλλίμαχον, —πολίεσσιν ἐπόπτια τίθεσθαι δίκτ. *Ceres* juſſit *Triptolemum*, omnium Nationum agros circumeuntem, femina partiri, quò faciliùs ipſi Poſterique eorum à fero victu ſegregarentur. *Hygin.*

194. Αὐτῷ πὰρ νηΐ τε μένειν) *Ultima* τῆ νηΐ producitur, In *Caſurâ*, vi *Toni* ſui, & ante ἐκφυλικόν. Vid. plura ad κ'. v. 444. & infrà ad v. 245.

NOTÆ IN SCHOLIA.

183. *Κατασκιασμένον) Ità pro κατεσκιασμένον, ex *Euſtathio*, repono. Hoc vidit *Meric. Caſaubon.* De nuperâ *Homeri* Edit. p. 58. Eundem cum Impreſſis errorem errat MS. ut ſæpe aliás.

VARIÆ LECTIONES.

181. Ἐόντα) γρ. ἐόντες, *H. Steph.*

182. Ἔνθα δ') γρ. ἐνθάδ', *H. Steph.*

Ἰεὺς

Ἱρεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει,
Οὕνεκά μιν σὺν παισὶ φεισόμεθ', ἠδὲ γυναικί,
Αἰδόμενοι· ἦκε γὰρ ὑλήεντα κατ' ἄλσεα δενδρήεντι
Φοίβου Ἀπόλλωνος· ὁ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·
Χρυσοῦ μέν μοι δῶκε εὐεργέα πάλαντα·
Δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
Οἶνον δ' ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσας,
Ἡδύν, ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτὸν
Ἠείδη δμώων, οὐδ' ἀμφίπολων ὁπὶ οἴκῳ,
Ἀλλ' αὐτός τ', ἄλοχός τε φίλη, ταμίη τε μί' οἴη.
Τόνδ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρὸν,
Ἓν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατι δ' ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
Χεῦ· ὀδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει,
Θεσπεσίη· τότ' ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
Τῷ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἤια
Κωρύκῳ· αὐτίκα γάρ μοι ὀΐσατο θυμὸς ἀγαυὸς,
Ἄνδρ' ἐπελθόντ' ἐμεῖο μεγάλιον ὀπτεύοντα ἀλκιὴν,
Ἄγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα, οὔτε θέμιστας.
Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον
Εὕρομεν, ἀλλ' ἐνέμεθε νομὸν κατὰ πίονα μῆλα.

"Sacerdos Apollinis, qui Ismarum incolebat;
"Quòd ipsum cum liberis defendimus atque uxore,
"Reverentiâ moti: habitabat enim in luco arborifero
"Phœbi Apollinis; ille mihi dederat pulchra dona;
"Auri quidem mihi dedit elaborati septem talenta;
"Deditque mihi craterem totum argenteum: cæterum postea
"Vinum in amphoris duodecim ipsis hausturn,
"Suave, impermixtum, divinum potum; neque quisquam illud
"Noverat famulorum, neque famularum in domo,
"Sed ipse, uxorque chara, promaque una sola.
"Hoc quoties biberent dulce vinum rubrum,
"Uno poculo implebo, aquæ viginti mensuras
"Immisceit: dulcis tamen odor ab cratere spirabat
"Divinus; tum non tibi abstinere gratum fuisset.
"Hujus ferebam implebum utrem magnum; viatica quoque
"In perâ: statim enim mihi expectabat animus generosus,
"Virum adfuturum ingenti præditum fortitudine,
"Agrestem, neque jura benè doctum, neque leges.
"Celeriter autem in antrum venimus, neque ipsum intus
"Invenimus; sed pascebat per pascua pinguia pecora.

ΣΧΟΛΙΑ.

198. Ἀμφιβεβήκει.] Κατεῖχεν, ἐφύλασσεν.
199. Περιχόμεθα.] Περιεσώσαμεν, ἐφολάξαμεν.
200. Ἄζόμενοι.] Σεβόμενοι, εὐλαβούμενοι. Ἄλσεϊ.] Ὑδηλῷ καὶ πάνυ ἔχοντι τόπῳ.
204. Ἀφύσσας.] Ἀντλήσας.
205. Ἀκηράσιον.] Καλὸν, καὶ ἀδιάφθαρτον, ἢ ἀμέριστον.
206. Δμώων.] Οἰκετῶν, δούλων.
208. Ἠεροδίη.] Πυρρόν.
209. Ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι.] Περιφυσιούμενον, ἵνα μὴ ζητῶμεν, πῶς ὁ τοσοῦτος ἐχωρίσθη.
211. Ἀποσχέσθαι.] Ἀπουσῆναι.
212. Ἤια.] Ἀλφίτα.
213. Κωρύκῳ.] Θυλάκῳ.
214. Ἐπιλεύσσοντα.] Ἐπιλήσιν. Ἐπιμαρμάρου.] Περιβεβλημένον.
216. Ἄντρον.] Τὸ σπήλαιον.
217. Ἐνόμεθα.] Ἔνεμεν. Νομὸν κατὰ.] Εἰς τὸν καζανομήν.

NOTÆ.

199. Παισὶ) *Eustath.* fol. 347. lin. 48. Τὸ ᾗ, σὺν παισὶ περιχόμεθα. Ἀείσυρχος, σὺν παισί.

208. Τόνδ' ὅτε πίνοιεν) *Plinius.* Nat. Hist. l. 14. c. 4. *Maroneum* Vinum vicies tanto addito Aquæ miscendum *Homerus* prodidit. Durat etiamnum vis in terrâ huic Generi, vigorque indomitus: Quippe cum *Mutianus* ter Consul, ex his qui nuperrime prodidere, Sextarios singulos octonis Aquæ miscerî compererit, præses in eo tractu. De Vino hoc, videsis *Marsilii Cognati* l. 3. c. 13. Quis ille *Maron*, unde Nomen hoc manavit, diximus ad *Euripid.* Cyclop. v. 141.

212. Ἓν ᾗ καὶ ἤια) In *Scansione* legendum, quasi ἧα scriberetur; de quâ re, ad β'. v. 346. & ε'. v. 368.

NOTÆ IN SCHOLIA.

217. * Καζανομὴν) Pro corrupto, καζανομήν.

VARIÆ LECTIONES.

198. Ἱρεὺς) *pr.* Ἱρεὺς, *Æolicè*, *Eustath.* & Ἱερεὺς, *Anapæst.* pro *Spondæo.*

199. Παισὶ) *pr.* παισὶ, vid. Not. in *Textum.*

Ἐλθόν-

Ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηεύμεθα ἕκαστα·
Ταρσοὶ μὲν τυρῶν βεβίθοντο, στεινοντο δ' ὅρηκοι
Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· διακεκριμέναι δ' ἔκαστα
Ἔρκαλο· χωρὶς μὲν προγόνοι, χωρὶς δὲ μέταυλοι,
Χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι· νᾶες δ' ὀρῷ ἄγχι πάντα,
Γαυλοί τε, σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν πρώτιστα ἔπεροι λίσσονθ' ἑπέεσσι,
Τυρῶν αἰνυμένους ἴέναι πάλιν· αὐτὰρ ἔπειτα
Καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
Σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
Ὄφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη·
Οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἑτάροισι φανεὶς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι.
Ἐνθάδε πῦρ κείαντες ἐμείναμεν· ἤδη καὶ αὐτοὶ

" Venientes igitur in antrum perluſtrabamus ſingula:
" Vaſa quidem caſeis onerabantur, repleta erant ſtabula
" Agnorum atque hœdorum; ſeparatæ vero ſingulæ *pecudes*
" Incluſæ erant; ſeparatim quidem maturiores, ſeorſim juniores,
" Separatim recenter-natæ: natabantque ſero vaſa omnia,
" Mulctraliaque, ſcaphæque, accommodata; quibus immulgebat.
" Tum me præcipuè ſocii precabantur verbis,
" Ut ſumptis caſeorum *nonnullis* rediremus; cæterum deinde
" Celeriter ad navem celerem hœdoſque & agnos
" Ex ſtabulis agentes navigaremus ſalſam aquam.
" Verum ego non parui, certè multo ſatius fuiſſet,
" Donec ipſum viderem, & fors mihi hoſpitalia daret:
" Neque ſanè futurus erat ſociis viſus amabilis.
" Ibi ignem accendentes manſimus, & ipſi

ΣΧΟΛΙΑ.

218. Ἐθηεύμεθα.] Ἐθαυμάζομεν, ἐθαυμάζομεν.

219. Ταρσοί.] Οἱ καλαθίσκοι, εἰς οὓς τυρὸν κομίζουσι, καὶ σανίδας οἱ τυροί. Λέγει δὲ καὶ πάλαροι ἢ ψυγεῖ, ἢ ψυκτῆρες· διὰ ὅτι ἐν αὐτοῖς τὸ γάλα ψύχεται. Ἔστι δὲ ἀγγεῖα πλεκτά. Ταρσοὶ δὲ παρὰ τὸ τέρσω, ὃ ἐστι ξηραίνω. Βρίθοντο.] Ἐπληροῦντο. Στείνοντο.] Ἐστενοχωροῦντο. Σηκοί.] Αἱ μάνδραι καὶ αἱ βόλοι, εἰς οὓς συγκάλεισι τὰ θρέμματα, ἢ κατάδυσις τῶν θρεμμάτων.

220. Διακεκριμέναι.] Διακεχωρισμέναι, ἢ ἐπίλεκτοι.

221. Ἔρκατο.] Συνείχοντο, συγκεκλεισμένοι ἦσαν. Πρόγονοι.] Πρωτόγονοι, παλαιότεραι, ἢ μειζοτέραι τῇ ἡλικίᾳ. Μέταυλοι.] Μέσοι, μεσήλικες.

222. Ἕρσαι.] Αἱ νεογναὶ καὶ ἁπαλαὶ καὶ θρασύδειροι.

ΝΟΤΑ.

221. Ἔρκατο, χωρὶς μὲν πρόγονοι) Huc refer *Heſych.* in v. Πρόγονοι, ubi hic locus expenditur, ut in Not. ad *Br. Scholia.*

225. Τυρῶν αἰνυμένους) Ità mox τυρῶν αἰνύμενοι. Ἀπλῶς· ὁ γὰρ πάντας οἰκεῖ τοὺς τυροὺς ἦν αἰνυσθαι, ἀλλὰ μέρος αὐτῶν. *Euſtath.* ad *Iliad.* fol. 1292. lin. 31. & ad *Odyſſ.* fol. 351. lin. 9. Τὸ δὲ τυρῶν αἰνυμένους,

ΝΟΤΑΕ ΙΝ

221. Πρόγονοι) *Heſych.* Πρόγονοι· οἱ πρωτογόνοι ἄρνες· οἱ δὲ μετ' αὐτοὺς, Μέταυλοι. Ἕρσαι δέ, ἁπαλοὶ καὶ τῇ ἥλικι μικρόμοροι. Ἔρκατο χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ, μέταυλοι· χωρὶς δὲ αὖθ' ἕρσαι. *Ariſtoph.* Grammat. apud *Euſtath.* fol. 349. lin. 51. Τῶν αἰγῶν, οἱ μὲν τέλειοι, τράγοι καὶ ἴξαλοι· ἡ δὲ ἐχομένη ἡλικία, χίμαιροι· τὰ δὲ νεώτερα, ἐρίφοι. Ὁ δὲ Ποιητὴς ἐν Ὀδυσσείᾳ,

ΝΟΤΑΕ ΙΝ SCHOLIA.

τὰ τέλεια μέν, πρωτόγονα καλεῖ· τὰ δὲ μετ' ταῦτα, μειζότερα· τὰ δὲ ἔτι νεώτερα, ἕρσας· καὶ ἐσθῆτες δὲ καλοῦσι ἡλικίας τινάς· καὶ πρωτῆνες, καὶ ἐπισπερχῆνες· ὅθεν καὶ πυροφόρια, Αἰγὸς ἐπισπερχὴς ἐξεύρε πήχεα ἀείσῃ. *Æſchylus* in *Agamemn.* tenecros Ovium pullos δρόσους vocat, ut hic ἕρσας, agnellos *Homerus.*

ΝΟΤΑΕ ΙΝ VARIAS LECTIONES.

223. Τοῖς ἐνάμελγεν) *Mſ.* τοῖσιν ἄμελγεν, *Br. Schol.*

225. Αἰνυμένους) *Mſ.* ἀχθομένους, *Euſtath.* fol. 351. lin. 25.

231. Ἐμείναμεν) *Mſ.* ἐθύσαμεν, vid. Not. in *Textum.*

Τυρῶν

Τυρῶν αἰνύμενοι· φάγομεν· μένομέν τέ μιν ἔνδον
Ἥμενοι, ἔως ἐπῆλθε νέμων· φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
Ὕλης ἀζαλέης, ἵνα οἱ πολιδόρπιον εἴη·
Ἔκποθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὀγμαλδὸν ἔθηκεν·
Ἡμεῖς ἠ δείσαντες ἀπεστύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου.
Αὐτὰρ ὅγ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
Πάντα μάλ', ὅσσ' ἤμελγε, τὰ δ' ἄρσενα λεῖπε θύρηφιν,
Ἀρνειούς τε, τράγους τε, βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
Ὄβριμον· οὐκ ἂν τόν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἅμαξαι
Ἑδραῖ, τετραφάκυκλοι, ἀπ' οὐδεος ὀχλίσειαν·
Τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρῃσιν.
Ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὄις καὶ μηκάδας αἶγας,
Πάντα κατ' μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
Αὐτίκα δ' ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος,
Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκε·

" Caseos fumentes comedimus, expectavimusque ipsum intus
" Sedentes, donec venit Pastoris more: ferebat autem ingens pondus
" Ligni aridi, ut illi ad cœnam esset:
" Extrà itaque antrum dejiciens strepitum fecit;
" Nos autem perterriti discurrimus in recessum antri.
" Cæterùm ille in latam speluncam egit pinguia pecora,
" Omnia prorsum, quæ mulgebat: at mares reliquit foris,
" Arietesque, hircosque, altam extrà aulam.
" Cæterùm deinde admovit repagulum ingens altè levans,
" Grave: non illud duo & viginti currus
" Fortes quaternis rotis à solo dimovere potuissent;
" Tantam excelsam petram admovit januæ.
" Sedens itaque mulsit oves & balantes capras,
" Omnia, ut decebat, & fœtum submisit singulis.
" Statim autem dimidium coagulans albi lactis
" Textilibus in calathis constructum repositit;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

232. Αἰνύμενοι.] Λαμβάνοντες.
233. Νέμων.] Βοσκων. Ἄχθ@.] Φόρτον, * βάρ@· τ' ὕλης.
234. Ἀζαλέης.] Ξηρᾶς. Ἵνα οἱ πολιδόρπιον εἴη.] Ἀντὶ τ@, ἵνα αὐτὸ δειπνῆσαι φῶς παρείη.
235. Ἔκποθεν δ' ἄντροιο βαλών.] Δηλονότι, τὴν συριστικὴν ὕλην.
236. Ἀπεστύμεθα.] Ἀνεχωρήσαμεν.
238. Θύρηφιν.] Ἔξω.
240. Θυρεόν.] Τὸν μοχλόλιθον.
242. Τετράφακυκλοι.] Τετράτροχοι. Ὀχλίσειαν.] Κινήσειαν.
243. Ἠλίβατον.] Ὑψηλόν. Τόσσην.] Τοσαύτην.
245. Ἔμβρυον ἧκεν.] Ὑπέθηκεν ἐμβρυον. Ὄμοι@· ηῦ, ὑπατικοῦ τ' συνηθείας, Βρίφ@· μὲ λέγ' τὸ κριὸς γαστρὸς, Ἔμβρυον δὲ, νεογνὸν, ἢ τὸ τίκτον.
246. Θρέψας.] Πήξας.
247. Ἀμησάμενος.] Περισυλλάβους, συναγαγών.

N O T Æ.

gentes ἐθώσαμεν, in *Textu*. Verùm hanc Lectionem hoc in loco *Sensus* vix admittit, & *Florentina*, omnium Vetustissima habet, ἐμοιράμεθα, ut & *Aldina*, *Lovan.* & *Castell.* quod melius. Quomodo enim imparati in Antro alieno sacrificarent, de rebus non suis? Fateor tamen infrà etiam sequi, μένομέν τέ μιν ἔνδον. Nisi forte quis ad illorum referat metum; ut sacrificarent, periculi metu. Videsis *Meric. Casaubon.* De nuperâ *Homeri* Edit. §. 1. p. 27.

233. Ἥμενοι, ἕως ἐπῆλθε) De *Amphibrachy* in Secundo loco, diximus ad η'. v. 280. & ad δ'. v. 90. & 120.

237. Πίονα μῆλα) Mox dividit inter ἀρνειούς τε τράγους τε, de quâ re, vid. suprà, ad v. 184.

242. Ἑδραῖ, τετραφάκυκλοι) Olim πετρόκυκλοι, quòd Vox illa occurat in *Iliad.* ω'. v. 324. at πετραφάκυκλ@ est Vox huic loco, & *Homero*, aptior, quomodò τετραφάλαρον, *Iliad.* ψ'. v. 705. Τετράκυκλος certè nequaquam hujus loci, quare ad *Var. Lect.* rejicio; relinquo tamen in *Br. Schol.*

245. Πάντα κατ' μοῖραν) *Ultima* Ν κατ' producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni*, & ante *Liquidam*, ut mox, v. 299. Τὸν μὲ ἐγὼ βάσκοσα κατ' μεγαλήτορα θυμόν· & *Odyss.* μ'. v. 35. Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατ' μοῖραν κατέλεξα. Ità etiam sine *Toni* adjumento, *Iliad.* χ'. v. 133. Σείων Πηλιάδα μελίην κατ' δεξιὸν ὦμον. *Ibid.* Ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν) Ex hoc loco & alio *Iliad.* ψ'. v. 266. constat, *Homerum* voces βρίφ@ & ἔμβρυον contra nostrum usum vicissim usurpare; de quâ re *Eustath.* fol. 352. lin. 30. & *Br. Schol.* Hinc *Theocr.* §. 9 v. 3. Μόχλος βασὶν ὀφίτεις.

NOTÆ IN SCHOLIA.

233. * Βάρ@ τ' ὕλης) Ex *Aloysii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

24 b. Ἄμαξαι) χρ. ἅμαξαι, vid. ad *Il.* σ'. v. 487. 242. Τετραφάκυκλοι) χρ. πετρόκυκλοι, vid. N. in *Textum*.

Ἥμισυ δ' αὖτ' ἔχησεν ὑ ἄγχεσιν, ὄφρα οἱ εἴη
Πίνϋ δαινυμένῳ, καί οἱ πολυδέρμιον εἴη.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε ποιησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἰσίδεν, εἴρετο δ' ἡμέας,
Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
Ἦ πε κατ' πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε;
Οἵά τε λῃϊστῆρες ὑπεὶρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται
Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες.
Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
Δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν, αὐτόν τε πέλωρον.
Ἀλλὰ καὶ ὣς μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
Παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
Οἴκαδε ἱέμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα
Ἤλθομεν· ὥτω πὲ Ζεὺς ἤθελε μητιάασθαι.
Λαοὶ δ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,
Τῷ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπερθύμιον κλέος ἐστί·
Τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν, καὶ ἀπώλεσε λαοὺς
Πολλούς· ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γοῦνα
Ἱκόμεθ', εἴ πῃ πόροις ξεινήϊον, ἠὲ καὶ ἄλλως
Δώῃς δωτίνην, ἥτε ξείνων θέμις ἐστίν.

" Dimidium verò rursùs constituit in vasibus, ut ei esset
" In potum corredenti, & ei ad cœnam sufficeret.
" Cæterùm quandoquidem festinavit expeditis illis suis operibus,
" Et tum ignem accendit & aspexit, & interrogavit nos,
" O hospites, quinam estis? unde navigatis humidum mare?
" Num ad negotiationem, aut temerè erratis?
" Perinde atque piratæ supra mare, qui errant,
" Animas periculo objicientes, malum alienigenis ferentes.
" Sic ait; nobis autem statim exanimatum est charum cor,
" Timentibus fonitumque gravem, ipsumque monstrum.
" Verùm etiam sic ipsum verbis excipiens alloquutus sum,
" Nos quidem à Troiâ aberrantes Græci,
" Diversis ventis super ingentes fluctus maris,
" Domum petentes, aliâ viâ, aliis itineribus
" Venimus, sic fortassis Jupiter voluit moliri.
" Milites autem Atridæ Agamemnonis gloriamur esse,
" Cujus certè nunc maxima sub cœlum gloria est:
" Tantum enim evertit urbem, & perdidit populos
" Multos: nosque demum procumbentes ad tua genua
" Supplicamus, si quod præbeas hospitale munus, sive etiam aliter
" Donum dares, qualis inter Hospites mos est.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

248. Ἔχησεν ὑ ἄγχεσιν.] Εἶασεν ὑ τοῖς ἀγγείοις.
249. Δαινυμένῳ.] Ἐπιθυμοῦντι, λαμβάνοντι.
250. Σπεῦσεν.] Ἐπανηπάθησεν. Ποιησάμενος.] Ἐνεργήσας, πραξάμενος.
252. Ὑγρὰ κέλευθα.] Τὴν ἁλμυρὰν θαλάσσης ὁδόν.
255. Παρθέμενοι.] Παραβαλόντες.
259. Ἀποπλαγχθέντες.] Πλανηθέντες.
261. Ἱέμενοι.] Ἐπιθυμοῦντες.
262. Μητιάασθαι.] Ἔνιοι, Μητίσασθαι, ἐργάσασθαι.
265. Διέπερσεν.] Διεπόρθησεν.
266. Κιχανόμενοι.] Παραγινόμενοι.
267. Ἱκόμεθα.] Ἱκετεύομεν. Πόροις.] Παρέχοις.
268. Δωτίνην.] Δωρεάν.

N O T Æ.

252. Ὦ ξεῖνοι, πόθεν ἐστέ;) Locus extat suprà, γ'. v. 71. & Hymn. *Apoll.* v. 452.

256. Ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ Δεισάντων.) Ἡμῖν δεισάντων, videtur *Salmasius*, at non est; rectè enim ἡμῖν ἦτορ κατεκλάσθη, tum sequitur δεισάντων, δηλονότι ἡμῶν. Sic de illo, *Iliad.* κ'. v. 187. Ὡς τ' ὀδύμενος ὕπνος λύτο βλιφάροιϊν ὄλωλε, Νύκτα φυλασσομένοισιν, quasi diceret, ὑπνῳ αὐτῶν, ὄλωλεν αὐτοῖς. Ità *Iliad.* ξ'. v. 139. Ἀχιλλῆϊ ὀλοὸν κῆρ Γηθεῖ—Δερκομένῳ, hoc est, Ἀχιλλῆϊ κῆρ γηθεῖ αὐτῷ. licet in aliis locis, pro δερκομένῳ, legat δερκομένου *Eustathius*, & *Henricus Stephanus*. Ità *Odyss.* ψ'. v. 205. Τῆς δ' αὐτῇ λύτο γόνατ' καὶ φίλον ἦτορ, Σήματ' ἀναγνούσῃ, licet nonnulli & hìc legant ἀναγνόσῃ, elegantiæ nempè imperiti. Vid. *Eustath.* fol. 253. lin. 39. Ὅρα ὃ τὸ, Ἡμῖν δ' καὶ ἐκλάσθη ἦτορ δεισάντων, ὅπερ εἰ καὶ Σολοικοφανὲς δόκει, ἀλλ' ὅμως πίφασται καὶ αὐτὸ καζαλήλως τοῦ καιροῦ καὶ τῇ διλίᾳ. κλ. Vid. similem locum, ad ζ'. v. 155.

Variæ Lectiones.

249. Εἴη) γρ. αὐτῷ.
250. Ἔπειδὴ) γρ. ἐπὶ δή.
263. Μητίσασθαι) γρ. μητίσασθαι. *Br. Schol. H. Steph. Seberus.* Rectiùs, μητίασασθαι.
268. Ἥτε) γρ. ἤτοι, *H. Steph.*

Ἀλλ' αἰδεῖο, Φέρισε, θεούς· ἱκέται δέ τοι εἰμέν.
Ζεὺς δ' ἐπιμήτωρ ἱκετάων τε, ξείνων τε,
Ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμείβετο νηλεὲϊ θυμῷ,
Νήπιος εἶς, ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
Ὅς με θεοὺς κέλεαι ἢ δείδιμεν, ἢ ἀλέασθαι.
Οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν,
Οὐδὲ θεῶν μακάρων· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροι εἰμέν.
Οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλυσκάζων περιδίμου,
Οὔτε σεῦ, οὔθ' ἑτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύοι.
Ἀλλά μοι εἰπέ, ὅπη ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα·
Ἦ πῃ ἐπ' ἐσχατιῆς, ἢ ἐγγὺς, ὄφρα δαείω.
Ὣς φάτο πειράζων· ἐμὲ δ' οὐ λάθεν εἰδότα πολλά·
Ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην δολίοις ἐπέεσσι,
Νέα μέν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Πρὸς πέτρῃσι βαλὼν, ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
Ἀκρῃ προσπελάσας· ἄνεμος δ' ὄρσε πόντῳ ἔνεικεν·
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐκὶν ἀμείβετο νηλεὲϊ θυμῷ·
Ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ἑτάροις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλε·
Σὺν δὲ δύω μάρψας, ὥστε σκύλακας προτὶ γαίῃ

"Sed verere, optime, deos; ſupplices enim tibi ſumus:
"Jupiter etenim ultor eſt ſupplicumque, hoſpitumque,
"Hoſpitalis, qui hoſpitibus ſimul venerandis opitulatur.
"Sic loquutus ſum; ille vero mihi rurſus reſpondit ſævo animo,
"Stultus es, ô hoſpes, vel longè advenisti,
"Qui me deos jubes ſive timere, ſive obſervare.
"Non enim Cyclopes Jovem à capra nutritum curant,
"Neque deos beatos, quoniam multo præſtantiores ſumus.
"Neque ego Jovis inimicitias evitans pepercerim,
"Neque tibi, neque ſociis, niſi me animus jubeat.
"Sed mihi dic, ubi appuleris huc profectus bene factam navem;
"An alicubi in extremis locis, aut propè, ut ſciam.
"Sic ait tentans: me tamen non latuit ſcientem plurima;
"Sed ipſum verſutiſſim alloquutus ſum dolosis verbis,
"Navem quidem fregit Neptunus terræ-quaſſator,
"Ad ſcopulos con ctam, veſtræ ad fines terræ,
"Promontorio adactam: Ventus autem ex ponto intulit:
"Cæterùm ego cum hiſce effugi arduam perniciem.
"Sic loquutus ſum; ille autem mihi nihil reſpondit ſævo animo.
"Sed ipſe irruens ſociis manus intulit;
"Duoſque corripiens, quemadmodum catulos ad terram

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

270. Ἐπιμήτωρ.] Ἐπόπτης, βοηθός.

271. Ὀπηδεῖ.] Ἀκολουθεῖ.

274. Δειδίμεν.] Φοβεῖσθαι. Ἀλέασθαι.] Ἐκκλίναι, φυλάξασθαι.

275. Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν.] Ἀστεῖος ὢν ὁ Πολύφημος. Ἀλαζόνας δὲ τοὺς λοιποὺς· ὅτι γὰρ ἐκεῖνοι σέβουσι τοὺς θεούς, παρίστησιν ὁ Ποιητὴς λέγων, Νῦσόν γ' ἔπας ἐσὶ Διὸς μεγάλου ἀλάασθαι.

277. Περιδίμου.] Φοβερᾶς.

279. Ἔσχες.] Κατέσχες. Εὐεργέα.] Τὴν καλῶς κατασκευασμένην.

281. Πειράζων.] Ἐπιβουλεύων.

282. Ἄψορρον.] Πάλιν, οὐχ ἁπλῶς.

284. Ὑμῆς.] Ὑμετέρας.

285. Προσπελάσας.] Προσαγαγὼν, ἀντὶ τοῦ * προσερήξας.

288. Ἴαλλε.] Ἐπέβαλλεν.

289. Μάρψας.] Ἁρπάσας, συλλαβών. Σκύλακας.] Τοὺς νεογνοὺς κύνας.

NOTÆ.

269. Ἀλλ' αἰδεῖο, Φέρισε, θεούς) *Florentina* αἰδῆ legit, ut ſit αἰδέο, *Ionicè*, αἰδῆο, quæ *Lectio* certè extat alibi, *Iliad. ω'.* v. 503. Ἀλλ' αἰδῆο θεούς, Ἀχιλεῦ. Verùm *Euſtathiana παρεμβολαὶ* præferunt αἰδεῖο, ut ſit *Optativum*, αἰδοῖο, αἰδῆο, ità legunt

NOTÆ IN SCHOLIA.

275. * Νῦσόν γ' ἔπας) * Ità pro νῆσον ἄγ' emendo: Verſus enim ſequitur mox, v. 411. Senſum hujus *Scholii* plenè exhibet *Euſtath.* in locum.

285. * Προσερήξας) Ità ex *Aloyſ.* MS. pro corrupto, προσρήξας.

VARIÆ LECTIONES.

269. Αἰδῆ) γρ. αἰδῆο, vid. Not. in *Textum*.

274. Δειδίμεν) γρ. δειδίμαι, *H. Steph.*

Κόπη· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεύε δὲ γαῖαν.
Τὸν δὲ μελεϊστὶ ταμὼν ὡπλίσατο δόρπον.
Ἤδιε δ', ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν
Ἔγκατά τε, σάρκας τε, καὶ ὀστέα μυελόεντα.
Ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διὶ χεῖρας,
Σχέτλια ἔργ' ὁρόωντες· ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλῳ ἐμπλήσατο νηδύν,
Ἀνθρώπεια κρέ' ἔδων, καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,
Κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο παναπάμβους ἀμὰ μήλων·
Τὸν μὲν ἐγὼ βάλλουσα κατ' μεγαλήτορα θυμόν,
Ἄσσον ἰών, ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Οὐτάμεναι πρὸς φῆνα, ὅθι φρένες ἧπαρ ἔχουσιν,
Χεῖρ' ὀπιμαστάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν.
Αὐτῇ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπώλομεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
Οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυρέων ὑψηλάων
Χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν παρέθηκεν.
Ὡς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα

" Illisit: cerebrumque humi effluebat, irrigabatque terram.
" Hos membratim resecans apparabat cœnam,
" Devorabatque, quemadmodum leo montanus, neque reliquit
" Intestinaque, carnesque, & ossa medullis plena.
" Nos interea flentes sustulimus Jovi manus,
" Miseram rem videntes; desperatio etenim invasit animum.
" Cæterùm postquam Cyclops magnum impleverat ventrem,
" Humanas carnes comedens & ad hæc merum lac bibens,
" Jacuit intra antrum extensus inter pecora.
" Hunc quidem ego volui, ex magnanimo animo,
" Propiùs accedens, gladium acutum stringens ab fœmore,
" Vulnerare ad pectus, ubi præcordia hepar circumdant,
" Manus admovens *capulo*: aliud autem consilium me impedivit.
" Illic enim etiam nos periissemus certâ morte:
" Non enim poteramus ab januâ excelsâ
" Manibus movere saxum grave, quod admoverat.
" Itaque tum ingemiscentes expectavimus auroram divinam.
" Quando igitur manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
" Tunc ignem accendit, & mulsit pulchra pecora.

Σχολια.

290. Κόπῃσι.] Σαυάτερψε.
291. Μελεϊστί.] Καθ' μίλον. Ὡπλίσατο.] Παρεσκεύασεν.
292. Οὐδ' ἀπέλειπεν.] Διὰ τοῦτο, ἐδὲ ὃν λειψάνου τινὸς μένοντος ἐκείνῳ τῷ ὠμότητι αὐτοῦ ὁ Ὀδυσσεύς.
293. Μυελόεντα.] Μυελῶ πλήρη.
294. Ἀνεσχέθομεν.] Ἀνετείναμεν.
295. Ἀμηχανίη.] Ἀπορία.
296. Ἐμπλήσατο.] Ἐπλήρωσεν, ἐκόρεσεν. Νηδύν.] Τὴν γαστέρα.
297. Ἀνθρώπεια.] Ἀνθρώπινα. Ἔδων.] Ἐσθίων.
298. Παναπάμβους.] Ἐκτραφείς. Ἐμφατικῶς ὃ ἐδήλωσε τὸ μίγα.
299. Βάλλουσα.] Ἐβαλλοσπάλων.
301. Οὐτάμεναι.] Τρῶσαι. Ὅθι φρένες ἧπαρ ἔχουσιν.] Ὅπου αἱ φρένες τὸ ἧπαρ σωμέχουσιν.
302. Ἐπιμαστάμενος.] Ἐφαψάμενος. Ἕτερος.] Ἄλλος. Θυμός.] Νοῦς, λογισμός.
303. Ἄμμες.] Ἡμεῖς.

Notæ.

299. Τὸν μὲν ἐγὼ βάλλουσα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν) *Ultima* Β *regitur* producitur, ut suprà, v. 245. Verùm frigidè disputat *Spondanus* de causis, quare *Ulysses Polyphemum* nollet occidere, quasi nimirum Cæcitas esset ipsâ Morte gravior pœna; nec vidit, quod hìc Poeta dicit, *Ulyssem* illum omninò occisurum; sed cohibuit unica illa consideratio; quòd tum ipse cum sociis omninò periret, utpote quibus nullus ex antro pateret aditus, nempe quod occluderetur ingenti Rupis fragmine, quod erat soli *Polyphemo* tollendum. Quam rationem qui non vidit satis firmam, ipso Cyclope cæcior mihi videtur. Et *Eustath.* fol. 357. lin. 16. Καὶ ἦν μὲ εὐχερέστερον αἰτιᾶσθαι αὐτὸν Β ἀπτυφλώσαι· ὅτι ὃ οὐκ ἦν ἐλπὶς ἐπ σωθῆναι, ἀφ' τ πυμάζοντα ἠλιβάτῳ λίθῳ Β θυρεῦ, δυτίσας γέγονε σοφωτέρας φρονήσεως τ κατὰ τὸν τύφλωσιν, ἢν ὅτω φησὶ Ζ.

Variæ Lectiones.

291. Διαμελεϊσὶ) γρ. ἀφ' μελεϊσὶ, ἀφαμμελεϊσὶ. *Strabo*, fol. 137.
296. Ἐμπλήσατο) γρ. ἐπλήσατο, *H. Steph.*

Πάντα

Πάντα κατ' μοῖραν, ἑκὰς δ' ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἑκάστῃ.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε ποιησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
Σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε δύω μάρψας ὁπλίσατο δεῖπνον.
Δειπνήσας δ' ἄντρου ἐξήλασε πίονα μῆλα,
Ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἁψ ἐπέθηκ', ὡς εἴτε φαρέτρῃ πῶμ' ὀπιθεῖν.
Πολλῇ δ' ῥοίζῳ ποδὸς ὄρος πρέπε πίονα μῆλα
Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
Εἴπως τισαίμην, δώῃ δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
Ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῷ,
Χλωρὸν, ἐλαίνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φορῆϊ
Αὐανθέν· τὸ μὲν ἄμμες εἰσκόμεν εἰσορόωντες,
Ὅσσον τ' ἰσὸν νηὸς εἰκοσόροιο μελαίνης,
Φορτίδος, εὐρείης, ἥτ' ἐκπερόᾳ μέγα λαῖτμα·
Τόσσον εἶχε μῆκος, τόσσον πάχος εἰσορόασθαι.
Τῷ μὲν ὅσσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παρ' αὐτοῦ,
Καὶ παρέθηκ' ἑτάροισιν, ὀπάσσαι δ' ἐκέλευσα.
Οἱ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθόωσα παρ' αὐτοῦ
Ἄκρον, ἄφαρ δ' ἁλαβὼν ἐπυρόκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ·
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα καταικρύψας ὑπὸ κόπρῳ,
Ἣ ῥα κατὰ σπείους κέχυτο μεγάλ' ἤλιθα πολλή·

"Omnia, ut decuit, & *suum* fœtum ſubmiſit ſingulis.
" Porrò poſtquam feſtinavit perficiens ſua opera,
" Simul ille rurſus duobus correptis apparavit jentaculum.
" Ut jentavit autem, ex antro egit pinguia pecora,
" Facile dimovens obicem ingentem: cæterum poſtea
" Rurſus admovit, veluti ſi pharetræ operculum imponeres.
" Plurimo autem ſibilo ad montem egit pinguia pecora
" Cyclops: ſed ego relinquebar mala; protunde-cogitans,
" Si quo pacto ulciſcerer, daretque gloriam Pallas.
" Hoc autem mihi in animo optimum apparebat conſilium;
" Cyclopis enim jacebat ingens clava ad ſtabulum,
" Viridis, oleagina; hanc quidem excideràt, ut ferret
" Arefactam, quam & nos aſſimilabamus inſpicientes,
" Quantus eſt malus navis viginti-remis-agitatæ nigræ,
" Onerariæ, latæ, quæ penetrat ingentes fluctus;
" Tanta erat longitudo; tanta ſpiſſitudo aſpectu:
" Ab hâc, quantum ulna eſt, ego abſcidi aſſans,
" Et appoſui ſociis, poliréque juſſi.
" Hi verò planum levigârunt, egoque acui aſſans
" Summitatem: ſtatimque apprehendens aduſſi in igne ardente.
" Et hanc quidem benè depoſui abſcondens ſub ſtercore,
" Quod per ſpeluncam fuſum erat multum denſè abundé.

ΣΧΟΛΙΑ.

313. Θορεῖν.] Λίθον.
315. Ῥοίζῳ.] Ἀσήμῳ φωνῇ. συριγμῷ.
317. Τισαίμην.] Τιμωρησαίμην.
319. Ῥόπαλον.] Σύλον. Σηκῷ.] Τῇ μάνδρᾳ.
320. Χλωρόν.] Νεαρὸν σκληρόν. Ἔκταμεν.] Ἐξέκοψεν. Φορῆϊ.] Φέρει, βαστάζει.
321. Αὐανθέν.] Ξηρανθέν. Εἰσκόμεν.] Ἀπεικάζομεν.
323. Φορτίδος.] Φορτηγοῦ.
325. Ὄργυιαν.] Ἐκτεταμένων τῶν χειρῶν τὸ μῆκος ὅσον ὄργυιά ἐστι.
327. Ἐθόωσα.] Ἀπέξυνα· ἀπὸ τοῦ σωωτύμως τὸ ἐμβάλλομαι. Ὁ τορνευτικὸς μετάληψις.
328. Ἐπυρόκτεον.] Ἐπύρευν εἰς τὸ δηλοῦν πεπῶσθαι Κηλέῳ.] Καυστικῷ.
330. Ἤλιθα.] Χύδην, παρὰ τὸ ἄλις· ἢ ἀθρόως, δαψιλῶς.

NOTÆ.

309. Πάντα κατὰ μοῖραν) De *Ultimâ* τοῦ κατὰ productâ, vid. ad v. 299.

311. Σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε δύω) Olim σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε, evidenti errore, cùm τὸ ὅ bis occurreret frustrà; nunc ὅ ſemel adeſt, & ὅδε, rectè pro ὅτε, ut mox, v. 318. Ἥδε δέ· at σὺν ὅ ὅγε ὅ, minimè ferendum. Aliàs σὺν δ' ὅγε αὖτε, idem locus occurrit mox, v. 344.

VARIÆ LECTIONES.

311. Σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε) γρ. σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Δείπνον) γρ. δόρπον, *H. Steph.*

320. Ἔκταμεν) γρ. ἔκοπτεν, *Euſtath.* fol. 358. lin. 12.

329. Ὑπὸ κόπρῳ) γρ. ὑπὸ κόπρου, *Euſtath.* fol. 358. lin. 24.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ τὸς ἄλλυς κλήρῳ πεπαλάχθαι ἄνωγον,
Ὅστις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας,
Τείψαι σὸ ὀφθαλμῷ, ὅτε τ' γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
Οἱ δ' ἔλαχον, τὺς ἄν κε χ' ἥθελον αὐτὸς ἑλέσθαι,
Τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην.
Ἐσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων·
Αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
Πάντα μάλ'· οὐδέ τι λεῖπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
Ἤ τι ὀϊσάμενος, ἢ χ' θεὸς ὡς ἐκέλευεν.
Αὐτὰρ ἔπειθ' ἑπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
Ἐζόμενος δ' ἤμελγεν ὄις καὶ μηκάδας αἶγας,
Πάντα κατὰ μοῖραν, χ' ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστη.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
Σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε δύω μάρψας ὡπλίσατο δόρπον·
Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστὰς,
Κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο,
Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα·
Ὄφρ' εἰδῇς, οἷόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει
Ἡμετέρη· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλέησας
Οἴκαδε πέμψας· σὺ δὴ μαίνεαι οὐκ ἔτ' ἀνεκτῶς.
Σχέτλιε, πῶς κέν τίς σε χ' ὕστερον ἄλλος ἵκοιτο

"Cæterum alios sorte sortiri jussi,
"Quinam auderet mecum vectem sublatum
"Inferere in oculum, quando illum *dulcis somnus* occuparet.
"Et illi sorte sunt electi, quos utique voluissem ipse capere,
"Quatuor, cæterùm ego quintus cum his numerabar.
"Vespertinus igitur rediit villosa pecora curans:
"Continuò verò in latam speluncam egit pinguia pecora
"Omnia omninò; neque ullum reliquit profundam extra caulam,
"Aut suspicatus, sive etiam deus sic jussit.
"Porrò deinde admovit repagulum ingens altè sublevans,
"Sedensque mulsit oves & balantes capras,
"Omnia, ut decebat, & fœtum suum submisit singulis.
"Cæterùm postquam festinavit, perfectis suis operibus,
"Simul iterùm rursus duobus correptis apparavit cœnam:
"Et tum ego Cyclopem alloquebar propè astans,
"Poculum in manibus tenens nigri vini,
"Cyclops, accipe, bibe vinum, postquam comedisti humanas carnes;
"Ut scias, quale utique potum navis occultaverat
"Nostra; & tibi quidem libamen tuli, ut mei misertus
"Domum mittas: tu autem furis non amplius tolerabiliter.
"Infelix, quomodo quisquam ad te in posterum alius accedat

ΣΧΟΛΙΑ.

331. Πεπαλάχθαι.] Κληρωθῆναι.
335. Ἐλέγμην.] Ἠριθμούμην.
336. Ἐσπέριος.] Δειλινός. Νομεύων.] Βόσκων.
339. Ὀϊσάμενος.] Ὑπολαβών.
346. Κισσύβιον.] Ἦτοι ποιμενικὸν ποτήριον, ὃ κισσίνῃ ξύλῃ κατασκάσασμένον· ἢ ὄνομα κύκλου ποτηρίου, ἢ ἶχον κισσὸν ἔξωθεν.
347. Τῇ.] Λάβε, δέξαι.
348. Ἐκεκεύθει.] Ἐκρυπτεν.
349. Λοιβήν.] Σπονδήν.
350. Οὐκ ἔτ' ἀνεκτῶς.] Οὐκ ἀναχετῶς, ὃ ἐστὶ μὴ ἡλικῶς.
351. Σχέτλιε.] Ἄδικε. Ἵκοιτο.] Ἱκετεύοι.

NOTÆ.

334. Οἱ δ' ἔλαχον) Παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐκληρώθησαν, vid. suprà, ad v. 160.

342. Πάντα κατὰ μοῖραν) Vid. ad v. 309.

344. Σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε δύω) De hoc loco, diximus ad v. 311. Notandum verò, In Editione *Elzevirianâ*, solo tamen hoc loco, & in *Oxoniensi*, solo in alio loco, legi, σὺν δ' ὄγε αὖτε, verùm cum hoc temerè videatur utrobique factum, nihil refert.

346. Κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο) De Voce κισσύβιον, quod sit ποιμενικὸν ποτήριον ἐκ κισσίνου ξύλου. *Eustath.* fol. 358. lin. 52. *Athenæus*, & Nos ad *Euripid.* Ultima δ' μέλανος producitur, in *Cæsurâ*, vi Literæ αὐτοδυνάμου, & ante *Acutum*.

347. Κύκλωψ, τῇ, πίε οἶνον) *Hierocles* sevirâlibus plagis flagellatus, sanguine suo respersit Judicem, hoc versu utens; ut *Suidas*. vid. ad *Var. Lect.*

VARIÆ LECTIONES.

331. Πεπαλάχθαι) γρ. πεπαλάσθαι, *Aristarch.* apud *Eustath.* fol. 357. lin. 52.

333. Τείψαι σὸ ὀφθαλμῷ) γρ. τείψαι ἐπ' ὀφθαλμῷ, *H. Steph.*

335. Ἐλέγμην) γρ. ἠλέχθην, *H. Steph.*

347. Κύκλωψ, τῇ πίε οἶνον) γρ. Κύκλωψ, τῇ πῖ' οἶνον. *Suidas*, v. Ἰσχυλῆς, quod corrigendum hinc. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 299. *Br. Schol.*

351. Πῶς κέν τις) γρ. πῶς ἄν τις, *H. Steph.*

Ἀνδρώ-

Ἀνθρώπων πολέων, ἐπεὶ ἢ καὶ μοῖραν ἔεξας ;
Ὡς ἐφάμην· ὁ δ' ἔδεκτο καὶ ἔκπιεν· ἡσατο δ' αἰνῶς
Ἡδὺ ποτὸν πίνων· καί μ' ἤτεε δεύτερον αὖτις,
Δός μοι ἔπι φρήν, καί μοι τὸν ὄνομα εἰπὲ
Αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ᾧ κε σὺ χαίροις.
Καὶ γὰρ Κυκλώπεσι φέρει ζείδωρος ἄρουρα
Οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
Ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.
Ὡς ἔφαθ· αὐτάρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἴθοπα οἴνου·
Τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἦλυθεν οἶνος,
Καὶ τότε δή μιν ἔπειτα προσηύδων μειλιχίοισι,
Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ' ὄνομα κλυτόν ; αὐτὰρ ἐγώ τοι
Ἐξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥς περ ὑπέσχες.
Οὖτις ἐμοί γ' ὄνομ' ἔστ'· Οὖτιν δέ με κικλήσκουσι
Μήτηρ, ἠδὲ πατήρ, ἠδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.
Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμείβετο νηλεὶ θυμῷ,
Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἕδομαι μετ' οἷς ἑτάροισι,
Τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν· τόδε τοι ξεινήιον ἔσται.
Ἦ, καὶ ἀνακλιθεὶς πέσεν ὕπτιος· αὐτὰρ ἔπειτα
Κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα· καδδὲ μιν ὕπνος

" Ex hominibus plurimis, quoniam non ex officio egisti ?
" Sic dixi ; ille accepit & ebibit, gavisusque est vehementer
" Dulcem potum bibens ; & me rogavit secundò rursus,
" Da mihi adhuc benignus, & mihi tuum nomen dic
" Statim nunc ; ut tibi dem hospitale *munus*, quo tu gaudeas.
" Etenim Cyclopibus fert alma terra
" Vinum generosum, & illis Jovis imber auget :
" Verùm hoc ambrosiæ & nectaris est latex.
" Sic ait : cæterum ei rursus ego dedi ardens vinum :
" Ter quidem præbui, ter autem ebibit insipientiâ.
" Cæterùm postquam Cyclopem circa mentem occupavit vinum :
" Tum certè ipsum verbis alloquebar blandis,
" Cyclops, interrogas me nomen inclytum ? cæterùm ego tibi
" Dicam, tu autem mihi da hospitale *munus*, ut pollicitus es.
" Nemo mihi nomen est, Neminemque me vocant
" Mater atque pater, atque omnes alii socii.
" Sic dicebam ; ille verò me rursus excepit sævo animo,
" Neminem ego extremum edam post suos socios,
" Alios quidem priùs ; hoc tibi hospitale munus erit.
" Dixit, & recumbens cecidit supinus ; cæterùm deinde
" Jacebat inflexus crassam cervicem, & illum somnus

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

352. Ἔρεξας.] Ἔπραξας.
353. Ἥσατο.] Ἥδη ἐτέρφθη, ἐχάρη, εὐφράνθη.
358. Ἐριστάφυλον.] Μεγαλοσάφυλον.
359. Ἀπορρώξ.] Ἀπόρροια, ἀπόσπασμα.
361. Ἀφραδίῃσιν.] Ἀνοίαις.
369. Ἕδομαι.] Βρώσομαι.
372. Ἀποδοχμώσας.] Πλαγιάσας· δοχμὸς γὰρ, τὸ πλάγιον.

N O T Æ.

353. Ὁ δ' ἔδεκτο καὶ ἔκπιεν) Quandò olim in pluribus ἔπιεν scriberetur, ob Versus periculum indolui ; qui tamen aliquo modo sanari poterat. Verum sciebam, Sensum ipsum requirere, ut ἔκπιεν hìc scriberetur ; quia bibacitatem & aviditatem *Cyclopis* Poeta voluit innuere, ut aliàs, rapacitatem ejusdem in edendo, v. 292. Ἥδιε δ', ὅτι λίην ἐρεπτόμενος φρένας· οὐδ' ἀπέλειπεν Ἐγκαθέμεν π, σάρκας τε, καὶ ὀστέα. Sed nec simpliciter πιεῖν erat *Cyclopi* periculosum, verum ἐκπιεῖν. Et res ipsa ostendit, totum Illum ebibisse poculum, quod illicò poscat aliud & subindè aliud. Quare licet *Florent. Aldin. Lovanian. Hervag. Stephaniana, Castelliana, Elzeviriana, Oxoniensis*, & quæ nascuntur ab illis, ἔπιεν legant omnes, in hâc certè parte *Romanam* & *Basileensem Eustathii*, omnibus præfero, quæ ἔκπιεν apertè legunt, ut & *Cantabrigiensis*, 1664. *Eustathius* plus sexies ἔκπιεν repetit, & ipse Poeta, v. 361. Τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν, ut in illo loco legunt Omnes Editt. Ità quoque κ'. v. 237. Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον. Video jam & hoc vidisse *Isaacum Casaubonum*, in hunc locum, *Lego*, inquit, ἔκπιεν, *ut mox*, respiciens ad locum prædictum, v. 361.

366. Οὖτις ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστὶν) De hoc *Utide Homeri*, ut & de *Asteropæo*, scripsit *Ptolemæus Alexandrinus, Aristarchi* discipulus, ut Nos docet *Suidas*. Certè *Ptolemæus Hephæstion*, & ipse *Alexandrinus*, licet longè infrà *Aristarchi* ætatem, dicit, in l. 1. Ὅτι Ὀδυσσεὺς, διότι ὥσπερ μεγάλα εἶχεν, Οὖτις ἐκαλεῖτο.

VARIÆ LECTIONES.

353. Ἔκπιεν) γρ. ἔπιεν, vid. Not. in *Textum*. 354. Λῦπις) γρ. αὖτις. 356. Καὶ ἔας) γρ. χαίρεις.

Ἤϊξεν παν δαμάπωρ· Φάγυνος δ' ἐξέαυλο οἰνοβαρείων,
Ψωμοί τ' ἀνδρόμεαι· ὁ δ' ἐρεύγελο οἰνοβαρείων.
Καὶ τότ' ἐγὼ τ' μοχλὸν ὑπὸ σποδιῇ ἤλασα πολλῆς,
Εἵως θερμαίνοιτο· ἔπεσί τε πάντας ἑταίρους
Θάρσυνον, μήτις μοὶ ὑποδδείσας ἀναδύῃ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλάϊνος ἐν πυρὶ μέλλεν
Ἀψαλέος, χλωρός περ ἐών, διεφαίνετο δ' αἰνῶς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἄγαγον φέρον ἐκ πυρός, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Ἵσαντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων.
Οἱ μὲν, μοχλὸν ἑλόντες ἐλάϊνον ὀξὺν ἐπ' ἄκρῳ,
Ὀφθαλμῷ ἐτέρησαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀείρας
Δίνεον, ὡς δ' ὅτε τις τρυπᾷ δόρυ νήϊον ἀνὴρ
Τρυπάνῳ, οἱ δέ τ' ἔνερθεν ὑποστρέφουσιν ἱμάντι
Ἀψάμενοι ἑκάτερθε, τὸ δ' ἔμπεδον αἰὲν ἐέργει·
Ὡς τῷ γ' ὀφθαλμῷ πυρίκαιον μοχλὸν ἑλόντες
Δινέομεν, τὸ δ' αἷμα περιῤῥέε θερμὸν ἐόντα.
Πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὖσεν ἀϋτμὴ,
Γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι.

" Cepit, omnia-domans; è gutture verò erumpebat Vinum,
" Fruſtaque humanæ carnis; & ipſe ejectabat vino-gravatus;
" Et tum ego veſtem ſub cinere demiſi multo,
" Ut caleſieret; verbiſque omnes ſocios
" Confirmavi, ne aliquis mihi ſubveritus declinaret.
" Sed cùm mox veſtis oleaginus in igne erat
" Arſurus, viridis exiſtens, candebatque vehementer;
" Et tum ego propiùs attuli ex igne, circum autem ſocii
" Stabant, cæterùm animum inſpiravit ingentem Genius *aliquis*.
" Hi quidem veſte apprehenſo oleagino acuto in ſummitate,
" Oculo infixerunt; ego autem infernè innixus
" Verſabam; veluti quis terebrat lignum vir navale
" Terebro, aliique infra torquent loro
" Prenſantes utrinque, illud autem circumvolvitur aſſiduè ſemper:
" Sic ejus in oculo ignitum veſtem prenſantes
" Verſabamus; hunc autem ſanguis circumfluebat calefactum.
" Ipſas verò ei palpebras circum & ſupercilia crematvit vapor
" Pupillâ ardenti: ſtridebantque ei ſub igne radices.

Σχόλια.

373. Ἤϊξεν.] Καπλάμβανεν. Παν δαμάπωρ.] Ἐπιθηλικῶς, ὁ ὑπὸ ὁ πάντας δαμάζων καὶ βλαπτικὸς καὶ ἀνθρώπους. Φάγυνος.] Σωκτικὸν ἀπὸ τοῦ γόμφος. Ἐξέαυστο.] * Ἐξῄει.

374. Ψωμοί.] Σάρκες, μέλη. Οἰνοβαρείων.] Βεβαρημένος τῷ οἴνῳ.

375. Ἤλασα.] Ὑπέβαλον.

376. * Εἵως.] Ὅπως, ἵνα.

377. Θάρσυνον.] * Διήγειρα. Ἀναδύῃ.] Παρατήσηται.

379. Ἀψαλέος.] Ἀφθίστως. Διεφαίνετο.] Διαφανὴς ἦν, ὅτι ἐπιπύρωτο.

381. Ἐνέπνευσεν.] Ἐνέβαλεν.

383. Ἐτέρησαν.] Ἐπεβάρησαν, ἐσίπηξαν.

384. Δίνεον.] Ἐστρεφον. Δόρυ.] Ναυπηγήσιμον ξύλον.

385. Ὑποστρέφουσι.] Τὸ πλῆρες, τρύπανον.

386. Ἀψάμενοι.] Ἅψασπις, δήσασπις.

387. Πυρίκαιον.] Πεπυρωμένον.

388. Διϊνέομεν.] Ἐστρόφομεν.

389. Εὖσεν.] Ἐφλόγισεν.

390. Γλήνης.] Κόρης. Σφαραγεῦντο.] Διστείνοντο, ἐσφατείνοντο, ἢ κατεπονοῦντο, ἢ * ἐσπαράσσοντο.

Notæ.

373. Φάγυνος.) *Euſtath.* fol. 363. lin. 44. Τὸ γοῦν ἀκριβέστερον τῶν Ἀνεκδότων, λέγε τὸ εὐμηκέστερον, φάγυνος κλ.

384. Τρυπᾷ.) *Euſtath.* fol. 364. lin. 38. Τὸ δὲ τρυπᾷ, ἐκ τοῦ τρυπάω, τρυπᾷς, γίνεται συκλικῶς· ἀπὸ καὶ τρυπάνου, ἐξ οὗ τρυπᾷ.

387. Πυρίκαια.) *Euſtath.* fol. 364. lin. 40. Πυρικὸς ὁ μοχλὸς, ὁ οἷον ἠκονημένος· πυρί· εἰ δὲ βαρυτόνως γράφοις πυρίκης, συνιζήσει εἰς ῑ τὸ ε πεύκης ξύλον, ἐκ τοῦ ὁμοίου.

Notæ in Scholia.

373. * Ἐξῄει) Ita, pro corrupto ἐξείη, emendo.

376. * Εἵως) Ὅπως, ἵνα, ex *Aloyſii* MSto.

377. * Διήγειρα) Emendo pro διήγειρον.

390. * Pro ἐσπαράσσοντο, ſcribo & emendo, ex *Euſtath.* fol. 364. lin. 49. * ἐσπαράσσοντο, *Aldin.* ἐσπαράσσοντο.

Variæ Lectiones.

373. Φάγυνος) γρ. Φάγυγος, vid. Not. in *Textum*.

384. Ὡς δ' ὅτε) γρ. ὡς ὅτε. *H. Steph.*

385. Ὑποστρέφουσιν) γρ. ὑποστρέφωσιν. *Br. Schol.*

387. Πυρίκαια) γρ. πυρικία, vid. in *Textum*.

Ibid. Ἑλόντες) γρ. ἔχοντες, ex *Ariſtarcho*, *Euſtath.* fol. 364. lin. 19.

390. Πυρὶ ῥίζαι) γρ. περὶ ῥίζαι, *Euſtath.* fol. 364. lin. 21.

Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν, ἢὲ σκέπαρνον,
Εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα,
Φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου τε κράτος ἐστίν·
Ὣς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ ἐνὶ μοχλῷ.
Σμερδαλέον δ' ἤμυξεν· ἀτὰρ δ' ἴαχε πέτρη.
Ἡμεῖς δ' δείσαντες ἀπεσύμεθ'· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
Ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἕο χερσὶν ἀλύων.
Αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυεν, οἵ ῥα μιν ἀμφὶς
Ὠίκεον ἐν σπήεσι δι' ἄκριας ἠνεμοέσσας·
Οἱ δ', βοῆς ἀΐοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος·
Ἱστάμενοι δ' εἴροντο πρὸς σπέος, ὅττι νυ κήδοι,
Τίπτε τόσον, Πολύφημε, δι' ἀμβροσίην κατὰ νύκτα
Νύχια δι' ἀμβροσίῃσι, καὶ ὕπνους ἄμμε τίθησθα;

" Veluti cùm vir faber ſecurim magnam, aut aſciam,
" In aquâ frigidâ mergit valdè ſtridentem,
" Corroborans; hoc enim ferri utique robur eſt:
" Sic hujus ſtridebat oculus oleaginum circa vectem.
" Horrendè itaque ejulavit, inſonuitque petra;
" Et nos perterriti diffugimus: cæterum ille vectem
" Exemit oculo aſperſum ſanguine multo;
" Illum quidem deinde abjecit à ſe manibus anxius.
" Cæterùm ipſe Cyclopas altè vocavit,
qui circa ipſum
" Habitabant in ſpeluncis per promontoria ventoſa:
" Illi igitur vocem audientes accurrebant aliunde alius;
" Stantesque interrogabant circa ſpeluncam, quidnam ipſum affligeret,
" Cur tantum, Polypheme, læſus ſic clamâſti,
" Noctem per divinam & inſomnes nos feciſti?

ΣΧΟΛΙΑ.

392. Ἰάχοντα.] Ἠχοῦσι.

393. Φαρμάσσων.] * Στηρίσσοντων, τεμῶν, τομισσόντων. Σιδήρου τὸ κρύσταλλον ἰσχύ.] Τὸ βάψαι ψυχρῷ τὸ πεπυρωμένον σίδηρον. Ἰσχυρὸν γὰρ αὐτὸν ποιεῖ.

394. Σίζε.] Καὶ τοῦτο ἀνομοιοπροπαίστως, ἀπὸ δὲ μὴ τὸ λίπος γινομένῳ * σισμῷ, ὅ ἐστι συνηχείας.

397. Ἐξέρυσεν.] Ἐξείλκυσεν. Πεφυρμένον.] Ἡμαγμένον.

398. Ἀλύων.] Ἀλημονῶν, δυσφορῶν.

NOTÆ.

392. Μεγάλα ἰάχοντα) Refer ad πέλεκυν, quod præceſſerat, non ad σκέπαρνον, quòd ἐπικρατήσει δὲ ἀρσενικῶς. Vid. *Br. Schol.* ad *Iliad.* σ'. v. 594.

398. Ἀπὸ ἴο) *Ultima* δὲ λαμβ. vi *Toni* ſui, & *Aſperi* ſequentis cum *Acuto*, producitur in Cæſurâ, quanquam aliàs ἀπαὶ legi poſſet, ut in aliis locis non paucis. Ità infrà, v. 461. Ὡς εἰπὼν τὸ κριὸν λὰξ ἴο. Vid. ad φ'. v. 136. & 163. *Ibid.* Χερσὶν ἀλύων) *Media* δὲ ἀλύω, aliàs *brevis*, nunc producitur, ad

NOTÆ IN SCHOLIA.

393. * Στηρίσσοντων) Ità, pro monſtro Φαρμαφιρρέοντων, ex *Aloyſii* MS. ſuffragante *Euſtathio*.

394. * Σισμῷ, ὅ ἐστι συνηχείας) Pro σισμῷ, olim σισιλιγμῷ, pro quo *Aloyſ.* MS. σισλισμῷ. Et hæc *Euſtath.* fol. 365. lin. 6. Οἱ δὲ Παλαιοί φασι, ἐπὶ ὄπα ἀνομοιοπροπαίστως τὸ σίζειν λάξ δὲ κριὸς τὸ λίπος γινομένῳ σισλισμῷ, quod tamen nec ille explicat, nec ſcio quî poſſit. Mallem equidem legere σισμῷ, ὅ ἐστι συνηχείας, παρὰ τὸ σίζω.

399. Ἤπυεν.] Ἐβόα, ἐκάλει. Ἀμφὶς ᾠκουν.] Περιῴκουν.

400. Δι' ἄκριας.] Τὰς μεταξὺ τῶν ἀκρωτηρίων τόπους, ἢ τοὺς τῶν ὀρῶν ἀκρωρείας. Ἠνεμοέσσας.] Ὑψηλὰς, ὑπὸ ἀνέμων κατασειομένας.

401. Ἐφοίτων.] Περιῆσαν.

402. Εἴροντο.] Ἤροντο. Ὅ, τί ἴ.] Ὅπως αὐτὸν κήδοι.] Λυποῖ, βλάπτοι.

403. Ἀρημένῳ.] Βεβλαμμένῳ.

404. Τίθησθα.] Διατίθεις ποιεῖς.

NOTÆ.

Monſtri deplorabilem animi defectum innuendum. Et aliàs δ' δακρύων penultima, producitur, *Batrachom.* v. 68. Vid. ad ω'. v. 276. λ'. v. 413. & ad *Anacreon.* v. 123. Περιγεγράφασι δέ τινες τῶν Παλαιῶν τὸ ἴωπα ἐπὶ τοῦ ἀλύειν, καθὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπυίειν. *Euſtath.* fol. 365. lin. 14. & mox, Ἔνιοι δέ φασι ἐκ ὕπνος, Ἀλύειν, τὸ μὴ ἐπαίρεσθαι, δασύνεται· τὸ δὲ λυπεῖσθαι, ψιλοῦται.

404. Ἄϋπνους ἄμμε τίθησθα) *Euſtath.* fol. 365. lin. 52. Τὸ δέ, αὐπνους ἄμμε τίθησθα, φανερῶς τὸ ἄμμε ἐλίκον,

NOTÆ IN SCHOLIA.

398. Ἀλύων) *Euſtath.* fol. 365. lin. 12. Ἀλύειν δέ, νῦν μέν, τὸ ἀδημονεῖν· ἐπὶ δὲ τοῖς μὴ πάνυ, τὸ χαίρειν, ὡς τὸ, Ἡ ἀλύεις, ὅτι Ἴφον ἐνίκησας· μᾶλλον δὲ ἡ λέξις, ὡς καὶ ἡ συμφορά· καὶ ἡ τύχη· καὶ ὁ δαίμων, ἐκ τοῦ ὄμοια ἀναγεγράφασι δέ τινες τῶν Παλαιῶν τὸ ἴωπα ἐπὶ τοῦ ἀλυίσκω, καθὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπυίειν· ἐμοὶ μὲν ἀναπόδεικτόν ἐστιν. Ἴστεον δέ, ὡς παρὰ τοῖς Παλαιοῖς γράφεται καὶ πάνυ, Ἀλύῃ) Ἀντὶ δ', μαίνῃ· ἀπειλεῖ καθὰ Ἀφρικανὸς· φαυλως λέγεται· ἀμυχανεῖ, κλ.

VARIÆ LECTIONES.

392. Βάπτῃ) γρ. βάπτῃ, *H. Steph.*

398. Ἀπὸ ἴο) γρ. ἀπαὶ ἴο, vid. Not. in *Textum.*

Ibid. Ἀλύων) γρ. ἀλυίων. Vid. Not. in *Textum.*

[* Τίς δέ σ' ἐτύφλωσεν ἠ ἀφείλετο λαμπάδος αὐγάς;]
Ἦ μή τις σεῦ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνῃ;
Ἦ μή τις σ' αὐτὸν κτείνῃ δόλῳ, ἠὲ βίηφι;
Τὼς δ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κεκαπνὸς Πολύφημος,
Ὦ φίλοι, Οὖτίς με κτείνῃ δόλῳ, οὐδὲ βίηφιν·
Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον,
Εἰ μὲν δὴ μήτις σε βιάζεται, οἷον ἐόντα,
Νοῦσόν γ' οὔπως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι·
Ἀλλὰ σύ γ' εὔχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.
Ὣς ἄρ' ἔφαν ἀπιόντες· ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
Ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.
Κύκλωψ δὲ στενάχων τε, καὶ ὠδίνων ὀδύνῃσι,
Χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον εἵλε θυράων·
Αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο, χεῖρε πεπτώς,
Εἴ πινά που μετ' ὄεσσι λάβοι πειρήσασθαι θύραζε·
Οὕτω γάρ που μὲ ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.
Αὐτὰρ ἐγὼ βάλλοιον, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο,
Εἴ πῃ ἑταίροισιν θανάτου λύσιν, ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ
Εὑροίμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον,
Ὡς τε περὶ ψυχῆς, μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.

" [Nunquis te excæcavit & abstulit oculi *tui* lumen?]
" Num quis à te oves mortalium invito abegit?
" Annè aliquis teipsum perfundat dolo, aut vi?
" Hoc rursus ex antro alloquutus est fortis Polyphemus,
" Amici, Nemo me interfecit dolo, neque viribus.
" Illi verò respondentes verba volatilia dixerunt,
" Siquidem itaque nemo te affligit, solitarium existentem,
" Morbum nequaquam fas est à Jove magno *missum* evitare:
" Verùm tu precare Patrem Neptunum regem.
" Sic dixerunt abeuntes; meum autem risit charum cor,
" Quòd nomen decepisset meum & inculpatum consilium.
" Cyclops igitur ingemiscensque, & contristatus doloribus,
" Manibus palpitans, lapidem quidem amovit à januâ;
" Ipse verò intra januam sedebat, manus extendens,
" Si aliquem fortassis inter oves caperet exeuntem foràs;
" Sic enim me putabat in mente stultum esse.
" Cæterùm ego deliberaverem, quid factu optimum esset,
" Si quam sociis mortis solutionem, atque mihi ipsi
" Invenirem; omnes igitur dolos & consilium texui,
" Videlicet ob vitam, ingens enim malum præsens erat.

ΣΧΟΛΙΑ.

405. Ἐλαύνῃ.] Ἀπελαύνῃ.
418. Στείχοντα.] Πορεύομεν. Θύραζε.] Ἔξω.
420. Βάλλοιον.] Ἐβουλεύομην.

NOTÆ.

αὐτὶ πολλῶν πλήθους λαμβάνει, κατὰ διάλεκτον Ἰωνικήν. Eleganter autem hoc Poeta facit, quod *Duos* jam *Polyphemus* turbet, nempè *seipsum* & *alios*.

405. *Τίς δέ σ' ἐτύφλωσεν, ἠ ἀφείλετο λαμπάδος αὐγάς) Hic Versus, diu ex *Homero* exulans, nunc suo loco restituitur, ex *Diogenis Laertii Zenone*, l. 7. §. 163. *Hesychius*, Λαμπάδες) Ὀφθαλμοί. Et *Virgil.* Æn. l. 3. v. 37. *Cyclopis* oculum, puto, ex hoc loco adjutus, dicit, *Argolici Clypei, aut Phœbeæ Lampadis instar*. Unde eleganter *Lycophroni* dicitur *Ulysses* λαμπαδηφορικλέπτης.

406. Κτείνῃ) Ità pro κτείνῃ scribo, ut cum ἐλαύνῃ congruat, quanquam κτείνῃ in plurimis Exemplaribus. *Castellio* quidem & Pauca alia mecum legunt κτείνῃ. Verùm hi *Modi* mutuò sibi fraudem facere solent, ut ex *Variis Lectionibus* hinc inde patet. Qui Poetam putant respicere ad nomen ὄπις, v. 414. in μῆτις ἀμύμων, frustrà sunt. Est quidem fortuita allusio, μήτις & μῆτις, verùm ea nimis frigida, quàm quæ *Homeri* consilio tribuantur. *Ibid.* Δόλῳ οὐ βίηφι) *Polyænus* Strategemat. Procem. Δεκτὸν ὁ μοίχε πεῦτε συμβουλεύειν Ὅμηρος· ὅταν γὰρ πολλάκις εἴπῃ, ἢ δόλῳ, οὐ βίηφιν, ἄλλως τε παρεγγίλλῃ, ἢ τίχνας, καὶ στρατηγήμασι χρήσασθαι καθ' ὃν πολεμίων, κλ.

411. Νοῦσον δ' οὔπως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι) De *Jove* dicuntur Morbi omnes provenire, unde *Sophocles*, Ajac. 137. Νόσος, πλαγὴ Διὸς vocatur; de quâ re Nos in *Prælectionibus*.

421. Εἴ πῃ ἑταίροισιν θανάτου λύσιν) Cum *Marco Meibomio* fixum esset, *priorem* Syllabam Ϝ λόω & *Derivatorum*, semper ante *Consonam* producere, scribendum hic ῥύσιν statuebat, & alios omnes *Homeri* locos contra militantes, mutavit; in quibus ἄλυτον, aut ἀλύτους scriberetur, corruptos pronuntiavit, mutare non potuit. Verùm is turpiter errat. Vid. quæ diximus ad Δ'. v. 703.

VARIÆ LECTIONES.

406. Κτείνῃ) γρ. κλείνῃ, vid. Not. in *Textum*.
421. Λύσιν) γρ. ῥύσιν, vid. Not. ad *Textum*.

Ἦδη

Ἥδε δέ μοι κὴρ θυμὸν ἀείσῃ φαίνετο βουλή.
Ἄρσενες οἰῶες ἦσαν εὐτρεφέες, δασύμαλλοι,
Καλοί τε, μεγάλοι τε, ἰοδνεφὲς εἶδος ἔχοντες·
Τοὺς ἀκέων συνέειρον εὐστρεφέεσσι λύγοισι,
Τῇς ἔπι Κύκλωψ εὗδε, πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδώς,
Σύντρφος αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν,
Τὼ δ' ἑτέρω ἑκάτερθεν ἴτην, σώοντες ἑταίρους.
Τρεῖς γὰρ ἕκαστον φῶτ' οἰῶες φέρον· αὐτὰρ ἔγωγε,
Ἀρνειὸς γὰρ ἦεν, μήλων ὄχ' ἄριστος ἁπάντων,
Τοῦ καθ' νῶτα λαβών, λασίῃ ὑπὸ γαστέρ' ἑλυθεὶς
Κείμην· αὐτὰρ χερσὶν ἀώτου θεσπεσίοιο
Νωλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμην τετληότι θυμῷ·
Ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότ' ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα·
Θήλειαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς·
Οὖθαρ γὰρ σφαραγεῦντο· ἄναξ δ' ὀδύνῃσι κακῇσι
Τειρόμενος, πάντων οἰῶν ἐπεμαίετο νῶτα
Ὀρθῶν ἑσταότων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ὀόησεν,
Ὡς αἱ ὑπ' εἰροπόκων οἰῶν στέρνοισι δέδεντο.
Ὕστατος αὖτε μήλων ἔστιχε θύραζε,
Λαχμῷ τευόμενος, ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι.

" Illud verò mihi in animo optimum apparebat consilium.
" Mares oves, *i. e. arietes*, erant benè nutriti, lanosi,
" Pulchrique, magnique, violaceam lanam habentes:
" Hos tacitè colligavi benè-tortis funibus,
" In quibus Cyclops dormiebat, monstrosus, impia doctus;
" Tribus-unà constrictis: ille in medio, virum ferebat,
" Duo autem alii utrinque ibant, servantes socios.
" Tres igitur singulos viros oves ferebant; cæterùm ego,
" Aries enim erat, pecudum longè optimus omnium,
" Hujus tergum arripiens, villosum sub ventrem delapsus
" Pendebam; cæterùm manibus lanæ densæ
" Firmiter implicitus hærebam audaci animo:
" Sic tum quidem ingemiscentes expectavimus auroram divinam.
" Quando autem manè genita apparuit roseis-digitis aurora,
" Et tum continuò ad pascua prorumpebant mascula pecora;
" Fœminæ verò balabant immulctæ per stabula,
" Ubera enim gravabantur; Dominus verò doloribus gravibus
" Afflictus, omnium ovium palpitabat terga
" Rectè stantium: illud autem fluctus non animadvertit;
" Ut illi sub villosorum arietum pectoribus ligati essent.
" Ultimus aries *omnium* pecorum exibat foràs,
" Densitate pilorum gravatus, & mè varia cogitante.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

426. Ἰοδνεφὲς.] Μέλαν. Εἶρον.] Ἔφερον.
427. Συντρφος.] Συνήθης. Λύγοισιν.] Ἱμασιν δίαις φοινικαῖς.
428. Τῇς ἔπι.] Ἐφ' οἷς.
429. Λάτρις.] Λαμβάνων. Φέρεσκε.] Ἔφερεν, ἐβάστασεν.
430. Ἴτην.] Ἐπορεύοντο.
431. Φέρον.] Ἐβάσταζον.
432. Ἀρνειὸς.] Κριός.
433. Λασίῃ.] Δασείᾳ. Ἑλυθεὶς.] Συστραφεὶς, εἱλυθείς.
434. Λάθυε.] Τῦ ἄθους. Λέγει δὲ Φερεῖν. Θεατὴς.
435. Στρεφθεὶς.] Περιστραφεὶς, ἀνειρύσας τὰς χεῖρας. Ἐχόμην.] Ἀντεσχόμην, κατεῖχον.
439. Ἐμέμηκον.] Ἀντὶ τοῦ, Ἐκλαιον τοῦτο.
440. Οὖθαρ.] Οἱ μαστοὶ. Σφαραγεῦντο.] Ἐπιπλήρουτο.
441. Τειρόμενος.] Καταπονούμενος. Ἐπεμαίετο.] Ἐφήπτετο, ἐπιλαμβάνετο.
443. Εἰροπόκων.] Ἐριόκων.
444. Ὕστατος.] Ἐσχατος, πλούσιος. Ἔστιχε.] Ἐπορεύετο.
445. Λαχμῷ.] Τῇ δασύτητι τῦ μαλλοῦ. Γραφὴ

N O T Æ.

425. *Ἄρσενες οἰῖες ἦσαν, εὐτρεφέες, δασύμαλλοι*) Facilè Ego legerem, οὖες, ut apud *Theocritum* Idyll. 1. v. 9. Αἶκα τοὶ Μῶσαι τὸν οὖδα ἔδωρον ἄγων). Et ità scribendum putârim, quoties Prior Syllaba producenda, qualis ἵκτιδες fieri solet; ut liquet ex ῥῶα, & εἰῆν, μηλωτὴ, de quâ re vid. *Eustath.* fol. 1828. lin. 49. Alias ὄϊς, *Communiter*, & ὗες, οὐιδὸς, vel ὄϊες, *Ionicè*.

445. *Λαχμῷ*) *Eustath.* fol. 368. lin. 29. *Etymolog.* M. λάχνη, ex *Herodiano* & *Seleuco* legunt, &

V A R I Æ L E C T I O N E S.

425. Οὖες) γρ. ὄϊες, vid. Not. in *Textum*.
445. Λαχμῷ) γρ. λάχνῃ, vid. in *Textum*.

Τόνδ' ὄπιθεν μετάφρασις προσέφη κραιπνὸς Πολύφημος,
Κριὲ πέπον, τί μοι ὧδε μετὰ σπέος ἔσσυο μήλων
Ὕστατος; οὔ πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἴων,
Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμεαι τέρεν' ἄνθεα ποίης,
Μακρὰ βιβὰς πρῶτος ἐπὶ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις·
Πρῶτος αὖ σταθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι
Ἑσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος· ἦ σύγ' ἄνακτος
Ὀφθαλμὸν ποθέεις, τόν σ' ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσε,
Σὺν λυγροῖς ἑτάροισι, δαμασσάμενος φρένας οἴνῳ,
Οὖτις, ὃν οὔπω φημὶ περθυμένων εἶναι ὄλεθρον.
Εἰ δὴ ὁμοφρονέοις, πολυφωνήεις τε γένοιο,
Εἰπεῖν, ὅππη κεῖνος ἐμὸν μένος ἠλασκάζοι·
Τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε μετὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλη
Θεινομένῳ ῥαῖστο πρὸς οὐδεΐ· καδδὲ ἐμὸν κῆρ
Λωφήσειε κακῶν· τά μοι ὑπτιάνος πόρεν Οὖτις.
Ὣς εἰπὼν, τὸν κριὸν ἀπὸ ἕο πέμπε θύραζε.
Ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ἀπὸ σπείους τε, καὶ αὐλῆς,
Πρῶτος ὑπ' ἀρνειῷ λυόμην, ὑπέλυσα δ' ἑταίρους.
Καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα παναύπoδα, πίονα δημῷ,

" Hunc palpans in tergo alloquutus eſt fortis Polyphemus,
" Ignave aries, quid mihi ità per ſpeluncam exis ovium
" Ultimus? neutiquam antea relictus ibas ab ovibus,
" Sed multò primus paſcebaris teneros flores herbæ,
" Magnificè incedens; primus ad fluenta fluviorum perveniebas;
" Primus autem ad caulam deſiderabas redire
" Veſpertinus; nunc rurſus ultimus; an tu domini
" Oculum deſideras? quem vir malus eruit,
" Cum moleſtis ſociis; poſtquam domuiſſet mentem vino,
" Nemo; quem nondum exiſtimo elapſum eſſe mortem.
" Sin idem-mecum-ſentires, vocaliſque fieres,
" Ut diceres, ubinam ille meum robur effugit;
" Profectò ei cerebrum per ſpeluncam huc & illuc
" Verberato flueret ad ſolum, meumque cor
" Quieſceret à malis, quæ mihi nullius-precii vir intulit Nemo.
" Sic loquutus, arietem ab ſe dimiſit forás.
" Venientes igitur paululum à ſpeluncaque & aula,
" Primus ab ariete ſolvebar, ſolvique ſocios.
" Celeriter exin pecora reſtipeda, pinguia adipe,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

κὴν λάχνῃ παρωνύμως τῇ λάχνῃ. Στεινόμενος.] Βαρυνόμενος. Καὶ ἐμοί.] Ἀντὶ ὦ, κὴν ἰσ' ἐμοί. Πινυτά.] Σωστὰ, φρόνιμα.

446. Ἐπιμασσάμενος.] Ἐφαψάμενος.

447. Ἕσσυο.] Ὥρμησας, ἐξῆλθες.

449. Νέμεαι.] Βόσκεις. ἐθίζῃς. Ποίης.] Πόας.

453. Ἐξαλάωσεν.] Ἐτύφλωσεν.

454. Λυγροῖς.] Χαλεποῖς. Δαμασσάμενος.] Δαμασάσης, ἀντὶ τοῦ ἀποιήσας.

456. Ὁμοφρονέοις.] Τὰ αὐτὰ μοι βούλοιο. Ποφωνήεις.] Ὁμόφωνος, λαλῆσαι δυνάμενος.

457. Ἠλασκάζοι.] Ἐκκλίνοι, ἀποφεύγοι.

458. Τῷ κε.] Διὸ ἄν.

459. Θεινομένῳ.] Τυπτομένῳ. Ῥαῖστο.] Διαφθείροιτο.

460. Λωφήσειε.] Παύσῃ, ἢ λήξῃ.

462. Ἠβαιὸν.] Ὀλίγον.

464. Παναύπoδα.] Τεταμμένοις τοῖς ποσὶ βαδίζοντα, ἢ ἰσχνόπoδα, ἢ πιεινόπoδα. * Ταναὸν γὰρ, τὸ ἐπίμηκες. ἢ τὸ ναυσιπόρον νεύοντα τοὺς πόδας ἀπὸ τοῦ ἐλαύνειν ἐν πορείαις, οἷον εἰλοῦντα, ὡς οἱ βόες.

N O T Æ.

Br. Scholia agnoſcunt. Λαχμὸν *Etymolog.* pro λαχτισμὸν, poni ab *Antimacho*, ut —λαχμὸν δ' ὁ δίδιες ἵππων. *Heſych.* Λαχμῷ στενόμενος.) Τῇ δασύτητι καὶ τοῖς μαλλοῖς πεπυκνωμένος.

461. Ὡς εἰπὼν τὸν κριὸν ἀπὸ ἕο) Vid. ſuprà, ad v. 398.

464. Καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα παναύπoδα) Quùm in voce παυύπoδα Omnes Syllabæ Naturâ eſſent *breves*, & poſita eſſet pro παναύπoδα, quomodò plurimi Veteres Codices etiamnum habent, licet, ſine Notâ Διαλύσεως, nempè παναύπoδα, hoc quidem *Textui* reſtituendum duxi. Παναύπoδα enim apertè præfert *Florentina*, ut & *Aldina*, *Euſtathii* item *Textus*, qui & expreſsè παναύπoδα dixit *Æolicum* pro παναόπoδα, ὑ pro ὀ, poſitâ, ut in ὄνυμα, & Σίσυφος; vid. *Euſtath.* fol. 357. lin. 13. & fol. 368.

NOTÆ IN SCHOLIA.

464. Παναύπoδα) Vid. Not. in *Textum*. * Ταναὸν, pro πανὸν, lego.

Variæ Lectiones.

461. Ἀπὸ ἕο) γρ. ἀπαὶ ἕο, vid. Not. in *Textum*. 464. Παναύπoδα) γρ. πανόπoδα, vid. Not. in *Textum*.

Πολλὰ

Πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα
Ἱκόμεθ'· ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἑτάροισι φάνημεν,
Οἱ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ γενάχοντο γοῶντες.
Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἴων, ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἑκάστῳ,
Κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλίτριχα μῆλα
Πόλλ' ὀνηϊ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Οἳδ' αἶψ' εἰσβαινον, ἑδρηθὸν δὲ κλησὶν κάθιζον.
Ἑξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὸν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισι,
Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταίρους
Ἔδμεναι ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ κρατερῇφι βίηφι.
Καὶ λίην σέ γε μέλλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα,
Σχέτλι'· ἐπεὶ ξείνους οὐκ ἄζεο σῷ ἐνὶ οἴκῳ
Ἐσθέμεναι· τῷ σε Ζεὺς πατὴρ ἠδὲ θεοὶ ἄλλοι.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Ἦκε δ' ἀποῤῥήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο·
Κὰδ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὸς κυανοπρῴροιο·
Τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἱκέσθαι·
Ἐκλύσθη δ' ἁλὸς κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
Τὼ δ' αἶψ' ἤπειρόνδε παλιῤῥόθιον φέρε κῦμα,
Πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δ' ἐς χέρσον ἱκέσθαι.
Αὐτὰρ ἐγὼ χείρεσσι λαβὼν προμήκεα κοντὸν

" Multa circumducentes egimus; donec ad navem
" Pervenimus; desiderati verò charis sociis visi sumus,
" Qui effugimus mortem; alios autem ingemiscebant flentes.
" Sed ego non sinebam, supercilliis enim innuebam singulis,
" Lugere; sed jussi celeriter villosa pecora
" Multa in navem recipientes renavigare salsam aquam.
" Illi statim conscenderunt & per transtra sederunt,
" Ordineque sedentes cavum mare verberabant remis.
" Sed quando tantum aberam, quantum utiq; audiri potest exclamans,
" Et tunc ego Cyclopem alloquebar convitiis,
" Cyclops, non parabas imbellis viri socios
" Mandere in spelunca cavâ, fortivi;
" Et sanè te deprehensura erant *tua* mala facta;
" Immitis! quoniam hospites non verebaris tuâ in domo
" *Absumere*, ideoque te Jupiter ultus est & alii dii.
" Sic dicebam; ille autem continuò irascebatur ex corde *magis*:
" Misit autem abrumpens verticem montis magni;
" Dejecitque ante navem nigram-proram-habentem.
" Paululum verò abfuit gubernaculum extremum nanciscì;
" Inundavit enim mare subsidente à petrâ.
" Et hanc (*i.e. navim*) statim ad littus restuus ferebat fluctus,
" Inundatio ex mari, appropinquavitque ut littus attingeret.
" Cæterùm ego manibus apprehendens ingentem contum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

465. Περιτροπέοντες.] Περιτρεπόμενοι, συστελλόμενοι.
466. Ἀσπάσιοι.] Ἐπιθυμητοί.
467. Σπιδάχοντο.] Ἐστέναζον. Γοῶντες.] Θρηνοῦντες.
476. Κερτομίοισι βίηφι.] Τῇ ἰσχυρᾷ δυνάμει· τὸ πολύ.
478. Ἄζεο.] Ἐντρέπου.
479. Τίσατο.] Ἐπιμωρήσατο.
480. Χολώσατο.] Ὠργίσθη. Κηρόθι.] Ἐκ ψυχῆς.
482. Κυανοπρῴροιο.] Μελανοπρῴρου.
483. Ἐδεύησεν.] Ἐδέησεν, ἐνέλιπεν. Οἰήϊον.] Πηδάλιον, παρὰ τὸ οἰακίζειν, ὅ ἐστι καθυθύνειν.
485. Ἤπειρόνδε.] Εἰς τὴν γῆν. Παλιῤῥόθιον.] Τὸ εἰς τοὔπίσω φερόμενον κῦμα. Ἐκλύσθη.] Ἐκλυδωνίσθη.
486. Πλημμυρίς.] Πλημμύρα, ἡ τῶν ἁλῶν ἐπανάστασις· ἢ κλύδωνος φορά, ἢ ἀνάχυσις. Θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.] Ἐγγίσαι ἐποίησε τῇ γῇ. Χέρσον.] Γῆν.

N O T Æ.

lin. 6. & fol. 427. lin. 38. Ità legit *Aloysii* MS. quam *Lectionem Hesychius* agnoscit, *Etymolog.* M. & Lexica non pauca; & Hymn. *Mercurii*, v. 232. *Seberus* πανύσσοδε legit, etiam *Dinnerus* & alii. Aliàs dicerem*us*, *Antepenultimam* necessariò produci ob πολυβροχίαν, & vi *Toni*, etiam *Acuto* adjuvante. Vid. ad *Iliad.* Γ'. v. 113.

481. Ἦκε δ' ἀποῤῥήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο] *Virgil.* Æn. l. 10. v. 127. *Fert ingens toto connixus corpore saxum, Haud partem exiguam Montis.* Vid. *Seneca* Controvers. Suasor. l. 1. p. 8.

482. Προπάροιθε) Puto hic μετόπισθε legi debere, mox, v. 539. προπάροιθε, nempè *viceversâ*. Rationes viderint Docti in rebus *Nauticis*.

Variæ Lectiones.

477. Σέ γε μέλλε) γρ. σέ γ' ἔμελλε.
480. Ἔπειτα χολώσατο) γρ. ἔπειθ' ἐχολώσατο.

Ὥστε

Ὦσα παρέξ· ἑτάροισι δ' ἐποτρύνας, ἐκέλευσα
Ἐμβαλέειν κώπῃς, ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν,
Κρατὶ καζανύων· οἱ δ', ἀμφιπεσόντες ἔρεσσον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δὶς τόσσον ἄλα πρήσαντες ἀπῆμεν,
Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος,
Σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα;
Ὅς ῥ' ἠΰν πόντονδε βαλὼν βέλος, ἤγαγε νῆα
Αὖτις ἐς ἤπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
Εἰ δέ κ' ὀθεγξαμένου τευ, ἢ αὐδήσαντος ἄκουσε,
Σύν κεν ἄρηξ' ἡμέων κεφαλὰς, καὶ νήια δοῦρα,
Μαρμάρῳ ὀχριόεντι βαλών· τόσσον γὰρ ἵησιν.
Ὣς φάσαν· ἀλλ' οὐ πεῖθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν,
Ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην κεκοτηότι θυμῷ,
Κύκλωψ, αἴκέ τίς σε καταθνητῶν ἀνθρώπων
Ὀφθαλμῶν εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωσὶν,
Φάσθαι, Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,

" Detrusi ab littore, sociosque excitans, imperavi
" Incumbere remis; ut malum fugeremus,
" Capite annuens: hi igitur incumbentes remigabant.
" Sed quando bis tantum mare sulcantes recessimus,
" Et tum ego Cyclopem alloquebar, circum verò socii
" Blandis verbis inhibebant aliàs alius,
" Infelix, cur vis irritare agrestem virum?
" Qui etiam nunc in pontum jacto telo deduxit navem
" Rursus ad continentem, & certè existimabamus illic perituros.
" siquidem loquentem aliquem, aut vociferantem audieris,
" Collidere poterit nostra capita, & navalia ligna,
" Saxo aspero jaciens; tantum enim jaculatur.
" Sic dicebant; sed non flexerunt meum generosum animum,
" Sed ipsum rursus alloquutus sum elato animo,
" Cyclops, si quis te inter mortales homines
" Oculi interrogaverit indecentem cæcitatem,
" Dic, Ulyssem urbium eversorem evulsisse,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

488. Ὦσα παρέξ.] Ἀπίωσα εἰς τὸ ἑκατής.

490. Περησίοντες.] Σφοδρῶς ἐπιπεσόντες καὶ ἐγκελευόμενοι. Ἔρεσσον.] Ἐκωπηλάτουν.

491. Ἀλλ' ὅτε δὴ τόσσον.] Πῶς ἂν αἰκύῃ, φησὶν ἐρέσσειν δύνασθαι, Ἀλλ' ὅτι τόσον ἀπῆν, ἔσσον τὸ γίγνεσθαι βοήσιμον. ἤτοι μεγαλόφωνος ὁ Ὀδυσσεὺς, ἢ διὰ τὸ πολὺ μέρος ἀσύχους εἶναι τοὺς ἐν τῇ νηῒ ἠνίχθη. Πρήσσοντες.] Διακρῶντες. Ἀπῆμεν.] Ἀφειστήκειμεν.

495. Βέλος.] Βλῆμα· νῦν δὲ τὸ βληθὲν λίθου λέγει.

498. Σύν κεν ἄρηξ'.] Σωτηρίαν. Νήϊα δοῦρα.] Τὰς ναῦς.

499. Ἴησιν.] Ἀκοντίζει. Ὀκριόεντι.] Τραχεῖ.

501. *Ἄψορρον.] Πάλιν. Κεκοτηότι.] Ὀργισθέντι.

503. Εἴρηται.] Ἐρωτᾶται. Ἀεικελίην.] Δεινὴν. Ἀλαωτὸν.] Τύφλωσιν, στέρησιν ὀφθαλμῶν.

504. Φάσθαι.] Λέγειν, ἀντὶ δὲ λέγω. Ἐξαλαῶσαι.] Ἀντὶ δὲ ἐκτυφλῶσαι. * Κεῖται ἀπερίμφατον, ἀντὶ δὲ περισπωμένου.

N O T Æ.

490. Κρατὶ καζανύων) Nonnulli duplicandum ν', censent; hi καζανύων, illi καζὲ νεύων, quin & κάτω νεύων legi potest; quovis modo, *Versui* satis consultum. Τὸ α'. enim bene produci potest, ante *Liquidam*, ut suprà, v. 245. Idem dicendum infrà, ad κ'. v. 169. Βῆ δ' καζλοφάδεια φέρων, &c.

497. Ἄκουσε) De *Casu* loquitur, quem dudum evaserant, quùm ex violentâ Resilitione fluctuum sub ora *Polyphemi* reducta esset Navicula; potest etiam αἰκύσῃ legi, ut intelligatur de *Statu* præsenti.

498. Σύν κεν ἄρηξ') Ità *Delphicum* Oraculum apud *Herodot.* Ἰσθμὸν δὲ μὴ πορεύεσθαι, μηδ' ἀρήγειν· Ζεὺς γάρ κ' ἔφησε πάντα ἑὸν ἐπάγειν.

502. Καζαθνητῶν ἀνθρώπων) Ita unicâ voce pro καζὲ θνητῶν, lego; ita legit *Isaac. Casaubon.*

504. Φάσθαι) *Eustath.* fol. 371. lin. 34. Disputat, utrum φάσθαι, παροξυτόνως, an περισπωμένως scribendum; illud κοινὸν, hoc ab Insigni Critico factum ait. lin. 38. Ὁ δὲ βαθὺς Ἡρακλείδης φαίνεται θέλων, φύσει τὸ μακρὸν εἶναι τῷ παραλήγοντι τοῦ φάσθαι, ἐ

N O T Æ I N S C H O L I A.

501. *
504. * Quæ *Asteriscis* notantur, ex *Aloysii* MSto omnia.
511. *

Variæ Lectiones.

490. Καζανεύων) κρ. καζὲ νεύων, & καζανεύων.

497. Ἄκουσε) κρ. ἀκούσῃ, vid. Not. in *Textum*.

502. Καζαθνητῶν) γρ. καζὲ θνητῶν, *Eustath.* fol. 372. lin. 33. Τὸ δὲ καζαθνητῶν, περιττὴν σύνταξιν ἔχει τῷ περόντων. Quare ille ut unicam vocem legebat, quomodo nunc scribo. Vid. Not. in *Textum*.

504. Φάσθαι) γρ. φᾶσθαι. *Ibid.* Πτολιπόρθιον) κρ. πτολίπορθον, vid. N. in *Textum*, de utraque *Lectione*.

Υἱὸν

505 Υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκί' ἔχοντα.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει.
Ἔσκε τις οἰωνιστὴς ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνῃ ἐνέκαρσε,
510 Καὶ μαντεύόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν·
Ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
Χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.
Ἀλλ' αἰεί τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλῳ ὀπιπεύοντα ἀλκῇ·
515 Νῦν δέ μ', ἐὸν ὀλίγος τε, καὶ ἠπιδανὸς, καὶ ἄκικυς,
Ὀφθαλμῷ ἀλάωσεν, ἐπεί μ' ἐδαμάσσατο οἴνῳ.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρ' Ὀδυσεῦ, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω,
Πομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
Τῷ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμί, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεται εἶναι·
520 Αὐτὸς δ', αἴκ' ἐθέλησι, * ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος,
Οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Αἲ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
Εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄϊδος εἴσω·
525 Ὣς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται οὐδ' Ἐνοσίχθων.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἄνακτι

" Filium Laërtis in Ithacâ domum habentem.
" Sic dicebam; ille mihi ejulans respondebat sermone,
" Papæ! Nunc certè me valdè antiqua Oracula attingunt.
" Erat quidam hic vates vir bonusque, magnusque,
" Telemus Eurymedes, qui vaticiniis excellebat,
" Et vaticinans consenuit inter Cyclopas:
" Hic mihi dicebat hæc omnia perfectum iri in posterum,
" Manibus ex Ulyssis privatum iri visu.
" Sed semper quendam virum ingentem & pulchrum existimabam
" Huc venturum esse, magno indutum robore:
" Nunc autem me parvus, & nihili, & imbellis,
" Oculo privavit, postquam domuit me vino.
" Sed age huc veni, Ulysses; ut tibi hospitalia præbeam,
" Deductionemque sollicitem dare inclytum Neptunum:
" Hujus enim ego filius sum, paterque meus gloriatur esse:
" Ipse autem, siquidem voluerit, sanabit, neque quisquam alius,
" Neque deorum immortalium, neque mortalium hominum.
" Sic ait; porrò ego ipsum excipiens alloquebar,
" Utinam sanè animâ & vitâ te potuissem
" Spoliatum mittere intra Plutonis domum:
" Adeò haud oculum utique sanabit neque Neptunus.
" Sic dicebam, ille continuo regi Neptuno

ΣΧΟΛΙΑ.

507. Παλαίφατα.] Πάλαι πεφασισμένα, ἤτοι εἰρημένα. Θέσφατα.] Μαντεύματα.
509. Εὐρυμίδης.] Εὐρύμου παῖς, Τήλεμος.
511. * Ὅς.] Οὗτος.
512. Ἀμαρτήσεσθαι.] Ἀποτυχεῖν, περιδεῖσαι. Ὀπωπῆς.] Ὄψεως.
513. Ἐδεγμην.] Ἐξεδεχόμην.
514. Ἐπιμένων.] Περιβλεπόμενον.
515. Ἄκικυς.] Ἀσθενής.
516. Ἀλάωσεν.] Ἐσκότωσεν.
518. Ὀτρύνω.] Παρασκευάζω, σπουδάζω. Αἰῶνος.] Βίου, ζωῆς.
524. Εὖνιν.] Ἐξηρημένον.
525. Ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γ.] Διὰ τὴν τύφλωσιν, ἀλλ' ἐξ ἧς πᾶς φανὰς πάντας, ὀργισθεὶς ὁ Ποσειδῶν τούτων γὰρ ὁ υἱὸς ὁ Ποσειδῶν ἰάσεται κακὸν ὄντα.

NOTÆ.

σφενδονήσας αὐτῷ. Ibid. Πολυπόρθιον) Cum & hic, & infrà, v. 530. πολυπόρθιον scribatur, certè hic frustra sunt, qui refragante *Versu*, πολύπορθον legant, cum πολυπόρθιον. in hoc Versu habeat *Florentina* & *Aldina* Editt. *Eustathius* πολυπόρθιον legit, fol. 372. lin. 30. & fol. 375. lin. 24. &c. Vid. quæ Nos ad ν. v. 316. & infrà, ad v. 530.

509. Τήλεμος Εὐρυμίδης) De hoc Vate, *Theocritus*, §. 6. v. 23. Αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος. Item *Ovid.* Metamorph. l. 13. §. 8. *Telemus* interea *Siculum* delatus in æquor, *Telemus Eurymides*, quem nulla fefellerat ales, Terribilem *Polyphemon* adit, Lumenque, quod unum Fronte geris mediâ, rapiet tibi, dixit, *Ulysses*.

VARIÆ LECTIONES.

509. Τήλεμος Εὐρυμίδης) γρ. Τήλεμος Εὐρύμαχος, *Theocriti* Scholiast. *Idyll.* 6. v 23. malè.
515. Ἄκικυς) γρ. ἀεικὴς, *H. Steph. Seberi* Index, & *Eustath.* fol. 374. lin. 53.
516. Ἀλάωσεν, ἐπεί μ' ἐδαμάσσατο) γρ. ἀλάωσας, ἐπί μ' ἐδαμάσσαο. Edit. *Basil. H. Steph.*
520. Ἐθέλησι, * ἰήσεται) γρ. ἐθέλῃσι * ἰήσεται, malè olim; cùm prior ἰήσεται sit *longa*. Vid. v. 525.

Εὔχεται,

Εὔχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Κλῦθι, Ποσείδαον, γαιήοχε, κυανοχαῖτα·
Εἰ ἐτεόν γε σὸς εἰμὶ, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεαι εἶναι,
Δὸς μὴ Ὀδυσῆα πολιπόρθιον οἶκαδ' ἱκέσθαι,
Υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ἔχοντα.
Ἀλλ' εἴ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ὀψὲ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἅπο πάντας ἑταίρους,
Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, εὕροι δ' ἐν πήματα οἴκῳ.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε Κυανοχαίτης.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐξαῦτις πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας,
Ἧκε δ' ὀπιδινήσας· ἐπέρεισε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον.
Κὰδδ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο,
Τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἱκέσθαι.
Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα καλερχομένῃσι ὑπὸ πέτρης·
Τὴν δὲ πρόσσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα πὲρ ἄλλαι
Νῆες ἐϋσσελμοι μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Εἵατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας πολιὸν δέγμενοι αἰεί,
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Μῆλα δὲ Κύκλωπος, γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες,
Δασσάμεθ', ὡς μήτις μοὶ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
Ἀρνειὸν δ' ἐμοὶ οἴῳ ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι,
Μήλων δαιομένων, δόσαν ἔξοχα· τὸ δ' ἐπὶ Διὶ
Ζωῇ κελαινεφέϊ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,

" Supplicabat, manus extendens in cœlum ſtelliferum:
" Audi, Neptune, terram continens nigrâ cæſarie,
" Si utique tuus ſum, paterque meus profiteris eſſe,
" Da, nè Ulyſſes urbium-everſor in patriam veniat,
" Filius Laërtis, in Ithacâ domum habens.
" At ſi illi fatale eſt amicoſque videre & pervenire
" Domum ad bene-ædificatam, & ſuam in patriam terram,
" Serò malè veniat, poſtquam perdiderit omnes ſocios,
" Nave in alienâ; inveniatque vexationes in Domo.
" Sic ait precans, illumque audivit Neptunus.
" Cæterùm ille rurſus multò majore lapide ſublato,
" Miſit circum rotatum, intendit autem magnam vim.
" Dejecit itaque poſt navem nigro roſtro;
" Paululum defuit autem, quin gubernaculum ſummum attingeret:
" Exundavit verò mare proruente ab ſaxo.
" Hanc igitur ulterius ferebat fluctus, appropinquabatque terram adire.
" Sed quando jam ad inſulam pervenimus; ubi aliæ
" Naves benè tabulatæ ſtabant denſæ, & in ipſis ſocii
" Sedebant lugentes, nos expectantes ſemper;
" Navem quidem illuc, ubi veniſſemus, ſubduximus in arenas,
" Et ipſi quoque eximus in littus maris.
" Pecora autem Cyclopis, cavâ ex navi deducta,
" Diviſimus; ut nullus mihi privatus abierit ſuâ portione.
" Arietem autem mihi ſoli bene-ocreati ſocii,
" Diviſis ovibus, dederunt extra-ſortem: eum vero in littore
" Jovi atras-nubes-*cogenti* Saturnio, qui omnibus imperat,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

528. Κυανοχαῖτα.] Μελανόθριξ.
538. Ἐπιδινήσας.] Περιστρέψας. Ἴν' ἀπέλεθρον.] Δύναμιν πολλήν.
540. Ἐδεύησε δ' οἰήϊον.] Ἐπὶ δὲ σφοδρᾶς αἰτίᾳ· πῶς γὰρ ἂν ἔμπαλιν ἡ ναῦς ἠνέχθη;
542. Περόω.] Εἰς τέλος πάλιν, πορίζω.
544. Ἀθρόαι.] Ὁμοῦ πᾶσαι.
545. Εἵατο.] Ἐκαθίζοντο. Ὀδυρόμενοι.] Ἀπαλαλύμενοι.
546. Ἐκέλσαμεν.] Ὥρμησαμεν, ἐσωλκίσαμεν.
551. Δασσάμεθ'.] Μεριζόμενοι, διαιρεμένων. Ἔξοχα.] Ἔξοχον, ἐξαίρετον.

Ν Ο Τ Æ.

530. Πολιπόρθιον) Quòd caſu *Florentina* hìc legeret πολίπορθον, & hunc *Aldina*, licet in hoc tantum loco, multi decepti. Vid. ad v. 504.

532. Ἀλλ' εἴ οἱ μοῖρ' ἐστὶ) *Virgil.* Æn. l. 4. v. 612. *ſi tangere portus, &c. At bello audacis populi vexatus, &c.* Vid *Macrob.* l. 5. c. 12.

Ν Α Ι Æ Λ Ε Χ Τ Ι Ο Ν Ε Σ.

530. Πολιπόρθιον) κ. πολίπορθον, ut ſupra, v. 504.
539. Μεμόνωδε) γρ. περιπέφοιδε. Vid. ſuprà, v. 482.

Ῥέξας

Ῥέξας, μηρί' ἔκηεν· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν,
Ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν, ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
Νῆες ἐύστελμοι, καὶ ἐμοὶ ἑρίηρες ἑταῖροι.
Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
Ἡμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Καὶ τότ' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἡμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσα,
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
Οἱ δ' αἶψ' εἰσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἑζῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἔνθεν ἦ πρόπρο πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
Ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

" Sacrificio facto, femora incendit; ille verò non curabat sacra;
" Sed jam tum deliberabat, quo pacto perderentur omnes
" Naves bene-tabulatæ, & mei dilecti socii.
" Sic tunc quidem totâ die, donec sol occidit,
" Sedebamus, epulantes carnes immensas & dulce vinum:
" Quando verò sol occidit, & tenebræ supervenerunt,
" Et tum dormivimus in littore maris.
" Quando autem manè-genita apparuit roseis-digitis Aurora,
" Tum ego sociis *illos* excitans imperavi,
" Et ipsos conscendere & rudentes solvere;
" Illi verò statim ingressi sunt, & per transtra sedebant,
" Ordineque sedentes canum mare verberabant remis.
" Hinc igitur ulterius navigavimus, tristati corde,
" Læti *tamen* ex morte *evitatâ*, postquam charos amisimus socios.

ΣΧΟΛΙΑ.

553. Οὐκ ἐμπάζετο.] Οὐ φροντιζεν, οὐκ ἐπεφέρετο.
554. Ἀπολοίατο.] Ἀπόλωνται.
557. Ἄσπετα.] Πολλά.
565. Πρόπρο.] Εἰς τὸμπροσθεν.
566. Ἄσμενοι.] Χαίροντες.

NOTÆ.

553. Ἔκηεν) Ionicè, pro ἔκαιεν.

VARIÆ LECTIONES.

554. Μερμήριζεν) κ. μετεμήριζεν.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Κ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Κ'.

ΤΑ περὶ τὸν Αἴολον ἀπαγγέλλει, τὸν τῶν ἀνέμων φύλακα, ὡς ἔδωκεν Ὀδυσσεῖ ἄρειον Ζέφυρον, τοὺς ἄλλους ἀνέμους ἐγκαθείρξας εἰς ἀσκόν· ὃν οἱ ἑταῖροι λύσαντες, κερδαλεόφρων Ὀδυσσεύς, ἔτι εἰς αὐτὸν χρυσὸν εἶναι νομίζοντες ὑποδοχῆσι τοῦ Αἰόλου· ἃ ἀφορμώμενα ὑπὸ Αἰόλου τὸν Ὀδυσσέα, ἀπώθησε λέγοντα, εἰς Λαιστρυγόνας ἀφικνεῖται· παρ' οἷς ἔπλεσε τὰ νεῶν ἁπάντων, μιᾷ εἰς Ἀντιφάτην τὸν βασιλέα, καὶ τὸν Εὐρυλόχου τοὺς ἡμίσεας τῶν ἑταίρων κλήρῳ λαχόντας ἐσθίονται. πλοιαρχίδος· πέντε οἱ περιλειφθέντες· μετεμορφωθέντων δὲ ἐκείνων εἰς σῦας ὑπὸ τῆς Κίρκης, πλὴν Εὐρυλόχου, αὐτὸς ἐπὶ ζήτησιν ἐλθὼν, λαβὼν παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ φάρμακον, τὸ μῶλυ, οὐδὲν βλάπτεται· ἀλλὰ καὶ τῶν ἑταίρων τὴν ὀρχαίαν φύσιν λαβόντων, ἐσιοῦσιν παραμυθίας παρὰ τῇ Κίρκῃ, εἰς ἥδε κατήρχεται.

Ἐπιγραφαί.

Τὰ περὶ Αἰόλου, καὶ Λαιστρυγόνων, καὶ Κίρκης.

Ἄλλως.

Τὰ τῆς Κίρκης νίκης· ἢ, Κίρκης νίκης.

Ἄλλως.

Κάπη· ἴχνι * Αἰόλου, Λαιστρυγόνων, ἔρια τὰ Κίρκης. L. 1 B. X.

* Vid. Not. in *Textum* infra, ad v. 36.

Αἰολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ', ἐν δὲ ναίεν
Αἴολος Ἱπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,

IN Æoliam insulam pervenimus; ubi habitabat
Æolus Hippotades, charus immortalibus dis,

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Αἰολίην δ' ἐς νῆσον.] Οὐ τὰς Αἰόλου νήσους νῦν λεγομένας, ἀλλά τινα ἄλλην ὑπὸ Ἱππότην μύθου νῆσον λέγει. οἱ δὲ λέγοντες περὶ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν πεπλανῆσθαι τὸν Ὀδυσσέα, λοιδοροῦνται μὲν, λέγουσι τὰς νῦν Ἀνεμοσκοπίνας· οἱ δὲ τὰς Καμμελιναίους· Κύκλωπας δὲ τοὺς Λεοντίνους. τοὺς δὲ Αἰόλου νήσους, τὴν τε καθ' ἑαυτὸν πορθμὸν Στρογγύλλην, καὶ τὰς λοιπὰς ἑξῆς, Διδύμην, Ἱέραν, Ἰκεσίαν, Λιπάραν, Ἐρικώσαν, Φοινικοῦσσαν· τινὲς δὲ ἀλληγορεῖσθαι, Αἰολον μὲν, λέγουσι τὸν σοφὸν τοῦ Τυρρηνικοῦ πειρατοῦ κλέος λέγουσιν.

2. Αἰολος Ἱπποτάδης.] Αἰόλοι δὲ δύο· ὅτου μὲν Ἱππότου, ὃς Μίμαντος· ἔτερος δὲ Ἕλληνος, ὃς Διὸς, ὃν ὁ Ἡσίοδος μέμνηται.

NOTÆ.

V. 1. Αἰολίην δ' ἐς νῆσον) De *Allegoriâ* hujus loci, præter *Br. Schol.* Vid. *Eustath.* fol. 376. lin. 42. &c. *Palaphatum*, c. 18. *Heraclid. Ponticum*, *Diodor. Sicul.* l. 5. & quæ Nos infrà, ad v. 349. & mox ad v. 5.

2. Αἰολος Ἱπποτάδης) Τρεῖς Αἰόλους τὸ παλαιὸν ἱστοροῦσι

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 1. Αἰολίην δ' ἐς νῆσον) *Scholiast. Apollonii*, ad Argonaut. l. 3. v. 41. Εἰσὶ δὲ αἱ περὶ Αἰόλου νῆσοι Ἑπτὰ αὗται· Στρογγύλη, Εὐώνυμος, Ἱέρα, Λιπάρα, Διδύμη, Ἐρικώδης, Φοινικώδης, περὶ Σικελίαν. *Steph.* περὶ πόλεων, Ἐρικῶσαν, ἡ Φοινικῶσαν, meliùs vocat ultimas Duas. Confer *Diodor. Sicul.* l. 5. *Plin.* l. 3. *Eustath.* ad *Dionys.* Perieg. v. 461. & ad hunc locum, fol. 377. lin. 32.

2. Ἕλληνος, ὃς Διὸς) Ità pro *Corrupto*, Ἕκλου, ὃς ἦν Διὸς, *Eustathio* præeunte, fol. 1644. lin. 6.

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Ἐνθάδ') γρ. ἔνθα δ'. Priores Codd.

Πλωτὴ

Πλωτῇ σὺν νήσῳ· πᾶσαν δέ τέ μιν πέρι τεῖχος
Χάλκεον, ἄῤῥηκτον· λιστὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη·
Τῇ ἐν δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν·
Ἓξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ' ἥβαι ἠβώοντες.
Ἔνθ' ὄγε θυγατέρας πόρεν ἥμασιν εἶναι ἀκοίτας.
Οἵδ' αἰεὶ σὺν δμῳῇ πατρὶ φίλῳ ἐν μητέρι κεδνῇ
Δαίνυνθ' σὺν δὲ σφιν ἀνείατα μυρία κεῖται.
Κισσῆνι δέ τε δῶμα σὺν ἀντιθύροις αὐλῇ
Ἥμασθαι, ῥήγνυσθαι δ' αὖτε παρ' αἰδοίῃς ἀλόχοισιν
Εὐδήσω, ἔν τε τάπησι καὶ ἐν πορφυρέοις λεχέεσσι·
Καὶ μὲν τὴν ἱκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
Μῦθοι δ' πάντα φίλῃ μὲ, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,

Natatili in insulâ; totam tamen ipsam circumdat murus
Ferreus, infrangibilis; lævisque *pratered* surrigitur petra.
Hujus duodecim liberi in regiâ nati sunt;
Sex quidem filiæ, sex autem filii pubescentes:
Ibi ille filias conjunxit filiis, ut essent uxores.
Hi semper juxta patrem charum & matrem venerandam
Convivantur; juxtaque iis cibaria varia apponuntur:
Odorata autem domus circum personat Aulas
Die; nocte verò rursus apud pudices uxores
Dormiunt, intraque tapetas & in tessellatis lectis.
Et ad horum quidem pervenimus urbem & domos eximias.
Mensem vero totum amicè excipiebat me, & interrogabat singula,

ΣΧΟΛΙΑ.

3. Πλωτῇ.] Ἐνίοτε δὲ τὴν πλειοβίβλου, οἷον τὴν τὸ πλειοβίβλου τόπου κειμβίβλου τῶνος· ὁ δ' Ἀριστοφάνης Πλωτῇ. Φασὶν δὲ οἱ παγκρατιαστικοὶ, ὅτι ποτὲ μὲ τὸ τοῖς δίκαιοις μοίρασι, ποτὲ δὲ τὸ τοῖς ἀειπροῖς ἐρᾶσθ· οἷον δὲ τε καὶ τὴν Δῆλον ἴσασι Πλωτῆν, λέγων ὅτως, * ὧν δὲ τὰ πάντα φορεῖ κυμαίνεσι Δῆλος· πλωτὴν δὲ αὐτὴν ῥητόρων ῥητοῦσιν. τὸ δ' ἄλφα, ὡσανεὶ πλειοβίβλου τὴν αἰγιαλὸν τινα, ἢ ἐξαφαιρούμενος τὴν τὸ ἀπὸ τοῦ πλειοβίβλου· ἀφαιρεῖται δὲ τὸ ἀφ' ἑτέρου· οἱ δὲ ἐπιτιθέασι τῇ Δηλάδος, οἷον ἐν ᾗδε ὁ δεσπότης ἔδρει αὐτῇ Ὀδυσσεύς· ἢ ἐξειρημένην. Τεῖχος χάλκεον.] Ἰδιωτικὸν· ἀκόλουθον γὰρ ἦν ἀπὸ τὴν ἐξ ἀρχῆς αὐτὸ λειπόμενα.

4. Λιστή.] Λεία, ὁμαλὴ, ἢ ἀκρότριβος. Ἀναδέδρομε.] Εἰς ὕψος ἀνέδραμε.

6. Ἡβάοντες.] Ἀκμάζοντες.

8. Κεδνῇ.] Σώφρονι, σωστικῇ.

10. Κισσῆνι.] Ἤτοι νέοσμον, ἢ πύκνως μεστόχων, ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ξυλείων. Περιπωγχίζουσι.] Περιεχεῖται.

12. Εὐδήσω.] Καθεύδω.

14. Φίλῃ.] Φιλικῶς ἐπεσθήκατο. Ἐξερέεινεν.] Ἀκριβῶς ἠρώτα.

NOTÆ.

δυσμενεῖ δὲ, ὁ Κρησθεὺς, ὁ Ἀδάμαντος, ὁ Σισύφου πατὴρ Ἕλληνος παῖς· ὃν Ἕλληνα, γένος μὲν φασὶ Διὸς εἶναι· λέγει δὲ, Δδυκαλίωνα· ἴτεος δὲ Αἰολος, ὁ ὢν Μαλαντίππης, ἢ Ἱππότου, ὁ δὲ Ἱππότης, τέκνον δὲ ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἄρνης· Ἀσκληπιάδης δὲ ἐπὶ τὸ τοῖνον τοῦτο φησι τὸ Ὀδυσσέως ἐλθεῖν.

3. Πλωτῇ σὺν νήσῳ πᾶσαν δὲ τέ μιν πέρι τεῖχος χάλκεον) Hinc Monachorum commentum illud de fratre Baccone, nobili Mathematico, *Britanniam* nostram aheneo Muro cinctum: Nec enim illorum Ignorantia *Homeri* detrahit Ingenio; nec his Ille authoritatem conciliat. Stulti, cùm sapientes imitantur, semper id ridiculè faciunt, at sapientiæ suus interim honos debetur. Vid. *Eustath.* in locum & *Br. Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

3. * Πλωτῇ) In hoc *Scholio* laudatur elegans *Pindari* Fragmentum, ut & *Eustath.* fol. 378. lin. 2. quod plenius profert *Strabo*, l. x. fol. 743. Sed nec *Isaac. Casaubonus*, nec *Andreas Schottus*, nec *Oxonienses* Editores satis corrigere valuerunt; quare Nos nunc emendatissimum exhibemus. Ἦν δὲ τετράγωνος φορεῖται Κυμαίοισιν Δῆλος, Παυσανίου ἀνάμωνι ῥητοῦσιν· Ἀλλὰ * Κεῖθι γένος, ἐστὶ Ὀδυσσῆος θείοιο ἐπίβασις, &c.

VARIÆ LECTIONES.

7. Ἀκοίτας) *Ms.* ἀκοίτης, pro ἀκοίτας, optimè, *Eustath.* fol. 378. lin. 22. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀκοίτης.

12. Τρητοῖς λεχέεσσι) *Ms.* τρητοῖσι λέχεσσι, *H. Steph.*

14. Πάντα φίλῃ) *Ms.* πάντ' ἐφίλῃ.

Ἴλιον, Ἀργείων τε νέας, καὶ νόστον Ἀχαιῶν·
Αὐτὰρ ἐγὼ τοῦ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν ὁδὸν ἤτεον, ἠδ' ἐκέλευον
Πεμπέμεν, οὐδέ τι κεῖνος ἀνήνατο, τεῦχε δὲ πομπήν·
Δῶκε δέ μοι δείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο,
Ἔνθάδε βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα·
Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
Ἡμὲν παυέμεναι, ἠδ' ὀρνύμεν, ὅν κ' ἐθέλησι.
Νηῒ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδησε μέρμιθι φαεινῇ
Ἀργυρέῃ, ἵνα μήτι παρεξπνεύσῃ ὀλίγον πέρ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν Ζεφύρου προέηκεν ἀῆναι,
Ὄφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς· αὐτὰρ ἄρ' ἔμελλεν
Ἐκτελέειν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίῃσιν.
Ἐννῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
Τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα·
Καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλαύνομεν, ἐγγὺς ἐόντας.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
Αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων· οὐδέ τῳ ἄλλῳ
Δῶκ' ἑτάρων, ἵνα θᾶσσον ἱκοίμεθα πατρίδα γαῖαν.
Οἱ δ' ἕταροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Καί μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
Δῶρα παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος Ἱπποτάδαο.

Ilium, Argivorumque naves & reditum Græcorum;
Cæterùm ego huic omnia, ut decebat, enarravi.
Sed quando jam ego iter postulabam, atque admonebam
Dimittere, nihil quicquam ille abnuit, paravit autem deductionem.
Deditque mihi excoriatum utrem bovis novennis;
In quo procellosorum ventorum ligavit flatus:
Illum enim promum ventorum fecit Saturnius,
Tam mulcere, quàm tollere, quemcunque velit.
Nave itaque in cavâ alligavit funiculo splendido,
Argenteo, ut nequid præter-flaret nè paululum quidem:
Cæterùm mihi flatum Zephyri immisit ad flandum,
Ut ferret navesque & nos: non quidem *id* erat
Perfecturus: propriâ nostrâ enim perimus insipientiâ.
Per novem tamen dies continuò navigabamus noctesque & dies:
Decimâ verò jam apparebat patria tellus:
Et jam qui faces-præferrent vidimus, propè existentes.
Ibi me quidem somnus occupavit defessum;
Semper enim pedem, *i. e. clavum*, navis movebam; neque cuiquam alii
Dedi sociorum, ut celeriùs perveniremus in patriam terram.
Socii interea verbis ad se invicem loquebantur,
Et me dixerunt aurumque & argentum domum reducere,
Dona ab Æolo magnanimo Hippotadâ.

ΣΧΟΛΙΑ.

17. Ἤιτεον.] Ἤιτουν, παρεκάλουν.

18. Ἀνήνατο.] Ἠρνεῖτο.

19. Ἐννεώροιο.] Ἐννεατεῦς.

20. Βυκτάων.] Ἀθρόως πνεόντων, εὐφυσήτων, πλησάντων τὰ ἰσία. Κέλευθα.] Πνεύματα.

21. Ταμίην.] Διοικητὴν, φύλακα, ἢ σωστάτην.

23. Κατέδησ.] Καπεδήσαμεν. Μέρμιθι φαεινῇ.] Περιηχούμενον, ἵνα τῷ δεσμῷ ἀπατηθῶσιν οἱ ἐπίβουλοι· καὶ ἦν εὐδὲ ἐκ τῶν κυφότητος ἦν γναμπτὸς· σωστεύδειν γάρ. Μέρμιθι.] Σχοινίῳ.

27. Ἐκπλέσειν.] Πληρώσειν.

30. Πυρπολέοντας.] Πυρσεύοντας, πῦρ καίοντας, ἢ σβεννύντας τὸ πῦρ ἀναστρεφομένους. Ἐλαύνομεν.] Ἐβλέπομεν.

32. Πόδα νηός.] Τὸν μεζονοῦχον δὲ κέρας κάλων, ἢ τὸ πηδάλιον. Ἐνώμων.] Ἐκίνουν, μετέφερον. Οὐδέ τῳ.] Οὐδενί.

35. Ἄγεσθ.] Κομίζειν.

NOTÆ.

19. Ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο) *Aristot.* Histor. l. 6. c. 21. Ἀκμαιότατος δὲ μάλιστα ὁ βοῦς πέντε ἐτῶν· διὸ καὶ Ὅμηρόν φασι πεποιηκέναι περὶ ὀρχάς· ποιήσαντα Ἄρστενα πενταέτηρον, ἢ τὸ, βοὸς ἐννεώροιο· δύναται δὲ ταὐτόν.

36. Δῶρα παρ' Αἰόλου) *Media* δὲ Αἰόλου producitur, ante *Liquidam*, vique *Toni*, quâdam denique *Metri* necessitate, quæ & multa alia Poetas cogit facere, ut *Athenæus* ostendit, fol. 632. ubi de *Versibus*, qui *Grammaticis* dicuntur ἀκέφαλοι, λαγαροὶ, μείουροι. Nonnulli in hujusmodi casibus λ'. geminant.

VARIÆ LECTIONES.

18. Οὐδέ π) *Ms.* οὐδ' ἔπ.

20. Εἰλάδι) *Ms.* ἴνδα δέ. Priores Codd.

25. Προέηκεν) *Ms.* προσέηκεν, *H. Steph.*

27. Ἐκτελέειν) *Ms.* ἐπιτελέσειν, *Br. Schol.*

31. Ἐπήλυθε) *Ms.* ἐπήλυθε, *H. Steph.*

36. Αἰόλου) *Ms.* Αἰόλῳ, vid. Not. in *Textum.*

Ὧδε

Ὣδέ δέ πις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ὦ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
Ἀνθρώποις, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται.
Πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγε κειμήλια καλὰ
Λητίδος· ἡμεῖς δ' αὖτε ὁμὴν ὁδὸν ἐκτελέσαντες,
Οἴκαδε νισόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.
Καὶ νῦν οἱ τάγ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότητι
Αἴολος· ἀλλ' ἄγε δᾶστον ἰδώμεθα, ὅ, τι τάδ' ἐστίν,
Ὅσσος τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκῷ ἔνεστιν.
Ὣς ἔφασαν· βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἑταίρων·
Ἀσκὸν μὲν λῦσαν, ἄεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν.
Τοὺς δ' αἶψ' ἁρπάξασα φέρεν πόντονδε θύελλα
Κλαίοντας, γαίης ἄπο πατρίδος· αὐτὰρ ἔγωγε
Ἐγρόμενος, κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριξα,
Ἠὲ πεσὼν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἠὲ πόντῳ,
Ἦ ἀχέων τλαίην, καὶ ἔπι ζωοῖσι μετείην.
Ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα· καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηΐ
Κείμην· αἱ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ
Αὖτις ἐπ' Αἰολίην νῆσον· στενάχοντο δ' ἑταῖροι.
Ἐνθάδ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ·
Αἶψα δ' ἄρ' ἀμφ' ὀλκοῖσιν ἑλὼν θοῆς ἐπὶ νηυσὶν ἑταῖροι
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
Δὴ τότ' ἐγὼ κήρυκά τ' ὀπάσσάμενος καὶ ἑταῖρον,
Βῶ εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα· τὸν δ' ἐνίκανον

Atque ità aliquis dicebat conspicatus in proximum alium.
" O dii, quàm hic omnibus gratus est & magni precii
" Hominibus, ad quorumcunque urbem & terram veniat:
" Multa quidem ex Trojâ ducit cimelia pulchra,
" Ex præda: nos rursus eâdem profectione confecta,
" In patriam redimus vacuas manus habentes.
" Et nunc ipsi hæc præbuit gratificans ob amicitiam
" Æolus; verùm age statim videamus, quid hæc sint,
" Quantum quid aurique & argenti utri insit.
Sic dicebant, consilium autem malum vicit socionum:
Utrem quidem solverunt, ventique omnes eruperunt.
Hos statim furens ferebat in pontum procella
Flentes, terrâ à patriâ; cæterùm ego
Experrectus, in animo simplici deliberabam,
Utrum lapsus ex navi perirem in ponto,
An tacitus sustinerem & adhuc vivis interessem;
Sed sustinui & mansi; velatus autem in navi
Jacebam: illæ interim ferebantur malo venti turbine.
Rursus ad Æoliam insulam; lugebantque socii.
Ibi in littus conscendimus, & hausimus aquam;
Statim etiam prandium ceperunt celeres apud naves socii.
Cæterùm postquam cibumque cepimus atque potum,
Tum sane ego præconem comitem eligens & socium,
Ivi ad Æoli inclytas ædes: hunc vero inveni

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

39. Ὅτεων.] Ὧν πολῶν.
41. Λητίδος.] Λοίσιος. Ὁρμὴν.] Ὁρμίαν.
42. Νισόμεθα.] Ἀπολυσόμεθα. Κενεὰς.] Κενὰς, μεταφορικῶς.
47. Ὅρουσαν.] Ἀντὶ τοῦ, ἐξῆλθον.
50. Ἐγρόμενος.] Ἀναστὰς. Μερμήριξα.] Ἐβουλευσάμην.
51. Ἀποφθίμην.] Ἀποφθαρείην, ἀναιρεθείην.
52. Ζωοῖσι.] Ζῶσιν. Μετείην.] Συμπάρχοιμι.
59. Παασσάμεθα.] Ἐγευσάμεθα.
60. Βῶ.] Ἔβην, ἐπορεύθην. Ἐνίκανον.] Κατέλαβον.

N O T Æ.

Idem dicendum de hujus *Rhapsodiæ* Argumento Metrico, Κεῖσε ἴχι Αἰόλιε, Λαιστρυγόνος, ἔργα τὲ Κίρκης, ut Ego quidem lego. Idem notandum infra, ad v. 60. Βῶ εἰς Αἰόλιο κλυτὰ δώματα.

42. Οἴκαδε νισόμεθα κενεὰς) *Ultima* Σ νισόμεθα producitur, in *Cæsurâ*, & vi Σ κ'. ἐκβολικῶ. De voce νίσεσθαι, vid. ad δ'. v. 701. *Var. Lect.*

47. Ἀσκὸν μὲν λῦσαν· ἄεμοι) *Ultima* Σ λῦσαν producitur, in *Cæsurâ*, vi *Liquidæ*, & antè στγμὴν, necnon ob *Acutum* sequentem. Vid. ad *Var. Lect.*

51. Ἀποφθίμην) Vid. de hac Voce, ad λ'. v. 329.

60. Αἰόλιε) Vid. ad v. 36.

VARIÆ LECTIONES.

42. Νισόμεθα) γρ. νισώμεθα κενὰς, νισόμεθα, & νισόμεθα. Vid. Not. in *Textum*.
47. Λῦσαν) γρ. λύσαν.
51. Ἀποφθίμην) γρ. ἀπφθείμην.
58. Σίτοιό τ' ἐπασσάμεθα) γρ. σίτοιό τε πασσάμεθα.
60. Αἰόλιε) γρ. Αἰόλιε, vid. supra, v. 36.

Δαιτυμόνων, ὥδε κέ τ' ἀλόχῳ ἠδὲ οἴκοι τέκεσσιν.
Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα, θύρας ἐπιβαίνομεν ἔντοσθε
Ἐζόμεθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον, ἔκ τ' ἐρέοντο,
Πῶς ἦλθες, Ὀδυσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔσχεο δαίμων;
Ἦ μέν σ' εὖ πομπῇσιν ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἀφίκοιο
Πατρίδα σὴν, ἠδὲ δῶμα, ἠδ' εἴ πῃ τοι φίλον ἐστίν.
Ὣς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον, ἀχνύμενος κῆρ,
Ἄασαν μ' ἕταροί τε κακοὶ, θεοὶ τε τοῖσί τι ὔπνῳ
Σχέτλιος· ἀλλ' ἀκέοντε, φίλοι· δύνασαι γὰρ σὺ ὑμεῖν.
Ὣς ἐφάμην, μαλακοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν·
Οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο· πατὴρ δ' ἡμείβετο μύθῳ,
Ἔρρ' ὦ νῆσον θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζωόντων·
Οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν ὧδ' ἀποπέμπειν
Ἄνδρα τ', ὃς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακάρεσσιν.
Ἔρρ', ἐπεὶ ῥα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις.
Ὣς εἰπὼν, ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στεναχοντα.
Ἔνθεν ἴ ωστέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.
Τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς,
Ἡμετέρῃ ματίῃ· ἐπεὶ οὐκέτι φαίνετο πομπή.
Ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτες τε καὶ ἦμαρ·

Convivantem juxta ſuam uxorem & ſuos liberos.
Ut venimus autem in domum ad fores in limine
Sedebamus: illi verò in animo obſtupeſcebant interrogabantque,
" Quomodo veniſti, Ulyſſes? quis tibi malus ingruit dæmon?
" Certe quidem te accuratè dimiſimus, ut pervenires
" In patriam terram & ædes, & ubicunque tibi gratum eſſet.
Sic dicebant; cæterùm ego alloquebar, triſtatus corde,
" Læſerunt me ſocii mali, & ad hæc ſomnus
" Infelix; ſed medemini, amici: poteſtas enim penes vos.
Sic loquutus ſum blandis demulcens verbis:
Illi verò muti facti ſunt; at Pater excipiebat ſermone,
" Abi ocyùs ex inſulâ, peſſime viventium;
" Neque enim mihi fas eſt excipere neque dimittere
" Virum illum, qui diis inviſus eſt beatis.
" Abi; quoniam certè diis inviſus huc veniſti.
Sic loquutus; dimiſit ex ædibus graviter ſuſpirantem.
Hinc itaque ulteriùs navigavimus, afflicti corde.
Fatigabatur autem virorum animus à moleſtâ remigatione,
Noſtrâ ſtolidirate; quoniam non ampliùs apparuit Reductio.
Per ſex tamen continuò navigavimus noctesque & dies:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

63. Ἑξόμεθα.] Ἐκαθίσθημεν.
64. Ἔσχεο.] Μανικῶς * ἐπίθιτο.
65. Ἐνδυκέως.] Φιλοφρόνως.
67. Μετεφώνεον.] Ἐν αὐτοῖς ἔλεγον.
68. Ἄασαν.] Ἐβλαψαν.
69. Ἀκέσασθε.] Ἰάσασθε.
72. * Ἔρρ'.] Μετὰ φθορᾶς ἄπιθι. Ἐλέγχιστε.] Ἐπονειδίστε.
74. Ἀπέχθηται.] Μισεῖται.
78. Εἰρεσίης.] Κοπιώδους.
79. Ματίῃ.] Ματαιότητι, φρενοβλαβείᾳ. Πομπή.] Παράπεμψις.

N O T Æ.

64. Πῶς ἦλθες, Ὀδυσεῦ;) *Ultima* Ῡ ἦλθες producitur, ante Literam *mutam* cum *Liquidâ* &c.
66. Εἴ πῃ τοι φίλον ἐστὶν) Ità legendum, pro εἴπῃ τοι, probo ad ν'. v. 320.
72. Ἔρρ', ὦ νῆσον θᾶσσον) Huc refer *Joh. Tzetze* Chiliad. I. 9. v. 283.
75. Ἔρρ', ἐπεὶ ῥα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις) *Florentina, Aldina, Lovaniana Reſcii, Romana & Baſileenſis Euſtathii, Hervagiana, Caſtelliana, Cantabrigienſis, Schreveliana,* Ἔρρ', ἐπεὶ ἄρα legunt, pro quo, ἔρρ', ἐπεὶ ῥα legendum pronuntio; quòd ἐπὶ ἄρα maximè ſit congruum huic loco. ἄρα autem priorem corripiat; ita *Odyſſ.* τ'. v. 556. ἐπεὶ ῥά τοι αὐτὸν Ὀδυσῆα, &c. *H. Steph.* & illius ſequaces legunt ἔρρε, ἐπεὶ ἄρα θεοῖσιν, ut θεοῖσιν διουλοφύλλως ſoner, potuit & legi ἔρρ', ἐπὶ ἦρα θεοῖσιν, & ἔρρε, ἐπεὶ ῥα θεοῖσιν. At prior *Lellio* Junior, & *Homero* convenientior.

NOTÆ IN SCHOLIA.

64. * Ἐπίθιτο) Ità, pro corrupto ἐπίτιθ, ex *Aloyſii* MS.
72. * Ἔρρ') Μετὰ φθορᾶς ἄπιθι, ex *Euſtathio*.

Variæ Lectiones.

65. Ἀφίκοιο) γρ. ἀφίκηαι.
66. Εἴπῃ τοι φίλον ἐστὶ) γρ. εἴπῃ τι φίλον &c. Vid. Not. in *Textum*.
73. Οὐδ' ἀποπέμπειν) γρ. ἢ ἐλαύνειν, *Julian.* Epiſt. 49. fol. 453. Edit. *Spanheim.*
74. Ἄνδρα τ', ὃς κε θεοῖσιν, ἀπέχθηται) μακάρεσσιν) γρ. Ἀνέρας, οἵ κε θεοῖσιν ἀπέχθανθ' ἁλιαίετοισιν, *Julian.*
75. Ἔρρ', ἐπεὶ ῥα) γρ. ἔρρ', ἐπεὶ ἄρα, ἔρρ' ἐπὶ ἦρα & ἔρρε, ἐπεί ῥα, vid. ad *Textum*.

Ἑβδο-

Ἑβδομάτῃ δ' ἱκόμεθα Λάμου αἰπὺ πτολίεθρον,
Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμὴ
Ἠπύῃ εἰσελάων, ὅδε τ' ἐξελάων ὑπακούῃ.
Ἔνθα κ' ἄϋπνος ἀνὴρ δοιὼ ἐξήρατο μισθώ,
Τὸν μὲν, βουκολέοντα, τὸ δ', ἄργυφα μῆλα νομεύοντ'·
Ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματος εἰσι κέλευθοι.
Ἔνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἦλθομεν, ὃν πέρι πέτρη
Ἠλίβατος τετύχηκε διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν·
Ἀκταὶ δ' ὑπερβλῆτες ἐναντίαι ἀλλήλῃσιν
Εἰν ὁμαλὶ προὔχουσιν· ἐρὴ δ' εἴσοδός ἐστιν.

Septimâ verò venimus Lami ad excelsam urbem
Telepylum Læstrygoniam, ubi pastorum pastor
Evocat impellens, alter verò exigens audit.
Ibi utique insomnis vir pastor duplicem capit mercedem,
Unam pascendis bobus, alteram pascendis nitidis pecoribus:
Propè enim noctisque & diei sunt viæ.
Ibi postquam ad portum inclytum venimus, quem circum petra
Excelsa erat, perpetuo utrinque;
Littoraque promintentia contraria sibi invicem
In ostia procurrunt; angustus autem introitus est.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

81. Λάμου αἰπὺ πτολίεθρον.] Ἀπὸ δὲ βασιλεύσαντος Λαιστρυγόνος, Λάμου, δὲ Ποσειδῶνος παιδὸς, ἡ ὀνομα Λαιστρυγών.

82. Τηλέπυλον.] Μεσαίτατον δὲ καὶ τοιοῦτον πολὺ διεστῶτι αἱ πύλαι τινὲς ἢ τὸ κάθετον Τηλέπυλον ἐξειλήφασι· οἱ δὲ πυλίπυλον φασὶ, μεταβεβηκότος ἐκ τοῦ λ εἰς τὸ ρ, ἀπὸ τοῦ πυλάτης τὸ πύλης, ἢ τοῦ μύκης. Λαιστρυγόνων.] Τῶν τοῦ Λαιστρυγόνου. Λαιστρυγόνες δὲ οἱ τῶν Λάμου αὐτῶν. Ὅθι ποιμένα ποιμήν.] Ὅπου οἱ νομεῖς ἀλλήλοις συμφέρονται· ἀπὸ τοῦ σύνηχος εἶναι τοὺς νομεύς· ἢ μᾶλλον δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπτωτικῶς τὸ αἰπυτάτων τῶν πυλῶν μέσον ἀπέχειν, καὶ ὅπου τῶν φωνῶν ἐξακούεσθαι δύναται εἰσελαύνοντος. Ἐπαροίσας.] Καθοχεπικῶς εἴρηται ἐπαροίσας καὶ τὸ βυθίσας.

83. Ἠπύῃ.] Φωνεῖ. Εἰσελάων.] Εἰσελαύνων. Ἐξελάων.] Ἐξελαύνων.

84. Ἐξήρατο.] Ἀπομίσθου.

85. Ἄργυφα.] Λάμπα, ἢ λαμπρά.

86. Ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματος εἰσι κέλευθοι.] Αἱ νυκτερειναὶ καὶ ἡμερειναὶ ταραὶ ἐγγὺς εἰσι τῆς πόλεως. Φασὶ δὲ τὸν Λαιστρυγόνας ἀπηχεῖσθαι τῶν τοῦ Λεοντίνου ἀδελφὸν Σικελίας χάριν, ὃ δὴ χθονιάδης πολλὰν μνείαν, καὶ τὸ οἶκον. ὅτι τοὺς μὲν λαοὺς τῇ ἡμέρᾳ νέμεσθαι, τοὺς δὲ ψιλαὶ τῇ νυκτὶ, καὶ ὅτι ἡ δυσμὴ ἀφανεστέρα δύο μοίρας λαμβάνει. Κεφὴν δέ φησι πρὸς τῷ ὄρει τῷ Ἀθαμανίῳ αὐτοὺς κατοικεῖν κεφαλὴ· ὅθεν καὶ Λαιστρυγόνιος λόγος. Κείνου γὰρ κεφαλὴ τῇ νείσῳ. ὥσπερ ἄκρα Μίσηνον δύσις τε καὶ ἀνατολαὶ ἀλλήλαις· οὕτω καὶ ἐκεῖνα μὲν ἴδιον τῶν ἀκρέων, ἐλάγιστον δὲ τῶν νήσων, ὡς ἀνάπαλιν παρὰ τοῖς Κιμμερίοις· ἔνθα ἐν δύσει ἡ ἡμέρα διπλῆν κομίζεται μισθώ.

88. Ἠλίβατος.] Ὑψηλή. Τετύχηκεν.] Ἐστὶν, ὑπάρχει. Διαμπερίς.] Αὐτὴ δὲ, ἐπίπεδος.

89. Ἀκταὶ δ' ὑπερβλῆτες.] Αἱ ὑπερτελοῦσαι τῇ ἁλὸς τὴν πέτραν, καὶ ὑποίχουσαι ἀπὸ τῆς αἰγιαλοῦ, καὶ ποιοῦσαι τὸ αὐλακα.

90. Προὔχουσιν.] Προέχουσιν. ὃ ἐν ὑποβιβάζοντος. Ἀρχὴ.] Λιμὴν καὶ τόπος.

N O T Æ.

81. Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην) Quanquam ego Τηλέπυλον hìc, ut proprium accipio, quoniam nonnulli scrupulos hinc sibi faciunt, dicendum, Etiamsi Portæ urbis quam maximè à se invicem distarent, posse tamen *Pastores*, aut potius *Bubulcos*, sibi satis attendere: dum Unus enim redit in urbem, alius per eandem Portam exit, & nihil hìc aliud juxta literam velle *Homerum* puto, quam Urbem totam rei *Pastoritiæ* deditam. De cæteris adeas *Eustath.* fol. 383. lin. 2. &c. *Br. Schol.* etiam *Spondan.* in hunc locum fol. 135. *Cel. Rhodigin.* l. 7. c. 10. fol. 339. *Lycophron.* v. 956. & *Scholia* in locum; *Hyginum* l. iv. Titulo *Æquinoctialis*, Quicunque ad ipsius caput *Draconis* habitant, ità longo die utuntur, ut eis nè tertia quidem horæ pars in unaquâque nocte obtingat. Itaque *Aratus* ait, Κείνη γὰρ κεφαλὴ τῇ νήσῳ, ἧχί περ ἄκρη Μίσηνον δύσις τε καὶ ἀντολαὶ ἀλλήλῃσιν. *Cicero* vertit, Quod Caput hic paulum sese subitoque recondit, Ortus ubi atque Obitus parte admiscentur in una. De hoc *Homerus* quoque in *Odyssea*, qui ità brevem Noctem esse dicit, ut Pastores cùm alii exigant, alii reducant pecus, possint alius alium audire, cum unus propter Noctem pecus reducat, alter propter Lucem exigat.

84. Δοιὼ ἐξήρατο μισθὼ) *Ælian.* Animal. l. 14. c. 29. Δοιοὶ δ' Ὅμηρος εἰσὶν μισθοὶ, ὅτι ἐπ' ἀμφότερα ἀεὶ μισθὸν εἶδε οἱ ἄνδρες· τὸ μὲν ὑπὲρ τῶν βοῶν, τὸ δὲ ὑπὲρ τῶν λαμπρῶν· ὡς τοὺς αὐτοὺς εἶναι καὶ ταύτας καὶ γεωργούς.

86. Ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματος) *Crates* dicit *Læstrygonas* sub *Draconis* Capite positos, ut ad v. 82. ex *Hygino* & *Arato*. Huc refer *Hesiod.* Theogon. à v. 748. —ἔνθ' Νὺξ τε καὶ Ἡμέρη ἆσσον ἰοῦσαι &c. ad v. 758. *Crepusculum* fit, Nocte deficiente, Die oriente, vel contrà.

Variæ Lectiones.

90. Προὔχουσιν) *Ms. Steph.* προὔχουσαι, *H. Steph.*

Ἔνθ',

Ενθ' οἵγ' εἶσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.
Αἰ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο
Πλησίαι· ἤ μὲν γάρ τοι ἀέξετο κῦμά γ' ὑπ' αὐτῆς,
Οὔτε μέγ', οὔτ' ὀλίγον· λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη.
Αὐτὰρ ἐγὼν οἶος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν,
Αὐτῇ ἐπ' ἐσχατιῇ, πέτρης ὑπ' πείσματα δήσας.
Ἔσην ἴ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών·
Ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν, οὔτ' ἀνδρῶν φαίνετο ἔργα,
Καπνὸν δ' οἷον ὀρῶμεν ἀπὸ χθονὸς αἰσσοντα.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροις τοῖσιν πεύθεσθαι ἰόντας,
Οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
Ἄνδρε δύω κείνας, τείταλον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας.
Οἵδ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδὸν, ἦπερ ἅμαξαι
Ἄσυδ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην.
Κούρῃ ἴ ξυμβλήντο τοὶ ἄντικρυ ὑδρηνύσῃ,
Θυγατρὶ ἰφθίμῃ Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο.
Ἡ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατέβησετο καλλιρέεθρον
Ἀρτακίην, ἔνθεν γὰρ ὕδωρ τοῖσι ἄστυ φέρεσκον.
Οἱ ἴ παριξάμενοι τοὶ στεφάνεον, ἔκ τ' ἐρέοντο,
Ὅστις τῆσ' εἴη βασιλεὺς, καὶ οἷσιν ἀνάσσοι.

Ibi illi intus omnes tenebant naves utrinque agitabiles:
Quæ quidem intra portum concavum ligabantur
Propinquæ: nunquam enim attollitur fluctus in ipso,
Nec; magnus, neque parvus; candida enim erat circum tranquillitas.
Cæterùm ego solus tenui extra navem nigram,
Illic in extremâ parte, petræ funes alligans.
Stabamque, speculâ excelsâ conscensâ;
Ibi quidem neque boum neque virorum apparebant opera,
Fumum tantum videbamus à terrâ erumpentem.
Cæterùm tunc ego socios præmisi scisciturum profectos,
Quinam viri essent supra terram panem vescentes;
Viris duobus electis, tertium præconem unà comitem tradens.
Illi iverunt egressi in planam viam, qua plaustra utique
Ad urbem ab excelsis montibus deducunt lignum.
Puellæ verò obvii facti sunt ante urbem aquam petenti,
Filiæ proceræ Læstrygonis Antiphatæ.
Hæc quidem ad fontem descenderat limpidum
Artaciam, hinc enim aquam ad urbem ferebant.
Illi verò astantes alloquebantur interrogabantque,
Quisnam eorum esset rex, & quibus imperaret.

ΣΧΟΛΙΑ.

97. Συκπιὴν.] Ὑψηλὴν τόπον. Παιπαλόεσσαν.] Τραχεῖαν. Ἔνθεν καὶ τῇ συνθέσει παιπάλιμον λέγομεν ἄνδρα τραχὺν, καὶ μὴ ἁπλῆν.
99. Ἀΐσσοντα.] Ἀνιόντα.
100. Περῖεν.] Περίπεμπον.
103. Λεῖην.] Λείαν, ὁμαλήν.
104. Καταγίνεον.] Κατέφερον.
105. Σύμβλητο.] * Συνήρχοντο.
107. Καλλιρέεθρον.] Καλὸν ῥεῖθρον ἔχουσαν.
108. Ἀρτακίην.] Ὄνομα κρήνης. * εἶπεν ἴ τὸ ὄνομα * παρὰ τῆς Κίρκης μεμαθηκώς· λέγει γὰρ, Οἶδα καὶ αὐτὸς Ἢ μὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθετ' ἄλγεα· ἃ κατὰ τὸ σωσικόλπιον, παρὰ τῶν φυγόντων, μεμάθηκεν παρὰ τῆς κόρης, * ἐπυθέτο.

NOTÆ.

100. Περῖεν) Olim hoc in loco περῖειν, verùm quùm aliàs in omnibus Exemplaribus περῖεν legeretur, viz. ι'. v. 88. & μ'. v. 9. & Eustathius ità legat, hoc etiam in loco, ità scribo; nam à περῖημι venit, & περῖειν, ad Var. Lect. relego.

106. Ἀντιφάταο) Ab Ἀντιφάτης· mox, v. 114. Ἀντιφατῆα, quasi ab Ἀντιφατεὺς, quomodò Γηγενὴς & Γηγενεὺς, & similia. Plures Rectos habet, Τυφὼν, Τυφάων, Τυφὼς, Τυφωεὺς, quod notat Eustathius, ut Αἰδὴς, Ἀΐδης, Ἀΐς, Ἄϊδος, & Ἀϊδωνεύς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

105. * Συνήρχοντο) Ità pro corrupto, ἦρχε, legendum.

108. * Εἶπεν ἴ τὸ ὄνομα παρὰ τῆς Κίρκης μεμαθηκὼς) ità pro Corrupto εἶπον, &c. παρ' αὐτῆς μεμαθηκότες, & mox, * ἐπυθέτο, pro ἐπύθοντο, nam Ulysses solus hic loquitur, & de eo solo hoc Scholion, quod alludit ad Circæ dictum, infrà, v. 457. Οἶδα καὶ αὐτὸς, &c. Per κόρης autem intellige Θυγατρὸς Ἀντιφάτου.

VARIÆ LECTIONES.

100. Περῖεν) χρ. περῖειν, Br. Schol. vid. N. in Text.
103. Ἄμαξαι) χρ. ἅμαξαι, ut Iliad. ι'. v. 426.
107. Κατεβήσετο) γρ. κατεβήσετο, H. Steph. vid. ad θ'. v. 417.

Ἡ δ'

Ἦ ῥ᾽ μάλ᾽ αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ.
Οἵδ᾽ ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα, τῷδε γυναῖκα
Εὗρον, ὅσῳ τ᾽ ὄρεος κορυφῷ, περὶ δ᾽ ἔγνυον αὐτῷ.
Ἣ δ᾽ αἶψ᾽ ἐξ ἀγορῆς ἐκάλεσ᾽ κλυτὸν Ἀντιφατῆα,
Ὃν πόσιν, ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον·
Αὐτίκ᾽ ἕνα μάρψας ἑτάρων, ὥπλίσατο δόρπον·
Τὼ ῥ᾽ δύ᾽ ἀίξαντε φυγῇ ὄπι νῆας ἱκέσθην.
Αὐτὰρ ὁ τεύχε βοῶν ἅμα ἄστεϊ· οἱ δ᾽ ἀΐοντες
Φοίτων ἴφθιμοι Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλοι,
Μυρίοι, οὐκ ἀνδράσιν ἐοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν.
Οἵ ῥ᾽ ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισι
Βάλλον· ἄφαρ δ᾽ κακὸς κόναβος ἀνὰ νῆας ὀρώρει,
Ἀνδρῶν ὀλλυμένων, νηῶν θ᾽ ἅμα ἀγνυμενάων·
Ἰχθῦς δ᾽ ὡς, περόνῃσι, ἀτερπέα δαῖτα φέρονται.
Ὄφρ᾽ οἱ τοὺς ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς,
Τοφρα δ᾽ ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Τῷ ἀπὸ πείσματ᾽ ἔκοψα νεὸς κυανοπρῴροιο.
Αἶψα δ᾽ ἑμοῖς ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐπέλευσα
Ἐμβαλέειν κώπῃσι, ἵν᾽ ὑπ᾽ ἐκ κακότητα φύγοιμεν.
Οἱ δ᾽ ἅμα πάντες ἀνέρριψαν, δείσαντες ὄλεθρον.
Ἀσπασίως δ᾽ ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
Νηῦς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ᾽ ὄλοντο.
Ἔνθεν ἔτι πρυτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
Ἀσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

Illa valdè statim patris offendit excelsam domum.
Hi postquam ingressi sunt inclytam domum, ipsam quidem mulierem
Invenerunt, velut montis verticem, & abominati sunt illam.
Illa verò continuò è foro evocabat inclytum Antiphatem
Suum maritum, qui jam illis intendebat sævam mortem:
Statim uno correpto sociorum, apparavit cœnam:
Duo verò ruentes fugâ ad naves pervenerunt.
Cæterum is clamorem excitavit per urbem, atque illi audientes
Ibant fortes Læstrygones aliundè alius,
Innumeri, non hominibus similes, sed Gigantibus;
Qui à petris ponderosis saxis
Jaciebant; statim autem malus strepitus per naves excitatus est,
Virorum pereuntium, navíumque fractarum,
Tanquam pisces verò, transfigentes tristes epulas ferebant.
Dum illi hos perdebant profundum portum intrà,
Interea ego gladium acutum extrahens à fœmore,
Eo funes abscidi navis nigrâ-prorâ.
Statimque meos socios excitatos jussi
Incumbere remis; ut calamitatem subterfugeremus.
Hi simul omnes incumbunt timentes mortem.
Libenter autem in pontum altas effugit petras
Navis mea: cæterùm reliquæ densæ illic perierunt.
Hinc igitur ulteriùs navigavimus tristes corde,
Læti ex morte evitatâ, postquam dilectos amisimus socios.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

111. Ἐπίφραδεν.] Ἐσήμανεν, ἔδειξεν.
113. Κατὰ δ᾽ ἔγνυον.] Κατεπλάγησαν.
119. Φοίτων.] Παρεχίνοντο.
121. Ἀνδραχθέσι.] Τοῖς δυναμένοις ἄνδρα καβαιρεῖν· ἢ μέγα βάρος παρέχουσι τοῖς βαστάζουσι.
122. Κόναβος.] Ἦχος.
123. Ἀγνυμενάων.] Συμβομβούντων.
124. Ἰχθῦς δ᾽ ὡς περόνῃσι.] Ἀντὶ τοῦ, ὑποβόμβοι καὶ πτερώτης, ὥσπερ ἰχθύες, ἢ ἀμφιπείρουσι, ὡς ἰχθύας· γράφεται καὶ, σταίρουσι. πείρουσι δὲ, ἀντὶ τοῦ διείρουσιν. Φέρονται.] Προσφέρονται.
130. Ἀνέρριψαν.] Ἐκωπηλάτησαν.
131. Ἐπηρεφέας.] Ἤτοι ἀνωθεν ἐπηρεφεῖς, ἢ ἐπικεκλιμένας πέτρας.
132. Ἀολλέες.] Ὁμοῦ πᾶσαι.

N O T Æ.

120. Οὐκ ἀνδράσιν ἐοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν) Hinc νεοι ἀνδρογίγαι facta *Callimacho*, Hymn. *Cereris*, v. 35. Et Nos, *Esther.* v. 1087. Ὠγαί τε καὶ Σηῖται καπύλσιον ἀνδρογίγαιζας. De Gigantibus diximus ad ν'. v. 59.

Variæ Lectiones.

116. Ἕνα μάρψας) γρ. ἴν᾽ ἀμμάρψας, rectissimè, pro ἀναμάρψας. *Ibid.* Δόρπον) γρ. δεῖπνον, *H. Steph.*
124. Πείρουσι) γρ. σταίρουσι, *Er. Schol.*

Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθά δ' ἔναιε
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα,
Αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο.
Ἄμφω δ' ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου Ἠελίοιο,
Μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὠκεανὸς τέκε παῖδα.
Ἔνθάδ' ἐπ' ἀκτῆς νηῒ κατηγαγόμεθα σιωπῇ
Ναύλοχον ἐς λιμένα, καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
Ἔνθα τότ' ἐκβάντες, δύο τ' ἤματα καὶ δύο νύκτας
Κείμεθ', ὁμῶς καμάτῳ τε, καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἑλὼν καὶ φάσγανον ὀξὺ,
Καρπαλίμως ὤρνυτ' νηὸς ἀνήϊον ἐς περιωπήν,
Εἴπως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν, ἠὲ πυθοίμην.
Ἔσχον δ', σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών,

Æam autem ad insulam pervenimus: ubi habitabat
Circe pulchricoma, veneranda dea, eloquens,
Germana soror prudentis Æætæ:
Ambo enim natæ sunt ex illustrante-homines Sole,
Et matre ex Perse, quam Oceanus genuit filiam.
Hic in littore nave devenimus clàm
Navium-capacem in portum, & Deus aliquis dux erat.
Ibi tum exeuntes, duos dies & duas noctes
Jacebamus, pariter & labore, & dolore animum macerantes.
Sed quando jam tertiam diem pulchricoma perfecit aurora,
Et tum ego meam hastam capiens & gladium acutum,
Celeritèr ab nave recessi in speculam,
Sicubi opera viderem mortalium, vocemque audirem.
Stabam igitur, speculam in præruptam ubi confcendissem,

ΣΧΟΛΙΑ.

135. Αἰαίην.] * Ταύτην ἔνιοί φασι, τὴν τῶν Κίρκαιον ἐκδοὺς τῇ Ἰταλίᾳ.

136. Αὐδήεσσα.] Ἤτοι πεπαιδευμένην, ἢ εἰς λόγους καὶ προσαγορεύσεις ἀνθρώπους ἐρχομένην· ἢ καθὸ ἐπίγειός ἐστιν.

137. Ὀλοόφρονος.] Τῇ σωτικῇ καὶ ὀλέκλητρα φρονούσῃ. Αἰήταο.] Κόλχων βασιλέως, παῖδες Μυδείας, Κίρκης ἀδελφῆς.

138. Ἐκγεγάτην.] Ὑπάρχουσιν. Φαισιμβρότου.] Τὸ φῶς τοῖς ἀνθρώποις φαίνοντος.

139. Πέρσης.] Πέρση, Ὠκεανοῦ μὲν ἐπὶ θυγατρὶ, Ἠλίῳ δὲ γυναικί. * Ἠλίῳ δὲ, καὶ Πέρσῃ, τῇ Ὠκεανοῦ, Αἰήτης καὶ Κίρκη. Ἡσίοδος δὲ καὶ τὴν Ἐκάτην Περσηΐδα λέγει.

140. Ἀκτῆς.] Παραθαλασσίου τόπου.

141. Ναύλοχον.] Τὸν εἰς φυλακὴν τῶν νεῶν ἐπιτήδειον τόπον· ἢ τὰς ναῦς κρύπτοντας, ἢ ὑποδεχόμενον.

146. Ἀνήϊον.] Ἀνῆλθον, Περιωπήν.] Τόπον ὑψηλὸν· ἀφ' ἧς ἐπισκέψασθαι ἐδυνάμην τὰ ἀποσκοπούμενα.

NOTÆ.

136. Θεὸς αὐδήεσσα) Cùm nulla subsit ratio, quare *Circe* θεὸς αὐδήεσσα potius dicatur, quàm quævis alia Cœlestium Dearum, quibus vocem certè *Homerus* minimè negat; quidnî alia Antiqua *Lectio* hic præferenda videatur, ἀδήεσσα, de quâ re fusius ad ι'. v. 334. Certè *Br. Schol.* & hìc eam *Lectionem* alludunt in ipso fine, Καθὸ ἐπίγειός ἐστιν.

137. Αὐτοκασιγνήτη Αἰήταο) *Æetes*, Rex *Colchorum*, filius *Solis* & *Perseidos*, vel *Persæ*, *Oceanina*; sororem habuit *Circen*, filiam *Medeam*, filium *Absyrtum*.

138. Ἐκγεγάτην) Non hoc *Contractum*, pro ἐκγεγαίτην, tum enim *Penultima* produceretur; verùm a *Simplici* ἔκγεγα, pro ἐκγέγαα. Fit enim γέγαα, ut μεμαώς, μεμώς, *Hesychio*. Sic μεμαώς, μεμώς, minimè per *Contractionem*. Γεγάτην autem legitur in *Tertiâ* Duali; quià γέγαον æquè dicitur, atque γεγάασι. Nam ut *Tertia* Dualis definit in ον, ubi *Tertia* Pluralis exeat in ασι, ωσι, ασι, vel αν· Sic è contrà semper definit in ην, ubi *Tertia* Pluralis exeat in ον, αν, ων, vel τ' quod *Observanti* patebit. Quòd autem γέγαασι, æquè atque γεγάασι dicatur, id fine Exemplo non fit; nam ità *Bœoticè* πέφευγασι, pro πεφεύγασι, *Lycophron*. v. 252. Ἔοργαν, *Homer*. Batrachom. v. 178. Ἔγνωκαν, *D. Johan.* c. 17. v. 8. Εἴρηκαν, *Apocalyps.* c. 19. v. 3.

NOTÆ IN SCHOLIA.

135. * Ταύτην, pro αὐτὴν, lego ex *Aloysii* MS. Hunc locum explicat *Theophrastus* περὶ φυτῶν, l. 5. c. 9. Τὸ δὲ Κιρκαῖον καλούμενον, εἶναι μὲν ἄκρεμον ὑγιαλὲν, δασεῖαν δὲ σφόδρα, καὶ ἔχειν φύλλα ἐλάφου πολλὰ, καὶ μυρρίνου· λέγειν δὲ τοὺς ἐγχωρίους, ὡς ἐπιθεῖσα ἡ Κίρκη κατέκλα ἐλαίνοις τὸ Ἐλπήνορος πάθος. — Καὶ σφόδρα μὲν ἔοικεν, νῆσον εἶναι τὸ Κιρκαῖον· νῦν δὲ ὑπὸ πολεμίων τινῶν σφοδρῶς, καὶ εἶναι ἠέρα· τὸ δὲ νῆσο τὸ μέγα σφόδρα ὀγδήκοντα σταδίους. Vid. *Munck.* in *Hyginum*, p. 194.

139. * Ἠλίῳ δὲ) Has voculas, Sensui planè necessarias, ex *Aloysii* MSto addendas curavi. Huc refer *Spondan.* in locum, fol. 135. ubi ex *Hesiodo* & *Diodoro Siculo*, multa in hanc rem.

VARIÆ LECTIONES.

135. Ἔνθάδ') γρ. ἔνθα δ'.

136. Αὐδήεσσα) γρ. ἀδήεσσα, *H. Steph.* Vid. Not. in *Textum*.

Καὶ

Καὶ μοι ἐείσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Κίρκης ἐν μεγάροισι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλλα.
Μερμήριξα δ' ἔπειτα κατ' φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
Ἐλθεῖν, ἠδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἴθοπα καπνόν.
Ὡδε δέ μοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης,
Δεῖπνον ἑταίροισιν δόμεναι, ἄρεμέν τε πυθέσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥεδὸν ἦα νεὸς ἀμφιελίσσης,
Καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μοῦνον ἐόντα,
Ὅς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν
Ἦκεν· ὁ μὲν ποταμόνδε κατήιεν ἐκ νομοῦ ὕλης,
Πιόμενον· δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἠελίοιο·
Τόνδ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνηστιν μέσα νῶτα
Πλῆξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε·
Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός·
Τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων, δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
Εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ
Εἴασ· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥωπάς τε λύγους τε.
Πεῖσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, ἐϋστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν
Πλεξάμενος, συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου.

And mihi apparebat fumus à terrâ latâ,
Circes in ædibus, per arbores denſas & ſylvam.
Deliberabam itaque deinde in mente & in animo
Proficiſci, atque ſciſcitari; poſtquam vidi fuliginoſum fumum.
Sic verò mihi reputanti viſum eſt ſatiùs eſſe,
Primùm profectum ad navem celerem & littus maris
Prandium ſociis dare, præmittereque ad inquirendum.
Sed quando jam propè eram vadens ad navem utrinque agitatam,
Certe tum aliquis me deorum miſertus eſt ſolum exiſtentem
Qui mihi excelſis cornibus-cervum magnum in viam ipſam
Miſit; is quidem ad flumen deſcendebat ad paſcua ſylvæ
Poraturus, jamdudum enim ipſum ceperat vis Solis.
Hunc ego egredientem per ſpinam medio tergo
Percuſſi, ipſum verò penitùs haſtile ferreum tranſiit:
Decidit itaque in pulveres vociferans, & evolavit animus.
In hunc ego irruens, haſtam ferream ex vulnere
Extraxi, illam quidem illic reclinans in terrâ
Reliqui; cæterùm ego avulſi virgultaque viminaque;
Funeque ad ulnæ longitudinem beneſorto undique
Complicato, colligavi pedes ingentis monſtri.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

149. Ἐείσατο.] * Ἐφάνη.

150. Διὰ δρυμά.] Διὰ τὰ δρυμωδῶν, καὶ σκιωδῶν τόπων.

152. Αἴθοπα καπνόν.] Τὸν ἐκ τῆς αἴθης, * ὃ ἐστι καπνὸς, γινόμενον.

155. Περίμψαι.] * Περιπέμψαι.

156. Ἀμφιελίσσης.] Ἐκατέρωθεν ἐλαυνομένης.

157. Ὀλοφύρατο.] Ἠλέησεν.

158. Ὑψίκερων.] Ὑψηλὰ κέρατα ἔχοντα.

159. Κατήιεν.] Κατήρχετο.

160. Δὴ γάρ μιν ἔχε μένος ἠελίοιο.] Τὸν *ἔλαφον φησὶν ὑπὸ τῆς Ἡλίου σκηπτικῆς, καὶ ὡς ὑπὸ πυρὶ γεγενημένον· διὸ καὶ ἐπὶ τὸ ποταμὸν κελεύειν, τῆς πηγῆς ἕνεκα.

161. Κατὰ ἄκνηστιν.] Ἐπιζητήσαντες μέσα νῶτα, τοῦ φάσκειν· ἢ τὰ μέσα τῶν τετραπόδων, περὶ τὸ μὴ δύνασθαι κινεῖσθαι.

163. Μακών.] Ὠνομασθαπεύσηται τῷ λέξει, οἷον πεσὼν φανεὶς καὶ ἄσημον ἀπηλίσησε.

164. Ἐμβαίνων.] Ἐπιβαίνων, ὡς λάξ.

165. Εἰρυσάμην.] Εἵλκυσα.

166. Σπασάμην.] Ἀπέσπασα. Λύγους.] Γένη ῥάβδων. Ῥωπάς τε λύγους τε.] Ἰμαντώδη φυτὰ, ἐπιμήκεις καὶ εὐκάμπτους ῥάβδους ἔχοντα.

167. Πεῖσμα.] Σχοινίον. Ὄργυιαν.] Τῶν τῆς χειρὸς ἐκτάσεων. Ἐϋστρεφὲς.] Καλῶς ἐστραμμένον.

168. Πελώρου.] Τέρατος, θηρίου.

* Vid. *Pſalm.* 42. v. 1.

N O T Æ.

160. Πίομεν) Ut πῖν, pro πῖνα, *Priorem* haud rarò producit, ità πίω, pro πίνω, non ſemel; de quâ re Nos plura, ad π'. v. 143.

NOTÆ IN SCHOLIA.

149. * Ἐφάνη) Ità, pro Corrupto ἐφάνη, nihil hîc à MSto adjutus.

152. * Ὃ ἐστι καπνὸς γινόμενον, ex *Aloyſii* MSto.

155. * Περιπέμψαι) Ità pro περιπέμψαμεν, quod περίμεν fit Modi *Infinit.* MS. περιπέμψαι, malè τῆς α'. admiſſo.

VARIÆ LECTIONES.

158. Ὑψίκερων) γρ. ὑψίκερον.

160. Πίομεν) γρ. πιόμεν.

Βλῶ ἢ καλοφάδεια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
Ἔσχά ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὔπως ἦεν ἐπ' ὤμῳ
Χειρὶ φέρειν ἑτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
Κὰδ δ' ἔβαλον πρηπάροιθε νεὸς· ἀνέγειρα δ' ἑταίρους
Μειλιχίοις ἐπέεσσι, παραφραδὸν ἄνδρα ἕκαστον,
Ὦ φίλοι, ἦ γάρ πως καὶ ἀδυσόμεθ', ἀχνύμενοί περ,
Εἰς Ἀΐδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ.
Ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηῒ θοῇ βρῶσίς τε, πόσις τὲ,
Μνησόμεθα βρώμης, μηδὲ πτυχώμεθα λιμῷ.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
Ἐκ δὴ καλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
Θῆήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
Χεῖρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἤμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
Ἠμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότ' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηϊμῑνι θαλάσσης.
Ἠμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

Descendi itaque in cervice gerens ad navem nigram,
Hastâ innixus, quoniam nullo palo poteram in humero
Manu ferre altera; valdè enim magnum animal erat.
Dejeci autem ante navem, excitavique socios
Blandis verbis, astando viros singulos,
" O Amici, nequaquam certè descendemus, quantumvis afflicti,
" In Plutonis ædes, antequam fatalis dies advenerit.
" Sed agitè, quamdiu *est* in navi celeri cibusque potusque,
" Memores simus escæ; neque vexemur fame.
Sic dicebam; hi celeriter meis verbis parebant:
Egressi autem è latebris ad littus maris irrequieti
Admirabantur cervum; valdè enim magna fera erat.
Cæterùm postquam oblectati sunt videntes oculis,
Manibus lotis apparabant eximium convivium.
Sic tum quidem totum diem ad Solis occasum
Sedebamus, convivantes carnes multas & vinum dulce:
Quando autem Sol descendit & tenebræ advenerunt,
Certè tum dormivimus in littore maris.
Quando autem manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

169. Καλοφάδεια.] Καλὸ λόφω ἐ αὐχένος, καὶ τραχήλου.

170. Ἐρειδόμενος.] Ἐπερειδόμενος. Οὔπως εἶχεν.] Οὐκ εὐδέχετο ἔχειν.

173. Παραφραδόν.] Παρεισὰς πλησίον.

174. Καταδυσόμεθα.] Καπλαδυσόμεθα, καπέλθωμεν. Ἀχνύμενοί περ.] Καί περ λυπέμενοι.

175. Εἰς Ἀΐδαο.] Εἰς ᾅδου. Μόρσιμον ἦμαρ.] Τὴν εἱμαρμένην ἡμέραν.

177. Βρώμης.] Βρώσεως. Πτυχώμεθα.] Καταπονώμεθα.

179. Ἐκ δὴ καλυψάμενοι.] Ἐκκαλύψαντες, ἀποσκεπάσαντες.

182. Τεύχοντο.] Κατεσκεύαζον. Ἐρικυδέα.] Τὰ ποιοῦσαν χαρίεντα, ἢ μεγάλως * ἔνδοξον.

184. Ἄσπετα.] Πολλά.

N O T Æ.

169. Βῆν ἢ καλοφάδεια φέρων) Olim καλοφάδια, at *H. Steph.* καλοφάδεια legit rectius. Ita & *Seberus*, MS. *Aloysii*, *Br. Schol.* vid. supra ad α'. v. 490. *Eustath.* fol. 389. lin. 31. Καλοφάδεια ἢ, αὐτὶ ἢ, καλὸ λόφω, καλὸ αὐχένος, καλὸ τραχήλου· λόφος ἢ κυρίως, ἐπὶ ἀλόγων ζώων, τὸ μεταξὺ τῶν κεφαλῆς· ἔνθα πῖς ζυγνυμένοις ἐπιτίθεται ὁ ζυγός. Et alias, Ὁ λόφος, ὁ ἄνω πίνων, ἤτοι ὁ ἐπὶ τραχήλου· ὅθεν καὶ τὸ καλοφάδια· καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ, τὸ, — ὑπὸ ζυγὸν κῶτον εὐλόφως φέρειν· ὡς λόφω ὄντος ἢ καλοῦ τοῦ τραχήλου.

174. Ὦ φίλοι, ἦ γάρ πως) Si quod faveret Exemplar, σὺκ ἄρ πως legerem; nihil enim τὸ γὰρ videtur huc pertinere. Facilis autem *Amanuensium* Error, ex similitudine soni, inter ἠ γὰρ & σὺκ ἄρ, unde sæpe idem ortus Error. Τὸ γὰρ tamen haud rarò circa initium.

177. Μνησόμεθα) Aperte ponitur, pro μνησάμεθα, ut ex πτυχώμεθα constat. Vid. ad α'. v. 41.

NOTÆ IN SCHOLIA.

182. * Ἔνδοξον) Ità pro ἔνδοξα scribo, nam ad δαῖτα refertur.

VARIÆ LECTIONES.

169. Καλοφάδεια) γρ. καλοφάδια, vid. Not. in *Textum*

170. Οὔπως ἦεν ἐπ' ὤμῳ) γρ. ὔπως ἦν ἐπὶ ὤμῳ, *H. Steph.* & ὔπως εἶχεν (an εἶχον) ἐπ' ὤμῳ, *Br. Schol.*

174. Οὐ γάρ πως) γρ. ἠ γάρ πω & πως, *H. Steph.* & σὺκ ἄρ πω, vid. Not. in *Textum*.

175. Ἐπέλθῃ) γρ. ἐπιλθεῖν, *H. Steph.*

Καὶ

Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμην μῦθον τε ἔειπον,
Κέκλυτέ μευ μύθων, κακὰ περ πάσχοντες ἑταῖροι,
Ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπου ζόφος, οὐδ' ὅπου ἠώς,
Οὐδ' ὅπου ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν,
Οὐδ' ὅπου ἀνεῖται· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον,
Εἴπερ ἔτ' ἔστι μῆτις· ἐγὼ δ' οὐκ οἴομαι εἶναι.
Εἶδον γὰρ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών,
Νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται·
Αὐτὴ δ' χθαμαλὴ κεῖται, καπνὸν δ' ἐν μέσῃ
Εἶδρακον ὀφθαλμοῖσι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
Μνησαμένοις ἔργων Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο,
Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος ἀνδροφάγοιο.
Κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερὸν χέον ἀμφὶ δάκρυ χέοντες·
Ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐτύνετο μυρομένοισιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἐϋκνήμιδας ἑταίρους

Et tum ego concione coactâ omnes alloquutus sum,
" Audite meos sermones, mala etsi passi, socii,
" O amici, non enim scimus, ubi Septentrio, neque ubi Meridies,
" Neque ubi sol hominibus lucem præstans vadit sub terram,
" Neque ubi resurgit; quare consilium incamus celeriter,
" Si quid adhuc fuerit consilii; ego quidem non existimo esse.
" Vidi enim, speculam ubi ad excelsam ascendi,
" Insulam, quam pontus infinitus circumdat;
" Ipsa verò humilis jacet, fumumque in medio
" Vidi oculis, per arbores densas & sylvam.
Sic dicebam, his verò perculsum est amicum cor,
Recordatis facinorum Læstrygonis Antiphatæ,
Cyclopisque violentiæ, magnanimi, viros-devorantis.
Flebant itaque valdè uberes lacrymas profundentes:
Sed nullum erat emolumentum, *quod occurreret*, lugentibus.
Cæterùm ego bitariam omnes beneocreatos socios

ΣΧΟΛΙΑ.

188. Μετὰ πᾶσιν.] Ἔνιοι, μῦθον.

190. Οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπου.] Οὐ γὰρ ἴσμεν, ὅπου δύσις, ἢ ὅπου ἀνατολή· ταῦτα δὲ λέγει οὐκ ἀπορῶν, ἀλλὰ διυποπτεύων τοῖς παροῦσιν.

192. Ἀνεῖται.] Ἀναπίπτει, ἀνίσχει, ἀναφέρεται.

195. Ἀπείριτος.] Πολύς. Ἐστεφάνωται.] Κύκλῳ περίκειται.

196. Χθαμαλὴ.] Ταπεινή.

197. Εἶδρακον.] Ἐθεασάμην.

199. Μνησαμένοις.] Ἱστορησάντων.

NOTÆ.

190. Ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν:) Et hic, οὐκ ἄρ τ' ἴδμεν, ob eandem rationem legerem, & infrà, v. 202. De hoc autem loco videsis *Meric. Casaubon.* De Nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. p. 44, &c. quod tamen paulò ante observârat *Spondanus*, in locum, fol. 137. qui & *Strabonem* laudat, quod *Casaubono* dissimulâsse vix erat ingenuum: licet ante utrumque *Eustathius* fol. 1654. lin. 11. *Basil.* Edit. fol. 391. lin. 8. digitum tenderet ad *Strabonem*, l. x.

192. Ἀνεῖται) Pro ἀνατεῖται, ab ἀνὰ & ἵσμαι, rectè itaque duplicatur τὸ τ'. Ità *Eustath.* fol. 391. lin. 2. Ἀνίσχει, τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἀνεῖται, αὐτὶ δὲ, ἀνατείλει, ἀνατέλλει, ἀνίσχει), ἀναφέρεται. Male itaque *Br. Schol. Florentin. Aldin. Lovanian. Suidas*, &c. quicunque ἀνεῖται hic legunt.

202. Ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις) Et hic videtur legendum, Ἀλλ' οὐκ ἄρ τις. Vid. supra, ad v. 174. & v. 190. Πρῆξις) Ἄνυσις, *Hesych.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

190. Οὐ γάρ τ' ἴδμεν) Ad explicandum hoc *Scholion* & *Versionem*, paritèr nostram, De Quatuor Mundi plagis, eadem faciunt *Br. Schol.* ad Ε'. v. 1. & Not. in *Schol.* & locum ibi notatum *Strabonis*, Ἐπὶ μὲν δὴ ἕξ τὰ τέσσαρα κλίματα τῆς οἰκουμένης τὸ Νότιον μέρος· & *Casaubon.* in dictum *Strabonis* locum. *Eustath.* fol. 391. lin. 10. Τῶν τινες δὲ Παλαιῶν, οὐκ ἀπεξῆς, διυποπτεύοντες δὲ, τὴν Ὀδυσσείαν ταύτα λέγειν φασί. Vid. Not. in *Textum* & *Spondan.* in locum.

VARIÆ LECTIONES.

188. Μετὰ πᾶσιν) γρ. μῦθον, *Florent. Lovan. Aldin. Br. Schol. H. Steph.*

191. Εἶσ' ὑπὸ γαῖαν) γρ. εἰσιν ὑπὸ γῆν, *H. Steph.* non benè.

192. Ἀνεῖται) γρ. ἀνεῖται, *Suidas*; vid. Not. in *Textum.*

193. Ἔστι) γρ. ἔσται.

200. Ἀνδροφάγοιο) γρ. ἀνδροβόροιο, & ἀνδροφόνοιο, *H. Steph.*

201. Καθ' δάκρυ χέοντες) γρ. καθαδακρυχέοντες, *H. Steph.* Vid. intrà, ad v. 409.

202. Οὐ γάρ τις) γρ. οὐκ ἄρ τις, vid. suprà ad v. 174.

Ἠελί-

Ἠείδμεσθ· ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὄπασσα·
Τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, θεὸς δ' Εὐρύλοχος θεοειδής.
Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλομεν ὦκα,
Ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο.
Βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῷ γε δύω καὶ εἴκοσ' ἑταῖροι
Κλαίοντες· κατὰ δ' ἄμμε λίπον γοόωντας ὄπιθεν.
Εὗρον δ' ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα Κίρκης
Ξεστοῖσιν λάεσσι, θεὸς περικαλλέϊ χώρῳ.
Ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι, ἠδὲ λέοντες,
Τοὺς αὐτὴ κατέθελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
Οὐδ' οἵγ' ὁρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοίγε
Οὐρῇσιν μακρῇσι περισαίνοντες ἀνέσταν.
Ὡς δ' ὅταν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
Σαίνωσ'· αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίσματα θυμῷ·

Numerabam; principemque utrisque præbui:
Alterorum ego dux eram, alterorum Eurylochus deo similis.
Sortes vero in galeâ ferreâ concussimus celeriter;
Et exiliit sors magnanimi Eurylochi.
Festinabat igitur ire; unaque cum eo duo & viginti socii
Flentes; & nos reliquerunt lugentes post eos.
Inveniebant itaque in convalle ædificatas ædes Circes
Politis lapidibus conspicuo in loco.
Circa ipsam verò lupi erant montani atque leones,
Quos illa cicuraverat, postquam mala pharmaca dedisset.
Neque illi irruerunt in viros, sed utique ipsi
Caudis longis adblandientes assurgebant:
Quemadmodum quoties dominum canes è convivio proficiscentem
Circumblandiuntur, semper enim adfert lenimenta furoris;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

204. Ὄπασσα.] Ἔδωκα.
206. Κυνέῃ.] Περικεφαλαίᾳ. Πάλλομεν.] Ἐσείομεν.
207. Ἔθορεν.] Ἐξεπήδησεν.
210. Ἐν βήσσῃσιν.] Ἐν ταῖς προβάσεσι καὶ ὁρεινᾶῖς κοιλάσεσιν.
212. Ὀρέστεροι.] Ἄγριοι.
213. Καπήλθεν.] Πρᾴους καὶ ἡμέρους ἐποίησεν.
215. Περισαίνοντες.] Κολακεύοντες.
216. Δαίτηθεν.] Ἀπὸ εὐωχίας.
217. Σαίνωσι.] Κολακεύουσι. Μειλίσματα.] Περὶ ἡδονὴν διατρίβοντα, ἢ κρέα παρὰ, ἢ τοῦ δαπεδοῦ δαίνυσθαι, ἢν περισείχόμενοι οἱ κύνες ἐκπηδήσασι.

N O T Æ.

204. Ἠείδμεσθ' ἀρχὸν ὄ) Duæ posteriores ἠείδμεσθ Syllabæ, in *Scansione* sunt contrahendæ in unam, quasi ἠείδμεσθ scriberetur. De quâ re moneo, ad *Iliad.* σ'. v. 493.

205. Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ) Hunc morem sortes in Galeâ movendi tangit *Homerus*, *Iliad.* γ'. v. 316. ubi de *Paride* & *Menelao* congressuris; item *Iliad.* η'. v. 175. ubi de *Hectore* & *Ajace*, de quâ re etiam *Sophocles*, Ajac. v. 1301. Vid. *Spondan.* in locum fol. 122.

211. Ξεστοῖσιν λάεσσι) In multis hactenus, ξεστοῖσι λάεσσιν, ut & mox, v. 215. Οὐρῇσι μακρῇσιν, ubi τὸ λ'. & τὸ μ'. possunt ob vim ectaticam sufficere, infrà tamen, v. 253. ξεστοῖσιν λάεσσιν & olim rectè scriptum, quod & haud rarò in Vetustissimis Codicibus; quare nunc in omnibus, ad vitandam *Tyronum* offensionem & Scriptoris incertitudinem, ità scribendum curavi. Vid. infrà, v. 450.

212. Ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν) Huc refer *Spondanum*, multis probantem tales fieri mutationes, à fol. 137. ad fol. 139. *inclusivè*. De λυκανθρωπίᾳ, *Camerarius*, Ds. de *Montaigne*, & alii. Vid. *Eustath.* fol. 392. lin. 39. & mox, lin. 43. Εἴτε ὑ ἐγχέλεις λέοντες οἱ ῥηθέντες καὶ λύκοι, εἴτε ἐ ἄλλοθι πόθεν μετηνεγμένοι, σαφὲς ὁ Ποιητὴς, ὡς μὴ ἀναγκαῖόν ὀν παράσημαίνεσθαι.

215. Οὐρῇσιν μακρῇσι) Vid. suprà, ad v. 211. Περισαίνοντες) Licet à σαίνω, in *Compositione* tamen, σ'. duplicatur, *Metri* causâ; ut in vocibus ἐυσσέλμου, ὑποσσείω, ἐπισσείομεν, *Iliad.* δ'. v. 167. &c. ità in ἐννέπω, πλοπόννησος, παῤῥάλιος, & *Eustathius*, *Henricusque Stephanus* in hoc loco Duplicant σίγμα. Vid. ad π'. v. 4.

NOTÆ IN SCHOLIA.

217. Ad hujus *Scholii* explicationem, & quid sit δαπεμασδαλιά, facit illud *Pollucis* Onomastic. l. 6. c. 14. Οἱ πάλαι ταῖς καλαμίναις δαπεμασδαλιαῖς ἐχρῶντο, αἱ ἦσαν ἐκ τοῦ ἄρτιον μαλακὸν καὶ σταιτώδες, εἰς ὃ ὀπτησάμενοι τοῖς κυσὶν αὐτὸ παρέβαλον· ὅθεν καὶ Λακεδαιμόνιοι κυνάδα τὴν δαπεμασδαλιὰν καλοῦσιν· ὑπο-

VARIÆ LECTIONES.

204. Ἠείδμεσθ') γρ. ἠείδμεν, vid. Not. in *Textum*.
211. Ξεστοῖσιν λάεσσι) γρ ξεστοῖσι λάεσσι, vid. Not. in *Textum*.
215. Οὐρῇσιν μακρῇσι) γρ. ἐρῇσι μακρῇσι. *Ibid.* Περισαίνοντες) γρ. ἐρισαίνοντες, vid. Not. in *Textum*.

Ὡς τὼς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες, ἠδὲ λέοντες,
Σαῶσ᾽· τοὶ δ᾽ ἔδδεισαν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.
Ἔσαν δ᾽ εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
Κίρκης δ᾽ ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὀπὶ καλῇ,
Ἱστὸν ἐποιχομένης μέγαν, ἄμβροτον· οἷα θεάων
Λεπτά τε, καὶ χαρίεντα, καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται·
Τοῖσι δ᾽ μύθων ἦρχε Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ὅς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν, κεδνότατός τε,
Ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποιχομένην μέγαν ἱστὸν,
Καλὸν ἀοιδιάᾳ, δάπεδον δ᾽ ἅπαν ἀμφιμέμυκεν,
Ἦ θεὸς, ἠὲ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θᾶσσον.
Ὣς ἄρ᾽ ἐφώνησεν· τοὶ δ᾽ ἐφθέγγοντο καλεῦντες·
Ἡδ᾽ αἶψ᾽ ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς,
Καὶ κάλει· οἳδ᾽ ἅμα πάντες ἀϊδρείῃσιν ἕποντο·
Εὐρύλοχος δ᾽ ὑπέμφνεν, ὀϊσάμενος δόλον εἶναι.
Εἷσεν δ᾽ εἰσαγαγοῦσα κτλ. κλισμούς τε, θρόνους τε.
Ἐν δέ σφιν τυρόν τε, καὶ ἄλφιτα, καὶ μέλι χλωρὸν,
Οἴνῳ Πραμνείῳ ἐκύκα· ἀνέμισγε δ᾽ ὄπιθεν
Φάρμακα λύγρ᾽, ἵνα πάγχυ λαθοίατο πατρίδος αἴης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ᾽ ἔπειτα
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, κτλ. συφεοῖσιν ἔέργνυ.
Οἱ δ᾽ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς, φωνὴν τε, δέμας τὲ,

Sic circa hos lupi fortibus unguibus atque leones
Gestu-blandiebantur: hi verò timuerunt, ut viderunt gravia monstra.
Stabant nihilominùs in januis deæ pulchricomæ:
Circen autem intùs audiebant cantillantem voce pulchrâ,
Telam percurrentem ingentem, divinam, qualia dearum
Subtilia & gratiosa & splendida opera sunt,
Inter hos verba cœpit Polites princeps virorum,
Qui mihi chariſſimus sociorum erat, maximeque venerandus,
" O socii, intus sanè aliqua percurrens ingentem telam
" Pulchrè canit, pavimentum autem totum resonat,
" Aut dea, aut fœmina; quare clamemus ocyus.
Sic sanè dixit; illi verò clamabant vocantes.
Illa continuò egressa januas aperuit pulchras,
Et invitabat: illi unà omnes imprudenter sequebantur:
Eurylochus verò remansit, suspicatus fraudem esse.
Sedere itaque fecit introductos per sediliaque, thronosque,
Ipsis interea caseumque & farinam & mel flavum,
Vino Pramnio immiscuit; commiscuitque pani
Venena nocentia, ut prorsus oblivisscerentur patriæ terræ.
Cæterùm postquam porrexitque & ebiberunt, statim deinde
Virgulâ percutiens intra haras conclusit.
Illi suum habebant capita, vocesque, corporaque,

ΣΧΟΛΙΑ.

218. Κρατερώνυχες.] Ἰσχυρόποδες.

219. Αἰνὰ.] Δεινὰ, χαλεπά. Πέλωρα.] Τέρατα, θηρία.

225. Κήδιστος.] Συγγενικώτατος, φρονιμώτατος. Κεδνότατος.] Τιμιώτατος, κηδεμονικώτατος.

227. Ἀοιδιάᾳ.] Ἀϊδῇ. Δάπεδον.] Τὸ ἔδαφος. Ἀμφιμέμυκεν.] Ἠχεῖ, ἀδιάλ.

230. Ὤϊξεν.] Ἀνέῳξεν.

231. Ἀϊδρείῃσι.] Ἀπειρίαις, ἀνοίαις.

232. Ὀϊσάμενος δόλον.] Ἀπὸ τοῦ, μόνῳ ἔοικε φιλοφρόνως αὐτοὺς καλεῖν, καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμερόπιστος τὸ θηλυ.

234. Μέλι χλωρόν.] Νέον.

235. Πραμνείῳ.] Ἔνιοι μὲν τὸν ἐκ Πραμνείου ἄμπελον γινόμενον οἶνον λέγεται· ἢ καὶ Πραμνεία ἄμπελος, ὡς καὶ Θασία· ἔνιοι δὲ πραμνείῳ, τῷ πραύνοντι τὸ μέθος, οἷον τῷ ψυχλῷ εἰς σταφυλὴν ἄγριον· οἱ δὲ, ὅτι τὸν οἶνον ἔνιοι καυστηρὸν, ἔνιοι δὲ ἡδύν· πινὸς δὲ πραμνείσιοι καὶ παραμόνιμοι εἰς παλαίωσιν, καὶ μὴ μεταβάλλοντες. Ἐκύκα.] Ἔκυνεν, ἐτάραττεν, ἔμισγεν, ἀνέδυεν.

236. Λαθοίατο.] Ἐπιλάθωνται.

238. Πεπληγυῖα.] Κρούσασα, πλήξασα. Συφεοῖσιν.] Ταῖς τῶν χοίρων μάνδραις. Ἔέργνυ.] Συνέκλεισεν.

NOTÆ.

234. Ἐν δέ σφιν τυρόν τε, καὶ ἄλφιτα) Habes hujusmodi κυκεῶνα, in *Nestoris* tentorio factum, *Iliad.* λ'. v. 629, &c. quod etiam τυρὸς pro *Placentâ* ponatur, diximus ad ω. v. 69.

NOTÆ IN SCHOLIA.

Δηλοῖ δὲ καὶ Ὅμηρος, Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀμφὶ ἄνακτα, κτλ. Vid. *Eustath. Hesych.* & *Suidam*, v. Ἀποφοίβαλιά, *Spendanum*, &c.

235. Πραμνείῳ) *Athenæ.* l. 1. c. 24. fol. 30. Δίδυμος δὲ Πραμνείων φησὶν οἶνον, ἀπὸ Πραμνείας ἀμπέλου ἔστι καλουμένης, hunc locum respiciens.

VARIÆ LECTIONES.

225. Ὅς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν) γρ. Ὅς μοι ἑταίρων ἦν κήδιστος.

Καὶ;

Καὶ τείχας· αὐτὰρ νῆς ἦν ἔμπεδος, ὡς τοπάρος πέρ.
Ὣς οἱ μὲν κλαίοντες ἐέρχαλο· τοῖσι δ' Κίρκη
Πάρ ῥ' ἄκυλον, βάλανόν τ' ἔβαλεν, καρπόν τε κρανείης,
Ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιβυνάδες αἰὲν ἔδουσιν.
Εὐρύλοχος δ' ἂψ ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
Ἀγγελίην ἑτάρων ἐρέων καὶ ἀδευκέα πότμον.
Οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος, ἱέμενός περ,
Κῆρ ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὠΐετο θυμός.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,
Καὶ τότε δὴ ἄλλων ἑτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον,
Ἤϊομεν, ὡς ἐκέλευες, ἀνὰ δρυμά, φαίδιμ' Ὀδυσεῦ·
Εὕρομεν ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα καλὰ
Ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
Ἔνθά δέ τις μέγαν ἱστὸν ἐποιχομένη λίγ' ἄειδεν,
Ἤ θεὸς, ἠὲ γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
Ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς,

Et fetas; cæterùm mens erat firma, ut antea.
Sic hi quidem flentes concluſi ſunt: his autem Circe
Glandem juglandemque appoſuit, fructumque corni arboris,
Edere, perinde ac ſues humi cubantes ſemper edunt.
Eurylochus autem continuo venit celerem ad navem nigram,
Nuncium de ſociis relaturus, & amarum fatum.
Sed neque proloqui quibat verbum, cupidus licet,
Cor dolore ingenti perculſus: ipſius verò oculi
Lacrymis implebantur; luctumque arguebat animus.
Sed cum tandem omnes inſtabamus interrogantes,
Tum aliorum ſociorum commemoravit exitium,
" Ivimus, ut juſſeras, per ſylvas, inclyte Ulyſſes,
" Invenimus in vallibus fabricatas ædes pulchras
" Politis lapidibus, conſpicuo in loco.
" Illic quidem magnam telam percurrens eleganter canebat,
" Seu dea, ſeu mulier: hi verò clamabant vocantes.
" Illa continuò egreſſa januam aperuit pulchram,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

240. Αὐτὰρ νῆς ἦν.] Οὐχ ὁ σύμπας, ἀλλὰ ἡ καλὴ τὸ φιλάνθρωπον μόνον· διὸ καὶ σαίνουσιν, ὥσπερ ἀλφῖνες, Φιλάνορα ἢ ἐκ ἔλιπον βιοτὰν, καλὸν τὸ Πίνδαρον. Ἔμπεδος.] Βέβαιος.

241. Ἐέρχατο.] Συγκεκλεισμένοι ἦσαν.

242. Ἄκυλον.] Τὸν δὲ πεῖνα καρπόν. Βάλανον.] Δρυὸς καρπόν. Καρπόν τε κρανείης.] Ὁ δὲ κρανείας καρπὸς, πίτυλος λέγεται.

243. Χαμαιβυνάδες.] Ἐπὶ βοθρίων ὀρύσσουσι ἡ κοιμώμεναι.

245. Ἀδευκέα.] Ἀνιαρόν.

247. Κῆρ.] Τῷ ψυχικῷ. Βεβολημένος.] Τετρωμένος.

248. Ὠΐετο.] Προσεδέχετο, διενοεῖτο.

249. Ἀγασσάμεθα.] * Ἐμιμψάμεθα. Ἀγαζόμεθα.] Ὁρμιζόμεθα.

251. Ἤϊομεν.] Ἐπορεύθημεν.

N O T Æ.

244. Εὐρύλοχος δ' ἂψ ἦλθε) Omninò hìc, pro αἶψ', legendum ἂψ, nam de *Eurylochi* Reditu loquitur; qui & ipſe poſteà fatetur, non ſe ſtatim rediiſſe, verùm diu ibidem præſtolatum eſſe, ut v. 260. ἠὲν ἧ καθέμενος ἰσόπαζον. Quare ἂψ in *Textu* lego, αἶψ', inter *Var. Lect.* aſſervandum pono.

246. Οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος) *Ultima* ἔ δύνατο producitur, in *Cæſurâ*, τεχνικῶς, ad *Eurylochi* horrorem exprimendum, per *Hiatum* Carminis. Vid. *Chriſtophori Waſii* Senarium, in *Hiatu*.

252. Δώματα καλὰ) Milè in nonnullis, δώματα Κίρκης. Non quod revera non eſſet *Circæ* domus; at quod illius Nomen nondum potuerit *Eurylocho* innoteſcere, & paulò poſt, 254 Ἔνθά δέ τις, ἤ θεὸς, ἠὲ γυνή. Vid. Not. *Fabri* & *Tollii*, ad *Longinum* περὶ ὕψους, §. 19. l. 4. p. 133.

NOTÆ IN SCHOLIA.

Etc. Euſtath. fol. 395. lin. 21. Φασὶ δὲ οἱ Παλαιοὶ, ἡ ὡς οὐχ ὁ σύμπας νεὼς τῆς τοιαύτης φιλοσοφίας, ἀλλ' ἡ καλὴ μόνον τὸ φιλάνθρωπον· διὸ ἡ σαίνουσιν, ὥσπερ αἱ οἱ ἀλφῖνες, ἐξ ἀνθρώπων γινόμενοι, Φιλάνορα ἐκ ἔλιπον βιοτὴν, καθὸ Πίνδαρος.

VARIÆ LECTIONES.

244. Αὖ) γρ. ἂψ, vid. Not. in *Textum*.

246. Οὐδέ π) γρ. οὐδ' ἔτι, οὐδέπω. *Ibid.* Ἐκφάσθαι) γρ. ἐκφᾶσθαι, & ἐκφασθαι.

249. Ἀγασσάμεθα) γρ. ἀγαζόμεθα, *Br. Sobol.*

251. Ἐκέλευες) γρ. ἐκέλευσας, *Suidas*, v. Ἤϊομεν.

252. Δώματα καλὰ) γρ. δώματα Κίρκης, vid. Not. in *Textum*.

Καὶ

Καὶ κάλεϕ· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀϊδρείησιν ἕποντο·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμνησα, ὀϊόμην δόλον εἶναι.
Οἱ δ' ἄμ' ἀϊχθήσαν, ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῆϕι
Ἐξεφάνη· δηρὸν γὰρ καθήμενον ἐσκοπίαζον.
Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μοὶ ξίφος ἀργυρόηλον
Ὠμοιϊν βαλόμην, μέγα, χάλκεον· ἀμφὶ δὲ τόξα.
Τὸν δ' αἶψ' ἡνώγεα αὐτὸν ὁδὸν ἡγήσασθαι.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφοτέρῃσι λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων,
Καί μ' ὀλοφυδνόμενον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Μή μ' ἄγε κεῖσ' ἀέκοντα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ·
Οἶδα γάρ, ὡς οὔτ' αὐτὸς ἐλεύσεαι, οὔτε τιν' ἄλλον
Ἄξεις σῶν ἑτάρων· ἀλλὰ ξὺν πίσεσι θᾶσσον
Φεύγωμεν· ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἦμαρ.
Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Εὐρύλοχ', ἦτοι μὲν σὺ μεθ' αὐτοῦ τόνδε γ' ἐάσω,
Ἔδμεναι ἠδὲ πίνειν, κοίλῃ παρὰ νηῒ μελαίνῃ·
Αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι· κρατερὴ γάρ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
Ὡς εἰπὼν παρὰ νηὸς ἀνήϊον, ἠδὲ θαλάσσης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλον, ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσας,
Κίρκης ἴξεσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα,
Ἔνθα μοὶ Ἑρμείας χρυσόῤῥαπις ἀντεβόλησεν
Ἐρχομένῳ προτὶ δῶμα, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικώς,
Πρῶτον ὑπηνήτῃ· τῷπερ χαριεστάτη ἥβη.
Ἕν τ' ἄρα μοὶ φῦ χειρί, ἕπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,

" Et invitabat; Illi simul omnes illum imperitiâ sequebantur;
" Cæterum ego suoritti, existimans dolum esse.
" Illi igitur simul evanuerunt convertim, neque quisquam eorum
" Apparuit: diu autem dendens animadvertebam.
Sic ait, cæterùm ego quidem gladium argenteis clavis contixum
Humeris circumjeci ingentem, æreum, arcumque similiter.
Illumque continuò justi eandem viam monstrare.
Cæterùm ille utrâque prehensis precabatur genibus,
Et me lugens verbis alatis alloquebatur,
" Ne me duc illuc invitum, ô generose, sed relinquas hic:
" Novi enim, quòd neque ipse redibis, neque quenquam aliorum
" Abduces tuorum sociorum: sed cum hisce ocyus
" Fugiamus: adhuc enim forsan effugere poterimus malum fatum.
Sic ait, cæterùm ego ipsum excipiens alloquebar,
" Eurylochè, ideo quidem tu mane hic, hoc in loco,
" Edens & bibens, cavam apud navem nigram;
" Cæterùm ego vadam: ingens enim mihi adest necessitas.
Sic fatus ab nave ego ascendebam, atque mari:
Sed cùm jamjam, pergens sacras per valles,
Circes accedebam veneficæ ad magnam domum,
Ibi mihi Mercurius aureâ virgulâ obviam-venit
Incedenti ad domum, adolescenti viro simili,
Primùm pubescenti; cujus gratiosissima est pubertas.
Manuque mihi inhæsit, verbumque dixit & proloquutus est,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

259. Αἰσθήσαν.] Ἠφανίσθησαν.
260. Ἐσκοπίαζον.] Κατεσκόπευν.
266. Ἄλλ.] Ἄπαλλ. Λίπ.] Κατέλιπεν.
267. Ἐλεύσεαι.] Ἐλεύσῃ.
268. Ἄξεις.] Κομίσεις.
269. Ἀλύξαιμεν.] Ἐκφύγοιμεν.
272. Ἔδμεν.] Ἐδέσθαι.
273. Εἶμι.] Πορεύομαι. Κρατερή.] Ἰσχυρά.
275. Ἱερὰς ἀνὰ βήσας.] Τὰς ἁγιβάτους.
277. Χρυσόῤῥαπις] Χρυσῆν ῥάβδον ἔχων. Ἀντεβόλησεν.] Συνήντησεν.
278. Νεηνίῃ.] Νεανίσκῳ.
279. Πρῶτον ὑπηνήτῃ.] Ἄρτι * γενειῶντι. Ὑπηνήτης δέ ἐστι, τὸ ἁπαλὸν χεῖλος, ἀφ' οὗ πρῶτον γενειᾶται χνόος. ὅ ἐστιν, ὁ πρώτη δ' γενείου ἔκφυσις. Ἥβη] Ἀκμὴ, ἡλικία.

N O T Æ.

263. Τόνδ' αἶψ' ἡνώγεα) Et hìc suspicor legendum ἄψ, pro αἶψ', ob easdem rationes, quas suprà, ad v. 244. ut sit, Ἐγὼ ἦ τοῦτον ἡνώγεα ἄψ ἡγήσασθαι αὐτὸν ὁδόν. Οὐ γὰρ αἶψ ἡνώγεα τοῦτο ποιεῖν· ἄπαλιπε γὰρ πρότερον, ὡς εἰκὸς, εἰσελθών. Judicent *Docti*.
264. Ἐλλίσσετο) In hujusmodi vocibus Duplicabant *Liquidam* Veteres Codices, ut infrà, v. 481. ἐλλισσόμενοι, & suprà, v. 215.
269. Φεύγωμεν) *Ultima* producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ante *Initium*, & ob *Acutum* sequentem.

VARIÆ LECTIONES.

263. Τόνδ' ἄψ') γρ. τόνδ' αἶψ', vid. suprà, ad v. 244. *Ibid.* Ἡνώγεα) γρ. ἡνώγειν & ἡνώγεον.
264. Ἐλλίσσετο) γρ. ἐλίσσετο, vid. Not. in *Textum*.

Πῆ δ' αὖτως, δύστηνε, δι' ἄκελας ἔρχεαι οἶος,
Χώρου ἄϊδρις ἐών; ἔταροι δέ τοι οἶδ' ἐνὶ Κίρκης
Ἔρκαδ', ὥστε σύες πυκινὰς κλυθμῶνας ἔχουσες.
Ἦ τὰς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι; οὐδέ σε φημὶ
Αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δ' οὐ, ἔνθα περ ἄλλοι.
Ἀλλ' ἄγε δή σε κακῶν ἐκλύσομαι, ἠδὲ σαώσω·
Τῆ τόδε Φάρμακον ἐσθλόν, ἔχων δ' ἐς δώματα Κίρκης
Ἔρχευ, ὅ κέν τοι κηδὸς ἀλαλκήσῃ κακὸν ἦμαρ.
Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα δήνεα Κίρκης·
Τεύξει τοι κυκεῶ, βαλέει δ' ἐνὶ φάρμακα σίτῳ·
Ἀλλ' οὐδ' ὡς θέλξαι σε δυνήσεται· ἐσθλὸν γὰρ ἑάσει
Φάρμακον ἐσθλόν, ὅ τοι δώσω· ἐρέω δ' ἕκαστα·
Ὁππότε κέν Κίρκη σ' ἐλάσῃ περιμήκεϊ ῥάβδῳ,
Δὴ τότε σὺ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Κίρκῃ ἐπαΐξας, ὥστε κταμένην μνηαίνων.
Ἡ δέ σ' ὑποδδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι·
Ἔνθα σὺ μηκέτ' ἔπειτα ἀπανήνασθαι θεὸν εὐνὴν,
Ὄφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἑτάρους, αὐτόν τε κομίσσῃ·
Ἀλλὰ κέλευθά μιν μακάρων μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,

" Quorsum, ô infelix, per tesqua incedis solus,
" Locorum ignarus? socii autem tibi illi in Circes *ædibus*
" Clauduntur, ut sues densa latibula inhabitantes.
" An hos liberaturus huc venis? neque te puto
" Ipsum rediturum esse: manebis verò tu, ubi utique alii.
" Sed agè tam te ex malis solvam, atque servabo;
" Accipe hoc remedium bonum, habensque ad ædes Circes;
" Vade, quod sane a capite avertet malum diem.
" Omnia etiam tibi dicam pernicios consilia Circes.
" Apparabit tibi cinnum, mittet verò venena in panem:
" Sed neque sic incantare te poterit; non enim permittet
" Remedium eximium, quod tibi dabo: dicam verò singula.
" Quando Circe te percutiet prælongâ virgâ,
" Tum sanè tu gladio acuto extracto à femore,
" In Circen irrue, perinde atque interficere cupiens.
" Illa te subtimescens invitabit ad concubitum;
" Ibi tu neutiquam deinde abnega deæ cubile,
" Ut tibi solvatque socios, *te*que ipsum benignè excipiat:
" Sed jube ipsam beatorum magnum juramentum jurare,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

281. Αὖτως.] Ἔτυμοι, αὖτ' ὦ. Δι' ἄκελας.] Ἄκρας ἔχοντας τόπους, τυπτὴν τραχεῖς καὶ ὀλοώδεις.

282. Ἄϊδρις.] Ἄπειρος.

283. Ἔρκαδ'.] Συγκέκλειται. Σύες.] Χοῖροι. Πυκινὰς.] Πυκνὰς, σωρηχεῖς. Κλυθμῶνας.] Νῦν τὰς τόπους, ὅπου κρύπτουσι, καὶ συγκεκλεισμένοι εἰσίν.

286. Ἐκλύσεμαι.] Ἐλευθερώσεμαι, λυτρώσεμαι. Σαώσω.] Σώσω.

288. Ἀλαλκήσῃ.] Βοηθήσῃ.

289. Ὀλοφῶϊα.] Ὀλέθρια. Δήνεα.] Βουλεύματα.

290. Τεύξει.] Καθασκευάσῃ.] Κυκεῶ.] Κυκεῶνα καὶ δηκτικὴν. Κυκεὼν ὁ λέγει τὸ ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος καὶ ἀλφίτων καὶ ὑδατος καὶ τυρῶ ἀναμεμιγμένον πόμα.

291. Θέλξαι.] Κακῶσαι, * τὸν νῦν ἀλλοιῶσαι.

293. Ἐλάσῃ.] Τύψῃ, κρούσῃ.

296. Ὑποδδείσασα.] Φοβηθεῖσα.

297. Ἀπανήνασθαι.] Ἀπαρνήσασθαι, ἀντὶ τοῦ ἀπαρνήσῃ.

298. Κομίσσῃ.] Κομιδῆς καὶ ἐπιμελείας ἀξιώσῃ.

299. Κέλευθα.] Κελεύσῃ, ἀντὶ δὲ κέλσῃ.

N O T Æ.

290. Τεύξει τοι κυκεῶ) Non *Dandi*, sed *Accusandi* casu, pro κυκεῶνα, per *Apocopen*; ut Ἀπόλλω, pro Ἀπόλλωνα· ἰδοῦ, *Iliad.* χ'. v. 2. pro ἰδοῦτα· ἴχω, pro ἴχωρα. De Cinno, sive Κυκεῶνι, *Eustath. Etymolog. M. Br. Schol. Turneb.* Adversar. l. 12. c. 8. fol. 386.

291. Ἑάσει) Ità, pro ἐάσῃ, ob *Metrum*, ut aliàs.

296. Κελήσεται) A κέλω, κελόμαι, κελήσομαι· ut à θέλω, μέλω, θελήσω, μελήσω. Alii legunt κεκλήσεται, ut *Seberus* in *Indice*, & καλήσει) vel καλέσει) aut καλέσεται).

NOTÆ IN SCHOLIA.

291. * Τὸν νῦν ἀλλοιῶσαι) Ità, pro τὸ νῦν ἀλλοιῶσαι, ex *Aloysii* MSto.

Variæ Lectiones.

281. Πῆ δ' αὖτως, δύστηνε) γρ. πῆ δ' αὖτ', ὦ δύστηνε, *Br. Schol. H. Steph.*

287. Τῆ — ἴχω δ' ἐς) γρ. τῆ — ἴχων ἐς, *Eustath.* fol. 396. lin. 43.

288. Ἀλαλκήσῃ) γρ. ἀλαλκήσειν, *Aldin.* & ἀπαλάλκῃ, *H. Steph.* expositio potius, quam *Var. Lect.*

291. Ἑάσει) γρ. ἐάσῃ, vid. Not. in *Textum*.

296. Κελήσεται) γρ. κεκλήσεται, &c. vid. in *Textum*.

298. Κομίσσῃ) γρ. κομισῃ, vid. supra, ad v. 291.

Μή τί τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βεβλυσέμεν ἄλλο,
Μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείη.
Ὡς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον Ἀργεϊφόντης,
Ἐκ γαίης ἐρύσας, καί μοι φύσιν αὐτῆς ἔδειξεν.
Ῥίζῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δ' εἴκελον ἄνθος·
Μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον,
Νῆσον ἀν' ὑλήεσσαν· ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
Ἤια· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
Ἔστην δ' εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
Ἔνθα στὰς ἐβόησα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
Ἣ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς,
Καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμην, ἀκαχήμενος ἦτορ.
Εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
Καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.

" Nè ullum tibiipſi detrimentum malum paret aliud,
" Nè te nudatum imbellem & invirilem faciat,
Sic utique loquutus præbuit remedium Mercurius,
Ex terrâ evulſum, & mihi naturam ejus commonſtravit.
Radice quidem nigrum erat, lacti autem ſimile flore;
Et Moly ipſum vocant Dii; difficile vero effoſſu
Viris utique mortalibus; dii autem omnia poſſunt.
Mercurius quidem tum diſceſſit ad magnum Olympum,
Inſulam per ſylvoſam; ego autem ad domum Circes
Ibam; multaque mihi cor cogitabat eunti.
Conſtiti itaque in portis dex pulchricomæ;
Ibi ſtans vocavi; dea autem meam exaudivit vocem.
Illa ſtatim egreſſa januas aperuit ſplendidas,
Et invitabat; cæterùm ego ſequutus ſum, triſtatus corde.
Collocavit igitur me introductum in throno argenteis clavis,
Pulchro, fabrefacto; ſcabellum verò ſub pedibus erat.

ΣΧΟΛΙΑ.

301. Ἀπογυμνωθέντα.] Τὸ ξίφος ἀποβεβλημένον. Ἀνήνορα.] Ἄνανδρον. Θείη.] Ποιήσῃ.
303. Ἐρύσας.] Ἐλκύσας. Φύσιν.] Νῦν τὸ εἶδος.
305. Μῶλυ.] Βοτάνης εἶδος, παρὰ τὸ μωλύειν, ὅ ἐστιν ἀφανίζειν τὰ φάρμακα· φασὶ δὲ, τοῦτο ἐλκόμενον τῇ ῥίζης τῇ πλαγίᾳ θάνατον ἐπιφέρειν τῷ ἀπατῶντι. Χαλεπόν.] Μοχθηρὸν, δυσχερές.
309. Πόρφυρε.] Διενοεῖτο.

NOTÆ.

305. Μῶλυ δ' μιν κικλήσκουσι θεοί) De herba *Moly*, quòd *Eruditionem* & *Doctrinam* ſignificet, vide *Euſtath.* fol. 397. lin. 8. Ἡ δὲ Ἀλληγορία τὸ τοιοῦτον, Ἑρμῆν μὲν εἶδε συνήθως, τὸν λόγον· Μῶλυ δὲ, τὴν παιδείαν, ἧς τὰ μωλυτικὰ, τουτέστι κακοπαθείας, ἀφεκτικώτερα· ἢ μὲν ῥίζα μέλαινα, ἀφ' ἧς τὸ εἶδος σκοτεινὸν ἐς δυσεργίαν· ἢ πίλας τὸ εὐαρεστοῦντα τὰ παιδεύματα· ἐξ ἀφ' οὗτον δυσείδωλον, καὶ ὑδὲ ἡδύ κλ. Ità *Theocritus*, Idyll. 9. v. 35. ——— ἐμὶν Μῶσαι φίλαι· ὃς κεν ἐρῶντα Γαλατῖσιν, πὰς οὔτι ποτὶ δηλάσεται Κίρκη, quod nec *Euſtathium* fugit, Ὅτι δὲ εἰς ἀλληγορίαν πινὰ ἡ Κίρκη ἀλληγορεῖται, δηλοῖ φανερῶς καὶ ὁ γράψας, ὅτι δὲ ἐς ἀσφάλειαν αἱ Μοῦσαι, τοῦτος ποτὶ δηλήσεται Κίρκη. Quin *Eloquentiam*, per *Moly* denotatam credas, παρὰ λόγιν Ἑρμῆ nempè traditam. Tum ſanè facile referas ad *Hebraicum* MALAL, *Verba fecit, locutus eſt.* Hæc Deorum Lingua: Et *Homerum* Vocis *Hebræa*, Rituumque, expertiſſimum agnoſcunt Plurimi. Et huic ſententiæ favet *Philoſtratus* in *Heroicis*, fol. 637. Ὀδυσσεῖ μὲν γὰρ, ὁπότε πόρρω που τῆς νεὼς ἤλυθεν, εὐτυχῶν ὁ Ἑρμῆς, ἤ τις καὶ παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ σοφῶν εἰς ἡσυχίαν λόγος τὸν ἐν ἀνδράσι ἀφικέσθαι· τοῦτο γὰρ ὠφελεῖ σωφρονεῖν τὸν Μῶλυν. Vid. *Photii* Biblioth. fol. 482. *Duport.* Gnomolog. *Homeric. Natal. Comit.* Mythолog. l. 6. c. 6. p. 572. *Anthолog.* fol. 103. Τὴν Κίρκην δ' φησὶ, καθὼς εἴρηκεν Ὅμηρος, &c. *Caius*, De Antiqu. *Cantabr.* Academ. l. 1. p. 198. *Mel* recuſat, propter *Apes*, & *Moly* florem lacteum, propter Radicem nigram; hoc eſt, Animi tranquillitatem, Virtutis abſolutæ præmium, propter *Laboris* levem moleſtiam; ut *Homerus* innuit. *Plinius Cynocephalcam* putat, vel Oſiritin, l. 30. quem vid. etiam, l. 25. c. 4. Item *Ptolem. Hephaſtion*, l. 4. collat. cum *Scholiis* Lycophronis, v. 679. — ἀλλ' ἦν βλαβῇς Μῶλυ κοπώσῃ ῥίζα. Vid. in Not. ad *Scholia*. *Maximus Tyrius*, §. 19. quid ſit Μῶλυ, explicat.

NOTÆ IN SCHOLIA.

305. Μῶλυ) Hoc *Scholion* etiam alludit & laudat *Euſtath.* fol. 397. lin. 30. Φασὶ δὲ οἱ Παλαιοὶ καὶ Μῶλυ λέγεσθαι, παρὰ τὸ μωλύειν, ὅ ἐστιν ἀφανίζειν τὰ φάρμακα. *Ptolemæus Hephaſtion*, l. 4. Περὶ δὲ παρ' Ὁμήρῳ Μώλυος, τοῦ βοτάνης, ἣν οἱ μὲν αἱμοῦν, οἱ δὲ ἀναγεθλίδα, οἱ δὲ τὴν Κίρκης πότον μίγαν, λέγουσι φῦναι ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐκεῖ λέγουσιν· ὅτι ὁ συμμεμιγμένος τῇ Κίρκῃ καὶ ἀνελῶν τὸ μιαρὸν, ὁ Ἑρμῆς ἦν Μῶλυς ὁ, ἡ μαχητικὴ ἐξ οὗ καὶ ἡ βοτάνη. Vid. Not. in *Textum*.

Τεῦξε δέ μοι κυκεῶ χρυσείῳ δέπα', ὄφρα πίοιμι·
Ἐν δέ τε Φάρμακον ἧκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, οὐδέ μ' ἔθελξεν,
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, ἔπος τ' ἔφαι, ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Ἔρχεο νῦν συφεόνδε, μεθ' ἄλλων λέξαι ἑταίρων.
Ὣς φάτ'· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσάμενος παρὰ μηροῦ,
Κίρκῃ ἐπήϊξα, ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.
Ἡ δ' ἐμέ γ' ἰάχουσα ὑπέδραμε, καὶ λάβε γούνων,
Καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; ποῦ τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
Θαῦμά μ' ἔχει, ὡς οὔπω πιὼν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης.
Οὐδὲ γὰρ ὧδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,
Ὅς κε πίῃ, καὶ πρῶτον ἀμείψῃ ἕρκος ὀδόντων.
Σοὶ δὲ νὸς ἐν στήθεσιν ἀκήλητός ἐστιν.
Ἦ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὅν τέ μοι αἰεὶ
Φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόῤῥαπις Ἀργειφόντης,
Ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ;
Ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῷ μὲν ἄορ θέο, νῶϊ δ' ἔπειτα

Adornavitque mihi cinnum aureo-poculo, ut biberem,
Intuſque pharmacum miſit, mala meditans in animo.
Cæterùm poſtquam dedit & ebibi, neque me domuit,
Virgulâ feriens, verbumque dixit & proloquuta eſt,
" Abi nunc in haram, cum aliis cuba ſociis.
Sic ait, ego verò gladio acuto ſtricto à fœmore
In Circen irrui, tanquam occidere moliens:
Illa verò magnum exclamans ſubtercurrit & prendit genua,
Et mihi plorabunda verba volatilia dixit,
" Quis? cujas es hominum? ubi tibi urbs atque parentes?
" Stupor me tenet, quod ne bibens hæc venena mutatus es.
" Minime enim quiſque alius vir hæc venena ſuſtinuit,
" Quicunque hauſerit, & primùm tranſmiſerit ſeptum dentium.
" Tibi verò quædam in pectoribus impermulcibilis mens eſt.
" Nimirum tu Ulyſſes es verſutus, quem mihi ſemper
" Prædixit venturum aureâ virgâ utens Mercurius,
" Ex Troiâ reverſum celeri cum nave nigrâ?
" Sed agè nunc in vaginam gladium pone: & nos deinde

ΣΧΟΛΙΑ.

318. Ἔθελξεν.] Ἠλλοίωσεν.
320. Συφεόνδε.] Εἰς τὸν τῶν χοίρων μάνδραν. Λέξαι.] Κοιμηθῆναι, ἢ ἀεθμωθῆναι.
322. Ἐπήϊξα.] Ἐφώρμησα.
323. Μέγα ἰάχουσα.] Διὰ τὸ φαβεῖσθαι τραυθῶσι, καὶ ἀπολιπεῖν.
326. Ἐθέλχθης.] Ἠλλοιώθης.
327. Ἀνίτλη.] Ὑπέμεινεν.
328. Ἀμείψῃ.] Παρέλθῃ.
329. Ἀκήλητος.] * Ἀθελχτος, ἀκάκητος, ἀτιξαπάτητος.
331. Φάσκεν.] Ἔλεγεν.
333. Θέο.] Ἀπόθες, ῥῖψον.

NOTÆ.

316. Τεῦξε δέ μοι κυκεῶ) Qui κυκεῶ ſcribunt, malè ad χρυσείῳ referunt, quod cum δέπαϊ congruit, pro quo δέπα', vel δέπᾳ, ut hìc ſcribi poſſit, quomodò, *Odyſſ.* λ'. v. 135. γήρᾳ, & ψ'. v. 283. poteſt & δέπᾳ, ſine *Diareſi*, aut *Subjunctione*, ἀρχαϊκῶς legi. Vid ſuprà, ad v. 290. De voce κυκεῶ.

320. Λέξαι) Olim in *Euſtath.* fol. 399. lin. 1. περιεκβελεῖς. & in *Textu*, λέξαι, ut & in *Florentinâ*; à quibus malè deſciverunt *Lovaniana Reſcii*, *Aldina*, & *H. Stephanus*, λέξον legentes. *Schol. Aldina*, λέξω· κοιμηθῶ, ἢ ἀεθμωθῶ, quæ verto, in λέξον) κοιμηθῆναι, ἢ ἀεθμωθῆναι, quod iſtius ſint Modi. Λέξαι

NOTÆ IN SCHOLIA.

320. Λέξαι) Vid. Not. in *Textum*.

329. * Ἀθελχτος) Ita, pro *Corrupto* ἀθέλκτος, ex *Aloyſii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

316. Δέπα') *al.* δέπαϊ, δέπᾳ, δέπαι, vid Not. in *Textum*.

320. Λέξαι) *al.* λέξον, λέξαι, *Br. Schol.* &c. vid. ad *Textum*.

Εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβήσομεν, ὄφρα μιγέντε
Εὐνῇ καὶ φιλότητι, πεποίθομεν ἀλλήλοισιν.
Ὡς ἔφαθ', αὐτὰρ ἐγὼ μὲν ἀμείβομενος προσέειπον,
Ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλῃ σοὶ ἤπιον εἶναι;
Ἦ μοι σῦς μὲν ἔτηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἑταίρους·
Αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα, δολοφρονέουσα κελεύεις
Εἰς θάλαμόν τ' ἰέναι, καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
Ὄφρα με γυμνωθέντα, κακὸν καὶ ἀνήνορα θείης;
Οὐδ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
Εἰ μή μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Μήπ μοὶ αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλεύσεμεν ἄλλο.
Ὡς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυεν, ὡς ἐκέλευον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τ' ὅρκον,
Καὶ τότ' ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην εὐπαλλέος εὐνῆς.
Ἀμφίπολοι δ' ἄρα κεδνὰ κατὰ μεγάροισι πένοντο
Τέσσαρες, αἵ οἱ δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασι.
Γίνονται δ' ἄρα ταί γ' ἔκ τε κρηνέων, ἀπό τ' ἀλσέων,
Ἔκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἵτ' εἰς ἅλαδε προρέουσι.
Τάων ἡ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἔνι ῥήγεα καλὰ,

"Lectuſum noſtrum conſcendamus, ut commixti
"In lecto & amicitiâ confidamus invicem.
Sic ait, cæterùm ego ipſam excipiens alloquebar,
"O Circe, quo pacto me jubes tibi manſuetum eſſe,
"Quæ mihi ſues quidem feciſti in domibus ſocios;
"Ipſum autem hic detinens dolos agitans jubes
"In thalamumque ire, & tuum conſcendere cubile,
"Ut me nudatum, inutilem & effœminatum facias?
"Non ſanè ego volo tuum conſcendere lectum,
"Niſi mihi ſuſtineas, dea, magnum juramentum jurare,
"Ne ullum mihi detrimentum malum machineris aliud.
Sic dicebam; illa continuò juravit, ut juſſi.
Cæterùm poſtquam juravit & perfecit juſjurandum,
Tum ego Circes conſcendi pulchrum lectum.
Ancillæ autem interea quidem intra domum ſategebant.
Quatuor, quæ ei domi adminiſtræ erant.
Natæ verò hæ erant ex fontibus & à ſylvis,
Et ex ſacris fluminibus, quæ ad mare profluunt:
Harum una quidem injecit thronis ſtragula pulchra,

ΣΧΟΛΙΑ.

335. Πεποίθομεν.] Πιστεύσομεν, θαῤῥήσομεν.
337. Κέλῃ.] Κελεύεις.
340. Ἴέναι.] Εἰσιέναι.
341. Γυμνωθέντα.] Τὸ ξίφος ἀποθέμενον. Ἀνήνορα.] Ἄνανδρον. Θείης.] Ποιήσῃς.
348. Πέσοντες.] Ἐνεργῶν.
349. Δρήστειραι.] Ὑπηρέτιδες, διάκονοι.
350. Γίνονται δ' ἄρα ταί γ.] Ὑφίστανται νύμφαι πηγὰς ἐξ ὑδάτων· τινὲς δὲ, ὑπερβατόν, Ἡ δὲ πόρτις ὕδωρ φέρει ἔκ τε κρηνῶν. οἱ δὲ ἀλληγορεῖσι, Κίρκην μὲν λέγοντες, τὴν σωτῆρα, τὴν θεραπαινίδας, τὰς ὥρας. Ἔκ τε κρηνέων, καὶ τ' ἀλσέων.] Ἔνθα αἱ Ναΐδες νύμφαι, καὶ αἱ Δρυάδες.
352. Ἔβαλλεν.] Ἐπιῤῥ.

NOTÆ.

335. Εὐνῇ καὶ φιλότητι πεποίθομεν) Vid. ſuprà, ad v. 328.
337. Ὦ Κίρκη, πῶς γάρ μοι) Vid. ſuprà, ad v. 202.
347. Καὶ τότ' ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην εὐπαλλέος εὐνῆς) Neque *Ulyſſem* temerè à Poetâ factum puter, nunc Continentem, nunc Incontinentem, Notandum, *Circen* filiam *Solis*, cæleſtem Influxum innuere, qui *Græcos* reliquos ad Voluptates incitaret, quibus & illi ultrò ſuccumbebant. At huic *Ulyſſes* ſe oppoſuit ſtrenuè, nec eodem ſe poculo faſcinari paſſus eſt. Hunc igitur ſuis amoribus excipit; quòd Sapiens Cæleſti Influxui Dominetur & recta innuenti etiam lubens obſequatur, juxtà illud, Sapiens dominabitur Aſtris.
349. Ἀμφίπολοι δ' ἄρα κεδναὶ κατὰ μεγάροισι πένοντο τέσσαρες) *Apertè* hic ſe *Mythologum* prodit eſſe *Homerus*. *Circe*, Annum ſonat, quo nempe ſpatio apud eam *Ulyſſes* eſt detentus: Famularum *Prima*, Ver; *Secunda*, Æſtatem; *Tertia*, Autumnum; *Quarta*, Hyemem ſignificat; de quâ re *Euſtathius* adeundus, fol. 400. lin. 43. Τινὲς δέ γε τῶν Παλαιῶν, ἀσυμβιβάσας μὲν τοῦ πλάτος ἀλληγορίας, ὅμως ὑπενόησαν, Ἐνιαυτὸν μὲν, Κίρκην· τὰς δὲ σύμπασι τέσσαρας αὐτῆς Δρακόντας, τὰς Τέσσαρας Ὥρας, κτλ. Vid. *Brevia Scholia*, ad v. 350. item ſuprà, ad v. 1. & v. 5.

VARIÆ LECTIONES.

337. Πῶς γάρ μοι) *Rec.* πῶς κ' ἄρ μοι, vid. ad *Textum*.
352. Θοήτοις ἔνι) *Rec.* Θοήτοις οἱ.

Πορφύ-

Πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δ' λῖτ' ὑπέβαλλεν·
Ἡ δ' ἑτέρη πρόπαροιθε θρόνων ἐπίταινε τραπέζας
Ἀργυρέας, ἐπὶ δὲ σφι πίθῃ χρύσεα κάνεα·
Ἡ δ' τείτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
Ἡδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεα κύπελλα·
Ἡ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει, καὶ πῦρ ἀνέκαιε
Πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἰαίνετο δ' ὕδωρ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ θερμὴ ζέεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
Ἐς ῥ' ἀσάμινθον ἔσασα, λό' ἐν τρίποδος μεγάλοιο,
Θυμῆρες κεράσασα κατ' κρατός τε καὶ ὤμων,
Ὄφρα μοι ἐκ καμάλον θυμοφθόρον εἵλετο γυῖα,
Αὐτὰρ ἐπεὶ λῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα·
Εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
Καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχυθε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθ'· πρὸ δ' ἄρα ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Ἐσθέμεναι δ' ἐκέλευεν· ἐμοὶ δ' οὐκ ἤνδανε θυμῷ·
Ἄλλα μάλ' ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός·
Κίρκη δ' ὡς ἐνόησεν ἐμὸν ἤμενον, οὐδ' ἐπὶ σίτῳ
Χεῖρας ἰάλλοντα, τυγερὸν δέ με πένθος ἔχοντα,
Ἄγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τίφθ' οὕτως, Ὀδυσεῦ, καθ' ἧρ' ἕζεαι ἶσος ἀνάυδῳ,
Θυμὸν ἔδων; βρώμης δ' οὐκ ἅπτεαι, οὐδὲ ποτῆτος;
Ἦ πού πού δόλον ἄλλον ὀΐεαι; οὐδ' ἔπι σε χρὴ

Purpurea ſupernè, infernè linteа tenuia ſubjecit;
Altera verò ante thoros extendit menſas
Argenteas, & iis impoſuit aureas lances.
Tertia quoque in cratere mellifluum vinum miſcebat
Dulce argenteo, diſtribuitque aurata pocula.
Quarta verò aquam ferebat, & ſuccendit ignem
Magnum ſub tripode magno, caleſiebatque aqua.
Cæterum poſtquam efferbuit aqua in ſplendido aheno,
In labrum me collocatum lavit ex tripode magno,
Suaviter fuſa *aquâ* per caputque & humeros,
Donec mihi laborem animum-rodentem demeret membris.
Porro poſtquam lavit & unxit pingui oleo,
Chlænam mihi pulchram circum induit, atque tunicam;
Collocavitque me introductum ad thronum argenteum
Pulchrum, fabrefactum; ſcabellum verò ſub pedibus erat.
Aquam præterea ancilla gutturnio perfundebat ferens,
Pulchro, aurato ſuper argenteo lebete,
Ad lavandum, juxtaque politam extendit menſam:
Panem verò veneranda proma appoſuit ferens,
Eduliis multis appoſitis, gratificata ex præſentibus,
Edereque juſſit; meo autem non placuit animo;
Sed ſedebam alia cogitans, malaque præſagiebat animus:
Circe verò ut vidit me ſedentem, neque ad cibum
Manum extendentem, gravemque me dolorem habentem,
Prope aſtans verba volatilia dixit,
" Quid ſic, Ulyſſes, ſedes ſimilis muto
" Animum macerans? cibumque non attingis, neque potum?
" An aliquem dolum alium times? Non amplius te oportet

ΣΧΟΛΙΑ.

353. Λῖτ'.] Ἁπλᾶ ἐβλάβλαια.
354. Ἐπίταινε.] Ἔτιθεν, εἶλκεν.
355. Κάνεα.] Κανίσκια.
357. Νέμε.] Διεκόσμει.
359. Ἰαίνετο.] Ἐθερμαίνετο.
360. Ἤνοπι.] Διαυγεῖ, ὃ ἔστιν ἰδεῖν αὐτόν.
361. Ἀσάμινθον.] Τὸ πύελον, ἤτοι λουτῆρα, παρὰ τὸ ἄσαι μινύθειν. Ἔσασα.] Καθίσασα, ἐμβιβάσασα.
Λόε.] Ἔλουε.
362. Θυμῆρες.] Καθ' ἡδονήν, ἡδύ.
363. Θυμοφθόρον.] Τὸ ψυχὴν ἀφανίζον.
374. Ἀλλοφρονέων.] Ἄλλα σὺ νοῶν, ἄλλα διανοούμενος. Ὄσσετο.] Προεώρα.
376. Ἰάλλοντα.] Ἐπαλλόντα.
378. Κατ' ἄρ' ἕζεαι.] Καθίζῃ. Ἀνάυδῳ.] Ἄφωνῳ.
379. Ποτῆτος.] Ποτοῦ.

NOTÆ.

362. Θυμῆρες) Vid. ad *Euripid.* Ion. v. 1154. & ad *Iliad.* ι'. v. 336.

Δειδί-

Δειδίμεν· ἤδη γάρ τοι ἀπώμοσα καρηκόν ὅρκον.
"Ως ἔφαν· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμφιδόμους προσέειπον,
Ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
Πρὶν τλαίη πάσασθαι ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,
Πρὶν λύσασθ' ἑτάρους τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
Ἀλλ' εἰ δὴ προέφρασσα πιεῖν, φαγέμεν τε κελεύεις,
Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἑρίηρας ἑταίρους.
"Ως ἐφάμην· Κίρκη δ' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
Ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χερσί, θύρας δ' ἀνέωγε συφειοῦ·
Ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν ἐοικότας ἐννεάροισιν.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι· ἡ δ' ἄρα τοῖσιν
Ἐρχομένη προσάλφεν ἑκάστῳ φάρμακον ἄλλο.
Τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ἃς πρὶν ἔφυσε
Φάρμακον οὐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη·
Ἄνδρες δ' αὖ' ἐγένοντο νεώτεροι, ἢ πάρος ἦσαν,
Καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράασθαι·
Ἔγνωσαν δέ με κεῖνοι, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος.
Πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδυ γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
Σμερδαλέον κονάβιζε· θεὰ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή.
Ἡ δέ μοι ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσεῦ,
Ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
Νῆα μὲν ἀρ πάμπρωτον ἐρύσσαλε ἠπειρόνδε,
Κτήματα δ' ἐν σπήεσι πελάσσαλε, ὅπλα τε πάντα·

" Timere: jam enim juravi forte juramentum.
Sic ait, cæterùm ego ipſam excipiens dixi,
" O Circe, quis etenim vir, qui æquus & juſtus ſit,
" Prius audeat guſtare cibum, atque potum,
" Antequam redemerit ſocios & in oculis viderit?
" Sed ſi jam benigna bibere, edereque jubes,
" Solve; ut palàm videam dilectos ſocios.
Sic dicebam. Circe itaque ex ædibus ibat,
Virgam tenens in manu, januaſque aperuit haræ, &
Exegit porcis ſimiles novennibus.
Illi quidem tum ſtabant contrarii: hæc verò per eos
Incedens adunxit unicuique pharmecum aliud.
Horum igitur è membris pili defluebant, quos antè produxerat
Pharmacum perniciosum, quod ipſis dederat honoranda Circe.
Virique iterum reddebantur florentiores, quam antea fuerunt,
Et multò pulchriores & majores aſpectu:
Agnoverunt verò me illi, inque hæſerunt in manibus ſinguli.
Omnibus itaque jucundus ortus eſt luctus, perque domum
Horrendum reſonabat, dea vero miſerta eſt & ipſa.
Illa igitur prope me ſtans loquuta eſt diva dearum,
" Generoſe Laertiade, multiſcie Ulyſſes,
" Vade nunc ad navem celerem & ad littus maris,
" Navem quidem omnium primùm ſubducite ad continentem:
" Facultates verò in ſpeluncis abſcondite, armaque omnia:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

381. Δειδίμεν.] Φοβεῖσθαι.
383. Ἐναίσιμος.] Δίκαιος.
384. Πάσασθαι.] Γεύσασθαι.
386. Προέφρασσα.] Προέγνωμας.
389. Συφειοῦ.] Τῶ συφεῶνος.
390. Σιάλοισιν.] Εὐτραφέσιν Ἐννεώροισιν.] * Ἐνιοι ἐπῶν ἔσαν.
393. Ἔφυσε.] Ἐποίησε φυῆναι.
394. Οὐλόμενον.] Ὀλέθριον.
397. Ἔγνωσαν.] Ἐγνάρισαν. Ἔφυν.] Προσφυῶς ἐπιλαμβάνοιτο.
398. Ἱμερόεις.] Ἐράσμιος, ἡδύς. Ὑπέδυ.] Ὑπεισῆλθεν.
403. Ἐρύσσαι.] Ἑλκύσαι.
404. Σπήεσσι.] Σπηλαίοις. Πελάσσαι.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ λιθοῦς.

Ν Ο Τ Æ.

389. Συφειῶ) *Euſtath.* fol. 403. lin. 34. Πλειονασμὸν ἔπαθεν, ὁποῖον καὶ τὸ, ἀδελφεός, ἀδελφιός.
390. Ἐννεώροισιν) *Euſtath* fol. 403. lin. 35. Ἐννεώροι δὲ σύες, ἤτοι σύναιπεῖς· ἢ ἐκ ἄλλως ἴσως, οἱ σύνεσ ἀγῶν, ἤγουν ἐτῶν δύο καὶ ἑνὸς μηνός· κρεῖττον δὲ τὸ πρῶτον, καθὸ τὸ Ἐννέωροι δὲ τοίγε ἐκ σύναιπήχεις, ὡς λέγ ἔχ, ὧρος, σύναυπις· ὃς ὁμώνυμος ὥρᾳ, ἥλιος, ἐστὶ· τὸ δὲ, σύνεώροισι, συνίζησιν ἔπαθε, καὶ ἐκ νεώ. εἰς ἵνα πόδα μακρόν.

Vᴀʀɪæ Lᴇcᴛɪoɴᴇs.

393. Ἔφυσε) γρ. ἔφυτε.
395. Αὖ) γρ. ἐψ. ut ſupra, v. 263.
397. Μὲ κεῖνοι) γρ. μ' ἐκεῖνοι, *H. Steph.*
399 Κονάβιζε) γρ. κατάχιζε, *Euſtath.* fol. 404. lin. 1.

Αὐτὰρ ἐγὼ

Αὐτὸς δ' ἂψ ἴέναι, καὶ ἄγειν ἑρίηρας ἑταίρους.
Ὡς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ·
Βὰν δ' ἴέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ δῖναν θαλάσσης.
Εὗρον ἔπειθ' ἐπὶ νηῒ θοῇ ἑρίηρας ἑταίρους
Οἴκτρ' ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.
Ὡς δ' ὅταν ἀγραυλοι πόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας
Ἐλθοῦσαι ἐς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται,
Πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἀνηνίαι· οὐδέ σφιν αὐλοὶ
Ἴσχυσ', ἀλλ' ἀδινὸν μυκώμενα ἀμφὶ θέουσι
Μητέρας· ὡς ἐμὲ κεῖνοι, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
Δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς
Ὡς ἔμπαι, ὡς εἰ παλίσσυτοι ἰκοίατο καὶ πόλιν αὐτὴν
Τηχείης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἐτράφεν, ἠδ' ἐγένοντο.
Καί μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,

" Ipseque tandem revertere & adduc dilectos socios.
Sic ait, cæterum mihi persuasus est animus generosus:
Festinabam igitur ire ad navem celerem & littus maris.
Inveni deinde juxta navem celerem dilectos socios,
Miserabiliter lugentes, tenellas lacrymas profundentes.
Ut cum in agro degentes buculæ circa vaccas armentarias
Venientes ad mandram, postquam herbâ saturæ sunt,
Omnes simul ludunt oppositæ, neque ipsa stabula
Detinent, sed indefinenter mugientes circum currunt
Matres; sic circum me illi, postquam viderunt oculis,
Lacrymantes fundebantur; videbaturque ipsorum animus
Sic esse, veluti in patriam venissent & urbem suam
Asperæ Ithacæ, ubi & nutriti sunt, atque nati.
Et me lugentes verbis volatilibus alloquebantur,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

405. Ἴέναι.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ πορεύεσθαι.
409. Οἴκτρ' ὀλοφυρομένους.] Οἰκτεῶς ὀδυρομένους.
410. Ἀγραυλοι.] Ἐν ἀγροῖς αὐλιζόμενοι. Πόριες.] Νέαι βόες, μόχοι. * Ἀγελαίας.] Νομαίας, ἀζεύκτους.
411. Κόπρον.] Τὴν φάτνην τῶν βοῶν. Βοτάνης.] Τῆς νομῆς. Κορέσωνται.] Κορεσθῶσι.
412. Σκαίρουσι.] Σκιρτῶσι, σκιρτῶσιν. Ἐπαυτίαι.] Ἀπιναλίας. Σηκοί.] Ἐπαύλεις.
413. Ἴσχυσι.] Κατέχουσι. Ἀδινόν.] Οἰκτρῶς. Μυκώμενα.] Βοῶσαι. Μυκηθμὸς γὰρ ἡ φωνὴ τῶν βοῶν. Ἀμφιθέουσι.] Περιτρέχουσιν.
415. Ἔχυντο.] Ἐπίθεσαν. Δόκησεν.] Ὑπέλαβεν.
416. Ὡς ἔμπαι.] Οὕτως εἶναι. Ἔμπαι.] Εἶναι.
417. Ἵνα τ' ἐτράφεν.] Ὅπου. Ἐτράφεν.] Ἐτράφησαν. Ἐγένοντο.] Ἐχρονίζησαν.

N O T Æ.

405. Αὐτὸς δ' ἂψ ἴέναι) Hic iterum ἂψ legendum moneo, & αἶψ' ad *Var. Lect.* relegandum, ut suprà, v. 244. & v. 263.

410. Πόριες) *Florentina* Editio, ità legit, pro πόρπες, & ità MSS. *Scholia* ad illius oram adscripta, Codicem *Etonensem* volo; ità *Aldina* Editio *Scholiorum*, & *Parisiensis*; ita *Hervagiana* in *Textu* & in *Scholiis*; ità *Aldina* & *Rescii Lovaniana*, in *Textu*; ita *Seberus*, *Scapula*, & *Eustathius*, hoc certè in loco, videtur hanc Lectionem agnoscere: probat enim πόριες pro πόρπις vel πόρζαχες, dici; &, hoc in loco ut dicatur, *Versûs* ratio postulat. *Euripid.* Bacch. v. 736. Καὶ τλῶ μ' ἀν' ὑσμῖνας σὺν ὅπλοις πόρις, in quem locum, vid. quæ nos. *H. Steph.* primus πόρις hìc legit, nè *Lectione* τοῦ πόριες notatâ; hunc secuti Moderni omnes; non sine ignaviæ notâ: at Nos meliori auctoritate moti, πόριες hìc scribimus, & πόρις ad *Var. Lect.* remittimus.

413. Ἀμφὶ θέουσι) Disjunctim potius lego, quoniam Vox ἀμφὶ referenda est non tantum ad μητέρας, verùm etiam ad ἰμὰ proximè sequens.

417. Ἵνα τ' ἐτράφεν) De ἵνα, pro ὅπου, dicimus aliàs, *Pindar.* Pyth. fol. 180. Vox ἐτράφεν, pro ἐτράφησαν, παροξυτόνως scribenda; ut Scholiastes *Theocriti*, ad Idyll. 7. v. 60. ex *Callimacho* Grammatico, quomodò κόσμησεν, pro κοσμήθησαν, Æolicè, aut Bœoticè. Vid. *Etymolog.* M. v. Κοσμῆσαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

410. * Ἀγελαίας) Hoc *Scholion* laudat *Eustathius*, ὡς τῶν Παλαιῶν, fol. 404. lin. 8.

Variæ Lectiones.

405. Ἄψ) γρ. αἶψ', vid. in *Textum*.
409. Καὶ ἀκρυόεντες) γρ. καὶ δακρυχόωντες, vid. ad v. 201. & λ'. v. 5.
410. Πόριες) γρ. πόρπες, vid. Not. ad *Textum*.
412. Σκαίρουσιν) γρ. σπαίρουσιν, *Eustath.* fol. 404. lin. 9.
413. Ἀμφὶ θέουσι) γρ. ἀμφιθέουσι, vid. Not. in *Textum*.
416. Αὐτὴν) γρ. αὐτὸν, in *Pricilus*, non æquè bene.
417. Ἔτραφεν) γρ. ἐτράφεν, & τέτραφεν. Vid. in *Textum*.

Σοὶ

Σοὶ μὲν νοστήσαντι, διοτρεφὲς, ὣς ἐχάρημεν,
Ὡς εἴτ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
Ἀλλ' ἄγε, τὴν ἄλλων ἑτάρων κατάλεξον ὄλεθρον.
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσιν,
Νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσομεν ἠπειρόνδε,
Κτήματά τ' ἐν σπέεσι πελάσσομεν, ὅπλα τε πάντα·
Αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἕπεσθαι,
Ὄφρα ἴδηθ' ἑτάρους, ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
Πίνοντας ἠδ' ἔδοντας· ἑπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκανε πάντας ἑταίρους,
Καί σφεας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἆ δειλοί, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἱμείρετε τῶνδε,
Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι; ἤ κεν ἅπαντας
Ἢ σῦς, ἠὲ λύκους ποιήσει, ἠὲ λέοντας·
Οἵ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν ἠνάγκη.
Ὥσπερ Κύκλωψ ἔρξε, ὅτε οἱ μέσαυλον ἵκοντο
Ἡμέτεροι ἕταροι, σὺν δ' ὁ θρασὺς εἵπετ' Ὀδυσσεύς·
Τοῦτο γὰρ καὶ κεῖνοι ἀταθαλίῃσιν ὄλοντο.
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἔγωγε μὺ φρεσὶ μερμήριξα,
Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος περὶ μηροῦ,
Τῷ οἱ ἀποιμήξας κεφαλὴν ἐδάσσατο πέλασσαι,

" Tibi quidem redeunti, generoſe, ſic gratulamur.
" Perinde atque ſi in Ithacam veniſſemus patriam terram:
" Sed agè, aliorum ſociorum narra interitum.
Sic dicebant; cæterùm ego alloquebar blandis verbis,
» Navem quidem omnium primùm ſubducamus in littus,
» Bonaque in ſpeluncis recondamus, armamentaque omnia:
» Voſque accelerate me unà univerſi ſequi;
» Ut videatis ſocios ſacris in ædibus Circes,
» Bibentes & comedentes; copioſum enim victum habent.
Sic dicebam; illi celeritèr meis verbis credebant:
Eurylochus verò ſolus mihi detinebat omnes ſocios,
Et ipſos alloquutus verba levia proloquutus eſt,
" Ah miſeri, quò ibimus? quid mala deſideratis iſta,
" Circes ad ædes deſcendere? quæ omnes
" Aut ſues, aut lupos reddet, aut leones;
" Qui ei magnam domum cuſtodiamus etiam neceſſitate.
" Sic ſane Cyclops fecit, quando ejus ad ſtabulum venerunt
" Noſtri ſocii, cumque his audax ſequutus eſt Ulyſſes:
" Hujus enim etiam illi pervicaciâ perierunt.
Sic ait; cæterùm ego in mente deliberabam,
Extracto gladio oblongo à fœmore,
Cum illo abſciſſum illius caput ad ſolum dejicere,

ΣΧΟΛΙΑ.

420. Ἀφικοίμεθα.] Παραγγυοίμεθα.
424. Πελάσσομεν.] Ἀποθώμεθα.
427. Ἐπηετανόν.] Δαψιλές.
429. Ἐρύκανε.] Κατῆχεν, ἐκώλυεν.
431. Ἆ δειλοί.] Ἄθλιοι. * Πόσε.] Ἐς τίνα τόπον; Ἰμείρετε.] Ἐπιθυμεῖτε.
432. Καταβήμεναι.] Καταβῆναι * ὑποφωϊόθην.
434. Φυλάσσοιμεν.] Τηρεῖμεν.
435. Μέσαυλον.] Τὸν ἔπαυλιν.
436. Θρασύς.] Τολμηρός.
439. Σπασσάμενος.] Ἐπισπασάμενος.
440. Οὐδάσσατο πελάσσαι.] Εἰς τὸ ἔδαφος ῥίψαι.

NOTÆ.

423. Νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσομεν) Pro ἐρύσσομεν, ut v. 424. Πελάσσομεν, pro πελάσσομεν. De quâ re, vid. ſupra ad v. 328. 335, &c.
429. Ἐρύκανε) Suſpicor & hìc legendum ἐρύκακε, rectiſſimâ voce *Homericâ*; cùm hæc vox ἐρυκάνω nuſquam aliàs occurrat, ἐρυκακέω, ſemel quidem; quod moneo tantùm. Omnia enim *Exemplaria* ἐρύκανε præferunt.

NOTÆ IN SCHOLIA.

431. * Πόσε) Addo, ex *Lexicis*.
432. Καταβῆναι, * ὑποφωϊόθην, monſtrum vocabuli, ὑποφωϊόθην lego, at ad v. 558 ubi locum habet, pono; hinc, ubi locum non habet, moveo.

VARIÆ LECTIONES.

429. Ἐρύκανε) γρ. ἐρύκακε, vid. Not. in *Textum*.
433. Ἠὲ λύκους) γρ. ἢ ἐλάφους, *Euſtath.* fol. 405. lin. 19. & lin. 34.
439. Σπασσάμενος) γρ. σπασσάμενος.
440. Ἀποιμήξας) γρ. ἀποπλήξας, *Euſtath.* fol. 405. lin. 42. &c.

Καὶ πηΐ περ ἐόντε μάλα κεδνὸ· ἀλλά μ' ἑταῖροι
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος,
Διογενές, τῦτον μὴ ἐάσομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
Αὐτῦ πὰρ νηΐ τε μίμνειν ἠ νῆα ἔρυσθαι.
Ἡμῖν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὰ πρὸς δώματα Κίρκης·
Ὡς φάμενοι, πρὸς νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
Οὐδὲ μὴν Εὐρύλοχος κοίλῃ πρὸς νηῒ λέλειπτο,
Ἀλλ' ἕπετ'· ἔδδεισεν γὰρ ἐμοὶ ἔκπαγλον ὀνείδειν.
Τόφρα δ' ἄλλους ἑτάρους ἐν δώμασι Κίρκη
Ἐνδυκέως λοῦσέν τε, ἠ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ·
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας ἕλας βάλεν, ἠδὲ χιτῶνας·
Δαινυμένους δ' ἄρα πάντας ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον, φράσαντό τε πάντα,
Κλαῖον ὀδυρόμενοι, πρὶν δ' ὀλοφύζεσθαι δόμον.
Ἡ δέ μιν ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρνυτε· οἶδα καὶ αὐτὴ
Ἡμὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθετ' ἄλγεα ἰχθυόεντι,
Ἠδ' ὅσ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου.
Ἀλλ' ἄγετ', ἐδίετε βρώμην, καὶ πίνετε οἶνον,
Εἰσόκεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
Οἷον ὅτε πρῶτον ἐλείπετε παῖδα γαῖαν

Etiamsi valdè consanguinitate *me* attingeret; sed me socii
Mollibus verbis continuerunt aliunde alius,
" O generose, hunc quidem linquamus, siquidem tu jubes,
' Hic juxta navem manere & navem custodire:
" Nobis autem dux *tu* esto sacram ad domum Circes.
Sic loquuti, ab nave discedebant atque mari:
Neque quidem Eurylochus cavam apud navem relinquebatur,
Sed sequebatur; timuit enim meas asperas minas.
Interea verò alios socios in ædibus Circe
Studiosè laveratque, unxeratque pingui oleo:
Circumque pulchras chlænas induerat atque tunicas:
Epulantes igitur pulchrè omnes invenimus in ædibus.
Hi verò postquam invicem conspexerunt, reputabantque omnia,
Flebant lugentes, undiquaque autem resonabat domus.
Illa verò prope me stans alloquebatur diva dearum,
" Generose Laertiade, versute Ulysses,
" Nè amplius nunc uberem luctum excitetis: scio etiam ipsa
" Et quos in ponto passi estis dolores piscoso,
" Et quæcunque hostiles viri nocuerunt in terrâ.
" Sed agite, comedite cibum & bibite vinum,
" Donec denuò animum intra præcordia receperitis;
" Qualem quando primùm relinquebatis patriam terram

ΣΧΟΛΙΑ.

441. Πηΐ.] Συγγενεῖ. * Κλιμένῳ γὰρ ἐκγαμήκασι τὸν Ὀδυσσέως ἀδελφόν.
444. Ἔρυσθ.] Φυλάττειν.
445. Ἡγεμόνευ'.] Ἡγοῦ.
446. Ἀνήϊον.] Ἀνήρχοντο.
448. Ἔκπαγλον.] Ἔξοχον, μεγάλως. Ἐνιπλώ.] Ὕβρει, κατηγορίαν, ἐπίπληξιν, ἀπειλήν.
450. Ἐνδυκέως.] Ἐπιμελῶς.
451. Οὖλας.] Ἐνίοι, καλάς.
453. Φράσαντό.] Ἐπίστασθαι.
454. Περὶ δ' ὀλοφύζεσθαι.] Περιήχει.
457. Θαλερόν.] Ἀκμαῖον, τέσον. Ὄρνυτε.] Διεγείρεσθε.
458. Ἰχθυόεντι.] Ἰχθῦς ἔχοντι.
459. Ἀνάρσιοι.] Πολέμιοι. Ἐδηλήσαντο.] Ἔβλαψαν.

NOTÆ.

444. *Αὐτῦ πὰρ νηΐ π μίμνειν*) *Ultima* Ϝ νηῒ producitur, ut ι'. v. 194.

450. Ἔχεσεν λίπ' ἐλαίῳ) Ità scribo, pro ἔχεσε, nec sine Veterum exemplo, ut suprà, v. 211.

NOTÆ IN SCHOLIA.

441. * Κπμίνῳ) Ità ex *Aloysii* MS. & *Eustathio* restituo, pro κλιμένῳ, quod in *Aldin. Hervagian. Lugdun.* &c. malè obtinuerat.

VARIÆ LECTIONES.

443. Ἐάσομεν) γρ. ἐάσομεν, vid. suprà, ad v 291.
449. Τόφρα δ') γρ. τοφράδ'.
450. Ἔχεσεν λίπ') γρ. ἔχεσε λίπ', vid. Not. in *Textum*.
451. Οὖλας) γρ. καλὰς, *H. Steph.* & *Br. Schol.*
452. Δ' ἄρα) γρ. δ' ἰῦ, *Florentin. Hen. Stephanus*
Ibid. Πάντας) γρ. τέσσι, & τέσσα, *Eustath.*
457. Θαλερὸν γόον) γρ. συμφορὸν γόον, *Aristoph.* apud *Eustath.* fol. 405. lin. 53. Nec *H. Steph.* vidit.
459. Χέρσου) γρ. χέρσῳ.
460. Πίνετε) γρ. πίετε, *Eustath.* fol. 406. lin. 3.

Τρηχείης

Τρηχείης Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσκελέες τε ἄθυμοι,
Αἰὲν ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι· οὐδέ ποθ' ὑμῖν
Θυμὸς ὑφ' εὐφροσύνῃ, ἐπεὶ μάλα πολλὰ πέποσθε.
Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγαίων.
Ἔνθα μὲν ἤματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, τροφὶ δ' ἔπαπον ὧραι,
Μηνῶν φθινόντων, τροφὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέθη,
Καὶ τότε μ' ἑταλέσαντες ἔφαν ἐρίηρες ἑταῖροι,
Δαιμόνι', ἤδη νῦν μεμνήσεο πατρίδος αἴης,
Εἴ τοι θέσφατόν ἐστι σαωθῆναι, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἐμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγαίων.
Ὡς τότε μὲν τροφὶ πᾶμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
Οἱ μὲν κοιμήσαντο κατ' μέγαρα σκιόεντα.
Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ὑπερὰς τροφὶ καλλέος εὐνῆς,
Γούνων ἐλλιτάνευσα· θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
Ὦ Κίρκη, τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν, ἣν περ ὑπέσχες,
Οἴκαδε πεμψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔσυτο καὶ ἤδη,

" Asperæ Ithacæ: nunc verò defatigati & trifles estis,
" semper erroris duri memores: neque unquam vobis
" Animus est in lætitiâ, quandoquidem valde multa passi estis.
Sic ait; nobis autem continuò paruit animus generosus.
Hic quidem diebus omnibus plenum in annum
Sedebamus, convivantes carnes immensas, & suave vinum:
Sed quando jam annus erat, & circumvertebantur horæ,
Mensibus desinentibus, circumque dies longi exacti sunt;
Et tum me evocatum alloquuti sunt dilecti socii,
" Infelix, nunc tandem memor esto patriæ terræ,
" Si tibi fatale est servari, atque pervenire
" Domum ad excelsam, & tuam in patriam terram.
Sic dicebant; cæterum mihi persuasus est animus generosus.
Sic tum quidem toto die ad solis occasum
Sedebamus, convivantes carnes immensas & suave vinum:
Quando verò sol occidit, & crepusculum advenit,
Illi quidem dormierunt per ædes obscuras.
Cæterùm ego Circes conscensa splendido lecto
Ad genua supplex rogavi; dea verò meam audivit vocem,
Et ipsam compellando verba volatilia dixi,
" O Circe, perfice mihi promissionem, quam promisisti,
" Domum ut mitteres; at animus mihi impellitur jam,

ΣΧΟΛΙΑ.

463. Ἀσκελέες.] Ἄγαν καρποκληρότατοι, σκληροί, σκληρόδυμοι, καὶ τετυφωμένοι· ἢ ἄγαν κεκμηκότες. Ἄθυμοι.] Κεκμακυῖαι τὴν ψυχήν, οἷον ἄψυχοι.

464. Ἄλης.] Πλάνης.

465. Πέποσθε.] Κέκμησθε, πεπόνθατε.

468. Δαινύμενοι.] Εὐωχούμενοι.

469. Περὶ δὲ ἔπαπον ὧραι.] Περιῆλθον ὁ πάλιν οἱ καιροὶ ἐπὶ τὸν ἄρχοντα.

471. Ἐκκαλέσαντες.] Ἐξω καλέσαντες.

472. Μεμνήσεο.] Ὑπομνήσθητι.

473. Σαωθῆναι.] Σωθῆναι.

481. Γούνων ἐλλιτάνευσα.] Τῶν γονάτων ἀψάμενος παρεκάλεσα.

483. Ἣν περ ὑπέσχες.] Ἣν περ ὑπεσχέθης.

484. Ἔσυτο.] Ἐφορμᾶτο.

NOTÆ.

465. Πέποσθε) *Eustath.* fol. 403. lin. 48. Οἱ μὲν οὖν ἁπλῶς, τὸ παθόντα, παρήγαγον, ἀκολουθοῦντες Ἡσιοδείαις λήξεσιν, ὅτι κακὰ πολλὰ ἔχω, τὸ λαγχάνω· ὃ παρακείμενον τρίτης ἐστὶ πρόσωπον· εἰς σ'. λέλοιχα, καὶ προσληφθὲν ἐστὶ γ'. λέλοιπε, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς μὴ ταῦτα ῥηθήσεται· ἔστι δὲ πάθω, πέποθα· ὃ παθηλικὸν, περὶ προσληφθὲν τὸ σ'. πεπόθατε, καὶ συγκοπὴ, καὶ πλεονασμοῦ ἐστὶ σύγμα, πέπαθε· ἔστι μὲν οὖν ἁπλῶς ἀπὸ τοιούτου. Ἀλγεινὸς δὲ, τὸ, κακῶς πονῶ πέπαθε· πέπαθε γραφῇ διὰ δύο, κλίνεται. Εἰς μὲν τὸ, λαβὲ τὸ ὁ· γραφοῦσιν, πέποσθε, κρεῖττον πείθουσιν οἱ συλλαβίζοντες αὐτὸ ἐκ τοῦ πεπόνθατε. Eadem Vox, *Iliad.* γ'. v. 99. Vid. *Etymol.* M. v.

VARIÆ LECTIONES.

464. Αἰὲν ἄλης) γρ. αἰεὶ ἄλης, non æquè bene, ante *Vocalem*.

465. Πέποσθε) γρ. πέπαθε, vid. Not. in *Textum*.

467. Ἔνθα μὲν) γρ. ἔνθα καὶ, *H. Steph.*

470. Μηνῶν φθινόντων) Deest hic Versus in nonnullis, teste *H. Steph.* Agnoscit *Florent. Alldin. Lucan.*

481. Ἐλλιτάνευσα) γρ. ἐλιλάσσατο. Vid. suprà, v. 264.

Ἠδ' ἄλλων ἑτάρων, οἵ μοι φθινύθουσι φίλον κῆρ,
Ἀμφ' ἔμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε πὲρ σύγε νόσφι γένηαι.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμῷ ἐνὶ μίμνετε οἴκῳ.
Ἀλλ' ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι, ἠδ' ἱκέσθαι
Εἰς Ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
Ψυχῆς χρησομένοιο Θηβαίου Τειρεσίαο,
Μάντηος ἀλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσι·
Τῷ καὶ τεθνειῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια,
Οἷῳ πεπνύσθαι· τοὶ δ', σκιαὶ ἀΐσσουσιν.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
Κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ τι θυμὸς
Ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην,
Καὶ τότε δή μιν ἔπειτα προσέφη πολύμητις,
Ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει;
Εἰς Ἄϊδος δ' οὔπω τις ἀφίκετο νηὶ μελαίνῃ.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, Πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μή τί τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ τῇδε νηὶ μελέσθω·
Ἱστὸν δ' στήσας, ἁνὰ δ' ἱστία λευκὰ πετάσας,

" Atque aliorum ſociorum, qui mihi affligunt charum cor,
" Circa me lugentes; quando tu ſeorſum abes.
Sic dicebam; illa continuo reſpondebat diva dearum,
" O generoſe Laërtiade, verſute Ulyſſes,
" Nè amplius nunc inviti meâ manete in domo.
" Sed aliam oportet primùm viam perficere, & pervenire
" Ad Plutonis domum, & ſeveræ Proſerpinæ,
" Animam conſulturos Thebani Tireſiæ,
" vatis cæci, cujus Prudentia ſtabilis & confirmata erat.
• " Huic etiam mortuo mentem tribuit Proſerpina,
" Solus ut ſaperet; reliqui vero umbræ circumvolitant.
Sic ait; cæterùm mihi fractum eſt amicum cor:
Flebam autem in lectulo deſidens, neque omninò animus
Voluit ampliùs vivere, & videre lumen ſolis.
Cæterùm poſtquam flénſque provolutuſque ſatur eram,
Et tum jam ipſam verbis excipiens alloquebar,
" O Circe, quiſnam hanc viam demonſtrabit?
" Ad Plutonem ſanè nemo unquam pervenit nave nigrâ.
Sic dixi; illa continuò reſpondit diva dearum,
" Generoſe Laërtiade, prudens Ulyſſes,
" Minimè tibi ducis deſiderium pro nave curæ ſit:
" Malum verò erigens, velíſque albis extenſis,

ΣΧΟΛΙΑ.

492. Ψυχῆ χρησομένοιο.] Διατί ἴσως οὐκ αὐτὴ μαντεύεται; ὅτι οὐκ ἂν ἐπίστευσαν Ὀδυσσεῖ, ἐρώσης αὐτῆς· ἢ κρεῖττόν μὲ σεισῆναι, καὶ τὸ πορθμοῦ, ὡς γέγονε, μηνύσαι· ὡδὲ ἂν ἐδή· ὁ Τειρεσίας εἶπεν, εἰδὼς ἐρῶσαν τοῦ Κίρκης· ὡδὲ ἦν τὸ λοιπὸν ἐπιτρέπῃ τῇ μάντει. Χρησομένοιο.] Μαντευσομένου.

494. Τῷ καὶ τεθνειῶτι.] Διότι ἐθέλουσιν οἱ ἀφηγούμενοι τὰ Κιμμερίων μυγνυμένους. Ἢ παρεληρήσασε τοῦ ἀφικέσθαι αὐτοῦλιν· καὶ ὕστερος ἐγένετο γνώμη, καὶ πάλιν τὸ ἄρρενα, καὶ ἀπέλαβε τὴν ἰδίαν φύσιν. Ζεὺς δὲ καὶ Ἥρα, ἐπὶ ἑκατέρων μετέχει, κεφαλὴν αὐτὸν εἶλον. τίς μᾶλλον ἡδὺ; ὁ σωφρονίσας, ὁ ἀνὴρ, ἢ ἡ γυνή; ὁ δὲ εἶπεν, Οἵην μὲ μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπει ἀνήρ· τὰς δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα. διὰ τὸ μὲ Ἥρα ἐρεθίσασα, ἐκήρωσεν αὐτόν· ὁ δὲ Ζεὺς τὴν μαντικὴν ἔδωκεν.

495. Πεπνύσθαι.] Συνετὰ καὶ ἔμφρονα εἶναι. Ἀΐσσουσι.] Κινοῦνται.

505. Ποθή.] Ἐπιζήτησις. Μελέσθω.] Ἐν φροντιδι ἔστω.

NOTÆ.

493. Μάντηος ἀλαοῦ) Vox ἀλαὸς, hoc in loco, *Duas* Priores habet *longas*, Primam, ob λ'. *ectaticum*, *Secundam*, ob *Hiatum*, per quem πυκνικῶς τέρεσις τις innuitur; aliàs utraſque breves. *Hiſtoriam* Tireſiæ *vid.* ad *Schol.* v. 494. *Ovid.* Metam. l. 3. §. 4. *Tzetzem* ad *Lycoph.* v. 683. *Euſt.* in hunc locum & *Apollodor.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

494. Τῷ καὶ τεθνειῶτι) Hoc *Scholion* lucem fert ex *Euſtath.* fol. 407. lin. 22. ex *Apollodoro*, l. 3. §. 7.

VARIÆ LECTIONES.

486. Ἀμφ' ἔμ') γρ. ἀμφί μ'.

499. Κυλινδόμενός τε κορέσθην) γρ. κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθην.

502. Ἄϊδος δ') γρ. Ἄϊδόσδ'.

Ἤδη·

ἨΔ᾽ τλῶ δέ κέ τοι πνοιὴ Βορέαο φέρησιν.
Ἀλλ᾽ ὁπότ᾽ ἂν δὴ νηῒ δι᾽ ὠκεανοῖο περήσῃς,
Ἔνθ᾽ ἀκτή τε λάχεα ϗ ἄλσεα Περσεφονείης,
Μακραί τ᾽ αἴγειροι, ϗ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι,
Νῆα μὲν αὐτῆι κέλσαι ἐπ᾽ ὠκεανῶι βαθυδίνηι,
Αὐτὰς δ᾽ εἰς Ἀΐδεω ἰέναι δόμον ἠερόεντα.
Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι,
Κώκυτός θ᾽, ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ,
Πέτρη τε, ξυνίσις τε δύω ποταμοῖο ἐειδύτην.
Ἔνθα δ᾽ ἔπειθ᾽, ἥρως, χειμφθεὶς πέλας, ὥς σε κελεύω,

" Sede; illam verò tibi flatus Boreas ferat.
" Sed cum jam navi per Oceanum transmiseris,
" Ubi littus breve & nemora Proserpinæ,
" Longæque alni, & salices frugiperdæ:
" Navem quidem illic sistes in Oceano profundis vorticibus,
" Ipse autem in Plutonis eas domum obscuram.
" Hic quidem in Acherontem Pyriphlegethonque confluunt,
" Cocytusque, qui utique Stygis aquæ est fluxus,
" Petraque *est* & concursus duorum fluviorum valdè sonantium.
" Hic deinde, heros, accedens propè, ut te jubeo;

ΣΧΟΛΙΑ.

507. Φέρησιν.] Ἀποφέροι.

509. Ἀκτή.] Ἡ ΦΘησμοίνη ϗ ἐξέχουσα εἰς θάλασσαν ἄκρα. Λάχεα.] Ἐλαχίση. Ἄλσεα.] Ἱερὰ ϗ σύνδενδρα χωρία.

510. Ὠλεσίκαρποι.] Ἐπειδὴ τὸ ἄνθος λαμβάνουσαι ἢ ἐπὶ αἱ πίτυλες ἄνθος ἰτέαις, ἄγονοι ἀμφότεραι. Ὠλεσίκαρποι.] Ἀποβάλλ ϗ τὸ ἄνθος οἰκείως ἡ ἀγόνοις φυτοῖς ἔχρησεν. * Ἰκανὰ ϗ νεκρεῖς τοὺς ἄκαρπα. φησὶ ϗ Θεόφραστος ἐν φυλικῆς. τ * χυλὸν τ ἰτέας πιόμενα ἀφανίζειν τὴν γονὴν τ ἀνθρώπων.

511. Κέλσαι.] Νεωλκῆσαι, ὁρμῆσαι. Βαθυδίνηι.] Βαθέως ἔχουσι συροφάς.

512. Δόμον ἠερόεντα.] Ἤτοι πλατὺν ϗ τὸ εὐρύχωρον ἢ σκοτεινόν.

513. Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα.] Τοῦτο τὸ χῆμα ϗ λείπει ΦΘοδιζόμενον, ϗ καθ᾽ ὑπερβολὴν ὑπ᾽ εἶναι ὁ Ἀλκμανικόν. τὸ ὃ ἑξῆς, Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε, ϗ Κώκυτος ῥέουσιν. Πυριφλεγέθων.] Ποταμὸς ἐν ᾅδου.

514. Κώκυτός θ᾽.] Ποταμὸς ἐν ᾅδου. Ἀπορρώξ.] Ἀπόῤῥοια.

515. Ξυνίσις.] * Συναφίσις, ϗ εἰς ταυτὸ συμβολὴ τ ποταμῶν. Ἐειδύτην.] Μεγαλοήχων.

516. Χειμφθεὶς.] Προσπελασθείς. Πέλας.] Ἐγγὺς, πλησίον.

NOTÆ.

509. Ἔνθ᾽ ἀκτή τε λάχεα) Legerem & hìc, ἀκτή τ᾽ ἐλάχεια, cùm & *Br. Schol.* per ἐλαχίση exponant; de quâ re *Eustath.* fol. 409. lin. 39. Λάχεα ὃ ἡ ἐλαχίση, ϗ τὰς Παλαιάς· ὅθεν χεάφοις ἂν τῷ λόγῳ τούτῳ, ϗ ἡ ἐλάχεια. Vid. *Etymolog.* M. v. Λαχαίνη, & Λάχεα.

510. Μακραί τ᾽ αἴγειροι, ϗ) γρ. κλῆθρεαί τ᾽, αἴγειροί π, Citantium lapsu, *&c. Ibid.* Ἰτέαι ὠλεσίκαρποι) Huc refer illud *Porphyrii* de Styge, apud *Stobæ*: §. 98. fol. 541. Ἦτοι Ἰτέα αὐτὴ τ καρπὸν ἀποβάλλει, περὶ ἐκθρίψας· διὸ ὠλεσίκαρπον αὐτὴν ὁ Ποιητὴς ὀνομάζει· ϗ μύθοι ἰσόρροποι, ὡς μὴ οἷόν τε λῆξις ὁ ταύτης καρπὸς, ἀγόνους ποιεῖ τὰς πόλεις, ϗ καταδύνυσι τὸ σπέρμα, ϗ μαραίνει τὴν γόνιμον ὁρμήν. Idem *Ælian.* Animal. l. 4. c. 23. Vid. Amici Clarissimi *Giberti Cuperi*, Apothecæ. *Homeri* fol. 89. & *Theophrastum* περὶ φυτῶν.

513. Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τὲ ῥέουσι· Κώκυτός θ᾽) Ἀλκμανικὸν χῆμα, quòd *Alcman* hâc Figurâ frequentiùs gauderet, ut Κάστωρ ἱππέων ἐλατῆρα ϗ Πολυδεύκης. Vid. *Eustath.* fol. 410. lin. 6. *Porphyr.* ζήτημ. Ὁμηρικ. σ'. *Isaac. Casaubon.* ad *Theocrit.* p. 74. Vid. suprà, *Iliad.* ε'. v. 774. & infrà, *Odyss.* μ'. v. 78.

514. Κώκυτός θ᾽, ὃς δὴ) Κώκυτος hoc in loco περοξύνεται, ut *Proprium* Nomen, licet ob sequens *Encliticum* habeat etiam *Acutum* in *Ultimâ*; unde Prior *Acutus* olim exciderit, non benè attendentibus *Amanuensibus*.

515. Δύω ποταμοῖο) *Seberus*, in *Indice*, notat esse *Genitivum* Pluralem antiquum, δύω, pro δυοῖν. Ego puto potiùs aliquando ἁπλῶς dici, sive δύω, per omnes *Casus*, & *Genera*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

510. * Ἰκανὰ) Ità emendo, pro ἐκεῖνα, & mox * χυλὸν, pro χιλὸν.

515. Συναφίσις) A συναφίημι, non à συναφάω, tum enim συναφὴ, συναφέια, vel σύναψις. Et *Eustath.* fol. 409. lin. 53. συναφίσις apertè, ut & omnes Codd. Etiam *Hesych.* συνίφισις legit.

VARIÆ LECTIONES.

508. Ὁπόθ᾽ ἂν) γρ. ὁπόταν.

509. Λάχεα) γρ. ἐλάχεια, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Περσεφονείης) γρ. Φερσεφονείης, *Eustath.* fol. 408. lin. 39.

510. Μακραί τ᾽ αἴγειροι) γρ. κλῆθρεαί τ᾽ αἴγειροί π. Vid. Not. in *Textum*.

Βόθρον ὀρύξαι, ὅσσον τε πυγούσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ἀμφ' αὐτῷ δὴ χοὴν χεῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσι,
Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδεῖ οἴνῳ,
Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ὄπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν.
Πολλὰ δὲ γουνοῦσθαι νεκύων ἀμφήνεα κάρηνα,
Ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βοῦν, ἥτις ἀρίστη,
Ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄιν ἱερεύσεμεν οἴῳ,
Παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἠμετέροισιν.
Αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῇσι λίσῃ κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
Ἔνθ' ὄιν ἀρνειὸν ῥέξειν, θήλυν τε μέλαιναν,
Εἰς Ἔρεβος τρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι παπέσθαι,
Ἱέμενος ποταμοῖο ῥοάων· ἐνθάδε πολλαὶ
Ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκύων κατατεθνειώτων.
Δὴ τότ' ἔπειτ' ἑτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνῶξαι
Μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ,
Δείραντας κατακῆαι· ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
Ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.

" Foſſam fode, quaſi cubitalem quoque verſum.
" Super illam libamen funde omnibus mortuis,
" Primùm mulſo, deinde & ſuavi vino,
" Tertium rurſus aquâ; inſuperque farinam albam ſparge.
" Multa verò precare mortuorem imbecilla capita, *vovens*,
" Ubi veneris in Ithacam, ſterilem vaccam, quæ optima ſit,
" Sacrificaturum domi tuæ, pyramque impleturum rebus optimis;
" Tireſiæ verò ſeparatim arietem ſacrificaturum ſoli,
" Prorſus nigrum, qui inter oves excellit veſtras.
" Cæterùm poſtquam precibus oraveris inclyta examina mortuorum,
" Ibidem ovem marem ſacrifica, fœmellamque nigram,
" Ad Erebum verſus, ipſe verò ſeorſum averſus ſis,
" Attentus ad fluvii fluenta; ibi verò multæ
" Animæ accedent mortuorum defunctorum.
" Tum continuò ſociis impera & jube
" Oves, quæ quidem jacent mactatæ ſævo ferro,
" Excoriatas comburere; & vota facere diis,
" Animoſo Plutoni, & ſeveræ Proſerpinæ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

517. Βόθρον.] Ὄρυγμα. Ὀρύξαι.] Ἀντὶ τοῦ ὀρυχθῆναι. Πυγούσιον.] Πυγωνιαῖον. Πυγὼν δέ ἐστι, τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος, μέχρι τῶν δακτύλων * κεκαμμένων, ἀφ' ἧς ἡμᾶς αἰτίας ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ μὴ ἀνιέναι, μηδ' ἐπ' ἐξουσίας εἶναι τοὺς πεπλοβηκότας. ἀλλ' ὥσπερ ἐχόμεθα καὶ ἐγκεκλεῖσθαι, καθάπερ καὶ οἱ δάκτυλοι. Ἔνθα καὶ ἔνθα.] Εἰς πλάτος καὶ εἰς μῆκος.

518. Χοὴν.] Τὴν τῶν νεκροῖς ἐπιχεομένην χύσιν. Χεῖσθαι.] Ἐπιχεῖν.

519. Μελικρήτῳ.] Τῷ μὴ χαλκῷ μέλιτι.

520. Παλύνειν.] Φυρᾶν. Ἀφοβρίζειν.

521. Γουνοῦσθαι.] Παρακαλεῖν. Ἀμφηνά.] Ἀσθενῆ, μόνον οὐκ ἔχοντα. * Ἢ σώματα· δύναμιν· ἀπὸ δὲ μέρους ἔχει καὶ τὴν ψυχήν.

522. Στεῖραν βοῦν.] Εἰς τὸ ὄμβριον· ἄγονα γὰρ τὰ στεῖρα τῶν ἀρρένων.

523. Ἐμπλησέμεν.] Πλησιάσειν.

524. Οἴῳ.] Μόνῳ.

526. Λίσῃ.] Λιτανεύσῃς.

527. Ῥιζήν.] Θύειν. Μέλαιναν.] Καὶ τοῦτο εἰς τὸ ὄμβριον.

528. Ἔρεβος.] Σκότος. Νόσφι παπέσθαι.] Ὡς ἂν μὴ θεασάμενος.

529. Ἱέμενος.] Προθυμούμενος.

531. Ἐποτρῦναι.] * Ἐπεῖξαι. Ἀνῶξαι.] Κελεῦσαι.

533. Κατακῆαι.] Καταφλέξαι.

N O T Æ.

520. Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ὑπὸ δ') *Ultima* in ὕδατι producitur, in *Cæſurâ*, ante *Punctum*, & ob *Hiatum*, ex pauſâ; ut mox, λ'. v. 28.

525. Ἡμετέροισι) Mallem legere ὑμετέροισι, nam *Ulyſſes* nullius gregis erat Poſſeſſor; omnia illi *Circe* ex ſuis adminiſtrabat. At de futuro ſacrificio, in patriâ *Ithacâ* pòſt faciendo, ſi loquitur, rectè ſe res habet.

N O T Æ I N S C H O L I A.

517. * Κεκαμμένων) Ità, pro κεκαμμένον, emendo, ex *Euſtathio*, Ἐστι γὰρ πυγὼν, τὸ ἀπὸ ἀγκῶνος, μέχρι τῶν δακτύλων κεκαμμένων, ὅ ἐστι συνεσπυγμένων, ἀφ' ἧς αἰτίας. &c.

521. * Ἢ σώματα) Ità, pro *corrupto*, ex ſequentibus, quod in *Impreſſis*, ex MS. reſtituo, ἢ tantum in ἡ verto, &c.

531. * Ἐπεῖξαι) Ità, pro ἐπεῖξαι.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

517. Βόθρον ὄρυξαι, ὅσσον) γρ. βόθρον ὄρυξον, ὅσσον, & βόθρον ὀρυξ', ὅσσον, *H. Steph.*

523. Ῥιζῆν σὺ μεγάρσισι) γρ. ῥιζήν σ' ἐν μεγάροισι.

525. Ἡμετέροισι) γρ. ὑμετέροισι, vid. N. in *Textum*.

528. Στρεψας) γρ. πτύξας, *H. Steph.*

Αὐτὸς

Αὐτὸς ἢ ξίφος ὀξὺ ἐρυσάμην ὠδὲ μηρῷ
Ἥσθαι, μηδὲ ἐᾷν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
Ἔνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,
Ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν ἠδὲ μέτρα κελεύθου,
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
Ὣς ἔφαν· αὐτίκα ἢ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἠώς.
Ἀμφὶ δέ με χλαῖναν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἕσσεν·
Αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἐννυτο Νύμφη
Λεπτὸν ἠϊόνα, περὶ ἢ ζώνην βάλετ' ἰξυΐ,
Καλὴν, χρυσείην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.
Αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ δώματ' ἰὼν ὤτρυνον ἑταίρους,
Μειλιχίοις ἐπέεσσι παραστὰς ἄνδρα ἕκαστον,
Μηκέτι νῦν εὕδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον·
Ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ·
Οὐδὲ μὴν ἔτ' ἔνθεν πέρ ἀπήμονας ἦγον ἑταίρους·
Ἔλπήνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὐδέ τι λίην
Ἄλκιμος ἐν πολέμῳ, οὐδὲ φρεσὶν ἦσιν ἀρηρώς,
Ὅς μοι ἄνευθ' ἑτάρων, ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,
Ψύχεος ἱμείρων κατελέξατο οἰνοβαρείων·
Κινυμένων δ' ἑτάρων ὅμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας,
Ἐξαπίνης ἀνόρουσε, καὶ ἐκλάγετο φρεσὶν ἦσιν
Ἄψορρον καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρήν·
Ἀλλὰ καλανίσκου τέγεος πέσεν· ἐκ δέ οἱ αὐχὴν
Ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' ἀΐδόσδε κατῆλθεν.

" Ipſe interea gladio acuto exerto à fœmore
" Sedeas, neque permitte mortuorum imbecillia capita
" Ad ſanguinem propè accedere, antequam Tireſiam audieris.
" Hic tibi ſtatim vates adveniet, ô dux populorum,
" Qui utique tibi dicet viam & modum viæ,
" Reditumque, ut per pontum proficiſcaris piſcoſum.
Sic dixit, ſtatimque aureâ ſede advenit aurora:
Me verò chlanamque, tunicamque, veſtes induit:
Ipſa autem candidam togam ingentem induit Nympha
Tenuem & venuſtam, zonâque cinxit lumbos
Pulchrâ, aureâ; capitique impoſuit flammeolum.
Cæterùm ego per domum vadens excitavi ſocios,
Mollibus verbis aſtando, virum unumquemque:
" Nè amplius nunc dormientes indulgete dulci ſomno;
" At eamus: jam enim mihi indicavit *omnia* veneranda Circe.
Sic dicebam, illis verò perſuaſus eſt animus generoſus.
Neque ſanè illinc illæſos abduxi ſocios:
Elpenor enim quiſpiam erat junior natu, neque valde
Fortis in bello, neque mente ſuâ aptus,
Qui ſeparatim à ſociis, ſacris in ædibus Circes,
Refrigerium cupiens dormivit benepotus:
Sese autem moventium ſociorum ſtrepitum & tumultum cùm audiiſſet
Repente ſurrexit: & oblitus eſt mente ſuâ
Retroverſim deſcendere, veniens ad ſcalam longam.
Sed pronè de tecto decidit; ejus autem cervix
Ex juncturis fracta eſt; animaque ad inferos deſcendit.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

537. Ἆσσον.] Πλησίον.
543. Ἀργύφεον.] Λαμπρόν.
544. Ἰξυΐ.] Ὀσφύϊ.
545. Καλὴν χρυσείην.] Κεφαλοδέσμην.
546. Ὤτρυνον.] Παρώτρυνον. ἐπήγειρον.
548. Ἀωτεῖτε.] Ἀπολαύετε τοῦ ὕπνου.
553. Ἀρηρώς.] Ἡρμοσμένος.
555. Ψύχεος ἱμείρων.] Ἀναψύξαι θέλων τὸ πνίγος καὶ τὸ μέθυ ἐπιθυμῶν τοῦ αὔρας. Ψύχος.] Ψύχος, τοῦ αὔρας. Ἱμείρων.] Ἐπιθυμῶν. Καπλίξας.] Ἐκαθιδρυσεν, κατηγμένην.
556. Κινυμένων.] Κινουμένων.
558. Ἄψορρον.] Ὀπισθόρμητον. * Καταβῆναι.] Ὑπερωΐσθην.
559. Ἀνπκρύ.] Καπυδύ. Τέγεος.] Οἴκου. Αὐχήν.] Ὁ τράχηλος.
560. Ἀστραγάλων.] Σφονδύλων.

NOTÆ IN SCHOLIA.

558. Καταβῆναι) Ὑπερωΐσθην. Hoc *Scholion*, quod malè olim aderat ad v. 432. rectiùs huc movendum.

VARIÆ LECTIONES.

559. Καταυλικρὺ) γρ. κατ' ἀνπκρὺ, *Er. Schol.*

Ἔρχο-

Ἐρχομθύοισι ἠ τοῖσιν ἐγὼ μῦθον ἔειπον,
Φάθε νύ πυ οἰκόνδε φίλω ἐς πατρίδα γαῖαν
Ἔρχεθ'· ἄλλῃσι δ' ἡμιν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη
Εἰς Ἀίδαο δόμους ἠ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
Ψυχῇ χρησομθύους Θηβαίου Τειρεσίαο.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν ἠ καὶ ἐκλάθη φίλον ἦτορ·
Ἑζόμενοι ἠ καὶ αὖθι γόων, πίλλοντό τε χαίτας.
Ἀλλ' ὁ γάρ πις πρῆξις ἐγίνετο μυρομθύοισιν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἠ θῖνα θαλάσσης
Ἤιομθ' ἀχνύμθυοι, θαλερὸν κατ' δάκρυ χέοντες,
Τοφρὸ δ' ἄρ' οἰχομθύην Κίρκη παρὰ νηὶ μελαίνῃ
Ἀρνειὸν κατέθηκεν ὄϊν, θῆλύν τε μέλαιναν,
Ῥεῖα παρεξελθοῦσα· τίς ἂν θεὸν ὸν ἐθέλοντα
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ', ἢ ἔνθ', ἢ ἔνθα κιόντα;

Venientes autem hos ego ſermones alloquutus ſum,
" Exiſtimatis fortaſſis domum charam ad patriam terram
" Venturos: aliam verò nobis viam prædixit Circe
" Ad Plutonis domum, & ſeveræ Proſerpinæ,
" Animam conſulturos Thebani Tireſiæ.
Sic loquutus ſum; illiſque confractum eſt charum cor.
Deſidentes autem illic flebant, evellebantque crines:
Sed neque ſic ullum remedium ſuccurrebat lugentibus.
Verùm quando jam ad navem celerem & littus maris
Ivimus triſtes, calidas lachrymas profundentes;
Interea adveniens Circe ad navem nigram,
Maſculam alligârat ovem, fœmellamque nigram,
Facile oculos noſtros eludens: quiſnam deum nolentem
Oculis videret, aut huc, aut illuc euntem?

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

563. Τεκμήρατο.] Διεσημήνατο.
567. Γόων.] Ἐρρήνων.
568. Πρῆξις.] Ἡ πραξις. Μυρομένοισιν.] Ὀδυρομένοις.
571. Οἰχομθύην.] Ἀπελθοῦσαν.
573. Παρεξελθοῦσα.] Λάθρα παιήσασα.

Ν Ο Τ Æ.

563. Ἥμιν) Ità omninò, pro ἡμῖν, ſcribendum, *Carminis* cauſa; ut ad *Anacreon.* v. 903.

568. Ἀλλ' ὁ γάρ πις πρῆξις) Vid. ſuprà, ad v. 202.

Variæ Lectiones.

563. Φάθι) γρ. φᾶθι. *Ibid.* Ἥμιν) γρ. ἡμῖν, non æquè benè.
565. Χρησομένους) γρ. χρησομένους.
567. Καζῶθι) γρ. καθ' αὑτὸ.
568. Ἀλλ' ὁ γάρ πις) γρ. ἀλλ' οὐκ ἄρ πις, vid. ad *Textum.*
571. Τοφρὸ δ') γρ. τόφρα δ'.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Λ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Λ'.

Ἀπαγγέλλει, πῶς κρίνει Κίρκης ἀποπλεὺς εἰς ᾅδου κατῆλθεν· καὶ ὡς ἤκουσε Τειρεσίου, ἢ μάντεως, περὶ ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἄλλων σωτηρίας· καὶ ὡς τὰς ἥρωας ἐν τοῖς ἠρωΐδας εἶδεν ἐν ᾅδου, καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἐς Ἴλιον συμπλεύσαντας αὐτοῦ, καὶ τὸν ἐν ᾅδου κολαζόμενον τίνας.

Ἐπιγραφαί.

* Νεκυΐα) γρ. Νεκυία. ‡ Νεκύα, ut *Eustath.* fol. 1950. lin. 64.

Νεκυομαντεῖα· ἢ, * Νεκυία.

Ἄλλως.

Λαμβδὰ δ' ὁ Ἀΐδαο ψυχαῖς ἐστύζαν' Ὀδυσσεύς. Lib. XI.

Ἀγτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν, ἠδὲ θάλασσαν,
Νῆα μὲν ἀρ πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν·
Ἐν δ' ἰστὸν πτέμεθα καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ·
Ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν· ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ
Βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὼς κυανοπρῴροιο
Ἴκμενον ἦρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,

Cæterum postquam ad naves venimus & mare,
Navem quidem omnium primùm deduximus in mare divinum:
Malumque imposuimus & vela navi nigræ;
Intra verò pecora accepta induximus; intro & ipsi
Conscendimus tristes, uberes lachrymas profundentes.
Nobis deinde à posteriori parte navis nigræ proræ
Secundum ventum immittit, implentem velum, bonum socium,

Σχόλια.

3. Ἐν δ' ἰστὸν πτέμεθα.] Οὐχ ἁπλῶς συνθήκαμεν τῇ νηΐ, ἀλλὰ μὴ τὸ φῆσαι τὸν ἱστὸν, καὶ ἁπλῶσαι ταῖς ἱστίαις, οἷον συντεταίσαμεν.

4. Ἐβήσαμεν.] Εἰσεβιβάσαμεν.

5. Βαίνομεν.] * Εἰσῆμεν, ἐβαίνομεν.

7. Ἴκμενον.] Ἰκμαντίδα, ὑγρόν. Πλησίστιον.] Πλεροῦντα τὸ ἄρρενον. Ἑταῖρον.] Νῦν, τὸ σωτήριον.

Notæ.

V. 2. Ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν) Idem Versus, δ'. v. 577. Verùm utrobique suspicor legendum, ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν· ut è contrà, ubi πτερύγεσσι sequitur hoc verbum, tunc ἐρύσσαμεν legendum. Contrà quidem statuit *Aristarchus*, ut notamus ad ε'. v. 73. undè certè id constat; quòd hæ voces invicem solent confundi. Quare omninò hoc in loco debet ἐρύσσαμεν inter *Var. Lection.* reponi.

7. Πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον) Ἄνεμον καλὸν, τοῖς πλέουσιν ἐσθλὸν ἑταῖρον καλεῖ· ὡς καὶ Φόρμιγξ, Ἐν δὲ τῇ φόρμιγγι Ἡπύῃ· ἢ ἀπὸ δαιτὶ θοῇ πολύπους ἑταῖρος. *Odyss.* ρ'. v. 270. καὶ, Θεσπεσίη ἔχε Φῦλα, Φόβῳ κρυόεντ' ἐφέπεσθαι ἑταίρῃ, *Iliad.* ι'. v. 2.

Notæ in Scholia.

V. 5. Βαίνομεν) Pro εἴημεν, * εἴαμεν scribo, & ἐβαίνομεν addo, ad *Tempus* notandum.

Variæ Lectiones.

V. 2. Ἐρύσσαμεν) γρ. ἐρύσσομεν, vid. N. in *Textum.* ad κ'. v. 409.

5. Καὶ δάκρυ χέοντες) γρ. καὶ δακρυχέοντες, vid. 6. Κατόπισθ') γρ. μετόπισθ', *H. Steph.*

Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.
Ἡμεῖς δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα,
Ἥμεθα· τὸν δ' ἄνεμός τε, κυβερνήτης τ' ἴθυνεν.
Τῆσδε παννυχίης τέτατ' ἱστία πολιοπρῴσης,
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἦδ' ἐς πείραθ' ἵκανε βαθυρρόου Ὠκεανοῖο·
Ἔνθά δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε, πόλις τε,
Ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
Ἠέλιος φαέθων διδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
Οὔτ' ὅπότ' ἂν εἰχῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Οὔθ' ὅταν αὖ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν πεδίοιο·
Ἀλλ' ἐπὶ νὺξ ὀλοὴ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι.
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλάσαντες ἐκέλσαμεν· ἐκ δὲ τὰ μῆλα
Εἱλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο
Ἥϊομεν, ὄφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ', ὃν Φράσε Κίρκη.

Circe pulchricoma, veneranda dea, vocalis.
Nos itaque armis singulis ordinatis per navem
Sedimus; hanc ventusque gubernatorque dirigebat.
Hujus totâ die extendebantur vela per pontum iter-facientis:
Occiditque sol, obscurabanturque omnes vici.
Illa ad fines pervenit profundi Oceani;
Ubi Cimmeriorum erat virorum populusque civitasque,
Qui caligine & nubibus tecti sunt: neque unquam eos
Sol lucidus aspicit radiis,
Neque cùm convertitur ad cœlum stelliferum,
Neque cùm in terram de cœlo defertur:
Sed nox pernicioſa supervolat miseris mortalibus.
Navem quidem illuc profecti subduximus, pecoraque
Extraximus, ipsi vero deinde ad fluxum Oceani
Ibamus, donec in regionem pervenimus, quam demonstravit Circe.

ΣΧΟΛΙΑ.

9. Πονησάμενοι.] Ἐνεργήσαντες, * εὐτρεπίσαντες.
10. Ἄνεμός τε.] Ὡς ἂν ἀξιωσάσης τὴν Κίρκης, τὸ ἄνεμον πέμψαι. Ἴθυνεν.] Ἐπ' εὐθείας ἤγεν.
11. Παννυχίης.] Διὰ ὅλης ἡμέρας. Πολυπορφύρου.] Τῷ ἁλὸς πολλοστῷ διερχομένης, πλεύσης.
12. Ἀγυιαί.] Ἀμφοδα.
14. Κιμμερίων.] Ἔθνος πλησίον τῆς ἀκτῆς, οἱ Κιμμέριοι· ἔνιοι δὲ γράφουσι Χειμερίων· οἱ δὲ Κερβερίων, ἀπὸ Κέρβης. Ἡρόδοτος δὲ ὑπὸ Κιμμερίων φησὶ Σκύθας ἐξελασθῆναι· ἄλλοι δὲ, Κιμμερίους φασὶν ὑποστῆναι τοὺς κατὰ τὸν Βόσπορον οἰκοῦντας, καὶ πεσοκτείνας τοῖς κατὰ τὴν ἄλλην τάφους, ἢ νεκροῖς· ἀπὸ δὲ τοῦ τοὺς * ἠρίους κεῖσθαι.
16. Ἠελίῳ φαέθων ἐπιδέρκεται.] Πᾶς δὲ ζῶσι καὶ ἐπιδέρκεται μὲ, φαέθων δὲ οὔ. Ἐπιδέρκεται.] Ἐφορᾷ, βλέπει.
17. Στείχῃσι.] Πορεύωνται.
18. Οὐρανόθεν πεδίοιο.] Διὰ τοῦτο δὲ πεδίοιο δεκτέον εἰδύναι ὁ ποιητὴς, ὅτι ὁ ἥλιος τὸν ἐνιαύσιον πορείαν ποιούμενος ἀπὸ δύσεως εἰς ἀνατολὰς, ἅμα τοῦτο δὲ παντὸς * ἀνθέλκει εἰς τὸ ὑπεράνω καὶ αὐτός. Ἀστερόεντα.] Μεταβάλλει, ἀποκλίνει.
19. Νὺξ.] Σοφοκλῆς ἐν Τέρεϊ.] Ἥπλωται. Δειλοῖσι.] Δειλαίοις, ἀθλίοις.

NOTÆ.

8. Θεὸς αὐδήεσσα) Vid. quæ diximus, ad κ'. v. 136.
14. Ἐνθά δὲ Κιμμερίων) *Strabo*, ex *Ephoro*, l. 5. fol. 375. de *Cimmeriis*, quod interdiù sub terrâ latitent, noctu erumpant. *Crates*, Κερβερίων legit, & Χειμερίων alii, ut *Proteas Zeugmatites* & *Br. Schol.* Vid. *Etymolog.* M. v. Κιμμερίους.

NOTÆ IN SCHOLIA.

9. * Εὐτρεπίσαντες) Ità emendo, pro εὐτρεπίσαντες.
14. * Ἠρίους) Ità pro Corrupto ἠρωϊκοῖς lego; ità *Sensus* postulat. *Cimmeriorum* nomen de Mortuis usurpari dicit, & ideo vocari, παρὰ τὸ περὶ ἠῖα, ἢ ἦρα κεῖσθαι, à jacendo in Monumentis. Hoc ait *Eustath.* fol. 415. lin. 50. Δοκεῖ γὰρ παρηλλῆχθαι καὶ τὸ ἦχον τῆς φορᾶς ἡ λέξις, τὸν περὶ ἠῖα κειμένους, ἢ περὶ ἦρα, ὡς οἷον νεκρίτας.
18. * Ἀνθέλκει) Ità, pro ἀνέλκεται, quod olim obtinebat, scribo, *Sensu* postulante, *Aloysii* Manuscripto suffragante.

VARIÆ LECTIONES.

8. Αὐδήεσσα) *rec.* αὐδήσσα, vid. Not. in *Textum*.
12. Δύσετο) *rec.* δύσατο, *H. Steph.* vid. ad κ'. v. 107.
14. Κιμμερίων) *rec.* Κερβερίων, Χειμερίων, & Κιμμερίων, ut *Etymolog.* M. vid. Not. in *Textum*.
15. Ἐπὶ νὺξ) *rec.* ἐπινὺξ, *Strabo*, l. 1. fol. in Margine, ἐπινὺξ, Vett. libb.
16. Ἐπιδέρκεται) *rec.* καθοράται, *Eustath.* fol. 415. lin. 26.
17. Ὁπότ' ἂν) *rec.* ὁπόταν.
19. Ἐπὶ νὺξ) *rec.* ἐπὶ νὺξ, & ἐπινὺξ, ut supra, v. 15.
21. Παρὰ) *rec.* παρὰ, ut aliàs.

Ἐκ

Ἔνθ' ἱερῆια μὲν Περιμήδης, Εὐρύλοχός τε,
Εἶχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Βόθρον ὄρυξα, ὅσον τε πυγούσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἀμφ' αὐτῷ δὴ χοὰς χέομεν πᾶσιν νεκύεσσιν,
Πρῶτα μελιχρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ,
Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνον.
Πολλὰ δὲ γυιήμιν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
Ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βοῦν, ἥτις ἀρίστη,
Ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερεύσεμεν οἴῳ
Παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισι.
Τόν δ' ἐπεὶ εὐχωλῇσι λιτῇσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
Ἐλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα
Ἐς βόθρον, ῥέε δ' αἷμα κελαινεφές· αἶψα δ' ἀγέροντο
Ψυχαὶ ὑπ' ἐξ Ἐρέβευς νεκύων καταθνητῶν,

Hic sacra quidem Perimedes Eurylochusque
Gestabant; ego verò gladio acuto extracto à femore
Scrobem fodi, quasi cubitalem quoquo-versus;
Circaque libamina fundebamus omnibus manibus,
Primùm mulso, postea vero dulci vino,
Tertiùm demum aquâ; insuperque farinam albam commiscui.
Multùm autem precatus sum mortuorum infirma capita, *pollicitus*,
Ubi venerim ad Ithacam, sterilem bovem, quæ optima *esset*,
Sacrificaturum in ædibus, pyramque impleturum bonis:
Tiresiæ verò seorsim vervecem sacrificaturum soli
Pernigrum, qui inter pecudes excellit nostras.
Hos postquam votis precibusque, gentes mortuorum,
Precatus sum, & pecudes ubi cepissem jugulavi,
Super fossam, fluebat vero sanguis niger; & tum congregabantur
Animæ ex Erebo manium defunctorum,

ΣΧΟΛΙΑ.

23. Ἱερήια.] Οὐκ ὀρθῶς. ἐπὶ μὲν νεκρῶν, τόμια καὶ ἔντομα· ἐπὶ δὲ ζώων, ἱερεῖα· ἢ, ὅτι τὰ θρέμματα, ἱερεῖα ἐκάλει.

24. Ἔχον.] Ἀντὶ δὲ, κατέχον.

26. Χοὰς.] Ἐπιχύσεις.

28. Πάλυνον.] Ἐφύρων, διέβρεχον, ἢ ἐπέπασσον.

29. Γυιήμιν νεκύων.] Πῶς, εἰ μὴ αἰσθάνονται οὐδὲ δὲ πεῖν; εἰς τὴν τιμὴν τῶν διαφερόντων· ἢ δηλῶν, ὅτι γευσιτῶν; ἐπηγελασμένως.

34. Εὐχωλῇσιν.] Εὐχαῖς. Λιτῇσι.] Λιβατείαις, ἱκεσίαις. Ἀπεδειροτόμησα.] Ἀπεκεφάλισα.

37. Ὑπ' ἐξ Ἐρέβευς.] Ἀπὸ δὲ σκότους.

NOTÆ.

25. Βόθρον ὄρυξα) *Magorum* filiis solenne erat, in Scrobibus sacra facere, quod & testatur locus, 1 *Samuel* c. 28. v. 13. ubi saga loquitur de Diis ex terrâ ascendentibus. *Ovid.* Metam. l. 7. §. 2. Haud procul egestâ scrobibus tellure duabus Sacra facit. Et *Horat. de Canidiâ*, & Satyr. l. 1. §. 8. —*Scalpere terram Unguibus.* De his Ritubus, *Max. Tyrius*, §. 26. Ἦν δέ που τοῦ Ἰπποκράτους καὶ τοῦ μεγάλου Ἑλλάδος, ἐπὶ λίμνην Ἄορνον ἰόντα καλουμένην, μαντεῖόν ἄντρον, ᾧ θεσπιῳδοῦσαι ἱέρειαι, ἄνδρες ψυχαγωγοὶ ὕπνος ἐνομιζόμενοι ἐκ δὲ ἔργων σκοτοῦται ὁ δήμιος· ἀφικόμενος, εὐξάμενος, σπονδὰς σφάγια, χοάς τε καὶ ἀνακαλεῖται ψυχὴν ἑτοίμην τὴν παρέσαν, ἢ φίλων· καὶ αὐτὸ ἀσπάζεται ἕδωλον, ἀμυδρὸν μὲν καὶ ἰδίων ἀμφισβητούμενον, φθεγγόμενον δὲ καὶ μαντικόν· ἐκ συλλεγόμενον ὑπὲρ ὧν ἰδίων, ἀπομαντεύεται. Τοῦτό μοι δοκεῖ τὸ μαντεῖον ἐκ Ὁμήρου γνῶναι, προσθεὶς τῷ Ὀδυσσεῖ τὸν ἐπ' αὐτῷ ἰδόν. *Strabo*, l. 1. fol. 46. Νεκυομαντεῖα δὲ τὸ περὶ Ἄορνα μνημονεύει, & l. 5. fol. 374. Ἐμυθεύοντο δή τινες καὶ ἐν τῷ Ἄορνι τὸ ἐκ τοῦ Νεκυομαντείου τὸν Ὁμηρικὸν ἐκ δὴ ἐκ τοιούτου ἱερεῖσιν ἐπιτυχὸν μυθικῶς, ἐκ Ὀδυσσέα εἰς τοῦτο ἀφικέσθαι.

26. Πᾶσιν νεκύεσσι) Quamvis πᾶσι νεκύεσσι stare possit, ob *Cæsuram* & *v. ecthaticum*; cum tamen in aliis similibus optimi vetustissimique Codd. τὸ ν. assumant non rarò, ego etiam in omnibus faciendum statuo, & *Tyronibus* indulgendum.

28. Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι) Vid. ad κ'. v. 520.

37. Ἐρέβευς) Ἔρεβος ab *Hebræâ*, vel *Syriacâ* voce, *Ereb*, Vesper, ut *Jos. Scaliger* melius, quam *Eustath.* λέγει τὸ ὑπὸ τὴν γῆν βαίνειν, inquit *Conrad. Ritterhus.* in *Oppian.* Rectius autem pro ἐρέβευς, nunc ἐρίβευς scribimus, cum Exemplaribus fanioribus & vetustioribus. Ità *Horti* Adonidis, Θεῶν) Κρόνῳ Δωρικῇ δὲ τὸ εἰς τὴν αυ δίφθογγον, ἡδὺ, ἡῦ· ὡς, ἐρέβους, ἐρίβους. Locum autem *Virgilius* bis imitatur, *Georgic.* l. 4. v. 471. & *Æneid.* l. 6. v. 305. *Matres, atque Viri*, &c.

VARIÆ LECTIONES.

24. Εἶχον) *rec.* ἔσχον, *H. Steph.*

26. Χοὰς) *rec.* χὰν, *H. Steph.*

35. Ἐλλισάμην) *rec.* ἐλισάμην.

37. Ἐρέβευς) *rec.* ἐρέβους· at ἐρίβευς, *Homerica* vox, & antiquior, & *H. Stephano* probata; quare & in Textum sumo, rejecto τὸ ἐρέβους, ad *Var. Lect.*

Νύμφαι τ', ἠίθεοί τε, πολύτλητοί τε γέροντες,
Παρθενικαί τ' ἀταλαί, νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι·
Πολλοὶ δ' ὑτάμμοι χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν,
Ἄνδρες ἀρηίφιλοι, βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες,
Οἱ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
Θεσπεσίῃ ἰαχῇ· ἐμὲ δ' ὠχρὸν δέος ᾕρει.
Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐπαρτύνας ἐκέλευσα,
Μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ,
Δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαί τε θεοῖσιν,
Ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Ἧμαι, ὃδ' εἴων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
Πρώτη δ' ψυχὴ Ἐλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου·
Οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
Σῶμα γὰρ ὃ γε μεγάρῳ Κίρκης καλελείπομεν ἡμεῖς
Ἄκλαυτον καὶ ἄθαπτον, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπεφνε.
Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Ἐλπῆνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα;

Sponsæque juvenesque, & multa passi senes,
Virgunculæque tenellæ, novo-luctu-affectum animum habentes:
Multi quoque vulnerati hastis ferreis,
Viri bellicosi cruenta arma habentes;
Qui plures circa fossam obambulabant aliunde alius,
Immenso clamore: me verò pallidus timor cepit.
Certè tum tandem socios adhortatus jussi,
Pecora, quæ utique jacebant mactata sævo ferro
Excoriata adolere, & vota facere diis,
Fortique Plutoni, & gravi Proserpinæ.
Cæterum ego gladio acuto stricto à fœmore
Sedebam, neque sinebam mortuorum inania capita
Ad sanguinem propè accedere; antequam Tiresiam convenissem.
Prima quidem anima Elpenoris venit socii:
Nondum enim sepultus erat sub terrâ latas vias habente:
Cadaver enim in ædibus Circes reliqueramus nos
Indefletum & indefossum, quoniam labor alius urgebat.
Illum ego deflevi, ut vidi, & misertus sum animo,
Et ipsum alloquutus verba alata dixi,
" Elpenor, quo pacto venisti sub tenebras obscuras?

ΣΧΟΛΙΑ.

38. Νύμφαι τ' ἠίθεοί τε.] Ἀθετοῦνται ὅτι οἱ ἐξ * στίχοι· ὅπ ὅπου ἐκποίρχονται. Ἐ ὅπ ἀδύνατον φίεσθαι πρὸς ψυχὰς τὸ σωμάτων πλῆσαι· ἅμα δὲ ὡς ἀναιρεθαλαίωσιν πτοιήτας τὸ μὴ πιεῖν ῥηθέντων. Ἠίθεοι.] Ἄγαμοι. Πολύτλητοι.] Πολλὰ ὑπομείναντες.

39. Ἀταλαί.] Νέαι, ἁπαλαί, αἱ μηδὲν πλῆναι δυνάμεναι. Νεοπενθέα.] Ἐν τῇ νεότητι πενθοῦσαι.

41. Βεβροτωμένα.] Δοκοῦσι βεβροτῶσθαι, ὃ ἐστι ἠμιάχθαι.

44. Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισι.] Αὐτὸς μὲν, ὡς ὁ Κίρκη ἔφη αὐτῷ, ἐπὶ δὲ βόθρῳ μόνῃ· σκοπεῖται δὲ χωρίζει τὰς ἑταίρους, ἵνα μὴ κραιπάσωσι τὸ * μαντικῶν.

49. Εἴων.] Συνεχώρουν.

51. Πρώτη δ' ψυχὴ Ἐλπήνορος.] Ἐπεὶ ἄταφος τὸ δὲ τυπτων, καὶ ὡς δ' * πιεῖν, φθάσας δὲ αἱ ψυχαί.

52. Εὐρυοδείης.] Μεγάλης, πλατείας.

57. Ἐλπῆνορ πῶς ἦλθες.] Οὐδέπω ἐρᾷ τὸ περὶ τὸν Κύκλωπα, ἢ ὡς λανθανούσης ἀπολομένου· ὅπερ δὲ οὐ κῆδεσθαι, ἀλλ' ἐν ἑτέροις.

NOTÆ.

51. Πρώτη δ' ψυχὴ Ἐλπήνορος) *Br. Schol.* ostendunt, quare ille & *Ulysses* agnoscat, & loquatur, licet expers sanguinis; quòd nempe nondum sepultus sit, ut ipse Poeta statim, Οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο.

57. Πῶς ἦλθες) *Ulysses* nesciebat illum mortuum; aut minimè advertebat, mente aliàs occupatâ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

38. * Στίχους) Hanc Vocem, quæ olim excidrat, restituo. At *Scholiastes* redarguendus, qui Sex hos Versus rejiciendos monet; quum Sensus omnino postulet, ut Innumeri Mortuorum Populi circa *Ulyssem* congregarentur: quomodò enim aliàs *Ulysses*, aut his potuit sanguinem bibendum permittere, aut illos repellere, quosque vellet, convenire; nisi ex omnibus delectum faceret? Præterea *Virgilius* locum agnoscit, quem bis imitatur, *viz.* Georgic. l. 4. v. 475. & *Æneid.* l. 6. v. 304 ut Notamus ad v. 37.

44. * Μαντικῶν) Ita scribo, pro corrupto * μαντευόμενον, quod prius obtinebat.

51. * Πιεῖν) Olim malè πιεῖ, *in multis*; πιὼν *Aloysii* MS. *Hervag. Aldus, Morrhii.*

VARIÆ LECTIONES.

54. Ἄκλαυτον) γρ. ἄκλαυστον, *H. Steph.*

57. Ἐλπῆνορ) γρ. Ἐλπήνορ, *H. Steph.*

Ἔφθης

Ἦφθης πεζὸς ἐὼν, ἦ ἐγὼ σὺν νηῒ μελαίνῃ.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἀσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ, ᾗ ἀθέσφατος οἶνος.
Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέξομαι οὐκ ἐθέλουσα
Ἄψορρον καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
Ἀλλὰ καταγλιχρὺ τέγεος πέσον· ἐκ δέ μοι αὐχὴν
Ἀσφαγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' ἄϊδόσδε κατῆλθε.
Νῦν δέ σε τῆλ' ὄπιθεν γενάζομαι, ἠδὲ παρεόντων,
Πρός τ' ἀλόχου ἠδὲ πατρὸς, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
Τηλεμάχου θ', ὃν μοῦνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·
Οἶδα γὰρ, ὡς ἐνθένδε νέων δόμον εἰς Ἄϊδαο,
Νῆσον ἐς Αἰαίην ἐχήσεις εὐεργέα νῆα·
Ἔνθα σ' ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο,
Μή μ' ἄκλαυτον, ἄθαπτον, ἰὼν ὄπιθεν καλέεσθαι,
Νοσφισθεὶς, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι·
Ἀλλά με κακκῆαι σὺν τεύχεσιν, ὅσσα μοί ἐστιν,
Σῆμά τέ μοι χεῦαι, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
Ἀνδρὸς δυσπάρου, καὶ ἐσομβρίοισι πυθέσθαι·
Ταῦτά τέ μοι τελέσαι, πῆξαί τ' ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμὸν,

" Prævenisti *scilicet*, pedes cum sis, quàm ego cum navi nigrâ.
Sic dixi; ille me ejulans excepit sermone,
" Inclyte Laertiade, ingeniose Ulysses,
" Læsit me dæmonis fatum malum, & copiosum vinum:
" Circes in domo cubans non attendi,
" Retro conversus descendere, iens ad scalam longam,
" Sed pronus è tecto decidi, cervixque mihi
" Ex vertebris fracta est; anima verò ad inferos descendit,
" Nunc te per eos, qui procul te sunt, oro, non præsentes,
" Per uxoremque & patrem, qui te enutrivit; parvulus cùm esses,
" Telemachumque, quem unicum in ædibus reliquisti:
" Scio enim, quòd hinc profectus ex domo Plutonis,
" Insulam in Ææam sistes fabrefactam navem:
" Ibi te continuò, domine, hortor recordari mei,
" Nè me indefletum, insepultum discedens pòst relinquas,
" Sejunctus; nequa tibi deorum indignatio fiam:
" Sed me combure cum armis, quæcunque mihi restant,
" Sepulchrumque mihi erige spumosi in littore maris,
" Viri infelicis, etiam posteris audiendum:
" Hæc mihi perfice, figeque super sepulchrum remum,

ΣΧΟΛΙΑ.

58. Ἔφθης] * Ἔφθασας, ὡσύλαβες.
59. Οἰμώξας.] Σπαράξας.
61. Ἄσε] Ἔβλαψεν. Ἀθέσφατος.] Πολύς.
62. Καταλέξομαι.] Καθυδήσω.
66. Τῶν ὄπιθεν.] Τῶν καταλελειμμένων οἴκοι· τὸ δὲ παρεόντων. Γενάζομαι δὲ παρεόντων.] Λείπει ἡ ὡσεί, ἢ ἡ ὡσὲ τὸ παρόντων γενάζομαι, ἱκετεύω· ὡς ὡσὲ τὸ θεῶν ἐ ὡσὲ Διός.
67. Πρός τ' ἀλόχου.] Οὐ ὡσεῖληπται τὸ μητέρα· ἱερὰ γὰρ τὸ ψυχὴ αὐτῆς.
68. Μοῦνον.] Μόνον, ἀντὶ τοῦ μονογενῆ.
69. Ἐνθένδε ἰών.] Χάριν τοῦ λαβεῖν ἐφόλμην, καὶ μανθάνειν ὡς τὸ πλοῦ.
70. Σχήσεις.] Ὁρμήσεις.
73. Νοσφισθεὶς.] Χωρισθεὶς. Μήνιμα.] Μῆνις, ὀργή.
74. Κακκῆαι.] Καταπῦσαι· ἀντὶ τοῦ καταπαῦσαι.
76. Δυσπάρου.] Δυσχεῦς.
77. Ἐρετμὸν.] Τὸ κωπεῖον.

NOTÆ.

61. Ἄσέ με δαίμονος αἶσα) Suavis παρένθεσις, & ὡσὶ φερομένη τοῦ Ἄτης, ἢ πάντως ἄκαιρος, &c.
67. Πρός τ' ἀλόχου θ' υἱοῦ) Cùm olim ὃς ἔτρεφε scriberetur, & σὲ tamen necessarium esset, & ὃ pro ὃς familiare sit *Homero*, legendum statim duxi, ὅ σ' ἔτρεφε. Vid. ad *Iliad.* θ'. v. 283. Quòd Poeta *Uxorem Patri* præponat, id ex Legum auctoritate, & SS. Scripturæ etiam sit, quæ monet, *Patrem, matremque* relinqui debere, & *Uxoribus* adhærere; quod non noto, ut probem *Homero* notas nostras Literas (licet id plurimi agnôrunt) sed ut Critici *Christiani* molliores erga eum fiant; quoniam nil nobis dissonum scribit.
74. Κακκῆαι) Pro καταπῆαι. Vid. ad *Iliad.* v. 83. Ità *Anacreon*, v. 1090. κακχύδην, pro καταχύδην, & *Lycophron*, v. 1162. Λαβραῖα κακκείλυδνα.
77. Πῆξαί τ' ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμὸν) Hinc *Virgil.* Æneid. l. 6. v. 232. At pius Æneas ingenti mole

NOTÆ IN SCHOLIA.

58. * Ἔφθασας) Ita pro ἔφθακας, *Schrevelii*; ἔφθασις *Morrhii*; & ἔφθασες *Bèdroti*.

VARIÆ LECTIONES.

67. Ὅ σ') γρ. ὅς. vid. Not. in *Textum*.
72. Ἄκλαυτον) γρ. ἄκλαυστον, ut *supra*, v. 54.

Τῷ

Τοῦ καὶ ζωὸς ἔρεσσον, ἐὼν μετ' ἐμοῖς ἑτάροισιν.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μὲν ἀμφιβόμενος περσέπτον,
Ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελεθμήσω τε καὶ ἔρξω.
Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθα γηγενέεσσιν
Ἤμεθ'· ἐγὼ μὲν ἄνθεν ἐφ' αἵματι φάσγανον ἴσχων,
Εἴδωλον δ' ἑτέρωθεν ἑταίρων πολλ' ἀγορεῦον·
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς καταθνητῆς,
Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια,
Τὴν ζωὴν κατέλιπον, ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱερήν.
Τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδών, ἐλέησά τε θυμῷ·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς εἴων περιτέλλειν, πυκινὸν περ ἀχεύων,
Αἵματος ἆσσον ἵμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο,
Χρύσεον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν,
[* Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]
Τίπτ' αὖτ', ὦ δύστηνε, λιπὼν φάος ἠελίοιο,

" Quo etiam vivus remigabam, cùm eſſem cum meis ſociis.
Sic ait; cæterùm ego ipſum excipiens alloquutus ſum,
" Hæc tibi, ô miſer, perficiam & explebo.
Nos quidem ſic verbis *alternatros* excipientes triſtibus
Sedebamus: ego quidem ſuper ſanguine gladium tenens,
Idolum verò ex alterâ parte ſocii multa loquens:
Supervenit tandem anima matris demortuæ,
Autolyci filia magnanimi Anticlea,
Quam vivam reliqui, profectus ad Ilium ſacrum,
Hanc quidem ego deflevi conſpicatus, & miſeratus ſum animo:
Sed neque ſic permittebam priorem, tametſi valde triſtatus,
Ad ſanguinem propè accedere, antequam Tireſiam audirem.
Supervenit tandem anima Thebani Tireſiæ,
Aureum ſceptrum tenens, meque agnovit & alloquuta eſt,
" Nobilis Laertiade, ingenioſe Ulyſſes,
" Quid huc, ô infelix, relicto lumine ſolis,

ΣΧΟΛΙΑ.

78. Ἔρεσσον.] Ἐκωπηλάτουν.
81. Σὺν ἑταίροισι.] Μισητοῖς, φαύλοις.
82. Ἴσχων.] Κατέχων.
83. Εἴδωλον.] Εἰ μὲ λάβῃ ἢ εἰδέναι, ἀφ' μόνε ἦς, γραπτέον· εἰ δὲ λάβῃ ἢ ἴδῃς, προσλήψῃ τὸ ε· * Ἀγορεῦον.] Διαλεγόμενον.
84. Καταθνητῆς.] Τελευτώσης.
85. Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια.] Ὁ λόγος ἦν, Ἀντίκλειαν, * ἀφ' τὸν πόθον ἢ παιδός, βρόχῳ ἑαυτὴν ἐξαγαγοῦσα ἢ βίᾳ.
86. Ζωὴν.] Ζῶσαν.
88. Περιτέλλειν.] Πρᾶττειν. Πυκινὸν περ.] Καὶ ὡς πολὺ λυπούμενος.
91. Ἐμὲ δ' ἔγνω.] Οὐκ εἶπε εἰμί, ἀλλ' ὅτι σφάγια κομίζω· μὴ τὸ πιεῖν σε τῆς μαντείας γνωρίζῃ αὐτόν· ὅσῳ δ' ἂν τις σπεύδῃ πυθέσθαι τὰ Τειρεσίου, τοσούτῳ κωλύει τὸ ἔγνω, ἵνα καὶ τὸ ἐπιεῖσθαι ἢ ὄψεων τῇ τῆς συνέσεως γνώσει πληρώσῃ.

NOTÆ.

ſepulcrum Imponit, ſuaque arma Viro, Remumque Tubamque. Huc refer *Macrob.* Saturnal. l. 5. c. 13. *Turneb.* Adverſar. l. 28. c. 44. & *Spondan.* in hunc locum. *Archimedis* ſepulcro *Sphæra* & *Cylindrus* inſcribebantur. *P. Ramus* Dialecticen ſibi poſcebat.

83. Ἀγορεῦον) Ità pro ἀγόρευεν ſcribo, ut ſit hìc Ordo, Νῶϊ μὲ ἤμεθα· ἐγὼ μέ, ἄνθεν, φάσγανον ἔχων· εἴδωλον δ' ἑτέρῳ, ἑτέρωθεν, ἀγορεῦον. Ità *Br. Schol.* Edit. *Aldin.* & Editt. *Romana* & *Baſileenſis*, *Euſtathii*, *Hervag. Pariſin. Argentorat.* & *H. Steph.*

90. Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ ——— σκῆπτρον ἔχων) Σχῆμα ἀφ' τὸ σημαινόμενον, ψυχὴ Τειρεσίου, αὐτὶ τοῦ, Τειρεσίας, ἔχων. Vid. *Euſtathius* fol. 420. lin. 20. &c.

92. * Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ) Mirum eſt, Hunc verſum in tot *Editionibus* loco ſuo excidiſſe, nec ab *Henrico Stephano* notatum quidem, cùm tamen in ipſo *Textu Romano* paritèr & *Baſileenſi*, & proinde in *Euſtathii* Commentario, extet; & quicquid *Brevia Scholia* contendant, ab ipſo *Homero* dictum innuatur, per præcedens illud, ἰμὲ δ' ἔγνω, καὶ προσέειπεν. Nam & antea προοικονομήσας εἶπεν ὁ Ποιητὴς περὶ αὐτοῦ, Οἷος πίπτῃ, &c. quod non ſatis advertentes *Grammatici*, hunc Verſum

NOTÆ IN SCHOLIA.

83. * Ἀγορεῦον) Licet τὸ ἀγόρευεν probam *Lectionem* agnoſcam, in hoc tamen *Scholio* ἀγορεῦον legendum ſcio, quòd explicetur per τὸ, διαλεγόμενον. Et ſane inter *Varias Lectiones* dudum repoſitum, benè in hoc loco laudatur, ut in Vett. *Aldin. Hervag. Pariſin. Argentorat.* &c.

85. * Διὰ τὸν πόθον) Deleo ἀφ' τὸ, quòd præceſſerat olim τῷ, ἀφ' τὸν πόθον.

VARIÆ LECTIONES.

78. Μετ' ἐμοῖς) γρ. μοῖ σοῖς.

83. Ἀγορεῦον) γρ. ἀγόρευεν, Vid. Not. in *Textum*.

Ἦλυ-

Ἦλυθες, ὄφρα ἴδῃς νέκυας καὶ ἀτρεπέα χῶρον ;
Ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρου, ἄπιχε δ' ἄορ σέο φάσγανον ὀξύ,
Αἵματος ὄφρα πίω, καί τοι νημερτέα εἴπω.
Ὣς φάτ'· ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος, ξίφος ἀργυρόηλον
Κωλεῷ ἐσσατέπηξ'· ὁ δ' ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινὸν,
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα μάντις ἀμύμων,
Νόστον δίζηαι μελιηδέα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
Τόνδε τοι ἀργαλέον θήσει θεός· οὐ γάρ οἴω
Λήσειν Ἐννοσίγαιον, ὅ τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
Χωόμενον, ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξελάασας.
Ἀλλ' ἔτι μήν γε καὶ ὣς, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε,
Αἴ κ' ἐθέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἑταίρων,
Ὁππότε δὴ πρῶτον πελάσῃς εὐεργέα νῆα
Θρινακίῃ νήσῳ, προφυγὼν ἰοειδέα πόντον·

" Venisti, ut videas manes & triſtem regionem ?
" Verùm retrocede à foſſâ ; removeque gladium acutum,
" Ut de ſanguine bibam, & tibi vera dicam.
Sic ait ; egoque retrocedens gladium argenteis clavis diſtinctum
Vaginâ recondidi ; at ille quùm bibiſſet ſanguinem nigrum,
Tum certe me verbis alloquebatur vates inculpabilis,
" Reditum quæris gratiſſimum, eximie Ulyſſes,
" Quem tibi difficilem faciet deus : non enim puto
" Latiturum *te* Neptunum, qui tibi iram repoſuit animo,
" Iratus, quòd ei filium charum excæcâſti.
" Verum adhuc quidem & ſic, mala quantumvis paſſi, pervenietis,
" Modò velis tuum appetitum coercere & ſociorum,
" *Eo tempore*, quando primùm appuleris firmam navem
" Trinacriæ inſulæ, ubi effugeris obſcurum pontum :

ΣΧΟΛΙΑ.

93. Ἀπρεπέα.] Ἀπρεπῆ.
94. Ἀποχάζεο.] Ἀναχώρει. Ἄπιχε.] Ἀπόησον, ἀπέτασον.
97. Κελαινόν.] Μέλαν.
99. Δίζηαι.] Ἐπιζητεῖς.
100. Θήσει.] Ποιήσει.
101. Λήσειν.] Λαθεῖν.
102. Ὅτι οἱ.] Ὅτι αὐτῷ. Ἐξελάασας.] Ἐξετύφλωσας.
103. Ἰκοισθε.] Παραγένοισθε.
104. Αἴ κ' ἐθέλῃς.] Ἐὰν θέλῃς.
105. Πελάσῃς.] Προσορμίσῃς.
106. Θρινακίῃ.] Τῇ Σικελίᾳ· ἐπεὶ τρία ἔχει ἀκρωτήρια, Πέλωρον, Παχυνον, Λιλύβαιον. Ἰοειδέα.] Μελανοειδῆ.

NOTÆ.

hinc temere moverunt. *Florentina* quidem Editio, *Aldina*, & *Lovaniana Reſcii*, muktantur hoc Verſu; at prior & potior, una *Euſtathii* auctoritas.

101. Λήσειν Ἐννοσίγαιον, ὅ τοι) *Iſaac. Caſaubon.* in margine Codicis quondam ſui, nunc Epiſcopi *Elienſis*, *J. Lucius Mori*, calamo hæc notaverat, *An ἆ, pro ἇν, ut ὅ τινα, pro ὅντινα, & ſimilia.* Nequaquam, inquam ego, ἆ pro ἇν, vel hoc in loco, vel unquam alias. Ὅ igitur hic, pro ᾧ, quod ſæpè factum *Homero* & aliis probo, ad *Euripid.* Hippolyt. v. 525. Ponitur etiam conſequenter pro ὅπως, ut ἀ. v. 9. Poteſt etiam & hic, ut alibi, pro ὅπ poni.

102. Χωόμενος, ὅτι οἱ) *Ultima* Ō χωόμενος producitur, in *Cæſurâ*, vi *Toni* ſequentis, Literæ *Finalis*, ante *Inciſum* & *Aſperum*.

103. Ἀλλ' ἔτι μήν γε καὶ ὣς, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε) Suſpicor ferè, legendum, Ἀλλὰ δήμοντε, vel δήμοσθε, quæ *Lectio* proximè ad harum literarum veſtigia & ſonum accedit. Certè ἰκάνω δήμου eſt *Homericum*, ἰκάνω, *Abſolutè*, pro *Redire*, nequaquam. Et infrà, v. 110. εἰς Ἰθάκην ἱκοίσθην Cùm tamen vox δῆμον poſſit etiam intelligi, & hic locus referatur, ad v. 99. νόστον δίζηαι & v. 100. Τόνδε τοι ἀργαλέον θήσει θεός· tum, ἀλλ' ἔτι μήν γε & ὣς ἵκοισθε, nihil muto, verùm omnia Doctis trutinanda relinquo.

106. Θρινακίῃ νήσῳ) *Lycophroni*, νῆσος τριόδιος, dicitur, *Inſula* tribus cervicibus, ut pote *Tribus* inſignis *Promontoriis*, unde & τρίχωρος, *Triquetra*, & *Trinacria*, ἀπὸ τῶν τριῶν ἄκρων, quorum Nomina, *Pelorus*, *Pachynus*, *Lilybæum*; Primus, *Italiam* verſus, *Medius*, verſus *Peloponneſum*, Tertius, verſus *Africam*. Sic & noſtra *Magna Britannia* Inſula τριδειρος, ut *Diodorus Siculus*, Tria habet Promontoria; Unum, inquit, eſt *Cantium*, nec tamen totam illam Regionem intelligit, verùm *Doroberniam* duntaxat, & hoc paulum diſtat à Continente; ſecundum Promontorium, eſt *Bellerium*, Mons nempe D. *Michaelis*, in ultimis Finibus *Cornubiæ*; & hoc diſtat à Continente, ut *Diodorus Siculus*, πλεῖ-

VARIÆ LECTIONES.

93. Ἰδῃς) γρ. ἴδῃ.
103. Ἀλλ' ἔτι μήν γε) γρ. ἀλλὰ δήμοντε, vel δήμοσθε. vid. Not. in *Textum*.
105. Δὴ) γρ. κεν) *H. Steph.* *Ibid.* Πελάσῃς) γρ. πιλάσῃς, *Br. Schol.*

Βάτκω-

Βοσκομένας δ' εὕρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα
Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει·
Τὰς εἰ μήν κ' ἀσινέας ἐάσῃ, νόστου τε μέδηται,
Καί κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, καὶὰ πάσχοντες, ἵκοισθε.
Εἰ δέ κε σίνηται, τότε τοι τεκμαίρομ', ὄλεθρον
Νηΐ τε, καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' εἴπερ κεν ἀλύξῃς,
Ὀψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἀπὸ πάντας ἑταίρους,
Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης· δήεις δ' ἐν πήμασι οἶκον,
Ἄνδρας ὑβριστὰς, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν,
Μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἕδνα διδόντες.
Ἀλλ' ἦτοι κείνων γε βίας ἀποτίσεαι ἐλθών·
Αὐτὰρ ἐπεὶ μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
Κτείνῃς, ἠὲ δόλῳ, ἢ ἀμφαδὸν ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἔρχεσθαι δὴ πεῖτα, λαβὼν εὐήρες ἐρετμὸν,
Εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
Ἀνέρες, οὐδέ θ' ἅλεσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν,
Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρῄους,
Οὐδ' εὐήρε' ἐρετμὰ, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.

" Pascentesque inveniatis boves & pinguia pecora
" Solis, qui omnia videt & omnia audit,
" Hos greges siquidem illæsos permiseris reditúsque memor sis,
" Sanè adhuc in Ithacam, mala licet passi, pervenietis:
" Quod si læseris, tum tibi prædico, exitium
" Navique & sodalibus; ipse vero etiamsi effugies,
" Serò calamitosè redibis, quum perdideris omnes socios,
" Nave in alienâ, invenieisque clades domi,
" Viros superbos, qui tibi substantiam consumunt,
" Procantes divinam uxorem & munera dantes:
" Sed certè illorum injurias ulciscēris adveniens.
" Cæterum postquam procos domi tuæ
" Interfeceris, sive dolo, sive palàm acuto ferro,
" Proficiscere deindè accepto agili remo,
" Donec ad illos perveneris, qui haud sciunt mare
" Viri, neque sale conditum cibum comedunt;
" Neque sanè hi sciunt naves prorasrubricatas habentes:
" Neque agiles remos, qui & alæ navium sunt.

ΣΧΟΛΙΑ.

107. Ἴφια.] Ἰσχυρὰ, μείζονα πλεῖστον ποιοῦντα.

109. Ἀσινέας.] Ἀσινεῖς, ἀβλαβεῖς. Ἐάσῃς.] Καταλείψῃς. Μέδηται.] Φροντίζεις.

111. Σίνηται.] Βλάψῃς. Τεκμαίρομαι.] Τελειωθῆναι λέγω, σφοδρύνεσθαι.

112. Ἀλύξῃς.] Ἐκφύγῃς.

113. Ὀψὲ κακῶς νεῖαι.] Ἐπὶ δὲ τῇ τῶν βοῶν τολμήσῃ ἐπὶ ἔτη ὅλα πλανᾶσθαι καὶ ἀλγεῖν. Καλυψοῦ ἀμφιβάλλεται. Νεῖαι.] Ἀπλεύσῃ.

114. Δήεις.] Εὑρήσεις.

115. Κατέδουσι.] Κατεσθίουσι, κατανηλίσκουσι.

116. Μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἕδνα διδόντες.] Τῇ μὲ ἀληθείᾳ ἤδη ὄντα τὸν Ἰθάκης καὶ Ὀδυσσέως, καὶ ἔνδον ἐπ' αὐτῇ σφοδρύνουσιν αὐτῇ οἱ μνηστῆρες τὰ ἴδια.

ὡς τε ἄξιον μνηστεύειν καὶ δῆτα, ὃ ἐστιν εὐγάμους.

117. Ἀποτίσεαι.] Τιμωρίαν καὶ κόλασιν εἰσπράξῃ.

119. Κτείνῃς.] Ἀνελῇς, φονεύσῃς. Ἠὲ δόλῳ, ἢ ἀμφαδόν.] Ἀντὶ τοῦ, καὶ ὅπως ἂν, καὶ δόλῳ, καὶ φανερῶς, ὅμοιον τῷ, Ἀρτέμιδι ἰσάλιος, ἢ Διονύσῳ Ἀφροδίτη· καὶ γὰρ συνεῖδε τὸ ἢ, καὶ ἀπίθανον γὰρ τὸ σοφιεῖσθαι τὸν μνώντα καὶ φαίνεται ὃ, τὸ μὲ σχῶπτε δόλῳ, ἤξις ὃ, φανερῶς ἐπιζήμιον.

120. Εὐῆρες.] Καλῶς ἐρετμούμενον.

121. Τοί.] Περὶ τούτου. Ἀφίκηαι.] Παραγένῃ. Οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν.] Ἵνα κεκτῆσθαι γνῶσι τὴν τοῦ Ποσειδῶνος δύναμιν.

123. Φοινικοπαρῄους.] Ἐρυθρὰ βάμμασι κεχρισμένας τὰς πλαγίας.

NOTÆ.

ἡμερῶν πεσάρων, Quatuor dierum navigationem; Tertium est ad Mare *Septentrionale*, & dicitur Orca; unde *Orcades* Insulæ.

109. Τὰς εἰ μήν κ' ἀσινέας ἐάσῃ) *Scholia Victoriana* ad *Iliad.* ι'. legunt, Τὰς, pro τὰς, ut videtur, rectè; nam suprà, v. 107. βοσκομένας. Ità infrà, v. 137. Τὰς apertè legitur; quare τὰς in *Textum* recipio, τὰς ad *Var. Lect.* rejicio.

113. Ὀψὲ κακῶς νεῖαι) A νέομαι, in *Secundâ*, νέῃ, pro quo νεῖαι, *Ionicè* Dialysi, νῆαι & νεῖαι, per *Contractionem*.

120. Δὴ πεῖτα) De hac Scriptione, vid. ad α'. v. 290.

VARIÆ LECTIONES.

109. Τὰς) γρ. πὰς, vid. Not. in *Textum*.

113. Νεῖαι) γρ. νῆαι. Vid. Not. in *Textum*.

120. Δὴ πεῖτα) γρ. ὃ ἔπειτα, & δ' ἤπειτα.

122. Ἀνέρες) γρ. ἀνέρας. *Ibid.* Οὐδέ θ' ἅλεσι) γρ. οὐδ' ἔθ' ἅλεσι, *Strabo*, l. 14.

Σῆμα

Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει·
Ὁππότε κεν δή τοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
Φήῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
Καὶ τότε δὴ γαίῃ πήξας εὐήρες ἐρετμὸν,
Ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Ἀρνειὸν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ὀπιβήτορα κάπρον,
Οἴκαδ' ἀποστείχειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν
Πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνῃ

" Signum verò tibi dicam valdè manifestum, neque te latebit:
" Quando utique jam tibi obviam factus agnus viator
" Dixerit te ventilabrum habere super splendido humero,
" Tum certè quando terræ infixeris agilem remum,
" Feceriſque optima sacra Neptuno regi,
" Arietem, taurumque, suumque maritum verrem,
" Domum revertere, faciaſque sacras Hecatombas
" Immortalibus diis, qui cœlum latum inhabitant,
" Omnibus sanè ordine: mors verò tibi ex mari, *& tamen alibi; mari*, ipsi
" Debilis utique talis adveniet, quæ te occidet

ΣΧΟΛΙΑ.

125. Σῆμα.] Σύμβολον, σημεῖον. Ἀριφραδὲς.] Ἄγαν φανερόν.

126. Ξυμβλήμενος.] Συντυχών. Ὁδίτης.] Ὁδοιπόρος.

127. Φήῃ.] Εἴπῃ, ὑπολάβοι. Ἀθηρηλοιγόν.] Τῶν ἀθέρων ὀλοθρεύτικον ὄργανον· ἀθῆρες γὰρ λέγονται κυρίως τὰ ἀσταχύων τὰ ἄκρα· λέγει δὲ τὸ πτύον, Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατυῦ πτύοφιν, μεγαλήλιν κατ' ἄλωήν, Θρῴσκωσι κύαμοι μελανόχροες, ἢ ἐρέβινθοι· ὁ μὲν τοι Σοφοκλῆς ἀπεδέξατο τὸ Ἀθῆρες κίνηθρον λέγων ὕπνου, Ὥρμησε ἀθηρεύειν ὄρχηστον φέρων.

129. Ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι.] Ἐν τοῖς οἰκείοις κλήροις οἱ τιμώμενοι εἴτ' ἔν ἀνθρώποις, εἴτε ἐν θεοῖς, οὐκ ἂν ἐπί τινος γένοιτο φιλοτιμίας μείζονες, εἰ μήν τις ἐν τόποις τισὶ τοῖς πόρρω, καθ' ἃς ἡ πολίτευσις, λάβοιεν χώραν· σύσταθμα δὲ πλείων ἡ χάρις, ἅμα ἡδὺ ἀφ' ἑαυτῶ παρὰ θεῶν τὸν Ὀδυσσέως εὐσέβειαν καὶ θεραπείαν, ἐν ἠπείρῳ

NO

127. Φήῃ ἀθηρηλοιγὸν) Ex hoc loco Oppianus didicit vocare *Ventilabrum*, χρυσοῦν ἐρετμὸν, *Halieutic.* l. 4. v. 497. Οἷον δ' ἁρπαλίωμα, Διὸς πόνον ἐκπεπίσσας, Πτοιῆς, χρυσείοις τε ἀφυσσέτοισι ἐρέτμοις, κλ.

133. Θανάτοιο δέ τοι ἐξ ἁλὸς ἔσται) De hujus loci ambiguitate, quæ fit, ex diversâ *Lectione*, vid. *Meric. Casaubon.* de Nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. p. 23, &c. item *Eustath.* in locum, fol. 422. lin. 11. & fol. 423. lin. 32. *Ptolemæus Hephastion*, l. 4. in ipso fine, Ἄλλα, Τυρρηνῷ φαρμακίδα, Κίρκης θεράπαιναν, εἰς ἵππον μοιχεύσαντα τὴν Ὀδυσσέα τοῖς φαρμάκοις, καὶ πτερωθέντα παρ' αὐτῆς, ἕως γηράσας ἐπλεύτησεν· ὃν πάντες τὸν Ἰσοπέως υἱὸν καὶ τὸν παρ' Ὁμήρῳ λανθάνοντα, ἐν ἠπείρῳ

NOTÆ IN

133. Ψυχαγωγεῖς) Hunc locum aliquantò hactenùs depravatiorem, etiam in MSto, nunc ex *Johannis Meursii* emendatione restituimus; qui in *Æschyli* Ψυχαγωγοῖς hoc nobis præstitit; quam illius Emendationem *Stanleius* etiam noster admisit, in *Æschyli*

ΣΧΟΛΙΑ.

ῥώστης ἂν τιμηθείη Ποσειδῶν.

131. Ἀστειχήν.] Ἀπώναν. Ἔρδειν.] Πράττειν, θύειν· ἀντὶ δὲ θύσαι.

133. Θανάτοιο δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ.] Οἱ εὐσεβεῖς τὰ εἰς Τηλέγονον ἀνέπλασαν, τὸν Κίρκης καὶ Ὀδυσσέως· ὃς δηλεῖ καὶ ζητῶν τὸν πατέρα εἰς Ἰθάκην ἐλθὼν ὑπ' αἰγυιοῖς τὸν πατέρα ἀφειδήσαντα πτύῳ κέντρῳ. Αἰσχύλος δὲ ἐν *Ψυχαγωγοῖς* ἰδίως λέγει.

Ἐρωδιὸς γὰρ ὑψόθεν ποτώμενος·
Ὃν αἱ ἔπληξε νηδὺς κοιλώμασιν,
Ἐκ τοῦδ' ἀκαιρὸν πτοτὸν βοσκήμασιν
Σήψαι παλαιὸν δέρμα καὶ πτιχορρύνες.

Ἐξ ἁλός.] Διπλῆ ἀνάγνωσις. καὶ ἑξαλῶς εὐσταθεῖ ξυντόνως, ἀντὶ δὲ, ἔξω καὶ πόρρω τῆς θαλάσσης. καὶ ἐξ ἁλὸς δηλονότι, ἀφ' οὗ τὸ πτύον κέντρον, ᾧ ὁ Τηλέγονος, ἀντὶ αἰχμῆς, ἐχρῆτο.

134. Ἀβληχρός.] Ὁ ἀδύνατος.

TÆ.

— Θανάτοιο δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ. Aliud *Parthenius Nicæensis*, Ἐρωτικῶν, c. 3. in ipso quoque fine, ut & *Dictys Cretensis*, in ipso fine, Quòd *Ulysses* spinâ *Turturis* marinæ, sive *Pastinacæ*, saucius occubuerit. Vid. *Oppian.* Halieutic. l. 2. à v. 497. ad v. 505. & *Conrad. Ritterhus.* Not. in locum; *Andreæ Schotti* Not. in *Procli* Chrestomath. p. 22. & Observat. l. 3. c. 17. *Joh. Meurs.* Not. ad *Lycophron*, v. 796.

134. Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος) Huc spectant illa *Æliani*, Animal. l. 4. c. 41. Ἔοικε δὲ ὁ θανάτου ὑπνῳ, ἐν μαλακῷ γε ἡδεῖ, ἐν ἀνωδύνῳ· καὶ οἷον οἱ ποιηταὶ τὸν λυσιμελῆ φιλοῦσιν ὀνομάζειν, ἢ τὸν ἀβληχρόν.

SCHOLIA.

sui verè Aurei Fragmentis. Quòd si *Sophoclis* etiamnum supereſſet Tragœdia, Ὀδυσσεὺς ἀκρο θαλὴς dicta, clarior inde Lux fieret huic *Homeri* loco. Huc refer *Andreæ Schotti* Observat. l. 3. c. 17. p. 146.

VARIÆ LECTIONES.

127. Ἔχειν ἀνὰ) γρ. ἴσχειν σ' ἀνά. *Ibid.* Φαιδίμῳ ὤμῳ) γρ. φαιδίμοιν ὤμοιν, *Eustath.*

129. Ῥῖξας) γρ. ἔρξας, *H. Steph.*

133. Ἐξ ἁλὸς) γρ. ἔξαλῶς, *Br. Schol. Eustath. H. Steph.* Vid. ad *Textum.*

Γήρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ ἀρημμένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Ὄλβιοι ἕατο· τάδε τοὶ νημερτέα εἴρω.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμφιδόμενος προσέφην,
Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ τι ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Μητρὸς τλώ' ὀρόω ψυχὴν καταθνειώσης·
Ἣ δ' ἀκέων ἧται χεδὸν αἵματος, οὐδὲ ὀπίσσω
Ἔτλη ἐσάντα ἰδεῖν, οὐδὲ προσπτύξασθαι.
Εἰπὲ, ἄναξ, πῶς κέν μ' ἀναγνοίη τοῖον ἐόντα.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέφη,
Ῥηϊδίην τοι ἔπος ἐρέω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θείω·
Ὅντινα μὲν κεν ἐᾷς νεκύων καταθνητῶν
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, ὅδε τοι νημερτὲς ἐνίψει·
ὯΙδέ κ' ὀπιφθονέεις, ὅδε τοι πάλιν εἶσιν ὀπίσσω.
Ὣς φαμένη, ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω
Τειρεσίαο ἄνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν·
Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ
Ἦλυθε, καὶ πίεν αἷμα κελαινεφές· αὐτίκα δ' ἔγνω,
Καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τέκνον ἐμὸν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
Ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὁρᾶσθαι·
Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὔπως ἐστὶ περῆσαι,

" Senectute sub molli confectum, circumque populi
" Felices erunt: hæc tibi vera dico.
Sic dixit, cæterùm ego ipsum excipiens allocutus sum,
" Tiresia, hæc nimirum decreverunt dii ipsi:
" Sed agè mihi hoc dic & verè enarra,
" Matris hanc video animam demortuæ:
" Illa tacita sedet propè sanguinem, neque suum filium
" Dignatur palam aspicere, neque alloqui.
" Dic, rex, quo pacto me agnoscere queat talem esse.
Sic dicebam; ille me rursus excipiens alloquutus est,
" Facile tibi verbum explicabo & in mente ponam;
" Quemcunque quidem fines mortuorum defunctorum
" Sanguinem propè accedere, ille tibi verum dicet:
" Cui verò invides, ille tibi abibit retrò.
Sic loquuta, anima quidem abiit in domum Plutonis intus
Tiresiæ regis, postquam oracula explanavit.
Cæterum ego illic manebam firmiter, donec mater
Advenit & bibit sanguinem nigrum: statim verò agnovit,
Et mihi lugens verba alata dixit,
" Fili mi, quo pacto venisti sub caliginem obscuram,
" Vivus cùm sis? difficile verò hæc viventibus visu:
" Interfunt enim ingentes fluvii & gravia fluenta;
" Oceanus quidem primùm, quem non licet transmittere,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

135. Λιπαρῷ.] Εὐθυμίμενοι. Ἀρημμένον.] Βεβλημμένον.
136. Ὄλβιοι.] Εὐθυμίμενες. Εἴρω.] Λέγω.
138. Ἐπέκλωσαν.] Ἐπεμοίρασαν.
143. Ἀναγνοίη.] Γνωρίσειν.
145. Ῥηΐδιον.] Ῥᾴδιον, εὐχερές. Θήσω.] Ἐμβαλῶ
147. Ἐνίψει.] Ἐνείψει.
156. Μέσσῳ.] Δείψει οὖν. Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι, ἀντὶ τοῦ τὸ γὰρ ἐξῆς, μέσσον ὠκεανὸς γαλοῖον ὄν, καὶ Πλάτων εἴρηκε.
157. Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα.] Καὶ οὐκ ἐπήγαγε, δεύτερα ἢ ἑξῆς τέτακε· ἄνωθεν δεῖ κατὰ τὸ σιωπώμενον συλλέξασθαι ἕπτως, οἷον ἵνα μὴ ἄλλον περάσωμεν, ἢ ῥεῦμα λέγωμεν, αὐτὸν περῶντα ὠκεανόν.

Ν Ο Τ Æ.

135. Ἀμφὶ δὲ λαοὶ Ὄλβιοι ἕατο) *Eustath.* fol. 423. lin. 32. Μέσῳ δὲ πάντως εὐτυχίας βασιλεῖ τὸ μιγῆναι, Ὀλβίους ἐκ αὐτῷ εἶναι τοὺς λαούς· διὸ καὶ ἀλλαχοῦ φησιν, Ἀριστῆες δὲ λαοὶ ἐκ αὐτῷ. Confer *D. Luca*, c. 16. v. 26. Μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήριγται, κλ. Quæ licet in *Novo Testamento*, ex *Veteri* tamen *Hebræorum* sapientiâ; ut *Homeri* ferè omnia. *Brevia Scholia*, minimè id assecuta, Obelo locum insignem notant, imperitè satis.
156. Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα) *Eustath.* fol. 422. lin. 13. *H. Steph.*

Vᴀʀɪæ Lᴇcᴛɪoɴᴇs.

135. Γήρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ) γρ. γήρᾳ ὑπὸ, ἐκ τοῦ &c. *Ibid.* Ἀμφὶ δὲ λαοὶ) γρ. ἀμφὶ δὲ ἑπτοῖοι, *Eustath.* fol. 422. lin. 13. *H. Steph.*
136. Εἴρω) γρ. βάζω.
141. Οὐδὲ ὀπίσσω) γρ. οὐδ' ἴσον.
143. Τοῖον) γρ. ἧον, *Hervag.* Edit. in *Margine.*
144. Ἀμειβόμενος προσέφην) γρ. ἀμειβόμενος μύθοις ἀμύμοις.

Πεζὸν

Πεζὸν ἐόντ', ἢν μή πις ἔχῃ εὐεργέα νῆα.
Ἦ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενον ἐνθάδ' ἱκάνῃς
Νηί τε, καὶ ἑτάροισι, πολὺν χρόνον; ἠδέ πω ἦλθες
Εἰς Ἰθάκην; ἠδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμφιβόμβους ποτισέλπων,
Μῆτερ ἐμή, χρειώ με καλέσσατο εἰς Ἀΐδαο,
Ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο.
Οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, ἠδέ πω ἀμῆς
Γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι ἄιζυν,
Ἐξ οὗ τὰ πρῶτα δ' ἑπόμην Ἀγαμέμνονι δίῳ
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.
Ἀλλ' ἄγε μοὶ τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε ταναηλεγέος θανάτοιο;
Ἦ δολιχὴ νοῦσός γ'; ἦ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν;
Εἰπὲ δέ μοι πατρός τε, καὶ υἱέος, ὃν κατέλειπον,
Ἤ ἔτι πὰρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἦέ τις ἤδη
Ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι;
Εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλήν τε, νόον τε,
Ἦὲ μένει παρ' παιδὶ, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει;
Ἦ ἤδη μιν ἔγημε Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος;
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ,
Καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἴζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φθίνουσιν νύκτες τε, καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.

" Peditem, nisi quis habuerit benecompactam navem.
" An verò nunc tu jam à Trojâ errans huc veniſti
" Navique, & ſociis, ſero tempore? necdum acceſſiſti
" Ad Ithacam? neque vidiſti domi uxorem?
Sic ait; cæterùm ego ipſam excipiens allocutus ſum,
" Mater mea, neceſſitas adegit me ad Plutonis ædes,
" Ab animâ oraculum ſuſcepturum Thebani Tireſiæ.
" Nondum enim propè veni Achaiam, neque noſtram
" Terram aſcendi; ſed ſemper habens erro ærumnam;
" Ex quo primùm ſequebar Agamemnonem divinum
" Ad Ilium eximios-equos-nutrientem, ut cum Trojanis bellarem.
" Sed agè mihi hoc dic & verè narra,
" Quod te fatum edomuit ſævæ mortis?
" An diuturnus morbus? Aut Diana ſagittis gaudens
" Suis levibus jactulis ſuperveniens occidit?
" Dic item mihi & de patre & filio, quem reliqui,
" An adhuc in illorum manibus mea bona, an quiſquam jam
" Virorum alius habet, neque non ampliùs putant rediturum?
" Dic etiam mihi deſponſatæ uxoris conſiliumque mentemque,
" An manet cum puero, & ſalva omnia cuſtodit?
" An jam illam duxit Græcorum, qui ſit optimus?
Sic dicebam, ipſa ſtatim reſpondit veneranda mater,
" Et ſanè illa quidem manet afflicto animo
" Suis in ædibus; ærumnoſæ vero illi ſemper
" Abſumuntur noctesque dieſque lacrymanti:

ΣΧΟΛΙΑ.

159. Ἀλωάμενον.] Πλανώμενον.
168. Εὔπωλον.] Ἱππικήν.
170. Ταναηλεγέος.] Μακροχρονίου.
171. Δολιχή.] Μακρά.
172. Ἀγανοῖσιν.] Ἀγαπῆς.
181. Ἴζυραὶ δέ οἱ αἰεί.] * Οὐκ ἀπὸ μνηστήρων ὀχλουμένη (ἤδη γὰρ οἱ μνηστῆρες, οἷα μὴ πάρεργα ὄντα ἐπίασιν) ἀλλά σε ζητοῦσα. Ἴζυραί.] Ταλαίπωροι.
182. Φθίνουσιν.] Φθείρουσι, φθινύθουσι.

NOTÆ.

165. Ἀμῆς) *Eustath.* fol. 425. lin. 3. Τὸ δὲ ἀμῆς γῆς, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ὑμῆς, ὅταν ᾖσιν, ὁμοτέρας, καθὰ δίυτερον ἀντωνυμικὸν παρέσωσεν.
171. Νῆσος) *Ultimam* producit, in *Cæsurâ*, ante σιγμὴν, &c. *Ibid.* Ἄρτεμις — οἷς ἀγανοῖς βελέεσσι) De hujus Phraſeos mente, vid. ad γ'. v. 279.

NOTÆ IN SCHOLIA.

181. * Οὐκ ἀπὸ μνηστήρων) Hoc *Scholion* emendatius exhibeo, delendo, φθίνουσι, &c. quæ nil huc attinebant, Parentheſeos notam adhibendo, legendoque, pro ζητοῦσι, ζητοῦσα, &c.

VARIÆ LECTIONES.

168. Εὔπωλον) *χρ.* εὔπωλον.
171. Ἦ δολιχὴ νοῦσος, ἦ) *χρ.* ἢ δολιχὴ νοῦσός γ', ἦ &c.
172. Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν) *χρ.* οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσι, *Seberus*, vid. ad γ'. v. 280.

Σὸν δ' οὔπω τὶς ἔχει καλὸν γέρας· ἀλλὰ ἕκηλος
Τηλέμαχος πομπὴν νέμεται, καὶ δαῖτας ἐίσας
Δαίνυται, ἃς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν·
Πάντες γὰρ καλέουσι· πατὴρ δ' ὅς σὸς αὐτόθι μίμνει
Ἀγρῷ, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται· οὐδέ οἱ εὐναὶ,
Δέμνια, καὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα·
Ἀλλ' ὅγε χείματα μὲν εὕδει, ὅθι δμῶες, ἐνὶ οἴκῳ,
Ἐν κόνι, ἄγχι πυρός, καπνὸ δ' ἔχοι εἵματα εἴη·
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσι θέρος, πεπαλυῖά τ' ὀπώρη,
Πάντῃ οἱ κύκλον γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο
Φύλλων κεκλιμένων χαμαλαὶ βεβλήαται εὐναί·
Ἔνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων· μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει,
Σὸν πότμον γοόων· χαλεπὸν δ' ὅπι γῆρας ἰκάνει·
Οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην, καὶ πότμον ἐπέσπον.
Οὔτ' ἔμ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐΰσκοπος Ἰοχέαιρα
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν·
Οὔτε τὶς ἦν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἥτε μάλιστα
Τηκεδόνι στυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
Ἀλλά με σός τε πόθος, σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,

" Tuum vero nondum quiſquam poſſidet pulchrũ præmium; ſed quietus
" Telemachus poſſeſſionibus utitur, & convivia æqualia
" Epulatur, quæ decet principem virum curare;
" Omnes enim invitant: pater autem tuus illic manet
" In agro, neque in urbem concedit, neque illi lectuli,
" Strata & chlænæ, & ſtragula pretioſa.
" Sed illic hyeme quidem dormit, ubi mancipia, in domo,
" In pulveribus, propè focum, laceras verò corpori veſtes induit.
" Cæterùm poſtquam venit æſtasque vireſcenſque autumnus,
" Undique illi per fertilem partem vineæ vitiferæ
" Ex foliis delapſis humi ſternitur lectulus.
" Hic illic jacet triſtis, ingentemque in mente dolorem auget,
" Tuum fatum deflens, moleſtaque ſenectus ſupervenit:
" Sic enim & ego perii, & fatum contraxi.
" Neque me domi ſagittandi-perita Diana
" Suis mitibus telis ſuperveniens interemit;
" Neque aliquis me morbus invaſit, qui maximè
" Tabe horrendâ ex membris tollit animum:
" Sed me tuique deſiderium, tuæque curæ, inclyte Ulyſſes,

ΣΧΟΛΙΑ.

184. Τεμένη.] Χωρία.
185. Δαίνυται.] Εὐωχεῖται. Ἀλεγύνειν.] Καποδίειν.
188. Ῥήγεα.] Βαπτὰ φοινικόεντα. Σιγαλόεντα.] Ποικίλα.
189. Χείματα.] Ἐν τοῖς χειμῶσι. Εὕδει] Καθεύδει.
190. Ἐν κόνι.] Ἐν τῇ γῇ. Καπνὸ.] Λυπηρὰ. Ἧσι.] Ἐνδεδυ.
192. Γηρὸν.] Γόνιμον τόπον.
193. Φύλλων κεκλιμένων.] Κεκλασμένων, πεπλωκότων. Χαμαλαὶ.] Οὐχ αἱ ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλ' ἐν τῇ γῇ. ἢ πεπηγυῖαι. Βεβλήαται.] Βέβληνται, κεῖνται.
194. Ἀεξεῖ.] Αὐξεῖ.
195. Γοόων.] Θρηνῶν.
196. Οὕτω γὰρ κ' ἐγὼν ὀλόμην.] Οὐχ ὡς οἱ πάππποι, ὑπ' ἑαυτῶν ἀνῃρέθησαν. Ναυπλίῳ ψευδῶς μηνύσαντος Παλαμήδην Ὀδυσσεύς. Οὕτω γὰρ κἀγὼν ἀλόμην.] Ἀπωλόμην, ἀπέθανον.

NOTÆ.

186. Πάντες) Non videtur verum, *Telemachum* ab omnibus Invitari; quare ſatius forſan eſſet, πάντας legere; quoniam ille, præter Procos, & alios quoſvis hoſpitio exceperit, καλέουσι verò ad *Telemachi* ſervos refertur. Πάντες certè *Euſtathius* legit in παρεμβολαῖς, fol. 425. lin. 38. Vid. eundem fol. 426. lin. 49.

190. Εἵματα) Ab ἕω, *Induo*, Præterit. Perfect. Paſſiv. εἵμαι, unde εἷμα, *Veſtis*, quod facit etiam εἵσμα, ut in *Pluſquam-Perfecto*. εἵστο, *Poeticè*, & *Ionicè*, ἕατο *Homero*, & ἧστο, *Iliad.* μ'. v. 464. Certè in *Florentinâ*, *Aldinâ* *Lovaniana*, & *Br. Schol.* ἧσαι, apertè legitur; pro quo ἵσαι & εἶτο, ut *Euſtath.* fol. 425. lin. 48.

195. Σὸν πότμον γοόων) *Euſtathius*, fol. 425. lin. 51. legi etiam ait, Σὸν νόστον πενθῶν, minùs accuratè; nam licet *Ulyſſes* reverà non eſſet defunctus, pro deplorato tamen à Patre habitus eſt.

VARIÆ LECTIONES.

186. Πάντες) γρ. πάντως, Vid. Not. in *Textum*.
189. Ἐνὶ οἴκῳ) γρ. κατ' οἶκον.
190. Ἐν κόνι) γρ. ἐπὶ κόνι. *Br. Schol.* Ibid. Εἵμ') γρ. ἧσαι, vid. Not. in *Textum*.
195. Σὸν πότμον γοόων) γρ. σὸν νόστον πενθῶν, vid. Not. in *Textum*.

Σὴ

Σή τ' ἀγαυοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα.
"Ως ἔφαθ'· αὐτὰρ ἔγωγ' ἔθελον φρεσὶ μερμηρίξας
Μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἐλέειν καταθνητῆς.
Τρὶς μὲν ἐφορμήθην, ἐλέειν τέ με θυμὸς ἄνωγε,
Τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν, σκιῇ εἴκελον, ἢ καὶ ὀνείρῳ,
Ἔπτατ'· ἐμοὶ δ' ἄχος ὀξὺ γενέσκετο κηρόθι μᾶλλον.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
Μῆτερ ἐμή, τί νύ μ' ὐ μίμνῃς ἐλέειν μεμαῶτα,
"Οφρα καὶ εἰν Ἀΐδαο, φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε,
Ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεθα γόοιο;
Ἦ τί μοι εἴδωλον τόδ' ἀγαυὴ Περσεφόνεια
Ὤτρυν', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενός τε γεραίζω;
"Ως ἐφάμην· ἦδ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ,
"Ω μοι τέκνον ἐμὸν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
Οὔτι σὲ Περσεφόνεια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει,
Ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε κέν τε θάνωσιν.
Οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἶνες ἔχουσιν,
Ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο
Δαμνᾷ, ἐπεί κε πρῶτα λίπῃ λευκὰ ὀστέα θυμὸς,
Ψυχὴ δ', ἠΰτ' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπότηται.
Ἀλλὰ φόωσδε τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα
Ἰσθι, ἵνα καὶ μετόπισθε τεῇ εἰπῇσθα γυναικί.

" Tuaque benignitas dulci animo privârunt.
Sic ait; cæterùm ego volui mente deliberans
Matris meæ animam prehendere defunctæ:
Ter quidem irrui, ampleclique me animus invitabat;
Ter autem mihi ex manibus, instar umbræ, vel etiam somni,
Avolabat: mihi verò dolor acutus exorcebatur ex animo magis,
Et ipsam alloquutus verba velocia dixi,
" Mater mea, cur me non expectas ampleeti cupidum;
" Ut etiam apud inferos, charis circa manibus amplectentes,
" *Nos* ambo sævo saturemur luctu?
" Nunquid mihi idolum hoc illustris Proserpina
" Excitavit, ut adhuc magis lugens ingemiscam?
Sic dicebam; ipsa rursus respondit veneranda mater,
" Eheu, fili mi, super omnes infelix viros,
" Minimè te Proserpina, Jovis filia, eludit,
" Sed ipsa lex est mortalium, cum mortui fuerint:
" Non enim ampliùs carnesque & ossa nervi sustentant,
" Sed ea quidem ignis forte robur ardentis
" Absumit statim, ut primùm reliquit alba ossa animus:
" Anima verò, tanquam somnium, avolitans evolitat.
" Sed in lucem *vivantium* celerrimè contende; hæc autem omnia
" Scias, ut etiam in posterum tuæ dicas uxori.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

202. Σή τ' ἀγαυοφροσύνη.] Εὐχήμως τῷ ἀϊχόντῳ ἐπιπάπτουσιν, ὡς αἰτίαν ἐχόντων τῶν ἰδιωτῶν ἐξαναγόντων τὸν βίον. Ἀγαυοφροσύνη.] * Πραότητι, φρενῶν περιστάσει.
204. Ἐλέειν.] Περιπλέξασθαι.
205. Ἐφορμήθην.] Περιέπτυξα. Κηρόθι μᾶλλον.] Ἐν κῆρι, ἐν τῇ ψυχῇ.
210. Εἰν Ἀΐδαο.] Ἐν ᾅδου.
211. Κρυεροῖο.] Ψύχους καὶ ῥίγους ποιητικῶς. Τεταρπώμεθα.] Κορεσθῶμεν.
212. Εἴδωλον.] Τὸν εἰς τὸ ἰδεῖν μόνον εἰκόνα, ἢ μή τι καὶ εἰς ἄλλην αἴσθησιν. Ἀγαυὴ.] Λαμπρά.
215. Κάμμορε.] Δυστυχέστατε.
216. Ἀπαφίσκει.] Ἀπατᾷ.
217. Δίκη.] Νόμος.
218. Ἶνες.] Τὰ νεῦρα. Ἔχουσι.] Συνέχουσι.
220. Δαμνᾷ.] Φθείρει. Λίπῃ.] Καταλιμπάνῃ.
221. Πεπότηται.] Ἵπταται.
222. Λιλαίεο.] Προθυμοῦ, ἐπείγου.
223. Ἴσθι.] Ἐπίστασο, ἴσασθι. Τεῇ.] Τῇ σῇ.

N O T Æ.

205. Τρὶς μὲν ἐφορμήθην) Hinc *Virgil.* Ter conatus ibi Collo dare brachia circum. Vid. *Macrob.* l. 5. c. 5. & 7.
206. Εἴκελον) Ità semper scribo, ubi *Prior* long.; aliàs ἴκελον.
210. Φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε) *Pluralis* hic *Numerus* bis jungitur *Duali*, φίλας χεῖρε & βαλόντε: ἀμφοτέρω τεταρπώμεθα, ut *Iliad.* γ'. v. 435.

N O T Æ I N S C H O L I A.

202. * Πραότητι &c.) Ex *Aldo* restituo, pro πραότης & φρενήσεια.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

206. Εἴκελον) γρ. ἴκελον.
210. Βαλόντε) γρ. βαλόντες.

Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμείβομεθ'· αἱ δ' ἅμα γυναῖκες
Ἦλυθον, ὥτρυνεν γὰρ ἀγαυὴ Περσεφόνεια,
Ὅσσαι ἀρίστων ἄλοχοι ἔσαν, ἠδὲ θύγατρες·
Αἱ δ' ἀμφ' αἷμα κελαινὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο·
Αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ἐρέοιμι ἑκάστην·
Ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Σπασσάμενος ταναήκες ἄορ παχέος περὶ μηροῦ,
Οὐκ εἴων πιέειν ἅμα πάσας αἷμα κελαινόν.
Αἱ δ', ὡς μνηστῖναι ἐπήεσαν· ἡ δὲ ἑκάστη
Ὃν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρεείνουν ἁπάσας.
Ἔνθ' ἥτοι πρώτην Τυρὼ ἴδον εὐπατέρειαν,
Ἣ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,
Φὴ δ' Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο.
Ἣ τοταμοῦ ἠράσατ' Ἐνιπῆος θείοιο,
Ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἵησι·
Καί ῥ' ἐπ' Ἐνιπῆος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα.
Τὼ δ' ἄρα εἰσάμενος Γαιήοχος ἐννοσίγαιος,

Nos quidem sic verbis respondebamus: ipsæ autem fœminæ
Accesserunt, egit enim inclyta Proserpina
Quotquot optimatum uxores erant atque filiæ:
Illæ circa sanguinem nigrum frequentes congregabantur.
Cæterum ego consultabam, quo pacto interrogarem singulas.
Illud autem mihi in animo optimum videbatur consilium,
Stricto acuto gladio crassum à fœmore,
Non sinebam bibere simul omnes sanguinem nigrum.
Illæ verò deinceps accedebant, unaquæque autem
Suum genus narrabat: ego enim interrogabam singulas.
Hic videlicet primam Tyro vidi nobili patre natam,
Quæ dicebat Salmonei inculpati se filiam esse;
Dicebatque Crethei se uxorem esse Æolidæ.
Hæc fluvium amavit Enipeum divinum,
Qui multò pulcherrimus fluviorum per terram labitur;
Et pra desiderio juxta Enipei versabatur pulchra fluenta.
Huic ergò assimilatus Neptunus terram quatiens,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

228. Ἐρεοίμι.] Ἐρωτήσω.

232. Περσμνησῖναι.] Ἦτοι ἐπὶ μίαν ἐξῆς, ἢ ἐπάλληλοι· ἢ ἐπὶ εἶχον· ἢ ἵνα καθὰ τὸ ἔτυμον * σεσμιστῖναι, ἀπὸ τοῦ σεσμίσθαι τὴν ἐτίαν.

233. Ἐξαγόρευεν.] Φανερὰς ἐλεγχο. Ἐρείνουν.] Ἠρώτων.

234. Τυρώ.] Σαλμωνέως θυγατέρα. Εὐπατέρειαν.] Ἐν ᾗδῇ εἶπεν· δυσεύρετος γὰρ ἦν ὁ Σαλμωνεύς, ἀντιβροντῶν τῷ Διΐ, καὶ ἀντεκραύπνων· διὸ καὶ κεραυνοῖς ᾠκείπτων· εἰρωνείᾳ δὲ εἴρηται. Εὐπατέρειαν.] Καλὴν πατέρα ἔχουσαν, * εὐγενῆ.

235. Σαλμωνῆος.] Σαλμωνέως. Ἔκγονος.] Θυγάτηρ.

237. Ἐνιπῆος.] Ἐνιπεύς, Ἡλιάδες ποταμοὶ καὶ Θεσσαλίας· πῶς οὖν ὁ Ἰλιάδη ὁ Ἀξιός; ἢ ὅτι μὲ Ἀξίῳ τὸ ὕδωρ, ὃ δὲ Ἐνιπέως τὸ σῶμα· ὄθεν καὶ ἐρατεώ.

239. Πωλέσκετο.] Ἀνεστρέφετο.

N O T Æ.

231. Πιέειν) Ità ſcribo, pro corrupto illo πίνειν, quæ vox eſt nihili; & ità mecum *Seberus* legit. *Florentina* quidem, *Aldina*, *Reſcii Lovaniana*, *Hervagiana*, & *Caſtellionea*, cum *Euſtathio*, πίνειν legunt; quare inter *Var. Lection.* repono, at πινέειν rejectaneum & *Elzevirianum* delirium.

234. Τυρὼ) De hâc, *Br. Schol.* ad β'. v. 120. *Lucian.* Ver. Hiſtor. l. 2. *Candida Tyro*, Propert. l. 2. §. 28. Laudatiſſima formâ, *Ovidio*.

237. Ἐνιπῆος) Ità *Scholiaſtes*, *Propertius*, *Ovidius*, *Lucanus*, *Claudianus*, hunc *Theſſalia* fluvium, *Enipea* vocant omnes; nè *Herodotum* & alios memorem. *Strabo* tamen, l. 8. fol. 546. Ἐνιπία nonnullis dictum ait, unde *Euſtath.* fol. 431. lin. 16. Τὸν δὲ ῥηθέντα Ἐνιπέα ὁ Γεωγράφος Πελοποννήσιον οἶδε ποταμόν, ἐμβάλλοντα εἰς τὸ Ἀλφειόν· ὁ γὰρ τὸ Θετταλίας, Ἐνισεύς, φησι, λέγων, ἐν ᾧ δὲ π, Ἐνιπεύς. Vid. *Lud. Carrionis* Scholia, ad *C. Valerii Flacci* Argonaut. p. 195.

NOTÆ IN SCHOLIA.

232. * Περσμνησῖνοι) Ità, pro σεσμιστῖναι, ſcribo; vid. quæ Nos ad φ'. v. 230. & *Etymolog.* M. in v.

234. * Εὐγενῆ) Addo.

VARIÆ LECTIONES.

231. Πιέειν) γρ. πίνειν, vid. Not. in *Textum*.

232. Ἦδε ἑκάστη) γρ. ἠδὲ ἑκάστη, *H. Steph.*

234. Πρώτην) γρ. πρῶτον, *H. Steph.*

237. Ἐνιπῆος) γρ. Ἐνισῆος, vid. Not. in *Textum*, *Br. Schol.*

238. Ἴησι) γρ. ἵησι, *Euſtath.* fol. 430. lin. 20.

239. Ἐνιπῆος) γρ. Ἐνισῆος, ut ſuprà, v. 237.

240. Τὼ δ' ἄρα εἰσάμενος) γρ. τῷδ' ἄρ' ἐσσάμενος.

Ἐν

Ἐν ῥεχοῆς ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος·
Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περιςάθη, οὔρεϊ ἶσον,
Κυρτωθὲν, κρύψεν τε θεὸν, θνητήν τε γυναῖκα·
Λῦσε δ' παρθενίην ζώνην, κατὰ δ' ὕπνον ἔχυτεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐτέλεσε θεὸς Φιλοτήσια ἔργα,
Ἕν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε,
Χαῖρε, γύναι, φιλότητι· περιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ,
Τέξεις ἀγλαὰ τέκνα· ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιοι εὐναὶ
Ἀθανάτων· σὺ δ' τὰ κομέειν, ἀπὸ καλλέμμαί τε.
Νῦν δ' ἔρχευ πρὸς δῶμα, κὴ ἴσχεο, μηδ' ὀνομήνῃς·
Αὐτὰρ ἐγώ τοι εἰμὶ Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
Ὣς εἰπὼν, ἔκδυ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
Ἡ δ' ἐκυοφορήθη, Πελίῃ τέκε κὴ Νηλῆϊ·
Τὼ κρατερὼ θεράποντε Διὸς μεγάλοιο γενέσθην
Ἀμφοτέρω· Πελίης μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαολκῷ
Ναῖε πολυῤῥήνοις· ὁ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἠμαθόεντι.
Τοὺς δ' ἑτέρους Κρηθῆϊ τέκεν βασίλεια γυναικῶν,
Αἴσονά τ', ἠδὲ Φέρητ', Ἀμυθάονά θ' ἱπποχάρμην.
Τὸν δὲ μέτ', Ἀντιόπην ἶδον, Ἀσωποῖο θύγατρα,
Ἣ δὴ κὴ Διὸς εὔχετ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι,

In oſtiis fluvii accubuit vorticoſi.
Cæruleus quidem fluctus circumſtitit, monti æqualis,
Curvatus, abſcondiditque deum, mortalemque fœminam;
Solvit itaque virginalem zonam, ſomnumque ſuperinfudit.
Cæterùm poſtquam perfecit deus amatoria opera,
Inhæſit ſanè manui, verbumque dixit, & prolocutus eſt,
" Gaude, mulier, ob connubium hoc, circumvoluto enim anno,
" Paries pulchros liberos; quoniam non inanes concubitus
" Immortalium: tu verò hos nutri & educa:
" Nunc autem eas ad domum, & tibi cave, nè nominaveris:
" Cæterùm ego tibi ſum Neptunus terræ quaſſator.
Sic loquutus, pontum ſubiit fluctuantem.
Illa igitur imprægnata Peliam peperit & Neleum;
Qui inclyti miniſtri Jovis magni erant
Utrique: Pelias quidem in ſpaciosâ Iolco
Habitabat pecoroſus, hic verò in Pylo arenoſâ.
Alios quoque marito Cretheo peperit regina fœminarum,
Æſonemque, atque Pheretem, Amithaonaque gaudentem equis.
Poſt hanc, Antiopem vidi, Aſopi filiam;
Quæ utique & Jovis gloriabatur in ulnis dormiiſſe;

ΣΧΟΛΙΑ.

241. Ἐν ῥεχοῆς ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος.] Ἐπαφροδίτως ἐμοῦ καὶ φιλοσόφως, ὁ αὐτὸ μίσον τοῦ ποταμοῦ, ὃ δὴ ἡ Τυρὼ ἤρα, * τοῦ Ποσειδῶνι γοητεύσαντος * φιλῆσαι, ὥσπερ * ἐπιχειλῶνται. Ῥεχοῆσι δ', τοῖς εἰς θάλασσαν τοῦ ποταμοῦ ῥέουσι.

242. Πορφύρεον.] Μέλαν. Οὔρεϊ.] Τοῦ ὄρει.

244. Λῦσε δ' παρθενίην ζώνην.] Ἀντὶ δὲ, διεπαρθένευσεν.

245. Φιλοτήσια ἔργα.] Ἐρωτικὰ τυτέσι, τὰ μίξιν.

247. Περιπλομένου.] Περιερχομένου.

248. Ἀποφώλιοι.] Ἀδόκιμοι, ἄγονοι, ἀπαίδες, ἄκαρποι.

249. Κομέειν.] Ἐπιμελείας ἀξιῶν. Ἀπὸ καλλέμμεναι.] Ἐκ νηπίων ἀνατρέφειν.

250. Ἴσχεο.] Ἡσύχαζε. Ὀνομήνῃς.] Ἐξείπῃς.

253. Ὑποκυσαμένη.] Ἐγκυος γενομένη.

254. Θεράποντε Διός.] Βασιλεῖς· καὶ γὰρ οἱ πολέμιοι καὶ θεράπαινες Ἄρεος.

255. Εὐρυχόρῳ.] Πλατυχώρῳ, μεγάλῃ. Ἰαολκῷ.] Ἰωλκῷ. Ἰωλκὸς, πόλις Θεσσαλίας.

257. Πολυῤῥήνοις.] Πολλὰ ποίμνια ἔχων.

258. Ἱπποχάρμην.] Ἤτοι χαίρουσα ἵπποις· ἢ ἐφ' ἵπποις μαχόμενον.

260. Εὔχετο.] Ἔλεγε, ἐκαυχᾶτο. Ἰαῦσαι.] Καθεύδουσαι.

NOTÆ.

248. Τέξεις ἀγλαὰ τέκνα· ἐπὶ οὐκ ἀποφώλιοι εὐναὶ) Scribo τέκνα, ob *Vocalem* ſequentem, & *Metri* cauſâ. Cùm olim in Omnibus τέκνα pleniùs ſcriberetur, ut *Ultima* Υ ἐπὶ & οὐκ coaleſcerent.

NOTÆ IN SCHOLIA.

241. * Ἐπιχειλῶνται) Pro ἐπαγγιλῶνται, emendando ſcribo, & * τοῦ Ποσειδῶνι, pro Ω Ποσειδῶνος, & * φιλῆσαι, pro φιλῆσαν, MS. *Aloyſii* præeunte. Vid. *Philoſtrati* Imag. l. 2. § *Meles*, & lib. 1. § *Neptunus*, vel *Amymone*; nam ab illo confuſam utramque Hiſtoriam agnoſcet, qui hunc *Homeri* locum, cum ultimo illo *Philoſtrati* conferet.

258. * Ἐφ' ἵπποις) Ità pro ἐφ' ἵπποιν, ex *Alda*.

VARIÆ LECTIONES.

248. Τέκνα) γρ. τέκνα. vid. Not. in *Textum*.

Καί.

Καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφίονά τε, Ζῆθόν τε,
Οἵ πρῶτοι Θήβης ἕδος ἔκλισαν ἑπταπύλω,
Πύργωσάν τ'· ἐπεὶ ἦ μὴν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο
Ναιέμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερώ περ ἐόντε.
Τὼ δὲ μετ', Ἀλκμήνην ἴδον, Ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν,
Ἣ ῥ' Ἡρακλῆα θρασυμέμνονα, θυμολέοντα,
Γείνατ', ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα.
Καὶ Μεγάρην, Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα,
Τὴν ἔχεν Ἀμφιτρύων ὑὸς μνῆστις ἀρηΐφιλος.
Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην,

Et peperit duos filios, Amphionemque Zethumque,
Qui primi Thebarum fundamenta locârunt ſeptem-portarum,
Turribuſque circumdederunt, quoniam non abſq; turribus poterant
Habitare latas Thebas, quamvis fortes eſſent.
Poſt hanc autem, Alcmenam vidi, Amphitryonis uxorem,
Quæ Herculem audacem, animum-leonis-habentem,
Peperit, in complexu Jovis magnanimi congreſſa:
Et Megaram, Creontis magnanimi filiam;
Quam habuit *idem* Amphitryonis filius, robore ſemper indomitus.
Matremque Oedipodis vidi, pulchram Epicaſtem,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

262. Οἱ πρῶτοι Θήβης.] Μετὰ δὲ * τότους, Κάδμος.

263. Πύργωσάν τ.] Καὶ * ἐπίχισαν. Ἐπεὶ ἦ μὴν ἀπύργωτ.] Διὰ τὸς Φλίγυας· μὴ ἦ τῶν πλουτῶν αὐτῶν, Εὐρύχορον * ἠρήμωσε τὰς Θήβας, ὡς φησὶ Φερεκύδης ἐν τῇ * συναικαιδεκάτῃ.

264. Ναιέμεν.] Οἰκεῖν.

265. Τὼ δὲ μετ' Ἀλκμήνην ἴδον Ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν.] Τηλεβόαι γραπόσαντες, κλέψαι τὰ Ἠλεκτρύωνος παῖδα ἐβούλοντο, καὶ ἀπελθόντες ἀγανιζόμενοι κατὰ Ἀμφιτρύωνα ἀπέκτειναν ἀκουσίως Ἠλεκτρύωνα, φεύγει εἰς Θήβας. Ἀλκμήνη ἦ Ἠλεκτρύωνος, ὃν ἐβιάσατο γαμηθῶσι, πρὸν τίσασθαι τὸς Τηλεβόας, ὑπὸ τῶν αὐτῆς ἀδελφῶν· ὑπισχνεῖτο ἦ τοῦτο Ἀμφιτρύων, καὶ αὐτὸν εἰς Θήβας μεταπέμψαι, πορεύεται ἐπὶ Τηλεβόας. ὁ δὲ ταύτῃ Ζεὺς τῇ νυκτὶ ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸν Ἀμφιτρύωνος οἶκον, ἔχων καρχήσιον ἐοικὸς Ἀμφιτρύωνι. ἡ ἦ Ἀλκμήνη δοκοῦσα τὸν ἑαυτῆς πατρὸς εἶναι, πωλύεται ὃν τὰ Τηλεβόων, εἰ κατέλθοιεν αὐτός. ὁ ἦ Ζεὺς, λέγων αὐτῇ πᾶν ὅσα ἐγένετο, ἐδίδου καὶ τὸ καρχήσιον, φάμενος ἀρίστας εἰληφέναι παρὰ τῶν στρατιωτῶν· ἡ ἦ ἀσμένως ἀπιδήσιν. ἐπὶ ταύτῃ σωσάμενος Ζεὺς ἀπέρχεται. ἐν τῇ αὐτῇ παραγενόμενος νυκτὶ Ἀμφιτρύων μίσγεται καὶ γυναῖ Ἀλκμήνῃ, ὡς μὲν Διὸς, Ἡρακλέα· ὡς ἦ Ἀμφιτρύωνος, Ἰφικλέα· ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

266. Θυμολέοντα.] Λεοντοψυχον.

268. Κρείοντος.] Κρέοντος· ὄνομα ἦ κύριον, ὁ Κρέων. Καὶ Μεγάρην Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα. Τὴν ἔχεν Ἀμφιτρύωνος ὑός.] Θυγάτηρ Κρέοντος, ἣ Θηβῶν βασιλεύς γημαμένη Ἡρακλεῖ, παῖδας ἴσχε Θηρίμαχον καὶ Κρεοντιάδην· βασιλεύοντος ἦ αὐτὰ εἰς ἅδε, ἐπὶ τὸ ἦ κυνὸς ἆθλον, Λύκος ὁ Θηβῶν βασιλεὺς πέμψας Ἥρα, * καθαιρεῖ τὸς Ἡρακλέους παῖδας, ἵνα θύσῃ· ὁ δὲ ἥρως αὐτὸν ἐπανέρχεται· ἀστὸ παραγενόμενος ὁ Ἡρακλῆς, ἀναιρεῖ αὐτὸν, καὶ τὸς ἐκείνου παῖδας· μανεὶς ὁ Ἡρακλῆς τὸν Ἥρας κτείνει τὸς ἰδίους. ἔμεινε ὁ καὶ τὸ ἄθλον· Ἰφικλέα, εἰ μὴ ἔφθασεν Ἀθηνᾶ κωλύσασα. ἡ ἦ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ. Μίνως αἴτιον ἀτιμίας.] Ὀργῆς ἀφορητε μισός.

270. Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον καλὴν Ἐπικάστην.] Λάϊος, ὁ Οἰδίποδος πατὴρ, παρὰ Φοίβου μαντεῖον λαβὼν, ὅτι πλησιάσει ὃν πᾶς ἀπ' αὐτοῦ, ἀναιρεῖ αὐτὸν, Ἐπικάστην γήμας, γυναῖ Οἰδίποδι, καὶ τοῦτον ἐκτίθησι· * Σικυώνιοι ὃ ἱπποφορβοὶ ἀναλαβόντες ἔτρεφον αὐτόν. ἡλικίας ὃ γενομένου ὁ Οἰδίπους, ἦλθεν εἰς Θήβας, ἐπιζητῶν τὸς γονέας· ἀπελαύνει ὃ ἀκουσίως τὸν πατέρα, λαμβάνει ὡς γάμον, οὐκ εἰδὼς, τὴν μητέρα, ἐπιλυσάμενος τὸ τῆς Σφιγγὸς αἴνιγμα· τὸ λέγει, τί ἔστιν, τί τρίπους, τί τετράπους; ἐν λέγομεν. ὅτι τὸ δίπους ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος, τὸ τρίπους γέρων βακτηρίαν, καὶ τὸ τετράπους, τὸ νήπιον τὸ συρόμενον. γίνεται ὃ ἐκ τούτων

NOTÆ IN SCHOLIA.

262. * Τότους) Pro τότοις, ex *Aldo*.

263. * Ἐπίχισαν) Ex *Aldo* reſtituo, pro ἐπείχησαν— * ἠρήμωσε, pro ἤρμωσε, vel ἤρμοσε, MS. legit, quod confirmat *Euſtath.* fol 432. lin. 28. Pro δικάτῃ in *Impreſſis*, MS. habuit *ιδικάτῃ*, hoc eſt * *συναικαιδεκάτῃ*, ut nunc ſcribo.

268. 269. Ex Duobus, malè olim diſcretis, *Scholiis*, Unum jam compegi, ex MSti auctoritate, *Senſu* item poſtulante, * καθαιρεῖ autem lego, pro καπαιρεῖ, ex Hiſtoriâ: Coronati enim ad Aram ſiſtebantur mactandi. Huc refer *Euripidis* Hercul. Fur. quem miror, *Scholiaſten* omiſiſſe, *Aſclepiadâ* longe priorem. Vid. *Euſtath.* tol. 433. lin. 46.

270. * Σικυώνιοι ὃ ἱπποφορβοὶ) Ità diſtinguo & ſcribo, pro Corrupto, ἐκτίθησι Σικυῶνι· οἱ ὃ ἱπποφορβοὶ, &c. Non enim *Sicyone*, verùm in monte *Citharone*, erat expoſitus. Pro Πολυύχῳ, lego * πολιούχῳ· ἔπειτα ὃ addo, & * βοηθεῖ, pro ἀπιστεῖ, ex Hiſtoriâ; quæ *Sophocli*, in *Oedipo*, ἐπὶ Κολωνῷ, qui & ipſe *Androtione* prior, nec à *Scholiaſtâ* nominatus.

VARIÆ LECTIONES.

261. Ἔτεκεν) γρ. ἔσχεν, *H. Steph.* *Ibid.* Παῖδ') γρ. παῖδας, & παῖδι, non benè.

263. Οὐ μὲν) γρ. ἔμιν, *H. Steph.* Olim, ἔμμ, malè.

Ἣ μέγα

Ἦ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀϊδρείῃσι νόοιο,
Γημαμένη ᾧ υἷϊ· ὁ δ' ὃν πατέρ' ἐξεναρίξας
Γῆμεν· ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.
Αὐτὰρ ὁ μὲν δὴ Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων,
Καδμείων ἤνασσε, θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς·
Ἡ δ' ἔβη εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο κρατεροῖο,
Ἀψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
Ὠϊ ἄχεϊ χομένη· τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσω
Πολλὰ μάλ', ὅσα τε μητρὸς Ἐριννύες ἐκτελέουσι.
Καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα· τὴν ποτε Νηλεὺς
Γῆμεν, ἑὸν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα,
Ὁπλοτάτῳ κούρῳ Ἀμφίονι Ἰασίδαο·
Ὅς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ Μινυηΐῳ ἶφι ἄνασσεν,
Ἠδὲ Πύλῳ βασίλευε· τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,

Quæ ingens facinus commisit insipientiâ mentis,
Nupta suo filio; ille item suum patrem ubi interfecit,
Uxorem duxit: statim verò vulgata dii fecerunt hominibus.
Sed ille quidem in Thebe execrabili dolores patiens,
Thebanis imperabat, deorum dira per fata:
Illa autem abiit in Plutonis *domum* validas portas habentis,
Alligato fune longo ab altâ trabe,
Suo dolore correpta: huic autem dolores reliquit post se
Valdè multos, quotquot matris Furiæ efficiunt.
Et Chlorin vidi perpulchram: quam olim Neleus
Uxorem duxit, suam propter pulchritudinem, postquâ præbuit sponsalia,
Minimam natu puellam Amphionis Jasidæ:
Qui quondam in Orchomeno Minyéo fortiter imperavit;
Atque in Pylo regnavit: peperitque illi pulchros liberos,

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, ἐξ ὑγατέρες, Ἀντιόπη ἐξ Ἰσμήνη· ὕστερον δὲ ἡ Ἰοκάστη ἐπιγνῶσα, ὅτι τῷ παιδὶ παρεμίγη, ἑαυτὴν ἀνῄρτησεν· ὁ δὲ Οἰδίπους ἐκπεσὼν ὑπὸ Κρέοντος, ἦλθεν εἰς τὴν Ἀττικήν, καὶ ᾤκησεν Ἵππια Κολωνὸν καλούμενον, ἐξ ἱκέτευεν ἐν τῷ ἱερῷ τῶν Δημητρος, ἐξ * πολιοῦχε Ἀθηνᾶς καὶ Διός· * ἔπειθε δὲ ἀχθόμενον ὑπὸ Κρέοντος ἔχε * βοηθὸν Θησέα. Τελευτῶν δὲ ὁ Οἰδίπους ἦλθε γῆρας, παρεκάλεσε τὸν Θησέα μηδενὶ τῶν Θηβαίων δεῖξαι τὸ πάθος· ἐβουλήθησαν γὰρ αὐτὸν ἐξ νεκρὸν αἰκίσασθαι· ἡ ἱστορία παρὰ Ἀνδροτίωνι. Ἐπικάσην.] Παρὰ τοῖς τραγικοῖς, Ἰοκάστην.

271. Νέοιο.] Τῷ νέῳ.

272. Ἐξεναρίξας.] Ἀνελὼν, φονεύσας.

273. Ἀνάπυστα.] Ἀνὰ στόμα πᾶσι λέγειν, καὶ πιωπαίτοις· ἢ φανερά.

274. Πολυηράτῳ.] Πολλὰς ἀρὰς καὶ βλαβὰς θεῶν * ὑπομεινάσῃ, ἃ οὐ ἔρασμίως· ὅπως ἂν μὴ τῷ ὑποκρίμματι ἀκολουθοῦ.

275. Θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς.] Τὸ ἐξῆς, ἄλγεα πάσχων θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλὰς, Καδμείων ἤνασσεν· ἐχὶ, θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλὰς ἤνασσεν.

276. Πυλάρταο.] Τῶ πὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶντος καὶ συγκλείοντος.

277. Ἀψαμένη.] Ἐκδήσασα, ἀνάψασα. Αἰπύν.] Ὑψηλὸν, ὡσὲ τὴν γῆν ἀφιγμένον. Μελάθρου.] Οἴκου, δοκοῦ.

278. Ὠϊ ἄχεϊ χομένη.] Νικηθεῖσα ὑπὸ τῆς ἰδίας λύπης. Σχομένη.] Καθαχθεῖσα.

280. Καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα, τὴν ποτε Νηλεὺς γῆμεν ἐὸν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα, Ὁπλοτάτῳ κούρῳ Ἀμφίονι.] Νηλεὺς, ὁ Ποσειδῶνος καὶ Τυροῦς παῖς, ἐξελαθεὶς ὑπὸ Πελίου, τὸν ἀδελφὸν, εἰς Ἰωλκὸν, ἀφίκετο εἰς Μεσσήνην τὴν Πελοποννήσου· καὶ λαβὼν παρὰ ἐγχωρίων, τὴν Πύλον κτίζει· καὶ γαμεῖ Χλῶριν, τὴν Ἀμφίονος, τοῦ Ἰάσου καὶ Περσεφόνης, τῆς Μίνω * θυγατρὸς· βασιλεύει τε ὁ μόνος τῶν Πυλίων, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπ' Ὀρχομενῷ, καὶ γίνεται εὐδαιμόνων. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

282. Ὁπλοτάτῳ.] Νεωτάτῳ. Ἀμφίονος Ἰασίδαο.] Ἔπεται ὅτι ὁ Ἀμφίων· Ἀρχικῶς, ὁ Διός.

283. Ὀρχομενῷ.] Ὀρχομενὸς, πόλις Βοιωτίας.

NOTÆ.

281. Γῆμεν ἐὸν διὰ κάλλος) Omninò διὰ legendum, non μὴ, & ità *Dionys. Halicarn.* Edit. *Hudson.* apertè legit διά. Ita *Br. Schol. Aldin.* Sic *Il.* α'. v. 72. Ἦ, διὰ μαντοσύνην. Et Hymn. *Vener.* v. 204. Ἥρπασε ἑὸν διὰ κάλλος. Alii ſiſtunt ad γῆμεν, & legunt ἑὸν μὴ κάλλος ἐπὶ πόρε μυρία ἕδνα, ut *Florentina, Aldina, Lovaniana, Hervagiana*, quod minùs ferendum. At *Euſtath.* fol. 436. lin. 31. Περικαλλέα ἦ τὴν Χλῶριν λέγει, ἐπεὶ ἐξ διὰ κάλλος αὐτὴν ὁ Νηλεὺς ἔγημεν. Idem tamen fol. 435. lin. 19. Καὶ ἔγημε Χλῶριν μὴ κάλλος, τουτέστι διὰ κάλλος, quare omninò μὴ inter *Varias Lectiones* reponenda.

NOTÆ IN SCHOLIA.

274. * Ὑπομεινάσῃ) Ità, pro *Corrupto* ὑπεμείνας ἢ, quem errorem errat & *Aloyſii* MS.

280. * Θυγατέρες) Ità, pro θυγάτηρ.

VARIÆ LECTIONES.

278. Ἄχεϊ χομένη) γρ. ἀχὲ ἰχομένη.

279. Ἐκτελέουσι) γρ. ἐκτελέσουσι.

281. Διὰ) γρ. μὴ, vid. Not. in *Textum*.

285 Νέστορά τε, Χρομίον τε, Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον.
Τοῖσι δ' ἔπ' ἰφθίμῳ Πηρὼ τέκε, θαῦμα βροτοῖσι,
Τὴν πάντες μνώοντο περικλυτοί· οὐδέ τι Νηλεὺς
Τῷ ἐδίδου, ὃς μὴ ἕλικας βόας εὐρυμετώπους
Ἐκ Φυλάκης ἐλάσῃσι βίης Ἰφικληείης

Neſtoremque Chromiumque, Periclymenumque ſuperbum.
Et ſuper his eximiam Pero peperit miraculum hominibus;
Quam omnes ambiebant accolæ: neque dum Neleus
Ulli dabat, qui non boves latis-frontibus
Ex Phylace abegerit violentiæ Iphicleæ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

285. Νέστορά τε, Χρομίόν τε.] Πῶς ὖν σὺ Ἰλιάδι, Δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν; ἐξ ἄλλων δ' ἄλλων· σὺ Χλωρίδος ἧς περὶς· ἣ νῦν καὶ ἐξοχὼ τῶν περιὼν ἰμνήθη· Χρομίῳ μὲ, ὡς περισσεύσατε· Περικλυμένῳ ἦ, ὡς ἀνδρεσσάτην· Νέστορά ἦ, ὡς σωφρονεστάτην· Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον.] Ἡσίοδος * τὴν Περικλύμενον διηγεῖται δῶρον εἰληφέναι παρὰ Ποσειδῶνος, ὥστε ἀμοιβὴν ἑαυτὸν εἰς οἷαν ζῴου, ἢ ἀνδρὸς, ἐθέλοι εἰκάσαι. Ἀγέρωχον.] Νῦν, τὸ ἄγαν ῥᾳδίως μισοφρονούμενον καὶ μισοχόμενον εἰς ὃν ἂν βουλοίθ.

286. Τοῖσι δ' ἔπ' ἰφθίμῳ Πηρὼ τέκε θαῦμα βροτοῖσι,
Τὴν πάντες μνώοντο περικλυτοί· οὐδέ τι Νηλεὺς
Τῷ ἐδίδου, ὃς μὴ ἕλικας βοῦς εὐρυμετώπους
Ἐκ Φυλάκης ἐλάσῃσι βίης Ἰφικληείης.]

Νηλεὺς, ὁ Ποσειδῶνος, ἔχων θυγατέρα Πηρὼ τὴν ὁμοπάτριον, καὶ μὴ ὡσπέρων ἐκ Φυλάκης τὰς τῆς μητρὸς Τυρῶς ἐλάσαντες τὰς βοῦς παρ' Ἰφίκλῳ· πάντων ἦν ἀπρόσμαχος, Βίας, ὁ Ταλαοῦ, μόνῳ ὑπείκων θεράποντι τούτῳ, καὶ πειθὼ τὸν ἀδελφὸν Μελάμποδα ῥίξαι τὸ ἔργον· ὁ δὲ καὶ ὡς εἰδὼς, ἅτε δὴ μάντις, ὅτι ἁλώσεται ὑπ' αὐτοῦ, εἰς τὰς * Ὄθρυος φυλακὰς ἐπὶ τὰς βοῦς· οἱ δὲ φύλακες σταθμῷ καὶ οἱ βουκόλοι κλίπτοντα αὐτὸν λαμβάνουσι καὶ παραδιδόασιν Ἰφίκλῳ καὶ δήθεις, ἐφυλακίσθη, παρεζευγμένων αὐτῷ θρασπόντων δύο, ἀνδρὸς καὶ γυναικός· καὶ ὁ μὲν ἀνὴρ αὐτὸν ἐπιφόβως ἐφρούρουν, ἡ δὲ γυνὴ φαυλότερον. ἐπεὶ δὲ ὁ σιδηρὸς ὀλίγον πρὸς τὸ πλεισθῆναι * θέρμει, Μελάμπους ἀκούσας ὑπερθρεῖ πινῶν σκωλήκων ἁλισθησομένων, ὅτι καταβεβρώκοιεν τὰ δεσμά· καὶ τοῦτο ἀκούσας κελεῖ τοὺς φύλακας, καὶ κελεύσ, αὐτὸν ἐκφέρειν τὰ κλίνης, λαμβάνουσιν τὸν μὲν γυναῖκα πρὸς ποδῶν, τὸ δὲ ἄνδρα πρὸς κεφαλῆς· οἱ δὲ αὐτὸν ἀναλαβόντες ἐκφέρουσι· τὸ πρόσωπον δὲ καὶ ἡ δέσις καταλαθοῦσα ἐπιπίπτει τῇ γυναικὶ καὶ κλίνει αὐτῷ· ὁ δὲ ἀνὴρ ἐξαγγέλλει τῷ Φυλάκῃ, ὁ δὲ Φύλακος Ἰφίκλῳ, τὰ γεγόμενα. οἱ δὲ ἐλθόντες παρὰ τὸν Μελάμποδα, ἐρωτῶσιν αὐτὸν, τίς ἐστι; ὁ δὲ ἔφη μάντις εἶναι· οἱ δὲ αὐτῷ πῶς βοῦς ὑπισχνῆ δῦσθ, ἐὰν μηχανήν τινα εὕρῃ παῖδων γλυίσεως Ἰφίκλῳ, ἐ πεῦ πατῆρ. ὁ δὲ Μελάμπους βοῦν ἱερεύσας τῷ Διὶ Ἀφειρεῖ μοίρας πᾶσι τοῖς ὄρνισιν· οἱ δὲ ἦλθον πάντες, πλὴν ἑνὸς αἰγυπιοῦ· ὁ δὲ Μελάμπους ἐρωτᾷ πάντας τοὺς ὄρνιθας, εἴπε εἴδε μηχανῶν, πῶς ἂν Ἰφίκλῳ γένοιτο παῖδες· ὑπερῆπτε δὲ ὁ αἰγυπιὸς, κομίζουσι τὰ αἰγυπιόν. ἧπτε δὲ τὴν αὐτίκα τὰ ἀπαιδίας ἀπορᾶς εὐθὺς εὗρεν. διᾶξαι γὰρ τὸ Φύλακος μὴ μαχαίρας τὸ Ἰφίκλου ἔτι νεογνὸν ὄντα. ἀφ' τὸ ἰδεῖν αὐτὸν ἄπαιδ' τὸ πεπαῦσθαι. ἔπειδὴ τὸ Φύλακος μὴ καθαλαμβάνοιεν, πῆξαι τὴν μάχαιραν εἰς πινα ἀχερδον, καὶ ἀφεῖναι αὐτὴν τὸ φλοιόν· τὸ δὲ Ἰφίκλου ἀφ' τὸ δὲ μηκέτι παῖδας ποιῆσαι. σκιλδυσεν δὲ ὁ αἰγυπιὸς τὴν μάχαιραν τὴν ἐν τῇ ἀχέρδῳ κομίζειν, καὶ ἀπορμήξαντα τὸν διδύναι αὖ αὐτῆς πεῖν· ἐν οἷσι δὴ καὶ ἡμέρας Ἰφίκλῳ, γλυπῆσαι δὲ αὐτὸν παῖδας ἐκ τούτου. ποιήσας δὲ ὁ Ἰφίκλου τοῦτο, τὴν γυναῖκα ἀναῤῥώνυσι, καὶ ἰσχὺ Ποδάρκην παῖδα· καὶ δίδωσι τὰς βοῦς τῷ Μελάμποδι· * ἃς λαβὼν εἰς Πύλον, δίδωσι Νηλεῖ τὰ ἆθλα τῆς Πηρῦς, καὶ λαμβάνει αὐτὴν τῷ ἀδελφῷ Βίαντι πρὸς γάμου, ἐξ αὐτῆς γίνονται παῖδες, Περικλύμενος, καὶ Ἀρήϊος, καὶ Ἀλφεσίοια. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ ἐν τῇ ἑβδόμῃ.

287. Μνώοντο.] Ἐμνηστεύοντο. Περικλύτ.] Οἱ περιοικοῦντες.

288. Εὐρυμετώπους.] Πλατυμετώπους.

289. Ἐκ Φυλάκης ἐλάσῃσι.] Τυρὼ ἦλθε παρὰ Δηϊονέα τὸν θεῖον· ὁ δὲ καθαγὼν αὐτὴν, εἰς Θεσσαλίαν δίδωσι Κρηθεῖ τῷ ἀδελφῷ, ἐξ ἧς Ποσειδῶνος ἐγκυεῖσα Νηλέα καὶ Πελίαν. ὁ τοίνυν Νηλεὺς Ἰφίκλου τὸν Φυλάκου * Δηϊονέως, ἀπήτει τὰ τῆς μητρός· καὶ ὃς οὐκ ἀπεδίδου. Μελάμπους δὲ, ὁ Ἀμυθάονος, νοσοῦντος τὰ ὦτα καθαρθεὶς, ὡς καὶ τὸν ἀλόγων ὑπακούειν ζώων, πρὸς Ἰφίκλου βοῦς * ἀπελαύνειν ἐπειρᾶτο, ὑπὲρ δὲ γήμας Πηρὼ, τὴν

N O T Æ.

286. Πηρὼ) *Propertius* hujus Fabulam narrat.

N O T Æ I N S C H O L I A.

285. Ἡσίοδος * τὸν Περικλύμενον) *Heſiodi* locum profert Scholiaſtes *Apollonii*, ad Argonautic. l. 1. v. 156.

——Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον, Ὄλβιον· ᾧ πόρε δῶρα Ποσειδάων εὐρείχθων Παντὶ ἐοικὼς ἄλλος μ' ἦ δὲ σὺ ὀρνίθοισι φάνησιν Αἰετὸς ἀλλοῖος δ' αὖτε πελήσεαι, θαῦμα ἰδέσθαι, Μύρμηξ· ἄλλος δ' αὖτε μελισσάων ἀγλαὰ φῦλα· Ἄλλοτε δεινὸς ἔφις καὶ ἀμείλιχος· εἶχε δὲ δῶρα Παντὶ, σὺν ὀνομαστὶ πατὴρ ἐπέων Δόλωσε, Βαλὴ Ἀθηναίης. Vid. ad *Iliad.* λ'. v. 691.

286. Τοῖσι δ' ἔπ' ἰφθίμῳ) Hoc *Scholion*, olim malè poſitum, in hunc ſuum locum reduxi; pro τὴν ὄφρυν, vel ὀφρὺν, lego τὴν * Ὄθρυν, nam Mons *Othrys* Latinis *Maſculus*; *Gracis*, ἡ Ὄθρυς, ut *Heſiodo* & *Nicandro*. * Περιῄει, pro περᾶι, lego. Vid. ad v. 289.

289. Ἐκ Φυλάκης ἐλάσῃσιν) Hoc *Scholion* illuſtratur ab *Apollodoro*, Biblioth. l. 1. c. 9. §. 12. & ab *Euſtathio*, fol. 435. lin. 31. Partem poſteriorem hujus *Scholii*, disjungo & ad v. 286. pono; pro * ἐκ

V A R I Æ L E C T I O N E S.

285. Χρόμιόν τε) γρ. Χρομίον τέ.

287. Οὐδέ τι) γρ. οὐδ' ἔτι.

Ἀργα-

290 Ἀργαλέας τάσθ' οἷος ὑπέσχεθε μάντις ἀμύμων
Ἐξελάαν· χαλεπὴ δ' ἄρα θεῶν κότος, οἷα πέδησε,
Δεσμοί τ' ἀργαλέοι, καὶ βουκόλοι ἀγροιῶται.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἤματα ἐξετελεῦντο,
Ἂψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
295 Καὶ τότε δή μιν ἔλυσε βίη Ἰφικληείη,
Θέσφατα πάντ' εἰποῦσα· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.
Καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδάρεω περιφαίνοιλν,
Ἣ ῥ' ὑπὸ Τυνδάρεῳ κρατερόφρον' ἐγείνατο παῖδε,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα·
300 Τὼς ἄμφω ζωὼς κατέχει φυσίζοος αἶα·
Οἵ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν περὶ Ζηνὸς ἔχοντες,
Ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε

Indomitus; has solus prōmisit vates inculpatus
Abacturum: sævum verò dei fatum impedivit,
Vinculaque difficilia, & bubulci rustici.
Sed quando jam menſesque & dies perficiebantur,
Rursus circumvoluto anno, & advenerunt horæ,
Tum certè ipsum solvit vis Iphiclea,
Vaticinia omnia loquutum: Jovisque perficiebatur consilium.
Et Ledam vidi, Tyndarei uxorem,
Quæ ex Tyndareo magnanimos peperit filios,
Calloremque equorum domitorem, & pugnis valentem Pollucem.
Hos ambos viventes detinet fertilis terra;
Qui etiam infra terram, honorem ab Jove habentes,
Interdum quidem vivunt alternis diebus, interdum rursus

SCHOLIA.

Ναλέως, Βίαντα. τὸ ἀδελφὸν αὐτῆς συμφθεὶς ὃ ἐς εἰς φρατρὶὼ ἐμβληθείς, κλαπέντας τὰ Ἀλφεσιβοίας σκωλήκων, ὀλίγον ἔπι ἀπέχοντας τῆς δεκάδος, εὑρὼν ἐκκομισθῆναι. ὃ δὲ οἰκήσας κατηγχθέν. μαθὼν ὁ Ἰφικλος, ὑποχωρῆσαι τῷ Μελάμποδι τὰς βοῦς, εἰμὴ τὴν ἀπαιτίαν αὐτὸν λῦσαι τὴν τίσιν παύσειν· ὁ δὲ Μελάμπους παρ' αἰγιαλοῦ μαθὼν τὸν αἴτιον, ἐλθὼν ἀναζητήσας ἐκείνῳ τὸν μάχαιραν ἀχέρδε φλοιῷ κεκαλυμμένην, ἣν ἐπήνεγκε Φύλακος τοῦ Ἰφίκλου ἐπὶ τῶν ἀγρῶν ἐστέμονται τὰ τετράποδα. θύσας τε ἱεροῖς, μηνίσειν ὑπὲρ τῶν τετραπόδων εὐτυχίας, τὴν Ἰφίκλου ἀπορίαν πατέρα Πρωτεσιλάου καὶ Ποδάρκε. Φυλάκης.] Πόλεως Θεσσαλίας. Ἐλάσσειν.] Ἀπελάσειν. Βίης Ἰφικληείης.] Περιφραστικῶς, ὃ Ἰφίκλε.

290. Ἀργαλέας.] Χαλεπὰς, δυσκόλως· ἀπὸ δὲ ἀφεστήκοτος ὃ καὶ ἔξωθεν περίεμι, αὐτὸ τὸ ἀφεστηκόμενον ἐπιτιθέμενον. Ἀργαλέαν γὰρ, οὐκ αὐτὰ αἱ βόες, ἀλλ' αἱ ἀπὸ αὐτῶν πραγματεῖαι καὶ ἀπαιδαί.

291. Ἐξελάαν.] Ἀπελαύνειν· Χαλεπή.] Δύσκολος, πακή.

292. Ἀγροιῶται.] Ἀγροικοι.

293. Ἐξετελεῦντο.] Ἐπληροῦντο.

297. Τυνδάρεω) Ità *Plutarchus*, in Vitâ *Homeri*, *Br. Schol.* &c. verùm ob Τυνδάρεῳ ſequens, mutabatur à Sciolis; Τυνδαρέῳ tamen ad *Var. Lect.* invenies. Eſt autem κοινῶς, Τύνδαρος· Ἀττικῶς, Τυνδάρεως· ἰδιωμῶς, Τυνδάρεος. Ità Πάνδαρος, Πανδάρεος, ἰδιωμῶς, Πανδάρεος.

294. Ἂψ περιτελλομένου ἔτεος.] Εἰς τὸ πίσω δ' ἔτους περιελθόντος.

296. Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.] Τὸ πιπρωμένον ἐλάμβανε τέλος.

297. Καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδαρέῳ περιφαίνοιλν.] Ζεὺς· Λήδας ἐραστὴς, τὰ Θεσπίου παιδὸς, εἰς κύκνον ἑαυτὸν μετέσχημεν, καὶ ἀφικόμενος ἐμίγη αὐτῇ. μιᾷ χαθόνον ὃ ἐκείνη πτῶσα ὠὸν, ἀπετίθη εἰς λεκάνην. ὅθεν σωθέντες τὸν τε Διοσκόρους καὶ τὴν Ἑλένην γεγόνασι· γόνῳ μὲ Διὸς, ἐπίκλησιν ὃ Τυνδάρεω. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ τοῖς νεωτέροις.

299. Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα.] Τέτων, ὁ μὲ Πολυδεύκης ἀπὸ δὲ ἡνίοχος ἐστὶ, ὁ δὲ Κάστωρ, ἀπὸ Τυνδάρεω.

300. Φυσίζοος.] Πρὸς τὸ ζῆν φύουσα. Τὼς ἄμφω ζωὼς.] Ἀναιρεῖται Κάστορος τοῦ Μελαγέρου, ἢ Πολυνείκους, Πολυδεύκης ἄφθαρτος ὤν, διὰ τὸ ἐκ Διὸς γεγονέναι, παρεκάλεσε τὸν πατέρα, ὅπως ἐπιτρέψῃ αὐτῷ μίμνειν πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὸν ἀφθαρσίαν, ὥστε παρ' ἡμέραν ἀμφοτέρους, ὅτι μὲ ὁ Ὀλύμπιος ἀφωρίσθη, ὅτι δὲ ὁ Ἀϊδωνεύς.

302. Ἑτερήμεροι.] Παρ' ἡμέραν ἀμφότεροι, ἢ μίαν παρὰ μίαν ἡμέραν ζῶντες.

NOTÆ.

297. Τυνδάρεω) Ità *Plutarchus*, in Vitâ *Homeri*, *Br. Schol.* &c. verùm ob Τυνδάρεῳ ſequens, mutabatur à Sciolis; Τυνδαρέῳ tamen ad *Var. Lect.* invenies. Eſt autem κοινῶς, Τύνδαρος· Ἀττικῶς, Τυνδάρεως· ἰδιωμῶς, Τυνδάρεος. Ità Πάνδαρος, Πανδάρεος, ἰδιωμῶς, Τυνδάρεος. Ità Πάνδαρος, Πανδάρεος, τ' v. 518. & υ'. v. 66.

300. Τὼς ἄμφω ζωὼς κατέχει φυσίζοος αἶα.) Ità *Iliad.* γ'. v. 243. Ὡς φάτο· τὼς δ' ἤδη κατέχει φυσίζοος αἶα, in quem locum, vid. *Br. Scholia*, & *Euſtathium*, ut etiam in hunc locum, fol. 438. lin. 12, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

λαμβάνῃ αὐτῷ, lego & ſuppleo ex *Aloyſii* MS. * ἂς λαβὼν εἰς Πύλον, &c.

300. * Μελαμπόδε) Quod narrant hìc *Brevia Scholia*, de *Caſtore* à *Melampode*, aut *Polynice*, occiſo, novum omninò mihi videtur, nec omninò, quod ſcio, ab ullo alio dictum. Vid. *Br. Schol.* ad *Iliad.* γ'. v. 243. *Pindarum*, ad Olympionicon, §. x. v. 112. *Theocriti* Διοσκόρες, *Apollodori* l. 3. c. xi. *Hygin.* §. lxxx.

VARIÆ LECTIONES.

291. Μεῖρεν πίδησε) γρ. μοῖρ' ἐπίδησε.

297. Τυνδάρεω) γρ. Τυνδαρίῳ, vid. Not. in *Textum*.

Τεθνᾶσιν, πμλὼ ᾗ λελόγχασ', ἴσα θεοῖσι.
Τλώδε μέτ', Ἰφιμέδειαν, Ἀλωῆϊ δ' ἄρ' ἄκοιτιν,
Εἰσιδον, ἣ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι·
Καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε, μινυνθαδίω ᾗ γενέσθην,
Ὦτόν τ' ἀντίθεον, τηλεκλυτόν τ' Ἐφιάλτην.
Οὓς δὴ μηκίστους θρέψε ζείδωρος Ἄρουρα,
Καὶ πολὺ καλλίστους, μετά γε κλυτὸν Ὠρίωνα·
Ἐννέωροι γὰρ τοί γε, ᾗ ἐννεαπήχεες ἦσαν
Εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννέοργυοι.
Οἵ ῥα ᾗ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην, ἐν Ὀλύμπῳ
Φυλόπιδα στῆσαι πολυαίικος πολέμοιο·
Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θεῖμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσῃ
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη.
Καί νύ κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἥβης μέτρον ἵκοντο·

Moriuntur, honorémque sortiti sunt, æqualiter diis.
Post hanc, Iphimedéam, Aloëi uxorem,
Aspexi, quæ sanè dicebat Neptuno commixtam fuisse:
Et peperit duos filios, brevis autem vitæ fuerunt,
Otumque Deo-parem, inclytumque Ephialtem.
Quos utique longissimos enutrivit alma Terra,
Et longè pulcherrimos, post inclytum Oriona:
Novennes enim cùm essent, novem etiam cubitorum erant
Latitudine, cæterùm longitudo erat novem ulnarum.
Qui sanè immortalibus minabantur, in Olympo
Moturos certamen tumultuosi belli:
Ossam super Olympum conati sunt imponere, cæterum Ossæ
Pelium frondosum; ut cælum pervium esset.
Et fortassis perfecissent, si ad pubertatis mensuram venissent:

ΣΧΟΛΙΑ.

303. Τεθνᾶσιν.] Τελευτῶσι. Λελόγχασιν.] Ἔχουσι, κεκλήρωνται.

304. * Ἰφιμέδειαν.] Τὴν δὲ Τέλοπος.

306. Μινυνθάδιοι.] Ὀλιγοχρόνιοι.

308. Οὓς δὴ μηκίστους.] Τί ἂν ὁ Τιτυὸς ἐπ' ἐνιαύσια κεῖτο πέλεθρα; γηθεῖν ἐκεῖνος τούτοις ἂν ἀντεξιάζοι ἀνθρώποις.

310. Ἐννέωροι.] Ἐνναετεῖς.

311. Εὖρος.] Πλάτος. Ἀπὸρ μῆκός τε γενέσθην ἐννέοργυοι.] Δαιμόνιος ἡ ἀκρίβεια· ἀναλόγων δὲ σώματι καὶ τὸ πλάτος, * τέλτου ἐστὶ δὲ μήκους. Ἐννεόργυοι.] Ἐννέα ὀργυιῶν. Ὀργυιὰ δέ ἐστιν, ἡ τῶν χειρῶν ἔκτασις.

ΝΟΤΑΕ.

303. Τεθνᾶσιν· πμὼν ᾗ λελόγχασ' ἴσα θεοῖσιν) *Eustath.* fol. 483. lin. 25. Σημείωσαι ᾗ, ὅτι τὸ λελόγχασι συτάσσει τῷ παραλήψασιν, παρὰ τὴν κοινὴν μὲ παρατήρησιν, ἣ μακρὰ παραλήγεται οἷον τὰ τοιαῦτα παρακειμένων τέλος ἐχόντων· πλὴν ἄλλως, ἀναλόγως τῇ ἐπ' αὐτῷ ὅλῃ κλίσει δὲ λέλογχα· εἰ δὲ ἴσως εὑρεθείη πού καὶ ἔκθλιψιν τοῦ ληγούσης γραφόμενον, πρὸν ᾗ λελόγχασ' ἴσα θεοῖσι, τάχα ᾗ τὸ πτῶμα, ᾗ πεπονήκασι, ἐπὶ τῶν ὅμοια.

NOTÆ IN SCHOLIA.

304. * Ἰφιμέδειαν) Τὴν δὲ Τέλοπος, ex *Apollodori* Bibliothec. l. 1. c. 7. §. 4.

311. Δαιμόνιος ἀκρίβεια) *Eustath.* fol. 439. lin. 32. Ἐπαινοῦσιν οἱ Παλαιοὶ τὸ δαιμόνιον τοῦ ἐν συμμετρίᾳ συμφώνῳ ἀκριβείας· ἀνάλογον γάρ, φασι, σώματι

VARIÆ LECTIONES.

303. Λελόγχασ') γρ. λελόγχασιν, vid. Not. in *Textum*.

309. Μιῇ γε κλυτὸν) γρ. μιῇ· ἀγακλυτὸν, *H. Steph.*

311. Μῆκός γε) γρ. μῆκός τε, *Bn. Schol.* at γε, *Ald.*

312. Ἀπειλήτην) γρ. ἀπειλείτην, *Eustath.* fol. 439. lin. 35.

Ἄλλ'

Ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱός, ὃν ἠύκομος τέκε Λητώ,
Ἀμφοτέρω· πρὶν σφῶϊν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰάλυς
Ἀνθῆσαι, πυκάσαι τε γένυν βλωθρῇσι λάχνῃ.
Φαίδρην τε, Πρόκριν τε ἴδον, καλήν τ' Ἀριάδνην,

Sed perdidit Jovis filius, quem pulchricoma peperit Latona,
Ambos: antequam ipsis sub temporibus lanugo
Floreret, ornaretque genam florenti barbâ.
Phadramque, Procrimque vidi, pulchramque Ariadnam,

ΣΧΟΛΙΑ.

317. Ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱός.] Οἱ νεώτεροι φασὶ, τὴν Ἄρτεμιν ἔλαφον ἐκ τῶν δι' αὐτῶν, τὰς ὃ * εἰς τὴν ἔλαφον ἀφίζας, ἀκόντας ἀφανίσαι.

318. Ἰάλυς.] Τὰς κατὰ τὸ ἡνίκα πρώτας τρίχας, ἰάλυς λέγει· ἀφ' ὃ τὸ τὰς ἡδὺ παίπαλα ἔχοντας ἀρχὰς ἰάλυν ἐπὶ τὸ ὅλον, ὅθεν τὸ πλέιον λέγει.

319. Πυκάσαι.] Καλύψαι. Εὐανθεῖ.] Εὐφυεῖ. Λάχνῃ.] Τριχώσει.

320. Φαίδρην τε.] Φαίδρα, Μίνω θυγάτηρ, γυνὴ Θησέως. Θησεὺς, ὁ Αἰγέως, ἔσχεν παῖδα Ἱππόλυτον ἐξ Ἀμαζόνος Ἀντόπης, ἔγημε Φαίδρην, τὴν Μίνω θυγατέρα, ὃ τῆς Κρητῶν βασιλείας· σὺλαβόμβος ὢν μητρυιᾶς ἐπιβουλὴν, πέμπει ἐξ Ἀθηνῶν τὸν υἱὸν Ἱππόλυτον, Τροιζῆνίων ἄρχειν· ἦν γὰρ αὐτῷ ἀφὶ τὴν Πιτθέως * Αἴθραν μητέρα τὴν ὀρχὴ δεῦρο. Φαίδρα ὃ, ἐρωτικῶς ἀφετηθεῖσα ὃ Ἱππολύτου, σφοδρῶς ἐπ' αὐτῷ τηκομένη, τὸ μὲ πρῶτον ἱερὸν Ἀφροδίτης ἐν Ἀθήναις ἱδρύσατο, τὸ ὧν Ἱππολύτου καλέμενον· εἰς Τροιζῆνα ὃ ὕστερον παραγενομένη, διενοεῖτο πείθειν τὸν νεανίσκον, ὅπως αὐτῇ μιγείη· χαλεπῶς δ' ἐκείνη προσδεξαμένη τὸν λόγον, λέγεται * φοβηθεῖσαν αὐτὴν ἀνηρτῆσθαι τὴν αἰτίαν, καὶ ὡς Θησέα ἀφικόμενον, ὡς Ἱππολύτου πειρῶντος αὐτήν. ὁ ὃ τελῶν, ὡς φασὶ, αὐτῷ παρὰ Ποσειδῶνος εὐχῶν εἶναι ὠμολόγησεν, ὅ, τι ἂν εὐξηται συντελεῖσθαι, πιστεύσας τῇ Φαίδρᾳ, μίαν τάττειν γὰρ ἐπιτάξαι, τὸν δὲ παῖδος ἐλέσθαι. ἐκεῖνον μὲν οὖν ὁμολογῆσαι τὸ ἄριστα χαριζόμενα, παραφρονήσαντος ἐξαίφνης ἀπὸ τῆς θαλάσσης ταῦρον, καὶ ταραχθέντων τῶν ἵππων, ἐλκώσαντα λέπεσιν. τὸν Φαίδραν δ' φανερᾶς γενομένης τῆς ἀβολῆς, ἀπάγξασθαι. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ. Πρόκριν τε ἴδον.] Πρόκρις, Ἐρεχθέως θυγάτηρ, Κέφαλον τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα συνεχῶς ἐπὶ θήραν ἐξιόντα ἐτήρει λαθραίως, ἀφ' ζηλοτυπίαν· ὁ δ' Κέφαλος νομίσας εἶναι θηρίον ἀπὸ τῆς ὕλης κλύσαν, ἔλαθεν αὐτὸν Πρόκριν κατακοντίσας. Πρόκριν τέ.] Κέφαλον, ὁ Δηιονέως, γήμας Πρόκριν, τὴν Ἐρεχθέως, ἐν τῇ Θορικίων κατοικίᾳ φίλων ὢν τὸν γυναικὸς ἀπεπειράθη, λέγεται εἰς ἀπόδημίαν * ἀπιέναι ἐπὶ ἔτη ὀκτὼ, καθαλιπὼν αὐτὸν * ἐπ ὑμφῳ ὄσαν· ἔπειθε καθακοσμῆσαι, καὶ ἀλλοῖον ἑαυτὸν ποιήσας, ἔρχεσθαι εἰς τὴν οἰκίαν, ἔχων κόσμον· καὶ πείσαι τὴν Πρόκριν δίξασθαι τῶτε, καὶ συμμιγῆναι αὐτῷ. ἡ ὃ Πρόκρις ἐποφθαλμίασε τῷ κόσμῳ, καὶ τὸν Κέφαλον ὁρῶσα κάρτα καλὸν, συγκοιμᾶσθαι αὐτῷ. σκῆψίς ὃ ἑαυτὸν ὁ Κέφαλος, αὐπᾶσθαι τὴν Πρόκριν· ἐ μὴν ἀλλὰ καζαλαγὰς ἐξέρχεται ἐπὶ Σήρων. πυνθανομένου δὲ αὐτὸ τῶτο δρωντος, ὑποπτεύσαι ἡ Πρόκρις, ὅτι μίσγεται γυναικὶ ἑτέρᾳ· ἀσχαλεσαμένη ἐν τῇ οἰκίᾳ τὴν ἔλεγχον, εἰ συνοῖδεν· ὁ ὃ θεράπων ἔφη, τὸν Κέφαλον ἰδεῖν ἐπί τινος ὄρους κοιμώμενον, καὶ λέγειν συχνῶς, ὦ Νεφέλη, παραγενοῦ καὶ τῶτο μόνον σωνειδέναι. ἡ δὲ Πρόκρις ἀκούσασα, ἔρχεται εἰς τὸν τῶτον τὸν κοιμώμενον, καὶ καθακρύπτεται. καὶ τὸ αὐτὸ λέγοντος αὐτοῦ πυθομένη, ἀσυρίχθη ἀφ' αὐτόν. ὁ δὲ Κέφαλος ἰδὼν αὐτὸν αἰφνιδίως, ἔξω ἑαυτοῦ γίνεται· καὶ ὥσπερ εἶχε, βάλλει μὴ χείρα ἀκοντίᾳ τὴν Πρόκριν, καὶ κτείνει. μεταπεμψάμενος δὲ τὸν Ἐρεχθέα, ἐμπίπλησι πολυπλῶς αὐτόν. ἡ ὃ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ ἐν τῇ * ἑβδόμῃ. Καλήν τ' Ἀριάδνην.] Ἀριάδνη, Μίνωος θυγάτηρ, γυνὴ Θησέως· ἐξ ἧς Δημοφῶν, καὶ Ἀκάμας. Θησεὺς δὲ, ὁ Αἰγέως, λαχὼν μὲν τὸν πρῶτον, εἰς Κρήτην πρὸς τὸν Μινοτάυρον παραπεμπόμενος ἀφ' ἑκάστου ἐνιαύσιον ἀφικομένῳ ἐν αὐτοῦ, ἐρωτικῶς * ἀφ' αὐτὸν ἀφαπτόμενος ἡ δὲ Μίνω θυγάτηρ, Ἀριάδνη, οἰδοῦσα ἀγαθὸν μιλτᾶν, λαβοῦσα παρὰ Δαιδάλου

NOTÆ.

τόσδε λόγου, τὸ, Εἰ ἐπιφέρεται ὁ θεῖος, πέφευγας ἔχειν· ἀλλὰ μᾶλλον οὐκ ἔχε πέφευγας, ἀφ' ἁπαξάπαν. Ὅμοιον γὰρ κἀκεῖνο τὸ, Ἐξετέλεσαν ἂν, εἰ μὴ ἦσαν μέτριοι ἐκεῖ· ἀλλὰ μὴν ἐ δύνατον, τὸν ἡνίοχον ἡρέσθαι· ἐφ' ἅπερ δύνατον ἐκπλῆσαι αὐτὸν, ὁ ἡνίοχος. Et mox, fol. 439. lin. 13. Αἰνίττονται ἄν. ἡ ὅτι ἐξαιτολέ-

* ἔπ νύμφῃ, *Aldin.* ἐπὶ νυμφῶν.

χαι ἦσαν· ἡ ὅτι ὑπερφέρει, ἐ ὑπέρκαμπτος, ὡς εἶπερ μὴ ἦσαν ἐκ γῆς, ἀλλ' ἐρανίοι· διὸ καὶ εἰ, παρ' αὐτὰ Δεινοσθένη τὸν Ἀθηναίων κόλακα, εἰπόντος, ὡς τὸν ἐπ' ἐρανοῦ ἀναφέρεται ὁδὸν Ἀθηναῖοι οἴδασι μόνοι, τοιοῦτος ἴσως ἡ ἐξω ἐν αὐτοῖς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

317. Τὰς ὃ * εἰς τὴν ἔλαφον) Τὸ * εἰς addo, ex Historiâ; de quâ vid. *Apollodor.* Ibid.

320. * Αἴθραν) Ita pro ἴχθραν, ex historiâ & Msto *Aloysiano.* *Euripidis Hippolytus* huic loco lucem dabit; *Asclepiades* solum notat *Scholiastes.* *Ibid.* pro monstro illo ἐοσηξίσαν, lego φοβηθεῖσαν. Mox in *Procridis* historiâ, addo * ἀπιέναι. Παρὰ Φερεκύδῃ. ἐν τῇ * ἑβδόμῃ, lego pro ἐν τῇ ζῇ, ex Msto. Paulo post, superfluam *Textûs* Repetitionem rejicio, quod MS. facit, denique * ὡς addo, & pro ἐπιφανὴς, lego * ἐπιφανεὶς, eâdem Auctoritate. Huc refer *Antonini Liberalis* Metamorphoseon, c. 41. *Ovid.* Metamorph. l. 7. ς. 26. ubi tamen. pro *Graco* Νεφέλη, *Aura.*

VARIÆ LECTIONES.

319. Γίνυν) γ. γένυς, pro τὰς γένυας, *Eustath.* & *H. Steph.* Laud ineptè.

Κέφαλον

Κούρην Μίνωος ὀλοόφρονος, ἣν πόλε Θησεὺς,
Ἐκ Κρήτης ἐς γυνὸν Ἀθηναίων ἱεράων,
Ἦγε μὲν, οὐδ' ἔπιτνετο· πάρος δέ μιν Ἄρτεμις ἔκτα
Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ, Διονύσου μαρτυρίῃσι.
Μαῖράν τε, Κλυμένην τε ἰδον, στυγερήν τ' Ἐριφύλην,
Ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.

Filiam Minois prudentis, quam olim Theseus,
Ex Cretâ in solum Athenarum sacrarum,
Duxit quidem, sed non potitus est: antea enim ipsam Diana detinuit
Diâ in circumfluâ, Bacchi testimonio.
Mæramque, Clymenemque vidi, mœstamque Eriphylem,
Quæ aurum ob dilectum virum accepit pretiosum.

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἔπεδε, καὶ διδάσκει αὐτὸν, ὅτι ἐπειδὴν εἰσέλθῃ τὴν ἀρχὴν τὰ ἀγαθίδος ἐκδῆσαι πρῶτα τὰ ζυγὰ τῶν ἵππων θύσαι, καὶ ἀπελίσασθαι ἱκανὰ, μίσχους ἀπὸ ἀφίκτῃ εἰς τὸ μυχόν. καὶ ἐὰν αὐτὸν κρημνίσαι μάρψῃ, κρατήσαι τῶν πτερύγων τῶν πτέρυγος, τῷ Ποσειδῶνι θύσαι, καὶ ἀπιέναι ὀπίσω ἀπελίσασθαι τὴν ἀγαθίδα. ὁ δὲ Θησεὺς λαβὼν τὴν Ἀριάδνην εἰς τὴν ναῦν ἐμβάλλει. καὶ τὰς ἀδελφὰς, καὶ παρθένους, ἃ δηλα φθάσαι τῷ Μινοταύρῳ παραστῆναι. καὶ ταῦτα ποιήσας, νυκτὸς μέσης ἀπαλλαγεὶς ἐπεστρόμησε ἐν τῇ Δίᾳ νήσῳ, ἐνθὰς ἐπὶ τὸ ἱερὸν μεζαγιμᾶς. καὶ αὐτῷ ἡ Ἀθηνᾶ παραστᾶσα, κελεύει τὴν Ἀριάδνην ἐᾶν, καὶ ἀφικνεῖσθαι εἰς Ἀθήνας· συντέμνως ἐν ἀμφασεῖς ποιεῖ τοῦτο. καταλοφυρομένης δὲ τὴν Ἀριάδνης ἡ Ἀφροδίτη ἐπιφανεῖσα χαρίεν αὐτῇ παραινεῖ, Διονύσου ἢ ἔσεσθαι γυναῖκα, καὶ εὐκλεῆ γενέσθαι. ὅθεν ὁ Θησεὺς *ἐπιφανεὶς μίσγεται αὐτῇ καὶ δωρεῖται στέφανον αὐτῇ χρυσοῦν, ὃν αὖθις οἱ θεοὶ κατηστέρισαν τῷ τοῦ Διονύσου χαλκῷ. ἀναιρεῖσθαι ἐν αὐτὸν ὑπὸ Ἀρτέμιδος, ἀγοεμένην τὴν παρθένιαν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

321. Κούρην.] Θυγατέρα.

323. Ἦγεν.] Ἔφερεν. Ἀπόνητο.] Ὄνησιν ἔσχεν. Ἔκτα.] Νῦν, ἀντὶ δὲ ἀπέλεν· γράφει καὶ ἔκτα.

324. Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ.] Δίᾳ, νήσῳ ἐκείνῃ τῇ Κρήτῃ, ἥτις *νῦν Νάξος καλεῖται· ἱερὰ δὲ αὐτῇ τοῦ Διονύσου. Διονύσου μαρτυρίῃσιν.] Ἐπὶ κατεμαρτύρησεν αὐτῆς ἀσέβειαν, μιαίνουσα τὸ τοῦ τεμφθέντος αὐτῷ Θησεῖ· οἱ δὲ νεώτεροι φασὶ καταλειφθεῖσαν αὐτὴν ὑπὸ Θησέως, ἁρπαγῆναι ὑπὸ τοῦ Διονύσου.

325. Μαῖράν τε.] Μαῖρα. Περίτου δὲ Ἀντείας θυγάτηρ, ἐτελεύτησε δὲ παρθένος. Ἄλλως, Μαῖράν τε.] Μαῖρα, ἡ Περίτου. τοῦ Θερσάνδρου, θυγατηρ, καὶ Ἀντείας, τοῦ *Ἀμφιάρακος, ἐγένετο καλλει ἀμφεπεπεσάτη· ἠγαμβρὸν δὲ αὐτὸν πλεῖστοι τὴν παρθενίαν, εἶτεδὲ τῇ Ἀρτέμιδι ἐπὶ τὰ κυνηγέσια. ταύτης ἐροδεῖς Ζεὺς, ἀφικνεῖται ὡς αὐτὴν, καὶ λανθάνων ἀμφιέρᾳ. ἡ δὲ ἔγκυος γενομένη πέπτῃ Λοκρῷ· τὸ ὄνομα παιδὸς, ὃς θήβας μετ' Ἀμφίονος καὶ Ζήθου οἰκίζει. τὴν δὲ Μαῖραν λίαν τοξευθῆναι ὑπὸ Ἀρτέμιδος, διὰ τὸ μηκέτι παραγενέσθαι εἰς τὰ κυνηγέσια. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ. Κλυμένην τε ἰδον.] *Κλυμένη Μινύου, ἢ Ποσειδῶνος, ἢ ὡς ἔνιοι, ἢ Ἰφίου, ἢ Εὐρυανάσσης, τῆς Ὑπέρφαντος, γαμηθεῖσα Φυλάκῳ, τῷ *Δηϊονέως, Ἰφίκλου πέπτῃ ποδώκη παῖδα· †τοῦτον λέγει διὰ τὴν τῶν ποδῶν ὀρτὴν συναμιλλᾶσθαι τοῖς ἀνέμοις, ἐπί τε τῶν ἀσταχύων διήκειν, καὶ διὰ τὴν τάχος τὴν κυφότητα μὴ ἀσκλαῖν τὰς ἀθέρας. ἔνιοι δὲ αὐτὴν τὴν Κλυμένην ἀσθαμηθῆναι φασὶν Ἡλίῳ· ἐξ ἧς Φαέθων ἐγένετο παῖς· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἡσιόδῳ. Στυγερήν τ' *Ἐριφύλην.] Ἴφιος θυγατέρα, μισητὴν δὲ, ἀφ' τὸ λαβεῖν παρὰ Πολυνείκους, ἢ Ἀδράστου, χρυσῆν ὅρμον, καὶ ἀσθενδόκησαν Ἀμφιάρεων, τὸν ἀνδρα αὐτῆς, μὴ βουλόμενον στρατεύσαι ἐπὶ Θήβας, εἰδότα, ὡς μάντιν, τὸ ἀπόβησόμενον.

326. Φίλου.] Προσφιλοῦς. Ἀνδρός.] Ἀντὶ δὲ, καὶ ἀνδρός. Ἐδέξατο.] Ἠγήσατο, ἐνόμισεν. Τιμήεντα.] Ἐντιμότερον. * Στυγερὴν τ' Ἐριφύλην, Ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.] Ἀμφιάρεω, ὁ *Οἰκλέως, γήμας Ἐριφύλην, τὴν Ταλαοῦ, καὶ διενεχθεὶς ὑπέρ τινων πρὸς Ἄδραστον, καὶ πάλιν ἀφαλυθεὶς, ὁρκώμοσεν ἀμφιλόγησεν, ὑπὲρ ὧν ἂν ἀφίκηται πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενος, †Vid. *Apollonii* Argonaut. locum *Iphis* filiam; eadem versu proximo, *Talai*, Patris *Adrasti*, quod & *Eustathius* ait fol. 441. lin. 1. qui tamen corrigendus; pro Ταλαοῦ, ἀδελφῆ Ἀδράστου, legendum Ταλαοῦ, πατρὸς Ἀδράστου.

NOTÆ.

323. Ἀπόνητο) De hâc voce, vid. *Etymolog.* M. in Ἀπόναξ, & Ἀπώναξ, & ad *Iliad.* ε'. v. 25.

325. Στυγερὴν τ' Ἐριφύλην) *Virgil.* Æn. l. 6. v. 445. — mœstamque *Eriphylen*. *Br. Schol.* in hunc

NOTÆ IN SCHOLIA.

324. *Νῦν, ante Νάξος, ex *Aloysii* MS. addo.

325. * Κλυμένην, Μινύου θυγάτηρ, Κλυμένην τὴν ἰδον) His verbis deletis, * Κλυμένη Μινύου, ἢ Ποσειδῶνος, ἢ ὡς ἔνιοι, ἢ Ἰφίου, ex *Eustath.* fol. 440. lin. 50. *Brevia* tamen *Scholia* mox ad *Ἐριφύλην) Ἴφιος θυγατέρα addunt, cùm notissimum sit, Illam *Talai* filiam, *Adrasti* sororem, ut mox, v. 326. ipsa agnoscunt *Brevia Scholia*; quare Caveat Lector. * Ἀμφιάρακος, pro Ἰοβάτου, legunt, Δηϊονέως lego, pro Δηΐονος, & superflua deleo nonnulla; de quibus mox.

326. * Στυγερὴν τ' Ἐριφύλην &c.) Hæc Verba, quæ malè olim in præcedente *Scholio*, nunc in suum locum repono, pro Ἰοκλεὺς, lego Οἰκλάος, &c. totum denique *Scholion*, ex *Aloysii* MSto melius paulò ordinavi, & ex historiâ; vid. *Euripidis Alcmæonis*, Argumentum: quod *Scholiastes* omisit.

VARIÆ LECTIONES.

323. Ἔκτα) γρ. ἔκτα, *Eustath.* fol. 440. lin. 30. & *Br. Schol.* nec tamen notat *H. Steph.* sed *Isaac. Casaubon.* vidit.

325. Τὰ ἰδον) γρ. εἶδον, *Br. Schol.*

Πάσας

Πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι ὐδ' ὀνομήνω,
Ὅσσας ἡρώων ἀλόχους ἴδον, ἠδὲ θυγατρας·
Πρὶν γάρ κεν κ νὺξ φθεῖτ' ἄμβροσ(ν)· ἀλλὰ κ ὤρη
Εὕδειν, ἢ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς ἑταίρους,
Ἢ αὐτῦ· πομπὴ ὄ θεοῖς, ὑμῖν τε μελήσ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
Κηληθμῷ δ' ἔχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
Φαίηκες, πῶς ὔμμιν ἀνὴρ ὅγε φαίνετ' εἶναι,
Εἶδός τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐΐσας;
Ξεῖνος δ' αὖτ' ἐμός ἐστι· ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
Τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
Οὕτω χρηίζοντι κολύετε· πολλὰ γὰρ ὔμμιν
Κτήματ' ἐν μεγάροισι, θεῶν ἰότητι, κέονται.
Τοῖσιδὲ κ μετέειπε γέρων, ἥρως Ἐχένηος,
Ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν,

Omnes verò non ego eloqui possum, neque nominare,
Quotquot Heroum uxores vidi, & filias;
Antea enim etiam nox periret divina: sed & hora
Me dormire, sive ad navem celerem digressum ad socios,
Sive hic, reductio autem diis, vobisque curæ erit.
Sic ait; hi utique omnes quieti facti sunt silentio;
Voluptate enim tenebantur per domum obscuram.
His verò Arete albis-lacertis cœpit sermonibus,
" Phæaces, quomodò vobis vir ille apparet esse,
" Formaque, magnitudineque, atque mente intùs pari?
" Hospes sanè meus est; unusquisque autem particeps est honorum:
" Ideò minimè festinantes dimittite, neque dona
" Sic egenti decurtatæ: multa enim vobis
" Bona in ædibus, deorum benignitate, jacent.
Hisce & interfatus senex Heros Echeneus,
Qui certè Phæacum virorum maximus natu erat,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

λέλυκε αὐτός τε κ Ἄδραστος, ἐπιτρέψαι Ἐλεφήνορι κελεύων. κ πείθεται αὐτῇ. μῦ ὃ ταῦτα χωρίζει τ ἐπὶ Θήβας στρατείας, ὁ μ' Ἀμφιάραος ἀπέτεμε τὰς Ἀρκάδας. κ τ ἱππότου ὀλίθρου στομαλείφετο· λαβόντα ὃ ἡ Ἐριφύλη τ ὅρκον παρὰ Πολυνείκους, τ τ Ἀμφιάραον ἐν ἰδόντα τὸν τ δίφρων ὑποδοχεῖ, κ πεῖσαι τὴν Ἐριφύλην αἰτιασάμενον, αὐτὸν μ ἐξορμῆσαι στὸς τὸν στρατείαν, Ἀλκμαίωνι ὃ στασάζαι, μὴ στέτταρσι μῦ τ * Ἐπιγόνων ἐπὶ Θήβας πορεύσαι, στολ * ἀποκτείνειν τὸν πατέρα· ταῦτα ὃ παῖδα θράσαι λέγεται τ Ἀλκμαίωνα, κ λαβ' τὴν μητροκτονίαν μανῆναι· τὰς ὃ θεὰς ὑπολῦσαι τ νόσου αὐτὸν λαβ' τὸ, ὅσιος ἐπαμύνοντα τῷ πατρὶ, τὸν μητέρα κτεῖναι· ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ.

329. Φθεῖτ'.] Ἐπιλείπει. Ἄμβροσ(ν).] Θεία.

333. Κηληθμῷ.] Τῇ μῦ ἡδονῇ κ τέρψει(ν) ἡσυχίᾳ. Ἔχοντο.] Κατειχέησαν.

334. Ἤρχετο.] Προκατήρχετο.

335. Φαίνετ'.] Δοκεῖ.

336. Ἐΐσας.] Τὰς ἀναλογούσας τῷ σώματι, ἢ ὀρθὰς κ δικαίας.

337. Ξεῖνος(ν) δ' αὖτ' ἐμός ἐστι.] Διὰ δύο φησὶν ἡ Ἀρήτη ἄξιον εἶναι μὴ μικρολογεῖσθαι, ὅτι δὴ κ αὐτὴς ἐστι ξένος, αὐτῇ γὰρ πρώτῃ προσῆλθε· κ ὅτι ἕκαστος αὐτῶν εὐπορεῖ. Ἔμμορε τιμῆς.] Οἷον μοῖραν ἔχει κ ὑσίας, ὥστε κ τιμῆς δύνασθαι.

339. Χρηίζοντι.] Διομώνῳ. * Κολύετε.] Ἐλαττοῦτε, ἐμποδίζετε.

340. Ἰότητι.] Βουλήσ. Κέονται.] Ἀπόκεινται.

N O T Æ.

329. Φθεῖτ' ἄμβροσ(ν)) *Eustath.* fol. 441. lin. 22. Τὸ ὃ φθεῖται, οἷον εὕδηλον, εἴτε ἀφ' ὑφθόγγου, ὡς λαὸς ὃ φθίσω, φθῶ· εἴτε ἀφ' ὗ ἰ, ὡς οἷκος ὃ φθίσω· πλειονάζει ὃ ἡ ἀφ' ὑφθόγγου γραφή. Rectè itaque Nos φθεῖται scribimus; φθίτ' enim, pro φθίται, corripitur, ut *Theogn.* v. 1137. Εὐσεβέων ἀνδρῶν μάλ(ν) ἔφθιτο. Et *Odyss.* ο'. v. 356. & v. 357. ἀποφθιμένη & ἀπέφθιθ, & φθίαζ. & φθεῖαζ alias. *Penultima* tamen ῦ ἀποφθίμενος producitur, *Odyss.* κ'. v. 51. quare φθίτ', retineo in *Variis Lectionibus.* An φθίῃ; *Florentina, Aldina, Lovaniana,* φθίτ' legunt; at in Margine *Florentin.* MS. Scholiis, φθεῖτ', legitur, & in *Br. Scholiis, Aldin.* &c. φθεῖτ', ἐπιλείπει.

333 Κηληθμῷ δ' ἔχοντο) *Andronicus Rhodius,* περὶ παθῶν, Κήλησις ὃ, ἡδονὴ δι' ἀκοῆς καλακηλοῦσα· ἢ ἡδονὴ σὺν λόγῳ τε, κ μουσικῆς, ἢ δι' ἀκοῆς ψυχαγωγία, ἢ ἀπάτη. Vid. *Etymolog.* M. & *Suidam,* v. Κηληθμός. Et *Ægid. Menag.* ad *Diog. Laert.* l. 7. §. 115.

NOTÆ IN SCHOLIA.

326. * Ἐπιγόνων & * ἀποκτείνειν) Olim ἐπιγόνων. & ἀποκτείνῃ. 339. * Κολύετε) Ità, pro κολύεις, &c.

VARIÆ LECTIONES.

329. Φθεῖτ') κ. φθίτ', *H. Steph.* vid. ad *Textum.* 333. Ἔχοντο) κ. ἴσχοντο.

Ὦ φίλοι, ἢ μὰν ὔμμιν ἀπὸ σκοπιῆς ὐδ' ἀπὸ δοξης
Μυθεῖται βασίλεια πεφίφρων· ἀλλὰ πίθεσθε·
Ἀλκινόῳ δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργον τε, ἔπος τέ.
Τόνδ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔσται ἔπος, αἴκεν ἔγωγε
Ζωὸς Φαιήκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
Ξεῖνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων,
Ἔμπης εἰν ὀθόνῃσιν ἐς αὔριον, εἰστικε πᾶσαν
Δωτίνην τελέσω· πομπὴ δ' ἄνδρεσσι μελήσει
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τῷ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ δήμῳ.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Εἴ με κε εἰς ὠιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μίμνειν,
Πομπήν τ' ὀτρύνοιτε, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,
Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
Πλειοτέρῃ σὺν χειρὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι·
Καί κ' αἰδοιότερός τε καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην
Πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκηνδε ἐδόκησαν νοστήσαντα.
Τόνδ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Ὦ Ὀδυσεῦ, τὸ μὲν οὔτι σ' ἐΐσκομεν εἰσορόωντες,

" O amici, non ſcilicet vobis præter opinionem & à ſcopo
" Loquitur regina prudens: ſed obedite:
" Alcinoo autem ex ipſo ſequetur opuſque, dictumque.
Hunc rurſus Alcinous excepit dixitque,
" Hæc utique ità erit res, ſi modo ego,
" Vivus Phæacibus navigandi peritis imperem.
" Hoſpes autem ſuſtineat, tametſi reditûs indigus eſt,
" Nihilominùs expectare in craſtinum, donec totum
" Munus perficiam: deductio enim viris curæ erit
" Omnibus, potiſſimũ autem mihi; hujus enim imperium eſt in populo.
Huic reſpondens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" Alcinoë rex, omnium glorioſiſſime populorum,
" Si me etiam in annum juſſeritis hìc manere,
" Deductionemque apparaveritis, & ſplendida dona dederitis,
" Protectò illud mallem, & ſanè utilius eſſet,
" Pleniori cum manu charam ad patriam pervenire;
" Et magis utique honorandus & charior viris eſſem
" Omnibus, quotquot me in Ithacam viderint reverſum.
Hunc rurſus Alcinous alloquutus eſt dixitque,
O Ulyſſes, id neutiquam ſuſpicamur te aſpicientes,

ΣΧΟΛΙΑ.

343. Ἀπὸ σκοποῦ.] Ἀποθεν δὲ σκοποῦ, ἀπὸ εἰκασμοῦ εἰρηται ἢ ἀπὸ τεχνιτῶν. Ἀπὸ δόξης.] Ἀποθεν ἧς ἔχομεν περὶ τὰς ξένους ἀληθείσης.

344. Μυθεῖται.] Λέγει.

345. Ἀλκινόῳ δ' ἐκ τοῦδε.] Οἷον, ὁ Ἀλκινόος ἐπὶ τὸ τελειώς ἀπαλλαχθῆναι. Ἔχεται.] Ἤρτηται.

347. Ἔσται.] Γενήσεται.

349. Τλήτω.] Καρτερησάτω.

355. Εἴ μοι κε εἰς ὠιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μίμνειν.] Χαριέντως τὸ λέγειν, ἐτοίμως ἔχειν καὶ πάντα ὑπομένειν. Ἀνώγοιτε.] Κελεύοιτε.

356. Ὀτρύνοιτε.] Ἐπείγοιτε, παρασκευάζοιτε.

358. Πλειοτέρῃ σὺν χειρί.] Σὺν πλείοσι κτήμασιν ἢ μᾶλλον, τῶν διδομένων πλησμονήν.

359. Αἰδοιότερός.] Αἰδοῦς ἀξιος· οὕτω δὲ Ἡσίοδος, πλέτῳ δὲ ἀρετὴ κῦδος ὀπηδεῖ· ἀλλὰ καὶ Ὅμηρος, * βασιλῆος ὑπείροπι αἰδοίοιο.

362. Τὸ μὲν οὔτι σ' ἐΐσκομεν.] Τὸ μὲν, ὑπερωπηκά τ' ἔμοιμαι καὶ ὑπόκλοπον, οὔτι σ' ἐΐσκομεν.

NOTÆ.

351. Πομπὴ δ' ἀνδρεσσι μελήσει) Ut appareat *Homeri* Dexteritas, in rebus Diverſis eodem modo, aut in rebus iiſdem diverſimode efferendis, conferat curioſus Lector, quomodo, paucis mutatis, hæc eadem *Hector* proferat, *Iliad.* ζ'. v. 492. & *Telemachus*, *Odyſſ.* α'. v. 358. & ipſe nunc *Alcinous*. Adeo ſui *Homerus* παρῳδὸς primus; undè orta *Parodia*. Vid. *Euſtath.* fol. 442. lin. 27.

NOTÆ IN SCHOLIA.

359. * Βασιλῆος ὑπείροπι αἰδοίοιο) Extat *Iliad.* δ'. v. 402. Addo autem ad *Senſum* implendum.

VARIÆ LECTIONES.

345. Ἀλκινόῳ) κε. Ἀλκίνῳ, *H. Steph.* oſcitantèr, quùm *Proſaica* vox minimè in Verſu ſtabit.

350. Ἐς αὔριον) γρ. ἐπαύριον, *H. Steph.*

Ἠπερο-

Ἠπεροπῆά τ' ἔμμεν καὶ ἐπίκλοπον, οἷά τε πολλοὺς
Βόσκῃ γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους,
Ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις ὐδὲ ἴδοιτο·
Σοὶ δ' ἔνι μὲν μορφὴ ἐπέων, ἔνι δ' ἦθος ἐναλί·
Μῦθον δ', ὡς ὅ, τ' ἀοιδὸς, ἐπισταμένως κατέλεξας,
Πάντων τ' Ἀργείων, σέο τ' αὐτῆς, κήδεα λυγρά.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἴ τινας ἀμφιφέων ἑτάρων ἴδες, οἵ τοι ἅμ' αὐτῷ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο, καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.
Νὺξ δ' ἤδε μάλα μακρὴ, ἀφέσφαλτος· οὐδέ πω ὥρη
Εὕδειν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα·
Καί κεν ἐς ἠῶ δῖαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σὺ
Τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι.
Τόνδ' ἀπαμφιβόλιος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀειδείκετε λαῶν,
Ὥρη μὲν πολέων μύθων, ὥρη καὶ ὕπνου.
Εἰ δ' ἔτ' ἀκυιμάμαί γε λιλαίεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
Τύτων σοὶ φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορεύσαι
Κήδε' ἐμοῦ ἑτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο·
Οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον φόνοιο καὶ ἀϋτμὴν,
Ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο, κακῆς ἰότητι γυναικός.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπέσκεδασ' ἄλλυδις ἄλλη
Ἀγνὴ Περσεφόνεια γυναικῶν θηλυτεράων,
Ἦλθέ θ' ὁπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
Ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσαι ἅμ' αὐτῇ

" Impostoremque te esse & furem, perinde ut multos
" Pascit terra nigra errones homines,
" Mendacia concinnantes; unde quis nequaquam viderit:
" Tibi verò inest elegantia verborum, mentesque bonæ;
" Historiam verò, ut & Poeta, ex ordine recensuisti
" Omnium Græcorum, tuique ipsius dolores tristes.
" Sed agè mihi hoc dic, & verè enarra;
" Si quosdam eximiorum sociorum vidisti, qui teipsum
" Ad Ilium simul consequuti sunt, & illic fatum nacti sunt.
" Nox hæc valde longa, immensa; neque tempus est
" Dormiendi in ædibus; tu autem mihi dic mira opera:
" Equidem vel ad auroram divinam sustinerem, quando tu
" Sustineas hic in domo *meâ* tuos dolores dicere.
Hunc excipiens alloquutus est prudens Ulysses,
" Alcinoe rex, omnium gloriosissime populorum,
" Tempus quidem multa loquendi, tempus & dormiendi.
" Sin adhuc audire utique cupis, non sanè ego
" His tibi abnegâro & miserabiliores alios dicere
" Dolores nempe meorum sociorum, qui jam postea perierunt;
" Qui Trojanorum quidem effugerunt luctuosum bellum,
" In reditu verò perierunt, consilio malæ fœminæ.
Cæterùm postquam animas quidem dispersit huc atque illuc
Casta Proserpina mulierum fœminarum,
Supervenit anima Agamemnonis Atridæ
Tristis; circumque aliæ congregabantur, quæcunque simul cum eo

ΣΧΟΛΙΑ.

363. Ἠπεροπῆα] Ἀπατεῶνα, γόητα. Ἐπίκλοπον.] * Παραλογικόν. καὶ γὰρ ὁ κλέπτης παραλογιζόμενος κλέπτει. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐπιθυμητήν· καὶ γὰρ ὁ κλέπτης ἐπιθυμεῖ τῶν ἀλλοτρίων τούτου ποιεῖ.

364. Βόσκῃ.] Τρέφῃ. Πολυσπερέας.] * Πολυεθνεῖς.

365. Ἀρτύνοντας.] Πλάττοντας, παρασκευάζοντας. Ὅθεν, κέ τις ὐδὲ ἴδοιτο.] Ὅθεν οὐδεὶς ἂν εἰδείη τις, ὅτι ψεύδεται.

366. Μορφή.] Εὐπρέπεια.

372. Ἀθέσφατος.] Ἀμήτρητος, πολλή.

379. Ἀκυίμαμαι.] Ἀκροῶμαι.

380. Οἰκτρότερα.] Ἐλεεινότερα.

382. Στονόεσσαν.] Σπαραγμῶν αἰτίαν.

383. Κακῆς ἰότητι γυναικός.] Ἑλένης, ἢ Κλυταιμνήστρας, ἢ κακοβούλου Κασσάνδρας, ἣν λαφθεῖσαν ὁ Λοκρὸς Αἴας ἐν τῷ προθύρῳ τῆς Ἀθηνᾶς, δυσμενῆ κατέστησε τοῖς Ἕλλησι τὴν Ἀθηνᾶν.

384. Ἀπεσκέδασσεν.] Πόρρω ἐσκόρπισεν.

387. Ἀχνυμένη.] Λελυπημένη. Ἀγηγέραθ'.] Συνηθροισμέναι ἦσαν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

363. * Παραλογικὸν) Ità pro παραλογικὸν scribo, ex *Aloysii* MSto & *Eustathio*, fol. 443. lin. 36.

364. * Πολυσπερέας) Πολυεθνεῖς, lego, pro πολυέθνας, Veteri.

VARIÆ LECTIONES.

366. Ἔνι] γρ. ἔπι, *H. Steph.*

385. Ἀγνὴ] χρ. αἰνὴ, *H. Steph.*

Οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἑπέσπον·
Ἔγνω δ' αἶψ' ἐμὲ κεῖνος, ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν.
Κλαῖε δ' ὄγε λιγέως, θαλερὸν χυτὸν δάκρυον εἴβων,
Πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων.
Ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν οἷς ἔμπεδος, οὐδέ τι κίκυς,
Οἵη πὲρ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσι.
Τὸν μὴ ἐγὼ δάκρυσά τ' ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε ταναηλεγέος θανάτοιο;
Ἠέ σ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
Ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμήν;
Ἠέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ,
Βῶς ἀμφιμάχοντα, ἠδ' οἰῶν πώεα καλὰ,
Ἠὲ περὶ πόλιος μαχεσσάμενον, ἠὲ γυναικῶν;
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέφη·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Οὔτ' ἐμέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
Ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμὴν,
Οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ·
Ἀλλά μοι Αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε, μόρον τε,
Ἔκτα, σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ, οἰκόνδε καλέσσας,
Δειπήσας, ὡς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
Ὣς θάνον οἰκτίστῳ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι
Νωλεμέως κτείνοντο, σύες ὡς ἀργιόδοντες,

Domo in Ægisthi perierunt & fatum obierunt:
Agnovit statim me ille, postquam hibit sanguinem nigrum,
Flevit autem ille vehementèr, uberes lacrymas distillans,
Extendens ad me manus, porrigere cupidus.
Sed non ampliùs ei aderat vis firma, neque illa potentia,
Qualis utique antea erat in mobilibus membris,
Illum quidem ego flevi, ut vidi, misertusque sum in animo,
Et ipsum compellans verba alata dixi,
" Atride inclyte, rex virorum, Agamemnon,
" Quodnam te fatum domuit asperæ mortis?
" An te in navibus Neptunus domuit,
" Ciens sævorum ventorum immensos flatus?
" An te iniqui viri læserunt in terrâ
" Boves super pugnantem, atque ovium pulchros greges,
" An pro urbe pugnantem, atque fœminis?
Sic locutus, ille autem me statim excipiens alloquutus est,
" Inclyte Laertiade, multiscie Ulysses,
" Neque me in navibus Neptunus domuit,
" Excitato infestorum ventorum magno flatu;
" Neque me hostiles viri læserunt in continente:
" Sed mihi Ægisthus, structâ morteque fatoque,
" Occidit, cum perniciosâ uxore, domum vocatum,
" Convivio exceptum, quemadmodum quis occidit bovem ad præsepe.
" Sic perii miserabilissimâ morte; circumque alii socii
" Sævè occidebantur, quemadmodum sues albis-dentibus,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

390. Εἴβων.] Χέων. σπένδων.
391. Πιτνάς.] Ἐκτείνων. Ὀρεξάμενος.] Ἐπιλαβέσθαι.
392. Κίκυς.] Ἡ μὴ δυναμένους κίνησις.
393. Γναμπτοῖσι.] Καμπτοῖς δυναμένοις.
399. Ὄρσας.] Ἐγείρας, κινήσας. Ἀμέγαρτον.] Πολλὴν. Ἀϋτμὴν.] Πνοὴν.
401. Βοῦς ἀμειβομένους.] Ἐπειδὴ αὐτὸς ἐλθὼν εἰς Κίκονας, καὶ ἁρπαγῆς ἐκεῖ ἐπιχειρήσας, οὐκ εὐ ἀκηκόεσαν, εἰκότως περὶ ὅμοια ἐπιπλεύσῃ πιστεύειν τ' Ἀχαιοὺς μάτην. Περιμαρνάμενον.] Περιπλανώμενον.
408. Τεύξας.] Καταστρώσας.
411. Οἰκλίσκω.] Ἀπηλεῖ, κακῷ.
412. Κτείνοντο.] Ἐφονεύοντο.

Ν Ο Τ Æ.

401. Βῶς * ἀμειμαρνάμενον) Ità legendum pro-nuntio, pro ἀμειβομένους, quòd qui Prædam ejusmodi peterent, Viva Animalia, & totos greges, abigere solerent, profligatis priùs Pastoribus; idque ut facerent, pertinacitèr pugnarent, & ipsi aliquandò sint capti, ut modò de *Melampode* vidimus. ad *Br. Schol.* v. 289. aliquandò cæsi. De *Ultimâ* productâ sæpè monuimus.

Variæ Lectiones.

400. Ἐπὶ χέρσῳ) γρ. ἐπὶ χέρσῃ, ut & mox, v. 407.
401. Περιμαρνάμενον) γρ. ἀμειβομένους, vid. Not. in *Textum*.
402. Ἠὲ γυναικῶν) γρ. ἠδὲ γυναικῶν.
407. Ἐπὶ χέρσῳ) γρ. ἐπὶ χέρσῃ, ut suprà, v. 400.
412. Ἀργιόδοντες) γρ. ἀγελιόδοντες, *Seberi* Index.

Οἵ

Οἵ ῥά τ' ἐν ἀφνειῷ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
Ἢ γάμῳ, ἢ ἐράνῳ, ἢ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ.
Ἤδη μὲν πολέων ἀνδρῶν φόνῳ ἀντιβόλησας
Μητὰξ κτεινομένων, ἠδὲ σὺ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
Ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύρατο θυμῷ,
Ὡς ἀμφὶ κρητῆρα, τραπέζας τε πλεησάσας,
Κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὄπα Πριάμοιο θυγατρὸς,
Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις
Ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων,
Βάλλον ἐπιθήσκων ὀξὺ φασγάνῳ· ἡ δ' ἀναπῶπις
Νοσφίσατ', οὐδέ μοι ἔτλη, ἰόντι περ εἰς Ἀΐδαο,
Χερσὶ καλ' ὀφθαλμὼ ἐλέειν, σύν τε στόμ' ἐρείσαι.
Ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικὸς,
Ἥ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάληται·
Οἷον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον ἀεικὲς,
Κτείνασ' ἀνέρα οἷ φίλον· ἦτοι ἔφην γε
Ἀσπασίοις παίδεσσιν, ἰδὲ δμῳῇσιν ἐμοῖσιν,
Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἡ δ' ἔχετο λύγρ' εἰδυῖα,
Ἥτε καὶ αἰσχος ἔχυθε, καὶ ἐσομένῃσιν ὀπίσσω
Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.

" Qui quidem in locupletis viri multùm potentis,
" Aut nuptiis, aut collatitio *convivio*, aut dapibus festis *mactantur*.
" Sanè quidem multorum virorum cædibus interfuisti,
" Separatim interfectorum, & in forti pugnâ,
" Sed profectò illa potissimum conspicatus ingemuisses animo,
" Ut circa crateras, mensasque plenas,
" Jacebamus in ædibus; pavimentum autem totum sanguine maduit.
" Mœstissimam autem audivi vocem Priami filiæ,
" Cassandræ, quam occidit Clytæmnestra dolosa
" Propè me: cæterùm ego à terrâ manus sublatas
" Jactabam moribundus in gladium: illa autem impudentissima
" Secessit; neque mihi voluit, eunti licet ad Plutonis *domum*,
" Manibus oculos comprimere, atque os componere.
" Adeò non gravius & improbius aliud muliere,
" Quæcunque quidem hujusmodi in mentem facinora induxerit;
" Quale certè & illa patravit facinus indignissimum,
" Legitimo struens marito cædem: utique putabam
" Gratum *me* liberis, atque mancipiis, atque ancillis meis,
" Domum venturum: illa vero *res* apprimè perniciosas educta,
" Sibique turpitudinem asperfit, & etiam venturis in posterum
" Mollibus fœminis, etiam illi, quæ benefica erit.

Σχολια.

414. Ἐράνῳ.] Ἔρανος λέγεται, τὸ εἰς συμβολὰς χωρίον δεῖπνον.
416. Μητὰξ.] Καθ' ὁμάδους.
417. Ὀλοφύρατο.] Ἐλέησας.
418. Πλεησάσας.] Πεπληρωμένας.
419. Θῦεν.] Ἐπλήγνυτο.
420. Οἰκτροτάτην.] Ἐλεεινοτάτην. Ὄπα.] Φήμην, αἴτησιν.
421. Κτεῖνε.] Ἀνεῖλεν.
422. Ἀείρων.] Κυφίζων, ἐπαίρων.
423. Κυνῶπις.] Ἀναιδεστάτη.
424. Νοσφίσατο.] Ἐχωρίσθη. Ἔτλη.] Ἐπαρτίσησεν.
425. Ἐλέειν.] Καθελεῖν, συγκλεῖσαι. Ἐρείσαι.] Ἁρμόσαι, ἢ ἐπικλεῖσαι.
426. Αἰνότερον.] Δεινότερον, χαλεπώτερον.
428. Ἀεικὲς.] Ἀπρεπὲς, ἢ σκέτως.
429. Τεύξασα.] Καθιστορήσασα.
432. Καὶ' αἶσχος ἔχυθε.] Αἰσχύνην δὲ ὄνειδος κατέχυσεν. Ἐσομένῃσι.] Ταῖς μελλουσαῖς.
433. Εὐεργὸς.] Σώφρων, καλὰ ἔργα πράσσουσα.

Notæ.

424. Νοσφίσατο) Potest quidem ad *Gladium* referri, quem subduxerat cadenti egregia uxor.

426. Ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικὸς) Nil gravius, nil improbius, quam Fœmina vivit. *Duportus* in locum multa congerit ex variis Auctoribus in Mulieres convitia: verùm is auctor Cælebs erat perpetuus. Ego nihil in Muliere reperiendum puto, quod non in Viro facilè reperias. *Plutarchus* scripsit, De Claris Mulieribus. Vid. *Clement. Alexandrin.* Stromat. l. 4. fol. 380. *Angel. Politian.* Epist. l. 3. fol. 38. *Gerard. Johan. Voss.* De Philologiâ, c. 2. & quæ Nos ad *Euripid.* Medeæ v. 1084. Quibus *omnibus addatur* Anna, *M. Britanniæ* Regina, *Belli* Fulmen, *Pacis* Ornamentum, *Ecclesiæ* Tutamen, *Regni* stabilimen, *Subditorum* gloria, *Literatorum* Patrona.

Variæ Lectiones.

417. Ἀλλά κε κεῖνα) χρ. ἀλλά κ' ἐκεῖνα.
419. Κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ) χρ. κείμεθα ἐν μεγάρῳ.

Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμοιβόμενος προσέφην,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρέος εὐρύοπα Ζεὺς
Ἐκπάγλως ἤχθηρε, γυναικείῃς ἀφὰ βουλάς,
Ἐξ ἀρχῆς· Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί·
Σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρη δόλον ἤρτυε τηλόθ' ἐόντι.
[*Ὣς δὴ Κλυταιμνήστρη, λείψας' Ἀγαμέμνονα δῖον,
Αἰγίσθῳ παρέλεκτο, τῷ εἴλετο χείρονι θυμῷ,
Ὣς Ἑλένη ἤχυνε λέχος ξανθῆς Μενελάου.]
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμοιβόμενος προσέφη,
Τῷ νῦν μή πω σὺ γυναικὶ φίλῳ ἦπιος εἶναι,
Μηδ' οἷ μῦθον ἅπαντα πιφαυσκέμεν, ὅν κ' εὖ εἰδῇς,
Ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ κεκρυμμένον εἶναι.
Ἀλλ' ἤ σοί γ', Ὀδυσεῦ, φόνος ἔσται ἔκ τε γυναικός·
Λίην γὰρ πινυτή τε, καὶ εὖ φρεσὶ μήδεα οἶδε,
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
Ἦ μὲν μιν νύμφην γε νέην καταλείπομεν ἡμεῖς,
Ἐρχόμενοι πολεμόνδε· παῖς δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῷ,
Νήπιος, ὅς πω νῦν γε μετ' ἀνδράσιν ἴζεν ἀριθμῷ,
Ὄλβιος· ἦ γὰρ τόν γε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθών,
Καὶ κεῖνος παλέα περισπλύζεται, ἣ θέμις ἐστίν·
Ἡ δ' ἐμὴ οὐδὲ πάρ ἔμος σπλαγχνώσεται ἄκοιτις
Ὀφθαλμοῖσιν ἑοῖσι, πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
Κρύβδην, μηδ' ἀναφανδά, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Νῆα κατασχέμεναι· ἐπεὶ οὐκ ἔτι πιστὰ γυναιξίν.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἴπερ ἔτι ζώοντα κατὰ δώματα σὸν δύεται υἱόν,

Sic dixit; cæterùm ego ipsum excipiens allocutus sum,
" Dii Boni! quam valdè genus Atrei alcitonans Jupiter
" Vehementer odit, fœminea propter consilia.
" Ab initio: Helenæ quidem gratiâ perierunt plures;
" Tibi verò Clytæmneſtra dolum struxit procul abſenti.
" [Sicut etiam Clytæmneſtra, linquens Agamemnona magnum,
" Ægiſtho concubuit, elegitque pejorem Virum;
" Ità Helena dedecoravit Cubile flavi Menelai.]
Sic dicebam; ille autem me protinùs excipiens alloquutus eſt,
" Ideoque nunquam etiam tu ne uxori benignior ſis,
" Neque illi ſermones omnes revela, quos bene noveris;
" Sed hoc quidem dic, illud verò celatum ſit.
" Sed non tibi, Ulyſſes, exitium erit ex uxore;
" Valde enim prudens & benè in mente conſilia ſcit,
" Filia Icarii, prudens Penelope.
" Profectò ipſam nuptam juvenem reliquimus nos,
" Abeuntes in bellum; filius autem illi erat ad mamillam,
" Infans, qui alicubi nunc in virorum ſedet numero,
" Beatus: certè enim eum pater charus videbit, ubi venerit,
" Et ille patrem excipiet; ita ut fas eſt.
" Illa autem mea haud filio *me* ſaturari uxor
" Oculis permiſit; priùs enim me occidit & ipſum.
" Aliud verò tibi dicam, tu autem in mente reconde;
" Clàm, nequaquam palàm, charam in patriam terram
" Navem dirige, quoniam non ampliùs fidendum eſt fœminis.
" Sed agè mihi dic, & vera narra,
" An forteſſis adhuc viventem audiviſti filium meum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

436. Γυναικείας ἀφὰ βουλάς.] Αἰτίᾶς τῶν Ἀτρέως.
440. Εἶναι.] Ἀντὶ τοῦ, ἴσα.
441. Πιφαυσκέμεν.] Λίγειν. Εὖ εἰδῇς.] Καλῶς μαθῇς.
444. Πινυτή.] Ὄλβιος, εὐδαίμων, πλουσία, συνετὴ, σώφρων.
450. Περισπλύζεται.] Φιλοφρονήσεται.
451. Τίος.] Τοῦ υἱοῦ. Ἐνιπλησθῆναι.] Πλησθῆναι.
454. Κρύβδην.] Κρύφα, λαθραίως.
455. Καταχέμεναι.] Καθορμίζειν.
457. Ἐμοῖο.] Τοῦ ἐμοῦ.

N O T Æ.

438. Σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρη) Huc addendi ſunt *tres Verſus, qui neſcio quomodò hoc ſuo loco exciderint, quos reſtituo ex Veteri *Scholiaſtâ Euripidis* ad *Oreſt.* v. 249. fol. 57. Ὣς τε Κλυταιμνήστρη, λείψασ' Ἀγαμέμνονα δῖον, Αἰγίσθῳ παρέλεκτο, τῷ εἵλετο χείρονι θυμῷ· Ὣς δὴ Ἑλένη ἤχυνε λέχος ξανθῆς Μενελάου.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

442. Τὸ δὲ) κ. τὸ δή τι, *H. Steph.*
450. Καὶ κεῖνος) γε. καὶ κεῖνος, *H. Steph.*

Ἦ που ὃ Ὀρχομενῷ, ἢ ὃ Πύλῳ ἠμαθόεντι,
Ἦ που πὰρ Μενελάῳ, ὃν Σπάρτῃ εὐρείῃ;
Οὐ γάρ πω πύθηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης.
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγὼ μὲν ἀμφίβρομος προσέφην,
Ἀτρείδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τι οἶδα,
Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ' ὠγυγίοισιν
Ἑσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πηλεϊάδαο Ἀχιλῆος,
Καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε, δέμας τε,
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
Ἔγνω δ' ἡ ψυχή με ποδώκεος Αἰακίδαο,
Καί ῥ' ὀλοφυδνὸν ἔπος πτερόεντα προσηύδα,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Σχέτλιε, πῇ δ' ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ἔργον;
Πῶς ἔτλης Ἄϊδόσδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ
Ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἴδωλα καμόντων;
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγὼ μὲν ἀμφίβρομος προσέφην,
Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
Ἦλθον Τειρεσίαο κατὰ χρέος, εἴ τινα βουλὴν
Εἴποι, ὅπως Ἰθάκην εἰς παιπαλόεσσαν ἱκοίμην·

" Sive in Orchomeno, aut in Pylo arenosâ,
" An alicubi apud Menelaum, in Spartâ latâ?
" Nondum enim mortuus est in terrâ divus Oreſtes.
Sic ait, cæterùm ego ipsum excipiens alloquutus sum,
" Atride, quid me hæc interrogas? neque enim scio,
" Vivatne ille, an mortuus sit: malum autem incerta loqui.
Nos quidem sic verbis alternantes tristibus
Stabamus tristati, tenellas lacrymas profundentes.
Supervenit autem anima Pelidæ Achillis,
Et Patrocli, & eximii Antilochi,
Ajacisque, qui optimus erat formaque corporeque
Aliorum Græcorum, post irreprehensibilem Achillem.
Agnovit autem me anima velocis Æacidæ,
Et lugens verba alata dixit,
" Generose Laertiade, multiscie Ulysses,
" Infelix, quid adhuc majus in mente cogitâsti facinus?
" Quo pacto audes ad inferos venire, ubi mortui
" Temerarii habitant, hominum simulachra mortuorum?
Sic ait, cæterùm ego ipsum excipiens alloquutus sum,
" Achilles, Pelei fili, excellentissime Græcorum,
" Veni Tiresiæ propter Oraculum; si quod consilium
" Diceret, quo pacto Ithacam ad asperam pervenero;

ΣΧΟΛΙΑ.

458. Ἦπου ὃ Ὀρχομενῷ, ἢ ὃ Πύλῳ.] Ἐν Πύλῳ μέν, ἀφ' ὧν ὑπερβάλλουσαι φιλίαν καὶ δύναμιν Νέστορ, ὥσπερ ὁ Σπάρτῃ, ἀφ' ὧν συγγένεια. ὁ δὲ Ὀρχομενὸς ἦν ἀφ' ὧν πλοῦτον καὶ ἀσφάλειαν· ἐκεῖ γὰρ τότε καὶ οἱ πλούσιοι τὰς πόλεων ἐθησαύριζον. αὐτὸς περὶ τούτων φησὶν ὁ Ποιητὴς ὁ Ἰλιάδι, Οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενόν.

465. Ἔσταμεν.] Ἱστάμεθα.

467. Πατροκλῆος.] Αὕτη ἡ ψυχὴ λέγει εὐθείας ἐπὶ Πατροκλῆς, ὡς Φιλοκλῆς καὶ Σοφοκλῆς.

473. Μήσεαι.] Βουλεύσῃ, ἐργάσῃ.

474. Ἔτλης.] Ἐκαρτέρησας.

475. Ἀφραδέες.] Ἀδιανόητοι, ἢ ἀσώματοι. Εἴδωλα.] Αἱ εἰς τὸ ἰδεῖν μόνον εἰκόνες. Καμόντων.] Ἀποθανόντων.

478. Χρέος.] Μάντευμα.

NOTÆ.

477. Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος υἱὲ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν) Vid. de Mentiurâ, ad *Iliad.* α'. v. 489. Μέγα autem pro μεγάλως, *Adjectivum*, pro *Adverbio*, Atticé. Μέγα φέρβει, μέγα ὄλβιος, μέγα νήπιος, μοῦνος ἀμείνων, μοῦνος ἄεισας, passim *Homero*. Eodem modo πολύ, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

458. Ὀρχομενῷ, pro Ὀεχομενῷ, lego. Verùm ad *Scholii* dilucidationem, de *Orchomeni* Opulentiâ, notandum, Quòd *Minyas, Orchomeni* Rex, collecto amplissimo Thesauro, Ærarium primus construxit, ut *Pausanias*, in *Boeot.* fol. 310. lin. 22. Περὶ τούτου ἐν ἐμοὶ, Μινύας πρῶτος εἰς ὑποδοχὴν χρημάτων οἰκοδομήσαι. Locus à Poetâ citatus, extat *Iliad.* ο' v. 381.

VARIÆ LECTIONES.

477. Πηλῆος υἱὲ) γρ. Πηλέος υἱὲ, Πηλεῦς υἱέ. Vid. Not. in *Textum*.

480 Οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, οὐδέ πω ἀμῆς
Γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακά· σεῖο δ', Ἀχιλλεῦ,
Οὔτις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω.
Πρὶν μὲν γάρ σε ζωὸν ἐπόμβεν, ἶσα θεοῖσιν,
Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν,
485 Ἔνθάδ' ἐὼν· τῷ μήτι θανὼν ἀκαχίζεο, Ἀχιλλεῦ.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο πρόσσε ἔπειτα,
Μὴ δή μοι θάνατόν γε παρηγόρεε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
Βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὼν θητεύεμεν ἄλλῳ
Ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη,
490 Ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
Ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγαυοῦ μῦθον ἐνίσπες,
Ἢ ἑπεὶ ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι, ἠὲ καὶ οὐκί;
Εἰπὲ δέ μοι, Πηλῆος ἀμύμονος εἴ πέπυσαι,
Ἢ ἔτ' ἐν Μυρμιδόνεσσι μετὰ τιμὴν πολέεσσιν,
495 Ἦ μιν ἀτιμάζουσιν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
Οὕνεκά μιν χεὶρ γῆρας ἔχει χείράς τε, πόδας τε·
Οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
Τοῖος ἐών, οἷός ποθ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
Πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἀργείοισιν.
500 Εἰ τοῖος δ' ἔλθοιμι μίνυνθά περ ἐς πατέρος δῶ,
Τῷ κε τέῳ σὺν ἐμῷ μένει καὶ χερσὶν ἀάπτοις
Οἵ κεῖνον βιόωνται, ἐέργοιμί τ' ἀπὸ τιμῆς.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμείβομενος προσέειπον,
Ἦ τοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος οὔπω πέπυσμαι
505 Αὐτάρ τοι παιδός γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο

" Nec dum propè veni in Achajam necdum noſtram
" Terram conſcendi, ſed ſemper malum habeo: te vero Achilles
" Nullus vir majorum beatior, neque poſterorum.
" Antea enim te vivum honorabamus æqualitèr diis, nos
" Græci, nunc rurſus latè imperas mortuis,
" Hic cum ſis; ideò neutiquam mortuus triſteris, Achilles.
Sic dicebam, ille autem me protinus excipiens alloquutus eſt,
" Ne ſane mihi mortem conſolare, inclyte Ulyſſes:
" Vellem utique ruſticus eſſe, & mercede ſervire alii
" Viro inopi, cui nec victus ſufficiens eſſet,
" Quàm omnibus mortuis vitâ-defunctis imperare.
" Sed age mihi de filio meo generoſo rem enarra;
" An pergebat ad bellum propugnator eſſe, an non?
" Dic etiam mihi, de Peleo eximio ſi quid audieris,
" An adhuc teneat honorem multos apud Myrmidonas,
" An ipſum deſpiciunt per Theſſaliam Phthiamque,
" Eò quod ipſum ſenium occupat manibuſque pedibuſque:
" Non enim ego adjutor ſub ſplendore Solis
" Talis exiſtens, qualis olim in Trojâ latâ
" Trucidabam populum bellicoſum, pugnans pro Græcis.
" Si talis venirem vel ad breve tempus in patris domum,
" Sanè alicui terribilitèr-oſtenderē meā robur & manus inacceſſas, eorum,
" Qui illum injuriâ-afficiunt detruduntque ab honore.
Sic ait, cæterùm ego ipſum excipiens allocutus ſum,
" Profectò quidem de Peleo inculpato nihil audivi;
" Sed tibi de filio utique Neoptolemo charo

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

480. Ἀμῆς.] Τῆς ἡμῆς.
482. Μακάρτατος.] Μακαριώτερος, εὐδαιμονέστερος.
485. Ἀκαχίζεο.] Λυποῦ.
487. Παρηόρεε.] Παραμυθοῦ, παρηγόρει.
488. Θητεύεμεν.] Ἐπὶ μισθῷ δουλεύειν.
489. Ἀκλήρῳ.] Κλῆρον καὶ οὐσίαν μὴ ἔχοντι.
493. Πέπυσαι.] Ἀκήκοας.
494. Τιμὴν.] Τὴν βασιλείαν.
499. Πέφνον.] Ἀνεῖλον, ἐφόνευσα.
501. Τῷ κε τέῳ.] Οὕτως ἄν τινι. Στυξαίμην.] Εἰς καθάπληξιν ἀπειλήσαιμι.

N O T Æ.

480. Ἀμῆς) Pro ἡμετέρας, vid. ſuprà, ad v. 165.
482. Μακάρτατος) Ἀντὶ τοῦ, μακάρτερος, ὡς ἂν εἴ τις, Οὔτις σοῦ μακάρτερος. Ὑπερθετικὸν, ἀντὶ συγκριτικοῦ. Vid. ad *Euripid.* Andromach. v. 6. Νῦν δ' οὔτις ἄλλη δυνηστὸν γυνὴ Ἑμοῦ πίφυκε. Συγκριτικὸν, ἀντὶ θετικοῦ, ut *Iliad.* δ'. v. 277. μειλάνιπος, ἠύτε πίσυρ.
488. Βουλοίμην κ' ἐπάρουρος) Hunc locum reſpicit ludens *Lucianus*, Dialogo, *Achillis & Antilochi.* Damnant nonnulli, ut indignum Heroe; cùm alia ſit rerum in hac Vitâ, atque in alterâ æſtimatio. Laudat ſanè *Virgilius*, & hic, ut ſemper, *Homerum* ſequitur, Æn. l. 6. v. 436. *Quam vellem æthere in alto* Nunc & pauperiem & duros perferre labores!

Πᾶσαν

Πᾶσαν ἀλήθειαν μυθήσομαι, ὡς με κελεύεις·
Αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλης ἐπὶ νηὸς ἔἴσης
Ἤγαγον ἐκ Σκύρου μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
Ἦτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τρίλιν Φραζόιμεθα βουλὰς,
Αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε, καὶ οὐκ ἠμάρτανε μύθων·
Νέστωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ * νικάσκομεν οἶος.
Αὐτὰρ ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τρίλιν μαρνάμεθ' Ἀχαιοὶ,
* Οὔτε πότ' ἐς πληθὺν μένεν ἀνδρῶν, οὐδ' ἐν ὁμίλῳ,
Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ ἴκτην·
Πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
Πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
Ὅσσον λαὸν ἔπεφνεν ἀμύνων Ἀργείοισιν.
Ἀλλ' οἷον τ' Τηλεφίδην κατενήριπε χαλκῷ
Ἥρω' Εὐρύπυλον, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Κήτειοι κλεινοῦ γυναίων εἵνεκα δώρων.

" Omnem veritatem dicam perinde, ut jubes:
" Ipse enim illum ego cavâ in navi æquali,
" Duxi ex *insulâ* Scyro ad armatos Græcos.
" Profectò, quandò circa urbem Trojam iniremus consilia,
" Semper primus dicebat, & non aberrabat oratione:
" Nestorque eximius & ego vincebamus soli.
" Cæterum quoties circa urbem Trojanorum decerneremus Græci,
" Nunquam in multitudine manebat virorum, neque in turbâ,
" Sed longe præcurrebat, suo robore nulli cedens;
" Multos autem viros trucidavit in gravi pugnâ:
" Omnes verò non ego eloqui possem, neque nominare;
" Quantum exercitum occidit defendens Græcos.
" Sed ut Telephidem interfecerit ferro,
" Heroa Eurypylum, multi autem circa eum fodales
" Cetei trucidabantur, muliebria propter dona:

ΣΧΟΛΙΑ.

508. Ἐκ Σκύρου.] Ἀπὸ τ᾽ Σκύρου. Σκῦρος ἡ, πόλις Δολοπίας.

510. Ἔβαζεν.] Ἔλεγεν. Ἡμάρτανε.] Ἀπετύγχανε. Μύθων.] Τῶν συμβαλλομένων εἰς τὸ κρατεῖν λόγων.

511. Νικάσκομεν.] Ἐνικῶμεν. Οἷος.] Μόνος.

518. Τηλεφίδην.] Υἱὸν ἦν Τηλέφου. Κατενήριπτο.] Ἀνῃρέθη ἐσκύλευσεν. Ἀλλ' οἷον τ' Τηλεφίδην κατενήριπε χαλκῷ Ἥρω' Εὐρύπυλον, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι, Κήτειοι κλεινοῦ γυναίων εἵνεκα δώρων.] Εὐρύπυλος, ὁ Ἀστύοχης ἢ Τηλέφου, ἦν Ἡρακλέους, παῖς, λαχὼν τὴν παιτρῴαν ἀρχὴν, τῶν Μυσίας ἀρχῆς ἀφεῖτο. πυθόμενος δὲ Πελάμους τὸν περὶ τούτου δυνάμενος, ἔπεμψεν ὡς αὐτὸν, ἵνα παραγένηται σύμμαχος· εἰπόντος δὲ αὐτῷ, ὡς οὐκ ἔχοι αὐτὸ λέγειν τῇ μητρὶ, ἔπεμψεν ὁ Πέλαμος τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀστυόχῃ δῶρον χρυσοῦν ἄφαντον. ἣ δὲ λαβοῦσα τοῦτο ἀμφανὲς, ἔπεμψεν τὸν υἱὸν στρατιάν. Νεοπτόλεμος δὲ, ὁ Ἀχιλλέως παῖς, τοῦτον ἀνῃρεῖτο· ἦν δὲ ἱστορία παρὰ Ἀρκτίνῳ.

520. Κήτειοι.] Τινὲς ἀπέδοσαν μεγάλοις, παρὰ τὸ κῆτος. Κρεῖττον δὲ ἀποδιδόναι, Μυσῶν ἔθνος τοὺς Κη-

NOTÆ.

511. * Νικάσκομεν) Ità *Textum* emendo. Olim in *Florentinâ*, & *Lovaniensi* νεικάσκομεν, in *Aldinâ*, νεικάσκομεν; hanc in *Textum* recepit *H. Stephanus*, illam in *Varias Lect.* Cùm tamen *Br. Schol.* per *ἐνικῶμεν* explicent, apparet omninò, legendum *νικάσκομεν*. Sin à *νικάω*, contendo, *νεικάσκομεν*. At vix credibile, *Ulyssem* tantum *Neoptolemo* tribuere, ut & se, & *Nestorem*, ab eo æquiparatos dicat eloquentiâ. Satis erat *Juveni* bellatori, si ab his solis vinceretur *Linguâ*.

513. Οὔτε πότ' ἐς πληθὺν) Quamvis plura quidem *Exemplaria* legant οὔποτε, ut *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana*, *Hervagiana*, *Stephaniana*, *Castellionea*, *Lugdunensis*, *Cantabrigiensis*, *Oxoniensis*, &c. quum tamen *Sensus* & *Metrum* præferat τὸ, Οὔτε πότ', quod & melius refertur ad sequens οὐδ', & *Romana* & *Basileensis*, *Eustathii* Editt. in *Textu* legant, Οὔτε πότ', hanc *Lectionem* admitto, aliâ ad *Var. Lect.* rejectâ.

519. Ἥρω' Εὐρύπυλον.) Hujus Effigiem exhibet *Gronovius*, Græc. Antiquit. Vol. 1. §. 111. cum Inscriptione, ΕΥΡΥΠΥΛΟΣ ΗΡΩΣ.

520. Κήτειοι κλεινοῦ) De hoc loco, præter *Br. Schol.* adeundus *Eustath.* fol. 425. lin. 53. Ἔνιοι δὲ

NOTÆ IN SCHOLIA.

518. Ἀλλ' οἷον τ' Τηλεφίδην) Hoc *Scholion*, ad v. 520. olim divagatum, huc jam in suum locum reduxi.

520. Κήτειοι) Quum videris *Scholiasta* dubitationem hoc loco, memineris hujus loci *Strabonis*, l. 13.

VARIÆ LECTIONES.

506. Ἀλήθειαν) γρ. ἀληθείην, olim, male.

511. Νέστωρ τ' ἀντίθεος) γρ. Νέστωρ ἀντίθιος, *H. Steph. Ibid.* Νικάσκομεν) γρ. νεικάσκομεν, & νεικίσκομεν, & νικήσκομεν, de quâ re, vid. Not. in *Textum*.

513. Οὔτε πότ') γρ. οὔποτε, vid. ad *Var. Lect.*

519. Ἥρω' Εὐρύπυλον) γρ. ἥρωα, & ἥρωα, *Eustath.* fol. 452. lin. 41.

520. Κήτειοι) γρ. κήδιοι, & χήτειοι, Vid. N. in *Text.*

Κεῖνον

Κεῖνον δὴ κάλλιστον ἴδον, μετὰ Μέμνονα δῖον.
Αὐταὶ ὅτ' εἰς ἵππον καλεβαίνομεν, ὃν κάμε Ἐπειὸς,
Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο,
Ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον, ἠδ' ὀπιθεῖναι·
Ἔνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Δάκρυά τ' ὠμόργνυντο, τρέμε δ' ὑπογύια ἑκάστου·
Κεῖνον δ' οὔποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Οὔτ' ὠχρήσαντα χρόα κάλλιμον, οὔτε παρειῶν
Δάκρυ' ὀμορξάμενον· ὁ δέ με μάλα πολλὰ ἱκέτευεν
Ἱππόθεν ἐξιμεναι· ξίφεος δ' ἐπεμαίετο κώπης,
Καὶ δόρυ χαλκοβαρές, κακὰ δὴ Τρώεσσι μενοινᾶ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Πελάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
Μοῖραν γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν
Ἀσκηθὴς, οὔτ' ἄρ βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῷ,
Οὔτ' αὐτοσχεδίῃ ὑτασμένος· οἷά τε πολλὰ
Γίνεται ἐν πολέμῳ· ὀπιμίξ δέ τε μαίνεται Ἄρης.
Ὣς ἐφάμην· ψυχὴ δ' ποδώκεος Αἰακίδαο

" Illum sane pulcherrimum vidi, post Memnona divinum.
" Cæterùm cùm in equum conscendimus, quem fabricavit Epeus,
" Græcorum optimates, commissa mihi erant omnia,
" Sive aperire densas insidias, sive concludere :
" Hinc alii Græcorum duces, atque consiliarii,
" Lacrymas abstergebant ; subtremebantque membra uniuscujusque :
" Illum autem nunquam prorsus ego vidi oculis,
" Neque pallescentem corpore pulchro, neque à maxillis
" Lacrymas abstergentem : verùm etiam is mihi multum supplicabat
" Ab equo exire, gladii autem affectabat capulum,
" Et hastam gravatam ære ; mala verò Trojanis cogitabat.
" Sed quando jam Priami urbem depopulavimus celsam,
" Portionem & munus eximium habens, navem conscendit
" Incolumis, neque læsus acuto jaculo,
" Neque cominùs vulneratus, uti sæpiùs
" Fit in bello ; permixtim namque sævit Mars.
Sic dicebam ; anima autem pedibus celeris Æacidæ

ΣΧΟΛΙΑ.

τείως. ἦν δὲ ὁ Τήλεφος Μυσίας βασιλεύς· καὶ Ἀλκαῖος ὁ φησὶ τὸ Κήτειον, ἀντὶ δὲ, Μυσόν. Γυναῖκα εἴπερα δῶρον.] Ἔνιοι μὲν γύναια δῶρα ἀπέδοτο τῷ χρυσῷ ἄμπελον, ἣν ἐχαρίζετο Ζεὺς Τρωΐ, ἀντὶ τοῦ Γανυμήδους ἁρπαγῆς, ἧς καθ' ἁρμαχῶ μετέπεσεν εἰς Πέλαμον. ἄλλοι δὲ τούτων οἴδεν Ὅμηρος· κρεῖσσον δὲ ἀποδιδόναι, ὡς ὑπῆκτο Πελάμων τῷ Εὐρυπύλῳ μίαν τῶν θυγατέρων δώσειν γυναῖκα, ὡς καὶ Ὀθρυονεῖ ὑπῆκτο. οὐ δὲ ἄλλα, ἢ δοθέντων δώρων τῇ Εὐρυπύλου γυναικὶ ὑπὸ Πελάμου, ἵνα πείσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἄκοντα ἐπισχεθεῖσαι, συμμαχήσοντα τοῖς Τρωσίν.

ΝΟΤΑ.

γράφουσι Κήδιοι, τυτθὶς παιδιαὶ, συλλαβαῖς, ἢ καὶ ἄλλως εἰπεῖν, κήδισι· εἰσὶ δὲ οἱ γράφουσι Ϲ Χήτιοι γυναῖκων, εἶτα δώρων, τυτθὶν ἐστερημένοι γυναικῶν· ἔπειτα δώρων,

NOTÆ IN SCHOLIA.

fol. 915. Αἴνιγμά τι τῆτις ἡμῖν μᾶλλον, ἢ λέγων τί σαφὲς· οὔτε γὰρ τὸν Κητείου ἴσμεν, ὕστερος δίξασθαι δεῖ· οὔτε τὸ, —γυναίων ὕστερα δώρων· ἀλλὰ καὶ οἱ Γραμματικοὶ μυθάρια παρεμβάλλουσιν, εὑρησιλογοῦσι μᾶλλον, ἢ λύουσι τὸ ζητούμενον. *Eustath.* fol. 452. lin. 51. Ἔπειτεον, καὶ ὅτι Κητείου, τὸν μισθωτὸν εἶπεν τις, ἀφ' οὗ τὸ κόρεσσον, ὡς μισθοφορᾶς κήτος· ἕτεροι δὲ, ἴδιον Μυσίας φασὶ τὸν ὕστερον Ἐλεάτας, ἀπὸ Κητείου, πολεμοῦ Χειμαιρώιδος, ὃν ἐν τῇ Ἐλεάτιδι, ὃν ἔνιοι Κητείῳ φασὶν· ἄλλοι δὲ Κητείου, τὸν Περγαμηνὸν ὑόησαν. Quod ultimum benè confirmatur, à Nummo *Pergamenorum*, in quo ΗΡΩΣ ΕΥΡΥΠΥΛΟΣ. Vid. Clarissimi *Ezek. Spanhemii*, Magni Regis *Prussiæ*, nunc in *M. Britanniâ* Legati, De Præstantia Numismatum, 1 Tom. fol. 505. ubi probat ex *Plinio*, l. 5. c. 30. *Cetium* fluvium præterfluere urbem *Pergamum*. Verum cavendum, Nè confundatur hic *Eurypylus, Telephi* filius, *Herculis* Nepos, cum alio *Eurypylo, Herculis* ipsius, & *Chalciopæ* filio, Regis Insulæ *Co, Græcarum* partium fautore, de quo *Il.* β'. v. 677.

VARIÆ LECTIONES.

528. Παρειῶν) γρ. παρείων.
530. Ἐξίμεναι) γρ. ἐξίεμεναι, ἀντὶ δὲ ἐκπίμψαι, παρὰ τὸ ἴω, *Eustath.* fol. 454. lin. 5.

Φοίτα, μακρὰ βιβῶσα, καὶ ἀσφοδελὸν λιμῶνα,
Γηθοσύνη, ὅ οἱ ἦον ἔφλω ἀειδόμενον εἶναι.
Αἱ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων καταθνητῶν
Ἕστασαν ἀχνύμεναι, εἴροντο δὲ κήδε' ἑκάστη.
Οἴη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
Νόσφιν ἀφεστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
Τὴν μὲν ἐγὼ νίκησα, δικαζόμενος παρὰ νηυσί,
Τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ·
Παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
Ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ·
Τοίῳ γὰρ κεφαλῇ ἕνεκ' αὐτῷ γαῖα κατέσχεν,
Αἴαντ', ὃς πέρι μὲν εἶδος, πέρι δ' ἔργα τέτυκτο

Abibat magnificè incedens per herbosum pratum,
Læta, quòd ejus dixissem filium inclytum esse.
Aliæ verò animæ mortuorum defunctorum
Stabant tristes, narrabantque tristes fortunas unaquæque.
Sola autem Ajacis anima Telamonidæ,
Longè abstabat, irata propter victoriam,
Quâ ipsum ego vici, judicio contendens ad naves
Pro armis Achillis; proposuit enim veneranda mater:
Filii autem Trojanorum judicârunt, & Pallas Minerva.
Utinam sanè non debuissem vincere hujusmodi in certamine:
Tale enim caput ob illa *arma* terra occulit,
Ajacem, qui eximius quidem formâ, etiam rebus gestis fuit

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

538. Βιβῶσα.] Διαβαίνουσα. Κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα.] Ἀσφοδελώδη. Ἀσφόδελος δὲ ἡ βοτάνη, ὁμοία σκίλλῃ.

539. Γηθοσύνη.] Χαίρουσα. *Ὁ.] Ἀντὶ τοῦ, ὅτι.

540. Καταθνητῶν.] Τελευτησάντων.

541. Εἴροντο.] Ἤλεγον, διηγοῦντο.

543. Ἀφεστήκει.] Διέστηκε, ἀπηχθές. Κεχολωμένη.] Ὠργισμένη.

546. Παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.] Φυλαττόμενος τὸ δεξιὸν μετέρᾳ χειρὶ σαφῶς τῶν περὶ τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων ἀμφισβητούντων, αἰχμαλώτους τοὺς Τρῶας ἀγαγών, ἠρώτησεν ὑπὸ ὁποτέρου * αὐτῶν οἱ Τρῶες μᾶλλον ἐλυπήθησαν. Εἰπόντων δὲ τὴν Ὀδυσσέα τοὺς αἰχμαλώτους, δηλαδὴ σαφῶς εἶναι τὰ ἄεθλα κείμενα, τὰ πλεῖστα λυπήσαντα τοὺς ἐχθρούς, ἔδοσαν εὐθὺς τῷ Ὀδυσσεῖ τὰ ὅπλα.

547. Αἰθλῳ.] Ἄθλῳ, ἀγῶνι.

N O T Æ.

538. Ἀσφοδελὸν λειμῶνα) *Daniel Heinsius*, Rectè ἀσφοδελὸν λειμῶνα Mortuis tribuit, quòd sint extra necessitates Vitæ hujus positi, nec rei Familiaris cura iis impendeat; sed victu simplicissimo utantur, qualis ἡ μαλάχη καὶ ἀσφόδελος. *Homerus* enim Duos βίους ζώντας constituit, τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς τεθνεώτας. Hinc Mortuis in tumulo *Malvam Asphodelumque* serebant, nè deesset illis cibus. Et hoc voluit sibi *Porphyrius*, in illo Epigrammate, Νάτῳ μὲ μαλάχην τὶς καὶ ἀσφόδελον πολύριζον, Κάλπῳ δ' Ἀβλαβίαν τὸν καλὸν ἔνδον ἔχω. *Eustath.* fol. 454. lin. 19. Ὀξύτης] ἡ ὁ Ὁμηρικὸς ὕπνος ἀσφοδελὸς, ὡσὰν λέγοιτο, ὡς περιμαλακὸς ὢν τὸ ἀσφοδελὸς ἀσφόδελος μὲ ἡ ὑπερβολὴ ὀξυτόνως, τὸ φυτὸν καλῶ Ἐρέννιον Φίλωνα· ἀσφοδελὸς ἡ ὀξυτόνως, ὁ αὐτῷ πόπων. Idem *Etymolog.* M. in v. Vid. ad *Iliad.* ζ. v. 433.

543. Νόσφιν ἀφεστήκει) Potest quidem, missio *Augmento*, legi ἀφεστήκει. pro ἀφειστήκει. At cùm simplex εἰστήκει multò pluries apud *Homerum* occurrat, quàm ἐστήκει, visum est certè ἀφειστήκει, inter *Var. Lectiones* reponere.

549. Αἴαντ', ὃς πέρι μὲ εἶδος) *Iambus* licet haud ineptè stare possit, in *Tertio* loco, ut in *Primo*, hic tamen τὸ, μὲ ut *Spondaicè* sumendum; ut μὲ producatur, in *Cesurâ*, vi *Toni* sui, Literæ etiam *Finalis*, & ob *Circumflexum* sequentem, quod dicendum etiam ad illud, v. 575. Καὶ Τιτυὸν εἶδον. Hoc Judicium *Græcorum*, & Certamen *Ajacis* atque *Ulyssis*, pro Armis *Achilleis*, *Ovid.* Metamorph. l. 13. §. 1. Vid. *Eustath.* fol. 455. lin. 4. De *Parrhasii* lepido, super *Ajacis* infortunio, dicto.

NOTÆ IN SCHOLIA.

538. Ἀσφοδελὸν) Vid. Not. in *Textum*.

539. *Ὁ) Ἀντὶ τοῦ, ὅτι. Hoc *addo*, ex aliis sumptum.

542. Αἴαντος ψυχὴ) Olim, vice *Scholii*, attexebantur tres Versus, cum Hemistichio, sine ullâ ἐξηγήσει, quare delevi; licet & Error ille MStum invaserit.

546. * Αὐτῶν οἱ Τρῶες) Ità emendo. pro τῶν Τρώων, *Sensu* postulante. Quique hoc valent, ad hos provoco.

VARIÆ LECTIONES.

538. Κατ' ἀσφοδελὸν) γρ. καὶ σφοδελὸν, & σκιλλὸν, *Eustath.* fol. 454. lin. 13.

539. Γηθοσύνη) γρ. γηθοσύνῃ, *H. Steph.* tum expone, *præ-latitiâ*.

543. Ἀφεστήκει) γρ. ἀφειστήκει, vid. Not. in *Textum*.

Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
Τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσι προσπύδων μαλιχίοισιν,
Αἶαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, ὄφρ' ἄρ' ἔμελλες
Οὐδὲ θανὼν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλῳ, εἵνεκα τεύχέων
Οὐλομένων; τὰ δ' ὄπημα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισιν.
Τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σεῖο δ' Ἀχαιοὶ
Ἶσον Ἀχιλλῆϊ κεφαλῇ Πηληϊάδαο,
Ἀχνύμεθα φθιμένοιο· Διὸς περὶ δ' ἄλλος Αἴπυς,
ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν κρατὸν αἰχμητάων
Ἐκπάγλως ἤχθηρε· τεῖν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
Ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.
Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας
Ψυχὰς εἰς Ἔρεβος νεκύων κατατεθνειώτων.
Ἔνθα μ' ὁμῶς προσέφη κεχολωμένος, ἤ κεν ἐγὼ τὸν,
Ἀλλά μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
Τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνειώτων.
Ἔνθ' ἦτοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱόν,
Χρύσεον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νέκυσσιν,
Ἥμενον· οἱ δέ μιν ἀμφὶ δίκας εἴροντο ἄνακτα,
Ἥμενοι, ἑστῶτες τε, καὶ εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
Τόνδε μέτ', Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα
Θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα, καλ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα·

Aliorum Græcorum, poſt irreprehenſibilem Achillem.
Illum quidem ego verbis alloquebar mollibus,
" Ajax, fili Telamonis irreprehenſibilis, nonne debuiſti
" Saltem mortuus remittere mihi iram, ob arma
" Pernicioſa? illa etenim perniciem dii fecerunt Græcis.
" Talis enim ipſis turris periiſti; propter te autem Græci
" Æquè ac propter Achillis caput Pelidæ,
" Dolebamus occiſum penitùs; neque quiſpiam alius
" In culpâ eſt; ſed Jupiter Græcorum exercitum fortium
" Horrendùm odit; tibi verò fatum impoſuit.
" Sed age, huc veni, rex, ut verbum & orationem audias
" Noſtram: doma autem robur & generoſum animum.
Sic dixi; ille verò mihi nihil reſpondit, ibat enim ad alias
Animas in Erebum mortuorum defunctorum.
Tùm nihilominus me allocutus fuiſſet, *licet* iratus, aut certè ego hunc,
Sed mihi maluit animus in præcordiis meis
Aliorum animas videre defunctorum.
Ibi tum Minoa vidi, Jovis gloriofum filium,
Aureum ſceptrum geſtantem, leges ferentem mortuis,
Sedentem; alii verò circa ipſum cauſas dicebant regem,
Sedentes, ſtantesque, per latam Plutonis domum.
Poſt hunc, Orionem ingentem animadverti
Feras ſimul venantem per floridum pratum;

ΣΧΟΛΙΑ.

553. Αἶαντ'.] Ἐπιλαθέσθαι.
554. Οὐλομένων.] Ὀλεθρίων.
555. Πύργος.] Τεῖχος.
557. Ἀχνύμεθα.] Λυπούμεθα.
561. Δάμασον δ' μένος.] Τῷ θυμῷ ἢ τῇ ὀργῇ κράτησον.
568. Θεμιστεύοντα.] Δικάζοντα.
570. Εὐρυπυλές.] Πλατείας πύλας ἔχον.
571. Εἰστενόησα.] Εἶδον, ἐθεασάμην.
572. Εἰλεῦντα.] Συνελαύνοντα.

NOTÆ.

564. Ἔνθα μ' ὁμῶς προσέφη) *Euſtath.* fol. 455. lin. 1. Ἤγουν, τότε δὴ ἐπιμένοντα, ἕως ὁ Αἴας καί τοι κεχολωμένος, προσέφη ἂν ἐμοὶ, καθὰ ἐγὼ αὐτόν· ἀλλά μοι, κλ. Poſt ἔνθα itaque, pro οὐδὲν, μ' pono, pro μοὶ, quòd hoc poſtulet Neceſſitas, illud etiam mox in τὸ κὲν includatur; Is enim Senſus loci, ἔνθα ὁ Αἴας ἐμοὶ προσέφη ὁμῶς χολόμενος, ἢ ἐγὼ αὐτὸν, vel ἢ ἐγὼ, ante ᾧ, καθὰ, ut *Euſtathius* modò.
568. Θεμιστεύοντα νέκυσσιν) Ità lego, pro νεκύεσσιν, cùm nulla ſit συνιζήσεως neceſſitas. Et hæc *Lectio Strabonis* placuit, l. 2. fol. 224. Hinc *Pindari*, θεμιστῆν σκῆπτρον, Olymp. §. 1.

VARIÆ LECTIONES.

557. Φθιμένοιο) γρ. φθινόμενοι, *H. Steph.* oſcitantèr.
561. Ἀγήνορα) γρ. ἀτειρέα, *Plutarch.* Sympoſ. 9. 3. Vid. *Duport.* A'. §. 16.
564. Μ') γρ. χ'. Ib. Ὁμῶς) γρ. ὅμως, *H. Steph.* Ib. Ἤ κεν) γρ. ἤ κεν, & ᾗ κεν, vid. Not. in *Textum*.
568. Θεμιστεύοντα νέκυσσιν) γρ. θεμιστεύοντα νεκύεσσιν, vid. Not. in *Textum*.
572. Κατ' ἀσφοδελὸν) Vid. ad v. 538.

Τὸν

Τὺς αὐτὸς κατέπεφνε ὃν οἰοπόλοισιν ὄρεσσι,
Χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, ἀϊὲν ἀναγές.
Καὶ Τιτυὸν εἶδον, γαίης ἐρικυδέος υἱόν,
Κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα·
Γῦπε δέ μιν ἑκάτερθε παρημένω ἦπαρ ἔκειρον,
Δέρτρον ἔσω δύνοντες· ὁ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσί·
Λητὼ γὰρ ἤλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν,
Πυθὼ ἐρχομένην, διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος.
Καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον, χαλεπ' ἄλγε' ἔχοντα,

Quos ipse occiderat in defertis montibus,
Manibus habens clavam totam æream, semper infractam.
Et Tityum vidi, terræ gloriosæ filium,
Proſtratum in ſolo; hic etenim per novem jacebat jugera:
Vultureſque ipſum utrinque aſſidentes jecur fodiebant.
Roſtrum intromittentes; ille autem non abigebat manibus:
Latonam enim traxit per vim, Jovis inclytam uxorem,
Ad Pytho euntem, per amœnum Panopeum.
Et ſanè Tantalum vidi, graves dolores patientem,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

573. Οἰοπόλοισιν.] Ἡ ἐρήμοις, ἐν οἷς ἐστι μόνον ποιμένες, ὅ ἐστιν ἀναστρέφεσθαι· ἢ ὁμάδοις, ἐν οἷς μόνον ἂν τις περιόδοις ἀφ' ὧν φέρον, ἐν οἷς ἄλλος ἀναφέρον, οἷον ὅπου νέμον καὶ βοσκᾶται.

574. Παγχάλκειον.] Παντελῶς στερεωμένον. Ἀϊὲν ἀγές.] Τὸ μηδέποτε καταγνύμενον, ὅ ἐστι κλώμενον.

576. Πλέθρῳ.] Πλέθρα, ἀπὸ πλίνθου, ὅ ἐστιν ἴσον μέρος ἑκατοντάδος· λέγει δέ, ὅτι ὁ Τιτυὸς τὸ σῶμα ἐπὶ ἐννέα ἔκειτο πλέθρα, ὅπου καταπίπτει τόπου ἰσχύς· ἢ ἡμίσεος ἑκατοντάδος ἦν ὁ Τιτυὸς, Διὸς καὶ Ἐλάρας υἱός· ἐν ᾧ ἄλλῳ, μείζων τὴν γῆν.

577. Παρημένω.] Παρακαθήμενοι, δύο κῶν. Καῖρον.] Ἔκφυον, κατηδίων.

578. Δέρτρον.] Ἦτοι τῷ ὑπὸ τῷ σώματι πιμελῇ,

N O T Æ.

575. Καὶ Τιτυὸν εἶδον) De *Secundâ* ſede, vid. ad 549.

577. Γῦπε δέ μιν ἑκάτερθε) Τὸ μιν producitur, in *Cæſurâ*, vi *Finalis*, & *Aſperi* ſequentis. *Jecur* autem, ſedem Libidinis, à Vulturibus laceratum meritò facit Poeta; quòd ex libidine peccaverit *Tityus*, ut *Heraclides Ponticus*, οὕτω Ὅμηρος Ἀλληγορεῖων, Ὥσπερ δὴ τοιαύτην τὰς παιδοβόρους χειροήθεσι, τὸ δυσεπίβατον αὐτῶν μέρος ἐξαιρέτους δεσπότησιν, ἅτινες Ὅμηρος ἐν ἥπατι κολάζει, τὸ δὲ ἧπαρ ἀσεβήσασι. *Euſtath.* fol. 456. lin. 44. Καλῶς δὲ φασιν, εἰς ἧπαρ τελοῦσι, ὁ φαῦλος ἐπιθυμήσας Τιτυός· ὡς δὲ καρδία,

ἢ τὸ ὑποκείμενον τῇ ἥπατι ὑμένα· ἴσιοι δὲ ἀπέδοσαν τὸ λεχθέν ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἧπαρ· ἐν ᾧ ἄλλῳ, τῷ δεξιόν· Ἀπαμύνετο.] Ἀπεκώλυεν.

579. Ἤλκησεν.] Εἵλκυε, ἀδύνατον. Κυδρὴν.] Ἔνδοξον.

580. Πυθώ.] Πόλις τῆς Φωκίδος. Καλλιχόρου.] Καλὰς τόπους ἐχούσης. Πανοπῆος.] Πανόπη, πόλις Φωκίδος.

581. Τάνταλον εἰσεῖδον χαλεπ' ἄλγε' ἔχοντα.] Τάνταλον, ὁ Διὸς καὶ Πλοτοῦς, συνδιαιτήσαντα τοῖς θεοῖς καὶ συμπαίζοντα αὐτοῖς ἀπλήστως διετέθη· κλέψας γὰρ τὸ νέκταρ καὶ τὴν ἀμβροσίαν, ἔδωκε τοῖς ἑταίροις· ἀφ' οἷς ἀγανακτήσασιν ἐπὶ Δίᾳ συμβαλεῖν αὐτὸν τῷ ἐν ἅδου δίκῃ, καὶ ἐκρεμάσθη ἐπ' ἄκρας ὑψηλοῦ, ἐνδεδεμένων τὰ χεῖρε, καὶ τὴν Σίπυλον, ἵνα ἐκεῖ ἐδάσθη, ἀναπείψας· ἡ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ.

N O T Æ.

Θυμὸν τὴν ἰσίαν καὶ λογικὴν, κεφαλὴν· ἔτι καὶ ἧπαρ, ἐπιθυμίας.

578. Δέρτρον) *Etymolog.* M. Ἐν τῇ Ῥητορικῇ Λεξικῷ εὗρον σημαίνειν τὸ ἐπίκλην, τὴν ὑπὸ τὴν σάρκα πιμελὴν· ἄλλοι δέ, ἢ τὸ ὑποκείμενον τῇ ἥπατι ὑμένα, ἢ τὴν δορά. Ἄλλοι δέ, τὸ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν λεχθὲν ἧπαρ. Ἀρίσταρχος, τὸ δέρμα, ἢ πᾶσα τὸ χρῶτα, τὸ ἀφ' οὗ ἥπατος· ἄμεινον δὲ τὸ ῥάμφος, δέρτρον. Confer *Brevia Scholia*, η'. v. 116.

579. Λητὼ γὰρ ἤλκησε) Vid. ad v. 577. de *Secundo* Pede.

NOTÆ IN SCHOLIA.

Ἀπεκώλυεν.

579. * Εἵλκυε) Hanc vocem ex *Alexſi* MSto addo.

581. * Συνεστιάμενος) Ità, pro σωτεσιάμενος, vel συνεθιάμενος, etiam * ὁμήλιξιν, pro ὁμίληξιν· item * σκεκήδασθε, pro quo fruſtrà legebant nonnulli ἐξεδήσασθε, ex *Alexſi* MSto reſtituo & emendo. Hoc autem *Scholion* de *Tantali* offenſâ confirmat *Tzetzes*, & ipſe quoque *Pindarus*, Olympionicon, §. 1. v. 95. Ἔχει δ' ἀπάλαμον βάρος τῶνδε πρόσω· Πόνον· Ἀμφιάραον ὅτι κλέψας Ἀλίκιστα συμπότας Νέκταρ, Ἀμβροσίαν τ' ἔδωκεν.

VARIÆ LECTIONES.

579. Ἤλκησε) χ. εἵλκυσε, *Heraclid. Pontic.* vid. *Daniel. Heinſii* Not. ad *Clem. Alexandr.* fol. 323.

Ἑσταότ' ἐν λίμνῃ· ἡ δ' ἠέρι πρόσθε πλάζε γενείου.
Σπεῦτο δ' ἀφύσσων, πίειν δ' οὐκ εἶχεν ἐλέσθαι·
Ὁσσάκι γὰρ κύψειε γέρων, πίειν μενεαίνων,
Τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκε ἀναβρωχέν· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
Γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζώασκε δὲ δαίμων.
Δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα καθακρῆθεν χέε καρπόν,
Ὄγχνας, ἠδ' ῥοιάς, ἠδὲ μηλέας ἀγλαόκαρπους,
Συκάς τε γλυκερὰς, ἠδ' ἐλαίας τηλεθοώσας·
Τῶν ὁπότ' ἰθύσειε γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,

Stantem in lacu; hic autem alluebat ad mentum.
Videbatur verò sitiens, nec potuit obtinere, ut biberet:
Quoties enim inclinabat se senex, bibere cupiens,
Toties aqua peribat absorpta; circaque pedes
Terra nigra apparebat, arescereque faciebat numen.
Arbores quidem procerè à capite fundebant fructum,
Pyri, mali punicæ, & aliæ mali dulcem-fructum ferentes,
Ficusque dulces, & oleæ virescentes:
De quibus quum rectà pergeret senex manibus decerpere,

ΣΧΟΛΙΑ.

582. Ἑσταότ' ἐν λίμνῃ.] Ἱστάμενον ἐν μέσῃ τῇ λίμνῃ. Περσεπίλαζε] Περσήκιζεν.

583. Σπεῦτο] Ἴσως τῶν ἐπὶ τῶ ποδῶν· κύκρῃ δὲ τῇ λέξει ὁ Διασκευαστὴς παρὰ τὴν Ὁμήρου συνήθειαν.

585. Ἀπολέσκε.] Ἀπώλυτο. Ἀναβρωχέν.] Ἀναπρῆν, ἀναρροφητήν.

586. Καταζώασκε.] Καπξήνανεν· αὔξη γὰρ ἡ ξηρασία.

587. Καθακρῆθεν.] Κατ' τὰ κεφαλῆς. Χέε.] Ἔβαλλεν.

590. Μάσασθαι.] Ἐφάψασθαι.

NOTÆ.

582. Ἑσταότ' ἐν λίμνῃ) *Distichon*, quod hinc incipit, *Aristarchus* rejecit, si *Pindarico* Scholiastæ fides; qui *Oxon.* Edit. fol. 8. §. 1. locum eundem ex *Homero* laudans, addit, Πλὴν εἰ μὴ καὶ Ἀρίσταρχον νόθα εἶναι τὰ ἑπὶ τοῦτοις. Hoc *Lonicerus* etiam vidit: Nos hìc notandum duximus, quià nec *Eustathius*, nec *Br. Schol.* de hoc *Aristarchi* Obelo cogitârunt.

584. Ὁσσάκι δὲ κύψειε ὁ γέρων) Vid. infrà, ad v. 590.

585. Ἀναβρωχέν) Ità *Eustathius*, ubique; ità *Hesychius*, Ἀναβρωχέν) Ἀναπρῆν, ῥοφητήν. Ità *Isaac. Casaubonus*; ita *Scapula*, ita *Cantabrigiensis* Editio; è contra, ἀναβρωχθὲν legunt *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Roscii*, *Hervagiana*, *Stephan. Castell. Lugdunens.* & *Oxonienses*; quod nec ipsum Verſui nocebit, licet πρόσθεν paulò agnoscat, *Eustath.* fol. 458. lin. 44. Idem *Eustathius Lectionem* ἀναβρυχὲν agnoscit, quamquam minimè præferat. Et ἀναβρῦξεις, infrà, μ'. v. 240. priori *Lectioni* favet;

NOTÆ IN SCHOLIA.

583. Σπεῦτο) *Eustath.* fol. 418. lin. 30. Τὸ δὲ σεῦτο, ἀντὶ δ', ἴσως χρησαμένου, φασὶ, δ Διασκευαστὴ τῇ λέξει, παρὰ τὸν συνήθειαν δ Ποιητῆ· ἐν Ἰλιάδι γδ, Σπεύσατε πὲρ ἐόντες ἐρύειν Ἕκτορ, ἀντὶ δ', ὑπαιχνεῖται, Δ βεβαιῶσαι, ἢ φαίνεται· ἔστι δ ὅμως ἐν τούτῳ θεραπεία ὅτι δ ποιητὴς παρ' ᾧ ἐν Ἰλιάδι κεῖται τὸ σεύωμαι, ἀντὶ δ, σεθμῶμαι· ὅθεν, ὡς εἰκὸς, σείσθω, ἐν πλεονασμῷ σεύετο, καὶ συγκοπῇ, σεῦτο. Vid. *Etymolog.* M. v. Σπεῦτο.

VARIÆ LECTIONES.

582. Ἑσταότ') γρ. ἑστὸτ', *Eustath.* fol. 457. lin. 18. nec vidit *H. Steph.* *Ibid.* Περσεπίλαζε) γρ. ωερσεπιλαζε, *Br. Schol.*

584. Κύψει') γρ. κύψει, vid. Not. in *Textum*.

585. Ἀναβρωχέν) γρ. ἀναβρωχθὲν, & ἀναβρυχὲν, *Eustath.* fol. 458. lin. 45. Vid. ad *Textum*.

588. Ὄγχνας) γρ. ὄγχναι, *Florent. Aldin. Lovan. Seberi* Index, Edit. *Lugdun.* & *Oxon.*

590. Ἰθύσειε') γρ. ἰθύσῃ, vid. Not. ad *Textum*.

Τάαδ'

Τόσσ' ἄεμ(ος) ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.
Καὶ μὲν Σίσυφον εἰσεῖδον, κρατερ' ἄλγε' ἔχοντα,
Λᾶαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρηφιν·
Ἦτοι ὁ μὲν, σκηριπτόμενος χερσίν τε, ποσίν τε,
Λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι
Ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότ' ἀποστρέψασκε κραταιὶς
Αὖτις, ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδὴς·
Αὐτὰρ ὅγ' αὖ ὤσασκε πεφυσιόμενος, ἰδρὼς
Ἔρρεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει.
Τόνδε μέτ', εἰσενόησα βίλυ Ἡρακληείην,
Εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μεθ' ἀθανάτοισι θεοῖσι

Hus ventus propellebat in nubes obscuras.
Et profecto Sisyphum aspexi, immensos dolores patientem,
Lapidem gestantem ingentem utrâque manu:
Videlicet ille innixus manibusque pedibusque
Lapidem sursum pellebat ad cacumen; sed quando propè erat
Summitatem superaturus; tunc repellebat Impetuositas *quædam*
Retrò, deinde ad solum volvebatur lapis immanis:
Cæterùm ille rursus impellebat intensus; sudor autem
Demanabat ex membris, & Lixivium quodammodò ex capite defluebat.
Post hunc vidi vim Herculanam, *vel Herculis*
Effigiem; ipse enim apud immortales deos

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

592. Καὶ μὲν Σίσυφον εἰσεῖδον.] Ἀλλὰ κ) ὁ Σίσυφ(ος), κύριός(ος) ὢν, ὡς φασί κολάζεται· τὸ κακόηθες ὁ Γλαῦκ(ος), ἢ ἀσεβήσας εἰς σύνεσιν μετήνεγκεν.

593. Ἀμφοτέρηφιν.] Ἀμφοτέραις ταῖς χερσί.

594. Σκηριπτόμεν(ος).] Ἐπερειδόμεν(ος).

595. Ὤθεσκε.] Ὤθει.

596. Κραταιὶς.] Ἡ ἰσχυρὰ δύναμις.

597. Ἀναιδὴς.] Σκληρός.

N O T Æ.

ninò benè, nec usquequaque malè. Ἰθύσι enim & κύψῃ legendum, sed cum notâ *Apostrophæ*, ut sit κύψα' ὁ γίγας, & ἰθύσει' ὁ γίγας, pro κύψας, & ἰθύσας, quod video quidem *Henricum Stephanum* obtervâsse & mecum sentiisse. Vid. ad *Iliad.* π'. v. 264.

592. Καὶ μὲν Σίσυφον εἰσεῖδον) De summo hujus loci Artificio, in *Vocibus* & *Metro, rebus* convenientibus, egregiè disputat *Dionys.* Halicarn. περὶ συνθέσεως λόγων. Et *Eustath.* fol. 459. lin. 46. Τὸ δὲ λᾶαν ἄνω ὤθισκε ποτὶ λόφον, ἐπαινεῖται χάριν τῆ συνθήκης· ἐμφαίνει γὰρ τὴν δυσχέρειαν ἢ τῆ ὠθήσεως ἔργου, τῆ τῶ φωνήεντος ἐπαλλαγῆ· δι' ὧν ὀγκύτερον τὸ στόμα, οἷον ἐστενοχωρεῖσθαι ὁ λόγ(ος), ἀλλ' ὀκνηρὰ βαίνῃ συνεξομοιούμεν(ος) τῆ ἐργασίᾳ· ἢ ἄνω ὠθεῖν· ἀμοιβὴ τὸ. — ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδὴς ἀχθομενῶν ὧν, κ) ἀφ' ἑαυτῶν, οἷον προχαρὲν τῆ φορᾷ, τὸ εὐπετὲς δηλοῖ τῶ λίθου καταφορᾶς. Hæc Ars maximè apparet, v. 593, 94, 95, 96, 97, ad finem usque 99. Vid. ad *Iliad.* γ'. v. 357.

596. Κραταιὶς) Ἡ ἰσχυρὰ δύναμις, ut rectè hic, *Br. Schol.* quasi κραταὶ' ἰς legeretur, *Eustath.* fol. 460. lin. 5. Τὸ δὲ κραταιὶς, ἐπίῤῥημά ἐστιν, ἀντὶ δὲ καταιωῦ· ἀναλογεῖ δὲ τῶ λικμᾷς, κ) τοῖς τοιούτοις· γράφει δέ κ) ὁ δυσὶ λέξεσι, κραταὶ' ἰς, ἤγουν ἡ κραταία ἰσχὺς δ' λίθου· ἢ δὲ ἴνα λέγῃ ἐπὶ λίθου, ποικιλώτερον, καινὸν ὑδέ· εἶτα κ) ἀναιδῆ τὸ τοιοῦτον λίθῳ. ὁ δὲ ἐμψύχων κ) τῶν μιζαγωγῶν· εἰ δὲ τὸ μακρὸν α δὲ κραταιὰ ἐξυδλίβη, καινὸν ὑδὲ αὐτὸ πάλαι εἰς ποίησιν· σὺν ᾧ σύνταξις, δίχα μυρίων ἄλλων, κ) τὸ, ἐὰν χρεὼ ᾖ, ἤγουν εἰ χρεία ὑπάρχῃ· Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ τὴν Ὀδύσσειαν παραφράσας καλὸς ῥήτωρ, τὸ κραταὶ' ἰς, ἢ φιλεῖ, κλ. Idem etiam agnoscit à *Demosthene*, Odysseæ Paraphrastâ, nomen haberi *Dæmonis* cujusdam proprium; qualis ipsi Poetæ alicubi occurrit, *Scyllæ* Mater, *Crataïs* dicta, ut μ'. v. 124. Κραταιὶς, μητέρα τ' Σκύλλης. Huic tamen loco primam interpretationem affigno, quod & in *Versione* testor.

601. Εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι *Eustath.* fol. 460. lin. 23. Διαβάλλουσι δὲ ἔνθεν τὸν τόπον οἱ Ὁμηρομάστιγες, ἀφ' τὸ εἰπεῖν τὸν Ποιητὴν, ὅτι τὴν Ἥβην ἔχει, τὴν Διὸς κ) Ἥρας θυγατέρα, κ) τὸν μῦθον· κ) ὅτι εἴδωλον μὲν αὐτοῦ τὸ ἄδυτον, αὐτὸς δὲ σὺν θεοῖς ἄνω πίπτει· κ) ὅτι ἁπλοφορεῖ, ὡς εἴρηται, κ) ὅτι αὐτίκα ἰδὼν τὸν Ὀδυσσέα λαλεῖ, πρὶν ἢ πιεῖν αἵματος· ἀλλὰ τοῦτο μὲν λυθείη ἄν, ἀφ' ἑαυτοῦ νοηθέντα, ὡς καθὸ τὸ σωματόμορφον ἴσως, κλ. *Irenæus*, l. 5. c. 9. *Perfectus Homo constat* Carne, Animâ & Spiritu. Hunc locum egregiè ornat, explicat, & defendit Clarissimus; idemque mihi Amicissimus, *Gisbertus Cuperus*, Apotheca-

NOTÆ IN SCHOLIA.

592. Σίσυφον.) *Br. Schol.* hìc subobscura videntur; nec tamen in *Aldinâ*, *Morrhii*, aut *Bedroti*, &c. Editt. apparent. *Eustath.* fol. 459. lin. 8. adeundus, & *Apollodor.* Bibliothec. l. 1. c. 9. §. 3.

VARIÆ LECTIONES.

596. Κραταιὶς) χρ. κραταὶς, & κραταὶ' ἰς, vid. Not. in *Textum*, & *Br. Schol.*

597. Αἶψις) χρ. αὖθις, *Dionys. Halicarn.* Edit. *Hudson.* 2. Vol. fol. 38. *Ibid.* Ἔπειτα πέδονδε) χρ. ἐπὶ πέδονδε τε, *Aristotel.* Rhetoric. l. 3. c. 11.

Τέρπε)

Τέρπε᾽ ὁ Θαλίῃς, ἠ ἔχε καλλίσφυρον Ἥβην,
Παῖδα Διὸς μεγάλοιο ἠ Ἥρης χρυσοπεδίλου.
Ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν, οἰωνῶν ὡς,
Πάντοσ᾽ ἀτυζομένων· ὁ δ᾽, ἐρεμνῇ νυκτὶ ἐοικώς,
Γυμνὸν τόξον ἔχων, ἠ ἐπὶ νευρῇφιν ὀϊστὸν,
Δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι ἐοικώς.
Σμερδαλέος δέ οἱ ἀμφὶ ϖεῖ φήρεσιν ἀορτὴρ,
Χρύσεος ἦν τελαμών· ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο,
Ἄρκτοι τ᾽, ἀγρότεροί τε σύες, ϑαρσαλέοί τε λέοντες,
Ὑσμῖναί τε μάχαι τε, φόνοι τ᾽, ἀνδροκτασίαι τέ.
Μὴ τεχνησάμενος, μηδ᾽ ἄλλο τι τεχνήσαιτο,
Ὃς κεῖνον τελαμῶνα ἐῇ ἐξκάτϑετο τέχνῃ.
Ἔγνω δ᾽ αὐτίκα κεῖνο, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
Καί μ᾽ ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα ϖροσηύδα,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν᾽ Ὀδυσσεῦ,

Oblectatur in convivis, & habet pulchris-tas Heben,
Filiam Jovis magnanimi, & Junonis aureis sandaliis.
Circa ipsum clamor mortuorum, erat instar alitum,
Undique fugientium: ille vero obscuræ nocti similis erat,
Nudum arcum habens, & ad nervum sagittam,
Grave circumspiciens, semper jaculanti similis erat.
Horrendus autem illi circum pectora baltheus,
Aureum erat forum; in quo miranda opera elaborata erant,
Ursique, agrestesque apri, timendique leones,
Prœliaque pugnæque, cædesque, homicidiaque,
Nec tale antè fecerat, nec simile quid pòst fecerit,
Qui cingulum illud suo informaverit artificio.
Agnovit statim ille, postquam vidit oculis,
Et me commiserans verbis alatis alloquebatur,
Generose Laertiade, multiscie Ulysses,

ΣΧΟΛΙΑ.

602. Θαλίης.] Ταῖς τῶν ϑεῶν εὐωχίαις. Καλλίσφυρον.] Καλλιώ, ἀπὸ μέρους· εὐρυθμον.

605. Ἀτυζομένων.] Ταραττομένων.

608. Ἀορτὴρ.] Ὁ δὲ τελαμὼν κρεμάστρα, ἐξ οὗ τὸ ξίφος ἤρτηται.

610. Χαροποί.] Καβαλλικοί, Φοβεροί.

611. Ἀνδροκτασίαι.] Ἀνδροφονίαι.

612. Μὴ τεχνησάμενος, μηδ᾽ ἄλλο τι τεχνήσαιτο, Ὃς κεῖνον τελαμῶνα ἐῇ ἐγκάτϑετο τέχνῃ.] Ἐπῳδή

613. Ἐῇ ἐγκάτϑετο τέχνῃ.] Ἐνέδησεν οὐ τῇ ἑαυτοῦ τέχνῃ, ὅ ἐστι, ἐπινόησεν. Ἐῇ.] Τῇ ἑαυτοῦ. Ἐγκάτϑετο.] Ἐνέδησεν.

NOTÆ.

Homeri, p. 20. Veteres tria in Homine distinguebant, *Corpus*, quod Terræ mandatur, vel comburitur; *Animam*, quæ Cœlum petit; *Umbram*, quæ apud Inferos sedem suam habet. &c. Huc refer *Boissard.* de Divinat. c. 3 & *Johan. Beaumont.* de *Geniis*, c. 4. p. 90. Vid. *Br. Schol.* ad v. 622. & quæ Nos *ibid.* in *Textum*.

606. Γυμνὸν τόξον ἔχων) Quia Verbum aliquod præcipuum hactenus sit desideratum, mallem ego ἔχων hic legere, pro ἔχων. Quod qui animum diligenter advertat, necessarium videbit; nisi in sequenti versu, pro παπταίνων, legerit παπταίνων᾽, vel in tertio, pro ἐοικὼς, ἔοικεν, tum enim æquè *Sensui*, consulendum. Vel certè ad ἔχων, sive ad παπταίνων, subaudiri debet ἦν, quomodo in *Versione*, erat, pono, *Attice*. Minime enim ad ea, quæ præcesserint, referri potest τὸ ἔχων.

612. Μὴ τεχνησάμενος) Vid. Not. in *Br. Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

612. * Παῦν) Ità scribo, pro παρὰ, his rationibus, Locum hunc imitatur & explicat *Heliodorus Æthiop.* Histor. l. 3. ubi de *Chariclea* zonâ, Ὅπου ὁ τεχνησάμενος, εἰς ἐκεῖνο τὸ πᾶν τ᾽ ἑαυτῆ τέχνης κατέκλεισεν. Pro τὸ παρὰ itaque, quod prius obtinuit, ex *Heliodoro* lego, & corrigo, τὸ πᾶν. Tale illud *Theocriti*, Epigr. VII. —ὁ δ᾽ εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνιλο. Ità sapientia *Solomonis*, c. 14. v. 19. Ὁ μὲν γὰρ ἐξεβιάσαϑ τῇ τέχνῃ τὸν ὁμοιότητα ἐπὶ τὸ κάλλιον.

613. * Ἐπενόησεν) An ἐνεπόησεν; quod certè melius respondet τῷ ἐγκάτϑετο. At *Eustathius* laudat vocem, fol. 461. lin. 32. Παῦν δὲ καλῶς εἰσπεῦται ἔγκλ τὸ ἐγκάτϑετο, ἀλλὰ τὸ μὴ ῥᾴον ἐ δύνασϑαι κατασκευάζ τ ἀορτῆρα· ἀλλὰ κεκρυλιωμένως, οἷον εἰς χρῆσιν κρέμασϑαι.

VARIÆ LECTIONES.

606. Ἔχων) γρ. ἴσχε, vid. Not. in *Textum*.

613. Ἐγκάτϑετο) γρ. εἰσκάτϑετο.

Ἆ δείλ', ἦ ῥα καὶ σὺ κακὸν μόρον ἀγκαλάζεις,
Ὅν περ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο.
Ζηνὸς μὲν παῖς ἦα Κρονίονος, αὐτὰρ ὀϊζὺν
Εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χείρονι φωτὶ
Δεδμήμην, ὃ δέ μοι χαλεπὰς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
Καί ποτέ μ' ἐνθάδ' ἔπεμψε κύν' ἄξοντ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλο
Φράζετο τῶνδέ τί μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἀνέεικα καὶ ἤγαγον ἐξ Ἀΐδαο·
Ἑρμείας δέ μ' ἔπεμψεν, ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι
Ἀνδρῶν ἡρώων, οἱ δὴ τοσσόνδε ὄλοντο.
Καί νύ κ' ἔτι τοσσότερους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἔθελόν περ,
Θησέα, Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐριτυδέα τέκνα.

" Heu miser, certè aliquod & tu malum fatum fustines,
" Quale utique ego tuli sub radiis solis.
" Jovis quidem filius eram Saturnii, cæterùm ærumnam
" Habui infinitam, valdè enim deteriori viro
" Subdebar, qui mihi graves imperabat dolores;
" Et olim me huc misit, ut canem ducerem; non enim aliud
" Existimabat hoc mihi gravius esse certamen.
" Hunc quidem ego subduxi & traxi ex inferis;
" Mercurius autem me deducebat, atque cæsia Minerva.
Sic fatus, ipse quidem rursus descendit infra Plutonis domum.
Cæterùm ego illic mansi firmiter; si quis amplius veniret
Virorum Heroum, qui utique prioribus seculis perierunt.
Et fortassis adhuc priscos vidissem viros, quos volui,
Theseum, Pirithoumque, deorum gloriosos filios;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

617. Μόρον.] Ἀπώλειαν. Ἠγκαλάζεαι.] Διώκεις, καὶ ὑπομένεις.

618. Ὀχέεσκον.] Εἶχον, ὑπέφερον.

620. Ἀπειρεσίην.] Πολλήν.

621. Δεδμήμην.] Ὑποτεταγμένον. Ἐπετέλλετο.] Ἐντέλλεται, προστάττει.

622. Κύνα.] Τὸν κέρβερον. Ἄξοντα.] Ἀγαγεῖν· ἐφιλονείκει· πῶς γὰρ Ἡρακλῆς σὺ αὐτὸν, μέλλων γίνεσθαι; πῶς ἂν τὸν π ὁ αὐτὸν εἶναι, καὶ σὲ ἄδε καὶ ἐν ὑπερῴᾳ; ἀλλ' ἡ Ἥβη ἦ καθ' Ὅμηρον παρῄνει, ὅθεν καὶ οἰνοχεῖ, ἀπίθανον ἦ αὐτὸν ἔχειν καὶ τὸν σκελετόν· μὴ πᾶν ἦ πῶς ὁμιλεῖ; τὸν μὲν σκελετὸν ἴσως καὶ ἔχειν φανταζόμενον· τὸν ἦ δὲ ζῶντα ἐμπνεῖν ἀδιανόητον, Εἴδωλον, ἐ, Τίρπη ἐν Ἅιδαο. Οὐ πάντες ἦ ἔστι ἐν τῷ ἅ ἀπαθῶν εἰσὶ χώρῳ, οἱ μὲν κολαζόμενοι, οἱ ἦ κολάζοντες, ὡς ὁ Μίνως καὶ ὁ Ἡρακλῆς· ἔστι ἦ μὴ πανοικέσιος ἦ λήθης ὕδατος, ἐ φθέγγου ἦ χωρὶς ἦ πιεῖν.

N O T Æ.

622. Καί ποτε μ' ἐνθάδ' ἔπεμψε.) Multi multa multis contendunt de hoc loco, disputantes & quærentes, quomodò *Hercules* in *Cœlo* simul esset, etiam apud *Inferos*, & id postquam Corpus in *Oetâ* esset combustum. Præter quæ diximus suprà, ad v. 601. semel dicendum, in Poetæ defensionem, Non illum dicere, verum *Herculem* in duobus simul locis esse; at *Figuram* tantùm, *Imaginem*, *Effigiemve*, in *Orco*. Ipsum enim in *Cœlo*, Εἴδωλον· αὐτὸς ἦ, μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι. Quâ εὐσπεραστικῇ cùm nihil posset esse securius, Miror futiles *Grammaticos* otio suo in tantum abusos. *Ibid.* Οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον Φράζετο τῶνδ' π μοὶ χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον) Ἄλλον hic, pro ἄλλο, ut πιεῖτον, πλωτὸν, ποσὸν, sæpè etiam in *Neutro* Genere; nam per τὸ, τί certò conflat, ἄεθλον hic *Neutrum* esse. *Eustathius* quidem fol. 462. lin. 30. Διὸ ἦ καὶ τὸ ἔπ οὕτως εἶπεν· ὁ γὰρ ἔπ ἄλλον Φράζεσθε τῶνδ' ἔπ κρεῖττον ἄεθλον, φέρεται· ὡς ἐν τοῖς τοῦτ' γε πεποίηκας, &c. Verùm huic sententiæ omnes omninò alii Codices refragantur; & nobis ipse quoque *Eustathius* alio in loco favet, qui τὸ ἄεθλον, pro ὁ ἄεθλος, ab *Homero* poni fatetur, ut in illo, φ'. v. 73. — ἐπὶ τοῖσι φαείνῃ ἄεθλον, & in illo τ'. v. 576. Νῦν ἦ μνηστῆρσιν ἀεθλον τῶν ἵππων, fol. 1879. lin. 12. Quin τὸ ἄεθλον, etiam pro *Certamen*, novit *Anthologia*, Καῖε', Ἰήκχη, μεῖ' ἄεθλα, μεῖ' ἄλγεα πικρὰ θαλάσσης, & ipse *Pindarus*, tot *Certaminum* ἐγκωμιαστής, Εἰ δ' ἄεθλα χαρεὶς Ἑλλάδι, φίλον ἦτορ.

630. Θησέα, Πειρίθοόν τε, Θεῶν ἐριτυδέα τέκνα) *Plutarchus*, in *Pisistrato*, hunc ait Versum à *Pisistrato* hìc insertum, quasi in honorem *Atheniensium*; cùm aliàs in ipso extet Versus de *Theseo* nequaquam pejor, *Iliad.* α'. v. 265. Θησέα τ' Αἰγεΐδην, ἀπτόλεμον ἀθανάτοισιν. Hunc Versum in *Necyâ*, sive Ultimâ *Rhapsodiâ* Odysseæ, hodiè non reperias, inquit Doctissimus & γνήσιμος Dr. *Ludolphus Kusterus*, Hist.

Variæ Lectiones.

622. Ἄλλο) γρ. ἄλλον, vid. Not. in *Textum*.

623. Τῶνδ' π μοι) γρ. τῶνδ' ἔπ μοι, vid. Not. in *Textum*.

625. Ἔπεμψεν, ἰδὲ) γρ. ἔπεμψ', ἰδὲ, *H Steph.*

630. Ἐριτυδέα) γρ. ἀεθλοφόρα, *Plutarch.* in *Theseo*, vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλὰ

Ἀλλὰ πρὸν ἐπὶ ἔθνε' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν,
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐμὲ δ' ὠχρὸν δέος ᾕρει,
Μή μοι Γοργείην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου
Ἐξ Ἄϊδος πέμψειεν ἀγαυὴ Περσεφόνεια.
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κιὼν, ἐκέλευον ἑταίρους
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
Οἱ δ' αἶψ' εἰσέβαινον, ἑδὸν ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Τὴν δ' ἐφ' Ὠκεανὸν ποταμὸν φέρε κῦμα ῥόοιο·
Πρῶτα μὲν εἰρεσίη, μετέπειτα δ' οὖρος ἀρίστη.

Sed antea multitudo congregabatur infinita mortuorum,
Sonitu immenso; me verò pallidus timor invasit;
Nè mihi Gorgonium caput horrendi monstri
A Plutone mitteret inclyta Proserpina.
Statim deinde ad navem profectus, jussi socios
Et ipsos ascendere & rudentes solvere;
Illi itaque sant statim ingressi, & per transtra sederunt.
Illam verò per Oceanum flumen ferebat fluctus fluenti:
Primùm quidem remigatio, postea autem secundus ventus.

ΣΧΟΛΙΑ.

633. Γοργείην κεφαλήν.] Μεδέσης, ἡ Γοργόν. κεφαλή.

636. Ἀμβαίνειν.] Ἀναβαίνειν, εἰσίναι.

638. Φέρεν.] Ἐκόμιζεν. Ῥόοιο.] Τοῦ ῥεύματος.

639. Εἰρεσίη.] Κωπηλασία, παρὰ τὸ ἐρέσσω, τὸ κωπηλατῶ, ἐξ οὗ καὶ ἐρέτης. Καλλίμορος.] Καλὸς ἄνεμος.

NOTÆ.

Critic. *Homeri*, §. VI. Nunquam sanè inibi reperiebatur, in *Ultimâ* scilicet; verùm in *Necyâ*, hoc est, in hoc loco, hodienum extare videmus; si excipias vocem ἀειδήλῃσι, quam inter *Var. Lectiones* ideò repono: Cùm utraque Vox sit *Homerica*.

632. Ἠχῇ θεσπεσίῃ) Allusum ad Mortalium Congregationes, quæ multo strepitu fieri solent; præterea τελετμόν τινα *Animabus* tribuit Poeta, ut ἀ. v. 5. —τοὶ δὲ τελέζονται ἕκαστοι, & v. 9. Ὡς αἱ τελεσσῖαι ἄμ' ἠοῖ σιν. Quod in ipso Mortis articulo verissimum esse, à nonnullis exploratum accepi.

633. Γοργείην κεφαλὴν) *Eustath.* fol. 462. lin. 53. Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος ἱστορεῖ, ὡς τὸ τοῖς Ε' Ἀθηναίοις φίλτρον, ὅτι τῷ Γοργόνα, τὸ ζῶον καλοῦσιν οἱ τὸ Λιβύην Νομάδες, ὅπερ καὶ γίνεται, Καπύβλεπτα, ἢ Καπύβλεπτον· ἔστι δὲ θηρίον ἀγελαῖον ὅμοιον ταύρῳ· τῇ δ' ἀναπνοῇ πάντα τὰ ἐντυχόντα ἀλαφθείρει· καὶ ἐμβλέψαν δὲ, κλίνει, ὁ πυρίμαχος, ἀλλὰ τῇ γνωμικῇ λύσει τὸ ὁμματόπον φόρημα.

639. Πρῶτα μὲν εἰρεσίη) Carmen hoc, ut multa alia *Homeri*, cessit in *Proverbium*. *Primo Labor, dein Præmium. Magna Cura Magna Merces.* Τῷ γὰρ πονεῖν καὶ θεὸς συλλαμβάνει.

VARIÆ LECTIONES.

634. Ἀγαυὴ) γρ. ἀπαυτή. 639. Εἰρεσίη) γρ. εἰρεσίῃ. *Eustath.* fol. 463. lin. 34.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Μ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Μ'.

Διηγεῖται τῷ ἐξ ᾅδου ψυχομάντει αὐτὴ ἐπάνοδον ὡς Κίρκιον· καὶ ὡς παῖς Σειρῆνας παρέπλευσε, καὶ πέτρας Πλαγκτὰς πέτρας, Σκύλλαν τε & Χάρυβδιν· καὶ τῶν τοῦ αὐτοῦ νεὼς καὶ τῶν ἑταίρων ἀπώλειαν, ἀπελθόντων πρὸς τὴν ἡλίου βοῶν· καὶ ὡς μόνον ἐπὶ ξύλου ὡς Καλυψὼ διεσώθη.

Ἐπιγραφή.

Τὰ περὶ Σειρῆνας, καὶ Σκύλλαν, καὶ Χάρυβδιν, καὶ βόας Ἡλίου.

Ἄλλως.

Μῦ Σειρῆνας ἔχθ. πλαγκτὰς, βοῦς τ' Ἠελίοιο. Lib. XII.

Ἀυτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο
Νηῦς, ἐπὶ δ' ἵκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο,
Νῆσον ἐς Αἰαίην, ὅθι τ' Ἠοῦς ἠριγενείης
Οἰκία καὶ χοροὶ εἰσι, καὶ ἀντολαὶ Ἠελίοιο·
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἔνθάδ' ἐποβείξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.

CÆterum poſtquam fluvii reliquit fluentum Oceani
Navis, pervenitque ad fluctus maris latiſlui,
Inſulam ad Ææam, ubi Auroræ mane-genitæ
Domicilium & chori ſunt, & Solis ortus;
Navem quidem huc digreſſi ſubduximus in arenam,
Nos ipſi autem egreſſi ſumus ad littus maris,
Hic dormientes expectavimus auroram divinam:

ΣΧΟΛΙΑ.

2. Ἀπὸ δ' ἵκετο.] Ἀφίκετο, παρεγένετο. Εὐρυπόροιο.] Πλατὺν πόρον ἔχοντος· οἱονεὶ τὸ ῥεῦμα, ἢ καλὸν πόρον, ἔχοντος.

3. Ὅθι τ' Ἠοῦς ἠριγενείης Οἰκία καὶ χοροί εἰσι, καὶ ἀντολαὶ Ἠελίοιο.] Οὐχ ὡς * ἀναπλάσεως τὴν ἡμέραν ἐν τῇ Αἰαίᾳ, τοῦτο εἰρηκεν· ἀλλ' ὅτι ἀπλάστερον, ἐπὶ παρεληλύθαμεν, ὅπου ἡμέρα καὶ ἥλιος· ἢ καθὼ σύγκεισι τὸ Κιμμερίων· ἢ ὡς πρώτῳ φῶς παρέχουσαν, ἀνατολὴν κέκληκεν, ἐπεὶ ὑψηλοῦ ὄντος τοῦ Κιρκαίου, ἥλιος οὐ νυκτὸς ἐπλάμπει τῇ τῆς Κίρκης ξοάνῳ.

4. Χοροί.] Χῶραι, τόποι· ὡς καὶ εὐρύχορον λέγει * γῆν, τὴν εὔχωρον καὶ μεγάλην. Ἀντολαί.] Ἀνατολαί.

7. Ἀποβείξαντες.] Ἀπανυσάξαντες, κοιμηθέντες.

NOTÆ.

V. 1. Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο) De Fluvio Oceano, in magnum *Oceanum* ſe exonerante, vid. *Euſtath.* fol. 1704. lin. 42. Edit. *Roman.* item *Strabo.* Geogr. l. 1. fol. 6. 7. & 8. ubi *Cratetis* ſententia.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 3. Οὐχ' ὡς * ἀναπλάσεως τὴν ἡμέραν) Ità lego, pro, * ἐπιλείσεως, ex *Euſtathio*, qui fol. 464. lin. 37. hoc *Scholion* laudans ἀπὸ τῶν Παλαιῶν, ità legit.

4. Χοροί.) Et hoc *Scholion* laudat *Euſtath.* ibid. fol. 465. lin. 12. ὡς ἀπὸ Παλαιῶν, Ἠοῦς ἢ χοροί, καθὼ τὰς Παλαιὰς, ἢ οἱ ἁπλῶς τόποι, ἢ χῶραι· ὡς ἢ εὐρύχορον, φασι, λέγει ἀλλαχοῦ γῆν, τὴν εὔχωρον, ἢ μεγάλην. Unde patet * γῆν ſupplendum poſt λέγει, ut Nos nunc facimus.

VARIÆ LECTIONES.

V. 3. Νῆσον ἐς Αἰαίην) γρ. νῆσόν τ' Αἰαίην, *H. Steph.* malè. 7. Ἐνθάδ') γρ. ἔνθα δ'.

Ἠμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους ὡρσάμην εἰς δώματα Κίρκης
Οἰσέμεναί τε νεκρὸν Ἐλπήνορα τεθνειῶτα.
Φιτροὺς δ' αἶψα τάμοντες, ὅθ' ἀκροτάτη ὡρέχ' ἀκτή,
Θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
Αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τε ἐκάη, καὶ τεύχεα νεκρῶν,
Τύμβον χεύαντες, καὶ ἐπὶ σήλῳ ἐρύσαντες,
Πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐήρες ἐρετμόν.
Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην
Ἐξ ἀΐδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὦκα
Ἦλθ' ὁλυναμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
Σῖτον καὶ κρέα πολλά, καὶ αἴθοπα οἶνον ἐρυθρόν.
Ἡ δ' ἐν μέσῳ στᾶσα μετηύδα δῖα θεάων·
Σχέτλιοι, οἳ ζώοντες ὑπήλθετε δῶμ' Ἀΐδαο,
Δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἀνθρωποι.
Ἀλλ' ἄγετ', ἐδίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
Αὖθι παυρμέριον· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένῃφι
Πλεύσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν, ἠδὲ ἕκαστα
Σημανέω· ἵνα μή τι κακορραφίῃ ἀλεγεινῇ,
Ἢ ἁλὸς, ἢ ἐπὶ γῆς, ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.
Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.

Quando itaque manè-genita apparuit
roseis-digitis aurora,
Tunc ego socios præmisi ad domum
Circes,
Efferre mortuum Elpenorem defunctum.
Arboribus verò illicò excisis, ubi
summum prominebat littus,
Sepelivimus tristes, uberes lacrymas
fundentes.
Cæterùm postquam cadaver combustum est & arma mortui,
Busto aggesto, & desuper cippo erecto,
Fiximus in summo sepulchro benefabrefactum remum.
Nos quidem singula administravimus; at non Circen
Ab inferis regressi latuimus, sed valde celeriter
Venit festinabunda: simulque ancillæ
ferebant cum ipsâ
Panem & carnes multas, & fragrans
vinum rubrum:
At ipsa in medio stans alloquebatur
diva dearum,
" Miseri, qui viventes subiistis domum
Plutonis,
" Bis mortui; cùm alii semel duntaxat moriantur homines.
" Verùm agite, edite cibum, & bibite
vinum.
" Hîc toto die; simulque aurorâ illucescente
" Navigabitis; cæterum ego monstrabo viam atque singula
" Significabo; nequam sinistro consilio damnoso,
" Aut in mari, aut in terrâ, doleatis
cladem passi.
Sic ait; nobisque statim persuadebatur animus generosus.

ΣΧΟΛΙΑ.

11. Φιτροὺς] Κορμούς. Περίχεν.] Ἔξεχεν.
12. Θάπτομεν] Ἐκαίομεν.
14. Χεύαντες.] Χώσαντες. Ἐρύσαντες] Νῦν σήσαντες.
16. Διείπομεν.] * Ἐνηρξύμεν, ἐπεκόσμουν.
17. Ἐλήθομεν.] Ἐλανθάνομεν.
18. Ἐπαμένη] Παρασκαπαμένη.
22. Δισθανέες.] Δὶς ἀποθνήσκοντες.
27. Ἀλγήσετε.] Ὀδυνήσεσθε.

ΝΟΤΑ.

9. Περίλω) Vid. ad κ'. v. 100.

14. Τύμβῳ χεύαντες καὶ ἐπὶ σήλῳ ἐρύσαντες) Vid. quæ Nos ad *Iliad.* π'. v. 457.

15. Πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ) Vid. quæ Nos modò, ad λ'. v. 77.

22. Διοθανέες) *Eustath.* fol. 264. lin. 40. Τὸ δὲ διοθανέες, οἱ διὰ μίσεσι λόγου ἀναγινώσκουσι· Ἀποκόδωρος, λέγων, ὅτι τὸ δὶς νῦν τελεῖ ἀποβαλὸν τὸ σῖγμα οἷον παῖς σιωθήσεται, οἷον δίψυχος, τρίψυχος· ὥφελεν οὖν γὰρ διίσχυες· τοιοῦτον δὲ τὸ, Δὶς παῖδες οἱ γεροντες, δὶς παιδὸς μαθησι σωτῆρες· ἐν ἑνὶ μέρει λόγου ἄλλως τοῦτο ποιοῦντες, παρὰ τὸ δίψυχος, δίπαιδος, ὁ δηλονότι μισῶν δηλαδὴ παῖδας. *Ibid.* Ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι) Confer Evist. ad *Hebr.* c. 9. v. 27. Ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

16. * Ἐνηρξύμεν) Ità pro εἰρξύμεν emendo.

VARIÆ LECTIONES.

9. Περίλω) γρ. πρόσθεν, vid. Not. in *Textum*, ad κ'. v. 100.

14. Περίχ') γρ. πρόσχ'.

12. Καὶ δάκρυ χέοντες) γρ. καὶ δακρυόεντες, ut *Odyss.* κ'. v. 469.

22. Διοθανέες) γρ. δὶς θανέες, vid. N. in *Textum*.

Ὡς

Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Ἤμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ.
Ἡμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
Οἱ μὲν καμόντες κοιμήσαντο παρ' πρυμνήσια νηός.
Ἡ δέ με χειρὸς ἑλοῦσα, φίλων ἀπονόσφιν ἑταίρων,
Εἷσέ τε, καὶ προσέλεκτο, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα.
Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατ' μοῖραν κατέλεξα.
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσπύδα πότνια Κίρκη,
Ταῦτα μὲν ὄφρα πάντα πεπείρανται· σὺ δ' ἄκουσον,
Ὡς τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἵ ῥά τε πάντας
Ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅς τις σφέας εἰσαφίκῃ.
Ὅστις ἀϊδρείῃ πελάσῃ καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
Σειρήνων, τῷ δ' οὔτι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα,
Οἴκαδε νοστήσαντι, παρίστανται, ἐδὲ γάνυνται.

Adeò tum quidem toto die, ad solem occidentem,
Sedebamus, epulantes carnes immensas, & dulce vinum:
Quando verò sol occidit, & crepusculum advenit,
Illi quidem dormierunt apud rudentes navis:
At illa me manu prehendens, seorsim à lectis à sociis,
Locavitque & allocuta est, & interrogavit singula:
Cæterum ego illi omnia ordine recensui.
Et tum jam me verbis alloquebatur veneranda Circe,
" Hæc quidem sic omnia *sunt* perfecta: tu autem audi,
" Ut tibi ego dicam; & memoriam verò reducet etiam Deus ipse.
" Ad Sirenas quidem primùm pervenies; quæ sane omnes
" Homines demulcent, quicunque ad eas pervenerit.
" Quicunque imprudentiâ appulerit, & vocem audierit
" Sirenum, huic neutiquam uxor & infantes liberi
" Domum reverso astant, neque lætantur.

ΣΧΟΛΙΑ.

34. Προσέλεκτο.] * Προσεῖπεν.
37. Πεπείρανται.] Τετέλεσται.
38. Μνήσει.] Μνημονεῦσαι ποιήσει.
39. Σειρῆνας μὲν πρῶτον. Καὶ μὲν τὰς ποιητὰς, Ἀχελῶός καὶ Στησίχορος τὰς Περιήτους· καὶ ἑτέρας δὲ Ἀχελῶός καὶ Τερψιχόρης, μιᾶς τῶν Μουσῶν· ἱστορεῖται δὲ παρθενίαν, ἱμείρησαν τοῦ Ἀφροδίτης, καὶ ἔχουσι πτερὰ ἀπίπτησαν εἰς τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος, καὶ ἦσαν ἐκεῖ. * Ἀνθεμοῦσαν δὲ νομίζομεν· ὀνόματα δὲ αὐτῶν, * Ἀγλαοφήμη, Θελξιέπεια, Πεισινόη, ἡ Λίγεια· καὶ ὁ Ὅμηρος, δύο· Σειρῆσιν γὰρ λέγει. Ἀφίξεαι.] Παραλλήλως
40. Θέλγουσιν.] Ἀπατῶσιν.
43. Γάνυνται.] Χαίρουσιν.

NOTÆ.

35. Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατ' μοῖραν) De *Ultimâ* Ε κατὰ productâ, videlis ad Δ. v. 245.

39. Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι) De *Sirenibus*, Heraclid. Ponticus in Allegor. *Homeri*, & *Heraclitus*, περὶ ἀπίστων, §. 14. *Plutarch.* Symposiac. IX. Quæst. 14. *Xenophon*, Ἀπομνημονευμάτων, l. 2. fol. 592. *Eustath.* fol. 469. lin. 19. *Demophilus*, Δεῖ, ὥσπερ Σειρῆνας, τὰς ἡδονὰς παρελθεῖν, τὴν καλλιπύδειαν τὴν Ἀρετὴν ἑλεῖν, ἂν πατρίδα. *Seneca*, Epist. 31. Ad summam sapiens eris, si clauseris Aures. Quibus ceram parum est obdere: firmiori spissamento opus est, quàm usum in Sociis *Ulyssem* ferunt. Vid. *Duporti* Gnomolog.

42. Τῷ δ' οὔτι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα, παρίστανται, ἐδὲ γάνυνται) *Isaac. Casaubon.* ad hunc locum ita, in Codice *Elienſi* Epiſcopi, *Mori*, *No. ut παρίστανται*, *his utraque Conſtructio eſt confuſa*. Dico ego, γυνὴ ad παρίστανται, τέκνα ad γάνυνται, referendum; etiam τέκνα, ut *Neutrum* ad παρίστανται, ut *Plurale*, ad γάνυνται. *Trajectio* dicitur. Vid. infrà, ad v. 68.

NOTÆ IN SCHOLIA.

34. * Προσεῖπεν) Emendo, pro προσέλεκτο.

39. * Ἀνθεμοῦσαν) Pro ἀνθεμοῦσαν lego, quod facit *Aloysii* MS. & *Apollon.* Argonaut. l. 4. v. 901. Ἀνθεμόεσσαν vocat. Vid. mox, ad v. 159. Nomina earum aliàs, * Ἀγλαόφωνος, Θελξιόπη, ἢ Θελξινόη, & Μόλπη. Pro *Veteri* καὶ Λίγεια, ex *Aloysiano* MS. lego, ἢ Λίγεια, & post Σειρήνοιν addo τὸ, γάρ. Sunt & Λεκκωπὶς & Παρθενόπη Nomina *Sirenum*, vel harum ipsarum alia, vel certè, Aliarum. Vid. *de Sirenibus*, Scholiasten *Apollonii* in locum prædictum, & quæ Nos ad *Euripid.* Helen. v. 166.

VARIÆ LECTIONES.

40. Ὅ, τις σφέας εἰσαφίκῃ)) γρ. ὅπ σφέας εἰσαφίκωμ), *H. Steph.*

41. Ἀϊδρείῃ) γρ. ἀϊδρῇ, non æquè benè, vid. ad *Iliad.* η'. v. 198. *Ibid.* Πελάσσῃ, ἀκούσῃ) γρ. πλάσσῃ, ἀκούσῃ, *H. Steph.*

Ἀλλά τε Σειρῆνες λιγυρῇ θέλγουσιν ἀοιδῇ,
Ἥμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θὶς
Ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δ' ῥινοὶ μινύθουσιν.
Ἀλλὰ παρὲξ ἐλάαν· ἐπὶ δ' οὕατα λείψαι ἑταίρων,
Κηρὸν δεψήσας μελιηδέα, μήτις ἀκούσῃ
Τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν, αἴ κ' ἐθέλῃθα.
Δησάντων σ' ἐν νηῒ θοῇ χείράς τε, πόδας τε,
Ὀρθὸν ἐν ἰστοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτῆς πείραι' ἀνήφθω·
Ὄφρα κε τερπόμενος ὄπ' ἀκούῃς Σειρήνοιϊν.
Αἰ δέ κε λίσσηαι ἑτάρους, λῦσαί τε κελεύῃς,
Οἵδε σ' ἐπὶ πλείονες τότ' ἐν δεσμοῖσι δεύντων.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τάγε παρὲξ ἐλάσσωσιν ἑταίρους,
Ἔνθα τοι οὐκ ἔτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω,
Ὅππῃ κεν δή τοι ὁδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Θυμῷ βουλεύειν· ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες· περὶ δ' αὐτὰς
Κῦμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης·

" Sed Sirenes ſtridulâ demulcent cantilenâ,
" Deſidentes in prato: ingens verò circùm ex oſſibus acervus
" Virorum putrefactorum, & undique cutes putreſcunt.
" Sed præternavigato: atque aures obtura ſociorum,
" Ceram malaſſans ſuavem, ne quiſquam audiat
" Aliorum: cæterùm ipſe audias, ſi quidem voles.
" Ligent te in navi veloci manuſque pedeſque
" Erectum ad modium; & ex ipſo malo funes alligentur,
" Ut magnâ voluptate vocem audias Sirenum.
" Quòd ſi rogaveris ſocios, ſolveréque juſſeris,
" Illi te in pluribus vinculis illigent.
" Cæterùm poſtquam has præternavigârint ſocii,
" Hic tibi haud ego deinceps peremptoriè dicam,
" Utra tibi jam via erit: verùm tu ipſe
" Animo conſidera: dicam enim tibi ex utraque parte.
" Hàc enim petræ quidem opertæ, juxtaque illas
" Fluctus ingens reſonat cærulei maris;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

44. Λιγυρῇ.] Ἡδείᾳ.
45. Ὀστεόφιν.] Τῶν ὀστέων. Θὶς.] Σωρός.*
46. Πυθομένων.] Σηπομένων. Ῥινοί.] Τὰ δέρματα. Μινύθουσιν.] Ἐλαττοῦνται.
47. Παρὲξ ἐλάαν.] Παρελαύνειν ἐκτὸς αὐτῶν.
48. Δεψήσας.] Μαλάξας· ἔνθεν καὶ βυρσοδέψης.
50. Δησάντων.] Δησάντωσαν. Ἀτticῶς.
51. Ἰστοπέδῃ.] Τῷ πάτῳ, ἐν ᾧ ὁ ἱστὸς ἐπήγνυται. Ἐκ δ' αὐτῆς.] Ἐκ ἧς ἡ ἱστοδ. Πείραι.] Τὰ σχοινία. Ἀνήφθω.] Δεδέσθω.
54. Δεύντων.] Δεέτωσαν.
55. Παρὲξ ἐλάσσωσιν.] Ἐκτὸς ἐλάσωσιν.
56. Διηνεκέως.] Οἷον κατὰ μίαν παραγγελίαν, ἢ ὁλόκληρον.
57. Ὅππῃ.] Ἀντὶ τοῦ, ἀφ' ποίας.
58. Ἀμφοτέρωθεν.] Ἑκατέρωθεν.
59. Ἐπηρεφέες.] Πυκναί, ἢ ὑπερκρεμάμεναι, ὑψηλαὶ καὶ ἐπίπεδοι. Περὶ δ' αὐτάς.] Πλησίον ἧς αὐτῶν.
60. Ῥοχθεῖ.] Ἦχον ἀποπλεῖ. Κυανώπιδος.] Μελανοφθάλμου.

* *Heſych.* v. Ὀστέων σωρός.

N O T Æ.

46. Περὶ ῥινοὶ μινύθουσιν) Vid. ad v. 35.

48. Κηρὸν δεψήσας) Adeundus *Nonius Marcellus*, in Vocibus *Condepſere* & *Depſere*. Sed tibi fortaſſis aliquis molit & depſit, *Varro* in *Myſteriis*. Ἐπὶ δ' οὕατ' ἀλείψαι ἑταίρων. Κηρὸν δεψήσας. Hinc *Proverbium*, Κηρὸν τοῖς ὠσὶν ἐπαλείφεις, *Apoſtolius*, Centur. VIII. Vid. ad v. 39.

51. Ὀρθὸν ἐν ἰστοπέδῃ) Cur ἰστοπέδη, per *Modium*, expono, vid. ad β'. v. 424.

54. Οἵδε σ' ἐπὶ πλείονες τότ' ἐν δεσμοῖσι δεύντων) Nè fruſtra τὸ ἐν *bis* occurrat, vel legendum, οἵ δέ σε μᾶλλον, &c. quod mallem, quia nec infra *bis* legitur, v. 164. Ὑμεῖς δὲ πλείονες &c. non ὑμεῖς δ' ἐν πλείονες· vel τὸ ἐν posterius per *Tmeſin* referendum ad τὸ δέοντων, ut ſit, ἐνδέοντων, ut mox, v. 196. Πλείοσί μ' ἐν δεσμοῖσιν δεῦν, vel ſimul legendum, ἐνδεσμοῖσι, vel posterius ἐν rejiciendum penitus, ut legatur πὰρ δεσμοῖσιν, & ſic τὸ τ'. ante δ'. producatur, ut ad α'. v. 203. *Hervagian.* Codex in Margine, pro ἐπὶ legit ἔπι, elegantèr.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

47. Παρὲξ ἐλάαν) χρ. παρεξελάαν. *H. Steph.* ut infrà, v. 55. & v. 109.
52. Ἀκούῃς) χρ. ἀκούσῃς. *H. Steph.*
54. Οἵδε σ' ἐπὶ πλείονες) γρ. οἱ δέ σε μᾶλλον πλείονες, & οἱ δέ σ' ἔτι, vid. Not. in *Textum*.
55. Παρὲξ ἐλάσσωσιν) χρ. παρεξελάσσωσιν, ut ſuprà, v. 47.
59. Ἐπηρεφέες) γρ. ἐπιῤῥιφέες, vel ἐπιῤῥιπέες, vid. ad *Iliad.* μ'. v. 54.

Πλαγ-

Πλαγκτὰς δή τοι τάσγε θεοὶ μάκαρες καλέουσι·
Τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται, οὐδὲ πέλεια
Τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίῃ Διὶ πατρὶ φέρουσιν,
Ἀλλά τε καὶ τῇσ' αἰεὶ ἀφαιρεῖται λὶς πέτρη·
Ἀλλ' ἄλλῃ σείῃσι πατὴρ ἀναρίθμιον εἶναι.
Τῇδ' οὔπω τις νηῦς φύγεν ἀνδρῶν, ἥτις ἵκηται,
Ἀλλά θ' ὁμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
Κῦμά θ' ἁλὸς φορέουσι πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι.

" Erraticas profectò eas dii beati vocant:
" Hàc neque volucres prætervolant, neque columbæ
" Timidæ, quæ ambrosiam Jovi patri ferunt:
" Verùm ex iis *aliquam* semper adimit lævis petra,
" Sed aliam summittit pater, ut in numerum sufficiatur.
" Hàc nondum ulla navis effugit virorum, quæcunque accesserit,
" Sed pariter tabulas navium, & corpora virorum,
" Fluctusque maris auferunt ignisque pernicioſi procellæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

61. Πλαγκτάς] Ὁ μὲ Κράτης, ὅτι πλανᾶζη φησὶ αὐτὰς τὸ κῦμα· οἱ δὲ, ὡς τῶν Δῆλον κινεῖσθαι καὶ φέρεσθαι. Θεοὶ μάκαρες καλέουσι.] Ἀληθεύει δὲ ἐνθάδε, καὶ τότε δηλονότι πλανᾶται.

62. Ποτητά.] Πτηνά.

63. Τρήρωνες.] Δειλαί. Ἀμβροσίῃ Διὶ πατρὶ φέρουσιν.] Ἤτοι μυθικῶς φησὶ, τὰς ἀστερὰς ἀφ' ὧν Πλαγκτῶν πεπλάνηκε λαμβάνειν Διὶ ἀμβροσίαν· ἢ φυσικῶς τοῦτο εἴρηκεν· ὅτι ἡ ἐκθὶς τῶν Πλαγκτῶν γένηται τὸ ἄστρον, ὁ λεγόμενος Ταῦρος, τὸν συμβαίνει τῷ ἐπὶ τὰ ἱερὰς αὐτοῦ κειμένων ἐκθεῖν ἀστέρων, οἱ Πλειάδες λέγονται, ἵνα ἀμαυροῦσθαι ὑπὸ τῆς ἀναφορᾶς τῶν καρπῶν φέρουσι τροφὴν, ὕδωρ θαλάσσιον, ἁλὶ, ὃν καὶ Πλάτων ὁ Φαίδρῳ Δία πορευόμενον, Ὁ μὲν δὴ μέγας ὁ ἡγεμὼν Ζεὺς πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνων.

64. Λὶς πέτρη,] Λεία ἡ ὁμαλὴ πέτρα.

65. Ἐνίησιν.] Ἐπιβάλλει, καὶ ἐπιπέμπει.

67. Πίνακας.] Τὰς σανίδας.

68. Φορέουσι.] Νῦν, φθείρουσι. Θύελλαι.] Καταιγίδες.

NOTÆ.

63. *Τρήρωνες ταί τ' ἀμβροσίῃ Διὶ πατρὶ φέρουσι)* Huc refer illa *Byzantina Mœvii*, apud *Athen.* l. xi. fol. 491. & *Eustath.* fol. 1712. lin. 40. Ζεὺς δ' ἄρ' ἐν Κρήτῃ τρίφθ' μείρας· ἐδ' ἄρα τὴς τὸν Ἡσίοδον μακάρων· ὁ δ' αἰξθὶ πᾶσι μέλεσιν. Τὸν μὲν ἄρα τρήρωνες ὑπὸ ζαθέῳ τρίφοι ἄντρῳ, Ἀμβροσίῃ φορέουσαι ἀπ' ἀκεανοῖο ῥοάων· Νυξὶ δ' ἐν πίτυος μείρας Αἰητὸς, αἰὲν ἀφύσσων, Γαμφηλῇ φορέουσα, πατὸν Διὸς μηδόεντα. Τὸν καὶ νικήσας πατέρα Κρόνον ὑψόθι Ζεὺς Ἀθάνατον ποίησε, ἐ ἱεραῖ ἰαχαπάασεν. Ὡς δὲ αὖτως τρήρωνι Πελειάσιν ἄπασι πρόσω, Ἅι δή τοι Θρῃκῶν ἐ Χείμπτος ἄγχιλοί εἰσιν. Audiendus præterea *Eustath.* Edit. *Basil.* fol. 476. lin. 7. Ἀλεξανδρεὺς ὁ Πάφιος ἱστορεῖ, τὸν Ὅμηρον ἐν Αἰγυπτίων, Δημιουργὸν καὶ Αἴθρας τροφὸν ὁ αὐτῷ, σοφῶν τινα, ἰχνατίρα Ἥρα, ἱερέως Ἴσιδος· ἢς ἐκ τῶν μείλι ῥεῖσαί φασι εἰς τὸ στόμα τοῦ παιδὸς καὶ τὸ βρέφος ἐν νυκὶ φωνὰς ἐνιέναι σοφάς· Χελιδόνος, Ταῶνος, Περιστερᾶς, Κορώνης, Πύθωνος, Πορφυρίωνος, Φαρὸς, Ἀηδόνος, καὶ Κοσσύφου· ἐυεργέται τε πρὸς μὲν Περιστερῶν ἐνίοις παῖζον ἐπὶ τῷ κλίνῃ· ἐυωχεῖσθαι ὁ παρὰ τῇ παιδὸς Σίβυλλαν, ἐμμανῆ γεγενῆσθαι, ἐπὶ χρόνου, ἐν ἀρχῇ, Δημοσθένους πολίτου. Ἐν οἷς καὶ μειρακιῷ ἐ πφανίσθαι αὐτὸν φασὶ τὸν ἐπὶ τῶν ἐκ τῶν ἐκεῖ, ἐ ναὸν κτίσαι κελεῦσαι. (Τὸ πατέρα αὐτῷ) Ἐρινία Πηγελῶν· ἐδάλε ὁ τὸ Μόσας τὸ ὁ καὶ τοῦτο ποιῆσαι, καὶ τῷ παιδὶ ἀνδραγαθίᾳ ἐξεπεῖν τὸ σχῆμα. Καὶ τὸ Ποιητὴν ἔτι σπουδαίαν τὸ ζῶα, οἷς βρέφος ἂν συνέπαιζε, καὶ ποιῆσαι αὐτὸ τὸν Διὶ τὸν Ἀμβροσίαν κομίζοντα. Hinc Lux *Sophocli*, Antigon. v. 1156. Οὐδ' εἰ φίλαισι Ζηνὸς αἰετὸς βορὰν φέρει, νιν ἁρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους. Quem locum nemo intellexisse videtur, ne ipsi *Scholiastæ*, qui sicco pede prætereunt. Hunc locum plenius *Athenæus* loco prædicto discussit, à fol. 490. ad fol. 493. Et *Eustath.* fol. 475. lin. 24. &c. *Ptolemæus Hephæstion*, l. 1. Διαπορεῖ ὁ ποιητὴς τὴν Πελειάδας ἱστορῆσαι τὸ τροφῆς τῶν θεῶν Ἀμάκονος; Confer *Br. Schol.* in hunc locum, & ad *Iliad.* σ', v. 486. *Bochart.* in *Phaleg. Longinum*, περὶ ὕψους, c. 30. §. 96. pag. 70. Notasque *Langbaini*, *Tollii*, & *Fabri* in locum.

64. Ἀλλά π ἢ τ' αὖτις ἀφαιρεῖται λὶς πέτρη) *Subaudi* πνέ. Nisi *Lectio* ἔ, ἀλλά π admitteretur; quæ tamen in nullis Codd. apparet. Τὸ λὶς autem, per Ἀποκοπὴν. pro λιστή.

68. * Κῦμά θ' ἁλὸς φορέουσι, πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι) Legendum hic omninò κῦμά θ', pro κύμαθ',

NOTÆ IN SCHOLIA.

63. * Θοῇσι Ταύρου) Quod observamus ad *Schol.* ſ. v. 272. *Pleiadas* malè poni ἐπὶ τ' ἀρᾶς Ταύρου, nunc iterum videmus in hoc *Scholio*, quod & MS. habet hìc apertè, licet illic non item. Puto sanè legendum utrobique Κριοῦ, pro Ταύρου; nam ità *Hyginus* in *Tauro*, fol. 84. Inter hujus finitorem corporis, i. e. *Tauri*, & *Arietis* caudam, stellæ sunt, quas *Vergilias*, nostri, *Græci* autem, *Pleiadas*, appellaverunt. Et famiores Astrologi *Pleiadas* ante genua *Tauri*, ad *Arietis* caudam, ponunt. Ità Versiculus

VARIÆ LECTIONES.

65. Ἐνίησι) χ. ἀνίησι, *Athen.* l. xi. fol. 492.

68. Κῦμά θ') χ. κύμαθ', vid. Not. in *Textum*.

Οἵη

Οἴη δὴ κείνη γὲ παρέπλω πολιοπόρος νῆυς,
Ἀργὼ πασιμέλουσα, παρ' Αἴηταο πλέουσα·
Καί νύ κε τὴν ἔνθ' ὦκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
Ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ Φίλος ἦεν Ἰήσων.
Οἱ δ' δύο σκόπελοι, ὁ μὲν ὑψηλὸν εὐρὺν ἱκάνει·
Ὀξείη κορυφῇ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε

"Sola ipſa utique præternavigavit mare ſulcans navis,
"Argo omnibus curæ, ab Æetâ navigans:
"Et forte hanc ibi celeriter fluctus,
collidiſſet magnas ad petras;
"Sed Juno præterire fecit, quoniam charus erat Jaſon.
"Quod ad duo ſcopulos attinet, hic quidem altum cælum attingit
"Acuto vertice, nubeque ipſum circumdat

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

69. Παρέπλω.] Παρέπλευσε, παρῆλθε.

70. Πασιμέλουσα.] Ἐπίθετον τῆς Ἀργοῦς. διὰ δὲ, πᾶσιν οὐ ἐπιμελείας εἶναι ἀφ' τὸ κλέος· ἢ παῖσι μέλουσα θεοῖς. Οἴη δὴ κείνη γὲ παρέπλω πολιοπόρος νῆυς, Ἀργὼ πασιμέλουσα.] Τυχὼν ἡ Σαλμωνίας, ἔχουσα δύο παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Νηλέα τε καὶ Πελίαν, ἔγημε Κρηθέα· ἐξ ἧς παῖδας ἐξ αὐτοῦ τρεῖς, Αἴσονα, καὶ Φέρητα, καὶ Ἀμυθάονα. Αἴσονος δὲ καὶ * Πολυμήλας, καθ' Ἡσίοδον, γίνεται Ἰάσων, καθὼς Φερεκύδης, ἐξ Ἀλκιμέδης· πλὴν τοῦτον μὲν καταλιπὼν ἔτι παῖδος ὄντος τὸν ἀδελφὸν Πελίαν, ἐγχειρίσας αὐτῷ καὶ τὴν βασιλείαν, ἵνα αὐξηθέντι τῇ ἡλικίᾳ παραδῷ· ὁ δὲ Ἰάσονος μήτηρ Ἀλκιμέδη δείσασα, δίδωσιν αὐτὸν τροφοῖς Χείρωνι τῷ κενταύρῳ. παυθεὶς δὲ καὶ ὑπὸ τῆς ἰδίας Ἰωλκοῦ, ἀπαιτῶν τὸν πατρῷον θρόνον τὸν Πελίαν. ὁ δὲ ἔφασκε χρῆναι αὐτὸν ἀφέτερον ἀφανίσαντα τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἀπὸ Κόλχων, καὶ τὸν πυρπνόον ἀνελεῖν ταῦρον. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰάσων, λέγει τῷ Χείρωνι· καὶ αὐτὸς ὁ Χείρων συνακτίσας τοὺς * ἡμιθέους καθέσπασε δὴ ἡ Ἀθηνᾶ τὴν Ἀργὼ πλοηγὸς δὲ Φινεύς· ἐπὶ τὸ Βόσπορον χώρει, καὶ ἐξῶπιν τὸ * Φινέως πηδὸν ἀφ' ταύτῃ τὴν αἰτίαν. ἔχων δὲ παῖδας ἐκ Κλεοπάτρας τῆς * Βορέου, ἐπιγήμας Εὐρυπίαν, δίδωσιν αὐτὰς τῇ μητρὶ ἀφ' ἁβληθήναι

τας, ὡς ἀναίρεσιν· Ζεὺς δὲ χαλεπήνας λέγει αὐτῷ, Πότερον βέλτιον ἀποθανεῖν, ἢ τυφλὸν γενέσθαι; ὁ δὲ αἱρεῖται μὴ ὁρᾶν τὸν ἥλιον· ἀγανακτήσας δὲ ὁ Ἡλίου, Ἅρπυιας ἐπιπέμπει αὐτῷ, αἵ τινες, εἴποτε μέλλοι ἐσθίειν, τὰ μὲν ἀπὸ διέφθειρον * παῖδες, ἐμβάλλουσαι φορεῖ· τὰ δὲ Φινεὺς ἐπωμόρξετο. τοῦτον δὲ τὸν * Φινέα Ἡσίοδος μὲν τὸν Ἰάονα, παρεκάλεσε· ὅπως * διαπλεύσαι τὰς λεγομένας πέτρας· ὁ δὲ εἶπεν, ἐὰν πρὸς Ἅρπυιαι ἀπαλλαχθῶσι τῶν ἀνθρώπων. θέντες δὲ συμβόλαια, ἐπαγγέλλονται αὐτῷ τοῦτο ποιήσειν. ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς, Πῶς δύναται ἴσχειν τὸν ἀρχὸν ἡ Ἀργώ; φησὶν ὁ Πηλεύς, ἐὰν ἀλλάξωσιν ἀφ' ἑαυτῶν καὶ τὴν συμβολὴν τῶν πετρῶν, καὶ μὴ μεσολαβοῦσι μὴ πλεῖν· εἰ δὲ σωθῇ, τότε περάσειν τὸν πλοῦν· οἱ δὲ πρῶτα ἀφῆκαν, πτοηθεῖσα ἡ Ἀργὼ ἀφ' ὕδατος, ὡς ἐπὶ * τῇ Ἀργοῦς ἀφ' Συμπληγάδων, καὶ αἱ πέτραι συνελθοῦσαι πρὸς ἀλλήλας τὸ πρῶτον ἐκλασαν συμμύσασαι. * αὐτοὶ δὲ σώζονται. οἱ δὲ Βορεάδαι Ζήτης καὶ Κάλαϊς ἀποθανόντος καὶ Ἅρπυιαι ἀπὸ * Φινέως δείσαντες, εἰς οὔτε παραγενόμενοι εἰς Κόλχους. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ.

72. Παρέπεμψε.] Παρῆγαγε.

73. Σκόπελοι.] Ὑψηλαὶ πέτραι.

74. Νεφέλη.] Νέφος.

N O T Æ.

quoniam infra, v. 71. Verbum βάλει, non niſi ab hoc *Nominativo* regi poteſt, κῦμα βάλει, non κύματα & θύελλαι ſitque per Præoccupationem, & ferè ad Ἀλκμανικὸν χῆνα refertur, de quo, ad κ'. v. 513. & ſupra ferè, ad v. 42. Hunc locum explicat *Ariſtoteles*, περὶ ζωματίων ἀκουσμάτων, fol. 1190.

NOTÆ IN SCHOLIA.

neſcio cujus, *Pleiades* ante genu ſeptem radiare feruntur. Vid. *Servium*, in *Virgil.* Georgic. l. 1. v. 138. & Dni. *Edvardi Sherburne* Militis, in *Seneca* Mede. §. 31. De loci ſenſu, vid. quæ Nos in *Textum*.

70. Πασιμέλουσα.] In hoc *Scholio*, pro * *μέλλουσα*, lego *μέλουσα*· pro * Πολημήλας, Πολυμήλας· pro * *ἡμιθέους*, *ἡμιθέους*· pro Βορέου. * Βορέαι· pro * * Φινέα, bis, & * * Φινεύς, Φινέα bis, & Φινεύς· * *πάντα*, addo: pro * *διὰ πλεῦσαι*, *ἀφ' πλεῦσαι*· pro * *τῇ Ἀργοῦς ἀφ' Συμπληγάδων*, *καὶ αἱ πέτραι συνελθοῦσαι τὸ πρῶτον συνεμύσαν*, ut olim legebatur, lego nunc. *τῇ Ἀργοῖ ἀφ' Συμπληγάδων, καὶ αἱ πέτραι συνελθοῦσαι, πρύμναν τὸ πρῶτον ἔκλασαν, συμμύ-*

Variæ Lectiones.

70. Πασιμέλουσα) *γρ.* πᾶσι μέλουσα.

73. Δύω σκόπελοι) *γρ.* δύο σκόπελοι, *Scholiaſt.* Thucydid. fol. 50. Edit. *Hudſon.* Vid. infrà, ad v. 75. Not. in *Textum*.

Κυανέη

Κυανέη· τὸ μὲν οὔποτ' ἐρωεῖ, οὐδέποτ' αἴθρη
Κείνου ἔχει κορυφὴν, οὔτ' ἐν θέρει, οὔτ' ἐν ὀπώρῃ·
Οὐδέ κεν ἀμβαίη βροτὸς ἀνὴρ, ὑ καταβαίη,
Οὐδ' εἰ οἱ χεῖρές γε εἴκοσι καὶ πόδες * εἶεν·
Πέτρη γὰρ λίς ὄδι, φαλιζεσῆ εἰκυῖα.
Μέσῳ δ' ἐν σκοπέλῳ ἐστὶ σπέος ἠερόειδες
Πρὸς ζόφον, εἰς Ἔρεβος τεταμυῖον· ἦῶρ ἂν ὑμεῖς
Νῆα παρὲξ ἠλαφρὴν ἰθύνετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
Οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήϊος ἀνὴρ
Τόξῳ ἰὸν τεύσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
Ἐνθάδ' ἐνὶ Σκύλλη ναίει, δεινὸν λελακυῖα·
Τῆς ἦτοι φωνὴ μὲν, ὅσην σκύλακος νεογιλῆς,

" Obscura: quæ quidem nunquam recedit, neque unquam serenitas
" Illius occupat verticem, neque in æstate, neque in autumno:
" Neque ascendere poterit mortalis vir, neque descendere,
" Neque si illi manus utique viginti & pedes essent:
" Petra enim lævis est, circumpolitæ assimilis.
" Medio autem in scopulo est spelunca obscura,
" Versus occasum, ad Erebum conversa; quà vos quidem
" Navem cavam dirigetis, eximie Ulysses.
" Neque ex navi cavâ juvenis vir
" Arcu jaculatus, ad profundam spelunçam perveniat.
" Hìc Scylla inhabitat, gravitèr vociferans;
" Hujus profectò vox quidem, quanta catuli leonis à lactè delapsi,

ΣΧΟΛΙΑ.

75. Τὸ μὲν.] Τὸ νέφος. Τὸ μὲ ὔ ποτ' ἐρωεῖ· * Σχήματος ἕνεκα τὸ σημαινόμενον ἀκόλουθον· ἐπεὶ γὰρ τὸ συνάϊνμον ἀπήντησε, τὸ ὔ ποτ' ἐρωεῖ· Ἐρωεῖ.] Ἀπέχει. Αἴθρη.] Αἴθρα, αὐγή.

77. Οὐδέ κεν ἀμβαίη.] Οὐ δυνηθῇ ἀναβῆναι. Οὐδ' ἀποβαίη.] Οὐδὲ καταβῇ.

80. Σκοπέλῳ.] Ὑψηλῷ πέτρῳ. Ἠεροειδὲς.] Σκοτεινόν.

81. Ζόφον.] Δύσιν. Εἰς Ἔρεβος πεταμμένον.] Εἰς τὰ πρὸς δύσιν μέρη τεῖνον· πλατανῶδες γὰρ ὄντα μὴ ἐπιβάντες οἱ ἐπίζηλοι ταύτῃ ἐ καταπλαγῶσι.

82. Ἰθύνετε.] Ἐπ' εὐθείας ἄγητε.

83. Ἀ ζηλωτὸς.] Νεανίας ζηλωτός.

84. Ἀφικοῖθ'.] Ἀντὶ ἔ, ηγ ἐλάθοι.

85. Σκύλλη.] Σκύλαξ, Φόρκου ἢ γυναῖκα δὲ Ἑκάτης, τῆς ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Ἰταλίας ἱδρυμένης, ἔχουσα ὡς μὲν πολλοὶ φασὶ κύνας κατὰ τὴν ὀσφὺν ἢ τὰ ὡς δὲ Σικελὸς ὁ πρεσβύτερος, ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἐκείνης ἐνοικοῦσαν ἐκ τῆς ἐναντίας ἠπείρου διανήξασθαι πρὸς τὴν Σικελίαν· ἐπεὶ δὲ ἐκεῖ ἐκ τῆς Καρυβδέως ἀλλᾶς Σκύλλα συναπὸ μὲν ἦν Φόρκου καὶ Ἑκάτης, τὸ μὲν μιγνύμενον γαυμηδὲς εἶδος ἢ πόδας μὲ δώδεκα, κεφαλὰς ἓξ ἐκ τοῦ ἰσαρίθμου τραχήλους, ὀφθαλμοὺς ἢ πρόσωπα· ἐκ τοῦ δὲ ἄνω σώματος ἐκφυόμενον αὐτῆς ἕτερον ἀπηλλάγη· ὑφὸ βοὸς λαμβάνει· ἀμφὶς γὰρ τῇ πέτρᾳ πὶς ἢ κεφαλὰς αὐτῆς εἶχεν ἕξ ἐπεμήκεις, ὥστε ἑνὰς δὲ τὰ πάντας εἰς τὴν ταῦ φλοιοῦ ποτὲ λεγ ἢ Ἡρακλέα, ὁπότε πρὸς Γηρυόνου βοῦς ἦλθε, ὡς εἶδε αὐτὴν ἀπλησιοχθοῦσαν ἀνελεῖν· ἢ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀμφὶ πυρὸς ἀναζωσαμένου πάλιν αὐτὴν ἀναζῆσαι· ἢ ὑπὸ ἱστορίᾳ περὶ Διονύσου. Λελακυῖα.] Ἤτοι ὑλακὴ οὖσα· ἢ, οἷα πρὸ ὀλίγου ἦν ἀπηλλαγμένη.

86. Νεογιλῆς.] Νεογνὸς, γάλακτι τρεφομένης.

NOTÆ.

77. Κυανέη· τὸ μὲ) Vid. de hâc Synaxi Schona, ut à nobis emendata: & ad eadem Notas. *Thucydides*. l. 2. c. 47. Καὶ ἡ νόσος ἀρξαμένη πρῶτον ἀπὸ τῆς Αἰθιοπίας, λεγόμενον τὸ μὲ ὕστερον πολλαχοῦ ἐπιβᾶσα ἐς Αἴγυπτον, ἐ ὡς ἐπὶ πολὺ) *schol. ad.* Θηλυκῶς, ἢ νόσος· τὸ ἢ. ἀκριβέστερον ὡς ὡς τὸ νόσημα ἐκάτερον. Ὅμηρος. Νηφελὴ δ' μὲν ἀμφὶς Κυανέη· τὸ μὲ ὔποτ' Τὸ μὲ ὕποτε, ὡς ἀντὶ τοῦ νέφος ἐκάτερον. *Scholiastes Homericus* videtur ad ἀρχαῖον referre, ut & *Suidas*, v Νόσος.

77. Καταβαίη.] Ità legitur rectè in Vetustioribus, & melius respondet τῇ ἀναβαίη, quod præcesserat; fertur tamen *Lectio* etiam non mala, ἀποβαίη. At *Lectionem* ἐ ἐκβαίη, quæ malè olim aderat in *schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

75. Τὸ μὲ οὔποτ' ἐρωεῖ) Pro corrupto *Scholio*, quod hactenus, ad v. 73. post πέτρα, sequebatur, ità lego & hìc pono, * Σχήματος, &c.

77. * Ἀποβαίη) Ità pro corrupto ἐκβαίη, vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

77. Οὐ καταβαίη) γρ. οὐκ ἀποβαίη, vid. N. in *Text.*
78. Εἶεν) γρ. ἦεν, vid. Not. in *Textum*.
84. Ἐσαφίκοιθ') γρ. εἰσαφίκηται, *H. Steph.*
86. Ὅση) γρ. ὅσον, *Etymolog.* M. v. Σκύλαξ. Idem, νεοχλῆς.

Γὰρ ἐ

Γίνε῀ται, αὐτὴ δ' αὖτε πέλωρ κακὸς· οὐδέ κε τίς μιν
Γηθήσειεν ἰδὼν, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
Τῆς ἦτοι πόδες εἰσὶ δυώδεκα πάντες ἄωροι·
Ἓξ δέ τέ οἱ δειραὶ τρομέουσιν· ἐν ἑκάστῃ
Σμερδαλέη κεφαλὴ, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες,
Πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.
Μέσση μὲν τε χύτ' σπείους κοίλοιο δέδυκεν·
Ἔξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου,
Αὐτῆ δ' ἰχθυάα σκόπελον τριμαμώωσα
Δελφῖνάς τε, κύνας τε, καὶ εἴποθι μεῖζον ἕλῃσι
Κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη.
Τὴν οὔπω ποτὲ ναῦται ἀκήριοι ὑχετόωντο
Παρφυγέειν σὺν νηΐ· φέρει δέ τε κρατὶ ἑκάστῳ
Φῶτ' ἐξαρπάξασα νεὸς κυανοπρῴροιο.
Τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει, Ὀδυσσεῦ,

" Fit, ipsa verò monstrum ingens: neque quisquam ipsam
" Lætabitur conspicatus, neque si deus
obviam veniret.
" Hujus utique pedes sunt duodecim omnes anteriores;
" Sex autem illi colla prælonga, in
singulisque
" Horrendum caput inerat, tres ordines autem dentium,
" Densi & frequentes, pleni nigræ
mortis.
" Media quidem per speluncam cavam
immergitur:
" Extra vero sex porrigit Capita de
gravi barathro;
" Et illic piscatur scopulum circumlustrans
" Delphinasque, canesque *marinos*, & si
cubi major capere posset
" Cetum, quæ infinita alit gemebunda
Amphitrite.
" Hàc nondum unquam nautæ illæsi
gloriari *possunt*
" Præternavigàve cum nave; auferet enim singulis capitibus
" Virum abripiens ex nave rubricatâ.
" Alterum verò scopulum humiliorem
videbis, Ulysses,

ΣΧΟΛΙΑ.

87. Πέλωρ.] Μῖσα.

88. Ἀντιάσειεν.] Συναντήσειεν, συντύχοι.

89. Ἄωροι.] Λεπτοί. ἔνιοι δὲ ἀπέδοσαν, παραυαιρέθροι, καὶ ἀσθενεῖς· τινὲς δὲ, δυσφύλακτοι, ὃς εὐδίως ἂν τις δυνηθείη φυλάξασθαι, ἀφ' τῶν ἀεὶ αὐτοὺς δεινότητος· ἀείρειν γὰρ, τὸ φυλάττειν, ἔνθα καὶ ὁ πυλωρός. ἔνιοι δὲ, δασέως εὐίγνωστον ἄωροι, ἀμοιροι, ἄγευστοι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀώρων, καὶ μὴ πεπείρων καρπῶν· τινὲς, δὲ μιᾶς φερνῆδος ἄξιοι· ἄωρα γὰρ, ἡ φερνὴ. ἔνιοι δὲ, ἀώρους τοὺς ἀμαθεῖς, ὡς καὶ παρὰ τῷ *Κωμικῷ, Οὐ τοὺς ἀώρους εἶπά σοι, *μασῖλα, Πόδας κομίζειν; σὺ δὲ φέρεις ἀπιθεῖς; ἄμεινον δὲ ἀποδῶ, τοὺς χαλεπτοὺς καὶ δυσφυλάκτους, περὶ τὸ ὠρεῖν, ὅ ἐστι φυλάσσειν· ἢ τοὺς δυσερμήνευτους, παρὰ τὸ ὀρύειν· ἀ γὰρ χρῆται αὐτοῖς ἡ Σκύλλα εἰς πορείαν.

90. Δειραί.] Τραχήλοι. Περιμήκεες.] Περιστῶς

ΝΟΤΑ.

89. Ἄωροι) *Eustath.* fol. 478. lin. 45. Πόδες δὲ ἄωροι, καθὰ τοὺς Παλαιοὺς, ἢ λεπτοὶ, ἢ παραυαιρέθροι καὶ ἀσθενεῖς· ἢ δυσφύλακτοι, ἃς εὐδίως ἂν ὠρεῖσε῀ται, ὅ ἐστι φυλάξη῀ται, ἀφ' τῶν οἱ αὐτοῖς δεινότητος· ἀείρειν γάρ φασι, τὸ φυλάττειν. Ἔνιοι δέ, φασι, δασέως ἀναγινώσκουσιν, γράφειν, ἄωροι, οἱ ἀμοιροι, καὶ σκληροὶ, καὶ ἄγευστοι· ἀπὸ

ΝΟΤΑΕ ΙΝ SCHOLIA.

89. * Pro corrupto μασίχ, lego μασιλία, & sic restituo *Iambos*, legendo etiam, pro corrupto σοὶ, τὸ, * σύ· nec alterutrum sine MSti auctoritate. *Eustath.* fol. 478. lin. 53. εἶπας πόδας &c. legit malè, at

VARIÆ LECTIONES.

89. Ἄωροι) χρ. ἄωροι, *Eustath.* & ἄμωροι, *Etymolog.* M. Vid. Not. in *Textum*.

93. Σπείους) χρ. σπείους.

μακραί.

91. Σμερδαλέη κεφαλή.] Καθὰ μὲ τὰς πολλὰς, κοινὸς πληκτικώτερον ἢ, δηκτικῶς· ἐ γὰρ μόνον δράκων τρεῖς σειχὰς ἔχει ὀδόντων. Σμερδαλέη.] Καθ' πληκτικήν. Τρίστοιχοι.] Τρεῖς τάξεις ἔχοντες.

92. Πυκνοὶ καὶ θαμέες.] Ἐπ παραμυθίαν εἶπε τὰς λίξεις ἰσοδυναμούσας. Πλεῖοι.] Πλήρεις. Μέλανος.] Δεινοῦ, χαλεποῦ.

94. Ἐξίσχει.] Ἐκφέρει. Βερέθρου.] Βάθους.

95. Ἰχθυάα.] Ἰχθῦς * ἀργεῖσι. Μαιμώωσα.] Ἐπιζαμίαν. ἢ ὠθυμαιμώση.

97. Ἀγάστονος.] Μεγάλως ψόφους ἀποπλοῦσα· ἢ μεγάλως πναγμοὺς ἐπιφέρουσα, ἀφ' τῶν ἐν τοῖς ναυαγίοις ἀπολυμένους.

98. Ἀκήριοι.] Νῦν, ἀντὶ κηρὸς ἐ θανάτου· ἀβλαβεῖς.

101. Χθαμαλώτερον.] Ταπεινότερον. Ὄψει.] Θεάσῃ.

μεταφορᾶς τῶν ἀώρων καὶ μὴ πεπέων, ἤτοι πεπείρων καρπῶν, &c. Vid. & *Hesych. Suid.* & *Etymolog.* M. in v. qui ἄμωροι legit; & *Brevia* hæc *Scholia*.

94. Ἐξίσχει) Edit. *Basil.* ἐξ ἴσχει, & ipse *Eustath.* fol. 473, lin. 43. & *Hen. Stephanus* agnoscit; πάνυ γὰρ, ὅτι ἀφαιγεφθη, Ἐξ δέ τέ οἱ δειραὶ. κλ. v. 90.

mox, σὺ δὲ &c. benè. De voce Ἄωροι, vid. Not. in *Textum*.

95. * Ἀγρεῦσι) Pro corrupto ἀργεῖσι, lego; & ità *Aldin.*

94. Ἐξίσχει) χρ. ἐξ ἴσχει, vid. Not. in *Textum*.

95. Περιμαιμώωσα) χρ. πέρι μαιμώωσα, *H. Steph.*

Πλησίον ἀλλήλων· καί κεν διοϊσευσάς.
Τῷδ' ὲν ἐρινεός ἐστι μέγας, φύλλοισι τεθηλώς·
Τῷδ' ὕπο δῖα Χάρυβδις ἀναρροιβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
Τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναροιβδεῖ
Δεινόν· μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις, ὅτε ῥοιβδήσειεν·
Οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπ' Ἐννοσίχθων.
Ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημένος, ὦκα
Νῆα πάρεξ ἐλάαν· ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστιν,
Ἓξ ἑτάρους ὲν νηὶ ποθήμεναι, ἢ ἅμα πάντας.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμείβομενος προσέειπον,
Εἰ δ' ἄγε δή μοι τοῦτο, θεὰ, νημερτὲς ἐνίσπες,
Εἴπως τιν' ὀλοὴν μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδιν,
Τιμωροίμην δ' ὅτε μοι σίνοιτο γ' ἑταίρους;
Ὣς ἐφάμην· ἦ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Σχέτλιε, ἀῤ δ' αὖ τοι πολεμήια ἔργα μέμηλε
Καὶ πόνος; οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεαι ἀθανάτοισιν;
Ἥδε τοι οὐ θνητὴ, ἀλλ' ἀθάνατον κακόν ἐστι,
Δεινόν τ', ἀργαλέον τε, καὶ ἄγριον, οὐδὲ μαχητόν.
Οὐδέ πῃ ἔστ' ἀλκή· φυγέειν κάρτιον ἀπ' αὐτῆς.

[a] Propè ad invicem, & sanè jaculo attingeres.
[b] In hoc caprificus est ingens, foliis florens;
[c] Sub hoc horrenda Charybdis absorbet nigram aquam.
[d] Ter enim eructat quotidie, ter verò resorbet
[e] Horrendè, ne tu utique illuc venias, quando absorbet,
[f] Non enim te liberârit ex illo malo neque Neptunus.
[g] Sed valdè Scyllæ scopulo adnavigans celeritèr
[h] Navem præter adige: quoniam longe satius est,
[i] Sex socios in navi desiderare, quàm simul omnes.
Sic ait, cæterùm ego ipsam excipiens alloquutus sum,
[k] Agè verò mihi dic, dea, & verè enarra:
[l] Si quo pacto perniciosam quidem effugerim Charybdim,
[m] An illam ulciscar, cùm mihi læserit socios?
Sic dicebam; illa statim respondit diva dearum,
[n] Infelix, & adhuc tibi bellica opera curæ sunt
[o] Et labor? necdum diis cedere vis immortalibus?
[p] Illa sane non mortalis, sed immortale malum est,
[q] Graveque, difficileque, & immane, neque expugnabile.
[r] Neque ulla est virtus; optimum est fugere ab illâ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

102. Διοϊστεύσας.] Τοξεύσας, ἀφικέσθαι.

103. Τῷδ' ἐν ἐρινεός ἐστι.] Περιττολογήσεν, ἵνα ὁ Ὀδυσσεὺς χῶρον ἐπιμελῶς ὑποθῆται. Τῷδ' ἐν.] Ἐν τούτῳ δή. Ἐρινεός.] Ἀγρία συκῆ. Τεθηλώς.] Θάλλων.

104. Δῖα.] Φοβερὰ, παρὰ τὸ δίος. Χάρυβδις.] Θαλάσσης βάθος ἀναπολικόν· ἔστι δὲ μιπτικὸν ἀπὸ Ἀδείου καὶ Τυῤῥηνικοῦ πελάγους.

105. Ἀνίησιν.] Ἀναβάλλει. Ἀναῤῥοιβδεῖ.] Ἀναῤῥιφεῖ, ἀναπίνει.

106. Τύχοις.] Καθὰ τύχῃ εὑρεθείης. Ῥοιβδήσειεν.] Ἀναῤῥοφήσῃ, ἀναπίοι.

108. Πεπλημένος.] Πλησιάζων, προσπελάζων.

111. Ἀπτόμην.] Ἐκπλήττομαι.

114. Ἀμυναίμην.] Τιμωρησαίμην.

117. Ὑπείξεαι.] * Ὑποχωρήσεις, ἐνδώσεις.

119. Μαχητόν.] Πολεμικὸν, δυνάμενον.

120. Οὐδὲ πῃ ἔστ' ἀλκή.] Ἐπαττῦται τοιτέον· * ὁ δὲ λόγος, οὐδ' ἐστὶ κρατῆσαι τῆς Σκύλλης ἀλέξησις· φεύγειν δὲ ἀπ' αὐτῆς κρεῖττον· ἀλκὴ γὰρ, ἡ βοήθεια, καὶ ἀλέξησις.

N O T Æ.

Quis non hæc videt dicta, De *Carnis Libidine*; cujus vim nemo tutus experiatur; ad primum Aspectum fugere, est Vincere, v. 121. Ἥδε δὴ δηθύνεθα, &c. Huc refer illud *Distichon* παροιμιακὸν, *Quid facies, facies Veneris quùm veneris ante? Ne sedeas, sed eas; nè pereas per eas.* Vid. *Palaphas.* & *Heraclid.* περὶ ἀπίστων, c. 2.

105. Ἀναροιβδεῖ) Ità rectè legit *Isaac. Casaubon.* & quum vox *simplicior* ἀναροιβδεῖ hìc bene stabit, Vox figuratior, quæ benè in *precedenti* versu stat, hic non *item*, quid ad figuras recurrendum? *Strabo* hic ἀναροιβδεῖ legit, quare in *Textum* recipimus. De Voce, vid *Etymolog.* M. v. Ἀναῤῥοιβδεῖ.

120. Οὐδ' πῃ ἔστ' ἀλκὴ· φυγέειν κάρτιον ἀπ' αὐτῆς)

NOTÆ IN SCHOLIA.

117. * Ὑποχωρήσεις, ἐνδώσεις, pro ὑποχωρήσῃ & ἐνδώσεις, ex MS. *Aloysiano*, lego.

120. * Ὁ δὲ λόγος, Οὐδ' ἐστὶ καθὰ τῆς Σκύλλης ἀλέξησις) Ità lego, pro corrupto, Οὐδὲ ἐστὶ λόγος, &c. οὐδ' ἀλίξησις.

Variæ Lectiones.

105. Τρὶς) γρ. δὶς, *Strabo*, fol. 4. *Ibid.* Ἐπ' ἤματι) γρ. ἐπ' ἤμασι, *Strabo*, ibid. *Ibid.* Ἀναροιβδεῖ) γρ. ἀναῤῥοιβδεῖ. Vid. in *Textum*.

106. Τύχοις) γρ. τύχῃς, *H. Steph.*

109. Πεφεὶξ ἐλάαν) γρ. παρὲξ ἐλάαν, & παρεξελάαν, ut suprà, v. 47.

111. Ἀμυβόμην) γρ. ἀπτόμην, *Et. Schol.* & *Aloysii* MS.

Ἦν γὰρ δηθύνηθα, κορυσσόμενος περὶ πέτρῃ,
Δείδω, μή σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχῃσι
Τόσσῃσιν κεφαλῇσι, τόσους δ' ἕλῃ ἔνδοθι φῶτας.
Ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν τε Κραταιΐν,
Μητέρα τ' Σκύλλης, ἣ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν·
Ἣ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσῃ ἐς ὕστερον ὁρμηθῆναι.
Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεαι· ἔνθάδε πολλαὶ
Βόσκονθ' Ἠελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πώεα καλά,
Πεντήκοντα δ' ἕκαστα· γόνος δ' οὐ γίνεται αὐτῶν,
Οὐδέ ποτε φθινύθουσι· θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσίν,
Νύμφαι ἐϋπλόκαμοι, Φαέθουσά τε, Λαμπετίη τε,
Ἃς τέκεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι δῖα Νέαιρα.
Τὰς μὲν ἄρα θρέψασα, τεκοῦσά τε, πότνια μήτηρ,
Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπῴκισε τηλόθι ναίειν,
Μῆλα φυλασσέμεναι πατρώϊα καὶ ἑλικας εὐρύς.
Τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάας, νόστου τε μέδηαι,
Ἦ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε·
Εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ', ὄλεθρον
Νηΐ τε, καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' εἰ καὶ κεν ἀλύξῃς,
Ὀψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἅπο πάντας ἑταίρους.

" Si enim tardaveris, arma sumens ad petram,
" Vereor, nè te denuò impetu facto consequatur
" Tot capitibus, tot verò viros abripiat.
" Sed valdè celeritèr præternaviga; vocaque Cratain
" Matrem ipsius Scyllæ, quæ ipsam peperit cladem hominibus:
" Quæ ipsam deinde compescet, deinceps ne irruat.
" Trinacriam autem ad insulam pervenies: hic multæ
" Pascuntur solis boves; & pinguia pecora
" Septem boum armenta, tot ovium pulchri greges,
" Quinquaginta verò singula: propagatio autem non est ipsarum,
" Neque unquam moriuntur, deæ verò pastores sunt,
" Nymphæ pulchricomæ, Phaethusaque, Lampetieque,
" Quas peperit Soli Hyperioni diva Neæra.
" Has quidem ut educavit peperitque veneranda mater,
" Trinacriam ad insulam relegavit, ut procul habitarent,
" Ad oves custodiendas paternas, & incurvas boves.
" Eas siquidem illæsas permittas, reditúsque curam geras,
" Sanè adhuc in Ithacam, mala licet passi, venietis:
" Sin autem læseris, tum tibi prædico, exitium
" Navique & sociis; ipse verò licet effugies.
" Serò vix redibis, amissis omnibus sociis.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

121. Δηθύνηθα.] Χρονίσεις. Κορυσσόμενος.] Ὁπλιζόμενος.

122. Ἐφορμηθεῖσα.] Ἐπιλεύσεται. Κίχῃσι.] Καταλάβοι.

123. Τόσσῃσιν.] Τοσαύταις. Ἕλῃται.] Λάβοι.

124. Βωστρεῖν.] Μέγα βοᾶν, ἐπικαλεῖσθαι. Κραταιΐν.] Κραταιὶς καλεῖται ἡ μήτηρ τῆς Σκύλλας· μαίρας δὲ Ἑκάτῃ αὐτὴν καλοῦσιν.

127. Θρινακίην.] * Νῆσον τὴν ὠκεανοῦ ἱερὰν Ἠλίου.

129. Ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι.] Ἀριστοτέλης φυσικῶς φησὶ· λέγει γὰρ πῶς καθ' ἡμέραν πεντήκοντα ταῦροι πῶς τελεσφορίας. * Λεπτικὸς δὲ Ἠλίου βόας, τὰ δὴ ἐγὼ ἡμᾶς, εἶτα συμβάλλομαι.

131. Θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσίν.] Οὐ κωλύουσιν αὐτοὺς, εἰδυῖαι σφαλερὰν τὴν πλάνην αὐτῶν.

133. Νέαιρα.] Νεαίρα σύνεστιν ὁ Ἠλίου· ἐπειδὴ νέος ὁ θεός.

135. Ἀπῴκισε.] Μετῴκισεν.

N O T Æ.

131. Ἐπιποιμένες) Ità aliàs, χ'. v. 422. & υ'. v. 235. ἐπιβουκόλους.

N O T Æ I N S C H O L I A.

117. * Olim νῆσον ἐν Ὠκεανοῦ ἱερὰ Νείλου, quod hactenùs malè obtinebat, lego & emendo, Νῆσον ἐν ὠκεανοῦ ἱερὰν Ἠλίου.

129. * Λεπτικὸς &c. addo ex *Luciani* Opere, De *Astrologia*, fol. 543. ubi tamen pro βολὰς, corrigo & lego βόας, ex historiâ. *Aristoteles*, ut in *Br. Schol.* & *Eustath.* fol. 481. lin. 47. ἴσιον ὄν, ὅτι πῶς αἰγίλας πεύτας, ἓ μάλιστα τὰς τῶν βοῶν, φασὶ, τὸν Ἀριστοτέλη ἀλληγορεῖν εἰς τὰς καθ' ἡμέραν τῶν σελιναίων μοιρῶν ἡμέρας, χιλιομέτρας πεντήκοντα ἕως τῶν τελεσφοριῶν.

Variæ Lectiones.

126. Ἐς ὕστερον) γρ. ἐσύστερον, *H. Steph.*

131. Ἐπιποιμένες) γρ. ἐπὶ ποιμένες, *Br. Schol.*

137. Ἀσινέας) γρ. ἀσινεῖς.

Ὡς

Ὣς ἔφαθ'· αὐτίκα δ' χρυσόθρονος ἦλυθεν ἠώς.
Ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέσχε δῖα θεάων·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὅτε νῆα κιὼν, ὤρυνον ἑταίρους,
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
Οἵ δ' αἶψ' εἰσέβαινον, ἁλὶ δ' ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ' ἐζόμενοι, πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο
Ἴκμενον ἦρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.
Αὐτίκα δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
Ἥμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε, κυβερνήτης τ' ἴθυνον.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ,
Ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἴδμεναι, οὐδὲ δύ' οἴους,
Θέσφατ', ἃ μοι Κίρκη μυθήσαιτο, δῖα θεάων·
Ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγὼν, ἵνα εἰδότες ἢ κε θάνωμεν,
Ἢ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα * φύγωμεν.
Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιάων
Φθόγγον ἀλεύασθαι, καὶ λειμῶνα * Ἀνθεμόεντα·
Οἶον ἐμὲ ἠνώγει ὄπα ἀκουέμεν· ἀλλά με δεσμὰ
Δῆσαι ὑπαλεέως, ὄφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω,
Ὀρθὸν ὑποστείχοντα μετὰ ἱστοπέδην· ἐκ δ' αὐτῆς πείρατ' ἀνήφθω.
Αἴ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας, λῦσαί τε κελεύω,
Ὑμεῖς δὴ πλεόνεσσι τότ' ὑμῖν δεσμοῖσι πιέζειν.
Ἦτοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἑτάροισι πίφαυσκον·
Τόφρα δὴ καρπαλίμως ἐξίκετο νηῦς εὐεργὴς

Sic ait, statim aureâ sellâ advenit Aurora.
Illa quidem continuò per insulam est digressa diva dearum:
Cæterùm ego ad navem digressus excitabam socios,
Et ipsi ut ascenderent, atque rudentes solverent.
Illi statim ingressi sunt, & per transtra sederunt;
Ordine verò sedentes canum mare verberabant remis.
Nobis deindè pone navem nigræproræ
Secundum ventum immisit implentem vela, fidum comitem,
Circe pulchricoma, gravis dea, vocehumanâ-loquens.
Continuò omnibus armis diligentèr expeditis per navem
Consedimus, hanc enim ventusque gubernatorque dirigebat.
Tùm ego socios alloquebar, mœsto corde,
" O amici, non enim oportet unum scire, neque duos solos,
" Vaticinia, quæ mihi Circe prædixit diva dearum;
" Sed dicam ego, ut scientes, sive moriamur,
" Sive evitato *periculo* mortem & fatum effugiamus.
" Sirenum quidem primùm jubet divinarum
" Vocem cavere & pratum floridum:
" Solum me jubet vocem audire; sed me vinculo
" Ligate in molesto, ut firmitèr illic maneam,
" Erectum in basi mali: ex ipso autem malo funes alligentur.
" Quòd si orem vos, solvéreque jubeam,
" Vos tamen pluribus tum vinculis constringite.
Equidem hæc singula dicens, sociis declarabam:
Interea autem celeritèr venit navis fabretacta

ΣΧΟΛΙΑ.

143. Ἀπέσχε.] Ἀπῆλθε.
157. Ἀλεύασθαι.] Ἐκκλίνειν δεῖ.
158. Θεσπεσιάων.] Θείᾳ φθεγγομένων.
160. Οἷον ἐμὲ ἠνώγει.] Ἵνα πεῖρα μάθῃ, ὅτι ἀληθεύει, καὶ ἄλλως ἴδῃ πῶς εἶναι τὴ μηνύσεως, ὅτι σὺκ ἔστι ἐξακοῦσαι αἱ Σειρῆνες.
164. Πιέζειν.] Συνδεσμεῖν.
165. Πίφαυσκον.] Περιεμήνυον, σαφέστερον ἔλεγον.
166. Ἐξίκετο.] Παρεγένετο, ἔφθασεν. Εὐεργὴς.] Καλῶς εἰρασμένη.

NOTÆ.

150. Δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα) Vid. ad κ'. v. 136. & ad λ'. v. 8.
157. * Φύγωμεν) Ità pro *φύζωμεν* scribo; ut meliùs concordet cum *Præcedenti* ἀλεύασθαι, nec aliter *Romana* & *Basileensis Eustathii*, licet terè solæ. Vid. intrà, v. 349. Nisi quòd & εὐκλεὲς ἔπος hìc lateat; ut *Iliad.* ι'. v. 414.
159. Λειμῶν' ἀνθεμόεντα) Potest etiam *Propriè* sumi Ἀνθεμόεντα, nam *Sirenum* Insulæ nomen Ἀνθεμοῦσαι ostendimus, in Notis ad *Schol.* v. 39.

VARIÆ LECTIONES.

150. Αὐδήεσσα) γρ. ἀδήεσσα, vid. Not. in *Textum*.
157. Φύγωμεν) γρ. φύζωμεν, vid. Not. in *Textum*.
163. Αἴ δέ κε) γρ. εἰ δέ κε.
164. Δὴ) γρ. ῥ', in Prioribus; non benè.

Νῆσον Σειρήνοιϊν· ἔπειγε γὰρ οὖρος ἀπήμων.
Αὐτίκ' ἔπφτ' ἄνεμος μὴ ἐπαύσαλο, ἠδὲ γαλήνη
Ἔπλετο νηνεμίη, κοίμησε δὲ κύματα δαίμων.
Ἀνστάντες δ' ἕταροι νεὸς ἱστία μηρύσαντο,
Καὶ τὰ μὲν ἐν νηῒ γλαφυρῇ βάλον· οἱ δ' ἐπ' ἐρετμὰ
Ἕζόμενοι, λεύκαινον ὕδωρ ξεστῆς ἐλάτῃσιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξέϊ χαλκῷ
Τυτθὰ διαμήξας, χερσὶ σιβαρῇσι πίεζον·
Αἶψα δ' ἰαίνετο κηρὸς, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἴς,
Ἠελίου τ' αὐγὴ, Ὑπερίονίδαο ἄνακτος·
Ἐξείης δ' ἑτάροισιν ἐπ' οὔατα πᾶσιν ἄλειψα.
Οἱ δ' ἐν νηΐ μ' ἔδησαν ὁμῶς χεῖράς τε, πόδας τὲ,
Ὀρθὸν ἐν ἰστοπέδῃ, ἐν δ' αὐτοῦ πείραθ' ἁνῆψαν·
Αὐτοὶ δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆμεν, ὅσον τὲ γέγωνε βοήσας,
Ῥίμφα διώκυλες, τάσδ' ὑ λάθεν ὠκυάλου νῆυς
Ἐγγύθεν ὀρνυμένη· λιγυρὴν δ' ἔντυνον ἀοιδὴν,
Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν, πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

Ad insulam Sirenum, urgebat enim ventus innoxius.
Statim deinceps ventus quievit, atque tranquillitas
Erat eum venti silentio, sopiviteque fluctus dæmon.
Assurgentes igitur socii navis vela complicârunt,
Et ea quidem in navi cavâ collocârunt; ipsi autem ad remos
Sedentes dealbabant aquam politis remis.
Cæterùm ego ceræ ingentem massam rotundam acuto ferro
Frustum abscissum manibus validis premebam:
Statim vero liquefiebat cera, nam urgebat magna vis,
Solisque splendor, Hyperionis regis:
Ordine verò sociis ad aures omnibus inunxi.
Illi quoque in navi me ligârunt, pariter manusque pedesque,
Erectum ad basin mali & ex ipso malo funes alligârunt:
Ipsi demum sedentes spumosum mare verberabant remis.
Sed cùm tantùm aberamus, quantum audiatur clamans,
Celeriter penetrantes, illas non latuit velox navis
Propè impulsa: canoram verò modulabantur cantilenam.
Huc age accedens, multâ laude digne Ulysses, ingens gloria Græcorum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

168. Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲ ἐπαύσατο.] Ἐντεῦθεν Ἡσίοδος καὶ τὰς ἀνέμους αὐτὰς θέλγειν φησι.

169. Κοίμησε δὲ κύματα.] Ἵνα μὴ ἀσφύλακτοι ἀσφαλῶς ἐπιπλέωσιν· ἢ Ποσειδῶν, ἵνα ἀκύσῃ.

170. Μηρύσαντο.] Συνέστειλαν καὶ τὰ πάλων.

171. Ἐν νηῒ γλαφυρῇ βάλον.] Καθ' ὑπερβολὴν δηλονότι τὸ κῖρος.

172. Λεύκαινον ὕδωρ.] * Κατὰ συνεκδοχὴν, ἀντὶ τοῦ, Σωτάδης ἤρεσεν, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος· λεύκαίνεται γὰρ ὑπὸ τῶν κωπῶν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ σφοδρῶς κωπηλατεῖν. Ξεστῆς ἐλάτῃσιν.] Ταῖς ἀπὸ ἐλάτης δίνδρου κατασκευασμέναις κώπαις.

174. Τυτθὰ.] Ἀντὶ τοῦ, εἰς μικρά. Σιβαρῇσι.] Ἰσχυραῖς, σιβαραῖς. Πιέζον.] Ἔνιοι, Πίεζον, ἐμάλασσον.

175. Ἰαίνετο.] Ἐθερμαίνετο. Κέλετο.] Ἐκέλευεν, ἠνάγκαζεν.

177. Ἄλειψα.] Ἐνέφραξα.

179. Ἀνῆψαν.] Ἐδέσμευν.

182. Διώκυλες.] Ἐλαύνουσες. Ὠκυάλου.] Ταχέως τοῦ θάλασσαν διαπεραιουμένη.

183. Ἐγγύθεν.] Ἐκ τοῦ πλησίον. Ὀρνυμένη.] Κινουμένη, πλέουσα. Ἔντυνον.] Ἐτοίμαζον.

184. Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν, πολύαιν' Ὀδυσεῦ.] Μαθηματικαί τινες αἱ Σειρῆνες, ὅταν γνωρίζωσι τέρποντα· πῶς ἂν, ὅπου ἀκούσωσι, ἐ γνωρίζωσιν; ὅτι θεοὶ, οἷς ἂν μὴ ἐπιτύχωσιν, οὐκ ἴσασιν.

N O T Æ.

168. Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲ ἐπαύσατο) Hinc *Hesiodus* dixit, *Sirenum* Cantu Ventos etiam molliri, ut *Eustath.* fol. 472. lin. 26. Ἐντεῦθεν δέ φασιν οἱ Παλαιοὶ, ὡς ἐπιπλέοντας λαβὼν Ἡσίοδος, ἐμυθεύσατο ὑπὸ Σειρήνων καὶ τοὺς ἀνέμους θέλγεσθαι. *Sensum* nempè, non ipsa verba proferens, quæ nunc videmus in *Brevibus Scholiis.* Vox, *Phœnissa* à *Bocharto* probatur; undè *Salomonis, Sir, Hassirim.*

184. Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν) Hunc locum vertit *Cicero*, de *Finibus*, l. 5. *O Decus Argolicum, quin Puppim flectis, Ulysses*, &c. Vid. *Duport.* Gnomolog.

NOTÆ IN SCHOLIA.

168. Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος) Vid. in Not. ad *Textum.*

172. * Κατὰ συνεκδοχὴν) Addo & suppleo, ex *Hesychio.*

VARIÆ LECTIONES.

171. Βάλον) γρ. θέσαν, *H. Steph.*

174. Πιέζον) γρ. πίεζον, *H. Steph.* & *Br. Schol.* ut infrà, v. 196.

179. Ἀνῆψαν) γρ. ἀνῆπτον, *H. Steph.*

Νῆα κατάστησον, ἵνα νωϊτέρην ὄπ' ἀκούσῃς.
Οὐ γάρ πώ τις τῇδε παρήλασε νηΐ μελαίνῃ,
Πρίν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὄπ' ἀκῦσαι·
Ἀλλ' ὅγε τερψάμενος νεῖται, καὶ πλέονα εἰδώς.
Ἴδμεν γάρ τοι πάντ', ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
Ἀργεῖοι, Τρῶές τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν·
Ἴδμεν δ', ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πυθυοτείρῃ.
Ὣς φάσαν, ἱεῖσαι ὄπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Ἤθελ' ἀκουέμεναι, λύσαί τ' ἐκέλευον ἑταίρους,
Ὀφρύσι νεῦσα ζοντ· οἱ δ', ὥσπερ ὀρθοὶ ἔρεσσον·
Αὐτίκα δ' ἀναστάντες Περιμήδης, Εὐρύλοχός τε,
Πλείοσί μ' ἐν δεσμοῖσι δέον, μᾶλλόν τε πιέζουν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε πάντα παρήλασεν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα
Θθορυγῆς Σειρήνων ἠκούομεν, οὐδέ τ' ἀοιδῆς,
Αἶψ' ἀπὸ κηρὸν ἔλοιμι ἐμοὶ ἐΐμπλεες ἑταῖροι,
Ὅν σφιν ἐπ' ὠσὶν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐν δεσμῶν ἀνέλυσαν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
Καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον, καὶ δοῦπον ἄκουσα.
Τῶν δ' ἔρεα δεισάντων ἐν χειρὶ ἔπλατ' ἐρετμά·
Βόμβησεν δ' ἔρα πάντα κατ' ῥόον· εἴχετο δ' αὐτῆ
Νηῦς, ἐπεὶ οὐκ ἔτ' ἐρετμὰ ποσὶν κέρσειν ἔπειγον.
Αὐτὰρ ἐγὼ, μάλα νηὸς ἰὼν, ἄτρυνον ἑταίρους
Μειλιχίοις ἐπέεσσι παραθρήσσων ἕκαστον,

" Navem siste; ut nostram vocem audias.
" Non enim unquam aliquis hâc præternavigavit nave nigrâ,
" Priusquam nostram suavem ab ore vocem audiret:
" Verùm ille delectatus abiit, & plura doctus.
" Scimus enim utique omnia, quæcunque in Troja lata
" Græci, Trojanique, deorum voluntate sunt passi;
" Scimus etiam, quæcunque fiunt interra multipascua.
Sic dicebant, edentes vocem dulcem; cæterùm meum cor
Voluit audire; solvereque jussi socios,
Ciliis innuens, illi autem annitentes remigabant intensis;
Statimque surgentes Perimedes Eurylochusque
Plurimis me vinculis ligârunt, magisque premebant.
Cæterùm postquam illas præternavigavit Navis, neq amplius deinde
Vocem Sirenum audiebamus, neque cantilenam;
Continuò ceram dempserunt mei delecti socii,
Quam illis auribus illeveram; meque ex vinculis solverunt.
Sed quando jam insulam reliquimus, statim deinde
Fumum & ingentem fluctum vidi, & fragorem audivi.
His sane perculsis, ex manibus exciderunt remi;
Insonueruntque omnes per fluctum; sistebatur autem illic
Navis; quoniam non ampliùs remos præacuminatos manibus urgebant.
Cæterum ego per navem gradiens excitabam socios
Blandis verbis propè astando viros singulos,

ΣΧΟΛΙΑ.

185. Κατάστησον.] Καθόρμησον. Νωϊτέρην.] Τὴν ἡμετέραν.
186 Παρήλασε.] Παρῆλθε.
187. Μελίγηρυν ὄπα.] Ἡδεῖαν φωνήν.
188. Τερψάμενος.] Τερφθείς, ἡδεῖς. Νεῖται.] Ἀπέρχεται.
190 Μόγησαν.] Ἔκαμον, κακοπάθησαν.
192. Ἰεῖσαι.] Προφερόμεναι.
193. Λύσαι δ'.] Μαρτυρία τὴ ἡδονῆς, ὅταν καὶ ὁ ἐγκρατέστερος ἥττηται.
201. Ἐλείπομεν.] Καταλείπομεν, ἐάσαμεν.
202. Καπνὸν δὲ μέγα κῦμα.] Εἰκότως καπνὸν, τὸ ἠμύρα γὰρ ὑφ' ἡμῶν πῦρ.
203. Ἔπλατο.] Ταχέως ἐξέπιπτεν.
205. Προήκεα.] Προεχούσα, δὲ προπεπλησμένα τὰ πλοῖα.

NOTÆ.

192. Ἰεῖσαι ὄπα) Aliàs, Hymn. *Dian.* v. 18. ὄπ' ἰείσας, & *Hesiod* Theogon. v. 83. Παυσίλυπ' ὄπ' ἰείσας, mutato Spiritu; ut in vocibus Ἀλίσπαρτος, Καστόρεσσι. Nam ab ἵημι, *Mitto*, venit. *Eustath.* ad *Iliad* μ'. fol. 858. lin. 42. ob differentiam dicit, Τὸ δ' ὄρ', ὁ πιφωνήματος· ὃ καὶ πνεύματος ἀσπαστικὸν ἀφορᾶν εἰσπνεῖν ἐγγίζει τοῖς ἢ ἀλγοῦσιν, ἢ φόβον παρέχουσιν, & ita spiritum retinet *Asperum*. *H. Steph.* Lenem habet.

VARIÆ LECTIONES.

192. Ἰεῖσαι) γρ. ἰείσας, vid. Not. in *Textum*.
195. Αὐτίκα δ' ἀναστάντες) γρ. αὐτὰρ ἀναστάντες, *H. Steph.*
196. Πιέζειν) γρ. πιέζον, ut suprà, v. 174.
198. Θθορυγῆς — ἀοιδῆς) γρ. θθορυγὴν — ἀοιδὴν; *H. Steph.*
199. Αἶψ') γρ. ἀψ. ut sæpè aliàs.
204. Εἴχετο) γρ. ἔχετο, *H. Steph.*

Ὦ φίλοι, ὦ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονες εἰμέν.
Οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔπι κακὸν, ἢ ὅτε Κύκλωψ
Εἵλῃ σὺν σπῆι γλαφυρῷ κρατερῇφι βίηφιν·
Ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ βουλῇ τε, νόῳ τε,
Ἐκφύγομεν· καί που τῶνδε μνήσεσθαι οἴω.
Νῦν δ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Ὑμεῖς μὲν κώπῃσιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν
Τύπτετε, κληῖδεσσιν ἐφήμενοι, αἴκε πόθι Ζεὺς
Δώῃ τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι.
Σοὶ δ', κυβερνῆτ', ὧδ' ὀπιτέλλομαι, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Βάλλεο, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήια νωμᾷς·
Τοῦτο μὲν κατὰ κῦμα καὶ ἐντὸς ἔεργε
Νηὸς σὺ δ' σκοπέλου ὀπιπεύειο, μή σε λάθησι
Κεῖσ' ἐξορμήσασα, καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάλῃσθα.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
Σκύλλην δ' αὖτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
Μήπως μοὶ δείσαντες ἀπολλήξειαν ἑταῖροι
Εἰς σίνος, ἐντὸς ἐόντα πυκάζοιεν σφέας αὐτούς.
Καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγύνης
Λαθόμην, ἐπεὶ οὔτι μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ καθαδὺς κλυτὰ τεύχεα, καὶ δύο δοῦρε
Μάκρ' ἐν χερσὶν ἑλών, εἰς ἴκρια νηὸς ἔβαινον
Πρώρης· ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι
Σκύλλην πετραίην, ἣ μοι φέρε πῆμ' ἑταίροισιν.

" O amici, non enim ullo pacto malorum ignari sumus;
" Non equidem hoc majus ingruit malum, quam cum Cyclops
" Claudebat nos in spelunca cava forti vi.
" Sed & illinc meâ virtute consilioque prudentiaque
" Effugimus: & alicubi horum recordaturos vos puto.
" Nunc ergo agite; quemadmodum ego dixero, obediamus omnes;
" Vos quidem remis maris fluctus profundos
" Verberate, transtra insidentes; siquidem Jupiter
" Det & hanc mortem effugere & evitare.
" Tibi verò, gubernator, hoc præcipio; sed in animo
" Reconde, quoniam navis cavæ gubernacula tenes;
" Hunc quidem tumum & fluctum extra dirige
" Navem; tu autem scopulum observa; nè te lateat
" Illic erumpens, & in periculum nos conjicias.
Sic dicebam; illi celeriter meis verbis parebant.
Scyllam autem non dicebam immedicabile damnum;
Ne quo pacto timentes cessarent socii
A remigando, intraque communirent seipsos.
Et tum jam Circes quidem tristium mandatorum
Oblitus sum, quoniam neutiquam me jussit armari:
Cæterùm ego indutus splendida arma, & duabus hastis
Longis in manus acceptis, ad superiora navis conscendebam
Proræ, inde enim ipsam putabam primùm apparituram
Scyllam petrosam, quæ mihi ferebat damnum sociis.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

209. Ἔπι.] Ἐπίρχεται.
211. Ἀρετῇ.] Δυνάμει.
214. Ἄλλος ῥηγμῖνα.] Νῦν, τὸ ἱππολάζον, παρὰ τὸ ῥήγνυσθαι ταῖς κώπαις.
215. Κληίδεσσιν.] Ταῖς τῶν ἐρετῶν καθέδραις. Ἐφήμενοι.] Ἐπικαθήμενοι.
218. Βάλλεο.] Ἐγκατάθου. Οἰήια.] Πηδάλια. Νωμᾷς.] Κατέχεις, φέρεις.
219. Ἔεργε.] Ἄπιχε.
220. Ἐπιμαίεο.] Ἐφάπτου.
221. Βάλῃσθα.] Ἐμβάλῃς.
223. Ἐμυθεόμην.] Ἔλεγον. Ἄπρηκτον ἀνίην.] Οὐδὲν ἦν ὅτι δυνατὸν ἀδύνατόν πρᾶξαι.
225. Πυκάζοιεν.] Κρύπτοιεν.
226. Ἐφημοσύνης.] Ἐντολῆς.
227. Λαθόμην.] Νῦν, ἐκὰν ἠμέλησα.
228. Αὐτὰρ ἐγὼ καθαδύς] Καὶ ἦν οἱ θοὰς πεφύσκοντ', καὶ ἵκοντο. Καθαδύς.] Ἐνδυσάμενος.
229. Ἔβαινον.] Ἐπεβαινον, ἐτέμνον. Ἴκρια.] Τὰ καταστρώματα τῆς νεώς.

N O T Æ.

208. Ὦ φίλοι, ὦ γάρ πω) Vid. ad κ'. v. 174. *Virgil.* Æn. l. 1. v. 202. O socii, neque enim ignari sumus ante-malorum, ut *Macrob.* l. 5. c. 11.

209. Οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔπι κακὸν) Ἔπι, pro ἔπεστι, verùm *Ultimam* producit, in *Cæsurâ*, &c. Potest & ἔπῃ legi, pro ἐπίῃ, ut etiam in *Scholiis* per ἐπίρχεται exponitur. Verùm hoc *Scyllæ* monstrum rectè cum *Cyclopico* illo malo comparatur: Utrobique enim sex Socii pereunt; at hoc etiam magis inopinatò obvenit, citiusque transit, licet aliàs longè formidabilius: potuerunt enim *Cyclopem* occidere; si modò ipsi velient simul perire.

212. Καί που τῶνδε μνήσεσθαι οἴω) Hinc *Virgil.* Æn. l. 1. v. 207. Forsan & hæc olim meminisse juvabit.

Οὐδὲ

Οὐδέ πη ἀθρῆσαι δυνάμην· ἔκαμον δέ μοι ὄσσε
Πάντη παπταίνοντι πρὸς ἠεροειδέα πέτρην.
Ἡμεῖς δ' ἐνισσόμενοι ἀνεπλέομεν γοόωντες·
Ἔνθεν μὲν γὰρ Σκύλλ', ἑτέρωθι δ' αὖ Χάρυβδις
Δεινὸν ἀνερρόιβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Ἦτοι ὅτ' ἐξεμέσσειε, λέβης ὡς ἐν πυρὶ πολλῷ,
Πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη, ὑψόσε δ' ἄχνη
Ἀμφοτέροισιν ἔπιπλεν ἐπὶ σκοπέλοισιν·
Ἀλλ' ὅτ' ἀναβρύξειε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ,
Πᾶσ' ἐντοσθε φάνεσκε μυκωμένη· ἀμφὶ δὲ πέτρη
Δεινὸν ἐβεβρύχει, ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκε
Ψάμμῳ κυανέῃ· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.
Ἡμεῖς μὲν πρὸς τὼ ὁρόωμεν, δείσαντες ὄλεθρον.
Τόφρα δέ μοι Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑταίρους
Ἕξ ἕλεθ', οἳ χερσίν τε, βίηφί τε, φέρτατοι ἦσαν.
Σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἅμα καὶ μετ' ἑταίρους,
Ἤδη τὼ σύνισα πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν,
Ὑψόσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεύντες
Ἐξονομακλήδην, τότε γ' ὕστατον, ἀχνύμενοι κῆρ.
Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἁλιεὺς περιμήκεϊ ῥάβδῳ
Ἰχθύσι τοῖς ὀλίγῃσι δόλον κατὰ εἴδατα βάλλων,
Ἐς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,

Nec usquam videre potui, laborabant autem mihi oculi
Undique circumspicienti ad obscuram petram.
Nos itaque angustum locum transibamus lugentes,
Ab alterâ parte Scylla, ex alterâ diva Charybdis
Horrendùm absorbuit maris salsam aquam.
Quando sanè evomeret, ficut lebes in igne multo,
Tota immurmurabat conturbata, in altum autem aspergo
Summis scopulis utrinque irruebat:
Sed quando absorbebat maris salsam aquam,
Tota intùs apparebat percita: circumque petram
Horrendùm intonabat, infra autem terra apparebat
Arenâ cæruleâ; hos igitur pallidus timor invasit.
Nos quidem ad hanc oculos intendebamus timentes interitum.
Interea autem mihi Scylla cavâ ex navi socios
Sex abstulit, qui manibusque, virtuteque, optimi erant.
Conspicatus igitur in navem velocem simulque ad socios,
Jam horum discrevi pedes & manus supernè
In altum levatorum, me verò compellabant vocantes
Nominatim, tunc postremò, afflicti corde.
Quemadmodum quoties in scopulo piscator prælongâ virgâ
Piscibus minutis dolum per escam immittens,
In pontum dimittit bovis cornu agrestis,

ΣΧΟΛΙΑ.

232. Ἀθρῆσαι.] Ἰδεῖν. Θεάσασθαι. Ἔκαμον.] Ἐκπέπαυσαν.

234. Στεινωπόν.] Σπιλάδα θαλάσσαν. Γοόωντες.] Θρηνοῦντες.

236. Ἀνερροίβδησεν.] Ἀνεκένωσεν.

237. Ἐξεμέσσειεν.] Ἐξεραύξειν. Λέβης ὡς.] Τὸ ὡς πρὸ καθόλου μόριον ἀντὶ τοῦ λέγει.

238. Ἀναμορμύρεσκε.] Ἀναδίδου, ἀναζέει.

240. Ἀναβρύξειεν.] Ἀναπίοι, ἀναῤῥοφήσειεν.

242. Ἐβεβρύχει.] Ἤχουν ἐποίει.

244. Ἴδομεν.] Νῦν, ἀπιβλέπομεν.

246. Οἳ χερσί τε βίηφί τε φέρτεροι ἦσαν.] Πάντες ἐπαινεῖται τὰς πλουσιότητας.

247. Σκεψάμενος.] Ἐπιδών, θεασάμενος.

251. Προβόλῳ.] Προβεβλημένῃ πέτρᾳ· ἢ πάνυ ἐξέχοντι.

252. Τοῖς ὀλίγοις.] Τοῖς μικροῖς τοὺς μεγάλους κωμῳδεῖ.

253. Προΐησι.] Προσελάσῃ. Βοὸς κέρας.] Ἤτοι τὴν τεῖχα λέγει, ἢ τὸ ἐπικείμενον τῇ ὁρμιᾷ κέρας· ἐπεὶ

NOTÆ.

235. Ἐτέρωθι δ' αὖ Χάρυβδις) Historiam *Nicolai Piscicoli, Siculi* Urinatoris, qui Regis *Friderici* jussu ex *Charybdis* ipsis faucibus aureum retulit poculum, huc refer ex *Athanasio Kirchero*, Mund. subterr. n. l. 2. c. 15. & ex *Anglico* Tractatu, De Terræ Motibus, occasione sumptâ ex Terræ-Motu, in *Angliâ*, *Septemb.* 8. 1692. §. 2. p. 8, 9, 10. ex ipsis *Siciliæ* Archivis.

VARIÆ LECTIONES.

234. Ἡμεῖς δ' γρ. ἡμεῖς μὲν, *H. Steph.*

235. Ἔνθεν μὲν γὰρ Σκύλλ',) γρ. ἔνθεν γὰρ Σκύλλη, melius paulò, Admissâ & præcedenti *Lectione*.

238. Ἀναμορμύρεσκε) γρ. ἀνεμορμύρεσκε, *H. Steph.*

245. Σκύλλη) γρ. Σκύλλα, ut suprà, v. 235.

246. Φέρτεροι) γρ. Φερτοῦ, *H. Steph.*

Ἀσπαί-

Ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβὼν ἔρριψε θύραζε·
Ὣς οἱγ' ἀσπαίροντες ἀείροντο ποτὶ πέτρας·
Αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατήθιε κεκλήγοντας,
Χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ὀϊζυρῇ ἀνίστῃπι.
Οἴκτιστον δὴ κεῖνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Πάντων, ὅσ' ἐμόγησα, πόρους ἁλὸς ἐξερεείνων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν, δεινήν τε Χάρυβδιν,
Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ ἐς ἀμύμονα νῆσον
Ἱκόμεθ'· ἔνθάδ' ἔασαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' Ὑπερίονος Ἠελίοιο.
Δὴ τότ' ἐγὼν, ἔτι πόντῳ ἐὼν ὀνὶ μελαίνῃ,
Μυκηθμῷ τ' ἤκουσα βοῶν αὐλιζομμάων,
Οἰῶν τε βληχμῷ· καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
Μάντηος ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο,
Κίρκης τ' Αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε,
Νῆσον ἀλευάσθαι τερψιμβρότου Ἠελίοιο.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ,
Κέκλυτέ μευ μύθων, καχά περ πάσχοντες, ἑταῖροι,
Ὄφρ' ὑμῖν εἴπω μαντήια Τειρεσίαο,
Κίρκης τ' Αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
Νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἠελίοιο·

Palpitantemque deinde ereptum foras projicit:
Sic illi palpitantes tollebantur ad petras;
Illic autem pro foribus depascebat vociferantes,
Manus mihi porrigentes in gravi calamitate.
Miserabilissimum sanè illud meis vidi oculis
Omnium, quæcunque passus sum, vada maris perlustrans.
Cæterùm postquam petras effugimus, horrendamque Charybdim,
Scyllamque; statim deinde dei *soli* ad eximiam insulam
Pervenimus: ibi erant pulchræ boves latis-frontibus;
Multaque *pinguia* pecora Hyperionis Solis.
Certè cùm ego adhuc in mari existens in navi nigrâ,
Mugitum audivi boum stabulantium,
Ovium*que* balatum; & mihi sermo incidit animo
Vatis cæci Thebani Tiresiæ,
Circesque Æææ, quæ mihi sæpe sæpiùs præcepit,
Insulam evitare homines-ob.ectantis Solis.
Tunc itaque ego socios alloquebar, mœsto corde,
" Audite meos sermones, mala quantumvis passi, socii,
" Ut vobis dicam vaticinia Tiresiæ,
" Circesque Æææ, quæ mihi valde diligenter præcepit,
" Insulam effugere homines-oblectantis Solis;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

κέρας γὰρ ἡ ὁρμιὰ πέφυκε κεκλιμμένη, ἢ ἀνεκλιμμένη· πλώουσι δ' οἱ ἁλιεῖς μετ' ἄγκιστρα, καὶ τὰ μὲν ἄρτια, κέρας βέλους ὀνομάζουσι, ἵνα καθάπτονται τὸ ἄγκιστρον οἱ ἰχθύες, μὴ τρώγωσι τὸν ἄρτον.

254. Ἀσπαίροντα.] Σκαρίζοντα.

257. Ὀρέγοντας.] Ἐκτείνοντας. Ἐν αἰνῇ δηϊότητι.] Νῦν, ἐν τῷ δεινῷ ἀσαφῶς.

259 Πόρους.] Ῥεύματα. Ἐξερεείνων.] Ἐξερευνῶν, διερχόμενος.

265. Μυκηθμῷ.] Τῆς τῶν βοῶν φωνῆς. Αὐλιζομεναων.] Εἰς κοίτην πορευομένων.

266. Βληχμῷ.] Βληχὴ, ἡ τῶν προβάτων φωνή. Ἔμπεσεν.] Ἐπεισῆλθεν.

267. Μαντηος.] Μάντεως. Ἀλαοῦ.] Τυφλοῦ.

268. Ἔμπεσεν.] Ἐπεπλήγει. προσέπεσεν.

269. Ἀλεύασθαι.] Ἐκκλίναι. φυλάξασθαι. Τερψιμβρότου.] Τέρπουσι βροτοὺς.

272. Μαντήια.] Τὰς μαντείας.

N O T Æ.

255. Ἀείροντο ποτὶ πέτρας) Olim in multis ποτὶ, & Versus quidem etiam sic stare potuit; verùm ποτὶ elegantius hìc, & tutius, & bene statumina-bit brevem Syllabam; & suprà, v. 59. gratis erat ità scriptum, quare & hic scribendum ποτὶ, rejecto ad *Var. Lect.* τοῦ ποτὶ. Vid. ad *Iliad.* β'. v. 137.

256. Κεκλήγοντας) Vid. *Etymolog.* M. v. Κεκλήγοντες.

261. Θεοὶ ἐς ἀμύμονα νῆσον) Ὁ θεὸς emphaticè, pro ἥλιος dictum, Notavimus ad *Euripid. Medea* v. 352. ut in hoc loco.

Variæ Lectiones.

255. Ἀείροντο ποτὶ) γρ. ἀείροντο ποτὶ, vid. Not. ad *Textum*.

268. Ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε) γρ. οἵ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον, *H. Steph.* ut infrà, v. 273.

269. Τερψιμβρότου) γρ. Φαισιμβρότου, *H. Steph.* ut & mox, v. 274.

273. Ἥ μοι μάλα πολλ' ἐπέτελλε) γρ. οἵ μοι μάλα πολλ' ἐπέτελλον, ut suprà, ad v. 268.

274. Τερψιμβρότου) γρ. Φαισιμβρότου, ut suprà, v. 269.

Ἔνθα

Ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμορε ἄμμιν ἔφασκεν.
Ἀλλὰ παρὲξ τλῆ νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατέκλασθη φίλον ἦτορ.
Αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος γυμεῷ μ' ἠμείβετο μύθῳ,
Σχέτλιος εἶς, Ὀδυσεῦ· πέρι τοι μένος, οὐδέ τι γυῖα
Κάμνῃς· ἦ ῥά νυ σοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκται,
Ὅς ῥ' ἑτάρους, καμάτῳ ἀδηκότας, ἠδὲ καὶ ὕπνῳ,
Οὐκ ἐάας γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα κεν αὖτε
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον·
Ἀλλ' αὔτως ἀλεγεῖ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας,
Νήσου ἀποπλαγχθέντας ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ.
Ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ, δηλήματα νηῶν,
Γίνονται· πῆ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
Ἤν πως ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
Ἢ Νότου, ἢ Ζεφύροιο δυσαέος, οἵ τε μάλιστα
Νῆα ἀφορραίσσι, θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων;
Ἀλλ' ἴομεν νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
Δόρπον θ' ὁπλισόμεσθα, θοῇ παρὰ νηῒ μένοντες·
Ἠῶθεν δ' ἀναβάντες ἐπήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.
Ὣς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ὀπὶ δ' ἤνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
Καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
Εὐρύλοχ', ἦ μάλα δή με βιάζετε μῦθον ἐόντα·
Ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
Εἴ κέ πιν' ἢ βοῶν ἀγέλην, ἢ πώεα μέγ' οἰῶν

" Hinc enim præsentissimum malum fore nobis dicebat.
" Verùm præter insulam impellite navem nigram.
Sic dicebam: illis autem confractum est amicum pectus.
Statim ergò Eurylochus molesto mihi respondit sermone,
" Inclemens es, ô Ulysses; abundat tibi robur, neq; unquam membra
" Defatigaris: planè omnia tibi ferrea sunt;
" Qui socios, labore defatigato, atque etiam somni *carentiâ*,
" Non permittis terram conscendere; ubi rursus
" Insulâ in circumfluâ lautim paremus cœnam:
" Sed temerè per noctem celerem errare jubes
" Ab insulâ errabundos in obscuro ponto.
" Ex noctibus autem venti difficiles, pernicies navium,
" Nascuntur: quomodò quis effugerit certam perniciem;
" Si fortassis repentè ingruat venti procella,
" Aut Noti, aut Zephyri vehementer-spirantis, qui vel potissimùm
" Navem disperdant, *ferè* diis regibus invitis?
" Verùm sanè nunc quidem pareamus nocti nigræ,
" Cœnamque apparemus, celerem juxtà navem manentes:
" Mane autem conscensâ *navi*, intremus latum pontum.
Sic ait Eurylochus, comprobârunt-que alii socii.
Et tunc certè agnoscebam, quòd jam mala machinaretur dæmon;
Et ipsum alloquutus, verba volatilia dixi,
" Eurylоche, profectò jam me cogitis, solus cùm sim;
" Verùm age, nunc mihi omnes jurate sanctum juramentum;
" Siquidem aliquod sive boum armentum, aut magnum gregem ovium

ΣΧΟΛΙΑ.

276. Παρὲξ.] Παρεκλὸς.
278. Πιεζοῖ τοι μένος.] Πιεζοῖ σοι δύναμις.
281. Ἀδηκότας.] Κεκμηκότας, κάμοντας.
282. Οὐκ ἐάας.] Οὐ συγχωρεῖς. Ἐπιβήμεναι.] Ἐπιβῆναι, ἐπὶ γῆν.
283. Τετυκοίμεθα.] Παρασκευάσαιμεν.
284. Ἀλάλησθαι.] Πλανᾶσθαι. Ἄνωγας.] Κελεύεις.
286. Δηλήματα.] Βλάβας.
289. Δυσαέος.] Σφοδρῶς πνέοντος.
290. Ἀφορραίσσι.] Διαφθείρωσι.
292. Ὁπλισόμεσθα.] Παρασκευάσωμεθα.
293. Ἐπήσομεν.] Καθιλκύσωμεν.
295. Ὃ δή.] Ὅτι δή.
297. Βιάζετε.] Βιάζεσθε.

NOTÆ.

281. Ἀδηκότας) Ità, pro ἀδηκότας, scribo, ut α'. v. 134. & *Iliad.* κ'. v. 98.
293. Ἠῶθεν δ' ἀναβάντες ἐπήσομεν) Ὑπαινίσσεται, τὸ ναῦν, ut infrà, v. 401. Legitur & ἀμβάντες, πολυλογώτερον.

VARIÆ LECTIONES.

281. Ἀδηκότας) γρ. ἀδηκότας, *Br. Schol.*
287. Ὑπεκφύγοι) γρ. ὑπεκφύγῃ, *H. Steph.*
293. Ἀναβάντες) γρ. ἀμβάντες, vid. Not. in Textum.

Εὕρωμέν, μήπω τὶς, ἀταθαλίῃσι κακῇσιν,
Ἢ βοῦν, ἢ ἔπι μῆλον, ἀποκτάμεν· ἀλλὰ ἔκηλοι
Ἐδθίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμοσαν, ὡς ἐκέλευον·
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τ' ὅρκον,
Στήσαμεν εὖ λιμένι γλαφυρῷ θυέργεα νῆα,
Ἄγχι ὕδατος γλυκεροῖο· κὴ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι
Νηὸς, ἔπειτα δ' ὄρπον ὀπιζομένως τετύκοντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος κὴ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Μνησάμενοι δὴ πεῖτα φίλους ἔκλαιον ἑταίρους,
Οὓς ἔφαγε Σκύλλη, γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλοῦσα·
Κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
Ἡμος δὲ τρίτα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
Ὦρσεν ἐπὶ ζαλῇ ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεύς
Λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμοῦ κὴ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆα μὲν ὡρμίσαμεν, κοίλον σπέος εἰσερύσαντες·
Ἔνθαδ' ἔσαν Νυμφέων καλοὶ χοροὶ, ἠδὲ θόωκοι·
Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος, μετὰ μῦθον ἔειπον,
Ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηῒ θοῇ βρωτός τε, πόσις τε,
Ἔστιν, τοῦ δὲ βοὸς ἀπεχώμεθα, μή τι πάθωμεν·

" Inveniamus; nè quis fortaſſis inſolentiâ malâ
" Aut bovem aut etiam pecudem occidat: verum quieti
" Comedite cibum, quem immortalis præbuit Circe.
Sic dicebam; illi itaque protinùs jurârunt, ut juſſi:
Porrò poſtquam jurârunt, perfecerunteque juſjurandum,
Appulimus in portu cavo benefactam navem,
Prope aquam dulcem, & exiverunt ſocii
E navi, deinceps verò cœnam ſcitè apparârunt.
Cæterùm poſtquam potûs & cibi deſiderium ademerunt,
Recordati deinde charos fleverunt ſocios,
Quos devoraverat Scylla, cavâ ex navi arreptos:
Flentibus autem iis ſupervenit dulcis ſomnus.
Quando verò tertia pars noctis erat, & aſtra inclinârunt,
Immiſit vehementer-fortem ventum nubium-congregator Jupiter
Turbine ingenti; nubibuſque cooperuit
Terram ſimul & pontum: ingruit autem de cœlo nox.
Quando verò mane genita apparuit roſeis digitis aurora,
Navem quidem ſubduximus in cavam ſpeluncam intrò-tractam;
Ubi erant Nympharum pulchri chori, atque ſedilia:
Et tum ego concione coactâ ſermonem dixi,
" O amici, in navi etenim celeri cibuſque, potuſque,
" Eſt, à bubus igitur abſtineamus, nè quid patiamur:

ΣΧΟΛΙΑ.

306. Ἐξαπέβησαν.] Ἐξῆλθον.
309. Μνησάμενοι.] Ὑπομνήσαντες.
312. Τρίτα νυκτός.] Ἤτοι τρία μέρη, ἢ τρίτον μέρος τῆς νυκτός.
313. Ζαλῇ.] Σφοδρᾷ πνοῇ.
314. Λαίλαπι.] Ὑετῷ, μετ' ἀνέμου.
317. Ὡρμίσαμεν.] Ἔνιοι, * ὡρμήσαμεν. Ἐσαλεύσαμεν.
318. Θόωκοι.] Καθέδραι.
321. Ἀπεχώμεθα.] * Ἀποχώμεθα.

NOTÆ.

309. Μνησάμενοι δὴ πεῖτα) Cùm omninò in hoc loco *Senſus* poſtulet, ut legamus δὴ ἔπειτα, non ᾗ ἔπειτα, ſi contrahis, ſcribendum erit δὴ πεῖτα. Alias, ubi pro ᾗ ἔπειτα occurrit, in *Contractione* erit δὴ ἤπειτα. Potuit tamen hoc in loco, ſalvo etiam Verſu, *incontractim* ſcribi, δὴ ἔπειτα. Vid. ad ε'. v. 290.
313. Ζαλῇ) A *Nominativo* ζαὴς, *Accuſativus* ζαέα, *Ionicus*, ζαῆν, *Atticus*, ut πνιγέτης, πνιγέτα & πνιγέτᾱ, & alia *Appellativa*; necnon *Propria*, ut Ἀελιοφάεσα, Ἀελιοφάεσσα· Δημοσθένεια, Δημοσθένεσσα· Ἀσυάγια, Ἀσυάγιος.
321. Τῶν δ') *Euſtath.* fol. 490. lin. 52. Τὸ ᾗ γράψαι, τῶνδε βοῶν ἀπιχώμεθα, ἤγουν τούτων, ἃ δηλεῖ τῆς Παλαιοῖς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

317. * Ὡρμήσαμεν) Hanc *Lectionem Verſus* & *Senſus* reſpuunt.
321. * Ἀποχώμεθα) Olim ἀπιχώμεθα, malè.

VARIÆ LECTIONES.

309. Δὴ πεῖτα) χρ. δ' ἤπειτα, ᾗ ἔπειτα, vid. Not. in *Textum*.
313. Ἐπὶ ζαῇ) γρ. ἐπιζαῇ, *Euſtathii* παρεκβολαὶ, *Seberi* Index, *Florentin. Aldin. Lovan.* nec tamen notat *Hen. Stephanus*.
314. Σὺν δ') χρ. σὺν δέ.
317. Ὡρμίσαμεν) χρ. ὡρμήσαμεν. Vid. Not. in *Schol.*
321. Τῶν δὲ) γρ. τῶνδε, vid. Not. in *Textum*.

Δεινοῦ

Δεινοὶ γὰρ θεοὶ αἴδε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Ἠελίῳ, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγλαΐηφι.
Μηνὸς δ' οὐ παύοντο καθ' ἡμαρ Νότος οὐδέ τις ἄλλος
Γίνετ' ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὐρός τε, Νότος τέ.
Οἱ δ', ἕως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρόν,
Τόφρα βοῶν ἀπέχοντο, λιλαιόμενοι βιότοιο·
Αὐτὰρ ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο πάντα φάγοντο,
Καὶ δὴ ἄγρην ἐφέποντο ἀλητεύοντες ἀνάγκῃ,
Ἰχθῦς, ὀρνίθας τε, φίλας ὅ, τι χεῖρας ἵκοιτο,
Γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
Εὐξαίμην, εἴπῃ μοι ὁδὸν φήμας τελέσαι.
Αὐτὰρ ὅτε δὴ πᾶσαν νῆσον ἰὼν ἤλυξα ἑταίρους,
Χεῖρας νιψάμενος, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
Ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
Οἳ δ' ἄρα μοὶ γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχυαν.
Εὐρύλοχος δ' ἑτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς,
Κέκλυτέ μευ, μύθων, κακαὶ ὧδε πάσχοντες, ἑταῖροι·
Πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι,
Λιμῷ δ' οἰκτίστην θανέειν καὶ πότμον ὀπίσσω.
Ἀλλ' ἄγε δὴ, Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας,

"Metuendi enim Dei hæ boves & eximia pecora,
"Solis, qui omnia inſpicit, & omnia audit.
Sic dicebam, illis verò perſuadebatur animus generoſus.
Menſem autem integrum perpetuus flabat Notus, neque quis alius
Spirabat deinde ventorum, niſi Euruſque, Notuſque.
Illi igitur quamdiu quidem panem habebant, & vinum nigrum,
Tamdiu à bobus abſtinebant, ſtudioſi *nimirum* vitæ *tuendæ*.
Sed cùm jam è navi abſumerentur viatica omnia,
Et tum prædam ſequebantur palantes neceſſitate,
Piſces, aveſque, charas quodcunque in manus veniſſet,
Curvis hamis: affligebat verò ventrem fames.
Sanè tum ego per inſulam receſſi, ut diis
Supplicarem, ſi quis mihi viam monſtraret ad reditum.
Sed cùm jam per inſulam iens declinaveram à ſociis,
Manibus lotis, ubi defenſaculum erat à vento,
Supplicabam omnibus diis, qui cœlum inhabitant;
Hi utique mihi dulcem ſomnum ciliis infuderunt.
Eurylochus verò ſociis mali dux erat conſilii,
"Audite meos ſermones, mala quamvis paſſi, ſocii;
"Omnes quidem inviſæ mortes miſeris mortalibus;
"Fame verò miſerrimum mori, & fatum aſſequi.
"Sed agite, Solis ex bobus abreptis optimis,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

322. Δεινοὶ.] Δίους καὶ πομπῆς ἀξίους.
325. Ἀλλήκτου.] Ἀκαταπαύστους. Ἄη] Ἔπνεεν.
329. Ἤιε.] Βραδέως ἔβη, ἠλαύνετο.
330. Ἐφίπτασκον.] Ἐνήργουν. Ἀλητεύοντες.] Πλανώμενοι.
334. Φήμας.] Δείξειεν.
335. Ἅλυξα.] Ἐξέκλινα, ἐκτὸς ὄψεως αὐτῶν ἐγενόμην.
336. Ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.] Ἔνθα ἦν σκέπη τοῦ μὴ ἀνεμίζεσθαι.
337. Ἠρώμην.] Ηὐχόμην.
339. Ἐξήρχετο.] Ἐξηγεῖτο.
341. Στυγεροί.] Μισητοί.
343. Ἐλάσαντες] Ἀπελάσαντες.

N O T Æ.

322. Δεινοὶ δὲ θεοὶ αἴδε βόες, Ἠελίῳ) *Euſtath.* fol. 491. lin. 2. Λέγει δ' ὑποπτεύων καὶ δεινὸν θεὸν, τὸν Ἥλιον, ἐκφοβῶν τοὺς ἑταίρους, κρύβδην τὸ, Ἥις νυκτὶ ἰοικώς· ἄλλως δὲ ὑμεροές ἐστι· εἶμα δὲ τὸ κρυβήσημα, ὃ ὑπὲρ γῆς ποιεῖ, ἡμέρα λέγων. De *Solis* Bobus. *Heraclitus* περὶ ἀπίστων, c. 39. & hæc *Br. Schol.* ad v. 129.

329. Νηὸς ἐξέφθιτο) *Ultima* ὁ νηὸς producitur, in *Caſurâ*, ut ad β'. v. 41. Hunc locum *Latino* carmine donat, explicatque *Pierius*, Hierograph. fol. 213. C.

331. Ἰχθῦς, ὀρνίθας τε, φίλας ὅ, τι χεῖρας) Ità diſtinguo, ut φίλας referatur ad χεῖρας, non, ut *Henricus Stephanus*, magno & contagioſo errore, ad ὀρνίθας. Ità *Julian.* Orat. 6. fol. 192.

334. Εὐξαίμην) En! Unicum Precum privatarum Exemplum; quod *Ethnicorum* nemo alius notat.

342. Λιμῷ δ' οἰκτίστην θανέειν) *Dionyſ. Halicarnaſſ.* fol. 393. lin. 7. Et aliàs, Τὸν κακοδαιμονέστατον τῶν μόρων vocat. Τῷ κακίστῳ τῶν μόρων λιμῷ. *Thucydides*, Αἰσχίστῳ ὀλέθρῳ λιμῷ πολιτῶν. *Vegetius*, l. 3. Et ferro ſævior Fames eſt. Vid. *Jeremiæ* Lament. c. 4. v. 9.

Vᴀʀɪæ Lᴇcᴛɪoɴᴇs.

326. Γίνετ') κ. γίγνετ'.
331. Ἰχθῦς) κ. ἰχθύας.

Ῥέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
Εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαῖαν,
Αἶψά κεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι πίονα νηὸν
Τεύξομεν, ἔνθα κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά·
Εἴ ἧ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων,
Νῆα ἐθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δ' ἄλλοι θεοὶ ἄλλοι,
Βέλομ' ἅπαξ ταχέως κῦμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσαι,
Ἢ δηθὰ τρύχεσθ', ἐὸν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.
Ὣς ἔφαθ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἴαχον ἄλλοι ἑταῖροι.
Αὐτίκα δ' Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
Ἐγγύθεν, οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρῴροιο
Βοσκέσκοντ' ἕλικες καλαὶ βόες, εὐρυμέτωποι,
Τάσδε παριστήσαντο, καὶ εὐχετόωντο θεοῖσι,
Φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
Οὐ γὰρ ἔχον κρῖ λευκὸν ἐϋστέλμῳ ἐπὶ νηΐ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν,
Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπλυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτοῖς δ' ὠμοθέτησαν·
Οὐδ' εἶχον μέθυ λείψαι ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
Ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπλων ἔγκατα πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν·
Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος·
Βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.

"Sacra faciemus immortalibus, qui cœlum latum inhabitant.
"Quòd si in Ithacam pervenerimus, patriam terram,
"Statim Soli Hyperioni dives templum
"Faciemus; ubi utique ponemus ornamenta multa & preciosa.
"Sin iratus aliquo pacto ob boves erecta-cornua-habentes,
"Navem velit perdere, suffragenturque alii dii;
"Malo semel ad fluctus hians vitam perdere,
"Quàm diutiùs tabescere, versans in insulâ desertâ.
Sic ait Eurylochus; collaudabant autem alii socii.
Statim autem Solis ex bobus quum abegerunt optimas
E propinquo, non enim longè à nave nigro-rostro
Pascebantur nigræ pulchræ boves, latis-frontibus,
Has circumstabant, & vota fecerunt diis;
Folia quum decerpsissent tenerrima quercûs alticomæ;
Non enim habebant hordeum album in bene-tabulata navi.
Cæterùm postea precati sunt & mactârunt & excoriârunt,
Femoraque conciderunt, atque adipe cooperuerunt,
Duplicantes, & super iis cruda posuerunt,
Ne quidem habebant vinum ad libandum super incensa sacra,
Sed aquâ libantes assabant intestina omnia.
Cæterùm postquam femora incensa sunt, & viscera comederunt,
Et in partes secuerunt cætera, & circa verubus infixerunt;
Et tunc mihi palpebris excidit suavis somnus:
Festinabamque ire ad navem velocem & littus maris.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

344. Ῥίξομεν.] Θύσομεν.
347. Θεῖμεν.] Ἀναθῶμεν.
349. Ἕσπον.] Ἀκλειθήσουσιν.
351. Στεγνόγλωξ.] Καθὰ φάγρα, ὃ ἐστι κατ' ὀλίγον, ὑποῤῥεῖν.
355. Βοσκέσκοντ'.] Ἐβόσκοντο.
356. Τὰς Ν.] Ταύτας Ν.
357. Δρεψάμενοι.] Λαβόμενοι. Ἐρεψάμενοι.] Στεφανωσάμενοι.
362. Λείψαι.] Σπεῖσαι.

N O T Æ.

349. Ἕσπον) Mallem ἔστην, in *Textu* legere, ἔσπον, ad *Var. Lect.* reponere; ut meliùs cum τὸ ἀθλίως concordet, ficut in re fimili fuprà fecerim, v. 157. Et ità *Florentin.* Edit. *Aldin.* & *Lovaniana Recii*, & *Sebenus*, in fuo *Indice*. Quare rata fit *Lectio*

350. Βέλομ' ἅπαξ ταχέως κῦμα χανὼν) Huc facit illud *Anthelog.* l. 2. c. 40. fol. 165. Ἐυθὺ καθαπλόζεις Ἐπιγεφύριος· εἰ δὲ ἀσεβήσας Βεβρώκειν πικὰ βῶν τ' ἀπὸ Τελεπιλης, Βέλομ' ἅπαξ ταχέως κῦμα χανεῖν. *Æschyl.* Prometh. — κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν, Ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς. Vid. *Eustath.* fol. 1725. lin. 27. Βέλομαι autem hic pro *Malo*, ut ad π'. v. 106.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

348. Βοῶν ὀρθοκραιράων) χρ. βοῶν ἴνεκ' ὀρθοκραιράων, *H. Steph.*
349. Ἕσπον) χρ. ἔστην, vid. Not. in *Textum*.
357. Δρεψάμενοι) χρ. ἐρεψάμενοι, *Br. Schol.*

Ἀλλ'

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥεδὸν ἦα νεὸς ἀμφιελίσσης,
Καὶ τότε μὲ κνίσσης ἀμφ' ἤλυθεν ἡδὺς αὐτμή·
Οἰμώξας ἠ θεοῖσι μεθ' ἀθανάτοισι γεγώνθην,
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ, αἰὲν ἐόντες,
Ἦ μ' μάλ' εἰς ἄτλητον ἀμείσασθε πηλέϊ ὕπνῳ·
Οἱ δ' ἕταροι μέγα ἔργον ἐμηχανάσαντο μνώοντες.
Ὠκέα δ' Ἠελίῳ Ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθε
Λαμπετίη τανύπεπλος, ὅ οἱ βόας ἔκτανε ἑταῖροι.
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα, χωόμενος κῆρ,
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ, αἰὲν ἐόντες,
Τῖσαι δὴ ἑτάροις Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Οἵ μοι βοῦς ἔκλεναν ὑπέρβιον· ἦσιν ἐγωγε
Χαίρεσκον μετὶ ἰὼν εἰς ἠεροειδέα δῶμα,
Ἠδ' ὁπότ' ἀψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προβαλοίμην,
Εἰ δέ μοι ὐ πίσσοι βοῶν ἐπιείκελ' ἀμοιβήν,
Δύσομαι εἰς Ἀΐδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ἠέλι', ἦτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε,
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν, ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
Τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ

But when now I was come to the hollow ship,
And the savour of the fat came upon me,
Then I groaned and called among the immortal gods,
Jupiter father, and all other blessed gods that are for ever,
Verily you have cast me into unendurable sleep,
And my fellows have wrought a deed of shame, and I have been heedful.
And swift to Helios Hyperion's messenger
Lampetie of the long robe, that my oxen slain by my fellows,
Straightway he spake among the immortals, and was wroth in his heart,
Jupiter father, and all other blessed gods that are for ever,
Take vengeance for my fellows on Odysseus Laertiades,
Whose oxen my glorious oxen they slew, in whom I was wont
To be glad, when I went into the starry heaven,
And when again I turned from heaven to earth,
But if they pay me not due amends for my oxen,
I will go down to Hades, and shine among the dead.
Then answering him spake Jupiter the cloud-gatherer,
Helios, verily do thou shine among the immortals,
And among mortal men upon the corn-giving earth,
And against them will I soon smite with my bright thunderbolt

Sed quando jam propè eram profectus navem utrinque-agitatam,
Et tum mihi nidoris obvenit dulcis flatus:
Lugens verò deos ad immortales clamavi,
" Jupiter pater, atque alii beati dii immortales:
" Profectò me magnum in detrimentum sopiviſtis ſævo ſomno;
" Ipſi verò ſocii magnum facinus perpetrârunt manentes.
Statim autem Soli Hyperioni nuncia venit
Lampetia lato-peplo, quòd ei boves interfecerunt ſocii.
Statim igitur deos alloquutus eſt iratus corde,
" Jupiter pater, atque alii beati dii immortales,
" Luant jam ſocii Laërtiadæ Ulyſſis,
" Qui meos boves occiderunt præſidenter; quibus ego
" Gaudebam quidem digreſſus in cœlum ſtelliferum,
" Et quando retrò ad terram è cœlo divertebam,
" Quòd ſi mihi non luent boum condignam talionem,
" Deſcendam ad Plutonis domum, & inter mortuos lucebo.
Hunc excipiens alloquutus eſt nubicogus Jupiter,
" Sol, omninò quidem tu inter immortales luceto,
" Et mortales homines, ſuper fertilem terram:
" Horum autem ego brevi navem celerem candenti fulmine

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

369. Ἀμφ' ἤλυθεν.] Περιῆλθεν.

374. Ὠκέα δ'. Ἠελίῳ.] Πῶς ὁ πάλαι ἐφορῶν, οὐκ οἶδε πάντα; ἢ ἀεὶ ἀπ' ἀρχῆς τὸ αὐτό.

378. Τῖσαι.] Τιμωρήσασθαι.

380. Χαίρεσκον.] Ἔχαιρον.

381. Πεπτεσσοίμην.] Μεταβάλοιμι, ἀποπλίνω.

382. Τίσουσιν.] Ἀποδώσουσιν. Ἀμοιβήν.] Τιμωρίαν. Ἐπιείκελα.] Πρεπόμενα.

383. Δύσομαι.] Ἀπελεύσομαι. Φαείνω.] Φαεινὸν λάμψω.

387. Ἀργῆτι.] Λευκῷ, ἢ περιφανεῖ.

N O T Æ.

369. Ἡδὺς αὐτμὴ) Sic ſ. v. 467. ἡδὺς ἰὴρ. Sic δ'. v. 709. πυκνὸν ἰφ' ὑγρήν. Sic Hymn. *Mercur.* v. 110. ἀνὰ δ' ἄμπνυε θυμὸν ἀϋτμή. Quod imitatur *Heſiod.* Theogon. v. 696. τόσσ' ἄμφιπε θυμὸν ἀϋτμή. Ità κλυτὸς Ἰπποδάμεια, ὅπα χάλκεον, αἰόλος πολεῖσι, ἀλοσπάλος ὁδοῖο, & ſimilia, quæ referuntur ad *Atticiſmum*. Quanquam nec diſſimulandum, quod hoc ſaltem loco legi poſſit, ἡδὺς αὐτμὴ. Quam vocem reperies, *Iliad.* ψ'. v. 765. Κάδδε πάλιν ἐπὶ πεφαλῆς καὶ ἀϋτμένα δῖος Ὀδυσσεύς. Item Οὐλυσσ. γ'. v. 289. Ἐφεσσάσθω λιγέων δ' αὐτμῶν ἐπ' ἀϋτμένα χεῖρα.

372. Κεμιόσσαι) Ità legit *Florentina*, Editio, *Aldina*, *Lovaniana*, *Euſtathius* fol. 494. lin. 32. Ὅτι, ὁ ἐπὶ βλαβῇ κοιμωθείς, ἐρεῖ ἀν τὸ, Ἦ μ' μάλ' εἰς ἄτλητον κοιμήσασθε πηλέϊ ὕπνῳ. Ità denique *Sebervs*, in *Indice*, & omnes *Vett. Henricus Stephanus* ex *Baſileenſi*, κεμμίσσαι, cum ſimplici σ'. peſſimè; quod queror ad *Iliad.* π'. v. 524. Aliàs, omninò κοιμήσασθε ſcribere tur, ut mox, v. 373. ἐμηλίσασθε.

373. Ἐμηλίσασθε) Ità ſcribo, rejecto ad *Var. Lect.* τὸ ἐμηλίσασθε, quomodò μηλίσασθαι rectè ſcribitur *Iliad.* γ'. v. 416. & ο'. v. 349. Vid. ad Verſum 372.

Variæ Lectiones.

369. Ἡδὺς αὐτμὴ) γρ. ἡδὺς ἄϋτμην, vid. Not. in *Textum*.

372. Κεμιόσσαι) γρ. κοιμήσαι, vid. N. in *Textum*.

378. Τῖσαι) γρ. τίσαι, & τίσαιο, *Sebero*, in *Indice*, malè. Ita mox, ρ'. v. 193. ἀπτίσαιο.

Tum tu

Τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠϋκόμοιο·
Ἡδ' ἔφη Ἑρμείαο διακτόρου αὐτὴ ἀκοῦσαι.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπιστάδόν, οὐδέ τι μῆχος
Εὑρέμεναι δυνάμεσθα· βόες δ' ἀποτέθνασαν ἤδη.
Τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέρατα φοίνιφανον·
Εἶρπον μὲν ῥινοί, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκει,
Ὀπταλέα τε καὶ ὠμά· βοῶν δ' ὡς γίνετο φωνή.
Ἑξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἑταῖροι ἑταῖροι
Δαίνυντ', Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·
Ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς ἦκε Κρονίων,
Καὶ τότ' ἔπαυτ' ἄνεμος μὲ ἐπαύσαλο λαίλαπι θύων·
Ἡμεῖς δ' αἶψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέϊ πόντῳ,
Ἱστὸν στησάμενοι, ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ ἐρύσαντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
Φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
Νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς· ἦχλυσε δ' ὑπ' αὐτῆς.

" Paululum pulsaram diffindam medio in nigro ponto.
Hæc ego audivi à Calypso pulchricomâ,
Illaque dicebat à Mercurio internuncio se audivisse.
Cæterum postquam ad navem perveni atque mare,
Objurgabant alicunde alium ordine; neque remedium
Invenire potuimus: boves enim occisi erant jam.
His continuò deinde dii prodigia ostendebant:
Serpebant quidem pelles, carnesque ab verubus immugiebant,
Assatæque & crudæ, boumque velut fiebat vox.
Sex diebus quidem deinde mihi chari socii
Convivabantur, Solis boves mactantes optimos:
Sed quando utique septimum diem Jupiter induxit Saturnius,
Tum ventus quidem cessavit turbine sæviens:
Nos autem statim conscendentes commisimus *nosmet* lato mari,
Malo erecto, atque ad malum albis velis collocatis.
Sed quando jam insulam deseruimus, neque uspiam aliqua
Apparebat terrarum, sed cœlum atque mare,
Jam tum cæruleam nebulam statuit Saturnius
Navim supra cavam; obscuratusque pontus *est* sub ipsâ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

388. Κεάσαιμι.] Σχίσαιμι, ἢ καύσαιμι.
391. Κατήλυθον.] Κατῆλθον, παρεγχρόμην.
392. Νείκεον.] Ἐκακολόγουν. Ἐπισταδόν.] Ἐφεξῆς.
393. Δυνάμεσθα.] Ἠδυνάμεθα. Ἀποτέθνασαν.] Ἀποθανόντες ἦσαν.
394. Τέρατα.] Σημεῖα. Φοίνιφανον.] Προσεσήμαινον, ἐδήλουν.
395. Εἶρπον.] Ἐκινοῦντο, ἐβάδιζον. Ἐμεμύκει.] Μυκηθμοῦ ὅμοιον ἦχον ἀπέτελουν.
397. Ἑξῆμαρ.] Ἐπὶ ἓξ ἡμέρας.
398. Ἐλάσαντες.] Ἀπελάσαντες.
401. Ἐνήκαμεν.] Ἐνεβάλομεν.
406. Ἦχλυσε.] Ἀχλύι κατέσκεπε * σκοτεινότητι, ἐπλήρωσε.

Ν Ο Τ Æ.

* γρ. σκοτεινότητι.

389. Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα καλυψοῦς) Tale πρόβλημα consulit Poeta; quomodò enim aliàs *Ulysses* Deorum confabulationes noverit? *Eustath.* tol. 496. lin. 41. Ἰσέον δ', ὅτι ὅπ χαίρων μᾶλλον τοῖς μύθοις ὁ Ποιητὴς ἐπεδόμησε τὴν ἀπειρίαν ταύτην, ὡς ἱερῶτός τινος, πόθεν Ὀδυσσεὺς εἰδώς, λέγει τὰ κατὰ τὴν Ἥλιον καὶ τὰ Δίκα, οἷς αὐτὸς οὐ παρέτυχε; τὸ μὲν μῦθον σὺκ ἀναπείσῃ, τὸ δὲ ἀπορεύμενοι ἀπίθανον θεραπεύων, λύει, εἰπὼν ὅτι Ὀδυσσεὺς ἔφη, Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς.

392. Μῆχος) *Pindari* Scholiastes, Edit. Oxon. fol. 24. μήχαρ legit, quæ Vox *Æschylo* & *Lycophroni*, in usu; ut altera, *Anacreonti*, v. 542. Τὶ μῆχος ἔστι πλέκειν; & *Hesch.* Μῆχος, Μηχανή. Qui tamen idem, Μῆχαρ) Μηχάνημα, ὄφελος. *Iliad.* β'. v. 342. Οὐδέ τι μῆχος Εὑρέμεναι δυνάμεσθα. Vid. *Suidam* & *Etymolog.* M. in v.

396. Ὀπταλέα τε καὶ ὠμά) *Ultima* Ω ὀπταλέα, in *Casurâ* producitur; quomodo Πόλλ' ἔτεά τε, καὶ ὑιὸς *Iliad.* υ'. v. 255. ut ad β'. v. 41. &c.

401. Ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέϊ πόντῳ) Ὑπακουτέον, τὴν ναῦν. Sic suprà, v. 293.

403. Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη) *Virgil.* Æn. l. 3. v. 193. *Postquam altum tenuêre Rates; nec jam amplius ulla Apparent terra*, &c. Item, l. 5. v. 8. Vid. *Macrob.* l. 5. c. 6, 7.

Variæ Lectiones.

392. Μῆχος) γρ. μήχαρ. vid. Not. in *Textum*.
395. Ἐμεμύκει) χ. ἐμίμυκεν. *H. Steph.* malè.
398. Ἐλάσαντες) γρ. ἐλόωντες. *H. Steph.*
401. Ἀναβάντες) γρ. ἀμβάντες, ut suprà, v. 293.

Ἡ

Ἡ δ' ἔβη ὑμάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ ἦλθε
Κεκληγὼς Ζέφυρος, μεγάλῃ σὺν λαίλαπι θύων·
Ἰσχύϊ δ' ὃ πρωτόνηυς ἔρρηξε· ἀέμοιο θύελλα
Ἀμφοτέρους· ἰσὸς δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα
Εἰς ἅντλον κατέχυνθ'· ὁ δ' ἄρα πρύμνῃ σὺν νηΐ
Πλῆξε κυβερνήτεω κεφαλῇ, σὺν δ' ὀστέ' ἄραξε
Πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ὀργυιῇσι ἐοικὼς
Κάππεσ' ἀπ' ἰκελόφιν, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηῒ κεραυνόν·
Ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
Ἐν δὲ θείῳ πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
Οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
Κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
Αὐτὰρ ἐγὼ ἆμ' νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχων
Λύσι κλύδων τρόπιος· τὴν δ' ἤλιλαι φέρε κῦμα.
Ἐκ δὲ οἱ ἰσὸν ἔαξε ποτὶ τρόπιν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ
Ἐπίτονον ῥέθλησε, βοὸς ῥινοῖο τετυγμένον.

Et illa currebat haud sanè multum per tempus; statim enim irruit
Stridens Zephyrus ingenti cum turbine sævions:
Mali quidem rudentes rupit venti procella
Utrosque; malus autem retrò cecidit, armamentaque omnia
In sentinam deciderunt: ipseque retrorsum in navi
Percussit gubernatoris caput, ossaque confregit
Omnia uno impetu capitis; ipse itaque urinatori similis
Decidit à tabulatis, deseruitque ossa animus generosus:
Jupiter autem simul intonuit, & injecit fulmen navi;
Ipsa itaque contorquebatur tota, Jovis percussa fulmine:
Sulphureque implebatur; ceciderunt verò ex navi socii.
Illi adeò marinis cornicibus similes circa navem nigram
In fluctibus ferebantur: deus etenim abstulit reditum.
Cæterùm ego per navim incedebam; donec latera
Solvebat vis tempestatis à carinâ, quam ferebat fluctus.
Evulsum enim malum fregit usque ad carinam; cæterum super ipso
Lorum revinctum erat, bovis corio factum:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

407. Ἔβη.] Ἔτρεχεν.
408. Κεκληγὼς.] Μεγάλως ἀντιπίπτων.
409. Πρωτόνηυς.] Τὰ χοινίκια, τὰ κατέχοντα τὴν ἰσόν.
411. Ἅντλον.] Τὸν ἀντλίαν, εἰς ἣν ἐγχίπτει τὸ κατηυλιζόμενον εἰς τὸν ναῦν ὕδωρ. Κατέχυντο.] Ἀθρόως ἔπεσεν.
412. Ἄραξε.] Συνέτριψεν.
413. Ἀμυδὶς.] Κυβερνητῆς, ἀρχιεῖ.
414. Ἀπ' ἰκελόφιν.] Τῶν καταδυομένων.
416. Ἐλελίχθη.] Συνεστάθη.

Ν Ο Τ Æ.

411. Πρύμνῃ, σὺν νηΐ) Cùm *Gubernatoris* locus sit in *Proræ*, non in *Puppi*, Navis, necessum putabam hoc in loco, πρύμνῃ *Adverbialiter* capere, & à voce νηΐ distinguere: quare expono *retrorsum*; de quâ significatione, vid. quæ Nos ad *Euripid. Andromach.* v. 1120. Vid. *Eustath.* fol. 498. lin. 15. Καλῶ δὲ πρύμνην μέν, ὅσοις κυβερνήτης, πρώραν δὲ ὅσοις ἐναντιοκυβερνᾶται ὁ πρωρεύς.
413. Ἀμυδὶς) De hâc voce, vid. *Etymolog.* M. v. *Ibid.* Ὁ δ' ἀμυδὶς ἤιξεν ἐοικὼς Κάππεσ' ἀπ' ἰκελόφιν) *Virgil. Æn.* l. 1. v. 119. ——*exturbitur, pronusque*
417. Θεσπέσιος.] Θείος. Καταφρίξαι δὲ εἰς τὸ συχὸς κεραυνόν.
419. Ἀποαίνυτο.] Ἀφηρεῖτο.
420. Ἐφοίτων.] Περιῆγον.
421. Λύσι.] Διέλυσε. Κλύδων.] Ὁ τῆ θαλάσσης πάθος. Τρόπις.] Τρόπις, τὸ κατωτάτω ξύλον, ἐφ' ᾧ χίζεται τὸ κῦμα. Φιλήν.] Μόνιμον καθ' ἑαυτήν.
423. Ἐπίτονον.] Ἴμας, ἤτοι ὁ τῶν κεραίων δεσμός· ἢ ὁ ἱμὰς, ὁ ἐκ ἄκρου τοῦ ἱστοῦ, δι' οὗ τὸ ἄρμενον ἀντλεῖται. Βέβλητο.] Ἐπέκειτο. Ῥινοῖο τετυγμένον.] Κατασκευασθείς.

Ν Ο Τ Æ

Magister Velvitur in caput.

418. Οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι) Τὸ κορώνησιν *Ultimam* producit, in *Cæsurâ*, vi Finalis, ex *Hiatu* & *Tono* sequenti; nam ἴκελος non rectè *Aspiratur*: quùm fiat pro εἴκελος, ab εἶκω. Κορώνησιν) Εἶναι δέ φησιν ὁ Ἀπίων, τὸ ζῶον τοῦτο τῷ αὐτῷ τοῦ Λάρου, τῇ τῆς Αἰθυίης. *Etymolog.* M. v. Κορώνη.
423. Ἐπίτονον) *Tribrachys*, pro *Dactylo*, vel *Spondæo*, Vox *trium*, pro Voce *quatuor*, temporum; unde Ἀκέφαλον vocant, quod in *Principio* Versûs claudicet, ut *Iliad.* ψ'. v. 2. Ἐπεὶ δὴ νῆάς τε, ἐ Ἑλ-

Ν Ο Τ Æ Ι Ν Σ Χ Ο Λ Ι Α.

423. Ἐπίτονον) *Eustath.* fol. 498. lin. 44. Ἰστέον ὃ ὅτι ἐπίτονον λέγεται, ἱμὰς ἀντλεῖν τὸ πέρας ὑψοῦ ὡσὸς ἰστοῦ· οἱ δὲ Παλαιοὶ μᾶλιστα ἅπαν, Ἐπίτονον, ὅρμημα, ᾧ πλοῖα ἰσοῦνται καθασφαλίζεται). Si verba, quæ hæc

Ν Ο Τ Æ Ι Ν Σ Χ Ο Λ Ι Α.

423. Ἐπίτονον βέβληθ', βοὸς ῥινοῖο τετυγμένον) Leg. ἐπίτονον πεπάνυσο βοὸς ἴφι κλαμβόμου, *Athena.* vid. Not. in *Textum.*

Τῷ

Τῷ ῥ' ἄμφω σύνεργον ὁμῶς πρόπαν, ἠδὲ χ ἰσόν.
Ἐξόμβους δ' ἐπὶ τοῖς, φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.
Ἔνθ' ἤτοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων
Ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὦκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
Ὄφρ' ἔπι τλῶ ὀλοιὸ ἀναμέτρησαιμι Χάρυβδιν.
Παννύχιος φερόμην· ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι
Ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον, δεινήν τε Χάρυβδιν.
Ἡ μὲν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ·
Αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθείς,
Τῷ ὥσπερ ἐχόμην, ὡς νυκτερὶς, ἐδέπη εἶχον
Οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον, οὔτ' ἐπιβῆναι.
Ῥίζαι γὰρ ἑκὰς ἦσαν, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι,
Μακροί τε, μεγάλοι τὲ, καλεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.
Νωλεμέως δ' ἐχόμην, ὄφρ' ἐξεμέσσεν ὀπίσσω
Ἱστὸν καὶ τρόπιν αὖτις· ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθεν
Ὄψ'· ἡμόσσ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορῆθεν ἀνέστη,
Κρίνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν,
Τῆμος δὴ τάγε δῆλα Χαρύβδιος ἐξεφαάνθη.
Ἦκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,

Hoc utrunque colloqui pariter carinam atque etiam malum;
Sedensque super hæc ferebar pernicioſis ventis.
Tum certe Zephyrus quidem ceſſavit turbine ſæviens:
Supervenit autem Notus celeritèr, ferens meo dolores animo;
Ut amplius pernicioſam remetirer Charybdim.
Totâ nocte ferebar: ſimul autem ſole oriente
Veni ad Scyllæ ſcopulum, horrendamque Charybdim.
Hæc quidem abſorpſit maris ſaliſam aquam;
Cæterum ego ad altam caprificum alte levatus,
Huic implicitus tenebar, veluti veſpertilio; neque uſpiam potui
Neque ſtabilire pedem firmiter, neque aſcendere.
Radices enim longe erant, diſtantesque erant rami,
Longique ingentesque, obumbrabantque Charybdim.
Indefinenter verò tenebam, donec evomeret retrorſum
Malum, & carinam denuò: cupienti autem mihi advenit
Tandem; quam ſero ad prandium judex è foro ſurgit,
Judicans lites multas litigantium juvenum,
Tam ſero utique hæc ligna ex Charybdi apparebant.
Demiſi ego deſuper pedes & manus, ut poſſem ferri;

ΣΧΟΛΙΑ.

424. Συνέργον.] Συνδύσμων.
426. * Θύων.] Ὀρμῶν.
428. Ἀναμετρήσαιμι.] Διέλθοιμι, παρέλθω.
429. Ἀνιόντι.] Ἀνίσχοντι, ἀνατέλλοντι.
433. Περσφύς.] Περσωλακείς. Νυκτερίς.] Εἶδος ὄρνεως.
434. Στηρίξαι.] Στῆναι ἀσφαλῶς.
435. Εἶχον.] Ἀντὶ τοῦ, ἐπῆρχον. Ἀπήωροι.] Ἧτοι ἀκριβισμένοι· ἢ πολὺ ἀπέχουσαι διαστάσεις, οἷον παραμεμυκυῖαι· ἢ ἄνωθεν.
436. Καλεσκίαον.] Κατασκίαζον.
437. Ἐξεμέσσειν.] Ἐκελύσειν, ἀναβάλοι.
439. Ἐπὶ δόρπον.] * Ἐπὶ τῷ δηλονότι ὥρᾳ.
440. Κρίνων.] Διακρίζων.
442. Ἦκα.] Ἀφῆκα.

NOTÆ.

Ἀήσπετον ἴκτυπος. Vid. *Athenæ.* l. 4. c. 8. fol. 632. ubi hic Verſus videtur laudari, longè tamen Diverſâ *Lectione*, quod Notandum. Ἐπίτονος πτάντων βοὸς ἴφι κεκμώτος. Vid. infrà, v. 427. & ad φ'. v. 25.

427. Ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος) Præter *Tmeſin*, notandum, *Ultimam* δ' ἐπὶ produci, in *Cæſurâ*, vi *Toni*, & *Liquidæ* ſequentis; quanquam & *Tribrachys* in *Secundo* etiam loco ſtare poſſit, ut modò in *Primo*, v. 423. æquè atque *Iambus*, de quâ re diximus, ad β'. v. 41.

433. Νυκτερὶς) Vid. ad ω'. v. 6.

435. Ἧσαν) *Euſtath.* fol. 498. lin. 37. legit εἶχον, ἢ ἦσαν. *Br. Schol.* εἶχον, agnoſcunt, Editio *Florentin. Aldin. Lovan. Reſcii*, εἶχον, omnes. & *H. Steph.* Puto tamen, uti fit, hanc *Lectionem*, ex tertio ſuperiùs Verſu ortam.

NOTÆ IN SCHOLIA.

præcedunt, Τ Παλαιῶν putes, tum hoc ipſum *Scholion* tangit; ſin hæc, quæ profero, nihil ejuſmodi inibi reperitur.

426. * Θύων &c.) Ita, pro θῦς, quod obtinebat olim.

439. * Ἐπὶ τῷ &c.) Τὸ ἐπὶ, ex *Aloyſio Almanno*, addo.

VARIÆ LECTIONES.

435. Ῥίζαι) γρ. ῥίζαι. *Ibid.* Ἦσαν) γρ. εἶχον, vid. Not. in *Textum*.

Μέσῳ δ' ἐδύπησα παρὲξ ἐυμήκεα δοῦρα,
Ἑζόμην δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῇσι.
Σκύλλην δ' οὐκ ἔα σε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Εἰσιδέειν· ἢ γάρ κεν ὑπεκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
Ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ
Νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί· ἔνθα Καλυψὼ
Ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
Ἥ μ' ἐφίλῃ τ', ἐκόμῃ τέ. Τί τοι τάδε μυθολογεύω;
Ἤδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην σὺ οἶκῳ
Σοί τε καὶ ἰφθίμῃ ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοι ἐστὶν,
Αὖτις ἀείζηλον εἰρημένα μυθολογεύειν.

Medio autem cum-ſonitu-cecidi circa oblonga ligna,
Sedenſque ſuper hæc remigavi manibus meis.
Scyllam autem non amplius permiſit pater hominumque deorumque
Aſpicere me; non enim effugere potuiſſem ſævam mortem.
Hinc inque novem diebus ferebar, decima autem me nocte
Inſulam ad Ogygiam appulerunt dii, ubi Calypto
Habitabat pulchricoma, veneranda dea-vocalis;
Quæ me amavitque fovitque? Quid tibi hæc dicam?
Jam enim heri enarravi in domo
Tibique & caſtæ uxori: moleſtum autem mihi eſt
Rurſus planè enarrata recenſere.

ΣΧΟΛΙΑ.

443. Δύπησα.] Πεσὼν ψόφον ἐποιήσατο. Παρὲξ ἐυμήκεα δοῦρα.] Τὸ ὅλον, ἐπὶ τὰ * μακρὰ ξύλα.

444. Διήρεσα.] Ἀπεστιβασάμην τοῖς χερσὶ τὸ ὕδωρ· ὥσαν κώπαις, τοῖς χερσί μου διηνεκόμενον.

445. Εἰσιδέειν.] Ἰδεῖν, συνίσχειν.

447. Δεκάτῃ δέ μοι,] Οὐ δεῖ ζητεῖν, πῶς ἐννάμαρ περεῖ ὁ ἥρως, εἰπόντος τῆς Ἀθηνᾶς, Αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, ἐννημαρτὶς ἤ σε φυλάσσω Ἐν πάντεσσι πόνοισιν.

450. Ἐφίλῃ.] Φιλικῶς ὑπεδέχετο. Ἐκόμῃ.] Ἐπιμελείας ἠξίου. Μυθολογεύω.] Διηγοῦμαι.

453. Ἀείζηλον.] Ἐκθλὸν. Εἰρημένα.] Τὰ ἤδη ῥηθέντα.

NOTÆ.

444. Διήρεσα) Vid. *Etymolog.* M. v.

445. Ἔασεν) Pro ἔασεν ſcribendum, ob *Metrum*, ut pluries paſſim oſtendo.

447. Ἐννῆμαρ φερόμην) Quomodò *Ulyſſes* per novem dies durare inſomnis, impaſtus, potuit? Huic Quæſtioni reſpondetur, ad ε'. v. 252. Vid. *Br. Schol.*

449. Αὐδήεσσα) De *Lectione* & αὐδήεσσα, *Euſtath.* fol. 496. lin. 45. Δῆλον δὲ ἐκ τούτου, ὅτι τὴ ἡ Καλυψὼ, καὶ ὅσαι περὶ αὐτὸν αὐδήεσσαι, οὐκ εἴδωσι τὰ ἔνδον, εἰ μήτις σημήνῃ ἐλθὼν αὐτοῖς εἶπε. & Nos, ad ε'. v. 334.

NOTÆ IN SCHOLIA.

443. * Μακρὰ) Ita, pro μικρὰ, ſcribo, quòd ſit ἐξηγητικὸν τοῦ, ἐυμήκεα illud, non hoc; & in hoc nobis conſentit MS. *Aloyſii.*

VARIÆ LECTIONES.

443. Ἐνδύπησα) γρ. ἐὺ δύπησα, *Br. Schol.* *Ibid.* Παρὲξ) γρ. παρέξ, & παρ' ἔξ.

446. Εἰσιδέειν· ἢ γάρ κεν) γρ. εἰσιδέειν μ'· ἢ γαρ κεν.

448. Πέλασαν) γρ. ἔπεσαν, *H. Steph.*

449. Αὐδήεσσα) γρ. ἀϋδήεσσα, vid. Not. in *Textum.*

453. Αὖτις) γρ. αὖθις, ut ſæpè aliàs.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ν'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ν'.

Κ Οιμᾶται Ὀδυσσέα, μὴ τὸ δίκαιον, ἀπηλάσιαν οἱ Φαίακες εἰς τὴν γῆν τὴν Ἰθακησίων· καὶ τὴν μὲν ναῦν αὐτῶν ἀποτρίψασαι, λίθον πρὸς Ποσειδῶνι· Ἀθηνᾶ δὲ ὑπὸ τὴν αἰγιαλὸν Ὀδυσσεῖ συμβουλεύει· ἔπειτα ὁ μνηστηροφονίας καὶ τὰ χρήματα ἃ τοῖς ἑταίροις ἀπορρίψαι, καὶ εἰς γέροντα μεταμορφοῖ τὸν Ὀδυσσέα.

Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσέως ἀπόπλους παρὰ Φαιάκων, καὶ ἄφιξις εἰς Ἰθάκην.

Ἄλλως.

Νῦν Ἰθάκης ἐπέβη, Φαιήκων πομπῇ Ὀδυσσεύς. LIB. XIII.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τόνδ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Ὦ Ὀδυσεῦ, ἐπεὶ ἵκου ἐμὸν πότι χαλκοβατὲς δῶ
Ὑψερεφὲς, τῷ σ' οὔτι παλιμπλαγχθέντα γ' οἴω
Ἄψ ἀπονοσφίσσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας.
Ὑμέων δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ ἐφιέμεν τάδε εἴρω,
Ὅσσοι κατὰ μεγάροισι γερούσιον αἴθοπα οἶνον

SIC dixit, illique omnes taciti facti sunt silentio,
Oblectationeque tenebantur per domos umbrosas.
Huic viciſſim Alcinous reſpondit dixitque,
" O Ulyſſes, quandoquidem veniſti meam ad æratam domum
" Altam, ideò te non cum repulſu puto
" Retrò rediturum, & ſi valdè multa tuliſti.
" Veſtrùm præterea viro unicuique prompto animo hæc dico,
" Quicunque in atriis ſenatorium, nitidum, vinum

ΣΧΟΛΙΑ.

2. Κηληθμῷ.] *Τῇ δ' ἀκοῆς ἡδονῇ, φησὶν, τέρψει κήλησις ἐοικυῖα. ἡ δὲ ᾠδὴ τέρψις, καὶ ἡδονή. Οἷον καλαίσιός τις ὕσμα.

4. Ἵκου.] Παρειλήφαμεν. Χαλκοβατές.] Ἤτοι χαλκῆν ἐδαφος ἔχον· ἢ χαλκῆς ἔχον τὰς βαθμοὺς τοῦ ὑψηλοῦ.

5. Παλιμπλαγχθέντα.] Ὀπισθόρμητον γενόμενον.

6. Ἀπονοσφίσσειν.] Ἐπανελεύσεσθαι.

7. Ἐφιέμεν.] Ἐναλλαγὴ τοῦ μ, ἀντὶ τοῦ β. Ἐφιέμενος τάδε εἴρω.] Μετὰ εὐθυμίας ταῦτα λέγω.

8. Γερούσιον.] Τὸν τοῖς ἐντίμοις διδόμενον.

NOTÆ.

V. 1. Ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ) Ἀκὴν hic *Adverbium*, ut aliàs, *Iliad.* δ'. v. 429. ἀκὴν ἴσαν, silentèr ibant; eſt & ἀκὴν ἰμὲν, ut *Odyſſ.* β'. v. 82. ἀκὴν ἔσαν. Eſt ἀκέων quoque nunc *Adverbialiter* poſitum, ut *Odyſſ.* φ'. v. 89. Ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι, & *Iliad.* δ'. v. 22. Ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἧν. Nonnunquam *Adjectivè* ſumitur, ut *Iliad.* α'. v. 565. Ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο.

5. Ὑψερεφὲς) Malè in nonnullis ὑψιρεφὲς, ut aliàs queror, ad *Iliad.* ε'. v. 213.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. *Κηληθμῷ) Hoc *Scholion* ex *Aloyſiano* MSto emendavi, ordinavi, & ſupplevi. Vid. *Heſych.* & *Etymolog.* M. in v. *Suidam*, v. Κήλησις, &c.

VARIÆ LECTIONES.

V. 4. Ἵκου) γρ. ἵκες.

5. Ὑψερεφὲς) γρ. ὑψιρεφὲς, vid. N. in *Textum*.

Αἰεὶ

Αἰεὶ πίνετ' ἐμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ' ἀοιδοῦ·
Εἵματα μὲν δὴ ξείνῳ εὐξέστῃ ἐνὶ χηλῷ
Κεῖται, ἠὲ χρυσὸς πολυδαίδαλος, ἄλλα τε πάντα
Δῶρ', ὅσα Φαίηκων βουληφόροι ἐνθάδ' ἔνεικαν·
Ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν τρίποδα μέγαν, ἠδὲ λέβητα,
Ἀνδρηϊάς· ἡμεῖς δ' αὖτις ἀγειρόμενοι κατ' ὄνειον
Τισόμεθ'· ἀργαλέον γὰρ ἕνα ποσσὶν χαρίσασθαι.
Ὣς ἔφαθ' Ἀλκίνοος· τοῖσιν δ' ὄπιθεν μῦθος.
Οἱ μὲν ἀκοντιστῆρες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆ' ἄρ' ἐπεστιόωντο, φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν·
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
Αὐτὸς ἰὼν ἀνὰ νῆα κατὰ ζυγά, μή πιν ἑταίρων
Βλάπτοι ἐλαυνόντων, ὁπότε σπερχοίατ' ἐρετμοῖς.
Οἱ δ' εἰς Ἀλκινόοιο κίον, καὶ δαῖτ' ἀλέγυνον.
Τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσε ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει.
Μηδὰ δὴ κείαντες δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
Τερπόμενοι· μοῦνος δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς

" Semper bibitis meis, auditisque cantorem:
" Vestes quidem jam hospiti politâ in arcâ
" Jacent, & aurum arte laboratum, aliaque omnia
" Dona, quæcunque Phæacum senatores huc attulerunt:
" Verùm agè ei demus tripodem magnum, & lebetem,
" Viritim; nos autem rursus colligentes per populum
" Remunerabimur: grave enim uni fuerit tantâ largitionem præbere.
Sic dixit Alcinous; his verò placuit sermo.
Illi quidem dormiturientes iverunt domum unusquisque.
Quando autem matutina apparuit roseis-digitis aurora,
Ad navem properabant, ferebantque viros-honestans æs:
Et hæc quidem benè deposuit sacra vis Alcinoi,
Ipse iens per navem sub transtris, nè aliquem sociorum
Læderet impellentium, quando incumberent remis.
Hi autem ad Alcinoi *domum* iverunt, & convivium curaverunt.
Horumque gratiâ bovem mactavit sacra potestas Alcinoi
Jovi nimboso Saturnio, qui omnibus imperat.
Crura igitur assantes, epulabantur glorioſum convivium
Oblectantes *sese*; inter ipsos verò canebat divinus cantor

ΣΧΟΛΙΑ.

9. Ἀκουάζεσθε.] Ἀκουᾶσθε.
10. Εὐξέστῃ.] Καλῶς ἐξεσμένῃ, καλῶς εἰργασμένῃ.
11. Πολυδαίδαλα.] Ὁ ποικίλος, καὶ μὴ πάνυ κεκοσμημένος· ἢ εἰς τὸ δαιδάλεος καὶ ποικίλεος εὕρηται.
12. Βουληφόροι.] Σωστοί, φρονιμωτάτοι. Ἔνεικαν.] Ἤνεγκαν.
14. Ἀνδρηϊάς.] Καλῶς ἄνδρα. Καλῶς δῆμον.] Ἐκ τοῦ δήμου.
15. Τισόμεθα.] Εἰσπραξόμεθα, ἢ ἀπολαψόμεθα.

NOTÆ.

10. Εὐξέστῃ ἐπὶ χηλῷ) En! iterum vides χηλὸν *Fœminino*, contrà quod *Lexicographorum* turba; vid. ad Σ'. v. 424. & infrà, v. 68. Potest tamen & sic scribi, εὐξέστῳ, cùm fit ὁ καὶ ἡ.
13. Ἠδὲ λέβητα) *Eustath.* fol. 501. lin. 43. fatetur ἠὲ legi, at fol. 502. lin. 10. dicit, Ab Accuratioribus legi ἠδὲ, quod & probo.

NOTÆ IN SCHOLIA.

26. *Ἔνδοξον) Ità pro ἔνδοξα legendum.

VARIÆ LECTIONES.

10. Εὐξέστῃ) γρ. εὐξέστῳ. Vid. Not. in *Textum*.
12. Ἔνεικαν) γρ. ἤνεγκαν.
13. Ἠδὲ λέβητα) γρ. ἢ λέβητα, vid. Not. in *Textum*.
14. Ἀνδρηϊὰς) γρ. ἄνδρα καλὸν, *Eustath.* fol. 502. lin. 22. & *Duport.* in locum; nec vidit *Hen. Stephanus*: Quis enim, Omnia? Αὖτις, pro αὖτε.
19. Νῆ' ἄρ') γρ. νῆα ῥ', & νῆαδ'. Ἐπεστιόωντο) γρ. ἐπ' ἴσον.
26. Κείαντες) γρ. κήαντες, *Aloysii* MS.

Δημόδοκ῾, λαοῖσι τελμήεις· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Πολλὰ ποὸς ἠέλιον κεφαλὴν τέπε παμφανόωντα,
Δῦναι ἐπιχθόμεν᾽· δὴ γὰρ μνήσαιτο νέεσθαι.
Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ᾧτε παπῆμαρ
Νειὸν ἀν᾽ ἑλκυστὸν βόε οἰνοπὶ πυκλὸν ἄροσσον,
Ἀσπασίως δ᾽ ἄρα τῷ κατέδυ φάος ἠελίοιο,
Δόρπον ἐποίχεσθαι, βλάβεται δέ τε γούνατ᾽ ἰόντι·
Ὡς Ὀδυσῆι ἀσπασὸν ἔδυ φάος ἠελίοιο.
Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιλητέμοισι μετηύδα,
Ἀλκινόῳ δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος φάτο μῦθον,
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἐρικυδέστατε λαῶν,
Πέμπετέ με σπείσαντες ἀπήμονα· χαίρετε δ᾽ αὐτοί·
Ἤδη γὰρ τετέλεσται, ἅ μοι φίλος ἤθελε θυμός,
Πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά μοι θεοὶ οὐρανίωνες
Ὄλβια ποιήσαν· ἀμύμονα δ᾽ οἶκοι ἄκοιτιν
Νοστήσας εὕροιμι, σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.
Ὑμεῖς δ᾽ αὖθι μένοντες εὐφραίνοιτε γυναῖκας
Κεκριδίας, καὶ τέκνα· θεοὶ δ᾽ ἄλλα πρὸς ὀπάσσαι
Παντοίην· καὶ μήτι κακὸν μεταδήμιον εἴη.
Ὡς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ᾽ ἐνέλθειν
Πεμπέμεναι τ᾽ ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μετὸ Ἀλκινόοιο,
Πουλύβοε, κρητῆρα κεραυνάμενος, μέθυ νεῖμον
Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον· ὄφρ᾽ εὐξάμενοι Διὶ πατρὶ,

Demodocus, populis honoratus; at Ulysses
Multùm ad Solem caput vertebat omnia illustrantem,
Ut descenderet expetens; jamdudum enim cupiebat reverti.
Sicut autem cùm vir cœnam concupiscit, cui perdiù
Per Novale traxerunt boves atri compactum aratrum:
Expectatò quidem huic occidit lumen Solis,
Cœnam ut ineat, affliguntur nempè genua eunti:
Sic Ulyssi gratum occidit lumen Solis.
Statim igitur Phæacibus studiosis remorum locutus est,
Alcinoo autem maximè denuntians dixit sermonem,
" Alcinoe rex, omnium princeps populorum,
" Mittite me, ubi sacrificaveritis, illæsum; Valeteque ipsi;
" Jam enim perfecta sunt, quæ mihi charus volebat animus,
" Comitatus & chara dona, quæ mihi dei cœlestes
" Fortunata faciant; integram autem domi uxorem
" Redux inveniam, cum incolumibus amicis.
" Vos autem hìc manentes oblectetis uxores
" Dilectas, & liberos; Dii verò virtutem dent
" Omnimodam; & nè quod malum publicum fit.
Sic dixit; illi verò omnes collaudabant, & jubebant
Mitti hospitem, quòd ritè & ut par erat, locutus esset.
Et tunc præconem alloquuta est virtus Alcinoi,
" Pontonoe, cratere impleto, merum distribue
" Omnibus in domo; ut precati Jovem patrem,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

28. Τελμήεις.] Τελμηνιδῶδ᾽, πίμελ᾽.
29. Παμφανόωντα.] Πᾶσι φαίνοντα.
30. Μενίαινεν.] Ἐφορμᾶσθαι.
31. Λιλαίεται.] Ἐπιθυμεῖ.
32. Νειὸν.] Γῆν νεωστὶ ἀρθεῖσαν. Ἕλκηθρον.] Ἕλκουσιν. Πηκτὸν.] Τὸ μὴ ἐξ αὐτοῦ ἔχον τὸ * γύης.
37. Πιφαυσκόμενος.] Φανεροποιῶν.
40. Τετέλεσται.] Πεπλήρωται.
42. Ὄλβια.] Εὐτυχῆ.
43. Ἀρτεμέεσσιν.] Ὑγιέσι & πιστοῖς.
45. Κεκριδίας.] Τὰς δὲ παρθενίας γεγαμημένας. Ἀρετὴν.] Εὐδαιμονίαν.
46. Μεταδήμιον.] Ἔνδημον τῇ πόλει.

N O T Æ.

30. Δῦναι ἐπιχθόμενος, τὸν ἥλιον δηλονότι) Tale illud Περιπατοῦσι. c. 27. v. 29. Ἤνυσεν δ᾽ ἡμέρας ῥηϊδίας. *Meric. Casaubon.* De nuperâ *Homeri* Edit. §. 1. p. 37.

51. Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ὄφρ᾽ εὐξάμενοι Διὶ πατρὶ] Hic Versus *diπαδὴς*, quandò *Ultima* & ἀνὰ producatur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante *Liquidam*;

NOTÆ IN SCHOLIA.

32. * Γύου) Ità pro γύης restituo, ex *Aloysii* MSto. Est autem ὁ γύης, pars Aratri, *Dentale* dicta.

VARIÆ LECTIONES.

29. Τρίπ) κ. πράπ.
32. Ἀνίλκηθρ) γρ. ἀν᾽ ἕλκηθρ, *H. Steph.* & *Br. Schol.*

Τὰς

Τὸν ξεῖνον πέμπωμεν ἐὺ ἐς πατρίδα γαῖαν.
"Ως Φάτο· Ποντόνοος δ' μελίφρονα οἶνον ἔκιρνα·
Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ὀπιζομένοισιν· οἱ δ' θεοῖσιν
Ἔσπεισαν μακάρεσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Αὐτόθεν ἐξ ἑδράων· ἀνὰ δ' ἵστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἀρήτῃ δ' ἐν χερσὶ τίθη δέπας ἀμφικύπελλον,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Χαῖρέ μοι, ὦ βασίλεια, διαμπερὲς, εἰσόκε γῆρας
Ἔλθῃ, καὶ θάνατος, τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται.
Αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
Παισί τε, καὶ λαοῖσι, καὶ Ἀλκινόῳ βασιλῆι.
"Ως εἰπὼν, ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δῖος Ὀδυσσεύς.
Τῷδ' ἅμα κήρυκα πρόφρων μόλε Ἀλκινόοιο,
Ἡγεῖσθ' ὅπι νῆα θοὴν, καὶ δῖνα θαλάσσης·
Ἀρήτη δ' ἄρα οἱ δμῳὰς ἅμ' ἕπεμπε γυναῖκας·
Τὴν μὲν, φᾶρος ἔχουσαν εὐπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα,
Τὴν δ' ἑτέρην, χιλὸν πυκινὴν ἅμ' ἕπεμπε κομίζειν·
Ἡ δ' ἄλλη σῖτόν τ' ἔφερεν, καὶ οἶνον ἐρυθρόν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἠδὲ θάλασσαν,
Αἶψα τά γ' ἐν νηῒ γλαφυρῇ πομπῆες ἀγαυοὶ
Δεξάμενοι κατέθεντο, πόσιν καὶ βρῶσιν ἅπασαν.
Κὰδ' δ' ἄρ' Ὀδυσσῆι τόρεσαν ῥῆγός τε, λίνον τε,
Νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν γλαφυρῆς, ἵνα νήγρετον εὕδοι,

" Hunc hospitem mittamus suam in patriam terram.
Sic dixit; Pontonous verò mellitum vinum miscuit,
Distribuitque omnibus astando: hi autem Diis
Libârunt beatis, qui cœlum latum inhabitant,
Illinc ex sedibus; surrexit verò divinus Ulysses,
Aretæque in manibus posuit poculum rotundum,
Et ipsam compellando verba velocia dicebat,
" Vale mihi, ô regina, in perpetuum; donec senectus
" Veniat, & mors, quæ utique hominibus accidunt.
" At ego proficiscor; tu autem delectare hâc in domo,
" Liberisque, & populis, & Alcinoo rege.
Sic locutus super limen ivit divinus Ulysses.
Huic simul præconem præmisit virtus Alcinoi,
Præcedere ad navem velocem, & littus maris;
Arete quoque illi famulas simul misit mulieres;
Hanc quidem chlamydem habentem puram & tunicam,
Alteram autem arcam pictam simul dedit portare:
Tertia verò panemque ferebat, & vinum rubrum.
At postquam ad navem pervenerunt & mare,
Statim hæc in navi concavâ comites læti
Accepta deposuerunt, potum, & cibum omnem:
Sed Ulyssi constraverunt culcitramque, linteumque
Navis in subselliis concavæ, ut molliter cubaret,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

54. Ἔπισπεν.] Ἔπισημάνας, * ἐπισημάνας, ἐμπείρως. * ἢ, ἐφιστάνων ἐκάστῳ.
56. Ἐξ ἑδρέων.] Τῶν καθεδρῶν.
59. Διαμπερές.] Δι' ὅλου ἢ βίου.
61. Νέομαι.] Ἀπέρχομαι.
63. Ἐβήσετο.] Ἔβη, ἐπορεύθη.
67. Εὐπλυνὲς.] Καλῶς πλυνθὲν, καθαρόν.
68. Πυκινὴν.] * Σπαγνὴν. Κομίζειν.] Ἄγειν, φέρειν.
70. Κατήλυθον.] Κατῆλθον.
72. Πόσιν.] Ποτόν.
73. Λίνον.] Λινοῦν ἱμάτιον.
74. Ἐπ' ἰκριόφιν.] Ἐπὶ τῶν καθισμάτων. Νήγρετον.] Ἀνέγερτον, βαθὺν, ἢ δι' ἡδονὴν βραδύν.

N O T Æ.

& *Ultima* ἔ *μάκρον* producatur etiam, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ante *Incisum*, & ob *Acutum*, in sequenti Voce. Vel denique potest *Iambus* ferri, in *Tertio* loco, ut mox in *Quarto*, v. 136. Χαλκὸν π, Χρυσόν τε ἄλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν.

54. Ἔπισπεν) Vid. *Etymolog.* M. v.

68 Χηλὸν πυκινὴν) Ἡ χηλὸς, iterum; ut mox, v. 10.

N O T Æ I N S C H O L I A.

54. * Ἐπισημάνας, ἐμπείρως, ex MSto. * Cætera *Etymolog.* M. v.

68. * Σπαγνὴν) Ità, pro συστὴν, in hoc loco omninò scribendum; ubi de Cistâ res est.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

56. Ἑδρίων) χ. ἰδίων, vid. ad *Iliad.* α'. v. 534.
63. Ἐβήσετο) χ. ἐβήσατο, ut infrà, v. 75.
68. Ἔπεμπε) γρ. ὅπασσε, *H. Steph.*
74. Εὕδοι) γρ. εὕδῃ, *H. Steph.*

Πρύμ-

Πρύμνης· αὐτὴ δ' ἣ γ' αὐτὸς ἐβήσετο, ἡγεμόνευεν
Σιγῇ· τοὶ δ' ἑκάθιζον ἐπὶ κληῖσιν ἕκαστος
Κόσμῳ· πεῖσμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῖο λίθοιο·
Ἔνθ' οἱ ἀνακλιθέντες ἀνερρίπτεον ἅλα πηδῷ·
Καὶ τῷ νήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
Νήγρετος, ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς·
Ἡ δ', ὥς τ' ἐν πεδίῳ τετράοροι ἄρσενες ἵπποι,
Πάντες ἅμ' ὁρμηθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἰμάσθλης,
Ὑψόσ' ἀειρόμενοι, ῥίμφα πρήσσουσι κέλευθον·
Ὣς ἄρα τῆς πρύμνη μὲν ἀείρετο, κῦμα δ' ὄπιθε
Πορφύρεον μέγα θῦε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
Ἡ δὲ μάλ' ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον· οὐδέ κεν ἴρηξ
Κίρκος ὁμαρτήσειεν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν.
Ὣς ἡ ῥίμφα θέουσα θαλάσσης κύματ' ἔταμνεν,
Ἄνδρα φέρουσα, θεοῖς ἐναλίγκια μήδε' ἔχοντα·
Ὅς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
Ἀνδρῶν τε πολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
Δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὗδε, λελασμένος, οἷά τ' ἐπέπονθει.

In puppi: Ipſe autem ingreſſus eſt, & recubuit
Silentio, illique ſederunt in transtris ſinguli
Ordine, funemque ſolverunt à pertuſo lapide.
Ibique hi incumbentes jactabant mare remo:
Et huic ſuavis ſomnus in palpebris incidit,
Inexcitabilis, jucundiſſimus, morti proximè ſimilis.
Illa autem, ſicut in campo quadrijuges maſculi equi,
Omnes ſimul incitati à verberibus ſcuticæ,
Altè elevati, celeriter emetiuntur viam:
Sic quidem hujus puppis tollebatur; unda autem ponè
Nigra magna ruebat perſonantis maris.
Et hæc valde cutè currebat firmiter; neque accipiter
Circus aſſecutus fuiſſet, citiſſimus volucrum.
Sic illa celeriter currens maris undas ſecabat,
Virum ferens, diis æquas curas habentem:
Qui antea quidem multos paſſus eſt dolores ſuo in animo,
Virorumque bella, moleſtaſque undas penetrans;
Jam tunc ſecurè dormiebat, oblitus *eorum*, quæ paſſus fuerat.

ΣΧΟΛΙΑ.

77. Κόσμῳ.] Ἐν κόσμῳ, ἐν τάξει. Πεῖσμα.] Τὸ λύγδον χοινίον. Τρητοῖο λίθοιο.] Εἰώθασιν ἐπὶ τῶν λιμένων τρυπᾶν τοὺς λίθους.

78. Ἀνερρίπτεον.] Ἀπὸ τοῦ παρακεκλευσθέντες, ἀναρρίπτεται γὰρ ὑπὸ τῶν κωπῶν τὸ ὕδωρ.

80. Ἥδιστος.] Ἡδύτατος.

81. Ἡδ' ὥς τ' ἐν πεδίῳ.] Εὖ λέγει τῇ παραβολῇ. ὥσπερ γὰρ ἵπποι τρέχοιεν ἂν τὸ ἀπιόθιον μοιρῶν διηγεόντες, ὅτω καὶ ἡ ναῦς ἐλαυνομένη ὑπὸ τῶ πνέοντος κατὰ φύσιν. Τετράοροι.] Τέσσαρες ἵπποι * ἐζευγμένοι τετράοροι τὸ ο μικρόν.

82. Ἰμάσθλης.] Μάστιγος.

83. Ἀειρόμενοι.] Ἐπαιρόμενοι, κυφιζόμενοι.

84. Ἀείρετο.] Ἐπήρετο. ὑψοῦτο

87. Κίρκος.] Ἱέραξ. Ὁμαρτήσειεν.] Ἀκολουθήσειεν.

88. Ἔταμνεν.] Ἔκοπτεν.

92. Ἐπεπόνθει.] Ἔπαθεν, ὑπέμεινε.

NOTÆ.

80. Νήγρετος, ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς) *Virgil.* Æn. l. 6. v. 522. *Dulcis & alta Quies, placidaque ſimillima morti.* Totius *Odyſſeæ* Allegoria, *Ulyſſes*, dum Felicitatem veram quærit, quæ per *Ithacam* & *Penelopen* ſignificatur, pluribus excipitur ærumnis. Hujus Socii, per *Libidinem*, *Intemperantiam*, *Temeritatem*, reditu, votis & vitâ mulctati, Patriâ excidunt. Ipſe ſolus evadit, & tandem *Phæacum* ope, longâ in Navi, per mare, in Patriam Dormiens devehitur. *Phæaces*, à φαιὸς, *Ater*, *Lugubris*, ſunt illius Exequiarum miniſtri. *Navis*, tumulus, poſtea in *Petram* converſa, hoc eſt *Lapidem* Sepulcralem. *Somnus* illi Mors, cujus ope tandem ad *Felicitatem* migrat.

81. Τετράοροι ὡσεὶ ἵπποι) Τετράορος, τέτρωρος· παρὰ τὸ ὄρνυμι καὶ ὁρμῶ τὰς ἵππους. *Etymolog.* M. v. Τετράοροι) Τέσσαρες ἐπὶ δὲ πεζῶν ζευγῶν, ὁμοῦ. *Heſych.* Τέθριππος, ἀντὶ δὲ, πεζοῦ. Vid. ad *Var. Lect.*

88. Κύματ' ἔταμνεν) *Virgil.* Æn. l. 5. v. 18. — *Secat æquora.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

81. * Ἐζευγμένοι) Pro corrupto ἐξηγμένοι, nec ſine MSti auctoritate.

VARIÆ LECTIONES.

75. Ἐβήσετο) γρ. ἐβήσατο, *H. Steph.* vid. ad λ'. v. 12. & ſuprà, v. 63.

76. Ἕκας) γρ. ἵκανεν, *H. Steph.*

81. Τετράοροι) γρ. τετράορες, *Euſt.* fol. 505. lin. 35.

85. Θῦε) γρ. θῦνε.

86. Ἴρηξ) γρ. ἶρηξ.

Εὖτ'

Εὖτ' ἀστὴρ ὑπέρεχε Φαέθοντος, ὅς τε μάλιστα
Ἔρχεται ἀγγέλλων Φάος Ἠῶ ἠριγενείης·
Τῆμος δὴ νήσῳ προσεπίλνατο πολυπόρου πλοῦς.
Φόρκυνος δέ τις ἐστὶ λιμὴν, ἁλίοιο γέροντος,
Ἐν δήμῳ Ἰθάκης· δύο δ' ἄκραι πρόβλητες ἐν αὐτῷ
Ἀκταὶ ὑπορρῶγες, λιμένος πολυπεπλήγαο·
Αἵτ' ἀνέμων σκεπόωσι δυσαήων μέγα κῦμα
Ἔκτοθεν· ἔντοθεν δ' ἄνευθε δεσμοῖο μένουσι
Νῆες ἐύσσελμοι, ὅταν ὅρμου μέτρον ἵκωνται.
Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
Ἄγχόθι δ' αὐτῆς, ἄντρον ἐπήγαιον, ἠερόεν δὲς,
Ἱερὸν νυμφάων, αἳ Νηϊάδες καλέονται.
Ἐν δ' κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆες ἔασι

Quando ſtella exorta eſt lucidiſſima, quæ maximè
Venit nuncians lumen Auroræ manè-genitæ;
Tum jam inſulæ appropinquabat mare permeans navis.
Phorcynis ſanè quidam eſt portus, marini ſenis,
In agro Ithacæ; duo item projectæ in ipſo
Latera abrupta, in portum vergentia:
Quæ à ventis defendunt ſtridentibus magnum fluctum
Ab extra; ab intùs verò ſine vinculo manent
Naves benè-tabulatæ, cùm portûs ſpatium intraverint.
At in vertice portûs paſſis-ramis oliva;
Propeque ipſam antrum amœnum, obſcurum,
Sacrum Nympharum, quæ Naiades vocantur.
Intùs itaque craterеſque & amphoræ erant

ΣΧΟΛΙΑ.

93. Ὑπερέχει.] Ἀνίσχει. Φαέθοντος.] Λαμπρότατος. * Φωσφόρος· ὃς καλεῖται ὁ ἑωσφόρος ἢ ἕσπερος ἀστήρ.

94. Ἀγγέλων.] Προμηνύων.

95. Προσεπίλνατο.] Προσεπίλαζεν.

96. Φόρκυνος.] Λιμὴν Ἰθάκης, ἐφ' ᾧ λιμένι Φόρκυνός ἐστιν ἱερὸν, ὃ θαλασσίου δαίμονος. Ἁλίοιο γέροντος.] Τοῦ Φόρκυνος. Φόρκυνος δέ τις ἐστὶ λιμὴν ἁλίοιο γέροντος.] Φόρκυν, δαίμονα θαλάσσιον, τὸ σωτήριον ἄστεϊόν φησι τοῦ * Ἀρυμονίου λεγομένου ὄρεϊ τῶν Ἀχαϊκῶν. οἰκεῖν τε τὸν Φόρκυνα, ἀπ' αὐτοῦ καλουμένην, βάσσαν· * κάτω φασὶν αὐτὸν, καθαλιπόντα τὰς τρίβους πώτας, ἀφικέσθαι εἰς τὴν Κεφαλλωνίαν· κἀ τότων ἐκλελοιπέναι ἐπιτήδειον αὐτῷ, ἐσταῦθα οἴκησαν· λέγει δὲ Ἄμμων, ὁ τύραννος, ἀποσπασθέντας εἰς τὸ τῆς Ἰθάκης λιμένα, εἶναι αὐτὸν * ἀφ' ἑαυτοῦ ἀποσυληθέντα Φόρκυνα· ἢ ὃ ἱστορία παρὰ Ἡροδότῳ.

98. Ἀπορρῶγες.] Διῤῥωγυῖαι, ἐκ δὲ μέν τι τῶν ῥιζῶν ἀπεπλήγασι. Πολυπεπλήγαο.] Ἔστι πολυπλήγαο.

99. Σκεπόωσι.] Σκέπουσι, κωλύουσι, σκέπας παρέχουσι. Δυσαήων.] Κακοπνεόντων.

101. Ὅρμου μέτρον.] Ὅταν τοῖς τὸ ὁρμισθῆναι ἀφίκωνται· τὸ μέτρον, ἢ τὸ ἀναπλῆσαι τὸ καθεκτικὸν ἵκωνται.] Παρεκτείνωσι.

102. Ἐπὶ κρατός.] Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς. Τανύφυλλος.] Τεθραμμένα φύλλα ἔχουσι, μακρόφυλλος.

103. Ἐπήρατον.] Ἐπέρασον, καλόν. Ἠερόεν δὲς.] Μέγα καὶ ἀναπεφαμένον, εὔχυτον.

104. Νυμφάων.] Νυμφῶν. Νηϊάδες.] Ἀπὸ τῶν Νηΐων ὀρῶν, ἢ Ναΐδες· νύμφαι αἱ τῶν ὑδάτων.

105. Ἀμφιφορῆες.] Εἴδη κεράμων ἀμφώτων.

NOTÆ.

93. Εὖτ' ἀστὴρ) *Phoſphori* Ortus.

96. Φόρκυνος δέ τις ἐστὶ λιμὴν) *Virgil.* Æn. l. 1. v. 163. *Inſula Portum Efficit, objectu laterum.* Vid. *Macrob.* l. 5. c. 3. *Turneb.* Adverſar. l. 18. c. 32.

98. Ἀπορρῶγες) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀπορρῶξ, & Ἀπορρῶγες.

101. Νῆες ἐύσσελμοι) Hanc *veram* in hujuſmodi Vocibus & antiquam *Lectionem* paſſim probo. Sic *Iliad.* ε'. v. 725. Χάλκεαι ἐπισσωθεῖσαι, ἀποσυληθέντα, ἠυσσέλμους. Sic *Heſiod. Herc.* ſcut. v. 273. — ἐϋσσώτῳ ἐπ' ἀπήνης. Sic in ἐπισσείω, ἐπισσύω, ut ad π'. v. 4.

103. Ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον — ἱερὸν Νυμφάων) Imprimis adeundus *Porphyrius*, περὶ ἄντρου Νυμφῶν, & *Euſtath.* fol. 507. lin. 14. Doctor *Stephanus*, ad *Homeri Ogilbaan.* fol. 187. *Spencerus* noſtras Poeta, in Poemate ſuo. *Faiery Queen* dicto, quem accuratè explicat Vir Cl. Ds. *Kenelmus Digby*, in Epiſtolarum Politicarum Cabalâ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

93. * Φωσφόρος) Ex *Homero*, χ'. v. 318.

96. * Ἀρυμονίῳ) Ità, pro corrupto Ἀρυνίῳ, lego, ex MSto. in quo tamen malè locatur hoc *Scholion*, ad hujus *Rhapſodiæ* principium, fol. 343. cum locum rectiùs poſtularet hunc, ad fol. 346. Pejus tamen in pluribus *Editionibus* deeſt. Pro κάτω, lego * κᾶπι, Senſu ſuffragante. Pro * ἄμφ', lego ἀφ'.

VARIÆ LECTIONES.

101. Εὐσσελμοι) γρ. ἐϋσελμοι, vid. Not. in *Textum*.

104. Ἱερὸν) γρ. ἱερὸν, *Porphyr.* περὶ νυμφῶν ἄντρου, verùm & hic, & infrà, v. 348. ἱερὸν, in Omnibus.

Λάθοι.

Λάϊνοι· ὀφρά ἕπειτα πθαιρώσωσι μέλισσαι.
Ἐν δ' ἰσὶ λίθεοι θεμήκεες, ἔνθα τὲ Νύμφαι
Φάρε' ὑφαίνουσιν ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ἐν δ' ὕδατ' ἀενάοντα· δύω δέ τέ οἱ θύραι εἰσίν·
Αἱ μὲν πρὸς Βορέαο, καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν,
Αἱ δ' αὖ πρὸς Νότου, εἰσὶ θεώτεραι· οὐδέ τι κείνῃ
Ἀνδρες ἐσέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδός ἐστιν.
Ἔνθ' οἵγ' εἰσέλασαν, πελὸν εἰδότες· ἡ μὲν ἔπειτα
Ἠπείρῳ ἐπέλεσεν, ὅσον τ' ἐπὶ ἦμαρ πάσης,
Σπερχομένῳ· τοίων γὰρ ἐπείγετο χέρσ' ἐρετάων.
Οἱ δ' ἐπὶ νηὸς βάντες ἐϋζύγου ἠπεροῦδε,
Πρῶτον Ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐπὶ νηὸς ἄειραν,
Αὐτῷ σύν τε λίνῳ, ᾧ ῥήγεϊ σιγαλόεντι,
Καθ' δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἕθεσαν, δεδμημένον ὕπνῳ.
Ἐκ δ' ὅλματ' ἄειραν, ἃ οἱ Φαίηκες ἀγαυοὶ
Ὤπασαν οἴκαδ' ἰόντι, χάριν μεγάθυμον Ἀθήνης.
Καὶ τὰ μὲν ἂν προθὶ πυθμὲν ἐλαίης ἀθρόα θῆκαν

Lapideæ; ibi verò præterea mellificant apes.
Latùs etiam telæ lapideæ prælongæ, illicque Nymphæ,
Velamina texunt cærulea, mirabile visu.
Intùs quoque aquæ perpetuæ, duæque et januæ sunt;
Hæ quidem ad Boream permeabiles hominibus:
Illæ autem rursus ad Notum, sunt sanctiores; neque illâc
Viri intrant; sed immortalium via est.
Hùc illi invecti-sunt, priùs quàm scirent: hæc quidem postea
Terræ appulit, quantum ad dimidium totius i. e. *dimidiâ suæ parte*,
Concitata: talium enim impellebatur manibus remigum.
Hi igitur ex navi egressi benè-transtratâ in terram,
Primùm Ulyssem concavâ ex nave sustulerunt,
Ipso cumque lineo, & culcitrâ splendidâ:
Atque in arenâ deposuerunt, captum somno.
Res autem extulerunt, quas Phæaces illustres
Dederant domum eunti, propter magnanimam Minervam.
Et has quidem porrò apud radicem olivæ cumulatas posuerunt

ΣΧΟΛΙΑ.

106. Τιθαιρώσωσιν.] Ἀπτερύγιον τῷ βόσει, ὃ ἐπὶ τὸ μέλι· οἷον θησαυρίζουσι τὰ κηρία, ☾ * νεοττοτροφοῦσι.

107. Λίθεοι.] Λίθινοι.

109. Ἀενάοντα.] Ἀεὶ ῥέοντα.

110. Καταιβαταὶ ἀνθρώποισι.] Βάσιμοι, δι' ὧν καταβάσεις ἐστὶν ἀνθρώποις.

111. Θεώτεραι.] Θειότεραι, δι' ὧν μόνοι θεοὶ εἰσέρχονται.

116. Βάντες.] Ἐκβάντες, ἐξελθόντες. Ἐϋζύγου.] Εὖ συνεζευγνυμένης.

117. Ἄειραν.] Ἐκόμισαν.

119. Καθ' δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἕθεσαν.] Οὐ διαστέλλουσι αὐτὸν, παρὰ ☾ μὴ δοκεῖν χάριν τῆς παραπομπῆς ἀπαιτεῖν· ἢ ἵνα μὴ καταχθῶσιν ὑπ' αὐτῆς ἢ ὅτως ἀγνόησαν λαθὼν ἐξῆλθε· ἀνῆκεν γὰρ ὑπὸ τῆς μανησίης, φησὶν, καθ' ὧν.

122. Πυθμένα.] Ῥίζαν.

NOTÆ.

108. Φάρε' ὑφαίνουσιν — θαῦμα ἰδέσθαι) Ità *Psalm.* 139. v. 13. 14. &c. Φοβερῶς ☾ θαυμαστῶς ἐγενήθην.

110. Ἃ μὲν πρὸς Βορέαο καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν) Huc refer illud *Orphei*, Ἀντολίη τὲ, Δύσις τὲ, θεῶν ὁδοὶ ἀφθιτόωνων, *Euseb.* Præparat. Evangel. l. 3. c. 9. Per *Capricornum* fingunt *Platonici*, *Animas Corpore solutas*, *in Cœlum* ascendere. De quâ re vid. *Cœl. Augustin. Curionem*, in Hieroglyph. apud *Pierium*, fol. 436. F. & Epistol. Dr. *Fryar*, VIII. fol. 421. Verùm ex ipsis *Platonicis* contrarium profert *Cœl. Rhodigin.* Antiqu. Lect. l. 15. c. 23. Scribunt, inquit, *Platonici*, & in Naturalibus non prætermisit *Macrobius*, *Capricornum*, *Cancrumque* dici à *Physicis*, Solis Portas. Quià in utroque obviante Solstitio, ulteriùs Solis inhibeatur accessus. Per has item Portas, Animas de Cœlo in Terras meare, rursumque de Terris Cælestia repetere; proindeque *Hominum* Unam dici, alteram *Deorum*. *Hominibus* dicari *Cancrum*, quia per hunc fiat ad ima defluxus; *Diis* verò *Capricornum*, quià illac postliminiò Cælestibus Animæ restituantur sedibus, &c. *Mox*, Adde, quòd *Boream* tradunt Generationi percommodum; quo fit, ut Morientes Spiritu credatur excitare, &c. quibus ultimis verbis alludit ad locum *Iliad.* ε'. v. 697. ubi *Sarpedon* ex deliquio recreatur, à *Boreâ*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

106. * Νεοττοτροφοῦσι) Ità emendo, pro *Schrevelii* corrupto νεοπλοκοφοῦσιν, ex MSto *Aloysii*, *Aldina*, *Morrhii* & *Bedroti* Editt.

VARIÆ LECTIONES.

109. Ἀενάοντα) γρ. αἰενάοντα, *H. Steph.*

115. Τοίων) γρ. τῶν, *H. Steph.*

Ἐκτὸς

Ἐκτὸς ὁδῦ, μή πύ τις ὁδίτ(αων ἀνθρώπων,
Πείν γ' Ὀδυσῆ ἔγρεσθαι, ἐπελθὼν δηλήσαιτο.
Αὐτοὶ δ' αὖτ' οἰκόνδε πάλιν κίον· ὐδ' Ἐνοσίχθων
Δήθεν ἀπφλάων, τὰς ἀπηθέω Ὀδυσῆι
Πρῶτον ἐπηπείλησε· Διὸς δ' ἐξείρετο βυλὴν,
Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἔγωγε μεῖ' ἀθανάτοισι Θεῶσι
Τιμήεις ἔσομαι, ὅτε μὲ βροτοὶ οὔπ τίυσι
Φαίηκες, τοί πέρ τοι ἐμῆς ἐξ εἰσὶ γενέθλης.
Καὶ γὰ νὺ Ὀδυσῆα φάμεν κακὰ πολλὰ παθόντα
Οἶκαδ' ἐλθύσεσθ'· Νόστον δέ οἱ οὔπ' ἀπύρων
Πάσχυ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο, κὴ κατέιθυσας.
Οἱ δ' εὐδοντ' ἐν νηὶ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγονται
Κάτθεσαν εἰν Ἰθάκῃ, ἔδοσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν,
Πολλ', ὅσ' ἂν ὐδέ ποτε Τροίης ἐξ ἤρατ' Ὀδυσεύς,
Εἴπερ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν σὺν λητίδος αἶσαν.
Τόνδ' ἀπαμφθόμβος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ὤ πόποι, Ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες;
Οὔπ σ' ἀπιμάζυσι Θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
Πρεσβύτατον κὴ ἄριστον ἀπιμήσιν ἰάλλειν.
Ἀνθρώπω δ' εἴπερ τίς τε βίῃ κὴ κάρτεϊ εἴκων
Οὔπ τίει, σοὶ δ' ἔστ κὴ ἐξοπίσω πίσις αἰέν.
Ἔρξον, ὅπως ἐθέλῃς, καί τοι φίλον ἕπλετο θυμῷ.

Extrà viam; ne aliquis viatorum hominum,
Antequam Ulysses expergisceretur, offendens violâret.
Ipsique adeò retrò domum *versus* redierunt: neque Neptunus
Oblitus est minarum, quas divino Ulyssi
Priùs minatus erat: Jovis tamen *prius* rogavit sententiam,
" Jupiter pater, non ampliùs ego in immortalibus Deïs
" Honoratus ero, quandò me mortales minimè honorant
" Phæaces, qui tamen meo orti sunt ex genere.
" Etenim nunc Ulyssem dicebam mala multa passum
" Domum iturum; reditum verò illi nunquam eripui
" Omninò, quoniam tu primùm promisisti, & annuisti.
" Hi autem dormientem in navi veloci in pontum ducentes
" Deposuerunt in Ithacâ, dederuntque ei ingentia dona,
" Æsque, aurúmque multum, vestémque textam,
" Multa, quot nunquam Trojâ extulisset Ulysses;
" Si incolumis venisset sortitus de prædâ portionem.
Huic respondens affatus est nubicogus Jupiter:
" Vah! Neptune late-potens, quale dixisti?
" Non te despiciunt Dii; difficile etenim esset
" Maximè-seniorem, *post Jovem*, & optimum ignominiâ prosequi.
" Virorum autem si quis te vi & robore cedens
" Non colit, tibi est & posthac ultio semper:
" Fac, ut vis, & tibi jucundum est animo.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

123. Ὀδυσέων.] Ὀδυσσῆος.
124. Ἔγρεσθ.] Ἀναστῆναι. Δηλήσαιτο.] Βλάψειε αὐτὶ τῦ ἀφίλη.
129. Τιμήεις.] Τίμιος. Τίυσι.] Τιμῶσιν.
130. Ἐμῆς ἔξεσι γλυίδης.] Ἐκ τῦδε παῖται· ὁ γὰ Φαίαξ, Ποσειδῶνος καὶ Κορκύρας, τῦ Ἀσωπῦ.
132. Ἀπήνυρον.] Αὐτὶ τῦ, ἀφειλόμην.
133. Ἐπὶ σὺ πρῶτον.] Χρονικῶς.
136. Ἅλις.] Ἱκανῶς.
137. Ἐξήρατο.] Ἐξαίρετα ἔλαβεν.
142. Πρισσβύταθ.] Ἐπιμόταθ· * ἢ μὴ τὸν Δία· ἀλλαχῦ γὰ λέγει, Ἀλλὰ Ζεὺς πατήρ * γεγώς. Ἄριστον.] Δυναστότατον. Ἰάλλειν.] Περιβάλλειν, διδύναι, ἐπιτίθεν.
143. Βίῃ κὴ κάρτεϊ εἴκων.] Νικώμενος καὶ ὑπὸ τὴν ἰσχυροτέρου βίας, ἢ τὸ ἰσχύον· ἔστι γὰ καὶ τῦτο ἐκδέχεσθαι.
144. Τίει.] Τιμᾷ.

N O T Æ.

130. Ἐμῆς ἔξ εἰσι γλυίδης) Hæc potior *Scriptio*, quàm ἐμῆς ἔξεισι, quod sæpe notamus. Vid. ad α'. v. 406.
136. Ἅλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν) Vid. supra, ad v. 51.

NOTÆ IN SCHOLIA.

132. Ἀπήνυρον) Hoc *Scholion* malè ad præcedens jungebatur, in Prioribus. Ἀπήνυρον, *Aldin.*
142. Voces, * ἢ μὴ τὸν Δία, Addo. * Γεγώς) Ità pro ἐγεγώς, ex ipso *Homero*, *Iliad.* υ'. v. 355.

VARIÆ LECTIONES.

130. Ἐξ εἰσὶ) γρ. ἔξεισι, vid. Not. in *Textum*.
132. Ἀπήνυρον) γρ. ἀπῦρον, *Br. Schol.* & *H. Steph.*
137. Τροίης ἐξ ἤρατ') γρ. Τροίης ἐξήρατ', vid. supra, ad v. 130.

Τόνδ' ἠμείβεθ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Αἰψά κ' ἐγὼν ἔρξαιμι, Κελαινεφὲς, ὡς ἀγορεύεις·
Ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι, ἠδ' ἀλεείνω.
Νῦν αὖ Φαιήκων ἐθέλω θοὴν ἀλλέα νῆα
Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
Ῥαῖσαι· ἵν' ἤδη χῶηται, ἀπολλήξωσι δὲ πομπῆς
Ἀνθρώπων· μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Τόνδ' ἀπαμείβετο νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ὦ πέπον, ὡς μοὶ ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
Ὁππότε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένῃσι θοῇσιν
Λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θεῖναι λίθον ἐγγύθι γαίης
Νηῒ θοῇ ἴκελον, ἵνα θαυμάσσωσιν ἅπαντες
Ἀνθρωποι· μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγάασιν,
Ἔνθ' ἔμενε· πέλας δὲ μάλα θοὴν ἤλυθε πομποῦ νηῦς
Ῥίμφα διωκομένη· τὸν δ' ἐγγὺς ἦλθ' Ἐνοσίχθων,
Ὃς μιν λᾶαν ἔθηκε, καὶ ἐρρίζωσεν ἔνερθε,
Χειρὶ καταπρηνεῖ ἐλάσας· ὁ δὲ νόσφι βεβήκει.
Οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον
Φαίηκες δολιχήρετμοι ναυσίκλυτοι ἄνδρες·
Ὧδέ πού τις εἶπεσκε ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ὤμοι, τίς δὴ νῆα θοὴν ἐπέδησε κατὰ πόντον,

Huic respondit postea Neptunus quassator-terræ,
" Statim utique ego fecero, Nubium-coactor, sicut dicis;
" Sed tuum semper animum observo, & vereor.
" Nunc itaque Phæacum volo perpulchram navem
" Ex Deductione redeuntem in nigro ponto
" Perdere (ut jam abstineant, desistantque à deductione
" Hominum) magnúmque ipsis montem urbi imponere.
Huic respondens affatus est nubicogus Jupiter,
" O Chare, sic quidem meo animo videtur esse optimum,
" Cùm jam omnis incitatam intuebitur
" Populus ab urbe, *tam* facere lapidem propè terram
" Navi veloci simílem, (ut admirentur omnes
" Homines) magnum autem ipsis montem urbi circumdare.
At postquam hoc audivit Neptunus quassator-terræ
Ingressus est iter in Scheriam, ubi Phæaces erant,
Illic ut esset, *vel*, ibi manebat; at valdè propè venit navigatrix navis
Celeriter remigando-acta; hanc igitur pè venit Neptunus,
Qui ipsam lapidem fecit & radicavit infernè,
Manu pronâ feriens; hic verò recessit.
Alii inter se verba velocia loquebantur
Phæaces longorum remorum navibus-inclyti viri;
Sic itaque aliquis dixit intuens in propinquum alium,
" Heu, quisnam navem velocem ligavit in ponto,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

148. Ὀπίζομαι.] Φυλάττομαι, αἰδοῦμαι, ὑποτίθεμαι.
150. Ἀνιοῦσαν.] Ἀνερχομένην.
151. Ῥαῖσαι.] Διαφθεῖραι. Σχῶνται.] Ἀπέχωνται, κωλύσωσιν. Ἀπολλήξωσι.] Παύσωνται.
157. Θαυμάσσωσιν.] Ὁρῶντες ἐκπλήττωνται.
163. Ἐρρίζωσεν.] Ἀκίνητον ἐποίησεν.
164. Καταπρηνεῖ.] Καταπεφαμμένῃ. Ἐλάσας.] Τύψας, κρούσας.
168. Ἐπέδησε.] Κατέσχεν, ἐνεπόδισεν.

N O T Æ.

157. Θαυμάσσωσιν) Ità, pro θαυμάσωσιν, scribo; de quâ re mox, ad v. 184. *Aldina* tamen *Scholia* legunt θαυμάζωσιν, ut & Editio *Morrhii* & *Bedroti*.
163. Ὅς μιν λᾶαν ἔθηκε) Præter Interpretes, vid. *Johannis Seldeni* Illustrationes, in *Michaelis Draytoni* Polyolbion, Cant. 3. fol. 49. & 50. ubi & de *Stonehenge*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

168. * Ἐνεπόδισεν) Pro corrupto, ἐνεπόδησεν.

Variæ Lectiones.

147. Κελαινεφὲς) γρ. διοτρεφὲς, ut *Br. Schol.* ad *Iliad.* ι'. v. 534.
151. Ἀπολλήξωσι) γρ. ἀπολήξωσι.
157. Θαυμάσσωσιν) γρ. θαυμάσωσιν, malè; θαυμάζωσιν, melius; vid. Not. in *Textum*.
161. Ἔμενε) γρ. ἴμενε, pro ἴμεναι, ut sit Sensus, *Ibi expectabat*, &c.

Οἶκαδ'

Οἶκαδ' ἐλαυνομένῳ; ἡ δὴ πρὸφαίνετο πᾶσα.
Ὣς ἄρα τις εἶπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει
Πατρὸς ἐμοῦ, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
Ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονες εἰμὲν ἁπάντων.
Φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν θοὴν καλλέα νῆα
Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐπ' ἠεροειδέϊ πόντῳ
Ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἧμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
Πομπῆς μὲν παύσασθε βροτοῖσ', ὅτε κέν τις ἵκηται
Ἡμέτερον πρὸτὶ ἄστυ· Ποσειδάωνι δ' ταύρους
Δώδεκα κεκριμένους ἱερεύσομεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ,
Μή ποτ' ἐπὶ ἡμῖν θεῖμεν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἔδδεισαν, ἑτοιμάσαντο δὲ ταύρους·
Ὣς οἱ μὲν ῥ' εὐχοντο Ποσειδάωνι ἄνακτι
Δῆμοι Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἑστάότες περὶ βωμόν· ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς,
Εὗδον δ' ἐν γαίῃ πατρωΐῃ, οὐδέ μιν ἔγνω,
Ἤδη δὴν ἀπεών· περὶ γὰρ θεὸς ἠέρα χεύεν,

" Domum verſus incitatum? & jam apparebat tota.
Sic utique quis dixit; hæc autem non intelligebãt, quomodo facta eſſent.
His Alcinous concionatus eſt, & affatus,
" Dii Boni! Certè me valdè nunc antiqua Vaticinia attingunt
" Patris mei, qui dixit Neptunum iratum fore
" Nobis, quoniam Deductores innocui ſumus omnium:
" Dixit aliquando Phæacum virorum perpulchram navem
" Ex Deductione redeuntem in nigro ponto
" Perditurum, magnúmque nobis montem urbi impoſiturum.
" Sic dixit ſenex, hæc autem jam nunc omnia perficiuntur:
" Sed agè, ſicut ego dicam, parere omnes.
" Deductionem quidem omittite hominum, cùm fortè quis veniat
" Noſtram ad civitatem; Neptunoque tauros
" Duodecim electos ſacrificemus, ſi miſereatur,
" Neque nobis ingentem montem urbi impoſuerit.
Sic dixit; hi autem metuerunt, paraverunt tamen tauros.
Sic hi quidem ſupplicabant Neptuno regi
Populi Phæacum duces & curatores,
Stantes circùm altare. Excitatus eſt autem divinus Ulyſſes,
Recubans in terrâ patriâ, neque ipſam cognovit,
Jam diù remotus: circùm enim Dea nubem fudit,

ΣΧΟΛΙΑ.

169. Πρὸφαίνετο.] Προφανὴς ἦν.
170. Οὐκ ἴσαν.] Οὐκ ᾔδεσαν.
173. Ἀγάσασθαι.] Ἄγαν ὀργισθῆναι.
182. Κεκριμένους.] Ἐπιλίκτους.
183. Περίμηκες.] Μέγα. Ἀμφικαλύψῃ.] Περικαλύψῃ.
185. Ὣς οἱ μὲν ῥ' εὐχοντο.] Καλῶς τὸ σιωπώμενον ἐφανέρωσεν· τὰ γὰρ κυρωθέντα ὑπὸ θεῶν, ἐξ ἀνάγκης πληροῦται.
189. Ἀπεών.] Ἀπὼν, ἀποδημῶν. Χεῦεν.] Κατέχεεν.

NOTÆ.

170. Ὣς ἄρα τις εἶπεσκε) Vid. ad *Iliad.* β'. v. 271.
177. Μέγα δ' ἧμιν ὄρος) De retracto Circumflexo, vid. ad *Anacreon*, v. 903. & ad *Sophocl.* Ajac. v. 748.
184. Ἑτοιμάσαντο δὲ ταύρους) Ubi *Vocalis*, ante *ſimplex σ'*, corripitur *Naturâ*, σ', *duplicandum* cenſeo, ut in hâc voce. *Iliad.* τ'. v. 197. Κάπρου ἑτοιμοσάτου πομέειν Διΐ τ', Ἠελίῳ τέ. Et *Iliad.* α'. v. 118. Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτὸς ἑτοιμάσσῃ, ὄφρα μὴ οἶος. Quare ubi eadem *Syllaba* producenda, ex neceſſitate geminatur Litera; ut *Iliad.* κ'. v. 571. Θῆκ' Ὀδυσῆι, ὄφρ' ἰὸν ἑτοιμάσσαιτο Ἀθήνη. Et hoc in Optimis & Veteſtiſſimis *Iliados Exemplaribus*; quare & hìc fiat idem, ob eandem cauſam; ut & ſuprà. v. 157. & aliàs.
188. Πατρωΐῃ) In Pluribus olim πατρώῃ, at cùm *Homerus* Incontractis libentius utatur, & rotundius ità ſonet Metrum, πατρωΐῃ ſcribendum duximus, alterâ *Lectione*, in *Variis* reſervatâ, ut & mox, v. 251.

VARIÆ LECTIONES.

173. Ἀγάσασθαι) χ. ἀγάσεσθαι, & *Futurum* deſignatur.
184. Ἑτοιμάσαντο) χ. ἑτοιμάσατο, vid. Not. in *Textum*.
188. Πατρωΐῃ) χ. πατρώῃ, vid. Not. in *Textum*.

Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διός· ὄφρα μὲν αὐτὸν
Pallas Minerva, filia Jovis, ut illum ipſum
Ἄγνωστον θύξειεν, ἕκαστά τε μυθήσαιτο·
Ignotum faceret, ſingulíque profaretur:
Μή μιν πρὶν ἄλοχός γε νοήσῃ, ἀστοί τε, φίλοι τε,
Ut non ipſum ante uxor cognoſceret, civéſque, amicíque,
Πρὶν πᾶσαν μνηστῆρσιν ὑφ' ὑβρισὶν ἀποτῖσαι.
Quàm omnem procis intemperiem rependeret.
Τοὔνεκ' ἄρ' ἀλλοιοῖα φαινέσκετο πάντα ἄνακτι,
Propterea variata videbantur omnia regi,
Εἵματά τε στόμα τε καλὰ καὶ βήματα ποσσίν.
Viæque perpetuæ, portúſque conteĉti.
Πέτραι τ' ἠλίβατοι, καὶ δένδρεα τηλεθόωντα.
Petræque altæ & arbores viréſcentes.
Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, καὶ ῥ' εἰσίδε πατρίδα γαῖαν·
Stetit igitur ſurgens, & inſpexit, patriam terram,
Ὤϊμωξέν τ' ἄρ' ἔπφατο, καὶ ὦ πεπλήγετο μηρὼ
Flevitque poſtea, & ſua percuſſit femora,
Χερσὶ καταπρηνέσσι· ὀλοφυδόμενος δ' ἔπος ηὔδα,
Manibus dejectis, lugenſque locutus eſt,
Ὤ μοι ἐγὼ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
" O ego, quorumnam rurſus hominum in terram venio?
Ἦ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι,
" Nunquid injuriоſique & crudeles, neque juſti?
Ἦὲ φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
" An hoſpitales, & ipſis mens eſt ſancta?
Πῆ δὴ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε; πῆ δὲ καὶ αὐτὸς
" Quò jam res multas porto has? quò autem & ipſe
Πλάζομαι; αἴθ' ὄφελον μείνας τῇδ' Φαίηκεσσιν
" Erro? utinam manſiſſem apud Phæaces
Αὐτοῦ· ἐγὼ δέ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
" Illio; ego utique ad alium magnanimorum regum
Ἐξικόμην, ὅς κέν μ' ἐφίλησε καὶ ἔπεμπε νέεσθαι.
" Perveniſſem qui me dilexiſſet, & comites dediſſet ad revertendum.
Νῦν δ' οὔτ' ἄρ πη ἔολπα ἐπιφραδέως, οὐδὲ μὰ αὐτῷ
" Nunc autem neque uſquam ponere ſcio, neque itidem illic
Καλλείψω, μήπως μοὶ ἕλωρ ἄλλοισι γένηται.
" Relinquam, ne quandò mihi præda aliis fiat.
Ὤ πόποι, ἦ ἄρα πάντα νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι,
" O Dii; Papæ! non enim omnia intelligentes, neque juſti
Ἦσαν Φαίηκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
" Erant Phæacum duces & curatores,
Οἵ μ' εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον· ἦτέ μ' ἔφαντο
" Qui me in aliam terram abduxerunt: namque me dicebant
Ἄξειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον· οὐδ' ἐτέλεσσαν.
" Ducturum iri in Ithacam claram; neque perfecerunt.
Ζεὺς σφέας πισσάλιο ἱκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλους
" Jupiter ipſos ulciſcatur ſupplicumvindex, qui & alios

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

191 Ἄγνωστον.] Ἀφανῆ.
192. Γνοίη.] Ἴδοι, ἢ ἐπιγνῷ. Ἀστοί.] Οἱ πολῖται.
193. Ὑπερβασίλλω.] Ὑβρει. Ἀποτῖσαι.] Ἀποδῶναι.
194. Ἀλλοιοῖα.] Ἀλλοῖα. Φαινέσκετο.] Ἐφαίνετο.
195. Ἀτρεμπιοί.] Αἱ μὲν ἔχουσι σπουδὴν ὀθόν. Διλωκίες.] Μακραί. Πάντοπορμοι.] Σκάφη ἔχοντες παντὸς ἀνέμου.
196. Τηλεθόωντα.] Ἄγαν θάλλοντα.

N O T Æ.

193. Ἀποτῖσαι) *Penultima* hujus Vocis, in *Infinitivo*, Naturâ longâ, quare *Circumflectio*, ut μὰ. v. 378.
194. Τοὔνεκ' ἄρ' ἀλλοιοῖα φαινέσκετο) *Incontractim* ἀλλοιοῖα *Scribendum*, verùm in *Scanſione*, quaſi ἀλλοΐδη ſcriberetur, conſiderandum. Vid. ad β'. v. 346. & infrà, ad v. 200.

N O T Æ I N S C H O L I A.

204. Πλάζομαι) γρ. πλάγξομαι, Editio *Aldina*.

204. Πλάζομαι.] Πλανῆτο. Αἴθ' ὄφελον μείνας.] Τὰ χρήματα διλονότι.
206. Ἐξικόμην.] Ἱκέτευσα.
207. Φίλησε.] Θείναι, δηλονότι.
208. Καλλείψω.] Καταλείψω. Ἕλωρ.] * Ἐγκύρημα.
212. Οὐδ' ἐτέλεσσαν.] Οὐκ ἐπλήρωσαν.
213. Ἱκετήσιος.] Ἱκετῶν ὑπάρξης.

200. Ὤ μοι ἐγὼ· τέων αὖτε βροτῶν) Τὸ τέων Scribendum διουλάβως, verum Legendum μησουλάβως, quaſi ᾱ, & ponitur pro πινῶν, *Interrogativè*. Vid. ſuprà, ad v. 194.
213. Ζεὺς σφέας πισσάλιο ἱκετήσιος) An, Ζεὺς σφέας πισσάλῃ;

208. * Ἐγκύρημα) Ità, pro ἔγκυρμα, ex *Aloyſii* MS. κύρημα enim & ἔγκυρμα, *Poetica* ſunt.

Ἀνθρώ-

Ἀνθρώπους ἐφορᾷ, κ᾽ τίνυ᾽, ὅς τις ἁμάρτῃ,
Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ καὶ χρήματ᾽ ἀριθμήσω, κ᾽ ἴδωμαι,
Μή τί μοι οἴχων᾽ κοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοντες.
Ὡς εἰπὼν, τρίποδας θ᾽ ἑκαλλέας, ἠδὲ λέβητας,
Ἠρίθμει, κ᾽ χρυσὸν, ὑφαντά τε εἵματα καλά·
Τῶν μὲν ἄρ᾽ ὔπ᾽ πάντ᾽· ὁ δ᾽ ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν,
Ἑρπύζων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Πόλλ᾽ ὀλοφυρόμενος· ἀγελάθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα νέῳ, ποιμένι μήλων,
Παναπάλῳ, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν,
Δίπλυχον ἀμφ᾽ ὤμοισιν ἔχων᾽ εὐεργέα λώπην·
Ποσσὶ δ᾽ ὑπαὶ λιπαροῖσι πέδιλ᾽ ἔχε, χερὶ δ᾽ ἄκοντα·

" Homines inſpicit, & plectit, quicunque peccat.
" Verùm agè jam res numerem, & videam,
" Ecquid mihi *ſurreptum* diſceſſerint concavâ in navi ferentes.
Sic dicens tripodas perpulchros & lebetes
Numerabat, & aurum, textáſque veſtes pulchras:
Horum quidem nihil deſiderabat: hic-tamen lugebat patriam terram,
Perreptans juxtà littus perſonantis maris,
Multùm plorans; at propè eum venit Minerva,
Viro corpore ſimilis juveni, paſtori ovium,
Permolli, qualeſque regum filii ſunt,
Duplicem circa humerum habèns pulchram veſtem:
Pedibus verò ſub teneris calceos habebat, manúque jaculum.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

214. Τίνυ᾽.] Τιμωρεῖται.

215. Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ κ.τ.λ.] Ἵνα τὸν γνάμπτω * αὐτῶν Φαιάκων καθαμαθὼν· εἰ γὰρ μηδὲν ἐλλιπὲς τῶν χρημάτων, ψεύδεις ἦν τὸ εἰς ἀκριβειαν γλῶ αὐτὸν ἀφῖχθαι· ἢ πιστεύῃ ὃ τῷ δεσμῷ τ᾽ Κίρκης, ἤτοι ἀφ᾽ τῶν ἐκπλῆξιν, ἢ οἰηθεὶς μεμαθηκέναι αὐτὸς τ᾽ δεσμόν.

216. Οἴχωνται.] Ἀπολωλύασι. Ἄγοντες.] Ἀποφέροντες.

217. Περικαλλέας.] Ἄγαν εὐπρεπεῖς.

219. Πόθῳ.] * Ἐζήτει. Ὀδύρετο.] Ἀπελαύετο.

220. Ἑρπύζων.] Καθ᾽ τ᾽ αὐτὸν τόπον ἀναστρεφόμενος· ἢ ἕρπων, ἢ βαδίζων.

222. Ἐπιβώτορι.] Νεωτέρως. Ἐπιβώτορι μήλων.] Παμμήλει, ἐπὶ τ᾽ βουκημάτων πεφυλαγμένου.

223. Παναπάλῳ.] Τοιούτῳ ὁμοιότητι ὡς τὸ ἀμφοτέρωθι τ᾽ Ὀδυσσέα· ὄψιν κ᾽ ἐπιφέρει, Ὀδυσσεῦς γήθησεν· παναπάλῳ ϑ᾽, ἁπαλῷ. Οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασι.] Τὸ παλαιὸν κ᾽ οἱ τ᾽ βασιλέων παῖδες * παναπάλοι ἐκαλοῦντο, κ᾽ ἐπεὶ μᾶλλον.

224. Δίπλυχον.] Ἀντὶ τ᾽, διπλοῦν. Λώπλω.] Ἱμάτιον, ἤτοι σφενδόνιον· ἔνιοι κ᾽ λαισοδύτης, ὁ τύπου ἀφαιρεῖσθαι λῆξις.

225. Ἔχε.] Ὑπεδέχετο.

N O T Æ.

222. Ἐπιβώτορι) Videtur *Heſychius* ἐπιβήτορι legiſſe, qui ità exponit, Ἐφιππευτῆρι· οἱ γὰρ τ᾽ βασιλέων υἱοὶ πρῶτον ἐπὶ τ᾽ κελῶν ἱππεύειν ἐμάνθανον. Vid. *Petri Victorii* Var. Lect. l. 8. c. 9. *Johan. Meurſius* ad *Lycophron.* v. 91. Rectè docet, Regum eſſe Antiquitus pecora paſcere, ubi tamen *Scholia* non rectè movet, ut probamus in Notis ad *Scholia*, v. 223.

223. Οἷοί τε) Haud rarò *Phraſis*, οἷός τε, & οἷός τε εἰμὶ, dicitur eleganter, pro δύναμαι, nunc ſimplicitèr, pro κ᾽ οἷός, vel οἷός δὴ, quod Obſervandum.

224. Εὐεργέα λώπλω) Præter *Br. Schol.* vid. quæ Nos ad *Anacreon.* v. 1267. & v. 1272.

NOTÆ IN SCHOLIA.

215. * Αὐτῶν Φαιάκων) Pro αὐτῶν ſcribo αὐτᾶν, ex MSto. & Φαιάκων addo, Lectoris causâ. Hunc locum alludit & explicat *Euſtath.* fol. 513. lin. 7. Ἐθέλῃ Ὀδυσσεὺς ποιήσειν τῦτο, ὃ σμικρολογούμενος, ἀλλὰ τιμωρούμενος, τυτέστι σκληρύνων σύντυξιν, πορίζομεν· εἰ γὰρ μηδὲν τ᾽ χρημάτων εἴλιπεν, ὃ δ᾽ ἄρα εἰς ἀκριβείαν γλῶ αὐτὸν κατήγαγον· ἢ ἄλλως δὴ ἄρα εἰς ἐκπλῆξιν, οἰ ϑεὶ τὰ χρήματα ἔπλασαν, ὃ δ᾽ ἄρα εἰς Ἰθάκην αὐτὸν ἤγαγον. Οὐ πιστεύ ϑ᾽, φασὶν, ὃ δὴ τῷ τ᾽ Κίρκης δεσμῷ ἀνεπιβουλεύτῳ ὄντι, ὡς ἢ ἀφ᾽ τοῦ ἄγαν ἐκπλῆξαι σκληρυθεὶς ϑ᾽ σκέψασϑ αὐτὸν, ἢ κ᾽ ὡς εἰκὸς, οἰηθεὶς τὰς Φαιάκας μεμαθηκέναι κ᾽ αὐτὸς τ᾽ πιῶτον διαμόνου.

219. * Πόθῳ) Ἐζήτει· Ὀδύρετο) Ἀπελαύετο. Olim malè, Πέθῳ) Ἀπελαύετο. MS. Ἀποζήτει. Cætera ex *Textu*.

222. Ἐπιβώτορι) Vid. Not. in *Textum*.

223. Παναπάλῳ) *Meurſius* legit παναπόλῳ, ſatis ſubtiliter; quam *Lectionem*, propter ſequens ἐνίοι μᾶλλον, *Veram* aliquis putârit; niſi Poeta ipſe * παναπάλοι legendum oſtendiſſet, illaque Vox ſola per *Verſum* ſtare poſſet. Vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

214. Τίνυ᾽) χρ. τίννυ᾽.

222. Ἐπιβώτορι) χρ. ἐπιβήτορι, vid. Not. in *Textum*.

223. Παναπάλῳ) χρ. παναπόλῳ, vid. Not. in *Scholia*.

225. Χερὶ) γρ. χειρὶ, *H. Steph.*

Τὸν δ᾽

Τὼδ' Ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν, ᾗ ἐναντίον ἦλθε,
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλ', ἐπεί σε πρῶτα κιχάνω τῇδ' ἐνὶ χώρῳ,
Χαῖρέ τε, καὶ μή μοί τι κακῷ νόῳ ἀντιβολήσαις·
Ἀλλὰ σάω μὲ ταῦτα, σάω δ' ἐμέ· σοὶ γὰρ ἔγωγε
Εὔχομαι, ὥς τε θεῷ, καί σῇ φίλα γούνατ' ἰκάνω.
Καί μοι ταῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς γῆ; τίς δῆμος; τίνες ἀνέρες ἐγγεγάασιν;
Ἦ πού τις νήσων εὐδείελος, ἠέ τις ἀκτὴ
Κεῖθ' ἁλὶ κεκλιμένη ἐριβώλακος ἠπείροιο;
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Νήπιος εἶς, ὦ ξεῖνε, ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
Εἰ δὴ τήνδε γε γαῖαν ἀνείρεαι· οὐδέ τι λίην
Οὕτω νώνυμός ἐστιν· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοί,
Ἠμὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς ἠῶ τ', ἠέλιόν τε,
Ἠδ' ὅσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
Ἦτοι μὲν τρηχεῖα, καὶ οὐκ ἱππήλατός ἐστιν,
Οὐδὲ λίην λυπρὴ, ἀταρ οὐδ' εὐρεῖα τέτυκται.
Ἐν μὲν γάρ οἱ σῖτος ἀθέσφατος, οὐδέ τε οἶνος
Γίγνεται· αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει, τεθαλυῖά τ' ἔέρση.

Hanc Ulyſſes lætabatur conſpectu & obvius venit,
Et ipſam compellans verba velocia locutus eſt;
" O amice, poſtquam te primùm invenio hoc in loco,
" Salve, & neutiquam mihi malo animo occurreris.
" Sed ſerva hæc, ſerva etiam me, tibi enim ego
" Supplico, tanquam Deo, & ad tua chara genua accedo.
" Et mihi hæc dic verè, ut certò ſciam,
" Quæ terra? quis populus? qui viri inſunt?
" Num qua inſularum amœna? an aliquod littus
" Jacet ad mare vergens fertilis continentis?
Hunc contrà affata dea cæſia-oculis Minerva:
" Stultus es, ô hoſpes, aut longè veniſti;
" Siquidem hanc terram interrogas? neque enim uſque
" Adeò ignobilis eſt, norunt eam valdè multi,
" Tam quicunque habitant ad Auroram, Solemque,
" Quàm quicunque ponè ad noctem obſcuram.
" Certè quidem aſpera, & non equitabilis eſt;
" Neque valdè ſterilis, at neque lata eſt.
" Ibi etenim Triticum multum, ibi quoque Vinum
" Adeſt, ſempérque pluvia habet *illam* vireſcenſque ros;

ΣΧΟΛΙΑ.

228. Κιχάνω.] Καταλαμβάνω.
229. Ἀντιβολήσῃς.] Συναντήσῃς.
230. Σάω.] Σῶσον.
235. Κεκλιμένη.] * Πεπλεχομένη.
239. Νώνυμός.] Ἀνώνυμός.
241. Μετόπισθεν.] Εἰς τὰ ἑναντία μέρη.
243. Οὐδὲ λίην λυπρή.] Οὐδὲ ὅλως εὐπλής.
245. Τεθαλυῖα.] Θαλλεῖν ποιοῦσα καὶ αὔξειν τὰ φυτὰ, καὶ βόσκουσα· πῶς ἂν ἔνδροσος, εἰ οὐ ἠπείρου νέμοιτο; ὁδὸν κωλύει καὶ οὐ Ἰθάκην. ἢ βόσκουσα, βοσκημάτων πλήρης. * Ἔερση.] Δρόσος.

NOTÆ.

* Ita *Aldina* Editio.

244. Ἐν μὲν γάρ οἱ σῖτος) In pluribus *Exemplaribus*, pro οὐ, ſemper ου legitur, ut bis in hoc Verſu, & ſemel, v. 247. nempe, in *Florentin. Aldinâ, Lovanian.* &c. Verùm *Euſtath.* in *Textu* & παρεκβολαῖς, τὸ οὐ ubique retinet, ut & *H. Steph.* qui tamen ου inter *Var. Lect.* habent. In aliquibus ſemel tantùm ου occurrit, aut bis, toties quoque οὐ. Verùm *ter*, in omnibus, vel οὐ, vel ου, retinendum; οὐ tamen magis arridet.

NOTÆ IN SCHOLIA.

235. * Πεπλεχομένη) Ità pro corrupto περιεχομένη, ex MS. *Aloyſiano.*

245. Τεθαλυῖά τ' ἔέρση) Hoc *Scholion* benè explicat *Euſtathius* fol. 514. lin. 44. Φασὶ δέ οἱ Παλαιοὶ, ψεύδεσθαι τῷ ῥητῶσαι ἔκφρασιν· ἐπεὶ μὴ λέγειν τὸ Ποιητὴν, οἷα ἐστὶν ἡ κρανία αὕτη νῆσος, εἰκὸς οἵαν τινὰ χρὴ νῆσον εὐδαιμόνως οἰκουμένην· ἔχει γὰρ τὰ μὲν ἄλλων ἀδὲ βάσιμον ἡ νῆσος, εἶτα τὰ τοῦ Ὀδυσσέως βυσσόεσσα, φασὶν, οὐ Ἠπείρου ὄν· εἰ μὴ ἄρα συλληπτικῶς ἴσως τῇ Ἰθάκῃ σωτηριοσῆσιον ἐστὶ τῷ ἀντικρὺ αὐτῆς κειμένῳ Ἤπειρον.

VARIÆ LECTIONES.

226. Ἐναντίος) γρ. ἑαυτόν. *H. Steph.*
233. Ἐγγεγάασιν) γρ. ἐκγεγάασιν, *Seberi* Index, haud benè.
244. Ἐν μὲν — οὐ δ') γρ. οὖ μὲν — οὖ δ', vid. Not. in *Textum.*
245. Τεθαλυῖά τ' ἔέρση) γρ. πεθαλυῖά τι ἔρση.

Αἰγιβό-

Αἰγίβοτόν δ' ἀγαθὴ, ἡ βόσκεται· ἔστι μὲν ὕλη
Παντοίη, ἡ δ' ἀρδμοὶ ἐπιστάνοι παρέασιν.
Τῷ τοι, ξεῖν', Ἰθάκης γε καὶ ἐς Τροίην ὄνομ' ἵκοι,
Τὴν περ τηλοῦ φασὶν Ἀχαιΐδος ἔμμεναι αἴης.

250 Ὣς φάτο· γήθησεν δῖος πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Χαίρων ἧι γαίῃ πατρωΐῃ, ὡς οἱ ἔειπε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς Αἰγιόχοιο.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Οὐδ' ὅγ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον,

255 Αἰεὶ σὺν φρεσὶ νόον πολυκερδέα νωμῶν,
Πυνθανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ,
Τηλοῦ ὑπὲρ πόντου· νῦν δ' εἰλήλουθα καὶ αὐτὸς
Χρήμασι σὺν τοῖσδεσι· λιπὼν δ' ἔτι παισὶ τοσαῦτα
Φεύγω, ἐπεὶ φίλον υἱὸν κατέκτανον Ἰδομενῆος,

260 Ὀρσίλοχον πόδας ὠκύν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ
Ἀνέρας ἀλφηστὰς νίκα ταχέεσσι πόδεσσιν·
Οὕνεκά με στερέσαι τ' ληΐδος ἤθελε πάσης
Τρωϊάδος, τ' εἵνεκ' ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
Ἀνδρῶν τε πολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·

265 Οὕνεκ' ἄρ' οὐκ ὦ παλεὶ χαριζόμενος θεράπτυον
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ἀλλ' ἄλλων ἦρχον ἑταίρων·
Τὸν μὲν ἐγὼ καλιόντα βάλον χαλκήρει δουρὶ

* Pascendis capris commoda & bubus: est quidem sylva
" Omnigena, ibi quoque aquationes perpetuæ adsunt.
" Itaque, hospes, Ithacæ & in Trojam nomen pervenerit,
" Quam longè dicunt Achaicâ esse à terrâ.
Sic dixit; lætatus est autem patiens divinus Ulysses,
Gaudens suâ terrâ patriâ, sicut ei dixit
Pallas Minerva, filia Jovis Ægiochi:
Et ipsam appellans velocia verba dixit,
Neque vera dixit, iterúmque cœpit sermonem,
Semper in præcordiis mentem perastutam movens,
" Audiebam de Ithacâ & in Cretâ latâ,
" Longè supra pontum, nunc autem veni, & ipse
" Rebus cum his: Relinquens verò adhuc filiis totidem,
" Fugio, quoniam dilectum filium interfeci Idomenei,
" Orsilochum pedibus velocem, qui in Cretâ latâ
" Viros artifices vincebat velocibus pedibus;
" Quoniam me privare prædâ volebat omni
" Trojanâ; cujus gratiâ ego passus sum dolores animo,
" Virorúmque bella, tristésque undas penetrans:
" Quoniam non suo patri gratificatus serviebam
" Agro in Trojanorum; sed aliis imperabam sociis.
" Hunc quidem ego discedentem percussi æreâ lanceâ

ΣΧΟΛΙΑ.

246. Αἰγίβοτον.] Αἶγας βόσκει δυναμένη.
247. Ἀρδμοί.] Πόσιμοι. Ἐπιστάνοι.] Σωρεῖς, διώρυγες. Παρέασι.] Πάρεισιν, ὑπάρχουσι.
251. Πατρωΐῃ.] Πατρικῇ.
254. Πάλιν δ' ὅγε λάζετο.] Εἰς τοὐναντίον τ' ἀληθοῦς· ὃ ἴσον ἐκ δόλου ἢ τ λόγου ἀπελάβετο.
255. Πολυκερδέα.] Σωστὸν, ἢ πανοῦργον. Νωμῶν.] Διανέμων.
256. Πυνθανόμην.] Ἤκουον. * Hæc in Aldinâ desunt.
258. Τοῦδεσι.] Τούτοις.
259. * Φεύγω, ἐπὶ φίλον υἱὸν κατέκτανον Ἰδομενῆος.] Ἰδομενεὺς, παῖς μὲν ἦν Δευκαλίωνος, τ Μίνω Κρὸς ἢ τὸ γένος, ἄριστος τὸ πολέμια· παρ' ἑκάστοις γὰρ ἀριστείαις στρατὸς φαινόμενος, μίσχει τ νέων ἄριστος διεφυλάχθη· ἐπ Ἴλιον ἦλθε, ὡς λέγεται. ἡγεμόνευε δ καὶ Εὐβοίαις καὶ μώνος ὑπὸ τ Ἀθηνᾶς, ὤκειλε μὴ δ Καφηρίδι καὶ Σηπιάδι, εἰς Κολοφῶνα, κἀκεῖθεν τ βίον κατέστρεψεν. ἡ δ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι. Κατέκτανον.] Ἀπέκτειναν, ἐφόνευσαν.
260. Ὀρσίλοχον.] Τὸν παῖδα Ἰδομενέως.
261. Ἀλφηστάς.] Εὐρεῖκάς.
262. Στερέσαι.] Ἀποστερῆσαι.
263. Τρωϊάδος.] Τρωϊκῆς.
264. Πείρων.] Διαπερῶν, διερχόμενος.
267. Τὸν μὲν ἐγὼ καλιόντα.] Σκαπτίστην τ Ἰδομενέως ὑὸν ἀνῃρηκέναι, ἵνα αὐτὸν * ἀποστήσας,] οἱ μνηστῆρες, ὡς ἐχθρὸν δ Ὀδυσσέως φίλον· ἑαυτῷ ἢ αὐ Κρήτῃ ὑὸς

NOTÆ IN SCHOLIA.

267. * Προστήσας.)) Olim πορήσας), in *Elzevir.* παρώσας), in Aliis, & in MS. *Aloysii.* Verùm *Eustath.* hæc Scholia illustrat, fol. 516. lin. 34. Ἐν τῷ ῥητῷ χαρίεν γεγράφασι οἱ Παλαιοὶ, ὅτι πλανώς ὁ σοφὸς Ὀδυσσεὺς, ὡς τ φαινόμενον Ἰθακήσιον παῖδα, πολλάκις ἀνῃρηκέναι μὲν Ἰδομενέως, δ φιλεμένου τῷ Ὀ-

VARIÆ LECTIONES.

247. Ἔστι) γρ. ἔνι, ut suprà, v. 244.
251. Πατρωΐῃ) γρ. πατρώῃ, vid. suprà v. 188.

Ἀγρόν-

Ἀγρόθεν, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἑταίρῳ.
Νὺξ ἦ μάλα δνοφερὴ κάτεχ' οὐρανόν, οὐδέ τις ἡμέας
Ἀνθρώπων ἐνόησε· λάθον δέ ἑ θυμὸν ἀπούρας.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε κατέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
Αὐτίκ' ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν Φοίνικας ἀγαυοὺς
Ἐλλισάμιλω, καί σφιν μνησάμενος λησίδα δῶκα·
Τοὺς μ' ἐκέλευσα Πύλονδε καταστῆσαι ἠ ἑφέσασθαι,
Ἢ εἰς Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
Ἀλλ' ἤτοι σφέας κεῖθεν ἀπώσατο ἶς ἀνέμοιο,
Πόλλ' ἀεκαζομένους· οὐδ' ἤθελον ἐξαπατῆσαι.
Κεῖθεν ἦ πλαγχθέντες ἱκάνομεν αὐτάδε νυκτός·
Σπευδῆ δ' ἐς λιμένα προερέσσαμεν, οὐδέ τις ἡμῖν
Δόρπου μνῆστις ἦεν, μάλα περ χατέουσιν ἐλέσθαι·
Ἀλλ' αὔτως ἀπιβάντες ἐκείμεθα νηὸς ἄπαντες.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα.
Οἱ δ' ἐκ νηὸς ἑλόντες, ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες,
Κάτθεσαν, ἔνθα περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκείμην.
Οἱ δ' ἐς Σιδονίην εὖ ναιομένην ἀναβάντες
ὨΙίχοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.

" Rure, propè viam insidiatus cum socio.
" Nox autem valdè obscura occupaverat cœlum, neque aliquis nos
" Hominum animadvertit; latui itaque, cùm *illum* animâ spoliabam.
" At postquam hunc interfeci acuto ære,
" Statim ego in navem iens Phœnicas illustres
" Oravi, & ipsis, quæ satis esset, prædam dedi.
" Hos me jussi Pylum deferre & collocare,
" Vel in Elida Divinam, ubi dominantur Epéi:
" Sed certè ipsos illinc repulit vis venti
" Multùm nolentes; neque enim volebant fallere.
" Illinc autem errantes venimus huc nocte;
" Ægréque in portum appulimus, neque aliqua nobis
" Cœnæ mentio erat, valdè licet indigentibus sumere;
" Sed temerè egressi jacebamus ex navi omnes.
" Hìc me quidem dulcis somnus invasit defessum:
" Hi verò fortunas meas concavâ ex navi subiatas
" Deposuerunt, ubi ipse in arenis jacebam.
" Atque illi in Sidoniam pulchram navi consensâ
" Iverunt; at ego relictus sum tristis animo.

ΣΧΟΛΙΑ.

Φησὶν εἶναι, ὅτι τὰς πυρρήσεις ἔξω· καὶ τὸ Ὀρσιλόχου ἦ θαλάσσης λέγει ἀφ' οὗ τὸν λεῖον δεικνύς, ὅτι οὐδὲ σκεῖμαι παραχωρήσει ἀναμονῆ. Φοίνιξι ἦ πιστεύσας λέγει, ἵνα μὴ ἀδικήσῃ, λογισάμενος, ὅτι οἱ φιλοκερδέστατοι αὐτῷ ἐφείσαντο.

268. Ἀγερθεν.] Ἐκ δὲ ἀγορᾶς. Λοχησάμενος.] Λοχίσας, ἐνεδρεύσας.

269. Δνοφερή.] Μέλαινα, σκοτεινή.

273. Μενοεικέα.] Πρόσφορα ἢ * ἀρέσκουσαν τῇ ψυχῇ.

274. Καθέσσαμεν.] Ἀποκαθέσσαμεν. Ἑφέσασθαι.] Ἰδρύσασθαι εἰς τὸν ναῦν.

276. Ἀπώσατο.] * Ἀπωθήσατο.

277. Ἀεκαζομένους.] Ἀκόντας, μὴ βουλομένους. Οὐδ' ἤθελον ἐξαπατῆσαι.] Ἐπαινεῖ τοὺς Φοίνικας, ἵνα ὁ ἀκούων μιμήσηται.

278. Πλαγχθέντες.] Πλανηθέντες. Ἱκάνομεν.] Παραγινόμεθα.

279. Προερέσσαμεν.] Καθελκύσαμεν, ἀντὶ δὲ ἐσελθόμεν.

280. Μνῆστις.] Μνήμη. Χατέουσι.] Χρῄζουσι, δεομένοις.

281. Ἀποβάντες.] Ἐξελθόντες.

282. * Ἐπίλαβε.] Κατέχει.

285. Σιδονίην.] Τὴν τῶν Σιδῶνος χώραν, τὴν Φοινίκην.

NOTÆ IN SCHOLIA.

δυσεῖ· ὡς ἂν αὐτὸν ᾠήσωσιν), φασὶ, δι' αὐτοῦ οἱ μνησῆρες, ἤτοι ᾠησάμενοι), ὡς ἐχθρὸν δὲ Ἰδομενέως, ὃν Ὀδυσσεὺς ἐφίλει· φιλοῖτο γὰρ ἂν πάντως ὑπὸ τοῦ μνησῆρος, ὁ τοῦ φίλου δὲ Ὀδυσσέως ἐχθρός. Ἰθάκης δ', φασίν, ὁ Κρήτης ἔχειν λέγει, ἀφοβῶν, ὡς εἰκὸς κατὰ τὸν Ἰθάκης κακὸν, ἕξειν τοὺς πυρρήσεις. Καὶ τὸν Ὀρσίλοχον ἦ ἁλιεῖν λέγει, ἀφ' οὗ τὸν εἰρῆσθαι τὸν λεῖον, δεικνὺς, ὡς εὐμυθικὸς ὢν οὐδὲ τὸν παραχωρήσει τοῖς τοῦ Ἰθάκης, ἀναμονὴ εἰρῆσθαι αὐτὸν, ὧν ἔχει χρημάτων· τοὺς Φοίνικας δὲ ἐπαινεῖ, διδάσκων, μὴ δεῖν ἀδικηθῆναι, μηδὲ ὑπὸ τοῦ καλοῦ τοῦ Ἰθάκου, εἶναι καὶ οἱ φιλοκερδεῖς Φοίνικες αὐτοῦ ἐφείσαντο.

273. * Ἀρέσκουσαν) Pro ἀρέσκουσα scribo, ob λησίδα, &c.

276. * Ἀπωθήσατο) Et hoc pro corrupto λαθήσατο.

282. * Ἐπίλαβε) γρ. ἐπήλυθε, MS. *Aloys.* & Omnes Editt. Vett. ἐπίλαβε. Vid. infrà, ad v. 391.

VARIÆ LECTIONES.

282. Ἐπήλυθε) γρ. ἐπίλαβε, vid. Not. in *Schol.*

Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Χειρί τέ μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἤϊκτο γυναικὶ
Καλῇ τε, μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ·
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Κερδαλέος κ' εἴη καὶ ἐπίκλοπος, ὅς σε παρέλθοι
Ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσειε.
Σχέτλιε, ποικιλομῆτα, δόλων ἆτ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες,
Οὐδ' ἐν σῇ περ ἐὼν γαίῃ, λήξειν ἀπατάων,
Μύθων τε κλοπίων, οἵ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν;
Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, εἰδότες ἄμφω
Κέρδε· ἐπεὶ σὺ μὲν ἐσσὶ βροτῶν ὄχ' ἄριστος ἁπάντων
Βουλῇ καὶ μύθοισιν· ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσι
Μήτιν τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· οὐδέ σύ γ' ἔγνως
Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διός, ἥτε τοι αἰεὶ
Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι, ἠδὲ φυλάσσω,
Καὶ δέ σε Φαιήκεσσι φίλον πάντεσσιν ἔθηκα;
Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἰκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω,
Χρήματά τε κρύψω, ὅσα τοι Φαίηκες ἀγαυοὶ
Ὤπασαν, οἴκαδ' ἰόντι, ἐμῇ βουλῇ τε, νόῳ τε·
Εἴπω θ', ὅσσα τοι αἶσα δόμοις ἔνι ποιητοῖσι
Κήδε' ἀναρχέα δ' σὺ ὑπὸ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκῃ,
Μηδὲ τῳ ἐκφάσθαι, μήτ' ἀνδρῶν, μήτε γυναικῶν,
Πάντων, οἵνεκ' ἄρ' ἦλθες ἀλώμενος· ἀλλὰ σιωπῇ
Πάσχειν ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενον ἀνδρῶν.

Sic dixit; risit autem dea glaucis-oculis Minerva,
Manúque ipsum demulsit; corpus verò assimilata est mulieri
Pulchræque, magnæque, & illustria opera scienti,
Et ipsum appellans verba velocia alloquuta est,
" Dolosus esset, & fallax, qui te superaret
" In omnibus dolis, & si Deus occurreret.
" Male, versute, dolis insatiabilis, non utique eras,
" Neque in tuâ cùm sis terrâ, desiturus à fallaciis,
" Verbisque fallacibus, quæ tibi ab ortu amica sunt?
" Sed agè nè ampliùs hæc dicamus, cùm sciamus ambo
" Dolos; quoniam tu quidem es hominum quàm optimus omnium
" Consilio & verbis; ego autem inter omnes Divos
" Consilióque inclyta sum & dolis: neque tu cognoscebas
" Pallada Minervam filiam Jovis, quæ tibi semper
" In omnibus laboribus asto, & servo;
" Atque te Phæacibus gratum omnibus reddidi?
" Nunc rursus huc veni, ut tibi consilium contexam,
" Fortunásque abscondam, quascunque tibi Phæaces illustres
" Dederunt, domum eunti meo consilióque, mentéque.
" Dicámque, quos tibi fatale est ædibus in fabrefactis
" Dolores tolerare: tu autem tolera etiam necessitate,
" Neque alicui eloquere, neque virorum, neque mulierum
" *Nè hilum quidem* omnium, quòd venisti errans: sed tacendo
" Patere dolores multos, injurias sustinens virorum.

ΣΧΟΛΙΑ.

288. Δίμας δ' ἤϊκτο γυναικί.] Ἐντεῦθεν Ξενοφῶν τῷ * Ἀρετῇ ἐ τῇ * Κακίᾳ ἀνέπλασεν. Ἤϊκτο.] Ὡμοίωτο.

291. Κερδαλέος.] Πανοῦργος. Ἐπίκλοπος.] Παραλογιστής. Παρέλθοι.] Νικήσῃ, μεταφορικῶς.

294. Λήξειν.] Παύσεσθαι. Ἀπατάων.] Παραλογισμῶν.

295. Κλοπίων.] Τῶν κεκλεμμένων, καὶ μὴ ἀληθῶν. Πεδόθεν.] Ἐκ νέας ἡλικίας· ἢ, ἀπὸ τῶν πέδων.

299. Μήτ.] Βουλῇ, γνώμῃ. Κλέομαι.] Δοξάζομαι.

303. Ὑφήνω.] Καταστοχάσωμαι.

308. Μηδ' τῳ.] Μηδ' τινι. Ἐκφάσθαι.] Εἰπεῖν.

310. Ὑποδέγμενος.] Ὑποδεχόμενος.

NOTÆ.

299. Μήτ) Pro *μήτηδ*, vel *μήτηϊ*, *Contractim*, quare & *Ultima* producitur.

NOTÆ IN SCHOLIA.

288. *Τῷ Ἀρετῷ καὶ τῇ Κακίᾳ) Ad hujus *Scholii* explicationem adeundus *Xenophon*, Ἀπομνημονευμάτων, l. 2. ubi *Prodicum* imitatur, qui in Ὥρας *Herculem* introducit, à *Virtute* & *Voluptate*, diversim interpellatum; de quo *Philostratus*, Vitâ *Sophistarum*, l. 1. *Silius Italicus*, l. 5. *Maximus Tyrius* §. IV. *Aristoph.* Schol. fol. 81. *Lucian.* In Somnio, M. *Cicero*, & Nos in Vitâ *Euripidis*, §. XII. fol. x.

VARIÆ LECTIONES.

295. Κλοπίων) γρ. κλοπίμων & πλοκίων. *H. Steph.*

Τὸν δ' ἀπαμφιβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀργαλέον σέ, θεά, γνῶναι βροτὸν ἀντιβάσαντα,
Καὶ μάλ' ἀφραδέμονα· σὲ γὰρ αὐτίκα πάντα εἰσκύρ.
Τῶν δ' ἐγὼν εὖ οἶδ', ὅπι μοι πάρος ἠπία ἦσθα,
Ἕως σὺν Τρώεσσι πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
Βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς,
Οὔ σέ γ' ἔπειτα ἴδον, κούρη Διός, οὐδ' ἐνόησα
Νηὸς ἐμῆς ἐπιβᾶσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις.
Ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ἧσιν ἔχων δεδαϊγμένον ἦτορ
Ἠλώμην, εἰὼς μὲ θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
Πρίν γ' ὅτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ
Θάρσυνάς τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐς πόλιν ἤγαγες αὐτή.
Νῦν δέ σε τῷδε πατρὸς γουνάζομαι, οὐ γὰρ οἴω
Ἠπείρου γε τόσον γε θεὴν ἐνιναιετάοντες
Ἔμμεναι, ἀλλά τις ἔσκε θεῶν, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν,
Ἥκειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, ἀλλά πιν ἄλλην
Γαῖαν ἀναφρέφομαι· σὲ δὲ κερδομέουσαν οἴω
Ταῦτ' ἀγορεύεμεναι, ἵνα μὰς φρένας ἠπεροπεύσῃς.
Εἰπέ μοι, εἰ ἐτεόν γε φίλην ἐς πατρίδ' ἱκάνω;
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Αἰεί τοι τοιοῦτον ἐνὶ φρεσὶ νόημα·
Τῷ σε κατὰ δύναμαι προλιπεῖν δύσφρονα ἐόντα,
Οὕνεκ' ἐπιστήμων τ' ἐσσὶ καὶ ἀγχίνοος, καὶ ἐχέφρων.
Ἀσπασίως γάρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν

Huic respondens, locutus est prudens Ulysses:
" Difficile est te, Dea, cognoscere homini occurrenti,
" Licet valdè scienti; te enim ipsam cuilibet assimilas.
" Hoc autem ego certò scio, quod mihi antèa benigna eras,
" Quamdiù in Trojâ pugnabamus filii Achivorum:
" At postquam Priami civitatem diripuimus altam,
" Conscendimúsque naves, Deúsque dissipavit Achivos,
" Non te postea vidi, filia Jovis, neque animadverti
" Navem meam ascendentem, ut mihi dolorem averteres,
" Sed semper mentibus propriis habens confectum cor
" Erravi, quousque me dei malo solverunt:
" Priusquam quandò in Phæacum virorum in ubere populo
" Confirmásti verbis, & in civitatem duxisti ipsa.
" Nunc igitur te per patrem supplex oro; non enim puto
" Venisse in Ithacam conspicuam, sed aliquam aliam
" Terram obversor; téque illudendentem puto
" Hæc dicere, ut meam mentem deciperes;
" Dic mihi, an verè dilectam in patriam veni?
Huic respondit demùm dea cæsiocoulis Minerva,
" Semper tibi talis in præcordiis cogitatio:
" Propterèa & te non possum derelinquere afflictum existentem,
" Quoniam facundus es, & ingeniosus & prudens.
" Libentèr enim alius vir errans reversus,

ΣΧΟΛΙΑ.

313. Σὲ γὰρ αὐτίκα πάντα εἰσκύρει.] Ὑποτυπώσεις, ὅτι σὺ τοῖς Φαίαξι καὶ παρθένῳ καὶ ἀνδρὶ ὁμοιωθεῖσα παρῆσθα καὶ οὐκ αὐτόν.

314. Ἠπία.] Πρᾶον.

315. Πολεμιζόμεν.] Ἐπολεμοῦμεν.

321. Ἔλυσαν.] Ἐλυτρώσαντο.

330. Τοιοῦτο νόημα.] Εὐξεπαπάτητον· ἀντὶ δὲ, σὺν εὐξεπαπάτητον, ἢ ὃ ἀσύνετον.

331. Περλιπεῖν.] Ἐάσαι.

332. Ἐπιστήμων.] Φρόνιμον, καὶ λόγιον, παρὰ τὸ ἐπίσταμαι. Ἀγχίνοος.] Περὶ τὸ νοῆσαι ταχύς. Ἐχέφρων.] Σώφρων.

333. Ἀλαλήμενος ἐλθών.] Ἀπὸ πλάνης παραγινόμενος.

NOTÆ.

315. Ἕως σὺν Τροίῃ) *Amphibrachys*, pro *Dactylo*, de quâ re diximus, ad δ'. v. 90. aliàs poterat legi, εἴως σὺν Τροίῃ. Minimè autem εἴως σὺν, ut *Aldina*, & aliæ *Vett.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

330. Τοιοῦτο νόημα) Εὐξεπαπάτητον. Ità *Aloysii* MS. præterea nihil. Quæ sequuntur, in *Elzevirianâ* Editione, minimè à *Schrevelio* nobis obtruduntur, ut passim *Iliados* Editores queruntur: Extant enim in *Aldinâ*, *Bedrotianâ*, *Hervagianâ*, *Morrhii*, *Parisiis*, &c. τὸ σωφρόν, tantum in *ἀσύνετον*, emendo.

333. Ἀλαλήμενος ἐλθών) Vid. *Etymolog.* M. v. & in v. Ἀλάλημαι.

VARIÆ LECTIONES.

315. Ἕως σὺν) γρ. εἴως σὺν, & εἴως σὺ, vid. Not. in *Textum*.

324. Πατρὸς] γρ. Ζηνὸς, idem: cùm *Jupiter* sit *Minervæ* pater. Vid. Hymn. *Ven.* v. 131.

Ἴετ'

Ἴετ' ἐνὶ μεγάροις ἰδέειν παῖδάς τ', ἄλοχόν τε·
Σοὶ δ' οὔπω φίλον ἐστὶ δαήμεναι, ὐδὲ πυθέσθαι,
Πρίν γέ τιν σῆς ἀλόχου πρήσσειαν, ἥτις τοι αὔτως
Ἧσται ἐνὶ μεγάροισιν· ὀιζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχέουση.
Αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν οὔποτ' ἀπίστεον, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Ηἴδη, ὁ νοσφίσαι ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους.
Ἀλλά τοι οὐκ ἐθέλησα Ποσειδάωνι μάχεσθαι
Πατροκασιγνήτῳ, ὅς τοι χόλον ἔνθετο θυμῷ,
Χωόμενος, ὅτι οἱ ἑὸν φίλον ἐξαλάωσας.
Ἀλλ' ἄγε τοι δείξω Ἰθάκης ἕδος, ὄφρα πεποίθῃς.
Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμήν, ἁλίοιο γέροντος·
Ἦδε δ' ὅπι κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
Ἄγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον, ἠερόεσσα,
Ἱερὸν Νυμφάων, αἳ Νηϊάδες καλέονται.
Τῦτο δέ τοι σπέος εὐρὺ κατηρεφές, ἔνθα σὺ πολλὰς
Ἕρδεσκες Νύμφῃσι τελήεσσας ἑκατόμβας·
Τῦτο δ' Νήριτόν ἐστιν ὄρος, καταείμενον ὕλῃ.
Ὣς εἰπῦσα θεὰ σκέδασ' ἠέρα· εἴσατο δ' αἶψα.
Γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Χαίρων ἠ γαίῃ· κύσε δ' ἠπείροιο ἄρουραν·
Αὐτίκα δὴ Νύμφῃς ἠρήσατο χεῖρας ἀνασχών,
Νύμφαι Νηϊάδες, κοῦραι Διός, οὔποτ' ἔγωγε

" Cuperet in ædibus videre filiosque uxoremque:
" Tibi verò nondum gratum est scire, neque quærere;
" Antequam tuæ uxoris periculum feceris, quæ tibi negligitur
" Sedet in ædibus, luctuosæ verò ei semper
" Pereunt noctes & dies lacrymanti.
" At ego hoc quidem nunquam non credidi, sed in animo
" Sciebam, quòd rediturus esses, perditis omnibus sociis;
" Sed tui causâ nolui Neptuno obsistere
" Patruo, qui iram contrà te induxerat in animum,
" Iratus, quòd ei filium dilectum excæcâsti.
" Verùm agè tibi ostendam Ithacæ solum, ut credas.
" Phorcynis quidem hic est Portus marini senis;
" Hæc itidem in vertice portûs patula Oliva;
" Propè verò ipsam Antrum altum obscurum,
" Sacrum Nympharum, quæ Naiades vocantur;
" Hæc item spelunca lata, contecta, ubi tu multas
" Sacrificabas Nymphis perfectas hecatombas·
" Hic autem Neritus est mons indutus sylvâ.
Sic fata, Dea dissipavit nebulam; apparuit autem terra;
Lætatúsque est tandem patiens divinus Ulysses,
Gaudens suâ terrâ, osculatúsque est almam tellurem.
Statim utique Nymphis supplicavit manibus sublatis,
" Nymphæ Naiades, filiæ Jovis, nunquam ego

ΣΧΟΛΙΑ.

335. Φίλον.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ, ἀφίλιμον.
340. Ὅπ νοσφίσ.] Ὅτι ἐπανῆλθοις.
344. Πεπο ίθῃς] Πεπιστώσῃς.
349. Κατηρεφές.] Σκιερὸν, καλῶς κεκαλυμμένον, καὶ κατάστεγον.
351. Νήριτον.] Ὄρος Ἰθάκης, ἀντικρὺ τῆς Ἠπείρου. Καταείμενον.] Κατακεκοσμημένον.

NOTÆ.

340. Ὀλέσας ἄπο) Retraho *Accentum*, quòd τὸ ἀπὸ suo Verbo postponatur, cui præponendum esset; nam pro ἀπολέσας ponitur.

345. Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμήν) Prolixior suprà, v. 96. Descriptio, hìc paulò brevior, ut *Ulyssi* scienti facta; *Eustath.* tol. 519. lin. 31. Ὅτι ἐπίτηδες ἐδὸς κατεσκήπτεσε, ὡς ὡδὶ εἰδότι, τὸ, Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμὴν ἁλίοιο γέροντος Ἦδε δ' ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη· Ἄγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον, ἠερόεσσα, Ἱερὸν νυμφάων, αἳ Νηϊάδες καλέονται. Οὗτοι δὲ οἱ δύο στίχοι εἴν τισι τῶν Ἀντιγεφύρων ἐκλείπουσι· τὸ μέντοι ἰδιάζον, ἐν ἅπασι κεῖται. Τῦτο δέ τι ἀστεῖον ἐστὶ, &c.

347. Ἄγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον) Distichon hoc in nonnullis Exemplaribus desiderari testatur *Eustathius*, ut in Notis præcedentibus.

355. Αὐτίκα δὴ Νύμφῃς) Τὸ δὴ, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante *Liquidam* producitur, ut sæpe aliàs. At δὴ multò meliùs hìc legitur.

VARIÆ LECTIONES.

336. Πρίν γέ τιν) γρ. πρίν γ' ἔπ.
340. Ὀλέσας ἄπο) γρ. ὀλέσας ἀπό.
342. Χόλον) γρ. κότον, *Eustath.* fol. 519. lin. 28.
351. Νήριτον) γρ. Νήρικον, ut ad ι'. v. 22.
355. Δὴ) γρ. δ', ut Not. in *Textum*.

Ὄψεσθ' ὔμμ' ἐφάμην· νῦν δ' εὐχωλῆς ἀγανῆσι
Χαίρετ'· ἀταρ καὶ δῶρα διδώσομεν, ὡς τοπάρος περ,
Αἴκεν ἐᾷ τοι φῶφρων μὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη
Αὐτόν τε ζώειν, καί μοι φίλον υἱὸν ἀέξῃ.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Θάρσει, μή σοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
Ἀλλ' ἄγε, χρήματα μὲν μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
Θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνῃ·
Αὐτοὶ δ' ὀφραζώμεθ', ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
Ὣς εἰπῦσα, θεὰ δῦνε σπέος ἠερόειδὲς,
Μαιομένη κευθμῶνας ἀνὰ σπέος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἄσσον πάντ' ἐφόρει χρυσὸν καὶ ἀτειρέα χαλκὸν,
Εἵματά τ' εὐποίητα, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν.
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε· λίθον δ' ἐπέθηκε θύρῃσι
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς Αἰγιόχοιο.
Τώδε καθεζομένω, ἱερῆς ἀπὸ πυθμένι ἐλάης,
Φραζέσθην μνηστῆρσιν ἀφραδίῃσιν ὄλεθρον.
Τοῖσίδε μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Φράζου, ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσῃς,
Οἵ δή τοι τρίετες μέγαρον κατακοιρανέουσιν,
Μνώμενοι αἰπεινὴν ἄλοχον, καὶ ἕδνα διδόντες.
Ἡ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν,

" Visurum *me* vos dicebam: nunc votis humilibus
" Salvete: at & dona dabimus, ſicuti anteà,
" Si ſinet prompta Jovis filia prædatrix
" Ipſumque vivere, & mihi charum filium augebit.
Hunc rurſus affata eſt Dea cæſia-oculis Minerva,
" Confide, ne te hæc in præcordiis tuis ſolicitent.
" Verùm age, fortunas quidem in intimo antri divini *receſſu*
" Ponamus ſtatim nunc, ubi utique hæc tibi ſalva maneant:
" Ipſi demùm conſultemus, quo pacto optime fiat.
Sic loquuta Dea intravit ſpeluncam ſubobſcuram,
Quærens latibulum per ſpeluncam; at Ulyſſes
Propiùs omnia portavit, aurum & ſolidum æs,
Veſtéſque benè-elaboratas, quas ei Phæaces dederant.
Et hæc quidem probè diſpoſuit; lapidemque impoſuit foribus
Pallas Minerva, filia Jovis Ægiochi.
Hi adeò ſedentes ſacræ apud radicem olivæ,
Moliebantur procis inſolentibus mortem.
Hiſce verò verba incepit Dea cæſia-oculis Minerva,
" Generoſe Laërtiade, prudens Ulyſſes,
" Conſidera, quomodo procis impudentibus manus inferas,
" Qui jam tibi triennium per domum dominantur,
" Ambientes divinam uxorem & dona dantes.
" Illa verò tuum ſemper reditum lugens in animo,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

357. Ὄψεσθ' ὔμμε.] Ὑμᾶς. Ἀγανῆσι.] Περσαγαλίδι ἢ πᾶσαι δωσιδώραις.
359. Ἐᾷ.] Συγχωρήσῃ.
360. Ἀέξῃ.] Αὐξηθῆναι ποιήσῃ.
364. Σόα.] Σῶα, ὑγιῆ. Μίμνῃ.] Μένῃ.
366. Ἠερόειδές.] Νῦν, καθαρὸν ἀέρα ἔχον.
367. Μαιομένη.] Ἐρευνῶσα, ζητοῦσα. Κευθμῶνας.] Τὰς κοιλάδας· ἢ, τὰς κοίλας πέτρας.
368. Ἐφόρει.] Ἔφερε, παρεκόμιζεν.
373. Φραζέσθην.] Ἐβουλεύοντο.
376. Ἐφήσῃς.] Ἐπιβάλῃς.
378. Μνώμενοι.] Μνηστεύοντες. Ἀντιθέλων.] Ἴσα καὶ ὁμοίαν θεοῖς καὶ ἀριστῶν.

Ν Ο Τ Æ.

372. Τώγε καθεζομένω ἱερῆς παρὰ πυθμένι ἐλαίης) Rectè Poeta, ut Omnia, *Minervam* facit, ſub *Olivâ* ſedentem; quam *ipſâ* quoque vocat: quòd nempè illa Arbor *Minervæ* ſit Sacra & ſemper Virens, quæ licet in *Athenarum* Acropoli, à *Medis* quondam exuſta, refloruit poſteà, teſte *Herodoto*,——De quibus omnibus & Nos olim ad *Euripidis* Ion. v. 1433. & v. 1435. Rectè quoque *Olivam*, *Providentiæ* Symbolum, ad Antrum Nympharum ponit, hujus *Mundi* Symbolum; quià *Mundus* eſt Germen, & Tutela Divinæ Providentiæ, δηλονότι τὸν αὐτοματισμὸν τινῶν ἐκ τύχης ἀλόγου ἀποτίκτοντα, ἀλλὰ φύσεως τοιᾶσδε καὶ σοφίας θείας. De quâ re *Porphyrius*, ut ſuprà, v. 103. & *Cæl. Rhodig.* l. 12. c. 19.

Variæ Lectiones.

372. Τώδε) γρ. τώγε, quod paulò melius.
377. Μέγαρον κατακοιρανέουσι) γρ. μέγαρον κάπα κοιρανέουσι.

Πάντας

Πάντας μὲν ῥ' ἔλπῃ; ἐ ὑπίσχεῖ ἀνδρὶ ἑκάστῳ,
Ἀγγελίας προϊεῖσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
Τὼ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
Φθίσεσθ' αἰσχρὸν οἶτον ὑπὸ μεγάροισιν ἔμελλον,
Εἰ μή μοι σὺ ἕκαστα, θεά, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ἄγε μήτιν ὕφηνον, ὅπως ἀποτίσομαι αὐτούς·
Πάρ δέ μοι αὐτὴ στῆθι, μένος δέ με πολλὸν ἐνεῖσα,
Οἷον, ὅτε Τροίης λύομεν λιπαρὰ κρήδεμνα.
Αἴκε μοὶ ὣς μεμαυῖα παρασταίης, Γλαυκῶπι,
Καί κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἄνδρεσσι μαχοίμην,
Σὺν σοί, πότνια θεά, ὅτε μοὶ παρὰ σὸν φίλον ἦτορ.
Τόν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Καὶ λίην τοι ἔγωγε παρέσομαι, ὅδέ με λήσεις,
Ὁππότε κεν δὴ ταῦτα πονώμεθα· καί τιν' οἴω
Αἵματί τ', ἐγκεφάλῳ τε, παλαξέμεν ἄσπετον οὖδας,
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
Ἀλλ' ἄγε σ' ἄγνωστον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσι·
Κάρψω μὲν χρόα καλὸν ἐπὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τελαμῶνα, ἀμφὶ δὲ λαῖφος
Ἕσσω, ὅ κεν στυγέῃσιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα.

"Omnibus quidem spem dat, & pollicetur unicuique
"Nunciis præmissis; mens autem ei alia versat.
Huic respondens, locutus est prudens Ulysses,
"Dii Boni! Certè jam omninò Agamemnonis Atridæ
"Periturus malâ morte in ædibus eram,
"Nisi mihi tu quæque, Dea, opportunè dixisses.
"Verùm age consilium texe, quomodo puniam ipsos:
"Apud me quoque ipsa asta, animum peraudacem immittens,
"Qualem, quando Trojæ solvimus magna mœnia:
"Si mihi sic animosa astiteris, Minerva,
"Et cum trecentis ego viris pugnarem,
"Una Tecum, venerabilis dea, quandò me prompta adjuvares.
Huic tandem respondit Dea cæsia Minerva,
"Et valdè tibi ego adero, neque me latebis,
"Cùm hæc jam struxerimus, & aliquem spero
"Sanguinéque, cerebróque perfusurum magnum pavimentum,
"Virorum procorum, qui tibi fortunas edunt.
"Verùm age te incognitum faciam omnibus hominibus:
"Aretaciam quidem cutem pulchram in flexibilibus membris;
"Flavosque ex capite dolebo crines, circumque pallium
"Induam, quod aversetur conspicatus quilibet habentem:

ΣΧΟΛΙΑ.

381. Προϊεῖσα.] Προπέμψασα.
386. Ἀποτίσομαι.] Τιμωρίαν καὶ κόλασιν εἰσπράξομαι.
387. Πολυφρασές.] Τολμηρόν.
388. Λύομεν.] Καπλύομεν. Λιπαρά.] Ἐκδηλα, λαμπρά. Κρήδεμνα.] Μεταφορικῶς, τὸ τεῖχος.
391. Πότνια.] Σεβασμία, τιμία. Ἐπαρήγοις.] Βοηθοῖς.
395. Παλαξέμεν.] Μολύναι, φύραι.
397. Ἄγνωστον.] Ἀγνώριστον. Πάντεσσι βροτοῖσι.] Πῶς ἂν ἡ Εὐρύκλεια γνοίσκοι; ἐπειδὴ χρεία αὐτῆς.
398. Κάρψω.] Μειώσω, ξηράνω.
399. Λαῖφος.] Ἱμάτιον.
400. Ἕσσω.] Ἐνδύσω. Στυγέῃσι.] Μισήσῃ, ἀποστροφῇ. Ἔχοντα.] Ἀντὶ δ, ἐνδεδυμένον.

NOTÆ.

391. Σόν σοι, πότνια θεά) Ità quidem *Florentin. Aldin. Lovanian.* &c. ut θεά, μετρουμένως efferatur; legitur & πότνα θεά, ut in Vett. *Scholiis*, *Aldina* Edit. &c. ut in Not. ad *Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

391. Σόν σοι, πότνια θεά) Πότνα, MS. *Aloysii*, & *Hervag.* & *Aldina*, & *Morrhii* Editio, quare in *Scholiis* certè vocem retinendam censeo; quoniam *Varia Lectio* ità servatur: Quam rem *Hackiani* Editores minimè advertebant, quod dicendum ad v. 282. &c. ubi pro ἐπίλαβε, quæ *Varia Lectio* in MS. *Aloys.* & Omnibus aliis *Scholiorum* Editionibus, illi ex *Textu* substituerant τὸ ἐπίλυθι.

397. Πῶς ἂν ἡ Εὐρύκλεια γνοίσκοι;) Præter quæ respondent *Scholia*, dicendum, Illam minimè ex facie agnovisse, verùm ex Plagæ ulcere, ut *Eustath.* fol. 523. lin. 1. Ἄγνωστος ὃ πᾶσι, δῆλον μὲν ἀπὸ τῆς ἰδίας αἰτίας, ἀναγνωρίζει τὸν Ὀδυσσέα ἡ τροφὸς ἀπὸ τοῦ παθόντος τοῦ μηροῦ ὃ ἦλθεν ἐκ φαντασίας.

VARIÆ LECTIONES.

391. Πότνια θεά) γρ. πότνα θεά, vid. Not. in *Textum*.

Κνυζάσω.

Κυζώσω δέ τοι ὄσσε, πάρος περικαλλέ' ἐόντε,
Ὡς ἂν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστῆρσι φανείης,
Σῇ τ' ἀλόχῳ, ἠδὲ παιδί, τ' ἐν μεγάροισιν ἔλιπες.
Αὐτὸς δ' πρώτιστα συβώτεω εἰσαφικέσθαι,
Ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος· ὅμως δέ τοι ἤπια οἶδε,
Παῖδά τε σὸν φιλέει, ἠδ' ἐχέφρονα Πηνελόπειαν.
Δήεις τόν γε σύεσσι παρήμενον· αἱ δ' νέμονται
Πὰρ Κόρακος πέτρῃ, ἐπί τε κρουνῇ Ἀρεθούσης,
Ἔδουσαι βάλανον μενοεικέα, ἠδὲ μέλαν ὕδωρ
Πίνουσαι, τά θ' ὕεσσι πέφυ τραπελῆαν ἀλοιφόν.
Ἔνθα μένειν, ἠδὲ πάντα παρήμενος ἐξερέεσθαι,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτιν ἐς καλλιγύναικα,
Τηλέμαχον καλέουσα, τὸν σὸν φίλον υἱόν, Ὀδυσσεῦ·
Ὅς τοι ἐς εὐρύχορον Λακεδαίμονα πὰρ Μενέλαον
Ὠΐχετο, πευσόμενος μυθὸν κλέος, εἴπου ἔτ' εἴης.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τίπτε τ' ἄρ' οἱ εἶπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντ' εἰδυῖα;
Ἦ ἵνα πού τι κεῖνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσχῃ
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον; βίοτον δέ οἱ ἄλλοι ἔδουσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

" Deformabo etiam tibi oculos antea perpulchros;
" Ut turpis omnibus procis appareas,
" Tuæ uxori & filio, quem in ædibus reliquisti.
" Ipse verò primùm subulcum pete,
" Qui tibi suùm cuslos est; nihilominùs autem tibi benè vult,
" Filiumque tuum diligit, & prudentem Penelopem.
" Invenies hunc subus assidentem: hæ verò pascuntur
" Apud Coracis petram; & ad fontem Arethusam,
" Comedentes glandem gratam, & nigram aquam
" Bibentes, quæ subus innutriunt florentem pinguedinem.
" Illic mane, & omnia assidens interroga;
" Quousque ego eam ad Spartam ornatam-mulieribus,
" Telemachum vocatura tuum dilectum filium, ô Ulysses;
" Qui in latam Lacedæmonem ad Menelaum
" Ivit, percunctaturus tuam famam, sicubi adhuc esses.
Huic respondens, loquutus est prudens Ulysses,
" Cur non ei dixisti, in præcordiis omnia sciens?
" An ut & ille errans dolores patiatur
" Pontum super immensum? fortunas interim ei alii edunt.
Huic respondit demùm Dea glaucos-oculos habens Minerva,

ΣΧΟΛΙΑ.

401. Κυζώσω.] Ῥυσώσω, ἀσχημοτέρας καὶ ῥυσὰς ποιήσω· ὑπουλοὶ εἰσὶν οἱ τὸν κεφαλυδόντων, καὶ συμπλάσω, καὶ κακώσω.

404. Συβώτεω.] Συοτρόφον, χειροβοσκόν.

405. Ὑῶν.] Χοίρων. Ἐπίουρος.] Ἐπίσκοπος, φύλαξ.

406. Ἐχέφρονα.] Ἐμφρονα, σωφρονίζω.

407. Δήεις.] Εὑρήσεις.

408. Παρ Κόρακος πέτρῃ] Οὗτος ὁ Κόραξ κωμῳδῶν, λαὸν τὸν πέτρας ποιῶν, ἐπλούτησε· καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἀρέθουσα ἰαμβικῶς ἀπήγξατο. Ἀρέθουσαι ἢ τίσασαι, ὡς Συρακούσῃ, ὡς Σμύρνῃ, ὡς Χαλκίδι, καὶ ὡς Ἰθάκῃ. Ἀρεθούσῃ.] Ἀρέθουσα, κρουνὴ Ἰθάκης, καὶ Ἄργους.

410. Ἀλοιφόν.] Λίπος, πιμελήν.

411. Μίνειν.] Ἀντὶ τοῦ, μένε.

413. Καλλίγυναικα.] Καλέσαι ὀφείλουσα.

NOTÆ.

409. Ἔδουσι βάλανον) Huc refer *Ælian.* Animal. l. 5. c. 45.

NOTÆ IN SCHOLIA.

408. Ἀρέθουσαι ἢ τίσασαι) Nullum hæc habent vestigium in *Aloysii* MSto. nec tamen ideò *Schrevelii* dicendum. Nam Tres prædictæ Editt. habent, & ex *Eustathio* sumpta sunt, vel *Eustathius* potiùs hinc hausit. Ità enim ille, fol. 524. lin. 34. Κόραξ ἢ ὅτος ὢν ἐγχωρίου ἀνὴρ, ὃς Ἀρεθούσης γυναικὸς τοῦ ἐκεῖ· ὃς δυνάμων λαῶν ἐν Ἰθάκῃ, καὶ κρημνῶ ἰσχέη, καὶ πίθησιν· ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ λύπῃ ἐληθεῖσα ἐπί τινα κρήνην, ἀπήγξατο. ἐσπεύδην δὲ μὴ τὸ μητρὸς, Ἀρέθουσα κρήνη ἐκαλεῖτο, λαὸν δὲ ὃ υἱὸς, Κόραξ πέτρα· ἧς ὁ ἐντόπιος, Κορακοπέλεπες· ἔστι δὲ, φασὶν, Ἀρέθουσα ἐν Σμύρνῃ, καὶ ἐν Χαλκίδι τῇ καθ' Εὔβοιαν, καὶ ἐν Συρακούσαις. Stephan. καὶ πόλεων, Κόρακος πέτρα, τόπος ἐν Ἰθάκῃ, Ὅμηρος· ὁ τοιοῦτος οἰκῶν, Κορακοπετραῖος. Contrà quod *Eustathius*, suprà, Κορακοπέλεπες, quod Notandum.

VARIÆ LECTIONES.

419. Ἔδουσι) γρ. ἔδωσι.

Μὴ δή τοι κεῖνός γε λίην ὀφθύμιος ἔστω·
Αὐτὴ μὲν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο,
Κεῖσ' ἐλθών· ἀτὰρ ἔμπης ἔχει πόνον· ἀλλὰ ἔκηλος
Ἧται ἐν Ἀτρείδαο δόμοις, πολλὰ δ' ἄσπετα κεῖται.
Ἦ μὰν μὲν λοχόωσι νέοι σὺν νηὶ μελαίνῃ,
Ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἀλλὰ τά γ' ἐκ οἴω, πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
Ὣς ἄρα μὲν Φαμένη ῥάβδῳ ἐπεμάσσατο Παλλὰς Ἀθήνη·
Κάρψε μὲν οἱ χρόα καλὸν ὑπὲρ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας, ἀμφὶ δὲ δέρμα
Πάντεσσιν μελέεσσι παλαιῷ θῆκε γέροντος.
Κνύζωσεν δέ οἱ ὄσσε, πάρος περικαλλέ' ἐόντε.
Ἀμφὶ δέ μιν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα,
Ῥωγαλέα, ῥυπόωντα, κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ.
Ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέρμα ταχείης ἔσσ' ἐλάφοιο
Ψιλόν· δῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ ἀεικέα πήρην,
Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ τρόφος ἦεν ἀορτήρ.
Τὼ γ' ὡς βουλεύσανθε διέτμαγον· ἡ μὲν ἔπειτα
Εἰς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος.

" Nè jam tibi ille valdè curæ sit;
" Ipsa illum misi, ut famam bonam adipiscatur
" Illuc iens; at nullum habet dolorem; sed quietus
" Sedet in Atridæ ædibus, multa enim ei adsunt.
" Certè quidem illi insidiantur juvenes cum navi nigrâ;
" Cupientes interficere, antequam in patriam terram veniat,
" Sed hæc non puto, potiùs & aliquem terra detinebit
" Virorum procorum, qui tibi fortunas devorant.
Sic igitur ipsum alloquens virgâ tetigit Minerva:
Siccavit quidem ei cutem pulchram in flexibilibus membris;
Flavosque ex capite delevit crines, circumque pellem
Omnibus membris antiqui posuit senis.
Deformavit quoque ei oculos antè pulchros.
Circùm ipsum lacernam aliam malam injecit, & interulam.
Fractas, sordidas, malo conspurcatas, fumo.
Circumque ipsum magnam pellem velocis induit cervi
Depilem: deditque ei baculum & indecentem sacculum
Crebris locis rimosum; inerátque tortum lorum.
Quùm hi ità consultâssent, separati sunt: hæc quidem postèa
In Lacedæmonem divinam ivit ad filium Ulyssis.

ΣΧΟΛΙΑ.

421. Ἐνθύμιος.] Διὰ φρενῶδες.
422. Πόμπευον.] Παρέπεμπον.
423. Πόνον.] Νῦν, ἀλγηδόνα.
429. Ἐπεμάσσατο.] Καθήψατο.
430. Κάρψεν.] Ἐξήρανεν.
435. Ῥωγαλέα.] Διεῤῥωγότα. Μεμορυγμένα.] Μεμολυσμένα, πεφυρμένα.
438. Πυκνὰ ῥωγαλέην.] Ἤτοι σωτηρίας ἔχουσα ῥωγάδας, ἢ πολλῶν ῥησμάτων πεπληρωμένην, ἢ σωτηρισμένην. Στρόφος.] Ἐκ χοινίκων ἐστραμμένος, ἢ ἱμὰς ἐστρεμμένος. Ἀορτήρ.] Ἐξ οὗ ἀπῆρται· ὅ ἐστι, παρεκρέματο.

NOTÆ.

429. Ἐπεμάσσατο) Ità, pro ἐπεμάσσατο, emendo; vid. ad *Iliad.* ε'. v. 564.

435. Μεμορυγμένα) *Suidas*, v. Μορύξαι· Μορύξαι, τὸ μολῦναι· Ὅμηρος γῦν, τὸ μεμολυσμένον, μεμορυγμένος φησίν.

439. Τὼ γ' ὡς βουλεύσανθε διέτμαγον) Idem *Iliad.* α'. v. 531. *Ibid.* Ἡ μὲν ἔπειτα Εἰς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος) Ex hoc Versu, sequens *Rhapsodia*, licet Initium non capiat, quoniam tum vix finem hæc rectè faceret, per ἀναμνησιν tamen rectè Initium capere judicanda; ut sit Ordo, Τὼ γὰρ διέτμαγον, ἡ μὲν ἔπειτα· Αὐτὰρ ὁ ἐν λιμένι, κ.λ. Si tamen ità visum esset *Criticis*, hæc *Rhapsodia* congruè finem posset habere, cùm ἀορτὴρ, & Sequens, initium, cùm τὸν, Τὼ γ' ὡς, &c.

VARIÆ LECTIONES.

429. Ἐπεμάσσατο) γρ. ἐπεμάσσατο, vid. N. in *Text.*
435. Ῥυπόωντα) γρ. ῥυπώντα, *H. Steph.*
Ibid. Μεμορυγμένα) γρ. μεμορυχμένα.
439. Διέτμαγον) γρ. διέτμαγεν, vid. ad *Il.* α'. v. 531.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ξ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ξ'.

Ξ Ενισμὸς Ὀδυσσέως γίνε⟩ ἐν τῇ ἀγορᾷ παρ' Εὐμαίῳ, τῷ ὑφορβῷ· καὶ ποικίλη τις ὁμιλία.

Ἄλλη ὑπόθεσις.

Ὁ Δυσσέως παρουσία πρὸς τὸν Εὔμαιον, καὶ λόγοι γίνον⟩, ἀναπλάττοντος ἑαυτὸν, καὶ πράξεις τινὰς ἐπῃρμένας.

Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσέως πρὸς Εὔμαιον ὁμιλία.

Ἄλλη.

* Vid. infrà, ad v. 31. Not. in *Textum*.

* Ἡ πρὸς τὸ συβώτην Ὀδυσσέως ἀνάβασις.

Ἄλλως.

Εἶ δ' Ὀδυσῆα ξείνισεν Εὔμαιος ἀγρῷ ὑφορβός. Lib. XIV.

Αὐταὰρ ὁ ἐκ λιμένος πρὸς ὄρεος τετιηότα νῆα,
Χῶρον ἂν' ὑλήεντα δι' ἄκριας· ἦ οἱ Ἀθήνη
Πέφραδε δῖον ὑφορβὸν, ὃς οἱ βιότοιο μάλιστα
Κήδετο οἰκήων, οὓς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.
Τόνδ' ἄρ' ἐνὶ προδόμῳ εὗρ' ἥμενον· ἔνθα οἱ αὐλὴ
Ὑψηλὴ δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,

AT hic ex portu ingressus est asperam semitam,
Locum per sylvosum, per juga, quâ ei Minerva
Dixerat, nobilem *esse* subulcum, qui ei fortunas maximè
Curabat famulorum, quos acquisierat divinus Ulysses:
Hunc in vestibulo invenit sedentem, ubi ei villa
Alta ædificata erat, circumspicuo in loco,

Σχόλια.

1. Προσίβη.] Προσῆλθεν.

2. Δι' ἄκριας.] Καθὰ τὰς ἀκρωρείας.

3. * Δῖον.] Νῦν, * τὸν συγγενίσασθαι. Ὑφορβόν.] Χοιροβοσκόν.

5. Προδόμῳ.] Τῇ πρὸ τῆς οἰκίας.

Notæ.

V. 3. Δῖον ὑφορβόν) Ὅτι ὁ Ποιητὴς, σεμνύνων τὸν ὑφορβὸν Εὔμαιον, νῦν δῖον καλεῖ, ποτὲ καὶ ὄρχαμον ἀνδρῶν. *Eustathius* ferè ad Eminentiam inter Servos refert, fol. 526. & σπεύδων πρὸς τὰ δισπούλικα πράγματα, ἢ φιλοδισπουλίαν, καὶ ἀγαθὸν ἦθος. Verùm addo Ego & Generis nobilitatem; Regis enim erat filius, ut patet, *Odyss.* o'. v. 412: quod miror latuisse *Eustathium*; Hoc tantùm moneo, nè φιλομήτῃ Lectori desit Argumentum, ad obturandum os *Homeri* obtrectatoribus: Regis enim filius, licet Captivus & Servus, est nobilis. Addo itaque & hoc *Scholion*, * Δῖον) Νῦν, τὸν συγγενίσασθαι.

Notæ in Scholia.

V. 3. * Τὸν συγγενίσασθαι, ex *Aloysii* MS.

Variæ Lectiones.

V. 1. Ὁ) γρ. ὅγ', *Dionys. Halicarnass.* Edit. *Hudson.* fol. 58.

6. Περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ) γρ. καταρυχείσῃ λίθοισι, *Eustath.* fol. 527. lin. 2. & lin. 34. nec tamen *H. Steph.* advertebat.

Καλὴ

Καλή τε, μεγάλη τε, φειδρομος· ἣν ῥα συβώτης
Αὐτὸς δείμαθ' ὕεσσιν, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
Νόσφιν δεσποίνης, ἠ Λαέρταο γέροντος,
Ῥυτοῖσιν λάεσσι, καὶ ἐθείκωσεν ἀχέρδῳ·
Σταυροὺς δ' ἐκτὸς ἔλασσε διαμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πυκνοὺς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσας.
Ἐντοσθεν δ' αὐλῆς συφεοὺς δυοκαίδεκα ποίει
Πλησίον ἀλλήλων, θύρας συσίν· ἐν δ' ἑκάστῳ
Πεντήκοντα σύες χαμαιευνάδες ἐρχατόωντο,
Θήλεαι τοκάδες· τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἴαυον,
Πολλὸν παυρότεροι· τοὺς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες
Ἀντίθεοι μνηστῆρες· ἐπεὶ προφίαλλε συβώτης
Αἰεὶ ζαζεφέων σιάλων τ' ἄειρον ἁπάντων·
Οἱ δ' περικόσιοί τε καὶ ἑξήκοντα πέλοντο.
Παρ δ' κύνες, θῆρσιν ἐοικότες, αἰὲν ἴαυον
Τέσσαρες, οὓς ἔτρεφε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
Αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἑοῖς ἐρέεινε πέδιλα,
Τάμνων δέρμα βόειον, ἐϋχροές· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι

Pulchráque, magnáque, quæ circumiri poterat; quam ſubulcus
Ipſe ædificaverat ſuibus, abſente rege,
Sine dominâ, & Laërte ſene,
Advectis lapidibus, & cinxerat ſepe ſpinosâ:
Paliſque extrà adegit prorſus hinc & hinc,
Denſos & crebros, nigro robore ſciſſo;
Intra verò hanc villam ſuilia duodecim fecerat
Propè inter ſe, quaſi cubilia ſuibus, in ſingulis autem
Quinquaginta ſues humi-jacentes continebantur
Fœminæ fœtæ; mares etenim foris dormiebant,
Multò pauciores, hos enim minuebant comedentes
Impii proci; quoniam mittebat ſubulcus
Semper ſaginatorum altilium optimum omnium:
Hi tamen trecentique & ſexaginta erant.
Juxtáque Canes, Leonibus ſimiles, ſemper cubabant
Quatuor, quos nutriverat ſubulcus princeps virorum.
Ipſe autem circa pedes ſuos aptabat calceamenta
Incidens pellem bovinam pulchricolorem; aliique jam

ΣΧΟΛΙΑ.

7. Περίδρομον.] Περιοδυτὴ, γειτονιας μὴ ἔχουσα τὰς ἐμποδίζουσι τῷ βουλομένῳ φειδρομεῖν καὶ περιελθεῖν αὐτήν.

10. Ῥυτοῖσι λάεσσι.] Ἐλκυστοῖς, μεγάλοις, καὶ μὴ δυναμένοις ἀφ' χειρῶν βασταχθῆναι, λίθοις. Ἐθείκωσεν.] Ἐχαράκωσεν· θεῖκος ὁ λίγξ ἢ ἐπὶ τοῖς οἰκίαις σφάνη. Ἀχέρδῳ.] Ἄχερδός ἐστιν ἀκανθώδες φυτὸν, ἐξ ὧν τὰς αἰκίσματα ποιοῦσιν. ἔνιοι δὲ ἀπίδεσσιν τὴν ἀχέρδα ἄπιον· ἀκανθώδης δὲ καὶ αὐτὴ ἡ ἀχέρδα εἶναι.

11. Σταυρούς.] Τὰ ὀρθὰ καὶ ἀπεξυσμένα ξύλα. Ἐκτὸς ἔλασσε.] Ἔξω ἀφ' τοίχων ξύλα διήλασεν ὀρθά.

12. Τὸ μέλαν δρυός.] Ἤτοι δάσους, ἢ τὴν * σύπερειώλου, τὸ ἰγκάρδιον τ δρυός· μελαίνδρυον δὲ λέγει ἀφ' τῶν χερσῶν, ἢ τ φλοιὸν τ δρυός. Ἀμφικεάσας.] Περιχίσας.

15. Ἐρχατόωντο.] Καθιερσμένα ἦσαν.

16. Τοκάδες.] Ἐπίτοκοι.

17. Παυρότεροι.] * Ἐλάττους.

18. Ἀντίθεοι μνηστῆρες.] Νῦν, οἱ ἐναντίοι τοῖς θεοῖς. Προφίαλλε.] Προέπεμπεν.

19. Σιάλων.] Εὐτραφῶν, λιπαρῶν.

20. Πέλοντο.] Ἦσαν, ὑπῆρχον.

21. * Θήρεσσιν.] Λύκοις, ἢ λέουσιν. Ἴαυον.] Ἐκοιμῶντο.

22. Ὄρχαμος.] Νῦν, ἔξοχος ἐπὶ τῇ εὐχρωσίᾳ.

23. Ἐρέεινε.] Ἥρμοττεν.

NOTÆ.

7. Καλή τε, μεγάλη τε) Prius τὸ, τὲ producitur, in *Cæſurâ*, ante *Liquidam* & σιγμὴν. Vid. ſuprà, ad ν'. v. 355.

15. Χαμαιευνάδες) Οἱ σύες, ἀπὸ τ ἀκολουθεῖν αὐτοῖς· κοινὰ γὰρ τ ἄλλων τετραπόδων ὀρθὰ κοιμᾶται καὶ ἑστῶτα. Ἀπίων δ, ὅτι βόθρους ὀρύσσει, ἀφ' τῶν χαμαὶ κοιτῶνας. *Heſych.* Vid. ad κ'. v. 243.

21. * Θήρεσσιν) *Euſtath.* fol. 528. lin. 26. Θήρεσσιν ἐοικότες) Λύκοις τυχὸν, ἢ λέουσιν.

23. Πέδιλα) Pedulla, quæ dicimus, πέδιλα *Gracos* appellare manifeſtum eſt. *Feſtus.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

12. * Ἐπερειώλου) Ità, pro corrupto ἐπερειώρου, lego, ex *Aloyſii* MS. *Heſychio*, & *Euſtathio*, fol. 528. lin. 6.

17. Παυρότεροι) * Ἐλάττους, ità ex *Morrhii* Editione, cæteræ male, ἐλαττότεροι, ut MS. *Aldin. Bedorot. Hervag. Elzevir.* &c.

VARIÆ LECTIONES.

12. Θαμέας) γρ. μεγάλας. *Euſtath.* fol. 527. lin. 14. *H. Steph.* *Ibid.* Μέλαν δρυός) γρ. μελάνδρυον, *Br. Schol.*

24. Εὐχροὲς) χρ. ἰὔχροον, *H. Steph.*

Ὤϊχοντ' ἄλλυδις ἄλλος, ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσιν
Οἱ τρεῖς· τὼ δὲ τέταρτον ἐποτρύνηκε πόλινδε,
Σῦν ἀγέμεν μνηστῆρσιν ὑφορβιάλοισιν ἀνάγκῃ,
Ὅφρ' ἱερεύσαντες κρειῶν κορεσαίατο θυμόν.
Ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἴδον κύνες ὑλακόμωροι·
Οἱ μέν, κεκληγυῖες ἐπέδραμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἔζετο κερδοσύνῃ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Ἔνθα κέν ὦ πρόφρων γαθμῷ ἀεικέλιον πάθεν ἄλγος,
Ἀλλὰ συβώτης ὦκα ποσὶ φαιπνοῖσι μεταπρὼ
Ἐσσυτ' ἀνὰ πρόθυρον· σκύτος δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τὺς μὲν ὁμοκλήσας στεῦεν κύνας ἄλλυδις ἄλλη
Πυκνῇσιν λιθάδεσσιν· ὁ δ' ἆψορρον ἄνακτα,
Ὦ γέρον, ἦ ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο
Ἐξαπίνης· καί κέν μοι ἐλεγχείῃ κατέχυσας.
Καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγεά τε, στοναχάς τε.
Ἀντιθέῳ γὰρ ἄνακτι ὀδυρόμενος κὴ ἀχεύων
Ἥμην, ἄλλοισιν δ' σύας σίαλος ἀπετάλλω
Ἔδμεναι· αὐτὰρ κεῖνος ἐελδόμενός πῃ ἐδωδῆς
Πλάζεθ' ἐπ' ἀλλοθρόων ἀνδρῶν δήμου τε, πόλιν τε,
Εἴπῃ ἔπι ζώει, κὴ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
Ἀλλ' ἕπεο, κλισίηνδ' ἴομεν, γέρον, ὄφρα κὴ αὐτὸς

Iverant aliò alius; cum fabulantibus fuibus
Tres; quartum autem miserat ad urbem,
Suem ducere procis superbis necessitate;
Ut mactantes, carnibus satiarent animum.
Repentè verò Ulyssem viderunt canes latratores:
Hi quidem clamantes accurrerunt; at Ulysses
Sedit astutiâ, virgáque ei excidit manu.
Tunc proprium apud fabulum indignum tulerat dolorem,
Sed fubulcus celeriter pedibus velocibus subsequens,
Cucurrit per vestibulum, coriúmque ei excidit manibus:
Et objurgans canes pepulit, aliò alium
Crebris lapidationibus; ipse verò affatus est dominum,
" O senex, certè propemodùm te canes dispersidissent
" Improviso; & mihi crimen-inhumanitatis affudisses.
" Atqui mihi alios Dei dederunt dolores gemitusque;
" *Propter* divinum enim herum lugens & dolens
" Sedeo; aliisque sues pingues nutrio
" Ad comedendum: at *ille* egens forte cibi
" Errat apud peregrinorum virorum populúmque, civitatemque,
" Sicubi adhuc vivit & videt lumen solis.
" Verùm sequere, ad fabulum eamus, senex, ut & ipse

ΣΧΟΛΙΑ.

28. Κορεσαίατο.] Κορέσωσιν. Θυμόν.] Νῦν, τὴν ἐπιθυμίαν.

29. Ὑλακόμωροι.] Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, ὀξύφωνοι. κρεῖττον δὲ ἀπιδιδύναι, οἱ περὶ ὑλακεῖν μεμωρημένοι, ὅ ἐστι πεπονημένοι, ἴδιον γὰρ κυνῶν τὸ ὑλακεῖν· * ἐν ἄλλοις, οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν ἐστυδακόπες, ἢ ὑλακτικοί.

NOTÆ.

29. Ὑλακόμωροι) *Eustath.* fol. 528. lin. 53. Καλῶς μὲν Ἀρίσταρχος, οἱ ὀξύφωνοι· ἐπὶ γὰρ μώρου οὐ ἄλλοις ἐδηλώθη λέγειν τὸ ὀξύ· ὁ δὲ ἐξηγούμενος τὰ ὑλακόμωροι κρεῖττον ἦ, φασὶν οἱ Παλαιοὶ, ἀπιδιδύναι. Οἱ περὶ τὸν ὑλακτὸν μεμωρημένοι, ὅ ἐστι πεπονημένοι, ἐκλελυπτες καὶ πάλιν δὲ ὁ τὰ παραλήγοντες· ἢ ἐκ οἱ περὶ τὸν ὑλακτὸν καὶ φυλακτὸν ὄντες, παρὰ τὸν ὦρον, τὸν φυλακτὸν ἵνα εἶεν, ὑλακωροι, πλεονάσαντος ἦ δὲ μ'. ὑλακόμωροι. Confer *Br. Schol.* & *Etymolog.* M. in v.

31. Ἔζετο κερδοσύνῃ) *Eustath.* in locum, fol. 529. lin. 10. Φασὶ δὲ φυσικὸν βούλημα εἶναι ἀνθρώποις πρὸς ἐπιμέλειαν κυνῶν, τὸ καθῆσθαί πως, καὶ προΐεσθαι

31. Ἔζετο κερδοσύνῃ.] Φυσικὸν φησὶν βούλημα πρὸς ἐπιτροπὴν κυνῶν τὸ καθεζόμενον καὶ προΐεσθαι τὴν ῥάβδον, ὡς μὴ ἐπιπτόημενον. Κερδοσύνῃ.] Σωφρ. Ἔκπεσε.] Οὐ λέγει φόβον, ἀλλ' ἑκὼν ἔῤῥιψεν αὐτόν.

33. Μεταπρό.] Ἐπιδρομών.

34. Σκύτος.] Δέρμα, * ῥινός.

NOTÆ.

* Ità, pro ῥίν.

τὸ δὲ χρῆσιν ὅπλου, ὡς μὴ ἐπιδιδύναι· ὅθεν τοὺς κύνας αἰνίσσεσθαι τὸν θυμὸν τοῖς τοιούτοις, ὡς καὶ ἐγγίσαντάς ποτε ὀσφρησάμενος, ἔτι δὲ οἷς καὶ προσκρούσαντας ἀποδάπτειν. *Antigonus Carystius*, Histor. Mirabil. c. 28. Ἰκανῶς δὲ ὁ Ποιητὴς λέγει παρὰ πάντων ἐπιμελὲς καὶ πολυπραγμονοῦν εἶναι· ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς, ἐπιφερομένων αὐτῷ τῶν κυνῶν, τὸ * τῇ πρὸς τὸ συβώτιον ἀναβάσῃ, * Ἔζετο κερδοσύνῃ· σκῆπτρον δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός· Οὐ γὰρ, φασὶν, ἂν διωκόμενός τις συγκαθῆσθαι, ἀδικεῖν τοὺς κύνας. Et *Plinius*, l. 8. c. 40. Impetus Canum & Sævitia mitigatur ab Homine, confidente humi. Confer *Br. Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

29. * Ἐν ἄλλοις, οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν, ex MS. *Aloysii.*

31. Ἔζετο κερδοσυνῇ) Præter *Br. Schol.* vid. Not. in *Textum.* Suspicor autem ἐπιτεθησόμενον, vel ἐπιθησόμενον.

Σίτῳ

Σίτυ τ' οἴνοιο κορεσσάμενον κῆρ' θυμόν,
Εἴπῃς, ὁππόθεν ἐσσί, καὶ ὁππόσα κήδε' ἀνέτλης.
Ὣς εἰπὼν κλισίηνδ' ἡγήσατο δῖος ὑφορβός.
Εἶσεν δ' εἰσαγαγών, ῥῶπας δ' ὑπέχυθε δασείας.
Ἐφόρεσεν δ' ἔπι δέρμα ἰονθάδος ἀγελείου αἰγός,
Αὐτῷ σνβώταο, μέγα κῆρ δασύ· χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς,
Ὅτι μιν ὡς ὑπέδεκτο· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
Ὅ, τι μάλιστ' ἐθέλῃς, ὅτι μὲ φρεσὶν ὑπέδεξο.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὔμαιε συφεῶτα,
Ξεῖν', οὔ μοι θέμις ἐστί, καὶ ὃς εἰ χαλίων σέθεν ἔλθοι,
Ξεῖνον ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
Ξεῖνοί τε, πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε, φίλη τε
Γίγνεται ἡμετέρη· ἡ γὰρ δμώων δίκη ἐστίν,
Αἰεὶ δειδιότων, ὅτ' ὑπερθύμοισιν ἄνακτες
Οἱ νέοι· ἦ γάρ τῷγε θεοὶ κατὰ νόστον ἔδησαν,
Ὅς κέν ἐμὲ σώφρονέως ἐφίλῃ, καὶ κτῆσιν ὄπαζεν,
Οἷά τε φῶ οἰκῆι ἄνακτι εὐθυμέοντι ἔδωκεν,
Οἶκόν τε, κλῆρόν τε, πολυμνήστην τε γυναῖκα,
Ὅς οἱ πολλὰ κάμνῃσι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἀέξῃ·

" Cibo & vino ſaturatus ex animo,
" Dicas, unde ſis, & quot dolores toleraveris.
Sic loquutus ſtabulum versùs præceſſit nobilis ſubulcus;
Collocavitque *illum* introductum; virgultaque ſubſtravit denſa:
Inſtravitque pellem villoſæ ſylveſtris capræ,
Ibidem ſtratum magnum & denſum: gaviſus eſt autem Ulyſſes.
Quòd ipſum ſic ſuſceperat, verbúmque dixit & appellavit,
" Jupiter tibi det, hoſpes, & immortales dei alii
" Quodcunque maximè vis, quia me benignus ſuſcepiſti.
Hunc reſpondens alloquutus eſt Eumæus ſubulcus,
" Hoſpes, non mihi fas eſt, neque ſi pejor te veniat,
" Hoſpitem contemnere, ab enim Jove ſunt omnes
" Hoſpitéſque, pauperéſque; munus verò exiguumque, charumque
" Eſt noſtrum: Hic enim ſervorum mos eſt,
" Semper timentium, cùm dominántur heri
" Novi: certè enim illius reditum Dii impedierunt,
" Qui me valdè diligebat & poſſeſſionem *procul-dubio* dediſſet,
" Qualia ſuo Domeſtico Dominus benignus dederit,
" Domúmque & Facultates, & deſiderabilem uxorem;
" Qui nempè fidelitèr ei inſervíerit, Deúſq; illius laborem incremento auxerit:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

50. Ἰονθάδες.] Ἤτοι αἶγας, ἢ παχείας, παρὰ τὸ ἴσιαν ἄδην· ἢ δασείας, ἰονθοῦσι γὰρ, αἱ ῥίζαι καὶ σκάφυσεις τῶν τειχῶν· ἢ ἰόνθους ἰσχύσης· ἰονθοῖ γὰρ, ἰσχναίνεται ἀκμάζουσα σώματα.

51. Ἐνεύνασον.] * Ἐγκοίμητον, ἐγκοίτον.

56. Κακίων σέθεν.] Μᾶλλόν σε κακακωμένῳ τῇ ψυχῇ· * ἢ, πιέσῃς, καὶ εἰδείχθῃς.

59. Ἦ.] Αὖτη. Δίκη.] Δικαιοσύνη.

61. Ἔδησαν.] Ἐπέδησαν.

63. Ὣς.] Τοιαύτῃ. Ἄναξ εὔθυμος.] Δεσπότης εὐμενής.

N O T Æ.

50. Ἰονθάδες) *Ariſtophanes* Grammaticus, apud *Euſtath.* fol. 350. lin. 2. καὶ Ἰονθάδες Ὁμηρικῶς, ὅτι ἀφ' ἡλικίας τινὸς καὶ μειζόνως αὐτό φησιν ὁ Ποιητής. *Idem*, fol. 529. lin. 49. Ἰονθάδες ὃ, ἢ τὰ ἴσια, καθὰ τοὺς Παλαιούς, ἢ τὰ παχέα, παρὰ τὸ ἴσιαν ἄδην· ὡσαύτως δὲ Ἴξαλος, παρὰ τὸ ἰξιάζ ἄλις· ἵνα ᾖ ταυτὸν, Ἰονθάς, καὶ Ἴξαλος· ἢ τὰ δασείας· ἰονθοῖ γὰρ, φασὶν, αἱ ῥίζαι, καὶ αἱ περὶ τὰ τείχων σαφύσεις, καὶ Ἰονθάδες αὖ λέγουσι τὰς Ἀπίους, τὰ ἰσχνὰ ἅμα καὶ παχέα· ἢ ἰόνθους ἰσχνούς, οἷον σαφύσεις σκληράς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

50. Ἰονθάδες) De hâc voce, ut & de Ἴξαλος, vid. in Not. ad *Textum*.

51. * Ἐγκοίμητον, pro corrupto ἐγκοίτεον, lego. MS. *Aloyſii* malè hic ἔγκοιτον, *Morrhius* ἐγγύπεον, *Aldus*, *Hervagius*, & *Elzevirius* ἐγκοίτεον, *Euſtath.* fol. 530. lin. 12. Ἐνεύνασον δέ φασιν, ἐγκοίμητον, ἐγκοίπον, ubi hunc ipſum locum ex Παλαιῶν laudat. Hinc obitèr emendo *Heſychium*, Ἐνεύνασον) Μέγα καὶ πολὺ * ἐγκύπτον, lego, * ἐγκοίπον.

56. * Ἢ πιέσῃς ἐ εἰδείχθείης) Ex *Euſtathio*, fol. 530. lin. 22.

VARIÆ LECTIONES.

46. Σίτυ ἐ οἴνοιο) γρ. εἶνα ἐ σίτου.

65. Ἀέξει) γρ. αἴξῃ, *H. Steph.*

Ὡς ϗ ἐμοὶ τόδε ἔργον ἀέξεϑ', ᾧ ἔπι μίμνω.
Τῷ κέ με πόλλ' ὄνησεν ἄναξ, εἰ αὐτόϑ' ἐγήρᾳ·
Ἀλλ' ὄλεϑ'· ὡς ὄφελλ' Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέϑαι
Πρόχυν, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γυῖα λέλυσεν·
Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔβη Ἀγαμέμνονος εἵνεκα πιμπλῆς
Ἰλιον εἰς εὐπώλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
Ὡς εἰπὼν, ζωστῆρι ϑοῷ συνέεργε χιτῶνα·
Βῆ δ' ἴμεν ἐς συφεούς, ὅϑι ἔϑνεα ἔρχαλο χοίρων·
Ἔνϑεν ἑλὼν δύ' ἔεικε, ϗ ἀμφοτέρους ἱέρευσεν·
Εὖσέ τε, μίσυλλέν τε, ϗ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν.
Ὀπλίσας δ' ἄρα πάντα φέρων παρέϑηκ' Ὀδυσῆϊ,
Θέρμ' αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὁ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν·
Ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον·
Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν, ἐποτρύνων ϗ παρσπούδα,
Ἔδϑιε νῦν, ὦ ξεῖνε, τά τε δμῳῆσι πάρεστι
Χοίρε'· ἀταρ σίαλος γε σύας μνηστῆρες ἔδουσιν,
Οὐκ ὄπιδα Φρονέοντες ἐνὶ Φρεσὶν, οὐδ' ἐλεητύν.
Οὐ μὰν ϗέτλια ἔργα ϑεοὶ μάκαρες Φιλέουσιν,
Ἀλλὰ δίκῃν τίουσι ϗ αἴσιμα ἔργ' ἀνϑρώπων·
Καὶ μὰν δυσμενέες ϗ ἀνάρσιοι, οἵτ' ἐπὶ γαίης

" Ut & mihi hic meus Labor succeſſu augetur, in quo occupor.
" Ideò me plurimùm juviſſet Dominus *meus*, ſi hìc ſenuiſſet;
" Verùm periit. Quàm debuit Helenæ genus periiſſe
" Funditùs, quoniam multorum virorum genua ſolvit.
" Etenim ille ivit Agamemnonis propter honorem
" In Ilium equeſtre, ut Trojanos oppugnaret.
Sic loquutus, cingulo celeriter coërcuit tunicam:
Perrexitque ire ad ſuilia, ubi greges includebantur porcorum:
Illinc captos duos actulit, & ambos mactavit,
Uſtulabarque, concidique, & verubus infixit.
Quùm itaque aſſavit omnia, ferens appoſuit Ulyſſi,
Calida ipſis in verubus; hic verò farinam albam perſperſit;
In poculoque miſceba: dulce vinum:
Ipſe autem è regione ſedit; adhortanſque alloquutus eſt,
" Comede nunc, ô hoſpes, quæ utique ſervis adſunt
" Porcina; at pingues porcos proci comedunt,
" Non ultionis-metum habentes in mentibus, neque miſericordiam.
" Nequaquam ſanè impia opera Dei beati amant:
" Sed jus colunt, & pia opera hominum.
" Etiam Hoſtes quidem, & infeſti, qui terram

ΣΧΟΛΙΑ.

67. Ὄνησεν.] Ὠφέλησεν
68. * Ὄλεϑ'.] Ὤλετο, ἀπώλετο. Ὤφελλεν.] Ὠφέλεν.
69. Πρόχυν.] Νῦν, παντελῶς.
72. Ζωστῆρι.] Ζώνῃ. Συνέεργε.] Συνέδησεν.
75. Εὖσεν.] Ἐφλόγισεν.
77. Πάλυνεν.] Διέβρεχεν.
78. Κισσυβίῳ.] Ἀγγειακῷ ἐκπώματι.
79. Ἀντίον.] Ἐξ ἐναντίας.
82. Ὄπιδα.] Τιμὴν εἰς τὸ μέλλον τῶν ϑεῶν ἐπιστροφήν. Φρονέοντες.] Λογιζόμενοι. Τερμίσσης.] Φοβερίζουσι. Ἐλεητύν.] Ἔλεον· Αἰολικὴ ἡ ἀλέλεκται.

NOTÆ.

69. Ὑπὸ γυῖα) *Euſtath.* fol. 531. lin. 10. Τὸ ὑπὸ γύιατ' ἔλυσε, δοκεῖ ἀντιθέτως εἰρῆϑαι ϖρὸς τὸ ϖρόχυν· ἵνα πῶς λέγῃ. Ὡς ἐπὶ γύῃ πίσυ τὸ τῆς Ἑλένης φῦλον, ἐπὶ πολλῶν. ὑπὸ γύιατ' ἔλυσε. Qui & aliàs. Τὸ ὑ γύιατ' ἔλυσε, ϖροφερόσις ἐστὶ δ, ἐξανάστασις. Ità *Iliad.* β'. 117. — πολίων κατέλυσε κάρηνα, Ἠδ' ἔτι δ' λύσῃ· τυτύσι, πόλεις ἐπόρϑησε, δ' πορθήσῃ.

83. Οὐ μὰ κέτλια ἔργα ϑεοὶ μάκαρες φιλέουσιν) *Catullus* Epigr. 31. *Nec Facta impia fallacûm hominum Cœlicolis placent.* *M. Anton. Muretus*, hunc *Homeri* locum adnotavit. Vid. *Duport.* Gnomolog. *Homeric.*

85. Καὶ μὰν δυσμενέες) Hunc quoque locum, per *Sex totos Verſus*, accuratiùs paulò vertimus; de Verſione enim priori non immeritò querebatur *Meric. Caſaubon.* ibid. p. 19. Confer ſimilem locum *Obadiæ*, c. 1. v. 5. *Quomodò exciſa es? Si Fures advenirent tibi, ſi Graſſatores nocturni, nonne furatum Cœlicolis placent.* *M. Anton. Muretus*, hunc *Homeri* locum adnotavit. Vid. *Duport.* Gnomolog. *Homeric.*

85. Καὶ μὰν δυσμενέες) Hunc quoque locum, per *Sex totos Verſus*, accuratiùs paulò vertimus; de Verſione enim priori non immeritò querebatur *Meric. Caſaubon.* ibid. p. 19. Confer ſimilem locum *Obadiæ*, c. 1. v. 5. *Quomodò exciſa es? Si Fures advenirent tibi, ſi Graſſatores nocturni, nonne furatum eſſent?* Vid. *Duport.* Gnomolog. p. 222. ubi *Varia Lectiones* dictæ.

VARIÆ LECTIONES.

66. Ἔπι μίμνω) γρ. ἐπιμίμνω, *H. Steph.*
75. Εὖσέ τε) γρ. εὔσεν, *H. Steph.*
78. Κίρνη) γρ. κρίνα, *H. Steph.*
82. Φερσίσπης) γρ. τερμίσσης, *Br. Scholi.*
84. Τίουσι) γρ. ἅπτουσι, *Grotius*, in *Stobæi* Excerpt. *Ibid.* Αἴσιμα ἔργ') γρ. ἴσασιν ἔργ', *Idem*, ibid. at *Media* Syllaba δ' ἴσασιν perpetuò *Longa*; lege ergò ἴασ' ἔργα. Vid. *Duport.* Gnomolog. p. 222. ubi *Varia Lectiones* dictæ.

Ἀλλα-

Ἀλλοτρίης βάσιν, καί σφιν Ζεὺς λητίδα δώῃ,
Πλησάμενοι δὲ τε νῆας ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος.
Καὶ μὲν τοῖς ὄπιδας κρατερὸν θέος ἐν φρεσὶ πίπτῃ·
Οἴδε γ' * καί τι ἴασιν, Θεῷ δέ τιν' ἔκλυον αὐδήν,
Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον, ὅτ' οὐκ ἐθέλουσι δικαίως
Μνᾶσθαι, οὐδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ'· ἀλλὰ ἔκηλοι
Κτήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἔτι φειδώ.
Ὅσσαι γὰρ νύκτες τε, καὶ ἡμέραι ἐκ Διός εἰσιν,
Οὔποτ' ἐν ἱερεύσι ἱερήιον, οὐδὲ δύ' οἶω·
Οἶνον δ' ἀφθύτοισιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες.
Ἦ γὰρ οἱ ζωὴ γ' ἦν ἄσπετος· οὔτινι τόσση
Ἀνδρῶν ἠρώων, οὔτ' Ἠπείροιο μελαίνης,
Οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης· οὔτε ξυνεείκοσι φωτῶν
Ἕς' ἄφενος τοσσοῦτον· ἐγὼ δέ κε τοι καταλέξω·
Δώδεκ' ἐν Ἠπείρῳ ἀγέλαι· τόσα πώεα οἰῶν,
Τόσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
Βόσκουσι ξεῖνοί τε, καὶ αὐτοὶ βώτορες ἄνδρες.
Ἐνθάδε τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἕνδεκα πάντα.

" Alienam invaserint & iis Jupiter prædam dederit,
" Quandò tamen semel impleverint Naves, redierunt domũ unusquisque:
" Equidem his ultionis divinæ ingens metus in animos cadit.
" Hi vero etiã aliquatenùs sciunt (Dei nempè aliqualem audiêrunt vocẽ),
" Illius triſtem obitum; quandoquidem nolunt honestè
" Ambire, neque ire ad sua: sed secura
" Bona dilapidant immoderatè, neque est parsimonia.
" Quorquot enim noctesque & dies abs Jove oriuntur,
" Nunquam unam sacrificant victimam, neque duas solas,
" Vinum verò consũmunt immoderatè exhaurientes.
" Certe enim ei facultates erant magnæ: nulli tantæ
" Virorum heroum, neque Epiri feracis,
" Neque ipsius Ithacæ, neque viginti virorum
" Sunt divitiæ tantæ: ego verò tibi connumerabo:
" Duodecim in Epiro armenta sunt; tot greges ovium,
" Tot suum pascua, tot stabula lata caprarum,
" Pascunt amicique, & ipsius pastores viri.
" Et hoc in loco stabula lata caprarum undecim ipsa.

Σ Χ Ο Α Ι Α.

86. Βᾶσιν.] Ἐπίλῃσιν ἐπὶ βᾶσιν.
88. Πίπτῃ.] Ὑπισέρχεται.
92. Φειδώ.] Ἐπιστροφή.
94. Ἱερῶσιν.] Ἱερεῖον. Οἶω.] Μόνω.
95. Ἐξαφύοντες.] Ἀπαντλοῦντες.
96. Ζωή.] Ἡ σὺν τῷ ζωῷ παρασκευή. * τὰ ἤια.
Οὔ τινι.] Οὐδενί.
97. Ἠπείροιο.] Τῆς ἠπείρου Ἰθάκης. Ἠπείροιο μελαίνης.] Τῆς κατ' ἤπειρον Κεφαλληνίας νῦν λεγομένης· ἢ ἐπὶ τὸ μελαίνης Ἠπείρου αὐτῆς, ἢ μετ' ὀλίγον ἐπιφέρει, Δώδεκ' ἐν Ἠπείρῳ ἀγέλαι.
98. Ξυνεείκοσι.] Ὁμοῦ εἴκοσι.

N O T Æ.

renear, quod satis esset? Si *Vindemiatores advenirent tibi, nonne relinquerent* aliquot *racemos?* Item, *Jeremia.* c. 49. v. 9.

89. Οἴδε γ' καί τι ἴασιν) In pluribus τὸ * ἐ excíderat, quod omninò restituendum.

92. Δαρδάπτουσιν) Ἐσθίουσι, σπαράττουσι, μὴ σπάραγμα ποιοῦντες· κυρίως μὲν, ἐπὶ θηρίων λέγει ἡ Ὁμηρος· ἐκ δὲ ἄλλων, χρήσασθαι δαρδάπτουσι, ἀφανῶσιν ἀναλίσκουσιν. *Hesych.*

94. Οὔποτ' ἐν ἱερεύσι ἱερήιον) Non Unum, nec Duo duntaxat, quod Moderati Nebulones faciunt, sed Plurima indiscriminatim, mactabant; quod Prodigi & Effrontes facere solent. Pro *ἱερεύσι*, *Cantabrigiensis ἱερεύσι*, legit; sed ferè sola; quanquam & illa Vox sit *Homerica*. Nulla alia subest causa, quod *ἱερεύσι*, mutemus. Cùm enim ante *Vocalem*, etiam *Diphthongus* corripi possit, *ἱερεῦ Dactylus* esse potest. Vid. plura, ad β'. v. 289.

101. Συβόσια) Ità *Veteres* hanc vocem legebant, ut & καταλοφάδεια, ν'. v. 169. Sin legatur *συβόσια*, *Penultima* dicatur produci ex Necessitate πολυβοτειρίης, de quâ re, ad *Iliad.* β'. v. 113.

NOTÆ IN SCHOLIA.

96. * Τὰ ἤια, addo ex *Aloysii Alemanni* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

89. Οἴδε γ' καί τι ἴασιν) κε. οἴδε Ν τι ἴασιν, vid. Not. in *Textum*.
92. Οὐδ' ἔτι) κε. οὐκ ἔτι, *Eustath.* fol. 533. lin. 34. οὐκ ἔτι, *H. Steph.* οὐδ' τι ut aliàs in similibus.
94. Ἱερεύσι') κε. ἱερεῦσι', vid. Not. in *Textum*.

Ἑκατῃ;

Ἐχατιῇ βόσκονθ'· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐθλοὶ ὄρουθ'.
Τῶν αἰεί σφιν ἕκαστος ἐπ' ἤματι μῆλον ἀγινεῖ,
Ζατρεφέων αἰγῶν, ὅς τις φαίνηται ἄριστος.
Αὐτὰρ ἐγὼ σῦς τάσδε φυλάσσω τε, ῥύομαί τε,
Καί σφι συῶν τ' ἄριστον ἐὺ κρίνας ἀποπέμπω.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἀδυκέως κρέα τ' ἤσθιε, πῖνέ τε οἶνον
Ἀρπαλέως, ἀχέων· κακὰ δ' ὑπὸ μυσὶ φύτθυεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε, καὶ ἥρατο θυμὸν ἐδώδῃ,
Καί οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφος, ᾧ περ ἔπινεν,
Οἴνου ἐναίπλοον· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλε, τίς γάρ σε πείσατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν,
Ὧδε μάλ' ἀφνειὸς καὶ ἀριπρεπὴς, ὡς ἀγορεύεις;
Φῆς δ' αὐτὸν φθίσθαι Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς.
Εἰπέ μοι, αἴ κέ ποθι γνώω τοιοῦτον ἐόντα.
Ζεὺς γάρ που τόγε οἶδε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Εἴ κέ μιν ἀγγείλαιμι ἰδὼν· ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθω.

In extremitate agri pascuntur; insuperque viri boni observant.
Quorum semper ipsis uniusquisque in die pecudem ferit,
Saginatarum caprarum, quæcunque appareat optima.
At ego sues has servóque, tueórque,
Et ipsis suûm optimum curiosè electum mitto.
Sic dixit: at ille intentè carnes comedebat, bibebátque vinum
Raptim, tacitè; mala autem procis ferebat.
At postquam cœnaverat, & expleverat animum cibo,
Etiam ei impletum dedit *Eumæus* poculum, quo ipse bibisset,
Vino plenum; hic verò suscepit, gavisusque est animo,
Et ipsum appellans verba velocia alloquutus est,
O amice, quisnam te emit rebus suis,
Sic valdè dives, & fortis, sicut dicis?
Dicis enim ipsum periisse Agamemnonis propter honorem.
Dic mihi, sicubi fors cognôrim, talis quum fuerit:
Jupiter enim hoc scit, & immortales dei alii,
Si fortè ipsum nunciem vidisse: multùm etenim erravi.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

104. Ὄρουθ'.] Ὀρῶσι, φυλάττουσιν. Ὄρουται.] Ἐπακολουθοῦσιν.
105. Ἀγινεῖ.] Ἀγί. κομίζει.
108. Εὐκρίνας.] * Καλλιξαμβ.
110. Ἀρπαλέως.] Ἁρπακτικῶς. Φύτθυεν.] Κατασκυάσεν.
113. Ἐνίπλοον.] Πεπληρωμένον.
117. * Φθίσθαι.] Φθαρῆναι, λιπθυσιῶν.
118. Γνώω.] Γνωρίσω, ἐπιγνῶ. Τοιοῦτον ἐόντα.] Θαυμαστὸν, οἷον σὺ λέγεις.
120. Ἀγγείλαιμι.] Μηνύσω. Ἀλήθω.] Ἐπλανήθω.

N O T Æ.

105. Μῆλον ἀγινεῖ Ζατρεφέων αἰγῶν) Hìc apertè μῆλον, non pro *Ove*, sed pro *Capellâ*. Ità *Exod.* c. 12. v. 5. Paschalis *Agnus*, potuit esse vel *Agnus*, vel *Hœdus*.

107. Φυλάσσω τε, ῥύομαί τε) Vid. ad *Iliad.* ε'. v. 257.

108. Εὐ κρίνας) Tutius est *disjunctim* scribere, ἐὺ κρίνας, non ut olim ἐυκρίνας, quomodò infrà, v. 247, ἐὺ πλανᾷ, pro ἐυπλανᾷ. Idem dicendum de voce, ἐύτρεφον, quam *disjunctim* in nostrâ *Editione* lego, ἐὺ τρέφει, ad τ'. v. 354. Vid. quæ Nos suprà, ad δ'. v. 408.

110. Ἀρπαλέως, ἀχέων) Omnes Interpretes priores reddiderunt τὸ ἀχέων, per *Dolens*, quasi ἀχέων esset scriptum; quùm deberet exponi *Tacitus*, vel *Tacitè*. Qui Famelici oppidò sunt, inter edendum *Silere* solent. Præterea *Ulysses* præ Indignatione *tacebat*, Procorum audiens injurias, & tacitè concepit iras, ut sequitur, καὶ ἡ μνησῇσι φύτθυεν. *Lectionis* etiam ἦ ἀχέων, in hoc loco. Nemo Veterum meminit, quare ut *Interpretum* malorum παρέγραμμα notandum obelo.

NOTÆ IN SCHOLIA.

108. * Καλλιξάμβ, pro ἁπλιξάμβ, ex *Aloysii* MSto.

117. * Φθίσθαι) Ità MS. *Scholia Aloysii*, ità *Aldina*, ità *Bedrotiana*, *Hervagiana*, & *Parisiana Morrhii*; quin *Henr. Steph.* inter *Var. Lect.* agnoscit; quare nè hujus quoque *Lectionis* antiqua Vestigia prorsùs deleantur; licet φθίσθαι in *Textu* maneat, φθίσθαι tamen, ut priùs, *Scholiis* restituo.

VARIÆ LECTIONES.

108. Εὐ κρίνας) γρ. ἐὺκρίνας, vid. Not. in *Textum*.
110. Ἀχέων) γρ. ἀχέων, vid. Not. in *Textum*.
112. Σκύφος) γρ. σκύφον, *Eustath.* fol. 535. lin. 9.
115. Τίς γάρ σε) γρ. τίς κ' ἄρ σε. Vid. ad κ'. v. 174. & v. 190.
117. Φθίσθαι) γρ. φθῆσθαι, *H. Steph.* & *Br. Schol.* vid. Not. in *Scholia*.
120. Ἐπὶ πολλὰ) γρ. ἐπίπολλα, *H. Steph.*

Τόνδ'

Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ὦ γέρον, οὔτις ἐκεῖνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
Ἀγγέλλων πείσῃ γυναῖκά τε καὶ φίλον υἱόν.
Ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀλῆται
Ψεύδονται, οὐδ' ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Ὅς δ' ἂν ἀληθεύων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
Ἐλθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν, ἀπατήλια βάζει.
Ἡ δ' εὖ δεξαμένη, φιλέει καὶ ἕκαστα μεταλλᾷ,
Καί οἱ ὀδυρομένῃ βλεφάρων ἄπο δάκρυα πίπτει,
Ἣ θέμις ἐστὶ γυναικὸς, ἐπὴν πόσις ἄλλοθ' ὄληται.
Αἶψά κε καὶ σὺ, γεραιὲ, ἔπος τ' ἐνθετεχήσαιο,
Εἴ τις τοι χλαῖναν τε, χιτῶνά τε, εἵματα δοίη.
Τῷ δ' ἤδη μέλλουσι κύνες, ταχέες τ' οἰωνοὶ,
Ῥινὸν ἀπ' ὀστεόφιν ἐρύσαι· ψυχὴ δ' λέλοιπεν.
Ἦ τοι γ' ὁ πόντῳ φάγοι ἰχθύες, ὀστέα δ' αὐτοῦ
Κεῖται ἐπ' ἠπείρῳ, ψαμάθῳ εἰλυμένα πολλῇ.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλε· φίλοισι δὲ κήδε' ὀπίσσω
Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετεύχαται· οὐ γάρ πού τιν' ἄλλον
Ἥπιον ὧδε ἄνακτα κιχήσομαι, ὁππόσ' ἐπέλθω,
Οὐδ' εἴ κεν πατρὸς καὶ μητέρος αὖτις ἵκωμαι
Οἶκον, ὅθι πρῶτον γενόμην, καί μ' ἔτρεφον αὐτοί.
Οὐδέ κε τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι, ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ·
Ἀλλά μ' Ὀδυσσῆος πόθος αἴνυται οἰχομένοιο.
Τὸν μὲν ἐγὼν, ὦ ξεῖνε, καὶ ἐξόντ' ὀνομάζειν

Huic respondit postea subulcus, princeps virorum,
" O senex, nullus illum vir peregrinus veniens
" Nuncians persuaserit uxorique & dilecto filio.
" Sed temerè receptionis indigi viri peregrini
" Mentiuntur, neque volunt vera loqui:
" Quicunque enim peregrinus Ithacæ in populum venit,
" Profectus ad dominam meam fallacia loquitur.
" Hæc verò benignè exceptum, diligit & singula inquirit,
" Et ei lugenti palpebris lacrymæ deciduntˑ;
" Ut mos est mulieris, cùm maritus alibi periit.
" Statim fors & tu, senex, verbum fabricaveris,
" Si quis tibi penulámque, tunicámque, vestimenta det.
" Illius autem jam destinant canes velocesque vultures
" Cutem ab ossibus trahere; anima enim destituit.
" Vel illum in ponto comederunt pisces, ossaque ipsius
" Jacent in terrâ, arenâ mersa multâ.
" Sic ille quidem illic periit; amicis verò dolores pòst
" Omnibus, mihi autem maximè, suppetunt! non enim ampliùs alium
" Humanum adeò dominum inveniam, quocunque ibo.
" Neque si ad patris & matris iterum irem
" Domum, ubi primùm ortus sum, & me educaverunt ipsi:
" Neque ob hos ampliùs tantùm lugeo mœstus,
" Oculis ut videam, existens in patriâ terrâ;
" Sed me Ulyssis desiderium capit absentis:
" Hunc quidem ego, ô hospes, & non præsentem nominare

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

123. Ἀγγέλων.] Μιλούων.
124. Ἄλλως.] Μάτην. Κομιδῆς.] Ἐπιμελείας. Κεχρημένοι.] Χρῄζοντες. Ἀλῆται] Οἱ πλανώμενοι.
126. Ἀληθεύων.] Πλανώμενος.
127. Ἀπατήλια.] Ἀστεῖα καὶ βάζει.] Λέγει, φησίζει.
128. Φιλέει.] Φιλικῶς ὑποδέχεται. Μεταπέμπεται.] Ἐπιζητεῖ.
131. Παρφάσεται.] Παρεσκευάσαιο, παρὰ τὸ ἀλήθειαν * καθασκευάσειας.
134. Ἐρύσαι.] Ἑλκύσαι, ἀπαρτάσαι.
136. Ψαμαθῷ.] * Ψάμμῳ, ἢ κόνῃ. Εἰλυμένα.] Κεκαλυμμένα.
137. Ἀπόλωλε.] Ἀπώλεσε.
144. Πόθος.] Ἐπιζήτησις. Αἴνυται.] Λαμβάνει.
145. Τὸν μὲν ἐγὼν, ὦ ξεῖνε.] Φησὶν, ὅτ' Ὀδυσσέα φιλοφρονημάτων ἐπιζητήσεως ὀνομάζειν αἰδέσιμον· πρεσβύτερον γὰρ αἰδεῖσθαι καλῶ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

131. * Καθασκευάσειας) Hanc vocem in fine addo, ex *Aloysii* MSto.

136. * Ψάμμῳ) Ità ex eodem MSto. *Aloysii*, pro ψαμάθῳ, nè vox ulla per se exponi videretur.

VARIÆ LECTIONES.

126. Ὅς δ' ἂν) γρ. ὅς δέ κ', *H. Steph.*
142. Οὐδέ τι τοῦ) γρ. οὐδέ νυ τοῦ, *H. Steph.*

Αἰδέο-

Αἰδέομαι· θεὸς γάρ μ' ἐφίλᾳ καὶ κήδετο θυμῷ·
Ἀλλά μιν ἠθεῖον καλέω, καὶ νόσφιν ἐόντα.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὦ φίλ', ἐπειδὴ πάμπαν ἀναίνεαι, οὐδέ τι φῆθα,
Κεῖνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὔτως μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὅρκῳ,
Ὡς νεῖται Ὀδυσεύς· θᾶσσον ἄγγελον δέ μοι ἔστω,
Αὐτίκ', ἐπεί κεν κεῖνος ἴῃ καὶ ἃ δώματ' ἵκηται,
Ἕσσαι μὲ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά·
Πολὺν δέ κε, καὶ μάλα περ κεχρημένος, οὔ τι δεχοίμην.
Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος, ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσι
Γίνεται, ὃς πενίῃ εἶκων ἀπατήλια βάζει.
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
Ἦ μάλ' τοι ταῦτα πάντα τελεῖται, ὡς ἀγορεύω·
Τῷδ' αὐτῷ λυκάβαντι ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
Τῷ μὲν φθίνοντος μηνός, τῷ δ' ἱσταμένοιο,

" Revereor; valdè enim me diligebat & curabat in animo;
" Sed tamen ipsum fratrem majorem voco, vel longè absentem.
Hunc rursus alloquutus est patiens divinus Ulysses,
" O amice, quandoquidem omninò negas, neque dicis
" Illum venturum esse, animus utique tibi semper incredulus:
" Verùm ego non temerè loquar, sed cum juramento,
" Quòd redibit Ulysses; præmium-boni-nuntii verò mihi sit,
" Tum statim, postquam ille redux suas ædes pervenerit,
" Induc me penulam, & tunicam, vestes pulchras:
" Antè autem, licet magnopere indigens, nequaquam accipiam.
" Inimicus enim mihi ille non minùs Ditis januis
" Est, qui egestate coactus fallacia loquitur.
" Sciat nunc Jupiter primùm deorum, hospitalisque mensa,
" Penatesque Ulyssis irreprehensi, quos advenio;
" Certè quidem hæc omnia perficientur, sicut dico:
" Hoc autem ipso anno veniet huc Ulysses,
" Vel fine hujus Mensis, vel Principio sequentis,

ΣΧΟΛΙΑ.

147. Ἠθεῖον.] Πρεσβύτερον ἀδελφόν. * Θαυμαστὸν ἄγαν.

149. Ἀναίνεαι.] Ἀπιστεῖς, παραιτῇ.

152. * Νεῖται.] Ἐλεύσεται, ἔρχεται. Εὐαγγέλιον.] Ἀγαθῆς ἀγγελίας δῶρον.

159. Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος.] Ὁ βωμὸς τῆς ἰσίας.

161. Λυκάβαντος.] Ἐνιαυτοῦ· εἰρῆται δὲ ἀπὸ τῆς λυκαίας βαίνειν, ἤτοι σκοτεινῶς πορεύεσθαι· λαληθέντως δὲ ὁ χειμὼν διήρκεσεν.

162. Τῷ μὲν φθίνοντος μηνός, τῷ δ' ἱσταμένοιο.] Περὶ τελευταίαν καὶ πρωτείαν. Φθίνοντος.] Λήγοντος. Ἱσταμένοιο.] Ἀρξαντος.

NOTÆ.

147. Ἠθεῖον) Vid. ad *Iliad.* χ'. v. 229.

152. Εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω) Apertè in hoc loco Εὐαγγέλιον sonat, δῶρον ὑπὲρ ἀγαθῆς ἀγγελίας. *Hispanicè*, Los Albricios. Ita mox, v. 165. Οὐδ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω. Neque ego bonum hoc nuncium retribuam, οὐδέν σοι ἀπόδωσω ἐπὶ τούτῳ ἀγαθῷ ἀγγέλματι, ubi idem significat, quod apud Nos *Christianos*, quibus Nuntium omnium exoptatissimum, viz. Deum in *Christo* Peccatoribus conciliatum, Εὐαγγέλιον dicitur.

156. Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος) Huic *Distichо* ferè geminum habemus, *Il.* ι'. v. 312. Ità *Homerus*, seipsum παρῳδῶν, originem *Parodiis* dedit. *Psal.* 28. v. 3.

159. Ἰσίη) *Etymolog.* M. v. Ἑστία, legit apertè, Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος. Et mox, Καὶ οἱ μὲν Ἀτθικοὶ, ἀφ' οὗ ἐστὶ, ἱστίᾳ, ἡ ἱστία· οἱ δὲ Ἴωνες καὶ Δωριεῖς, ἀφ' οὗ ἐστὶ, ἱστίη, ἡ ἱστία· ἀμφότερα δὲ ἵστι παρὰ τὸ Ποιητῇ, Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος ἐξ ἀφ' οὗ ἐστὶ. ἐν τῷ Ἀνίσῳ. Vid. ad *Var. Lect.* & Not. in *Textum*, τ'. v. 304. & ad υ'. v. 231.

161. Τῷδ' αὐτῷ λυκάβαντι) *Julian.* Apostata, Orat. 4. fol. 154. Καὶ τοὺς λυκάβαντας φασὶν ἀπὸ τοῦ Ἡλίου, τὸ ἐνιαύσιον χρόνον. Ὀνομάζει δὲ αὐτὸν οὐκ Ὅμηρος μόνον, ἀλλὰ οἱ γνώριμοι τῶν Ἑλλήνων, τοῦτο τὸ ὄνομα· ὡσεὶ δὲ καὶ ὁ Διός· ἀφανύων γάρ φησιν, Ὀρχομενὸν λυκάβαντα, δυωδεκάμηνα κέλευθα.

NOTÆ IN SCHOLIA.

147. *Θαυμαστὸν ἄγαν) Hæ voces in tribus Vett. *Impressis* adsunt, in MSto. frustrà quæras.

VARIÆ LECTIONES.

151. Οὐκ αὔτως) γρ. οὐκ αὔτως. *Eustath.* fol. 537. lin. 8. Ἰστέον, ὅτι τὸ οὐκ αὔτως ὁ τῆς Ἀναγραφέως, ἀφ' οὗ κ'. σαφεστέρως, δηλοῖ ψιλῶς τὸ αὔτως, Ἰωνικῶς· ἢ ὡς λοιπὸν ἔστι, αὐτός.

159. Ἑστίη) γρ. ἰσίη. MSS. *Aloysii* Schol. *Romana* Editio, & *Basileensis Eustathii*, Textus, & παρεκβολαὶ. *Aldina*, *Bedroti* & *Morrhii* Editt. *Scholiorum*; etiam *Etymolog.* M. ut in Not. ad *Textum*; omnes denique Codd. in τ'. v. 304. quare & hìc in *Textum* admitto.

Οἴχαδε

Οἴκαδε νοστήσῃ, καὶ τίσεται, ὅς κεν ἑκείνῃ
Ἐνθάδ' ἀπημάξῃ ἄλοχον, καὶ φαίδιμον υἱόν.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ὦ γέρον, ἦτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω,
Οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔπι οἶκον ἐλεύσεται· ἀλλὰ ἔκηλος
Πῖνε, καὶ ἄλλα παρὲξ μεμνώμεθα, μηδέ με τοῦτων
Μίμνησκ'· ἦ γὰρ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
Ἄχνυμαι, ὁππότε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἄνακτος.
Ἀλλ' ἦτοι ὅρκον μὲν ἐάσομεν· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Ἐλθοι, ὅπως μὶν ἔγωγ' ἐθέλω, καὶ Πηνελόπεια,
Λαέρτης θ' ὁ γέρων, καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
Νῦν αὖ παιδὸς ἄλαστον ὀδύρομαι, ὃν τέκ' Ὀδυσεύς,
Τηλεμάχῳ· τὸ μὲν ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ, ἔρνεϊ ἶσον,
Καί μιν ἔφην ἔσεσθαι ὀπηδοσίν οὔπι χερείω
Πατρὸς ἑοῖο φίλοιο, φρένας καὶ εἶδος ἀγητόν·
Τοῦδέ πῃ ἀθανάτων βλάψε φρένας ἔνδον ἐΐσας,
Ἠέ πῃ ἀνθρώπων· ὁ δ' ἔβη, μετὰ πατρὸς ἀκουήν,
Ἐς Πύλον ἠγαθέην· τὸ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
Οἴκαδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὄπως ἀπὸ Φύλον ὅλῃσι
Νώνυμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκεισίου ἀντιθέοιο.
Ἀλλ' ἦτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἤ κεν ἁλώῃ,
Ἦ κε φύγοι, καί κέν οἱ ὑπέρσχοι χεῖρα Κρονίων.

" Domum revertetur, & punietur, quicunque illius
" Hìc vituperat uxorem, & illustrem filium.
Hunc respondens alloquutus es, Eumæe subulce,
" O senex, neque profectò ego boni-nuncii-munus hoc rependam,
" Neque Ulysses adhuc domum veniet: verùm quietus
" Bibe, & alia præterea memoremus, neque mihi hæc
" Memora: certè enim animo in pectore meo
" Tristor, quando aliquis meminit honorandi Domini.
" Sed nunc juramentum quidem sinamus: at Ulysses
" Veniat, ut ipsum ego volo, & Penelope,
" Laërtesque senex, & Telemachus divinus.
" Nunc rursus nati casum lugeo, quem genuit Ulysses,
" Telemachi, quem postquam nutriverunt dii, plantæ simílem,
" Et ipsum dicebam fore in viris non pejorem
" Patre suo charo, consiliis & specie admirabilem;
" Hujus aliquis immortalium læsit mentem intùs æquabilem,
" Vel aliquis hominum; hic enim ivit, post patris auditionem,
" In Pylum divinam: hunc verò proci superbi
" Domum venientem insidiis petunt; ut genus prorsùs pereat
" Sine nomine ex Ithacâ Arsecii divini.
" At verò illum quidem sinamus, sive oppressus sit,
" Sive fugerit, & eum protegat manu Saturnius:

ΣΧΟΛΙΑ.

168. Μεμνώμεθα.] Μνησθῶμεν.
169. Μίμνησκε.] Ὑπομνήσῃ. Κεδνοῖο.] Ἐπιμελοῦς.
174. Ἄλαστον.] Ἀλαστῶς, ἀνεπιλήστως.
176. Χερείω.] Χείρονα, ἐλάττονα.
181. Λοχῶσιν.] Ἐπιτηρῶσιν.
182. Νώνυμον.] * Ἀνώνυμον, ἀκλεᾶ, ἄπτυστον· ᾧ οὐκ αἰτὶ κληρονόμοι ὁμόφυλοι.

NOTÆ.

166. Οὔτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον) Vid. suprà, ad v. 152.
171. Ἐάσομεν) Ità scribendum, pro ἐάσομεν, sæpè probo; & olim, *Iliad.* ω'. v. 71.

NOTÆ IN SCHOLIA.

169. * Ποίει) Ità pro ἐποίει, lego; cùm sit *Imperativum*.
182. Νώνυμον) Ἀνώνυμον, ἀκλεᾶ, ἄπτυστον· ᾧ οὐκ αἰτὶ κληρονόμοι ὁμόφυλοι. Tale quid ad hunc locum hactenùs desideratum constat; nam quæ priùs hìc legebantur Νωνύμους) Ἀνωνύμους, καὶ δυσφήμους· οἷς οὐκ ἄν τις εὔφημον εἴποι, ea quidem nullum hic jus aut locum habent, at ad *Iliad* μ'. v. 70. summo jure pertinent. Adeò disparsa & malè ordinata hæc *Scholia* sæpenumerò invenias, & aliquando etiam ex Veteribus Lexicographis compilata, sine ullo delectu, aut judicio, ut hoc ipsum ex illo *Hesychii*, Νώνυμον) Ἀνώνυμον, δύσφημον· ὃν οὐκ ἄν τις εὔφημον εἴποι. Vid. intrà, ad v. 327.

VARIÆ LECTIONES.

163. Νοστήσῃ) γρ. νοήσας, *H. Steph.*
168. Πῖνε καὶ ἄλλα) γρ. πῖνέ τε, καὶ ἄλλα, *H. Steph.*
171. Ἐάσομεν) γρ. ἐάσομεν, vid. Not. in *Textum*.
183. Ἐάσομεν) γρ. ἐάσομεν, vid. suprà, ad v. 171.

Ἀλλ' ἄγε μοὶ σὺ, γεραιὲ, τὰ σ' αὐτῷ κήδε' ἔνισπε,
Καί μοι τῷτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνθρώπων; πόθι τοὶ πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Ὁπποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
Εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χρόνον ἡμὲν ἐδωδὴ,
Ἡδὲ μέθυ γλυκερὸν, κλισίης ἔντοσθεν ἐοῦσι,
Δαίνυσθαί τ' ἀκέοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἔποιεν,
Ῥηϊδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα
Οὔπω ἀπαρήξαιμι, λέγων ἐμὰ κήδεα θυμῷ,
Ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
Ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχομαι εὐρειάων,
Ἀνέρος ἀφνειοῖο πάϊς· πολλοὶ δ' ἄλλοι
Υἱέες ἐν μεγάροις ἡμῖν τράφεν, ἠδ' ἐγένοντο,
Γνήσιοι ἐξ ἀλόχου· ἐμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μήτηρ

" Sed age mihi tu, senex, tua ipsius incommoda enarra,
" Et mihi hoc dic verum; ut benè intelligam,
" Quis? unde es virorum? ubi tibi civitas & parentes?
" Quâ autem in nave venisti? quomodo te nauta
" Duxerunt in Ithacam? qui esse profitebantur?
" Nequaquam enim te peditem puto huc venisse.
Hunc respondens, alloquutus est prudens Ulysses,
" Etenim tibi ego hæc valdè verè dicam.
" Suppono, quòd sit quidem nunc nobis in *longum* tempus & cibus,
" Et vinum dulce, tecta intra manentibus,
" Epularique quietè, alii autem opus exequantur,
" Facilè posteà & in annum omnes
" Ne sic percurrerem dicens meos dolores animi,
" Quotquot jam omnes deorum voluntate pertuli.
" Ex Cretâ quidem genus profiteor amplâ
" Viri divitis esse filius, multi verò & alii
" Filii in ædibus & educati sunt, & orti
" Legitimi ex uxore; me autem empta peperit mater

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

193. Ἐδωδή.] Τροφή.
194. Ἔασιν.] Οὖσιν, ὑπάρχουσιν.
195. Ἀκέοντες.] Ἡσυχάζοντες. Ἔποιεν.] Ἐνεργοῖεν.
197. Διαπεήξαιμι.] Διέλθοιμι.
198. Ξύμπαντα.] Ὁμοῦ πάντα.
199. Κρητάων.] Τῆς Κρήτης. Εὐρειάων.] Ἀντὶ εὐρείας· νῦν δὲ, μακρᾶς· πᾶσα γὰρ ἡ Κρήτη. εὐπρόσῳ δὲ φασὶν εἶναι φυτείᾳ τὴν Ἕλενον, ἐπὶ πόρρω δὲ Ἑλλάδος.
201. Ἐγένοντο.] Ἐγεννήθησαν.
202. Ὠνητή.] Ἐξ ἀγορασίας δηλη.

N O T Æ.

199. Ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχομαι εὐρειάων) Κρητάων, ἀντὶ τῆς, Κρήτης. Ità *Catullus*, Mavult quàm *Syrias Britanniasque*. Et *Propertius*, Dic alias iterum naviget *Illyrias*. *Joſ. Scaliger* dicit, Solenne fuisse, *Romanorum* Provincias Numero *Plurali* enuntiare. In hoc Versu *Rhythmus* insignis, ut *Odyſſ. α'.* v. 40. Ἐκ δὲ Ὀρέστου πίσις ἔστω Ἀτρεΐδαο. & v. 397. Αὐτὰρ ἐγὼν οἶκόνδε ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροισι. Item, *Φ'.* v. 224. Οὔτ' Ἡρακλῆϊ, οὔτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆϊ. Et *μ'.* v 70. Ἀρχὼ πασιμέλεσσι πάρ' Αἰήταο πύλῃσι. Talis ille *Simmia* in *Gorgo*, apud *Athenæ.* l. xi. fol. 491. Αἰήτεω αἰπεῖα θεσπόλοι πύλιαται πίλεσιν. Item *Antholog.* l. i. c. 13. §. 16. fol. 19. Πειράζεις τὸ Νεῖλον· ὁ δὲ σὲ ὀΐνας κεφαλόδεικτον. Item, Τῆς πολυκώπου τὸ πρίν Ἀρκαδίων. Hâc Rhythmi dulcedine capti Neoterici, præsertim *Orientalibus* & *Septentrionalibus* Linguis ὁμοιοπλώτως cadentibus, sonum semper sibi similem, in Versibus condendis, captabant, quod in *Anglicâ* nostrâ Linguâ, *Gallicâ*, & *Germanicâ*, aptiùs, quàm in *Græcâ*, aut *Latinâ*, conveniet. Verùm nec *Ovidius*, nec *Virgilius* hanc rem intactam reliquerunt, præsertim in ὁμοιοπλωτίᾳς. Sed *Monachorum* indocta supinitas, Schola *Salerni*, Carmina *Proverbialia*, *Cambdeniique* nostri Reliquiæ plus satis hujus generis suppeditabunt, & Nos, in Prælectionibus *Græcis*, ad *Odyſſ. α'.* §. xxvii.

Variæ Lectiones.

185. Σ' αὐτῷ) γρ. σαυτῷ, vid. ad *Iliad. κ'.* v. 389.
193. Νῶϊν) γρ. ἡμῖν, *Euſtath.* fol. 539. lin. 27.
195. Ἐπὶ ἔργα ἔποιεν) γρ. ἐπὶ ἔργα ἔποιεν, & ἐπὶ ἔργα τράποιτο, *Euſtath.* fol. 539. lin. 30. & 47.
201. Υἱέες ἐν μεγάροις) γρ. ἡμῖν ἐνὶ μεγάροισι & μεγάροις, *H. Steph.*

Παλλα-

Παλλακὶς, ἀλλά με ἶσον ἰθαγενέεσσιν ἐτίμα
Κάστωρ Ὑλακίδης, ὃ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι·
Ὃς ποτ' ἐνὶ Κρήτεσσι, θεὸς ὣς, πίετο δήμῳ,
Ὀλβῳ τε, πλούτῳ τε, καὶ υἱάσι κυδαλίμοισιν.
Ἀλλ' ἦτοι τὸ κῆρες ἔβαν θανάτοιο, φέρουσαι
Εἰς Ἀΐδαο δόμους· τοὶ δ' ζωὸν ἐδάσαντο
Παῖδες ὑπέρθυμοι, καὶ ἐπὶ κλῆρους ἐβάλοντο·
Αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν, καὶ οἰκί' ἐνεῖμαν.
Ἠγαγόμην δὲ γυναῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων,
Εἵνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς· ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα,
Οὐδὲ φυγοπόλεμος· νῦν δ' ἤδη πάντα λέλοιπεν·
Ἀλλ' ἔμπης καλάμῳ γέ σ' οἴομαι εἰσορόωντα
Γνώσεσθ'· ἦ γάρ με δύη ἔχει ἤλιθα πολλή.
Ἦ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη,
Καὶ ῥηξηνορίην· ὁπότε κείνοιμι λόχονδε
Ἀνδρας ἀριστῆας, κακὰ δυσμενέεσσι φυτεύων·
Οὔποτέ μοι θάνατον προθυμέεσκε θυμὸς ἀγλαΐαων,

" Pellex; ſed me pariter cum legitimis æſtimabat
" Caſtor Hylacides, hujus ego genus profiteor eſſe:
" Qui quondam in Cretenſibus, ut Deus, colebatur populo,
" Fortuniſque, divitiisque, & filiis gloriosis.
" Sed certè illum fata iverunt mortis, ferentia
" Ad Ditis domos: facultates verò diviſerunt
" Filii inſolentes, & ſortes jecerunt:
" At mihi valdè pauca dederunt, & ædes tribuerunt.
" Duxi tamen uxorem locupletiſſimorum hominum
" Gratiâ meæ virtutis, quoniam non rejectaneus eram,
" Neque pugnæ deſertor: nunc autem jam omnia defecerunt.
" Sed tamen ſtipulam te arbitror intuentem
" Cognoſcere; certè enim me calamitas tenet valdè multa.
" Sanè quidem tunc audaciam Marſque dederunt & Minerva,
" Et fortitudinem; cùm legerem ad inſidias
" Viros optimos, mala inimicis moliens;
" Nunquam mihi mortem ante oculos poſuit animus virilis,

ΣΧΟΛΙΑ.

203. Ἰθαγενέεσσι.] Τέκνοις γνησίοις.
204. Ὑλακίδης.] Ὑλάκου παῖς.
206. Κυδαλίμοισιν.] Ἐνδόξοις.
208. Ζωὸν.] Περιουσίαν.
209. Ἐδάσαντο.] Ἐπενήσαντο.
210. Οἰκία.] Οἰκήσεις, οἴκους.
211. Πολυκλήρων.] Πλουσίων.
214. Καλάμῳ.] Τὸ γῆρας, τὸ λεῖψανον ὥσπερ ἐκ σώματος, καὶ μεταφορικῶς· ἐπεὶ γὰρ τὸ σῶμα πυρὸν, ὅτε τὸ ὑπολειφθὲν καλάμης δυνάμεθα νοῆσαι· ἔστι γὰρ καλάμη, ἡ ὑποστᾶσα ἐκ τοῦ ὑπολειπομένου σίτου. Καλάμῳ.] Πιθανῶς τῷ παραβλήματι, ὡς ἂν εἰπεῖς ἀγροικικὸν ὄντα καὶ λόγῳ· ἔστι γὰρ ἁβδὶν ἥττων εὐαργής. ὡς γὰρ λεπτὰ τὰ καλάμινα ἔνεστιν νοῆσαι τὸ κάλλος τῶν πηδεσμώτων καρπῶν, ὅτας καὶ ὁπηνίκα σώματος τῷ δοκαίου ἕξιν κεκτῆσθαι.
215. Δύη.] Κακοπάθεια, καὶ ἡ ἐξ ἀνδρίας δυσχέρεια.
217. Ῥηξηνορίην.] Τουτέστιν ῥῆσιν τῷ ἀνορείαν καὶ γενναιότητα τῶν πολεμίων. Κείνοιμι.] Διαχωρίζοιμι. Λόχονδε.] Εἰς ἐνέδραν.
219. Προθυμέεσκε.] Προέβλεπεν, προσεδόκα.

NOTÆ.

203. Ἰθαγενέεσσι) Miror, hoc in loco *Henrici Stephani* diligentiam fugiſſe, quod alia ſit *Lectio* ἰθαιγενέεσσι, etiam apud *Euſtathium*, quem videri ſibi vult totum excuſiſſe; & eo nomine pluribus magnis Viris impoſuit; cùm tamen in *Variis Lectionibus*, haud rarò illum omiſiſſe, quæ *Euſtathius* notavit, probemus. De hâc certe voce, *Euſtath.* fol. 542. lin. 27. Ἔστι δ' ὅτε καὶ πλεοναστικῶς καὶ ἁπλῶς λέγεται ἰθαιγενὴς, ὡς καὶ σταδιαῖαι πύλαι γεγράφασιν· ὁμοίως τῷ ἰθαιμένης, ἰθαιμένης, κύριον. Alludit nempe, & reſpicit illud *Homeri*, Iliad. π'. v. 586. Καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον Ἰθαιμένεος φίλον υἱόν. *Aloyſii Alemanni* MS. apertè legit ἰθαιγενέεσσιν, excepto quòd in fine perperam ſcribatur ἐσσι, pro ἔεσσι, & ità Vett. Codd. quare Nos in *Scholiis*, ἰθαιγενέεσσι ponimus.
210. Αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρ' ἔδοσαν) *Solonis* Lex, Νόθῳ μὴ εἶναι ἀγχιστείαν, γνησίων ὄντων παίδων. Quin *Abrahamus* Patriarcha natos ex Concubinis donis affectos in alias Regiones emiſit, *Iſaco* autem, legitimo Filio, totam hæreditatem reliquit, *Geneſ.* c. 25. v. 5, 6.
216. Ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη) Σχῆμα Ἀλκμανικὸν, de quo Nos ad κ'. v. 513.

VARIÆ LECTIONES.

203. Ἰθαγενέεσσι) γρ. ἰθαιγενέεσσι, *Euſtath.* fol. 542. lin. 26. nec tamen *H. Steph.* vidit, vid. Not. in *Textum*.
205. Ὃς ποτ') γρ. ὃς τότ', *H. Steph.* *Ibid.* Κρήτεσσι) γρ. Κρήτῃσι. Vid. ad v. 199. ubi Κρήτῃ, pro Κρήτη.

Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος ἐπάλμενος ἔγχεϊ θέσκον
Ἀνδρῶν δυσμενέων, ὅ, τε μοὶ εἴξειε πόδεσσι
Τοῖος ἔην ἐν πολέμῳ· ἔργον δέ μοι ἠδὺ φίλον ἔσκεν,
Οὐδ' οἰκωφελίην, ἥτε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα·
Ἀλλά μοι αἰεὶ νῆες ἐπήρετμοι φίλαι ἦσαν,
Καὶ πόλεμοι, ἠδ' ἄκοντες ἐΰξεστοι, ἠδ' ὀϊστοί,
Λυγρά, τά τ' ἄλλοισίν γε καταθνητοῖσι πέλονται.
Αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε, τά πέρ θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν·
Ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.
Πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ἐπιβήμεναι ἤγαθέησιν
Εἰνάκις ἀνδράσιν ἦρξα, καὶ ὠκυπόροισι νέεσσιν,
Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· καί μοι μάλα τύχανε πάντα.
Τῶν ἐξαιρεύμην μενοεικέα, πολλὰ δ' ὀπίσσω
Λάγχανον· αἶψα δ' οἶκος ὀφέλλετο, καί ῥα ἔπειτα
Δεινός τ', αἰδοῖός τε, μετὰ Κρήτεσσι τετύγμην.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τῶνδε γε μετρήσω ὁδὸν θεύσπατα Ζεύς
Ἔφρασθ', ἣ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γυῖα λύσει,
Δὴ τότε μ' ἤνωγον καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
Νῆας ἄγεσθαι ἐς Ἴλιον· οὐδέ τι μῆχος
Ἦεν ἀνήνασθαι, χαλεπὴ δ' ἔχε δῆμος φήμις.

" Sed multò primus adoriens lanceâ occidebam
" Virorum inimicorum, quicunque mihi concederet pedibus.
" Talis eram in bello; agricultura verò mihi non grata erat,
" Neque res familiaris, quæ nutrit claros filios.
" Sed mihi semper naves remigabiles gratæ erant,
" Et bella, & tela levia, & sagittæ,
" Triſtia, quæque aliis perhorrenda ſunt.
" At mihi ea grata erant, quæ utique Deus in animo poſuit:
" Alius enim aliis vir delectatur operibus.
" Antè enim quàm in Trojâ pedem ponerent filii Achivorum,
" Novies viris imperator fui, & velocibus navibus,
" Viros adverſos externos, & mihi valdè aderant omnia,
" Quorum ſeligebam quæ volui; multa autem pòſt
" Sortitò-obtinebam, ſtatimque domus augebatur, & poſtea
" Graviſque, reverendúſque inter Cretenſes evaſi.
" Sed cùm jam odioſum hoc iter magnus Jupiter
" Decrevit; quod multorum virorum ſubtus genua ſolvit,
" Tunc me juſſerunt & inclytum Idomenea
" Naves ducere in Ilium, neque ulla ratio
" Erat denegandi, adverſa enim prohibuit vulgi fama.

ΣΧΟΛΙΑ.

220. Ὄλεσσον.] Ἔνιοι, ἔλεσκον, ἀντὶ τοῦ, ἐφόνευον.
221. Εἴξειε.] Ὑποχωρήσειεν.
222. Ἔργον.] Τὸ κυρίως γεωργίαν.
223. Οἰκωφελίη.] Οἰκουρία, οἰκονομία, ἐπιμέλεια.
225. Ἀντιπὶς.] Δόρατα.
226. Ῥιγηλά.] Φοβερά, φοβερόν.
230. Τύχανεν.] Ἐπιτύχανεν.
232. Ἐξαιρεύμην.] Ἐξαίρετα ἐλάμβανον.
233. Λάγχανον.] Κληρούμενα ἐλάμβανον.
234. Τετύγμην.] Ἤμην, ὑπῆρχον.
237. Ἤνωγον.] Ἠνάγκαζον.
239. Χαλεπὴ δ' ἔχε.] Ἐβίαζεν γὰρ * ἡμᾶς. Φῆμις.] Φήμη, λόγος.

NOTÆ.

220. Ἔλεσκον) In *Florentinâ*, ad Marginem, ἔλεσκεν, quod in *Br. Scholiis*, ut *Textuale*, præponitur. *Henr. Steph.*

221. Ὅ, τε μοὶ εἴξειε πόδεσσι) Ὅσις μοῦ ἦσσον τοχὺς, ἢ ὀλίγα ὑπερδρομῶν κιχήσαιμι. Pro ὅστ, ut ὅπις pro ὅστις, *Iliad. γ'. v.* 279.

222. Τοῖος ἔ' ἐν πολέμῳ) Ἔ' hoc in loco *Critici* volunt pro ἕα, quod pro ἦα, ut pluribus *Eustath.* fol. 543. lin. 26. &c. Extat ſane ἕα, paulò infrà, *v.* 352. Poteſt tamen æquè benè legi, Τοῖος ἴλω πολέμῳ. *Ibid.* Ἔργον δέ μοι ἠδὺ φίλον ἔσκε) Vid. *Lamberti Bos* Obſervat. Critic. *c.* 6. *p.* 32. &c.

227. Αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε, τά πέρ θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν) *Duportus* omninò adeundus, qui multa in hanc rem congerit, *Gnomolog.*

239. Χαλεπὴ δ' ἔχε δῆμος φῆμις) *Spondanus*, in

NOTÆ IN SCHOLIA.

239. * Ἡμᾶς, lego pro ὑμᾶς, corrupto, licet MS. *Aloysii* ὑμᾶς habeat: etiam *Senſus* ἡμᾶς flagitat.

VARIÆ LECTIONES.

220. Ἔλεσκον) γρ. ὄλεσκον. *Br. Schol.* & *Florentin.* MS. Not. in Margine, & *H. Steph.*

222. Τοῖος ἔ' ἐν πολέμῳ) γρ. τοῖος ἴλω πολέμῳ.

226. Καθαριγηλά) γρ. κακὰ ῥιγηλά, *Br. Schol.* καταῤῥιγηλά, Vett. Codd.

Ἔνθα

Ἔνθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν,
Τῷ δεκάτῳ δ' πόλιν Πριάμου πέρσαντες ἔβημεν
Οἴκαδε σὺν νήεσσι· θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς.
Αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῷ κακὰ μήδετο μητίετα Ζεύς·
Μοῦνα γὰρ οἷον ἔμεινα τεταρπόμενος τεκέεσσι,
Κηδείην τ' ἀλόχῳ, ἣ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα
Αἰγυπτόνδε μὲ θυμὸς ἀνώγει ναυπλεκέας,
Νῆας εὖ ῥείσαντα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν.
Ἐννέα νῆας ῥεῖα, θοῶς δ' ἐσαγείρατο λαός.
Ἓξ ἤματ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἑρίηρες ἑταῖροι
Δαίνυντ'· αὐτὰρ ἐγὼν ἱερήια πολλὰ παρεῖχον,
Θεοῖσίν τε ῥέζειν, αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.
Ἑβδομάτῃ δ' ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης,
Ἐπλέομεν Βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέϊ, καλῷ,
Ῥηϊδίως, ὡσεί τε κατὰ ῥόον· οὐδέ τις ἦν μοι
Νηῶν πημάτη, ἀλλ' ἀσκηθέες καὶ ἄνοσοι
Ἥμεθα· τὰς δ' ἄνεμός τε, κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.
Πεμπταῖοι δ' Αἰγυπτον εὐρρείτην ἱκόμεσθα·
Στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας·

" Ibi quidem novem annis belligerabamus filii Achivorum,
" Decimo autem civitatem Priami populati, ivimus
" Domum cum navibus; Deus verò disjecit Achivos.
" At mihi misero mala statuit consiliarius Jupiter;
" Mensem enim solum mansi memet delectans filiis,
" Dilectâque conjuge, & bonis: at postea
" In Ægyptum me animus impulit navigare,
" Naves benè parantem cum divinis sociis.
" Novem naves paravi; citóque coactæ sunt copiæ.
" Sex diebus quidem posteà mihi dilecti socii
" Convivati sunt; at ego sacra multa præbui,
" Diisque sacrificando, ipsisque epulas præbendo.
" Septimo conscendentes à Cretâ longâ,
" Navigavimus Boreâ vento vividulo, bono,
" Facile, utpote secundo flumine: neque aliqua mihi
" Navium læsa est, sed sospites & incolumes
" Sedebamus: has autem ventúsque naucleríque gubernabant.
" Quinto die igitur Ægyptum pulchrè fluentem venimus:
" Statuique in Ægypto fluvio naves curvas.

ΣΧΟΛΙΑ.

240. Πολεμοί ζομεν.] Ἐπολεμοῦμεν. Ven.
241. Ἔβημεν.] Ἐπορεύθημεν.
244. Τεθαρπόμενος.] Τερπόμενος. Ven.
246. Ἀνώγει.] Προσέτρεπεν. Ναυπλεκέας.] Πλέοντας.
247. Στείλασθαι.] Παρασκευάσασθαι.
248. Σπίλα.] Παρεσκεύασε. Ἐσαγείρατο.] Συνηθροίσθη. Ἰτὰ, pro ἐπορεύθησαν.
250. Ἱερήια.] Θρίμματα.
253. Ἀκραέϊ.] Ἄκρως πνέοντι, καθαρῷ.
255. Ἀσκηθέες.] Ἀσκηθίας, ἀβλαβεῖς, ὑγιεῖς. Ἄνοσοι.] Ἐκτὸς νόσου.
257. Πεμπταῖοι.] Διὰ πέμπτης ἡμέρας. Εὐρρείτην.] Καλὰ ῥεύματα ἔχοντα.

NOTÆ.

Quinto loco, πεντικῶς, quasi subito horreret Vir generosus, ad Infamiæ mentionem; aliàs enim facilè legi potuit, καλεπὴ δήμου δ' ἴχε φῆμις. *Iliad.* ι'. v. 460. Δήμου δῆκε φάτιν.

247. Νῆας εὖ στείλασθαι) Ità melius puto, disjunctim scribere, pro εὐστειλασθαι, cùm & simplex εὖ benè possit dissolvi, quicquid *Scapula* somniet, ut *Iliad.* γ'. v. 235. Οὓς κεν εὖ γνοίην. Vid. suprà, ad v. 108.

251. Θεοῖσίν τε ῥέζειν) Nequis hìc Tyronum miretur, notandum τὸ θεοῖσιν legi debere διουλαύβως, per συνίζησιν, ut ad *Iliad.* α'. v. 18.

253. Ἀκραέϊ) Vid. infrà, ad v. 299. & præter *Brevia Scholia* in hunc locum, *Etymolog.* M. v. Ἀκραέϊ Ζεφύρῳ.

257. Αἰγυπτον εὐρρείτην) Patet hìc, ex *Masculino* Epitheto, *Ægyptum* hìc non dici de *Terrâ*, sed de *Fluvio*; contrà quod *Gifanius* & *Spondanus*. Præterea hoc *Epitheton* semper de *Fluvio* apud *Homerum* dicitur Vid. plura in Notâ proximè sequenti.

258. Στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ) Vetus *Nili* nomen *Ægyptus* fuit, teste antibus una cum *Homero* Scripturis nostris, 4 *Regum*, c. 24. v. 7. Ceperat enim Rex *Babyloniæ* à fluvio *Ægypti*, usque ad fluvium *Euphratis*, quicquid fuerat Regis *Ægypti* Imò tempore *Salomonis*, 2 *Chronic.* c. 7. v. 8. ab *Hamath* usque ad fluvium *Ægypti*. Quin & *Mosis* tempore, ut Interpretes reddunt, *Genes.* c. 15 v. 18. Eopte die pepigit *Jehova* fœdus cum *Abrahamo*,

VARIÆ LECTIONES.

246. Αἰγυπτόνδε μὲ) γρ. Αἰγυπτόνδ' ἐμέ.
247. Εὖ στείλασθαι) γρ. εὐστειλασθαι, vid. Not. in *Textum*.

Ἔνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
Αὐτῇ πὰρ νήεσσι μένειν, καὶ νῆας ἐρύσθαι·
Ὁπλῆας δ' ἐκέλευον ἰὼν καὶ σκοπιὰς ἀφικέσθαι.
Οἱ δ', ὕβρει εἴξαντες, ὀπισπόμενοι μένεϊ σφῷ,
Αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν ἐρικαλλέας ἀγροὺς
Πόρθεον, ἐκ δ' ἄγον αὖτις, καὶ νήπια τέκνα,
Αὐτούς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀϋτή·
Οἱ δ', βοῆς ἀΐοντες, ἅμ' ἠοῖ φαινομένῃφιν
Ἦλθον· πλῆτο δ' πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων,
Χαλκοῦ τε στεροπῆς· αὐτὰρ δ' Ζεὺς τερπικέραυνος
Φύζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
Μεῖναι ἀντίβιον· πολλὰ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἦεν.
Ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
Τοὺς δ' ἄγαγον ζωούς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
Ποίησ', ὡς ὄφελον θανέειν, καὶ πότμον ὀπισπεῖν
Αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ· ἔτι γάρ νύ με πῆμ' ὑπέδεκτο·
Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην εὐτυκτον ἔθηκα,
Καὶ σάκος ὠμοιϊν· δοῦρ δ' ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός·
Αὐταρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἵππων,
Καὶ κύσα γούνατ' ἐλών· ὁ δ' ἐρύσατο, καί μ' ἐλέησεν·
Ἐς δίφρον δέ μ' ἔσας ἄγεν οἰκαδε δακρυχέοντα.
Ἦ μὰν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊαστον μελίῃσιν,

" Ibi quidem ego jussi charos socios,
" Illic apud naves manere, & naves subducere, *vel* tueri;
" Speculatores autem per speculas missi ut irent.
" Hi autem injuriæ cedentes, obsequentes robori suo,
" Statim valdè Ægyptiorum virorum perpulchros agros
" Populabantur; mulieresque abducebant, & infantes natos,
" Ipsosque interficiebant; statim itaque in urbem venit rumor.
" Illi autem vocem audientes, simul cum aurorâ apparente,
" Venerunt: impletus est verò totus campus peditúmque & equitum,
" Ærisque fulgore: Jupiterque fulminator
" Fugam meis sociis malam ingessit, neque aliquis sustinuit
" Manere contrà: circùm enim mala undique steterant.
" Ibi nostrorum multos quidem interfecerunt acuto ære;
" Alios autem duxerunt vivos sibi servire necessitate.
" At mihi Jupiter ipse in mente ita consilium
" Fecit, utinam debuissem mori, & mortem assequi
" Illic in Ægypto: adhuc enim me molestia excepit.
" Statim enim de capite galeam fabrefactam deposui,
" Et scutum humeris, lanceámque projeci ex manu.
" At ego regis obviàm ivi equis;
" Et osculatus sum genua complexus, hic autè servavit & mei misert. est;
" In currúmque me locatum duxit domum lachrymantem.
" Certè me valdè multi adoriebantur fraxineis hastis,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

261. Ὁπλῆας] Καζασκόπους. Σκοπιάς.] Ὑψηλοὺς τόπους.

262. Ὕβρει εἴξαντες.] Νικηθέντες ὑπὸ τῆ ὕβρεως. Ἐπισπόμενοι.] Ἐπακολουθήσαντες. Ὠτρυνα.] Ἤπτεξα, παρώτρυνα. Σφῷ.] Τῷ ἑαυτῶν.

264. Πόρθεον.] Ἐπόρθουν. Ἄγον.] Ἀντὶ τοῦ, εἰς αἰχμαλωσίαν ἀπέφερον.

272. Ἄγαγον.] Ἀπέφερον. Ζωούς.] Ζῶντας, ἤγουν. Ἐργάζεσθαι.] Γεωργεῖν.

277. Ἔκβαλον.] Ἔρριψα.

278. Βασιλῆος ἐναντίον.] Ἐναντίον τοῦ βασιλέως.

280. Ἔσας.] Καθίσας.

281. Μελίῃσι.] Μελίναις δόρασιν.

Ν Ο Τ Æ.

dicens, Semini tuo dedi Terram hanc, à Flumine *Ægypti*, ad flumen usque magnum, flumen *Euphratis*. Notandum, ὁ Αἴγυπτος, *Fluvius*, ἡ Αἴγυπτος, *Regio*; ut notat *Bodinus* ex *Phavorino*. Vid. *Plin.* l. 5. c. 9. ubi *Siris*, ab *Hebræo*, Sihor, ut puto, dictus; etiam *Triton*.

278. Αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον) *Eustath.* fol. 548. lin. 17. Φασὶ δέ οἱ Παλαιοὶ τὸ τοῦ Βασιλῆος ἐναντίον ἦλυθον, Ὅτι ὁ Σεθὼς ἐβασίλευσεν Αἰγύπτου τότε.

Variæ Lectiones.

273. Ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα) γρ. ἐνὶ φρεσὶν ὧδε νόημα, *H. Steph.*

279. Ἐρύσατο) γρ. ἐρύσθη, vid. suprà, ad v. 171.

Ἐέμβαι

Ἰέμθμοι κτεῖναι· δὴ γὰρ κεχολώατο λίλιν·
Ἀλλ' ἀπὸ κεῖνος ἔφυγε· Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
Ξεινίου, ὅς τε μάλιστα νεμεσσᾶται κακὰ ἔργα.
Ἔνθα μὲν ἑπτάετες μῆνας αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄγαρα
Χρήματ' ἀν' Αἰγυπτίους ἄνδρας, δίδοσαν γὰρ ἅπαντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
Δὴ τότε Φοίνιξ ἦλθεν ἀνὴρ, ἀπατήλια εἰδὼς,
Τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισιν ἐώργει.
Ὃς μ' ἄγε παρπεπιθὼν ἧσιν Φρεσὶν, ὄφρ' ἱκόμεσθα
Φοινίκην, ὅθι τῷγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο.
Ἔνθα παρ' αὐτῷ μεῖνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε, καὶ ἡμέραι ἐξετέλεσθεν,
Ἀψ περιελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Ἐς Λιβύην μ' ἔπλησε νεὸς ἐέρσαντο πορίσσαι,
Ψεύδεα βουλεύσας· ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι,
Κεῖθι δέ μ' ὡς περάσησι, καὶ ἄσπετον ὦνον ἕλοιτο.
Τῷ ἑπόμην ἐπὶ νηὸς, ὀϊόμενός περ, ἀνάγκῃ.
Ἡ δ' ἔθεεν Βορέη ἀνέμῳ ἀκραέϊ, καλῷ,
Μέσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δὲ σφιν μήδετ' ὄλεθρον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
Φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς, ἠδὲ θάλασσα,
Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
Νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς· ἦχλυσε δ' ὑπ' αὐτῇ πόντος·

" Cupientes interficere, namque irati erant valdè;
" Verùm ille eripuit; Jovisque veritus est iram
" Hospitalis, qui maximè ægrè-fert mala opera.
" Ibi septem annos mansi ibidem, multáque coëgi
" Pecunias inter Ægyptios viros, dederant enim omnes.
" Sed cùm jam octavus mihi rediens annus venit,
" Jam tunc Phœnix venit vir fallacia sciens,
" Veterator, qui jam multa mala hominibus fecerat:
" Qui me induxit deceptum animo meo, ut iremus
" In Phœniciam, ubi hujus domus, & bona erant.
" Ibi apud ipsum mansi perfectum in annum:
" Sed quando jam menseſque & dies perfecti sunt
" Iterum se circumvolventis anni, & supervenerunt tempora,
" In Libyam me in navi misit mare sulcanti,
" Mendaciis excogitatis, ut unà cũ illo merces, *ad navis* onus, ducerem;
" Illic autem me ut venderet, & magnum pretium acciperet.
" Hunc sequebar in nave, suspicans licet, necessitate.
" Illa verò currebat Boreâ vento vivido bono
" Permedium ad Cretam: Jupiter autem eis deliberabat mortem.
" Sed quando jam Cretam quidem liquimus, neque aliqua alia
" Apparebat terrarum, sed cœlum & mare,
" Jam tum atram nubem statuit Saturnius
" Nave super concavâ, obscuratúsque est pontus sub ipsâ:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

282. Κεχολώατο.] Ὠργίζοντο.
283. Ἔφυγε.] Ἐκώλυεν, ἐμποδίζεν. Ὠπίζετο.] Ἐντετίπτο, ἐπιτρέφετο. * Γράφεται, ἐποπίζετο.
288. Δὴ τότε Φοίνιξ.] Ἐπεὶ ἤδη καὶ ὁ Εὔμαιος ὑπὸ Φοινίκων πεπραμένος.
289. Τρώκτης.] Παντοργός, ἀπατεών. Ἐώργει.] Εἰργάσατο, ἐπεποιήκει.
290. Παρπεπιθών.] Πείσας.
295. Ἐπλησε.] Ἐκέλευσεν, ἐνεβίβασεν.
296. Ψεύδεα.] Δόλους, ἀπάτας.
297. Περάσησι.] Πωλήσῃ. Ὦνον.] Ὠνιὸν, τιμήν.
298. Ὀϊόμενός περ.] Καίπερ ὑποπτεύων.

N O T Æ.

286. Αἰγυπτίους) Duæ ultimæ Syllabæ coalescunt in unam, ut mox, in ὄγδοον.

287. Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθεν) Τὸ ὄγδοον, vox trisyllaba, legitur in Scansione, δισυλλάβως, per συνίζησιν, ut modo Αἰγυπτίους, τρισυλλάβως, ut suprà, v. 251. *Ultima* δ' ἐπιπλόμενον producitur, in *Cæsura*, vi *Finalis*, & *Acuti* sequentis.

297. Κεῖθι δέ μ' ὡς περάσησι) Malè olim in *Lugdunensi* & *Cantabrigiensi*, περάσῃσι, reliqui omnes Libri περάσῃσι, *Florentina* tantùm legit in *Textu* περάσεις, proque ἕλοιτο, ἄροιτο· at MS. in Margine ejusdem *Etonensis* Codicis, περάσῃσι, & ἕλοιτο. *H. Steph.* γρ. ἄροιτο.

Variæ Lectiones.

289. Ἀνθρώποισιν ἐώργει) γρ. ἀνθρώπους ἐώργει, malè *Elzevir.* *Ibid.* Ἕλοιτο) γρ. ἄροιτο, *Florentin.* *H. Steph.*

297. Περάσῃσι) γρ. περάσεις, *Florentin.* περάσῃσι, Textus *Basil.* & *H. Steph.* nec tamen benè.

300. Δί σφιν) γρ. ἀμφὶ σφισι, *H. Steph.*

Ζεὺς

Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηῒ κεραυνόν.
Ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
Ἐν δὲ θείῳ πλῆτο, πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
Οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι, περὶ νῆα μέλαιναν
Κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀπoαίνυτο νόστον.
Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς, ἔχοντι κῆρ ἄλγεα θυμῷ,
Ἰσὸν ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρῴροιο
Ἐν χείρεσιν ἔθηκεν, ὄπως ἔτι πῆμα φύγοιμι.
Τῷ ῥα περιπλεχθεὶς, φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν·
Ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
Γαίῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κῦμα κυλίνδον.
Ἔνθα μὲ Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο Φείδων
Ἥρως ἀπειρέσιος· ὅ γὰρ φίλον υἱὸς ἐπελθὼν
Αἴθρῃ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον,
Χειρὸς ἀναστήσας, ὄφρ' ἵκετο δώματα πατρός.
Ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἕσσεν.
Ἔνθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην· κεῖνον γὰρ ἔφασκεν,
Ξεινίσαι, ἠδὲ φιλῆσαι, ἰόντ' ἐς πατρίδα γαῖαν.
Καί μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείραθ' Ὀδυσεὺς,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε, πολύκμητόν τε σίδηρον.
Καί νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔπι βόσκοι·
Τόσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
Τόνδ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα Διὸς θεοῖο

" Jupiter verò crebro tonuit, & injecit navi fulmen
" Hæc autem conversa est tota Jovis percussa fulmine,
" Vaporeque impleta est, ecciderunt que ex nave omnes.
" Hi igitur cornicibus similes circum navem nigram
" Fluctibus interebantur: Deus verò abstulit reditum.
" At mihi Jupiter ipse, habenti licet dolores animo,
" Malum longum navis nigræ-proræ
" In manibus posuit, ut adhuc malum fugerem.
" Hunc amplexus, ferebar pernicioſis ventis;
" Novem diebus ferebar, decimâ autem me nocte nigrâ
" Terræ Thesprotorum applicuit magna unda versans.
" Tunc me Thesprotorum rex accepit Pheidon
" Heros gratis; hujus enim dilectus filius superveniens
" Frigore & labore afflictum duxit in domum;
" Manu sublevatum, quoad perveniret ad ædes patris:
" Circúmque me penulam, tunicámque, velamina induit.
" Ibi de Ulysse ego audivi; ille enim dixit,
" Hospitio se illum susceptisse, & direxisse euntem in patriam terram.
" Et mihi ostendit, quas coëgerat Ulysses,
" Æsque, aurúmque, elaboratissimúmque ferrum.
" Etiam in decimam generationem alium *quemvis* aleret:
" Tot ei in domibus thesauri jacebant regis.
" Hunc in Dodonem dicebat iviſſe, ut Dei

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

309. Ἀποαίνυτο νόστον.] Ἀφῃρεῖτο.

311. Ἀμαιμάκετον.] Ἀκαταγώνιστον, μέγαν.

315. Θεσπρωτῶν.] Θεσπρωτία, πόλις περὶ τὴν Ἤπειρον τὴν Θεσσαλίας.

316. Ἐκομίσσατο.] Ἐπιμελείας ἠξίωσεν. Φείδων.] Ὄνομα κύριον.

318. Αἴθρῃ.] Ψυχῇ, πάλῃ.

322. Ξεινίσαι.] Ξενοδοχῆσαι. Φιλῆσαι.] Φιλικῶς ὑποδέξασθαι.

325. Βόσκοι.] Τρέφοι.

327. Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι ὄφρα Διὸς θεοῖο Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ.] Ποιμαίνει τοὺς αἰθρίας τὸ ψῦχος γίνεται· ἄλλοι δὲ ἀγνοοῦντες χάρτην, Λίθρῃ καὶ καμάτῳ τῷ δὲ ναυαγῷ οὔτε ἱδρὼς ἁρμόζει, οὔτε αἶμα· ἐπεχάρισε δὲ ἀμφοῖν· ὡσὲ ἡ αἰθρίας ἐδεδύκεσαν, ὡς ναυαγὸς ἀσκεπής, κλ.

N O T Æ.

316. Ἔνθα μὲ Θεσπρωτῶν βασιλεὺς) Hunc locum minimè videtur attendisse *Thucydides*, cui Θεσπρωτοὶ ἀβασίλευτοι dicuntur, fol. 131.

318. Αἴθρῃ καὶ καμάτῳ) *Etymolog.* M. Αἴθρη· Τῇ ψυχῇ, ἀπὸ τῆς αἰθρίας, Αἴθρη ἡ καμάτῳ, εἰς τὸν Ὀδύσσειαν· ἢ τὸ ἐξ αἰθρίας πνεύμα· ὅτι ἐπιμελῶς ἐν

327. Τὸν δ' ἐς Δωδώνην) De *Dodonæ* Oraculo, *Eustath.* fol. 544. lin. 49. *Strabo*, fol. 505. *Pausa-*

NOTÆ IN SCHOLIA.

327. Τὸν δ' ἐς Δωδώνην) Hoc *Scholion*, in MSto *Aloysii* & Veteribus *Impressis*, ex suo loco ferè ad

Variæ Lectiones.

318. Αἴθρῃ καὶ καμάτῳ) Vid. Not. in *Textum*.

322. Ξεινίσαι, ἠδὲ φιλῆσαι) γρ. ξεινίσαι, ἠδὲ φιλῆσαι Edit. *Basil.*

Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βυλὴν ἐπακούσῃ,
Ὅππως νοστήσῃ Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον,
Ἦδη δηὖ ἀπεών, ἢ ἀμφαδόν, ἠὲ κρυφηδόν.
Ὤμοσε δ' ὃς ἔμ' αὐτὸν, ἀπαμένδων οἱ οἶκῳ,
Νῆα κατερύσσαι, καὶ ἑταίρους ἔμμεν' ἑταίρους,
Οἵ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐμὲ μὲν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένῃ νηῒ
Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
Εὖτ' ὄγε μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆϊ Ἀκάστῳ
Ἐνδυκέως· τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶν ἤνδανε βουλὴ
Ἀμφ' ἐμοί, ὄφρ' ἔτι πάσχω δύης ἔπι πῆμα γενοίμην.
Ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω πολυπόρος νηῦς,
Αὐτίκα δούλιον ἦμαρ ἐμοὶ περιμηχανόωντο.
Ἐκ μέν με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἔδυσαν,
Ἀμφὶ δέ μοι ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλον, ἠδὲ χιτῶνα,
Ῥωγαλέα, τά κε καὶ σὺ κατὰ φρένα θηήσαιο.

Ex quercu procerâ Jovis sensum audiret,
Quomodo rediret Ithacæ in fertilem agrum,
" Jam diu absens, an manifestè, an occultè.
" Juravit autem coram me ipso, libans in domo,
" Navem deductam fuisse & paratos esse socios,
" Qui jam ipsum comitentur dilectam in patriam terram.
" Sed me prius misit: contigit enim ut iret navis
" Virorum Thesprotorum in Dulichium frumentariam.
" Tunc hic me jussit mittere ad regem Acastum
" Commendatè: illis autem malum in animo placuit consilium
" De me, ut adhuc omnino super calamitate ipsâ Miseria fierem.
" Sed quando profecta est à terrâ procul mare permeans navis,
" Statim servitutis diem mihi excogitabant,
" Me quidem penulâ tunicâque velaminibus exuerunt,
" Circúmque me scrutum aliud malum injecerunt & tunicam
" Pertusam, quæ & ipse in oculis videas.

ΣΧΟΛΙΑ.

κλεμμένων σφάβδα ἐν τῇς τ' Δωδῶν· ἔλεσι, ᾗ πίλας ὑφειλέσθ * πυίμνιλω καλλίσην· καὶ ἐρέσας εἰς τὸν σφετέρου αὐλὸν ἐφύλασσεν, ὅθεν φασὶ τ δισσοὺς ζητῆν παρὰ τοῖς πυιμνίσι τὰ κεκλεμμένα σφάβατα, μὴ εὑρόντα δ, ἐρωτᾶν τ θεὸν, τίς ἐστι * τότε πρῶτον φασὶ τὸν ἀρὸν φωνὴν ἀφεῖναι, ὅτι τ ἀκολουθούντων ὁ νεοπλίες· ἐξετάσαντα δ τὸ λόγιον εὑρεῖν παρὰ τῷ ποιμένι νεμοῖ * βοσκήσοντα τῷ χωρίῳ· ἀκόλουθοι δ λέγον δ οἱ ποιμένες· ὃν δ τῷ ὀνόμα Μαρδύλας ὁ κλίψας. τῶτον δ λέγε δ. σφαγιάσαντα τῇ θεῷ, φιλῆσαι αὐτὸν ἀκόψαι νύκτα ρ. * πλαφάδα δ ὃν δ' σιλιχες αἰακύψασαν, ἐπιζῆξαι μὴ τῶτο δρᾶν, λέγουσαν, μὴ * θίγειν δ ἱερῶ τότε δίνδρ.

ἢ δ ἀπατᾶσθαι μηκέτι τῶτο τελοῦσαν· ὁ μὲν ἀπὸ καὶ ἀφ' τὸ τέλεσμα μεῖναι αὐτὰ τὰς ἐπειρώτας· ὅθεν καὶ λαβόντας δίκλω ταύτῃ ἐσπαρέαδαι τ * ἀπ' αὐτῆ * ἐπιμονῆς τ μάντιν σφάγιά· ἡ ἱστορία παρὰ τῷ Περιήγ.

332. Ἐσαρτέας.] Ἐτίμους.

334. Τύχησε.] Ἔτυχε.

338. Δύης ἐπὶ πῆμα.] Ἐπὶ τοῖς συμβεβηκυίαις πικρίαις ἄκλαυ βλάβην ὑπομεῖναι.

341. Ἔδυσαν.] Ἀπέδυσαν.

343. Ὄρηαι.] Ὁρᾷς, βλέπεις.

NOTÆ.

nias, *Sophocles Scholiastes*, ad *Trachin.* v. 176. & v. 1174. *Lycophronis* Scholiastes, ad v. 1319. *Maximus Tyrius*, §. 26. *Cæl. Rhodigin.* l. 19. c. 15. Et *Spondanus* in hunc locum.

330. Ἦ ἀμφαδὸν, ἠὲ κρυφηδὸν) Δηλονότι, βιαίως, ἢ δολερῶς. Carmen *Proverbiale*, Ἢ δόλῳ, ἢ βίᾳ· ἢ ἀμφαδὸν, ἢ κρυφηδὸν, *Apostolius*, Centur. IX. Huc refer illud *Virgilii*, *Dolus, an Virtus* &c.

343. Ῥωγαλέα, τά κε καὶ αὐτὸς) *Ultima* ᾱ ῥωγαλέα producitur, in *Cæsura*, ante *Incisum*, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

hajus *Rhapsodiæ* finem divagatum erat, nempè circa, v. 530. *Elzeviriana* Editio in suum locum reduxerat, at mendis aliquot scatens; quas nunc ità diluo. Imprimis * πυίμνιλω pro ποιμένιλω lego, etiam contra Codicum & MSti fidem, ut sit ὑφείλιθ πυίμνιλω, quis enim ποιμένιλω, *Pascuum* ipsum, potuit surripere? Et paulò infrà hoc Furtum dicitur, κλεμμένων σφάβατα. Cætera omnia emendat MStum, ut pro ὑφείλαθ, legi ὑφείλιθ τότε, pro τὸ δ, βοσκήσουλ, pro βοσκήσουλα, θίγειν, pro θίγειν, τ ἀπ' αὐτῆ ἐπιμονῆς, pro τ αὐτῆ ἐπιμονῆς Exc. pro πλαφάδα, quod in MSto. α in *Impressis* legebatur, pro quo tamen lego πλαιάδα.

VARIÆ LECTIONES.

328. Ἐπακούσῃ) γρ. ἐπακούσῃ.

333. Πέμψωσι) γρ. πέμψωσι.

338. Δύης ἔπι) γρ. δύης ἐπί, olim; non bene.

340. Ἐμοὶ περιμηχανόωντο) γρ. ἐμοὶ πέρι, & ἐμοῦ πέρι, Neutra æquè bona.

343. Ὄρηαι) γρ. ὁρᾷς, *Eustath.* fol. 548. lin. 40.

Ἑσπέριοι δ' Ἰθάχης θυδειέλῳ ἔργ' ἀφίκοντο·
Ἐνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν ἐϋστέλμῳ ἐνὶ νηΐ,
Ὄπλῳ ἐϋγρεφέϊ στερεῶς· αὐτοὶ δ' ἀποβάντες
Ἑσσυμένως κατὰ δῖνα θαλάσσης δόρπον ἕλοντο.
Αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν Θεοὶ αὐτοὶ
Ῥηϊδίως· κεφαλῇ δ' ἐπὶ ῥάκος ἀμφικαλύψας,
Ξεστὸν ἐφόλκαιον καταβὰς ἐπέλασσα θαλάσσῃ
Στήθεϊ· ἔπτα δ' ἔπειτα διήρεσα ἀμφοτέρῃσι
Νηχόμενος, μάλα δ' ὦκα θύρηφ' ἔα ἀμφὶς ἐκείνων.
Ἔνθ' ἀναβὰς, ὅθι τε δέος ἦν πολυανθέϊ ὕλῃ,
Κείμην πεπτηώς· οἱ δὲ μεγάλα γεγάχοντες
Φοίτων· ἀλλ' ὅ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι
Μαιεύτῃ προτέρω· τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον
Νηὸς ἔπι γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἔκρυψαν Θεοὶ αὐτοὶ
Ῥηϊδίως, καί μ' ἑαθμῷ ἐπέλασσαν ἄγοντες
Ἀνδρὸς ἐπιστάμενον· ἔτι γάρ νύ μοι αἶσα βιῶναι.
Τόνδ' ἀμαμφόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,

" Sub occasum verò Ithacæ amœnæ
" ad opera pervenerunt;
" Ibi me quidem ligaverunt benè tabulatâ in navi,
" Funè benè-torto arctè; ipsique
" egressi
" Certatim ad littus maris cœnam
" sumpsere.
" At mihi vinculum quidem dissolverunt Dii ipsi
" Facilè, capiti itaque seruto obvoluto
" Levi temone descendens applicui
" mari
" Pectus, posteáque manibus navigavi
" ambabus
" Natans: valdéque citò excessi longè ab illis.
" Tunc ascendens, ubi quercetum
" erat lætissimæ sylvæ,
" Jacebam subsidens: illi itaque valdè
" suspirantes
" Ibant; sed (non enim ipsis visum
" est melius esse
" Inquirere ulteriùs) hi quidem iterum
" redierunt
" Navi in concavâ; me autem absconderunt Dei ipsi
" Facilè, & me stabulo applicuerunt
" ducentes
" Viri prudentis; adhuc enim mihi
" fatum vivere.
Hunc respondens alloquutus es, Eumæe subulce,

ΣΧΟΛΙΑ.

344. Ἑσπέριοι.] Δείλινοι.
346. Ὄπλῳ.] Σχοινίῳ.
348. Ἀνέγναμψαν.] Ἀνέλυσαν.
350. Ξεστὸν.] Καλῶς ἐξεσμένον. Ἐφόλκαιον.] Πηδάλιον· ὑπὸ δέ * ἐφέλκειος τῶν ναῶν. ἢ ἐφέλκειος ὑπὸ τῶν ναῦν· ἢ ἐφέλκειος ὑπὸ τ' νεώς. Ἐπέλασσα.] Ἐγχείσας ἐποίησα.
352. Θυρηφι.] Ἔξω * ἀγράμμ. * Ἔα.] Ἦν.
353 Δρυὸς.] Δρυώδης ἢ σύστημα πύκνον.
354. Πεπτηώς.] Πεπλωκώς. Σπιάχοντες.] Στένοντες, λυπούμενοι.
356. Μαιεύτῃ.] Ἐπιζητεῖν.
358. Ἐπέλασσαν.] Πλησιάσας ἐποίησαν.
359. * Ἐπιστάμενον.] Ἐπιστήμονος, σώφρονος, καὶ νοερόν.

NOTÆ.

353. Δείος) Ità *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Eustathii* Textus, *H. Steph. Lugdunensis*, & *Oxoniensis*; at *Castellionea*, *Cantabrigiensis* &c. δρύος, item Not. MS. ad *Florentin.* Etonens. *Brevia* quoque *Scholia*. *Isaac. Casaubon.* ad oram Cod. sui, manu notavit, *Alii* δρύος, *malè*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

350. * Ἐφέλκειος scribo, pro ἐφέλκυος, &c.
352. * Ἀγράμμ., apertè præfert MS. *Aloysii*, quare ità scribo, pro corrupto ἀσαμμ., an pro εἰσηγμένον; *Ibid.* * Ἔα) Ἦν. Addo ex *Eustathio*, qui pro ἦα & ἦν, positum agnoscit, fol. 543. lin. 51. &c.
359. * Ἐπισταμένου) *Elzevir.* solus, ἐπισταμένη, ἐπιστήμονος, σώφρονος, νοεροῦ, Aliæ Editt. ut nunc Nos. Nullo modo mihi persuadere possum, *Cornelium Schrevelium* hæc *Scholia* accurâsse. Ordinâsse fortè, & in suum singula locum collocâsse potuit, quod erat Diligentiæ non perfunctoriæ; at certè qui Præsulo incubuit, siquis omninò erat, millies *Schrevelio* minor habendus; aut certe Cerevisiæ, Opii, aut Somni amantissimus. Nec est, quòd metuamus hujusmodi hominem *Scholia* ulla de suis nobis obtrusisse. Quod ad *Odysseam* attinet, hoc in me possum recipere, nihil usquam tale deprehendi posse; nempè quod præter MS. additur, quod non antea in Vett. Libris Impressis aderat; licet in MS. deessent, aut certè malè locarentur. Nam plurima, quæ penitùs abesse, primâ fronte putabam, adesse tandem reperi, licet ordine miserè turbato.

VARIÆ LECTIONES.

352. Θύρηφ') γρ. θύρηθ', *Hervag.* Text. non benè.
353. Δρίος) γρ. δρύος, vid. Not. in *Textum*.

Ἆ δειλὲ ξείνων, ἦ μοι μάλα θυμὸν ὄρωρας;
Ταῦτα ἔκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες, ἠδ' ὅσ' ἀλήθης.
Ἀλλὰ τάδ' ὃ χρὴ κόσμον ὀϊομαι, οὐδέ με πείσεις,
Εἰπὼν ἀμφ' Ὀδυσῆι· τί σε χρὴ τοῖον ἐόντα
Μαψιδίως ψεύδεσθαι; ἐγὼ δ' εὖ οἶδά γ' αὐτὸς
Νόστον ἐμοῖο ἄνακτος, ὅτ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι
Πάγχυ μάλ', ὅττι μιν οὔτι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν,
Ἠὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε.
Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοί,
Ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω.
Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο.
Αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσσιν ἀπόπροπος οὐδὲ πόλινδε
Ἔρχομαι, εἰ μή πού τι φερίφρων Πηνελόπεια
Ἐλθέμεν ὀτρύνῃσιν, ὅτ' ἀγγελίη πόθεν ἔλθῃ.
Ἀλλ' οἱ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμενοι ἐξερέουσιν,
Ἠμὲν οἳ ἄχνυνθ' ὃν ὀϊχομένοιο ἄνακτος,
Ἠδ' οἳ χαίρουσιν βίοτον νήποινον ἔδοντες.
Ἀλλ' ἐμοὶ οὐ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι, καὶ ἔρεθος,
Ἐξ οὗ δή μ' Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθῳ,
Ὃς τ' ἄνδρα κτείνας, πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀλήτης,
Ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς δῶμα· ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάπαζον.
Φῆ δέ μιν ἐν Κρήτῃσι παρ' Ἰδομενῆι ἰδέσθαι
Νῆας ἀκειόμενον, τάς οἱ ξυέαξαν ἄελλαι·
Καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι, ἢ ἐς θέρος, ἢ ἐς ὀπώρην,

" O miser hospitum, certè valdè animum commovisti
" Hæc singula dicens, quæ utique tulisti, & quæ vagatus es.
" Sed hæc non aptè dicta puto, neque mihi persuadebis,
" Dicens de Ulysse; quid te oportet, cùm talis sis,
" Temerè mentiri? ego enim certè scio & ipse
" Reditum mei domini, quod ingratus sit omnibus Deis
" Omninò valdè, quando ipsum non inter Trojanos domuerunt,
" Vel amicorum in manibus, postquam bellum exantlârat.
" Tunc ei sepulchrum quidem fecissent omnes Achivi,
" Ac etiam suo filio magna gloria creviſſet in posterum;
" Nunc autem ipsum sine gloriâ Harpyiæ dilaniârunt.
" At ego apud sues separatus: neque ad civitatem
" Eo, nisi fortè prudens Penelope
" Venire jubeat, quando nuncium alicundè veniat.
" Sed hi quidem singula assidentes interrogant,
" Tum qui tristantur diù absente rege.
" Tum qui lætantur victum impunè edentes.
" Sed mihi non gratum est inquirere & interrogare;
" Ex quo me Ætolus vir decepit verbo;
" Qui viro interfecto, multas per regiones vagatus,
" Venit meas ad ædes: ego autem ipsum amicè habui.
" Dixit itaque inter Cretenses apud Idomeneum vidisse
" Naves resarcientem, quas ei fregerant procellæ:
" Et dixit venturum, vel in æstatem, vel in autumnum,

ΣΧΟΛΙΑ.

361. Ὀρνίας.] Ἐκίνησας, ἐτάραξας.
362. Ἀλήθης.] Ἐπλανήθης.
366. Ἤχθετο.] Ἐμίσησε τὸ.
367. Δάμασσαν.] Ἀνεῖλον.
372. Ἀπόπροπος.] Κεχωρισμένος.
374. Ἀγγελίη.] Ἀντὶ δ, ἀπαγγέλλων τίς.
375. Παρήμενοι.] Παρέκαθήμενοι.
381. Ἀμφαγάπαζον.] Ἐφιλοφρονούμην.
383. Ἀκειόμενον.] Θεραπεύοντα, ἰώμενον.
384. Ὀπώρην.] Νῦν, τὸ * μετόπωρον.

NOTÆ.

369. Τῷ κέν οἱ τύμβον) Cùm malè olim κὲν hic adesset, ad *Versûs* & *Sensûs* complementum, κέν apponendum duxi, ut & olim, *Iliad.* ι'. v. 273. Ubi licet aliquot Codd. legant κὲν, & Veteres, & non pauci, κὲν legebant, & *Seberi* etiam Index.

NOTÆ IN SCHOLIA.

384. * Μετόπωρον) MS. μεθόπωρον, alii Codices μεθύπωρον. *Morrhii* solus μετύπωρον, rectè.

VARIÆ LECTIONES.

366. Ὅτ' ἤχθετο) γρ. ὃς ἤχθετο. *Eustath.* fol. 549. lin. 49.
369. Τῷ κέν οἱ) γρ. τῷ κέν οἱ, vid. N. in *Textum*.
380. Ὃς τ' ἄνδρα] γρ. ὅς ῥ' ἄνδρα, *H. Steph.*
381. Ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς δῶμα) γρ. ἦλυθ' ἐμὰ πρὸς δόμους. *H. Steph.*

Πολλὰ χρήματ' ἄγονζα, σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι.
Καὶ σὺ, γέρον πολυπενθὲς, ἐπεί σέ μοι ἤγαγε δαίμων,
Μήτε τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο, μήτε τι θέλγε.
Οὐ γὰρ τοὔνεκ' ἐγώ σ' αἰδέσσομαι, οὐδὲ φιλήσω,
Ἀλλὰ Δία ξένιον δείσας, αὐτόν τ' ἐλεήσας.
Τόνδ' ἀπαμφϐόμϐυος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἄπιστος,
Οἷόν σ' οὐδ' ὁμόσας περ ἐπήγαγον, οὐδέ σε πείθω.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήτρην ποιησόμεθ'· αὐτὰρ ὕπερθε
Μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Εἰ μὲν κεν νοστήσῃ ἄναξ τεὸς ἐς τόνδε δῶμα,
Ἕσσας μὲ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα, πέμψαι
Δουλίχιόνδ' ἰέναι, ὅθι μοὶ φίλον ἔπλετο θυμῷ·
Εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἄναξ τεὸς, ὡς ἀγορεύω,
Δμῶας ὀπασσεύσας, βαλέειν μεγάλης κρημνοῖο πέτρης,
Ὄφρα καὶ ἄλλος πλωχὸς ἀλεύηται ἠπεροπεύειν.
Τόνδ' ἀπαμφϐόμϐυος προσεφώνεε δῖος ὑφορϐός,
Ξεῖν', ὅππως γάρ κέν μοι ἐϋκλεὴς τ', ἀρετή τε,
Εἴη ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα τ' αὐτίκα, καὶ μετέπιθα,
Ὅς σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἄγαγον, καὶ ξείνια δῶκα,
Αὖθις ἐγὼ κλέπτοιμι, φίλον δ' ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην,

" Multas opes ducentem cum divinis sociis.
" Et tu, senex multa passus, postquam te ad me duxit fortuna,
" Nè mihi mendaciis gratificare, neque mulceas.
" Non enim ob id ego te honorabo, neque diligam,
" Sed Jovem hospitalem veritus, téque ipsum miseratus.
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Certe valdè quidam tibi animus in pectoribus incredulus,
" Qualem neque jurans induxi; neque tibi persuadeo.
" Sed age nunc pactum faciamus, & insuper *sint*
" Testes ambobus Dii, qui Olympum habitant.
" Siquidem redibit rex tuus in hanc domum,
" Indutum me chlænámque, tunicámque, vestes mitte
" Ad Dulichium ire; quò mihi gratum est animo.
" Si autem non venerit rex tuus, ut dico,
" Famulis jube dejicere magnâ de petrâ;
" Ut & alius pauper caveat decipere.
Hunc respondens alloquutus est divinus subulcus,
" Hospes, sic mihi bona fama virtúsque
" Foret inter homines, simul nunc & in futurum,
" Qui te in stabulum duxi, & hospitalia *munera* dedi,
" Rursus tandem interficiam, dilectumque animum auferam;

ΣΧΟΛΙΑ.

386. Πολυπενθὴς.] Πολλὰς λύπας ὁ ἰσωτὴρ ἔχων.
387. Θέλγε.] Ἀπάτα.
388. Αἰδέσσομαι.] Περισέξομαι, καὶ τιμήσω, ὡς ἱκέτην.
389. Ξένιον.] Ξένων ἔφορον.
392. Ἐπήγαγον.] Περιηγαγόμην, ἔπεισα.
393. Ῥήτρην.] Τὴν ἐπὶ ῥητοῖς καὶ ὁμολογημένοις συνθήκην.
395. Τεὸς.] Ὁ σός.
396. Ἕσσας.] Ἐνδύσας.
397. Δουλίχιον.] Πόλις τῆς Κεφαλληνίας.
399. Ἐπισσεύας.] Κελεύσας, ἐφορμήσας.
405. Ἐλοίμην.] Ἀφέλωμαι.

NOTÆ.

388. Αἰδέσσομαι) Αἰδήσομαι olim in Omnibus; & tamen quùm sæpe aliàs αἰδέσσαι, pro αἰδῆσαι, scriptum videamus, minimè αἰδήσαι, ut *Iliad. ι'.* v. 636. Item αἰδέσσετο, non αἰδήσετο, *Iliad. χ'.* v. 419. Præterea cum *Aloysii* MS. apertè legat αἰδέσσομαι, ut & Vett. Editt. *Brevium Scholiorum*, & αἰδέσσεσθαι, ter in *Iliade* reperiatur, hanc vocem in *Textum* revoco, vix aliâ ad *Var. Lect.* rejectâ.

389. Αὐτόν τ' ἐλεήσας) Malè exciderat τὸ τε Editioni *Elzeviriana*.

400. Ἀλεύηται) Ἀπιθανῶς, ἀντὶ τοῦ, ἀλεύηται. Ὁμοιοτέλευτον, ἀντὶ Ὑποκλαπῇ. Vid. ad *α'.* v. 41. Scribitur & ἀλέσθαι, ut *ω'.* v. 29. Vid. ad *Var. Lect.*

VARIÆ LECTIONES.

388. Αἰδέσσομαι) γρ. αἰδήσομαι, vid. Not. in *Textum*.
389. Αὐτόν τ' ἐλεήσας) γρ. αὐτόν τ' ἐλεαίρων, *Eustath.* fol. 555. & lin. 11. nec omisit *H. Steph.*
393. Ὑπερθε) χρ. ὄπιθεν, *H. Steph.*
399. Ἐπισσεύας) γρ. ἐπισεύας, *Br. Schol.*
400. Ἀλεύηται) χρ. ἀλέσθαι, ut *ω'.* v. 29. Vid. Not. in *Textum*.
403. Μετέπιθα) χρ. μετόπισθεν, *H. Steph.*

Πρόφρων

Πρόφρων δή κεν ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην;
Νῦν δ' ὥρη δόρπου, ταχιστά μοι ἔνδον ἑταῖροι
Εἶεν, ἵν' ὡς κλισίηνδε λαβόντ' τετυκοίμεθα δόρπον.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἀσχίμολον δὴ σύες τε, καὶ ἀμφίεες ἦλθον ὑφορβοί,
Τὰς μὲν ἄρα ἕρξαν κατ' ἤθεα κοιμηθῆναι·
Κλαγγὴ δ' ἄσπετος ὦρτο συῶν αὐλιζομένάων.
Αὐτὰρ ὁ οἷς ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὑφορβός,
Ἄξετ' ὑῶν τὴν ἄρειον, ἵνα ξείνῳ ἱερεύσω
Τηλεδαπῷ· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ', οἵτε περ ὄιζὺν
Δηὖ ἔχομεν, πάσχοντες ὑὸν ἕνεκ' ἀργιόδοντων.
Ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάμαλον νήποινον ἔδουσιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα νηλεῖ χαλκῷ·
Οἱ δ' ὗν εἰσῆγον μάλα πίονα πενταέτηρον·
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἐσχάρῃ· οὐδὲ συβώτης
Λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων, φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν.
Ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς θρίξας ἐν πυρὶ βάλλεν
Ἀργειφόντῃ υἱός, καὶ ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα οἶκόνδε δόμονδε.
Κόψε δ' ἀναχόμενος σχίζῃ δρυός, ἣν λίπε κείων·
Τόνδ' ἔλιπε ψυχή· τοὶ δ' ἔσφαξάν τε καὶ θύσαν·

" Prompeus utiq; ſic poſtea Jovi Saturn.
ſupplicarer; *ſi inhoſpitalis adeò eſſẽ?*
" Verùm nunc hora cœnæ: ocyùs
mihi intùs ſocii
" Erunt, ut in tugurio dulcem præ-
paremus cœnam.
Sic hi quidem talia inter ſe dice-
bant;
De propinquo autem ſuéſque & viri
venerunt ſubulci;
Has quidem igitur incluſerunt in ſua
clauſtra ad dormiendum;
Clamor verò multus ortus eſt ſuûm
in-haram-euntium.
At ſuis ſociis juſſit divinus ſubul-
cus,
" *Ducite ſuûm optimum*, ut *hoſpitis*
in gratiam mactem
" Peregrini; unà & ipſi recreabimur,
qui ærumnam
" Diù habemus, patientes ſuûm gratiâ
habentium dentes-albos:
" Alii autem noſtrum laborem impunè
edunt.
Sic loquutus, ſcidit ligna acuto fer-
ro:
Hi verò ſuem abduxerunt valdè pin-
guem quinquennem:
Quem quidem poſtea ſtatuebant ad
focum; neque ſubulcus
Oblitus eſt immortalium: mentibus
enim utebatur bonis.
Sed hic incipiens capitis crines in
ignem jecit
Albos habentis dentes ſuis, & pre-
catus eſt omnes Deos,
Ut rediret Ulyſſes prudens ſuam do-
mum.
Percuſſitque in altum tollens ſtipite
querno, quem liquit findens;
Hunc reliquit anima: hi verò jugu-
lârunt & uſtulârunt;

ΣΧΟΛΙΑ.

406. Λιτοίμην.] Ἱκετεύσαιμι.

411. Ἔρξαν.] Σιωπήσαν. Ἦθια.] * Τὰς συνήθεις τόπους Ε Ἀριστοφάνης.

415. Τηλεδαπῷ.] Πόρρωθεν ἀφιγμένῳ. Ὀνησόμεθα.] Ὀνήσεως καὶ ὠφελείας μεταλήψομεθα.

418. Κέασεν.] Ἔσχισεν.

425. Κόψε.] Ἔπαισεν, ἔκρουσεν. Κείων.] Σχίζων. ἢ καίων.

426. Εὗσαν.] Περιέκαυσαν, ἐφλόγισαν.

NOTÆ.

411. Τὰς μὲν ἄρα ἕρξαν) *Ultima* Ē ἄρα producitur, in *Cæsurâ*, ante *Asperam* cum *Acuto*. *Isaac. Casaubon.* in ſui Codicis margine, nunc *Elienſis* Epiſcopi, *Mori*, cum *Leni* ſcribit ἕρξαν non bene: nam in hoc loco fit ab ἔρχω, pro εἴργω, *Includo*, non ab ἔρχω, *Arceo*, nec ab ἔρδω, *facio*.

422. Ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας) *Euſtath.* Ἀνάμνησις τῶν παλαιοφάτων συβώτης οὐκ ἐτελεῖτο καὶ θεῶν. Notanda hinc Poetæ hactenùs ignoti Pietas; qui nec *Bubulcum Deorum oblitum* ait; *quòd & ſana erat mentis*, v. 420. Οὐδὲ συβώτης Λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν. Vid. infrà, ad v. 446.

NOTÆ IN SCHOLIA.

411. * Ἦθια) Τὰς συνήθεις τόπους καὶ ἀφιερωμένας. Hoc *Scholion* ex *Heſychio* huc migrat, eò certè omninò pertinens; quod lubentius feci; quum viderem, Magnos Viros de hâc voce errare, & exponere, *de more*, ut *Verſio* nupera hìc fecit.

VARIÆ LECTIONES.

406. Δή κεν ἔπειτα) γρ. καὶ δ' ἔπειτα, *H. Steph.*

411. Ἔρξαν) γρ. ἔρξαν, *Iſaac. Caſaubon.* vid. Not. in *Textum*.

419. Εἰσῆγον) γρ. εἰσάγαγον, *H. Steph.*

425. Κόψε δ' ἀναχόμενος) γρ. πλῆξε δ' ἀποχόμενος, *Dionyſ.* Halicarn. Editt. *Hudſon.* 2 Vol. fol. 11. & *Fred. Sylburg.* *Ibid.* Κείων] γρ. καίων. *Br. Schol.*

Αἶγα

Αἶψα δὲ μιν διέχυαν· ὁ δ' ὠμοθετεῖτο συβώτης,
Πάντοθεν ἐκχόμενος μελέων, ἐς πίονα δημόν.
Καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτῳ ἁκτῇ,
Μίσυλλόν τ' ἄρα τἄλλα, κὴ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπηξαν,
Ὤπτησάν τε φεἰφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα·
Βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν ἀολλέα· ἂν δ' ἄρα συβώτης
Ἴστατο δαιτρεύων· φρεὶ γὰρ Φρεσὶν αἴσιμα ᾔδη·
Καὶ τὰ μὲν ἑπτάχα πάντα διεμοιρᾶτο δαΐζων·
Τιὼ μὲν ἴαν Νύμφῃσι κὴ Ἑρμῇ Μαιάδος υἱῖ
Θῆκεν ἐπευξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμεν ἑκάστῳ·
Νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέραιρεν
Ἀργειφόντῃ υἱὸς· κύδαινε δὲ θυμὸν Ἀνακτι·
Καί μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Αἴθ' ὕτως, Εὔμαιε, φίλος Διΐ πατρὶ γένοιο,
Ὡς ἐμοί, ὅτι μὲ τοῖον ἐόντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεις.
Τόνδ' ἀταμφιβόμβητος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ἔδμεναι, δαιμόνιε ξείνων, κὴ τέρπεο τοῖσδε,
Οἷα πάρεστι· θεὸς δὴ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἐάσει,
Ὅ, τι κεν ᾧ θυμῷ ἐθέλῃ· δύναται γὰρ ἅπαντα.
Ἦ ῥα, κὴ ἀρχόμενος θῦσε θεοῖς αἰειγενέτῃσι·
Σπείσας δ' αἴθοπα οἶνον, Ὀδυσσῆϊ πτολιπόρθῳ

Statimque ipsum diviserunt, crudaque posuit subulcus,
Undique incitio facto à membris, in pinguem adipem:
Et partim quidem in ignem jecit; ubi commiscuisset farinæ flore,
Minutatim verò secuerunt alia, & circum verua fixerunt,
Assaveruntque ritè, extraxerúntque omnia.
Posuerant autem in discis simul omnia: subulcus verò
Surrexit, in quadram-divisurus, valdè enim mentibus æqua sciebat;
Atque illa quidem septifariam omnia partitus est dividens,
Partem quidem unam Nymphis, & Mercurio Majæ filio
Posuit apprecatus, alias distribuit singulis:
" Dorsis autem Ulyssem integris honoravit
" Albi-dentis suis; recreabat verò animum Heri;
Et ipsum appellatum alloquutus est prudens Ulysses,
" Utinam sic, Eumæe, dilectus Jovi patri sis,
" Sicut mihi, siquidem me, talis cum sim, bonis honoras.
Hunc respondens allocutus es, Eumæe subulce,
" Comede, miserrime hospitum, & delectare his,
" Qualia adsunt, Deus autem hoc quidem dabit, hoc verò sinet,
" Quodcunque suo animo vult; potest enim omnia.
Dixit, & primitias sacrificavit Deis sempiternis;
Libatóque nigro vino, Ulyssi urbium-destructori

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

427. Ὠμοθετεῖτο.] Ὠμῶν ὄντων τῶν κρεῶν ἀπήρχετο τοῖς θεοῖς.

428. Ἀρχόμενος.] Ἀπαρχόμενος.

429. Παλύνας.] Ἀναπείσας καὶ μαζοποιήσας.

432. Ἀολλέα.] Ὁμοῦ πάντα.

433. Δαιτρεύων.] Μερίζων.

434. Ἑπτάχα.] Εἰς ἑπτὰ μέρη. Διεμοιρᾶτο.] Διεμέριζε, διεμέρισεν.

435. Ἴαν.] Μίαν. Νύμφῃσι κὴ Ἑρμῇ.] Καὶ Σιμωνίδης φύσει αὐτὰς φησὶ Νύμφας καὶ Μαιάδος τέκνα, ὅτι δὲ ἀνδρῶν αἷμα ἔχυσι πεπύθεσαν.

446. Ἀρχμαῖα.] Τὰς ἀπαρχάς.

N O T Æ.

433. Πεφὶ δὲ φρεσὶν αἴσιμα ᾔδει) Malè exciderat vox φρεσὶν *Elzevirianæ* Editioni.

434. Πάντα διεμοιρᾶτο δαΐζων) In voce διεμοιρᾶτο, τὸ ᾶ producitur, ante Literam ἀναπλάσεως capacem, ut ρ'. v. 226. Ἀλλ' ἐπεὶ ἴδ' ἐν δὴ ἔργα κακὰ ἴσκεν ἐνιαυτῷ, ὃς δ' ἐθελήσῃ. Item σ'. v. 361. ubi *Varia Lectiones* agnoscunt Literam μ', singularem; licet *Tyronum* gratiâ, quod fieri solet, duplicetur in *Textu*. Sic *Iliad.* β'. v. 527. Ἀλλὰ πολὺ μείων, ubi tamen *Accentus* opitulatur. Vid. ad *Odyss.* χ'. v. 2. & infrà, ad v. 485.

444. Ἐάσει) Vid. suprà, ad v. 171.

446. Ἀργμαῖα.) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀπάργμαια. Vid. suprà, ad v. 422.

NOTÆ IN SCHOLIA.

435. Νύμφῃσι κὴ Ἑρμῇ) Huic *Scholio* per omnia assentit *Eustath.* fol. 552. lin. 28. Verùm hìc *Simonidæ* locus, ex ejusdem *Iambis*, ità legendus, Θύσας Νύμφαις, τοῦ τε Μαιάδος τόκῳ· Οὗτοι γὰρ ἀνδρῶν αἷμα ἔχουσι πεπύθεσαν.

VARIÆ LECTIONES.

435. Υἱῖ) γρ. ὑεῖ, *H. Steph.*

436. Ἑκάστῳ) γρ. ἑκάστοις, *H. Steph.*

444. Τὸ μὲ δώσει, τὸ δ' ἐάσει) γρ. τὸ μὲ δώσει, τὸ δ' ἐάσει, *H. Steph.*

Ἐν

Ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ὁ δ' ἕζετο ἧ παρὰ μοίρῃ.
Σῖτον δὲ σφιν ἔνεμε Μεσαύλιος, ὃν ῥα συβώτης
Αὐτὸς κτήσαλο οἷος, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
Νόσφιν δεσποίνης, καὶ Λαέρταο γέροντος·
Πὰρ δ' ἄρα μὲν Ταφίων πέρατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Σῖτον μὲν σφιν ἀφεῖλε Μεσαύλιος· οἱ δ' ἐπὶ κοίτον,
Σίτῳ καὶ κρειῶν κεκορημένοι, ἐσταδὸν ἦλθον.
Νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος, ὗε δ' ἄρα Ζεὺς
Πάντυχος· αὐτὰρ ἀεὶ Ζέφυρος μέγας αἰὲν ἔφυδρος.
Τοῖσιν δ' Ὀδυσεὺς μετέειπε, συβώτεω πειρητίζων,
Εἴπως οἱ ἑκὰς χλαῖναν πόροι, ἢ τιν' ἑταίρων
Ἄλλον ἐποτρύνειεν· ἐπεὶ ἔο κήδετο λίην.
Κέκλυθι νῦν, Εὔμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
Εὐξάμενός π ἔπος ἐρέω· οἶνος γὰρ ἀνώγει
Ἠλέον, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀείσαι,
Καί π ἔπος ἀρφρονέοντι παρὲξ ἐρέεινε, καὶ ἤπιον ἄμφω
Ἀλλ' ἐπεὶ ἂν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐκ ἐπιθύσω,
Εἴθ' ὡς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Ὡς ὅθ' ὑπὸ Τροίῃ λόχον ἤγομεν ἀρτύναντες.
Ἡγείσθην δ' Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος,
Τοῖσιν δ' ἅμα τρίτος ἦρχον ἐγώ· αὐτοὶ γὰρ ἄνωγον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἱκόμεθα ποτὶ πόλιν, αἰπύ τε τεῖχος,
Ἡμεῖς μὲν περὶ ἄστυ καλὰ ῥωπήια πυκνὰ,
Ἀνδόνακας καὶ ἕλος ὑπὸ τεύχεσι πεπτηῶτες
Κείμεθα· νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ, Βορέαο πεσόντος,

In manibus posuit, hic verò sedebat
suam juxtà partem
Cibum autem ipsis distribuit Mesaulius, quem subulcus
Ipse emerat solus, absente domino,
Seorsum à dominâ & Laërte sene:
Ipsum nempe à Taphiis emerat suis facultatibus.
Hi itaque in cibos paratos, propositos, manus extendebant.
At postquam potûs & cibi desiderium amoverunt,
Cibum quidem ab ipsis abstulit Mesaulius; hi autem ad cubitum
Cibo & carnibus saturati iverunt.
Nox verò venit mala obscura, pluitque Jupiter
Totâ nocte, at spirabat Zephyrus magnus semper aquosus.
Hos itaque Ulysses alloquutus est, bubulcum tentans;
Si quò ab eo exutam sibi chlænam præberet, vel aliquem sociorum
Alium urgeret: si quidem sui tædebat valdé.
" Audi nunc me, Eumæe, & alii omnes socii,
" Gloriabundus aliquod verbum dicam; vinum enim jubet
" Stultum, quod impellit sapientem etiam valdè cantare,
" Et leniter ridere, & saltare impellit,
" Et aliquod verbum emisit, quod non dictum melius:
" Sed postquam primùm garrulus esse cœpi, non dissimulabo.
" Utinam sic pubescerem, visque mihi firma esset,
" Sicut quando sub Troja insidias duximus parantes.
" Duces autem erant Ulysses & Atrides Menelaus,
" Cum his una tertius dux fui ego, ipsi enim jusserant:
" Sed quando venimus ad urbem, altumque murum,
" Nos quidem circa urbem in virgultis densis,
" Inter calamos & paludem sub armis prostrati,
" Jacuimus: nox autem advenit mala, Boreâ ingruente,

ΣΧΟΛΙΑ.

449. Μεσαύλιος.] Ὄνομα κύριον.
456. Κεκορημένοι.] Κορεσθέντες.
457. Σκοτομήνιος.] Ἀστέλικτος, σκοτεινὴ· ἢ κατὰ λὲ σελήνη ἀποκόπτω τῷ φῶς τὸ ἥλιον σκιάζω· μείων γὰρ, ἡ σελήνη.
458. Πάντυχος.] Διὰ πάσης νυκτός. Ἔφυδρος.] Ὑδαρ ἐπάγων.
463. Εὐξάμενος.] Καυχησάμενος.
464. Ἠλέος.] Ἠλιθιώδης, μαίνεται.
466. Ἄρφρονι.] Μὴ ῥηθὲν.
474. Ἀνδόνακας.] Ἀντὶ καλάμους. Πεπτηῶτες.]

VARIÆ LECTIONES.

455. Κοῖτον) γρ. καίτην, H. Steph.
474. Ἀνδόνακας) γρ. ἀν δόνακας, ut in similibus.

Πηγυ-

Πηγυλὶς, αὐτὰρ ὕπερθε χιὼν γένεϊ, ἠΰτε πάχνη,
Ψυχρὴ, ἣ σακέεσσι περιῤῥέφετο κρύσταλλος.
Ἔνθ' ἄλλοι πάντες χλαίνας ἔχον, ἠδὲ χιτῶνας,
Εὖδον δ' ἐύκνημοι, σάκεσιν εἰλυμένοι ὤμους·
Αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἰὼν ἑτάροισιν ἔλειπον
Ἀφραδίαις, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ῥιγωσέμεν ἔμπης.
Ἀλλ' ἑπόμην σάκος οἶον ἔχων ἠὲ ζῶμα φαεινόν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
Καὶ τότ' ἐγὼν Ὀδυσῆα προσηύδων ἐγγὺς ἐόντα,
Ἀγκῶνι νύξας· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ὑπάκουσε,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Οὔτ' ἔτι ζωοῖσι μετέσομαι, ἀλλὰ μὲ χεῖμα
Δάμναται· ἠ γὰρ ἔχω χλαῖναν· παρά μ' ἤπαφε δαίμων,
Οἰοχίτων' ἔμεναι· νῦν δ' οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλονται.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα νόον σχέθε τοῦδ' ἐνὶ θυμῷ,
Οἷος ἐκεῖνος ἔην βουλευέμεν, ἠδὲ μάχεσθαι.
Φθεγξάμενος δ' ὀλίγῃ ὀπὶ μοι πρὸς μῦθον ἔειπε,
Σίγα νῦν, μήτις σοῦ Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ.
Ἦ, καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν σχέθεν, εἶπέ τε μῦθον,

" Glacialis, at ſuper nix facta eſt, veluti pruina,
" Frigida, & ſcutis circum accreſcebat cryſtallus.
" Tunc alii omnes veſtes habebant & tunicas,
" Dormiebantque quieti ſcutis cooperti humeros:
" At ego veſtem quidem diſcedens ſociis reliqui
" Inconſideratè; quoniam non putabam tantum frigus futurum.
" Sed ſequebar, ſcutum ſolum habens, & veſtem nitidam:
" Sed quando jam extrema pars noctis erat, & aſtra recederent,
" Et tunc ego Ulyſſem allocutus ſum, qui propè erat,
" Cubito pungens; hic verò promptè audivit,
" Nobilis Laërtiade prudens Ulyſſes,
" Non ampliùs inter vivos ero; ſed me hyems
" Interficiet; non enim habeo chlamnam: me decepit fortuna,
" Una cum tunica ut ſim; nunc verò non amplius remedia adſunt.
Sic dixi; hic igitur tandem mentem tenuit hanc in animo,
Qualis ille erat ad conſultandum & pugnandum.
Loquens autem ſummiſſa voce me in *hæc* verba allocutus eſt,
" Sile nunc, nè quis te Achivorum alius audiat.
Dixit, & in cubito caput tenuit, dixitque verbum,

ΣΧΟΛΙΑ.

476. Πηγυλίς.] Παχυτὴς. * ἡ ψυχρά. Πάχνη.] Πυκνότης ἀέρος ψυχροῦ.
477. Κρύσταλλος.] Τὸ πεπηγὸς ὕδωρ.
481. Ῥιγωσέμεν.] Ῥιγώσειν.
482. Ζῶμα.] Νῦν, τὸ χιτῶνα.
485. Ἐμμαπέως.] Ταχέως, εὐθέως.
487. Μετέσομαι.] Ἔσομαι.
489. Οἰοχίτωνα.] Ἐν ἱματίῳ ἔχοντα, μοιοχίτωνα.
491. Βουλεύεμεν.] Βουλεύειν.

NOTÆ.

476. Πηγυλὶς) Ità rectè ſcribitur, à πήγνυμι, vel πήγνυμαι, quanquam Auctor *Etymologici* M. πηλυγὶς apertè legat, quem tamen *Suidæ*, *Apollonii*, *Heſychii*, auctoritate refutat *Fredericus Sylburgius*.

485. Ἀγκῶνι νύξας) *Ultima* in ἀγκῶνι producitur, in *Cæſurâ*, ante Liquidam ἀναδιπλώσεως capacem; ut ſuprà, v. 434. Alia tamen *Lectio*, Ἀγκῶν' ἀνανύξας, pro ἀγκῶνι ἀνανύξας, optimè omnium convenit, & *Verſui* & *Senſui*.

489. Φυκτὰ) Ità pro φευκτὰ legendum probo ad α'. v. 18. & ad *Iliad.* ζ'. v. 488.

NOTÆ IN SCHOLIA.

476. Πηγυλὶς) Παχυτὴς· ἡ ψυχρά. Ità diſtinguo, & τὸ ἡ adjico, ut *Subſtantivum* ſegregetur ab *Adjectivo*. *Euſtath.* fol. 555. lin. 43 Πηγυλὶς, ἤγουν παχυτὴς, καθ' ὃν τὴν Παλαιὰν, ἡ παχυτύδης.

485. Ἐμμαπέως) Ἤγουν, ταχὺ, καὶ ἅμα ἔπει. *Euſtath.* fol. 556. lin. 2.

VARIÆ LECTIONES.

476. Πηγυλὶς) γρ. πηλυγὶς, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ὑπερθε) γρ. ἔπειτα, *H. Steph.*
479. Σάκεσιν) γρ. σακέσσι, ut ſuprà, v. 477.
481. Ἀφραδίαις) γρ ἀφραδίῃς, *H. Steph.*
485. Ἀγκῶνι νύξας) γρ. ἀγκῶν ἀνανύξας, vid. Not. in *Textum*.
487. Οὔτ' ἔτι) γρ. ἔτι οὔτ' ἔτι.
489. Ἔμμαι) γρ. ἴμμεν, *H. Steph.* & ἰμεναι & ἰέναι. *Ibid.* Φύκτ') γρ. φευκτὰ, vid. ad Υ'. v. 299.
491. Βουλεύειν, ἠδὲ μάχεσθαι) γρ. πλέσσαι ἴρηαι τὶ, ἔπος τὶ, *Euſtath.* fol. 558. lin. 50. Γράφεται δὲ, οἷος οὐείνος ἦεν πλέσσαι ἴρηαι τὶ, ἔπος τι. Nec hoc tamen vidit *H. Steph.*

Κλῦτε

Κλῦτε, φίλοι, θεῖός μοι ὀνείρατος ἄμμιγα νύκτα
Λίην γὰρ νηῶν ἐκὰς ἤλυθομεν· ἀλλά τις εἴη
Εἰπεῖν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
Εἰ πλέονας ὧδε ναῦφιν ἐποτρύνῃσι νέεσθαι.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
Καρπαλίμως, ἀπὸ δ' χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν,
Βῆ δ' ἰθὺς νῆας· ἐγὼ δ' ἐν εἵματι κείμην
Κείμην ἀσπασίως· φάε δ' χρυσόθρονος ἠώς.
Ὡς νῦν ἠβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Δοίη κέν τις χλαῖναν ἐν σταθμοῖσι συφορβῶν,
Ἀμφότερον, φιλότητι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἑῆος·
Νῦν δέ μ' ἀπημάξουσι, κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ὦ γέρον, αἶνος μέν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας,
Οὐδέ τί πω ὧδε μοῖραν ἔπος νηκερδὲς ἔειπες.
Τῷ οὔτ' ἐσθῆτος δηθύνσεαι, οὔτε τοῦ ἄλλου,
Ὧν ἐπέοικ' ἱκέτῃσι ταλαπείριον ἀντιάσαντα,
Νῦν· ἀτὰρ ἠῶθέν γε τὰ σὰ ῥάκεα δυσπαλίξεις.

" Audite, amici, divinum mihi in somnis astitit insomnium;
" Quum à navibus longè venimus, verùm aliquis eat
" Nunciatum Atridæ Agamemnoni pastori populorum,
" An plures à navibus jubeat *hùc* venire.
" Sic dixit; surrexitque indè Thoas, Andræmonis filius,
" Subiitò, & à se chlænam jecit purpuream.
" Perrexitque ire ad naves; ego verò in veste illius
" Jacui libenter; illuxit autem aureo-throno aurora.
" Utinam nunc ità pubescerem, visque mihi firma esset.
" Daret aliquis chlænam in stabulis subulcorum
" Æque amicitiâ *motus*, ac reverentiâ viri boni;
" Nunc autem me negligunt, malas circa corpus vestes habentem.
Hunc respondens, allocutus est Eumæus subulcus,
" O senex, fabula quidem bona, quam dixisti;
" Nec omnino citrà decorum verbum inutile locutus es;
" Ideò neque veste indigebis, neque aliâ re,
" Quam conveniat supplici misero obviam venienti accipere,
" Nunc; at manè tuis te vestibus amicies;

ΣΧΟΛΙΑ.

496. Εἴη.] Πορεύοιτο.

499. Ἀνδραίμων ὁ υἱός.] Ὁ Θόας.

502. Φάε.] Ἔφαινεν.

508. Αἶνος.] Ἔπαινος, * ἢ λόγος συμβολικὸς ἐκ μύθου ἢ ἱστορίας, ἐξεπίτηδες ἔχων παραινετικόν· ἢ Ἀρχίλοχος δὴ λέγει, Αἶνός τις ἀνθρώποις ὅδε, Ὡς ἀρ' Ἀλώπηξ κ' Αἰετὸς ξυνωνίην ἔμιξαν. Αἶνος δ' ἐστὶ, ἢ ὁ ὑποβεβλημένος λόγος.

509. Παρὰ μοῖραν.] Παρὰ τὸ καθῆκον, ἔξω τῆς πρέπουσης. Νηκερδές.] Ἀσύμφορον, ἀκερδές.

512. Ῥάκεα.] Παλαιὰ δὲ διερρωγότα ἱμάτια. Δυσπαλίξεις.] Ἀμφιέσεις, * συρράψεις.

NOTÆ.

499. Ὦρτο δ' ἔπειτα Θόας) Cum Celeritas in Legationibus & Nuntiis ut maximè requisita, rectissimè hìc Poeta tale Nomen Nuntio dat, ut *Lycophron*, v. 1471. hujusmodi virum ταρχὺν vocat, παρὰ τὸ τρέχειν, ut hìc Θόας, παρὰ τὸ θεῖν. Vid. quæ Nos ad *Euripidis Danaen*, v. 47.

NOTÆ IN SCHOLIA.

508. Αἶνος.) Ἔπαινος, * ἢ λόγος συμβολικὸς ἐκ μύθου, ἢ ἱστορίας, ἐξεπίτηδες ἔχων παραινετικόν. Ità lego, & emendo, pro absurdo illo, ἔπαινος, ὁ εἰς ἀστοχοῦντας ἐξεπίτηδες, &c. Ità certe *Eustath.* fol. 556. lin. 32. Δῆλον δ', ὅτι αἶνος παρὰ τοῖς Παλαιοῖς, οὐ μόνον ἔπαινος· ἐξ οὗ πολλαχοῦ Ὀδυσσεὺς, ὡς αἱ Σειρῆνες εἶπον· ἀλλὰ δὲ λόγος συμβολικὸς ἐκ μύθου, ἢ ἱστορίας ἐξεπίτηδες ἔχων παραινετικόν· ῥητέον δ' κατ' αὐτὸ καὶ τὸ Παλαιὸν εἰπεῖν, Λόγος μυθικὸς ἀφηρημένος ἀπὸ ἀλόγων ζώων, ἢ φυτῶν, ἐπὶ ἀνθρώπων παραδιδόμενος, ὡς εἰρήσεται. Διὸ καὶ Ἡσίοδος τὸ ταῖς τὸ Αἶνος παρ' αὐτῷ λόγον, αἶνον, ὡς ἐρρήθη, καλεῖ· καὶ Ἀρχίλοχος δέ φησιν, ὅτι Αἶνός τις ἀνθρώποις ὅδε, Ὡς ἀρ' Ἀλώπηξ καὶ Αἰετὸς ξυνωνίην ἔμιξαν, ἢ καθ' ἑτέραν γραφὴν, ἐμίχθη. Mox aliud simile *Archilochi*. Πίθηκος ἦν, θηρίων ἀπεκδημίς, Μὴν αὐ ἐχάλκη· Τῷ δ' ἀρ' Ἀλώπηξ κερδαλῆ συνήντησε, Πυκνὸν ἔχουσα νόον.

512. * Συρράψεις.) Ità emendo, pro corrupto συρέψεις, ità Ms. *Aloysii* & quidem *Eustathius* in locum, fol. 559. lin. 14. Τὸ δὲ ῥάκια δυσπαλίξεις, ἀντὶ

VARIÆ LECTIONES.

500. Θόας) γρ. βάλε. *H. Steph.*

501. Βῆ δ' ἰθὺς) γρ. βῆ δ' ἴεναι. *H. Steph.*

509. Ἔειπες) γρ. ἔειπας, MSS. ut sæpè in *Iliade*, & aliàs notatum; ἔνιοι γε, *H. Steph.*

Οὐ γὰρ πολλαὶ χλαῖναι, ἐπημοιβοί τε χιτῶνες
Ἐνθάδε ἔννυσθαι, μία δ' οἴη φωτὶ ἑκάστῳ.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
Αὐτός τοι χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα δώσει,
Πέμψει δ', ὅππη σὲ κραδίη θυμός τε κελεύῃ.
Ὣς εἰπὼν ἀνόρουσε· πὰρ δ' ἄρα οἱ πυρὸς ἐγγὺς
Εὐνὴν, ἐν δ' οἰῶν τε καὶ αἰγῶν δέρματ' ἔβαλλεν.
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς κατέλεκτ'· ἐπὶ δ' ἠῦ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ
Πυκνὴν καὶ μεγάλην, ἣ οἱ * παρεκέκειτ' ἀμοιβὰς,
Ἔννυχος, ὅτε τις χειμὼν ἔκπαγλος ὄρωροι.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' Ὀδυσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δ' παρ' αὐτὸν
Ἀνδρὸς κοιμήσαντο νεηνίαι, ὐδὲ συβώτῃ
Ἤνδανεν αὐτόθι κεῖτος, ὑὸν ἄπο κοιμηθῆναι·
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὡπλίζετο· χαῖρε δ' Ὀδυσεὺς
Ὅτι ῥά οἱ βιότου ὠμεικήδεο, νόσφιν ἑόντος.
Πρῶτον μὲν ξίφος ὀξὺ θοὴ περὶ νιφάδος βάλετ' ὤμοις.
Ἀμφὶ δὲ χλαῖναν εἵσατ' ἀλεξάνεμον μάλα πυκνὴν,

" Non enim multæ chlænæ mutatoriæque tunicæ
" Hîc ad induendum, unica autem sola viro singulo.
" At postquam venerit Ulyssis dilectus filius,
" Ipse tibi chlænamque, tunicámque, vestes dabit,
" Mittétque, quò te cor animúsque jubet.
Sic loquutus surrexit, posuitque ei prope ignem
Lectum, ex pelle caprarum & ovium pellibus injecit.
Ibi Ulysses dormiebat, insuper chlænam injecit ipsi
Densam & molem, quæ ei præstò erat mutatoria,
Cum se indueret, quando aliqua hyems terribilis orta esset.
Sic quidem tunc Ulysses discubuit; at apud ipsum
Viri cubitum ibant juvenes, neque subulco
Placuit illic in lectò à suibus longè cubare.
Sed hic extra iens armabatur; lætabatur verò Ulysses
Quòd opũ suarũ curã-gereret, licet ipse longè abesset, ut putabatur.
Primùm quidem ensem acutum circum fortes posuit humeros,
Circúmque chlænam induit expellentem ventum, valdè densam,

ΣΧΟΛΙΑ.

513. Χλαῖναι.] Χλαμύδες. τὰ ἔξωθεν περιβλήματα. Ἐπημοιβοί τε.] Ἤτοι ἃς ἀμοιψασθαί τις δύναται· ἢ μεταλαμβάνειν, εἴποτε χεῖμων εἴη· ἢ ἀλλάσσειν ἄλλῳ, ἀντὶ ἄλλης. Χιτῶνες.] Τὰ ἔσωθεν ἀνδρεῖα ἱμάτια.

521. Παρεκέκειτ' ἀμοιβάς.] Παρεῖχε τὰς ἀμοιβὰς καὶ ἀλλαγάς· ἢ * παρεκέκειτο, παρεῖχε τὰ ἀμοιβάς, εἵδως ἀναλλασσομένη.

522. Ὄρωρε.] Διεγρθῇ, ἀναστῇ.

523. Κοιμήσατο.] Ἐκαθεύδησεν.

524. Νεηνίαι.] Νεώτεροι.

529. Ἀλεξάνεμον.] Βοηθὸν ψύχους, δυναμένην ἀποπαύειν ἀνέμους· ἢ ἀπείργουσαν τοὺς ἀνέμους.

NOTÆ.

522. * Παρεκέκειτ' ἀμοιβὰς) Ità omninò legendum statuo, pro corrupto, quod prius obtinuit, παρεχέσκετο, nam ἐπέσκετο Regularitèr pro ἔκειτο, occurrit, pro quo *Ionicè* legitur κέσκετο, *Odyss. φ'.* v. 41. Κέσκεθ' ὑπὸ μεταφρένοισι. *Hesychius*, Κέσκετο) Ἔκειτο. Ità hìc παρεκέκειτ' ἀμοιβὰς) Παρέκειτο ἀμοιβαίη. Jam verò ἐχέσκομαι nusquam gentium reperitur, quod sciam; licet ἴσκον, pro εἶχον, vel ἔχον, agnoscamus. Quare παρεχέσκετο ad *Varias Lectiones* abhinc relegandum censeo, & in *Textum* restituendum τὸ παρεκέκειτο, quod & ipse *Eustathius* videtur primitus legisse; *Textum* enim exponens ait, fol. 559. lin. 40. Πυκνὴν καὶ μεγάλην· ἣ οἱ παρεκέκειτο, ἤτοι παρέκειτο, ἢ παρεχέσκετο, ἤγουν παρεῖχε. Et *Brevia* quidem *Scholia*, MS. *Aloysii Alemanni*, apertè legunt Παρεκέσκετο) παρέκειτο. Quæ præterea in *Impressis* legimus, non *Schrevelius* adjecit, alioquin facilè rejiceremus, verùm Vett. aliquot Codd. Hinc tamen *Lectionem* Henr. Stephanus aut non vidit, aut neglexit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

Ξ, παῖς χερσὶν ἔξεις· παῖς παλάμαις δεήσεις, ἢ δεήσεις· οἷα συῤῥάπτων, ἢ καὶ ἄλλως μεταχειριζόμενος, ἐκ καλύπτων τόδε, ἢ σκέπην μέρη σώματος, κλ. Vid. *Etymolog.* M. v. Διοπαλίζω.

521. * Παρεκέκειτο, ita omninò in *Scholiis* legendum, pro παρέκειτο, de quâ re vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

Textum.

517. Θυμός τε κελεύῃ) γρ. ἐκ θυμὸς ἀνώγῃ.

521. Μεγάλην) γρ. μαλακὴν, *Hen. Stephan.*

Ibid. Παρεκέκειτο) γρ. παρεχέσκετο, vid. Not. in

527. Νόσφιν ἑόντος) γρ. νόσφιν ἐόντα.

529. Ἀμφὶ δὲ χλαῖναν εἵσατ') γρ. ἐ ἔσατ'.

Ἀν

530 Ἂν δ' ἄρα νάκην ἕλετ' αἰγὸς εὐτρεφέος μεγάλοιο·
Εἵλετο δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν.
Βῆ δ' ἴμεν' ἐκ κλισίης, ὅθι περ σύες ἀργιόδοντες
Πέτρῃ ὑπὸ γλαφυρῇ δοῦδον, Βορέω ὑπ' ἰωγῇ.

Ac pellem accepit capræ altilis magnæ:
Accepitque acutam lanceam contrà canes adjutricem & viros.
Perrexit autem ire cubiturus, ubi sues albis dentibus
Petrâ sub concavâ stabulabant Boreæ sub tegmine.

ΣΧΟΛΙΑ.

530. Νάκην.] Δέρμα αἰγὸς δασύμαλλον.

532. Κλισί.] Κοιμητηρίῳ.

533. Πέτρῃ ὑπο γλαφυρῇ σῦδον Βορέω ὑπ' ἰωγῇ.] Ἐρεχθεὺς, ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς, ἐχθὲ θυγατέρα τέτοκε Ὠρείθυιαν, καὶ δὲ Δαιδαλίωνα· κοσμήσας ταύτην ποτὲ, πέμπει καινοφόρον δύσασαν εἰς τὸν ἀκρόπολιν τῇ Πολιάδι Ἀθηνᾷ· ταύτης δὲ ὁ Βορέας ἐρασθεὶς, λαθὼν τὰς βλέπουσας καὶ φυλάσσουσας τὸν κόρην, ἥρπασεν, καὶ * Δακεδαιμόνας εἰς Θρᾴκην, ποιεῖ γυναῖκα. γίνονται δὲ αὐτῷ παῖδες ἐξ αὐτῆς Ζῆτης καὶ Κάλαϊς· οἳ καὶ δι' ὀρνίθων μετὰ τῶν ἡμιθέων εἰς Κόλχους ἐπὶ τὸ * ναῦν ἐπλάυσαν σὺν τῇ * Ἀργοῖ. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάῳ. Ἰωγῇ.] Τῇ σκέπῃ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

533. Βορέω ὑπ' ἰωγῇ) Hoc *Scholion*, in *Elzevirianâ* Editione longe corruptius, ex MSto. *Aloysii* emendavi, & ex *Aldinâ*, *Bedrotianâ*, *Morrhianâ*, &c. * Δακεδαίμονας nempe lego, pro Δακεδαίμονας, * ναῦν, pro ἄκον, & * Ἀργοῖ, pro Ἀργῷ. Nollem hujusmodi minutiis immorari; verùm *Criticorum* gens incredula & inficeta postulat, ut omnium vel levissimarum mutationum rationes exhibeam. Verùm, ut dicam, quod sentio, Malè huc advecta est à sciolo quodam hæc Historia; nec enim aliud putandum; quùm nihil omninò præter *Boreæ* nomen *Textus* habeat, quæ tam operosam postulet Historiam. *Ibid.* Ἰωγῇ) Τῇ σκέπῃ. Huc refer *Hesych.* Ἰωγὴ) Σκέπη, ἡσυχία, φωνὴ, πνοὴ, βοὴ, αὐλαλὸς, καθωγωγή. Εὖδεν Βορέω ὑπ' ἰωγῇ· Αἰσχυλος, σκέπῃ. Item *Etymolog.* M. v. Ἰωγή.

VARIÆ LECTIONES.

533. Ὑπὸ) κ. ὑπο. *Ibid.* Ἰωγῇ) γρ. ἰωγῆς.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ο΄.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ο΄.

Τηλέμαχον Ἀθηνᾶ ὄναρ ἐπισᾶσα εἰς Ἰθάκην ἐπανελθεῖν παρεσκεύασε. καὶ δῶρα παρὰ Μενελάου λαβὼν πλεῖ πρὸς τὴν Ἰθάκην. καὶ ἐμβαίνει μέλλων εἰς τὸν ναῦν, Θεοκλύμενόν τινα Ἀργεῖον μάντιν ἀναλαμβάνει ἐπὶ φόνῳ φεύγοντα. καὶ Εὔμαιον Ὀδυσσεῖ διηγεῖται, ὡς Φοίνικες αὐτὸν λῃσάμενοι ἐκ Συρίας νήσου, ἀπέδοντο Λαέρτῃ· καὶ ἡ Τηλεμάχου ναῦς κατέχει εἰς Ἰθάκην, καὶ ταύτην εἰς ἄντρον λαθεῖν μένας, αὐτὸς δὲ πρὸς Εὔμαιον ἔρχεται.

Ἐπιγραφή.

Τηλεμάχου ἐπάνοδος· Μνηστήρων λόχος· Τηλεμάχου πρὸς Εὔμαιον ἄφιξις.

Ἄλλως.

Οὐ, ἐπίβη Ἰθάκης, Λακεδαίμονος ἐς Ὀδυσῆος. Lib. XV.

Ἠ Δ' εἰς εὐρύχορον Λακεδαίμονα Παλλὰς Ἀθηνὴ
Ὤϊχεθ', Ὀδυσσῆος μεγαθύμου φαίδιμον υἱὸν
Νόστου τ' ὠμνήσουσα, καὶ ὁππυνέουσα νέεσθαι·
Εὗρε δὲ Τηλέμαχον, καὶ Νέστορος ἀγλαὸν υἱὸν
Εὕδοντ' ἐν προδόμῳ Μενελάου κυδαλίμοιο·
Ἦτοι Νεστορίδην μαλακῷ δεδμημένον ὕπνῳ·
Τηλέμαχον δ' οὐκ ὕπνος ἔχε γλυκύς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθηνή,

IN latam verò Lacedæmona Pallas Minerva
Abiit, Ulyssis magnanimi illustrem filium,
De reditu admonitura, & suasura, ut redeat.
Invenit verò Telemachum, & Nestoris inclytum filium
Dormientem in vestibulo domûs Menelai illustris,
Nimirùm Nestoridem molli domitum somno;
Telemachum autem non somnus tenebat dulcis; sed in animo
Noctem per solitariam curas de patre excitabat.
Propè igitur stans alloquuta est glaucis-oculis Minerva;

Σχολια.

3. Ὀτρυνέουσα.] Ἐπείξασα.
5. Εὕδοντ'.] Καθυδοντ', δυϊκῶς.
8. Μελεδήματα.] Μερίμνας.

Notæ.

V. 1. Εὐρύχορον Λακεδαίμονα) De *Spartanorum* Choreis, *Plutarch.* Apophthegm. & Λακεδαιμόνια ἐπιτηδεύματα, 2 Vol. fol. 238. Τελῶν δὲ χορῶν ὄντων, καὶ τὰς περὶς ἡλικίας, καὶ συνισταμένων ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ μὲν τῶν μειόντων, ᾠχετο ᾄδων· ἦδεν, Ἡμεῖς ποτ' ἦμεν ἁλικιῶται τοιοῦτοι· εἶτα ὁ τῶν ἀκμαζόντων ἀνδρῶν, ἀμείβετο· Ἡμεῖς δὲ γ' ἐσμέν· αὖ δὲ λῆγε, αὐχάσδε· ὁ δὲ τρίτος, ὁ τῶν παίδων, Ἡμεῖς δὲ γ' ἐσόμεσθα πολλῷ καρίονες. Vid. *Isaac. Casaubon.* Not. ad *Athenæ.* l. 4. c. 3. fol. 249. *Apollo*, apud *Herodot.* Ὑμεῖς δ' οὖ Σπάρτης οἰκήτορες εὐρυχόρου. Unde *Virgil.* Æn. l. 1. v. 502. Qualis in Eurotæ ripis, aut per juga Cynthi Exercet Diana choros. Quanquam alii εὐρύχορον per εὐρύχωρον explicent, ut *Eustath.* fol. 465. lin. 15. Ὡς καὶ εὐρύχορον, φασὶ, λέγει ἀλλαχοῦ γῆν, τὴν εὐρύχωρον, καὶ μεγάλην.

5. Εὕδοντ' ἐν προδόμῳ) *Br. Schol.* pro εὕδοντ' poni asserunt δυϊκῶς· quùm tamen ipse Poeta de *Telemacho* affirmatè dicat, Minimè illum dormire, v. 7. Τηλέμαχον δ' οὐκ ὕπνος ἔχε. Quare pro εὕδοντ' poni ego dico, atque ità exponendum censeo.

Τηλέ-

Τηλέμαχ', ἦ ἔπι καλὰ δόμων ἄπο δῆν ἀλάλησαι,
Κτήματά τε προλιπὼν, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
Οὕτω ὑφρίαλος· μή τοι κατὰ πάντα φάγωσι
Κτήματα διαδάμψι, σὺ δ' ἤπιόφιν ὁδὸν ἔλθῃς.
Ἀλλ' ὄτρυνε τάχιστα βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
Πεμπέμψι, ὄφρ' ἔτι οἴκοι ἀμύμονα μητέρα τέτμῃς·
Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε, κασίγνητοί τε κέλονται
Εὐρυμάχῳ γήμασθ'· ὁ γὰρ ἅπαντας
Μνηστῆρας δάροισι, καὶ ἐξόφελλεν ἔεδνα·
Μή νύ τι, σεῦ ἀέκητι, δόμων ἐκ κτῆμα φέρῃ.
Οἶδα γάρ, οἷος θυμὸς ἐνὶ φίλεσι γυναικός·
Κείνη βούλεται οἶκον ὀφέλλειν, ὅς κεν ὀπυίῃ,
Παίδων δ' ἠμετέρων καὶ κεδνοῖο φίλοιο

" Telemache, non jam benè à tuâ domo diutius aberras,
" Facultatibúsque relictis, iisque viris in tuis domibus,
" Qui sic superbi sunt; ne omnia comedant,
" Possessionibus divisis, tu autem inanem viam veneris.
" Verùm impelle citissimè voce bonum Menelaum
" Ad te dimittendum; ut adhuc domi bonam matrem invenias:
" Jam enim patérque fratréque jubent
" Eurymacho nubere, hic enim superat omnes
" Procos donis, & adauget dotes:
" Nejua, te invito, ex domibus res efferatur.
" Scis enim, qualis animus in pectoribus mulieris;
" Illius vult domum augere, quicunque duxerit
" Filiorum autem priorum, & mariti prioris dilecti,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

10. Καλά.] Ἀντὶ τοῦ, καλῶς. Ἀλάλησαι.] * Πεπλάνησαι.

13. Τηϋσθω.] Μαπείαν. Τινὲς * ὀργὼ, ἄλλοι βλαβερὰν, ἢ φευδόμενον.

15. Ἀμύμονα.] Ἀμώμητον. Τέτμῃς.] Καταλάβῃς.

16. * Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε καὶ κασίγνητοί τε κέλονται Εὐρυμάχῳ γήμασθαι.] Ἰκάριος, ὁ Οἰβάλου, γαμεῖ Δωρὸ δόχην, τὴν Ὀρσιλόχου, ἢ καὶ Φερεκύδης, Ἀστεροδίαν, τὴν Εὐρυπύλαν, ἧς Τηλέσερος * ἐξ ὧν Πηνελόπη. * κασίγνητοι δ' Πηνελόπης, Σῆμος ἱερεὺς καὶ Αὐλήτης· * ἔτι δ' ἀδελφὴ, Ἰφθίμη. πυθόμενος δ' Λαέρτης φέρει τ' Πηνελόπης, ἐπὶ τῷ καλῷ, ἐπεὶς φρεσὶ ἀμφιέπῃ πάντων ἧς καθ' ἑαυτὴν γυναικῶν, ἄγει αὐτὴν τῷ παιδὶ Ὀδυσσεῖ ἐκ γάμου. ἢ ποσαύτην εἶχεν ἀρετὴν, ὅσην καὶ τὴν Ἑλένην τὴν τοῦ Διὸς ἔσαν τὴν τ' ἀρετὴν * ὑπερβάλλειν καλῷ. ἢ δ' ἱστορία παρὰ Φιλοσφόρῳ καὶ Φερεκύδῃ.

17. Περιβάλῃ.] Νικᾷ. ὑπερβάλλῃ.

18. Ἐξόφελλεν.] Ἐξόχως ηὔξησεν. ὀφέλλειν, αὔξειν.

21. Ὀπυίοι.] Γαμοῖ.

22. Κεδνοῖο.] Τοῦ ἐκ παρθενίας γαμετοῦ.

N O T Æ.

13. Τηϋσθω) De voce τηῦσ, quòd omninò sit Originis *Hebraicæ*, diximus, ad γ'. v. 316.

16. * Κασίγνητοι) *Eustath.* fol. 563. lin. 12. Κασίγνητοι Πηνελόπης, Σῆμος ἱερεὺς καὶ Αὐλήτης.

18. Ἔεδνα) Hic tutior scribendi modus, ἔεδνα, ἔεδνα· ut ἦλις, ἤελιος· ἔρση, ἕρση.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 10. * Πεπλάνησαι) Ità, pro corrupto, πλανᾶσαι, ex *Etymolog.* M. v. Ἀλάλημαι.

13. * Ἀργὼ) Ità pro corrupto ἀρχαίαν, ex *Hesychio*, qui ità, Τηϋσίην) Μαζίαν, Σὺ δ' τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς. Τινὲς ὀργίαν, lego ἀργήν· ἄλλοι βλαβερὰν, ἢ ψευδόμενον. In hoc *Scholio*, Τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς, ut superfluum, rejicio: *Hesychio* quidem congruebat. De voce τηῦσ, ad γ'. v. 316.

16. Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε, κασίγνητοί τε κέλονται Εὐρυμάχῳ γήμασθαι.) Plenius *Textum* præbeo, ex *Aloysii* MSto. Infero autem * ἐξ ὧν Πηνελόπη, ad Sensum supplendum. Et ex *Eustathio* fol. 563. lin. 12. * Κασίγνητοι δ' Πηνελόπης, Σῆμος ἱερεὺς καὶ Αὐλήτης. Ex ipso dein um Poetâ, *Odiss.* δ'. v. 797.

* ἔτι δ' ἀδελφὴ, Ἰφθίμη. Verùm quærendum, an pro Σῆμος & Αὐλήτης, non sint reponenda Nomina, Ἰμευσίμος & Ἀλήτης. Ità certè *Apollodor.* Biblioth. l. 3. c. 10. §. 6. Ἰκαρίῳ δὲ ἐγένοντο Περίβοια (*Br. Schol.* Δωροδόκης, aut Ἀστεροδίας) νύμφης Νηΐδες, αἱ ἀδελφαὶ πέντε, Θόας, Δαμασίστρατος, Ἰμευσίμος, Ἀλήτης, Περίλεως· ἐξ ὑδρίστης, Πηνελόπη, ἣν ἔγημεν Ὀδυσσεύς. Is tamen Ἰφθίμην omittit. In *Scholii* fine, lego, ex *Aloysiana* MSto. * ὑπερβάλλειν καλὸς, pro ὑπερβάλῃ. *N. B.* Siquis hoc Scholion in MSto quærat, non suo loco inveniet; verùm ad v. 540. Adeò aliquandò hæc *Scholia* immane quantum suis sedibus distant, ut fine multo labore vix tandem invenias, nisi totum opus percurras.

VARIÆ LECTIONES.

V. 10. Δὴ) γρ. τῆλ'. *Eustath.* fol. 561. lin. 50. & *H. Steph.*

12. Οὕτω) γρ. ὕπας, *Eustath.* in *Textu* repetendo; at non hæc Lectio *Metro* convenit.

18. Ἔεδνα) γρ. ἔεδνα. Vid. Not. in *Textum*.

Οὐκέτι,

Οὐκέτι μέμνηϑ' τεθνηότος, ὐδὲ μεταλλᾷ.
Ἀλλὰ σύγ' ἐλϑὼν αὐτὸς ὀπιτρέψας ἑκαστα
Δμωάων, ἥτις τοὶ ἀείκη φαίνετ' εἶναι,
Εἰπέμεν τοὶ Φήνωσι Θεοὶ κυδρὴν ὠπυιέμεν.
Ἄλλο δέ τοί γε ἔπος ἐρέω· σὺ δ' σύνϑεο θυμῷ.
Μνηστήρων σ' ἐπιτηδὲς ἀείρηες λοχόωσιν
Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε, Σαμοίό τε παιπαλοέσσης,
Ἱέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἀλλὰ τά γ' ὐκ οἴω· πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν·
Ἀλλὰ ἑκὰς νήσων ἀπέχειν εὐεργέα νῆα·
Νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν· πέμψει δέ τοι ὄπιϑεν
Ἀθανάτων, ὅς τις σὲ φυλάσσει τε, ῥύεταί τε.
Αὐτὰρ ἐπὴν πρῶτον ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηαι,
Νῆα μὲν εἰς πόλιν ὀτρῦναι ἠ πάντας ἑταίρους·
Αὐτὸς δ' πρῶτα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
Ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος· ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδεν.
Ἔνϑα δ' νύκτ' ἀέσαι· ἣ δ' ὀτρῦναι πόλιν εἴσω
Ἀγγελίην ἐρέουσα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
Οὕνεκά οἱ σῶς ἐστὶ, ἠ ἐκ Πύλου εἰλήλυθας.
Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη ποδὸς μακρὸν Ὄλυμπον.
Αὐτὰρ ὁ Νεστορίδην ἐξ ὑπνου ἔγειρεν,
Λὰξ ποδὶ κινήσας, καί μιν ποὸς μῦϑον ἔειπεν·
Ἔγρεο, Νεστορίδη Πεισίστρατε, μώνυχας ἵππους
Ζεῦξον ὑφ' ἅρμαϑ', ἄγων, ὄφρα πρήσωμεν ὁδοῖο.

" Non ampliùs recordatur mortui, neque inquirit.
" Sed tu ubi veneris ipse committes singula
" Ei famularum, quæ optima videbitur esse,
" Quousque quidem tibi ostendant Dei honorabilem uxorem.
" Aliud autem tibi verbum dico, tu verò repone animo,
" Procorum tibi diligentèr selectiores insidiantur
" In freto Ithacæque, Samique pulveruentæ,
" Cupientes occidere, antequàm in patriam venias.
" Sed hæc non puto fore: antè & aliquem terra detinebit
" Virorum procorum, qui tibi victum comedunt:
" Sed longè ab insulis impelle benè fabricatam navem;
" Noctéque simul naviga, mittet verò tibi ventum à tergo
" Immortalium quicunque te custodítque, liberátque.
" At ut primùm littus Ithacæ perveneris,
" Navem quidem in civitatem mitte & omnes socios:
" Ipse vero primum subulcum adi;
" Qui tibi suum custos est, verumtamen tibi mitia sentit.
" Illic quidem noctem illam dormi; hunc autem mitte urbem intra
" Renunciaturum castæ Penelopæ;
" Quià ei salvus es, & ex Pylo venisti.
Hæc quidem sic fata abivit ad altum Olympum,
At hic Nestoridem ex dulci somno excitavit
Calcitratim pede motum, & ei verbum dixit,
" Surge, Nestoride Pisistrate, uniusunguis equos
" Junge currui subigens; ut eamus viam.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

24. Ἐπιτρέψειας.] Πιστεύσας.
26. Φήνωσι.] Δείξωσιν.
28. Ἐπιτηδὲς.] Ἐπιτηδείως.
29. Πορθμῷ.] Πορθμός ἐστι, ὅταν ϑάλασσα ὑπὸ γῆς ἀπειχομένη· ἰσθμὸς δ', ὅταν γῆ ὑπὸ ϑαλάσσης περιεχομένη. Σαμοίο.] Τῷ Σάμῳ εἰρηκε Σάμον, ἀφ' ὅ μόνον ἐστὶ τὸ μέσον, καὶ τὴν νῆσον. Πρήσωμεν.] * Περάσωμεν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

29. * Δείλεον, pro δῆλον, lego ex *Aloysii* MSto nam ità scribendum, quod ibi δίλεον scribitur.
47. * Περάσωμεν) Ità ex MSto *Aloysii*, pro πράσωμεν, quod malè in *Elzevir.* Περάσωμεν, etiam *Bedrot.* & *Aldus*; Quin *Morrhius*, σχήσομεν, περάσωμεν.

VARIÆ LECTIONES.

23. Τεθνηότος) γρ. πεθνειότος. *H. Steph.*
26. Φήνωσι ϑεοὶ) γρ. δώσει Θεὸς, *Eustath.* fol. 562. lin. 24.
34. Ὁμοῦς) γρ. ὅμως.
39. Ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος) γρ. ὅς ϑ' ὑῶν ἐπίουρος, *H. Steph.* ex corrupto loco Edit. *Basil.* ὑῶν enim priorem corripit.

Τόνδ'

Τόνδ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὐδα,
Τηλέμαχ', οὔπως ἐστὶν, ἐπφροσύνησι πὲρ ὀδδὸς,
Νύκτα δι' ὀφθαλμοῖσιν ἐλάαν· τάχα δ' ἔσεται ἠώς.
Ἀλλὰ μάν, εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείη
Ἥρως Ἀτρεΐδης, δουρικλυτὸς Μενέλαος,
Καὶ μύθοις ἀγανοῖσι παραυδήσας ἀποπέμψῃ.
Τῷ γάρ τε ξείνου μιμνήσκεται ἤματα πάντα
Ἀνδρὸς ξεινοδόκου, ὅς κεν φιλότητα τοξάσσηται.
Ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δ' χρυσόθρονος ἦλυθεν ἠώς·
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Ἀνσὰς ἐξ εὐνῆς, Ἑλένης πάρα καλλικόμοιο.
Τόνδ' ὡς δὴν σύνοσεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
Σπερχόμενός ῥα χιτῶνα θοὴ χροΐ σιγαλόεντα
Δῦνεν, ἠμὲ μέγα φάρος ἐπὶ στιβαροῖς βεβλήκει ὤμοις
Ἥρως· βῆ δ' ἰθύζοος, παρισάμενος δ' ἀγορήσατο
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
Ἀτρεΐδη, Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Ἦ νῦν μ' ἀπόπεμπε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἦ γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἶκαδ' ἱκέσθαι.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Τηλέμαχ', ἦ τοι ἔγωγε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξω
Ἰέμενον νόστοιο· νεμεσσητὸν δέ κ' ἄλλῳ
Ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν,
Ἔξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
Ἶσόν τοι κακὸν ἐστὶ, ὅς τ' οὐκ ἐθέλοντα κέλεσθαι
Ξεῖνον ἐποτρύνῃ, καὶ ὃς αὐτόματον καταδύκῃ·

Hunc Neſtorides Piſiſtratus contra alloquutus eſt,
" Telemache, nondum licet, quantumvis cupidos viæ,
" Noctem per tenebroſam aurigari; citò autem aderit Aurora.
" Sed mane, quouſque dona ferens in currus ponat
" Heros Atrides lanceâ-inclytus Menelaus,
" Et verbis mitibus allocutus remittat.
" Hujus enim *rei* hoſpes recordatur dies omnes
" Viri *nempè* hoſpitalis, qui amicitiam prabeat.
Sic fatus eſt; ſtatimque aurea venit Aurora:
Propè autem ad eos venit bello clarus Menelaus,
Ubi ſurrexit è lecto Helenâ ab pulchricomâ.
Hunc poſtquam igitur cognovit Ulyſſis dilectus filius,
Feſtinans veſtem circum corpus ſplendidam
Induit, & magnum pallium in fortes jecit humeros
Heros, ivitque foràs, aſtanſque allocutus eſt
Telemachus dilectus filius Ulyſſis divini,
" Atride, Menelaë divine, princeps populorum,
" Jam nunc me remitte dilectam in patriam terram;
" Jam enim mihi animus cupit domum ire.
Hunc reſpondit poſtea bello-clarus Menelaus,
" Telemache, non te ego multum tempus hîc detinebo
" Cupientem reditûs: indignor enim & alii
" Viro hoſpitali, qui eximiè quidem diligit,
" Eximiè autem odit; meliora enim moderata omnia:
" Æquale utique malum eſt, qui & no entem redire
" Hoſpitem impellit, & qui abiturientem detinet:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

51. Ἐπιδίφρια.] Ἐπὶ τὰ δίφρου τιθέμενα, ἢ τὰ ἅρματα. Θείη.] Ἀποδῶται.
53. Παραυδήσας.] Παραμυθησάμενος.
54. Μιμνήσκεται.] Μνημονεύει.
55. Ξεινοδόκου.] Τοῦ ξενοδοχοῦντος. Φιλότητα παραδέχηται.] Φιλικῶς ὑποδέξηται.
61. Δῦνεν.] Ἐνεδύσατο.
68. Ἔρυξω.] Κατέχω, κωλύσω.
70. Φιλέῃσιν.] Φιλικῶς ὑποδέχεται.
71. Ἐχθαίρῃσιν.] Μισήσῃ.

N O T Æ.

69. Νεμεσσητὸν δέ κ' ἄλλῳ — ὃς ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν) Huc refer illud *Pittaci*, Μηδὲν ἄγαν. *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, §. 19. Καὶ δὴ ἄλλῳ νεμεσῶ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν. Et hinc Auctores laudantium libertas notanda; qui tantas faciunt mutationes, ut *Senſum* ſuum Authorum verbis quoquomodò exprimant. Unde tantus *Variarum Lectionum* numerus.

VARIÆ LECTIONES.

63. Τηλέμαχος) Hic Verſus in nonnullis omittitur, *H. Steph.* & Edit. *Baſil.*

Χρῆ.

Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.
Ἀλλὰ μένε, εἰσόκε δῶρα φέρων ὑποδέφομαι θείω
Καλὰ, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς· εἴπω δὲ γυναιξίν,
Δεῖπνον σοὶ μεγάροις τετυκεῖν, ἄλις ἔνδον ἐόντων.
Ἀμφότερον, κόσμός τε, καὶ ἀγλαΐη, καὶ ὄνειαρ,
Δειπνήσαντας ἴμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
Εἰ δ' ἐθέλεις περάσῃσιν ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος,
Ὄφρα τοὶ αὐτὸς ἕπωμαι, ὑποζεύξω δέ τοι ἵππους,
Ἀγελάς θ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· ἠδέ τις ἡμέας
Αὖτως ἀποπέμψῃ, δώσῃ δέ τι ἔν γε φέρεσθαι,
Ἠέ τινα τρίποδων ἐϋχάλκων, ἠὲ λεβήτων,
Ἠὲ δύο ἡμιόνους, ἠὲ χρύσεον ἄλφιτον.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη, Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Βούλομαι ἤδη νεῖσθαι ἐφ' ἡμέτερ'· οὐ γὰρ ὄπιθεν
Οὖρον ἰὼν κατέλιπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσι.
Μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος, αὐτὸς ὄλωμαι,
Ἤ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὄληται.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Αὐτίκ' ἄρ' ἢ ἀλόχῳ, ἠδὲ δμωῇσι κέλευσε,
Δεῖπνον σοὶ μεγάροις τετυκεῖν, ἄλις ἔνδον ἐόντων.
Ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Βοηθοίδης Ἐτεωνεύς,
Ἀνσὰς ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ ῥα πολὺ νάιεν ἀπ' αὐτῦ·

" Oportet hospitem præsentem amicè tractare, volentemque dimittere.
" Sed mane, donec dona ferens in currum ponam
" Pulchra; tuque oculis videbis: dicam etiam mulieribus
" Jentaculum in domibus ut parent sufficienter ex iis quæ intùs sunt:
" Utrunque, gloriáque, & splendor, & utilitas,
" Jentatos ire multam in longam terram.
" Sin vis divertere in Græciam & medium Argos,
" Ut ipse sequar, subjungam utique equos;
" Et ad urbes hominum ducam; neque aliquis nos
" Fruſtrà remittet, dabit verò aliquid ferendum,
" Vel aliquem tripodem benè-æratum, vel lebetem,
" Vel duos mulos, vel aureum poculum.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà allocutus est,
" Atride, Menelaë divine, princeps populorum,
" Volo jam redire ad nostra; non enim à tergo
" Custodem discedens reliqui in rebus meis:
" Nè patrem divinum quærens, ipse peream,
" Aut mihi ex domibus aliquod depositum bonum pereat.
At postquam hoc audivit bello fortis Menelaus,
Statim suæ uxori & famulis jussit
Jentaculum in domibus præparare, sufficienter intùs existentium:
Prope autem ipsum venit Boethoides Eteoneus,
Excitus e lecto; quoniam non acèd procul habitabat ab ipso:

ΣΧΟΛΙΑ.

74. Χρὴ ξεῖνον παρεόντα.] Τοῦτο τὸ χρῆμα καλεῖται γνωμικόν. Φιλεῖν.] Φιλοφρονεῖσθαι.
77. Τετυκεῖν.] Παρασκευάσαι.
78. Κῦδος.] Παράσημα ψυχῆς. Ἀγλαΐη.] Ἀγλάϊσμα, καλλονή.
80. Τραφθῆναι.] Ὁρμηθῆναι· γράφεται καὶ *πρφθῆναι. * lege πεφθῆναι.
88. Ὄπιθεν.] Παρὰ τὸ ὄψις * ἢ ἐκ ἐπιστροφῆς φυλάττοντος.
89. Οὖρον.] Φύλακα.

NOTÆ.

74. Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν) Ælian. Hist. Animal. l. 1. c. 52. Καὶ οἶμαι ἄνθρωποι ὑποδέχονται αὐτὼ (χελιδόνα) καθὰ τὰ τῶν Ὁμηρικῶν ξενίας ὅσιμον, ὃς κελεύει τὸ φιλεῖν τὸ παρόντα, τὸ ἰέναι βουλόμενον, ἀποπέμπειν. Hunc locum *Theocritus*, §. 16. v. 27. Μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι· ἀλλὰ τραπίζαις Μειλίξαι' ἀποπέμψαι, ἐπὰν ἐθέλωσι νέεσθαι. Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum.
83. Αὖτως ἀποπέμψῃ) De *Anapæsto*, in quovis loco, pro *Dactylo*, posito, diximus, ad β'. v. 289.

NOTÆ IN SCHOLIA.

88. * Τῦ — φυλάττοντος, pro τὸ φυλάττοντος, corrigo & emendo, licet MS. in hâc parte nil juvet.

VARIÆ LECTIONES.

74. Ἐθέλοντα ἢ πέμπειν) γρ. ἐθέλοντ' ἀποπέμπειν, Ælian. & *Theocris.* vid. Not. in *Textum.*
80. Τραφθῆναι) γρ. πραφθῆναι, *Br. Schol.*

Τὸν

Τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Ὀπλῆσαί τε κρεῶν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηώεντα,
Οὐκ οἶος, ἅμα τῷγ' Ἑλένη κίε δῖ' Μεγαπένθης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅθ' οἱ κειμήλια κεῖτο,
Ἀτρεΐδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,
Υἱὸν δ' κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε' ἄνωγεν
Ἀργύρεον· Ἑλένη δ' παρίσατο φωριαμοῖσιν,
Ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ὃς κάμε αὐτή.
Τῶν ἓν' ἀειραμένη Ἑλένη φέρε, δῖα γυναικῶν,
Ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν, ἠδὲ μέγιστος.
Ἀστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν, ἔκητο δὲ νείατος ἄλλων.
Βὰν δ' ἰέναι διὰ δώματος, ἔως ἵκοντο
Τηλέμαχον· τὸν δὲ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Τηλέμαχ', ἦ τοι νόστον, ὅπως φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
Ὡς τοι Ζεὺς τελέσῃσιν, ἐπίζαθρος πόσις Ἥρης.
Δώρων δ', ὅσσ' ἂν ἐμοῦ εἴκῳ κειμήλια κεῖται,
Δώσω, τὸ κάλλιστον καὶ τιμιώτατον ὄμμι.
Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
Ἔστιν ἅπας, χρυσοῦ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται·
Ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως,

Hunc ignem accendere jussit bello fortis Menelaus,
Assaréque carnes; hic verò non negexit, ubi audivit.
Ipse autem in thalamum descendit odoratum
Non solus, simul cum ipso Helena ibat, & Megapenthes.
Sed quando jam pervenerunt, ubi ei res pretiosæ jacebant,
Atrides quidem tum poculum accepit rotundum,
Filiumque craterem portare Megapenthem jussit
Argenteum; Helena verò astitit autem,
Ubi erant vestes illi variegatæ, quas elaboraverat ipsa.
Harum unam sublatam Helena portabat, divina inter mulieres,
Quæ pulcherrima erat versicoloribus texturis, & maxima:
Stella verò tanquam relplendebat, ac jacebat inima omnium.
Perreverunt igitur ire ulteriùs per domum, quousque pervenerunt
Ad Telemachum: hunc autem alloquutus est flavus Menelaus,
" Telemache, certè reditum quemadmodum animo tuo desideras,
" Sic tibi Jupiter perficiat, valdè-tonans maritus Junonis,
" Donorum autem, quæcunque in meâ domo depósita jacent,
" Dabo, quod optimum & honoratissimum est.
" Dabo tibi craterem fabricatum, argenteus verò
" Est totus, auróque labra ornata sunt:
" Opus uriq; Vulcani; donavit autē illud Phædimus, *vel* celebris, heros,

ΣΧΟΛΙΑ.

98. Ὀπλῆσαί π κρεῶν.] Τῶν ἀπλελειμμένων, ἵνα ἀπαρασκεύαστον.

104. Φωριαμοῖσιν.] Τοῖς κιβωτοῖς, διὰ τὸ αὐτόθι φέρειν ἁμαξας, ἐ ἐπ σωφρονίζης, ἢ διὰ τὸ τὰς φόρας ἀπέργειν.

108. Νειατος.] Ὕστερος.

NOTÆ.

98. Ὀπλῆσαί τε κρεῶν) Mallem hìc legere, ὀπλῆσαι κρεῶν, ut sensus sit, *Ignem jussit accendere, Ad Assandum carnes. Genitivus* autem, pro *Accusativo*, ut *Anacreon*, v. 323. Δόπ δ' ἀνθέων ἐαινῶν, & *Xenophon*, Διέπεμπε τοῖς φίλοις τῶ πεμμάτων, ubi, ut hìc, μοιρῶν subintelligitur.

101. Ὅθ' οἱ) Ità pro ὅθι οἱ, scribendum, ex *Metri* necessitate, nec plenè τὸ ὅθι scribendum, ut malè hactenus in omnibus. Verùm ob tot *Editionum* reverentiam, quæ pertinaciter omnes τὸ ὅθι retinent, nequis fortè suspicetur, ὅθ', pro ὅπ ponì, inter *Var. Lectiones* ὅθι repono.

109. Ἕως ἵκοντο) En! *Amphibrachyn* in *Sexto* loco, ut aliquando in *Primo, Secundo*, &c. de quâ re diximus, ad *Iliad α'*. v. 193.

113. Δώρων δ', ὅσσ' ἂν ἐμοῦ) Hic locus, per totos septem Versus, aliàs legitur, δ'. v. 613. &c.

117. Πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως) De hoc *Sidoniorum* Rege, diximus, ad δ'. v. 617. de Verborum Ordine nunc dicendum, ὁ Φαίδιμος ἔπορεν αὐτὸν, δηλονότι κρητῆρα, ἐμέ· ut sit Duplex *Accusativus* post *Dandi* Verbum. De voce ποσήσαντα, quæ per *Profectum*, reddo, auditis *Phavorinum*, Ποσῆναι, ἀπὸ τοῦ οἴκαδε ἐπανελθεῖν εἰρηται· κεῖται δὲ παρ' Ὁμήρῳ, ἴσα αὐτῷ τῷ, ἁπλῶς ἐλθεῖν, Καί σε μοι ποσήσαντα. Alius κεῖται erat dicendum, quod *à loco* sonat, ut κεῖσε, *in lo-*

VARIÆ LECTIONES.

98. Ὀπλῆσαί π κρεῶν) γρ. ἀπλῆσαι κρεῶν.

101. Ὅθ' οἱ) γρ. ἔθι οἱ, vid. Not. in *Textum*.

109. Ἕως) γρ. εἶως, *H. Steph.*

117. Φαίδιμος) γρ. Χείραμος, vid. ad δ'. v. 617.

Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν
Κεῖσέ με νοσήσαντα· τεὴν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσαι.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθη δέπας ἀμφικύπελλον
Ἥρως Ἀτρείδης· ὁ δ' ἄρα κρητῆρα Φαϊδὼν
Θῆκ' αὐτῷ προπάροιθε Φέρων κρατερὸς Μεγαπένθης
Ἀργύρεον· Ἑλένη δ' παρίσταλο καλλιπάρηος,
Πέπλον ἔχουσ' ἐν χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Δῶρόν τοι κἀγὼ, τέκνον φίλε, τῦτο δίδωμι,
Μνῆμ' Ἑλένης χερῶν, πολυηράτε ἐς γάμον ὥρην,
Σῇ ἀλόχῳ φορέειν· τείως δ' φίλη ὧδε μητρὶ
Κείσθω ἐνὶ μεγάρῳ· σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκοιο
Οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς εἰπῦσ' ἐν χερσὶ τίθη· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
Καὶ τὰ μὲν ἐς πείρηθα τίθη Πεισίστρατος ἥρως
Δεξάμενος, καὶ πάντα ἐφ' θήσαλο θυμῷ.
Τὼς δ' ἦγε πρὸς δῶμα κάρη ξανθὸς Μενέλαος·
Ἑζέσθην δ' ἄρ' ἔπειτα κτ' κλισμούς τε, θρόνους τέ.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχυθε φέρυσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὕδωρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθ'· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρυσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Πὰρ δὲ Βοηθοίδης κρέα δαίετο, καὶ νέμε μοίρας,
Οἰνοχόει δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.

" Sidoniorum rex, quando ſua domus cooperuit
" Illic me profectum: tibi autem volo hoc præbere.
Sic locutus, in manibus poſuit poculum rotundum
Heros Atrides; craterem verò lucidum
Poſuit illo coràm portans fortis Megapenthes
Argenteum: Helenáque aſtitit pulchrigena,
Veſtem habens in manibus, verbumque dixit, & *illum* compellavit,
" Donum tibi & ego, fili dilecte, hoc do,
" Monumentum Helenæ manuum, optatiſſimarũ in nuptiarum tempus,
" Ut tuæ uxori portes; interim verò dilectam apud matrem
" Jaceat in domo: tu autem mihi gaudens abi
" Domum benè-ædificatam, & tuam in patriam terram.
Sic loquuta in manibus poſuit, & hic ſuſcepit gaudens:
Et hæc quidem in pyxidem poſuit Piſiſtratus heros
Suſcepta & omnia ſuo admiratus eſt animo.
Hos autem duxit in domum capite flavus Menelaus:
Sederunt verò poſtea in ſedibuſque, throniſque.
Lavacra autem famula gutturnio infudit ferens
Pulchro, aureo, ſuper argenteo lebete,
Ad lavandum: juxtaque politam extendit menſam.
Panem verò modeſta famula appoſuit ferens,
Cibis multis impoſitis, gratificans è præſentibus.
Præſitoque Boethoides carnes incidebat, & diſtribuebat partes,
At à poculis erat filius Menelai inclyti:
Hi igitur in cibos paratos præjacentes manus mittebant.

ΣΧΟΛΙΑ.

126. Μνῆμ' Ἑλένης.] Οὐ μόνον * διδωκυίας, ἀλλὰ καὶ ἁρμοσαμένης.

131. Πεισίστρ.] Κιβώτιον τὸ ἀμφίξηλον· ἐφ' ᾧ * κατίθηκε π ὁ ὀχέτρα.

140. Δαίετο.] Ἐμέριζεν.

NOTÆ.

eum, vel, *in loco*, pro κεῖθι. Vid. quæ Nos de v. νόσος & νοσέω, ad *Euripid.* Rheſ. v. 427. *Helen.* v. 481. & v. 897. Item *Homeric.* Prælect. 11. ad *Odyſſ.* v. 5.

125. Τέκνον φίλε) Σχῆμα, ἀπὸ τοῦ σημαινόμενον ut β'. v. 363.

NOTÆ IN SCHOLIA.

126. * Διδωκυίας) Ità, pro corrupto, διδωκείης ſcribo.

131. * Κατίθηκε π) Ità, pro κατίθηκε, ſcribo. Verùm hoc *Scholion*, undecunde ſumptum à *Schrevelio*, nec in *Aloyſii* MSto. nec in ullo Trium Vett. Codd. apparet, certè non ſuo in loco; nec apertum ſatis erat, antequam τὸ, τι addiderim. Eſt tamen tunc utile, ſi conferatur cum illo *Scholio* ad *Iliad.* ω'. v. 190. Πεισίστρατος) Τὸ ἐπικείμενον τῇ ἁμάξῃ πλινθίον, ἐφ' ᾧ φέρυσι τὰ φορτία· Ὁ δὲ Δίδυμος, τὸ ἐκ ξύλων πεπλεγμένον πλινθίον, κ. λ.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Καὶ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
Ἵππους τε ζεύγνυσι, καὶ ἁρμαθὰ ποικίλ' ἔβαινον·
Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
Τοῖς δὲ μετ', Ἀτρεΐδης ἔκιε ξανθὸς Μενέλαος,
Οἶνον ἔχων ἐν χερσὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι,
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην·
Στῆ δ' ἵππων προπάροιθε· δεδισκόμενος δὲ προσηύδα,
Χαίρετον, ὦ κοῦροι, καὶ Νέστορι ποιμένι λαῶν
Εἰπεῖν· ἦ γὰρ ἔμοιγε, πατὴρ ὡς, ἤπιος ἦεν,
Εἴως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχον πεπυμένοι ἀντίον ἠύδα,
Καὶ λίην κείνῳ γε, διοτρεφές, ὡς ἀγορεύεις,
Πάντα τάδ' ἐλθόντες καταλέξομεν· αἴ γὰρ ἐγὼν ὧς
Νοστήσας, Ἰθάκηνδε κιὼν, Ὀδυσῆι ἐνὶ οἴκῳ
Εὕροιμ', ὡς κεχρημένος στιὸ τυχὼν φιλότητι ἁπάσης
Ἔρχομαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά.
Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
Αἰετὸς, ἀργιὼ χῆνα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
Ἥμερον ἐξ αὐλῆς· οἱ δ' ἰύζοντες ἕποντο
Ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δὲ σφισιν ἐγγύθεν ἐλθὰν
Δεξιὸς ἦϊξε κατὰ ἵππων, οἱ δὲ ἰδόντες
Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.

At poſtquam potûs & cibi deſiderium amoverunt,
Et tunc Telemachus & Neſtoris illuſtris filius
Equos junxerunt, ſuprâque currus variegatos aſcenderunt;
Extraque impulerunt veſtibulum & porticum va dè-ſonantem.
Cum his verò Atrides ibat flavus Mene'aus,
Vinum habens in manu dulce dextrâ,
Aureâ in paterâ, ut libantes proficiſcerentur.
Stetit igitur equos ante; ſaluranſque locutus eſt,
" Valete, ò juvenes, & Neſtori paſtori populorum
" Dicite *ſalutem*; certe enim mihi, pater tanquam, mitis erat,
" Quouſque in Trojâ pugnavimus filii Achivorum.
Hunc Telemachus prudens contrà allocutus eſt,
" Et valde illi, generoſe, ſicut dicis,
" Omnia hæc euntes narrabimus: utinam enim ego ſic
" Redux in Ithacam veniens, Ulyſſi in domo
" Dicerem, ut à te conſecutus amicitiam omnem
" Venio, at duco pretioſa-dona multa & bona.
Sic ei loquuto advolavit dextera avis
Aquila albam anſerem ferens unguibus magnam,
Domeſticam e ſtabulo; ſed & clamantes ſequebantur
Viri & mulieres; hæc autem ipſos propè veniens
Dextera irruit ante equos: hi verò conſpicati
Gavifi ſunt, & omnibus in mentibus animus lætatus eſt.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

149. Λείψαντε.] Σπείσαντες. Κοίτην.] Ἀπέλθοιεν.

161. Ἀργιὸ.] Λευκὸν.

162. Ἰύζοντες.] Βοῶντες.

N O T Æ.

146. Ἐριδούπου) Ità pro *Stephani* ἐριγδούπου reſcribo; quòd ità *Florentina* legat, *Aldina*, *Lovaniana*, *Romana*, & *Baſileenſis Euſtathii*, & ità γ'. v. 493. & *Iliad.* ω'. v. 323. ubi hic Verſus. Quo utroque in loco ipſe *Henr. Steph.* ἐριδούπου rectè habet, utut hoc in loco, per incuriam, ἐριγδούπου legat, & infrà etiam, v. 191. Malè utrobique, & in offenſionem minùs-cautorum hominum.

149. Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην) *Tertius* Pes ſanatur, ob *Inciſum*, *Cæſuram*, & *Hiatum*, de quâ re ſæpè monemus, & infrà, v. 405. *Quartus*, ob λ'. *ectaticum*.

163. Ὁ δὲ σφισιν) Ità ex *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovanianâ*; utrâque *Euſtathii*, τὸ σφίσιν, reſtituo, pro *Henrici Stephani* σφὶν, quem *Errorem*, poſt illum, errârunt quotquot minus cauti *Editores*. Ipſe tamen ex proſaicâ *Textûs* repetitione *Euſtathii*, uti fit, tulit incautus.

VARIÆ LECTIONES.

144. Καὶ τότε) γρ. δὴ τότε, *H. Steph.*

146. Ἐριδούπου) γρ. ἐριγδούπου, *H. Steph.* vid. Not. in *Textum*.

153. Ἕως σὺ Τροίῃ) γρ. ἕως σοὶ Τροίῃ.

157. Κιὼν, Ὀδυσῆι σοὶ οἴκῳ) γρ. κιχὼν Ὀδυσῆι σοὶ οἴκῳ, *Hen. Stephan.* ex *Euſtath.* & Ὀδυσῆ pro Ὀδυσῆι, legitur, ſ. v. 398.

163. Σφίσιν) γρ. σφὶν, *Euſtath.* fol. 559. lin. 39. Vid. Not. in *Textum*.

Τοῖσι δὲ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἤρχετο μύθων,
Φέρζεο δή, Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Εἰ νῶϊν τόδ' ἔφηνε θεὸς τέρας, ἦέ σοι αὐτῷ.
Ὣς φάτο· μερμήριξε δ' ἀρηίφιλος Μενέλαος,
Ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκείναιτο νόησας·
Τὸν δ' Ἑλένη ταναύπεπλος ὑποφθαμβήσα φάτο μῦθον,
Κλῦτέ μοι, αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
Ἀθάνατοι βάλλουσι, τὰ ὦ; τελέεσθαι ὀΐω.
Ὡς ὅδε χὴν ἥρπαξε, ἀπὸ λλομένη ὀρέων οἴκῳ,
Ἐλθὼν ἐξ ὄρεος, ὅθι οἱ γενεή τε, τόκος τε·
Ὡς Ὀδυσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν, καὶ πόλλ' ἐπαληθείς,
Οἴκαδε νοστήσῃ, καὶ τίσεται· ἦε καὶ οὐδή
Οἴκοι, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύῃ.
Τλώ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Οὕτω νῦν Ζεὺς δείη, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
Τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι, θεῷ ὡς, εὐχετοῴμεν.
Ἦ, καὶ ἐφ' ἵπποιϊν μάστιν βάλεν· οἱ δ' ἅμ' ἄρα
Ἴξαν πεδίονδε θοῇ σὺν πόλιος μεμαῶτες.
Οἱ δ' πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες·
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσιν ἀγυιαί.
Ἐς Φηρὰς δ' ἵκανον, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
Υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.

His autem Neſtorides Piſiſtratus incepit ſermonem,
" Conſidera jam, Menelaë generoſe, princeps populorum,
" Si nobis hoc oſtendit deus portentum, an tibi ipſi,
Sic dixit, cogitabat autem bellicoſus Menelaus,
Quomodo ei ritè reſponderet meditatus.
Hunc Helena extenſis-veſtibus ſermonem excipiens dixit;
Audite me, at ego vaticinabor, ſicut in animo
" Immortales ſuggerunt, ſicut & perficiputo.
" Sicut hæc anſerem rapuit, nutritam in domo,
" Profecta ex monte; ubi ei generatioque, partuſque;
" Sic Ulyſſes mala multa paſſus, & multa vagatus,
" Domum redibit & punietur; vel & jam eſt
" Domi, at procis malum omnibus ſerit.
Hanc rurſus Telemachus prudens è contrà dixit,
" Sic nunc Jupiter faciat, valdè-ſonans maritus Junonis,
" Ideò tibi & illic, tanquam Deo, Vota fecerimus.
Dixit, & equis flagellum jecit: hi autem valdè celeriter
Ruerunt versùs campum per urbem prompti.
Hi *equi* itaque toto die quatiebant jugum utrinque habentes:
Occiditque ſol, obſcuratæque ſunt omnes viæ.
In Pheram verò pervenerunt, Dioclei ad domum,
Filii Orſilochi, quem Alphéus genuit filium.

ΣΧΟΛΙΑ.

170. * Ὑποκρίναιτο.] Ἀποκρίναιτο. * Vid. *Iliad.* μ'. v. 228.
171. Ὑποφθαμβήσα.] Ὑπολαβοῦσα.
174. Ἀπαλλομένη.] Ἐπιμελῶς ἀναπτερωμένη.
177. Ἢ καὶ ἤδη οἴκοι.] Ὑπακουστέον τὸ, ἐστι.
180. Ἐρίγδουπος.] * Μεγαλόψοφος, ἀφ' οὗ βροντᾶν.
181. Εὐχετοῴμεν.] Εὐχοίμεθα.
182. Μάστιν.] Μάστιγα.

NOTÆ.

178. Κακὸν πάντεσσι φυτεύῃ) Quùm olim in pluribus κακὰ legeretur, ſuſpicabar illam vocem malè ex v. 176. vocatam, & κακὸν ſcribendum; ut in Omnibus, aliàs, *Odyſſ.* ε'. v. 159. Ἔστιν' ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύῃ. Ità certè *Euſtathius*, in hoc ipſo loco legit, ἐν παρεκβολαῖς, fol. 569. lin. 53. Ἢ καὶ ἤδη οἴκοι εἰσὶ, μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύων. Corruptio utraſque *Euſtathii* Editiones, in *Textu*, invaſit, *Florent. Aldin. Lovanian. Stephan. Caſtellion. Elzevirian.* nec minùs tamen Error.

NOTÆ IN SCHOLIA.

180. * Μεγαλόψοφος, ἀφ' οὗ βροντᾶν) Hoc *Scholion* ex *Heſychio* emendo; quùm olim eſſet, ἡ μεγαλόψοφος ἀκτή. De *Jove* autem res eſt, non de Litore. In MS. deeſt, & in Vett. aliquot.

VARIÆ LECTIONES.

171. Τόνδ') γρ. τίνα, *H. Steph.*
178. Κακὸν) γρ. κακὰ, vid. Not. in *Textum.*
185. Δύσετο) γρ. δύσατο, & δύσατο, vid. ad ν'. v. 75.
186. Ἐς Φηρὰς δ' ἵκανον) γρ. ἐς ἣ Φηρὰς ἵκοντο, ut mox, v. 296. Ἐς ἣ Φηρὰς ἐπέβαλλεν.

Ἐνθάδε

Ἐνθάδε νύκτ' ἄεσαν· ὁ δ' ἦ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ἵππους τὲ ζεύγνυσ', ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον·
Ἐκ δ' ἔλασαν θεσπεσίου ὑπὸ αἰθούσης ἠδὲ θύρης.
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο Πύλου αἰπὺ πολίεθρον·
Καὶ τότε Τηλέμαχος θεσπεσίφωνος Νέστορος υἱὸν,
Νεστορίδη, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσσας
Μῦθον ἐμόν; ξεῖνοι δὲ διαμπερὲς εὐχόμεθ' εἶναι
Ἐκ πατέρων φιλότητος· ἀταρ καὶ ὁμήλικες ἐσμέν·
Ἥδε δ' ὁδὸς καὶ μᾶλλον ὁμοφροσύνηφιν ὀπάσσει.
Μή με παρὲξ ἄγε νῆα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ,
Μή με γέρων ἀέκοντα κατὰ μέγα οἶ ἐνὶ οἴκῳ,
Ἱέμενον φιλέειν· ἐμὲ δὲ χρεὼ θᾶσσον ἰκέσθαι.
Ὡς φάτο· Νεστορίδης δ' ἄρ' ἐῷ συμφράσσατο θυμῷ,
Ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποσχόμενος τελέσσει.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
Στρέψ' ἵππους ἐπὶ νῆα θοὴν, καὶ ἐπὶ θῖνα θαλάσσης·
Νηῒ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα,
Ἑσθῆτα, χρυσόν τε, τά οἱ Μενέλαος ἔδωκε·
Καί μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Σπεῦδε νῦν ἀνάελπτον, κέλευέ τε πάντας ἑταίρους,
Πρὶν ἐμὲ οἶκαδ' ἰκέσθαι, ἀπαγγεῖλαί τε γέροντι.
Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος· οὐ σε μεθήσει·

Illic nocte *una* dormierunt: hic verò
his hospitalia posuit.
Quando igitur matutina apparuit ro-
sea Aurora,
Equosque junxerunt, superque cur-
rus varios ascenderunt.
Extráque impulerunt vestibulum &
porticum resonantem:
Verberavitque ad impellendum; hi
autem non inviti volabant.
Statim verò postea venerunt Pyli al-
tam civitatem:
Et tunc Telemachus alloquutus est
Nestoris filium,
" Nestoride, quomodo mihi pollicitus
perficies
" Verbum meum? hospites etenim in
perpetuum dicimur esse
" Ex patrum amicitiâ; at & æquales-
ætate sumus;
" Hoc autem iter & magis concordiâ
nos unà conjunget.
" Ne me extra *duc* à navi, ô Generose,
sed relinque illic;
" Nè me senex invitum detineat suâ
in domo,
" Cupiens excipere; mihi autem opus
ejt citò abire.
Sic dixit; Nestorides igitur suo con-
sultavit animo,
Quomodo ei, ut par est, pollicitus
perficeret:
Sic verò ei cogitanti visum est me-
lius esse;
Vertit equos in navem velocem, &
littus maris:
Navi autem in puppi deprompsit
pulcherrima dona,
Vestem, aurumque, quæ ei Menelaus
dedit:
Et ipsum hortans verba velocia al-
loquutus est,
" Festinanter nunc ascende, jubéque
omnes socios;
" Priusquam *ego* domum eam, re-
nunticmque seni.
" Benè enim ego hoc scio in mente
& animo,
" Qualis illius animus generosus, ne-
que te dimittet,

ΣΧΟΛΙΑ.

195. Τελίσσας.] Ποιήσας, πληρώσας.

198. Ὁμοφροσύνησι.] Φιλίαις γνησιωτέραις. Ἐνίοις.] Ἐμβαλεῖ.

199. Μή με παρὲξ ἄγε νῆα.] Μὴ με παρὰ τὴν φιλοξενίαν ὁδὸν ἐπὶ τὴν ναῦν, ἀπ' ἄλλην ὁδὸν ἐπάγηις.

209. Σπεῦδε.] Ἐπισπάσωμαι, καὶ πάχος.

212. Ὑπέρβιος.] Ὑπὲρ δύναμιν.

ΝΟΤΑ.

188. Ἐνθάδε νύκτ' ἄεσαν· ὁ δ' ἦ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν) Ἐνθάδε, pro ἔνθα δή, ut sæpè aliàs, hic scribendum: ita *H. Steph.* & Sentius postulat. Tertius autem Pes hic sanatur, ob *Punctum, Cæsuram,* & *Asperum* sequentem.

189. Τειχήεσσ' ὄφρα δόσαν) Vid. *Callimach. Hymn. Jovis,* v. 60. & 66. item *Maxim. Tyr.* §. 24.

191. Αἰθούσης ἠδὲ θύρης) Idem hìc dicendum, atque suprà, ad v. 146.

201. Χρεὼ) *Neutrum* hoc, & nunc pro χρειὼ ponitur, aliquandò pro θυμῷ. Vid. ad α'. v. 225. & *Suidam,* v. χρεών.

VARIÆ LECTIONES.

188. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δή, olim in *Textu*: ἐνθάδε, ut suprà, v. 146. in *Var. Lect.*

191. Ἐισθούσης) γρ. ἐισιγθούσης, *H. Steph.* non benè,

199. Παρὲξ) γρ. πάρεξ. *Br. Schol.*

Ἀλλ'

Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μελέῃν.
Αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφείδεα μάντιν Ἀπόλλων
Θῆκε βροτῶν ὄχ' ἄριστον, ἐπεὶ θάνεν Ἀμφιάρηος,
Ὃς ῥ' Ὑπερησίηνδ' ἀπενάσσατο, παῖδὶ χολωθείς·
Ἔνθ' ὅγε ναιετάων μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσι.
Τῷ μὲν ἄρ' ὑὸς ἐπῆλθε, Θεοκλύμενος δ' ὄνομ' ἦεν,
Ὃς τότε Τηλεμάχῳ πέλας ἵζανε· τὸν δ' ἐνίσχανε
Σπένδοντ', εὐχόμενόν τε, θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλ', ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῇδ' ἐνὶ χώρῳ,
Λίσσομ' ὑπὲρ θυέων τε δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα
Σῆς τ' αὐτῶ κεφαλῆς, καὶ ἑταίρων, οἵ τοι ἕπονται,
Εἰπέ μοι εἰμένως νημερτέα, μηδ' ὑποκρύψῃς.
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; ποῖ τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
Ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμί, πατὴρ δέ μοί ἐστιν Ὀδυσσεύς,
Εἴ ποθ' ἔην· νῦν δ' ἦδη ἀπέφθιτο λυγρῷ ὀλέθρῳ.
Τοὔνεκα νῦν ἑτάρους τε λαβὼν καὶ νῆα μέλαιναν,
Ἦλθον πυθόμενος πατρὸς ἐμοῦ οἰχομένοιο.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής,
Οὕτω τοι κἀγὼν ὀπιδός, ἄνδρα κάλακτὰς
Ἔμφυλον· πολλοὶ δὲ κασίγνητοί τε, ἕταί τε,
Ἄργος ἀν' ἱππόβοτον, μέγα δὲ κρατέουσιν Ἀχαιοί·
Τῶν ὑπαλυσκάνων θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν
Φεύγω· ἐπεί νύ μοι αἶσα καλ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι.

Pulchritudinis sui gratiâ; ut immortalibus interesset.
At magnanimum Polyphidem vatem Apollo
Fecit hominum valdè optimum, postquâ mortuus est Amphiaraus;
Qui Hypereſiam habitabat, patri iratus:
Ille ibi habitans vaticinabatur omnibus hominibus.
Hujus quidem filius advenit, Theoclymenusque nomen ei erat,
Qui prope Telemachum ſtetit: hunc verò invenit
Libantem ſupplicantemque, velocem apud navem nigram,
Et ipſi appellato verba velocia dixit,
" O amice, quoniam te ſacrificantem invenio hoc in loco,
" Supplico per ſacrificia & numen, & inſuper
" Tuum ipſius caput, & per ſocios, qui te ſequuntur,
" Dic mihi interroganti vera, neque occultes.
" Quis? unde es virorum? ubi tibi civitas, & parentes?
Hunc rurſus Telemachus prudens contra alloquutus eſt,
" Tibi equidem, hoſpes, valdè verè dicam:
" Ex Ithacâ genere ſum patérque mihi eſt Ulyſſes,
" Si quando erat; nunc enim jamdudum interiit gravi morte.
" Propterea nunc ſociſque acceptis & navi nigrâ,
" Veni interrogaturus de patre diù abſente.
Hunc rurſus allocutus eſt Theoclymenus divinus,
" Sic & ego ex patriâ, viro interfecto
" Contribule; multi enim fratreſque ſociique *adſunt*
" In Argo equos paſcenti; valde autem dominantur Achivi:
" Ab his fugiens necem, & parcam nigram
" Exulo; quoniam mihi fatum *eſt* inter homines errare.

ΣΧΟΛΙΑ.

251. Μητίν.] Σωτῆ.
254. Ὑπερησίην.] Ὄνομα πόλεως. Ἀπενάσσατο.] Μετῴκησεν.
255. Ναιετάων.] Οἰκῶν.
260. Κιχάνω.] Καταλαμβάνω.
261. Ὑπὲρ θυίων τε δαίμονος.] Ὑπὲρ ταύτης τῆς θυσίας καὶ τοῦ δαίμονος, ἣν θύεις· αἰτεῖ γὰρ, ἡ θυσίας τὸ δαίμονος.
263. Ἐπικεύσῃς.] Κρύψῃς.
272. Οὕτω τοι κἀγών.] Ὡς ἐμὲ, μόνον φεύγω.
273. Ἔμφυλον.] Ὁμόφυλον.

NOTÆ.

254. Ὑπερησίην) Πόλιν Ἀχαΐας, ἐξ Ὑπερησίης τοῦ Λυκάονος.

VARIÆ LECTIONES.

251. Οἷο) γρ. εἷο.
253. Ἀμφιάρηος) γρ. Ἀμφιάραος, *H. Steph.*
262. Αὐτὰρ ἔπειτα) γρ. ἠδὲ τοκῆων, *Euſtath.* fol. 574. lin. 42. & *H. Steph.*

Ἀλλὰ

Ἀλλά με νηὸς ἔφεσσαι, ἐπεί σε Φυγὼν ἱκέτθυσα,
Μή με καταπτείνωσι· διωκέμεναι γὰρ ὀΐω.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Οὐ μὲν δή σ' ἐθέλοντά γ' ἀπώσω νηὸς ἔίσης·
Ἀλλ' ἕπευ, αὐτὰρ κεῖθι φιλήσεαι, οἷά τ' ἔχωμεν.
Ὡς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
Καὶ τόδ' ἐπ' ἰκελόφιν τάνυσεν νεὸς ἀμφιελίσσης·
Ἂν δ' ἴμεν αὐτὸς νηὸς ἐβήσαλο πουλυπόροιο.
Ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἔπειτα καθέζετο· πὰρ δέ οἱ αὐτῷ
Εἵσε Θεοκλύμενον· τοὶ δ' πρυμνήσι' ἔλυσαν.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
Ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ' ἐκὺς ἐπίθοντο.
Ἱστὸν δ' εἰλάπινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
Στῆσαν ἀείραντες· κὰτ δ' ἔστρεφον ἔδησαν·
Ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ βυρσοτενῆ ἱμᾶσιν.
Τοῖσιν δ' ἴκμενον αὔρην ἧκε γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Λάβρον ἐπαιγίζουσαν δι' αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
Νηῦς ἀνύσσε θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
[* Βὰν δ' ἴμεν Κρουνούς, ἐς Χαλκίδα καλλιρέεθρον·]
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

" Sed me navi insidere fac, postquàm te fugiens supplicavi,
" Nè me interficiant: persequi enim *illos me* puto.
Hunc rursus Telemachus prudens contra allocutus est,
" Non quidem jam volentem expellam navi æquali:
" Sed sequere, at illic amicè excipieris *de iis*, quæ habemus.
Sic loquutus, illius suscepit æneam lanceam,
Et hanc in tabulis extendit navis utrinque agitatæ:
Ipse quoque navem ascendit permare meantem:
In puppi verò postea sedit; apudque seipsum
Sedere fecit Theoclymenum: hi verò rudentes solverunt.
Telemachus verò sociis *illos* exhortando jussit,
Arma capesserent: hi itaque festinanter obediverunt.
Malum enim abiegnum concavum intra tabulatum
Statuerunt erectum, & funibus ligaverunt:
Traxeruntque vela alba benè-versis loris.
His autem secundum ventum misit oculis-cæsia Minerva
Vehementem, ingruentem per aërem; ut velocissimè
Navis conficeret currens maris salsam aquam.
[Radebant vero Crunos, & Chalcida pulchrifluam:]
Occiditque Sol, obscuratæque sunt omnes viæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

277. Ἔφεσσαι.] * Ἐπιβίβασον.
293. Ἐπαιγίζουσαν.] Ἐπικυρτοῦσαν.
294. Ἀνύσσει.] Διαπεράσῃ.

NOTÆ.

295. Βὰν δ' ἴμεν κ.τ.λ.) Hic Versus hactenùs desideratus, in omnibus *Impressis*, etiam *Florentinâ*, &c. ante Δύσετό τ' ἠέλιος, κ.λ. quod etiam *Isaac. Casaubonus* Manu notavit, in Episcopi *Elienſis*, *Mori*, codice, & nos mittit ad *Strabonis* testimonium. " Deest, inquit, hic " Versus. Vid. *Strabo*, l. VIII. ubi hunc ipsum locum, & identidem hunc Versum laudat, fol. 350. & l. X. fol. 447. In priorem locum hæc *Casaubon.* " Hoc Carmen, ut *Xylander* observavit, in toto " illo Libro (hoc est Οδυσσ. ο'.) non reperitur hodiè, " nec ab *Eustathio* videtur agnosci; nullam enim " ejus mentionem facit, quod tamen factum oportuit. Et *Sensus* ipse ostendit, Hunc *Versum* hactenùs desideratum. Quare *Strabonis* in hâc parte auctoritas est admittenda, & forsitan ipsius *Homeri*, sive magni certè & antiqui illius *Homeristæ*, qui in Hymno *Apollinis*, v. 425. Βὰν δ' ἴμεν παρὰ Κρουνούς, ἐς Χαλκίδα, ἐς παρὰ Δύμαιον, Ἠδὲ παρ' Ἠλίδα δῖαν, ὅθι χρητῆρες Ἐπειοί· Εὖτε Φερὰς ἐπιβαίνει, ἀγαλλομένη Διὸς ἄρῃ. Hic ἀγαλλομένη, ut mox, v. 196. ἐπευχομένη, quare *Varia Lectio* esto.

NOTÆ IN SCHOLIA.

277. * Ἐπιβίβασον) Ità MS. *Aloysii* apertè, & tres *Codd.* Vett. Solus *Elzevir.* ἐπιβίσασαι, monstro Vocabuli.

VARIÆ LECTIONES.

280. Ἐθέλοντα) γρ. ἀέκοντα. Id certè *Sensus* postulare videtur.
284. Ἐβήσαλο) γρ. ἐβήσετο.
294. Νῆας ἀνύσσει) γρ. βὰν δ' ἴμεν παρὰ Κρουνούς, κ.λ. Vid. Not. in *Textum*.
295. Καλλιρέεθρον) γρ. περιῤῥέουσαν, *Strabo*, fol.

Ἡ ᾗ Φερὰς ἐπέβαλλεν, ἐπιχρομένη Διὸς οὖρῳ·
Ἤλθε παρ' Ἦλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
Ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ὀπιπεύσας θοῇσιν,
Ὁρμαίνων, ἢ κεν θάνατον φύγοι, ἢ κεν ἁλώῃ.
Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
Δορπείτην· παρὰ δὲ σφιν ἐδόρπεον ἄνέρες ἄλλοι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιός τε καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Τοῖς Ὀδυσεὺς μετέειπε, συβώτεω πειρητίζων,
Εἴ μιν ἔτ' ἐνδυκέως φιλέοι, μεῖναί τε κελεύοι
Αὐτῇ ἐνὶ ϛαθμοῖς, ἢ ὀτρύνοι πόλινδε·
Κέκλυθι νῦν, Εὔμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
Ἦθελον αὖτε ἄγυ λιλαίομαι ἀπιέναι
Πτωχεύσων, ἵνα μή σε κατατρύχω καὶ ἑταίρους.
Ἀλλά μοι εὖ γ' ὑπόθου, καὶ ἄμ' ἡγεμόν' ἐσθλὸν ὄπασσον,
Ὅς κέ με κεῖσ' ἀγάγῃ· χρὴ δ' ἦ πτόλιν αὐτὸς ἀνάσσῃ
Πλάγξομαι, αἴ κεν τις κοτύλην καὶ πύρνον ὀρέξῃ.
Καί κ' ἐλθὼν δώμασ' Ὀδυσῆος θείοιο,
Ἀγγελίην εἴποιμι περίφρονι Πηνελοπείῃ·
Καί κεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγείην,
Εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν, ὀνείατα μυρί' ἔχοντες.
Αἶψά κεν εὖ δρώοιμι μετὰ φρεσίν, ὅ, τι θέλοιεν·

Hæc Pheras pertranſiit, feſtinans Jovis vento ſecundo,
Et præter Elida divinam; ubi dominantur Epéi.
Hinc rurſus inſulis *Telem.* immiſit *navem* acutis,
Cogitans, ecquid mortem fugiat, an caperetur.
Hi autem interea in ſtabulo Ulyſſes & divinus ſubulcus
Cœnabant; apùdque ipſos cœnabant viri alii.
At poſtquam potûs & cibi deſiderium amoverunt,
His Ulyſſes dixit, ſubulcum tentans;
Si ipſum accuratè diligat, manereque jubeat
Illic in ſtabulo, an hortetur ad civitatem *ire*.
" Audi nunc, Eumæe, & alii omnes ſocii,
" Manè ad civitatem cupio ire
" Mendicaturus, ut non te vexem & ſocios.
" Sed me benè mone, & ſimul ductorem bonum præbe,
" Qui me illuc ducat: per civitatem autem ipſe neceſſitate
" Oberrabo, ſiquis forte poculum & panem porrigat;
" Equidem profectus ad domos Ulyſſis divini,
" Nuncium dicam prudenti Penelopæ,
" Et procis ſuperbis miſcebor;
" Si mihi cœnam dent, ut qui cibos ſufficientes habeant.
" Statim gnaviter agam inter ipſos, quicquid volent:

ΣΧΟΛΙΑ.

296. Ἐπέβαλλεν.] * Ἐπέτυχεν, ὡς, † Οὐ γὰρ νηὸς ἐπέβολον. Ἡ ναῦς ἔν ἐπιβολῇ ἐποιεῖτο, ὥστε τυχεῖν τῆ Φερῶν. * Ἄλλως, Ἐπέβαλλε.] * Προσῄει, ἀντὶ τῦ, παρῄει.

† Odyſſ. ϛ'. v. 319.

298. Ἐπισσείηκεν.] Ἐπαφῆκεν. Θοῇσιν.] Ταῖς λαθρίαις ὁξείαις, μεταληπτικῶς, ὅτι δὲ καλῶς κίνησιν ὀξέως· ἐπὶ τὸ καλῶς χρῆσθαι.

301. Δορπείτην.] Ἐδειπνοποιοῦντο.

308. Πτωχεύσων.] Ἐπαιτήσων, τὰ πτωχοῖς ἁρμόδια αἰτήσων.

309. Ὑποθοῦ.] Συμβούλευσον.

311. Κοτύλην.] Ἐκπώματος, ὅτου ποτηρίου, εἴδους πιεστοῦ, καὶ μίτρου. Πύρνον.] Πύρινον ἄρτον.

316. Δρώοιμι.] * Διακονοῖμι.

NOTÆ.

298. Νήσοισιν ἐπιπρομένη θοῇσιν) *Strabo*, l. 10. fol. 701. Καὶ ταύτης ᾗ τὴ Κεφαλληνίας πρὸς ἕω, τὰς Ἐχινάδας ἱδρύας νήσους συμβεβήκασι· ὧν τὴ, τὴ Δουλίχιόν ἐστι, καλοῦσι νῦν Δολίχαν, καὶ αἱ Ὀξεῖαι καλούμεναι, ἃς ὁ Ποιητὴς Θοὰς εἶπε. Vid. *Plin.* Nat. Hiſt. l. 4. c. 12.

Steph. πρὸς πολίων.

316. Ὅπι θέλοιεν) Hinc quidem apparet, Veterum Obſervationem de *Homero*, quòd nuſpiam utatur voce θέλω, falſam eſſe, nec ſatis firmo niti fundamento; de quâ re diximus, ad *Iliad.* α'. v. 133.

NOTÆ IN SCHOLIA.

296. * Ἐπέβαλλεν) Totum hoc *Scholion*, intra *Aſteriſcos* aſſervatum, ex *Porphyrii* Ὁμηρικῶν Ζητημάτων πρώτῳ, huic loco aſſuendum duxi. Quæ in ejus fine, ex Vett. * niſi quòd προσῄει, pro προῄει, emendem.

316. * Διακονοῖμι, Ità MS. *Aloyſii*, cùm *Impreſſi* omnes Δμηκτοίην, quis verò hìc *Dialecti* uſus? *Heſych.* tamen, Δρώομαι) Ὑπηρετῶν, quod *Atticum* eſt, pro ὑπηρετοῖμι.

VARIÆ LECTIONES.

296. Ἡ δ' Φερὰς ἐπέβαλλεν) γρ. Ἡ Φηρὰς δ' ἐπέβαλλεν. Vid. ad δ'. v. 488. *Ibid.* Ἐπειγομένη) κ. ἀγαλλομένη. Vid. Not. in *Textum*, ad v. 295. *

Ex

Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἔνθεο, καί μευ ἄκουσον,
Ἑρμείαο ἑκηλι μαχλόφρ, ὅς ῥά τε πάντων
Ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος ὀπάζει,
Δρηστοσύνη εἴκ' ἄλλος ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος,
Πῦρ τ' εὖ νήσας, ἄψ τε ξύλα δανὰ κεάσας,
Δαιτρεύσαί τε, καὶ ὀπτῆσαι, καὶ οἰνοχοῆσαι·
Οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι θεραπόντεσσι γένηαι.
Τόνδε μέγ' ὀχθήσας προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ὠΐ μοι ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τῆτο νόημα
Ἔπλεο; ἦ σύ γε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι,
Εἰ δὴ μνηστήρων ἐθέλεις καταδῦναι ὅμιλον,
Τῶν ὕβρις τε, βίη τε, σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
Οὔτοι τοιοίδ' εἰσὶν ὑποδρηστῆρες ἐκείνων,
Ἀλλὰ νέοι, χλαίνας εὖ εἱμένοι, ἠδὲ χιτῶνας,
Αἰεὶ δ' λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
Οἵ σφιν ὑποδρώωσιν· ἐΰξεστοι δὲ τράπεζαι
Σίτου, καὶ κρειῶν, ἠδ' οἴνου βεβρίθασιν.
Ἀλλὰ μάλ'· οὐ γάρ τίς τοι ἀνιᾶται παρεόντι,
Οὔτ' ἐγὼ, οὔτε τὶς ἄλλος ἑταίρων, οἵ μοι ἔασιν.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,

" Etenim tibi dico, tu autem attende, & me audi;
" Mercurii voluntate internuncii, (qui quidem omnium
" Hominum operibus gratiam & gloriam præbet)
" Servili obsequio non mihi contenderit homo alius,
" Ad ignémque benè cumulandum, adque ligna ficca findenda,
" Adque carnes dividendas, & ad assandum, & ad pincernam agendū,
" Qualia Fortunatis administrant inferiores.
Hunc valdè ingemiscens alloquutus est Eumæus subulcus,
" Hei mihi, hospes, cur in mentibus hoc consilium
" Fuit? certe omninò cupis illic perire,
" Si jam procorum vis ingredi multitudinem,
" Quorum injuriáque, vísque, ferreum cœlum invadit.
" Non tales sunt ministri illorum;
" Sed juvenes, chlænas benè induti, & vestes,
" Semper utique perunctí capite & pulchro vultu,
" Qui ipsis administrant; benè politæ autem mensæ
" Pane, & carnibus, & vino, oneratæ sunt.
" Sed mane; non enim aliquis te molestatur præsente,
" Neque ego, neque alius sociorum, qui mihi sunt:
" At postquam venerit Ulyssis dilectus filius,

ΣΧΟΛΙΑ.

318. Ἑρμείαο ἑκηλι] Ἐπειδὴ κῆρυξ καὶ παρὰ τοῖς ἥρωσι ὢν κήρυκες, οἱ αὐτοὶ ὑπουργοῦντες. Ἑκηλι.] Βελτίστῳ.
320. Δρηστοσύνη.] Τῇ σὺν τῇ ἀμεινοτέρᾳ ὑπουργίᾳ.
321. Πῦρ τ' εὖ νήσας.] Ξύλα συρήσας, ἵνα καὶ ὃ πῦρ πτήσῃ. Κεάσας.] Καύσας, ἢ χίσας.
322. Δαιτρεύσαί.] Μαγειρεύσαι.
323. Δρώωσι.] Διακονοῦσιν.
327. Καταδῦναι,] Ὑπελθεῖν.
328. Σιδήρεον.] Ἰσχυρόν.
329. Ὑποδρηστῆρες.] Ὑπηρέται, θεράποντες.
331. Λιπαροὶ κεφαλάς.] Ἠλειμμένοι.
332. Ὑποδρώωσι.] Ὑπηρετοῦσιν.
333. Βεβρίθασιν.] Βαρύνουσι, πλήρεις εἰσίν.
334. Ἀνιᾶται.] Λυπεῖται.
336. Ἔπλω.] * Ἔπειδή.

NOTÆ.

nisi ὅπ', pro ὅπι, legatur, quod tamen nunquam aliàs apud *Homerum* occurrit. Et in Hymno *Apollinis*, v. 46. Εἴ τίς οἱ γαίων γε θέλῃ θέλῃ οἰκία θάζειν, ubi nullo modo ἐθέλῃ potest legi.

320. Δρηστοσύνη) Vid. ad *Var. Lect.* *Ibid.* Ἐρίσσειεν) Cur ità scribo, vid. infrà, ad v. 386.

321. Δανὰ) *Etymolog.* M. v. Δανὰ, τὰ ξηρὰ ξύλα· ἕτω εἰς τὸ Ῥητορικόν· οἷον, Διά τε ξυλὰ δανὰ κεάσας· παρὰ τὸ δάω, τὸ ἐπὶ πολὺν χρόνον, γίνεται δανὰ, τὰ ἀφ' ἑτέρου ξηρά· ἢ παρὰ τὸ δαίω, τὸ καίω, τὰ εἰς καῦσιν ἐπιτήδεια, εὐκαυστα, θερμά.

331. Αἰεὶ δ' λιπαροὶ) De voce λιπαρὸς, Nos ad *Anacreon*, v. 427. Pro δ', potiùs δὴ legendum videtur.

VARIÆ LECTIONES.

320. Δρηστοσύνη) γρ. δρησμοσύνη, MS. *Sluisk.* in *Perizonii* Not. ad *Ælian.* Var. Hist. l. 7. c. 5. §. 2.

321. Πῦρ τ' εὖ νήσας) γρ. πῦρ τε καὶ εὖ νήσας, MS. *Lugdun.* vid. *Perizon.* ibid. *Eustath.* fol. 577. lin. 19. Τινὲς δὲ, πῦρ εὐνῆσαι γεάφουσιν, ἤτοι φυλάξαι, κατευνῆσαι· ζωπυρῆσαι δὲ ἀπολιᾷ. Hæc Lectio non erat *H. Steph.* prætermittenda, quod apud *Eustathium* fit, & ferè ad Cod. *Sluisk.* MS. accedit, ubi καὶ εὖ νῆσαι, licet ibi divisim. *Ibid.* Ξύλα δανὰ) γρ. ξύλα πολλὰ, *Eustath.* ibid. & *H. Steth.*

323. Παραδρώωσι) γρ. παρὰ δρώωσι, *Eustath.* ibid. lin. 23. *H. Steph.* & *Br. Schol.*

Κεῖνός σε χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἕσσῃ,
Πέμψῃ δ', ὅππη σὲ κραδίη, θυμός τε κελεύῃ.
Τόνδ' ἠμείβεθ' ἔπειτα πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Αἴθ' ὕτως, Εὔμαιε, φίλος Διΐ πατρὶ γένοιο,
Ὡς ἐμοί, ὅττι μ' ἔπαυσας ἄλης τ' ὀιζύος αἰνῆς·
Πλησμοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν.
Ἀλλ' ἕνεκ' ἠλομένης γαστρὸς κακὰ κήδε' ἔχουσιν
Ἀνέρες, οἷσιν ἔκηται ἄλη, τ' πῆμα, τ' ἄλγος.
Νῦν δ' ἐπεὶ ἰκανάας, μεῖναί τε μὲ κεῖνον ἄνωγας,
Εἶπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
Πατρός θ', ὃν κατέλιπεν ἰὼν ἐπὶ γήραος οὐδῷ,
Εἴπερ ἔτι ζώουσιν ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
Ἦ ἤδη τεθνᾶσι, τ' εἰν ἀίδαο δόμοισι.
Τόνδ' αὖτε προσέφη συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
Λαέρτης μὲν ἔτι ζώει, Διὶ δ' εὐχετ' αἰεί,
Θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν·
Ἐκπάγλως γὰρ παιδὸς ὀδύρεται οἰχομένοιο,
Κερδίης τ' ἀλόχοιο δαίφρονος, ἣ ἑ μάλιστα
Ἤκαχ' ἀποφθιμένη, τ' ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν.
Ἣ δ' ἄχεϊ ᾧ παιδὸς ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο,
Ἀθυμαλέῳ θανάτῳ· ὡς μὴ θάνοι, ὅς τις ἔμοιγε
Ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη τ' φίλα ἕρδοι.

" Ille te chlænámque, tunicámque, veſtes induet:
" Et mittet, quo te cor, animúſque jubet.
Huic reſpondit poſtea laborioſus divinus Ulyſſes.
" Utinam ſic, Eumæe, dilectus Jovi patri fieres,
" Sicut mihi; quòd me ceſſare-feciſti ab errore & ærumnâ gravi:
" Errore enim non eſt pejus aliquid hominibus.
" Sed gratiâ pernicioſi ventris malos dolores ferunt
" Viri, quemcunque acceſſit vagatio, penuriáque, & mœror.
" Nunc verò quoniam detines, meque manere, talem *quem vides*, jubes,
" Dic agè, mihi de matre Ulyſſis divini,
" Patréque, quem reliquit proficiſcens in ſenectutis limine,
" Sicubi adhuc vivunt ſub ſplendore Solis,
" An jam mortui ſunt & in inferni domibus.
Hunc rurſus allocutus eſt ſubulcus, princeps virorum,
" Tibi equidem hoſpes, valdè verè dicam:
" Laërtes quidem adhuc vivit, Jovi autem ſupplicat ſemper
" Animum à membris perire ſuis in domibus:
" Mirum in modum enim de filio dolet qui periit,
" Deque uxore, quam quidem juvenem duxerat: quæ ipſum maximè
" Triſtitiâ affecit demortua, & in crudâ ſenectute poſuit.
" Illa enim dolore ſui filii mortua eſt glorioſi,
" Triſti morte; ſic non moriatur, quicunque
" Hìc habitans amicus ſit & amica faciat.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

342. Πλησμοσύνης.] Πλάνης.
345. * Ἰκανάας.] Ἐπίκτους.
346. Μητρὸς Ὀδυσσῆος θείοιο πατρός π.] Περὶ δὲ πατρὸς βουλόμενος μαθεῖν, ἱστορεῖ τὰ μὲν εἰδότα περὶ Ἀντικλείας.
347. Γήραος οὐδῷ.] Περιφραστικῶς τῷ γήρᾳ.
356. Ὠμῷ γήραϊ θῆκεν.] Περὶ ὥρας γηρᾶσαι ἐποίησεν, ἀφ' ἧς ἐπὶ αὐτῇ λύπη.

N O T Æ.

353. Θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι) Τὸ ἀπὸ *Ultimam* producit, ob *Tonum*, *Cæſuram* & *Ecſtaticam* ſequentem; quanquam & ἀπαὶ legi poſſit, ut ſæpè aliàs. Quod præter φθίσθαι ſcribatur & φθῖσθαι, oſtendo, ad λ'. v. 329.

358. Ἀθυμαλέῳ θανάτῳ· ὡς μὴ θάνοι) *Euſtath.* fol. 578. lin. 38. Λύπη δὲ πικρῶς διαφθείρει, καθά τινες ἕτεροι ἦ, ὡς καὶ προεῤῥέθη, ἀγχόνῃ φασὶν αὐτὴν μεταλλάξαι τὸν βίον· διὸ καὶ τὸ Εὔμαιον ἀπευξασθαι τὸ τοιοῦτον θάνατον, ἀφ' τὸ μὴ καθαρὸν εἶναι, ὡς τὸ τοῖς μὴ παῦται δηλοῖ ὁ Ποιητής. Alludit ad χ'. v. 462. Τὸ ὡς verò quùm non ſit *Optantis*, verùm ad τὸ θάνοι pertineat, omninò *Accentu* notandum, quod & olim in *Var. Lect.* nunc factum viceversâ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

345. * Ἰκανάας) Ἐπίκτους, ex *Aloyſii Alemanni* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

344. Ἀνέρες, ὅν κεν] γρ. ἀνέρες, ὧν τιν'. *Florent. Aldin. Lovan. Hervag.* nec id notavit *H. Steph.*
353. Ἀπὸ) γρ. ἀπαί. *Ibid.* Φθίσθαι) γρ. φθῖσθαι, vid. Not. in *Textum*.
358. Ὡς μὴ θάνοι) γρ. ὡς μὴ θάνοι, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ἔμοιγε) γρ. ἐμοίγε.

Ὄφρα

Ὄφρα μὲν ἦν δὴ κεύθε ἴδω, ἀχέουσά περ ἔμπης,
Τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαί τε ἔρεθσαι,
Οὕνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν ἅμα Κτιμένῃ τανυπέπλῳ,
Θυγατέρ' ἰφθίμῃ, τιμὴ ὁπλοτάτῃ τέκε παίδων·
Τῇ ὁμῶς ἐτρεφόμην, ὀλίγον δέ τί μ' ἧσσον ἐτίμα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἥβην πολυήρατον ἱκόμεθ' ἄμφω,
Τὴν μὲν ἔπεφνε Σάμηνδ' ἔδοσαν, καὶ μυρί' ἔλοντο.
Αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἐκείνη
Καλὰ μάλ' ἀμφιέσασα, ποσὶν δ' ὑποδήματα δῦσα,
Ἀγρόνδε προΐαλλε· φίλῃ δέ με κηδόμη μᾶλλον.
Νῦν δ' ἤδη τούτων ὀπιδεύομαι· ἀλλά μοι αὐτῷ
Ἔργον ἀέξουσιν μάκαρες θεοί, ᾧ ἐπιμίμνω·
Τῶν ἔφαγόν τ', ἔπιόν τε, καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.
Ἐξ δ' ἄρα δεσποίνης ἀμείλιχόν ἐστιν ἀκοῦσαι
Οὔτ' ἔπος, οὔτε τι ἔργον· ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
Ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα ἤ δμῶες κατέδουσιν
Ἀντία δεσποίνης φάσ', καὶ ἕκαστα πυθέσθαι·
Καὶ φαγέμεν, πίέμέν τέ· ἔπειτα ἤ καί τι φέρεσθαι
Ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν ἀεὶ δμώεσσιν ἰαίνῃ.
Τόνδ' ἀπαμφέπετο προσέφη πολύμητις Ὀδυσεύς,
Ὦ πόποι, ὡς ἄρα τυτθὸς ἐὼν, εὔμαιε, συβῶτα,
Πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς παλαίδος ἠδὲ τοκήων.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

" Quamdiu quidem igitur illa erat, dolens quantumvis,
" Tamdiu aliquid mihi dilectum ſcrutari & interrogare,
" Quoniam me ipſa nutrivit, unà cum Ctimene extensâ veſte,
" Filiâ procerâ, quam juniorem peperit liberorum:
" Hâc ſimul nutritus ſum; paulóque me minus honorabat.
" At poſtquam pubertatem multùm amatam venimus ambo,
" Hanc quidem poſtea in Samum nuptiſ dederunt, & infinita acceperunt:
" At me chlænámque, tunicámque, veſtes, illa
" Pulchras valdè circumindutum, pedibúſque calceamentis datis,
" Ad agrum præmiſit: diligebat enim me corde magis.
" Nunc verò jam horum indigeo; ſed mihi ipſi
" Opus augent beati Dii, cui immaneo:
" Ex his comedique, bibique, & venerandis, i. e. *egentibus*, dedi.
" Ex autem dominâ non dulce eſt audire,
" Neque verbum; neque opus; quoniam malum incidit domui,
" Viri ſuperbi; valdè verò famuli indigent
" Palàm *dominam* alloqui, & ſingula interrogare,
" Et comedere, biberéque, deinde etiam aliquid portare
" Ad agrum, qualia animum ſemper famulis lætificant.
Hunc reſpondens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" Dii boni! Ut parvulus exiſtens, Eumæe ſubulce,
" Multùm aberràſti à tuâ patriâ & parentibus.
" Sed agè mihi hoc dic, & verè enarra:

ΣΧΟΛΙΑ.

362. Κτιμένῃ.] Κυρίως, ἡ Ὀδυσσέως ἀδελφή.
364. Ὁμῶς.] Ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ.
370. Τούτων ὑποδεύομαι.] Ὧν ἡ Ἀντίκλεια ἐχαρίζετο, τούτων ἐδεής εἰμι.
376. Πυθέσθαι.] Ἐρωτῆσαι.
378. Ἰαίνει.] Θεραπεύῃ.
380. Τυτθός.] Μικρός.

NOTÆ.

362. Οὕνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν) Ut videas, quantum ad Errorem conferat propagandum Magni alicujus Viri auctoritas, ſcias, quùm in *Henrici Stephani* Exemplari τρέψεν, loco vocis θρέψεν, fortuitò ſcriptum eſſet, hinc in *Caſtellionis* Editionem, & in *Spondani*, *Elzevirii*, & quod doleo, Amici *Oxonienſis*, (quis enim cum *H. Stephano* Errare dubitaret?) fluxiſſe; licet Omnes *Latinè* vertant per *Nutrivit*. Θρέψεν autem habet *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana*, *Hervagiana*, *Romana* & *Baſileenſis Euſtathii*, MSS. omnia *&c.*

372. Καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα) Ὑπήκουσον, ξένοις, ἢ ἱκέταις. Ità *Odyſſ. ι'.* v. 271. — ξείνοισιν ἄρ' αἰδοίοισι ὀπηδεῖ. Et §. XXIII. v. 1. Αἰδοῖος ξείνοιν κεχεημένος. Malè itaque luſit, qui exponebat, *Rei Veneræ impendi*. De quâ re *Conrad. Ritterhuſ.* ad *Oppian.* p. 341. Nec ſanè illa *vox*, cum illâ *mente*, tam ingenuum decebat Famulum, qualem *Homerus* exhibet *Eumæum*. Nebulo aliquis hæc honeſta illius verba per παρῳδίαν & luſum aliò detorſit.

VARIÆ LECTIONES.

372. Τῶν ἔφαγον) κ. τῶνδ' ἔφαγον, *H. Steph.*

Ἠὲ διεπραθέτο πτόλις ἀνδρῶν θυραάγμα,
Ἧι ἔνι ναιετάασκε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
Ἦ σέ γε μηνωθέντα παρ' οἰέσιν, ἢ παρὰ βουσίν,
Ἄνδρες δυσμενέες νηυσὶν λάβον, ἠδ' ἐπέρασαν
Τῶιδ' ἀνδρὶ πρὸς δῶμα, ὁ δ' ἄξιον ὧνον ἔδωκεν.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ξεῖνε, ἐπεὶ ἀρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾶις,
Σιγῆι νῦν ξυνίει καὶ τέρπεο, πῖνέ τε οἶνον
Ἥμενος· αἴδε γὰρ νύκτες ἀθέσφατοι· ἔστι μὲν εὕδειν,
Ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκουέμεν· οὐδέ τί σε χρὴ
Πρὶν ὥρη, κατάλεχθαι· ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.
Τῶν δ' ἄλλων ὅπινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγηι,
Εὐδέτω ἐξελθών· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
Δειπνήσας, ἅμ' ὑεσσιν ἀνακλιρίνσιν ἑπέσθω.
Νῶϊ δ' ἐνὶ κλισίηι πίνοντέ τε, δαινυμένω τὲ,
Κήδεσιν ἀλλήλων τερπώμεθα λυγαλέοισι,
Μνωομένω· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνήρ,
Ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθηι καὶ πολλ' ἐπαληθῆι.

" Utrum vastabatur Civitas virorum latrvia,
" Quâ inhabitabat pater & veneranda mater;
" An te solum-positum apud oves, vel apud boves,
" Viri inimici navibus acceperunt & vendiderunt
" Hujus viri ad domos; hic autem dignum pretium dedit.
Hunc rursus alloquutus est subulcus, princeps virorum,
" Hospes, quoniam jam hæc me interrogas, & inquiris,
" Silentio nunc audi, & delectare, bibéque vinum
" Sedens, hæ etenim noctes magnæ; licet quidem dormire;
" Fas est etiam lubentibus audire; neque te oportet
" Ante horam, decumbere; nocumentum est & multus somnus.
" Horum itaque aliorum quemcunque cor & animus jubet,
" Dormiat egressus: simúlque aurorâ apparente
" Jentatus, simul sues heriles sequatur.
" Nos autem in stabulo bibentesque, comedentésque,
" Doloribus mutuis delectemur tristibus,
" Recordantes; inter etenim vel dolores delectatur vir,
" Quicunque jam valdè multa passus est, & multa erravit.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

383. Διεπραθέτο.] Διεπορθήθη.
391. Ἀθέσφατοι.] Θεῖαι, μεγάλαι, μακραί.
393. Πρὶν ὥρη.] Ἐκκειμένη, γίνηται. Κατάλεχθαι.] Καθεύδησαι.
396. Ἀνακλιρίνσιν.] Ταῖς δισπολικαῖς. Ἑπέσθω.] Ἀκολουθείτω.
399. Μνωομένω.] Μιμησκόμενοι.

Ν Ο Τ Æ.

386. Ἐπέρασαν) Ità scribo, pro ἐπέρασαν, quod priùs obtinuit, *Versûs* gratiâ. Quandò enim cum *simplici* σ'. scribitur, corripitur Naturâ, ut infrà, v. 427. — πέρασαν δέ μιν δῖοι ἀγαθοέργοι. Et in *Iliade* sanè (qui Codex correctior ut plurimum habetur, quia plures utique in eo emendando sudârunt) plus semel cum duplici σ'. legitur, ut φ'. 78. Καί μ' ἐπέρασας ἀνάλκιν ἄνευ πάλεός τι, φίλων τέ. Et v. 102. Τρώων· ἐ πολλὰς ζωὸς ἕλον, ἠδ' ἐπέρασα. Ità suprà, v. 320. ἐρέσσειεν, cum duplici σ'. scribo, & aliis similibus in locis, ipsius *Homeri* exemplo. Vid. infrà, ad π'. v. 15. & v. 82. *Philippus Labbæus* geminum hìc σ'. postulat, Prosod. *Græc.* Regul. 14.

393. Ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος) Confer *Duport.* Gnomolog. in locum. Alias, v'. v. 52. — ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν Πάντυχον ἐγρήσσοντα.

394. Ὅπινα) N. B. ὅπινα, pro ὄπτινα legi & scribi: Ὅστις, &, pro eo, ὅπις, facit ὁ per omnes *Casus*, & *Numeros*, in *Compositione*, non autem per omnia *Genera*; neque enim in *Fœminimis* fit; quod probo, ad *Iliad.* σ'. v. 491. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Supplic. v. 847.

396. Δειπνήσας ἅμ' ὑεσσιν ἀνακλιρίνσιν ἑπέσθω) Ταῖς δισπολικαῖς, ἢ βασιλικαῖς ὑπηρεσίαις· ὁ δὲ Ἡλιόδωρος, παῖς ἀπὸ ἀνακλιρίας, Δειπνήσας ἅμ' ὑεσσιν ἀνακλιρίνσιν ἑπέσθω. *Hesych.* v. Ἀνακλιρίνσιν, ubi malè * ἀμύσσιν, *Salmasius* pejus Δειπνήσασα * μύσσιν. Emendo, ex hoc loco.

400. Ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθηι, ἐ πολλ' ἐπαληθῆι) Ità *Florent. Aldin. Lovan. H. Steph. Eustath.* &c. *Elzevirius* solus, Ὅς δὴ &c. *Aristoteles* Rhetoric. l. 1. c. 11. Μνημίνει, ὅστις πολλά, *Sensum* spectans, non verba; μνημίνει, autem ibi pro μεμνημίνει, ut δίγμίνει, pro δίδγμίνει.

Variæ Lectiones.

386. Ἐπέρασαν) γρ. ἐπέρασαν, olim malè, ut in Not. ad *Textum.*

400. Ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθηι καὶ πολλ' ἐπαληθῆι) γρ. Μνησθέντος, ὃς δὴ πολλὰ πάθη, καὶ πολλὰ ἔοργεν, *Aristotel.* Rhetoric. l. 1. c. 11. in Margine, Μνησαμένω, ὅτε, &c. vid. Not. in *Textum.*

Τῶτο

Τῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς·
Νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται, εἴπερ ἀκούεις,
Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο,
Οὔτι πολυπλήθὴς λίην τόσον· ἀλλ' ἀγαθὴ μήν,
Εὔβοτος, εὐμηλος, οἰνοπληθὴς, πολύπυρος·
Πείνη δ' οὔποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη
Νοῦσος ἐπὶ γυγερὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
Ἀλλ' ὅτε γηράσκωσι πόλιν κατὰ φῦλ' ἀνθρώπων,
Ἐλθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, Ἀρτέμιδι ξὺν,
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
Ἔνθα δύω πόλιες, δίχα δέ σφισι πάντα δέδασται·
Τῇσίν δ' ἀμφοτέρῃσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευε
Κτήσιος Ὀρμενίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.
Ἔνθάδε Φοίνικες ναυσίκλυτοι ἦλυθον ἄνδρες
Τρῶκται, μυρί' ἄγοντες ἀθύρματα νηὶ μελαίνῃ.
Ἦσκε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσ' ἀνὶ οἴκῳ,

" Hoc igitur tibi dico, quod me interrogas, & inquiris:
" Insula quædam Syria vocatur, ſicubi audis,
" Trans Ortygiam; ubi mutationes Solis,
" Non ita valdè magna; ſed bona quidem,
" Fertilis boum, fertilis ovium, viniferax, & multi-frumenti:
" Fames verò nunquam populum invadit, neque aliquis alius
" Morbus odioſus ingruit miſeris hominibus:
" Sed quando ſeneſcunt in civitate familiæ hominum,
" Veniens argentei-arcùs Apollo cum Dianâ
" Suis mitibus ſagittis aggrediens interficit.
" Illic duæ civitates, bifariámque ipſis omnia diviſa ſunt:
" His ambabus pater meus imperavit
" Cteſius Hormenides, ſimilis immortalibus.
" Illuc Phœnices navibus inclyti venerunt viri
" Veteratores, infinitas ducentes resludicras nave nigrâ.
" Fuit autem patris mei mulier Phœniſſa in domo

ΣΧΟΛΙΑ.

402. Συρίη.] Μία τῶν Κυκλάδων νήσων καλεῖται.

403. Ὅθι τροπαί.] Ἔνθα φησὶν εἶναι τὸ ἡλίου σπήλαιον, δι' ὃ σημαίνουσι τὰς ἡλίου τροπάς.

404. Πελιπλήθὴς.] Μεγάλη.

405. Εὔβοτος.] Εἰς βοσιν καὶ τροφὴν ἐπιτηδία. Εὔμηλος.] Καλαὶ θρέμμασιν ἔχουσα.

414. Ναυσίκλυτοι.] Καὶ ταῖς ναυσὶν ἔνδοξοι.

415. Τρῶκται.] Φιλάργυροι, πανοῦργοι. Ἀθύρματα.] Παίγνια, κόσμια.

416. Παιδὸς ἐμοῖο γυνή.] Ταῦτα ἴσως οἱ Φοίνικες Λαέρτῃ διηγήσαιτο πρὸς ἄξιον αὐτὸν ἀποφαίνοντες.

NOTÆ.

402. Νῆσός τις Συρίη) Eadem Inſula Σῦρος, cum *Penultimâ* longâ, ut *Strabo*, *Stephanus* περὶ πόλεων, & *Euſtathius*; & Συρίη, cum *Primâ* brevi; ſicut aliàs ψῦρα & ψυρία. Malè intellexit *Philip. Labbæus*, quaſi Σύρη hoc in loco legendum eſſet, cum *priori* longâ; id enim fit tantum in voce Σῦρα, pro quâ rectè Συρίη.

403. Ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο) Qui hæc de *Heliotropio* ſumunt, parùm vident, aut plùs ſatis; quòd & illud à *Pherecyde* inventum, atque proindè *Homero* parem, aut priorem allucinantur, *Cl. Dodvelli* rationes nihil faciunt: cùm *Lycurgus*, qui ipſas *Olympiadas* præceſſit, *Homeri* Opera à *Creophyli Samii* poſteris excepta, in *Græciam* primus intulerit, ut *Heraclides*, & *Plutarchus* in *Lycurgo* Ità *Poſidonius Homerum*, ſi Diis placet, *Anacharſide* junìorem fecerit, quòd *Rotam* audiret ab *Anacharſide* inventam; ut notamus ad *Iliad. σ'.* v. 601.

405. Εὔβοτος, εὔμηλος, οἰνοπληθὴς) *Tertius* hìc Pes ſanatur ob *Caſuram*, *Inciſum*, & *Hiatum*; ut ſuprà, ad v. 149.

406. Πείνη) Undè πεινάω, *Anglicè*, To Pine.

409. Ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, Ἀρτέμιδι ξὺν) Hic *Apollo* & *Diana* Homines ſenio confectos occidere dicuntur, hic nempè Viros, illa Fœminas; de quâ re diximus ad *γ'.* v. 279. & aliàs.

416. Ἦσκε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσ' ἀνὶ οἴκῳ) *Senſus* loci, *Erat Mulier* Phœniſſa *Patris mei in ædibus*, quæ inter Servas principem locum nacta eſt, & curam habuit Regis ipſius filii *Eumæi*. Verùm *Euſtathius* toto cœlo errat, cùm exponit, quaſi γυνὴ παιδὸς ἐμοῖο eſſet, & ſic facit *Eumæi* matrem, non ſemel; nam & *ξ'.* fol. 540. lin. 50. & fol. 582. lin. 8. & fol. 583. lin. 3. ſemper facit *Phœniſſam* hanc *Eumæi* matrem; quo errore nihil miſerabilius. Quis enim hanc Mulierem, ſi Regii eſſet tori particeps, illum velle jam relinquere, Prædonum gratiâ, & filium proprium vendere, nec tale quid uſpiam dicit *Homerus*, at contrà. Ità enim hæc ipſa Mulier, v. 448. Καὶ δέ κεν αὖθι ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε

VARIÆ LECTIONES.

407. Ἐπὶ συγερὴ) *γρ.* ἐπισυγερὴ, *Euſtath.* fol. 581. lin. 32. ut *Heſiodo*, Ἀχλὺς ἐπισμυγερή. Ità ΜΧΧ v. 413. ἐπισυγερὴ.

Καλὴ

Καλή τε, μεγάλη τὲ, ϗ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδῦῖα·
Τλῶδ' ἄρα Φοίνικες πολυπαίπαλοι ἠπεροπῆυον·
Πλυνέουσ τὶς πρῶτα μίγη, κοίλη ϖαρὰ νηΐ;
Εὐνῇ ϗ Φιλότητι· τά τε Φρένας ἠπεροπεύῃ
Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, ϗ εἴ κ' εὐεργὸς ἔησιν.
Εἰρώτα δὴ ἔπειτα, τίς εἴη, ϗ πόθεν ἔλθοι·
Ἡ ϗ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ·
Ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκου εὔχομαι εἶναι·
Κέρη δ' εἰμὶ Ἀρύβαντος ϗ ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο·
Ἀλλά μ' ἀνήρπαξαν Τάφιοι, ληΐσσορες ἄνδρες,
Ἀγρόθεν ἐρχομένην· πέρασαν δέ με δεῦρ' ἀγαγόντες
Τῇδ' ἀνδρὸς ϖρὸς δώματ'· ὁ δ' ἄξιον ὤνον ἔδωκεν.
Τλῶδ' αὖτε ϖροσέειπεν ἀνὴρ, ὃς ἐμίσγετο λάθρῃ,
Ἦ ῥά κε νῦν πάλιν αὖτις ἄμ' ἡμῖν οἶκαδ' ἔποιο,
Ὄφρα ἴδῃς πατρὸς ϗ μητέρος ὑψερεφὲς δῶ,
Αὐτούς τ'; ἦ γὰρ ἔτ' εἰσὶ, ϗ ἀφνειοὶ καλέονται.
Τόνδ' αὖτε ϖροσέφη γυνὴ, ϗ ἀμείβετο μύθῳ,
Εἴη κεν ϗ τῶτ', εἴ μοι ἐθέλοιτέ γε, ναῦται,
Ὅρκῳ πιϛωθῆναι, ἀπήμονά μ' οἴκαδ' ἀπάξειν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε, τελθύτησάν τε τ' ὅρκον,
Τοῖσδ' αὖτις μετέφη γυνὴ, ϗ ἀμείβετο μύθῳ,
Σιγῇ νῦν, μή τις μὲ ϖροσαυδάτω ἐπέεσσιν

" Pulchráque, magnáque, & ſplendidorum operum perita:
" Hanc utique Phœnices callidi deceperunt:
" Dum lavaret, quidâ primùm mixtus cum eâ, concavam propter navim,
" Lecto & amicitiâ; quæ mentes decipiunt
" Libidinoſis mulieribus; & ſi bona artifex ſit.
" Interrogabatque poſtea, quæ eſſet, & unde veniret.
" Hæc confeſtim patris dixit altam domum,
" Ex Sidone quidem multi-æris glorior eſſe,
" Filia verò ſum Arybantis ego abundè divitis:
" Sed me rapuerunt Taphii latrones viri
" Ex agro venientem, vendiderúntque me huc deductam,
" Hujus viri ad domos; hic etenim dignum pretium dedit.
Hanc rurſus alloquutus eſt vir, qui mixtus erat clam,
" Numquid & jam nos rurſus in patriam ſimul ſequare,
" Ut videas patris & matris altam domum,
" Ipſoſque? certe enim adhuc ſunt, & divites vocantur.
Hunc rurſus alloquuta eſt mulier, & reſpondit verbo:
" Sit & hoc, ſi mihi velitis, nautæ,
" Juramento fidem dare; indemnem me abducere.
Sic dixit; & hi omnes juraverunt, ſicut juſſit.
At poſtquam juraveruntque, perfeceruntque juramentum,
Hos rurſus interlocuta eſt mulier, & reſpondit verbo,
" Silentio nunc; nè quis me alloquatur verbis

ΣΧΟΛΙΑ.

418. Πολυπαίπαλοι.] Παντέρχοι.
419. Ἠπεροπεύουσ.] Ἠπάτων.
422. Εἰρώτα.] Ἐπωθάτο.
424. Σιδῶνος πολυχάλκου.] Σπάρτας· ἐν αὐτῇ γὰρ χαλκὸς ἡ γένεται· ἢ πλουσίας, ὡς πορφύρας ἐν αὐτῇ γινομένης.
425. Ῥυδὸν ἀφνειοῖο.] Ῥύδην πλοῦτον ἔχοντος, τουτέστι, τῷ πλούτῳ χύδην πλουτοῦντος, ἢ ἱππόβοτον ἔχοντος πλοῦτον, πλουσίου.
426. Ληΐσσορες.] Λῃσταί.
427. Πέρασαν.] Πεπράκασιν.
439. Προσαυδάτω.] Προσαγορεύτω, προσφωνείτω.

NOTÆ.

δίην· Παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἑῆος ἐὸν μεγάροις ἀπέβαλλε, κλ. Τόν κεν ἄγοιμι ἐπὶ νῆας· ὁ δ' ὑμῖν μυρίον ὄνον Ἄλφοι. Quare contrà *Euſtathium* & *Spondanum*, alioſque aſtruendum, quòd hæc Nutricula, alumnum ſuum, Regis & Domini ſui filium, &, cùm ex *Homero* nihil repugnet, etiam ex legitimâ Uxore, velle ſecum abreptum dono dare conterraneis ſuis, eâ conditione, ut in Patriam illam reportent. *Euſtathii* errorem errant *ai Παλαιοὶ*, ut *Br. Schol.* oſtendunt. Quinimo ipſe *Eumæus* Matrem ſuam, excluſivè ad hanc, memorat, v. 460. Juxta tamen hunc errorem Veteres nomen *Eumæi* matris excuderunt Πανίαν, ut refert *Democritus*, in libro περὶ Ὁμήρου, teſte *Euſtathio*, de quâ re *Agid. Menag.* in Diog. Laert. l. IX. §. 48. *Euphorion Pantheam* vocat, alii *Danaen*. Vid. ſuprà, ad ξ'. v. 3.

VARIÆ LECTIONES.

433. Προσέειπε) γρ. μετέφη, *H. Steph.* malè; cum *Duo* tantùm loquuntur: mox, v. 438. benè.
439. Σιγῇ) γρ. σιγὴ, *H. Steph.*

Ὑμετέ-

440 Ὑμετέρων ἑτάρων, συμβλήμενος, ἢ ὅ γ' ἀγυιῇ,
Ἦ πυ ἐπὶ κρήνην· μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι
Ἐλθὼν ἐξείπῃ· ὁ δ' ὀϊσταμένως καταδήσῃ
Δεσμῷ ὀχαλέῳ, ὑμῖν δ' ὀπιφράσσεται ὄλεθρον.
Ἀλλ' ἔχεο φρεσὶ μῦθον, ἐπείγεσθαι δ' ὦνον ὀδαίων.
445 Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηῦς πλείη βιότοιο γένηται,
Ἀγγελίη μοι ἔπειτα θοῶς ἐς δῶμα ἰκέσθω·
Οἴσω γὰρ καὶ χρυσὸν, ὅπις κ' ἐπιχείρια ἕλῃσι·
Καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίδοιμι ἐγὼν ἐθέλουσά γε δοίην·
Παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἑοῖο σὺν μεγάροις ἀπέβαλλον,
450 Κερδαλέον δὴ τοῖον, ἁμαξοχόωντα θύραζε,
Τόν κεν ἄγοιμ' ἐπὶ νηός· ὁ δ' ὑμῖν μυρίον ὦνον
Ἄλφοι, ὅπη περάσητε θεὸς ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.
Ἦ μὲν ἄρ' ὣς εἰπεῦσ', ἀπέβη θεὸς δώματα καλά·
Οἱ δ' σὺν αὖθι ἄπαντα παρ' ἡμῖν αὖτι μένοντες
455 Ἐν νηῒ γλαφυρῇ βίοτον πολὺν ἐμπολόωντο·
Ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλη νηῦς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι,
Καὶ τότ' ἄρ' ἄγγελον ἦκαν, ὃς ἀγγείλαι γυναικί·
Ἦλυθ' ἀνὴρ πολύϊδρις ἐμῷ θεὸς δώματα πατρὸς,
Χρύσεον ὅρμον ἔχων, μεθ' ὃ ἠλέκτροισιν ἔερτο.
460 Τὸν μὲν ἄρ' ὃ γε μεγάρῳ δμῳαὶ τε πότνια μήτηρ
Χείρεσιν ἀμφαφόωντο, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶντο·

" Vestrorum sociorum, obvians, vel in viâ,
" Vel ad fontem; ne quis ad domum seni
" Veniens dicat; hic autem intelligens liget *me*
" Vinculo in difficili, vobisque consultabit mortem.
" Verùm retinete in mente rem; & festinate emptionem Mercium.
" Sed quando jam navis plena victu fuerit,
" Nuncius mihi deindè velocitèr ad domos veniat:
" Portabo enim & aurum, quodcunque sub manus venerit:
" Et aliud quidem naulum ego volens dabo;
" Filium enim viri boni in domibus nutrio,
" Astutum jam talem, simul currentem foràs,
" Hunc ducam in navim, hic vobis infinitum precium
" Inveniet, ubicunque vendideritis ad diversilingues homines.
" Hæc quidem sic fata, abivit ad domos pulchras,
" Hi verò per annum totum apud nos manentes
" In navi concavâ, facultates multas lucrabantur:
" Sed quando jam concava navis gravata erat, ut illi redirent,
" Et tunc nuncium miserunt, qui nunciaret mulieri:
" Venit vir multa sciens mei ad domos patris,
" Aureum monile habens, & præterea electris impeditum erat.
" Hoc quidem in domo famulæ & verenda mater
" Manibus tractabant, & oculis videbant

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

440. Συμβλήμενος.] Συναντήσας.

441. Ἦπυ] Ἴσως, χειδόν.

444. Ἐπείγεται δ' ὦνον ὀδαίων.] Σπουδάζετε ὑπὲρ τῆς ἀγοραστῶν τῶν φορτίων.

447. Ὑποχείριον ἕλῃ.] Τῇ χειρί μου ὑποπίσῃ.

448. Ἐπίβαθρον.] Μισθὸν, ὃ ἐστι ναῦλον, τὸ ἐπιβαίνειν τὸ πλοῖον.

450. Ἁμαξοχόωντα θύραζε.] Ἤτοι ἤδη δυνάμενον τρέχειν ἔξω· ἢ δυνατὸν ἐστι ἐπακολουθεῖν. γελᾷ δὲ καὶ ἅμα τροχόωντα.

455. Ἐμπολόωντο.] Ὠνεῖτο.

456. Ἤχθετο.] Ἐβαρύνετο τῇ πλήθει.

459. Ὅρμον.] Περιδρόμιον κόσμον. Μεθ' ἃ] ἠλέκτροισιν ἔερτο.] Ἠλέκτροις ἦν * συνειλημμένος. Ἔερτο.] Συνεκέκλειστο. εἱργασμένος ἦν.

461. Ἀμφαφόωντο.] Ἐψηλάφων. Ὁρῶντο.] Ἐθεώντο.

N O T Æ.

449. Ἀνδρὸς ἑοῖο) *Eustath.* fol. 559. lin. 11. Τὸ ὃ ἑοῖος, τυτίσιν ἀρχαῖῳ, γίνεται ᾶ, ἀπὸ δὲ υἱὸς, υἱοῦ, καὶ μεθέξεσιν. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἑῷος.

450. Ἁμαξοχόωντα) *Porphyrius*, Ὁμηρικ. Ζητημ. δὲ satis minute disputat de Differentiâ τῆς ἁρμαξοχίας & ἁμαξοχίας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

459. * Συνείληπτο, Pro συνέλειπτο. legendum ex MS. *Aloysii Alemanni.*

VARIÆ LECTIONES.

450. Ἁμαξοχόωντα) γρ. ἅμα τροχόωντα, *Br. Schol. Florentin. Aldin.* &c. ὁμοτροχόωντα, *Eustath.* fol. 585. lin. 14.

459. Ἔερτο) γρ. ἔρκτο, *Eustath.* fol. 585. lin. 17.

Ὦνον ὑπιχόμψαι· ὁ δ' ἐν τῇ κατένθυσε σιωπῇ·
Ἦ τοι ὁ καννθύσας κοίλῃ ἐπὶ νῆα βεβήκει·
Ἣ δ' ἐμὲ χειρὸς ἑλοῦσα δόμων ἐξῆγε θύραζε·
Εὗρε δ' ἐνὶ προδόμῳ ἡμῶν δίπας, ἠδὲ τραπέζας
Ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἳ μοι πατέρ' ἀμφεπένοντο·
Οἳ μὲν ἄρ' ἐς θῶκον τεθμολον, δήμοιό τε φῆμιν.
Ἡ δ' αἶψα τρεῖ' ἄλεισα καταρύψασ' ὑπὸ κόλπῳ
Ἐκφερεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην ἀεσιφροσύνησι·
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα κλυτὸν ἦλθομεν ὦκα κιόντες,
Ἔνθ' ἄρα Φοινίκων ἦν ἀνδρῶν ὠκυάλου νηῦς.
Οἳ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Νῶϊ ἀναβησάμενοι· ἐπὶ δ' ἔβδομον ἦμαρ ἔτελλεν.
Ἐξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
Ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς ἔτεκε Κρονίων,
Τὸν μὲν ἔπειτα γυναῖκα βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα·
Ἄντλῳ δ' ἐνδυπίσε πεσοῦσ', ὡς εἰναλίη κήξ·
Καὶ τὸν μὲν φώκῃσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι
Ἐκβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην, ἀκαχήμενος ἦτορ.
Τὼς δ' Ἰθάκῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ·
Ἔνθα μὲ Λαέρτῃ πρίαθ' ἑοῖς ἐτάροισιν,
Οὕτω τοῦδε τε γαῖαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.

" Precium pollicitæ: hic interea huic innuit tacitè.
" Certè hic quandò innuerat, concavam ad navem ivit:
" Hæc autem me in manu capiens domibus eduxit foras,
" Invenit verò in vestibulo partim pocula, partim mensas,
" Virorum convivarum, qui circa meum patrem versabantur:
" Hi quidem in concionem processerant, populique cœtum.
" Hæc verò statim tria pocula abscondens in sinu
" Exportavit, at ego sequebar stultitiis:
" Occidit autem sol, obscuratæque sunt omnes viæ.
" Nos verò in portum inclytum venimus celeriter euntes,
" Ubi Phœnicum erat virorum veloxin-mari navis.
" Hi quidem ubi tandem ascendissent, navigabant humidas vias,
" Nos navi imponentes; Jupitérque ventum immisit.
" Sex diebus quidem simul navigavimus noctéque & die;
" Sed quando septimum diem Jupiter induxit Saturnius,
" Hanc quidem tum mulierem interfecit Diana sagittis-gaudens.
" In sentinam verò insonuit cadens, sicut marina fulica:
" Et hanc quidem phocis & piscibus escam fieri
" Ejecerunt: at ego relictus sum, dolens animo.
" Hos igitur Itacæ admovit portans ventusque & aqua:
" Ubi me Laërtes emit rebus suis,
" Sic hanc terram ego vidi oculis.

Σχολια.

462. Ὑπιχόμψαι.] Ὑπιχνέμψαι. Κατένθυσεν.] Διένευσεν.

463. Καννύσας.] Καθανύσας.

465. Δίπα.] Ποτήρια.

467. Πρόμολον.] Προῆλθον. Ἐς θῶκον.] Εἰς βουλὴν. Φῆμιν.] Ἐκκλησίαν, συνέδριον.

468. Ἄλεισα.] Ἐκπώματα.

469. Ἀεσιφροσύνησι.] Μαζιότητι, ἀφροσύνῃ, ἢ μωρίᾳ.

472. Ὠκυάλου.] Ὠκεῖα, ταχεῖα, ταχύπλους, παραγώγως.

474. Νῶϊ.] Ἡμᾶς, τὼς δύο. Ἀναβησάμενοι.] Ἀναβιβάσαντες εἰς τὸν ναῦν.

478. Ἄντλῳ.] Τῇ αὐτλίᾳ ἢ τοῦ πλοίου. Κήξ.] Ὄρνεον θαλάσσιον, παραπλήσιον χαλκίδι· ἔνιοι δὲ, λάρον αὐτὸν λέγουσιν· οἱ δὲ, αἴθυιαν.

483. Οὕτω τοῦδε τε γαῖαν ἐγὼν ἴδον.] Εἰκὸς αὐτὸν ἀκηκοέναι παρὰ τοῦ Λαέρτου, ᾧ διηγήσασθαι οἱ Φοίνικες.

Notæ.

465. Δίπα) Ità, pro δίπας, vid. ad v. 467. ubi τρία ἄλεισα, sive δίπα.

474. Νῶϊ ἀναβησάμενοι) *Eustath.* ἀναβησισάμενοι, *Florentina* ἀναβισασάμενοι, & *Aldina, Lovaniana* denique, pro quò malè *H. Steph.* ἀναβασάμενοι, ex utrisque debuit vocem unam genuinam elicere, qualis est ἀναβησάμενοι, quæ *Lectio* confirmatur ab *Hesychio*, Ἀναβησάμενοι) Ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν πλοῖον, hunc ipsum locum respiciens iisdem ferè verbis, quibus *Brevia Scholia*.

478. Εἰναλίη Κήξ) Ὁ λάρος, καὶ Ἀπίωνα· λέγεται δὲ καὶ Καύηξ· τινὲς Αἴθυιαν ἀποδιδόασιν· οἱ δὲ, Κίρφον· οἱ δὲ, διαφέρειν ἀλλήλων. *Hesych.* v. Κήξ.

Variæ Lectiones.

462. Ὑπιχόμψαι) γρ. ὑποχόμψαι, *H. Steph.*

465. Δίπας) γρ. δίπα & δίπα, pro δίπαα. Ità certè *Scholia*, ut nunc emendo, ex *Aldinâ* Editione.

474. Νῶϊ ἀναβησάμενοι) γρ. νὼ ἀναβιβασάμενοι, vid. Not. in *Textum*.

Τόνδ'

Τόνδ' αὖ διογενὴς Ὀδυσεὺς ἠμείβετο μύθῳ,
Εὔμαι', ἦ μάλα δή μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρνας,
Ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἄλγεα θυμῷ.
Ἀλλ' ἤτοι σοὶ μὲν τόδε καὶ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκε
Ζεύς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δώμαθ' ἀφίκεο πολλὰ μογήσας
Ἠπίῳ, ὃς δή τοι παρέχῃ βρῶσίν τε, πόσιν τε,
Ἐνδυκέως· ζάφλς δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἔπειτα
Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνω.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Καδδεχαθέτην δ' ὀλίγον χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα·
Αἶψα γὰρ ἠὼς ἦλθεν ἐύθρονος· οἱ δ' ἐπὶ χέρσῳ
Τηλεμάχῳ ἕταροι λύον ἱστία· καὶδ' ἕλον ἱστὸν
Καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὅρμον προέρυσαν ἐρετμοῖς.
Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κτλ. ὑμνήσαν· ἔδησαν.
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
Δεῖπνόν τ' ὠτύναντο, κεραῶντό τε αἴθοπα οἶνον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ ἔρον ἔντο,
Τοῖσίδε Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχετο μύθων,
Ὑμεῖς μὲν νῦν ἄγχυ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν
Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγρόνδ' ἐπελεύσομαι, ἠδὲ βοτῆρας·
Ἑσπέριος δ' εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτελθε·
Ἠῶθεν δέ κεν ὔμμιν ὀδιπόριον τεθοινάμεν,
Δαῖτ' ἀγαθὴν κρειῶν τε καὶ οἴνου ἡδυπότοιο.

Huic rursus nobilis Ulysses respondit verbo,
" Eumæe, certè valdè jam mihi in mentibus animum movisti,
" Hæc singula dicens, quæcunque jam passus es mala animo.
" Sed utique tibi quidem etiam ad malum bonum posuit
" Jupiter, quoniam in viri domos *perveniisti* multa passus
" Humani, qui jam tibi præbet cibumque, potumque,
" Decenter; degisque bonam vitam: at ego
" Multas hominum per civitates errans huc perveni.
Sic hi quidem talia inter seipsos dicebant;
Dormierunt verò non multum in tempus, sed paululum;
Statim enim aurora venit pulchræsedis. Hi interim ad terram
Telemachi socii solvebant vela, deposueruntque malum
Statim; illamque in portum impulerunt remis.
Extra verò anchoras jecerunt, funesque ligaverunt.
Sed & ipsi descenderunt in littore maris,
Cœnamque parabant, miscebantque rubrum vinum.
At postquam potûs & cibi desiderium amoverunt,
Hisce Telemachus prudens infit sermonibus,
" Vos quidem nunc ad civitatem impellite navem nigram,
" At ego ad agrum ibo, & ad pastores:
" Vesperinus verò in urbem, conspicatus mea opera, descendam:
" Manè autem vobis viaticum apponam,
" Convivium bonum carniúmque, & vini dulcis-potûs.

Σ Χ Ο Α Ι Α.

493. Καδδεχαθέτην.] Κατεκοιμήθησαν.
494. Ἐπὶ χέρσῳ.] Ἀνω ἐπὶ τ' γῆς.
495. Καὶδ' ὅλ' ἕλον.] Καθεῖλον, κατήγαγον.
503. Βοτῆρας.] Βοσκοὺς, νομεῖς.
505. Ὀδιπόριον.] Τὸν ἀφ' ὁδοῦ πλῶν δεῖπνον, ἢ ἀμοιβαῖον.

N O T Æ.

493. Καδδεχαθέτην) Cum olim καὶδ δεχαθέτην disjunctim legeretur, jungendas voces nunc curavi, quomodò κάββαλε, κατέπαυσαν, & similia, & καδδύσας, *Iliad.* τ'. v. 25. & παρσῶσαι, *Odyss.* ψ'. v. 87. *Isaac. Casaubon.* manu notavit, *Cur non jungitur voci* δε. Longè alia ratio δ. κάδδ' ἔβαλεν, & δ' καὶδ' ἕλον, τὸ δ' enim intervenit. *Ibidem*, Editioni *Elzevir.* exciderat, ante χρόνον, τὸ ἐπί.

496. Περίρυσαν) Ità scribo & hìc, pro περίερυσαν, *Versûs* Causâ, & quòd sæpè aliàs ità scribatur; de quâ re sæpiùs moneo. An & hìc legendum περίερυσαν, viz. ob sequens ἐρέτμοις; Vid. Not. in *Textum*, ad ε'. v. 73.

505. Ὀδιπόριον) Anglicè, A Voy; ponitur per Appositionem, ad δαῖτ' ἀγαθὴν, &c. Ut verò in ὁδοιπόρος Syllaba *brevis* producitur per *Diphthongum*, quomodò μεσοπάλιος fit μεσαιπάλιος, itaque aliquando per ῐ. fit productio, ut ἠντόκος, ῥαβδηφόρος, δρυηκόπος, & *Eustathius* notat τὸ σφαιηφόρος, γεμμαιηφόρος, ἀνηφόρος, ζυγηφόρος, λαμπαιπάλος dici, ob vitandam πολυβαχίαν συλλαβῶν. Ità & ὁδιδάκος

Variæ Lectiones.

494. Ἐπὶ χέρσῳ) γρ. ἐπὶ χέρσῃ.
496. Περίρυσαν) γρ. περίερυσον, vid. Not. in *Textum*.
503. Ἐπιλεύσομαι) γρ. ἐπελεύσομαι.

Τόνδ' αὖτε προσέφη Θεοκλύμενος θεοειδής,
Πῆ γὰρ ἐγὼ, φίλε τέκνον, ἴω; τεὸ δώματ' ἵκωμαι
Ἀνδρῶν, οἱ κραναὴν Ἰθάκην κατὰ κοιρανέουσιν;
Ἦ ἰθὺς σῆς μητρὸς ἴω καὶ σοὸ δόμοιο;
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἄλλως μήν σ' ἂν ἔγωγε καὶ ἡμέτερόνδε κελοίμην
Ἐρχεσθ'· ἠ γάρ τοι ξενίων ποθή· ἀλλά σοι αὐτῷ
Χείρων· ἐπεί τοι ἐγὼν μὴ ἀπέσομαι, οὐδέ σε μήτηρ
Ὄψεται· ἠ μὴν γάρ τι θαμὰ μνηστῆρσ' εἰν οἴκῳ
Φαίνεται, ἀλλ' ἄπο τῆσ ὑπερωίῳ ἰσὸν ὑφαίνῃ.
Ἀλλά τοι ἄλλον Φῶτα πιφαύσκομαι, ὃν κεν ἴκηαι,
Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δαίφρονος ἀγλαὸν υἱόν,
Τὸν νῦν ἶσα θεῷ Ἰθακήσιοι εἰσορόωσι.
Καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ, μέμονέν τε μάλιστα
Μητέρ' ἐμὴν γαμέειν, καὶ Ὀδυσσῆος γέρας ἔξειν.
Ἀλλὰ τά γε Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος αἰθέρι ναίων,
Εἰ καί σφιν πρὶν γάμοιο τελευτήσαι κακὸν ἦμαρ.
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπταλο δεξιὸς ὄρνις,
Κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ὃν ῥ' ὑπὸ πόδεσσι
Τίλλε πέλειαν ἔχων, κὰτ' ἄρ' πτερὰ χεῦεν ἔραζε,
Μεσσηγὺς νηός τε καὶ αὐτῆς Τηλεμάχοιο.
Τὸν δὲ Θεοκλύμενος ἑτάρων ἀπονόσφι καλέσσας,
Ἕν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Τηλέμαχ', ἦ τοι ἄνδρ' Θεῷ ἕπετο δεξιὸς ὄρνις·
Ἔγνων γάρ μιν ἐσάντα ἰδὼν, οἰωνὸν ἐόντα.
Ὑμετέρῳ δ' οὐκ ἔστι γένους βασιλεύτερον ἄλλο
Ἐν δήμῳ Ἰθάκης, ἀλλ' ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεί.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,

Hunc rursus alloquutus est Theoclymenus divinus,
" Quonam ego, dilecte fili, ibo? cujus domos perveniam
" Virorum, qui asperam Ithacam dominantur?
" An rectà tuam matrem adibo & tuam domum?
Hunc Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Alitèr quidem te ego, & nostram *domum* juberem
" Ire, non enim tibi hospitiorum penuria; sed tibi ipsi
" Pejus; *id esset*: quoniam tibi ego quidem abero, neque te mater
" Videbit; non quidem enim frequentèr procis in domo
" Apparet, sed *seorsim* ab his in cœnaculo telam texit.
" Verùm tibi alium virum indicabo, ad quem ibis,
" Eurymachum, Polybi prudentis inclytum filium,
" Quem nunc æqualitèr Deo Ithacenses respiciunt.
" Etenim longè optimus vir est, affectatque maximè
" Matrem meam ducere uxorem, & Ulyssis honorem habere.
" Verùm hæc Jupiter scit Olympius in æthere habitans,
" Si & ipsis ante nuptias perficiet malum diem.
Sic igitur ei loquuto advolavit dextra avis,
Accipiter, Apollinis velox nuncius; in pedibus autem
Vellebat columbam tenens, deorsum autem pennas fundebat ad terram,
In medio navisque & ipsius Telemachi.
Hunc itaque Theoclymenus à sociis seorsim compellans,
Inhæsit illi manu, verbúmque dixit, ac denominavit,
" Telemache, non sine Deo venit dexter ales;
" Cognovi enim ipsum è regione conspicatus, augurium quòd sit.
" Vestro verò non est genere regalius aliud
" In populo Ithacæ, sed vos potentes eritis semper.
Hunc statim Telemachus prudens contra alloquutus est,

ΣΧΟΛΙΑ.

513. Ξενίων.] Τῶν σοὶ ξένων ὑποδοχὴ ἐπιτηδείων.
516. Ὑπερώῳ.] Ἀνωγέῳ οἴκῳ.
531. Οἰωνόν.] Σημεῖον, μαντεῖον.
533. Καρτεροί.] Διεπόζουσιν, ἐγκρατεῖς. ἰθαγενεῖς ἢ τὸ, ἔστεσθε.

ΝΟΤΑ.

525. Κίρκος Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος) Κίρκος, lίεαξ. *Aristophan.* —ὁ Ζεὺς γὰρ, ὁ τῶν βασιλέων, Αἰετὸν ἔσχε ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τῇ κεφαλῇ βασιλεὺς ὤν· Ἡ δ' αὖ θυγάτηρ Γλαῦκ'· ὁ δ' Ἀπόλλων, ὅσσας ἡμέρας, ἵέρακα.

VARIÆ LECTIONES.

517. Ἵκηαι) γρ. ἵκοιο, *H. Steph.*

Αἲ γὰρ τῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
Ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τις σὲ συναντόμενος μακαρίζοι.
Ἦ, καὶ Πείραιον προσεφώνεε πιστὸν ἑταῖρον,
Πείραιε Κλυτίδη, σὺ δέ μοι τά περ ἄλλα μάλιστα
Πείθῃ ἑμῷ ἑτάρῳ, οἵ μοι Πύλον εἰς ἅμ' ἕποντο·
Καὶ νῦν μοι τὸν ξεῖνον ἄγων σὸν δώμασι σῇσιν,
Ἐνδυκέως φίλεειν καὶ πέμπε, εἰσόκεν ἔλθω.
Τόνδε αὖ Πείραιος δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα,
Τηλέμαχ', εἰ γάρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνοις,
Τόνδε δ' ἐγὼ κομιῶ, ξενίων δέ οἱ ἀμὸς ἔσομαι.
Ὣς εἰπὼν, ἐπὶ νηὸς ἔβη, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
Οἱ δ' αἶψ' ἔσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
Τηλέμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ,
Νηὸς ἀπ' ἰκελόφιν· τοὶ δ' πρυμνήσι' ἔλυσαν.
Οἱ μὲν, ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, ὡς ἐκέλευσεν
Τηλέμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τὸν δ' ὦκα προβιβῶντα πόδες φέρον, ὄφρ' ἵκεθ' αὐλήν,
Ἔνθα οἱ ἦσαν ὗες μάλα μυρίαι· ἦσι συβώτης
Ἑσθλὸς ἐὼν ἐνάιεν, ἀνάκτεσιν ἥπια εἰδώς.

" *Utinam enim hoc, hospes, verbum*
" *perfectum sit:*
" *Ideò citò agnosceres amicitiámque*
" *multáque dona*
" *A me: adeo ut aliquis tibi obvius*
beatum dicat.
Dixit, & Peiræum alloquutus est
fidum socium,
" *Peiræe Clytide, tu etenim mihi quod*
ad alia, maximè
" *Pares meorum sociorum, qui me Py-*
lum insecuti sunt;
" *Et nunc mihi hunc hospitem ducens*
in domibus tuis
" *Solicite complectere & honora, do-*
nec veniam.
Hunc rursus Peiræus lanceâ inclytus
contra alloquutus est,
" *Telemache, etiamsi tu multò tem-*
pore hìc maneas,
" *Hujus tamen quidem curam geram,*
nec xeniorum ei penuria erit.
Sic loquutus in navem ivit, jussitque
socios
Ipsos ascendere, atque funes solve-
re.
Hi igitur statim ascenderunt, & in
sedibus sederunt.
Telemachus verò sub pedibus ligavit
pulchra calceamenta,
Accepitque fortem lanceam cuspida-
tam acuto ære,
Navis à tabulatis; hi autem rudentes
solverunt.
Hi quidem impulsâ navè navigabant
in civitatem, sicut jusserat
Telemachus dilectus filius Ulyssis
divini.
Hunc autem celeriter præeuntem pe-
des ferebant, ut iret in stabulum;
Ubi ei erant sues valdè multæ; qui-
bus subulcus
Bonus nimirum vir interdormiebat,
de dominis benignè sentiens.

ΣΧΟΛΙΑ.

537. *Μακαρίζοι.] Μάκαρα λέγει.
542. Τιμῆν.] Τιμὴν.
544. Ἐνθάδε.] Ἀντὶ ὅ, ἐπὶ τῶν ὀχέων. Μίμνοις.] Μένοις.
545. Κομιῶ.] Ἐπιμελείας ἀξιώσω.
550. *Ἀκαχμένον.] Σεσιδηρωμένον.
552. Ἀνώσαντες.] Εἰς τὸ ἄνω τῶν πλῶν ποιήσαντες.
554. Προβιβῶντα.] Προβαίνοντα.
556. Ἐνίαυεν.] Καθ' ὃν διέτριβεν. Ἀναπαύεται.] Διεσπόπευε.

NOTÆ IN SCHOLIA.

537. *Hoc *Scholion*, ex MS. *Aloysii Alemanni*, ut fit Σὺ μακάρων λόγον ἂν τις, ὡς ἄν τις σὲ μακαρίζοι.
550. *Ἀκαχμένον) Ità lego ex *Textu*, pro ἀκαχμένον, quod hujus loci non est.
556. Καθ' ὃν διέτριβεν.) Hic ordo. ὄφρ' ἵκεθ' αὐλήν, ἔνθα, ἔνθα, ἐκαθ' ὃν ἐνίαυεν, ἃ διέτριβεν.

VARIÆ LECTIONES.

548. Εἴσβαινον) γρ. ἔσβαινον, Edit. *Elzevir.*
556. Ἐνίαυεν) γρ. ἐπίαυεν, *H. Steph.*

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Π'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Π'.

Ἐλθόντος εἰς τὰς ἀγρὰς Τηλεμάχου, πέμπεται Εὔμαιος εἰς τὴν πόλιν, ὀφείλων ἐπισκεψασθαι τὴν παρουσίαν· γίνεται δὲ καὶ τοῦ ἐξῆς Ὀδυσσέως σὺν τῇ μὲν ἀναγνωρισμὸς, καὶ βάλησιν Ἀθηνᾶς· καὶ τὸ ἐπὶ τὴν οἰκίαν Τηλεμάχου πάροδον *μνηστήρων ἐπὶ τὴν πόλιν ὑποστροφή.

*μνηστήρων, Vox loco neceſſaria.

Ἐπιγραφαί.

Ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως ὑπὸ Τηλεμάχου.

Ἄλλως.

Πῶς δ' ἄρα Τηλέμαχος ἀναγνωρίζει πατέρα ὃν. LIB. XVI.

Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃς Ὀδυσεὺς καὶ θεῖος ὑφορβὸς
Ἐντύνοντο ἄεισαν ἅμ' ἠοῖ, κειαμένω πῦρ,
Ἐκπεμψάν τε νομῆας ἅμ' ἀγομένοισι σύεσσι.
Τηλέμαχον δὲ θοῖσαμινον κύνες ὑλακόμωροι,
Οὐδ' ὕλαον προσιόντα· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσεὺς
Σαίνοντάς τε κύνας, περί τε κλύπεν ἦλθε ποδοῖιν·

HI autem rurſus in ſtabulis Ulyſſes & divinus ſubulcus
Parabant jentaculum ſimul cum aurorâ, incendentes ignem,
Emiſeruntque paſtores cum congregatis ſuibus.
Telemachum verò circumblandiebantur canes latrantes,
Neque latrabant advenientem: intellexit autem divus Ulyſſes
Adulantes canes, & circùm ſonus venit pedum;

ΣΧΟΛΙΑ.

2. * Ἄρισον.] Τῷ ἐωθινῷ τροφῷ, ὃν πᾶσι ἀκριβισμὸν λέγουσιν.

4. Περίσσαινον.] Ἔσαινον, ἐγλάκαζον, ἐπαλάζονθο.

5. Ὕλαον.] Ὑλάκτουν, ἐβόων.

6. Ποδοῖιν.] Ποδῶν.

NOTÆ.

V. 2. Ἐντύνονθο ἄεισαν ἅμ' ἠοῖ) Videat Curioſus Lector, quæ *Euſtath.* fol. 584. lin. 35. inter quæ, Ἔστι δέ, φησὶν Ἀθήναιος, ἡ πᾶξις τὸ ὀνομάτιον καὶ παρ' Αἰσχύλῳ, ἐν οἷς παρέχει τὸ Παλαμήδην λέγοντα ὕστερον, Σίτου δ' εἰδέναι διάρισιν. Ἄεσται, δῖπνα, δόρπα δ' αἴρεσθαι, πῖα. Aliàs, φανερῶς τὸ σχοινὸν ἐμβραμεῖν, δεῖπνον καλεῖ.

4. Περίσσαινον) Ità infrà ſcribo, v. 10. περίσσαινεν. Τὸ Σ hic etiam duplicandum; ut in *Mediis* Vocibus, quomodò in ἐϋσσελμος, πολεσσάγυιος, ὑποσσείω, ἐυσσέλμου, παρσάλιος, συννεχὲς, &c. vid. ad π'. v. 215. Ità infra, v. 425. ὑποδδείσας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. * Ἄεισαν) Hoc *Scholion*, ex *Aloyſii* MS.

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Θεῖος) γρ. δῖος. *Dionyſ. Halicarn.* Edit. *Hudſon.* §. 2. fol. 5. *Spondan.* &c. vid. infrà, ad v. 20.

2. Ἐντύνονθο) γρ. ἐντύναντις, vid. *Dionyſ. Halicarnaſ.* ibid. *Ibid.* Κειαμένω) γρ. κηαμένω, *Euſtath.* fol. 589. lin. 29.

3. Ἐκπεμψάν τε) γρ. ἐκπέμψαντο.

4. Περίσσαινον) γρ. περίσσαινεν, vid. Not. in *Textum*, & infrà, ad v. 10.

6. Περί τ' κτύπῳ) γρ. ὑπό τ' κτύπῳ, *Dionyſ. Halicarn.* ibid.

Αἶψα

Αἶψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Εὔμαι', ἦ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ὠκὰ ἑταῖρος,
Ἤ κ' γνώριμος ἄλλος· ἐπεὶ κύνες ὔχ ὑλάουσιν,
Ἀλλὰ θελοναίνουσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δοῦπον ἀκούω.
Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱὸς
Ἔστη ἐν προθύροισι· ταφὼν δ' ἀνόρουσε συβώτης·
Ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσεν ἄγγεα, τοῖς ἐπονεῖτο,
Κιρνὰς αἴθοπα οἶνον· ὁ δ' ἀντίος ἦλυθ' ἄνακτος·
Κύσε δέ μιν κεφαλήν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλά,
Χεῖράς τ' ἀμφοτέρας· θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ·
Ὡς δ' ὅτε πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάζῃ,
Ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Μοῦνον τηλύγετον, τῷ ἔπ' ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ·
Ὡς τότε Τηλέμαχον θεοειδέα δῖος ὑφορβὸς

Statim itaque Eumæum verba velocia alloquutus est,
" Eumæe, certè aliquis veniet huc socius,
" Vel & cognitus alius; quoniam canes non latrant,
" Sed circumblandiuntur; pedum etiam strepitum subaudio.
Nondum omne dictum erat verbum, quando ejus dilectus filius
Stetit in vestibulis, stupefactus verò surrexit subulcus:
At ex ejus manibus ceciderunt vasa, quibus laborabat,
Miscens nigrum vinum; hic igitur contra venit regem,
Osculatusque est ipsum capiteque & ambobus luminibus pulchris,
Manibusque ambabus; diffusa autem ei excidit lachryma:
Sicut verò pater suum filium benevolus amplectitur,
Venientem ex longinquâ terrâ decimo anno,
Solum unicum in senectute genitum, ob quem dolores multos passus est:
Sic tunc Telemachum divinum divus subulcus

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

9. Ὑλάουσι.] Βοῶσιν, ὑλακτοῦσιν.

12. *Ταφών.] Θαμβηθείς, ἐκπλαγείς, ἢ θαυμάσας· ἔστι δὲ τρόπος αἰολικὸς ἀπὸ τοῦ θάπτω, ἔθαπον, καὶ ἔταφον, καὶ ταφών, Ἰωνικῶς· ἢ μεταφορικὰ ἀπὸ τῶν τάφων. καὶ γὰρ ἡμεῖς ὀρῶντες τοὺς τάφους ἐκπληττόμεθα, καὶ λέγομεν τὸ ἐπισπερχόμενον ἡμῖν δεινόν.

15. Φάεα.] Τοὺς ὀφθαλμούς.

17. Ἀγαπάζῃ.] Περιπτύσσῃ.

N O T Æ.

15. Κύσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά) *Græcum* hunc morem suaviandi Os, Oculosque, expressit hinc *Catullus*, Epigr. IX. *Jucundum Os Oculosque suaviabor*. De Voce κύσε, ità *Eustath.* fol. 591. lin. 25. Σημειώσαι δ', ὅτι ἀπὸ μὲν τοῦ, Κῦσε δέ μιν κεφαλὴν, ἀπαρέμφατον τὸ κῦσαι παραλήγουσαν· ἀπὸ δὲ τοῦ, παῖδα κύσεν φίλους, συστολὴν αὐτήν. Minùs quidem placet hæc *Eustathii* ratio, & in hoc loco duplicatur σ'. in Editt. *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovanianâ Rescii*; *Hervagianâ*, *Hen. Stephani*, *Castellionis*, *Spondani*, *Seberi* Indice, *Elzevir.* *Oxon.* Editt. & aliis ἔκυσσε, *Iliad.* Σ'. v. 371. & *Odyss.* φ'. v. 225. Sic *Hesiodo* Κυσαμένη, plus semel. Ità & olim, ν'. v. 68. κόμισσε. Vid. mox, v. 82.

17. Ὡς ὅ πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων) Ità potissimum *Homerus* disjunctim legit φίλα φρονέων, ut in hoc loco *Romana* & *Basileensis*, *Eustathii*, *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagiana*, cum MSS. *Scholiis*; contra quorum omnium auctoritatem & fidem, *Henricus Stephanus* φιλοφρονέων scripsit, nec aliam *Lectionem* inter *Var.* reposuit. Illum, uti solent, sequuntur *Castellio*, *Spondanus*, *Elzevir.* &c.

18. Ἀπίης γαίης) Præter quæ Nos ad *Iliad.* α'. v. 270. γ'. v. 49. Vid. etiam *Etymolog.* M. v.

N O T Æ I N S C H O L I A.

12. *Ταφών) Hoc *Scholion*, in *Impressis* simul & MS. *Aloysii*, licet non suo in loco; nam post v. 28. sequitur inibi. *Punctum* autem facio, ad Ἰωνικῶς ut μεταφορικὰ subaudiatur; non enim ad μεταφορικὰ pertinere potest. Vid. *Eustath.* fol. 746. lin. 11.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

7. Ἔπεα πτερόεντα προσηύδα) γρ. προσεφώνει ἰσχὺς ἰόντος, *Dionys. Halicarn.* ibid.

10. Περιναίνουσι) γρ. θελοναίνουσι, vid. suprà, ad v. 4.

11. Εἴρητο) γρ εἶρεν, *Dionys. Halicarn.* ibid. ex MS. *Colbertino*.

14. Ἀντίος ἦλυθ' ἄνακτος) γρ. ἀντίος ἦλθεν ἀνακτος. *Sylburg.* ἀντίος ἴδεσκε ἄνακτα, *Reg.* 2. apud *Dionys.* ibid. & hæc *Lectio* servi fidissimi alacritatem melius notat. γρ. ἀντίον. *H. Steph.*

15. Κύσε) γρ. κύσε, & κῦσε, *Eustath.* fol. 591. lin. 25.

17. Φιλοφρονέων) γρ. φίλα φρονέων, Vid. Not. in *Textum*.

19. Μογήσῃ) γρ. μογήσει, *Eustath.* fol. 591. lin. 15.

20. Δῖος) γρ. θεῖος, ut v. 1.

Πάντα

Πάντα κύσεν ὡς ἐπὶ θανάτοιο φυγόντα·
Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος, οὐ σ' ἔτ' ἔγωγε
Ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὤχεο νηῒ Πύλονδε·
Ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, φίλον τέκος, ὄφρα σε θυμῷ
Τέρψομαι εἰσορόων νέον ἄλλοθεν ἔνδον ἐόντα.
Οὐ μὰν γάρ τι θάμ' ἀγρὸν ἐπέρχεαι, οὐδὲ νομῆας,
Ἀλλ' ἐπιδημεύεις· ὡς γάρ νύ τοι εὐαδε θυμῷ,
Ἀνδρῶν μνηστήρων προσορᾶν ἀίδηλον ὅμιλον.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἔστω ταῦτ' ὄπιθεν, ἄπα· σέθεν δ' ἕνεκ' οἶκόνδ' ἱκάνω,
Ὄφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, καὶ μῦθον ἀκούσω,
Εἴ μοι ἔτ' ἐν μεγάροις μήτηρ μένει, ἦέ τις ἤδη
Ἀνδρῶν ἄλλος ἔγημε· Ὀδυσσῆος δέ που εὐνὴ
Χήτει ἀδευκαίων κακὰ δ' ἀράχνια κεῖται ἔχουσα.

Totum osculatus est, circumplexus, ut mortem elapsum;
Et lugens verba velocia alloquutus est,
" Venisti, Telemache, dulce lumen, neque te ampliùs ego
" Visurum putabam, postquam iviſti navi ad Pylum:
" Sed agè nunc ingredere, dilecte fili, ut te animo
" Delectem, inſpiciens nuper aliundè intra exiſtentem.
" Non quidem enim frequenter in agrum venis, neque ad pastores;
" Sed in urbe moraris: ſic enim placuit animo
" Virorum procorum providere perniciosam multitudinem.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Erit sic, ô tu: tuî enim causâ huc veni,
" Ut te videam oculis, & verbum audiam,
" Si mihi adhuc in domibus mater manet, an aliquis jam
" Virorum alius duxit uxorem: Ulyſſis utique cubile
" Penuriâ incubantium malis araneis jacet obſitum.

ΣΧΟΛΙΑ.

24. Ὠίχε.] Ἀπῆλθες.

26. Τέρψομαι.] Ταρφθῶ.

28. Ἐπιδημεύεις.] Ἐν τῇ πόλει ἀφιπλεῖς, ἢ ἀφιτρέβεις. * Εὐαδεν.] Παρὰ τὸ ἥδω, ὁ δύτερος ἀόριστος, ἄδον, ἄδες, ἄδε, καὶ μὴ ᾖ ευ, εὔαδε· ἢ ἐστι, ἥδεσι, ἥδει, καὶ ἀφέλκυσιν, ἔαδε, καὶ πλεονασμῷ ᾖ υ, εὔαδε, τυτέστιν, ἀρέσκει.

29. Ἀίδηλον ὅμιλον.] Τὸν ἀδηλοποιὸν καὶ πάντα φθείροντα· ἢ τὸ ᾖ φθαρῆναι καὶ ἀπολέσθαι αἴτιον.

31. Ἄπα.] * Ἐπίρρημα πρωτόκτιστον τυτέστιν ὀπίσω παλαιότερον, εἰρῆ) παρὰ τὸ ἄπαξ, καθὸ Μακεδόνας τροπῇ γραμμῆς ᾖ π εἰς τ, ἄπα.

35. Χήτει.] Σπάνει, ἀπορίᾳ. Ἐνδυκαίων.] Τῶν εὐνοστρώτων, ὅ ἐστι κοιμησιμώτων ἢ τῶν ἐυστρώτων.

NOTÆ.

31. Ἄπα) De hâc voce nonnihil *Br. Schol.* plura *Eustathius*, at nihil ad *Rhombum*. Illa enim ad ἄπαπα *Macedonicum* referunt, quod ab ἄππας, ὁ τροφεύς undè forte *Abbas*, ut *Martinius*; certè *Abba*, *Hebraicum*, fons erit. Hic verò, fol. 592. lin 20. Καὶ ἔστι ἡ λέξις ἀπαρέμφατος, ἀκλίτως, καὶ τὸ ὅλον εἰπεῖν, πρωτοτύπως· ὁ χαίρ ἐστι, ἀρχήν τινα ᾖ ἄπα εὑρεῖν, καὶ ἐδὲ ἑρμηνείαν ἔχει· διὸ ἐν ἀμυζέλησι, ἦγεν ἀντερμήνευτον, ὡσανὲ τῶν Παλαιῶν λέγει). Hæc ille, quòd *Græca* Originis esse putaret, at *Hebræa* Vox *Attah*, sonat *Tu*. Quâ compellatione utimur erga *Inferiores*, aut Ignotos, ut *Anglicè*, You, you, Sir. Malè itaque *Callimachus*, Hymnn. *Dian.* v. 6. Δός μοι παρθενίην αἰώνιον, ἄπα, φυλάσσειν, ubi de *Jove*, Patre & Principe Deorum; nisi fors ibi Vera Lectio sit, ἄπαπα. Vid. *Dan. Heinsii* Prolegom. ad *Nonni* Paraphras. *D. Johan.* p. 46. Ἄπα, pro ὁ δῖνα, nomine omisso. Vid. ad *Iliad.* ι'. v. 603.

35. Ὀδυσσῆος δέ που εὐνὴ Χήτει ἀδευκαίων κακὰ ἀράχνια κεῖται ἔχουσα) *Gerard. Falkenberg.* in illud *Nonni*, Dionys. l. 38. v. 13. —ἔκτοθι δ' πλόῃ χάρμης -- ἀράχνιόεσσα βοείη) Est Clypeus telis aranearum tectus; quod diuturnæ Pacis tempore fieri solet. *Bacchylides*, Συδαρεσδήτιοι πόρπαξιν αἰχμᾶν ἰσοὶ πύλον)· ἔγχεά τι λογχωθὲν, ξίφεά τ' ἀμφάκια, ἀράνεος δόμος). *Theocrit.* Idyll. 16. v. 96.—ἀράχνια δ' οἷς ὅπλ' ἀράχνη Λεπτὰ διαστείνει· βοᾶς δ' ἔτι μηδ' ὄνομ' εἶη. Dein hunc *Homeri* locum superiùs

NOTÆ IN SCHOLIA.

28. * Εὔαδε) Totum hoc quicquid est *Scholii*, ex MS. *Aloysiano*, quod utrum ex *Etymologico* M. an hoc ex illo, non licet asserere; per omnia enim concordant, excepto, quod *Etymolog.* M. inter τὸ Εὔαδε, & τὸ Παρὰ, habeat ἀντὶ ᾖ ἤρεσε, MS. in fine, post τὸ εὔαδε, addat etiam, τυτέστιν ἀρέσκει.

31. Ἄπα) Hoc *Scholion* explicatur, hæc certè *Vox*, quam *Scholiastes* non satis assequi videtur, in Notis ad *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

21. Οὔ σ' ἔτ') *Ms.* οὐ σέ τ', Vulg. Editt.

Τόνδ'

Τόνδ' αὖτε προσέφη συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Καὶ λίην κείνη γε μάλ' τετληότι θυμῷ
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φθίνυσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.
Ὡς ἄρα φωνήσας, οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος·
Αὐτὰρ ὅγ' εἴσω ἴεν, καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
Τῷδ' ἕδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπέθηκε Ὀδυσεύς·
Τηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἐρήτυε, φώνησέν τε,
Ἧσο, ὦ ξεῖν'· ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δάμαθ' ἕδρην
Σταθμῷ ἐν ἡμετέρῳ· πάρα δ' ἀνήρ, ὃς καθήσῃ.
Ὡς φάθ'· ὁ δ' αὖθις ἰὼν καθ' ἄρ' ἕζετο· τῷ δὲ συβώτης
Χεῦεν ὑπὸ χλωρὰς ῥῶπας, καὶ κῶας ὕπερθεν,
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα Ὀδυσῆος φίλος υἱός.
Τοῖσιν δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκε συβώτης
Ὀπταλέων, ἃ ῥα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον ἔδοντες·
Σῖτον δ' ἐσταμόως παρενίσσεεν ἐν κανέοισιν,
Ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον·
Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσῆος θείοιο.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε δῖον ὑφορβόν,
Ἄττα, πόθεν τοὶ ξεῖνος ὅδ' ἵκετο; πῶς δέ ἑ ναῦται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Οὐ μὰν γάρ πῃ ἔπεζόν γε οἴομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ταῦτα γάρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.

Hunc rursus alloquutus est subulcus princeps virorum,
" Et valde illa manet patienti animo
" Tuis in domibus: ærumnosæ verò ei semper
" Occidunt noctesque & dies lachrymanti.
Sic utique loquutus ejus suscepit æream lanceam:
At hic introivit, & transivit lapideum limen,
Huic sedem petenti pater cessit locum Ulysses:
Telemachus verò ex alterâ parte retinuit, dixitque,
" Sede, hospes; nos autem & alibi inveniemus sedem
" Stabulo in nostro; adest nempè vir, qui deponet.
Sic dixit; hic igitur rursus iens sedit: huic autem subulcus
Suffudit viridia virguita, & pellem insuper;
Ubi sedit postea Ulyssis dilectus filius.
His itaque rursus carnium lances apposuit subulcus
Assatarum, quas priori die reliquerant comedentes;
Panem quoque festinantèr cumulavit in canistris;
In poculoque miscebat dulce vinum:
Ipse verò è regione sedit Ulyssis divini.
Hi itaque in cibos paratos præjacentes manus mittebant.
At postquam potûs & cibi desiderium amoverunt,
Jam tunc Telemachus alloquutus est divinum subulcum,
" Heus, tu, unde hospes hic venit? quomodo autem ipsum nautæ
" Duxerunt in Ithacam? quinam se esse gloriabantur?
" Non quidem enim ipsum pedestrem puto huc venisse.
Hunc respondens alloquutus est Eumæus subulcus,
" Certè ego tibi, fili, vera omnia dicam:

ΣΧΟΛΙΑ.

41. Ἴαν.] Ἐπορεύετο.
42. Ἕδρης.] Τῆς καθέδρας. Ἐπιόντι.] Ἐπερχομένῳ. Ὑπόεξεν.] Ὑπεχώρησεν.
43. Ἐρήτυεν.] Ἐκώλυεν.
47. Χεῦεν.] Ἐπέβαλλεν. Κῶας.] Δέρμα.
51. Ἐσταμόως.] Ἐπεσταμένως. Παρενίσσεεν.] Παρεισέφερεν, παρετίθη.

NOTÆ.

ducit. Cui alludit *Catullus* suo & omnium Poetarum nomine, —*nam tui* Catulli *Plenus sacculus est aranearum*. Et *Plautus* in *Aulularia*, Anne quis ædes auferat? Nam hìc apud Nos nihil est aliud quæsti furibus. Ità inaniis sunt oppletæ atque araneis.

VARIÆ LECTIONES.

38. Φθίνυσιν) γρ. φθινύθουσιν, *Florent. Aldin.* &c.
44. Ἧσ', ὦ ξεῖν') γρ. ἧσο, ξεῖν'.
46. Αὖθις) γρ. αὖτις.
49. Τοῖσιν δὲ κρειῶν) γρ. τοῖσιν δ' αὖ κρειῶν, *H. Steph.*
58. Εὐχετόωντο) γρ. εὐχετάοντο, *H. Steph.* vid. infrà, v. 223.

Ἐκ μὲν Κρηταίων γένος εὔχομαι εὐρειάων·
Φησὶ δὲ πολλὰ βροτοὺς ἐπὶ ἄστεα δινηθῆναι
Πλαζόμενος· ὡς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τάγε Δαίμων.
Νῦν δ' αὖ Θεσπρωτοὺς ἀνδρῶν ἐκ νηὸς ἀπόδρας
Ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς ἄθμόν· ἐγὼ δέ σοι ἐγγυαλίξω·
Ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις· ἱκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Εὔμαι', ἦ μάλα τῶτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·
Πῶς γὰρ δὴ τὸν ξεῖνον ἐγὼν ἐπιδέξομαι οἴκῳ;
Αὐτὸς μὲν νέος εἰμί, καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα
Ἀνδρὶ ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
Μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζῃ,
Ἢ αὐτῆ παρ' ἐμοί τε μένῃ, καὶ δῶμα κομίζῃ,
Εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος, δήμοιό τε φῆμιν,
Ἢ ἤδη ἅμ' ἕπηται Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος
Μνᾶται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ, καὶ πλείστα πόρῃσιν.
Ἀλλ' ἦτοι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ τε ἴκηαι δῶμα,
Ἕσσω μὲν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά·
Δώσω δὲ ξίφος ἄμφηκες καὶ ποσὶ πέδιλα,
Πέμψω δ', ὅππη μὲν κραδίη θυμός τε κελεύῃ.
Εἰ δ' ἐθέλῃς σὺ, κόμισσον ἐνὶ μεγάροισιν ἐρύξας·
Εἵματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω, καὶ σῖτον ἅπαντα,
Ἔδμεναι, ὡς ἂν μή σε καταβύσσῃ καὶ ἑταίρους.

" Ex Cretâ quidem genere gloriatur
" latâ:
" Dicit autem multas per hominum
" civitates divertisse
" Errans; sic enim ei destinavit hæc
" Deus.
" Nunc tandem rursus Thesprotorum
" virorum ex nave elapsus
" Venit meum ad stabulum: ego verò
" tibi in manus eum tradam;
" Fac, quomodo vis; supplex enim
" tibi dicit esse.
Hunc rursus Telemachus prudens alloquutus est,
" Eumæe, certè hoc verbum triste di-
" xisti:
" Quomodo enim jam hunc advenam
" ego suscipiam comi?
" Ipse quidem juvenis sum, & non-
" dum manibus ausus sum
" Virum propulsare, quando prior la-
" cessat.
" Matri autem meæ bifariàm animus
" in mentibus cogitat,
" An illic apud me maneat & domum
" curet,
" Lectum venerans mariti, populique
" famam,
" An jam simul sequatur Achivorum,
" quicunque optimus
" *Nuptias ejus* ambit in domibus vir,
" & plurima det.
" Sed certè hunc hospitem, quoniam
" tuam venit domum,
" Induam ipsum chlænamque, vestem-
" que, indumenta pulchra:
" Dabo etiam ensem utrinque acutum,
" & pedibus calceamenta;
" Mittamque, quo ipsum cor animus-
" que jubet.
" Sin vis tu, excipe in stabulis *eum*
" detinendo:
" Vestes autem huc ego mittam, & op-
" sonium omne genus;
" Ut comedat, ne tibi sit tædio & so-
" cciis.

ΣΧΟΛΙΑ.

62. Εὔχομαι.] Νῦν, λέγει.
63. Διηθῆναι.] Ἀναστραφῆναι.
64. Ἐπέκλωσεν.] Εἱμαρμένον χρόνῳ ἐποίησεν.
69. Θυμαλγές.] Λυπηρόν.
72. Χαλεπήνῃ.] Εἰς χαλεπότητα τραπείη.
74. Κομίζῃ.] Ἐπιμελοῖτο.
77. Μνᾶται.] Μνηστεύῃ.
79. Ἕσσω.] Ἀμφιέσω, ἐνδύσω.
80. Ἀμφήκες.] Ἠρτημένον ἀμφοτέρωθεν.
82. Κόμισσον.] Ἐπιμελήθητι.
84. Καταβύσσῃ.] Καταποντίσῃ, βλάψῃ.

NOTÆ.

82. Κόμισσον) In Editione *H. Stephani* κόμιζον, qui error dormientibus Operariis irreplit, nam κόμιζε, in *Imperativo*, non κόμιζον· hinc tamen *Castellio, Spondanus, Elzevir.* eundem errorem hauserunt; qui omnes Unicam illam Editionem sibi imitandam proposuerunt, nè suo sibi judicio reservato. *Hervagiana* tamen Editio, ut verum fatear, κόμιζον, habet, pro κόμισσον. Duplicandum autem σ', ut diximus suprà, ad v. 15. MS. *Aloysii* Κομίζοι) Ἐπιμελοῖτο, unde fortè Error primò ortus. Manifestum autem, aliud Tempus huic loco deberi.

VARIÆ LECTIONES.

67. Ἐθέλεις) γρ. ἐθέλῃς, *H. Steph.*
69. Ἕεπες) χρ. ἔειπας, MS. CCC. *Cantabr.* MS. *Laud. Oxon.* vid. ad *Iliad. α'.* v. 286.
82. Κόμισσον) χρ. κόμισον, & κόμιζον malè, vid. Not. in *Textum.*
84. Καταβύσσῃ) γρ. καταπύχοι, *Aloysii* MS. in *Schol.* Καταπύχοις) Καταποντοῖ, βλάπτοι.

Κεῖσε

Κεῖσε δ' ἂν οὔ μιν ἔγωγε μὴ μνηστῆρας ἐάσω
Ἐρχεσθ'· λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσι,
Μή μιν κερτομέουσιν, ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσται ἀϊνόν.
Πρῆξαι δ' ἀργαλέον τὶ μὴ πλεόνεσσιν ἐόντα
Ἄνδρα γ' ἴφθιμον· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ μοί γ' ἀμείψασθαι θέμις ἐστίν,
Ἦ μάλα μεν καδάπιετ' ἀκηδὴς φίλον ἦτορ,
Οἷα φατὲ μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάασθαι
Ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν τοιάδε ἔοντος.
Εἰπέ μοι, ἦε ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέ γε λαοὶ
Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ὀπαζόμενοι θεῶν ὁμφῇ·
Ἦ π καασιγνήτοις ὀπιμέμφεαι· οἵσί περ ἀνὴρ
Μαιμάμβοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
Αἲ γὰρ ἐγὼν ὕπτω νέος εἴην τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἦ παῖς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἦε καὶ αὐτὸς
Ἔλθοι ἀληλούων· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα,
Αὐτίχ' ἑπεσθ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φώς,
Εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην,
Ἐλθὼν ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Εἰ δ' αὖ με πληθύϊ δαμασσαίατο μοῦνον ἐόντα,
Βουλοίμην κ' ἐν ἐμοῖσι καταφθίμενος μεγάροισι
Τεθνάμεν, ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι,
Ξείνους τε φθειριζομένους, δμωάς τε γυναῖκας

"Illuc verò non ipsum ego ad procos finam
"Ire, valdè enim petulantem injuriam retinent;
"Ne ipsum convitientur, mihique dolor esset gravis.
"Facere autem difficile quid *cum, qui* inter plures existit,
"Etiamsi vir *sit* robustus; quoniam multò potentiores sunt.
Hunc rursus alloquutus est multùm-tolerans divus Ulysses,
"O amice, quoniam mihi & respondere fas est,
"Certè valdè mei lacteratum est audientis dilectum cor,
"Qualia dicitis procos injusta perpetrare
"In domibus, *invito te, talis* qui sis.
"Dic mihi, an voluntarius submittis; an te populus
"Odit in civitate, obsequentes Dei Providentiæ?
"An consanguineos accusas; quibus vir
"Pugnantibus confidit, & si magna contentio moveretur.
"Utinam enim ego sic juvenis essem hoc in animo,
"Vel filius ex Ulysse strenuus, vel & ipse
"Veniret errans: adhuc enim & spei portio;
"Protinùs omninò mihi caput decollârit alienus vir,
"Si non ego illis detrimento omnibus essem,
"Profectus in domum Laertiadæ Ulyssis:
"Sin verò me multitudine superarent solum existentem,
"Mallem *ego* in meis interfectus domibus
"Mori, quàm hæc semper indecentia opera videre,
"Hospites indignis modis tractatos, famulásque mulieres

ΣΧΟΛΙΑ.

87. Κιρβωίωσι.] Κλονέουσι.
92. Δάπτεται.] Ἐσθίεται.
97. Κασιγνήτοις ὀπιμέμφεαι.] Ἀντὶ τοῦ, σὺν οἷσί σοι ἀδελφοί;
98. Ὄρηται.] Κινηθῇ, ὁρμήσῃ.
99. Εἴην.] Ὑπάρχοιμι.
108. Σπφελιζομένους.] Ὑβριζομένους, ἢ σφηκιλακιζομένους.

NOTÆ.

92. Καδάπιετ') Pro καδάπιεται, ut referatur ad ἦτορ, aliàs καπεδάπιετ', pro καπεδάπιεπ, ut ἦτορ sit *Accusativus*, non amplius *Nominativus*, & ad φατὲ respiciat.

95. Ἦ σέ γε λαοὶ Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ὀπαζόμενοι θεῶν ὁμφὴν) Prudenter Poeta, Pios homines, ab improborum malitiâ, non sine Dei Providentiâ, exerceri novit. Ità enim expurgatiores fiunt Boni, & inexcusatiores, Mali. Hinc, *Vox Populi, vox Dei.* Idem Distichon, suprà, γ'. v. 214.

106. Βουλοίμην) Βέλομαι, ἀντὶ τοῦ, αἱρεῦμαι, ἢ σφῷν βέλομαι. Ità *Iliad.* α'. v. 117. Βέλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι. Item *Odyss.* ε'. v. 81. Αὐτὸν ἔχοντα σὺ βέλομ' ὀπυιέμεν, ἢ πνα πῶδε. Vid. ad *Odyss.* μ'. v. 350.

VARIÆ LECTIONES.

92. Καδάπιετ') γρ. καπεδάπιετ', vid. ad Not. in *Textum*. *Brevia Scholia* καδὰ δάπτει, disjunctim.
98. Ὄρηται) γρ. ὀρέῃ, ut infrà, v. 116.
106. Κ εἰ) γρ. κεν.

Ῥυσάζοντας ἀεικελίως κτ' δώματα καλά·
Καὶ οἶνον ἀφυσσόμενον, καὶ σῖτον ἔδοντας
Μάψ, αὔτως ἀτέλεστον, ἀνιώστῳ ἐπὶ ἔργῳ.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
Οὔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνῃ,
Οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι, οἷσί τε μάλιστα
Μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται·
Ὧδε γὰρ ἡμετέρῳ γενεὴ μήσατο Κρονίων·
Μοῦνον Λαέρτεω Ἀρκεισιάδην ἐγὼν ἔπλε,
Μοῦνον δ' αὖ Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Μοῦνον ἔμ' οὐ μεγάροισι τεκὼν λίπεν, ἠδ' ὀπάσσω·
Τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυρίοι εἰσὶ καὶ οἴκῳ.
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικραάασιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
Ἠδ' ὅσσοι κραναῇ Ἰθάκῃ καθαποιμαίνουσιν,
Τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνώοντ', τρύχουσι δ' οἶκον.
Ἡ δ' οὔτ' ἀρνεῖται γυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτὴν
Ποιῆσαι δύναται· τοὶ δ' φθινύθουσιν ἔδοντες
Οἶκον ἐμόν· τάχα δή με ἀφαρπάσσουσι καὶ αὐτόν·
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.
Ἄπα, σὺ δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
Εἰπέ, ὅτι οἱ σῶς εἰμι, καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθα.

" Violantes fœdè in domibus pulchris;
" Et vinum exhauſtum, & cibum comedentes
" Temere, ita indefinenter, interminando in opere.
Hunc rurſus Telemachus prudens contra allocutus eſt,
" Tibi enim ego, hoſpes, valdè verè dicam,
" Neque mihi omnis populus odio-habens moleſtus eſt;
" Neque conſanguineos accuſo; quibus vir
" Pugnantibus confidit, & ſi magna lis moveatur.
" Sic enim noſtram progeniem ſolam & *quaſi ſingularem* fecit Jupiter,
" Solum Laertem Arceſius filium genuit;
" Solumque rurſus Ulyſſem pater genuit: at Ulyſſes
" Solum me in ædibus procreatum liquit, neque fructus eſt;
" Ideò nunc inimici valdè infiniti ſunt in domo.
" Quot enim in inſulis dominantur optimi,
" Dulichioque, Samóque, & nemoroſa Zacyntho;
" Et quot per aſperam Ithacam dominantur,
" Tot matrem meam petunt, conſumuntque domum.
" Hæc verò neque negat odioſas nuptias, neque finem
" Facere poteſt: hi interà corrumpunt comedentes
" Domum meam: citò utique me deſtruent & ipſum:
" Sed certè quidem hæc deorum in genibus jacent.
" Sodes, *Eumæe*, tu verò vade citò, prudenti Penelopæ
" Dic, quòd ei ſalvus ſum, & ex Pylo veni.

ΣΧΟΛΙΑ.

109. Ῥυσάζοντας.] Ἐληνίζας, βιαζομένους, μεθ' ὕβρεως παρεάσοντας.
110. Διαφυσσόμενον.] Ἀντλούμενον.
111. Ἀνιώστῳ.] Μὴ ἀνυομένῳ.
114. Χαλεπαίνῃ.] Ὀργίζεται.
120. Ἀπάσσω.] Ὄνησιν δὲ οἰφίλειαν ἔχει.

NOTÆ.

117. Μοῦνον Λαέρτεω) *Ulyſſis* Genealogia hæc, *Jovis*, vel, ut alii, *Mercurii*, & *Euryodeæ*, *Arceſius*; *Arceſii* & *Chalcomeduſæ*, *Laertes*; *Laertæ* & *Anticleæ*, *Ulyſſes*; *Ulyſſis* & *Penelopæ*, *Telemachus* Solus; at ex aliis alios filios *Ulyſſes* habuit; ut *Arceſilaum*, ab Authore τὸν Τηλεγονίας vocatum; *Euryalum*, quem *Sophocles* à *Telemacho* occiſum ait; *Agrium* & *Latinum*, ex *Circe*, ut *Heſiodus*; *Telegonum*, ut alii; *Nauſithoum* denique, & *Nauſinoum*.

121. Τῷ νῦν δυσμενέες) Cùm in Omnibus ferè aliis *Editionibus* τῷ ſcriberetur, quod factum eſt per Exſcriptorum incuriam, ob ſimilem ſonum deceptorum, ego repoſui τῷ, ob *Senſûs* neceſſitatem; quam *Lectionem* Verſio *Latina* & olim agnoſcere viſa. Verùm *Euſtath.* fol. 596. lin. 32. Διὸ, τοῦτο, ἀφ' τῶν τοιούτων μόνων, δυσμενέες μάλα μυρίοι εἰσὶν ἐν οἴκῳ. Et *Baſil.* Editio τῷ legit; quare τὸ rejicio, ad *Var. Lect.*

130. Ἄπα) Ità ſemper hæc Vox *Homero*, de Inferioribus uſurpatur; ut ſuprà, v. 31.

VARIÆ LECTIONES.

116. Ὄρηται) γρ. ὀρώρῃ, ut ſuprà, v. 98.
121. Τῷ νῦν) γρ. τὸ νῦν, vid. Not. in *Textum*.
Ibid. Εἰσ' ἐν οἴκῳ) γρ. εἰσὶν ἐν οἴκῳ, vid. Not. in *Textum*.
124. Καζακοιραίνουσι) γρ. κάτα κοιραίνουσιν.
131. Εἰμὶ) γρ. εἶμι, non benè.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῆ μιμνέω· σὺ δ᾽ ἦδρο νέεσθαι,
Οἴη ἀπαγγείλας· τῷ δ᾽ ἄλλων μή τις Ἀχαιῶν
Πευθέσθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανόωνται.
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
Ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἰ καὶ Λαέρτη αὐτῷ ὁδὸν ἄγγελος ἔλθω
Δυσμόρῳ· ὃς τέως μὲν Ὀδυσῆος μέγ᾽ ἀχεύων,
Ἔργα τ᾽ ἐποπτεύεσκε, μετ᾽ ἀμφίπολόν τε καὶ αὐτὸς
Πῖνε καὶ ἤσθ᾽, ὅτε θυμὸς ἐπὶ φρεσὶν ἀνώγοι·
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ἔξ οὗ σύ γε ὧχεο νηὶ Πύλονδε
Οὔπω μὲν φασὶν φαγέμεν καὶ πίνεμεν αὔτως,
Οὐδ᾽ ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν, ἀλλὰ γοναχῇ τε γόῳ τε
Ἧται ὀδυρόμενος, φθινύθει δ᾽ ἀμφ᾽ ὀστέοφιν χρώς.
Τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἄλγιον, ἀλλ᾽ ἔμπης μὲν ἐάσομεν, ἀχνύμενόν περ.
Εἰ γάρ πως εἴη αὐτάγρετα πάντα βροτοῖσι;
Πρῶτόν κεν τὴν πατρὸς ἑλοίμεθα νόστιμον ἦμαρ.

"At ego hîc manebo; tu verò huc redi,
" Soli ubi nunciâris; aliorum verò nullus Achivorum
" Audiat, multi enim mihi mala cogitant.
Huic respondens, alloquutus es, Eumæe subulce,
" Cognosco, intelligo; hæc jam advertenti jubes.
" Sed age mihi hoc dic & verè enarra;
" Si & Laërti eâ ipsâ viâ nuncius veniam
" Infelici, qui enûsque quidem ob Ulyssem valdè dolens,
" Operáque spectabat, & cum famulis in domo
" Bibebat & comedebat, quando animus in pectoribus jubebat:
" At nunc, ex quo tu ivisti navi ad Pylum,
" Nondum ipsum dicunt comedere & bibere solito modo;
" Neque in opera inspicere, sed suspirioque luctúque
" Sedet lamentans, tabescit autem circum ossa corpus.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Mœstius & illud, sed tamen ipsum sinamus, dolentem licet.
" Si enim utique suo arbitrio, percipi possent omnia ab hominibus,
" Priùs patris optaremus reditûs diem:

ΣΧΟΛΙΑ.

134. Πευθέσθω.] Ἀκουσάτω.
139. Ὅς πέως.] Τέως, ἐφύτερον.
148. Αὐτάγρετα.] Αὐθαίρετα, αὐτόληπτα, χωρὶς κάματος.

NOTÆ.

136. Γιγνώσκω, φρονέω) *Julianus* videtur hinc illud suum fecisse, Ἀνέγνων, ἔγνων, κατέγνων.

143. Φαγέμεν καὶ πιέμεν) Πινέμεν, hic omninò legendum, ut supra, v. 141. Πῖνε καὶ ἤσθε. *Prior* enim Ε πίομαι corripitur, ut σ'. v. 377. Καὶ φαγέμεν, πιέμεν τέ· ἔπειτά τε καὶ τε φίλεσθαι. Πίνω verò *Priorem* semper producit, ut *Phocylides*, v. 64. Μέτρῳ μὲ φαγέειν, πίνειν, ἐ μυθολογέειν. Et *Iliad.* δ'. v. 262. Δαιτὸν πίνωσιν. *Odyssea* quidem σ'. v. 3. Ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεν, hactenus legebatur, pro quo tamen *Etymolog.* M. v. Ἄναλτον, legebat πινέμεν, antequam *Sylburgius* ex *Eustathio* corrigeret in πιέμεν, quùm nescio, an hunc potiùs ex illo deberet corrigere. Scio tamen huic *Lectioni* illud *Athenæi*, fol. 446. favere; ubi docet, *Priorem* Ε πίομαι, non paucis *Veterum* produci æquè, atque corripi solitam. Ille tamen Versus *Anacreontis*, quem in exemplum hujus loci *H. Stephanus* adducit, bis certè *priorem* corripit, v. 481. Πιῶν, πιεῖν ἐμοί. Quare alium, nempè, v. 935. muto & lego Λαβὼν δ᾽ ἔπινον αὐτόν. Dicendum tamen, Πιόμενον *Homero* priorem producere, ut *Odyss.* κ'. v. 160. Πιόμενον δὴ γάρ μιν ἔχεν μέθυ ἡδὺς ἰόντα. Et *Iliad.* ν'. v. 493. Πιόμεν' ἐν βοτάνῃς. Quas voces, dicit *Eustathius*, ἐκτείνειν τὸ πῖ· οὐχ ὡς ἀορίστου δύτος, ἀλλ' ὡς ἐνεστῶτος, fol. 1652. lin. 58. Hinc *Oppian.* Cyneget. l. 4. v. 326. Πιόμενον τοὶ δ᾽ αἶψα καθὲν κυφὰς ὀρυμαγδίπες. Verùm dicendum, ut πῖ, in πίων, unde πίσω, producitur eodem more, quo τῶ in τίω, sic πι, in πιεῖν, *Aor.* 2. semper corripi debere, ut *Odyss.* κ'. v. 386. Ἀλλ᾽ εἰ δὴ σεσίφασται πιεῖν φαγέμεν τε κελεύεις. Est & πίμι, & πίμαι ut, Ἤ πίθι, ἢ ἄπιθι· & Πῖθι, λέγε τὸ πρᾶγμα, καὶ ὅρκια μάρψατε Βάκχου, & illud *Ameipsiæ* apud *Athenæ.* fol. 446. Λαγὼν παχεῖαν πῖθι τ᾽ ἀλάσιον.

147. Ἐάσομεν) Ità scribo, cum duplici σ'. ut & olim *Iliad.* ω'. v. 71. Ἀλλ᾽ ἤτοι κλέψαι μὲ ἐάσομεν, cum simplici enim σ'. corripi debet, ut *Odyss.* φ'. v. 233. Οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δίμνηστα βιὸν ἐν φαρέτρῃσι.

VARIÆ LECTIONES.

140. Ἐποπτεύεσκε) γρ. ἐπαπτεύεσκε.
141. Ὅτε) γρ. ὅ, τε.
142. Σύ γε ὤχεο) γρ. σύ γ' ἀπώχεο.
143. Πιέμεν) γρ. πίμεν, vid. Not. in *Textum*.
147. Ἐάσομεν) γρ. ἐάσεμεν, vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλὰ

Ἀλλὰ σύ γ' ἀγγείλας ὀπίσω κίε, μηδὲ καθ' ἁγνὰς
Πλάζεσθ' μεθ' ὁμηλικίην· ἀτὰρ ποὸς μητέρα εἰπεῖν,
Ἀμφίπολον ταμίλλω ὀτρυνέμεν, ὄφρα τάχιστα,
Κρύβδην· κείνη γάρ κεν ἀπαγγείλειε γέροντι.
Ἦ ῥα, καὶ ὦρσε συφορβόν· ὁ δ' εἴλετο χερσὶ πέδιλα·
Δησάμενος δ' ὑπὸ ποσσὶ πόλινδ' ἴεν· αὐτὰρ Ἀθήνην
Λῆθεν ἀπὸ σταθμοῖο κιὼν Εὔμαιος ὑφορβός·
Ἀλλ' οὔ πω σχεδὸν ἦλθε, δόμας δ' ἵκετο γυναικὶ
Καλῇ τε, μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ.
Στῆ δὲ καθ' ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσῆϊ φανεῖσα·
Οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἴδεν ἀντίον, οὐδ' ἐνόησεν·
Οὐ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονθ' ἐναργεῖς·
Ἀλλ' Ὀδυσεύς τε, κύνες τε ἴδον· καὶ ῥ' οὐχ ὑλάοντο,
Κυζήθμῳ δ' ἐτέρωσε διὰ σταθμοῖο φόβηθεν.
Ἡ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἐκ δ' ἦλθεν μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
Στῆ δὲ πάροιθ' αὐτῆς· τὸ δὲ προσέφατο Ἀθήνη,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἤδη νῦν σῷ παιδὶ ἔπος φάο, μηδ' ἐπίκευθε,
Ὡς ἂν μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ' ἀραρόντε
Ἔρχησθον πρὸς ἄστυ περικλυτόν· οὐδ' ἐγὼ αὐτὴ
Δηρὸν ἀπὸ σφῶϊν ἔσομαι, μεμαυῖα μάχεσθαι.
Ἦ, καὶ χρυσείῃ ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη·
Φᾶρος μὲν οἱ πρῶτον ἐϋπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα,

" Sed tu, quandò nunciàris, retrò veni; neque ad agros
" Vagare post illum: verùm Matri dic,
" Ut famulam œconomam urgeat, quàm citissime,
" Clanculùm; illa etenim nunciaverit seni.
Dixit, & movit subulcum; hic accepit manibus calceamenta,
Ligatisque sub pedibus ad civitatem ivit; neque Minervam
Latuit à stabulo iens Eumæus subulcus:
Sed hæc propè venit, corporéque assimilata est mulieri
Pulchræque, magnæque, & splendida opera scienti.
Stetit verò è regione ostii stabuli Ulyssi apparens,
Neque Telemachus vidit obvius, neque advertebat:
Non enim omnibus Dii apparent manifesti.
Sed Ulyssesque, canesque viderunt & non latrárunt,
Gannitu autem ex alterâ parte per stabulum restitabant:
Hæc itaque supercilio annuit, intellexit autem divinus Ulysses;
Exivitque domo extra magnum murum stabuli;
Stetitque ante ipsam; hunc igitur alloquuta est Minerva,
" Generose Laërtiade, astute Ulysses,
" Jam nunc tuo filio rem dicito, neque occulta;
" Ut procis morte & nece compositâ
" Eatis ad civitatem inclytam; neque ego ipsa
" Diù procul à vobis ero prompta pugnare.
Dixit, & aureâ virgâ contigit eam Minerva:
Vestem quidem ei priùs benè lavatam & interulam

ΣΧΟΛΙΑ.

156. Λῆθεν.] Ἔλαθεν.
159. Ἀντίθυρον.] Ἀντικρὺ τῆς θύρας.
163. Κυζηθμῷ.] Ἤτοι ποιᾷ πυσμῷ, ἢ μᾶλλον κλαυθμῷ ποιᾷ ἦχῳ τῶν κυνῶν· [*ἰδίωμα φωνῆς κυνῶν.]
165. Ἐκ δ' ἦλθεν.] Ἐξῆλθεν δέ. Τειχίον.] Ἔνιοι θειγίον· τὸ περίφραγμα.
168. Φάο.] Λέγε.
169. Ἀραρόντε.] Καθαρκυλίσαντες.

NOTÆ.

162. Ἀλλ' Ὀδυσεύς τε, κύνες τε ἴδον) Ità nostræ Literæ testantur, *Asinum* Balaami Angelum Dei primò vidisse, dein ipsius Herum, ut *Numer.* c. 22. v. 22. Confer 2 *Reg.* c. 6. v. 17. De *Duplicitèr-Oculatis*, qui & *Angelorum* & *Dæmonum* præsentiam agnoscunt, vid. Not. in *Textum* ad ε'. v. 845. & v. 127. & *Beaumontium*, de *Geniis*.
168. Ἔπος φάο) Expono, *Rem dicito*. Λόγος enim & ἔπος, pro πρᾶγμα, vel χρῆμα, & est *Hebraismus* insignis, τοῖς Ἑβδομηκοντάδυο perquam familiaris, quod & alii obsèrvârunt, & Nos quoque in *Esthere* Præfatione, p. VII.

NOTÆ IN SCHOLIA.

163. * Ἰδίωμα φωνῆς κυνῶν) Addo, ex *Aloysii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

165. Τειχίον) γρ. θειγίον, *Br. Schol.* & *H. Steph.*
172. Ἐπεμάσσατ') γρ. ἐπεμάξατ'. vid. suprà, ad ε'. v. 429. & ad *Iliad.* ε'. v. 564. & υ'. v. 425. γρ. ἐπεμάξαθ'.

Θῆκ'

Θῆκ' ἀμφὶ στήθεσσι· δέμας δ' ὤφελλε καὶ ἥβᾳ.
Ἄψ ὃ μελαγχροιὴς γένετο, γναθμοὶ δὲ τάνυσθεν.
Κυάνεαι δ' ἐγένοντο * γενειάδες ἀμφὶ γένειον.
Ἣ μὲν ἄρ' ὡς ἔρξασα, πάλιν κίεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἦιεν ἐς κλισίην· θάμβησε δέ μιν φίλος υἱός.
Ταρβήσας δ' ἑτέρωσε βάλ' ὄμματα, μὴ θεὸς εἴη,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἀλλοῖός μοι, ξεῖνε, φάνης νέον, ἠὲ πάροιθεν,
Ἄλλα δὲ εἵματ' ἔχῃς, καί τοι χρὼς ὄχ' ἔτ' ὁμοῖος.
Ἦ μάλα τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
Ἀλλ' ἵληθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δώσομεν ἱερὰ,
Ἠδὲ χρύσεα δῶρα τετυγμένα· φείδεο δ' ἡμέων.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Οὔ πῃ τοι θεός εἰμι, τί μ' ἀθανάτοισιν ἐίσκεις;
Ἀλλὰ πατὴρ τεός εἰμι, τοῦ εἵνεκα σὺ γεναχίζων
Πάσχῃς ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας υἱὸν κύσε, καὶ δὲ παρειῶν
Δάκρυον ἧκε χαμάζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμὲς αἰεί.
Τηλέμαχος δ', οὐ γάρ πω ἐπείθετο ὃν πατέρ' εἶναι,
Ἐξαῦτίς μιν ἔπειτα ἀμφιδόμους προσέφην,

Posuit circum pectora, corpúsque auxit & pubertatem.
Rursúsque nigro-colore evasit, genæ autem extensæ sunt:
Nigrique facti sunt pili circà mentum.
Hæc quidem, quùm ità feciſſet, abiit: at Ulyſſes
Ivit in ſtabulum, ſtupuit verò ipſum dilectus filius;
Timenſque ex alterâ parte jecit oculos, ne Deus eſſet,
Et ipſo compellato verba velocia alloquutus eſt,
" Alius *& diverſus* mihi, hoſpes, apparès modò quam ante,
" Alia quoque veſtimenta habes, & corpore haud item ſimilis:
" Certè aliquis deorum es, qui cœlum latum habitant:
" Verùm propitius eſto; ut tibi grata demus ſacra,
" Et *aurea* dona arte elaborata; parce verò nobis.
Huic reſpondit poſteà pertolerans divinus Ulyſſes,
" Non aliquis Deus ſum; cur me diis aſſimilas?
" Sed pater tuus ſum, cujus gratiâ tu ſuſpirans
" Pateris dolores multos, contumelias tolerans virorum.
Sic loquutus, filium oſculatus eſt, perque genas
Lacrymam mittebat in humum; antè autem tenebat indefinenter ſemper.
Telemachus verò, nondum enim perſuaſus fuerat ſuum patrem eſſe,
Rurſus ipſum verbis reſpondens alloquutus eſt,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

174. Ὤφελλε.] Ηὔξησεν.
175. Γναθμοί.] Γνάθοι. Τάνυσθεν.] Ἐπάγησαν.
185. Δῶρα τετυγμένα.] Ἀναθήματα, ἀγάλματα.
188. Στυγερὰ γεναχίζων] Στενάζων, λυπούμενος.

N O T Æ.

176. Κυάνεαι δ' ἐγένοντο * γενειάδες ἀμφὶ γένειον) Suavissima παρήχησις. In plurimis o im codicibus ἠθειάδες erat ſcriptum, pro quo γενειάδες ſubſtituo. *Iſaac. Caſaubon.* in Margine Codicis tunc ſui, nunc *Epiſcopi Elienſis, Johannis Mori*, manu notaverat, *ſcr.* γενειάδες. Idem, in *Lection. Theocrit.* ad *Idyll.* 1. v. 34. Lect. c. 2. p. 22. " Quæ notant Veteres ad " illa verba, καλὸν ἰθυμάζοντες, ea ſic ſcribi debent: " Ἐθειράζοντες) Κομῶντες τὰς τρίχας· ἐ γενειῶντες, " ὥς τινες. Ἔθειρα γὰρ, ἡ τῆς κεφαλῆς θρίξ· ὅθεν Ἀρι- " στοτέλης ἐν Ὁμήρῳ ἔγραψεν, Κυάνεαι δ' ἐγένοντο γε- " νειάδες ἀμφὶ γένειον, οὐκ ἰθειράδες. Locus eſt in " Odyſſ. π'. v. 176. Sed in noſtris Libris Vulgata " Lectio, quam *Ariſtoteles* exhibuerat, adhuc locum occupat. *Euſtathius* verò, fol. 600. lin. 35. " γενειάδες, pro genuinâ ſcripturâ ampleſtitur potiùs, quam ἰθειράδες. Sed mirum tacuiſſe illum de hâc *Ariſtotelis* emendatione. Quòd igitur id " ſciamus, debemus eam gratiam illi Grammatico, " qui primus ad iſtum locum annotavit, ſive is eſt " *Amarantus*, ſive quis alius, &c. Et paulò poſt, " p. 24. Porrò, ad hunc *Homeri* Verſum refero, " quod in *Etymologico* M. ſcriptum eſt, Γενειάδες, " αἱ κατὰ τὸ γένειον γινόμεναι τρίχες· παρὰ τὸ κακῶς, " ἰθειράδες. Ità lego iſtum locum, inquit ille, nempè " κακῶς, pro μάρ. Addo ego, *Euſtathii* verba ſunt hæc, fol. 600. lin. 35. Κυάνεαι δ' ἐγένοντο γενειάδες, ἡ ἰθειράδες, & mox, fol. 601. lin. 10. Ἐπιμολογικὸν δὲ τὸ, γενειάδες ἀμφὶ γένειον, ἤγουν τρίχες ἀμφὶ τὸ μάγουλον· εἰ δὲ γράφοι τις, ἰθειράδες, δῆλον, ὡς ἀπὸ τοῦ ἰθείρα, ἡ ἴθειρα, — ἀπ' αὐτῆς ὁ, παράγωγον, ἡ ἰθειράς. *Heſychius*, Γενειάδες) Αἱ περὶ τὸ γένειον τρίχες· γλυφάς, ἰσχνόν. Vid. *Suidam*, & *Scapulam*, v. Γενειάς.

VARIÆ LECTIONES.

176. Γενειάδες) γρ. ἰθειράδες, vid. Not. in Textum.

Οὐ σύγ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, πάλιν ἐμός· ἀλλά με Δαίμων
Θέλγῃ, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος τανύσσω·
Οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόῳτο
Ὧι αὐτῷ γε νόῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθών,
Ῥηϊδίως ἐθέλων θείη νέον, ἠδὲ γέροντα.
Ἦ γάρ τοι νέον ἦσθα γέρων, καὶ ἀεικέα ἕσσο,
Νῦν δ' ὣ θεοῖσιν ἐοικας, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τηλέμαχ', οὔ σε ἔοικε φίλον πατέρ' ἔνδον ἐόντα
Οὔτε τι θαυμάζειν περιώσιον, οὔτ' ἀγάασθαι·
Οὐ μὲν γάρ τοι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ὧδ' Ὀδυσεύς.
Ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοιόσδε, παθὼν κακὰ, πολλά τ' ἀνατλὰς,
Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Αὐτάρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηναίης ἀγελείης,
Ἥ τέ με τοῖον ἔθηκεν, ὅπως ἐθέλῃ· δύναται γάρ·
Ἄλλοτε μὲν πτωχῷ ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἀνδρὶ νέῳ, καὶ καλὰ περὶ χροϊ εἵματ' ἔχοντι.
Ῥηΐδιον δὲ θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Ἠμὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν, ἠδὲ κακῶσαι.
Ὣς ἄρα φωνήσας, καθ' ἄρ' ἕζετο· Τηλέμαχος δὲ
Ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἑοῖο ὀδύρετο, δάκρυα λείβων.
Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἵμερος ὦρτο γόοιο·
Κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον, ἤ τ' οἰωνοὶ
Φῆναι, ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσί τε τέκνα
Ἀγρόται ἐξείλοντο, πάρος πετεηνὰ γενέσθαι·
Ὣς ἄρα τοί γ' ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον·
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,

" Non tu Ulyſſes es pater meus, ſed me Deus
" Demulcet; ut adhuc magis lugens ſuſpirem:
" Non enim aliquo modo mortalis vir hæc excogitaverit
" Suo ipſius animo; quando non Deus ipſe adveniens
" Facilè volens faciat juvenem & ſenem.
" Certè enim nuper eras ſenex, & indecenter indutus eras,
" Nunc verò Dîis ſimilis es, qui cœlum latum habitant.
Hunc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Telemache, non te decet dilectum patrem, intus cùm ſit,
" Neque demirari valdè, neque ſtupere:
" Non quidem enim ampliùs alius veniet huc Ulyſſes.
" Sed hic ego *ſum* talis, paſſus mala, multis verò toleratis,
" Veni vigeſimo anno in patriam terram.
" At hoc opus Minervæ prædatricis,
" Quæ me talem reddit, quomodocunque voluit, poteſt enim;
" Aliquando quidem pauperi ſimilem, aliquando item
" Viro juveni, pulchras circum corpus veſtes habenti.
" Facile verò Dîis, qui cœlum latum habitant,
" Et gloriâ illuſtrare mortalem hominem, & malo-afficere.
Sic loquutus ſedit; Telemachus igitur
Circumfuſus patrem bonum lugebat lacrymas fundens:
Ambobus verò his deſiderium obortum eſt luctûs.
Flebant itaque ſtridulè miſerabiliùs, quàm aves
Oſſifragæ aquilæ, vel vultures curvæ unguibus, quibus pullos
Ruſtici excipiunt, antequam volatiles ſint:
Sic hi miſerabiliter ſub ſupercilîis lacrymam fundebant.
Et lugentibus occidiſſet lumen Solis,

ΣΧΟΛΙΑ.

196. Μηχανόῳτο.] Ἐπινοήσει, πράξει.
203. Περιώσιον.] Περισσὸν καὶ τὸ ἀθρόηκεν· παρὰ τὸ ὅσιον, γίνεται θεριώσιον, συγκόπῃ δὲ ο, εἰς ω. Ἀγάασθαι.] Ἐκπλήττεσθαι.
205. Ἀνατλὰς.] Ὑπομείνας.
214. Ἀμφιχυθεὶς.] Περιπλακείς.
216. Ἀδινώτερον.] Οἰκτρότερον.
217. Αἰγυπιοί.] Γύπες.
218. Ἀγρόται.] Θηρευταὶ, κυνηγοί. Ἐξείλοντο.] Ἀφείλοντο. Πετεηνά.] Πτερωτὰ δυνάμενα.
219. Εἶβον.] Ἔχεον, ἔσταζον.

NOTÆ.

211. Ῥηΐδιον δὲ θεοῖσι) Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum, & quæ Nos ad *Euripid.* Troad. v. 608.

VARIÆ LECTIONES.

195. Σπαχίζω) γρ. τανυσσίζω.
204. Γάρ τοι) γρ. γάρ τι, *H. Steph.*

Εἰ

Εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα,
Ποίῃ γὰρ νηΐ δεῦρο, πάτερ φίλε, νηί σε ναῦται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Οὐ μέν γάρ τί σε πεζὸν ὀίομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πολύτλας, δῖος Ὀδυσεύς,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω,
Φαίηκές μ' ἄγαγον ναυσίκλυτοι, οἵ τε καὶ ἄλλους
Ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται.
Καί μ' εὕδοντ' ἐν νηῒ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
Κάτθεσαν εἰς Ἰθάκην· ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν·
Καὶ τὰ μέν κ' ἐν σπῆεσι θεῶν ἰότητι κέοντο.
Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἰκόμην, φρονέων Ἀθηναίης,
Ὄφρα κε δυσμενέεσσι φόνον πέρι βουλεύσωμεν.
Ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον,
Ὅφρ' εἰδέω, ὅσοι τε, καὶ οἵτινες ἀνέρες εἰσί·
Καί κεν ἐμὸν κῆρ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίξας
Φράσομαι, εἴκεν ἠὲ δυνησόμεθ' ἀντιφέρεσθαι,
Μοῦνοι ἄνευθ' ἄλλων, ἢ καὶ διζησόμεθ' ἄλλους.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὦ πάτερ, ἦτοι σεῖο μέγα κλέος αἰὲν ἄκουον,
Χειρός τ' αἰχμητεῦ ἔμμεν, καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
Ἀλλὰ λίην μέγα εἶπες, ἄγη μ' ἔχει· οὐδέ κεν εἴη,
Ἀνδρε δύω πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.
Μνηστῆρες δ' οὔτ' ἂρ δεκὰς ἀτρεκὲς, οὐδὲ δύ' οἶαι,
Ἀλλὰ πολὺ πλέονες· τάχα δ' εἴσεαι ἐνθάδ' ἀριθμόν.

Nisi Telemachus alloquutus fuisset suum patrem statim,
" Quali enim huc, pater, navi te nautæ
" Duxerunt in Ithacam? qui esse profitebantur?
" Non etenim te pedestrem puto hùc venisse.
Hunc rursus allocutus est laboriosus, divinus Ulysses,
" Ergò ego tibi, fili, veritatem apertè dicam;
" Phæaces me duxerunt navibus inclyti, qui & alios
" Homines mittunt, quicunque eos adeat.
" Et me dormientem nave veloci in pontum ducentes
" Deposuerunt in Ithacam, dederuntque mihi splendida dona,
" Æsque, aurúmque copiosè, vestémque textam:
" Et hæc quidem in speluncis Deorum consilio jacent.
" Nunc autem hùc veni admonitionibus Minervæ,
" Ut inimicorum de cæde consultemus.
" Sed agè mihi procos enumerans recense,
" Ut sciam, quótque, & qui viri sint:
" Et meo in animo strenuo agitato consilio
" Considerem; si nos poterimus adversari,
" Soli sine aliis, an & quæremus alios.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" O pater, certè tuam magnam gloriam semper audivi,
" Manibúque bellicosum esse, & prudentem consilio:
" Sed valdè magnum dixisti, stupor me habet, neque esset possibile,
" Viros duos multis & fortibus pugnare.
" Procorum autem neque decas una, neque duæ solæ,
" Sed multò plures, citò etenim scies hìc numerum.

ΣΧΟΛΙΑ.

230. Ἔπορον.] Ἔδωκαν.
236. Εἰδέω.] Μάθω.
238. Ἀντιφέρεσθαι.] Ἐξωθεῖσθαι.
239. Διζησόμεθα.] Ζητήσομεν.
242. Ἐπίφρονα.] Συνετὸν.
245. Οἶαι.] Μόναι.
246. Εἴσεαι.] Γνώσῃ, μαθήσῃ.

NOTÆ.

226. Ἀληθείην) Ità pro ἀληθέα scribo, vid. ad *Iliad. Ψ'.* v. 361. & suprà, ad ἡ. v. 297.

245. Μνηστῆρες δ' οὔτ' ἂρ δεκὰς ἀτρεκὲς) Totus omnium Procorum Numerus, unà cum Famulis, erat Centum atque Octodecim; ut per partes enumerans hinc probat Poeta.

VARIÆ LECTIONES.

223. Εὐχετόωντο) γρ. εὐχετόωνται, *H. Steph.* vid. suprà, ad v. 58.

226. Ἀληθείην) γρ. ἀληθέα, malè, ut Not. in *Textum*.

Ἐκ μὲν Δουλιχίοιο, δύω καὶ πεντήκοντα
Κοῦροι κεκλιμένοι, ἓξ δ' ὑπηρῆες ἕπονται·
Ἐκ δὲ Σάμης, πίσυρές τε καὶ εἴκοσι κοῦροι ἔασιν,
Ἐκ δὲ Ζακύνθου, ἔασιν εἰκοσι φῶτες Ἀχαιῶν,
Ἐκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης, δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι·
Καί σφιν ἅμ' ἐστὶ Μέδων κῆρυξ, καὶ θεῖος ἀοιδὸς,
Καὶ δοιὼ θεράποντε, δαήμονε δαιτὸσυνάων.
Τῶν εἴ κεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδον ἐόντων,
Μὴ πολύπικρα καὶ αἰνὰ βίας ὑποπίσεται ἐλθών.
Ἀλλὰ σύ γ', εἰ δύνασαι τίν' ἀμύντορα μερμηρίξαι,
Φράζευ· ὅ κεν τὶς νῶϊν ἀμύνοι θεσφρονι θυμῷ.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πολύτλας δῖος Ὀδυσεὺς,
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον,
Καὶ φράσαι, εἰ καὶ νῶϊν Ἀθηνὴ, σὺν Διῒ πατρὶ,
Ἀρκέσῃ, ἦέ τιν' ἄλλον ἀμύντορα μερμηρίζω.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἐθλὼ τοι τῶτω γ' ἐπαμύντορε, τὼς ἀγορεύεις,
Ὕψι περ ἐν νεφέεσι καθημένω· ὥστε καὶ ἄλλοις
Ἀνδράσι τε κρατέουσι, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πολύτλας δῖος Ὀδυσεὺς,
Οὐ μὲν τοι κείνω γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσεσθον
Φυλόπιδος κρατερῆς, ὁπότε μνησῆρσι καὶ ἡμῖν
Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μένος κείνῃ Ἄρηος.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχευ, ἅμ' ἠοῖ φαινομένῃφιν,
Οἴκαδε, καὶ μνησῆρσιν ὑφορβιάλοισιν ὁμίλει·
Αὐτὰρ ἐμὲ σχετλὶ ἄγυ συβώτης ὕστερον ἄξει,

" Ex quidem Dulichio, duo & quinquaginta
" Juvenes electi; ſex inſuper famuli ſequuntur:
" Ex Samo quoque, quatuórque & viginti juvenes ſunt;
" Item ex Zacyntho, viginti ſunt viri Achivorum:
" At ex ipsâ Ithacâ, duodecim omnes optimi;
" Et cum ipſis ſimul eſt Medon præco, & divinus cantor,
" Et duo ſervi, ſcientes epulas facere.
" Hos ſi omnes aggrederemur, dum intùs ſunt,
" *Vide*, ne perquam amarè & graviter *horùm* inſolentias ulciſcaris reverſus.
" Sed tu, ſi potes aliquem adjutorem excogitare,
" Animadverte; qui nobis auxilietur prompto animo.
Hunc rurſus, alloquutus eſt laboriosus, divinus Ulyſſes,
" Tibi ergò ego dico, tu autem conſidera & me audi,
" Et cogita; ſi & nobis Minerva cum Jove patre
" Sufficiat, an adhuc alium adjutorem cogitabo?
Hunc rurſus Telemachus prudens contra alloquutus eſt,
" Boni ſanè hi ſunt adjutores, quos dicis,
" Alte licet in nebulis ſedentes; quique & aliis
" Viris dominantur, & immortalibus Diis.
Hunc rurſus allocutus eſt per toierans, divinus Ulyſſes,
" Non quidem illi multo tempore ſeparatim erunt
" Pugnâ forti, quando procis & nobis
" In domibus meis robur decernatur Martis.
" Sed tu quidem nunc vade, ſimul aurorâ apparente,
" Domum, & procis ſuperbis verſare;
" At me ad civitatem ſubulcus poſtea ducet,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

248. Κεκλιμένοι.] Ἐπίλεκτοι. Δρησῆρες.] Ὑπηρέται. ᾗ, λείπω, ἢ πιθανόν π.
249. Πίσυρες.] Τέσσαρες.
252. Μέδων.] Ὁμοῦ κύριον.
253. Δαιτοσυνάων.] Μαγειρικῶν ἔργων.
254. Ἀντήσομεν.] Μεθέξομεν.
255. Πολύπικρα.] Πολὺ πικρῶς, καὶ δεινῶς· λείπει
256. Ἀμύντορα.] Βοηθόν.
261. Ἀρκέσῃ.] Βοηθήσῃ.
270. Ἔρχευ.] Ἔρχου.
272. Ἄξει.] Κομιεῖ.

N O T Æ.

255. Μὴ πολύπικρα) *Br. Schol.* Λείπει ᾗ λείπω, ἢ πιθανόν π. Infinita ſunt hujus Ἐλλείψεως, apud omnes Auctores, & Sacroſanctos quoque Scriptores, exempla. Vid. infrà, ad v. 381.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

263. Ἐπαμύνετε) γρ. ἔπ' ἀμύντορε.
270. Μὶν νῦν) χρ. μέν νυν, *H. Steph.* malè.
Ibid. Ἔρχευ) Ἔρχου, ut ſæpè aliàs, & præſertim *Iliad.* α'. v. 290.

Πτωχὸς

Πτωχῷ λθυγαλέῳ ἐναλίγκιον, ἠδὲ γέροντι.
Εἰ δέ μ' ἀπμήσουσι δόμοι κάτα, σὸν δ' ἦ φίλον κῆρ
Τετλάτω ἐν στήθεσι, κακῶς πάσχοντος ἐμεῖο,
Ἢν ποσὶ κὲ ἕλκωσι δόμα ποδῶν ἕλκωσι θύραζε,
Ἢ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι,
Ἀλλ' ἤτοι παύεσθαι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων,
Μειλιχίοις ἐπέεσσι παραυδῶν· οἱ δέ τοι οὐκὶ
Πείσονται· δὴ γάρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἦμαρ.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Ὁππότε κὲν πολύβουλος ἐνὶ φρεσὶ θήσῃ Ἀθήνη,
Νθύσω μὴν τοι ἐγὼ κεφαλῇ· σὺ δ' ἔπειτα νόησας,
Ὅσσα τοὶ ἐν μεγάροισιν ἀρήια τεύχεα κεῖται,
Ἐς μυχὸν ὑψηλὸν θαλάμου καταθεῖναι ἀείρας
Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
Παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες,
Ἐκ καπνοῦ κατέθηκ'· ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐῴκει,
Οἷά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλιπεν Ὀδυσεύς,
Ἀλλὰ κατήκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' ἀϋτμή.
Πρὸς δ' ἔτι μοὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,
Μήπως οἰνοβαρέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
Ἀλλήλους τρώσητε, καταισχύνητέ τε δαῖτα,

" Pauperi miserando similem & seni.
" Si autem me dehonorabunt in ædibus, tuus tamen dilectus animus
" Toleret in pectoribus, malè patiente me:
" Etiamsi per domum pedibus trahant foras,
" Vel plagis percutiant; tu tamen inspiciens, tolera;
" Veruntamen cessare jube ab insipientiis,
" Suavibus verbis compellans: hi verò tibi non
" Parebunt; jam enim ipsis adest fatalis dies.
" Aliud autem tibi dico, tuque in mentibus pone tuis;
" Quando multi-consilii in animo ponet Minerva,
" Annuam quidem tibi ego capite, tuque tandem intelligens,
" Quæcunque tibi in domibus Martia arma jacent,
" In secessum alti thalami depone elevando
" Omnia valdè; at procos mollibus verbis
" Palpare; quando te inquirent arma desiderantes;
" *Dicens ad illos*, Ex fumo deposui; quoniam non his similia sunt,
" Qualia quondam ad Trojam proficiscens dereliquit Ulysses;
" Sed deturpata sunt; quantum ignis ivit vapor, *i.e.* fumus:
" Adhuc autem mihi hoc majus in animo posuit Saturnius,
" Nè quando vino-domiti, concitatâ contentione inter vos,
" Alios invicem vulneretis, fœdetisque convivium,

ΣΧΟΛΙΑ.

275. Τετλάτω.] Καρτερησάτω.
277. Βέλεσι.] Βλήμασι.
278. Ἀφραινωλέων.] Ἀνοήτων, μωρῶν.
279. Παραυδῶν.] Παραινῶν, συμβουλεύων.
282. Θήσῃ.] Ἐμβάλῃ.
285. Ἐς μυχόν.] Εἰς τὸ ἐσώτερον.
287. Παρφάσθαι.] Παραπίσαι, παρηλογίσασθαι.
288. Ἐκ καπνοῦ.] Ἐξ οὗ χαρεὶς δ' καπνῷ. Ἐῴκει.] Ὁμοῖα ἦν.
290. Κατήκισται.] Βέβλαπται, ἠφάνισται. Πυρὸς ἀϋτμή.] Ὁ καπνός.
292. Οἰνοβαρέντες.] Μεθυσθέντες.

NOTÆ.

279. Οἱ δέ τοι ἐκὶ Πείσονται) Huc refer illud 1 *Samuel.* c. 2. v. 25. ubi locus Parallelus de *Hophni* & *Phineas*, filiis *Eli*; & illud 2 *Chron.* c. 25. v. 16. Ubi Propheta ait, scire se, Deum *Amazie* Regis interitum determinâsse, quòd illius Consilio minus essèt morigerus. Hunc locum uberius tractamus, Prælect. *Odyss.* XXI. fol. 137. Vid. *Duport.* Gnomolog. in hunc locum.

284. Ὅσσα τοὶ ἐν μεγάροισιν Ἀρήια τεύχεα κεῖται) Quòd hi Versus hoc in loco malè à Veteribus obelo notarentur, dicimus infrà, ad τ'. v. 4. Not. ad *Scholia*, & *Textum*.

286. Πάντα μάλ') Hic locus, per Novem integros Versus iterum occurrit, τ'. v. 5. ad v. 13.

NOTÆ IN SCHOLIA.

287. *Συμβουλεῦσαι) Ità Nos, pro corrupto, συμβολεῦσαι.

VARIÆ LECTIONES.

273. Γίγνηλ) γρ. γίγνεσθε, Cod. *Colbertin.* apud *Dionys. Halicarn.* Edit. *Hudson.* §. 2. fol. 9.
282. Ὁππότε κὲν) γρ. ὁππότε ἂν, *H. Steph.* malè.
291. Πρὸς δ' ἔτι μοὶ τόδε μεῖζον) γρ. ὡς δή τι καὶ τόδε μοὶ ζον, *H. Steph.*

Καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
Νῶϊν δ' οἷοισιν δύο φάσγανα ἠὲ δύο δοῦρε
Καλλιπέειν, ἠὲ δοιὰ βοάγεια χερσὶν ἑλέσθαι·
Ὡς ἂν ὀπηδύσαντες ἑλοίμεθα· τώδε κ' ἔπειτα
Παλλὰς Ἀθηναίη θέλξῃ καὶ μητίετα Ζεύς.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Εἰ ἐτεόν γ' ἐμός ἐσσι, καὶ αἵματος ἡμετέροιο,
Μή τις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκουάτω ἔνδον ἐόντος,
Μήτ' ἂν Λαέρτης ἴσκω τόγε, μήτε συβώτης,
Μήτε τις οἰκήων, μήτ' αὐτὴ Πηνελόπεια·
Ἀλλ' οἶοι σύ τ', ἐγώ τε, γυναικῶν γνώομεν ἰθύν.
Καί κε τέο δμώων ἀνδρῶν ἔτι πειρησαίμεν,
Ὅς μοι ὅπως τις νῶι πίεται καὶ δείδιε θυμῷ,
Ὅς τ' ἴσκε οὐκ ἀλέγειν, σὲ δ' ἀπημοσύνῃ τοῖον ἐόντα.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός,
Ὦ πάτερ, ἦτοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπειτά γ' ὀΐω
Γνώσεαι· οὐ μὰν γάρ τι χαλιφροσύνας γέ μ' ἔχουσιν·
Ἀλλ' οὔτοι τόδε κέρδος ἐγὼν ἔσεσθαι ὀΐω
Ἡμῖν ἀμφοτέροισι· σὲ γὰρ φράζεσθαι ἄνωγα.
Δηθὰ γὰρ αὔτως εἴσῃ ἑκάστῳ πειρητίζων,
Ἔργα μετερχόμενος· τὸ δ' ἐν μεγάροισιν ἔκηλοι

" Et ſponſalia; ipſum enim trahit virum ferrum.
" Nobis verò ſolis duos enſes, & duas lanceas
" Relinque, & duo ſcuta manibus capienda;
" Ut impetu facto accipiamus: hos utique poſtea
" Pallas Minerva decipiet & conſiliarius Jupiter.
" Aliud autem tibi dico, tu verò in mentibus pone tuis,
" Si verè meus es, & ſanguinis noſtri,
" Nè quis poſtea Ulyſſem audiat intùs eſſe,
" Neque igitur Laërtes ſciat hoc, neque ſubulcus,
" Neque aliquis domeſticorum, neque ipſa Penelope.
" Sed ſoli tuque, egóque, mulierum cognoſcamus ingenium:
" Et aliquem ex famulis maribus etiam exploremus,
" Tam ubi aliquis nos honorat, & timet animo,
" Quàm qui *non* curat, at te dehonorat, talem exiſtentem.
Hunc reſpondens alloquutus eſt illuſtris filius,
" O pater, certè meum animum & poſtea puto
" Cognoſces, non quidem enim ſocors-mollicies me tenet:
" Sed non hoc lucrum ego fore puto
" Nobis ambobus; te itaque conſiderare ſuadeo.
" Diu enim ſic cognoſces unumquemque tentans,
" Opera obiens; hi verò in domibus quieti

ΣΧΟΛΙΑ.

294. Αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.] Πρόχειρος γὰρ ἀνὴρ πρὸς φόνον, παρακειμένῳ σιδήρῳ. Ἐφέλκεται.] Ἐρεθίζει.
295. Νῶϊν.] Ἡμῖν. Οἷοισι.] Μόνοις.
296. Καλλιπέειν.] Καβαλιπεῖν, ἀντὶ τοῦ, καβάλιπε.
302. Ἴσκω.] Ἐπιτάσσω.
304. Ἰθύν.] Τὴν ἀφανοίας ἀφαίρεσιν.
305. Πειρησαίμεθα.] Διαπείραιμεν ληψώμεθα.
306. Δείδιε.] Φοβεῖται.
307. Ἀλέγειν.] Διὰ φροντίδος ἔχει. Ἀπημοσύνῃ.] Ἀπημαλίᾳ.
310. Χαλιφροσύνας.] Ἦτοι ἀφροσύνας, ἢ κιχλασμοὺς καὶ ἄκλυπτα φρένες, ἢ σκαιὰς καὶ *ἀβίλτρους τῇ ἀφανοίᾳ.
311. Κέρδος.] Ὄφελος.
314. Μετερχόμενος.] Διὰ παιδὸς ἔχων.

NOTÆ.

294. Αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος) Et hic locus iterum occurrit, τ'. v. 13. Huc refer illud *Taciti*, Hiſtor. l. 1. p. 281. *Tempus* in ſuſpicionem, *Cauſa* in crimen, *Affectatio* quietis in tumultum valuit, & *viſa inter temulentos Arma cupidinem ſui movére*. Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum, & Not. in *Br. Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

294. Πρόχειρος γὰρ ἀνὴρ πρὸς φόνον) *Euſtath.* fol. 606. lin. 10. Πρόχειρος εἰς μάχλον ἀνὴρ, καθὰ τὸς Παλαιοὺς, παρακειμένῳ σιδήρῳ· ἴσα ὥσπερ σίδηρος ὁ μαγνῆτις, ὅπως αὐτὸς ἐπάγηται τὸ θυμούμενον· καὶ ἀληθῶς, ὅπλον ἀχορηγήτῳ θυμῷ, πᾶν τὸ παρατυχόν.
310. * Ἀβιλτεροι) Ità, pro malo ἀβίλτρεαι, nam ὁ καὶ ἡ ἀβίλτρος.

VARIÆ LECTIONES.

300. Καὶ αἵματος ἡμετέροιο) γρ. ἐμοὶ δ' σε γείνατο μήτηρ, *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, §. XVIII.
302. Μήτ' ἂν Λαέρτης ἴσκω τόγε) γρ. Μήτε τὸ Λαέρτης ἴσκω τόδε, *Plutarch.* ibid.
305. Πειρησαίμεθ') γρ. πειρηθῶμεν.

Χρήματα

Χρήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἔπι φειδώ.
Ἀλλ' ἦτοί σε γυναῖκας ἐγὼ δεδάασθαι ἄνωγα,
Αἵ τέ σ' ἀπημάξουσι, καὶ αἳ νηλητεῖς εἰσιν·
Ἀνδρῶν δ' οὔ κε ἄν ἔγωγε κατὰ ῥαθυμὸν ἐθέλοιμι
Ἡμέας πειράζειν, ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πένεσθαι,
Εἰ ἐτεὸν γέ τι οἶσθα Διὸς τέρας Αἰγιόχοιο.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἡ δ' ἄρ' ἔπτη Ἰθάκηνδε κατήγαγε νῆας εὐεργὲς,
Ἣ Φέρε Τηλέμαχον Πυλόθεν καὶ πάντας ἑταίρους·
Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυδευκέος ἐντὸς ἵκοντο,
Νῆα μὲν οἵγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσαν,
Τεύχεα δέ σφ' ἀπένηκαν ὑπέρθυμοι θεράποντες·
Αὐτίκα δ' ἐς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
Αὐτὰρ κήρυκα πρόεσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
Ἀγγελίην ἐρέοντα πεφραδέειν Πηνελοπείῃ,
Οὕνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀγρῶν, νῆα δ' ἀνώγει
Ἄσυλ' ἀποπλείειν· ἵνα μὴ δείσασ' ἀχνὶ θυμῷ
Ἰφθίμη βασίλεια τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβοι.
Τὼ δ' σωατήτῳ κήρυξ, καὶ δῖος ὑφορβός,
Τῆς αὐτῆς ἕνεκ' ἀγγελίης, ἐρέοντε γυναικί.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον δόμον θείου βασιλῆος,
Κῆρυξ μὲν ῥα μέσῃσι μετ' ἀμφίποσιν ἔειπεν,

" Res devorant præter modum, neque adhibetur parsimonia.
" Sed certe te mulieres ego explorare hortor,
" Quæque te dehonorant, & quæ inculpatæ sunt:
" Virorum autem nondum ego per ædes velitem
" Nos tentare, sed postea hæc laborare,
" Si vere saltem scis Jovis portentum Ægiochi.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
Ast interea Ithacam deducta est navis bene-fabricata,
Quæ tulerat Telemachum a Pylo, & omnes socios:
Hi verò quando jam portum valdè profundum intraverunt,
Navem quidem hi nigram in terram traxerunt,
Armaque illis exportârunt magnanimi servi;
Statim autem *ad* Clytii *domum* portaverunt perpulchra dona.
At præconem præmiserunt domum ad Ulyssis,
Nuncium dicentem perprudenti Pénelopæ,
Quòd Telemachus quidem in agro, navem autem jusserat
Civitatem adnavigare; ut non timens in animo
Potens regina teneras lacrymas fundat.
Obvii igitur facti fuerunt præco, & divinus subulcus,
Ejusdem gratiâ nuncii, dicturi mulieri.
Sed quando jam pervenerunt domum divini regis,
Præco quidem mediis in ancillis dixit,

ΣΧΟΛΙΑ.

316. Διδάασθ.] Μαθήσεσθαι.

317. Νηλητεῖς.] Σημαίνει τοὺς ἁμαρτωλούς· ὡς λαὶ δ' εὐσεβὴς, γίνεται εὐσεβείας, εὐσεβεῖς· ἔτως καὶ λαὶ δ' νηλητὴς, νηλητέες, νηλητεῖς· γίνεται δὲ παρὰ δ' τὴ στερητικὸ μορίου, καὶ δ' ἀλιτεῖν. ὃ σημαίνει τὸ ἁμαρτεῖν. καὶ λαὶ τοῦτο, δ' ἀλιτεῖν λαὶ δ' ι * γραφομένου, τὸ νηλητὴς γράφε λαὶ δ' ή· ὅπι οἱ Αἰολεῖς ἔτρεπον τὸ ι εἰς η.

318. Σταθμούς.] Οἴκους.

331. Δείσασα.] Φοβηθεῖσα.

333. Σωατήτω.] Συνέδρῳ μου, συνιδίτῃ σου.

334. Ἐρέοντε.] Εἰπεῖν ὀφείλουσιν.

NOTÆ.

317. Νηλητεῖς) Ità scribi debere testantur *οἱ Παλαιοὶ*, ut videre est in *Br. Schol.* exponitur autem per *ἀναμαρτήτως, παρὰ τὸ νὴ* & *ἀλιτεῖν*. Vocem ergò *νηλιτεῖς* ad *Var. Lect.* moveo. Potest tamen *νηλητὴς* legi paulò rotundius & *νηλήδης*, vel *νηλίτιδες*, *Eustath.* fol. 725. lin. 41. Nec has *Lectiones* tamen notat *H. Steph.* Vid. infrà, ad *ω'*. v. 65. ad *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

317. * Γεγραφομένου] In tribus Vett. Codd. *γεγραφόμενον*, non æquè benè. Νηλητεῖς in *Scholio* semper scribo, ex mente ipsius *Scholiasta*. Prior *Scholii* pars ex *Etymologico* M. vel hoc certè ex illo. Confer cum hoc & illud *Scholion*, ad *Iliad. τ'*. v. 498. Ex Literarum ordine, ità apud *Hesychium* legendum constat, Νηλητεῖς) Ἀναμαρτήτως· παρὰ τὸ μὴ ἁλιτεῖν· ἐ, Νηλητίδες.

VARIÆ LECTIONES.

315. Ἔπι) γρ. ἔπ.

317. Νηλητεῖς) γρ. νηλητέες, νηλιτεῖς, νηλίπδες, & νηλήδις. Vid. Not. in *Textum*.

Ἦδη

Ἦδη τοὶ, βασίλεια, φίλος παῖς ἐλήλυθε.
Πηνελοπείη δ' εἶπε συβώτης ἄγχι παραστὰς
Πάντ', ὅσα οἱ φίλος υἱὸς ἀνώγει μυθήσασθαι.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπε,
Βῆ ῥ' ἴμμεν μετ' ὗας, λίπε δ' ἔρκεά τε, μέγαρόν τε.
Μνησῆρες δ' ἀκάχοντο, κατήφησάν τ' ἐνὶ θυμῷ·
Ἐκ δ' ἦλθον μεγάροιο παρὲκ μέγα τεῖχος αὐλῆς,
Αὐτοῦ δ' ἡμπάφοιθε θυράων ἑδριόωντο.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἦρχ' ἀγορεύειν,
Ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται
Τηλεμάχῳ, ὁδὸς ἥδε· φάμην δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
Ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν, ἥτις ἀρίστη·
Ἐς δ' ἐρέτας ἁλιῆας ἀγείρομεν, οἵ κε τάχιστα
Κείνοις ἀγγείλωσι θοῶς οἶκόνδε νέεσθαι.
Οὔπω πᾶν εἴρητ', ὅτ' ἄρ' Ἀμφίνομος ἴδε νῆα,
Στρεφθεὶς ἐκ χώρης, λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς,
Ἱστία τε στέλλοντας, ἐρετμά τε χερσὶν ἔχοντας.
Ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μειλιφώνεεν οἷς ἑτάροισι,
Μή πω ἔτ' ἀγγελίην ὀτρύνωμεν· οἵδε γὰρ ἔνδον·
Ἦ τίς σφιν τόδ' ἔειπε θεῶν, ἢ εἶσιδον αὐτοὶ
Νῆα παρερχομένην, τὴν δ' οὐκ ἐδύναντο κιχεῖν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης.
Αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσαν,
Τεύχεα δέ σφ' ἀπένηκαν ὑπέρθυμοι θεράποντες·
Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, οὐδέ τιν' ἄλλων
Εἴων, οὔτε νέων μεταΐζειν, οὔτε γερόντων·

" Jam tibi, ô Regina, dilectus filius venit.
Penelopæ autem dixit ſubulcus propè aſtans
Omnia, quæcunque ei dilectus filius juſſit loqui.
At poſtquam omne præceptum denunciavit,
Perrexit ad ſues, liquitque ſepraque, domumque :
Proci autem triſtati ſunt, mœſtique ſunt in animo,
Atque exiverunt domo apud magnum murum atrii ;
Et illic ante januas ſederunt :
His igitur Eurymachus, Polybi filius, incepit dicere,
" O amici, certè magnum opus ſuperbe perfectum eſt
" Telemacho, via hæc: putabamus enim ei non perfectum iri.
" Sed agite navem nigram trahamus, quæ optima :
" Intuſque remiges marinos congregemus, qui velociſſimè
" Illis nuncient velocitèr domum redire.
Nondum omne dictum eſt, quando Amphinomus vidit navem,
Verſus ex loco, portum per profundum intrà,
Veláque contrahentes, remoſque manibus tenentes.
Suaviter itaque ridens loquutus eſt procis,
" Nè aliquem nuncium moveamus ; hi enim intús :
" Vel aliquis eis hoc dixit deorum, vel viderunt ipſi
" Navem prætervenientem, hanc autem non poterant conſequi.
Sic dixit ; aſt illi ſurgentes iverunt in littus maris.
Statim verò navem nigram in terram traxerunt,
Armáque ipſis abſportárunt magnanimi ſervi.
Ipſi autem ad concilium iverunt denſi, neque aliquem aliorum
Siverunt, neque juvenum conſidere, neque ſenum :

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

341. Μεθ' ὗας.] Ἐπὶ τὰς σῦς.
342. Κατήφησαν.] Ἐλυπήθησαν, ἐσύγασαν.
343. Ἐκ δ' ἦλθον.] Ἐξῆλθον δέ.
350. Ἀγγείλωσιν.] Ἀπαγγείλωσιν, εἴπωσιν.
353. Στείλοντας.] Συείλοντας.
357. Κιχεῖν.] Καταλαβεῖν.
362. Μεταΐζειν.] Συγκαθέδραν.

N O T Æ.

347. Φαμὴν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι) Ità rectè. Verùm in corruptioribus quibuſdam priorum *Editionum* Exemplaribus, viz. *Roman.* & *Baſil. Euſtathii, Aldin. Louan. φαμὴν δέ μιν μὴ τελέεσθαι*, de quâ *Lectione Renatus Guillenius*, in *Gnomone*, p. 45. Vid. ad λ'. v. 261. ubi & παῖδας, ſimiliter malè, pro παῖδ' legebatur, & pejus defendebatur, ut plura alia ejuſmodi à Grammaticaſtris, qui operoſiùs nugabantur in Corruptis defendendis. *Florentina* tamen, ut Nos legit, *φαμὴν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι*, quam ſolam *Lectionem* agnoſcit *H. Stephanus* in ſuâ *Editione*, & eadem in omnibus occurrit, δ'. v. 664. *φαμὴν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι*.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

337. Εἰλήλυθε) γρ. εἰληλύθῃ, ut aliàs.
347. Φαμὴν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι) γρ. *φαμὴν δέ μιν μὴ τελέεσθαι*, vid. Not. in *Textum*.
354. Μετεφώνεεν οἷς ἑτάροισιν) γρ. *μετεφώνῃ μνηστῆρσιν*, *H. Steph.*

Τοῖσιν

Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Ὦ πόποι, ὡς τόνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
Ἤματα μὲν σκοποὶ ἷζον ἐπ' ἄκρης ἠνεμοέσσας
Αἰὲν ἐπασσύτεροι· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι,
Οὔποτ' ἐπ' ἠπείρου νύκτ' ἄσαμεν, ἀλλ' ἀνὰ πόντῳ
Νηῒ θοῇ πλείοντες ἐμίμνομεν ἠῶ δῖαν,
Τηλέμαχον λοχόωντες, ἵνα φθίσωμεν ἑλόντες
Αὐτόν· τὸ δ' ἄρα τέως μὲν ἀπήγαγεν οἶκαδε Δαίμων·
Ἡμεῖς δ' ἐνθάδε οἱ φραζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον
Τηλεμάχῳ· μηδ' ἦμας ὑπεκφύγοι· ὡ γὰρ οἴω,
Τοῦτο γε ζώοντος, ἀνύσεσθαι πάντα ἔοργε·
Αὐτὸς μὲν γὰρ ὀπιπήμων βουλῇ τε νόῳ τε·
Λαοὶ δ' οὐκ ἔτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν.
Ἀλλ' ἄγε, πρὶν κεῖνον ὁμηγερίσασθαι Ἀχαιοὺς
Εἰς ἀγορήν· ὁ γάρ τι μεθησέμεναί μιν οἴω,
Ἀλλ' ἀπομηνίσει, ἐρέει δ' ἐν πᾶσιν ἀνωγάς,
Οὕνεκά οἱ Φόνον αἰπὺν ἐράπτομεν, οὐδ' ἐπίκυρσε.
Οἱ δ' οὐκ αἰνήσουσιν ἀκούοντες κακὰ ἔργα,
Μή τι κακὸν ῥέξωσι, καὶ ἡμέας ἐξελάσωσι
Γαίης ἡμετέρης, ἄλλον δ' ἀφικώμεθα δῆμον.
Ἀλλὰ φθέωμεν ἑλόντες ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος,
Ἢ ἐν ὁδῷ· βίοτον δ' αὐτοὶ καὶ κτήματ' ἔχωμεν,

His itaque Antinous dixit Eupithei filius,
" O amici, ut hunc virum dii malo liberârunt!
" Die quidem ſpeculatores ſedebant in ſummitatibus ventoſis
" Semper ſuccedanei; ſimul autem ſole occidente,
" Nunquam in terrâ nocte dormiebamus, ſed in ponto
" Navi veloci navigantes expectabamus auroram divinam,
" Telemacho inſidiantes, ut interficeremus interceptum
" Ipſum: hunc interim quidem abduxit domum Deus.
" Nos tamen hic ei conſultemus gravem mortem
" Telemacho, neque nos ſubterfugiat: *non enim puto*,
" Hoc vivente, perfectum iri hæc opera:
" Ipſe quidem enim peritus conſilioque mentéque,
" Populique non jam uſquequaque nobis favent.
" Sed agite, antequam ille cogat Achivos
" Ad *concionem*; (non enim remiſſurum ipſum puto,
" Sed ad iracundiam excitabit; dicetque inter omnes, quum ſurrexerit,
" Quòd ei eædem gravem ſtruximus, neque aſſecuti ſumus,
" Hi autem non laudabunt audientes mala opera)
" Nè quid malum faciant, & nos expellant
" Terrâ noſtrâ, aliúmque adeamus populum.
" Verùm præveniamus interficientes in agro procul à civitate,
" Vel in viâ, ſubſtantiamque ipſi, & res habeamus,

ΣΧΟΛΙΑ.

364. Κακότητος.] Τῆς ἐπιβουλῆς.
365. Σκοποί.] Κατάσκοποι. Ἐπ' ἄκρης.] Ἐπὶ τὰ ὑψηλότατα μέρη τῶν ὀρῶν.
366. Καταδύντι.] Δύνοντι.
367. Ἄσαμεν.] Ἐκαθεύδησαμεν.
368. Ἐμίμνομεν.] Ἐφύλαττομεν.
369. Φθίσωμεν.] Ἀνέλωμεν.
373. Ἀνύσεσθαι.] Ἀνυσθῆναι.
376. Ὁμηγερίσασθαι.] Ἀθροῖσαι, συναγαγεῖν.
377. Μεθησέμεναι.] Παρεάσειν.
378. Ἀποτμωσίμη.] Ὀργιοῦται.
379. Ἐράπτομεν.] Κατασκευάζομεν.
381. Ἐξελάσωσι.] Διώξωσι.
383. Φθέωμεν.] Φθάσωμεν, προλάβωμεν. Ἑλόντες.] Ἀπελόντες.

NOTÆ.

372. Ἤματα) Ità omninò ſcribendum, pro ἡμᾶς, ob *Metrum*, ut *Euſtathius* ait, Ἰωνικῶς, & Ἀττικῶς, ἀναπεπωθότος τοῦ τὸ ε, συνεσάλη ἡ λέξις. Sic, ν'. v. 177. Γωσέμμεν· μᾶλλον δὲ ἦμεν ὅρος πολὺ ἀμφικαλύψαι, & υ'. v. 272. Τηλεμάχῳ· μᾶλλον δὲ ἦμιν ἀπωσλήσας ἀγορεύῃ. Vid. *H. Steph.* quæque Nos ſuprà, ad Φ'. v. 569.

376. Ἀλλ' ἄγε, πρὶν κεῖνον) De inſigni hâc *Elleipſi*, dicemus infrà, ad v. 381. Vid. ſuprà, ad v. 255.

381. Μή τι κακὸν ῥέξωσι) *Elleipſis*, ut ſuprà, v. 255. *Euſtath.* fol. 610. lin. 13. Ἐλλειπτικῶς ἔχει· λείπει γὰρ τὸ, διὸ δέδοικα· ἢ ἄλλο τι ὅμοιον· θυμῷ δὲ χρῆται τοῦτο πολλαχοῦ, μὴ ἑῶντος λαλεῖν ἀνεκκλιτῶς· οἱονεί τι κρύπτει τὸ, Ἀλλ' ἄγε, πρὶν κεῖνον ὁμηγερίσασθαι Ἀχαιούς, ἐν ᾧ τῷ ἄγετε, λείπει ῥῆμα πληθυντικόν, οἷον τὸ, ἀλοφησόμεθα.

VARIÆ LECTIONES.

372. Ἤματα) γρ. ἡμᾶς, malè. Vid. Not. in *Textum*.

Δαισά-

Δασσάμενοι κτῆ μοῖραν ἐφ' ἡμέας, οἰκία δ' αὖτε
Κείνῳ μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἠδ' ὅς τις ὀπυίοι.
Εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφαυδάνῃ, ἀλλὰ βέλεσθε
Αὐτόν τε ζώειν καὶ ἔχειν πατρώϊα πάντα,
Μή οἱ χρήματ' ἔπειτα ἄλις θυμηδέ' ἔδωμεν
Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ὃν μεγάροιο ἕκαστος
Μνάᾳσι ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δ' ἂν ἔπειτα
Γήμαιτ', ὅς κεν πλεῖστα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Νίσου Φαίδιμος υἱὸς, Ἀρητιάδαο ἄνακτος·
Ὅς ῥ' ἐξ Δουλιχίου πολυπύρου, ποιήεντος,
Ἡγεῖτο μνηστῆρσι· μάλιστα δὲ Πηνελοπείῃ
Ἥνδανε μύθοισι· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν.
Ὅς σφιν ἐὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν ἔγωγε κατακτείνῳ ἐθέλοιμι
Τηλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλήϊον αὖτε
Κτείνῳ, ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλάς·
Εἰ μέν κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο θέμιστες,

" Diviſis, ut par eſt, inter nos; ædes autem rurſus
" Illius matri dabimus habere, & quicunque acceperit uxorem.
" Sin vobis hæc res non placet, ſed mavultis
" Ipſum vivere & habere paterna omnia,
" Nec tum ei facultates ſatis animo-congruas devoremus
" Hic congregati, ſed ex domo unuſquiſque
" Petat uxorem dotibus inquirens; & illa demùm
" Nubat ei, qui plurima dabit, & cui ſorte obtigerit.
Sic dixit: aſt hi omnes quieti facti ſunt ſilentio.
His verò Amphinomus concionatus eſt & dixit,
Niſi illuſtris filius, Aretiadæ regis,
Qui ex Dulichio feraci-frumenti, herbosâ,
Dux fuit procis; maximè autem Penelopæ
Placuit verbis, mentibus enim utebatur bonis:
Hic illis prudens concionatus eſt, & dixit,
" O amici, non ego interficere velim
" Telemachum, arduum enim genus regium eſt
" Interficere: ſed primùm deorum interrogemus conſilia:
" Siquidem probabunt Jovis magni jura,

ΣΧΟΛΙΑ.

385. Καθ' μοῖραν ἐφ' ἡμέας.] Τυτίση καθ' ἑαυτὰς. μὴ τοῖς ἀπῦσι μερίσωμεν. Ἐφ' ἡμέας.] Καθ' ἑαυτάς.

386. * Ὀπυίοι.] Γαμοῖ.

387. Ἀφαυδάνῃ.] Ἀπαρέσκῃ.

389 Θυμηδέα.] Τὰ τῇ ψυχῇ ἡδύνοντα. Ἔδωμεν.] Ἐσθίωμεν.

391. Μνάᾳσι.] Μνησιδίῳ.

392. Γήμαιτ'.] Γαμηθείη. Πόροι.] Παρέχοι. Μόρσιμος.] Εἱμαρμένος.

402. Εἰρώμεθα.] Ζητήσωμεν.

403. Αἰνήσωσιν.] Ἐπινεύσωσι, συγχωρήσωσιν.

NOTÆ.

387. Εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφαυδάνῃ, ἀλλὰ βελεσθε) Quomodò hic Verſus ſtabit, meritò dubitatum; niſi βέλεσθε, pro βελεσθε, legamus, per ἔλλειψιν *Subjunctivæ* Vocalis, quæ certè erat vetus ſcribendi conſuetudo; & indè, ab obſoleto βέλω, pro βέλομαι, fiebat, βόλω, unde *Latinum* Volo. Etiam βυλὴ, οἱονεὶ βολή τις λέγων, ut *Euſtath.* fol. 42. lin. 24. Sic à *Græco* Συρακόσιος, fit Συρακόσιος, ut *Virgil. Eclog.* 6. v. 1. *Prima Syracoſio dignata eſt ludere Verſu.* *Bailius* dicit, τὸ λ', in Dimenſione liqueſcere, ut illius nulla prorſus ratio habeatur. Tale illud, α'. v. 234. Νῦν δ' ἑτέρως ἐβάλοντο θεοὶ κακὰ μηδέα εἰδότες, ut legunt *Br. Schol.* Editio *Florentina, Aldina, Lovanian. Schol.* MS. *Gonvillo-Caienſ. Cantabr.* & ipſe *Euſtath.* quanquam τὸ ἐβάλοντο ibi præferat. Aliàs legi potuit, ἢ βέλεσθε, vel ἀλλὰ βόλεσθε, vel ἀλλ' ἐθέλητε; & ſi quod Exemplar faveret audaciæ, facilè legendum ſuaderem, Εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφήνδανε, καὶ βέλεσθε.

403. Θέμιστες) Quod Vett. legerint τεμῦρα, aut τεμῦροι, *Strabo* teſtatur. l. 7. fol. 328. ad finem; in quem locum videſis *Iſaac. Caſaubon.* idem *Euſtath.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

386. * Ὀπυίοι) Γαμοῖ, MS. *Aloyſ.* excepto, quòd ibi γάμοι, fortè pro γαμίζοι, cujuſmodi ſatis ibi occurrit.

VARIÆ LECTIONES.

387. Ἀλλὰ βέλεσθε) γρ. ἀλλὰ βόλεσθε, ἀλλ' ἐθέλητε, vid. Not. in *Textum.*

391. Ἐέδνοισιν) γρ ἐίδνοισιν. Vid. ad *Il.* ι'. v. 382. Nec rectè *Etymolog.* M. v. ἔειπεν, contrà militat.

392. Γήμαιτ') γρ γήμαιθ', vid. ad υ'. v. 335.

403. Θέμιστες) γρ. τεμῦροι, τεμῦρα, & τέμυρον vid. Not. in *Textum.*

Αὐτὸς

Αὐτός τε κτενέω, τύς τ' ἄλλυς πάντας ἀνώξω·
Εἰ δέ κ' ἀποσπῶσι Θεοὶ, παύσασθαι ἄνωγα.
Ὣς ἔφαθ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ὀπὶ μῦθος ἄρεσσε.
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
Ἑλθόντες δ' ἑπάγιζον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν.
Ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε πεφίδρων Πηνελόπεια,
Μνηστῆρσι φανεῖσα ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσι·
Πεύθετο γὰρ ἡ παιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ὄλεθρον·
Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλάς,
[* Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.]
Βῆ δ' ἰέναι μεγαρόνδε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποικιτοῖο,
Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀντίνοον δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Ἀντίνοε, ὕβριν ἔχων, κακομήχανε, καί δέ σε Φασὶν
Ἐν δήμῳ Ἰθάκης μετ' ὁμήλικας ἔμμεν' ἄριστον
Βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἔησθα.
Μάργε, τίη δὴ σὺ Τηλεμάχῳ θάνατόν τε, μόρον τε

" Ipſeque interficiam, alioſque omnes jubebo:
" Sin avertant Dei, quieſcere ſuadeo.
Sic dixit Amphinomus; atque his placuit verbum.
Statim poſtea quum ſurrexiſſent iverunt in domum Ulyſſis,
Venientes autem ſederunt in politis ſedibus.
At verò aliud excogitavit prudens Penelope,
Procis apparere immenſam injuriam habentibus;
Audivit enim ſui filii in domibus mortem fuiſſe *determinatam*;
Nam Præco ei dixit Medon, qui ſciebat conſilia,
[Quùm extra Aulam eſſet, illi enim intùs conſilium texebant.]
Perrexit igitur ire in domum cum famulis mulieribus:
Sed quando jam procos pervenit divina mulierum,
Stetit ad limen domûs ornatè factæ,
Contra maxillas tenens ornata vela:
Antinoum verò reprehendit, verbumque, dixit ac nominavit,
" Antinoë, injuriam habens, male-cogitans, & jam te dicunt
" In populo Ithacæ inter æquales eſſe optimum
" Conſilio & verbis, tu verò neutiquam talis es.
" Inſane, quid enim tu Telemacho cædemque, mortemque,

ΣΧΟΛΙΑ.

405. * Ἀποτρωπῶσιν.] Ἀποτρέπωσι, καλύσωσιν.
419. Ἐν δήμῳ.] Ἐν τῇ πόλει. Μετ' ὁμήλικας.] Ἐν τοῖς ὁμήλιξι.
420. Ἔησθα.] * Ὑπάρχεις.
421. Μάργε.] Μανιώδης.
* Ità, pro ὑπάρξεις, lego.

NOTÆ.

fol. 545. lin. 4. & fol. 611. lin. 32. Nec tamen *H. Steph.* notavit. Quæ Vox *Lycophroni* nota, v. 223. Τόμυρε, ὡσὸς τὸ λείπω ὑπερτείνω. *Scholia.* Τόμυρε·) Ὁ μάντις, ὁ τὸ μὴ ὂν ὁρῶν, ἤτοι ὁ τὸ μήπω γεγονὸς βλέπων. *Heſychius*, Τόμυροι) Προφῆται, ἱερεῖς, οἰωνοσκόποι, μάντεις. *Strabo*, ibid. Τομύρῳ·) Ὄνομα ὄρους τὸ ὑπεῖρον, ὅπου Διὸς ἱερὸν Δωδωναίου. Quare huic *Lectioni* ſuus debeatur honos. Vid. ad *Var. Lect.* De voce θέμιστες, diximus ad ι'. v. 112. & dicemus ad Hymn. *Apoll.* v. 394.

412. Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε) Poſt hunc Verſum apud *Euſtathium*, in utrâque Editione, ſequitur alter Verſus, quem, cum *Senſui* ſit neceſſarius, & repetatur in omnibus, ad δ'. v. 678. ſuo loco interſerendum duxi. Quomodò enim *Medon* Præco illorum Arcana audiverit, quùm Proci ex hoc ſuo Concilio, præter ſe, excluſerint omnes; niſi eſſet alicubi extrà Concilii locum, * Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον. Vid. ad *Var. Lect.* Lego autem ἔνδοθι, non ἔνδοθι, ut malè in Codd. *Euſtath.* quùm ἔνδοθι, pro ἔνδοθεν, *extrà* ſonet, ἔνδοθι, *intrà*.

413. * Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών) Vid. Not. ad v. 412.

NOTÆ IN SCHOLIA.

405. * Ἀποτρωπῶσι) Ἀποτρέπωσι, καλύσωσι, & hoc ex MS. *Aloyſii*, niſi quod bis --σι, pro ωσι.

VARIÆ LECTIONES.

404. Αὐτός τε) γρ. Αὐτός δ' ἴ. *Ibid.* Κτενέω) γρ. κτείνω, *Strabo*, l. 7. fol. 526. Edit. ult.

405. Ἀποτρωπῶσι θεοί) γρ. ἀποτροπίσωσι θεοὺς, *Strabo*, ibid. *Ibidem.* Παύεσθαι) γρ. παύεσθαι, *Strabo*, ibid. & παύσεσθαι.

412. Βουλὰς, * Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον, Βῆ δ' ἰέναι) γρ. Βουλὰς, Βῆ δ' ἰέναι, *H. Steph.* in *Textu*, & v. Αὐλῆς ἐκτὸς, in *Var. Lect.* addit; quùm hic Verſus apud *Euſtath.* vid. Not. in *Textum*.

Ῥάπλεις, ὀδ' ἰκέτας ἐμπάζεαι, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
Μάρτυρος; ὀδ' ὁσίη κακὰ ῥάπλεα ἀλλήλοισιν.
Ἦ οὐκ οἶσθ', ὅτε δεῦρο πατὴρ τεὸς ἴκετο φεύγων,
Δῆμον ὑποδδείσας; δὴ γὰρ κεχολώατο λίην,
Οὕνεκα ληϊσῆρσιν ὀπαδόμῳσι Ταφίοισιν
Ἤκαχε Θεσπρωτοὺς· οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν·
Τόν ῥ' ἔθελον φῖσαι, καὶ ἀπορραῖσαι φίλον ἦτορ,
Ἠδὲ κατὰ ζωὸν φαγέειν μνησικέα πολλόν·
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε, καὶ ἔσχεθεν, ἱεμένους περ.
Τοῦ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις, μνάᾳ τ' ἀλεγεινά,
Παῖδά τ' ἀπαλείφεις, ἐμὲ δ' ὀμεγάλως ἀκαχίζεις.
Ἀλλά σε παύσασθαι κέλομαι, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους.
Τιὼδ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ηὔδα,
Κύδρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
Θάρσει, μή τι τοῦτα μετὰ Φρεσὶ σῇσι μελόντων.
Οὐκ ἔστ' οὔτος ἀνὴρ, οὐδ' ἔσται, οὐδὲ γένηται,
Ὅς κεν Τηλεμάχῳ σῷ ἥβῃ χεῖρας ἐποίσει,
Ζώοντός γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μοι τετελεσμένον ἔσται,
Αἶψά οἱ αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρὶ
Ἡμετέρῳ· ἐπεὶ καὶ ἐμὲ πολλὰ πάρος Ὀδυσεὺς
Πολλάκι γούνασιν οἷσιν ἐφεστάμενος, κρέας ὀπτὸν
Ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ἐπέσχε τε οἶνον ἐρυθρόν.
Τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν

" Struis, neque ſupplices curas, quibus Jupiter
" Teſtis? minimè juſtum eſt mala ſtruere mutuò.
" An non ſcis, quando huc pater tuus venit fugiens,
" Populum reveritus? jam enim irati erant valdè,
" Quoniam latrones inſequens Taphios
" Affecerat dolore Theſprotos: hi verò nobis amici erant.
" Hunc volebant occidere, & perdere dilectum cor,
" Et facultates conſumere ſufficientes multas;
" Verùm Ulyſſes prohibuit, & detinuit, licet cupientes.
" Hujus nunc domum ignominiosè comedis, procariſque uxorem,
" Filiumque interficis, me verò valdè triſtitiâ afficis.
" Sed te ceſſare jubeo, & jubere alios, *ut ceſſent*.
Hanc rurſus Eurymachus Polybi filius contra alloquutus eſt,
" Filia Icarii, prudens Penelope
" Confide; nec tibi hæc in mentibus tuis curæ ſint:
" Non eſt hic vir, neque erit, neque fuerit,
" Qui Telemacho tuo filio manus inferet,
" Vivo me & ſuper terram vidente.
" Sic enim dicam, & ſanè perfectum erit,
" Statim ejus ſanguis niger fluet circum lanceam
" Noſtram, quoniam & me urbium-populator Ulyſſes
" Sæpè genibus ſuis inſidere faciens carnem aſſatam
" In manibus poſuit, præbebatque vinum rubrum.
" Ideò mihi Telemachus omnium multo chariſſimus eſt

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

422. Ῥάπλεις.] Καλῶς σκυδάζεις. Ἰκέτας ἐμπάζεαι.] Τοὺς ἀφαδιχομένους ἱκέτας αὐτόμασεν, ὁμωνύμους αὐτοῖς τοῖς ἱκετεύουσιν, ὡς ἄν τις εἴποι τοὺς ἱκετοδόκους. ὥστως χρῆται λέγων οἱ ὀφειλοντες, καὶ οἱ δανειζοντες.

423. Μάρτυρος.] Μάρτυς καλῶ Ἴωνες. * Οὐδ' ὁσίη.] Οὐ θέμις ἐστίν.

425. Ὑποδδείσας.] Φοβηθείς, εὐλαβηθείς.

426. Ἐπαπόρμῳσι.] Ἐπακολουθοῦσι.

427. Ἄρθμιοι.] Φίλοι.

428. Ἀπορραῖσαι.] Διαφθεῖραι.

429. Ζωὸν.] Τὸν βίον, τὴν οὐσίαν ἀφειλικόν.

431. Ἄτιμον.] Ἀτίμως.

443. Ἐφεστάμενος.] Ἐπικαθίσας.

443. Ἔπεσχε.] Ἐπέδωκεν.

N O T Æ.

425. Δῆμον ὑποδδείσας) Vid. ſuprà, ad v. 4.

441. Αἶψά οἱ αἷμα) Idem Verſus, *Iliad. α'.* v. 303.

NOTÆ IN SCHOLIA.

423. * Οὐδ' ὁσίη) Hoc *Scholion* ex *Aloyſii* MS.

VARIÆ LECTIONES.

423. Οὐδ' ὁσίη) γρ. οὐκ ὁσίη. *Euſtath.* fol. 612. lin. 28. *Ibid.* Ῥάπλειν) γρ. ῥαπλίαν.

425. Ὑποδδείσας) γρ. ὑποδείσας & ὑποδδείσας.

428. Φθῖσαι) γρ. φθῆσαι, *Euſtath.* fol. 612. lin. 35. *Error Preli*, ut puto.

434. Παῖς) γρ. παῖς.

Ἀνδρῶν

Ἀνδρῶν· οὐδέ π μὶν θάνατον προμέεσθαι ἄνωγα
Ἐκ γε μνηστήρων· θεόθεν δ' οὐκ ἔστ' ἀλέασθαι.
Ὣς φάτο θαρσύνων, τῷ δ' ἤρτυνε αὐτὸς ὄλεθρον.
Ἡ μὲν ἄρ' εἰσαναβᾶσ' ὑπερῴϊα σιγαλόεντα,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ἐσπέριος δ' Ὀδυσῆι ὑὸς ἀγέλη δῖος ὑφορβὸς
Ἦλυθεν· οἱ δ' ἄρα δόρπον ἐπιστάδον ἀπλίζοντο,
Σῦν ἱερεύσαντες ὀπιαύσιον· αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἄγχι παριστάμενη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα,
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, πάλιν ποίησε γέροντα·
Λυγρὰ δ' εἵματα ἕσσε περὶ χροΐ· μή ἑ συβώτης
Γνοίη ἐσάντα ἰδών, ἠ ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
Ἔλθοι ἀπαγγέλλων, μηδὲ φρεσὶν εἰρύσαιτο.
Τὸν δ' Τηλέμαχος πρότερος προὔφη μῦθον ἔειπεν,
Ἦλθες, δῖ' Εὔμαιε· τί δὴ κλέος ἔστ' ἀνὰ ἄστυ;
Ἦ ῥ' ἤδη μνηστῆρες ἀγαυοὶ ἔνδον ἔασιν
Ἐκ λόχου; ἦ ἔτι μ' αὖτ' εἰρύαται οἶκαδ' ἰόντα;
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Οὐκ ἐμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι κατ' ἔρεθος,
Ἄστυ κάτα βλώσκοντα· τάχιστά με θυμὸς ἄνωγεν
Ἀγγελίην εἰπόντα, πάλιν δεῦρ' ἀπονέεσθαι.
Ὠμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκὺς

"Virorum, neque ipsum mortem timere jussi
"A procis; à Deo autem est fugere.
Sic dixit animum-addens; huic tamen ordinârat ipse mortem.
Hæc autem ascendens in cœnacula splendida,
Flebat demùm Ulyssem dilectum maritum; donec ei somnum
Dulcem in palpebris fudit oculis-cæsia Minervâ.
Vespertinus autem Ulyssi & filio divinus subulcus
Venit; bi verò cœnam stando parabant,
Quùm suem sacrificâssent anniculum: at Minerva
Propè stans Laërtiadem Ulyssem,
Virgâ percutiens, iterum fecit senem:
Turpiáque vestimenta induit circùm corpus; nè ipsum subulcus
Cognosceret coram conspicatus, & prudenti Penelopæ
Iret nuncians; neque mentibus custodiret.
Hunc & Telemachus prior verbum alloquutus est,
"Venisti, divine Eumæe; & quis in urbe rumor est?
"Nunquid jam proci superbi intrà venerunt
"Ex insidiis? an adhuc me rursus observant eúntem?
Hunc respondens alloquutus es, ô Eumæe subulce,
"Non curæ erat mihi hæc inquirere & interrogare,
"Civitatem ingresso: citissimè me animus jussit,
"Nuncio perlato, rursus hunc redire.
"Obviavit tamen mihi à sociis *tuis missus* nuncius velox

ΣΧΟΛΙΑ.

446. Τεθμίσας.] Φοβισθῆς.
449. Σιγαλόεντα.] Ποικίλως κατεσκευασμένα.
453. Ἐπισταδόν.] Ἐπισημότερον.
457. Λυγρά.] Εὐτελῆ, ἢ λαμπρά. Χροΐ.] Τῷ σώματι.
459. Εἰρύσαιτο.] Φυλάξαιτο.
466. Βλώσκοντα.] Ἀνόντα, ἢ καταβάντα, ἢ περιόδῳ.
468. Ὠμήρησε.] Ὁμοῦ συνέβαλε, συνέτυχεν.

NOTÆ.

453. Ἐπισταδόν) Hæc *Lectio* simplicitati Rusticæ convenit, at aliam Ω, ἐπὶ σταθμῶν, *Seberus* agnoscit: & *H. Steph. Florentina, Hervagiana, Aldina, Lovaniana Rescii*, habent; *Eustathii* tamen utraque Editio ἐπισταδόν, in *Textu*, & in παρεκβολαῖς.

463. Εἰρύαται) Τετάχται, εἰρημένοι εἰσὶν, ἀντὶ Ω, εἴρυνται. Εἰρύομαι γὰρ, φυλάσσομαι, ἢ λοχῶμαι.

466. Ἄστυ κατὰ βλώσκοντα) *Eustath.* fol. 615. lin. 14. Τὸ δὲ βλώσκοντα, δύναται γραφῆναι καὶ βλώσκοντα, κατὰ πίωσιν δοκιμοῦ, ὃ ἔστιν ἀμφοτέρως ἀσφαλτον. Idem fol. 614. lin. 41. Ἄστυ κατὰβλώσαντα legit in παρεκβολαῖς. Neutram harum *Lectionum* vidit *H. Steph.*

468. Ὠμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκὺς) *Eustath.* fol. 615. lin. 21. Ὠμήρησε δ, ἀντὶ Ω, συνέβαλε.

VARIÆ LECTIONES.

447. Ἔκ γε) γρ. ἔκ τε, *H. Steph. Aldina* Edit. *Ibid.* Ἐς' ἀλέασθαι) γρ. ἔστιν ἀλύξαι.
453. Ἐπισταδὸν) γρ. ἐπὶ σταθμὸν, *H. Steph.* Vid. Not. in *Textum.*
459. Εἰρύσαιτο) γρ. εἰρύσσαιτο, Vett. Codd. *Impressi.*
466. Ἄστυ κατὰβλώσκοντα) γρ. ἄστυ κάτα βλώσκοντα, *Br. Schol.* & κατὰβλώσαντα. vid. Not. in *Textum.*
468. Ὠκὺς) γρ. ἐλθὼν, vid. Not. in *Textum.*

Κῆρυξ, ὃς δὴ πρῶτ' ἔπε' σῇ μητρὶ ἔειπεν.
Ἄλλο δέ τοι τόδε οἶδα, τὸ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Ἦδη ὑπὲρ πόλεως, ὅθι Ἑρμαῖος λόφος ἐστίν,
Ἦα κιὼν, ὅτε νῆα θοὴν ἰδόμην καλιῆσαν
Εἰς λιμένα ἡμέτερον· πολλοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ·
Βεβείθει δ' σάκεσσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι·
Καὶ σφέας ὠίθην τοὺς ἔμμεναι· οὐδέ τι οἶδα.
Ὣς φάτο· μείδησεν δ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Εἰς πατέρ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδών· ἀλέεινε δ' ὑφορβόν.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου, τεύχοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης·
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

" Præco, qui jam primus rem tuæ matri dixit.
" Aliud verò utique hoc scio, hoc enim vidi oculis,
" Modò super civitate, ubi Hermæus tumulus est,
" Eram progressus, quando navem velocem vidi devenientem
" In portum nostrum, multique erant viri in ipsâ:
" Gravabatur insuper scutis & lanceis utrinque-acutis;
" Et ipsos putavi hos esse, neque aliquid scio.
Sic dixit; risitque sacra vis Telemachi,
Patrem oculis conspicatus; cavit autem subulcum.
Quùm jam igitur cessarent à labore, paraverantque Convivium,
Convivati sunt, neque animus indiguit convivio æquali:
At postquam potûs & cibi desiderium amoverunt,
Jam tunc dormiverunt, & somni donum acceperunt.

ΣΧΟΛΙΑ.

471. Ἦπὲρ πόλεος.] Αἰτὶ Ε, ἔξω τῆς πόλεως. Ἑρμαῖος λόφος] Ὁ σωρὸς τῶν λίθων ἐν ταῖς ὁδοῖς, Ἑρμαῖον ὀνομάζεσθαι. ἢ παῖδος ἰάματος βωμός· ἢ λόφος Ἑρμαίου· ἢ ὡς ἐπί τινος λόφου Ἑρμοῦ ἱδρυμένου. * Ἑρμῆς, καθὰ Διὸς κέλευσιν ἀγγέλων Ἄργου, τὸν τοῦ Ἰοῦς φύλακα, ἤγαγε ὑπὸ δίκλου, Ἥρας αὐτὸν καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγαγόντων θεοῖς εἰς κρίσιν, ὅτι σχοῦσα ἐπιβουλὴν δαιμόνων θνητῶν μιάστορα τὸν Ἄργον, καὶ ἀνηρηκὼς κέλευσιν ἦν τὰς θεὰς εὐλαβεῖσθαι μὴ τὸν Δία, τὸ ὑποδίκιον χαρίσηται τὴν Ἑρμῆν ταῖς ἑαυτοῦ παραγγελίαις· ἄμα ἦν * ἀφυσιωμένους τὸ ἄγος, καὶ τὸν ἀνδροφονίας ἀπολύοντας, αἷς εἶχον ὀργὴν ἀφοσιωσόμενοι αὐτοὺς τὰς ψήφους, καὶ ὅτως ἐπιστρέψεσθαι * πρὸς τοὺς πρώτους Ἑρμοῦ ψήφους πλησθέν τὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἄγειν. Ἔστι δὲ νῦν, εἰς τιμὴν τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τὰς ὁδούς, ἀπὸ τοῦ τὸν ἥλιον εἶναι τύπτων καθημερινὰ, καὶ * ἐπίτροπον τὸν ἀδημιούργων, σωροὺς πωεῖν λίθων. Ἐκ ἀφθονίας προβάλλειν λίθους, * καὶ τούτους καλεῖν Ἑρμαίους λόφους· ἔστι δὲ λόφος, πᾶν τὸ εἰς ὕψος μετέωρον. ἢ ἡ ἱστορία παρὰ Ἀντικλείδῃ.

474. Βεβείθει.] Ἐβεβαρήθη, ἐπιπλέοντο.

475. Ὠίθην.] Ὑπενόησα.

478. Πόνου.] Τοῦ περὶ τὸ δεῖπνον.

NOTÆ.

471. Ἦδη ὑπὲρ πόλεως· ὅθι Ἑρμαῖος λόφος ἐστίν) Cùm olim πόλιος legeretur in hoc loco, licet illius vocis *Ultima* produci posset, in *Cæsurâ*, ante *Punctum*, & *Asperum* cum *Acuto*, ego πόλεως potiùs hìc scribo, ut & olim *Iliad.* λ'. v. 168. Ἰάμβοι πόλεως· ὁ δ' κεκλημένος ἔπλ' αὐτῷ. Et certum est, multas *Lectiones* in *Odysseâ* & emendari posse, & debere, ex *Iliade*. *Ibid.* Ἑρμαῖος λόφος) Præter *Brev. Schol.* vid. *Eustath.* fol. 615. lin. 24. *Hesych. Suid. Etymolog.* M. & *Elia Schedii* Syntagma §. 2. c. 23. p. 344.

ἦσαν, ὁμοῦ γίγνεται· ὡς χαῖρ, Οἶνος, οἰνηρός. Οἴσυπος, αἰσυπηρός, ἐξ οὗ ἔστι αἰσυπηρὰ, τὰ ῥυπώδη· ἅτινα φασὶν, ἐκ τοῦ Ὁμὸς, Ὅμηρος, ὅθεν Ὁμηρῷ ῥῆμα, τὸ συναθροίζω· δεκτὸν δὲ καὶ ἄλλως ἡ λέξις μετῆχθαι, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἱστορούντων, ἢ συναγηγέρτων· Ὅμηρον δὲ ἔφασαν, ἐξ οὗ καὶ τὰ ἐπὶ Εἰρήνῃ λεγόμενα Ὅμηρα, εἶτεν οἱ Ὁμηροι. *Harpocration*, v. Ὁμηρεύσοντες. hunc Versum laudans, ὁ ἰλθὼν, pro ἀκὺς, legit, paulò commodius, ut mihi videtur; quare *Lectio* saltem Notanda. Vid. *Hesiod.* Theogon. v. 39. Φωνῇ ὁμηρεύσας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

471. Ἑρμαῖος λόφος) In hoc *Scholio*, ubi totus hic Versus occurrebat ἀποσοβιούσας, * deleo: pro ἀφυσιωμένους, lego * ἀφυσιωμένους, pro πρὸς τοὺς Ἑρμοῦ, ex *Aloysii* MSto, * πρὸς τοὺς πρώτους Ἑρμοῦ, paulò post, pro τροπον τὸν ἀδικούντων, lego * ἐπίτροπον τὸν ἀδημιούργων (malè enim MS. ἀνδημιούντων) & ante τύπτων καλεῖν, addo * καὶ, ex MS. eodem.

VARIÆ LECTIONES.

471. Πόλιος) γρ. πόλιος, Vett. *Impressi*, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ἑρμαῖος) γρ. ἕρμαιος. *Philoponus* Grammaticus, apud *Eustath.* fol. 615. lin. 25.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ρ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ρ'.

Ἐις τὸν πόλιν ἐλθὼν Τηλέμαχος διηγεῖται τῇ μητρὶ Πηνελόπῃ τὴν ἀποδημίας τὴν κεφάλαια· ὕστερον δὲ Ὀδυσσεὺς ἀχθεὶς ὑπὸ Εὐμαίου εἰς Ἰθάκην ἀπὸ τῶν ἀγρῶν, εἰς τὸ συμπόσιον τῶν μνηστήρων εἰσέρχεται· ὁ δὲ Ποιητὴς ἀπαγγέλλει, πῶς ὁ κύων ἀναγνωρίζει τὸν δεσπότην· καὶ ὡς Εὔμαιος μὲν εἰς τὴν ἀγρὸν ὑποστρέφει, Ὀδυσσεὺς δὲ ἐν αὐτοῖς μένει.

Ἐπιγραφή.

Ἐπάνοδος Τηλεμάχου εἰς Ἰθάκην

Ἄλλως.

Ῥῶ βάλες, αἰπόλε τε, μνηστὴρ τε, κύων τε ἀνίγνω. Lib. XVII.

ΗΜΟΣ δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Δὴ τότ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει,
Ἀσπὶς ἐμμενές, ᾗ εὖον ἐποίσεται συβώτῃ,
Ἄστυ, ἧτοι μὲν ἐγὼν εἶμ' ἐς πόλιν, ὄφρα μὲ μήτηρ
Ὄψεται· οὐ γάρ μιν πρόσθεν παύσεται, οἰῶ
Κλαυθμῷ τε στυγερῷ, γοόιό τε δακρυόεντος,
Πρίν γ' αὐτόν μ' ἐσίδῃσι· ἀτὰρ σοί γ' ὧδ' ὀπιτέλλω,
Τὸν ξεῖνον δύσηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὄφρ' ἂν ἐκεῖθι
Δαῖτα πτωχεύσῃ· δώσει δέ οἱ, ὅς κ' ἐθέλῃσι,
Πύρνον καὶ κοτύλιον· ἐμὲ δ' οὔπως ἐστὶν ἅπαντας
Ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ.
Ὁ ξεῖνος δ' εἴ περ μάλα μιλτίῃ, ἄλγιον αὐτῷ

QUando jam matutina apparuit roseis digitis Aurora,
Jam tunc postea sub pedibus ligavit pulchra calceamenta
Telemachus dilectus filius Ulyssis divini;
Accepit etiam validam lanceam, quæ ejus manibus congrueret,
Ad civitatem iturus, & suum alloquutus est subulcum,
" Tu, certè quidem ego vado in civitatem, ut me mater
" Videat, non enim ipsam antè cessare puto
" Fletúque odioso, luctúque lacrymoso,
" Quàm ipsum me inspiciat; sed tibi sic præcipio,
" Hunc hospitem infelicem duc in civitatem, ut illic
" Victum mendicet; dabit autem ei quicunque voluerit,
" Panem & poculum: me enim nequaquam licet omnes
" Homines sustinere, habentem utique dolores animo.
" Sin ipse hospes valdè irascetur, gravius ipsi

ΣΧΟΛΙΑ.

4. Παλαμῄφιν.] Ταῖς χερσί.
11. Δαῖτα πτωχεύσῃ.] Τὸ ὡσὲ πτωχὸν ἐπαιτεῖν.
13. Ἀνέχεσθαι.] Ὑποδέχεσθαι.
14. Μιλτίῃ.] Ὀργισθῇ.

Variæ Lectiones.

V. 9. Πρίν γ' αὐτόν μ' ἐσίδῃσι) γρ. πρίν γ' αὐτόν μ' ἐσιδέσθαι, *Eustath.* fol. 616. lin. 44.

Ἔασε)

15 Ἔσεσθ'· ἦ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ φίλος, οὐδέ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω
Πτωχῷ βέλτιόν ἐστι κατὰ πόλιν, ἠὲ καὶ ἀγρούς,
Δαῖτα πτωχεύειν· δώσω δέ μοι, ὅς κ' ἐθέλησιν.
20 Οὐ γὰρ ἔπι ταθμοῖσι μενέμεν ἔπι τηλίκος εἰμί,
Ὡς τ' ἐπιειλαμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι.
Ἀλλ' ἔρχευ· ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε, ὃν σὺ κελεύεις,
Αὐτίκ', ἐπεί με πυρὸς θερέω, ἁλέη τὲ γένηται·
Αἰνῶς γὰρ τάδε εἵματ' ἔχω κακά· μή με δαμάσσῃ
25 Στίβη ὑπηοίη· ἔχαδεν δέ τοι ἄκρυ φάτ' εἶναι.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ διὰ ταθμοῖο βεβήκει,
Καμπὰ ποσὶ προβιβάς· κακὰ δ' μνηστῆρσι φύτευεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
30 Αὐτὸς δ' εἴσω ἴεν, κὴ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
Τόνδε πρὼ πρώτη εἶδε προφὸς Εὐρύκλεια,
Κώεα καταρυδσα θρόνοις ἔνι δαιδαλέοισι·
Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι

" Erit; certè enim mihi amicum vera loqui.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" O amice, neque ipse detineri cupio:
" Pauperi melius est in civitate, quàm in agris,
" Cibum mendicare; dabit etenim mihi quicunque voluerit.
" Non enim stabulis manere amplius aptus sum,
" Ut præcipienti Hero in omnibus paream.
" Sed vade; me autem ducet vir hic, quem tu jubes.
" Statim, postquam incaluero, tepórque factus fuerit;
" Valdè enim hæc vestimenta habeo mala, nè me violet
" Frigus submatutinum; procul enim civitatem dicitis esse.
Sic dixit, Telemachus verò ex stabulo egressus est,
Velocitèr pedibus procedens; mala etenim procis meditabatur.
Sed postquam pervenit domos benè habitatas,
Lanceam quidem posuit portans ad columnam longam,
Ipseque intrò ivit, & transivit lapideum limen.
Hunc longè prima vidit nutrix Euryclea,
Pelles sternens sedibus in variegatis:
Lacrymansque statim rectà ivit, circumque aliæ

ΣΧΟΛΙΑ.

17. Ἐρύκεσθαι.] Κατέχεσθαι.

20. Τηλίκος.] * Τῆς δεύτης ἡλικίας.

21. Σημάντορι.] Τῷ ἐπιτάττοντι, ἢ ἐπιστάτῃ.

23. Πυρὸς θερέω.] Πυρὶ θερμαινῶ. Ἁλέη.] Ἡ θερμασία ἢ ἡλίου· σημαίνει καὶ τὴν ἀπόφυγήν.

25. Στίβη ὑπηοίη.] Ὁ πρωϊνὸς ὁ ὀρθρινός.

26. Βεβήκει.] Ἐπορεύετο.

30. Αὐτὸς δ' εἴσω ἴεν.] Ἐνήλατο ἡ πάλιν· τὸ γὰρ ἐξῆς, Αὐτὸς δ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν, καὶ εἴσω ἦεν.

32. Κώεα.] Προβάτων δορὰς. Καταρυδσα.] Καταστρωννύουσα.

NOTÆ.

V. 15. Ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι) *Eustath.* fol. 617. lin. 22. Τὸ δὲ, Φίλ' ἀληθέα μυθήσεσθαι, ἢ Ἀττικῶς, ἀντὶ δὲ, φίλον ἐστὶ, πάλιν δὲ εἰπεῖν· ἢ, φίλα τ' ἀληθῆ, ὥστε εἰπεῖν αὐτά.

19. Ὅς κ' ἐθέλησιν) Ità pro, ὅς κε θέλησιν, & hìc scribo, ut & olim suprà, v. 11. & infrà, v. 559. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 277. & ad *Odyss.* ο'. v. 316.

33. Ἔπειτ' ἰθὺς) Ità audaciùs, pro ἔπειθ' ἰθὺς, lego; cùm prior δ ἰθὺς, & *Derivatorum* semper producatur, ut in ἰθύνω, ut *Iliad.* ζ'. v. 3. Ἀλλή-

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 20. * Pro τῆς δεύτης ἡλικίας, *Meric. Casaubon.* §. 1. De nuperâ *Homeri* Editione, p. 58. legendum statuit, τῆσδε ὕστης ἡλικίης, quod vix admitto; quoniam τῆσδε non est Vox *Prosaica*, & quòd MS. nostrum, *Casaubono* ignotum, veterem lectionem confirmet, & *Eustathii* τοιαύτης ἡλικίης contrà putius militet; rectè etiam dicitur, Τηλίκος εἰμὶ, τυτέστι, τῆς δεύτης ἡλικίας εἰμὶ, hoc certè in loco.

23. * Πυρὶ θερμανῶ) Ità, pro corrupto καθερμανῶ, licet in hâc parte MS. *Aloysii* laboret, ut sæpè aliàs. Et *Eustathius* fol. 617. lin. 46. Ἐπεί κε πυρὸς θερέω) ἤγουν ἁλὸς πυρὸς θερμανῶ.

32. * Καθαστρωννύουσα, pro corrupto, καταστρωννῦσα, lego.

VARIÆ LECTIONES.

19. Ὅς κ' ἐθέλησιν) γρ. ὅς κε θέλησιν, vid. Not. in *Textum.*

25. Στίβη ὑπηοίη) γρ. σίβη ὑπ' ἠοίῃ, *Florentin.* & *Lovan.* at ὑπ' ἠοίῃ, MS. CCC. *Cantabr.*

33. Ἔπειτ' ἰθὺς) γρ. ἔπειθ' ἰθὺς, vid. Not. in *Textum.*

Δμωαὶ

Δμωαὶ Ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἠγερέθοντο,
Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε ἠδ' ὤμους·
Ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο θεὶφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ·
Ἀμφὶ δ' ἄρα παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε δακρύσασα.
Κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε ἠδ' ἄμφω φάεα καλὰ,
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος· οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε
Ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ᾤχεο νηὶ Πύλονδε
Λάθρη, ἐμεῦ ἀέκητι, φίλου μετὰ πατρὸς ἀκουήν·
Ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον, ὅπως ἐπύθεσθον ὀπωπῆς.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μῆτερ ἐμή, μή μοι γόον ὄρνυθι, μηδέ μοι ἦτορ
Ἐν στήθεσσιν ὄρινε, φυγόντι περ αἰπὺν ὀλέθρον·

Ancillæ Ulyssis patientis congregatæ sunt,
Et osculatæ sunt amplectentes caputque & humeros:
Perrexit autem è thalamo prudens Penelope,
Dianæ similis, & aureæ Veneri:
Circumque filium dilectum jecit brachia lacrymans,
Et osculata est ipsiusque caput & ambo lumina pulchra,
Et lugens verba velocia alloquuta est,
" Venisti, Telemache, dulce lumen: non te amplius ego
" Videre putabam, postquam ivisti nave Pylum
" Clàm, me invitâ, dilecti ad patris auditionem:
" Sed agè mihi narra, quomodo obvius venisti aspectui?
Hanc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" Mater mea, nè mihi luctum excita, neque mihi cor
" In pectoribus commove, fugienti licet gravem mortem;

ΣΧΟΛΙΑ.

35. Κύσσεν.] Ἐφίλησε. Ἀγαπαζόμεναι.] Περιπτυσσόμεναι.
37. Χρυσῇ.] Καλῇ, χρυσοφόρῳ.
46. Ὄρνυθι.] Ἔγειρε.
47. Ὄφρα.] Τάχιστα.

NOTÆ.

λων ἰθυπομένων χαλκήρεα δοῦρα. Quare *Iliad.* ρ'. v. 632. πάντ' ἰθύνει, legendum, pro πάντα ἰθύνει, quod in Nonnullis malè hactenùs obtinuit. Ità *Odyss.* φ'. v. 44. —ἐπὶ σταθμὰ ἰθύνῃ, & χ'. v. 8. Ἦ, ἐπ' Ἀντινόῳ ἰθύνετο πικρὸν ὀϊστόν. Ità ψ'. v. 207. ut nos ex Editione *Florentinâ* legimus, Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίεν. Scribitur enim in omnibus, ad α'. v. 101. Τὼ δ' ἄρα βαμβήσαντ' ἰθὺς κίον, item v. 240. Τὰ φρονέων ἰθὺς κίεν αὐτῆς· & v. 396. Ὣς ἄρ' ἔφη· Δολίῃ δ' ἰθὺς κίε. Ità *Iliad.* δ'. v. 507. Ἴθυσον δ' πολὺ φωτέρῳ. Ità *Hesiod.* l. 1. v. 7. Ῥεῖα δέ τ' ἰθύνῃ, & *Herc. Scut.* v. 97. Malè itaque *Duportus*, Proverb. *Salomon.* c. 23. v. 19. Καὶ πεπυμένῳ ἴσον, καὶ εἰν ὁδῷ ἦτορ ἰθύνει. Contrà enim, *Homerus* certè, *Iliad.* & *Odyss.* plus Quinquagies. Hæc nostra confirmantur, à *Philippo Labbæo*, in Thesauro-Profodico, *Graco-Latino*, v. Ἰθύνω.

37. Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ) *Ultima* Ἀρτέμιδι producitur, ob *Cæsuram* & *Hiatum*, pro ἠδὲ, autem puto legendum, ἠδὶ, alterutrà nempè Dearum, non simul Ambabus. Quanquam potuit etiam Duabus hisce Deabus simul *Penelopam* comparare Poeta, ob diversas prorsùs rationes, ob *Castitatem* nempè, *Dianæ*, *Veneri*, ob *Formam*. Certè ad τ'. v. 54. ubi idem Versus iterum occurrit, *Latina Versio* & olim habuit, *vel*, quasi ἠὲ legeretur. Χρυσέῃ, & χρυσῇ, Ὁμηρικώτερον.

39. Κύσσε δὲ μιν κεφαλήν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλά) Ità hunc *Versum* lego, emendo & suppleo, ad exemplar *Homericum*, quod extat suprà, π'. v. 15. ubi & τὲ, quod hìc omittebatur, rectè aderat. Ità apud *Orpheum*, sive *Onomacritum*, in *Argonaut.* osculatur *Peleus Achillem*, κεφαλὴν ἐ ὄμματα καλά. *Eustath.* fol. 618. lin. 19. Καὶ ἴσως ὁμωνύμεις τις σοπῦσι ἐποι ἂν κυρίως φιλεῖν, τὸ ἀμφῦσαι ἄλλοις, εἶτα καὶ ἄμφω φάεα καλὰ ἐφιλῆσαι. Hinc *Catullus* ad *Veranium*, Jucundum os oculosque suaviabor. Vid. *André. Schott.* Observat. l. 2. c. 36.

41. Οὔ σ' ἔτ' ἴωγε) Ità lego, pro, ἔ σέ τ' ἴωγε, quod priùs malè distinguebatur; cum vox ἴωγε sit necessaria; ut ex Versione apparet.

VARIÆ LECTIONES.

36. Ἦ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο) γρ. βῆ δ' ἴέναι θαλάμοιο, *H. Steph.*
37. Ἠδὲ) γρ. ἠδὶ. vid. Not. in *Textum*.
Ibid. Χρυσέῃ) γρ. χρυσῇ. vid. in *Textum*.
38. Φίλῳ) γρ. φίλου, *Eustath.* fol. 618. lin. 29. Ἴσθι δ', ὡς ὅτι ἐν τῷ, Ἀμφὶ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε, δύναται τὸ φίλου, ἐ τῷ παιδὶ προσκεῖσθαι, καὶ δύκαῖος, λέγεσθαι ἀντὶ τοῦ πήχεε· καθότι καὶ φίλαι πῆχεις, καὶ φίλη χεὶρ λέγεται.
39. Κύσσε) γρ. κῦπε, *Eustath.* & κύσε, vid. Not. in *Textum*, ad π'. v. 15.
41. Οὔ σ' ἔτ') γρ. ἔ σέ τ', vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροΐ εἵματ' ἑλοῦσα,
Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Εὔχετο πᾶσι θεοῖσι, τελήεσσας ἑκατόμβας
Ῥέξειν, αἴκε πόθι Ζεὺς ἄντια ἔργα τελέσσῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορήνδε ἐλεύσομαι, ὄφρα καλέσσω
Ξεῖνον, ὅτις μοὶ κεῖθεν ἅμ' ἕσπετο δεῦρο κιόντι.
Τὸν μὲν ἐγὼ πρόπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι·
Πείραιον δέ μιν ἠνώγεα προτὶ οἶκον ἄγοντα
Ἐνδυκέως φιλέειν καὶ πέμπειν, εἰσόκεν ἔλθω.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπλετος ἔπλετο μῦθος,
Ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροΐ εἵματ' ἑλοῦσα,
[*Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,]
Εὔχετο πᾶσι θεοῖσι, τελήεσσας ἑκατόμβας
Ῥέξειν, αἴκε πόθι Ζεὺς ἄντια ἔργα τελέσσῃ.
Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα δι' ὤκα μεγάροιο βεβήκει,
Ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἆγοι ἕποντο.
Θεσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχυθεν Ἀθήνη·
Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
Ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἠγερέθοντο,
Ἔσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὴ φρεσὶ βυσσοδομεῦντο.
Αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πυκνὸν ὅμιλον,
Ἀλλ', ἵνα Μέντωρ ἦεν, ἠδ' Ἄντιφος, ἠδ' Ἁλιθέρσης,
Οἵ τε οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοι ἦσαν ἑταῖροι,
Ἔνθα καθέζετ' ἰών· τοὶ δ' ἐξερέφνων ἔκαζα.
Τοῖσιν δ' ἐπὶ Πείραιος δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθεν,

" Sed lota puris corpori veſtimentis captis
" In chalcidicum aſcendens cum famulis mulieribus,
" Vove omnibus Diis perfectas hecatombas
" Sacrificare, ſicubi Jupiter perfecerit, ut vices rependantur.
" At ego ad concionem ibo; ut vocem
" Hoſpitem, qui me illinc ſimul ſecutus eſt huc venientem.
" Hunc quidem ego præmiſi cum divinis ſociis;
" Piræumque ipſum juſſi ad domum ducentem
" Accuratè tractare & honorare; donec veniſſem.
Sic loquutus eſt; huic verò firmum fuit verbum.
Hæc igitur lota, pura corpori veſtimenta capiens,
[In chalcidicum aſcendens, cum famulis fœminis,]
Vovit omnibus Diis perfectas hecatombas
Sacrificare, ſicubi Jupiter perfecerit, ut vices rependantur.
Telemachus autem ſtatim ex domo ivit,
Lanceam habens: ſimul hunc canes pedibus veloces ſequebantur.
Divinam huic gratiam perfudit Minerva:
Hunc ergo omnes populi advenientem admirabantur.
Circum verò ipſum proci ſuperbi congregati ſunt,
Felicia illi optantes, malè autem mentibus meditabantur.
At hic horum quidem ſtatim declinabat frequentem turbam;
Sed, ubi Mentor ſedebat, & Antiphus, & Halitherſes,
Qui ei à principio paterni erant amici,
Illic ſedit iens; aſt illi interrogabant ſingula.
Ad hos Peiræus lanceâ-inclytus juxta venit,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

51. Ἄντια.] Ἀντιμαίρηται.

57. Ἄπλετος μῦθος.] Ἤτοι ἰσόπλευρος, ταχὺς ἢ εὐπαίδευτος ὁ λόγος, ἀλλ' ὑπέμεινεν, μὴ ἔχων πλειόνα.

λέγει δέ, ὅτι * φερόμενος τὸν λόγον, ταχέως ἤκουσεν· Ἡρωδιανὸς δέ, ἔτυμος λέγει.

N O T Æ.

57. Ἄπλετος ἔπλετο μῦθος) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἄπλετος.

59. *Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν) Hic Verſus omninò repeti debet, & poni ante ſequentem, ut ſuprà, v. 49. Eadem eſt ratio enim, ut omnes ſimul iterum hìc occurrant non ut hìc unus excidat, quare reponimus in *Textum*. Vid. ſuprà, ad π'. v. 413.

NOTÆ IN SCHOLIA.

57. * Περόμενος, ad finem *Scholii*, ex *Aloyſii Alemanni* MS. addo. *Euſtath.* fol. 618. lin. 45. Κεῖται δὲ τὸ, ἄπλετος ἔπλετο μῦθος, εἰς ἴσον τῷ, ταχέως φερόμενος. φασὶ, τὸν λόγον.

VARIÆ LECTIONES.

67. Ἔπειθ' ἀλεύατο) γρ. ἔπειθ' ὑπαλεύατο.

58. Ἡ δ' ὑδρηναμένη — * Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα — Εὔχετο) γρ. ἡ δ' ὑδρηναμένη — Εὔχετο.

Ξεῖνον ἄγων ἀγορηνδε διὰ πτόλιν· ὐδ' ἄρ' ἔπ δηὼ
Τηλέμαχος ξείνοιο ἑκὰς τεράπε', ἀλλὰ παρείπη.
Τὸν δ' Πείραιος πρότερος προς μῦθον ἔειπεν,
Τηλέμαχ', αἶψ' ὄρσωον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναῖκας,
Ὡς τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἃ τοι Μενέλαος ἔδωκε.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Πείραι', ὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
Εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισι
Λάθρη κτείναντες, πατρῷα πάντα δάσωνται,
Αὐτὸν ἔχοντά σε βύλομ' ἐπαυρέμεν, ἤ τινα τῶνδε.
Εἰ δέ κ' ἐγὼ τούτοισι φόνον καὶ κῆρα φυσίζοω,
Δὴ τότε μοὶ χαίροντι φέρειν πρὸς δώματα χαίρων.
Ὡς εἰπὼν, ξεῖνον ταλαπείριον ἦγεν ἐς οἶκον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
Χλαῖναν μὲν κατέθεντο καὶ κλισμούς τε, θρόνους τε·
Ἐς δ' ἀσαμίνθους βάντες εὐξέσας λόσαντο.
Τοὺς δ' ἐπεὶ δὴ δμῳαὶ λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλον, ἠδὲ χιτῶνας,
Ἐκ ῥ' ἀσαμίνθων βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα,
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθ'· πὰρ δ' ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Μήτηρ δ' ἀντίον ἷζε θύρῃ ἐπὶ θαλάμου μεγάροιο,

Hospitem ducens ad concionem per civitatem: neque adhuc diù
Telemachus ab hospite longe versus est, sed astitit.
Hunc & Peiræus prior verbum alloquutus est,
" Telemache, statim concita meam ad domum mulieres,
" Ut tibi dona mittam, quæ tibi Menelaus dedit.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" Peiræe, non utique scimus, quomodo erunt hæc opera.
" Si me preci superbi in domibus
" Clam interfecto, paterna omnia dividant,
" Ipsum habentem te malo frui, quàm aliquem horum.
" Sin ego his cædem & mortem struxero,
" Jam tunc mihi gaudenti porta ad domos gaudens.
Sic loquutus, hospitem miserum duxit in domum.
At postquam venerunt domos benè-habitatas,
Vestem quidem deposuerunt in lecticisque, sedibusque,
Inque balnea euntes benè-polita lavârunt se.
Hos postquam famulæ laverant & unxerant oleo,
Et circum vestes pretiosas jecerunt & interulas,
E balneo quidem euntes in sedibus sederunt.
Aquam igitur lavandis manibus serva gutturnio infudit portans,
Pulchro, aureo, super argenteo lebete,
Ad lavandum: juxtaque politam explicabat mensam.
Panem igitur verecunda dispensatrix apposuit portans,
Cibis multis impositis, largiens de præsentibus.
Mater verò contrà sedit ad valvas domûs,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

73. Τεράπε.] Ἐτεράπη.
75. Ὄτρυνον.] Ἔπειξον.
81. Ἐπαυρέμεν.] Ἐπιτυφῆσαι.
95. Παρεόντων.] Τῶν παραβρόντων, καὶ ταχέως μὴ σπουδῶντων.

N O T Æ.

81. Αὐτὸν ἔχοντά σε βύλομ' ἐπαυρέμεν, ἤ τινα τῶνδε) Nota Ἀντωνυμίαν, αὐτὸν σὲ, pro σεαυτὸν. De βύλομαι, pro *Malo*, diximus, ad π'. v. 106.

88. Τόσσ' ἐπὶ ἓν δμωαὶ) Mirum, hucusque vocem ἐπὶ, quæ per Errorem in *Lovanianam* irrepsit, in *H. Stephani* Editione inemendatam hæsisse; etiam in alios hunc errorem profluxisse, viz. *Castellionem*, *Spondanum*, *Elzevirium*, *Oxonienſem*, &c. Verùm ex *Florentinâ*, *Aldinâ*, Utrâque *Eustathii*, *Romanâ* & *Basileensi*, *Frobenianâ*, veram *Lectionem*, ἐπὶ, restituo, *Sensu* omninò flagitante, & *Locis* parallelis; ut mox, v. 226. Ἀλλ' ἐπὶ ἓν δὴ ἔργα, κλ.

Variæ Lectiones.

80. Δάσωνται) κ. δάσωνται, non malè.

88. Τόσσ' ἐπὶ) κ. τὰς δ' ἐπὶ, vid. Not. in *Textum*.

Κλισμῷ κεκλιμένη, λέπτ' ἠλάκατα τροφόωσα.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείατ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Τοῖσιδε μύθων ἦρχε πολύφρων Πηνελόπεια,
Τηλέμαχε, ἦτοι ἐγὼν ὑπερῴϊον εἰσαναβᾶσα
Λέξομαι εἰς εὐνήν, ἣ μοι γοόεσσα τέτυκται,
Αἰεὶ δάκρυσι' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσεὺς
Ὤϊχετ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον· οὐδέ μοι ἔτλης,
Πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγήνορας εἰς τόδε δῶμα,
Νόστον σοῦ πατρὸς σάφα εἰπέμεν, εἴπερ ἄκουσας.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Τοὶ γὰρ ἐγώ τοι, μῆτερ, ἀληθείην καταλέξω·
Ἤϊχόμεθ' ἔς τε Πύλον καὶ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
Δεξάμενος δέ μ' ἔπειτα δόμῳ ἐνὶ ὑψηλοῖσι,
Ἐνδυκέως ἐφίλησε, πατὴρ ἓν ἅμα
Ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν, ὡς ἐμὲ κεῖνος
Ἐνδυκέως ἐκόμιζε, σὺν υἱάσι κυδαλίμοισιν.
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος οὔποτ' ἔφασκε
Ζῶν, οὐδὲ θανόντος, ἐπιχθονίων τεύ ἀκοῦσαι,
Ἀλλά μ' ἐς Ἀτρεΐδην δουρικλειτὸν Μενέλαον
Ἵπποισι προΐαλλε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.
Ἔνθ' ἴδον Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλὰ
Ἀργεῖοι, Τρῶές τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν.
Εἴρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ὅππῃ χρηίζων ἱκόμην Λακεδαίμονα δῖαν.

In ſede reclinata, tenues lanas verſans.
Hi autem in cibos paratos adjacentes manus jecerunt:
At poſtquam potûs & cibi deſiderium amiſerant,
Illis verba incepit prudens Penelope,
" Telemache, certè ego in cœnaculum ubi conſcendero,
" Dormiam in lecto, qui mihi ſuſpirioſus factus eſt,
" Semper lacrymis meis irrigatus; ex quo Ulyſſes
" Ivit cum Atridis ad Ilium; nequedum mihi ſuſtinuiſti,
" Antequam venerint proci ſuperbi in hanc domum,
" Reditum tui patris apertè dicere, ſi cubi audiviſti.
Hanc rurſus Telemachus prudens contrà alloquutus eſt,
" Tibi ergo ego, mater, veritatem narrabo;
" Ivimus inque Pylum & ad Neſtorem paſtorem populorum.
" Suſceptum autem me ille in altis domibus
" Accuratè dilexit, tanquam pater ſuum filium,
" Venientem longo-poſt tempore nuper aliunde; ſic me ille
" Studiosè curavit, unà cum filiis glorioſis.
" At de Ulyſſe miſero nunquam dixit,
" Quòd vivus eſſet, vel mortuus, ſe ab aliquo mortalium audiviſſe:
" Sed me ad Atridem lancea-inclytum Menelaum
" Equis præmiſit, & curribus conglutinatis.
" Illic vidi Argivam Helenam, cujus gratiâ multa
" Argivi, Trojanique, deorum voluntate laborârunt.
" Interrogavit verò ſtatim tum bellopræſtans Menelaus,
" Quo indigens veniſſem Lacedæmona divinam:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

101. Ὑπερῴϊον.] * Ἀναίγειον οἴκημα.
102. Λέξομαι.] Καθακοιμηθήσομαι. Στονόεσσα.] Σπαραγμῶν αἰτία.
113. Κόμιζε.] Ἐπεμελεῖτο.
121. Ὅππῃ.] Τινός.
* Ità, pro ἀναίγειον, lego.

N O T Æ.

100. Τοῖσίδε) Ità omninò ſcribendum, vel τοῖσδεσι, pro τοῖσι δ', quod hìc quidem ſtare nequit; τὸ δ' enim παρέλκει, & eſt *Encliticum*; nec verò ſignificat, ut attentus *Lector* & peritus facilè agnoſcet. Vid. ad ν'. v. 47.
108. Ἀλήθεια) Ità pro ἀληθείην ſcribo, ut ad π'. v. 226. Ità mox, v. 122.
116. Ἀλλά μ' ἐς Ἀτρεΐδην * δουρικλειτὸν Μενέλαον) Quamvis hic in omnibus fere Exemplaribus δουρικλυτὸν legeretur, legendum tamen & hìc & aliàs ſemper in ſimilibus δουρικλειτὸν, contendo; ut ad *Iliad.* ε'. v. 55. Vid. ad *Odyſſ.* ο'. v. 52.

Variæ Lectiones.

108. Ἀλήθειαν) χρ. ἀληθείην, vid. Not. in *Textum*.
110. Δέ μ' οἰκοῦσ') χρ. δέ μοι κεῖνος, ut mox, v. 112. ὡς ἐμὲ κεῖ-.
116. Δουρικλείτον) γρ. δουρικλυτὸν, vid. N. in *Textum*.
118. Πολλὰ) γρ. πολλοὶ. *H. Steph.*
121. Ὅππῃ) χρ. ὅπποι. *Hervag.* Edit. in Margine.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀλήθειαν κατέλεξα.
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέφτεν,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ὀϊὴ
125 Ἤθελον θυμηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
Ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατερῷο λέοντος
Νεβρὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνὺς,
Κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
Βοσκομένη, ὁ δέ τ' ὦκα ἑλὼν εἰσήλυθεν εὐνῇ,
130 Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
Ὣς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσῃ.
Αἴ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' ἐυκλείῃ ἐν Λέσβῳ
Ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλασσεν ἀναστὰς,
135 Κὰδδ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάρηπο δὲ πάντες Ἀχαιοί·
Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειε Ὀδυσεύς·
Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
Ταῦτα δ', ἅ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, μὴ κάρ ἔγωγε
Ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παραφλάσσω δ' ἀπαλήσω·
140 Ἀλλὰ τὰ μέν μοι ἔειπε γέρων ἁλιος μερόπων,
Τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.

" At ego huic omnem veritatem dixi.
" Et tunc utique me verbis respondens alloquutus est,
" O Dii certè jam fortis viri in lecto
" Voluerunt dormire, impotentes ipsi cum sint.
" Sicut quando in arboreto cerva validi leonis
" Hinnulos dormire faciens nuper-natos lacte-nutritos,
" Colles inquirit, & valles herbosas
" Pascens, hic verò statim suum ingressus est cubile,
" Ambobusque illis indignam mortem præbuit.
" Sic Ulysses illis turpem mortem afferet.
" Utinam enim, ô Jupiter pater, & Minerva, & Apollo
" Talis, qualis olim benè ædificatâ in Lesbo
" Ex provocatione cum Philomelide luctatus est, ubi surrexisset,
" Dejecitque fortiter, gavisique sunt omnes Achivi:
" Talis exiliens cum procis versaretur Ulysses,
" Omnes utique subitæ mortis fierent & amararum nuptiarum.
" Hæc autem, quæ me interrogas & precaris, non ego
" Alia præter *verum* dixerim obliquè, neque decipiam:
" Sed quæ quidem mihi dixit senex marinus verax,
" Horum nullum tibi ego occultabo verbum, neque abscondam.

ΣΧΟΛΙΑ.

134. Φιλομηλείδῃ.] Ὁ Φιλομηλείδης, ὡς Φιλομήλας υἱός· ὁ δὲ Πάτροκλος ὑ δόναξ δηλοῖ, ὡς Φιλομήλας υἱός· * ὅπερ τὸ καὶ λίθῳ μητέρων ὑ χημαιτίζει ὁ Ποιητής· καὶ ὅπερ τὸ ἐπιφερόμενον ὡς οἰκεῖον ἦν ἐπὶ Πατρόκλῳ. Κὰδδ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάρηπο δὲ πάντες Ἀχαιοί· Καὶ τὸ Ἰλιάδι ἦ λέγει. * Νῦν τις σύνεσις Πατρόκλῳ δειλοῖο Μενοιτιάδαο.

* *Iliad.* ρ'. v. 670.

NOTÆ.

122. Ἀλήθειαν) Vid. suprà, v. 108.

134. Φιλομηλείδῃ) Vid. Not. in *Br. Schol.*

138. Ἅμ') Malè olim in pluribus junctæ erant voces, ἅμ' enim pro ἅ μοι scribebatur.

141. Τῶν) Ità pro ὧν, scribo, ex *Eustathio*; quanquam, ut verum fatear, τὸ ὧν, in ipsa *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, nè alias Editiones hìc memorem. Quùm tamen suprà, ubi hic totus locus. Sic *Æsculapius* Κορωνίδης, *Niobe* filii Νιοβίδαι, *Euripid.* Phœniss. v. 162. *Bacchus*, *Horatio*, *Semeleïus*, *Catullo Telemachus*, *Penelopæus*, Epigr. 62. *Virgilio*, *Inous Melicertes*, Georg. l. 1. v. 437. *Ovidio* Perseus, *Danaeïus* heros, Metamorph. l. 5. Denique *Joabus*, *Abishai*, & *Asahel*, dicuntur filii *Zeruiæ*, Matris nempe, Sororis *Davidis* Regis, 2 *Samuel.* c. 17. v. 25. Confer *Br. Schol.* ad *Odyss.* δ'. v. 343. & ad *Iliad.* λ'. v. 749.

NOTÆ IN SCHOLIA.

134. Ὅπερ τὸ καὶ λίθῳ μητέρων ὑ χημαιτίζει ὁ Ποιητής.) Cui simile illud *Heraclidæ Ponticì*, Σύνηθες ἦ Ὁμήρῳ τοῖς πατρῴοις ἐπιθέτοις χρῆσθαι· τὸ ἦ ὦ μητέρῳ ὑόϛ, ἢ εὖγαι τὰς ὅλας παρ' αὐτῷ. In quem locum hæc Nota, *Canon diligenter notandus, qui apud* Homerum *ubique, ni longè fallar, Verus reperietur.* Fallitur tamen, unà cum *Grammaticis suis. Homero* enim *Apollo* Λητοΐδης, audit; ut *Hesiodo*, Scut. *Here.* v. 229. Δαναΐδης Περσεὺς dicitur & Χείρων Φιλυρίδης. Sic *Æsculapius* Κορωνίδης, *Niobæ* filii Νιοβίδαι, *Euripid.* Phœniss. v. 162. *Bacchus*, *Horatio*, *Semeleïus*, *Catullo Telemachus*, *Penelopæus*, Epigr. 62. *Virgilio*, *Inous Melicertes*, Georg. l. 1. v. 437. *Ovidio* Perseus, *Danaeïus* heros, Metamorph. l. 5. Denique *Joabus*, *Abishai*, & *Asahel*, dicuntur filii *Zeruiæ*, Matris nempe, Sororis *Davidis* Regis, 2 *Samuel.* c. 17. v. 25. Confer *Br. Schol.* ad *Odyss.* δ'. v. 343. & ad *Iliad.* λ'. v. 749.

VARIÆ LECTIONES.

122. Ἀλήθειαν) γρ. ἀληθείην, vid. Not. in *Textum.*

127. Γαλαθηνὺς) γρ. γαλακτοθρεπτὺς, & γαλακτόθρους, vid. ad δ'. v. 336.

129. Ὅ δέ τ' ὦκα) γρ. ὁ δ' ἐπειτα, *H. Steph.*

141. Τῶν) γρ. ὧν, vid. Not. in *Textum.*

Φῆ μιν ὅδ' ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατερ' ἄλγε' ἔχοντα,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
Ἴσχε· ὁ δ' οὐ δυνάτ' ἦν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, οὐ ἑταῖροι,
Οἵ κέ μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Ὣς ἔφατ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος.
Τάδε τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι ὦκα
Ἀθάνατοι, οἵ μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε.
Τοῖσίδε καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής,
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Ἦτοι ὅδ' οὐ σάφα οἶδεν· ἐμεῖο δ' σὺ νόησον μῦθον·
Ἀτρεκέως γάρ σοι μαντεύσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω·
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
Ἑστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
Ὡς ἤτοι Ὀδυσεὺς ἤδη ἐν πατρίδι γαίῃ
Ἥμενος, ἢ ἕρπων, τάδε πευθόμενος κακὰ ἔργα,
Ἐσθλὰ δὲ μνηστῆρσι κακὰ πάντεσσι φυτεύει.
Τοῖον ἐγὼν οἰωνὸν ἐυσσέλμῳ ἐπὶ νηὸς
Ἥμενος ἐφρασάμην, καὶ Τηλεμάχῳ ἐγεγώνευν.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πεπνυμένη Πηνελόπεια,
Αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε, πολλά τε δῶρα,

" Dixit ipſum in inſulâ vidiſſe duros dolores habentem,
" Nymphæ in domibus Calypſûs, quæ ipſum neceſſitate
" Detinet: ille verò non poterat ſuam in patriam terram venire:
" Non enim adſunt naves remigabiles & ſocii,
" Qui & ipſum ſubvehant in lata dorſa maris.
" Sic dixit Atrides lanceæ-inclytus Menelaus.
" Illis peractis diſceſſi; dederunt etenim mihi ventum
" Immortales, qui me velocitèr dilectam in patriam miſerunt.
Sic dixit; huic autem animum in pectoribus movit.
His & loquutus eſt Theoclymenus divinus,
" O conjux veneranda Laertiadæ Ulyſſis,
" Certè hic non apertè ſcit; meum verò attende verbum.
" Verè enim tibi vaticinabor, neque occultabo.
" Sciat nunc ſupiter primùm deorum, hoſpitaliſque menſa,
" Domuſque Ulyſſis ſtrenui, ad quam veni,
" Quòd certè Ulyſſes jam in patriâ terrâ
" Sedens, vel repens, hæc auditurus mala opera,
" Eſt, at procis malum omnibus ſerit:
" Talem ego Avem benè-tabulatâ in navi
" Sedens obſervavi, & Telemacho indicavi.
Hanc rurſus alloquuta eſt prudens Penelope,
" Utinam hoc, hoſpes, verbum perfectum eſſet:
" Tum citò ſentires amicitiamque, multaque dona,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

158. Ἔρπων.] Κατ' ὀλίγον προσερχόμενος. γώσδν.] Ἐσήμαινον, ἔλεγον.
161. Ἐφρασάμην.] Ἐθεασάμην, ἔγνων. Ἐγ-

Ν Ο Τ Æ.

cus occurrebat, nempè ν. v. 350. Τῶν apertè legatur, in his ipſis *Editionibus*, & aliis omnibus; hic autem locus lit ex iſto deſumptus: & in hoc ipſo loco ſcribatur ϝ in utrâque *Euſtathii* Editione, & *Senſus* quoque hanc *Lectionem* poſtulet, & Poetæ Uſus etiam præferat, nequaquam debuit *H. Steph.* τὸ ὦν in ſuo *Textu* ponere, & τὸ ϝ in *Marginem* rejicere, verùm potiùs, contrà facere, ſi ſatis advertiſſet, & contuliſſet, ut Nos nunc facimus.

142. Κρατίρ' ἄλγε' ἔχοντα) *Euſtath.* fol. 621. lin. 28. Ἔφη αὐτὸν ὁ Πρωτεὺς, ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατερ' ἄλγε' ἔχοντα. ἤγουν πάσχοντα· ἢ θαλερὸν καὶ δάκρυ χέοντα, quaſi hæc eſſet altera *Lectio* & *H. Steph.* θαλερὸν καὶ δάκρυ χέοντα ponit inter *Var. Lect.* quod tamen Obelo notandum, nam nec Verſus admittet, niſi θαλερὸν rejicias; τὸ ἰδέειν enim omninò neceſſarium.

147. Ὣς ἔφατ' Ἀτρεΐδης δουρικλυτὸς Μενέλαος) Ità & hìc δουρικλυτὸς, pro δουρικλυτὸς, lego, ut ſuprà, v. 116.

Ν Α Ι Æ Lectiones.

142. Κρατίρ' ἄλγε' ἔχοντα) γρ. καὶ δάκρυ χέοντα, vid. Not. in *Textum*.
147. Δουρικλειτὸς) γρ. δουρικλυτὸς, vid. ſuprà, ad v. 116.
156. Ἑστίη) γρ. Ἰστίη. Vid. ad ξ'. v. 156.
158. Πεύθομεν) γρ. πεύσομεν.
160. Τοῖον) γρ. οἷον, *H. Steph.*

Ἐξ ἐμοῦ, ὡς ἄν τίς σε σὺν αὐλόμενον καὶ μακαρίζοι.
Ὡς οἱ μὲν τοιάδε τοῖσ ἀλλήλους ἀγόρευον·
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο
Δίσκοισιν τέρποντο, καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες
Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δεῖπνησὲ ἕλε, καὶ ἐπήλυθε μῆλα
Πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἱ δ' ἤγαγον, οἵ τοπάρος περ,
Καὶ τότε δή σφιν ἔειπε Μέδων, ὃς γάρ ῥα μάλιστα
Ἤνδανε κηρύκεσσι, καὶ σφιν παρεγίνετο δαιτί,
Κέρν', ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτέρφθητε φρένα δαΐοις,
Ἔρχεσθε τοῖσ δόμοιθ', ἵν' ὁτρωόμεθα δαῖτα·
Οὐ μὲν γάρ τι χέρηιον ὧρη δεῖπνον ἑλέσθαι.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνσάντες ἔβαν, πίθοντό τε μύθῳ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
Χλαίνας μὲν κατέθεντο κατ' κλισμούς τε, θρόνους τε,
Οἱ δ' ἱέρευον ὄϊς μεγάλους καὶ πίονας αἶγας.
Ἱέρευον δὲ σύας σάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην,
Δαῖτ' ὁτρωόμενοι· τοὶ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδε
Ὤτρυνον, Ὀδυσῆός τ' ἰέναι καὶ δῖος ὑφορβός.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε συβώτης, ἄρχαμος ἀνδρῶν,
Ξεῖν', ἐπεὶ ἆρ δὴ πόλιν δ' ἰέναι μνηστῆρσι
Σήμερον, ὡς ἐπέτελλεν ἄναξ ἐμός, ἦ σ' ἂν ἔγωγε
Αὐτοῦ βουλοίμην φυλάσσειν ῥυτῆρα γενέσθαι·
Ἀλλὰ τ' αἰδέομαι, καὶ δείδια, μή μοι ὀπίσσω

" Ex me; ut aliquis te obvius beatum prædicaret.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

Proci autem ante Ulyssis domum
Discis delectabantur, & tragulis eas jaciendo
In elaborato pavimento; ubi antea injuriam habebant.
Sed quando jam cœnandi tempus erat, & supervenerunt oves
Undique ex agris, hi verò duxerunt, qui antea;
Et tunc sanè ipsis dixit Medon, hic enim maximè
Placebat præconum, & ipsis affuit in convivio,
" Juvenes, postquam jam omnes delectati estis mente certaminibus,
" Ite in ædes, ut paremus convivium:
" Non enim incommodum est in tempore cœnam capere.
Sic dixit, hi autem surgentes ibant, & paruerunt dicto.
At postquam venerunt in ædes benè habitatas,
Vestes quidem deposuerunt in sedibus, thronisque:
Hi igitur mactaverunt oves magnas & pingues capras;
Mactaverunt quoque sues pingues, & bovem armentariam,
Convivium parantes: hi interim ex agro ad civitatem
Properè se accingebant, ut irent Ulysseſque & divus subulcus.
Ex iis autem verba incepit subulcus, princeps virorum,
" Hospes, quoniam jam nunc ad civitatem ire valde cupis
" Hodiè, sicut jussit dominus meus, certe te ego
" Hic mallem stabulorum custodem relinqui:
" Sed vereor & timeo, nè mihi inposterum

ΣΧΟΛΙΑ.

170. Δεπνησὲς.] Βαρυτόνως μὲν ἡ δ δίπνον ὥσπερ ἐξυπόνως ἡ τὸ δίπονον.
175. Ἐντωόμεθα.] Εὐτρεπίσωμεν.
182. Ὠτρύνοντο.] Παρεσκευάζοντο.
187. Ῥυτῆρα.] Φύλακα· σταθμῶν ἡ τῶν ἐπαύλεων.

NOTÆ.

170. Ἀλλ' ὅτε δὴ δεπνησὲς ἕλε) Etymolog. M. v. Δεπνησὲς) Ἔστι δεπνῶ, δεπνεῖς. Ἀλλ' ὅτε δὴ δεπνησὲς ἕλε, σεσιασὲν, τὸ σῆμα. Διὰ δ ἐστι γράφει· ἀπὸ δ δίπνιζω, δεπνισός. Ὡρ. Idem tamen rectius alias, Δορπησὲς legit, in v. quo etiam modo δεπνησός.

181. Ἱέρευον ἡ σύας σάλους) De *Anapæsto* in Versu Heroico, diximus ad ξ'. v. 94. ubi & de hoc loco. Potest & ἱέρευον hic saltem legi, licet rectè, suprà, ad v. 180. Οἱ δ' ἱέρευον ὄϊς μεγάλους.

185. Δὴ πειθ.) Ità lego, pro δ' ἤπειθ.

VARIÆ LECTIONES.

170. Δεπνησὲς) γρ. δίπνησος, *H. Steph.* & Δεπνισὲς, vid. *Brevia Scholia* & Not. in *Textum*.

174. Αἰδέομαι) γρ. αἴδομαι.

177. Ἔβαν, πείθοντό τε μύθῳ) γρ. ἴσαν οἶκόνδε ἵκανον, *H. Steph.* cujus *Sensum Latina* Versio habet; nunc à nobis mutatur.

181. Ἱέρευον) γρ. ἱέρευον, vid. Not. in *Textum*.

187. Γουίῃ) γρ. λιπὼν, quæ huic loco aptior, ut mox, v. 223. γουίῃσι aptior, licet & ibi γρ. λιπέσθαι.

Νειχείη-

Νειχείη· χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα
Ἦμαρ, ἀτὰρ πάχα τοὶ ποτὶ ἕσπερα ῥίγιον ἔσται.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις,
Ἀλλ' ἴομεν· σὺ δ' ἔπειτα διαμπερὲς ἡγεμόνευε.
Δὸς δέ μοι, εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τελεμνήσιον ἐστὶν,
Σκηρίπτεσθ', ἐπεὶ φάτ' ἀεισφαλέ' ἔμμεναι ὁδόν.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην
Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ τρόφος ἦεν ἀορτήρ·
Εὔμαιος δ' ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμαρὲς ἔδωκεν.
Τὼ βήτην· σάφα μὲν κύνες καὶ βώτορες ἄνδρες
Ῥύατ' ὀπάδε μίμνοντες· ὁ δ' ἐς πόλιν ἦγεν ἄνακτα,
Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι,
Σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τείχεός τε ὁδὸν κάτα παιπαλόεσσαν
Ἄσσον ἐγγὺς ἔσαν, καὶ ἐπὶ κρηῖνην ἀφίκοντο
Τυκτὴν, καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,

" Excandeſcat: difficiles etiam dominorum ſunt minæ.
" Sed agè nunc eamus, jam enim præterit maximâ ex parte
" Dies, ac citò ſub veſperam frigidius erit.
Hunc reſpondens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" Cognoico, mente teneo; hæc jam intelligenti injungis:
" Verùm eamus; tu autem exin perpetuo præi.
" Da verò mihi, ſicubi baculum inciſum eſt,
" Ut innitar; quoniam dicitis valdè lubricam eſſe viam.
Dixit, & circum humeros turpem impoſuit peram
Denſis *ſcrutis* rimoſam, tortilis verò inerat funis:
Eumæus autem ei baculum gratum dedit.
Hi iverunt: ſtabulum verò canes & paſtores viri
Cuſtodiebant à tergo manentes; hic autem verſus civitatem duxit regē,
Pauperi miſerando ſimilem & ſeni,
Baculo innitentem: mala enim circū corpus veſtimenta indutus erat.
Sed quando jam euntes viam per aſperam
Civitatem prope erant, & ad fontem pervenerant,
Elaboratum, pulchrè-fluentem, unde aquam petebant cives,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

189. Χαλεπαί.] Δύσκολοι· κακαὶ τῇ διαστολῇ αἱ ἀπειλαί. Ἀνάκτων.] Διαστολῆς· Ὁμοκλαί.] Ἀπειλαί.

190. Μέμβλωκε μάλιστα ἦμαρ.] Τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας παρελήλυθεν.

191. Ποτὶ ἕσπερα ῥίγιον.] Περὶ ἑσπέραν μᾶλλον χειμὼν ἐστι. Ῥίγιον.] Χειμὼν, ψῦχος.

195. Τετμημένον.] Κεκομμένον.

196. Σκηρίπτεσθαι.] Ἐπερείδεσθαι. Ἀεισφαλέα.] Τραχεῖαν, σκληρὰν, σφῆλαι πάλιν δυναμένην, δύσβατον, ὀλισθηρὰν, ὥστε κινδυνεύειν περιπεσεῖν· ὁδὸν ἢ τὴν, αὐτὶ τοῦ, τὴν ὁδόν.

199. Θυμαρές.] Εὐάρεστον.

202. Λαυγαλέῳ.] Εὐπλεῖ.

203. Σκηπτόμενον.] Ἐπερειδόμενον. Ἕσσ.] Ἐνεδύετο.

Ν Ο Τ Æ.

196. Ἀεισφαλὲς ἔμμεναι ὁδὸν) *Euſtath.* fol. 623. lin. 44. Καὶ ὅρα, τὸ ὁδὸν, ἀντὶ τοῦ ὁδὸν, ἐπενθέσει Αἰολικῇ τοῦ υ. ἔπαιξε δέ, φασιν, ὁ ποιητὴς εἶπε τὸν λέξιν· καὶ διέδωκεν ἀφορμὴν ἐπιμολογίας τῇ ὁδῷ, καὶ ὁπόσῳ ἡδὺ ὁδὸς εἰς οἶκόν ἐστι. Ἡρακλείδης δὲ ὁ ἐν οἷς περὶ δυσκλίτων ῥημάτων, γράφει, Ἀεισφαλὲς ἔμμεναι ἕδος φησὶ γράφειν, οὐκ ἄλλως, ἀπό τινων. Verùm quùm ἑδὸς ſit *Ionicum*, pro ὁδὸς, & ἕδος, *Pavimentum*, non tam *Lectionem* illam puto, quam παραποίησιν. Παραπεποῖσθαι γὰρ δοκεῖ ὅτι ἕ Ποιητῇ, *viz.* ex hoc loco.

201. Ῥύατ') Pro ἐῤῥύατο, hoc eſt, ἐῤῥυμένοι ἦσαν, ut *Iliad.* σ'. v. 515.

203. Σκηπτόμενον) *Euſtath.* fol. 625. lin. 1. Ὃ ἐστι, σκηριπτόμενον· ἢ σφαλιζόμενον, ἢ φαντάζοντα· ἡ γὰρ ἀληθῶς τοιοῦτος ἦν.

206. Ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται) Confer, quæ Nos ad η'. v. 131.

NOTÆ IN SCHOLIA.

196. Ἀεισφαλέα) In hoc *Scholio Maſcula* Epitheta in *Fœminina* verto omnia, quòd ἑδὸς ἡ, pro ἑδὸς.

Variæ Lectiones.

189. Ὁμοκλαί) γρ. ἀπειλαί, *Scholiaſtes Æſchyli*, vid. *Duport.* Gnomolog.

196. Ἀεισφαλὲς ἔμμεναι ἑδὸν) γρ. ἀεισφαλὲς ἔμμεναι ἕδος. *Euſtath.* & *H. Steph.* vid. Not. in *Textum*.

199. Θυμαρὲς) γρ. θυμᾶρες.

206. Καλλίροον) γρ. καλλίῤῥοον, at in *Scanſione*, ut καλλίῤῥην, conſiderandum.

Τὼ

Τλὺ ποίησ' Ἴθακος, καὶ Νήριτος, ἠδὲ Πολύκτωρ·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοθρεφέων ἦν ἄλσος
Πάντοσε κυκλοτερές, καθ' ὃ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ
Ὑψόθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο
Νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιῤῥέζεσκον ὁδῖται·
Ἔνθα σφέας ἐνίκαν υἱὸς Δολίοιο Μελανθεύς,
Αἶγας ἄγων, αἵ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
Δεῖπνον μνηστῆρσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες.
Τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν, ἔπος τ' ἔφαθ', ἕκ τ' ὀνόμαζεν
Ἔκταλον καὶ ἀεικές· ὄρινε δὲ κῆρ Ὀδυσῆος·
Νῦν μὲν δὴ μάλα πάσχω κακὸς κακὸν ἠγλάϊσμαι·

Quem fecit Ithacus, & Neritus, & Polyctor;
Circùm verò almorum aquis-nutritarum erat nemus
Undique circulare, frigidáque defluebat aqua
Ex alto, ex petrâ: ara item suprà facta erat
Nympharum, ubi omnes sacrificabant viatores;
Illic ipsos invenit filius Dolii Melantheus,
Capras ducens, quæ omnibus antecellebant gregibus,
Cœnam procis; duo autem simul sequebantur pastores.
Hos conspicatus increpavit, verbumque dixit & compellavit
Terribiliter & indecenter; movitque animum Ulyssis;
" Nunc sanè verò verius malus malum ducit:

ΣΧΟΛΙΑ.

207. Ἴθακος καὶ Νήριτος, ἠδὲ Πολύκτωρ.] * Πτερελάου παῖδες, Ἴθακος καὶ Νήριτος, ἀπὸ Διὸς ἔχοντες τὸ γένος, ἦκαν τὴν Κεφαλλωνίαν· ὁρίσαν δὲ αὐτῆς τοῦτο, καταλιπόντες τὰ σφέτερα ἤθη, παραγίνονται εἰς τὴν Ἰθάκην καὶ τόπον ἰδόντες εὐ πεπιημένον, εἰς οἰκισμὸν. Ἀφ' οὗ τὸ τοῦ παρωνυμίαν ὑψηλότερον εἶναι, ἐκ καθικνουμένης δηλονότι τῆς Ἰθάκης ἔκλεσαν· καὶ ἐκ μὲν Ἰθάκης, ἡ νῆσος ἐπωνομάσθη Ἰθάκη, τὸ δὲ παρακείμενον ὄρος ἐκ τοῦ Νηρίτου, Νήριτον. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάῳ.

208. Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοθρεφέων ἦν ἄλσος] Ἥλιος Ῥόδῳ μιχθεὶς τῇ Ἀσωποῦ, παῖδας ἴσχει, Φαέθοντα, καὶ * Λαμπετίδα, καὶ Αἰγλην, καὶ Φαέθουσαν· ἀνδροφθεὶς δὲ ὁ Φαέθων, ἤρετο τὴν μητέρα, τίνος εἴη πατρός· συνθεμένης δὲ, ὡς Ἥλιος, παρεγένετο ἐπὶ τὰς τοῦ πατρὸς ἀναβάσεις· γνωρισθεὶς δὲ, ὅπως ἐδύνατο τοῦ πατρὸς, ἐπ' ὀλίγον αὐτῷ συγχωρῆσαι τὸ ἅρμα καὶ τοὺς ἵππους ἐλάσαι, ὅπως καταπαύσῃ τὸ κύημα· ὁ δὲ Ἥλιος ἀκούσας, παραυτὰ μὲν ἀντέλεγεν, οἰόμενος ἀπάτην· σφόδρα δὲ αὐτῷ ἐγκειμένῳ, συχωρεῖ, διδάξας, ὅ, τι τὸ μεσαίχμιον· ἐπιβὰς δὲ οὐκεῖος ὁ ἅρματος, ἀπήκτους ἤλασεν, ὡς τε * τετράπτωκα, πάντα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς φρύγειν, καὶ δὴ τῆς ἀφροσύνης ἐπιχεῖν αὐτὸν κεραυνὸν ὁ Δία· καταπεσόντος δὲ αὐτοῦ μὴ τὸ ζῆλος φλογὸς ἐπὶ τὴν Ἠελιάδων παῖδας, καὶ φλεγέντας, αἱ ἀδελφαὶ παρεκλυόμεναι κατὰ τὸν τόπον τοῦ Κελλικοῦ πλαγὼς, ἐδρύσαν ἡμέρας * ἑπτὰ λείπουσας καὶ νυκτός· ὅθεν * καπελάσας ὁ Ζεὺς, πάντας ἀνάμνησιν ἐνεποίησεν τῶν κακῶν, μεταμορφῶν αὐτὰς εἰς * αἰγείρους, αἵπερ εἰσὶ δενδρα· λέγεται δὲ καὶ σοφῶν ἀπεχθανόμενος τὸ ηλεκτρον τῶν ἀρχαίας οἰμωγῆς· ἀπεδακρύονται δὲ τοῦτο καρπὸν ἀπὸ τοῦ δένδρου· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ τοῖς τραγικοῖς. Ἱεροθυτείων.] Τῶν ὕδατι τεθραμμένων.

* Ita, pro καπελάσασα τὸν Δία, &c.

211. Ὀδῖται.] Ὁδοιπόροι.
213. Μετίσχεσθον.] Ἐπίσημοι ἦσαν.
214. Νομῆες.] Ποιμένες.
216. Ἔκταλον δ' ἀεικές.] Δεινῶς ὑβριστικόν.
217. Ἠγλαΐσμαι.] Ἄγομαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

208. * Πτερελάου, pro Πτελεάου, & * Λαμπετίδα lego, pro corrupto λαμπιτίνα, mox * τετραπτώκα πάντα τὰ ἐπὶ. pro priori τετραπτῶν τὰ πάντα ἐπὶ· etiam * ἀδιαλείπτους, pro ἀδιαλείπτους, & * αἰγείρους, pro monstro illo αἰχείρους, (in solâ *Elzevir.*) ex MS. *Aloysii*, & partim ex Vett. *Impressis*. Notandum in fine, per vocem * Τραγικοῖς, *Euripidem* præcipuè designari; cujus Drama, *Phaethon*, hoc Argumentum tractat, ut & *Nonni Dionys.* l. 38. & *Ovid.* Metamorph. l. 1. ad finem, item l. 2. §. 1, 2, 3. Verùm *Euripides* & *Ovidius Phaethontis* matrem *Clymenen* vocant, quam *Scholiastes* noster *Rhoden*, & quam hic *Asopi* filiam, *Neptuni* & *Amphitritæ* vocat *Apollodor.* Biblioth. l. 1. c. 4. §. 5. Dicendum amplius, quòd cùm *Homerus*, *Ulyssis* tempore, *Solis* boves ab harum sororum duabus pasci fingat, *Odyss.* μ'. v. 132. Νύμφαι ἠϋκόμοιο, Φαέθουσά τε, Λαμπετίη τε, vitiosa est *Ovidius* illud minimè probâsse; quòd sorores *Phaethontis* in Arbores sint versæ: Et ille *Neæram* his Matrem assignat, ut μ'. v. 133. Ἃς τέκεν Ἠελίῳ Ὑπερείονι δῖα Νέαιρα. Vid. *Joh. Alberti Fabricii Bibliothecam Græcam*, 1 Vol. p. 623. v. Φαίθων, ἡ Κλυμένη. Hæc *Scholia* in MS. *Aloysii* extant quidem, at non suo loco, sed longè infrà, è regione, v. 590.

VARIÆ LECTIONES.

208. Ἦν) γρ. ἦεν, πίλεν.
211. Ἐπιῤῥίζεσκον) γρ. ἐπιῤῥίζεσκον, *H. Stephan.* Quidam, ἐπιέζεσκον, & ἐπιῤῥίζεσκον, & ἐπὶ ῥίζεσκον.
212. Σφέας) γρ. σφᾶς.

Ὡς

Ὡς αἰεὶ τ' ὁμοῖον ἄγῃ Θεὸς ὡς τ' ὁμοῖον.
Πῇ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγῃς, ἀμέγαρτε συβῶτα,
Πτωχὸν ἀνηρῆνα, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα;
Ὃς πολλῇσι φλιῇσι παρὰ πρὸ θύρῃσι φλίψῃ ὤμους,
Αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας, οὐδὲ λέβητας.
Τόν κ' εἴ μοι δοίης σαθμῷ ῥυτῆρα γενέσθαι,
Σηκοκόρον τ' ἔιδμεν, θαλλόν τ' ἐείρουσι φορεῦσαι,
Καί κεν ὀϊὸν πίων, μεγάλου ἐπιγουνίδα θείτο.

" Adeò semper similem ducit Deus ad similem.
" Quonam utique hunc voracem ducis, immanis subulce,
" Mendicum importunum, convivio-rum destructorem?
" Qui multis liminibus astans deteret humeros,
" Petens frusta, non enses, neque lebetes.
" Hunc si mihi dares stabulorum custodem fieri
" Ut esset stabuli-curator & pabulum hœdis portaret,
" Etiam vel serù bibens, magnum genu poneret. i. e. in corpulentiâ excresceret.

ΣΧΟΛΙΑ.

219. Μολοβρόν.] Τὸν ἐπαύλιον, τὸν χασεμάργην, * τὸν μελίσσουρον ἐπὶ τῶν βοῶν, τὸν ἀκόρεστον προφῆς. Ἀμέγαρτε συβῶτα.] Ἡ ὡς τοῦ βωτῆρος ἀφθόνητι, ὁ δηλοῖ τὸ καλῶς πρέπειν· ἢ ᾧ οὐκ ἄν τις φθονήσοι ἢ συβωτεῖν, οἷον, ἄξιε ἢ συφορβεῖν.

220. Πτωχόν.] Ἐπαίτην. Δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα.] Λυμεῶνα τῶν εὐωχιῶν· ἢ, * τὸν καταίρμοφα * ἀπφερόμβιον τῶν εὐωχιῶν.

221. Πολλῇσι.] Πολλαῖς. Φλιῇσι.] Ταῖς παρατέτοιχε θύραις. Φλίψῃ.] Αἰολικῶς. Ἔτοιμοι, θλίψῃ, θλιβήσῃ· ὃς οὐκ ἐκβήσῃ τῶν φλιῶν. * Οὐδὲ εἴξῃ· εἰώθασι δὲ οἱ πτωχοὶ παρακλίνειν πρὸς θύρας, καὶ παρεμβαίνειν.

222. Αἰτίζων.] Αἰτῶν. Ἀκόλους.] Ψωμούς, ὃς οὐκ ἄν τις κωλύσειε λαβεῖν τῶν βραχύτητα. Ἄορας.] Οἱ μὲν, χωρὶς ἢ σ, τὰ ξίφη, παρὰ τὸ ἄορ· οἱ δὲ, μετὰ ἢ σ, τελισκοὺς ἄορας· οἱ μὲν πρὸς, λέγοντες ἀπὸ τῶν ἀγούσιν λαμβανομένας, ἄθλα, γυναῖκας· λέγει γάρ που, * Ἣ τείρεος, ἢ γυνὴ ἢ ἄορας, οἵ ἢ τοὺς τείποδας, τοὺς ἄπυ ἔχοντας, ἐξ ὧν αἴρεσθαι δύναι). * Iliad. χ'. v. 164.

223. Δοίης.] Παρέχοις.

224. Σηκοκόρον.] Ἐπιμελητὴν ἐπαύλεως, ἢ τὸ σαίρουσι τοὺς σηκούς· σηκοὶ ἢ λέγεται), αἱ μανδραι, ἔνθα συγκλείουσι αἱ αἶγες καὶ τὰ βοσκήματα. Θαλλόν.] * Πᾶν τὸ ἐκ γῆς φυόμενον ἢ τῶν φυλλάδα. Πᾶς γὰρ κλαδὸς δένδρου, θαλλὸς προσαγορεύεται· ὥσπερ τὸ Ἀττικῶν ἢ, μόνον ὁ τὰ ἐλαίας. Φορῆναι.] Φέρειν, κομίζειν.

225. Ὀϊόν.] Ἀντὶ τοῦ, ὄρρον, τὸν ὀδατώδη καὶ ἐφθαρμένον ὑποστέατος καὶ χαλαρόν· ἢ τὸ ἄπηκτον χαλαρόν, τὸ ὑπολιποῦν ὑδατώδες. Ἐπιγουνίδα.] Τῶν τοῦ σώματος εὐξίαν· ἀπὸ μέρους τοῦ καὶ τὸ γόνυ δηλοῦντος, τὸ πᾶν ἐσήμανεν, ἢ τὸ ὑπερῶνα τοῦ γόνατος.

NOTÆ.

218. Ὡς αἰεὶ τ' ὁμοῖον ἄγῃ Θεὸς ὡς τ' ὁμοῖον) Prior ὡς, pro ὅπως, at posterior, pro εἰς, *Atticè*; de quâ re diximus satis ad *Euripid.* Phœniss. v. 1409. Huc refer Fabulam *Æsopicam*, Περὶ Ἀνθρακέως καὶ Γναφέως, ὅτι πᾶν τὸ ἀνόμοιον, ἀκοινώνητον. Quod Veteres ὁμοῖον, non ὅμοιον, dixerint, ut ἑτοῖμον, non ἕτοιμον, τροπαῖον, non τρόπαιον, ἐρῆμον, non ἔρημον, quodque *Atticum* sit & *Homericum*, Veteres Grammatici. *Eustath.* fol. 432. lin. 45. Τὸ ἢ ἐρῆμος ἀποβεβιασμένως οἱ Παλαιοί· ὥσπερ καὶ ἑτοῖμον λέγει Ὁμηρος ἀποβεβιασμένως, καθὰ Ἀρχαῖσμοὶ, ὅτι καὶ ἐρῆμον, τὸ παρ' ἡμῖν ἔρημον· καὶ καινὸν ἀδὴν, εἶμα καὶ

225. Ὀϊὸν πίων) De voce ἄκολος, *Etymolog.* M.

NOTÆ IN SCHOLIA.

219. * Clausulam illam, * τὸν μολίσσουρον, &c. ex MS. *Aloysii* addo.

220. * Τὸν & * ἀπφερόμβιον, pro οἱ & ἀπφερόμβιοι, lego, *Sensu* postulante, si taceret MS.

221. * Οὐδὲ εἴξῃ· εἰώθασι δὲ οἱ πτωχοὶ ἀποβεβιασμένως πρὸς θύρας, καὶ ἀποσείβεσθαι, addo ex MS. *Aloysii*; licet etiam in *Vett. Impressis* extent, in *Aldinâ* nempè, *Bedrotianâ*, *Morrhianâ*, &c. excepto quòd ibi, vo-ces, οὐδὲ εἴξει, ut *Textûs* pars laudentur, & ἢ in fine, pro κὰι, legatur.

224. * Πᾶν τὸ ἐκ γῆς φυόμενον ἢ τῶν φυλλάδα, hæc ex MS. *Aloysii*; quæ sequuntur, Πᾶς γὰρ κλαδὸς, &c. ut olim: verùm notandum, Vett. *Impressos* per omnia cum MS. convenire, solam *Elzevirianam* priori parte mulctatam; quòd ex Literarum formâ fraus facta esset *Editori*.

VARIÆ LECTIONES.

221. Φλίψῃ) γρ. θλίψῃ, *Br. Schol. H. Stephan. Eustath.* fol. 627. lin. 38.

222. Ἄορας) γρ. ἄορα, *Br. Schol. H. Steph.*

223. Γενέσθαι) γρ. λιτέσθαι, *Eustath.* fol. 626. lin. 21. vid. ad v. 187.

Ἀλλ' ἐπεὶ δὴ δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθεν, οὐκ ἐθελήσῃ
Ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πλώτων χατ' δῆμον.
Βούλεται αἰτίζων βόσκειν λώβην γαστέρ' ἄναλτον.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τόδε δὲ τετελεσμένον ἔσται,
Αἴ κ' ἔλθῃ θεοῖς δώμαθ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
Πολλά οἱ ἀμφὶ κάρῃ σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων
Πλῆται ἀποπλείψουσι, δόμον κάτα βαλλομένοιο.
Ὣς φάτο· τὸ παιῶν λὰξ ἔνθορεν ἀφραδίῃσιν
Ἰσχίῳ· οὐδὲ μιν ἔκτοθι ἀταρπιτοῦ ἐτύφελιξεν,
Ἀλλ' ἔμπεδος ἀσφαλέως· ὁ δ' μερμήριξεν Ὀδυσσεύς,
Ἠὲ μεταΐξας ῥοπάλῳ ἐκ θυμὸν ἕλοιτο,
Ἦ θεοῖς γῆν ἐλάσαι κάρη, ἀμφ' ὀδὰς ἀείρας.
Ἀλλ' ἐπελώμησε, φρεσὶ δ' ἔσχετο· τὸ δὲ συβώτης
Νείκεσεν ἄντα ἰδών· μέγα δ' εὔξατο, χεῖρας ἀνασχών,
Νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διός, εἴποτ' Ὀδυσσεὺς
Υ̓́μμι ἐπὶ μηρί' ἔκηε, καλύψας πίονι δημῷ,
Ἀρνῶν, ἠδ' ἐρίφων, τόδε μοὶ κρήηνον ἐέλδωρ,
Ὡς ἔλθοι μιν κεῖνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἑ δαίμων·
Τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε διασκεδάσειεν ἁπάσας,

" Sed quandoquidem jam opera mala didicit, non volet
" Opus adire, sed mendicans in populo
" Mavult orando pascere suum ventrem insatiabilem.
" Verùm edico hoc, quod & perfectum erit;
" Si iverit in ædes Ulyssis divini,
" Multa ei circum caput scabella virorum ex manibus
" Latera atterent per domum percussi.
Sic dixit: & eum aggrediens calce irruit insipientiis
In coxam, neque ipsum extra viam dimovit,
Sed firmus permansit: verùm cogitavit Ulysses,
Utrum irruens baculo animum auferret,
An ad terram deiiciat caput circa pavimentum sublatum:
Sed pertulit, animoque cohibitus est; illum verò subucus
Increpavit contra conspicatus; altéque precatus est, manibus sublatis,
" Nymphæ fontanæ, filiæ Jovis, si unquam Ulysses,
" Vobis fœmora combussit cooperta pingui adipe
" Agnorum & hœdorum, hoc mihi perficite desiderium,
" Ut veniat *tandem aliquandò* ille vir, ducátque ipsum numen:
" Sic tibi insolentias utique dissiparet omnes,

ΣΧΟΛΙΑ.

227. Πτώσων.] Πτωχεύων.

228. Βόσκειν.] Τρέφειν. Ἄναλτον.] Ἀπλήρωτον.

231. Πολλά οἱ ἀμφὶ κάρῃ.] Τινὲς μὲν ἀμφοτέρωθεν οἱονεὶ κεφαλὰς ἔχοντα· ἄμφιον γὰρ καὶ παραθήσειν ἀναγινώσκειν ἀμφὶ κάρῃ, τοῦτ' ἐστὶ τῷ κεφαλῷ. Σφέλα.] Τὰ ὑποπόδια· ἢ τὰ σύνδεσμα, τὰ δυνάμενα σφῆλαι, ὅ ἐστι κινῆσαι. Σφέλα.] Τὰ ἀμφοτέρωθεν ἐξοχὰς καὶ ἐπαναστάσεις ἔχοντα· ἢ ἴσως παρὰ τὸ ἀπὸ σφλῶν συμπῆχθαι. σφῆνες γάρ, τὰ μικρὰ ξύλα. σφέλα γάρ, τὰ μικρὰ ὑποπόδια. Παλαμάων.] Τῶν χειρῶν.

232. Πλῶται ἀποπλείψουσι.] Ἐμφαντικῶς, ὅτι αἱ τότε πλῶται ἀποπλείψουσι τὰ ὑποπόδια.

237. Ἀμφ' ὀδὰς.] Περὶ τὸ ἴδαφος. Ἐρείσας.] Πλησιάσας ποιήσας.

238. Ἐπετώλμησεν.] Ὑπέμφυσεν.

240. Νύμφαι κρηναῖαι.] Ταύτας θεοσεβῶς, ἤτοι, καθ' ὃ ἀγωγικός ἐστιν· ἢ, ὅτι τότε τὴν κρήνην ἐθεράπευε.

244. Ἀγλαΐας.] Τὰς καλλωπισμούς. Διασκεδάσειεν.] Διασκορπίσειε.

NOTÆ.

226. Ἔμμαθεν) *Eustath.* fol. 628. lin. 33. Τὸ δὲ ἔργα κάκ' ἔμμαθε, διπλάζει τὸ μ εἰς τὸ ἔμμαθε, καθὼ καὶ τὰς Παλαιάς.

232. Πλῶται) *Florentina, Aldina, Lovaniana, H. Steph.* πλῶτας habent, & MS. *Aloysian.* semel; mox tamen idem explicans ait, αἱ τότε πλῶται, ut *Impressi*: & figuratior quidem hæc *Lectio*. Scio τὸ ἀς hoc *Hesiodo* & *Theocrito* corripi, ut in πρόπας ἠελίοιο, & πᾶς τίκτειν ἐχείῃ. verùm hoc ità fieri apud *Homerum* haud memini. Vid. infrà, ad III. *v.* 106. At *Eustath.* fol. 628. lin. 48. distinctiùs πλῶται legit, & legendum probat, & fol. 629. lin. 5.

240. Νύμφαι) De *Nympharum* Cultu, *P. Victor.* Var. Lect. l. 6. c. 24.

VARIÆ LECTIONES.

226. Ἔμμαθεν) γρ. ἴμαθεν. Vid. infrà, ad Σ. *v.* 361.

231. Ἀμφὶ κάρῃ) γρ. ἀμφικάρῃ, *Eustath.* fol. 629. lin. 3. *Br. Schol.* & *H. Steph.*

232. Πλῶται) γρ. πλῶτας, *Florentin.* &c. vid. Not. in *Textum*.

237. Ἀμφ' ὀδὰς ἀείρας) γρ. ἀμφωδὰς ἐρείσας, *Eustath.* fol. 626. lin. 29. & fol. 629. lin. 17. & *H. Steph.* Ἐρείσας. *Br. Schol.*

Τὰς νῦν ὑλείζων φορέεις, ἀλαλήμενος αἰεὶ
Ἄσυ κάτ· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Ὤ πόποι, οἷον ἔειπε κύων, ὀλοφώϊα εἰδώς·
Τόν ποτ' ἐγὼν ἐπὶ νηὸς εὐσταλμοιο μελαίνης
Ἄξω τῆλ' Ἰθάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι.
Αἲ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Σήμερον ἐν μεγάροις, ἢ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείη,
Ὡς Ὀδυσῆί γε τηλοῦ ἀπόλλυται νόστιμον ἦμαρ.
Ὣς εἰπὼν, τὸς μὲν λίπεν αὐτόθι, ἦκα κίοντας,
Αὐτὰρ ὁ βῆ· μάλα δ' ὦκα δόμους ἵκανεν ἀνακτος.
Αὐτίκα δ' εἵπω ἷεν, μνηστῆρσι κάθιζεν,
Ἀντίον Εὐρυμάχου· τὸ γὰρ φιλέεσκε μάλιστα.
Τῷ ῥ' ὄγε μοῖραν κρειῶν μοῖραν θέσαν, οἱ πονέοντο.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Ἐδμεναι· ἀλχίμολον δ' Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
Στήτην ἐρχομένω· περὶ δὲ σφέας ἤλυθ' ἰωὴ
Φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γὰρ σφισι βάλλετ' ἀείδειν
Φήμιος· αὐτὰρ ὁ χειρὸς ἑλὼν προσέφη συβώτην,
Εὖμαι', ἢ μάλα δὴ τάδε δώματα κάλ' Ὀδυσῆος,
Ῥεῖα δ' ἀείγνωτ' ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι.
Ἐξ ἑτέρων ἕτερ' ἐστίν· ἐπήσκηται δὲ οἱ αὐλὴ
Τοίχῳ καὶ θριγκοῖσι, θύραι δ' εὐεργέες εἰσὶ
Δικλίδες· οὐκ ἄν τίς μιν ἀνὴρ ὑπερπλίσαιτο.
Γιγνώσκω δ', ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα πίθενται
Ἄνδρες· ἐπεὶ κνίσση μοι ἀνήνοθεν, ἐν δέ τε φόρμιγξ

" Quas nunc injurias profers, errabundus semper
" Per civitatem: at pecora mali corrumpunt pastores.
Hunc rursus alloquutus est Melanthius, custos caprarum,
" Evax! quale dixit canis, astutias sciens?
" Quem aliquando ego in navi benè tabulatâ nigrâ
" Agam longè ab Ithacâ, ut mihi victum multum inveniat.
" Utinam enim Telemachum interficiat argentei arcûs Apollo
" Hodie in ædibus, vel à procis interficiatur,
" Sicut Ulyssi longè periit reditûs dies.
Sic loquutus, hos quidem liquit illic, lentè euntes:
At hic ivit, valdè autem celeriter ad ædes pervenit Domini.
Statimque introivit, & inter procos sedebat,
E regione Eurymachi; hunc enim colebat maximè.
Huic quidem carnium partem apposuerunt *ii*, qui *cibos* ministrabant:
Panemque veneranda proma conda apposuit ferens,
Ad comedendum: propè autem Ulysses & divinus subulcus
Steterunt venientes: circum enim venit sonitus
Citharæ concavæ, interque ipsos cœpit canere
Phemius: at hic manu captum alloquutus est subulcum,
" Eumæe, certè omninò hæ ædes pulchræ Ulyssis,
" Facilè etiam sunt dignoscendæ & inter multas visendæ.
" Ex aliis aliæ sunt: ornata est autem ei aula
" Muro & valvis, januæ verò benè laboratæ sunt
" Bifores, non aliquis ipsam vir vituperaverit.
" Cognosco autem, quòd multi in ipsâ convivia faciunt
" Viri; quoniam nidor quidem ascendit, cithara verò

ΣΧΟΛΙΑ.

247. Αἰπόλ.] Αἰγιόμ.
248. Κύων.] Ἀναιδὴς.
254. Κιόντας.] Πορευομένους.
256. Κάθιζεν.] Ἐκαθέζετο.
266. Ἐξ ἑτέρων ἕτερ' ἐστίν.] Διὰ τέτων βάλλει δηλῶν, ὡς ὁ μνηστεύων τῆ βασιλείων ἔντων, ἀλλὰ πολυτέκνων.
Ἐπήσκηται.] Μετ' ἐπιμελείας διακεκόσμηται.
267. Θριγκοῖσι.] Σπφάνοις, περιβόλοις. Εὐεργέες.] Ἀσφαλεῖς· εἰ δὲ εὐεργέες, καλῶς εἰρασμένας.
268. Ὑπερπλίσαιτο.] Ἤτοι ὑπερφανήσεται, *εὐπαλίσσειεν, ἢ εὐχερῶς ἐπιβουλεύσειεν.
270. Ἀνήνοθεν.] Ἀνήρχθη. Φόρμιγξ.] Κιθάρα.

NOTÆ.

* Vid. *Etymolog.* M. v. Ὑπερπλία.

251. Αἲ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων) Optat *Telemacho* mortem subitaneam; vel ut à *Procis* propediem occidatur. De *Phrasi* diximus, ad γ'. v. 279.

VARIÆ LECTIONES.

262. Γὰρ σφισι) γρ. δὲ σφισι, *H. Steph.*
267. Εὐεργέες) γρ. εὐερκέες, *Eustath.* fol. 630. lin. 4. *Br. Schol. H. Steph.*
270. Κνίσση) γρ. κνίσι, *Herodian.* apud *Eustath.* fol. 630. lin. 13. *Ibid.* Ἀνήνοθεν) γρ. ἀνήνοθε, *Eustath.* fol. 630. lin. 9. *H. Steph.*

Ἠτύϊ,

Ἠπύῃ, ἣν ἄρα δαιτὶ Θεοὶ ποίησαν ἑταίρῃ.
Τόνδ' ἀπαμφβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ῥεῖ' ἔγνως· ἐπεὶ οὐδὲ τά τ' ἄλλα πὲρ ἔασ' ἀνοήμων.
Ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται ταῦτα ἔργα.
Ἠὲ σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Δύσεο δ' μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτῷ·
Εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμενον, ἐγὼ δ' εἶμι προπάροιθε·
Μηδὲ σὺ δηθύνῃν, μή τις σ' ἔκτοθε νοήσας
Ἢ βάλῃ, ἢ ἐλάσῃ· τάδε σὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
Τόνδ' ἠμείβεθ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ *νοέοντι κελεύεις·
Ἀλλ' ἔρχευ προπάροιθεν, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτῷ.
Οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων, οὐδὲ βολάων,
Τολμήεις μοι θυμός, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα
Κύμασι καὶ πολέμῳ· μὴ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
Γαστέρα δ' οὔπως ἐστὶν ἀπόκρυφα μεμαυῖαν,
Οὐλομένην, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσι.
Τῆς ἕνεκεν καὶ νῆες εὔζυγοι ὁπλίσσονται
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Ἂν δ' ἄρα κύων κεφαλήν τε καὶ οὖατα κείμενος ἔσχεν

" Sonat, quam convivio Dii fecerunt amicam.
Hunc respondens alloquutus es, Eumæe subulce,
" Facilè nosti; quoniam neque alioquin es imprudens;
" Sed agè jam consultemus, quomodo erunt hæc opera.
" Vel tu primùm ingredere ædes benè habitatas,
" Et accede procos; ego autem remanebo hic.
" Sin vis, remane; ego verò vadam ante;
" Neque tu morare, nè quis te extra animadvertens
" Vel percutiat, vel impellat; hæc te considerare jubeo.
Huic respondit statim prudens divinus Ulysses,
" Scio, cognosco, hæc jam intelligenti injungis:
" Sed vade antè, ego autem remanebo hic.
" Non enim prorsus plagarum insciius, neque ictuum,
" Patiens mihi animus, quoniam mala multa patius sum
" Undis & in bello; ad illa accedat & hoc.
" Ventrem etenim nullatenùs licet occultare avidum,
" Pernicioſum, qui multa mala hominibus dat:
" Cujus gratiâ & naves benè-transtratæ armantur,
" Pontum in indomitum, mala inimicis portantes.
Sic hi quidem talia inter se dicebant,
Canis autem caputque & aures jacens elevavit

ΣΧΟΛΙΑ.

271. Ἠπύει.] Ἔπηχεῖ.
273. Ἀνοήμων.] Ἀνόητος.
276. Δύσεο.] Εἴσελθε. Ὑπολείψομαι.] Ἀπολειφθήσομαι.
279. Βάλῃ.] Τύψῃ, πλήξῃ.
283. Βολάων.] Βλημάτων.
284. Τολμήεις.] Ὑπομενητικός.
288. Εὔζυγοι.] Εὖ σεσιζυγωμέναι, καὶ ἁρμοσμέναι. Ὁπλίσσονται.] Παρασκευάζονται.
291. Ἂν δ' κύων.] Πῶς τὸ μεταμορφούμενον ἐπιγινώσκει; ὅτι παρὰ τὰς ἀνθρώπους, καὶ τὰ ἄλογα ζῶα μᾶλλον ἀνεπλαμβάνει, καὶ οὐκ ἐξ ὀδμῆς αὐτὸν ἐπίγνω. ἀλλὰ μὴ τοσαῦτα ἔτη πῶς ἔζη; Ἀριστοτέλης φησὶν, τέσσαρα καὶ εἴκοσι ζῆν ἔτη κύνα. Ἔχειν.] Ἀνέτεινεν.

NOTÆ.

281. Γιγνώσκω, φρονέω· τάχα δὴ *νοέοντι κελεύεις) Ità quidem hic Versus legitur suprà, v. 193. & π'. v. 136. & ità *Eustath.* fol. 630. lin. 42. in ipsis παρεκβολαῖς, licet in *Textu*, utriusque Editionis, ut etiam in *Florentin. Aldin. Lovanian.* & omnibus aliis, hoc certè in loco, pro νοέοντι, legatur φρονέοντι, At quùm φρονέω præcedat in eodem Versu, Nos omnium Exemplarium fidem in Prioribus potiùs amplectimur.

285. Κύμασι καὶ πολέμῳ) Hic Versus legitur & aliàs, ε'. v. 224.

291. Ἂν δ' κύων Ἄργος Ὀδυσσῆος) Huc alludit *Ælian.* Histor. Animal. l. 7. c. 29. ubi bella de Canis fide Historiola. Vid. *Sext. Empiric.* l. 1. p. 14. *Br. Schol.* & Not. in *Scholia*, item *Eustath.* fol. 632. lin. 20. Καὶ ὅρα τὴν ἱστορίαν, ἐπὶ πόσον ὁ Ἄργος ἐξήρκεσε ζῆν· τεσσαρεσκαίδεκα γὰρ ἔτη, ὡς ὁ Ποιητὴς ἐπιτηδὲς παρεσημήνατο· ὅπου δὲ καὶ εἰκοσιπέντε ἔτη ζῶσιν ἔτη κύνες,

VARIÆ LECTIONES.

271. Ἄρα) γρ. ἀνὰ, *Plutarch.* Vit. *Homeri.*
281. Τάχα δὴ) γρ. ταῦτ' ἄρ', *Eustath.* fol. 630. lin. 42. *Ibid.* Νοέοντι) γρ. φρονέοντι, vid. Not. in *Textum.*

Ἄργος Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, οὖ ῥά ποθ' αὐτὸς
Θρέψε μιν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἱερὴν
Ὤιχετο· τὸν δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
Αἶγας ἐπ' ἀγροτέρας, ἠδὲ σχέδας, ἠδὲ λαγωούς.
Δὴ τότε κεῖτ' ἀπόθεστος, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
Ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἣ οἱ πρόσθε θυράων,
Ἡμιόνων τε, βοῶν τε, ἅλις κέχυτ'· ὄφρ' ἂν ἄγοιεν
Δμῶες Ὀδυσσῆος τέμενος μέγα κοπρήσοντες·
Ἔνθα κύων κεῖτ' Ἄργος, ὀλίπλειος κυνοραιστέων.
Δὴ τότε γ', ὡς σύνιδεν Ὀδυσσέα ἐγγὺς ἐόντα,
Οὐρῇ μὲν ῥ' ὅγ' ἔσηνε, καὶ οὔατα κάββαλεν ἄμφω·
Ἆσσον δ' οὐκ ἔτ' ἔπφατο δυμήσασθαι οἷο ἄνακτος
Ἐλθέμεν· αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,
Ῥεῖα λαθὼν Εὔμαιον· ἄφαρ δ' ἐρεείνετο μύθῳ,
Εὔμαι', ἦ μάλα θαῦμα, κύων ὅδε κεῖτ' ἐνὶ κόπρῳ,

Argus Ulyſſis laborioſi, quem quondam ipſe
Nutrivit, neque fruitus eſt: ante enim in Ilium ſacrum
Ivit; hunc verò antehàc duxerunt juvenes viri
Contra capras ſylveſtres, & cervos, & lepores.
Jam tunc jacebat abjectus, abeunte hero,
In multo ſtercore, quod ei ante januas
Mulorumque, boumque, ſatis fuſum erat; donec auferrent
Servi Ulyſſis campum magnum ſtercoraturi:
Illic canis jacebat Argus, plenus ricinorum.
Tunc utique, ut agnovit Ulyſſem propè exiſtentem,
Caudâ quidem hic adulatus eſt, & aures dejecit ambas:
Propè autem non amplius tum potuit ſuum dominum
Venire: at ille longè ipſum conſpicatus abſterſit lachrymam,
Facilè latens Eumæum; ſtatimque interrogavit verbo,
Eumæe, certè valdè miraculum, canis hic jacet in fimo,

ΣΧΟΛΙΑ.

292. Ἄργος.] Ὅνομα κύριον ἢ Ὀδυσσέως κυνός.

294. Ἀγίνεσκον.] Ἀπῆγον.

295. Πρόσκας.] Δορκάδων εἴδος, ἢ ἐλάφων, ἢ τὰ ἔκγονα τῶν ἐλάφων.

296. Ἀπόθεος.] Ἀντιμιλητός, ἀτιμιλητός, ἀπόβλητος.

298. Κίχυτο.] Χύδην ἔκειτο. Ἄγοιεν.] Ἀπάγοιεν.

299. Τέμενος.] Χωρίον. Κοπρήσοντες.] Κοπρίσαι ἀφέλωσιν.

300. Ἐνίπλεος.] Πλήρης. Κυνοραιστέων.] Τῶν κρεῶν τῶν τοῖς κύνας ἐσθιόντων, ἃ λέγουσιν ἄλλα ζῶα ἐσθίειν, ἃ λέγουσι κυνοραίστας, κρεῶν ῥαίστας γὰρ τοὺς κύνας πίνοντες τὸ αἷμα αὐτῶν· εἰσὶ δὲ πάντα τὰ καλούμενα τζιβίκια.

302. Ἔσηνε.] Ἐκλάκτισεν. Κάββαλεν.] Κατέβαλεν, ἐπέκλινεν.

303. Δυμήσασθαι.] Ἡδυνήθη.

305. Ἐρεείνετο.] Ἐπηρώτησεν.

306. Θαῦμα.] Ἔκπληξις.

NOTÆ.

ἱστόρησαν οἱ μετ' Ὅμηρον. *Ælian.* quidem hæc Canum longævitas pro Fabulâ habetur; *Ariſtotelis* Auctoritas huic opponatur. Hiſtor. *Animal.* l. 4. c. 40. *Laconici* Canes vivunt Denis, fœminæ Duodenis annis; cætera Genera, quindecim Annos, aut Viginti. Vid. & *Plinium.*

296. Ἀπόθεστος) *Etymolog.* M. Ἀπόθεος, ἀπόθητος, οὐκ ἐπιζητούμενος· ὅ ἐστιν, ἀμελημένος, μὴ ποθούμενος· οὐ γὰρ ποθεῖ, ποθῶ· ποθήσω, πεπόθηκα, πεπόθημαι, πεπόθησαι· ποθητὸς, καὶ ἀπόθητος, ὁ ἀζήτητος, ὁ μὴ ποθούμενος. Idem *Euſtath.* fol. 102. lin. 37. in *Odyſſ.* Vid. ad *Callimach.* Hymn. *Cerer.* v. 48. Πολύθητε. Item *Apollon.* Argon. l. 1. v. 824. *Schol.*

299. Κοπρήσοντες) Vid. *Petri Victorii*, Var. Lect. l. 28. c. 4. An ſtercoratio ſit *Homero* nota.

304. Ἀπομόρξατο) Vid. *Etymolog.* M. v.

NOTÆ IN SCHOLIA.

300. Κρεῶν bis, pro corrupto κρεῶν, lego, & λέγεται, pro λέγουσι, τζιβίκια demùm, pro τεζιβίκια, voce *Barbarâ*, ex *Euſtathio*, & ultima Vox recta etiam in Vett. *Impreſſis.* Verùm *Euſtath.* fol. 633. lin. 12. ludit, qui ab his Animalculis *Proverbium* putat ortum, Ὑλίστερον Κρότωνος· Περὶ τῆς ἀκριβίστερον, inquit, ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς κεῖται. Et ipſe longè rectius ad Urbem *Crotonem* refert, ἐν παρεκβολαῖς ad *Dionyſ.* Περιηγ. v. 369. ubi illam originem explodit.

VARIÆ LECTIONES.

296. Ἀποιχομένοιο ἄνακτος) γρ. ἀποιχομένου Ὀδυσῆος, *H. Steph.*

299. Κοπρήσοντες) γρ. κοπρίσωσιν, *Etymolog.* M. v. Κοπρός.

300. Κυνοραιστέων) γρ. κυνοραιστῶν, verùm ea Scriptio minùs neceſſaria, nam & Ἰλιοραιστής.

301. Ἔσσε) γρ. ἴσσε, nam & Verſio *Latina* hactenus habuit, *euntem.*

305. Μύθῳ) γρ. μῦθον, *H. Steph.* minùs benè.

Καλὸς

Καλὸς μὲν δέμας ἐστὶν, ἀτὰρ τόδε γ' ὐ σάφα οἶδα,
Εἰ δὴ κὴ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἴδεϊ τῷδε,
Ἦ αὔτως, οἷοί τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
Γίγνοντ', ἀγλαΐης δ' ἕνεκεν κομέουσιν ἄνακτες.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Καὶ λίην ἀνδρός γε κύων ὅδε τῆλε θανόντος.
Εἰ τοῖος δ' εἴη ἡμὲν δέμας, ἠδὲ κὴ ἔργα,
Οἷόν μιν Τροίηνδε κιὼν κατέλιπεν Ὀδυσεὺς,
Αἶψά κε θηήσαιο, ἰδὼν ταχυτῆτα κὴ ἀλκήν.
Οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
Κνώδαλον, ὅ, τι ἴδοιτο· κὴ ἴχνεσι γ' ὤρινθε.
Νῦν δ' ἔχεῖ κακότητι· ἄναξ δέ οἱ ἄλοθι πάτρης
Ὤλετο· τὼ δ' ὀλίγαικες ἀκηδέες ὐ κομέουσι·
Δμῶες δ', εὖτ' ἂν μηκέτ' ὑπερβαλέωσιν ἄνακτες,
Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν ἀναίσιμα ἐργάζεσθαι·
Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀπαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς
Ἀνέρα, εὖτ' ἂν μιν καὶ δύλιον ἦμαρ ἕλησιν.
Ὡς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας·
Βῆ δ' ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς.
Ἄργον δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν μέλαν θανάτοιο,
Αὐτίκ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ.
Τόνδε πολὺ πρῶτον ἴδε Τηλέμαχος θεοειδὴς
Ἐρχόμενον κατὰ δῶμα συβώτιον· ὦκα δ' ἔπειτα

" Pulcher quidem corpore eſt, at hoc non liquidò ſcio,
" An & velox fuerit ad currendum, præter formam hanc,
" An fruſtrà, qualeſque menſales canes virorum
" Sunt; deliciarum enim gratiâ nutriunt Domini.
Hunc reſpondens alloquutus es, Eumæe ſubulce,
" Et valdè viri canis hic procul mortui:
" Sin talis eſſet *nunc* & corpore, atque operibus,
" Qualem ipſum ad Trojam iens reliquit Ulyſſes,
" Statim admirareris, conſpicatus velocitatem & robur:
" Non quidem enim aliqua fugiebat denſæ in profunditatibus ſylvæ
" Fera, quamcunque viderit; etiam veſtigia enim ſciebat.
" *Nunc* autem tenetur malo, dominuſque ejus procul à patriâ
" Periit: hunc interim mulieres negligentes non curant.
" Servi etenim, quando non ampliùs imperant domini,
" Non amplius poſtea volunt decentia operari:
" Dimidium enim virtutis aufert latè ſonans Jupiter
" Viri, quando ipſum ſervilis dies occupat.
Sic loquutus ingreſſus eſt domos bene-habitatas;
Ivit autem reſtà per domum ad procos ſuperbos.
Argum verò denuò parca occupavit nigræ mortis,
Cùm primùm vidiſſet Ulyſſem vigeſimo in anno.
Hunc primus vidit Telemachus divinus
Euntem *viz.* in domum ſubulcum: celeriter autem ſtatim

ΣΧΟΛΙΑ.

308. Εἰδὼς.] Τῇ μορφῇ.
309. Τραπεζῆες.] Οἱ ἐπὶ τῆς τραπέζας ὄντες.
310. Ἀγλαΐης.] Καλλονῆς.
317. Κνώδαλον.] Κυρίως μὲ τὸ θαλάσσιον θηρίον, τὸ κήτος· νῦν δὲ θηρίον, ἀπὸ κυνῶν ἁλισκόμενον.
318. Ἔχεῖ.] Σωίζεῖ. Κακότητι.] Βλάβῃ, νόσῳ.
Ἄλλοθι πάτρης.] Ἀντὶ ἐκεῖ, ἐπὶ ξένης.
319. Ἀκηδέες.] Ἀμελεῖς. Οὐ κομίουσιν.] Ἐπιμελείας οὐκ ἀξιοῦσιν.
322. Ἀρετῆς.] Τῆς ἐκανοίας πρὸς τὰ ἔργα ὁρμῆς. Ἀπαίνυται.] Ἀφαιρεῖται.
323. Δύλιον ἦμαρ.] Ἡ δουλεία.

NOTÆ.

315. Ταχυτῆτα) De ratione hujus Vocis Accentûs, vid. ad *Iliad.* χ'. v. 362.
322. Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀπαίνυται) *Plato*, l. 6. De Legibus, & *Athenæ.* l. 6. fol. 264. legunt, Ἥμισυ γάρ τε νόου ἀπαμείρεται. *Scholiaſtes Ariſtophanis*, Plut. ut Nos, legit. Ita in proximo Verſu, pro ἀνέρα, εὖτ' ἂν μιν, *Athenæus*, ἀνίερα· ἐς ἂν δή, & *Plato*, ἀνδρῶν, ἐς ἂν δή. *Etymolog.* M. agnoſcit, τὸ Ἀπαμείρεται, in v. at ἀπαίνυται in v. Δῆλα.
326. Ἄργον δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν) De Canum longævitate ſuprà, ad v. 291.

VARIÆ LECTIONES.

322. Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀπαίνυται) γρ. ἥμισυ γάρ τε νόου ἀπαμείρεται, vid. Not. in *Textum*.
323. Ἀνέρα, εὖτ' ἂν μιν) Ἀνίερα· ἐς ἂν δή, *Athenæ.* Ἀνδρῶν, ἐς ἂν δή. Vid. in *Textum*.

Νεῦσ'

Νεῦσ' ἐπὶ οἱ καλέσας· ὁ δ', παπτήνας ἕλε δίφρον
Κείμηλον, ἐνθάδε δαιτὸς ἐφίζεσκεν, κρέα πολλὰ
Δαιόμενος μνηστῆρσι, δόμων κάτα δαινυμένοισι.
Τὸν κατέθηκε Φέρων ποδὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν
Ἀντίον· ἐνθάδ' ἄρ' αὐτὸς ἐφέζετο· τῷ δ' ἄρα κῆρυξ
Μοῖραν ἑλὼν ἐτίθει, κανέῳ τ' ἐν σῖτον ἀείρας.
Ἀγχίμολον δὴ μετ' αὐτὸν ἐδύσετο δῶμαδ' Ὀδυσεύς,
Πτωχῷ λυγαλέῳ εἰαλίσκῳ, ἠδὲ γέροντι,
Σκηπόμενος· τοὶ δ' ἀμφὶ κακοῖς ἐνὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
Ἷζε δ' ἐπὶ μελίνου ὀϊοῦ ἔνδοθι θυραίων,
Κλινάμενος καθαρῷ Κυπαρισσίνῳ, ἐν ποτε τέκτων
Ξέσσεν ὀπηδεύσας, καὶ ἐπὶ σταθμὸν ἴθυνε.
Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἱ καλέσας προσέφατε συβώτην,
Ἄρτον τ' ἄλσον ἐλὼν ποδαρκέος ὄφρα καὶ ἄλλοι,
Καὶ κρέα, ὡς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι,
Δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων· αὐτόν τε κέλευε,
Αἰτίζειν, μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ πρήκτῃ.
Ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τ' ἄρ μῦθον ἄκουσεν,
Ἀγχοῦ δ' ἰσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

Annuit ad se vocans; hic igitur ubi conspicatus esset, accepit sedem
Jacentem, ubi coquus fœderat. carnes multas
Incidens procis, in domo convivantibus.
Hanc depositi portans ad Telemachi mensam
E regione, ubi & ipse sedit: illi autem præco
Partem captam proposuit, ex canistroque panem elevatum.
At paulò post ipsum intravit domum Ulysses,
Pauperi tristi similis & seni,
Baculo innixus: laceraque circum corpus vestimenta indutus erat:
Sedit autem in traxineo limine intra januas,
Acclinatus postì Cyparissino, quem olim faber
Politverat scienter, & in perpendiculum dexerat.
Telemachus verò ad se vocatum alloquutus est subulcum,
Panemque totum capiens perpulchro ex canistro,
Et carnes, quantum ei manus erant capaces circumjacienti.
" Da hunc hospiti hæc ferenti, ipsumque jube
" Petere victum, valdè omnes adeuntem procos:
" Pudor enim non est bonus indigenti viro supplici.
Sic dixit; ivitque subulcus, postquam verbum audivit;
Et propè stans verba velocia alloquutus est,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

335. Προτίθει.] Παρατίθει. Καινὸν.] Καινοπάτιον.
336. Ἐδύσετο.] Εἰσῆλθεν.
339. Μελίνου.] Ἀπὸ μελίας ξύλου ἡμιωμένου.
340. Κλινάμενος.] Πεφυσιαγλυφὴς. Κυπαρισσίνῳ.] Ἀπὸ Κυπαρίσσου ἡμιωμένῳ.
341. Ἔξεσσεν.] Εἰργάσατο.
342. Ἔπὶ οἱ.] Πρὸς ἑαυτόν.
343. Οὖλον.] Ὅλον, καθὼ ἔκλειψιν ἔχουσι. Περικαλλέϊ.] Πάνυ καλῷ.
344. Ἐχάνδανον.] Ἐχώρησαν.

N O T Æ.

331. Ἐνθάδε) Ità junctim scribo, pro ἔνθα δ, quod malè olim divisim, ab *Imperitis* primò scriptum, tum nè à *Peritis* notatum satis; quod & sæpè aliàs contigit, & mox, v. 334. ubi ideò quoque junctim lego.

334. Ἐνθάδ') Ità, pro ἔνθα δ', omninò scribendum probo, ut ad v. 331.

342. Ἄρτον τ' ἄλσον) Ità quidem *Florentina*, omnium Vetustissima, ità *Aldina*, & *Lovaniana*; etiam utraque *Eustathii*, *Romana* & *Basileensis*; quare malè *Henr. Stephanus*, pro τ', scripsit δ'. ut qui Distichon, quod hinc inchoat, *Telemachi* Orationis partem putabat; cùm nihil minùs: Oratio enim non nisi his verbis incipit, Δὸς τῷ ξείνῳ. *Castellio* quidem τὰ videtur in *Latinâ* Versione agnoscere; non tamen ausus est *Stephani* auctoritati contra ire. Judicet Peritus Lector, qui viderit, ἄρτον τὰ, ad τὸ, ᾧ χρείας referri, & hanc esse Actionem *Telemachi* jam locuturi, nondum loquentis.

347. Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ) *Michael Apostolius*, Proverb. Centur. 1. Αἰδὼς γὰρ οὐ κακοῖσιν ἐδὲν ὠφελεῖ. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Hippolyt. v. 385. *Hesiod.* l. 2. v. 118. Ἐλπὶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένοιν ἔνδεια κομίζει. De Περίκλῃ, vid. infrà, ad v. 352.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

331. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δ, olim, malè. Vid. Not. in *Textum*.
334. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δ, vid. suprà, v. 331.
335. Ἐπίθει) γρ. προτίθει, *Brevia Scholia*.
343. Ἄρτον τ') γρ. ἄρτον δ', vid. N. in *Textum*.
347. Περίκλῃ) γρ. παρεῖναι, *Plato* in *Charmide*. Vid. *Duport.* Gnomolog.

Τηλέ-

Τηλέμαχός τοι, ξεῖνε, διδοῖ τάδε, καί σε κελεύει
Αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προίκλῃ.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι,
Καί οἱ πάντα γένοιθ', ὅσα φρεσὶν ἦσι μενοινᾷ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἐδέξατο, καὶ κατέθηκεν
Αὖθι, ποδῶν προπάροιθεν, ἀεικελίης ἐπὶ πήρης.
Ἤδιε δ', ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄειδεν,
Εὖθ' ὅδ' ἐδειπνήκῃ, ὅδ' ἐπαύσατο θεῖος ἀοιδός.
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρ'· αὐτὰρ Ἀθήνη,
Ἄλχι παρισταμένη, Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
Ὤτρυν', ὡς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι,
Γνοίη θ', οἵ τινές εἰσιν ἐναίσιμοι, οἵ τ' ἀθέμιστοι·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσειν κακότητος.
Βῆ δ' ἴμεν αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ἕκαστον,
Πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὡς εἰ πτωχὸς πάλαι εἴη.
Οἱ δ', ἐλεαίροντες δίδοσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτόν·
Ἀλλήλους τ' εἴροντο, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι·
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
Τοῦδε πέρι ξείνου· ἦ γάρ μιν πρόσθεν ὀπωπα.
Ἦ τοι μὲν οἱ δεῦρο συβώτης ἡγεμόνευεν·
Αὐτὸν δ' οὐ σάφα οἶδα, πόθεν γενεὴ εὐχετάασθαι.
Ὣς ἔφαθ'· Ἀντίνοος δ' ἔπεσιν νείκεσσε συβώτην,

" Telemachus tibi, ô hospes, dat hæc, & te jubet
" Petere victum valdè omnes adeuntem procos:
" Pudorem enim non bonum dicit esse viro mendico.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Jupiter rex, Telemachus mihi inter Viros beatus sit,
" Et ei omnia fiant, quæcunque mentibus suis cogitat.
Dixit, & ambabus suscepit, & deposuit
Illic pedes ante, indecenti super perâ.
Comedit autem, quamdiu cantor in domibus canebat;
Et quandò ille cœnaverat, tum cessavit divinus cantor.
Proci verò tumultuabantur in domibus: at Minerva,
Propè accedens ad Laërtiadem Ulyssem,
Commovit, ut stipem à procis congreget,
Cognoscatque; qui sint justi, quique injusti;
Sed neque sic aliquem servaturus erat ab infortunio.
Perrexit igitur ire rogaturus dextrorsum virum quemque,
Undique manum porrigens, tanquam pauper diù esset.
Hi verò miserantes dederunt, & admirati sunt ipsum;
Mutuòque interrogabant, quis esset, & unde veniret.
Inter hos itaque dixit Melanthius, custos caprarum,
" Audite me, proci inclytæ reginæ,
" De hoc hospite; utique enim antè ipsum vidi.
" Certè quidem huic hùc subulcus præivit:
" Ipsum autem non apertè scio, unde genus dicat esse.
Sic dixit: Antinous verò igitur verbis arguebat subulcum,

ΣΧΟΛΙΑ.

350. Διδοῖ.] Δίδωσιν.
352. Προίκτην.] Μοιχίτην, παρὰ τὸ ἱκετεύειν καὶ προσαιτεῖν. * Ἀρχίλοχος, Προϊείναι χεῖρα, Προϊσομαι.
354. Ὄλβιον εἶναι.] Ἀπὸ κοινῆ, ποίησον.
357. Ἀεικελίης.] Εὐτελοῦς. Ἐπὶ πήρης.] Ἐπάνω τῆς πήρης· ἁπλώσας γὰρ τὸν πήραν, αὐτὴ τοιαύτης, ἐπάνω ἔθηκεν. Αὖθι ποδῶν προπάροιθεν.
358. Ὡς ὅπ.] Μίχεις ὦ.
362. Πύρνα.] Πύρινα σιτία. Ἀγείροι.] Συναθροίσοι.
363. Ἀθέμιστοι.] Ἄδικοι.
364. Ἀπαλεξήσειν.] Ἀποκωλύσειν. Κακότητος.] Τῆ θανατικῆ κινδύνῳ.
365. Αἰτήσων.] Ἐπαιτήσων ὀφείλων. Ἐνδέξια.] Ἀπὸ τῆ δεξιᾶ μέρους.
367. Ἔλια φοντες.] Ἐλεεινῶς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

352. * Ἀρχίλοχος, &c. ex *Etymolog.* M. v. Προίκτης. Vid. & *Suidam*, in v.

VARIÆ LECTIONES.

352. Προίκτην) γρ. παρεῖναι, ut suprà, v. 347.
358. Ὡς) γρ. ἵως, *Eustath.* fol. 636. lin. 21. certè pro ἕως positum rectè astruit; & id *Brevis Scholia* videntur innuere, in ἐξηγήσει.

Ὦ ῥίγιστε συβῶτα, τίη ἦ σὺ τόνδε πόλινδε
Ἦγαγες; ἦ ἐχ ἄλις ἡμῖν ἀλήμονές εἰσι ϗ ἄλλοι
Πτωχοὶ ἀνιηροί, δαιτὸς ἀπλυμανίῃσες;
Ἦ ὄνοσαι, ὅτι τοὶ βίοτον κατέδουσιν ἄνακτος·
Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι; σὺ δ' ἦ καὶ ποθι τόνδ' ἐκάλεσσας;
Τόνδ' ἀπαμφερόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ἀντίνοε, ἠ μὴν καλὰ ϗ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις·
Τίς γὰρ δὴ ξεῖνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν
Ἄλλον γ', εἰ μὴ τοὺς, οἱ δημιοεργοὶ ἔασιν;
Μάντιν, ἢ ἰητῆρα κακῶν, ἢ τέκτονα δούρων,
Ἦ ϗ θέσπιν ἀοιδὸν, ὅ κεν τέρπῃσιν ἀείδων;
Οὗτοι γὰρ κλητοί γε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
Πτωχὸν δ' ἐκ ἄν τις καλέοι πρύξοντά γ' ἑαυτόν.
Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς πέρι πάντων εἰς μνηστήρων
Δμωσὶν Ὀδυσῆος, πέρι δ' αὐτ' ἐμοί· αὐτὰρ ἔγωγε

" O valde cognite Subulce, quare verò
" Duxisti? an non satis nobis errantes & alii
" Pauperes importuni, conviviorum destructores?
" An pro nihilo-ducis, quod facultates edunt heri *tui*
" Hìc congregati? tu autem & alicunde hunc vocâsti?
Hunc respondens alloquutus es, Eumæe subulce,
" Antinoë, non quidem bona, etiamsi bonus sis, dicis:
" Quis enim hospitem vocat aliunde ipse perveniens
" Alium, nisi horum *aliquem*, qui opifices sunt?
" Vatem, vel medicum malorum, vel fabrum lignorum,
" Vel & venerandum cantorem, qui delectet canendo?
" Hi enim invitandi utique hominum in infinitâ terrâ:
" Pauperem autem non aliquis vocaret vexaturum seipsum.
" Sed semper difficilis super omnes es procos
" Servis Ulyssis, præcipue verò mihi: at ego

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

375. Ὦ ῥίγιστε.] Ἐπίσημε, ἄγαν ἔκδηλε, ὅτι συβώτης ὑπάρχεις.
376. Ἀλήμονες.] Πλανῆται.
378. Ὄνοσαι.] Νοῦν, ἀντὶ τοῦ, ὠφελῇ.
379. Πόθι.] Πόθεν.
383. Δημιοεργοί.] Δημιουργοὶ, πχνίται.
384. Κακῶν.] Τῶν νόσων.
385. Θέσπιν.] Θεῖον, θαυμαστόν.
386. Κλητοί.] Κεκλημένοι.
387. Πρύξοντά.] Καζαπονήσοντα.

Ν Ο Τ Æ.

376. Ἦγαγες· ἦ ἐχ ἄλις ἡμῖν ἀλήμονές εἰσι) In *Scansione*, τὸ ἦ & τὸ ἐχ, in Unam Syllabam coalescunt, ut *Iliad. ι'.* v. 533. Ἦ λαθὼν, ἦ σὺκ εἰσήσεν. *Ibid.* Ἡμῖν) *Eustath.* fol. 637. lin. 25. Ἐν ᾧ τῷ, ἡμῖν ἀλήμονές εἰσιν, ἀλήμονας μὲν τοὺς ἀλήτας λέγει· ᾧ δὲ ἡμῖν, συτέλκει μὲ τῷ λέγεσαι, ὡσαπὲρ ἂν τῷ ἄρχεσαν λόγῳ ἐγκλιτικῷ, καθά πε ἐν ἀλλαχοῦ ἐποίησε. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἄμμι.

378. Ἦ ὄνοσαι) *Eustath.* fol. 637. lin. 26. Τὸ δὲ, ἦ ὄνοσαι, ἀστείως ἔφη, ἀντὶ τοῦ, ἦ μεμφῃ, ἡμῖν δηλαδὴ, ἢ πῖς ἀλήτοις, ὡς μὴ βοσοῖς ὄσι, μηδὲ ἀπαναῦν εὖ δυναμένοις πρὸς τοῦ οἰκεῖ τῶν δεσποτῶν; ϗ ἀφ' τοῦτο καὶ ἑτέρως ἄγεις, τὸς αἰσιολογώτερον καζαφαγομένους σκεῖνα; Καὶ ἔστιν ἔννοια ὁμοία ταύτης, Ἀλλ' ἐδ' ὡς σε ὄλοιτο ὀνόστεος κακότητος· ὅπερ ἐν τῇ ε'. ῥαψῳδίᾳ ὁ Ποσειδὼν φησὶ τὸν Ὀδυσέα· καὶ ὅτω μὲ καλῶς

Ν Ο Τ Æ I N S C H O L I A.

378. Ἦ ὄνοσαι) Νοῦν, ἀντὶ τοῦ ὠφελῇ, ità pro *Elzeviriano* ὠφελεῖ, ex *Aldinâ*, *Bedrotianâ*, *Morrhianâ*, *Hervagianâ*, & ipso MS. *Aloysiano*. Videtur autem in hâc parte errare *Scholiastes*, qui ὄνημι hìc pro *Juvo*, capit, quùm potius pro, *Parvi-pendeo*, sumatur. Vid. Not. in *Textum*.

Vᴀʀɪæ Lᴇcᴛɪoɴᴇs.

375. Ὦ ῥίγιστε) γρ. ὦ ἀειγενῆς.
378. Κατέδουσιν) γρ. κατέδομεν.
382. Τίς γὰρ δὴ) γρ. ἀλλ' οἷον, &c. vid. Not. in *Textum*.
384. Ἰητῆρα κακῶν) γρ. ἰητῆρα νόσων.
385. Ἦ θέσπιν ἀοιδὸν) γρ. οἳ καλέσσιν ἀοιδὸν, *Aristot.* Polit. 8. 3. *Ibid.* Ὅ κεν) γρ. ὃς ἂν, *H. Steph. Ibid.* Ἀείδων) γρ. ἄπαντας, *Aristot.* ibid.
387. Πρύξοντά γ' ἑαυτὸν) γρ. πρύξοντα ἑαυτόν. Et πρύξοντα ὃν οἶκον. Vid. Not. in *Textum*.

Οὐκ

Οὐκ ἀλέγω, εἴως μοὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια
Ζώῃ σὺν μεγάροις καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Σίγα, μή μοι τοῦτον ἀμείβεο πόλλ' ἐπέεσσιν·
Ἀντίνοος δ' εἴωθε κακῶς ἐρεθιζέμεν αἰεὶ
Μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνῃ δὲ καὶ ἄλλους.
Ἦ ῥα, καὶ Ἀντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἀντίνοε, ἦ μοῦ καλὰ, πατὴρ ὡς κήδεαι ἠμὲν,
Ὅς τ' ξεῖνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
Μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειε.
Δός οἱ ἑλών· οὔ τοι φθονέω· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
Μήτ' ἂρ μητέρ' ἐμὴν ἄζευ τόγε, μήτε τιν' ἄλλον
Δμώων, οἳ κατὰ δώμαθ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ἀλλ' οὔ τοι τοιοῦτον ἐνὶ φρεσὶ κῆδος ἔνεστι·
Αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺ βέλτερος, ἢ δόμεν ἄλλῳ.
Τόνδ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο προσέειπε,
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μῦθος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες;
Εἴ οἱ τόσσον ἄπαντες ὀρέξειαν μνηστῆρες,
Καί κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπὸ πρόφρων οἶκος ἐρύκοι.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ θρῆνυν ἐλὼν ὑπέφηνε τραπέζῃ
Κείμενον, ᾧ ῥ' ἔπεχεν λιπαρὰς πόδας εἰλαπινάζων.
Οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πλῆσαν δ' ἄρα πήρην
Σίτου καὶ κρειῶν· τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν Ὀδυσσεὺς,
Αὖτις ἐπ' ἠγαθέην ἰών, προικὸς γεύσεσθαι Ἀχαιῶν·
Στῆ δ' παρ' Ἀντίνοον, καί μιν προτὶ μῦθον ἔειπεν,
Δός, φίλος· ἐ μοὶ δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν
Ἔμμεναι, ἀλλ' ὄριστος, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας.

" Non curo, usquedum mihi prudens Penelope
" Vivit in domibus, & Telemachus divinus.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà loquutus est,
" Tace, ne mihi huic respondeas multùm verbis.
" Antinous autem consuevit malè contendere semper
" Verbis pravis, quin ad *hoc* incitat & alios.
Dixit, & Antinoum verbis velocibus alloquutus est,
" Antinoë, tu quidem præclarè me curas, ut pater filium,
" Qui hospitem jussisti à domo exire
" Verbo necessario: non hoc Deus perficiat.
" Da ei *aliquid* captum: non equidem invideo, jubeo enim ego:
" Neque quid matrem meam vereare hâc *in* re, neque aliquem
" Servorum, qui in ædibus *sunt* Ulyssis divini.
" Sed non tibi talis in pectoribus dispositio animi:
" Ipse enim comedere multò mavis, quàm dare alii.
Huic rursus Antinous respondens loquutus est,
" Telemache altiloque, robur indomite, quale dixisti?
" Si ei tantum omnes dederint proci,
" Et ipsum tres menses procul hinc domus *sua* detineret.
Sic dixit, & scabellum capiens ostendit mensæ
Jacens, quo fulciebat unctos pedes convivans.
Ei tamen alii omnes dederunt, impleverunt que peram
Pane & carnibus; citò & futurus erat Ulysses,
Rursus ad limen iens, munus gustare Achivorum:
Stetit tamen apud Antinoum, & ipsum verbo alloquutus est,
" Da, amice; non mihi videris pessimus Achivorum
" Esse, sed optimus; quoniam regi similis es.

Σχολια.

393. Ἀμοιβέο.] Ἐξ ἀμοιβῆς λάπτε εἶπε.
394. Εἴωθ.] Ἔθος ἔχει. Ἐρεθιζέμεν.] Παροξύνειν.
399. Μύθῳ ἀναγκαίῳ.] Ἀναγκαστικῶς.
407. Ὀρέξειαν.] Δοίεν.
408. Τρεῖς μῆνας ἀπέχεσθαι οἶκος ἐρύκοι.] Οὐκ ἂν ἐπὶ τρεῖς μῆνας προσέλθοι αἰτήσων.
409. Ὑπέφηνε.] Ἔξω εἵλκυσε, φανερὸν ἐποίησεν.
410. Ἔπεχεν.] Ἐπιτίθει.
413. Προικός.] Τῆς δωρεᾶς δόσεως.

Variæ Lectiones.

394. Σίγα, μή μοι) γρ. ἄπλα, μή μοι, *Eustath.* fol. 638. lin. 22. & *H. Steph.* malè tamen; quandoquidem *Ultima* ἄπλα brevis est.
398. Ἀπὸ) γρ. ἀπαί.
401. Μήτ' ἦν μητέρ' ἐμὴν) γρ. μήπ τὶ μητέρ' ἐμὴν, *H. Steph.*
406. Ἔειπες) γρ. ἴεπας, *H. Steph.* & MSS.
409. Ὑπέφηνε) γρ. ὑπὸ ἴφηνε.
415. Μέν μοι) γρ. μέν τι, *H. Steph.*
416. Ὄριστος) γρ ὥριστος, vid. ad *Iliad.* λ'. v. 488.

Τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λώϊον, ἠέ τῳ ἄλλοι,
Σίτου· ἐγὼ δ' ἄν σε κλείω καὶ ἀπείρονα γαῖαν.
Καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
Ὀλβιος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ
Τοίῳ, ὁποῖός ἔοι, καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι·
Ἦσαν δὴ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,
Οἷσίν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνεοὶ καλέονται·
Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων, ἤθελε γάρ πω,
Ὅς μ' ἅμα λῃστῆρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν
Αἰγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν, ὄφρ' ἀπολοίμην·
Στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
Ἔνθ' ἦτοι μὺν ἐγὼ κελόμην ἑρίηρας ἑταίρους
Αὐτῇ παρ νήεσσι μένειν, καὶ νῆας ἔρυσθαι,
Ὁπλήτας τ' ἐκέλευον ἐπὶ σκοπιὰς ἵέναι δέ·
Οἱ δ' ὕβρει εἴξαντες, ὑπεσπόμενοι μένεϊ σφῷ,
Αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν θείοιο γάλακτος
Πίρθεον, ἐκ δ' γυναῖκας ἄγον, καὶ νήπια τέκνα,
Αὐτούς τ' ἔκτανον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀϋτή.
Οἱ δ', βοῆς ἀΐοντες, ἅμ' ἠοῖ φαινομένῃφιν,
Ἦλθον· πλῆτο δ' πᾶν πεδίον πεζῶν τε, καὶ ἵππων,
Χαλκοῦ τε στεροπὴς· ἐν δ' Ζεὺς τερπικέραυνος
Φῦζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν· οὐδέ τις ἔτλη
Στῆναι ἐναντίβιον· πολλὴ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
Ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὺν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
Τοὺς δ' ἄναγον ζωοὺς σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ.
Αὐτὰρ ἔμ' ἐς Κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι
Δμήτορι Ἰασίδῃ, ὃς Κύπρῳ ἶφι ἄνασσεν·
Ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκω, πήματα πάσχων.
Τόνδ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,

" Ideò te oportet dare & melius, quàm alii,
" E pane; ego autem te laudabo in latâ terra.
" Etenim ego aliquando domum inter homines habitavi
" Beatus divitem, & sæpè dedi seroni
" Tali, qualis esset, & cujuscunque tandem rei indigus veniret.
" Erant etiam servi valdè multi, alique multa,
" Quibus benè vivunt, & divites vocantur.
" Sed Jupiter destruxit Saturnius, voluit enim nimirum,
" Qui me cum latronibus multùm errantibus misit
" In Ægyptum ire longam viam, ut perirem.
" Statui verò in Ægypto fluvio naves utrinque agitatas:
" Tunc fanè ego jussi amabiles socios
" Illic apud naves manere, & naves in portum ducere,
" Speculatoresque ad speculas jussi ire.
" Hi verò intemperantiæ cedentes, & obsecuti animo suo,
" Statim valdè Ægyptiorum virorum perpulchros agros
" Populati sunt: mulieres verò captivas duxerunt & infantes filios,
" Ipsosque interfecerunt: citò verò in civitatem ivit clamor.
" Hi itaque clamore audito, simul Aurorâ apparente
" Venerunt; impletusque est omnis campus peditibus & equis,
" Ærisque splendore: sed Jupiter gaudens fulmine
" Fugam meis sociis malam injecit, neque aliquis sustinuit
" Stare contrà; circum enim mala undique stabant.
" Tunc nostrum multos quidem interfecerunt acuto ære;
" Aliosque abduxerunt vivos ipsis operaturos necessitate:
" At me in Cyprum deferendum hospiti dederunt occurrenti,
" Dmetori Jasidæ, qui Cypro fortiter imperabat:
" Hinc jam nunc huc venio, nocumenta patiens.
Huic rursus Antinous respondit & compellavit,

ΣΧΟΛΙΑ.

418. Κλείω.] Δοξάσω, ὑμνήσω.
420. Ἀλήτῃ.] Πλανωμένῳ, πτωχῷ.
423. Οἷσί τ' εὖ ζώουσι.] Οἷς ὧν καλῶς ζῶσιν.
424. Ἀλάπαξε.] Καταφθεῖραι, πένητα ἐποίησεν.
425. Πολυπλάγκτοισι.] Πολλὰ πλανωμένοις.
443. Δμήτορι Ἰασίδῃ.] Καὶ ὁ Ἰλιακὸς πόλεως τοῦ βασιλέως ἦσαν.
444. Τόνδ' ἵκω.] Ἐπιδῶ παραγίνομαι.

VARIÆ LECTIONES.

423. Οἷσίν τ' εὖ ζώουσι) γρ. εἶσί τ' ἐὺ ζώουσι, Br. Scriol. & MS. Aleyssi.
431. Μένειν σφῷ) γρ. μίμνειν ᾧ, melius.

Τὸν

Τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίλιν;
Στῆθ' ὕπως ἐς μέσσον, ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης,
Μὴ τάχα πικρὸν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον ἴδηαι·
Ὡς πις θαρσαλέος καὶ ἀναιδὴς ἐστι προίκτης.
Ἐξείης πάντεσσι παρίστασαι· οἱ δὲ δίδωσι
Μαψιδίως· ἐπεὶ οὔπις ἐπίοχεσις, οὐδ' ἐλεητὺς
Ἀλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἑκάστῳ.
Τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὤ πόποι· οὐκ ἄρα σοίγ' ἐπὶ εἴδεϊ καὶ φρένες ἦσαν·
Οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σὸν ἐπιζώτην ὀδύσαο,
Ὅς νῦν ἀλλοτρίοισι παρήμενος, οὔπι οἱ ἔτλης
Σίτου ἀποπροελὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεστιν.
Ὣς ἔφαθ'· Ἀντίνοος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Νῦν δή σ' οὐκ ἔτι καλὰ δι' ἔκ μεγάροιό γ' οἴω
Ἆψ ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ ὀνείδεα βάζεις.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ ἀμφὶς ἐλὼν βάλε δεξιὸν ὦμον,
Πρυμνότατον κατὰ νῶτον· ὁ δ' ἐρράθη, ἠΰτε πέτρη,
Ἔμπεδον· οὐδ' ἄρα μιν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο,
Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Ἆψ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καλὴν ἄρ' ἔζετο, κὰδ δ' ἄρα πήγην
Θῆκεν εὐπλείλῳ· μυχὸν δ' μνηστῆρσιν ἔειπεν,
Κέκλυτέ μοι, μνηστῆρες ἀγακλυτῆς βασιλείης,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Οὐ μὰν οὐδ' ἄχος ἐστὶ μὴ φρεσὶν, οὐδέ τι πένθος,

" Ecquis malus Genius hanc cladem eduxit, convivii moleſtiam?
" Sta ſic in medio, meâ procul à mensâ,
" Ne citò amaram Ægyptum, & Cyprum videas.
" Adeò quidam petulans & impudens es mendicus.
" Singulatim omnibus aſtas: hi autem dant
" Temerè; quoniam nulla eſt parſimonia, neque frugalitas
" Ex alienis donare; quoniam adſunt multa unicuique.
Hunc recedens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" Dii Boni! Non tibi cum hâc formâ mentes ſunt:
" Non tu utique ex tuâ domo ei, qui à te petierit, neque ſalem dares,
" Qui nunc alienis aſſidens, non aliquid mihi toleras
" De pane præcerptum dare; quamvis multa adſunt.
Sic dixit; Antinous verò iratus eſt animo magis,
Et ipſum torve tuens verba velocia alloquutus eſt,
" Nunc jam te non amplius benè ex domo puto
" Retrò ceſſurum, quando utique & opprobria dicis.
Sic dixit, & ſcabello capto percuſſit dextrum humerum.
Ultimum in dorſum: hic tamen ſtetit tanquam petra
Firmiter, neque ipſum commovit ictus Antinoi:
Sed tacitè movit caput, mala profundè cogitans.
Rurſus itaque ſuper limen iens deſedit, peramque
Depoſuit benè-p'enam: & inter Procos locutus eſt,
" Audite me, proci perinclytæ reginæ,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:
" Non quidem, neque dolor eſt in mentibus, neque luctus,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

451. Ἐπίχθσις.] Κώλυσις, ἀποφασις. Ἐλεητύς.] ἐδητύς κεῖται· ἐδὸς ὁ, ὁ βατήρ. Ἕλεος, οἶκτος.
455. Οὐδ' ἄλλα δοίης.] Ὁ μὲ Ἀριστάρχου δασύνει ἀνίγνω. καὶ ἀπέδωκε τὰς ἄλας· Καλλίστρατος δὲ ψιλῶς, * ἔδαλα, ἀδιχρόνως· ἀντὶ, τὰ κόπρια, ἃ παρὰ τοῖς
463. Πρυμνότατον.] Ἔσχατον.
464. Σφῆλεν.] Ἔσφηλεν, ἴσως.
467. Εὐπλείλῳ.] Πλέον πεπληρωμένῳ.

N O T Æ.

455. Οὐδ' ἄλλα δοίης) Imitatur *Theocrit.* Idyl. 27. v. 60. — πάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἄλλα δοίης. De Lectionibus οὐδ' ἄλλα & ἔδαλα, vid. *Meric. Caſaubon.* de Nuperâ *Homeri* Editione, p. 58. & *Ludolphi Küſteri* Suidam, v. Ἄλλα, in Notis, etiam *Euſtath.* fol. 642. lin. 12. & *Br. Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

455. * Οὐδ' ἄλλα, corrigo, & emendo, in ἔδαλα, vid. Not. in *Textum.*

Variæ Lectiones.

448. Ἴδηαι) γρ. ἴκηαι, *H. Stephanus*, non benè.
451. Ἐπίχθσις) γρ. ἐπὶ χίσις.
455. Οὐδ' ἄλλα) γρ. ἔδαλα, vid. N. in *Textum.*
457. Ἀποπροελὼν) γρ. ἄπο προελὼν, *H. Steph.*

Ὁππότ' ἀνὴρ ᾧδὶ οἷσι μαχήμων κλεάπασι
Βλήεται, ἢ ᾧδὶ βουσὶν, ἢ ἀργεννῆς ὀίεσσιν·
Αὐτὰρ ἐμ' Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς,
Οὐλομένης, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσιν.
Ἀλλ' εἴπερ ποινήν γε θεοὶ ἀμύνες εἰσὶν,
Ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχείη.
Τόνδ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱὸς,
Ἔσθι' ἔκηλος, ξεῖνε, καθήμενος, ἢ ἄπιθ' ἄλλη·
Μή σε νέοι ἕλκωσι δόμοι' ἐρύσσωσί, οἵ' ἀγορεύεις,
Ἢ ποδὸς, ἢ χειρὸς, ἀποθρύψωσι δὲ πάντα.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑφρίαλος νεμέσησαν·
Ὧδε δέ τις εἶπεσκε νέων ὑβριοφρόνων,
Ἀντίνο', ἦ μὴν κάλ' ἔβαλες δύστηνον ἀλήτην,
Οὐλόμην', εἰ δή που τὶς ἐπουράνιος θεός ἐστι;
Καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες ἀλλοδαποῖσι,
Παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας,
Ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.
Ὣς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
Τηλέμαχος δ' ἐν μὴν κραδίῃ μέγα πένθος ἄεξε
Βλημένου· ἦ δ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάροιϊν,

" Quando vir, pro suis pugnans possessionibus,
" Percutitur, vel de bobus, vel candidis ovibus;
" At me Antinous percussit ventris gratiâ mali,
" Pernicioſi, qui multa mala hominibus dat.
" Sed ſicubi pauperum Dii & *Ultrices* furiæ ſunt,
" Antinoum antè nuptias finis mortis inveniat.
Hunc Antinous alloquutus eſt, Eupithei filius,
" Comede tacitus, hoſpes, ſedens, vel abi aliò;
" Ne te juvenes per domos trahant, qui ſic loquaris,
" Vel pede, vel & manu; lacerentque omnia.
Sic dixit; *hi* verò omnes vehementèr indignati ſunt;
Sic autem aliquis dixit *etiam* juvenum ſuperborum,
" Antinoë, non quidem bene percuſſiſti infelicem erronem;
" Perdite, *quid* ſicubi forte quis cœleſtis Deus ſit?
" Etenim Dii, hoſpitibus ſimiles peregrinis,
" Omnimodi exiſtentes, verſantur per civitates,
" Hominum faſque nefaſque inſpicientes.
Sic dixerunt proci; hic autem non curavit verba.
Telemachus verò in corde quidem magnum luctum augebat
Illius percuſſi *gratiâ*, neq; tamen lachrymâ humū emiſit ex palpebris.

ΣΧΟΛΙΑ.

472. Βλήεται.] Βληθείη.
479. Ἐρύσσωσιν.] Ἑλκύσωσιν.
480. Ἀποθρύψωσιν.] Ἀποδείρωσιν.
486. Τελέθοντες.] Γινόμενοι, φαινόμενοι. Ἐπιστρωφῶσιν.] Ἐπέρχονται.
487. Εὐνομίην.] *Εὐνεμησίαν· καθ' ἣν εὖ νεμόμεθα καὶ ἀφελούμεθα.

ΝΟΤΑΕ.

475. Ἀλλ' εἴπερ ποινήν γε θεοὶ ἀμύνες εἰσὶν) *Dio Chryſoſtomus*, Orat. 7. Ὡς ἐν Πενίᾳ χρῆμα πᾶν ἐστι ἱερὸν καὶ ἄσυλον· καὶ οὐδεὶς ἀδικεῖ πένητα, οὐδὲ γε ἥττων, ἢ τοὺς τὰ κηρύκεια ἔχοντας.

485. Καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες) Hoc omninò ex Hiſtoriâ ſumptum, *Geneſeos*, c. 18. & 19. ubi oſtenditur, Deum ipſum cum Duobus Angelis deſcendiſſe ad *Sodomitarum* ſcelera flagitioſa reprimendum, aut vindicandum, *Abrahamique* & *Loti*, Juſtorum hominum, Defenſionem. Confer *Hebræ.* c. 13. v. 2. *Gerardus Croeſius* libro, cui titulus, Ὅμηρος Ἑβραῖος, p. 115. " Eſt hæc mea Opinio, " *Homerum* non modò multas habere γνώμας, ſeu " ſententias, conſimiles SS. Scripturæ, verùm eas " quoque mutuatum eſſe è Scripturâ Sacrâ; neque " tamen alias, quàm quas invenit in Libris *Moſis*, " nonnullas, quas in reliquis Libris Hiſtoricis, " itemque in *Jobo*, & *Pſalmis*, & Libris *Solomonis*. Vid. *Max. Tyr.* §. 26. in ipſo fine, & Doctiſſimi Viri, *Reginenſis*, *Joh. Daviſii* Not. ibidem.

NOTÆ IN SCHOLIA.

487. *Εὐνεμησίαν, pro corrupto, εὐνεμιείαν, lego, propter illud *Heſychii*, ſi emendatè legas, Νόμος) Ὁ πειστὴς τὸ καθ' ἡμᾶς νόμισμα· οὐκ οἶδε· θέμιστας δὲ εὐνομίαν λέγει, ἀπὸ τῆς νεμήσεως, Ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορώντες.

VARIÆ LECTIONES.

478. Ἄλλη) γρ. ἄλλῃ.
487. Ὕβριν τε καὶ εὐνομίην) γρ. ὕβρεις τε καὶ εὐνομίας, *Sextus Empiricus*, adverſ. Mathemat. *Ibid.* Ἐφορώντες) γρ. ἐφίσπους, *Syneſius*, De Regno.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἀχέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Τῷ δ' ὡς ὃν ἤκουσε φέφρων Πηνελόπεια,
Βλημένῳ ἐν μεγάρῳ, μετ' ἄρα δμωῇσιν ἔειπεν,
Αἴθ' ὅτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων.
Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη φάτο μῦθον ἔειπεν,
Εἰ γὰρ ἐπ' ἠμῖν τέλοιτο ἡμετέρῃσι γένοιτο,
Οὐκ ἄν τις τούτων γε ἐὺθρονον ἠῶ ἵκοιτο.
Τὴν δ' αὖτε προσέφη φέφρων Πηνελόπεια,
Μαῖα, ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται·
Ἀντίνοος δ' ἤ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν.
Ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητεύῃ κατὰ δῶμα,
Ἀνέρας αἰτίζων· ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγῃ·
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τ', ἔδοσάν τε·
Οὗτος δ' θρῴοιο πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον.
Ἦ μὲν ἄρ' ὡς ἀγόρευε μετ' δμωῇσι γυναιξίν,
Ἡμένη ἐν θαλάμῳ· ὁ δ' ἐδείπνεε δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἡ δ' ἐπὶ οἱ καλέσασα προσηύδα δῖον ὑφορβόν,
Ἔρχεο, δῖ' Εὔμαιε, κιὼν τὸ ξεῖνον ἄνωχθι
Ἐλθέμεν, ὄφρα τί μιν προσπτύξομαι, ἠδ' ἐρέωμαι,
Εἴ που Ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἠὲ πέπυσται,
Ἦ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτῳ γὰρ ἔοικεν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Εἰ γάρ τοι, βασίλεια, σιωπήσαντα Ἀχαιοὶ
Οἷ' ὅδε μυθεῖται, θέλγοιτο κέ τοι φίλον ἦτορ.
Τρεῖς γὰρ δή μιν νύκτας ἔχον, τρία δ' ἤματ' ἔρυξα
Ἐν κλισίῃ, πρῶτον γὰρ ἐμ' ἵκετο νηὸς ἀποδράς·
Ἀλλ' οὔπω κακότητα διλύσεν ἣν ἀγορεύων.

Sed tacitus movit caput, mala profundè cogitans.
Hunc postquam igitur audivit prudens Penelope
Percussum in domo, statim inter ancillas dixit,
" Utinam sic ipsum te percutiat inclytus-arcu Apollo.
Hanc rursus Eurynome promaconda alloquuta est,
" Si enim votis exitus nostris fieret,
" Haud quis horum ad pulchram Aurorâ perveniret, *i. e. cras supereffet.*
Hanc rursus alloquuta est prudens Penelope,
" Nutrix, inimici quidem omnes, quoniam mala excogitant;
" Antinous verò maximè nigræ morti similis est.
" Hospes quidam infelix mendicat in domo,
" Viros rogans : egestas enim cogit :
" Ibi alii quidem omnes impleverunt-que, dederuntque;
" Hic autem scabello extremum percussit dextrum humerum.
Hæc quidem sic dixit inter famulas mulieres,
Sedens in thalamo, verùm cœnavit divinus Ulysses;
Hæc autem ad se vocatum alloquuta est divinum subulcum,
" Vade, divine Eumæe, profectus hospitem jube
" Venire, ut ipsum salutem & interrogem,
" Sicubi de Ulysse misero vel audivit,
" Vel vidit oculis; errabundo enim similis est.
Hanc respondens allocutus es, Eumæe subulce,
" Utinam en m tibi, regina, tacerent Achivi, *Prat.*
" Quæ hic loquitur, mulceret tibi dilectum cor.
" Tres enim jam ipsum noctes habui, tres autem dies detinui
" In stabulo, primum enim *ad* me venit, ubi à nave aufugisset;
" Sed nondum calamitatem suam explicuit dicendo.

ΣΧΟΛΙΑ.

496. Ἐπ' ἠρῇσιν.] Ἐπὶ ταῖς εὐχαῖς.
501. Ἀλητεύῃ.] Νῦν, αὐτὶ τοῦ ἐπαιτεῖ.
502. Ἀχρημοσύνη.] Ἀπορία, ἔνδεια.
503. Ἐνέπλησαν.] Ἐκόρεσαν.
507. Ἐπὶ οἱ.] Πρὸς ἑαυτήν.
509. Προσπτύξομαι.] Νῦν, προσδέξομαι· γράφει καὶ, φείσξομαι.
514. Θελγοίατο.] Εὐφραίνοιτο.

NOTÆ.

513. Ἀχαιοὶ) Μηνύρως σιωπῶντα, Ἀχαιοὶ λέγειν. Ita suprà, v. 415. infrà v. 596. & mox, σ'. v. 93.

VARIÆ LECTIONES.

496. Τέλοι) γρ. τέκοι, *Eustath.* fol. 645. lin. 6. Τὸ ἢ τέλοι, γράφει καὶ τέκοι· ἵνα λέγῃ ἡ χαῦς ἅπας, Ὦ τέκνον, εἰ καὶ ἐπ' αἰσιωτέρας ἡμετέρας, ἦγεν ἂν ὑπὲρ ἡμῶν ὁ Ἀπόλλων γένοιτο, πάντες ἂν ἀπώλοντο.
506. Ὁ δ' ἐδείπνει) γρ. ἐδίπτα, *H. Steph.*
509. Προσπτύξομαι) καὶ προσφύγξομαι, *Dr. Scholi.* & MS. ad *Florentin. Etonens.*

Ὡς δ' ὅτ' ἀοιδὸν ἀνὴρ πολυδέρκεϊ, ὅς τε Θεῶν ἐξ
Ἀείδῃ δεδαὼς ἔπε' ἰμερόεντα βροτοῖσι,
Τῷδ' ἅμοιον μεμάασιν ἀκουέμεν, ὁππότ' ἀείδῃ·
Ὡς ἐμὲ κεῖνος ἔθελγε παρήμενος οὐ μεγάροισι.
Φησὶ δ' Ὀδυσῆος ξεῖνος πατρώιος εἶναι,
Κρήτῃ ναιετάων, ὅθι Μίνως γένος ἐστίν.
Ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκετο πήματα πάσχειν,
Προπροκυλινδόμενος· τεῦ δ' Ὀδυσῆος ἀκοῦσαι,
Ἀλχθ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν οὐ πίονι δήμῳ,
Ζωὸς· πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια ὅνδε δόμονδε.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πεφιδρὼν Πηνελόπεια,
Ἔρχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ὀπίσσω.
Οὗτοι δ' ἠὲ θύρῃσι καθήμενοι ἐφιαάδων,
Ἢ αὐτῇ χθι δώμαθ'· ἐπεὶ σφίσι θυμὸς ἐΰφρων.
Αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα κεῖτ' ἐνὶ οἴκῳ,
Σῖτος τε μέθυ τε ἡδύ· τὰ μὲν οἰκῆες ἔδουσιν·
Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι, ἤματα πάντα,
Βοῦς ἱερεύουσιν, ὄις τε καὶ αἶγας,
Εἰλαπινάζουσιν, πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον
Μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατίνυται· οὐ γάρ ἔπ' ἀνὴρ,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἶκον ἀμῦναι.
Εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι, καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
Αἶψά κεν ὦ σὺν παιδὶ βίας ἀποτίσετ' ἀνδρῶν.

" Sicut verò quando cantorem quis aſpicit, qui à Diis
" Canit doctus verba ſuavia hominibus,
" Hunc indefinenter prompti ſunt audire, quando canit;
" Sic me ille mulſit aſſidens in domibus.
" Dicit inſuper ſe Ulyſſis amicum paternum eſſe
" In Cretâ habitantem, ubi Minois genus eſt.
" Hinc jam nunc huc venit clades patiens,
" Hinc & hinc-verſatus: prædicat autem de Ulyſſe ſe audiviſſe, quòd
" Propè Theſprotorum virorum in pingui populo
" Vivus ſit, multos autem ducit theſauros ſuam domum.
Hunc rurſus alloquuta eſt prudens Penelope,
" Vade, huc voca; ut coràm ipſe dicat.
" Hi autem vel in januis ſedentes deleſtentur,
" Vel illic in domibus, quando ipſis animus lætus eſt.
" Ipſorum quidem enim poſſeſſiones, inconſumptæ jacent in domo;
" Panis & vinum dulce; hæc quidem domeſtici comedunt:
" Hi verò in noſtrâ domo verſantes, dies omnes,
" Boves ſacrificantes, & oves, & pingues capras
" Convivantur, bibuntque nigrum vinum
" Incaſſum; plurima autem abſumuntur: non enim adeſt vir,
" Qualis Ulyſſes fuit, qui cladem domo expellat.
" Sin Ulyſſes venerit, & acceſſerit in patriam terram,
" Statim ſuo cum filio injurias rependet iſtorum virorum.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

524. Τόσθ' ἵκεθ.] Ἐνταῦθα παρεγένετο.
525. Προπροκυλινδόμενος.] Πλανώμενος.
530. Ἐφιαάδων.] Ἀντὶ τοῦ παίζοντες, ἀφλεγέστως.

Ν Ο Τ Æ.

533. Τὰ μὲν οἰκῆες ἔδουσιν) Τὸ μὲν producitur, in *Ceſurâ*, vi Literæ, *Tonique* ſui, & ob *Hiatum*; quanquam hìc puto meliùs μὲν legi debere.

537. Κατίνυται) Ità lego, rejecto penitùs corrupto illo καταίνυται, quod, licet *Henricus Stephanus* & illius ſequaces admittant, nullibi extat, nihil ſignificat. Κατίνυται verò ab *Heſychio* exponitur, καταναύεται, ἀναλίσκει). Ità *Odyſſ. β'.* v. 58. ubi hìc idem Verſus occurrit, καταίνεται legitur in Omnibus Exemplaribus, & ab *Euſtathio* inibi exponitur, καταδαπανᾶται, à *Brevibus Scholiis*, καταναλίσκει). Sic *Iliad. κ'.* v. 251. ἄνεται, & *Odyſſ. γ'.* v. 496. ἧσεν ἀέθλων. Sic *Apollon.* Argon. l. 2. Ἥμενος ἀτρομέοισιν. Quin hoc ipſo in loco, *Florentina* Editio, Omnium Vetuſtiſſima, καθίνε) legit apertè, ut *Aldina*, & *Lovaniana Reſcii*.

538. Ἀρὴν ἀπὸ οἶκον ἀμῦναι) De Voce ἀρὴν, videlis infrà, ad χ'. v 208.

540. Αἶψά κεν ὦ σὺν παιδὶ) Si, ut olim, Αἶψά κε σὺν ὦ παιδὶ, Τὸ σὺν producitur, in *Ceſurâ*, vi *Finalis* & *Toni*, etiam ob *Aſperum* ſequentem, cum *Circumflexo*. At noſtra *Lectio* tutior, meliorque.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

533. Μὲν) γρ. μὲν, vid. Not. in *Textum*.
534. Ἡμέτερον πωλεύμενοι) γρ. ἡμέτερόν γε πολεύμενοι, *Euſtath.* & *H. Steph.*
538. Ἀρὴν) γρ. ἄρην, vid. ad χ'. v. 208.
540. Αἶψά κεν ὦ σὺν παιδὶ) γρ. Αἶψά κε σὺν ὦ παιδὶ, olim; non benè.

Ὡς

Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δ' ἣ μέγ' ἔπταρεν· ἀμφὶ δ' ἄρα δῶμα
Σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δ' Πηνελόπεια·
Αἶψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἔρχεό μοι, τ' ξεῖνον ἐναντίον ὧδε κάλεσσον.
Οὐχ ὁράας, ὅ μοι υἱὸς ἐπ' ἔπταρε πᾶσιν ἔπεσσιν;
Τῷ κε μὴ οὐκ ἀτελὴς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο
Πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξοι.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Αἴκ' αὐτὸν γνώω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
Ἕσσω μιν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά.
Ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τ' μῦθον ἄκουσεν·
Ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ξεῖνε πάτερ, καλέῃ σε περίφρων Πηνελόπεια,
Μήτηρ Τηλεμάχοιο· μεταλλῆσαί τι ἑ θυμὸς
Ἀμφὶ πόσῃ κέλεται, καὶ κήδεά περ πεπαθυίῃ.
Εἰ δέ κέ σε γνοίη νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
Ἕσσῃ σὲ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, τῷ σὺ μάλιστα
Χρῄζεις· σῖτον δὲ καὶ αἰπύζων κατὰ δῆμον,
Γαστέρα βοσκήσῃς· δώσῃ δέ τοι, ὅς κ' ἐθέλῃσιν.
Τόνδ' αὖτε προσέπτε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Εὔμαι', αἶψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι
Κούρῃ Ἰκαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ.

Sic dixit; Telemachusque altè sternuit, circumque domus
Horrendum resonuit: risit verò Penelope.
Statimque Eumæum verbis velocibus alloquuta est,
" Vade mihi, hospitem coràm huc voca:
" Nonne vides, quòd mihi filius sternutavit ad omnia verba?
" Ideò & non imperfecta mors procis fiet
" Omnibus valdè; neque quisquam mortem & fatum vitabit.
" Aliud autem dico, tu verò in mentibus pone tuis;
" Si ipsum cognoscam; vera omnia dicentem,
" Induam ipsum chlænamque, interulamque, vestimenta pulchra.
Sic dixit, ivit verò subulcus postquam verbum audivit.
Propeque stans verbis velocibus alloquutus est,
" Hospes pater, vocat te prudens Penelope,
" Mater Telemachi; inquirere aliquid ipsam animus
" Circa maritum jubet, quamvis dolores passa *sit*.
" Sin te cognoscet vera omnia dicentem,
" Induet te chlænamque, interulamque, quorum tu maximè
" Indiges; panem autem & petens in populo
" Ventrem pasces; dabit verò tibi, quicunque voluerit.
Hunc rursus alloquutus est multa passus divinus Ulysses,
" Eumæe, statim ego vera omnia dicam
" Filiæ Icarii perprudenti Penelopæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

559. * Βοσκήσῃς.] Θρέψεις.

NOTÆ.

541. Τηλέμαχος δ' ἣ μέγ' ἔπταρεν) *Eustath.* fol. 647. lin. 6. Ὅρνις γάρ ποτε ἦν τοῖς Παλαιοῖς, καὶ ὁ πτάρμος· ἐπεὶ ἐκ κεφαλῆς ἡμῖν, ἐξ ἧς τὸ τοιοῦτον σύμβολον· διὸ καὶ προσκυνεῖται ὁ πταίρων· καὶ τοῦ αἰτίαν λέγουσιν οἱ σοφοί, οὐ οἷς ὁ Ἀλεξοτέλης. Huc refer *Catullianum* illud, De *Septimio* & *Acme*.

555. Πεπαθυίῃ) Pro πεπαθηκυίῃ. *Eustath.* fol. 647. lin. 49. Ἐπαυξάνει δὲ ἡ ἔμφασις καινὸν, ἤπερ Σολοικοφανὲς τὸ τῷ, μεταλλῆσαί τ' ἑ θυμὸς κέλεται καὶ κήδεά περ πεπαθυίῃ. τὸ μὲ γὰρ ὀρθὸν, Ὅτι κέλεται αὐτὸν ὁ θυμὸς μεταλλῆσαί τι καὶ κήδεα ὡς παθόντα. Ὁ δὲ συ-

βώτης, ἢ ὡς δῆλον βαρβαρίζων, ἢ καὶ τῷ ἐν Ἀντωνυμίαις, αὐτὸ τ' οἱ λαβὼν, ὡς εἴωθε εἶπεν, ὅτι ὁ θυμὸς αὐτῇ βάλεται μεταλλῆσαι, ἐπάγει τὸ πεπαθυίῃ αἰτιατικῶς· ὡς ἐὰν εἴπῃς, αὐτῇ παθόσῃ. Τὸ δὲ πεπαθυίῃ, εὐσύνθετος εἰς χεῖρον· διὸ οὐδὲ παραλαμβάνεται. εἰ μὴ μόνον, ὅτι ἐκ τοῦ πήγω, ἀχρείως εἰσέρχεται, γίνεται, ὡς τὸ παθεῖν δηλοῖ· ὅθεν τὸ πάθος· ἐξ οὗ τὸ παθόντα, ὡς πεχόντα· ἐκ παρακειμένου, πεπαθηκώς· ἐκ καὶ πάσχω, πεπαθώς, ὅθεν ἡ πεπαθυῖα, ὡς Ἡρακλείδης ἐμπλαττύνεται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

559. * Βοσκήσεις) Θρέψεις, MS. *Aloysian.*

VARIÆ LECTIONES.

542. Κατάθησι) γρ. καπάχησε, *Eustath.* fol. 647. lin. 46. *H. Steph.*

545. Ἐπτάρῃς πᾶσιν) γρ. ἐπτάρῃσιν οἵσιν, *Origen.* contra *Celsum* l. 1. p. 226. verum error.

555. Πεπαθυίῃ) γρ. πεπαθυῖαν, vid. Not. in *Textum.*

559. Ὅς κ' ἐθέλῃσιν) γρ. ὅς κε θέλῃσιν, vid. Not. in *Textum*, ad v. 19.

Οἶδα

Οἶδα γὰρ εὖ φρεὶ κεῖνο, ὁμῶς δ' ἀνεδέγμεθ' ὀϊζύν.
Ἀλλὰ μνηστήρων χαλεπῶν ὑποδείδι' ὅμιλον,
Τῶν ὕβρις τε, βίη τε, σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
Καὶ γάρ νύ, ὅτε μ' ὧδε ἀνὴρ κατὰ δῶμα κίοντα
Οὔπω κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν,
Οὔτε τι Τηλέμαχος τόγ' ἐπήρκεσεν, οὔτε τις ἄλλος.
Τῷ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωχθι
Μεῖναι, ἑπφχομένῳ περ, ἐς ἠέλιον καταδύντα.
Καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἦμαρ,
Ἀσσοτέρω καθίσασα παρὰ πυρί· εἵματα γάρ τοι
Λύγρ' ἔχω· οἶδα καὶ αὐτὸς, ἐπεί σε πρῶθ' ἱκέτευσα.
Ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τ' μῦθον ἄκουσεν·
Τόνδ' ὑπὲρ οὐδὸν βάντα προσηύδα Πηνελόπεια,
Οὐ σύ γ' ἄγες, Εὔμαιε; τί τῦτ' ὀΐσατο ἀλήτης;
Ἦ πού πω δείσας ἐξαίσιον; ἠὲ καὶ ἄλλως
Αἰδεῖται κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἄρ' ἄν τ' οἴοιτο καὶ ἄλλος,
Ὕβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων.
Ἀλλά σε μεῖναι ἄνωγεν ἐς ἠέλιον καταδύντα.
Καὶ δέ σοι αὖθ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ὦ βασίλεια,
Οἴκοι πρὸς ξείνου φάσθαι ἔπος, ἠδ' ἐπακοῦσαι.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πεφιδωλὴ Πηνελόπεια,
Οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος ὀΐεται, ὅς κε νοήσῃ
Οὐ γάρ πω τινὲς ὧδε κατηφέες ἀνθρώποι

" Scio enim benè de illo; parem enim sustinemus ærumnam.
" Sed procorum difficilium timeo multitudinem;
" Quorum superbiáque, visque, ad terreum cœlum surgit.
" Etenim modò, quando me hic vir per domum euntem
" Nihil mali patrantem percutiens doloribus dedit,
" Neque aliquid Telemachus hâc in re adjuvit, neque aliquis alius.
" Ideò nunc Penelopen in domibus exora
" Manere, festinantem licet, in Solem occidentem.
" Et tunc me interroget mariti de reditûs die,
" Propiùs componens apud ignem, vestimenta enim
" Mala habeo, scis & ipse, quoniam te priùs oravi.
Sic dixit; ivit igitur subulcus postquam verbum audivit:
Hunc super limen euntem allocuta est Penelope,
" Non tu ducis, Eumæe? quid hoc excogitavit ille erro?
" An aliquem reveritus nimium? an & aliter
" Verecundatur in domo? malè vero sibi consulit verecundus peregrinus.
Hanc respondens alloquutus es, Eumæe subulce,
" Loquitur, ut par est, quæ putaret alius,
" Petulantiam fugiens virorum superborum:
" Sed te manere orat in solem occidentem.
" Tibi verò sic ipsi multò melius, ò regina,
" Solam ad hospitem loqui verbum & audire.
Hunc rursus alloquuta est prudens Penelope,
" Non insipiens hospes videtur, quicunque demùm sit;
" Non enim aliqui sic mortalium hominum

ΣΧΟΛΙΑ.

563. Ὁμῶς.] Τὴν αὐτήν. Ἀνεδεγμεθα.] Ἀνεδεξάμεθα.
571. Εἰρέσθω.] Ἐρωτησάτω.
572. Ἀσσοτέρω.] Ἐγγυτέρω.
575. Βάντα.] Ἐπιβάντα, εἰσελθόντα.
577. Ἐξαίσιον.] Μεγάλως.
578. Αἰδοῖος.] Νῦν, ὁ αἰδήμων.
580. Οἴοιτο.] Νομίσει, ὑπολάβοι.
581. * Ἀλυσκάζων.] Ἐκφυγεῖν.

NOTÆ.

579. Τῷδ' ἀπαμειβόμενος) Olim in pluribus *Editionibus*, τῳδὲ erat, errore gravissimo ab *H. Stephano* orto; at τῳδὶ *Florentina* exhibet, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, utraque *Eustathii*, & *Sensus* eò accedit. *Penelopen* enim alloquitur, ut mox v. 583. — ὦ βασίλεια. Quin etiam in corruptis *Latina* Versio habuit, *Hanc*, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

581. * Ἀλυσκάζων) Ἐκφυγεῖν, MS. *Aloysianum*.

VARIÆ LECTIONES.

579. Τῷ) γρ. τὸ, malè olim. Vid. N. in *Textum*. *Br. Schol.* MSS. *Aloysiana*.
581. Ἀλυσκάζων) γρ. ἀλυσκάζειν, *H. Steph.* & 587. Πὼ) γρ. πω, *H. Steph.*

Ἀνέγε

Ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
Ἦ μὲν ἄρ' ὡς ἀγόρευεν· ὁ δ' ὤρετο δῖος ὑφορβὸς
Μνηστήρων ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πθυθοίατ' οἱ ἄλλοι·
Ὦφίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι, σύας κ' ἄλλους φυλάξων,
Σὸν κ' ἐμὸν βίοτον· σοὶ δ' αὖθάδε πάντα μελόντων.
Αὐτὸν μέν σε πρῶτα σάου, κ' ἀμφάζεο θυμῷ,
Μή τι πάθῃς· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν·
Τοὺς Ζεὺς ἐξολέσειε, πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἔστω οὕτως, ἄτταθ· σὺ δ' ἔρχεο δειελίησας·
Ἤωθεν δ' ἴεναι κ' ἄγειν ἱερήια καλά·
Αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα κ' ἀθανάτοισι μελήσει.
Ὣς φάτ'· ὁ δ' αὖψ' ἄρ' ἕζετ' ἐϋξέστῳ ἐπὶ δίφρῳ,
Πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,
Βῆ ῥ' ἴμεν' ἂμ δὲ σύας λίπε δ' ἔρκεά τε, μέγαρόν τε
Πλεῖον δαιτυμόνων· τοὶ δ' ὀρχηθμῷ κ' ἀοιδῇ
Τέρποντ'· ἤδη γὰρ κ' ἐπήλυθε δείελον ἦμαρ.

" Viri petulantes injusta cogitant.
Hæc quidem sic dixit; ivit autem divinus subulcus
Procorum in cœtum, postquam dixerat omnia.
Stratum autem Telemachum verbis velocibus allocutus est,
Collato capite, ut non audirent alii,
" O dilecte, ego quidem abeo, sues & illa custoditurus,
" Tuum *nimirùm* & meum victum: tibi verò hic omnia curæ sint.
" Ipsum quidem te primùm serva, & considera in animo,
" Nè quid patiaris; multi enim mala cogitant Achivorum:
" Quos Jupiter disperdat, antequam nobis incumento sint.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" Erit sic, ò pater: tu igitur vade merendâ sumptâ:
" Manè autem veni, & duc sacrificia pulchra:
" At mihi hæc omnia & immortalibus curæ erunt.
Sic dixit; hic igitur rursus sedit benè politâ in sede;
Ubi replevit verò animum cibo & potu,
Perrexit ire ad sues, liquitque claustraque, domumque
Plenam convivarum: hi verò saltu & cantu
Delectabantur: jam enim & egressus erat meridianus dies.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

592. Ἄγχι χών.] * Ἐγγὺς φθασειγκών.

599. Δειλιήσας.] Πρὸς τὸν δειλινὸν ὥραν παραγενόμενος· τετέσι, τὸν μεσημβρίαν, ἢ τὸν ἑσπερινὸν ἀφικόμενος. Ἴσιοι δ', τὸν δειλινὸν τροφὸν αἰτῶν, καὶ Καλλίμαχος φησὶ, Δείελον αἰτίζουσιν, ἄγουσι δ' χείρας ἀπ' ἴργα, τὸν φθὸς τῇ δειλινῇ τροφῷ αἰτοῦντες, ἐ διόντας. φθεμερήκαμεν γὰρ, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι τελοῦσι μόνον τροφαῖς ἐχρῶντο.

606. Δείελον ἦμαρ.] Τὸ τ' δειλινῆς ὥρας.

N O T Æ.

589. Δῖος ὑφορβὸς) Vid. suprà, ad ξ'. v. 3.

592. Ἄγχι χὼν κεφαλήν) Hic Versus aliàs occurrit plus simplici vice. Vid. ad α'. v. 157. undè & hoc *Scholion* ad hunc locum *Duportus* notavit.

599. Ἄτταθ') De hâc Voce diximus, ad *Iliad.* ι'. v. 603.

604. Βῆ ῥ' ἴμεναι) Idem Versus, suprà, π'. v. 341. *Ibid.* Ἔρκεα) γρ. ἑρκία, ut ad *Iliad.* ι'. v. 472.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Σ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Σ'.

Ὁ Δυσεὺς καὶ Ἶρος πυγμὴν γίνεται· φαίνεται δὲ καὶ Πηνελόπη τοῖς Μνηστῆρσι, καὶ παρ' αὐτῶν δῶρα λαμβάνει. γίνεται δὲ καὶ τις κρισολογία ὑπὸ τῆς ἐξῆς Ὀδυσσέως θεᾶς Εὐρύμαχον.

Ἐπιγραφαί.

Ὀδυσσεὺς ὁ Ἶρος πυγμή.

Ἄλλως.

Σῖγμ' ἔλεγ' Ἶρος, εὖχε δ' Ὀδυσσεὺς, δῶρά τ' ἀνάκτων. LIB. XVIII.

Ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστυ
Πτωχεύεσκ' Ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ,
Ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πίνεμεν· οὐδέ οἱ ἦν ἰς,
Οὐδὲ βίη· εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὁράασθαι.
Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ

VEnit autem *ad illos* pauper publicus, qui in civitate
Mendicabat Ithacæ, excellebat verò ventre edaci,
Inceſſantèr comedere & bibere; neque ei erat vis,
Neque robur; ſtaturâ autem valdè magnus erat conſpectu.
Et Arnæus nomine erat: hoc enim impoſuit veneranda mater

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Πτωχός.] Ἐπαίτης. Πανδήμιος.] Ὁ κοινὸς τῶν δήμων ἐπαίτης, καὶ ὁλῆς τῆς πόλεως ἐπαίτης.

2. Γαστέρι μάργῃ.] Γαστριμαργίᾳ μαινομένῃ.

3. Ἀζηχὲς.] * Δεινὸν, μέγα, συνεχὲς, διηνεκὲς, ἀδιάλειπτον, μεγαλόφωνον· ἀφ' οὗ, Ἀζηχὲς μεμακυῖα. * Πολλαί.

ΝΟΤΑΕ.

V. 2. Γαστέρι μάργῃ) Ἀντὶ τοῦ, γαστριμαργίᾳ, διαλελυμένως εἴρηται· ὁμοίως τοῦ, πόλις ἄκρη, ἀντὶ τοῦ, ἀκρόπολις. Vid. *Euſtath.* fol. 651. lin. 11.

3. Ἀζηχὲς φαγέμεν, καὶ πίεμεν) *Etymolog.* M. v. Ἀναλτῶν, legit πιέμεν, de quâ re Nos ſatis ad π'. v. 143.

4. Μάλα μέγας ἦν) *Ultima* in μάλα producitur, in *Cæſurâ*, ante *Liquidam*, &c.

5. Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε) *Ptolemæus Hephæſtion*, l. 5. Ὡς ὁ παρ' Ὁμήρῳ Ἶρος, Βοιωτὸς ἦν, quod & *Photius* ex illo laudat, fol. 250. Credo, quod ut *Stephanus* περὶ πόλεων, Ἄρνη, πόλις Βοιωτίας· Ὅμηρος· ita & *Hesychius*, Ἀρναῖος· ὄνομα ἔσκε.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. Ex hoc Scholio corrige *Heſych.* v. Γαστέρι μάργῃ, & lege γαστριμαργίᾳ, pro γαστριμάργῳ.

3. *Δεινὸν) Hoc *Scholion*, præter διηνεκὲς & ἀδιάλειπτον, ex Palæaphato, ut *Euſtath.* fol. 651. lin. 19. Οἱ δὲ Παλαιοὶ λέγουσι, τὸ ὅπ ἀζηχὲς, δεινόν· μέγα· σωρευτικὸς· ἀδιάλειπτον· μεγαλόφωνον· εἴρηται δὲ παρ' αὐτῆς τὸ μεγαλόφωνον, ἀφ' οὗ τὸ περὶ τέττιγος ῥηθὲν, Ἀζηχὲς μεμακυῖα, *Iliad.* δ'. v. 435. Vocem *πολλαὶ, ex MS. *Aloyſii* addo, in quo tamen reliquæ duæ Voces minimè apparent.

VARIÆ LECTIONES.

V. 3. Πίεμεν) *scr.* πινέμεν, *Etymolog.* M. vid. Not. in *Textum*.

5. Πότνια μήτηρ) *scr.* οἱ ποτε μήτηρ, *Etymolog.* M. v. Ἀρναῖος.

Ex

Ἐκ γενετῆς· Ἶρον δ᾽ νέοι κίκλησκον ἅπαντες,
Οὕνεκ᾽ ἀπαγγέλλεσκε κιὼν, ὅτε πῦ τις ἀνώγοι.
Ὡς ῥ᾽ ἐλθὼν Ὀδυσῆα διώκελο οἷο δόμοιο,
Καί μιν νεικείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Εἶκε, γέρον, προθύρου, μὴ δὴ τάχα ᾗ ποδὸς ἕλκῃ·
Οὐκ ἀΐεις, ὅτι δή μοι ὀπιπλίζουσιν ἅπαντες,
Ἑλκέμεναι δ᾽ κέλονται; ἐγὼ δ᾽ αἰδέομαι ἔμπης.
Ἀλλ᾽ ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρις ᾗ χερσὶ γένηται.
Τόνδ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Δαιμόνι᾽, οὔτε τί σε ῥέζω κακὸν, οὔτ᾽ ἀγορεύω,
Οὔτε πρὸ φθονέω δόμεναι, ᾗ πόλλ᾽ ἀνελόντα.
Οὐδὸς δ᾽ ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται· ἀλλά τι σὺ χρὴ
Ἀλλοτρίων φθονέειν· δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης,
Ὡς ἔρ ἐγών· ὄλβον δ᾽ Θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.
Χερσὶ δ᾽ μήπ λίην προκαλίζεο, μή με χολώσῃς,
Μή σε, γέρον περ ἐών, ῥηϊδίως ᾗ χείλεα φύρσω
Αἵματι· ἡσυχίη δ᾽ ἂν ἐμοὶ ᾗ μᾶλλον ἔτ᾽ εἴη
Αὔριον· ᾗ μὴ γάρ τί σ᾽ ὑποφρέψεσθαι οἴω

Ex nativitate: Irum tamen juvenes vocabant omnes;
Quoniam nuncios deferebat profectus; quando aliquis jubebat.
Qui superveniens Ulyssem expelliere *volunt* suâ domo,
Et ipsum objurgando verba velocia dixit,
" Recede, senex, è vestibulo, ne jam citò & pede traharis;
" Non sentis, quòd jam mihi innuunt omnes;
" Trahereque hortantur? Ego tamen verecundor omninò.
" Verùm surge, nè citò nobis contentio etiam manibus fiat.
Hunc torvè conspicatus, alloquutus est altutus Ulysses,
" Miser, neque aliquid tibi facio mali, neque dico,
" Neque aliquem invideo dare, quantumvis multa acceperit.
" Limen tamen ambos hoc capiet: neque aliquid te oportet
" Ex alienis invidere alteri; videris etenim mihi esse erro,
" Sicut ego; opulentiam verò Dei differunt præbere,
" Manibus autem nè valdè provoca, nè me in iram conjicias,
" Nè te, licet sim senex, pectus & labra commaculem
" Sanguine; quiesque mihi & magis adhuc erit
" Cras: non quidem enim te reversurum puto

ΣΧΟΛΙΑ.

6. Ἶρον.] Παρὰ τὸ εἴρειν.
8. Διώκελο.] Ἐοίκει.
10. Εἶκε.] * Ὑποχώρει.
11. Ἐπιπλίζουσι.] Τοῖς ὄμμασι βλεπέτωσαν.
16. Ἀνελόντα.] Ἀντὶ τοῦ, ἀνελόμενον, λαβόντα.
17. Χείσεται.] Χωρήσει· ὀφειλ. τὰς καταδύσεις τῶν ὄφεων.
19. Ὄλβον δ᾽ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.] Εἰώθασι δ᾽ οἱ θεοὶ * διανεμητικοὶ εἶναι εὐδαιμονίας, ἀπὸ ὧν φαίνονται ἡμῖν ἴλεω. Ὀπάζειν.] Παρέχειν, δωρεῖσθαι.
20. Προκαλίζεο.] Προκαλοῦ. Χολώσῃς.] Ὀργὴν ποιήσῃς.
21. Φύρσω.] Μολυνῶ.

NOTÆ.

ἐγών, Οἵ τε πολυσταφύλου τ᾽ Ἀρίλω ἶχον. Vid. *Etymol.* M. v. Ἀρναῖος, & *Eustath.* fol. 651. lin. 38. *Ibid.* Τὸ δ᾽ θέτο πότνια μήτηρ) Vid. ad *Var. Lect.* & quæ Nos ad *Euripid.* Electr. v. 1126.

11. Οὐκ ἀΐεις, ὅτι δή μοι ἐπιπλίζουσιν ἅπαντες) Similiter locutus Poeta, ῥ'. v. 545. Οὐχ ὁρᾷς, ὅ μοι ὑὸς ἐπέπαφεν σὺ μεχάροισιν; ubi τὸ ὁρᾷς, de re *audibili*, ut hic τὸ ἀΐεις, de re *visibili*; rectè omninò & ex mente Philosophiæ filiorum: Nam quùm *Animus* omnia in Sensibus agat, & Organa sint Sensûs *Animi*, quævis Perceptio per quemvis Sensum potest exprimi; undè *Epicharmus*, Νῆς ὁρᾷ, ἢ νῆς ἀκούει· πᾶλλα κωφὰ νῷ πέφλα. Et *Ovid.* de *Pythagorâ*, ——*quæ Natura negavit Visibus humanis, Oculis ea Pectoris hausit.* Quod siquis mavelit esse litigiosior, referri potest ad sequentia verba, Ἑλκέμεναι δ᾽ κέλονται. Vid. *Eustath.* fol. 1831. lin. 50. Edit. *Roman.* & fol. 652. lin. 19. Edit. *Basil.* de voce ἐπιλλίζω, & *Porphyr.* Ζητημ. Ὁμηρικ. ια'. *Etymolog.* M. v. Ἐπιπλίζουσιν. *Suidas*, v. Ἐπιλλίζω.

22. Αἵματι) Τὸ ἐξῆς, φύρσω τῷ αἵματός μου φύρματι. Ut *Act.* c. 27. v. 1. Ἀπεκδύσασθαι δ᾽ ἀποπλεῖν, δηλονότι τὸ κεῖμαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

10. * Ὑποχώρει) Ità pro ὑπεχώρει, scribo, quòd εἶκε sit *Imperandi* Modo in hoc loco, &c.
19. * Διανεμητικοὶ, MS. Αἰολικοὶ δωρικοὶ, voce ejusdem significationis.

VARIÆ LECTIONES.

7. Πῆ τις) κ. κήν τις, *H. Steph.*
11. Ἅπαντες) κ. Ἀχαιοὶ, *Etymol.* M. v. Ἐπιπλίζουσιν.
18. Ἀλλοτρίων φθονέειν) κ. ἀλλοτριοφθονέειν, *H. Steph.*

Δεύτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Τόνδε χολωτὰμενος προσεφώνεεν Ἶρος ἀλήτης,
Ὦ πόποι, ὡς ὁ μολοβρὸς ἀπιδοχάδην ἀγορεύει,
Γρηῒ καμινῷ ἶσος· ἐν ἀν κακὰ μηλοσαίμιν,
Κόπτων ἀμφοτέρῃσι, χαμαὶ δ' ἐκ πάντας ὀδόντας
Γναθμοῖς ἐξελάσαιμι, συὸς ὡς ληϊβοτείρης.
Ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἀπογνώσι καὶ οἵδε
Μαρναμένους· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;
Ὣς οἱ μὲν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
Οὐδοῦ ἔπι ξεστῷ παναθυμαδὸν ὀκριόωντο.
Τοῖιν δ' ξυνέηχ' ἱερὸν μένος Ἀντινόοιο,
Ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεε μνηστῆρσιν,
Ὦ φίλοι, ἢ μάλα πω τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη·
Οἵλῳ περπόλιον Θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα;
Ὁ ξεινός τε καὶ Ἶρος ἐρίζετον ἀλλήλοιϊν
Χερσὶ μαχέσασθαι· ἀλλὰ ξυνελάσομεν ὦκα.

" Iterum intra domum Laërtiadæ Ulyssis.
Hunc iratus alloquutus est Irus mendicus,
" Vah! ut iste gulosus volubiliter loquitur
" Vetulæ fuliginosæ similis; quem male mulctabo,
" Percutiens ambabus *manibus*: in terram etenim omnes dentes
" Maxillis expeliam, porci sicut segetem depascentis.
" Cinge nunc; ut omnes agnoscant & hi
" Nos pugnantes: quomodo enim tu juniori viro pugnabis?
Sic hi quidem ante januas altas
Limine in polito toto-animo litigabant.
Hos autem animadvertit sacrum robur Antino;
Suaviterque ridens alloquutus est procos,
" O amici, non quidem unquam aliquid antea tale tactum est;
" Qualem delectationem Deus duxit in hanc domum!
" Holpesque & Irus contendunt mutuò
" Manibus pugnare: verum committamus citò.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

26. Ἐπιχοάδην.] Ἐπισυρμῶς. Ἀγορεύει.] Διαλέγεται.

27. Καμινοῖ.] Καμινοδόλειᾳ, φρυγόσῃ κεραμεύς· ἔστι δὲ καὶ εὐθεῖα, καμινεύ.

28. Κόπτων.] Πλήσσων, τύπτων.

29. Ληϊβοτείρης.] Τῆς καταφθειρούσης τὸ λήϊον, ὅ ἐστι τὸ σπόρον χορεῖον· ἐὰν γὰρ εὐρεθῇ συὸς ἀλλότριον σπέρμον πεδίον βοσκομένη, ἐξοδεύεται.

30. Ἐπιγνώσι.] Ἀντὶ τοῦ, γνόσιν.

31. Μαρναμένους.] Μαχομένους.

33. Παναθυμαδόν.] Ἐκθύμως, πάσῃ τῇ ψυχῇ, ἄγαν ὀργίλως. Ὀκριόωντο.] Ἐτραχύνοντο, διεφέροντο, διεπληκτίζοντο.

37. Οἵλῳ.] Ὁποίαν. Περπολίον.] Πέρψιν.

38. Ἐρίζετον.] Φιλονεικοῦσιν. Ἀλλήλοιϊν.] Πρὸς ἀλλήλους.

39. Ξυνελάσομεν.] Συμβάλλομεν.

N O T Æ.

27. Μηλοσαίμιν) Ità scribendum, Duplici σ', ob *Metrum*; ut ad μ'. v. 373.

29. Συὸς ὡς ληϊβοτείρης) Huc refer *Ælian.* Animal. l. 5. c. 45. in ipso fine, Ἐν Σαλαμῖνι δ', χλωρᾷ σίτῳ καὶ λήϊῳ κομῶντος, ἐὰν τις ἐμπεσοῦσα ἀποκείρῃ, νόμος ἐστὶ Σαλαμινίων τὰς ὀδόντας σπερᾶν αὐτῆς· καὶ τοῦτο εἶναι τὸ παρ' Ὁμήρῳ, συὸς ληϊβοτείρης φασὶν οἱ δὲ ἑτέρως τοῦσιν, καὶ λέγουσι, χλωρᾷ σίτῳ τῷ ὑπ' ἀμπελῶνι, καθάπερ ἔχει τὰς ὀδόντας. *Eustath.* fol. 653. lin. 36. Σὺς δὲ ληϊβότειρα, ἡ ἀλλοτρίαν ἀλλότριον λήϊον· ἢ ἐξωδεύλιζον οἱ ἀστοί· δὲ χωρίς· ὁ νόμος δὲ φασι παρὰ Κυπρίοις. Confer *Er. Schol* quòd *Edentatio* Suum, alienam segetem depascentium, ex Lege *Cypriotum*, vel *Salaminiorum Cypriorum* fiat, vid. *Conrad. Gesneri* Histor. Quadruped. fol. 884. & Hieroglyph. *Pierii*, l. 8. fol. 63. E.

34. Ἶρος μέν) Qui ἰλαρὸν legebant, nesciebant *Homerum* ad *Antinoi* μένος referre, quod à Deo provenit, non ad ipsum; & ἰλαρὸν, minimè Vox *Homerica*. Ità olim, II. sive Hymn. *Apollin.* v. 371. ἱμερον, pro ἱερόν.

36. Οὐ μὲν πώ τι παρος τοιοῦτον ἐτύχθη) Miror, Nemini observatum, quod τηλικοῦτος, τοσοῦτος, τοιοῦτος, non modò in *Neutro* genere desinant in ον, verùm etiam in ος quod multis probo, in Prælect. *Pindaric.* §. XII. ex *Eusebio*, D. *Basilio*, D. *Chrysostomo*, *Luciano*, *Euripide*, *Xenophonte*, *Homero*.

Variæ Lectiones.

24. Δεύτερον ἐς μέγαρον) γρ. αὖτις ἔσω μεγάρου, *H. Steph.*

27. Μηλοσαίμιν) γρ. μηλοσαίμιλον, Priores Codd.

34. Τοῖιν) γρ. τοῖσιν, *H. Steph. Ibid.* Ἶρος) γρ. ἰλαρὸν. Vid. Not. in *Textum*.

35. Μετεφώνεε) γρ. μετεφώνῃ, *H. Steph.*

Ὡς

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνήϊξαν γελόωντες,
Ἀμφὶ δ' ἄρα πλωχὸς κακοείμονας ἠγερέθοντο.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Κέκλυτέ μοι, μνηστῆρες ἀγαυόεργες, ὄφρα τί εἴπω·
Γαστέρες αἶδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρί· τάσδ' ἐπὶ δόρπῳ
Κατθέμεθα, κνίσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες·
Ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
Τάων ἥν κ' ἐθέλῃσιν ἀναστὰς αὐτὸς ἑλέσθω·
Αἰεὶ δ' αὖτ' ἡμῖν μεζοδαίσιος, οὐδέ πιν' ἄλλον
Πτωχὸν ἔτω μίσγεσθαι ἐπασσύμεν αἰτήσοντα.
Ὣς ἔφαθ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ φίλοι, οὔπως ἐστὶ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
Ἀνδρα γέροντα, δύῃ ἀρημένον· ἀλλά με γαστὴρ
Οἰκείη κακοεργὸς, ἵνα πληγῆσι δαμείω.
Ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
Μή τις ἐπ' Ἰρῳ ἧρα Φέρεσς ἐμὲ χειρὶ παχείῃ
Πλήξῃ ἀταθάλλων, τύτῳ δέ με ἶφι δαμάσσῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευεν·
* Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
Τοῖσιν αὖτις μετέειφ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Ξεῖν', εἴ σ' οἰκήοιο κραδίη τε θυμός τ' ἀγαίῃ,
Τοῦτον ἀλέξασθαι, τῶνδ' ἄλλων μή τιν' Ἀχαιῶν
Δείδιθ'· ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχήσεται, ὅς κέ σε θείνῃ.
Ξεινοδόκος μὲν ἐγών, ἐπὶ δ' αἰνείτων βασιλῆες

Sic dixit: hi igitur omnes surrexerunt ridentes,
Circumque pauperes pannosos congregati sunt.
Hisce Antinous locutus est, Eupithei filius,
" Audite me, proci strenui; ut aliquid dicam:
" Ventres hi caprarum jacent in igne; quos in cœnam
" Deposuimus, pinguedine & sanguine impletos.
" Uter igitur vincet potentiórque fuerit,
" Horum quam voluerit, ubi surrexerit, ipse eligat.
" Semper etiam deindè nobiscum convivabitur, neque aliquem alium
" Pauperem intus mitcri finemus mendicaturum.
Sic dixit Antinous: atque his placuit sermo.
Hos autem astutus alloquutus est prudens Ulysses,
" O amici, nullo modo *æquum* est cum juniori viro pugnare
" Virum senem, calamitate *insuper* debilitatum; sed me venter
" Movet malus-artifex, ut plagis domer.
" Verùm età nunc mihi omnes jurate forte juramentum,
" Nè quis Iro auxilium ferens, me manu forti
" Percutiat prævaricans, illâque re me fortiter domet.
Sic dixit; hi autem omnes juraverunt, sicut postulabat:
At postquam juraverant, & finierant juramentum,
Inter hos rursus locuta est vis sacra Telemachi,
" Hospes, si te movet cor & animus fortis,
" Hunc expellere; aliorum nè aliquem Achivorum
" Time, quoniam pluribus pugnabit, qui te verberabit.
" Hospitii-dominus equidem ego; assentiuntur verò præterea principes

ΣΧΟΛΙΑ.

41. Κακοείμονας.] Κακὰ ἱμάτια φθειρόληπτα.
43. Ἀγλαόεργες.] Νῦν, οἱ ἄγαν ἀνδρεῖοι.
44. Γαστέρες αἶδ' αἰγῶν.] Τὰς φυσικὰς λέγει· οἰκεῖον τὸ ἔθλον, τοῖς λιμῷ γαστέρα δυσχεραίνουσιν.
45. Κατθέμεθα.] Καταθέμεθα.
48. Μεζοδαίσιος.] Σωσυσχηθήσεται.
50. Ἤνδανε.] Ἤρεσκε.
51. Δολοφρονέων.] Ἀπατῶν.
57. Δαμάσσῃ.] Τύψῃ, δείρῃ.
63. Ξεινοδόκος.] Ὁ τὰς ξένους ὑποδεχόμενος. Ἐπὶ δ' αἰνείτων.] Συγκαταθήσονται.

NOTÆ.

53. Ἀρημένον) Vid. *Etymolog.* M. v. *Eustath.* fol. 365. lin. 34. βεβλαμμένον, exponit.

59. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον.) Hic Versus, qui è pluribus Editionibus exciderat,

VARIÆ LECTIONES.

44. Τάσδ') γρ. τὰς δ', *H. Steph.*
50. Ἐπιήνδανε) γρ. ἐπὶ ἤνδανε, *Br. Schol.*
58. Ὡς ἐπίλλοιεν, Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσαν—Τοῖσδ' αὖτις) γρ. ὡς ἐπίλλοιε, Τοῖς δ', vid. Not. in *Textum*, v. 59.
59. Μετέειφ') γρ. μετέφη, *Eustath.* & *H. Steph.* Vid. infrà, v. 404.

* Ἀντὶ-

* Ἀντίνοός τε, ϗ Εὐρύμαχος, πεπνυμένω ἄμφω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ζώσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μήδεα, φαῖνε δ' ὑπ' ἀργὸς
Καλός τε, μεγάλως τε, φάνεν δέ οἱ εὐρέες ὦμοι,
Στήθεά τε, σφυρόι τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν.
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ἦ τάχα Ἰρῷ ἄιρῷ ἐπίσπαστον κακὸν ἕξει·
Οἵην ἐν ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγυίδα φαίνει.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· Ἴρῳ δὲ κακῶς ὠρέξατο θυμός.
Ἀλλὰ ϗ ὣς δρηστῆρες ἄγον ζώσανλες ἀνάγκῃ,
Δειδίσσα· σάρκες δὲ περιδρομέοντο μέλεσσιν.
Ἀντίνοος δ' ὀνόμηνε, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Νῦν μὲν μήτ' εἴης, βυγάτηρ, μήτε γένοιο,
Εἰ δὴ τῶτόν γε τρομέεις ϗ δείδιας αἴνως,
Ἄνδρα γέροντα, δύῃ ἀρημένον, ἢ μιν ἰκάνει.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τόδε ϗ τετελεσμένον ἔσται,
Αἴ κέν σ' ὅτος νικήσῃ, κρείσσων τὲ γένηϑ',
Πέμψω σ' Ἠπειρόνδε, βαλὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ,

" Antinousque, & Eurymachus, prudentes ambo.
Sic dixit; hi igitur omnes assensi sunt; at Ulysses
Circumcinxit quidem pannis genitalia, ostenditque crura
Pulchra quidem, magnaque; apparuerunt autem ei lati humeri,
Pectoraque, fortiaque brachia: at Minerva
Prope astans membra auxit pastori populorum.
Proci igitur omnes vehementèr admirati sunt:
Sic autem aliquis dixit conspicatus ad propinquum alium,
" Certe citò Irus miser-Irus adscitum malum habebit:
" Qualem ex vestimentis senex coxam ostendit.
Sic dixerunt, Iro autem miserè motus est animus.
Verùm & sic famuli duxerunt per circlum necessitate,
Timentem; carnes verò circum tremebant membra.
Antinous igitur increpuit, verbumque locutus est, atque nominavit,
" Nunc quidem neque elies, jactator, neque natus fores;
" Siquidem hunc tremis & times graviter,
" Virum senem, calamitate debilitatum, quæ ipsum capit.
Sed tibi edico, quod & perfectum erit,
" Si te hic vincet, potentiorque erit,
" Mittam te in Epirum, conjectum in navi nigrâ,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

69. Ἤλδανεν.] Ηὔξανεν.
70. Ἀγάσαντο.] Ἐθαύμασαν.
72. Ἄιρῳ.] Ἴρῳ, * ἐπὶ κακῷ ὀνομαζόμενος. Ἔπισπαστόν.] Ἑκάσιον, ἀπὸ τῶν ὀρνίθων τῶν διλεκζομένων ἢ ἑλκόντων. ἐπισπωμένων ἑαυτῶν τὸ ὄλεθρον.
78. Βυγάτηρ.] Μεγάλως ἐπαινέσθη, ῥοῶν ἔργα ποιῶν.

N O T Æ.

in utrâque *Eustathii* Editione, *Romanâ* atque *Basileensi*, rectè adest; quare restituendum Poetæ curavi. Inter *Var. Lect.* agnoscit *H. Steph.* at in aliis locis extat in omnibus Codd.

64. * Ἀντίνοός π, ϗ Εὐρύμαχος) Ità Codd. *Eustathiani*, in *Textu* simul & *Notis*; & ità decebat Regium Juvenem, qui palpum omnibus Procis obtrudit, Principem Procorum omnium *Antinoum*, primò Nominare; in pluribus hactenùs erat Εὐρύμαχός τε, ϗ Ἀντίνοος. At *Antinous*, ut præstantior, potest etiam ultimò nominari, ut mox, φ'. v. 277.

72. Ἦ τάχα Ἰρῷ ἄιρῷ) Ità Πάρις δύσπαρις, *Iliad.* γ'. v. 39. & καρηκομόων, *Odyss.* τ'. v. 260.

73. Οἵην ἐν ῥακέων ὁ γέρων) *Strabo*, l. 1. fol. 28. Οἵην ἐν ῥακέων ὁ βίος, παροιμιακῶς.

78. Βυγάτηρ) Τὸ βυ καὶ ἐπίτασιν· ὡς ἐν τῷ βυπίνα, ἡ μεγάλη πίνα· ϗ βύγλωσσον, βύπαις, βυλιμία, βυθρωπις, *Homero*. Vid. *Eustath.* fol. 806. lin. 16. 944. 12. & 1205. 11. Etiam *Odyss.* fol. 637. lin. 48. Γαίων ἦ, τὸ γαυριῶν, ὄθεν τὸ, κύδει γαίων.

NOTÆ IN SCHOLIA.

72. * Ἐπὶ κακῷ) Has voces addo, ex aliis paribus locis, ut *Iliad.* γ'. v. 39. & π'. v. 31. Confer *Hesych.* v. Αἰναρίτη, item *Meric. Casaubon.* de Nuperâ *Homeri* Edit. §. 1. p. 62. & *Duportum.*

VARIÆ LECTIONES.

64. Ἀντίνοός τε ϗ Εὐρύμαχος) γρ. Εὐρύμαχός τε ϗ Ἀντίνοος, vid. Not. in *Textum*.
66. Μιν) γρ. νιν, *H. Steph.* non satis congruè.
81. Τόδε) γρ. τὸ δ', olim in pluribus, non benè.

Eis

Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
Ὃς κ' ἀπὸ ῥῖνα τάμῃσι, καὶ οὔατα νηλέϊ χαλκῷ,
Μήδεά τ' ἐξερύσας, δώσῃ κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἔπι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος ἕλλαβε γυῖα·
Ἐς μέσσον δ' ἄναγον· τὼ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέχον.
Δὴ τότε μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἦ ἐλάσῃ, ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὖθι πεσόντα,
Ἦέ μιν ἦκ' ἐλάσῃσι, τανύσσειέν τ' ὀπὶ γαίῃ.
Ὣδε δέ οἱ Φρονέοντι δόσσαλο κέρδιον εἶναι,
Ἦκ' ἐλάσαι, ἵνα μή μιν ἐπιφραδσαίατ' Ἀχαιοί.

" Ad Echetum regem hominum nequissimum omnium.
" Qui nasum abscindet, & aures sævo ære:
" Genitaliaque extrahens dabit canibus cruda dilcerpenda.
Sic dixit; huic vero adhuc magis tremor subivit membra:
Nihilominùs in medium duxerunt; hi igitur ambas manus elevaverunt.
Sane tunc cogitavit laboriosus divinus Ulysses,
An percuteret; ut ipsum anima linquat illic cadentem,
An ipsum sensim percuteret, extenderetque in terram.
Sic autem ei cogitanti visum est melius esse
Sensim percutere, ut non ipsum subolerent Achivi.

ΣΧΟΛΙΑ.

84. Εἰς Ἔχετον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα πάντων.] Ἔχετος ἦν μὲν ὁ Βυκέτης, ἀφ' οὗ καὶ ἡ Σικελίας πόλις Βύκετος καλεῖται. Σικελῶν δὲ τύραννος λέγεται. τοῦτον τὸν μὲν ἐγχωρίως καθὼ πάντα τρόπον σίνεσθαι, τοὺς δὲ ξένους ἀναιρεῖν * λωδώμου· τοσαύτην δὲ κακίαν ἔχειν, ὡς καὶ τὰς μακρὰν οἰκούσας, ὅτι φίλοιεν σφόδρα πιὰ πιμαρῆσαι, καὶ ξένοις παραβαλεῖν θανάτου ἐπίσημον * αὐτῷ· πολλὰς δὲ μηχανὰς ἐξούρειν τοῦτον αἰκίας· ὅθεν τὸ λαὸν ἐκ ὑπομῆναι τὴν πικρὰν παύτην τυραννίδα, λέγοις δὲ αὐτὸν ἀνελεῖν. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Μυασέᾳ καὶ Μαρσύᾳ. Ἔχετον.] Ἔχετος βασιλεὺς ἦν ἐν Ἠπείρῳ, Εὐχιώρου παῖς, ὠμὸς καὶ ἀπίτομος, ὃς καὶ τὴν θυγατέρα Μετώπην, ἣν Ἄμφισσαν, ὑπὸ Αἰχμοδίκης φθαρεῖσαν, πηρώσας, ἀναγκάσας σιδηρᾶς ἀλεῖν κριθὰς, λέγων τότε ἀποδώσειν τὰς ὄψεις, ὅτι ἀλέσῃ τὰς κριθάς· τὸν δὲ Αἰχμοδίκην ἐπὶ ἑστίασιν καλέσας, ἀκρωτηριάσας, καὶ τὰ αἰδοῖα αὐτῷ ἀπέκψεν· ὕστερον δὲ καὶ μανεὶς, ἐσθίει τὰ ἴδια ἐμφορηθεὶς σαρκῶν ἀπέσθη.

85. Τάμῃσι.] Κόψῃ.

86. Ἐξερύσας.] Ἐξελκύσας.

90. * Ἐλάσσειε.] Πλήξειε βαλών.

NOTÆ.

84. Εἰς Ἔχετον βασιλῆα) Huc refer Proverbium ex *Michaelis Apostolii* Centur. xx. Φαλαίλοδος ἀρχὴ καὶ Ἐχέτου. *Eustath.* fol. 658. lin. 21. Ἔχετος, βασιλεὺς ἦν τῆς Ἠπείρου, ὡς Εὐχήτορος καὶ Φλογίας, ὠμὸς καὶ ἀπάνθρωπος, ὃς ἐν τῇ θυγατέρᾳ Μετώπῃ, ἣν καὶ Ἄμφισσαν, ὑπό τινος Αἰχμοδίκου φθαρεῖσαν, πηρώσας, ἀναγκάσας ἀλήθειν κριθὰς σιδηρᾶς, πιθανώτατος κελεύσῃ αὐτῷ εἰπὼν τηνικαῦτα τὰς ὄψεις ἀποληψεσθαι, ὅτι τὰς πιαύτας κριθὰς εἰς ἄλφιτα λεπτυνεῖ καὶ τὴν θυγατέρα οὕτω μετῆλθε· τὸν δὲ Αἰχμοδίκην, ὡς ἐπὶ ἑστίασιν καλέσας, ἀκρωτηριάσας, ἀπεκόψας ἐκ τῶν αἰδοίων. τέλος μέντοι ὑπερμανεὶς καὶ τῶν ἰδίων ἐμφορηθεὶς σαρκῶν ἀπέσθη, φασίν. Hunc locum explicat, & confirmat *Apollon.* Argonautic. l. 4. v. 1102. ——— νέον γὰρ ἔτι ἐν' ἀσπιλὲς Ὑβρίσης Ἔχετον γλήναις ἔνι χάλκεα κέντρα Πῆξε θυγατρὸς ἧς· τοιοῦνεκα δὴ ὅτε τὴν Ὀρφναίην σὺν χαλκὸν ἀλιτεύουσα καλιῇ. Quòd autem *Scholiastes* Ἀχαιοί) Ἐντυῦθα, οἱ μνηστῆρες, ut suprà, ρ'. v. 513. & infrà, σ'. v. 190. Vid. ad v. 11. *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

84. * Λωδώμου, emendo, pro λαδώμου. & αὐτῷ, pro αὐτάς. N. B. Prior pars hujus *scholii* ad Μαρσύᾳ, extat quidem in MS. & in tribus Vett. *Impressis*, verùm non ad hunc locum; sed ad finem ipsum. Altera pars ejusdem *Schilii*, extat in hoc suo loco, tam in Msto, quàm in reliquis. Verùm non ejusdem esse manûs videtur, verùm ex *Eustathio* ferè ad verbum sumpta, aut viceversâ; vid. in Notis ad *Textum*.

90. * Ἐλάσσειε) Πλήξειε βαλών. Ità, pro *Futuro Indicativi*; vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

88. Ἔλλαβε) γρ. ἤλυθε. *H. Steph.*

90. Ἐλάσσειε) γρ. ἐλάσῃ, olim, pro ἐλάσῃ, ut probo in Not. ad *Textum*.

91. Τανύσσειέν τ') γρ. τανύσειεν, olim, male.

Δὴ

Δὴ τότ' ἀναχλιμίνω, ὁ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον
Ἶρος, ὁ δ' αὐχένα ἔλασεν ὑπ' οὔατος, ὀξέα δ' εἶπε
Ἔθλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθεν ἀνὰ στόμα φοίνιον αἷμα,
Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακὰς, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας,
Λακτίζων ποσὶ γαῖαν· ἀτὰρ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
Χεῖρας ἀναχόμενοι γέλω ἔκθανον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Εἵλκε δι' ὁμφροδύροιο, λαβὼν ποδὸς, ὄφρ' ἵκεθ' αὐλὴν,
Αἰθούσης τε θύρας, καί μιν ποτὶ ἕρκεϊ αὐλῆς
Εἶσεν ἀνακλίνας· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἔνταυθοῖ νῦν ἧσο, κύνας τε σοὺς τ' ἀπερύκων,
Μηδὲ σύ γε ξείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος εἶναι,
Λυγρὸς ἐών· μή πού τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλεο πήλῳ,
Πυκνὰ ῥωγαλέα· σὺν δ' ὄφρ' ἧεν ἀορτήρ.
Ἂψ δ' ὅγ' ἐπ' ἀδὸν ἰὼν καθ' ἕαρ' ἕζετο· τοὶ δ' ἴσαν εἴσω
Ἡδὺ γελώοντες, καί ἑ δεικανόωντ' ἐπέεσσιν,
Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι Θεοὶ ἄλλοι,
Ὅ, τι μάλιστ' ἐθέλεις, καί σοι φίλον ἔπλεο θυμῷ,

Tunc itaque elevati, hic quidem percussit dextrum humerum
Irus, ille autem cervicem percussit sub aure, ossaque intus
Fregit, tactumque venit in os ruber sanguis:
Decidit autem in pulveribus clamans, simulque ejecit dentes;
Calcitrans pedibus terram: at proci superbi,
Manibus elevatis risu emoriebantur,
Sed Ulysses
Pertraxit per vestibulum, capto pede; quousque ivit ad atrium,
Portasque januas, & ipsum ad septum atrii
Statuit reclinatum, baculumque ei imposuit manu,
Et ipsum compellatum verbis velocibus alloquutus est,
" Hic nunc sede, canesque, suosque expellens;
" Neque tu quidem hospitum, & pauperum dominus esto,
" Cum sis nequam; necubi aliquid malum & majus accipias.
Dixit, & circum humeros indecentem jecit pera,
Densis *sectis* rimosam, tortumque inerat lorum.
Retrò verò hic ad limen iens desedit; at illi ibant intrò
Suaviter ridentes, & eum blandè exceperunt verbis,
" Jupiter tibi det, hospes, & immortales Dii alii,
" Quodcunque maximè vis & tibi gratum est animo;

ΣΧΟΛΙΑ.

94. Ἀναχλιμίνω.] Ἀναπίπτω.
96. Φοίνιον.] Ἐρυθρὸν, πυῤῥόν.
97. Σὺν δ' ἤλασε.] Συνέκρυσε.
99. Γέλῳ ἔκθανον.] Ἀπέθανον ὑπὸ γέλωτος.
104. Ἔνταυθοῖ.] Ἔνταυθα, ἐν τούτῳ τῷ πτερῷ.
Ἀπερύκων.] Ἀποκωλύων.
110. Γελώοντες.] Γελῶντες. * Δεικανόωντ' ἐπέεσσιν.] Ἤγουν ἐδείξιόν τε, παρὰ τὸ δείκνυμι.

NOTÆ.

99. Γέλῳ ἔκθανον) *Suidas*, Ἐν χερὶ τῷ χειρὶ ὁ χερὼς, καὶ χερῶ. Ἀττικῶς· ὡς γέλως, γέλω· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ χερὼς, χειρὶ, ἀπογραφῇ τῶν συλλαβῶν. *Eustath.* fol. 659 lin. 15. Ἐν δὲ τῷ γέλω, ἀδήλου, εἰπὼν καθ' ἑαυτὸν καθέλκειν κλίσιν ἡ διασκαβία τοῦ γέλω, εἰπὼν ἐκ τοῦ ἀπογράφω, ἐκ τοῦ γέλωτος· ὅπερ οὐδ' ἂν ἔχοι τὸ ἰῶπα ἀποσπασμένον· ἢ οἱ αὐτὸ ἀδηλόν τι ἐπὶ τοῦ ἥρω, αὐτὶ τοῦ ἥρωι. Vid. ad Ψ. v. 483. & ζ. v. 303.

101. Ἐρείσιν) De Tono, vid. ad *Iliad.* ι'. v. 472.

104. Κύνας τε, σύας τ' ἀπερύκων) *Voculam* priorem τε *Henricus Stephanus* fortè omisit, *Schrevelius* etiam hunc errorem cæcè secutus; restituo tamen, ex *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovaniana*, *Romanâ*, & *Basileensi Eustathii*, *Hervagianâ*, *Castellion.* & *Oxon.*

111. Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε) Observa insigne Omen, quo ipsi ejusdem inimici omnia illi felicia apprecantur; quo major ei Audacia & Fides accresceret: qualia multa passim notanda, nec pauca illis, quæ *Gideoni* obtigerunt, *Judic.* c. 6. & 7. similia; ut mox, v. 116. 121. 152. &c. Item τ'. v. 358. 535. Denique υ'. v. 100. 120. 199. 350. φ'. v. 153. 413. χ'. v. 205. &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

110. * Δεικανόωντ') Hæc ex *Aloysii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

99. Γέλῳ) γρ. γέλῳ, vid. Not. ad *Textum*.

104. Κύνας τε, σύας τ') γρ. κύνας, σύας τε, *Elzevir.* contra fidem Veterum, Prosodiam, &c.

106. Ἐπαύρῃ) γρ. ἐπαύρῃς, *H. Steph.*

109. Ἂψ δ' ὅγ' ἐπ' ἀδὸν) γρ. ἂψ δ' ἄρ' ὅγ' ἔβη, *H. Steph.*

110. Καί ἑ δεικανόωντ') γρ. καὶ δεικανόωντ', *H. Steph.*

Ὅς

Ὅς τῦτον τ' ἄναλτον ἀληθύειν ἀπέπαυσας
Ἐν δήμῳ· τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν Ἠπειρόνδε
Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· χαῖρεν δὲ κλεηδόνι θεῖος Ὀδυσσεύς·
Ἀντίνοον δ' ἄρα οἱ μεγάλῃ ῥαφὴ γαστέρα θῆκεν
Ἐμπλείῃ κνίσης τε καὶ αἵματος· Ἀμφίνομος δὲ
Ἄρτυς ἓξ κανέοιο δύω παρέθηκεν ἀείρας,
Καὶ δέπαϊ χρυσέῳ δειδίσκετο, φώνησέν τε,
Χαῖρε, πάτερ, ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἔσσω ὀπίσω
Ὄλβος, ἀταρ μὴν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσι.
Τόνδ' ἀπαμφϐόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀμφίνομ', ἦ μάλα μοὶ δοκέεις πεπνυμένος εἶναι·
Τοιῦτος γὰρ πατρὸς, ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουον,
Νίσου Δυλιχίηα εὐῦν τ' ἔμμεν, ἀφνειόν τε·
Τῷ σ' ἔκ φασι γενέσθαι· ἐπιτῡ δ' ἀνδρὶ ἔοικας.
Τὔνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον·
Οὐδὲν ἀκιδνότερον Γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο

" Qui hunc insatiabilem à mendicando
" In populo; citò enim ipsum redu-
" Ad Echetum regem, hominum pessi-
Sic dixerunt; gavisus est autem
Antinous verò ei magnum ventrem
Plenum pinguedineque & sanguine;
Et peculo aureo honoravit, com-
" Salve, pater, ò hospes, adsit tibi sa-
" Felicitas; at quidem nunc malis te-
Hunc respondens allocutus est pru-
" Amphinome, certè valdè mihi vi-
" Tam enim patre es; quoniam famam
" Nisum Dulichium probúmque esse,
" Ex hoc te dicunt natum esse; ex-
" Propter hoc tibi dico, tu verò at-
" Nihil imbecillius Terra nutrit ho-

ΣΧΟΛΙΑ.

113. Ἄναλτον.] Ἀκόρεστον. Ἀληπόνητον. Πλανᾶσθαι, ἢ μεζωτεῖν.

114. Ἀνάξομεν.] Ἀναχθήναι ποιήσομεν. Ἀνάξομεν.] Ἀπαχάγωμεν.

116. Κλεηδόνι.] Κληδόνι, φήμῃ.

117. Θῆκεν.] Παρέθηκεν.

118. Ἐμπλείῃ.] Πεπληρωμένῃ.

121. Ἔς ὦ ὀπίσω.] Εἰς τὸ μὴ πάσχειν.

122. Ἔχεαι.] Ἔχῃ, κατέχῃ.

126. Δυλιχίηα.] Τὸν ἀπὸ Δυλιχίου.

127. Ἐπιτῡ.] Δεινῷ εἶναι, ἢ λογίῳ παρὰ τὰ ἔπη.

NOTÆ.

121. Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἔς ὦ ὀπίσω) Tutius æstimo πάτερ legere, quàm πάπερ, ut suprà, ϐ'. v. 415. Δὸς, φίλε, &c. At ἔσσω omninò, pro ὄπισθε, legendum moneo, ex *Romanâ* & *Basileensi*, *Henrico Stephano*, & *Spondano*, qui tamen ὄπισθε inter *Var. Lect.* ponunt. At *Spondanus* vertit, ὄπισθε ὀπίσω, *sicut antea*, quod & *Schrevelius* facit; cùm tamen ὀπίσω *tempus futurum* signet. *Eustathius* fol. 660. lin. 6. Χαῖρε, φησι, πάτερ ὦ ξεῖνε, γένοιτό τοι ἔσσω ὀπίσω, ἤγουν ἐσόπερον, ἐς τὸ μέλλον, ὅλβος. Qui ὄπισθε legebant, ὀπίσω exponebant per *antea*, satis ridiculè. Nè tamen *Sensus* vacillet, cui hæc *Lectio* consulit, & *Brevia Scholia* exponunt verè, εἰς τὸ μὴ πάσχειν· quare & ibi ἔσσω ὀπίσω restituendum curavi, ex *Aldinâ*, *Bedrotianâ*, *Morrhianâ*, &c. Quin idem Versus iterum occurrit, v'. v. 199. ubi in ipso *Schreveliano* Codice ἔσσω ὀπίσω, ut & in *Castellionæo* quoque, & *Oxoniensi*; quare ὄπισθε, licet *Error inveteratus*, in *Florentinâ*, *Aldinâ* & *Lovaniana*, &c. omninò tollendus.

122. Κακοῖς ἔχεαι πολέεσσι) *Odyss.* ν'. v. 200. ubi hic Versus iterum occurrit, legitur in Omnibus κακοῖς ἔχεαι πολλοῖσι. Quare alterutra Vox certè inter *Var. Lect.* reponenda.

129. Οὐδὲν ἀκιδνότερον Γαῖα τρέφει ἀνθρώπου) *Simonides*, Ἀνθρώπων ὀλιγὴν μὲ κάρτος· ἀπρακτεῖ γὰρ μεληδόνες· αἰῶνι δ' πάντα πόνῳ ἀμφὶ πόνῳ· ὁ δ' ἄφυκτος ὅμως ἐπικρέμαται θάνατος· κείνῳ δ' ἴσον λάχον μίρῃ οἵ τ' ἀγαθοὶ, ὅστις τε κακός. Simile illud *Iliad.*

VARIÆ LECTIONES.

116. Θεῖος) γρ. δῖος, ut *Odyss.* θ'. v. 539. &c.

117. Παρὲθ') γρ. ἐπὶ, *H. Steph.* Ibid. Γαστέρα θῆκεν) γρ. γαστέρ' ἴθηκεν.

121. Πατὴρ ὦ ξεῖνε) γρ. πάπερ ὦ ξεῖνε, vid. Not. in *Textum*. Ibid. Ἔσσω) γρ. ὄπισθε, vid. ut modò.

122. Πολέεσσι) γρ. πολλοῖσι, vid. Not. in *Textum*.

129. Οὐδὲν) γρ. ὐθὲν, *Zenodot.* apud *Eustath.* fol. 661. lin. 36.

Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπὶ πνείῃ τε ἠδ' ἕρπῃ.
Οὐ μὲν γάρ ποτε φησὶ κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
Ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ, καὶ γοῦνα κορῶσι·
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσι,
Καὶ τὰ φέρῃ ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ.
Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγησι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Καὶ γὰρ ἐγὼ ποθ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι,
Πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα, βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων,
Πατρί τ' ἐμῷ πίσυνος, καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισι.
Τῷ μή τίς τοι πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἴη,
Ἀλλ' ὅγε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅ, τι διδοῖεν.
Οἶ' ὁρόω, μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανόωντας,
Κτήματα κείροντας, καὶ ἀπημάξοντας ἄκοιτιν
Ἀνδρὸς, ὃν οὐκ ἔπι φημὶ φίλων καὶ πατρίδος αἴης
Δηρὸν ἀπεσσεῦξ· μάλα δὴ σχεδόν· ἀλλά σε δαίμων

" Omnium, quæcunque super terram spirant & serpunt.
" Non quidem enim unquam putat malum passurũ esse se in futurum,
" Quoufque copiam præbeant Dei, & genua moveantur;
" Sed quandò jam & adversa Dei beati perficiant,
" Et hæc suffert nolens reluctanti animo.
" Talis enim mens est mortalium hominum,
" Qualem diem, i.e. Vitæ conditionem, inducit pater virúmque deúmque.
" Etenim ego quondam videbar inter viros beatus esse;
" Multa autem injusta feci, vi & robore impotens,
" Patri meo fretus, & meis fratribus.
" Quare nequis omninò vir injustus esto;
" Sed hic silentio dona Deorum habeat, quodcunque dent.
" Qualia video procos injusta perpetrantes,
" Facultates accidentes, & dedecorantes uxorem
" Viri, quem non ampliùs dico ab amicis & patriâ terrâ
" Diù abfore: valdè nimirùm propè est. Verùm te Deus

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

131. Πείσεσθ.] Ὑπομενῶ.

132. Ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι.] Νῦν τοῖς ἀγαθοῖς παρέχωσιν εὐδαιμονίαν· ὁμοίως τὸ, ἀρετῶσι ὁ λαός.

133. Τελέσωσι.] Ποιῆσιν, ἐπιφέρωσιν.

134. Φέρῃ.] Ὑποφέρῃ. Ἀσκαζόμενος.] Μὴ θέλων.

135. Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν.] Οἱ μὲν φιλόστοφοι ἐνδέχονται, ὅτι οἷον ἐν ᾗ τὸ καθέκημα ἔχει, τοιαύτην τὴν ἡμέραν ἄγει τοὺς ἀνθρώπους· οἱ δὲ ἁπλῶς, ὅτι ποιητὴς λέγει, ἀπορία ἂν ᾖ τὰ τοιαῦτα, τούτοις ἐξομολογούμεθα.

137. Ἔμελλον.] Ἐόκεσα, ὑπολαμβάνων.

142. Μηχανόωντας.] Ἐπινοοῦντας.

145. Ἀπέσσεύξ.] Ἀπέστησε.

Ν Ο Τ Æ.

ρ'. v. 446. Οὐ μὲν γάρ τί πω ἔστιν οἰζυρώτερον ἀνδρός. *Meric. Casaubon.* de Nuperâ *Homeri* Editione, §. 2. p. 71. super hoc loco *Homerico* disputans, confert cum illo, & opponit ex parte Dei, locum *Euripidis*, Supplic. à v. 196. ad v. 218. Vid. *Plutarch.* in Consolatorio, ad *Apollonium*; *Duport.* Gnomolog. in hunc locum; & quæ Nos ad Prælect. *Pindaric.* XXV.

130. Γαῖαν ἐπὶ πνείῃ τε ἠδ' ἕρπῃ) Ità pro ἐπιπνείῃ lego; ut τὸ ἐπὶ sic æquè referri possit ad πνείῃ, & ἕρπῃ, vel etiam ad τὸ γαῖαν.

132. Ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ, καὶ γοῦνα κορῶσι) Posteriora sunt Priorum ἐξηγητικά. Ἀρετὴ enim hìc εὐδαιμονίαν, εὐτυχίαν, & successum denotat, ut Θ'. v. 329. Οὐκ ἀρετῇ κακὰ ἔργα. Confer *Br. Schol. Ibid.* Γόνατ' ὀρώρῃ) Hinc illud *Theocriti*, —οἷς γόνυ χλωρόν.

135. Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν) Hunc locum egregiè quoque tractat idem *Meric. Casaubon.* ibid. p. 84. *Archilochi* verò locum, ex hoc *Homeri* delineatum, liceat nobis correctiùs proferre. Τοῖος ἀνθρώποισι νόος, οἷ' Γλαῦκε, πατὴρ Λεπτίνεω, Γίγνες, ἐπιτροπεύει ἀκοίλου Ζεὺς ἐπ' ἠμείρῳ ἄγκει. Quòd ἐπ' ante *Asperum* lego, id prudens ac sciens facio, quòd *Ionum* hoc fit; simile & illud *Simonidæ*, apud *Stobæum*, ἐν τῷ, Περὶ δὲ βίᾳ, ὅτι βραχὺς ἐν σύτιλης, &c. Νάος οἳ' ἐπ' ἀνθρώποισιν οὐκ ἐφημίζεται· Ἐσ', ἀλλ' ἐφήμεροι βεβῶτες ἐν ζόφῳ, Ὅπως ἐκάστην ἀπιλούτησιν Θεός· Πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κεκλήμεθα. Vid. *Duport.* in locum & *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, §. XIX.

136. Πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε) Sic *Aratus*, sub initio, — ἐκ γὰρ Διὸς ἀρχώμεσθα· *Virgilius*, — Divûm Pater atque Hominum Rex. *Homero* propius, *Hominum Pater atque Deorum*. Vid. *Duport.* in locum.

145. Μάλα δὴ σχεδόν) Vel hinc elucet *Ulyssis* insignis Clementia; quâ vult *Amphinomum*, de quo aliàs Poeta, π'. v. 398. — φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι, cavere sibi temporius; adeò ut tantùm se non prodit illi. At Mali homines oculos suos monitori-

Ν Α Ι Æ Lectiones.

130. Ἐπὶ πνείῃ) γρ. ἐπιπνείῃ, vid. N. ad *Textum*.

145. Δὴ) γρ. ἦ, at τὸ δὴ præstat: vid. N. in *Textum*.

Οἴκαδ'

Οἶκαδ' ὑπεξαγάγοι, μήδ' ἀντάσειας ἐκείνῳ,
Ὁππότε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Οὐ γὰρ ἀναιμωλεί γε διακριθείεσθαι οἴω
Μνηστῆρας, κἀκεῖνον, ἐπεί κε μέλαθρον ὑπέλθοι.
"Ως φάτο· κὴ σπείσας ἔπιεν μελιηδέα οἶνον·
Ἂψ δ' ὃν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.
Αὐτὰρ ὁ βῆ κατὰ δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ,
Νθυσάζων κεφαλῇ· δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο θυμῷ.
Ἀλλ' οὐδ' ὡς φύγε κῆρα· πεδῆσε δὲ κὴ τὸ Ἀθήνη,
Τηλεμάχῳ ὑπὸ χερσὶ κὴ ἔγχεϊ ἶφι δαμῆναι·
Ἂψ δ' αὖτις καθ' ἕδρη ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ,
Μνηστῆρσι φανῆναι, ὅπως πεφίσοιτο μάλιστα
Θυμὸν μνηστήρων, ἰδὲ πλείονα γένοιτο
Μᾶλλον τοῦ πόσιός τε, κὴ υἱέος, ἢ πάρος ἦεν.
Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,

" Domum ſubducat, nè obvies illi,
" Quandò redibit dilectam in patriam terram:
" Non enim ſine cruore dijudicatum iri puto
" Procos *inter*, & illum; poſtquam in ædes venerit.
Sic dixit, & libans bibit dulce vinum;
Iterum verò in manibus poſuit poculum duci populorum.
At hic ivit per domum, dilectum cruciatus cor,
Conquaſſans caput; jam enim malum augurabatur animus.
Sed neque ſic fugit mortem: impedivit enim & hunc Minerva,
Telemachi ut manibus & haſtâ fortitèr interficeretur;
Rurſus verò iterum ſedit in ſede, unde ſurrexerat.
Huic verò in mentibus poſuit dea cæſia Minerva
Filiæ *nempè* Icarii, prudenti Penelopæ,
Procis apparere, ut diffunderet maximè
Animum procorum, & honorata fieret
Magis à viroque & filio, quàm antea erat.
Leviter igitur riſit, verbúmque dixit
denominavitque,

ΣΧΟΛΙΑ.

146. Ἀνταστήσας.] Συναστήσας.
148. *Ἀναμωλεί.] Ἀνὰ αἷμα δηλοῖ.
159. Πεφίσοιτο.] Ἐκπλήξειεν· οὐκ ἀλαζονικῶς ἢ ἀφέσεσιν ἡ Πηνελόπη, ἀλλ' ὅπως μὴ βιασθῇ, σκοποῦσα μήν, καὶ ἐλπιδοποιοῦσα τῷ δοκεῖν περὶ σωφροσύνης.
160. Τιμήσασα.] Τιμιωτέραν.
162. Ἀχρεῖον.] Οἷον, οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ.

NOTÆ.

bus claudunt; quare in caſſes tandem incidunt, & hoc Dei judicium agnoſcitur mox. v. 154.—πέδησε δὲ κὴ τὸ Ἀθήνη. Τὸ δὲ autem, quod priùs obtinuit, ad *Var. Lect.* relego, & δὴ in *Textum* admitto, ut magis huic loco congruum.

149. Ὑπίλθοι) Ità Editt. *Romana* & *Baſileenſis*, & ipſe *Euſtathius* in παρεκβολαῖς, quæ vox aptè clandeſtinum *Ulyſſis* adventum ſignificat; quare alteram *Lectionem*, ἐπίλθῃ, poſthabendam duco, licet *Florentina* præferat. *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, *Stephan. Caſtell.* Rectè *Oxon.* ὑπίλθοι.

152. Καθ' δῶμα) Rectè; quoniam *Amphinomus* nunc reliquerat *Ulyſſem* ad limen, ipſe in Domum deſcendens; quod qui non viderunt, ἀφ' legendum putabant, minùs congruè.

162. Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσεν) *Euſtath.* fol. 663. lin. 46. Τὸ δὲ ἀχρεῖον ἐγέλασσεν, ἀντὶ τοῦ, ἄκαιρον, ἐς ἀσὰς ἀδημίαν χρείαν. Ἀτέχνως δέ, φασι, τῷ λέξει παύτῃ ἀσυμπροξύνουσι, ἄχρειον λέγοντες, &c. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀχρεῖος, & v. Ἀχρεῖον. Hinc ἀχρειόγελως ἄνθρωπος, *Michael Apoſtolius* Proverb. Centur. V. vid. *Suidam*, v. Ἀχρειόγελως ἄνθρωπος. Proverbium, Γέλως ἄκαιρος, δεινὸν οὐ βροτοῖς κακόν. Nam Riſu inepto res ineptior nulla, ut *Catullus*. *Theocrit.* Idyll. 25. v. 72. Ἀχρεῖον κλάζοντα, de Canibus blandientibus. De *Therſite*, *Iliad.* β'. v. 269. Ἀχρεῖος ἰδών. Hoc verò in loco, ἀχρεῖον γελᾶν, eſt *Leviter ſubridere*, non quaſi ex animo.

NOTÆ IN SCHOLIA.

148. *Ἀναμωλεί) Hæc ex *Aloyſii Alemanni* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

148. Ἀναμωλεί) γρ. ἀναμωλί.
149. Ὑπίλθοι) γρ. ἐπίλθῃ, *Florentin. Aldin.* &c. ut in Not. ad *Textum*.
152. Καθ' δῶμα) γρ. ἀφ', *H. Steph.* vid. N. in *Textum*.
153. Θυμῷ) γρ. θυμὸς, *H. Steph.*
160. Ἴδε) γρ. ἑ, pro ὸ melius.
162. Ἀχρεῖον) γρ. ἄχρειον, *Atticè*, vid. Not. in *Textum*.

Εὐρυνόμη, θυμός μοι ἐέλδεται, οὔπω πάρος γε,
Μνηστῆρσι φανῆναι, ἀπεχθομένοισι περ ἔμπης·
Παιδὶ δὲ καὶ εἴποιμι ἔπος, τό κε κέρδιον εἴη,
Μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμιλεῖν,
Οἵ τ' εὖ μὲν βάζουσι, κακὰ δ' ὄπιθεν φρονέουσιν.
Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη τοιὸς μῦθον ἔειπεν,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ἴθι, καὶ σὺ παιδὶ ἔπος φάο, μήδ' ἐπίκλυθε,
Χρῖσαι δ' ὑπερφιάλῳ, καὶ ὑπόσχεσιν παρειάς.
Μήδ' ἄτῳ δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα
Ἔρχευ· ἐπεὶ κάκιον πενθήμονα ἄκριτον αἰέν·
Ἤδη μὲν γάρ τι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστα
Ἠρῶ Ἀθανάτοισι γενείσασθαι ἰδέσθαι.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Εὐρυνόμη, μὴ τοῦτα παραύδα, κηδομένῃ περ,
Χρῶτ' ὑπανίπτεσθαι, καὶ ἐπιχρίεσθαι ἀλοιφῇ·
Ἀγλαΐην γὰρ ἔμοιγε θεοὶ τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Ὤλεσαν, ἐξ ἧς κεῖνος ἔβη κοίλῃς ὑὶ νηυσίν.
Ἀλλά μοι Αὐτονόῳ τε, καὶ Ἱπποδάμειαν, ἄνωχθι
Ἐλθέμεν, ὄφρα κέ μοι παρὰ πέλσιν ὑὶ μεγάροισιν·
Οἴη δ' οὐκ εἶσειμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηὺς δὲ δι' ὤτων βεβήκει,
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ὑνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Κώρῃ Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν.

" Eurynome, animus mihi cupit, non antea quidem, *at nunc omnino*
" Procis apparere, invitis quantumvis;
" Filio etiam fors dicam verbum, quod perutile erit,
" Non usqueadeo procis cum superbis conversari,
" Qui benè quidem dicunt, malè autem pòst cogitant.
Huic rursus Eurynome promaconda verbum dixit,
" Næ jam hæc omnia, filia, ut par est, dixisti.
" Sed vade, & tuo filio verbum dic, neque occulta,
" Corpore priùs lavato & unctis genis.
" Neque sic lacrymis irrigata circum faciem
" Vade; quoniam malum *est* lugere continuè semper.
" Jam quidem enim tibi filius talis, qualem tu maximè
" Supplicabas Diis barbescentem videre.
Hanc rursus alloquuta est prudens Penelope,
" Eurynome, nè hæc suadeas, *me*-curans licet,
" Corpusque lavare, & ungere unguento:
" Pulchritudinem enim mihi Dii, qui Olympum habitant,
" Perdidernnt, ex quo ille ivit concavis in navibus:
" Sed mihi Autonoemque, & Hippodamiam, jube
" Venire, ut mihi astent in domibus;
" Nam sola non accedam ad viros; verecundiâ enim ducor.
Sic dixit; vetula igitur è domo exivit
Nunciatura mulieribus, & impulsura ad eundum.
Tunc demùm aliud cogitavit Dea cæsia Minerva:
Filiæ Icarii dulcem somnum affudit.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

167. Φρονέουσι.] Βουλεύουσι.
173. Πενθήμονα.] Πενθοῦν, θρηνεῖν. Ἄκριτον.] Ἀδιακρίτως· ἢ πολὺ, ἀδιακρίτως.
175. Ἠρῶ.] Ηὔχου.
178. Ἀλοιφῇ.] Ἐλαίῳ.
179. Ἀγλαΐην.] Τὸ καλλος.
185. Ἀγγελέουσα.] Λέξουσα.

N O T Æ.

165. Παιδὶ δὲ καὶ εἴποιμι) Olim κὲν erat, & potuit quidem per *Metrum* stare, nempè producebatur, in *Cæsurâ*, & ob *Finalem* ἀναπλώσεως capacem. At καὶ omninò hìc præstat legere; nam proposuit sibi Regina, Filium suum, si fors obtigerit, à Procorum consortio deterrere; at hoc non fecit, quare καὶ magis huic loco congrua *Lectio*; aliàs etiam bis eadem Vox in eodem versu occurreret; ut olim etiam *Iliad.* ε'. v. 273.

182. Παρσήσειν) *Etymolog.* M. v. Ἠλιος. Ὥσπερ ἐπὶ τὸ φῆσον, μέλλ. τὸ παρῶ, παράσῃσιν, ἡ συγκοπῇ, ἡ πλεονασμῷ τοῦ σ', παρήσειν.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

165. Καὶν) γρ. κὲν, vid. Not. in *Textum*.
169. Ἔειπες) γρ. ἔεσπας.
182. Ὄφρα κέ μοι) γρ. ὄφρ' ἂν ἐμοὶ, *H. Steph.*
183. Οὐκ εἶσειμι) γρ. ἃ κεῖσ' εἶμι, *H. Steph.*

Εὐδὰ

Εὗδε δ' ἀνακλιθεῖσα· λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα
Αὐτῷ σὺν κλιντῆϊ· τέως δ' ἄρα δῖα θεάων
Ἀμβροτα δῶρα δίδη, ἵνα μὲν θηήσαιτ' Ἀχαιοί·
Κάλλεϊ μὲν οἱ πρῶτα πρόσωπά τε καλὰ κάθηρεν
Ἀμβροσίῳ, οἵῳ πὲρ ἐϋστέφανος Κυθέρεια
Χείθ, εὖτ' ἂν ἴῃ Χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα.
Καί μιν μακροτέρην τε πάσσονά θ' ἧκεν ἰδέσθαι.
Λευκοτέρην δ' ἄρα μὶν θῆκεν πριστῷ ἐλέφαντι·
Ἣ μὲν ἄρ' ὡς ἔρξασ' ἀπεβήσατο δῖα θεάων.
Ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο,
Φθόγγῳ ἐπερχόμεναι· τὼ δ' γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκε,
Καί ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειὰς, φώνησέν τε,
Ἦ με μάλ' αἰνοπαθῆ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψεν·
Αἴθε μοὶ ὡς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἄρτεμις ἁγνὴ
Αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
Αἰῶνα φθινύθω, πόσιν ποθέουσα φίλοιο
Παντοίων ἀρετῶν· ἐπεὶ ἔξοχον ἦεν Ἀχαιῶν.
Ὡς φαμένη, κατέβαιν' ὑψόρροα σιγαλόεντα,
Οὐκ οἴη· ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
Ἣ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.

Dormivit ergò reclinata: & soluta sunt ei membra omnia
Illic in lecto; tunc igitur præstans dearum
Immortalia dona dedit; ut ipsam admirarentur Achivi, *Proci.*
Unguento quidem ei vultusque pulchros purgavit
Immortali, quali benè-coronata Venus
Ungitur, quando adit Gratiarum chorum amabilem.
Et ipsam proceriorem & succulentiorem fecit videri;
Candidioremque ipsam fecit secto elephante:
Hoc quidem sic facto abivit præstans dearum.
Venerunt igitur famulæ albis-ulnis ex domo,
Cum strepitu advenientes; hanc autem dulcis somnus dimisit;
Et abstersit manibus genas, & locuta est,
" Certe me ærumnosam mollis somnus cooperuit:
" Utinam mihi sic mollem decessum daret Diana casta
" Quamprimùm; ut nè amplius lugens animo
" In longum tempus macerarer, mariti desiderans dilecti
" Perfectam virtutem; quoniam eximius erat inter Achivos.
Sic loquuta, descendit ex cœnaculis splendidis,
Non sola, simul hanc & famulæ duæ sequebantur.
At quando jam ad procos pervenit diva mulierum,
Stetit utique in limine domûs ornatè factæ,
Ante genas habens nitida vela;
Famulaque ei prudens utrinque astitit.

Σ X O Λ I A.

189. Κλιντῆει.] Τῇ κλίνῃ.
191. Κάλλει.] Νῦν, τὸ μέσον * αἰνίττει. Κάλλ. γρ. τὸ τ' Ἀφροδίτης μέρος. Κάθηρεν.] Ἔχει σαν, ἤλειψεν.
192. Κυθέρεια.] Ἡ Ἀφροδίτη.
194. Πάσσονα.] Παχυτέραν.
198. Φθόγγῳ ἐπερχόμεναι.] Μετὰ φωνῆς ἐπιοῦσαι.
200. Αἰνοπαθῆ.] Δεινοπαθῆ. Κῶμα.] Ὕπνον.
203. Φθινύθω.] Φθινέω.

N O T Æ.

190. Ἀχαιοὶ) Νῦν, ἀντὶ Σ, μνηστῆρες, ut suprà, v. 93.
191. Κάλλει) *Hesych.* Κάλλος) Τὸ τ' Ἀφροδίτης μέρος.
195. Πριστῷ ἐλέφαντι) Vid. *Plinii* Nat. Histor. l. 8. c. 10. & l. 16. c. 43. *Virgil.* Æn. l. 3. v. 464. *Sectoque Elephanto.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

191. * Αἰνίττει· κάλλος γρ. τὸ τ' Ἀφροδίτης μέρος. Vocem αἰνίττει addo, ad *Syntaxeos* supplementum; aliàs enim τῆς μέρους esset. Cætera ex *Hesychio*, qui habet, Κάλλη) Τὸ μέρος τ' Ἀφροδίτης, ipsum hunc locum respiciens. *Etymolog.* M. v. Κάλλος. Τὸ δὲ κατὰ Σ μέρος τ' Ἀφροδίτης.

VARIÆ LECTIONES.

191. Μὶν) γρ. μιν. 193. Εὖτ' ἂν ἴῃ) γρ. εὖτ' ἀΐῃ. *Ibid.* Ἱμερόεντα) γρ. εἰς ἐρόεντα.

Τῶν

Τῶν δ' αὐτῷ λύτο γύαλ', ἔρῳ δ' ἅρα θυμὸν ἔθελχθεν·
Πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι·
Ἦδ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱὸν,
Τηλέμαχ', οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι, οὐδὲ νόημα·
Παῖς ἔτ' ἐὼν, ἢ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ὑφήνας·
Νῦν δ', ὅτε δὴ μέγας ἐσσι, καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνεις,
Καί κέν τις φαίη, γόνον ἔμμεναι ὀλβίου ἀνδρὸς,
Ἐς μέγεθος καὶ κάλλος ὁρώμενος, ἀλλότριος φώς,
Οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, οὐδὲ νόημα.
Οἷον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,
Ὅς τ' ξεῖνον ἔασας ἀεικιοθήμεναι ὕτω·
Πῶς νυῦ; εἴπις ξεῖνος, ὃν ἡμετέροισι δόμοισιν
Ἥμενος, ὧδε πάθοι ῥυσαλίφ ἐξ ἀλεγεινῆς,
Σοί κ' αἶσχος, λώβη τε, μετ' ἀνθρώποισι πέλοιο.
Τιὼδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μῆτερ ἐμὴ, τὸ μὲν οὔ σε νεμεσσῶμαι κεχολῶσθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
Ἐσθλά τε, καὶ τὰ χέρηα· πάρος δ' ἔπι νήπιος ἦα.
Ἀλλά τοι ὑ δυσμαὶ πεπνυμένα πάντα νοῆσαι·
Ἐκ γάρ με πλήσουσι, παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος,
Οἵδε κακὰ φρονέοντες· ἐμοὶ δ' ὀκ εἰσὶν ἀρωγοί.
Οὐ μέν τοι ξείνῳ γε καὶ Ἴρῳ μῶλος ἐτύχθη
Μνηστήρων ἰότητι· βίη δ' ὅγε φέρτερος ἦεν.
Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Οὕτω νῦν μνηστῆρες ὑπ' ἠμετέροισι δόμοισι

Horũ verò illic ſolvebantur genua, & præ amore animos delinìebantur;
Omneſque optārunt *apud eam* in lectis dormire.
Hæc demùm Telemachum alloquuta eſt ſuum charum filium,
" Telemache, non ampliùs tibi mentes firmæ, neque cogitatio:
" Puer adhuc cum eſſes, & magis in mente ſolertiam verſabas:
" Nunc autem, quando jam magnus es, & pubertatis *ad* limitē perveniſti,
" Et aliquis diceret filium te eſſe beati viri,
" Magnitudinem & pulchritudinem videns, alienus vir,
" Non ampliùs tibi mens eſt competens, neque cogitatio.
" Quale utique jam hoc facinus in ædibus factum eſt,
" Qui hoſpitem ſiviſti indecentèr tractari eo modo.
" Quomodo ergò? Si quis hoſpes in noſtris ædibus
" Sedens, ſic pateretur ex vexatione moleſtâ,
" Tibi dedecus, & contumelia, inter homines fuerit.
Hanc ergò Telemachus prudens contrà alloquutus eſt,
" Mater mea, hâc quidem *in re* non te accuſo, *quòd* iraſceris:
" At ego animo intelligo & ſcio ſingula,
" Bonaque, & pejora; antea tamen adhuc infans eram,
" Sed non poſſum prudentia omnia intelligere;
" Nam me perterrent aſſidentes aliunde alius,
" Hi quidem mala cogitantes; mihi autem non adſunt auxiliatores.
" Non tamen hoſpitis & Iri pugna facta eſt
" Procorum conſilio; fortitudine nihilominùs hic potentior fuit.
" Utinam enim, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
" Sic nunc proci in noſtris domibus,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

211. Ἔρῳ.] Ἐρωῖ. Ἐθελχθεν.] Ἠλοιώθησαν.
215. Κέρδε'.] Σωίσεις. Ἐνώμας.] Ἐκίνεις, ἀντὶ τοῦ, σείοντες.
216. Ἥβης μέτρον.] Τὸ ἀκμαῖον τῆς ἡλικίας.
221. Ἀεικιοθήμεναι.] Αἰκιοθῆναι, ὑβριοθῆναι.
223. Ῥυσαλίφ.] Ἑλκυσμοῦ, αἰκίας.
224. Πέλοιτο.] Ἔσαι.
231. Ἀρωγοί.] Βοηθοί.

N O T Æ.

211. Ἔρῳ) Ὁ ἔρως, ἀντὶ τοῦ ἔρως, ἔρωτος· ὡς, Αὐτὰρ ἐπὶ πόσι τοῦ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Hippolyt. v. 449. & ad *Anacreon.* v. 809. & 1182.

228. Ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρηα) Idem Verſus infrà, ad υ'. v. 310. ubi tamen χέρεια. At alia etiam Lectio *Euſtathio* defenditur.

235. Ἡμετέροισι δόμοισι) γρ. ὑμετέροισι. Suo ita-

V A R I Æ L E C T I O N E S.

211. Τῶνδ' αὐτῷ λύτο γύαλ') γρ. τῶν δ' αὖ λῦτο τὰ γύατ', *Mar. Meibomius*, ut ad δ'. v. 703. & intrà, v. 237. *Ibid.* Ἔρῳ δ' ἅρα θυμὸν ἔθελχθεν) γρ. ἔρως δ' ἅρα θυμὸν ἔθελγεν, *Plutarch.* Vitâ *Homeri.*
221. Ἔασας) γρ. ἴασας.
228. Χέρηα) γρ. χέρεια. Δ' ἔπι) γρ. δ' ἔτι, *H. Steph.*
235. Ἡμετέροισι) γρ. ὑμετέροισι, malè; ut Not. in *Textum.*

Νόῖοιο

Νδύοιεν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ,
Οἱ δ' ἔντοσθε δόμοιο, λέλυτο δὲ γυῖα ἑκάστου·
Ὡς νῦν Ἰθάκῃ ἐνὶ πᾶσι μύθοισιν
Ἧστο νθιζάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἐοικώς,
Οὔτ' ὀρθὸς δύνατο στῆναι ποσὶν, οὔτε νέεσθαι
Οἶκόνδ', ὅπη οἱ νόος· ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυντο.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Εὐρύμαχος δ' ἐπέεσσι προσηύδα Πηνελόπειαν,
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
Εἰ πάντες σὲ ἴδοιεν ἐν Ἰάσου Ἄργει Ἀχαιοὶ,
Πλείονές κεν μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν
Ἠῶθεν δαινύατ'· ἐπεὶ περὶ σοὶ γυναικῶν,

" Inclinarent capita domiti; hi quidem in vestibulo,
" Hi autem intra domum, solutaque essent membra uniuscujusque;
" Sicut nunc Irus ille ad vestibulares januas
" Sedet nutans capite, ebrio similis,
" Neque rectus potest stare pedibus, neque reverti
" Domum, quò ei reditus erat; quoniam dilecta membra soluta sunt.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur:
Eurymachus autem verbis alloquutus est Penelopen,
" Filia Icarii, prudens Penelope,
" Si omnes te viderent per Jasium Argos Achivi,
" Plures proci in vestris domibus
" Manè convivarentur; quoniam præstas mulieribus,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

245. Ἴασον Ἄργος.] Ἴασος, βασιλεὺς Πελοποννήσου. Ἄργος δὲ νῦν, τὴν Πελοπόννησον φησὶν ἢ ἐξ ὅλου τὴν Ἑλλάδα διὰ τὸ μεσαιζάτην λέγειν. 247. Δαινύατο.] Εὐωχοῦντο. Περίεισι.] Ὑπερβάλλει.

N O T Æ.

que in Codice *Isaac. Casaubon.* scribit, *Lege ὑμετέροισι. ut in aliis.* Id verò ego prohibeo; in omnibus enim omninò *Exemplaribus*, hoc certè in loco, ἡμετέροισι scribitur, & rectè; quùm *Telemachus* de suâ Domo nunc loquatur: vid. ad v. 246. ubi alia quidem res est: rectè enim ibi ὑμετέροισι.

237. *Λέλυντο) γρ. λέλυντο*, inquit idem *Isaac. Casaubonus*, ut mox, v. 241. λέλυνται, & aliàs, ἀπαρέμφατα λέλυνται, & *Seberus* Lectionem illam agnoscit. Verùm *Penultimam* & λέλυται *Meibomius* satis longam putat, & id satis in λῦτο apparere, *Iliad. α'.* v. 1. licet Nos aliud in eum locum ostendamus, λῦτο, nempè, pro λύοντο, poni, non pro λέλυντο, cujus *Penultima* novies apud *Homerum* corripitur, ut ad *Odyss. δ'.* v. 703. & ι'. v. 421. Rectius itaque, licet dubitantèr, *Eustath.* fol. 667. lin. 4. Τὸ δὲ, Λέλυτο, ταυτόν ἐστι τῷ λυθεῖσα· ὁρισικὸν μὲν ὂν, τιθὲν δὲ, ἀντὶ εὐκλικῶς· ἴσως δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ λελύσατο, συγκόπτων, & sic congruit cum τῷ νεύοισι κεφαλαῖς quòd præcesserat. *Etymolog.* M. Λελῦτο) Παρατατικὸς, τὸ εὐκλικόν. Vid. infrà, ad v. 247.

246. Πλείονές κεν μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισι) Vel πλείονες hìc habendum pro *Amphimacro*, ut δ'. v. 485. Ταῦτα μὲ δὴ ἔτι πλέω, γίγνεσθαι, ὡς σὺ κελεύεις. Vel certè, quamvis scribatur τρισυλλάβως, in *Scansione* legendum πλείες, δισυλλάβως, de quâ re moneo, ad ε'. v. 266. & 368. Vel denique πλέονες legendum; ut sit *Anapæstus* in *Primâ* sede, quod fieri sæpè solere probo, ad β'. v. 289. *Isaac. Casaubon.* πλέονες legit. *Ibid.* Ὑμετέροισι) *Henricus Stephanus*, cui ex præcedenti, v. 235. inopinatò obortus error, & hìc ἡμετέροισι scripsit, quem sequuntur *Spondanus, Elzevir. Oxon.* &c. At minimè credendum, *Eurymachum* eò audaciæ perveniſſe, ut *Telemachi* & *Penelopæ* ædes coràm ipsis vocaret suas. Et sanè ὑμετέροισι legit hìc *Florentina, Aldina, Lovaniana Rescii, Hervagiana, Romana* & *Basileensis Eustathii, Castellionea*, &c. neque ullus dubito, quin *Isaac. Casaubon.* hunc Versum præ oculis haberet, quùm ἡμετέροισι legendum suaderet, ad v. 235. ut facile in similibus locis vicinis decipimur. Præterea omnes Versiones, *vestris* hìc habent, & *nostris* illic, satis rectè.

247. Ἠῶθεν δαινύατο) Ut *Iliad. ω'.* v. 665. ubi *Media* Syllaba δ' δαιτὸς producitur, quià ponitur, pro δαιτύος, teste *Eustathio*, fol. 1511. lin. 37. Εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπαῦθα τὸ δαινυτο, συγκοπὴν ἴσως ἐν δ' δαινύοιτο· ἵνα ὁμοιογκλίτως εἴη, βαρύνεται, δαινύοιτο τὸ λαός. Ità hìc δαινύατ', *Ionicè*, pro δαίνυσθ, quod per συγκοπὴν, pro δαινύοισθ, quæ causa *Penultimam* producendi, ad ἴδοιεν enim respicit, v. 245.

N O T Æ I N S C H O L I A.

245. Ἴασον Ἄργος) Confer cum *Scholiis, Eustath.* fol. 667. lin. 10. & 17. *Hesych.* Ἴασον Ἄργον) Ἡ Πελοπόννησος· ἀπὸ Ἰάσου βασιλέως ἢ ἡ Ἀχαΐα.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

237. Λέλυτο) γρ. λέλυσο, λύοιτο, λελῦτο, vid. Not. in *Textum*.

246. Ὑμετέροισι) γρ. ἡμετέροισι, malè olim, in Recentioribus; ut Not. in *Textum*.

Εἴδὲς

Εἶδός τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐΐσας.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύφρων Πηνελόπεια,
Εὐρύμαχ', ἦτοι ἐμὴν ἀρετὴν, εἶδός τε, δέμας τὲ,
Ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι· μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
Εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τ' ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
Μεῖζόν κεν κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτω.
Νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσυται κακὰ δαίμων.
Ἦ μὴν δὴ ὅτε τ' ἦιε λιπὼν κατὰ πατρίδα γαῖαν,
Δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἑλὼν ἐμὲ χεῖρα προσηύδα,
Ὦ γύναι, ὃ μὲν οἴω εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
Ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ἀπονέεσθαι·
Καὶ γὰρ Τρῶας φασὶ μαχητὰς ἔμμεναι ἄνδρας,
Ἠμὲν ἀκοντιστὰς, ἠδὲ ῥυτῆρας ὀιστῶν,
Ἵππων τ' ὠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἵ κε τάχιστα
Ἔκριναν μέγα νεῖκος ὁμοιΐου πολέμοιο.
Τῷ οὐκ οἶδ', εἴ κεν μ' ἀνέσῃ Θεὸς, ἦ κεν ἀλώω
Αὐτῇ σὺν Τροίῃ· σοὶ δ' αὐτάδε πάντα μελόντων.
Μεμνῆσθαι πατρὸς καὶ μητέρος ἠμὲν ἐπειτα
Ὡς νῦν, ἢ ἔτι μᾶλλον, ἐμεῦ ἀπεόντος ἐόντος.

" Specieque, staturâque, & mentibus intùs æqualibus.
Huic respondit tandem prudens Penelope,
" Eurymache, certè meam virtutem, speciemque, corpusque,
" Perdiderunt immortales, quandò in Ilium nave-profecti-sunt
" Argivi, cum his item meus maritus ibat Ulysses.
" Si ille redux hanc meam vitam gubernaret,
" Major gloria esset mea & melior ita.
" Nunc verò tristor: tot enim mihi immisit mala finistrum-numen.
" Certe quidem, quando ivit relictâ patriâ terrâ,
" Manu dextrâ in carpo captam me aliocutus est,
" O mulier, non puto bellicosos Achivos
" Ex Trojâ benè omnes illæsos redituros:
" Etenim Trojanos dicunt pugnaces esse viros,
" Et jaculatores, & extensores sagittarum,
" Equorumque pedibus-velocium agitatores; qui velocissimè
" Dijudicare *possint* magnam contentionem dubii belli.
" Ideò nescio, si me remittet Deus, an capiar
" Illic in Trojâ: tibi autem hìc omnia curæ sint.
" Recordare patris & matris in domibus,
" Sicut nunc, vel etiam magis, procul cùm ego fuero.

ΣΧΟΛΙΑ.

252. Ἦεν.] Ἀπῆν, ἐπορεύετο.
253. Ἀμφιπολεύοι.] Διέποι, θεραπεύοι.
255. Ἄχομαι.] Λυπεῦμαι. Ἐπέσσυτ.] Ἐπήγαγεν.
257. * Ἐπὶ καρπῷ.] Ἐπὶ τῷ χειρὸς μέρει.
260. Καὶ γὰρ Τρῶας φασί.] Πιθανῶς ἐλπιδοποιεῖ τὴν μνηστῆρας, ὅτι οὐ τοῖς ἄλλοις εἰκὸς ἀνυρηκὼς αὐτόν.
261. Ῥυτῆρας ὀιστῶν.] Τοξότας.
262. Ἵππων ἐπιβήτορας.] Ἱππικὰς.
263. Ἔκριναν.] Διέκρεναν, διεχώρισαν.
264. Ἀνέσῃ.] Ἐάσῃ, ἀναπέμψῃ.
266. Μεμνῆσθαι.] Νῦν, ἐπιμελεῖσθαι.

NOTÆ.

256. Ἦ μὴν δὴ, ὅτε τ' ἦιε λιπὼν κατὰ πατρίδα γαῖαν) Licet ἦιε scribatur τελευτάβως, at διευτάβως tamen legendum, quasi scriptum esset ᾖε, sicut suprà, ad v. 252. cujusmodi oppidò plura passim observamus. ut suprà, ad v. 246. item ad *Euripid.* Phœniss. v. 1388. & 1469. & ad *Medeam*, v. 635. in vocibus nempè, εἶσα, εἶσὸς, ἧκω, &c.

263. Ἔκριναν) Subaudi ἂν, ut sit pro κρίνειαν, quanquam ἔκριναν omnia *Exemplaria* præferant: nam *Conrado Rittershusio*, ad *Oppian.* p. 341. non jam assentior, qui hæc dicta de Priori Bello *Trojano*, sub *Hercule* & *Laomedonte*; non enim tunc illorum Equites prævalebant: verùm etiamsi victi tum essent, aliquandò prævaluri sunt visi, edito tum Virtutis specimine, licet non usquequaque felicitér.

NOTÆ IN SCHOLIA.

257. * Ex *Eustathio.*

VARIÆ LECTIONES.

252. Ἦεν) γρ. ᾖεν, *Br. Schol.*
254. Κὴν κλέος) γρ. κὲ κλέος, & γὲ κλέος, quod melius sonat, quàm κε.
256. Ἦ μὴν δὴ) γρ. ᾖε, vid. Not. in *Textum.*
263. Ἔκριναν) γρ. κρίνειαν, vid. Not. in *Textum.*

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ παῖδα γενειήσαντα ἴδηαι,
Γήμασθ', ᾧ κ' ἐθέλῃσθα, τεὸν κτέ' δῶμα λιπῆσα.
Κεῖνός γ' ὡς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Νὺξ δ' ἔσται, ὅτε δὴ γυγερὸς γάμος ἀντιβολήσῃ
Οὐλομένης ἐμέθεν, τῇ τε Ζεὺς ὄλβον ἀπηύρα.
Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίῃ χ' ἡμῖν ἰκάνῃ·
Μνηστήρων οὐχ ἥδε δίκη τοπάρoιθε τέτυκτο,
Οἵτ' ἀγαθῇ τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῖο θύγατρα
Μνηστεύειν ἐθέλωσι, καὶ ἀλλήλοις ἐείπωσιν·
Αὐτοὶ τοί γ' ἀπάγεσι βόας, καὶ ἴφια μῆλα,
Κήρηϊ δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα δίδοῦσιν·
Ἀλλ' οὐκ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν.
Ὣς φάτο· γήθησεν δῖ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Οὕνεκα τοῖ μὲν δῶρα παρέλκοιτο, θέλγε δὲ θυμὸν
Μειλιχίοις ἐπέεσσι· νόῳ δέ οἱ ἄλλα μενοίνα.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Κήρυξ Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
Δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν εὖ μάλ' ὀπάσσαι,
Δέξασθ'· οὐ γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστίν·
Ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, οὔτε πῃ ἄλλῃ,
Πρίν γέ σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος.
Ὣς ἔφαθ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.

" At poſtquam jam filium pubeſcentem videbis,
" Nube, cui voluerîs, tuâ domo relictâ.
" Ille ſic dixit: hæc jam nunc omnia perficiuntur.
" Nox autem erit, quando jam odioſæ nuptiæ obvenient
" Perditæ mei, cujus Jupiter beatitudinem abſtulit.
" Sed hic gravis dolor cor & animum cepit;
" Procorum non hic utique mos antea fuit,
" Qui bonamque mulierem & divitis filiam
" Deſpondere vellent, & inter ſe contenderent;
" Iidem ipſi abducunt boves & pingues oves,
" Amicis puellæ, *i.e. ſponſæ*, convivium, & ſplendida dona dant:
" Verùm non alienum victum impunè edunt.
Sic dixit: lætatus eſt interea laborioſus divinus Ulyſſes,
Quoniam horum quidem dona attraheret, mulcereteque animum
Suavibus verbis; mens verò ejus alia cogitabat.
Hanc Antinous allocutus eſt, Eupithei filius,
" Filia Icarii, prudens Penelope,
" Dona quidem quicunque voluerit Achivorum huc ferre,
" Suſcipere *te velim*, non enim bonum renuere dationem eſt:
" Nos verò neque ad opera antè imus, neque ullibi aliò,
" Quàm tu alicui nupſeris Achivorum, quicunque optimus.
Sic dixit Antinous; his autem placuit ſermo.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

268. Γενειήσαντα ἴδηαι.] Ἐν ᾧ ποιητέον, ἐν τούτῳ λοιπὸν ἐπιτείνει· χρεὼν γὰρ τόπῳ ἐγένετο.

269. Γήμασθαι.] Γαμηθῆναι. Λιπῆσα.] Καταλιπῆσα.

271. Νὺξ δ' ἔσται.] Σκότος γένοιτο. Ἀντιβολήσῃ.] Συμπλεωθήσῃ, ἤδη γὰρ ποὸς αὐτῷ τῷ τέλει εἰμί.

272. Οὐλομένης ἐμέθεν.] Ἀπολωλυμένης μοῦλλον, ἢ ποιησάσης τὴν κοίτην ἢ αἰδεράς.

274. Οὐχ ἥδε δίκη.] Οὐκ ἔστι· πέπτωκε. Πάροιθε τέτυκτο.] Ἐν τῷ ποιῆσαι τοῦτο χρόνῳ.

276. Ἐείπωσι.] Φιλονεικήσωσιν.

281. Τῶν μὲν δῶρα παρέλκοιτο.] Εἰ μὲν ἦν ἐπὶ ἐν παρέλκοιτο, * παρολκὼ ἐλάμβανεν· εἰ δὲ διηρημένως, παρὸ * τούτων ἐλάμβανεν· καὶ ἀνεπλήρου τὰ ἀναλώματα. Παρέλκοιτο.] Παρέσπα.

285. Ἐνήνασθαι.] Ἐναγκεῖν.

286. Δέξασθ'.] Ἀντὶ ϑ, δέξαϑ.

NOTÆ.

280. Γήθησεν δῖ Ὀδυσσεύς, Οὕνεκα τοῖ μὲν δῶρα παρέλκοιτο) Huc refer *Plutarch.* de Audiendis Poetis, Πάλιν τὸ Πηνελόπης, κ. λ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

281. * Παρολκὼ, pro corrupto παρελκὼν, & * τούτων, pro τοῦτον, lego, ex MSS. Tres Vett. *Impreſſi* παρολκὼν, unde Miſeri Correctores pejus lapſi.

VARIÆ LECTIONES.

270. Κεῖνός γ' ὡς ἀγόρευε) γρ. κεῖνος τόσ' ἀγόρευε, *Ariſtarch.*

274. Πάροιθε τέτυκτο) γρ. πάροιθ' ἐπέπτυκτο, *H. Steph.*

281. Παρέλκοιτο) γρ. παρ' ἕλκοιτο, *Br. Schol.*

284. Περίφρων) γρ. πενίφρων, *H. Steph.*

288. Πρίν γέ σε τῷ) γρ. πρίν γέ τε τῳ, &, πρὶ σέ γε τῷ, *H. Steph.*

290 Δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι κήρυκα ἕκαστος
'Αντινόῳ μὲν ἔπειτα μέγαν φέρεν ἀμφιπόρπην
Ποικίλον· ἐν δ' ἄρα οἱ δυοκαίδεκα πᾶσαι
Χρύσειαι, κληῖσιν εὐγνάμπτοις ἀραρυῖαι.
Εὐρυμάχῳ δ' Ὄρμον πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἔνεικε,
295 Χρύσεον, ἠλέκτροισιν ἐερμένον, ἠέλιον ὥς·
Ἔρματα δ' Εὐρυδάμαντι δύω θεράποντες ἔνεικαν,
Τείγλιπα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή·
Ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδροιο, Πολυκτορίδαο ἄνακτος,
Ἶδμον ἤνεικεν θεράπων, φαεινὰ ἄγαλμα·
300 Ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἔνεικεν.
Ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑπερῷα δῖα γυναικῶν·
Τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι φέρεον φαεινὰ δῶρα.
Οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
Τρεψάμενοι τέρποντο· μένον δ' ὀπὶ ἕσπερος ἔλθοι·
305 Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν.
Αὐτίκα λαμπτῆρας τρεῖς ἔσασαν ἐν μεγάροισιν
Ὄφρα φαείνοιεν· περὶ δὲ ξύλα κάσκαινα θῆκαν
Αὖα πάλαι, φαίεινα, νέον κεκεασμένα χαλκῷ·

Ad dona itaque præmiserunt portanda præconem unusquisque:
Ab Antinoo quidem portavit *Præco* magnum perpulchrum peplum
Varium; intus autem erant fibulæ duodecim omnes
Aureæ, junctiuris benè-flexibilibus congruentes.
Monile verò ab Eurymacho pervarium statim portavit *idem præco*,
Aureum, electris fulgens, sicuti Sol:
Inaures autem *ab* Eurydamante duo servi portaverunt,
Perstupendas, elaboratas; gratiaque perfplendebat multa:
A Pisandro verò, Polyctoride rege,
Monile portavit servus, perpulchrum ornamentum:
Aliud itidem alius donum Achivorum pulchrum dedit.
Hæc quidem interim ascendit *ad* cœnacula princeps mulierum:
Illique simul famulæ portabant perpulchra dona.
Hi verò in saltationem & suavem cantum
Conversi delectabantur; manserunt-que, donec Hesperus veniret:
His itaque se delectantibus niger Hesperus supervenit.
Statim faces tres *magnas* statuerunt in domibus
Ut lucerent; circumque ligna arida posuerunt,
Sicca diù, valde dura, nuper scissa ære;

ΣΧΟΛΙΑ.

291. Περόναι.] Πόρπαι.
293. Κληῖσιν.] Καθαπλεῖσιν, εἰς ἃς καθίεσαν τὰς περόνας. Εὐγνάμπτοις.] Καλῶς ἐπικαμπτομένας.
294. Ὄρμον.] Τὸν κοσμοῦντα τὸν τραχήλου φαεινὸν χρυσοῦν κόσμον.
296. Ἔρματα.] Δῶρα, * τῶν ὤτων κόσμον· ὅ ἐστι τὰ ἐνώτια.
297. Τείγλιπα.] Τείκρα κόσμια, ἐν ᾧ τὰ τελόφθαλμα πήκνυται. Μορόεντα.] Τὰ μὲν πολλῷ μόρῳ καὶ κακοπαθείᾳ κατασκευασμένα.
298. Πολυκτορίδαο.] Πολύκτορος παιδός.
299. Ἶδμον.] Περίτεχνον· ἔνθεν δὲ παράθεσις· ἀλλήλοις δὲ τὸν ὅρμον· τὸ μὲν γὰρ συνέρχεται τῷ τραχήλῳ, ὁ δὲ ὅρμος κεχάλασται· ἰδμὸς δὲ, ὁ τραχήλου, ἀπὸ δὲ εἰσάπαν τοῦ τρόπου δὲ αὐτοῦ.
306. Λαμπτῆρας.] Ἐκάστης μεσημβρίας· ἢ τοὺς χοροστάδας, ἐφ' οἷς ἔκαιον.
307. Φαείνοιεν.] Λάμποιεν. Θῆκαν.] Ἐπέθηκαν.
308. Κεκεασμένα.] Ἐσχισμένα.

NOTÆ.

297. Τείγλιπα, μορόεντα) *Ultima* τείγλιπα producitur, in *Cæsurâ*, ante *Inciſum*, & vi *Liquidæ* ſequentis, vid. infrà, ad τ'. v. 92. Voces τείγλιπα & μορόεντα ſatis explicant *Euſtath.* ad *Iliad.* ξ'. v. 183. fol. 964. lin. 31. *Heſych.* v. Τρίγλιπα, & v. Μορόεντα. Item *Etymolog.* M. *Suidas*, *Phavorinus*, in iiſdem vocibus. Vocem autem μορόεντα, hoc certè in loco, exiſtimo non ſolùm ſpectare ad Operis elegantiam exquiſitam, aut Opificis induſtrium & elaboratum ingenium, verùm etiam ad fatalem tandem earundem gemmarum Retributionem; quam nacti ſunt ab *Ulyſſis* manibus hi Proci: Quaſi ejuſdem eſſent generis, cum *Eriphylæ* Armillâ, ſeu Aureo Monili; aut Equo *Sejani*, & *Auro Tholoſano*; quorum Prius ante *Trojana* tempora. Hoc enim maximè decet Poetæ noſtri Ingenium.

NOTÆ IN SCHOLIA.

296. * Τῶν ὤτων &c. ex *Aloyſii* MS. addo, perquam accommoda.
299. Ἶδμον) Cum his *Scholiis* confer *Etymolog.* M. v.

VARIÆ LECTIONES.

300. Ἔνεικεν) γρ. ἴδωκεν, *H. Steph.*

Καὶ

Καὶ δαῖδας μετέμισγον· ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον
Δμωαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος· αὐτὰρ ὁ τῆσιν
Αὐτὸς διογενὴς μετέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς,
Δμωαὶ Ὀδυσσῆος, δηὶ οἰχομένοιο ἄνακτος,
Ἔρχεσθε πρὸς δώματ', ἵν' αἰδοίη βασίλεια·
Τῇ δ' πάρ' ἠλάκατα τροφαλίζετε· τέρπεθ' δ' αὐτιὼ
Ἥμεναι ἐν μεγάρῳ, ἢ εἶεια πείκεθε χερσίν.
Αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάος πάντεσσι παρέξω.
Ἠντῶρ γάρ κ' ἐθέλωσιν ἐύθρονον ἠῶ μίμνειν,
Οὔπω μὲ πεύσονται· πολυτλήμων δ μάλ' εἰμί.
Ὣς ἔφατ'· αἱ δ' ἐγέλασσαν, ἐς ἀλλήλας δ' ἴδον ὀλσι.
Τοῖσι δ' αἰσχρῶς ἐρέπτετο Μελανθὼ καλλιπάρῃος,
Τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δ' ἄρ Πηνελόπεια,
Παῖδα δ' ὡς ἀπίτηλε· δίδου δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ,
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἐχέθε πένθος ἐὸν φρεσὶ Πηνελοπείης·
Ἀλλ' ἦγ' Εὐρυμάχῳ μισγέσκετο, τὸν φίλεεσκεν·
Ἥ ῥ' Ὀδυσῆ ἐρέπτετ' ὀνειδείοις ἐπέεσσι,
Ξεῖνε τάλαν, σύ γέ πις φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐσσὶ,
Οὐδ' ἐθέλεις εὕδειν χαλκήϊον εἰς δόμον ἐλθὼν,
Ἠέ που εἰς λέσχην· ἀλλ' ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις

Et lampadas miscuerunt; alternatim verò prælucebant
Famulæ Ulyssis laboriosi: at hic illis
Ipse generosus loquutus est prudens Ulysses,
" Famulæ Ulyssis, diù absentis regis,
" Ite ad domos, ubi est veneranda regina;
" Huic verò juxta colos vertite; & delectate ipsam
" Sedentes in domo, vel lanas aptate manibus.
" At ego his lumen omnibus præbebo,
" Siquidem voluerint pulchræ-sedis Auroram expectare,
" Non me vincent; perpatiens enim valdè sum.
Sic dixit; hæ autem riserunt, & se invicem respiciebant:
Hunc turpiter corripuit Melantho pulchra-genis,
Quam Dolius quidem genuerat, nutriverat autem Penelope,
Filiamque velut educarat, dabatque delitias animo:
Sed neque sic tenuit dolorem in mentibus ob Penelopen;
Sed hæc Eurymacho mixta est, & amabat.
Hæc Ulyssem improperabat contumeliosis verbis,
" Hospes miser, tu aliquis es mente attonitus, i. e. amens;
" Neque vis dormire æream in domum profectus;
" Vel alicubi in tabernam; sed hic multa dicis

ΣΧΟΛΙΑ.

309. Μετέμισγον.] Συνανεμίγνυον. Ἀμοιβηδὶς.] Ἀνὰ μέρος.
314. Στροφαλίζετε.] Στρέφετε.
315. Πείκετε.] Ξαίνετε.
321. Κόμισσε.] Μετ' ἐπιμελείας ἔθρεψε.
323. Σχέθε.] Εἶχεν.
324. Μισγέσκετο.] Συνεμίγνυτο.
326. Τάλαν.] Ἄθλιε. Ἐκπεπαταγμένος.] * Ἐκπεπληγμένος τὰς φρένας, ἄφρων.
327. Χαλκήϊον.] * Χαλκεῖον οἶκον.
328. Λέσχην.] Δημόσιον οἴκημα, οἷον * λέσχη, παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ τοὺς μὴ ἔχοντας οἰκήματα λέσχη ποιεῖσθαι· ἢ παρὰ τὸ λεσχαίνειν ἐν αὐτῇ, ὅ ἐστιν ὁμιλεῖν.

ΝΟΤΑΕ.

315. Εἶεμα) Eustath. fol. 325. lin. 2. Ὅμηρος μὲν τὸ εἶεμα σεσημειώσηται, ὁμοίως τῷ λείειν· οἱ δ' ὕστερον, παρεκτείναντες ὡς ἀναλογίαν ἑτέρων παρεκτεινόντων Δακτυλικῶν λέξεων· ἵνα ᾖ, ὡς πῖχος, τεῖχος· ἔτως εἶρος, εἶρος.

NOTÆ IN SCHOLIA.

327. * Χαλκήϊον δόμον) MS. apertè, χαλκᾶς δόμον, & Eustath. fol. 672. lin. 32. χαλκεῖον vocat.

328. * Λέσχη) Ità lego pro λέσχῃ, nè sit idem explicatum per idem. Vid. Hesych. Etymolog. M. Suidam & Phavorinum, in v. Eustathius, fol. 672. lin. 34. Ἦν δὲ λέσχη, δημόσιον αὐθρωπῶν οἴκημα· ἔνθα οἱ ἐπὶ ξυναγόμενοι, ὡς λέσχης τὸ αὐτὸ εἶχον, ἢ ἐλεγχεινὸν δή, ὅ ἐστιν, ὁμίλων, τὸ δηλοῦν δηλαδὴ αὐτῆς. Μέμνηται δὲ τούτου καὶ Ἡσίοδος, Παρ' οἷ' ἴδῃ χαλκεῖόν τε δῶμον, καὶ ἐπαλίαι λέσχαι. At hanc explicationem vox εἴδειν evertit; nec enim licuit cuivis, in Fabri ferrarii officinâ dormire & pernoctare; quare χαλκεῖον δόμον exponendum, ut χαλκοβατὲς δῶ, &c. Suidas, Λέσχας ἔλεγον δημοσίους τόπους, ἐν οἷς χολὴν ἄγοντες ἐκαθέζοντο πολλοί· Ὅμηρος, Οὐδ' ἐθέλεις εὕδειν χαλκήϊον εἰς δόμον ἐλθὼν, Ἠέ που εἰς λέσχην.

VARIÆ LECTIONES.

321. Δόλιος) χ. Δολίος, vid. ad Iliad. β'. v. 856.

Θαρσαλέως πολλοῖσι μεῖ' ἀνδράσιν· οὐδέ τι θυμῷ
Ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἤ νύ τοι αἰεὶ
Τοιοῦτος νόος ἐστὶν, ὃ κὴ μεθαμώλια βάζεις·
Ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ὀίχησας τ' ἀλήτην;
Μή τίς τοι τάχα Ἴρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῇ,
Ὅς τίς σ' ἀμφὶ κάρη κεκοπὼς χερσὶ σιβαρῇσι,
Δώμαθος ἐκπέμψῃσι, φερύξας αἵματι πολλῷ.
Τλιὸν δ' ἄρ' ὑποδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἦ τάχα Τηλεμάχῳ ἐρέω, κύον, οἳ ἀγορεύεις,
Κεῖσ' ἐλθὼν, ἵνα σ' αὖθι διαμελεΐσι τάμησιν.
Ὡς εἰπὼν, ἐπέεσσι διεπτοίησε γυναῖκας.
Βὰν δ' ἴμεν' ἀνὰ δῶμα· λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης
Ταρβοσύνῃ· φὰν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Αὐτὰρ ὁ πὰρ λαμπῆρσι φαείνων * αἰθομένῃσιν
Εἰσήκει ἐς πάντας ὁρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
Ὥρμαινε φρεσὶν ἦσιν, ἃ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γένοντο.
Μνηστῆρας δ' ὃ πάμπαν ἀγλαΐζετο εἶα Ἀθήνη
Λάβρης ἰάχειν θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Δύνῃ ἄχος κραδίῃ Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν,
Κερτομέων Ὀδυσῆα· γέλων δ' ἑτάροισιν ἔτυξε.
Κέκλυτέ μοι, μνηστῆρες ἀγακλειοῦς βασιλῆος,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·

" Confidenter multos inter vivos, neque quid animo
" Times: certè tibi vinum habet mentes, vel tibi semper
" Talis mens est, quare & vana dicis.
" An gaudio-efferris; quòd Irum victiti erronem?
" *Cave*, ne quis tibi citò Iro melior alius assurgat,
" Qui te circum caput percussum manibus fortibus
" Domo emittat, fœdatum sanguine multo.
Hanc torvè conspicatus alloquutus est prudens Ulysses,
" Certè citò Telemacho dicam, canis, qualia loqueris,
" Illuc profectus, ut te denuò membratim incidat.
Sic loquutus, verbis perterruit mulieres:
Perrexerunt autem ire per domum, solutaque sunt membra singulis
Timore, putabant enim ipsum vera dicere.
At hic propè lampadibus præluceus accensis
Stabat omnes aspiciens; alia verò ejus animus
Cogitabat mentibus, quæ non imperfecta fuerunt.
Procos igitur non omninò superbos sinebat Minerva
Contumeliâ abstinere molestâ; ut adhuc magis
Ingrederetur dolor cor Laërtiadæ Ulyssis.
His itaque Eurymachus, Polybi filius, incepit dicere,
Incessens Ulyssem; risumque sociis fecit,
" Audite me, proci inclytæ reginæ,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

332. Ἀλύεις.] Χαίρεις, γανυσσῇς.
333. Ἀναστῇ.] Ἀγωνίσῃ.
335. Φερύξας.] Μολύνας.
338. * Διαμελεΐσι.] Διὰ μέλη.
349. Γέλων.] Γέλωτα, Ἀθικῶς.

N O T Æ.

329. Θαρσαλέως πολλοῖσι) Iidem Versus hi Quatuor aliàs leguntur, *viz.* infrà, v. 389. &c.

342. Λαμπῆρσι φαείνων * αἰθομένῃσιν) Malè in plurimis αἰθομένησιν. Solæ, *Romana* & *Basileensis Eustathii*, αἰθομένοισι rectè legunt; nam ὁ λαμπήρ. *Florentina* certè αἰθομένησιν habet, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagiana*, *Stephaniana*, *Castellioneæ*, *Spondan. Elzevir. Cantabrig. Oxoniens.* Ità aliquandò prudentibus etiam obrepunt Errores, quos Magnorum virorum Auctoritas incautis solet obtrudere.

NOTÆ IN SCHOLIA.

338. * *Aloysii* MS. hoc dabat.

VARIÆ LECTIONES.

331. Μεθαμώλια) *Ex.* μεθαμώνια, vid. infrà, ad v. 391.

332. Ἀλύεις) *Ex.* ἀλύεις, ut ad ι'. v. 398. in Not. ad *Textum*.

338. Διαμελεΐσι) *Ex.* Διαμμελεΐσι, & Διὰ μελεΐσι, vid. ad ι'. v. 291.

342. Αἰθομένῃσιν) *Ex.* αἰθωμένησιν, vid. Not. ad *Textum*.

347. Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος) *Ex.* Λαερτιάδην Ὀδυσῆα, *H. Steph.*

349. Ἔτυξε) *Ex.* ἔτυχε, *H. Steph.*

Οὐκ

Οὐκ ἀθεεὶ ὅδ' ἀνὴρ Ὀδυσῆϊον ἐς δόμον ἵκϝ·
Ἔμπης μοὶ δοκέϝ δαίδων σέλας ἔμμεναι αὐτῆ,
Καὶ κεφαλῆς· ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι τρίχες οὐδ' ἠβαιαί.
Ἦ ῥ', ἅμα τὲ προσέφη Ὀδυσῆα πολίπορθον,
Ξεῖν', ἦ ἄρ κ' ἐθέλεις θητεύεμεν, εἴ σ' ἀνελοίμην,
Ἀγρῷ ἐπ' ἐσχατιῆς, μισθὸς δέ τοι ἄρτιος ἔσται,
Αἰμασιάς τε λέγων, ἠδ' δένδρεα μακρὰ φυτεύων;
Ἐνθάδ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπηετανὸν παρέχοιμι,
Εἵματά τ' ἀμφιέσαιμι, ποσὶν δ' ὑποδήματα δοίην·
Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἐμμαθες, οὐκ ἐθελήσεις
Ἔργον ἐποίχεσθαι· ἀλλὰ πλώσειν κατὰ δῆμον
Βούλεαι, ὄφρ' ἂν ἔχῃς βόσκειν σὸν γαστέρ' ἄναλτον.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶϊν ἔρις ἔργοιο γένοιτο
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται,
Ἐν ποίῃ, δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,
Καὶ σὺ τοῖον ἔχοις, ἵνα πειρησαίμεθα ἔργου
Νήστιες ἄχρι μάλα κνέφας, ποίη δ' παρείη.
Εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἶεν ἐλαυνέμεν, οἵ περ ἄριστοι,
Αἴθωνες, μεγάλοι, ἄμφω κεκορηότε ποίης,
Ἥλικες, ἰσοφόροι, τώ τε θέειν ἀκὰ παντὸς,
Τελσήχυον δ' εἴη, εἶκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρῳ,

" Non sine Deo hic vir Ulyssem in domum venit.
" Prorsus mihi videtur facularum splendor esse ex ipso,
" Et capite *ipsius*; quoniam non est sunt capilli nè tantilli quidem.
Dixit, simulque alloquutus est Ulyssem urbium-destructorem,
" Hospes, nunquid vis mercede servire, si te suscipiam,
" Agri in extremitate, merces etenim tibi sufficiens erit,
" Sepesque colligens, & arbores longas plantans?
" Illic ego victum quidem affatim dabo,
" Vestimentaque circuminduam, pedibusque calceamenta dabo.
" Sed quandoquidem opera mala didicisti, non voles
" Opus inire; sed mendicare per populum
" Vis; ut possis pascere tuum ventrem insatiabilem.
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Eurymache, utinam nobis contentio operis esset
" Tempore in verno, quando dies longi sunt,
" In herbâ, falcem quidem ego benè flexam haberem,
" Et tu quoque talem haberes, ut experiremur opus
" Jejuni usque valdè ad tenebras, herba interim adesset.
" Utinam rursus & boves essent ad impellendum, qui optimi,
" Pingues, magni, ambo saturati herbâ,
" Æquales, pari-oneri-apti, quorum robur non imbecillum;
" Sed arvum magnum esset, cedatque gleba aratro;

Σ. ΧΟΛΙΑ.

352. Οὐκ ἀθεεί.] Οὐκ ἄνευ θεοῦ.
353. Ἔμπης.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ, * ὁμοίως.
356. Ἀνελοίμην.] Ἀναλάβοιμι.
357. Ἀγρῷ.] Ἰχνιᾷ.
358. Αἰμασιάς.] Τὰς ἐξοχὰς τῶν τοίχων, τὰς χάλικας. Λίγων.] Οἰκοδομῶν ἐκ συλλέκτων λίθων.
362. Πτώσσων.] Πτωχεύων.
367. Ποίῃ.] * Ἐπαίδῃ ποίῃ, ὁ Δημοδελακὸς χόρτῳ.
371. Κεκορηότε.] Κεκορεσμένοι.
372. Ἥλικες.] Ὁμήλικες. Ἰσοφόροι.] Ἴσως φέροντες, καὶ ἕλκοντες. * Ἀλαπαδνόν.] Ἀσθενὲς, παρὰ τὸ ἀλαπάζω, τὸ πορθῶ.
373. Τετρήχυον.] Τέσσαρας ἔχον γύας· γύον δὲ, μέτρον γῆς.

NOTÆ.

352. Οὐκ ἀθεεί) Sarcasticè μὲ ὕστερ. ἀληθῶς ἦ, ὡς ὕστερον ἰφαίνετο.
361. Ἔμμεναι) Vid. suprà, ad ε'. v. 226. ubi iidem tres Versus, Mutatis tantùm mutandis.

NOTÆ IN SCHOLIA.

353. * Ὁμοίως, pro ὅμως, scribo; nam MS. ὅμοιον habet, & *Eustath.* fol. 674. lin. 34. per ἰσίως explicat.
367. * Ἐπαίδῃ ποίῃ, ὁ Δημοδελακὸς χόρτῳ, vo-ces ἐπαίδῃ ποίῃ, addo; ut rectè se habeat *Syntaxis*.
372. * Hoc *Scholion* ex *Aloysii* MS. ubi tamen ἀσθενῆ, malè.

VARIÆ LECTIONES.

354. Καὶ κεφαλῆς) γρ. κακκεφαλῆς.
356. Ἐθέλοις) γρ. ἐθέλοις, *H. Steph.*
361. Ἔμμεναι) γρ. ἔμμοιο. vid. Not. in *Textum*.

Τῷ

Τῷ κέ μ' ἴδοις, εἰ ὅλκα διηνεκέα προταμοίμην.
Εἰ δ' αὖ ἡ πόλεμόν ποθεν ὀρμήσειε Κρονίων
Σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη, ἡ δύο δοῦρε,
Καὶ κύνεη πάλχαλκος ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖα·
Τῷ κέ μ' ἴδοις πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγέντα.
Οὐδ' ἄν μοι τλῶ γαστέρ' ὀνειδίζων ἀγορεύοις.
Ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις, καί τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
Καί πω τὶς δοκέεις μέγας ἔμμεναι, ἠδὲ κραταιός,
Οὕνεκα πὰρ παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὁμιλεῖς·
Εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι, καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
Αἶψα κέ τοι τὰ θύρετρα, καίπερ μάλ' εὐρέα, πύκτα,
Φεύγοντι στεινωπὸ δι' ἔκ προθύροιο θύραζε.
Ὣς ἔφαθ'· Εὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
Καί μιν ὑποδρα ἰδὼν, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἄ δειλ', ἦ τάχα τοι τελέω κακὸν, οἷ' ἀγορεύεις
Θαρσαλέως, πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν· οὐδέ τι θυμῷ
Ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἤ νύ τοι αἰεὶ
Τοιοῦτος νόος ἐστὶν, ὃ καὶ μεταμώλια βάζεις;
Ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ὀίχησας τ' ἀλήτην;
Ὣς ἄρα φωνήσας, σφέλας εἵλετο· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Ἀμφινόμου ποδὸς γοῦνα καθέζετο Δουλιχιῆος,
Εὐρύμαχον δείσας· ὁ δ' ἄρ' οἰνοχόον βάλε χειρὶ
Δεξιτερῇ· πρόχοος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα·
Αὐτὰρ ὅγ' οἰμώξας πέσεν ὕπτιος ἐν κονίῃσι.

" Tunc me videres, si sulcum longum profcinderem.
" Sin rursus & bellum alicundè moverit Saturnius
" Hodiè, verùm mihi scutum esset, & duæ lanceæ,
" Et galea tota-ærea in temporibus congruens;
" Tunc me videres primis in pugnatoribus mixtum,
" Neque mihi ventrem exprobrans loquereris.
" Sed valdè insolescis, & animus tibi durus;
" Et quodammodò quidam videris magnus esse & fortis,
" Quoniam cum paucis, & non bonis versaris.
" Sin Ulysses veniret, & accederet in patriam terram,
" Statim tibi portæ, & latæ quamvis sint,
" Fugienti arctarentur è vestibulo foràs.
Sic dixit; Eurymachus verò iratus est animo magis,
Et ipsum torvè conspicatus, verba velocia loquutus est,
" Ah miser, certè citò tibi perficiam malum, qualia dicis
" Confidenter multos inter viros, neque quid animo
" Times: nunquid vinum tuas mentes occupat; an tibi semper
" Talis mens est, quoniam & vana dicis?
" An insolescis-præ-gaudio; quòd Irum vicisti scurram?
Sic locutus scabellum accepit: at Ulysses
Amphinomi ad genua desedit Dulichii,
Eurymachum veritus: hic itaque puerum a poculis percussit manum
Dextram; gutturnium verò humi sonuit cadens;
At hic plorans excidit resupinus in pulveribus.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

374. Διηνεκέα.] Τῷ ὑπὸ μιᾶς ὁρμῆς χιζομένῳ. Προταμοίμην.] Διακόψαιμι.
375. Ὁρμήσειεν.] Ἐγείρῃ, κινήσῃ.
378. Μιχθίζω.] Μιχθίζω, ἀντὶ τοῦ, σωιελθόντας.
384. Τὰ θύρετρα φεύγοντι στεινωθῶ.] Οὕτως παρασκόμμα λέγει τὰ θυρῶν φύγγη, ὡς δοκεῖν στενοχωρεῖσθαι.
393. Σφέλας.] Τὸ ὑποπόδιον· ἢ τὸ βλῆμα, τὸ σφῆλαι δυνάμενον.
396. Πρόχοος.] Ὁ ξύστης.

N O T Æ.

379. Οὐδ' ἄν μοι τλῶ γαστέρ' ὀνειδίζων ἀγορεύοις) Huc pertinet illud *Michaelis Apostolii*, Proverb. Centur. V. Γαστέρα μοι σεσφίρωσε· καλλίων ὄνειδος ἀπάντων· Ἡ πλήρης μέν, ἐλαφρεστέρη δὲ κενῆ ἢ, βαρεῖα.
389. Θαρσαλέως πολλοῖσι) Versus iidem *quatuor* suprà ab illius Concubinâ *Melantho* usurpati, quos nunc *Eurymachus* ipse profert; adeò sui semper memor Poeta.

Variæ Lectiones.

382. Οὐκ ἀγαθοῖσι) γρ. ἀπιδανοῖσι, confer *Iliad.* α'. v. 231.
391. Μεταμώλια) γρ. μεταμώνια, *Hesych. Eustath. H. Steph.* & *Duport.* Vid. suprà, ad v. 331.
394. Εἵλετο) γρ. ἵλαβε, *H. Steph.*

Μνησῆ-

Μνησῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Αἴθ' ὄφελ' ὁ ξεῖνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι,
Πρὶν ἐλθεῖν· τῷ κ' οὔπω τόσον κέλαδον μεθέηκεν.
Νῦν ἦ τοι περὶ πωλικῷ ἐριδαίνομεν· οὐδέ τι δαιτὸς
Ἔοθλῆς ἔατε ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
Τοῖσι δ' ἁ μετέειφ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Δαιμόνιοι, μαίνεσθε, καὶ οὐκέτι κεύθετε θυμῷ
Βρῶσιν, οὐδὲ ποτῆτα· θεῶν νύ τις ὔμμ' ὀρορύσσει.
Ἀλλ' εὖ δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες,
Ὁππότε θυμὸς ἄνωγε· διώκω δ' οὔτιν' ἔγωγε.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φῦσαν,
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Νίσου Φαίδιμος υἱὸς, Ἀρητιάδαο ἄνακτος,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
Ἀντιβίοις ἐπέεσσι καταπλήμενος χαλεπαίνοι.
Μήτε τι τ' ξεῖνον σφωλίζετε, μήτε τιν' ἄλλον
Δμώων, οἳ κατὰ δῶμα Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ἀλλ' ἄγε δ', οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
Ὄφρα σπείσαντες κατακείομεν οἴκαδ' ἰόντες·
Τὸν ξεῖνον δ' ἐῶμεν ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος
Τηλεμάχῳ μελέμεν· τῷ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα.

Proci ergò tumultuati sunt in domibus umbrosis:
Atque ita aliquis dixit, ubi aspexisset propinquum alium,
" Utinam hic hospes errans alibi periisset,
" Antequam veniisset; sic non tantum strepitum intuissiet.
" Nunc autem de paupere contendimus: neque aliqua convivii
" Boni est voluptas; quoniam pejora vincunt.
Hos quoque inter locuta est sacra vis Telemachi,
" Miseri, insanitis, & non jam retinetis animo
" Cibum, neque potum; Deorum aliquis vos concitat.
" Sed benè convivati dormite domum profecti,
" Quando animus jubet; cogo verò neminem ego.
Sic dixit; hi autem omnes, mordicùs labris compressis,
Telemachum admirabantur, quòd audaciter locutus esset.
His Amphinomus concionatus est, & dixit,
Nisi illustris filius, Aretiadæ regis,
" O amici, nequaquam aliquis ob dictum justum
" Contrariis verbis mordens aliquem indignetur;
" Neque ampliùs hospitem verberate; neque aliquem alium
" Famulorum, qui sunt in domibus Ulyssis divini.
" Verùm agite, pocillator incipiat ministrare poculis,
" Ut postquam libaverimus, dormiamus domum profecti:
" Hospitem verò sinamus in ædibus Ulyssis
" Telemacho curæ esse: hujus enim dilectam pervenit domum.

ΣΧΟΛΙΑ.

398. * Ὁμάδησαν.] Θόρυβον ἐποίησαν.
401. Μνῆσαι.] Ἐποίησεν.
405. Δαιμόνιοι.] Θαυμάσιοι, ἐπὶ κακῷ.
408. Διώκω δ' οὔτιν'.] Ἴσα * παροξύνουσι καὶ διεγείρουσιν.
409. Φύσαν.] Ἐνδυκόπτουν.
414. Χαλεπαίνοις.] Εἰς ὀργὴν κινήσοις.
415. Σπυριλίζετε.] Διώκετε, ὑβρίζετε.
417. Ἐπαρξάσθω.] Ἀπὸ τῆς πρώτης ἀρχάσθω.
418. Κατακείομεν.] Καθευδήσομεν.
420. Τηλεμάχῳ μελέμεν.] Ἐπιμελείας ἀξιοῦσθαι ὑπὸ Τηλεμάχου.

NOTÆ.

403. Ἐπὶ τὰ χερείονα νικᾷ) Idem *Iliad.* α'. v. 576. Imitatur *Sophocl.* Philoct. v. 456. Ὅταν τὸ χεῖρον πρᾶγμα θᾶσσον φέρῃ.

411. Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος) De hujus æquitate, diximus suprà, ad v. 145. & ad hunc, velut Patronum, modò fugisse *Ulyssem* constat, v. 394.

NOTÆ IN SCHOLIA.

398. * Et hoc *Aloysii* MS. præbuit, ubi tamen, per Exscriptoris incuriam, θόρυβον.

408. * Παροξύνουσι, pro παραμύνουσι, lego, MSti, & Trium *Impressorum* Vett. auctoritate.

VARIÆ LECTIONES.

404. Μετέφη) γρ. μετέφη, ut suprà, v. 59.

415. Μήτε τι) γρ. μήτ' ἐπ.

Ὡς

Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδότα μῦθον ἔειπε·
Τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσσατο Μύλιος ἥρως,
Κῆρυξ Δυλιχιεύς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο·
Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ὀπιζομένως· οἱ δὲ Θεοῖσι
Σπείσαντες μακάρεσσι, πίον μελιηδέα οἶνον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
Βάν ῥ' ἴμμιχ κείοντες ἐὰ κατὰ δώματ' ἕκαστος.

Sic dixit; & illis omnibus gratum verbum locutus est:
Illis itaque craterem miscuit Mulius heros
Præco Dulichius, famulus verò erat Amphinomi,
Distribuit igitur omnibus ritè: hi autem Diis
Ubi-libâssent beatis, biberunt dulce vinum.
At postquam libârunt, biberuntque, quantum voluit animus,
Perrexerunt ire dormitum sua ad cubicula unusquisque.

ΣΧΟΛΙΑ.

421. Ἐαδότα.] *Ἄδοντα, ἀρίστους.

424. Ἐπισπένδ.] *Ἐφισπόμβρ.

* Ità lego, pro corrupto, ἐπισπόμβρ. Vid. ad ν'. v. 54.

NOTÆ IN SCHOLIA.

421. *Ἄδοντα. MS. suppeditat, & Tres Codd. *Impressi*; quibus tamen τὸ ἀρίστους exciderit; quare utramque vocem restituo. Est autem ἄδω, & ἄδω.

VARIÆ LECTIONES.

425. Σπείσαντες) γρ. λείψαντες, *H. Steph.*

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Τ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Τ'.

ΣΥΝ Τηλεμάχῳ ἔκθησιν ποιεῖται τῶν ὅπλων Ὀδυσεὺς, καὶ αὐτὸς Πηνελόπῃ ἐν Κρήτης εἶναι ὑποκρίνεται· γίγνεται δ' αὐτοῦ δι' ἀλλης ἀναγνωρισμὸς αὐτὸς Εὐρύκλειαν, τὰς πόδας αὐτοῦ νίψασαν· ἐφ' ᾧ καὶ παρέκβασιν ὁ ποιητὴς δεδηλῶται, ὡς ἐν Παρνασσῷ τινὰ συὸς ἐπλήγη κυνηγῶν.

Ἐπιγραφή.

Ὀδυσέως καὶ Πηνελόπης ὁμιλία· καὶ τοῦ Νίπτρα· ἢ, ὁ διὰ Εὐρυκλείας ἀναγνωρισμός.

Ἄλλως.

Ταῦ δ' ἀναγνωρίζει ἐξ ἀλλης χρηὸς Ὀδυσῆα. LIB. XIX.

Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσεύς,
Μνηστῆρσι φόνον σὺν Ἀθηναίῃ μερμηρίζων·
Αἶψα δ' Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' ἀρήια κατθέμεν εἴσω
Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
Παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
Ἐν καπνῷ κατέθηκ'· ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐφάμην,

AST in domo remanſit divinus Ulyſſes,
Procis cædem cum Minervâ conſtruens:
Statim igitur Telemachum verbis velocibus alloquutus eſt,
" Telemache, oportet arma bellicoſa deponere intùs
" Omnia prorſus; at procos mollibus verbis
" Decipere; quandò à te inquirent curioſè deſiderantes:
" Ex fumo depoſui, *inquias*; quoniam non his ſimilia ſunt,

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Ὑπελείπετο.] Ὑπελείφθη, ἔμενεν.

4. Χρὴ τεύχεα.] Οἱ ἀσπερίσκοι· ὅτι εὐθέως τὰ ὅπλα. Κατθέμεν.] Καταθεῖναι.

NOTÆ.

V. 1. Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ) Hoc *Diſtichon* mox recurrit, v. 51.

4. Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' ἀρήια) *Euſtath.* fol. 606. lin. 27. Ἴσον δὲ, καὶ ὅτι ἡ περὶ τῶν ὅπλων σιωπὴ παρασχεδιάζεται, τῇ περὶ τ'. μάλιστα ῥαψῳδίᾳ ἀκειῶς καθ' ὑπόνοιαν τῶν Παλαιῶν· ὧδε γὰρ, Ὀθελίζουσι, φασὶ, τὸ τοιοῦτον ἔπος, μὴ Ἀστερίσκων· ὅπερ ἐστὶ παραιτεῖται κεῖσθαι, ὅπου καὶ εἶδεν Ὀδυσεὺς τὰ ὅπλα· νῦν γὰρ, φασὶν, ἐν ἀγνοίᾳ ὢν, πῶς οἶδεν, ὅτι περίκειται τὰ ὅπλα ἐν τῷ οἴκῳ; Denique idem, ad hunc ipſum locum, fol. 678. lin. 47. Ἔνθα δὲ κεῖται περὶ ἑνὸς ἑκάστου σίχου, Ἀστερίσκος, οἷον Ὀβελὸς, ὡς σιωπᾶσθαι τὰ πιαύτων σίχων ἀρίστας κειμένων, καλῶς, ὅτι ἐώρακε τὰ ὅπλα. Κατθέμεν.] Καταθῆναι.

NOTÆ.

καὶ οἷον ἀσίζοντα οἴκῳ λαμπόντων, ἃ μὴ ὠνεῖτο, ὡς ἐπικείνουσιν οἱ Παλαιοί. At quicquid Veteres illi *Critici* in hâc parte ſtatuerint, æquè neceſſario ad π'. v. 284. adhibentur, atque hic. Non enim *Ulyſſes* ex præſentibus tantum prudens erat, ſed longè antè proſpexit futura; & abſens etiam ſciebat, quæ Arma in ſuâ eſſent domo, & ubinam. Quare utrinque *Aſteriſci* debent appingi, ſine Obelo; utrobique enim non ſine ſingulari Artificio, à Poetâ conſummatiſſimo ponuntur.

5. Πάντα μάλ') Vid. ſuprà, ad π'. v. 286. ubi hic locus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 4. Οἱ Ἀσπερίσκοι) Ad explicationem hujus *Scholii* faciunt, quæ in *Textum* notamus.

Οἷά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
Ἀλλὰ κατήκιστα, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' ἀϋτμή.
Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε Δαίμων,
Μήπως οἰνοβαρέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
Ἀλλήλους τρώσητε, καταισχύνητε δὲ δαῖτα,
Καὶ μνηστῦν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί·
Ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν,
Μαῖ', ἄγε δή μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
Ὄφρα κεν ἐς θάλαμον καταβείομαι ἔντεα πατρὸς
Καλά, τά μοι κτὶ οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδει,
Πατρὸς ἀπιχομένοιο· ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα·
Νῦν δ' ἐθέλω καταθεῖναι, ἵν' ὑπὸ πυρὸς ἵξεται ἀϋτμή.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Αἶ γὰρ δή, τέκνον, ὀπιφρονέοις ἀνέλοιο,
Οἶκον κηδήσαις, καὶ κτήματα πάντα φυλάσσοις.
Ἀλλ' ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μεθομαρτήσεται ἄλλος;
Δμῳὰς δ' ἐκ εἴας προκλωσκέμεν, αἵ κεν ἔφαινον.
Τῷδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ξεῖνος ὅδ'· ὑ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γε
Χοίνικος ἅπτηται, καὶ πιλόθεν εἰληλουθώς.
Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇδ' ἄπλετος ἔπλετο μῦθος·
Κλῆισεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.

" Qualia quondam ad Trojam proficiſcens reliquit Ulyſſes,
" Sed deformata ſunt, quantum ignis pervaſit flatus, i.e. *fumus*.
" Adhuc autem mihi & hoc majus in mentibus poſuit Saturnius;
" Nè inebriati, contentione inter vos excitatâ,
" Vos vicißim vulneretis, deturpetiſque convivium,
" Et ſponſalia; ipſum enim attrahit virum ferrum.
Sic dixit; Telemachus verò dilecto obedivit patri:
Extraque vocatam allocutus eſt nutricem Eurycleam,
" Nutrix, age utique mihi contineas in atriis fœminas,
" Uſque dum in thalamum attulero arma patris
" Pulcra, quæ mihi in domo neglecta fumus denigrat,
" Patre abſente; ego verò adhuc parvulus eram:
" Nunc autem volo deponere, quò non ignis ibit flatus.
Hunc rurſus allocuta eſt dilecta nutrix Euryclea,
" Utinam enim jam tandem, fili, prudentiam ſuſcipias
" Domum curare, & res omnes ſervare.
" Sed agè, quæ tibi deindè adſiſtens lumen portabit?
" Famulas enim non finis exire, quæ præluceant.
Hanc rurſus Telemachus prudens contra loquutus eſt,
" Hoſpes hic; non enim ociosum tolerabo, qui meum
" Modium, *i.e. cibum*, attingat, etiam ſi longè venerit.
Sic utique dixit: huic firmum fuit verbum.
Clauſit itaque januas domorum benè habitatarum.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

15. Ἐκ δὲ καλεσσάμενος.] Ἔξω δὲ καλέσας.
22. Ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο.] Φρόνιμος γένῃ.
23. Κήδοις.] Ἐπιμελεῖσθαι.
25. Οὐκ εἴας.] Οὐ συνιχωρεῖς. Προβλωσκέμεν.] Προϊέναι, προέρχεσθαι.
27. Ἀεργόν.] Ῥᾳθυμον.
28. Χοίνικος ἅπτηται.] Τροφὰς λαμβάνῃ· τὸ, πυροὺς καὶ τὸ μετρούμενον, χοῖνιξ. Εἰληλουθώς.] Ἐλθών.
30. Κλῆισεν.] Ἔκλεισεν.

Ν Ο Τ Æ.

13. Αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.) De hoc loco diximus, ad π'. v. 294.

16. Ἄγε δή μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας.) *Euſtath.* fol. 679. lin. 12. Ὅτι ἐς τοσοῦτον αἱ δμῶαι τοῦ Ὀδυσσέως ἄπιστοι, ὥστε οὐκ ἔχει ὁ Τηλέμαχος καταθεῖναι τὰ ὅπλα ἐν ἀσφαλεῖ, εἰ μὴ λάθοι αὐτὰς, τὸ μὴ ἐξεστὶν ἄλλοις δηλαδὴ τοῖς μνηστῆρσιν· δικαίως ἄρα ὕστερον κλασθήσονται.

27. Οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γε Χοίνικος ἅπτηται) Hinc illud *Pythagoræ*, Ἐπὶ χοίνικος μὴ καθῆσθαι· ἤγουν, μὴ πρόφασιν ἀργόν. *Euſtath.* fol. 680. lin. 14. Χοῖνιξ ὁ νῦν, ἡ τροφή· δίσημος γὰρ ἡ λέξις· ἐπί τι σκεύους δὲ μετρητοῦ, καὶ δὴ μετρουμένου πράγματος· ὅτου ὁ καὶ ὁ μισθιμος, ὃ τὸ πάλαιον, καὶ ὁ ξέστης. *Budæus* de Aſſe, l. 5. & *Otho Gualterius* in Sylloge, ad Novum Teſtamentum, p. 444. de *Chœnice*.

30. Κλῆισεν) Ità cum duplici σ'. ſcribendum, ut & olim, ω'. v. 165. —ἐκλήισεν ἐχῆας, vid. ad π'. v. 15.

Variæ Lectiones.

V. 12. Δὲ) γρ. τέ.
25. Εἴας) γρ. εἶᾳς.
30. Κλῆισεν) γρ. κλῄσεν, vid. Not. in *Textum*.

Τὰ

Τὼ δ' ἄρ' ἀναΐξαντ' Ὀδυσεὺς καὶ Φαίδιμος υἱὸς
Εἰσφόρεον κόρυθάς τε, καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας,
Ἔγχεά τ' ὀξύοεντα· πάροιθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
Χρύσεον λύχνον ἔχουσα, φάος θείοιο καλλὲς ἐποίει.
Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα,
Ὦ πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἔμπης μοὶ τοῖχοι μεγάρων, καλαί τε μεσόδμαι,
Εἰλάπιναί τε δοκοὶ, καὶ κίονες ὑψόσ' ἔχοντες
Φαίνονθ' ὀφθαλμοῖς, ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἦ μάλα τις Θεὸς ἔνδον, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Σίγα, καὶ σχέτλιον νόον ἴσχανε, μήδ' ἐρέεινε·
Αὕτη τοι δίκη ἐστὶ Θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν καθάλεξαι· ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτῦ,
Ὄφρα κ' ἔτι δμωὰς καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίζω·
Ἡ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ δι' ὀκ μεγάροιο βεβήκει
Κείων ἐς θάλαμον, δαΐδων ὑπολαμπομένάων,
Ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·
Ἔνθ' ἄρα καὶ τότ' ἔλεκτο, καὶ ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
Αὐτὰρ ὁ γ' ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Μνηστῆρσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.
Ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο θεῖφρων Πηνελόπεια,

Hi ergò festinantes Ulysses & illustris filius,
Intrò portaverunt galeasque & scuta umbilicosa,
Lanceasque acutas; antè autem Pallas Minerva
Auream lucernam tenens lumen perpulchrum faciebat.
Jam tunc Telemachus alloquutus est suum patrem statim,
" O pater, certò magnum miraculum hoc oculis video,
" Prorsus mihi parietes domorum pulchraque intercolumnia,
" Abiegnæque trabes, & columnæ sursum arrectæ
" Lucent oculis, tanquam igne ardente:
" Certè omninò aliquis Deus intus eorum, qui cœlum latum habitant.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Tace, & in tuo animo retine, neque interroga:
" Hic mos est Deorum, qui Olympum habitant.
" Sed tu quidem cubitum eas; ego verò remanebo hic,
" Ut vel magis famulas & matrem tuam incitem;
" Hæc verò dolens interrogabit circa singula.
Sic dixit: Telemachus itaque ex domo discessit
Dormiturus in cubiculum, lampadibus-lucentibus,
Ubi antea dormiebat, quandò ipsum dulcis somnus capiebat:
Illic igitur & tunc dormivit, & Auroram expectabat.
Ast in domo relictus est divinus Ulysses,
Procis cædem cum Minervâ construens.
Ibat interea ex thalamo prudens Penelope,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

31. Ἀναΐξαντε.] Ἀνορμήσαντε.
32. Εἰσφόρεον.] Εἰσέφερον.
34. Χρύσεον λύχνον.] Τῷ δᾳδὶ κυρίως· * τῷ ξ παρ' ἡμῖν καλυμένῳ λύχνῳ τὰς ἡδυὰς χεφαλὰς ὁ Ποιητὴς οὐκ εἰσάγει, καὶ οὔτε Ἡσίοδος μιμητὴς ὀρθῶς ξ ἐποίησε τῷ Ἀθηνᾶν, φερόντων ἅπαν, καθαρὸν αὐτῷ παρέχειν τὸ φῶς· καὶ οἰκειως, ἀφ' ἑστίας Ἀθηνᾶ λύχνον. * Ità, pro τ, & ξ, &c.
36. Θαῦμα.] Ἔκπληξιν.
37. Μεσόδμαι.] Τὰ μεταξὺ τῶν κιόνων ἀφαφάγματα· οἷς πῆγες ἦσαν οἱ τοὺς τοίχους, καὶ ἄκρα βαστάζοντες τῶν δοκῶν.
42. Ἴσχανε.] Κάτεχε.
43. Αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν.] Οὕτως ὁ τρόπος, τὸ, ὡς βέλτιον, φαίνεται.
44. Ὑπολείψομαι.] Μενῶ.

N O T Æ.

32. Εἰσφόρεον) Ità pro ἐσφόρεον, paulò enim sonantius, & *Br. Schol.* apertè ità legunt & MS.
40. Ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον) Rectè concluditur, nam *Splendores* magni, *Odores* suavissimi, Musicique *Concentus*, sine causâ aliquâ evidenti, notæ habentur Divinæ Præsentiæ. Vid. ad *Euripid.* Hippolyt. v. 1391.
42. Σίγα, καὶ καθὲ σὸν νόον ἴσχανε) Simile quid de B. Virgine Matre, D. *Lucas*, c. 2. v. 19. & v. 51.

VARIÆ LECTIONES.

32. Εἰσφόρεον) γρ. ἐσφόρεον.
38. Ὑψόσ' ἔχοντες) γρ. ὑψοῦ ἔχοντες.
40. Τις θεὸς ἔνδον) γρ. τις θεῶν ἔνδον, *Stobæus*, *Grotii*, ut sit σωίζησις.
48. Δαΐδων ὑπολαμπομένάων) γρ. δαΐδων ὑπολαμπομφάων. *Schol. Pindari*, ad Olymp. ζ'. & *Henr. Stephan.* fol. 78. lin. ult. *Oxon.* Edit. Vid. ad ψ'. v. 291.

Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ·
Τῇ ῥ' ἄμ' ἕκλισίῃσι πυρὶ κάτθεσαν, ἔνθ' ἄρ' ἔφιζε,
Δινωτῇσι ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ· ἦν ποτε τέκτων
Ποίησ' Ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ θρῃΐοισι πόδεσσι
Πρόσφυε' ἐξ αὐτῆς, ὄφρ' ἐπὶ μέγα βάλλεῖο κάπας.
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα πεφραδὼν Πηνελόπεια.
Ἦλθον δὲ δμῳαὶ λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο·
Αἱ δ' ἀπὸ μὲν σῖτον πολλὸν φέρον, ἠδὲ τραπέζας,
Καὶ δέπα', ἔνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερφιάλοιο ἔπινον.
Πῦρ δ' ἀπὸ λαμπήρων χαμάδις βάλον· ἄλλα δ' ἐπ' αὐτῶν
Νήησαν ξύλα πολλὰ, φόως ἔμμεν, ἠδὲ θέρεσθαι.
Ἡ δ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπε Μελανθὼ δεύτερον αὖτις,
Ξεῖν', ἔπι καὶ νῶϊ σὺ τάδ' ἀνήσεις ἀμφὶ νύκτα
Δινεύων κατὰ οἶκον; ὀπιπεύσεις δὲ γυναῖκας;
Ἀλλ' ἔξελθε θύραζε, τάλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησο·
Ἢ τάχα καὶ δαλὸν βεβλημένος εἶσθα θύραζε.
Τὼ δ' ἄρ' ὑπόφρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Δαιμονίη, τί μοι ὧδ' ἐπέχεις κεχολημένη θυμῷ;
Ἢ ὅτι μ' ἀλιπόω; κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἶμι;

Dianæ similis, vel aureæ Veneri;
Huic apud ignem quidem sedem depoſuerunt, ubi utique assidebat,
Circumcirca-ornatam ebore & argento, quam quondam faber
Fecit Icmalius, & sub scabellum pedibus misit,
Aptum ex ipsâ; ubi magna injiciebatur pellis.
Illic sedit tum-temporis prudens Penelope.
Venerunt autem famulæ albæ-ulnis ex domo,
Hæ quidem panem multum asportaverunt & mensas,
Et pocula, unde proci superbi biberant.
Ignem verò à faculis ad terram jecerunt; aliaque supra ipsas
Cumulárunt ligna multa, ad præbendum lumen & calefaciendum.
Aſt Ulyſſem increpuit Melantho secundo rursus,
" Hoſpes, adhuc & nunc hìc moleſtus eris per noctem
" Frequentans in domo; obſervaſque mulieres?
" Sed exi foràs, miſer, & convivio juvare;
" Vel citò & torre percuſſus ibis foràs.
Hanc torvè conſpicatus allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Mala, cur in me ſic invehis irato animo?
" Nunquid quòd ſordeo? maláque corpori veſtimenta ſum indutus?

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

58. Περσφυέα.] Περσαπφυκυῖαν, ἀναφλίβω.
61. Ηίρεον.] Ἀφῆρεν.
64. Νήησαν.] Ἐσωρεύσαν. Θέρεσθ.] Θέρμην ποιεῖν.
69. Δαλὸν.] Τῇ λαμπάδι.
71. Δαιμονίη.] Θαυμασία * ἐπὶ κακῷ. Ἐπέχεις.] Ἐπίκεισαι.
72. Οὐ λιπόω.] Τῇ πιμελῇ ἀ λελίπασμαι.

N O T Æ.

54. Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ) Vid. quæ Nos ad ε'. v. 37.

56. Δινωτῇσι) *Hesych.* v. Δεινωτὰ, περικεκλιμένα ἐν κύκλῳ· ἢ, περιῳδυμένη· ἢ, τὰ ἐμπάσει ἐνειλημμένη.

58. Ὄφρ' ἐπὶ μέγα βάλλεῖο κάπας) *Ultima* Ε̃ ἐπὶ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Ioni*, & *Liquidæ*; de quâ re, ad σ'. v. 297. & aliàs.

62. Δίπα') Pro *δίπαα, δίπα, contractum*, ut in aliquibus olim scriptum.

63. Ἀμὰ δ' ἐπ' αὐτῶν) Cum in *Schrevelianâ* male adesset *αὐτῆς*, emendavi in *αὐτῶν* auctoritate Editionum *Florentinæ, Aldinæ, Lovanianæ Rescii, Romanæ, Basileensis, Hervagianæ, Stephanianæ, Castell. Spondan. Cantabrig. Oxonienſ.* &c. refertur autem ad *λαμπήρων*.

72. Ἢ ὅτι μ' ἀλιπόω) Ità sanè *Romana*, & *Basileensis, Eustathii*, item *παρεκβολαὶ, Hen. Stephanus, Castellio, Spondanus, Schrevelius, Cantabrigienſis*, & *Oxonienſis, Brevia Scholia* & *Aloysii* MS. at alii legunt, Ἢ ὅτι πὶ ῥυπόω, ut *Florentina, Aldina, Lovaniana Rescii*, & *Hervagiana*. Eodem recidunt.

NOTÆ IN SCHOLIA.

71. * Ἐπὶ κακῷ) Adduntur, ἐκ τῶ Παλαιῶν, & ex *Aloysii* MS. Vid. *Eustath.* in Perieg. v. 680.

VARIÆ LECTIONES.

54. Ἠδὲ) γρ. ἠὼς, vid. N. in *Textum*. *Ibid.* Χρυσέῃ) γρ. χρυσῇ.

55. Ἔνθ' ἄρ' ἔφιζε) γρ. ἐνθάδ' ἔφιζε. *H. Steph.*

56. Δινωτῇσι) γρ. δεινωτῇ, *Hesych.* Vid. N. in *Text.*

62. Δίπα') γρ. δίπτα, olim, ut in N. ad *Textum*.

67. Ὀπιπεύσεις) γρ. ὀπιπεύσεις.

72. Ἢ ὅτι μ' ἀλιπόω) γρ. ἢ ὅτι πὶ ῥυπόω, vid. Not. in *Textum*.

Πτωχὸν

Πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
Τοιοῦτοι πλωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασι.
Καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
Ὄλβιος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ
Τοίῳ, ὁποῖος ἔοι, καὶ ὅτῳ κεχρημένος ἔλθοι.
Ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,
Οἷσίν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων· ἤθελε γάρ πω.
Τῷ νυῦν μή ποτε καὶ σὺ, γύναι, ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσῃς
Ἀγλαΐην, τῇ νῦν γε μετ' δμῳῆσι κέκασσαι,
Μή πως τοὶ δέσποινα χολεσαμένη χαλεπήνῃ,
Ἢ Ὀδυσεὺς ἔλθῃ· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.
Εἰ δ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλωλε, καὶ ὀκέτι νόστιμός ἐστιν,
Ἀλλ' ἤδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἕκητι
Τηλέμαχος· τὸ δ' οὔτις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
Λήθει ἀταδάλλουσ'· ἐπεὶ ὀκέτι νήλικός ἐστιν.
Ὣς φάτο· τὴ δ' ἥκουσε περίφρων Πηνελόπεια·
Ἀμφίπολον δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφαθ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Πάντως, θαρσαλέη, κύον ἀδδὲς, οὔπη μὲ λήθεις
Ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις.
Πάντα γὰρ εὖ ἠΐδησθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς,

" Mendico etiam in populo? Neceſſitas enim urget.
" Tales pauperes & erratores viri ſunt.
" Etenim ego quondam domum inter homines habitavi
" Beatus divitem, & ſæpè dedi erroni
" Tali, qualis eſſet, & quaecunque re indigens veniret.
" Erant *mihi* verò ſervi valdè multi, aliaque multa,
" Quibus benè vivunt, & divites vocantur.
" Sed Jupiter diſſipavit Saturnius; voluit enim utique.
" Ideo nunc ne aliquando & tu, mulier, omnem perdas
" Pulchritudinem, quâ nunc inter ancillas ornata es;
" Ne tibi aliquo modo domina irata ſæviat,
" Vel Ulyſſes veniat; adhuc enim & ſpei fatum.
" Sin hic quidem omnino periit, & non ampliùs rediturus eſt,
" Nihilominus jam filius talis Apollinis ope
" Telemachus; quem nulla in domibus mulierum
" Latet, quæ perperam agat; quoniam non ampliùs infra ætatem eſt.
Sic dixit; hunc verò audivit prudens Penelope,
Ancillamque allocuta eſt, verbumque dixit. denominavitque,
" Omninò audax, canis intrepida, non me lates
" Perpetrans magnum facinus, quod tuo capite perlues.
" Cuncta enim benè ſcis, quoniam à me audiviſti ipsâ,

ΣΧΟΛΙΑ.

76. * Δόσκον.] Ἐδίδουν.
85. Νόστιμος.] Ἀνακομιδῆναι δυνάμενος.
86. Ἀπόλλωνός γε ἕκητι.] * Κυρίως δὲ ὁ θεός. * Vid. ad XLV. v. 1.
88. Ἀπαδάλλουσα.] Ὑβρίζουσα.
91. * Ἀδδὲς.] Ἀπρεπὲς.
92. Ἔρδουσα.] Πράττουσα. Σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις.] Πάντως ἑαυτῇ αἰσχύνην καὶ ἀνατλήσεις.
93. Ἠΐδησθα.] Ἤδεις, ἐπίστασο.

NOTÆ.

73. Ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει) Hinc illud *Pythagoræ*, Aur. Carm. Δύναμις γὰρ ἀνάγκης ἐγγὺς ναίει. In quem locum videſis *Hieroclem*, & *Duportum*, Gnomologum, in hunc locum.

76. Πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ) Vid. *Ariſtotel.* Nicomach. l. 4. c. 4. Ità notat *Iſaac. Caſaubon.* in Codice olim ſuo, nunc Epiſcopi *Elienſis*, *Mori*.

86. Παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἕκητι) Quoniam *Juvenes* Viros immaturè morientes *Apollo* diceretur tollere, *Puellas Diana*; è contrà cùm *Juvenes* florerent & auctiores fierent, Ἀπόλλωνες ἑκατοι, dicitur id factum: Hinc Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις κουροτρόφοι. Vid. *Br. Schol.* huc annexa, & ad υ'. v. 71.

92. Ἔρδουσα μέγα ἔργον) *Ultima* Ε ἔρδουσα producitur, in *Cæſurâ*, & ante *Liquidam*; ut ad σ'. v. 297: *Ibid.* Ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις) Ità infrà, χ'. v. 21 *ſ.*:
——σοὶ δ' αὐτῇ κεφαλῇ τάδε πάσεται.

93. Πάντα γὰρ εὖ ἠΐδησθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς.) Quoniam in hoc Verſu Editio *Florentina* malè ſe habuit, viz. ità, Πάντα γὰρ εὖ ἤδησθα, ἐπεὶ πυκινὰς

NOTÆ IN SCHOLIA.

76. * Δόσκον) Ἐδίδουν, & hoc ex *Aloyſii* MSto.
91. * Ἀδδὲς) Ἀπρεπὲς. Ἐκ τῶν Παλαιῶν, & ex *Aloyſii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

93. Ἠΐδησθ') γρ. ἤδησθα, vid. Not. in *Textum*.

Ὡς τ' ξεῖνον ἔμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
Ἀμφὶ πόσι εἰρέσθαι· ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι.
Ἦ ῥα, ἡ Εὐρυνόμῃ ταμίην ἔπος μῦθον ἔειπεν,
Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον ἡ κῶας ἐπ' αὐτῷ,
Ὄφρα καθεζόμενος εἴπῃ ἔπος, ἠδ' ἐπακούσῃ
Ὁ ξεῖνος· ἐμέθεν ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.
Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἄρα μάλ' ὀπαλέως κατέθηκε φέρουσα
Δίφρον εὐξέστον, ἡ ἐπ' αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν·
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Τοῖσι δ' μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια,
Ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι, ᾗ κ' ἄν τις σὲ βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
Νεικέσσι· ἡ γάρ σθ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει·
Ὥστε τις ἡ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅς τε θεουδὴς
Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι ἡ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων,
Εὐδικίας ἀνέχῃσι· φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
Πυρούς, ἡ κριθάς, βρίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῷ·
Τίκτῃ δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχῃ ἰχθῦς
Ἐξ εὐηγεσίης· κρατέωσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ.
Τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὴ ἄλλα μεταλλᾶ σῷ ἐνὶ οἴκῳ·
Μηδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένος ἡ πατρίδα γαῖαν,

" Quòd hospitem eram in domibus meis
" De marito interrogatura; quoniam frequenter tristor.
Dixit, & Eurynomen promam-condam verbo allocuta est,
" Eurynome, porta jam sedem, & pellem in ipsâ,
" Ut sedens dicat verbum, & audiat
" Hospes ex me; volo enim ipsum interrogare.
Sic dixit; hæc valdè festinantèr deposuit portans
Sedem benè-politam, & in ipsam pellem jecit;
Illic sedit postea laboriosus divinus Ulysses.
Illis autem verba cœpit prudens Penelope,
" Hospes, hoc quidem te primùm ego interrogabo ipsa,
" Quis? unde es virorum? ubi tibi civitas & parentes?
Hanc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" O mulier, non aliquis tecum hominum in infinitâ terrâ
" Contendat; certè enim tua gloria ad cœlum latum pervenit;
" Sicut alicujus etiam regis inculpati; qui Deum-colens
" Viris in multis & fortibus regnans,
" Jura distribuat; feratque terra nigra
" Triticæ & hordea, graventurque arbores fructu;
" Pariuntque firma pecora, mare quoque præbet pisces,
" Ex rectâ-administratione, fœliciterque degunt populi sub ipso.
" Ideò me nunc quidem alia inquire tuâ in domo;
" Nè verò meum interroga genus & patriam terram,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

95. Πυκινῶς.] Ἀντὶ τοῦ, πάνυ.
108. Νεικέσσι.] Κακολοιδόρῃ.
111. Εὐδικίας.] Δικαιοσύνας. Ἀνέχῃσι.] Ἄνω ἔχῃ. αὐξει.
112. Βρίθῃσι.] Πεπλήρωται.
114. Εὐηγεσίης.] Τῆς εὐδαιμονίας· ἢ τ' εὐαρχίας, παρὰ τὸ εὖ ἡγεῖσθαι· κακῶς δ' οἱ σωτῆρ ῥ γράφοντες, εὐεργεσίης. Ἀρεσκόντων.] Ἐν ἀρετῇ καὶ εὐδαιμονίᾳ διάγουσιν.

N O T Æ.

ἀκάχημαι, quod ultimum *Hemistichium*, ex v. 95. ortum, Ἀμφὶ πόσει εἰρέσθαι· ἐπὶ πυκινῶς ἀκάχημαι. Error illius Editionis, quo ἤδηθ' scriberetur suis omnibus literis, per omnes libros, exceptis mox excipiendis, propagatus. At omninò ἤδηθ' hìc legendum Versûs causâ; quod monet *Isaac. Casaubon.* in Codice Episcopi *Elienſis*, *Mori*. Et *Romana* quidem Editio, & *Basileensis Eustathii*, apertè legunt ἤδηθ', ut & *Oxonienſis*.

113. Παρέχῃ) Prior Syllaba Ε παρέχῃ producitur, quòd ε'. sit Litera ἀναδιπλώσεως capax, & *Asperum* in se habeat, sic *Iliad.* ζ'. v. 62. Αἰσιμα παρειπών. Sic η'. v. 121. idem χ'. v. 792. α'. v. 404. &c. Idem fit in voce παράλιος, Ἀραβίη, & similibus, quas cum gemino ρ'. Poetæ solent efferre, *Plato* legit, πολιτεῶν, l. 2. fol. 363. Τίκτῃ & παρέχῃ, ut βρίθῃσι, &c.

Variæ Lectiones.

113. *Τίκτει — παρέχῃ*) γρ. τίκτῃ — παρέχῃ, *Plato*, ut Not. in *Textum*.
114. Εὐηγεσίης) γρ. εὐεργεσίης, *Br. Schol.*

Μή μοι μᾶλλον θυμὸν ἐμπλήσῃς ὀδυνάων
Μνησαμένῳ· μάλα δ' εἰμὶ πολύφρονος· οὐδέ πῃ ἄλλῃ
Οἴῳ σὺ ἀλλοτρόπῳ γοόωσά τε, μυρομένῳ τε,
Ἦδη· ἐπεὶ κάκιον πενθήμονα ἄκριτον αἰεί.
Μή τις μοὶ δμωῶν νεμεσήσεται, ἠὲ σύ γ' αὐτή·
Φῇ δὲ δακρυπλώειν βεβαρηότα μὲ φρένας οἴνῳ.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
Ξεῖν', ἦτοι μὲν ἐμῷ ἀρετῷ, εἶδός τε, δέμας τε,
Ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι· μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
Εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὴν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
Μείζων κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον ὄπῃ·
Νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσυται κακὰ δαίμων·
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ὑπερθύμοισιν ἄνακτες,
Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
Οἵ τ' αὐτὴν Ἰθάκην δυδείελον ἀμφινέμονται,
Τοί μ' ἀέκαζομένην μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
Τῷ οὔτε ξείνων ἐμπάζομαι, οὐδ' ἱκετάων,
Οὔτε τι κηρύκων, οἵ δημιοεργοὶ ἔασιν·
Ἀλλ' Ὀδυσῆα ποθέουσα, φίλον κατατήκομαι ἦτορ.
Οἱ δὲ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω.
Φάρος μοὶ πρῶτον ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων
Στήσασθαι μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,

" Nè mihi magis animum impleas doloribus
" Recordanti: valdè enim sum suspiriosus; neque aliquid me decet
" Domo in alienâ lugentemque flentemque
" Sedere; quoniam pejus lugere valdè semper.
" Nè aliqua mihi ancillarum iraſcatur, vel tu ipſa;
" Dicatque lacrymas-ſpargere gravatum me mentibus vino.
Huic reſpondit ſtatim prudens Penelope,
" Hoſpes, certè quidem meam virtutem, ſpeciemque, corpuſque,
" Perdiderunt immortales, quandò ad Ilium conſcenderunt
" Argivi; cum his quoque meus maritus ivit Ulyſſes.
" Si ille redux hanc meam vitam gubernaret,
" Major gloria eſſet mea, & melius ſic *eſſet mihi*:
" Nunc autem doleo: tot enim mihi deſtinavit mala ſiniſtrum numen.
" Quicunque enim inſulis dominantur optimi,
" Dulichioque, Samæque, & ſylvoſæ Zacyntho,
" Quique ipſam Ithacam temperatam incolunt,
" Hi me nolentem petunt uxorem, conteruntque domum.
" Ideò neque hoſpites curo, neque ſupplices,
" Neque præcones, qui publicè operam ſuam navant:
" Sed Ulyſſem deſiderans dilecto contabeſco animo,
" Hi tamen nuptias feſtinant: ego verò dolos adorno;
" Veſtem quidem mihi primùm inſpiravit mentibus Deus
" Statuenti magnam telam in domibus texere,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

121. Νεμεσήσεται.] Μέμψεται.
122. Δακρυπλώειν.] Δακρύων πληθύειν.
127. Τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι.] Τὰ ἐμὰ βόσκοι.
133. Ἀεκαζομένην.] Ἄκουσαν, μὴ βουλομένην.
137. Τολυπεύω.] Κατεργάζομαι, μηχανῶμαι.

Ν Ο Τ Æ.

122. Φῇ δὲ *δακρυπλώειν*) Inter *Var. Lect.* habes aliam hujus Verſûs longè diverſam Lectionem, ex *Ariſtotele*, Problem. §. 30. fol. 816. undè colligas, illum Senſum tantùm reſpexiſſe, vel aliam Editionem ſecutum.

124. Ξεῖν', ἦτοι μὲν ἐμῷ ἀρετῷ) Toti ſex abhinc Verſus ab eâdem *Penelopâ* ſuprà dicti, σ'. v. 250. Εὐρύμαχ', ἦτοι ἐμῷ ἀρετῷ, κλ.

128. Μείζων κε κλέος) Vid. ad σ'. v. 254.

133. Τοί μ' ἀεκαζομένην) Ità pro οἵ μ'; lego hìc τοί μ', quòd *Homero* ſit familiare, poſt οἵ, inferre τοί, ut οἱ, ſit pro *qui*, τοί, pro ὅτι, *hi*. Ità infrà, v. 565. & 567.

139. Στησαμένη μέγαν ἱστὸν) Hic locus, per Novem totos Verſus, extat ſuprà, β'. v. 94. &c. item infrà, ω'. v. 128. Ità *Iliad.* β'. v. 110. ad v. 118. & *Iliad.* ι'. v. 17. ad v. 27. *Archaiſmum* redolet.

Variæ Lectiones.

122. Φῇ δὲ *δακρυπλώειν βεβαρηότα μὲ φρένας οἴνῳ*) γρ. Καί τό μοι φῶσι δακρυπλώειν βεβαρημένον οἴνῳ. *Ariſtot.* vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Δακρυπλώειν) γρ. δάκρυ πλώειν. *H. Steph.*
126. Τοῖσι δ' ἐμὸς) γρ. τοῖς δ' ἐμὸς, *H. Steph.*
128. Μείζων κε κλέος) γρ. μείζων κεν κλέος.
129. Ἐπέσσυται) γρ. ἐπέκλωσε, *H. Steph.*
133. Τοί) γρ. οἵ, vid. in *Textum*.

Λεπτὴν

Λεπτὸν ϗ θρέμετρον· ἄφαρ δ' αὐτοῖς μετέφατον,
Κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τ' ἐμὸν γάμον· εἰσόκε φᾶρος
Ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώλια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰσότε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·
Μή τις μοὶ κτ' δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
Αἴ κεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κλεπτίσας.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγλαΐῃσιν.
Ἔνθα κὲν ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἱστὸν,
Νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπὴν δαΐδας παραθείμην.
Ὣς τρίετες μὲν ἔληθον ἐγὼ, ϗ ἔπειθον Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, ϗ ἐπέλυθον ὧραι,
Μηνῶν φθινόντων, πολλαὶ δ' ἡμέραι πόλλ' ἐτελέοντο,
Καὶ τότε δή μευ δμῳὰς, κύνας ὀκ ἀλεγούσας,
Εἶλον ἐπελθόντες, ϗ ὁμοκλήσαντ' ἐπέεσσιν.
Ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσα ϗ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης·
Νῦν δ' οὔτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον, οὔτε πη ἄλλην
Μῆτιν ἐφευρίσκω· μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆες
Γήμασθ'· ἀχαλάᾳ δ' υἱὸς βίοτον κατεδόντων,
Γιγνώσκων· ἤδη γὰρ ἀνὴρ οἷός τε μάλιστα
Οἶκον κήδεσθαι, τῷ τε Ζεὺς κῦδος ὀπάζῃ.
Ἀλλὰ ϗ ὥς μοι εἰπὲ τεὸν γένος, ὁππόθεν ἐσσί·
Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης.

" Tenuem & immensam: statim igitur inter illos dixi,
" Juvenes, mei proci, quoniam mortuus est divinus Ulysses,
" Expectate festinantes has meas nuptias, donec vestem
" Perficiam, nè mihi vana fila pereant,
" Laertæ heroi funebrem, *in tempus* quando ipsum
" Parca perniciosa capiet in-longum-extendentis *homines* mortis:
" Nè aliqua mihi in populo Græcarum indignetur,
" Si sine veste jaceat, multa qui possederit.
" Sic dixi; his autem persuasus est animus superbus.
" Tunc interdiu quidem texebam magnam telam,
" Noctes verò resolvebam, postquam lampades apponebam.
" Sic triennium quidem latui ego, & persuasi Achivis, i. e. *Procis*:
" Sed quando quartus venit annus, & venerunt horæ
" Mensibus definentibus, & in orbem dies multi perfecti,
" Et tunc me, propter famulas canes non curantes,
" Ceperunt ingredientes, & minati sunt verbis.
" Sic hanc telam perfeci, & non volens necessitate.
" Nunc igitur neque effugere possum nuptias; neque aliquod aliud
" Consilium invenio; valdè enim hortantur parentes
" Nubere, & ægre-fert filius facultates *illas* dilapidare,
" Cognoscens; jamdudum enim Vir *est* maximè habilis
" Ad domum curandam, cuique Jupiter gloriam præbet.
" Sed & sic mihi dic tuum genus, unde sis?
" Non enim à quercu es antiquâ, neque a petra.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

150. Ἀλλύεσκον.] Ἀνέλυον.
153. Ἐτελέθη.] Ἐτελειώθη, ἐπροκόπη.
154. Οὐκ ἀλεγούσας.] Φροντίδα μὴ ποιουμένας.
155. Ὁμοκλήσαντ'.] Ὁμοῦ πάντες ἐπέπληξαν.
161. Ὀπάζῃ.] Παρέχῃ.
163. Παλαιφάτου.] Παλαιὰ φαντάζουσης, ἢ ἧς παλαιὰ μυθεύεται· οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐπελάμβανον τὰς ἀπὸ ἑαυτῶν ἐκ δρυῶν ϗ πετρῶν γενέσθαι. Ἀφ' τὸ

N O T Æ.

141. Κοῦροι ἐμοὶ μνηστῆρες) Idem locus suprà, β'. v. 96.
151. Ἀχαιὰς) Ἀντὶ τῶν, μνηστῆρας. ut, σ'. v. 190. &c.
160. Οἷός τε μάλιστα) Hæc Vera *Lectio*, οἷός τε μάλιστα· Ὅς κεν ἐὼν πάνυ δυνατός ἐστιν οἶκον κήδεσθαι. Quare cavendum, nequis *Lectionem Henrici Stephani* admittat, οἷός π, μείζας τὸ, errore ex alio loco orto, οἷός τε, μείζας τέ
163. Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης) Huc omninò refer *Duperti* Gnomolog. in

Variæ Lectiones.

143. Μεταμώλια) γρ. μεταμώνια, *H. Steph.* Vid. σ'. v. 331. & v. 391.
144. Εἰσόπ) γρ. εἰς ὅτε, vid. ad β'. v. 99.
160. Οἷός τε μάλιστα) γρ. οἷός τε, μείζας τὸ, *H. Steph.* Vid. Not. in *Textum.*
161. Κοῦρος) γρ. ὄλβον, *H Steph.*
163. Παλαιφάτου) γρ. παλαιφάτου, παλαιφότου, vid. Not. in *Textum.*

Ἰιιὸ'

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Οὐκ ἔτ' ἀπολλήξεις τ' ἐμὸν γόνον ἐξερέεσθαι;
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω· ἦ μὰν μ' ἀχέεσσί γε δώσεις
Πλείοσιν, ἢ ἔχομαι· ἢ γὰρ δίκη, ὁππότε πάτρης
Ἧς ἀπέησιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον, ὅσσον ἐγὼ νῦν,
Πολλὰ βροτῶν κατὰ ἄστε' ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς.
Κρήτη τις γαῖ' ἐστί, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Καλή, καὶ πίειρα, περίρρυτος· ἐν δ' ἄνθρωποι
Πολλοί, ἀπειρέσιοι καὶ ἐννήκοντα πόληες.
Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοί,
Ἐν δ' Ἐτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες,
Δωριέες τε τριχάϊκες, δῖοί τε Πελασγοί.

Hanc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" O uxor venerabilis Laërtiadæ Ulyssis,
" Non ampliùs cessabis meum genus interrogare?
" Verùm agè tibi dicam; certè quidem me doloribus dabis
" Pluribus, quàm teneor; nempe hic mos, quandò à patriâ
" Suâ abest vir tanto tempore, quanto ego nunc,
" Multas hominum ad civitates errans, dolores patiens:
" Sed & sic dicam, quodcunque me interrogas, & inquiris.
" Creta quædam terra est, medio in nigro ponto,
" Pulchra, & pinguis, circumfluа; in hâc autem homines
" Multi infiniti, & nonaginta civitates.
" Alia autem aliorum lingua mixta: in ipsâ quidem Achivi,
" In eâ Indigenæ-Cretenses magnanimi, in eâ Cydones,
" Dorienseſque tripliciter divisi, divinique Pelasgi.

ΣΧΟΛΙΑ.

τὰς πικτήσας εἰς τὰ πλέχη ἢ σπήλαια σπυρίναι τὰ παιδία· ἔστι δ' ὁ λόγος, ἃ δὴ δὴ σαίνων εἶ σύ· * εἰς πιθανὸν δ' τὰς πάλαι ἀνθρώπους ἐν τοῖς ἐρημίαις τὰς μίξεις ποιεῖσθαι πλησίον δρυῶν καὶ πετρῶν· πύκα δ' παλαιφάγους, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ ἐβάλανοφάγουν· παρὰ τοῦτο καὶ φηγός, ὡς φαγὼς τις ὤσα.

166. Ἀπολλήξεις.] Ἀποπαύσῃ.

167. Ἀχίεσσι.] Λύπαις. Δώσεις.] Ἐμβαλεῖς.

169. Ἄπιησιν.] Ἄπεισιν.

173. Πίειρα.] Λιπαρά. Περίρρυτος.] Ὑδρηλή.

174. Πολλοὶ ἀπειρέσιοι.] Ἐπαύξησις τοῦ πολλοί, τὸ ἀπειρέσιοι, αὐξήσεως ἕνεκεν. Ἐννήκοντα πόληες.] Ἐν Ἰλιάδι ἑκατόμπολιν τὴν Κρήτην λέγει, ἐκ ὑπερβολῆς ἑκατὸν πόλεις ἔχουσαν, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ, πολλάς. ἔνιοι δέ φασιν, Ἰδομενέα, καθὰ καὶ ἐξ Ἰλίου ἀνάπλευ, ἀπολωνόμενον τῆς Κρήτης * ὑπὸ Λεύκου, ὃν φασὶν ὄντα παῖδα, καταλιπεῖν φύλακα τῆς βασιλείας, δέκα πόλεις πορθήσαντα· μετὰ δὲ τὰ * Τρωϊκὰ αἱ δέκα πόλεις * ἀποσκιδνῆσαι.

175. Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα.] Προμηνύμησεν, ἵνα μή τις αὐτὸν ἐλέγξῃ, ἀφ' τὸ μὴ χρήσασθαι τῇ Ἀχαλέκτῳ αὐτῶν. Ἐν μὲν Ἀχαιοί.] Μιγὰς δὲ Ἰλιακὰ Ταλαθύβιος ὁ τῶν Μυκηναίων ἡγεμὼν ἀπικίαν.

176. Ἐτεόκρητες.] Οἱ αὐτόχθονες Κρῆτες· ἢ οἱ Ἰσαγωγεῖς.

177. Τριχάϊκες.] Τριχῆ ἀφιερωθέντες· οἱ μὲν γὰρ Εὐβοίαν κατῴκησαν· οἱ δὲ Πελοποννησον· οἱ δὲ Κρήτην.

NOTÆ.

locum; qui dicit παροιμιωδῶς dictum pro, ὁ δυσγενὴς καὶ ἀνώνυμος. Confer *Etymolog.* M. v. Παλαιφάτῃ, *Hesych.* v. Οὐδ' ἀπὸ παλαιφάτου δρυὸς, & *Br. Schol.* Legitur & παλαιφύτῳ eidem *Hesychio*, & παλαιφάγῳ, *H. Stephanus*, ex *Eustathio*, *Hesych. Br. Schol. Seber.* &c.

173. Καλὴ καὶ πίειρα.) Hinc *Theocrit.* Helen. *Epithalam.* v. 29. Πίειρα, μεγάλα.

177. Τριχάϊκες.) *Etymolog.* M. v. Οἱ συνεχῶς κινοῦντες τὸ τοῖς πολίταις τὰς καθ' ὁδὸν τρίχας· τοιοῦτο καὶ τὸ κορυθαίολος. Ἕκτωρ· Ἡσίοδος δὲ ἀφ' τὸ τριχῆ

NOTÆ IN SCHOLIA.

ὃν δὴ φασὶν ὄντα παῖδα, φύλακα τῆς βασιλείας κατάλιπεῖν, δράκοντα θρέψαντα, ὡς ὁ * Λυκόφρων φησί. Τὰς δὲ παύτας δέκα πόλεις * ἀποσκιδνῆσαι φασιν ὕστερον, μετὰ τὰ * Τρωϊκά. Ex quibus voculis ἀποσκιδνῆσαι & Τρωϊκὰ, *Scholion* hoc insuper emendandum, legendo Τρωϊκὰ, pro * ἡρωϊκὰ, & ἀποσκιδνῆσαι, pro * ἀποσκιδνῆται. * *Lycophronis* locus, v. 1223. vid. *Scholiasten* ibidem, & confer hæc *Br. Schol.* cum iis ad *Iliad.* β'. v. 649.

177. Τριχάϊκες) Hoc in *Scholio* * ἐν τῷ infero

VARIÆ LECTIONES.

166. Ἀπολλήξεις) γρ. ἀπολήξεις, *H. Steph.* Vid. ad σ'. v. 361.

174. Ἐννήκοντα) γρ. ἐνενήκοντα, *H. Steph.* Prosaico Vocabulo, pro *Var. Lect.* per errorem sumpto.

Τοῖσίδ' ἔνι Κνωσὸς μεγάλη πόλις· ἔνθα τὲ Μίνως
Ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής,
Πατρὸς ἐμοῖο πατὴρ, μεγαθύμου Δευκαλίωνος.
Δευκαλίων δέ μ' ἔτικτε, ἠδ' Ἰδομενῆα ἄνακτα·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
Ὤιχετ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων
Ὁπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα, πρότερος καὶ ἀρείων.
Ἔνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμην, καὶ ξείνια δῶκα.
Καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν ἐς ἀνέμοιο,
Ἰέμενον Τροίηνδε, πολυπλάγξασα Μαλειῶν·
Στῆσε δ' ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε σπέος Εἰλειθυίης,

" Inter hos eſt Cnoſſus magna civitas, ubi Minos
" Per-novem-annos regnavit, Jovis magni confabulator,
" Patris mei pater magnanimi Deucalionis.
" Deucalion igitur me genuit, & Idomeneum regem:
" Sed hic quidem in navibus roſtratis Ilium versùs
" Ivit ſimul cum Atridis; mihi verò nomen inclytum Æthon,
" Junior natu; ille etenim prior & melior.
" Illic Ulyſſem ego vidi, & hoſpitalia *dona* dedi:
" Etenim hunc ad Cretam deduxit vis venti
" Euntem ad Trojam, ubi abduxiſſet à Maléis;
" Statuitque in Amniſo, ubi ſpelunca Lucinæ,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀποβαίνει ὁ τὰς πολεμικὰς λέγει. ἀπὸ δὲ αἰσοσιῶν ἡγεμονίας πρὸς κόμας εἰς τὴν βραχυκεφαλαίαν * εἰς τὸν πολεμεῖν, ἴσον τῷ κορυθαίκι· εἰσὶ δὲ, οἱ τὰς *τελόφους, οἱ δὲ, τὰς *ὀρχηστὰς ἀποδιδόασιν. Δίος.] Οἱ σὺμβουλεύοντες.

178. Τοῖσι δ' ἐνὶ Κνωσὸς μεγάλη πόλις, ἔνθα τὲ Μίνως Ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής.] Μυθολογεῖται τὸν Εὐρώπης * καὶ Διὸς Μίνωα εἰς Κρήτην οἰκῆσαι ἀφ' εἰσαιτίας ἀφικνεῖσθαι ὡς τὸν πατέρα καταλυησόμενον· καὶ ὡς παρὰ σοφιστῆ μανθάνειν τὰ δίκαια, ἃ μὲν αὐτὸς καὶ ὁ Διὸς ἐν τῇ βραχυκεφάλῳ εἰσαιτήριδι παρὰ τοῦ Διὸς, ὅθεν καὶ τὸν πάντων αὐτῶν βασιλέα καθίστησι· τῇ τε γνώμῃ καὶ τῇ κρίσει διενεγκεῖν, ὡς τὰ εἰκότα δικαιοῦν ἡνίκα τὰ ἀδίκων ψυχῶν. ἢ ὁ ἱστορία παρὰ Πλάτωνι.

179. Ἐννέωρος.] Οἱ μὲν, ὅτι ἀφ' εἰσαιτίας ἐτῶν τοσούτων οἰκήσας, οἷον,— πέντε ὁ Τεχαΐκης καλεῖσθαι, Οὕνεκα τεσσαρὰ χαῖαν ἐκὰς πέτρης ἐδάσαντο. Τρία ἦν Ἑλληνικὰ ἔθνη τὴν Κρήτην ἐποίκησαν, Πελασγοὶ, Ἀχαιοὶ, Δωριεῖς. *Euſtath.* fol. 690. lin. 23. Τεχαΐκιες Δωριεῖς, ἐπίκλην, οἱ μὲ Εὔβοιαν, οἱ ὁ Πελοποννησον, οἱ ὁ Κρήτην ᾤκησαν· ἕτεροι ὁ τὰς πολεμικὰς φασι, καθ' ὁμηρικὸν ὅ, [*Iliad.* χ'. v. 132.] Κορυθαίκι πτολεμιστῆ· ὃ δηλαδὴ αἱ τὰ βραχυκεφαλαίας τείχες αἴσασθαι, τυτίσθαι στέον) καθὸ πόλεμον· ἄλλοι ὁ τὰς τελόφους φασὶν, οἷς λόφοις τὰς κόρυς ἔνεισιν· εἰσὶ ὁ, οἱ δὲ κόφους ὀρχηστὰς εἶπον τοὺς τεχαΐκας· ἐπὶ καὶ ἀρετὴ Κρητῶν, ἡ καθὸ πόλεμον Ὀρχηστική. Tum *Geographum* laudat, l. 10. fol. 475. Confer *Thucydid.* & *Diodor. Sicul.* Vocem τεχαΐκες, ad *Scholiorum* mentem interpretor, de quâ re *Gulielm. Burton*, Hiſtor. *Græc.* Ling. p. 31.

179. Ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής.)

NOTÆ IN

ante πολεμεῖν· pro corrupto κορυθαΐκι, lego ex MSS. κορυθαΐκι· pro τελόφους, etiam τελόφυς· & ὀρχηστὰς, pro ὀοχιστὰς, ex *Analogiâ*.

178. * Καὶ) Ità lego, pro ᾧ, & * μεμαθήκει, pro πατρὶ * σωὼν Διὶ πατρὶ αὐτῷ ἐμάθησεν, ἅπερ ἐν δίκαια· οἱ ὁ, ὅτι σύναιτις ἦν, βασιλέα ἦρξατο· οἱ ὁ, ὅτι ἐπ' εὐνοίᾳ ἔτη ἐβασίλευσεν, ὁμιλητὴς γεγόνει Διός· οἱ ὁ, ὅτι ἐπ' εὐνοίᾳ ἔτη παρὰ τοῦ πατρὶ ἐπαιδεύθη· φασὶ ὁ ἕτεροι, ὡς παῖς τὲ βασιλέως γενόμενος ἐραδίως πίθου) οἱ ἐπιτηδευόμενοι· αἰνίττεσθαι ἐν αὐτῷ εἰς τὸν Ἴδαν ἀφ' εὐναιτίας σωφρόνων νόμους, καὶ φόβητρα ἀφ' βεβαιοῦσθαι, ὡς ὑπὸ Διὸς εἶεν δεδεμένοι. Ὀαριστής.] Ὁμιλητής.

183. Κλυτὸν.] Ὠὶ εὐκλυόμενον καὶ εὐκλεόμενον ὀνόματα. Αἴθων.] Ὄνομα κύριον.

187. Παραπλάγξασα.] Ἀποπλανήσασα.

188. Ἀμνισῷ.] Ἀμνισὸς πόλις καὶ λιμὴν Κρήτης. Εἰλειθυίης.] Τῆς ἀφορμοποιοῦ παῖς παιδίσκης θεᾶς.

T Æ.

Vid. *Platonis Minoa*, fol. 319. ubi hunc locum explicat, & τὸ εὐναίτιος, ad ὀαριστὴς, non ad βασίλευε, referri vult; etiam videſis *Strabonem*, fol. 762. *Johan. Daviſii* Not. in *Ciceronis Tuſculan.* l. 2. p. 127. *Maxim. Tyr.* §. 22. & ejuſdem Not. in locum, & *Friderici Adolphi Lampe*, de Cymbalis Vett. l. 2. c. 9. p. 191. *Petrus Daniel Huetius*, Demonſtrat. Evangel. fol. 94. *Moſen* à *Minoe* expreſſum pluribus docere nititur.

183. Ὤιχετ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃσι) Ità ex *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Hervag.* refingo, pro ᾤχεθ' ἅμ', quòd malè erat in Editt. *Euſtathii*, *Lovaniana Reſcii*, *H. Steph. Caſtellion*, *Spondan. Cantabrig.* & *Oxon.*

188. Ἀμνισῷ) Vid. Illuſtriſſ. *Ezekiel. Spanheim.* ad illud *Callimach.* Hymn. *Dian.* v. 15. Δὸς δέ μοι ἀμφιπόλους Ἀμνισίδας ἠϊθέους νύμφας.

SCHOLIA.

μεμαθήκειν, ex MS. *Aloyſii*, ubi tamen non ſuo loco.

179. * Σωὼν lego, pro corrupto, συιὼν, *Senſu* poſtulante.

Ἐν

Ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι· μόλις δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας.
Αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα μεταλλᾶ, ἄφαρ ἀνελθών·
Ξεῖνον γάρ μιν ἔφασκε φίλον τ' ἔμμεν, αἰδοῖόν τε.
Τῷδ' ἤδη δεκάτη, ἢ ἑνδεκάτη πέλεν ἠώς
Οἰχομένῳ σὺν νηυσὶ κυρωνίσιν Ἴλιον εἴσω.
Τὸν μὲν ἐγὼ θοὸς δῶμα' ἄγων εὖ ἐξείνισα,
Ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν ἔτ' οἶκον ἐόντων·
Καί οἱ, τοῖς τ' ἄλλοις ἑτάροις, οἳ ἅμ' αὐτῷ ἕποντο,
Δημόθεν ἄλφιτα δῶκα, καὶ αἴθοπα οἶνον ἀγείρας,
Καὶ βῶς ἱερεύσας· ἵνα πλησαίατο θυμόν.
Ἔνθα δυώδεκα μὲν μετὰ μῶνον ἤματα δῖοι Ἀχαιοὶ
Εἶλεῖ μ' Βορέης ἄνεμος μέγας, οὐδ' ἐπὶ γαίῃ
Εἶα ἵστασθ'· χαλεπὸς δέ τις ὦρορε δαίμων·
Τῇ τεισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσε· τοὶ δ' ἀνάγοντο.
Ἴσκεν, ψεύδεα πολλὰ λέγων, ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
Τῆσδ' ἄρ' ἀκηδέος ῥέε δάκρυα, τήκετο δ' χρώς.
Ὡς δ' ὅτε χιὼν κατατήκει ὀρεσφιν ἀκροπόλοισιν,
Ἣν τε Εὖρος κατέτηξεν, ἐπιὼν Ζέφυρος καταχεύας·
Τηκομένης δ' ἄρα τε ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες·
Ὡς τῆκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεόντος,

" In portibus difficilibus: vix etenim evasit procellas.
" Statim igitur Idomeneum quærebat, ad civitatem profectus;
" Hospitem enim ipsum dicebat, dilectumque esse, reverendumque.
" Huic verò jam decima vel undecima fuit Aurora
" Eunti cum navibus rostratis Ilium versùs.
" Hunc quidem ego ad domos ducens comitèr hospitio excepi,
" Accuratè tractans, cum satis multa in domo supperetrent:
" Et ei, atque aliis sociis, qui simul ipsum sequebantur,
" Publicè farinas dedi, & nigrum vinum collectum,
" Et boves mactandos, ut satiarent animum.
" Illic duodecim quidem manserunt dies clari Achivi;
" Detinebat enim Boreæ ventus magnus, neque in terrâ
" Sinebat stare, sævus verò aliquis movebat Deus.
" Tertiodecimo autem die ventus cecidit: Et hi solverunt.
Ita dixit, mendacia multa dicens, veris similia;
Huic utique audienti fluebant lacrymæ, liquefiebatque corpus:
Sicut autem nix liquefit in altis montibus,
Quam Eurus liquefecit, postquam Zephyrus diffuderit,
Liquefactâ igitur hâc fluvii implentur fluentes:
Sic hujus liquefiebant pulchræ genæ lacrymantis,

ΣΧΟΛΙΑ.

190. Μεταλλᾶ.] Ἐπιζητεῖ.
191. Δικαίη ἢ ἑνδεκάτη.] Ψευδόμενα ἐπὶ λέγωσι τὰ μὴ εἰδέναι ἀληθῶς, πιθανώτεροι δοκεῖν εἶναι.
194. Ἐξείνισα.] Φιλικῶς ὑπεδέξαμην.
195. Φιλέων.] Φιλοφρονούμενος.
197. Δημόθεν.] Ἐκ τῆς πόλεως.
198. Ἱερεύσαντο.] Ἱερεύσας. Πλησαίατο.] Πλησθείησαν, κορεσθείησαν.
202. Πίσεν.] Ἀντὶ τοῦ, ἐπαύσατο.
203. Ἴσκεν ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα.] Τινὲς βάλλουσι, τὸ * ἔλεγα σημαίνειν· ἄλλοι δέ, τὸ ἤισκεν, τὸ ἔοικεν, * ὁμοίως· τὸ δὲ ὅλον, πολλὰ ψευδῆ λέγων εἴκαζεν, ὡς τι ὅμοια εἶναι ἀληθέσιν· λύει δὲ εἰδώς, ὁ μέλλων, ἐσσο. Ἐτύμοισι.] Τοῖς ἀληθέσιν.
206. Καταχεύας.] Ἄγαν ἐπιχύσας.
207. Πλήθουσι.] Πλημμυροῦσιν.
208. Παρήϊα.] Αἱ παρειαί.

NOTÆ.

203. Ἴσκεν ψεύδεα πολλὰ λέγων) Cum *Brevibus Scholiis* confer *Etymolog.* M. v. Ἴσκω, necnon *Eustath.* fol. 691. lin. 12. Τὸ δὲ, ἴσκεν, οἱ μὲν γλωσσογράφοι, ἀντὶ τοῦ, ἔλεγεν ἐδείκνυτο· οἱ δὲ ἀκριβέστεροι, ἀντὶ τοῦ, ἔοικεν, ὅ ἐστιν εἴκαζεν, ἀπεικονίζων πρὸς ἀλήθειαν. *Hesiod.* imitatur, *Theogon.* v. 27. Ἴσμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν, ἐτύμοισιν ὁμοῖα.
205. Ὡς δ' χιὼν κατατήκει') Mirantur elegantiorem Suavitatem horum Versuum, dulcemque παρήχησιν agnoscit ipse *Scaliger.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

203. * Ἔλεγα, lego, pro ἔλεγεν, & * ὁμοίως, pro ὁμοίοις, priùs ex *Contextu*, alterum ex tribus Vett. Codd. hoc enim *Scholion* in MS. *Aloysii*, ut puto, nusquam apparet, certè non suo in loco.

VARIÆ LECTIONES.

190. Μεταλλᾶ) γρ. μεταλλᾶεν.
198. Ἱερεύσαντο) γρ. ἱερεύσασθ. *Br. Schol.*
201. Εἶα) γρ. εἴασεν.
206. Καταχεύας) γρ. καταχεύᾳ, *H. Steph.*

Κλαιόντος ἑὸν ἄνδρα παρήμενον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Θυμῷ μὲν γοόωσαν ἐλεαίρεν γυναῖκα,
Ὀφθαλμοὶ δ' ὡσεὶ κέρα ἔστασαν, ἠὲ σίδηρος,
Ἀζέμας ἐν βλεφάροισι· δόλῳ δ' ὅγε δάκρυα κεύθεν.
Ἦδ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Ἐξαῦτίς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Νῦν μὲν δή σθ', ξεῖνέ γ', οἴω πειρήσεσθαι,
Εἰ ἐτεὸν δὴ κεῖθι σὺν ἀμφιέποις ἑτάροισιν
Ξείνισας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὡς ἀγορεύεις.
Εἰπέ μοι, ὁπποῖ', ἄσσα περὶ χροῒ εἵματα ἕσσο,
Αὐτός θ' οἷος ἦεν, ἠδ' ἑταίρους, οἵ οἱ ἕποντο.
Τὸν δ' ἀπαμφίβολος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι, δεινὰ λέξας τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἐόντα
Εἰπέμεν· ἤδη γάρ οἱ ἐείκοσιν ἔτεα ἐστὶν
Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη, ἠδ' ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης.
Ἀλλὰ ἰὼν ὡς ἐρέω, ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ·
Χλαῖναν πορφυρέην οὖλλον ἔχε δῖος Ὀδυσσεύς,
Διπλῆν· αὐτὰρ οἱ περόνη χρυσοῖο τέτυκτο
Αὐλοῖσιν δεδύμοισι· πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦεν·
Ἐν ποσσὶν δὲ κύων ἔχε ποικίλον ἔλλὸν

Flentis ſuum virum aſſidentem: at Ulyſſes
Animo quidem lugentem ſuam miſeratur uxorem,
Oculi tamen tanquam cornua ſtabant, vel ferrum,
Immoti in palpebris; dolo enim hic lacrymas occultabat.
Hæc igitur poſtquam ſatiabatur multarum-lacrymarum luctu,
Iterum ipſum, verbis reſpondens allocuta eſt,
" Nunc jam te, hoſpes, puto *me* tentaturam,
" An verè jam illic cum divinis ſociis
" Hoſpitio-excepiſti domibus meum maritum, ſicut dicis.
" Dic mihi, qualia, quæ circa corpus veſtimenta indutus erat,
" Ipſeque qualis erat; & ſocios, qui ipſum ſequebantur.
Hanc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" O mulier, difficilè tanto tempore ſeorsùm exiſtentem, *i.e. ſeparatam*,
" Dicere; jam enim ei vigeſimus annus eſt,
" Ex quo illinc ivit, & meâ abiit patriâ.
" Verùm & ſic dicam, ſicut mihi ſimilitudinem-aſſequitur animus.
" Veſtem purpuream ſubtilem habebat divinus Uiyſſes,
" Duplicem; at ei fibula auro facta erat
" Calamis duplicibus; antrorsùm verò opus-muſivum erat:
" In prioribus pedibus canis habebat varium cervum

ΣΧΟΛΙΑ.

211. Κέρα.] Τόξα· ὥσα γ', παμμίνυς εἶχε τὼς ὀφθαλμώς, ὥσπερ τόξα· ἢ ἄλλως, τῷ φύσιν ἔχε κέρατος· *ἐλάμβανε· σκληρὸν γάρ.

213. Τάρφθη.] Ἐκορέσθη, ἐτέρφθη· ἢ ἐξετρέφθη ἔγνω. Πολυδακρύτοιο.] Πολλῶν δακρύων αἰτίου.

214. Ἀμειβόμενος.] Ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκεκλαμένην.

215. Πειρήσεσθαι.] Διαπειρᾶσθαι λήψεσθαι.

217. Ξείνισας.] Ὑποδέξω.

218. Ὁπποῖ', ἄσσα.] Ὁποῖα, ἅπινα.

221. Ἀμφὶς ἐόντα.] Χωρὶς ὄντα, ἀπόντα.

224. Ὡς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ.] Ὡς μοι ἀναφέρει ἡ ψυχὴ, ὡς ἀμοιμνημονεῖ.

225. Πορφυρέην οὖλλον.] Ἡτις ὁλοπόρφυρος· ἢ σφυρέην. *Ἔχε.] Ἀντὶ δὲ, ἐφορεῖτο.

226. Περόνη.] Πόρπη.

227. Αὐλοῖσι.] Ῥάβδοις αὐλείαις, εἰς ἃς καθακλείονται αἱ πρόβατα. Διδύμοισι.] Διπλαῖς, ἢ συμφύσει πρόσωπα. Δαίδαλον.] Κατασκεύασμα ποικίλον.

228. Προτέροισι.] Τοῖς ἐμπροσθίοις. Ἔλλόν.] Νεβρὸν, νεογνὸν ἔλαφον.

NOTÆ.

226. Διπλῆν· αὐτὰρ οἱ περόνη) *Ultima* Ῑ αὐτᾶς producitur, etiam extra *Cæſuram*, vi *Toni*, & *Finalis*, necnon *Aſperi* ſequentis.

228. Ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἔλλὸν) Operis *Muſivi* apud *Græcos* Antiquitas vel hinc notanda, *Sidoniis*, *Hebræis*, atque *Ægyptiis*, ortum ferens; dein *Mediis*, *Perſis*, atque *Indis*. *Ariſtophanes*, ἐν Βατράχοις, Οὐχ ἱπποπλεκτεύουσας, ἅτε τραγελάφους,

NOTÆ IN SCHOLIA.

211. * Ἐλάμβανε) Pro ἐφείλκυσε, reſtituo, ex MS. *Aloyſii*.

225. * Hæc ex MS. *Aloyſiano* & trib. Vett. *Impreſſis*. Malè olim ad v. 228. ubi ἔχε quidem, at alio *Senſu*.

VARIÆ LECTIONES.

213. Τάρφθη) γρ. πάρπη, *Hervagian.* Edit. in margine, & *Br. Schol.*

224. Ἀλλὰ ἰὼν ὡς ἐρέω) γρ. αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, *H. Steph.*

226. Αὐτὰρ οἱ) γρ. αὐτὰρ ἑοῖ, *Hervagian.* Edit. in margine.

Ἀσπα-

Ἀσπαίρονθα λάων· τὸ δ᾽ θαυμάζεσκον ἅπαντες,
Ὡς οἱ χρύσεοι ὄντες, ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάσχων,
Αὐτὰρ ὁ, ἐν φυγέειν μεμαὼς, ἦσπαιρε πόδεσσι.
Τὸν δ᾽ χιτῶν᾽ ἐνόησα παρὲξ χροΐ σιγαλόεντα,
Οἷόν τε χρομύοιο λοπὸν καθ᾽ ἁλαλέοιο.
Τῶς μὲν ἔην μαλακὸς, λαμπτὸς δ᾽ ἦν, ἠέλιος ὥς·
Ἦ μὲν πολλαί γ᾽ αὐτὸν ἐθηήσαντο γυναῖκες.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Οὐκ οἶδ᾽, εἰ τάδε ἔσσα παρὲξ χροΐ οἴκοθ᾽ Ὀδυσῆϊ,
Ἦ τις ἑταίρων δῶκε θοῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,
Ἦ τις πὺ ξεῖνος· ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσῆϊ
Ἔσκε φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιοὶ ἦσαν ὁμοῖοι.
Καί οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ, καὶ δίπλακα δῶκα
Καλήν, πορφυρέην, καὶ τερμιόεντα χιτῶνα.
Αἰδοίως δ᾽ ἀπέπεμπον ἐϋσσέλμῳ ἐπὶ νηΐ·
Καὶ μιν οἱ κῆρυξ ὀλίγον πρεσβύτερος αὐτῷ
Εἵπετο· καὶ τόν τοι μυθήσομαι, οἷος ἔην περ·
Γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχροος, ὀλοκάρηνος·

" Trementem videns; & hoc admirabantur omnes;
" Quòd hi aurei exiſtentes, hic quidem reſpexit hinnulum ſuffocans,
" At hic, effugere nitens, palpitabat pedibus.
" Interulam verò obſervavi circa corpus ſplendidam,
" Tanquam cæpæ juxta tunicam aridæ.
" Sic quidem erat mollis; ſplendida enim erat, Sol ſicut;
" Certè quidem multæ ipſum admirabantur mulieres.
" Aliud autem tibi dico, tu verò in mentibus pone tuis:
" Neſcio, an hæc indutus fuerit circa corpus domi Ulyſſes,
" An aliquis ſociorum dederit velocem in navem euntí,
" An aliquis alicubi & hoſpes, quoniam multis Ulyſſes
" Fuit amicus; pauci enim Achivorum erant ſimiles,
" Et ei ego æreum enſem, & duplicem dedi veſtem
" Pulchram, purpuream, & talarem tunicam:
" Honoratè autem dimiſi benè-tabulatâ in navi.
" Et quidem eum præco paululùm ætate-major ipſo
" Sequebatur, & hunc tibi dicam, qualis erat:
" Gibboſus in humeris, nigro corpore, criſpo capite;

ΣΧΟΛΙΑ.

229. Λάων.] Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, ἀπολαύων. ἀπολαυστικῶς ἔχων· ὁ δὲ Κράτης λάων φησὶν, ἀντὶ τοῦ βλέπων· ὅθεν καὶ στρέφεσθαι λαὸς, ὁ τυφλός. οἱ δὲ φασὶν ἀφῃρῆσθαι τὸ υ. ὕα ἢ ὑλάων· ἢ ἀπλαύων. Θαυμάζεσκον.] Ἐξεπλήττοντο.

230. Λάε.] Οἱ μὲν ἐπιβλέπει· οἱ δὲ ἀπολαυστικῶς ἤσθιεν.

232. Σιγαλόεντα.] Ἀπυλόν.

233. Λοπὸν.] * Λίπυρον· εὔρηται δὲ καὶ τὸ ἰσχνὸν καὶ εὔτονον· παρὰ τὸ ὑλᾶν ἤτοι λιπίσματι. Καθ᾽ ἁλαλέοιο.] Κατ᾽ ἰσχνῆ, καὶ λιπῆ.

241. * Δίπλακα.] Διπλοΐδα, διπλῆ χλαῖναν.

242. Τερμιόεντα.] Οἱ μὲν τέλειον, σωματοπρεπῆ· ζώσιμον ὅλῳ τῷ σώματι, ποδήρη. οἱ δὲ σύμμετρον, καὶ μήτε σύδεσθαι, μήτε ὑπέρμετρον.

246. Γυρὸς δὲ ὤμοισι.] Περιφερεῖς καὶ τροχοειδεῖς ἔχων τοὺς ὤμους· ἢ κυρτός. ὁ τρόπος εἰκονισμός.

ΤΑ.

καὶ λαμπὸς, ἢ λαμπαρία, καὶ αὐτὸ τὸ ἀπλαύειν, πλεονασμῷ τοῦ υ. ὅθεν καὶ τὸ, Λάε νεβρὸν ἄγχων· ἤγαγε, ἀπέλαυσε, ἐτρύφα· ἕτεροι δὲ, ὃν καὶ Κράτης, ἀντὶ τοῦ βλέπων· ἢ καθ᾽ εἱρησιν, ὁ αὐλαός· ἄλλοι δὲ, ὑλάων, ἤγαγε ὑλακτῶν, ὡς τὸ χάσμῃ χάσκοντα, ἀφαιρετέον δὲ τὸ αὖ· εἰ τοῦτο, πῶς ὁ χάσκων κύων εἶχε τὸ ἐκτὸς; Confer *Brevia Scholia*, & *Etymolog.* M. v. Αλαός.

246. Γυρὸς δὲ ὤμοισιν, μελανόχροος, ὀλοκάρηνος.] Ita ſuo priſtino nitori hunc Verſum reſtituo, ex

NOTÆ IN SCHOLIA.

233. * Λίπυρον.) Ità, pro corrupto *λέπιον, ex *Euſtath.* fol. 693. lin. 53. Κρομύου δὲ λοπὸς, λέπυρον παρὰ τὸ λέπω. Error omnes *Impreſſos* & MS. *Aloyſii* pervaſerat. Καθ᾽ ad λοπὸν refertur.

241. * Δίπλακα.) Hoc *Scholion*, ex *Heſychio*, reſtituo τοῖς Παλαιοῖς.

VARIÆ LECTIONES.

229. Ἀσπαίρονθα λάων) γρ. ἀσπαίρονθ᾽ ὑλάων, & ἀσπαίρον᾽ ἐλάων, *Br. Schol.*

244. Καὶ μιν οἱ) γρ. ἑ μὲν οἱ, non æquè benè.

246. Γυρὸς δὲ ὤμοισιν) γρ. γυρὸς ἴλω ὤμοισιν, & γυρὸς ἴλω ὤμοις, vid. Not. in *Textum*.

Εὐρυ-

Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκε· τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων
Ὧν ἑτάρων Ὀδυσῆος, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾔδη.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἔπι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
Σήματ' ἀναγνόντι, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσεύς.
Ἦδ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Καὶ τότε μὲν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπε,
Νῦν μὲν δή μοι, ξεῖνε, πάρος περ ἐὼν ἐλεεινὸς
Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι, φίλος τ' ἔσῃ, αἰδοῖός τε·
Αὐτὴ γὰρ τάδε εἵματ' ἐγὼ πόρον, οἷ' ἀγορεύεις,
Πτύξασ' ἐκ θαλάμου· περόνην τ' ἐπέθηκα φαεινὴν,
Κόσμον ἄγαλμ' εἶναι· τὸ δ' οὐκ ὑποδέξομαι αὖτις
Οἴκαδε νοστήσασα, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ κοίλης ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς
Ὤιχεθ' ἑπόψομενος κακοείλιον οὐκ ὀνομαστήν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο, μηδέ τι θυμὸν

" Eurybates verò nomen fuit, honorabat autem ipſum præ cæteris
" Suorum ſociorum Ulyſſes; quòd ei animo congrua ſciret.
Sic dixit; huic adhuc magis deſiderium movit luctûs
Signa agnoſcenti, quæ ei firma dixit Ulyſſes,
Hæc autem quùm ſatiata eſt multùm-lacrymabili luctu,
Et tunc ipſum verbis reſpondens alloquuta eſt,
" Nunc quidem mihi, hoſpes, antea licet eſſes miſerabilis
" In domibus meis, amicuſque eris, honorabiliſque:
" Ipſa enim hæc veſtimenta ego præbui, qualia dicis,
" Plicata ex cubiculo, fibulamque impoſui lucidam,
" Ut illi ornamento eſſet: hunc autem non ſuſcipiam rurſus
" Domum redeuntem, dilectam in patriam terram,
" Ideò malo fato concavâ in navi Ulyſſes
" Ivit inſpecturus malam-Trojam non nominabilem.
Hanc reſpondens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" O uxor veneranda Laërtiadæ Ulyſſis,
" Nè ampliùs nunc corpus pulchrum macera; neque animum

ΣΧΟΛΙΑ.

248. Ἅρπα.] Ἀσφαλῆ, βέβαια.
250. Ἀναγνόντι.] Γνωρισάντι.
263. * Ἀναίρεο.] Καθάφθειραι, * ἀφάνιζε.

NOTÆ.

Editt. *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovianâ* *Reſcii*, *Hervagianâ*, utrâque *Euſtathii*; quùm ex unicâ *Hen. Stephani* Editione, Error in plurimas proſeminaretur; ille enim Γυρὸς ἴλω ὤμοισι, μελανόχροϕ, ἀλοκάρηνϕ, quem ſecuti *Caſtellio*, *Spondanus*, *Schrevelius*, &c. *Oxonienſis* in hâc parte feliciùs, Γυρὸς ἴλω ὤμοις, cui *Lectioni* & ipſe libens accederem; niſi Vett. Exempl. ſatis commodè legiſſent. Etiam in *Scholiis* MSS. legitur γυρὸς ἐν ὤμοισι, quin ità legit *Etymolog.* M. v. Γυρὸς, & *Maximus Tyrius*, §. 1. Quin Vett. *Brevium Scholiorum* Editores ita legunt, ad quarum Exemplar noſtra *Scholia* emendamus. Denique *Johan. Tzetzes*, Γυρὸς ἐν ὤμοισιν legit, MSS. *Schol.* ad *Iliad.* α'. v. 2. in v. ἕλϕ. Τὸ ἴλω non erat hic repetendum; cùm præceſſerit, Verſu in ultimo præcedenti. *Suidas*, etiam Edition. *Küſteriana*, corruptè legit, &, quod mireris, ϕὴ Ὀδυσσίως, quaſi dictum eſſet de *Ulyſſe*; cùm de *Ulyſſis* præcone, *Eurybate* dicatur; ut ex hoc ipſo *Homeri* loco conſtat. *Neocoro* itaque erat certè notandum, aut ſupplendum, legendo, ϕὴ Ὀδυσσίως κήρυκϕ, Εὐρυβάτῃ. Vid. *Suidam*, v. Γυρεύς.

250. Σήματ' ἀναγνόντι) Vid. ad ψ'. v. 205.

261. Τὸν δ' ἀπαμειβόμενϕ) Cùm fortè fortunâ in *Henrici Stephani* Editione, Τόν δ' ederetur, cæteræ Editiones ſubſecutæ, Errori auctoritatem dare videbantur. Ego manifeſtum Errorem ſiſtendum duxi; quùm & *Senſus* probat, Orationem ad *Penelopem* dirigi, & olim etiam Verſio haberet *Hanc*, & *Oxonienſis* Editio τὴν δὲ reſtituit; quod & *Florentina* fecerat, *Aldina*, *Lovaniana*, *Hervagiana*, utraque *Euſtathii*, omnes *Henrico Stephano* priores. Vid. infrà, ad ψ'. v. 25.

263. Μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο) Vid. Not. in *Scholia*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

263. * Ἀναίρεο) Ità quidem in MS. & *Impreſſis*, ab ἀναίρω, tollo, voce *Euripideâ*; at ἰναίρεο, Vox

VARIÆ LECTIONES.

250. Ἀναγνόντι) γρ. ἀναγνόσης, *Euſtath.* ut in Not. ad *Odyſſ.* ι'. v. 256.
257. Εἶναι) γρ. ἴμεναι, *H. Steph.*
263. Ἐναίρεο) γρ. ἀναίρεο, *Br. Schol.* Edit. *Hervagian.* in margine, & *Schrevelian.*

Τῆκε,

Τῆκε, πόσιν γοόωσα· νεμεσσῶμαί γε μὲν ἔδην·
Καὶ γάρ τίς τ' ἀλλοῖον ὀδύρεται ἄνδρ' ὀλέσασα
Κυδίδιον, τῷ τέκνα τέκῃ φιλότητι μιγεῖσα,
Ἣ Ὀδυσῆ, ὃν φασι Θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι.
Ἀλλὰ γόον μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δ' σύνθεο μῦθον·
Νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι, οὐδ' ὑποκεύσω,
Ὡς ἤδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα,
Ἀγχοῦ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ,
Ζωὸς αὐτὰρ ἄγη κειμήλια πολλὰ καὶ ἐδλά,
Αἰτίζων ἀνὰ δῆμον· ἀτὰρ ἑλίκεσσ ἑταίρους
Ὤλεσε, καὶ νῆα γλαφυρὴν, ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Θεινακίης ἀπὸ νήσου ἰών· ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ
Ζεύς τε, καὶ Ἠέλιος· τοῦ γὰρ βόας ἔκταν ἑταῖροι,
Οἱ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ·
Τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπιος νεὸς ἔκβαλε κῦμ' ἐπὶ χέρσου
Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἱ ἀγχίθεοι γεγάασιν.
Οἱ δή μιν περὶ κῆρι, θεὸν ὣς, τιμήσαντο,
Καί οἱ πολλὰ δόσαν, πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοὶ
Οἴκαδ' ἀπήμονα· καί κεν πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς
Ἦεν· ἀλλ' ἄρα οἱ τό γε κέρδιον εἴσατο θυμῷ,
Χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὸν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι·
Ὡς πέρι κέρδεα πολλὰ καταθνητῶν ἀνθρώπων
Οἶδ' Ὀδυσεύς· οὐδ' ἄν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος,
Ὡς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φείδων.
Ὤμνυε δ' ὅ γε ἔμ' αὐτόν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,

" Tabefac, virum lugens; reprehendo quidem nihil:
" Etenim aliqua & aliusmodi lugeat virum perdens,
" *Quem* juvenem *habuerit*, cui filios peperit amore mixta,
" Quàm Ulyssem, quem dicunt Deis similem esse.
" Sed à luctu quidem cessa, meique intellige sermonem;
" Verè enim tibi loquar, neque occultabo,
" Nam jam de Ulyssis ego reditu audivi,
" Prope Thesprotos viros in pingui populo,
" Vivi: at ducit thesauros multos & delectos,
" Efflagitans per populum: verùm amabiles socios
" Perdidit, & navem concavam in nigro ponto,
" Trinacriâ ab insulâ veniens: irascebantur enim ipsi
" Jupiterque & Sol: hujus enim boves interfecerunt socii;
" Qui quidem omnes perierunt undoso in ponto:
" Hunc autem super carinâ navis ejecit unda in continentem,
" Phæacum in terram, qui Diis similes sunt.
" Hi utique ipsum ex animo, tanquam deum, honorabant,
" Et ei multa dederunt; mitteréque ipsum voluissent ipsi
" Domum illæsum: & jam pridem huc Ulysses
" Venisset; sed ei hoc utilius visum est animo,
" Res congregare multam in terram euntem:
" Adeò astutias multas præ mortalibus hominibus
" Cognovit Ulysses; neque aliquis contendat homo alius;
" Sicut mihi Thesprotorum rex locutus est Phedon.
" Juravit autem ad me ipsum, sacrificans in domo

ΣΧΟΛΙΑ.

284. Ἀγυρτάζειν.] Ἀθροίζειν.

NOTÆ.

284. Χρήματ' ἀγυρτάζειν) Τὰ δῶρα συναθροίζειν, συλλέγειν. Ἀγυρτάς, συναθροιστὰς, μάντεις, ὡς Ἀττικῶν. *Hesych.* v. Ἀγυρτάζει & Ἀγυρτής. *Etymolog.* v. Ἀγύρ). 286. Οὐδ' ἄν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος) Ità semper, cùm Vocalis *brevis* sit producenda, geminandam Literam sequentem censeo; de quâ re sæpè passim monemus, & ad π'. v. 15.

288. Ὤμνυε δ' ὅ γε ἔμ' αὐτόν) Ità pro ἐμαυτὸν semper apud *Homerum* scribendum probo, ad *Iliad.* α'. v 271. Καὶ μαχόμην καθ' ἑμ' αὐτὸν ἐγώ. *Eustath.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

Homericæ, est Vera *Lectio*. Addo in *Scholiis* Vocem dudum deperditam *ἀφάτιζε, quam in *Scholiis* ad locum reperit *Isaac. Casaubon.* ad D. *Matthæ.* c. 6. v. 16. nisi *Eustathium* fortè notaverit, qui per ἀφατίζειν, αἰσχύνειν, reddit, fol. 695. lin. 34.

VARIÆ LECTIONES.

268. Μῦθον) γρ. μύθων, *H. Steph.*
283. Ἦλω) γρ. ἦεν, *Seberus*, Indice *Homerico*.
285. Πέρι) γρ. περὶ, non æquè benè.
286. Ἐρίσσειε) γρ. ἐρίσσειεν, olim.

Νῆα κατειρύσσ, καὶ ἑταίρους ἐμμεν' ἑταίρους,
Οἵ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐμὲ πεὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς
Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
Καί μοι κλῆμα' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσῆος·
Καί νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι,
Ὅσσα οἱ ἐν μεγάροισι κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα Θεοῖο
Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,
Ὅππως νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ἤδη δηὖ ἀπεών, ἢ ἀμφαδόν, ἠὲ κρυφηδόν·
Ὣς ὁ μὲν ὕστως ἐστὶ σόος, καὶ ἐλεύσετ' ἤδη
Ἄσχι μάλ'· ἐγγὺς ἔπ τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
Δηρὸν ἀπεσσεῖται· ἔμπης δέ τοι ὅρκια δώσω·
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
Ἣ μὲν τοι ταῦτ' πάντα τελεῖται, ὡς ἀγορεύω·
Τῷδ' αὐτῷ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσεύς,
Τῷ μὲν φθίνοντος μηνός, τῷ δ' ἰσαμένοιο.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια,
Αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε, πολλά τε δῶρα,

" Navem detractam-esse, & præparatos esse socios;
" Qui nempe ipsum deducent dilectam in patriam terram.
" Sed me priùs dimittit; contigit enim veniens navis
" Virorum Thesprotorum in Dulichium ferax-frumenti.
" Et mihi res ostendit, quascunque congregaverat Ulysses:
" Quin vel in decimam ætatem alterum adhuc pascerent,
" Quantæ ei in ædibus opes jacebant regis.
" Ipsum autem in Dodonem dicebat iisse, ut Dei
" Ex quercu altâ Jovis consilium audiret,
" Quomodo rediret dilectam in Patriam terram
" Jam diù absens, vel manifestè, vel clàm.
" Ità quidem ille adeò est salvus, & veniet jam
" Prope valdè, neque nunc longè ab amicis & patriâ terrâ
" Diù aberit; veruntamen tibi juramenta dabo;
" Sciat nunc Jupiter primùm, Deorum maximus & optimus,
" Domúsque Ulyssis strenui, ad quam perveni,
" Hoc modo hæc omnia perficientur, sicut dico:
" Hoc ipso anno veniet huc Ulysses,
" Hoc quidem finiente mense, illo autem incipiente.
Hunc rursus alloquuta est prudens Penelope,
" Utinam enim hoc, hospes, verbum perficiendum esset:
" Ideò citò cognosceres amicitiamque, multaque dona,

ΣΧΟΛΙΑ.

294. Ἕτερον γ' ἔτι βόσκοι.] Ἐκλείπει, γάρ.
299. Κρυφηδόν.] Κρύφα, λαθραίως.
305. Ἣ μὲν τοι.] Τούτῳ τῷ τρόπῳ.

NOTÆ.

fol. 696. lin. 29. Μίμνῃ) Ὁ ἀνακεφαλαιωλικῶς καὶ νῦν, ἡμᾶς δὲ ὁ τῆς περὶ Εὔμαιον ἢ τῶν Θεσπρωτῶν βασιλέως Φείδωνος· λέγει δὲ τὰς τρεῖς σίχας, διʼ ὧν εἰσέρχεται ὦμπνυε πρὸς ἢ Ὀδυσσέως, λαπροπέδιλον οἰκίαν καὶ τὰς ἑτέρας δὲ τρεῖς σίχας τὰς περὶ τὸ δείξεως τῶν Ὀδυσσέως κλημάτων, ἔτι τὰ αὐτῶν ποσότης· καὶ τὰς τέσσαρας σίχας τὰς περὶ τὸ εἰς Δωδώνην ἀπελεύσεως ἢ Ὀδυσσέως, φράσας μὲν ἀπερχαλλάκτως αὐτὰ οἰκεῖνα τὰ ἔπη, μεθοδικῶς δὲ τὰς οἰκείας καὶ τὸ μὲν ὕστερον, ἐν τοῖς οἰκεῖοις τὸ, Ὦμπνυε δὲ πρὸς ἐμὸ αὐτόν, πρῶτον ἐνταῦθα φησὶ· δεύτερον δὲ, τὸ οἰκεῖ πρώτῳ, τῷ τῶν κλημάτων δηλαδὴ ὑποδείξει· τρίτον δὲ, τὸ οἰκεῖσε δεύτερον, τὸ περὶ τὸ Δωδώνης λόγου· οἶδε γὰρ ὁ πολυς ῥήτωρ Ὅμηρος, ὡς ἀμφοραὶ γραφῆς ποιεῖ καὶ ἡ τῶν νοημάτων μεθόπτωσις.

296. Τόσσ' ἐς Δωδώνην) Vid. ad ξ'. v. 327.

304. Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος) Suavis iterum παρήχησις, ἢ ἴσα, & ἰσίη. Notandum autem hoc in loco Omnes Codices habere *Ἰσίη*, quare ad eandem normam τὸ ἰσίη, quod olim erat, ξ'. v. 159. in ἰσίη refingo, ut *ibidem*, in *Var. Lect.* Communis autem *ἰσίη Alperatur*, *Ionica ἰσίη Lenitur*; ut ostendo, ad *Anacreon*, v. 44. Παρὰ δὲ ἰσίλλῳ καθίσας, & ad v. 1091. Πίνουσα τὴν ἰσίσιον. Vid. infrà, ad υ'. v. 231.

309. Αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε) Tres hi Versus omnes iterum occurrunt suprà, ad ο'. v. 535. & ρ'. v. 163.

VARIÆ LECTIONES.

295. Ὅσσα) γρ. τόσσα, ut ξ'. v. 326.
297. Ἐπακούσῃ) γρ. ἐπακούσῃ.
304. Ἰσίη) γρ. Ἐσίη, vid. Not. in *Textum*.

Ἐξ

Ἐξ ἐμεῦ· ὡς ἄν τις σὲ σαωσάμενος μακαρίζοι.
Ἀλλά μοι ὧδ' ἀνὰ θυμὸν ὀίεται, ὡς ἔσεται περ·
Οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
Τεύξῃ· ἐπεὶ ἤτοι σημάντορές εἰσιν ἐν οἴκῳ,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ἀνθρώποισιν, εἴποτ' ἔλωγε,
Ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν, ἠδὲ δέχεσθαι.
Ἀλλά μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονίψατε, κάτθετε δ' εὐνήν,
Δέμνια, καὶ χλαίνας, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
Ὡς κ' εὖ θαλπόων χρυσόθρονον ἠῶ ἵκηται.
Ἠῶθεν δ' μάλ' ἔπειτα λοέσσας τε, χρίσας τε,
Ὡς κ' ἔνδον ποθὶ Τηλεμάχῳ δείπνοιο μέδηται
Ἥμενος ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ἄλγιον, ὅς κεν ἐκείνων
Τῶνδε ἀνιάζῃ θυμοφθόρον, ὄφρ' ἔτι ἔργον
Ἐνθάδ' ἔπι πρήξῃ, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
Πῶς γὰρ ἐμεῖο σύ, ξεῖνε, δαήσεαι, εἴ τι γυναικῶν
Ἄλλάων περίειμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,
Εἴ κεν ἀϋχαλέον, κακὰ εἰμένον, ἐν μεγάροισι
Δαινύῃ; ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν.
Ὅς μὴ ἀπλοΐης τ' αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀπλοΐα εἰδῇ,
Τῷδε κακῷ ὀπίσω βροτοὶ ἄλγεα πάντες ἐποίσω

" Ex me; ut aliquis tibi obvius te beatum dicat.
" Sed mihi sic in animo putatur, ſcut erit:
" Neque Ulyſſes ampliùs domum veniet, neque tu reductionem
" Aſſequeris; quoniam non tibi Directores ſunt in domo,
" Qualis Ulyſſes fuit inter viros (ſicubi fuerit)
" Hoſpites honoratos dimittere & ſuſcipere.
" Verùm ipſum, famulæ, lavate, & ſternite lectum,
" Stramenta, & chlænas, & cooperimenta ſplendida;
" Ut bene caletactus ad aurea-ſedis Auroram perveniat.
" Manè autem valdè maturè lavate ungiteque,
" Ut intùs apud Telemachum cœnam curet
" Sedens in domo; huic autem pejus erit, qui illorum
" Hunc triſtitiâ-afficiet pernicioſus, neque aliquod opus
" Hìc ampliùs faciet, valdè quamvis iratus-graviter.
" Quomodo enim me tu, hoſpes, cognoſces, ſi quid mulieribus
" Aliis præſto mente, & prudenti conſilio,
" Si ſqualidus, malè indutus, in domibus
" Convivaris? homines autem brevis-& fugacis-*vita* ſunt.
" Qui quidem ſævus ipſe erit, & crudelia patravit.
" Huic imprecantur omnes homines dolores in futurum

ΣΧΟΛΙΑ.

314. Σημάντορες.] Οἱ κελεύσμοι, διεπόν.
317. Κάτθετε.] Ἀντὶ τοῦ, ῥῴσατε.
319. Θαλπόων.] Θαλπόμενον, θερμαινόμενον.
320. Λοέσσας.] Λοῦσον.
326. Περίειμι.] Ὑπερβάλλω.
327. Ἀϋχαλέον.] Αὐχμῶν.
328. Δαινύῃ.] Εὐωχεῖσθαι μέλλεις. Ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσι.] Τοῦτο ὡσεὶ τὸ εὐφημίαν εἰρήκεις· καὶ ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ κλίνον· ὀλιγοχρόνιοι δὲ ὑποφέρονται οἱ ἄνθρωποι, ὀφείλουσι τῷ πρέπειν τὸ τῆς βίου, καὶ φήμῃ ἀγαθῇ τοῖς ἑαυτῶν ἀπολείπειν.

NOTÆ.

325. Πῶς γὰρ ἐμεῖο σύ, ξεῖνε, δαήσεαι). Insignis locus, & *Aſteriſco* ſiquis alius, notandus. *Quomodò tu, Hoſpes, de me cognoveris, utrum Virtute reliquis antecello*, aut *Prudentiâ; niſi tu aliquod inſigne Bonitatis meæ reportaveris monimentum.* Tales ego Viros fortunâ magnos, opibus dites, & præcelſo loco poſitos acceſſi non paucos, de quibus ut malè loqui nolim, certè benè loqui non poſſum. O ſi Mundi hujus Magnatibus hæc *Penelopæ* verba ante Oculos obverſarentur! Verùm nec illis ipſius *Chriſti* Oracula, necdum *Homeri* eloquia ſalivam ſo'ent movere. Valeant itaque iſti per me cum ſuis falſis honoribus & opibus perituris; verùm vel inviti audient, quæ *Homerus* de iis mox pronuntiet, v. 328. —Ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν· Ὅς μὴ ἀπλοΐης τ' αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀπλοΐα εἰδῇ. Τῷδε κακῷ ὀπίσω βροτοὶ ἄλγεα πάντες Ζωὸν ἀτὰρ πιθέσθαί γ' ἐφεψόμενοι ἄπαντες, κ.λ. Ἐμεῦ δαήσεαι) Ἢ περὶ ἐμοῦ ἢ, ὡς τάξιν εὖ εἰδώς.

VARIÆ LECTIONES.

314. Ἐστὶν ἐν οἴκῳ) γρ. ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.
319. Εὖ θαλπιόων) γρ. εὐθαλπιόων, *H. Steph.* & *Euſtath.* fol. 697. lin. 40. ὑφ' ἓν legi fatetur.
323. Οὐδέ τι ἔργον) γρ. ἠδέ τι & ἠδέ κεν, *H. Steph.*
324. Ἐνθάδ' ἔπι) γρ. ἐνθάδε τι, *Euſtath.* fol. 697. lin. 43. & *H. Steph.*
325. Περίειμι) γρ. πέρι εἰμί.
330. Τῷδε) γρ. τῷ δέ, *H. Steph.* malè.

Ζωὸς ἀτὰρ πεθνεῶτί γ' ἐφεψιόωνθ' ἅπαντες·
Ὅς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀμύμονα εἰδῇ,
Τῷ μέν τε κλέος εὐρὺ μετ' ξείνοις φορέουσι
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· πολλοὶ δέ μιν ἐσθλὸν ἔειπον.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Ἦτοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
Ἤχθεθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα
Νοστιπάμῳ ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
Κεῖμαι δ', ὡς τὸ πάρος περ ἀύπνους νύκτας ἴαυον.
Πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίῃ ἐνὶ κοίτῃ
Αἶσα, καί τ' ἀνέμεσσα εὐθρόνου ἠῶ δῖαν.
Οὐδέ τι μοὶ πολάνιπλεγ ποδῶν ὄπιθεν θυμῷ
Γίγνεθ· ὑδὲ γυνὴ ποδὸς ἅψεθ ἡμετέροιο
Τάων, αἵ τοι δῶμα κάτα δρήσειαν ἔασιν,
Εἰ μή τις γρηὺς ἔσκε παλαιὴ, κέδν' εἰδυῖα,

" Vivo; at mortuo maledicent omnes.
" Qui autem bonus ipse erit, & bona sciet,
" Hujus quidem gloriam latam hospites ferent
" Omnes per homines, multique huic benè dixerunt.
Hanc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" O uxor veneranda Laërtiadæ Ulyssis,
" Certè mihi indumenta, & cooperimenta splendida
" Odio fuerunt, quando primùm Cretæ montes nivales
" Reliqui in navi proficiscens, longosremos habente.
" Dormio itaque, sicut antea insomnes noctes dormiebam:
" Multas enim noctes indecenti in culcitrâ
" Dormivi, & expectavi pulchro-throno Auroram divinam.
" Neque mihi pelvis pedum amabilis in animo
" Est: neque mulier pedem tanget nostrum
" Harum, quæ tibi in domo ministræ sunt.
" Nisi aliqua vetula est antiqua, prudentia sciens,

ΣΧΟΛΙΑ.

331. Ἐφεψιόωνθ'.] Καθαπτόμενοι, καὶ λοιδορῦντες· ἢ ἐπιχαίρειν, καὶ ἐφηδέσθαι.

333. Φορέουσι.] Διαδιδόασι, ἀλλοφημίζοντες.

338. * Ἤχθεθ'.] Τὸ ἄχθος ἐμβάλλει.

339. Νοστιπάμῳ.] Ἐχωρίδιον. Δολιχηρέτμοιο.] Μεγάλης, ἐπιμήκους.

340. Κεῖμαι.] Κοιμηθήσομαι. Ἴασιν.] Ἀναπαύομην.

341. Ἀεικελίῃ.] Εὐπλεῖ.

342. Αἶσα.] Ἐκημιόθην, * ἀνίσχυσα.

344. Οὐδέ γυνὴ ποδὸς ἅψεται.] Διὰ τὸ ὑβριστὰς τὰ γυναικῶν.

346. Εἰ μή τις γρηὺς ἔσκε.] Ἀθετοῦνται οἱ πρῶτοι μέ, ὅτι * αἱρεῖται τὸν δωματοῦχον ἐπιγνῶναι· εἶτα δὴ καὶ * μᾶλλον τὸ, Ἥτις δὴ τέτληκε. Τίς γὰρ φθόνος τῇ ἀρετῇ;

NOTÆ.

338. Ἤχθετο) Mira *Syntaxis*. Ἐμοὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα ἤχθετο, ut *Verbum* referatur ad Nomen ῥήγεα, nihil autem attineat, ad *Nomen* χλαῖναι, tum enim ἤχθοντο dicendum. *Eustath.* fol. 699. lin. 6. Τὸ δὲ, χλαῖναι καὶ ῥήγεα ἤχθετο. Αἰολικὸν χῆμα καὶ Δωρικόν· καὶ ἐστὶ παρὰ Πινδάρῳ τοιαῦτα πολλά. Ἁπλοῦς δὲ ἀνὴρ οὐκ ἂν οὕτω φράσοι· ἀλλὰ, ἀλλὰ τὰς χλαίνας, ἃς εἶν, ἤχθοντο, πληθυντικῶς.

346. Εἰ μή τις γρηῢς ἔσκε) *Eustath.* fol. 698. lin. 48. Καὶ τοίνυν Ὀδυσσεὺς μὲ σὲ ἂν ἴσως δικαίη σώφρονα καλῶς, ὑπὸ τοιαύτης γυναικὸς τὰς πόδας νίψασθαι, οἷα αἰρεμένῳ, φασὶ, τὸν δωματοῦχον ὑπ' ἐπισήμου γυναικὸς αὐτὸν ἐλθεῖν· διὸ καὶ ἀθετεῖται ὁ παρὰ τοῦτο παρὰ τῷ Παλαιῷ. Ὁ μέντοι Ποιητὴς σωφρόνως, εἴτουν εὐπλάστως, ἀφ' τοιαύτης χρείας, τὴν Ὀδυσσέα νίψας, αὐτὸν μὲν ἐᾷ βλάψαι, πιθανῶς πλάσας τὸ πᾶν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

338. * Ἤχθετο) Hoc *Scholion*, ex *Aloysii* MSto.

342. * Ἀνίσχυσα) Hanc vocem ex *Eustathio* addo, fol 698. lin. 19.

346. * Αἱρεῖται) Ità, pro αἱρεῖται, MS. *Aloysii*; * μᾶλλον τὸ, pro μᾶλλον ἐστὶ corrupto &c. De Sensu *Scholii*, vid. Not. in *Textum*. Nec enim, si verè *Tres hi Versus repudiandi essent*, soli illi intercederentur; eâdem enim ratione totum quicquid est suavissimum ἐπεισόδιον tolleretur, à v. 345. ad v. 507. *inclusivè*. Quare valeant isti κεφάλαια ἄκρηθεν unà cum *suis Obelis*. Poeta quidem non facit *Ulyssem* de Cicatrice cogitâsse (ut sæpè vel prudentissimè

VARIÆ LECTIONES.

341. Κοίτῃ) γρ. οἴκῳ. *H. Steph.*

343. Ἐπήρατα θυμῷ) γρ. ἐπὶρ' ἀνὰ θυμὸν. *Eustath.* fol. 699. lin. 14. nec probat. *H. Steph.* addit, ἐπίρρ' ἀνὰ θυμόν. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἐπήρατα. Legi potest &, ἐπὶ ἤρατα χύσῃ, pro, ἐπιχύσῃ.

Ἥτις

Ἥπις τέτληκεν τόσα Φρεσὶν, ὅσα τ' ἐγώ περ·
Τλώδε δ' ἂν ὑ φθονέοιμι ποδῶν ἅψασθ' ἐμείο.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια,
Ξεῖνε φίλ', ἦ γάρ πω τὶς ἀνὴρ πεπνυμένος ὧδε
Ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα,
Ὡς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις.
Ἔστι δέ μοι γρηῢς, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχουσα,
Ἣ κεῖνον δύστηνον ἐὺ τρέφεν, ἠδ' ἀπίταλλεν,
Δεξαμένη χείρεσσ', ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ,
Ἣ σε πόδας νίψει, ὀλιγοπελέουσά περ ἔμπης.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνστᾶσα, πολύφρων Εὐρύκλεια,

" Quæ toleravit tot mente, quot ego;
" Huic non invidero pedes tangere meos.
Hunc rursus allocuta est prudens Penelope,
" Hospes dilecte, non enim unquam aliquis vir prudens adeò
" Hospitum peregrinorum magis dilectus meam pervenit domum,
" Sicut tu valdè circumspectè prudentia omnia dicis.
" Est itaque mihi anus prudentia mente consilia habens,
" Quæ illum infœlicem benè nutrivit, & educavit,
" Susceptum manibus; quandò ipsum primùm peperit mater;
" Quæ tibi pedes lavabit, debilis quamvis sit.
" Sed agè nunc surgens, prudens Eurycleа,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

351. Τηλεδαπῶν.] Πόρρωθεν ἀφιγμένων.
353. Πεπνυμ.] Σωφρ.
356. Ὀλιγοπελέουσα.] Ὀλίγον ἰσχύουσα, ἀῶν ὑπάρχουσα.
357. Ἀνστᾶσα.] Ἀναστᾶσα.

N O T Æ.

ἢ δὲ τυχὼν ἀπαλλαξας αὐτόν· ἦν γὰρ τῷ ὄντι ἀναγκαῖον, ἔχειν γ' γυναῖκα οὐ τὴν ἔνδον, ὡς ἐρρέθη, συναιρεθήσην αὐτῷ. Εἰ δ' ἴσως ἢ ἐξ ἱστορίας τοῦτο ἔχει ὁ Ποιητὴς, οὐκ ἂν ἑτέρα εὑρέθη χρειῶδων εἰς τοιοῦτον ἔργον, ἢ Εὐρύκλεια· Σημείωσαι δὲ τὸ τόπον τοῦτον εἰς παράδειγμα βαλεύμεθα, οὐκ ἐὰν μὴ ἐσκεμμένην, εἰς ἀγαθὸν ἢ ἐπιβάντα. ἰδὲ γὰρ Ὀδυσσεὺς εἰ μὴ χαῦν ἐ καλῶς ἐπλέξατο, τῷ δυναμένῳ ἀναγνῶναι αὐτὸν, ἀλλ' ὅμως εὐτυχῶς ἔχει ἀναγνωρισθεὶς ὑπ' αὐτῆς· πολλὰ γὰρ τῇ * μνησικακούσῃ ἐ ἡ τοιαύτη συνήνεγκε χαῦς Εὐρύκλεια· καὶ ταῦτα μὲν οὖν ἔχω λόγον. Et hæc Agnitio ulteriùs aliquando inserviet ad confirmandum *Penelopæ* diffidentem animum, ut mox ψ'. v. 73. Ἀλλ' ἄγε τοι ἐγὼ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τί εἶπω, Οὐλιὼ, τῷ ποτε μοι σὺς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι, τῷ ἀπιζουσα φρασαίμην. Vid. plura apud *Eustath.* fol. 707. lin. 19. & fol. 708. lin 5. * Ἐπιγεγραφὴ τῷ χ'.

348. Τλώδε δ' ἂν ὑ φθονέοιμι) *Eustath.* fol. 699. lin. 17. Τὸ ὃ, ὑ φθονέοιμι, ποδῶν ἅψασθ', ἀντὶ τοῦ, ὑ μεμφοίμην πολλαχοῦ δὲ ὁ φθόνος ἐπὶ μέμψεως ἁπλῶς τίθεται. *Idem* fol. 62. lin. 47. &c. Elegans ἀστεϊσμὸς *Platoni, Luciano,* & aliis probis auctoribus familiaris, φθονέω, pro ἀρνοῦμαι, *Invidere* non *Honori,* sed *Labori*; hoc est, *non permittere,* vel *concedere.* Ità illis, οὐδεὶς φθονεῖ, vel ὑ φθονέω, i. e. οὐκ ἀρνοῦμαι. Vid. Not. in *Schol.* ad v. 346.

350. Φιλίων) *Eustath.* fol. 699. lin. 24. Ἔστι δὲ φίλιον, ὁ φιλητὸν· ἐ γίνεται οὐκ ἐπὶ φίλου, ὁμοίως τῷ, καλλος, καλλίων· κεῖται δέ που καὶ ἀλλαχοῦ παρὰ τῷ Ποιητῇ· τοῦτο τὸ ὑπερβολικὸν παρὰ Σοφοκλεῖ, οὐ τῷ, φιλίστων σκήνων. Ordo itaque, ξεῖνε φίλε, ὁ γὰρ φίλπερός πις ξείνων, &c.

353. Ἔστι δέ μοι γρηῢς) Τὸ γρηῢς omninò nunc δισυλλάβως scribendum, ob *Metrum,* potest & scribi γρηΰς, teste *Eustathio.*

354. Ἐὺ τρέφεν) In hujusmodi *Dictionibus* semper mallem *distinctim* legere; εὐτρέφω enim non dicitur, sed εὐτροφίω· nec εὐγεάφω, sed εὐγεαφίω, καλλιγραφίω & similia: Verùm εὖ γεάφω *distinctim* dicimus, & *Poeticè,* ἐὺ γεάφω. Quare attendendum de hâc voce. Vid. ad ξ'. v. 108. & ad *Iliad.* ξ'. v. 202.

NOTÆ IN SCHOLIA.

simis Viris oboriatur oblivio) antequam deventum esset ad v. 390. quando serius paulo esset: tum tamen, quod unicum erat reliquum, avertit se à Luce ad tenebras; quanquam & hic plus satis erat cautus *Ulysses*; fidissimam enim Nutricem & ante, & pòst fuisse apparebit. Decori igitur semper memor Poeta Probabilitati studet, nec tamen elegans Episodium & πάθος plenum rejicit. Suspicor in fine legendum, * τῇ μὴ ἀποδείων. Vox φθονέοιμι minimè intellecta, scrupulos hos *Scholiographo* injecit. Vid. Not. in *Textum* ad v. 348. de φθονέω, pro μέμφομαι.

VARIÆ LECTIONES.

347. Ἥπις τέτληκεν τόσα φρεσὶν) γρ. ἥπις δὴ τέτληκε τόσα φρεσὶν, *Br. Schol.* MS.

348. Τλώδε δ' ἂν ὑ φθονέοιμι) γρ. τλῶδ' οὐκ ἂν φθονέοιμι, *H. Steph.* nequaquam ineptè.

354. Ἐὺ τρέφεν) γρ. ἐὔτρεφον, olim, malè; ut notamus ad *Textum.*

Νίψον σεῖο ἄνακτος ὁμήλικα· καί πω Ὀδυσεὺς
Ἤδη τοιόσδ' ἐστὶ πόδας, τοῖος δέ τε χεῖρας·
Αἶψα γὰρ οἱ κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν.
Ὡς ἄρ' ἔφη· χηῦς δ' κατέχεθε χερσὶ πρόσωπα,
Δάκρυα δ' ἔκβαλε θερμὰ, ἔπτος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν,
Ὤ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος· ἦ σε θεὸς Ζεὺς
Ἀνθρώπων ἤχθηρε θεοδεέα θυμὸν ἔχοντα.
Οὐ γάρ πώ τις τόσσα βροτῶν Διὶ τερπικεραύνῳ
Πίονα μηρί' ἔκηε, ὐδ' ἐξαίτους ἑκατόμβας,
Ὅσσα σὺ τῷ ἐδίδους, ἀρώμενος ἔως ἵκοιο
Γῆράς τε λιπαρὸν, θρέψαιό τε Φαίδιμον υἱόν·
Νῦν δέ τοι ὧδέ σε πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
Οὕτω πὺ καὶεἰνῳ ἐφεψιόωντο γυναῖκες
Ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τεῦ κλυτὰ δώματ' ἵκοιτο,

" Lava tui dominî æqualem; & forte Ulyſſes
" Jam talis eſt pedibus, taliſque manibus;
" Statim enim in malo homines conſenescunt.
Sic dixit; Vetulaque operuit manibus vultum,
Lacrymaſque emiſit calidas, verbumque miſerandum dixit,
" Hei mihi! Ego tui *causâ*, *ô* Fili, impos-animi. Certè te Jupiter ſupra
" Homines odit pium-animum habentem.
" Nec enim unquam Mortalium aliquis tot Jovi fulmine gaudenti
" Pinguia crura combuſſit, neque eximias hecatombas,
" Quot tu huic dediſti, precans ut pervenires
" Ad ſenectutem maturam, nutriresque illuſtrem filium:
" Nunc autem ſic tibi omninò abſtulit reditûs diem.
" Sic alicubi illi illuſerunt mulieres
" Hoſpit im peregrinorum, quando alicujus ad inclytas domos pervenit,

ΣΧΟΛΙΑ.

358. Σεῖο.] Τεῦ σεῦ.
361. Κατέχεθε.] Κατέχε.
363. *Ἀμήχανος.] Πρὸς ὃν, δηλονότι τὸν Δία, οὐκ ἔστι εὑρεῖν τινα μηχανὴν ἐξ ἧς, δεινὸς, καὶ χαλεπός ἐστι.
370. Ἐφεψιόωντο.] Καθήπτοντο, ἐλοιδόρουν.

NOTÆ.

358. Νίψον σεῖο ἄνακτος ὁμήλικα) Miro Artificio hìc & deinceps Alluſiones ſuas Poeta ſpargit, ut aliàs, fauſtas *Ominationes*, ad σ'. v. 111. &c. Confer v. 363. 378. 380.

360. Αἶψα γὰρ οἱ κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι) Vid. *Duporti* Gnomolog. in locum. Quòd verò *Heſiodus* & hoc *Homerico* Verſu, & aliis haud paucis fruatur, præter quæ ille afferat, dicendum, Nos hoc Argumento probare *Homerum* eſſe originem, & *Heſiodum*, præſertim in *Scuto* (ſi modo illud verè ſit illius opus) ejuſdem ſervilem Imitatorem, aut potiùs plagiarium Compilatorem (non hoc de vero *Heſiodo* loquor) apparere. Omnes enim hi Verſus, in *Homero*, non facti, ſed nati, & ſuo loco poſiti, videntur; in *Heſiodo*, vel adeſſe, vel abeſſe, ſine *Sensûs* jacturâ poſſe; vel ſaltem non ſine vi quâdam, & præter Naturam, eò torqueri. Adeò verum eſt, Idem eſſe, Carmen *Homero*, Clavam *Herculi*, & Fulmen *Jovi*, extorquere. Vid. ad φ'. v. 28.

363. Ὤ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος) Ingenioſiſſimè Poeta inducit Vetulam *Ulyſſis* Nutricem, ipſum *Ulyſſem*, quem abſentem putabat, ut præſentem alloquentem; mox ad fictitium illum Mendicum revertentem. *Euſtath.* fol. 699. lin. 42. Ὅτι παίνει ἀστίως Ὅμηρος ποιεῖ τὸν Πηνελόπην ὡς ἔτι παρατηροῦσαν εἰκῶσαν τῇ μαίᾳ Εὐρυκλείᾳ νόημα ἐρεθιστικὸν αὐτῆς εἰς τὸ τὸ ξεῖνον ἐφεστρατεῦσαι ἀκεραίως μεθοδεύσῃ δὲ τοῦτο δεξιῶς ἐκ' ἀναγνωρισμοῦ τοῦ Ὀδυσσέως· φησὶ γὰρ, Νίψον σεῖο ἄνακτος ὁμήλικα· καί πω Ὀδυσσεὺς Ἤδη τοιόσδ' ἐστὶ πόδας, τοῖος δὲ τε χεῖρας· ἐχ ὅτι τοιοῦτος ἦν φύσει, ἀλλ' ἴσως νῦν τοιοῦτος, ἀφ' οὗ κἀκωσιν.

371. Δώματ' ἵκοιτο) *Henr. Stephanus* hìc fortè per ἀβλεψίαν habuit, δίφρατ' ἵκοιτο, cujus παραφράσεως cæci ſequuntur, *Caſtellio*, *Schrevelius*, &c. at

NOTÆ IN SCHOLIA.

363. *Ἀμήχανος) MS. *Aloyſii*, Ἀμήχανος) Πρὸς ὃν, δηλονότι τὸν Δία, οὐκ ἔστι πινὰ μηχανὴν εὑρεῖν· ἐξ ἧς Δεινὸς, καὶ χαλεπός ἐστι. Puto hoc *Scholion* ad *Iliad.* τ'. v. 273. pertinere; niſi & hic forte ἀμήχανος ad Ζεὺς referatur. Vid. infrà, ad v. 560.

VARIÆ LECTIONES.

358. Σεῖο) γρ. σεῖο, MS. *Aloyſii*.
363. Ἀμήχανος· ἦ σὲ θεὸς Ζεὺς) γρ. ἀμήχανος ἦ σὲ θεὸς Ζεὺς, vid. Not. in *Scholia*.
370. Ἐφεψιόωντο γυναῖκες) γρ. ἐφεψιόων) γυναῖκες, *Euſtath.* fol. 701. lin. 25. Εἰ ἦ γεγράφηται ἐφεψιόων) δυσμενείαν ἔχει. At Error ortus, quòd mox infrà, v. 472. καθεψιόων) legatur.

Ὡς

Ὡς σέθεν αἱ κυίες αἴδε χαριζόωνται ἅπασαι·
Τάων νῦν λώβιν τε, καὶ αἴσχεα πόλλ', ἀλεείνων,
Οὐκ ἐάων νίζειν· ἐμὲ δ' οὐκ ἀέκουσαν ἀνώγει
Κέρδη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
Τῇ σε πόδας νίψω, ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελοπείης,
Καὶ σέθεν εἵνεκ'· ἐπεί μοι ὀρώρεται ἔνδοθι θυμὸς
Κήδεσιν· ἀλλ' ἄγε νῦν ξυνίει ἔπος, ὅ, τι κέν εἴπω·
Πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἐνθάδ' ἵκοντο,
Ἀλλ' οὔπω πινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι,
Ὡς σὺ, δέμας, φωνήν τε, πόδας τ', Ὀδυσῆι ἔοικας.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γρηΰ, οὕτω φασὶν, ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοιϊν
Ἔμμεν· ὡς σύ τοι αὐτὴ ὑπερφρονέουσ' ἀγορεύεις.
Ὡς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ λέβητ' ἔλε παμφανόωσα,
Τῇ πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωρ δ' ἐπεχεύατο πολλὺ
Ψυχρόν· ἔπφατο δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἷζεν ἐπ' ἐσχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αἶψα·
Αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν ὀΐσατο, μή ἑ λαβοῦσα
Οὐλὴν ἀμφράσαιτο, καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο.
Νίζε δ' ἄρ' ἆσσον ἰοῦσα ἄνακτ' ἑόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
Οὐλὴν· τὴν ποτέ μιν σὺς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ' ἐλθόντα, μετ' Αὐτόλυκόν τε, καὶ υἱας,

" Sicut tibi, ô *senex*, canes hæ illudunt omnes:
" Harum nunc contumeliam & opprobria multa fugiens,
" Non finebas lavare; me verò non invitam jubet
" Filia Icarii prudens Penelope.
" Ideò tibi pedes lavabo, simulque ipsius Penelopes,
" Et tui gratiâ; quoniam mihi movetur intùs animus
" Doloribus; sed agè nunc intellige verbum, quod dicam.
" Multi sanè hospites miseri huc pervenerunt,
" Sed nondum aliquem dico similem sic vidisse,
" Sicut tu, corpore, voceque, pedibusque, Ulyssi similis es.
Hanc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" O vetula, sic dicunt, quicunque viderunt oculis
" Nos ambos, valdè similes inter nos
" Esse; sicut tu advertens ipsa dicis.
Sic dixit; vetula verò lebetem accepit splendidum,
Quo pedes lavabat; aquamque infudit multam
Frigidam, tum demum calidam superfudit; at Ulysses
Sedit in foco, & ad tenebras versus est statim;
Subitò enim in animo cogitavit, nè ipsum tractans
Cicatricem animadverteret, & manifesta res fieret.
Lavabat itaque propè iens regem suum; statimque cognovit
Cicatricem: Aper quam illum aliquando percussit albo dente,
Parnassum euntem, ad Autolycumque, & filios,

ΣΧΟΛΙΑ.

372. Κύτες.] Ἀναιδῆς.
374. Νίζειν.] Πλύνειν.
376. Τῇ σὺ πόδας νίψω.] Διό σε νίψω τὺς πόδας.
377. Ὀρώρεται.] Τέθραπται.
379. Ταλαπείριοι.] Ταλαίπωροι.
384. Ἰκέλω] Ὁμοίως. Ἀλλήλοιϊν.] Ἀλλήλοις.
386. Λέβητα.] Νῦν, τὸν λεκάνην.
387. Ἐξαπένιζεν.] Ἀπένιπτεν.
388. Ἐπήφυσεν.] Ἐπλώτλησεν.
390. Λαβοῦσα.] Καταχοῦσα.
391. Οὐλήν.] Τὸ ὑγιασθὲν τραῦμα. Ἀμφράσαιτο.] Ἐπιγνῶ. Ἀμφαδὰ.] Ἔκδηλα, φανερά.
394. Παρνησόνδ'.] Εἰς τὸ Παρνασσὸν, * τὸ ὄρος Δελφῶν.

NOTÆ.

Spondanus hìc se in libertatem asseruit, & δώμαθ' ἵκηται legit, ut & *Oxonienſis* amicus; quomodò & olim *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*. Verùm fatendum, *Hervagianam* hìc cæſpitare; nam nec optima ſemper mendis vacat.

390. Ὀΐσατο) Ità cum gemino σ'. ſcribo, cùm aliàs *Antepenultima* foret brevis, ut in οἰσάμενος. Sic ὀδυσάμενος, & ὀδύσατο· ἀγασάμενος, & ἀγάσατο· ἀασάμην, & ἄασθε· δαμάσσῃ, & δαμάσσῃ· ἀρεσάμενος, & ἀρέσασθαι· νείκεσεν, & νεῖκος· νοσφισάμην & νοσφίσατο· ut paſſim probamus, & ſuprà, v. 286.

NOTÆ IN SCHOLIA.

394. Παρνασσὸν, * τὸ ὄρος.) Ità, pro Παρνασσόν. * Παρνασσὸς ὄ. τὸ ὄρος.

VARIÆ LECTIONES.

384. Εἰκέλω) γρ. ἰκέλω, *Br. Schol.* malè.
389. Ἷζεν ἐπ'.) γρ. ἵζεν ἀπ', *H. Steph.*
390. Ὀΐσατο) γρ. οἴσατο, malè olim.
391. Ἀμφράσαιτο) γρ. ἀμφράσειε, ut modò.

Μητρὸς

Μητρὸς ἑῆς πατέρ' ἐσθλὸν, ὃς ἀνθρώπους ὑπέρεχεν
Κλεπτοσύνῃ θ', ὅρκῳ τέ· θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
Ἑρμείας· τῷ γὰρ κεχαρισμένα μηρία καῖεν
Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· ὁ δέ οἱ πρόφρων ἅμ' ὀπήδει.
Αὐτόλυκος δ' Ἰθάκηνδ' ἐλθὼν ἐς πίονα δῆμον,
Παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ἧς·
Τὸν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκε
Παυομένῳ δείπνοιο· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὕρεο, ὅττι κε θείης
Παιδὸς παιδὶ φίλῳ· πολυαρήτου δέ τοι ἐσσί.
Τὼ δ' αὖτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Γαμβρὸς ἐμὸς, θυγάτηρ τε, πίθεσθ' ὄνομ', ὅττι κεν εἴπω.
Πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσσάμενος τόδ' ἱκάνω
Ἀνδράσιν, ἠδὲ γυναιξὶν, ἀνὰ χθόνα πουλυβότειραν·
Τῷ δ' Ὀδυσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον· αὐτὰρ ἔγωγε,
Ὁππότ' ἂν ἡβήσας μητρώϊον εἰς μέγα δῶμα
Ἔλθῃ Παρνησσόνδ', ὅθι πέρ μοι κτήματ' ἔασιν,
Τῶν οἱ ἐγὼ δώσω, καί μιν χαίροντ' ἀποπέμψω.
Τῶν ἕνεκ' ἦλθ' Ὀδυσεὺς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα·
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε, καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
Χερσίν τ' ἠσπάζοντο, ἔπεσί τε μειλιχίοισι·

Matris ſuæ patrem bonum, qui homines ſuperabat
Furtoque, juramentoque. Deus verò ei ipſe dederat
Mercurius; huic enim grata crura comburebat
Agnorum & hœdorum: hic igitur promptus ſimul adfuit.
Autolycus autem Ithacæ veniens in pinguem populum,
Filium nuper natum invenit filiæ ſuæ:
Hunc illi Eurycléa charo in gremio poſuit
Finienti cœnam, verbumque dixit & compellavit,
" Autolyce, ipſe nunc nomen inveni, quod ponas
" Filiæ filio dilecto; multis-votis exoptatus utique eſt.
Huic rurſus Autolycus reſpondit, dixitque,
" Gener meus, filiaque, ponite nomen, quodcunque dicam:
" Multis enim ego ſub iratus huc veni
" Viris & mulieribus ſupra terram multa paſcentem:
" Quare Ulyſſes nomen ſit cognomen: at ego,
" Quando adoleſcens-factus maternam in magnam domum
" Venerit ad Parnaſſum, ubi alibi mihi Poſſeſſiones ſunt;
" Ex his illi ego impertiam, & ipſum gaudentem dimittam.
Horum gratiâ venit Ulyſſes, ut ei præberet ſplendida dona:
Hunc quidem Autolycuſque, & filii Autolyci
Manibuſque ſalutaverunt, verbiſque ſuavibus:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

395. Ἐκέκαστο.] Ἐνίκα.
404. Πολυαρήτου.] Μεζόνων πολλῶν εὐχῶν ἠξιώθης.
407. Ὀδυσσάμενος.] Μισηθείς, ἢ ὀργὴν ἀγαγών, ἢ βλάψας.
409. Ἐπώνυμον.] Φερώνυμον.
410. Ἡβήσας.] Ἐν ἀκμῇ ἡλικίας γενόμενος.

N O T Æ.

400. Θυγατέρος ἧς) Vid. ad *Iliad. φ'.* v. 504.

404. Πολυαρήτου δέ τοι ἐσσὶ) Voces ἄρητος & πολυάρητος, & earum *Thema* ἀρέομαι. *Homero* ſemper *Primam* producunt, ut & ἀρὰ, *Odyſſ. δ'.* v. 767. —Θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς. Nam in illo loco, *Iliad. σ'.* v. 100. —ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι, multi legunt ἄρους, pro ἄρεως· ut in illo *Heſiodi*, Ἀλκτὴρ ἀβλαπτίσιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο. Certo tamen certius conſtat, apud *Scenicos* hanc Syllabam corripi, ut *Sophocl.* Trachin. v. 1247. Φθίνουσι μοῖραν· ἀλλά τοι θεῶν ἀρά. *Euripid.* Phœniſſ. v. 772. Ἡμᾶς δ' ἀρᾶσιν, ἣν τύχῃ, καθαιρήσει, & v. 883. Ἐξηγέλασαν· ὦ δ' ἔπισθ' αὐτοῖς ἀρᾶς, & v. 1313. & 1435. Quare non erat, cur *Philippus Labbeus* diffideret *Criticis* & *Lexicographis*, qui hunc *Euripidi* verſum tribuunt, Εἰ δ' ἦν ἀραῖος δαίμοσι βεβρῶς γέρων.

407. Πολλοῖσι γὰρ ἔγωγε ὀδυσσάμενος—Τῷ δ' Ὀδυσεὺς ὄνομ' ἔστω) Hinc *Sophocles*, perpetuus *Homeri* imitator, Ὀρθῶς εἶπ' ἐπώνυμος κακοῖς· Πολλοὶ γὰρ ὠδύσαντο δυστεβεῖς ἐμοί. Vid. *Sophoclis* Vitam, & *Ludolphi Kuſteri* Hiſtor. Critic. *Homeri*, p. 27. Alii Nomen datum volunt, Ὅτι οὐ δεδὼς ἐπεκάλεσεν, ὑπὸ Σισύφου, τῷ μητέρα αὐτῆς ἁρπαζομένῃ, vid. *Ptolemæi Hephaſtion.* p. 307. Alii Ὀδυσσεύς, quaſi ὁ δυσώδης, ut *Gerardi Croeſii*, Ὄμηρος Ἑβραῖος, p. 229.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

397. Μηλία καῖεν) γρ. μηλ' ἔκηεν.
410. Ὁππότ' ἂν) γρ. ὁππόταν.

Μήτηρ

Μήτηρ δ' Ἀμφιθέη μητρὸς, περίφρων Ὀδυσῆϊ,
Κύσε' ἄρα μὶν κεφαλήν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλά.
Αὐτόλυκος δ' υἱῆσιν ἐπέκλετο κυδαλίμοισι,
Δεῖπνον ἐφοπλίσαι· τοὶ δ' ὀτρυνθέντος ἄκουσαν·
Αὐτίκα δ' εἰσάγαγον βοῦν ἄρσενα πενταέτηρον·
Τὸν δέρον, ἀμφὶ δ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα.
Μίστυλλόν τ' ἄρ' ὀπτησάμενοι, πείρᾶν τ' ὀβελοῖσιν,
Ὠπτησάν τε περιφραδέως, δάσαντό τε μοίρας.
Ὡς τότε μὲν πᾶσαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύτα
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης·
Ἠμόσθη δ' ἠέλιος καταδύς, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Βὰν ῥ' ἴμεν ἐς θήρην ἠμὲν κύνες, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἤϊεν· αἰπὺ δ' ὄρος πεφύκει κατειμένον ὕλῃ
Πάρνησσ'· τάχα δ' ἵκανον πτύχας ἠνεμόεσσας.
Ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
Ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο·

Mater quoque Amphithea maeris, amplexa Ulyssem,
Osculata est ipsum caputque, & ambo lumina pulchra.
Autolycus verò filiis jussit gloriosis
Cœnam parare; illi quoque impellenti obtemperârunt.
Statim verò induxerunt bovem masculum quinquennem;
Quem excoriârunt, circumque versabant, & ipsum diviserunt omnem,
Minutim incideruntque scienter, fixeruntque verubus,
Assaveruntque peritè, diviseruntque partes.
Sic tunc quidem toto die in Solem descendentem
Convivabantur, neque animus indigebat convivio æquali;
Quando Sol descendit, & advenerunt tenebræ,
Jam tunc dormiverunt, & somni donum acceperunt:
Quando verò manè-genita apparuit roseis-digitis Aurora,
Perrexerunt ire in venationem, tam canes, quam & ipsi
Filii Autolyci: cum his quoque clarus Ulysses
Ivit, altum verò montem ascenderunt indutum sylvâ
Parnassi; statimque pervenerunt ad concavitates ventosas.
Sol quidem tum nuper percusserat arva
Ex tacitè-fluenti profundifluo Oceano;

ΣΧΟΛΙΑ.

416. Ἀμφιθέη.] Ἀνάκλησις μήτηρ. Περίφρων.] Περιπλακεῖσα.

431. Προσίβαλλον.] Ἀντὶ τοῦ, ἀνῆλθον.

432. Πάρνησσ' πέλας δ' ἵκανον πτύχας ἠνεμοέσσας.] * Φιλωνὶς, ἡ Δαιδαλίωνος θυγάτηρ, οἰκοῦσα τὴν Παρνασσὸν, ἐν αὐτῷ παρελέχθη * τῷ Ἑρμῇ καὶ Ἀπόλλωνι. εἶχε δὲ τὸ κάλλος ἐφάσμιον ἐπὶ πᾶσιν, ὥστε καὶ τοὺς θεοὺς ζηλοτυπεῖσθαι καὶ τὸ * αὐτὸ φιλῆσαι μίσγεσθαι. εἶτα ὑπὸ μὲν τοῦ Ἀπόλλωνος γίνεται Φιλάμμων ἀνὴρ σοφιστὴς, ὃς δὲ πρῶτος ἐδόκει χορεὺς συστήσασθαι παρθένων· ὑπὸ δὲ Ἑρμοῦ Αὐτόλυκος, ὃς οἰκῶν τὴν Παρνασσὸν πλεῖστα κλέπτειν ἐπιστεύετο. εἶχε δὲ ταύτῃ τὴν τέχνην παρὰ δὲ πατρὸς. ὥστε τοὺς ἀνθρώπους, ὅπη κλέπτοι τι, λανθάνειν, καὶ τὰ θρέμματα τὰ λείας ἀλλοιοῦν εἰς ὃ θέλοι μορφῆς, ὥστε πλείστης αὐτὸν διαπρέπειν χρυσᾶς λείας· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ. Πτύχας.] Τὰς λοφοκλίσεις.

434. Ἐξ ἀκαλαρρείταο.] Ἐξ ἡσύχως ῥέοντος.

NOTÆ.

417. Κύσε' ἄρα μὶν) Κύσε, lego, pro κύσε, vel κῦσε, quod priùs hoc in loco, nec enim in aliis, obtinebat; de quâ re videsis ad π'. v. 15.

NOTÆ IN SCHOLIA.

432. * Φιλωνὶς ἡ Δαιδαλίωνος) Olim Φιλωνὶς, ἡ Δηΐονος. Ceycis frater *Dædalion*, filius *Luciferi*, cujus filia *Philonis*, quæ & *Chione*, ab *Apolline* & *Mercurio* eodem die compressa, huic *Autolycum*, illi *Philammona* peperit, ut *Ovid.* Metamorph. l. xi. §. 8. Hinc *Conon* Narrat. vii. Φιλάμμωνα, παῖς Φιλωνίδος, ἣ γέγονεν ἐξ Εὐσφίας, ut *Photius* Bibliothec. Vid. Not. ad *Iliad.* β'. v. 595. *Hyginus* §. cc. Nomen *Chione* agnoscit, quam & ab aliis *Philonidem* dictam ait, & Patris nomen *Dædalionem* verè pronuntiat. In hoc *Scholio* τῷ Ἑρμῇ καὶ Ἀπόλλωνι lego ex historiâ; & pro καθὼ τὸ αὐτῷ, lego, καθὼ τὸ αὐτὸ, ex MS. *Aloysiano* & *Morrhianâ* Editione. *Schrevelianâ* quidem καθὼ τὸ αὐτῷ *pessimè*. Hoc *Scholion* in MS. malè locatum è regione v. 581.

434. * Hoc *Scholion*, ex *Aloysii* MSto, verùm idem extat ad *Iliad.* π'. v. 422.

VARIÆ LECTIONES.

417. Κύσε') γρ. κῦσε' & κύσ', vid. Not. in *Textum*.

Οἵδ' ἐς βῆσαν ἵκανον ἐπακλῆῆες· τοὶ δ' ἄρ' αὐτῶν
Ἴχνη ἐρευνῶντες κύες ἧϊσαν· αὐτὰρ ὄπιθεν
Υἱέες Αὐτολύκου μετὰ τοῖσι ἧ δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἤϊεν ἄγχι κυνὸς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
Ἔνθά δ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς·
Τὴν μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διαφὴ μάλα ὑγρὸν ἀέντων,
Οὔτε μὶν ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
Οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὡς ἄρα πυκνὴ
Ἦεν, ἀτὰρ φύλλων ὑπένερθε χύσις ἦλιθα πολλή.
Τοῦ δ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε ποδὸς κλόπος ἦλθε ποδοῖιν,
Ὡς ἐπάγοντες ἐπῆσαν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο
Φρίξας εὖ λοφιῇ, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκὼς,
Στῆ ῥ' αὐτῶν σχεδόθεν· ὁ δ' ἄρα πρώτιστος Ὀδυσσεὺς
Ἔσυτ', ἀναχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ,
Οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς
Γουνὸς ὕπερ· πολλὸν δὲ διήνυσε σαρκὸς ὀδόντι
Λικριφὶς αἴξας, οὐδ' ὀστέον ἵκελο φωτός.
Τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς οὔτησε, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
Ἀνικρὺ δὲ διῆλθε φαεινῇ δουρὸς ἀκωκὴ·
Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών· ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφιπένοντο,

Hi ad ſaltum pervenerunt venatores,
antè verò ipſos
Veſtigia ſcrutantes canes ibant; at
retrò
Filii Autolyci, cum his quoque cla-
rus Ulyſſes
Ibat propè canes, vibrans longam
haſtam.
Tunc utique in ſylvâ densâ jacebat
magnus aper,
Quam quidem neque ventorum pe-
netrabat vis humida ſpirantium,
Neque ipſam ſol lucens radiis percu-
tiebat,
Neque imber tranſibat penitus, adeò
denſa
Erat; at foliorum inerat fuſio valdè
multa.
Ad hunc virorumque canumque ſo-
nus pervenit pedum;
Quandò venantes ingruerunt: hic
igitur obvius ex fruticeto,
Valdè exhorrens ferosâ cervice, ig-
nemque oculis aſpiciens,
Stetit ipſos propè: ipſe itaque pri-
mus Ulyſſes
Irruit, elevatâ longâ lanceâ manu
forti,
Vulnerare cupiens: hic tamen ipſum
præveniens percuſſit aper
Genu ſuper; multumque exhauſit
carnis dente
Obliquè ruens, neque ad os pervenit
viri.
Hunc Ulyſſes vulneravit in dextro
humero;
Ex alia parte verò tranſivit lucidæ
lanceæ cuſpis:
Decidit igitur in pulveribus grun-
niens, longeque volavit animus.
Hunc quidem Autolyci filii dilecti
circum laborabant;

ΣΧΟΛΙΑ.

435. Βῆσαν.] Τὸ ἐφέσβασιν ἔδυσε.

436. Ἧϊσαν.] Ἐπορεύοντο.

439. Λόχμῃ.] Συνδένδρῳ τόπῳ.

440. Διαφὴ.] Διέπνει.

443. Ἤλιθα.] Γίνεται ἐκ τοῦ ἁλίζω, τὸ συναθροίζω· ἀθρόισις ἐπίῤῥημα, σημαῖνε τὸ ἀθρόως· παῖδες δὲ ἀντὶ τοῦ κατὰ παίσεις· οἷον, * Ἐπίχεσσον ἤλιθα χειρὶν, ἀντὶ τοῦ, μαζαίως. * *Apollon.* Argonaut. l. 2. v. 283.

445. Ἐπῆσαν.] Ἐπέρχονται.

446. Λοφιῇ.] Τίνος;

450. Γουνὸς ὕπερ.] Ὑπεράνω τοῦ γόνατος. Διέφυσε.] Διέκυψε, διέχισεν.

451. * Λικριφὶς.] Πλαγίως.

ΝΟΤΑΕ.

445. Ἐπάγοντες) *Venantes* expono; ἐπάγω enim Vox *Venatoribus* propria, unde *Heſych.* Ἐπακτὴρ) Κυνηγός. Ἐπακλῆες, *Venatores*, ſuprà, v. 435. Ἀκτῆες, idem, infrà, §. xxxi. v. 6.

446. Φρίξας εὖ λοφιῇ, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκὼς) De hâc Phraſi, vid. *Euſtath.* in *Iliad.* fol. 917. lin. 26. *Sopingius*, ad *Heſych.* v. Λοφιὼ, hunc Verſum malè *Empedocli* tribuit, legitque ἐν λοφιῇ. Poſtremum Hemiſtichium *Virgil.* l. 6. v. 300. exprimit, —*ſtant lumina flammâ.* Et alius, *Igne micant oculi.*

ΝΟΤΑΕ ΙΝ SCHOLIA.

443. * Hoc *Scholion* ferè ad verbum ex *Etymolog.* M. vel viceverſa. At illud, Ἐπίχεσσον ἤλιθα χειρὶν, apud *Homerum* non apparet. Eſt nempè *Apollonii*; ut notamus, ad *Schol.* Confer *Heſych.* v. Ἤλιθα.

451. * Λικριφὶς) Πλαγίως. MS. *Aloyſii*, excepto, quòd malè ibi, πλάγιος.

VARIÆ LECTIONES.

136. Ἴχνη) γρ. ἴχνια, & ἴχνι'.

439. Ἐνθά δ') γρ. ἔνθα δ', olim, non bene.

440. Διαφὴ) γρ. Δᾴῃ, vid. ad ε'. v. 478. *Var. Lect.*

445. Ὡς) γρ. ὡς, *Euſt.* fol. 703. lin. 39. & *H. Steph.*

Ὡτει-

Ὠτειλὼ δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο
Δῆσαν ἐπιστάμενοι· ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν
Ἔσχεθον· αἶψα δ' ἵκοντο φίλου πρὸς δώματα πατρός.
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε, καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
Εὖ ἰήσαντο, ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες,
Καρπαλίμως χαίροντα φίλην χαίροντες ἔπεμπον
Εἰς Ἰθάκην· τὴν μὲν ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Χαῖρον νοστήσαντι, καὶ ἐξερέεινον ἕκαστα,
Οὐλὴν, ὅ, τι πάθοι· ὁ δ' ἄρα σφίσιν εὖ κατέλεξεν,
Ὡς μιν ὑὸς λευκῷ ὀδόντι
Παρνησσόνδ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
Τὴν χεῖρες χείρεσσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα,
Γνῶ ῥ' ἐπιμασσαμένη· πόδα δ' ἧκε φέρεσδε·
Ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη· κανάχησε δὲ χαλκός,
Ἄψ δ' ἑτέρωσ' ὀκλίδη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυθ' ὕδωρ.
Τοῦ δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἕλε φρένα· τὼ δέ οἱ ὄσσε

Vulnuſque Ulyſſis optimi heroici
Ligaverunt ſcientèr, & incantatione ſanguinem nigrum
Cohibuerunt, ſtatim verò iverunt dilecti ad ædes patris.
Hunc quidem Autolycuſque, & filii Autolyci
Benè medicati, & ſplendidis donis datis,
Statim gaudentem dilectam gaudentes miſerunt
In Ithacam: eo quidem pater & veneranda mater,
Gaviſi ſunt reverſo, & interrogaverunt ſingula,
De cicatrice, quid paſſus ſit: hic autem ipſis bene narravit,
Ut *nempè* ipſum venantem percuſſit aper albo dente
Parnaſſum euntem cum filiis Autolyci.
Hanc *Cicatricem* anus manibus pronis tenens,
Agnovit attrectans, pedemque dimiſit ferri;
In lebetem verò cecidit ſura; reſonuitque ahenum,
Et in alteram partem inclinavit; inque terram effuſa eſt aqua.
Hujus ſimul gaudium & dolor invaſit mentem; ejuſque oculi

ΣΧΟΛΙΑ.

457. Ἐπαοιδῇ δ' αἷμα.] Διοκλῆς ἐπαοιδὴν παρέδωκε τὴν παρηγορίαν· ἐκαμψε δὲ εἶναι ταύτην, ὅταν τὸ πάθημα δι' ὑπερωρίαν ψυχρὸν ᾖ, καὶ ὥσπερ ψυχρὸν τὸ παρηγορῆσαι, οὕς δὲ δι' ἑτέρων, † Ἀλλὰ σὺ μὲ θερμαίνων πολυπράτει. * Ἐπαοιδῇ.] Ἰστέον, ὅτι ἀρχαία ἐστὶν ἡ λέξις· τὸ ἐπαοιδὴς θεραπεία, ὥστε καὶ Πίνδαρος ἐπὶ Ἀσκληπιοῦ, μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς. λέγει.

458. * Ἔσχεθον.] Ἀντὶ δὲ, ἔπαυσαν.

460. Πορόντες.] Δόντες, παρασχόντες.

468. Ἐπιμασσαμένη.] Ἀντὶ δὲ, ἐφαψαμένη.

471. Χάρμα καὶ ἄλγος.] Σοφοκλῆς, * Ὡς χάρμ' ὑφίρπει δάκρυον ἀκχαλώμενον.

† *Iliad.* ε'. v. 401.

NOTÆ.

457. Ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν Ἔσχεθον.) Περίαπτα novit *Homerus*, ut ex *Ceſti* narratione colligit *Euſtath.* fol. 706. lin. 35. Ἐπῳδὴ, ſive *Incantationem*, apertè vel ex hoc loco cognitam videmus: ut rectè in hâc parte *Etymolog.* M. v. Ἐπαοιδή. Ἰστέον, ὅτι ἀρχαία ἐστὶν ἡ λέξις τὸ ἐπαοιδὴς θεραπεία. Ὅμηρος, ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν Ἔσχεθον· ἐκ Πίνδαρος ἐπὶ δὲ Ἀσκληπιοῦ, Τὰς μὲ μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς. Vid. *Pindar.* Pythionic. §. 3. v. 91. *De la Cerdam*, alioſque *Virgilii* Interpretes, ad *Æn.* l. 7. v. 757.

——*neque enim juvere in vulnera Cantus Somniferi, & Marſis quæſita in montibus herba.* Huc refer *Plinii* Nat. Hiſt. l. 28. c. 1. Dixit *Homerus* profluvium ſanguinis, vulnerato fœmine, *Ulyſſem* inhibuiſſe Carmine; *Theophraſtus* Iſchiadicos ſanari: *Cato* prodidit, Luxatis membris Carmen auxiliari. *M. Varro, Podagris.* Vid. *Abrahami Coulai* Not. ad *Davideidos* l. 1. §. 32. ubi plura de *Muſica* Virtutibus. De Incantationibus, vid. *Prælect.* noſtr. *Sophocl.* xxxiii. fol. 210. *Bodin.* Dæmonoman. l. 2. c. 2. *Meric. Caſaubon.* de *Enthuſiaſmo*. *Petri Lotichii* Commentarios in *Petron.* l. 1. c. 15. p. 104. ex *Rodolpho Goclenio* juniore, in Tractatu, De Unguento Armario; item *Froiſſardi* Hiſt. & *Camerarii* Hiſtoric. Meditationes, *&c.*

467. Γρῆυς) Ità *διυμαίως* & hic ſcribo, ob Metrum, vid. ſuprà, ad v. 353.

NOTÆ IN SCHOLIA.

457. * Ἐπαοιδῇ) Hæc Verba ad hoc *Scholion* addo, ex *Aloyſii* MSto. licet modico intervallo ibi diſtent. Locus *Pindari* extat *Pythionicôn*, 3. v. 91. in quem locum *Scholiaſtes* hunc *Homeri* laudat. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Alceſt. v. 968.

458. * Ἔσχεθον) Hoc *Scholion* in ſuum tantùm locum removi, malè olim ad finem v. 257. adhærens.

471. * Ὡς χάρμ' ὑφίρπει) Locum reſtituo ex *Euſtath.* fol. 707. lin. 7. MS. ἀκαλωμένην legit, ut *Impreſſi*, non benè. Confer *Αὐλικοκάπηλον*, ſive *Eſtheram* noſtram, in *Schol.* ad v. 1160. Ubi de *Lacrymis præ gaudio obortis.*

Δακρυόφιν πλῆσθεν· θαλερὴ δέ οἱ ἔχελο φωνή.
Ἀψαμένη δ' γενείου Ὀδυσῆα προσέειπεν,
Ἦ μάλ' Ὀδυσθύς ἐσσι, φίλον τέκος· οὐδέ σ' ἔγωγε
Πρὶν ἔγνων, πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάασθαι.
Ἦ, καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι,
Περφραδέειν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα.
Ἣ δ' οὔτ' ἀθρῆσαι δυνάτ' ἀντία, οὔτε νοῆσαι·
Τῇ γὰρ Ἀθηναίη νόον ἔτραπεν· αὐτὰρ Ὀδυσθὺς
Χεῖρ' ἐπιμαστάμενος, φάρυγος λάβε δεξιτερῇφι·
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἕθεν ἄσσον ἐρύσσατο, φώνησέν τε,
Μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ' ἔτρεφες αὐτὴ
Τῷ σῷ ἐπὶ μαζῷ· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράθης, καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
Σίγα, μήτις τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθηται.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τόδε κὴ τετελεσμένον ἔσται,
Εἴ κ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Οὐδὲ τροφῆς οὕσης σεῦ ἀφέξομαι, ὁππότ' ἂν ἄλλας
Δμωὰς ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείναιμι γυναῖκας.
Τόνδ' αὖτε πρὸς ἔειπε πολύφρων Εὐρύκλεια,
Τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Οἶδα μὲν, οἷον ἐμὸν μένος ἔμπεδον, οὐκ ἐπιεικτόν.
Ἔξω δ', ὡς ὅτε τις πετρὴ λίθος, ἠὲ σίδηρος.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Εἴ κ' ὑπὸ σοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Δὴ τότε τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,

Lacrymis impleti sunt; tenuisque ipsi hæsit vox:
Attrectansque ejus mentum, Ulyssem allocuta est,
" Certè Ulysses es, chare fili; neque equidem te
" Prius agnovi, quàm totum regem meum contrectârim,
Dixit & Penelopem inspexit oculis,
Indicare volens dilectum maritum intus existere.
Hæc interim neque videre potuit, etsi erat è regione, neque cognoscere;
Illi enim Minerva mentem *alio* vertit:
at Ulysses
Manu prehendens guttur cepit dextrâ.
Alterâ verò *manu* ipsam propè traxit, dixitque,
" Nutrix, cur me vis perdere? tu etenim me nutrivisti ipsa,
" Ipsa tuâ in mammâ; nunc dolores multos passus
" Veni vigesimo anno in patriam terram.
" Sed postquam intellexisti, & tibi Deus injecit animo,
" Tace; neque quis alius in domibus audiat.
" Sic enim dico, quod & perfectum erit;
" Si mihi Deus interficiet Procos superbos,
" Neque à te, licet nutrix sis, abstinebo, quandò alias
" Famulas in domibus meis interficiam mulieres.
Hunc rursus allocuta est prudens Euryclea,
" Fili mi, quale verbum fugit septum dentium?
" Scis quidem, qualis meus animus constans, nec impotens.
" Tenebo autem, sicut quando aliquis solidus lapis, vel ferrum.
" Aliud verò tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis;
" Si tibi Deus domabit procos superbos,
" Jam tunc tibi narrabo in ædibus mulieres,

ΣΧΟΛΙΑ.

477. Περφραδέειν.] Ἐπιλέξαι, εἰπεῖν.
479. Ἔσαπτε.] Ἔτεψεν.
480. Φάρυγος.] * Φάρυγγος, ἢ στόματος. Λάβε.] * Ἐκράτησεν.
485. Ἐφράθης.] Ἐπέγνως.
489. Ἀφέξομαι.] Ἀπόσχωμαι, φείσωμαι.
494. Ἔξω.] Ἐν ἡσυχῇ καθέξω.
497. Καταλέξω.] Ἐκάστην εἴπω.

NOTÆ IN SCHOLIA.

480. * Φάρυγος) Hanc voculam addo, ad Loci complementum. Vid. ad nostri *Euripid.* Cyclop. v. 409. *Ibid.* Λάβε) * Ἐκράτησεν, ità pro ἀπέλαυσεν, lego. Hoc *Scholion* in MS. ad v. 61. locatur, miro subsultu.

VARIÆ LECTIONES.

490. Κτείναιμι) χ. κτείνωμι. *Eustath.* fol. 701. lin. 18. & *H. Steph.* verùm haud nimis probo.

Aï

Αἵ τέ σ' ἀπημάξωσι, καὶ αἵ νηλητεῖς εἰσιν.
Τὴν δ' ἀπαμείβομενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Μαῖα, τίη δὴ σὺ τὰς μυθήσεαι; ἠδέ τι σὲ χρή.
Εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φρήσομαι καὶ ἴσασιν ἑκάστην·
Ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεφον δὲ θεοῖσιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· χρηὺς δὴ ἐν μεγάροιο βεβήκει,
Οἰσομένη πολάνιπτρα· τὰ δ' ὠμῶτερ' ἔχυτο πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ νίψεν τε, καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ,
Αὖτις ἄρ' ἀστοτέρω πυρὸς ἕλκετο δίφρον Ὀδυσσεύς
Θερσόμενος, ἀλλὰ δὴ κατὰ ῥακέεσσι κάλυψε.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πεφραδὲν Πηνελόπεια,
Ξεῖνε, τὸ μέν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼ εἰρήσομαι αὐτή·
Καὶ δὴ κοίτοιο τάχ' ἡδέος ἔσται ὥρη,
Ὀνλινά γ' ὕπνῳ ἔλοι γλυκερὸς, καὶ κηδομένοιν περ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων·
Ἦμαρ μὲν γὰρ τέρπομ' ὀδυρομένη, γοόωσα,
Ἔς τ' ἐμὰ ἔργ' ὁρόωσα καὶ ἀμφιπόλων, σὺν οἴκῳ·
Αὐτὰρ ἐπὴν νὺξ ἔλθῃ, ἕλῃσί τε κοῖτος ἅπαντας,
Κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκιναὶ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ
Ὀξεῖαι μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθουσιν.
Ὡς δ' ὅτε Πανδάρεω κούρη, χλωρηΐς ἀηδών,

" Quæ te dedecorant, & quæ inculpatæ sunt.
Hanc respondens, allocutus est prudens Ulysses,
" Nutrix, cur verò tu eas indicabis? neque aliquid te oportet.
" Benè & ipse ego intelligam, & cognoscam unamquamque:
" Sed tene silentio rem, & committe diis.
Sic dixit; anus autem per domum exivit,
Portatura lavacra; priora enim effusa sunt omnia.
Sed postquam lavitque & unxit pingui oleo,
Iterum propè ignem traxit sedem Ulysses
Calefaciendus, cicatricem autem pannis cooperuit.
Hisce verò sermones cæpit prudens Penelope,
" Hospes, hoc quidem te adhuc parumper ego interrogabo ipsa;
" Etenim jam somni citò dulcis erit hora,
" Quemcunque somnus capit dulcis, & dolentem licet.
" Sed mihi & dolorem magnum præbuit Deus;
" Dies quidem enim delector lamentans, lugens,
" In mea opera inspiciens, & ancillarum, in domo:
" At postquam nox venit, cepitque somnus omnes,
" Jaceo in lecto, densæque mihi circa tenerum cor
" Acutæ cogitationes lugentem impellunt.
" Sicut verò quando Pandarei filia floridula luscinia

ΣΧΟΛΙΑ.

498. Νηλητῆς] Λίαν ἀμαρτωλαὶ, ἄλλοι ἀπίδοσαν, ἢ ἡ ἐπιβλακῶ ὀστῷ· ὡς τὸ τῷ, νήχυτον ἔρπῃ· ἄμφασον δὲ τὰς ἀναμαρτήτους, συγκεκλιμένης δὲ λέξεως τὰ δὲ ἡ περιττικῶ μορίῳ κεῖ δὲ ἀλιτανέειν· ἴν' ᾖ, ὅσην ἁμαρτάνουσαι, καὶ ὅσον ἔδ.

507. Θερσόμενος.] Θερμανθησόμενος.

511. Ὄν πού γ' ὕπνος ἕλοι.] Οἷον, ἐμὲ μὲ δὲ ἔχ κἀκεῖ.

510. Κοῖτος.] Ἀντὶ δὲ, ὕπνος.

516. Πυκιναί.] Συνεχεῖς.

517. Μελεδῶναι.] Μερίμναι.

518. Ὡς δ' ὅτε Πανδάρεω κούρη.] Διαφόρως τοῖς νεωτέροις, καὶ ἐκεῖ Πανδάρεος, εἰ μὴ ἄρα διάνυμος ἦν. Πανδάρεω δὲ Μέροπος, Μιλησίου τὸ γένος, γήμασα ἐξ Ἀρμεθόης * γ' θυγατέρες, Ἀηδών, Κλεοθήρα, Μεροπηΐς κύνας κλέψας χρυσοῦν Ἡφαιστοτέυκτον ἔμψυχον

* Duæ tantùm *Pausaniæ*, Phocic. c. 30. quarum Nomina, Καμειρώ τε καὶ κλυτίη.

NOTÆ.

498. Νηλητῆς) Vid. Not. in *Textum*, ad π'. v. 317.

518. Ὡς δ' ὅτε Πανδάρεω) Vid. Not. in *Textum*, ad λ'. v. 297. & ad υ'. v. 66.

NOTÆ IN SCHOLIA.

498. Νηλητῆς) Rationem hujus ὀρθογραφίας dedi suprà, ad π'. v. 317. Confer *Scholia* ad hunc & illum locum, inter se.

518. Ὡς δ' ὅτε Πανδάρεω) Hoc *Scholion* ex MS. *Aloysii* emendavi, ex *Eustathio* ampliùs explicandum, fol. 709. lin. 47. Τὸν δὲ περὶ τ' Ἀηδόνος μῦθον, ἀμφόρως, ἤτοι ἀνομοίως τοῖς νεωτέροις μυθοχειρίζει ὁ Ποιητής· ἔτι γὰρ Πανδίονος ὁμοίως αὐτοῖς μέμνηται,

VARIÆ LECTIONES.

498. Νηλητῆς) γρ. νηλητέες, νηλιτέες, νηλιτεῖς, & νηλιτίδες, *Eustath.* fol. 708. lin. 46.

510. Τάχ' ἡδὺς ἔστ') ὥρη) γρ. τάχ' ἔστ') ἡδέος ὥρη, *H. Steph.*

518. Πανδάρεω) γρ. Πανδαρέῳ, vid. Not. in *Textum*, & in *Scholia*.

Καλὸν ἀείδησιν, ἔαρ νέον ἱσαμένοιο,
Δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινοῖσιν,
Ἥτε θαμὰ τρωπᾶται χέει πολυηχέα φωνὴν,
Παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, ὃν ποτε χαλκῷ
Κτεῖνε δι' ἀφραδίας, κοῦρον Ζήθοιο ἄνακτος·
Ὣς ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἠὲ μίμνω ἔτι παῖδ', ἠὲ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω,
Κτῆσιν ἐμὴν, δμῳάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
Εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος, δήμοιό τε φῆμιν·
Ἦ ἤδη ἅμ' ἕπωμαι Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος
Μνᾶται ἐν μεγάροισι, πορὼν ἀπερείσια ἕδνα.

" Suavitèr canit, vere recens orto,
" Arborum in foliis sedens densis,
" Quæ frequentèr versans fundit personantem vocem,
" Filium lugens Itylum dilectum, quem quondam ferro
" Interfecit per errorem, filium Zethi regis:
" Sic & mihi bifariam animus movetur huc & illuc,
" Utrum maneam apud filium, & firma omnia servem,
" Possessionem meam, famulasque & altam magnam domum,
" Lectúmque reverita mariti, populique famam:
" An jam simul sequar Achivorum illum, qui optimus
" Procatur *me* in domibus, præbens infinitas dotes.

ΣΧΟΛΙΑ.

ὁ μὲν Κρὴς ὁ δὲ Διὸς τεμόντες, παρεκρατήθητο Ταντάλου. Διὸς δὲ καὶ Ἑρμοῦ ἀπαιτοῦντος αὐτὸν, ὤμοσεν ὁ Τάνταλος μὴ ἔχειν· ὀφθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς κατέτρεψεν αὐτοῦ Σίπυλον τὸ ὄρος· τὸ μὲν οὖν κύνα Ζεὺς δὲ Ἑρμῆ ἐπίλαβεν· ὁ δὲ Πανδάρεως ἔφυγεν εἰς Ἀθήνας, κἀκεῖθεν εἰς Σικελίαν, ἔνθα διέφθαρη μετὰ γυναικὸς συνοίκου δὲ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ Κλεοθήρας μὲν ὁ Μερόπων, ὠραίας χρυσόθρας, ἁρπασθῆναι ὑπὸ ἀνέμων, καὶ παρεδοθῆναι Ἐριννύσι τιμωρεῖσθαι. Ἀηδὼν δὲ, ἡ πρεσβυτάτη, Ζήθῳ γαμηθεῖσα, τῇ Διὸς μὲν παιδὶ, Ἀμφίονι δὲ ἀδελφῷ, Ἴτυλον ἔσχε παῖδα· φθονοῦσα δὲ τῇ ὁμογάμῳ τῇ Ἀμφίονος γυναικὶ Νιόβῃ τῇ Ταντάλου, πλείονας ἐχούσῃ παῖδας, οἱ ὁ ἄρρεν ἦν Ἀμαλεύς, ἐπεβάλετο τέκνα· ἐν δὲ ἀνοψιῶν συντεθραμμένων, ὀθνεῖα καὶ συγκεκομμένα συνέβη, κρύφα παρεγεῖσθαι τὴν εὐδαίτερον κοίτην ἐλίσσων, ὅπως εὐεπιβούλως αὐτῇ νύκτωρ ὁ Ἀμαλεὺς γένηται. * Ἴτυλον δὲ τὸ ἑαυτῆς, ἀντὶ δὲ Ἀμαλέως, ἀπεκτείνῃ, καὶ δὲ πάθος αὐτὴν σφόδρα καθελαβόντος, ὠδύρατο πᾶσι θεοῖς μεταβῆναι εἰς ἀηδόνα· καὶ ἐκλήθη εἰς τὸ ὁμώνυμον ὄρεσιν. Χλωρεΐς.] Ἥτοι τὸ χλωροῖς ἐλλελειμμένοι· ἢ ἅμα τοῖς χλωροῖς φασεοῖς, ἔαρος δὲ φαίνεται· ἢ ἀφὸ τοῦ χρῶμα· καὶ παρὸ Σιμωνίδῃ ὁ χλωρεύχης λέγει αἱ Ἀηδόνες.

521. Πολυηχίᾳ.] Πολλὰς μεταβολὰς ποιεμένην.

523. Κοῦρον.] Παῖδα. Κοῦρον Ζήθοιο ἄνακτος.] * Ἀνῃρέθη τῇ Νυκτίνῃ Ζεὺς μίγνυται, ἐξ ἧς Ζήθος γίγνεται καὶ Ἀμφίων· ὅτε τοὺς Θεῖβας ᾠκίσατο πρῶτος, καὶ ἐκλήθη * Διὸς κοῦρος Λυκόστολος· γαμεῖ δὲ Ζήθος μὲν Ἀηδόνα, τὴν δὲ Παιδαρέως· τοῦ δὲ γίνεται Ἴτυλος καὶ Νηΐς. Ἴτυλον δὲ ἡ μήτηρ Ἀηδὼν ἀποκτείνει ἀφ' ὑπνου νυκτὸς, δοκοῦσα εἶναι τὸν Ἀμφίονος παῖδα, ζηλοῦσα * τὴν δὲ σπερμηθεῖσαν γυναῖκα, ὅτι αὐτὴ μὲν ἦσαν ἐξ παῖδες, αὐτῇ δὲ δύο· ἐφορμᾷ δὲ ταύτῃ ὁ Ζεὺς ποινήν· ἢ δὲ εὔχεται ὄρνις γλοιὸς, καὶ ποιεῖ αὐτὴν ὁ Ζεὺς Ἀηδόνα· θρηνεῖ δὲ αἰεὶ ταῦτ' ἡ Ἴτυλος, ὡς φησι Φερεκύδης.

NOTÆ.

522. Ἴτυλον) Non hìc pro Ἴτυν, ὑποκοριστικῶς, ut nonnulli autumant. Res alia, nomina alia, Eventus dispar. *Itylus*, hic *Zethi*, *Thebarum* Regis filius, ut

NOTÆ IN SCHOLIA.

legit, ut & *Alcyssi* MS. unde Nos emendamus; at Clausulam, * Ἴτυλον δὲ τὸ ἑαυτοῦ, αὐτὶ δὲ Ἀμαλέως, ἀπολείπει δὲ δὲ παῖδας, addo, quòd *Serfus* alias periclitaretur; Huc refer *Antonini Liberalis* Metamorph. c. XI. &c. XXXVI. Item *Schol.* ad v. 523. & ad v. 66. & v. 67. *Pindari* demùm *Scholiastes*, Olymp. §. 1. fol. 8. *Oxon.* Edit.

523. * Ἀνῃρέθη) Addo hunc vocem, ex historiâ. Illud * Διὸς κοῦρος Λυκόστολος lucem accipiet ex Notis nostris ad *Euripid.* Herc. Fur. v. 29. * ζηλοῦσα τὴν, pro ζηλοῦσαν, corrupto, ex *Aldinâ* emendo.

VARIÆ LECTIONES.

521. Πολυηχίᾳ) γρ. πολυδύκῃα, *Ælian.* Animal. l. 5. c. 38. aliàs, πολυκηδίᾳ.

523. Ζήθοιο) γρ. Ζήτου. *Eustath.* fol. 709. lin. 51.

Vid. Not. in *Schol.* ad v. 518.

529. Μνᾶται) αἰτεῖ) γρ. μνᾶται ἴμε· αἰ. *Ibid.* Ἀπερείσια ἕδνα) γρ. ἀπερείσι' ἔδνα.

Παῖς

530 Παῖς δ' ἐμὸς, ἕως μὲν ἔλω ἔτι νήπιος, ἠδὲ χαλίφρων,
Γήμασθ' ἣ μ' εἴα, πόσιος κτῆ δῶμα λιπῆσαν·
Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ, καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνῃ,
Καὶ δή μ' ἀρᾶται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
Κτήσιος ἀχαλόων, τιμὴ οἱ κατέδουσιν Ἀχαιοί.
535 Ἀλλ' ἄγε μοὶ τὸ ὄνειρον ὑποκρίναι, καὶ ἄκουσον·
Χῆνές μοι κτῆ οἴκοι ἐείκοσι πυρὸν ἔδουσιν
Ἐξ ὕδατος, καί τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσορόωσα·
Ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης
Πᾶσι κατ' αὐχένας ἧξε, καὶ ἔκτανεν· οἱ δ' ὑπέχυντο
540 Ἀθρόοι ἐν μεγάροις· ὁ δ' ἐς αἰθέρα δῖαν ἀέρθη.
Αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ὀκώκυον, ἔν περ ὀνείρῳ,
Ἀμφὶ δέ μ' ἠγερέθοντο ἐϋπλοκαμῖδες Ἀχαιαὶ,
Οἰκτρ' ὀλοφυρομένην, ὅ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.
Ἆψ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ πρῃῢχοντι μελάθρῳ·
545 Φωνῇ δ' ἀνθρωπηίῃ κατερήτυε, φώνησέν τε,
Θάρσει, Ἰκαρίου κούρη τηλεκλειτοῖο·

" Filius autem meus, quousque quidem fuit adhuc infans & inexpertus,
" Nubere non me sinebat, mariti domum derelinquentem:
" Nunc verò quando jam magnus est, & ad pubertatis mensurâ pervenit,
" Etiam me precatur iterum excedere è domo,
" Ob possessionem dolens, quam ei consumunt Achivi.
" Verùm agè mihi somnium dijudica, & audi:
" Anseres mihi in domo viginti triticum edunt
" Ex aquâ, & ipsis lætor inspiciens:
" Veniens verò ex monte magnâ Aquila curvo-rostro,
" Omnibus cervices confregit & interfecit; hi igitur fusi sunt
" Conferti in domibus: ille verò in æthera divinum elevatus est.
" Ast ego flebam & lugebam, in somnio licèt,
" Circumque me congregatæ sunt pulchræ-crinibus Achivæ
" Miserabilitèr lugentem, quod mihi aquila interfecit anseres.
" Retrò igitur veniens desedit in prominenti atrio;
" Voceque mortali compescuit, locutusque est,
" Confide, Icarii filia valdè-inclyti;

ΣΧΟΛΙΑ.

530. Χαλίφρων.] * Κεχαλασμένας ἔχων τὰς φρένας. ἀσύνετος καὶ ἄφρων. ἑαυτῇ τῇ ποικιλῇ φρενὶ μὴδ' ἔχουσι. ἔνιοι δὲ χαλίφρονα, τὸ ἀκεφαλίφρονα, * χάλις γὰρ, ὁ οἶνος, ὁ ἀναχαλῶν τὰς φρένας. * καὶ ποιῶν ἀκεφαλίφρονα· ἑαυτίον ἦν τὸ, † Φρενὶ γὰρ κέχρηται ἀγαθῇσι· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ Ζ, * Χαλιφροσύνας γέ μ' ἔχουσι, δηλοῦσαι, οἷον ἀφροσύνας πάλιν.

533. Ἐλθέμεν.] Ἀντὶ Ζ. ἐξελθεῖν.

† Odyss. γ'. v. 266 * κ'. v. 310.

535. Τὸν ὄνειρον) Editio *Schreveliana* sola, quod sciam, τὸ ὄνειρον, reliquæ omnes, ut *Florentina, Aldina, Lovaniana*, utraque *Eustathii, Hervagiana, H. Steph. Castell. Spondan. Cantabrig. Oxon.* &c. τὸν ὄνειρον legunt rectè; nam τὸ ὄναρ, ὁ ὄνειρος. Hoc dictum, nequis auctoritate Erroneâ seducatur. Vid. infrà, ad v. 560.

535. Ὑποκρίναι.] Ἀντὶ Ζ. κρῖνον.
537. Ἐξ ὕδατος.] Ἔξω δὲ χωρὶς ὑδάτος.
538. Ἀγκυλοχείλης.] Ἐπικαμπῆ ἔχων χείλη.
539. Ἧξε.] Ἔκλασεν, * ἔαξεν, παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω, τὸ ῥήγνυμι. Ἐκέχυντο.] Ἔκειντο.
540. Ἀίθρῃ.] Ἐπήρῃ.
542. Εὐπλοκαμῖδες.] Εὔκοσμοι, ἀπὸ μίσχου.
545. Φωνῇ.] Ἀνθρωπίνῃ.

NOTÆ.

546. Θάρσει, Ἰκαρίου κούρη) Miror, *Hen. Stephanum* hoc in loco legere, Ἰκαρίοιο κούρη, contra omnium *Codicum* fidem paritèr & *Rationem*, & Ἰκαρίου κούρη, ad *Var. Lect.* relegare; cum Ἰκαρίου κούρη esset in ipso Textu sui ipsius Exemplaris, *Romana Eustathii* Editionis, ut & *Basileensis*, item *Florentina, Aldine, Lovaniana Rescii, Hervagiana*: & vox Ὁμηρι-

NOTÆ IN SCHOLIA.

530. * Κεχαλασμένας, pro corrupto κεχασμένας, ex tribus Vett. Codd. & MS. ut & μήδ' ἔχουσι, pro μήδ' ἔχουσι, ex *Homero*, cujus *Hemistichium*, ut & φρενὶ γὰρ κέχρηται ἀγαθῇσιν, ut & χαλιφροσύνας γ' ἔμ' ἔχουσι. * Καὶ ποιῶν addo, ad *Sensum* explendum; * χάλις lego, pro corrupto χάλιξ &c. Vocula πάλιν, nec in MS. nec in tribus Vett. Codd. apparet.

539. Ἔαξεν, addo ex *Eustathio*, fol. 712. lin. 30. * Reliqua ex *Aloysii* MS. παρὰ τὸ ἄγω, ὅ ἐστι, τὸ ῥήγνυμι.

VARIÆ LECTIONES.

540. Ἀίθρῃ) γρ. ἠέρα. *Eustath.* fol. 711. lin. 47. fol. 712. lin. 33. & *H. Steph.*

546. Ἰκαρίου κούρη) γρ. Ἰκαρίοιο κούρη, vid. Not. in *Textum*.

Οὐκ

Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλόν, ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται.
Χῆνες μὲν, μνηστῆρες· ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
Ἦα πάρος, νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλουθα,
Ὅς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφήσω·
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδὴς ὕπνος ἀνῆκε.
Παπτήνασα δ' ἐνόησα ἐνὶ μεγάροισι νόησα
Πυρὸν ἐρεπτομένους ταρφὰ πύελον, ἧχι πάρος περ.
Τὼ δ' ἀπαμφιέπομφος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι, οὔπως ἐστὶν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον
Ἄλλῃ ἀποκλίναντι· ἐπεὶ ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεὺς
Πέφραδ', ὅπως τελέσῃ· μνηστῆρσι δὲ φαίνετ' ὄλεθρος
Πᾶσι μάλ'· οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ.
Τὸν δ' αὖτε περιφρὼν πεπνυμένη Πηνελόπεια,
Ξεῖν', ἦτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι, ἀκριτόμυθοι
Γίνονθ', οὐδέ τι πάντα τελείεται ἀνθρώποισι.
Δισσαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσιν ὀνείρων·

" Non ſomnium, ſed Viſio fauſta, quæ utique ſuum finem ſortietur.
" Anſeres quidem *ſunt* proci, ego autem Aquila avis
" Fui anteà, nunc rurſus tuus maritus veni,
" Qui omnibus procis indecentem mortem immittam.
Sic dixit; at me dulcis ſomnus dimiſit.
Circumſpiciens verò anſeres in domibus vidi
Triticum comedentes apud pelvim, ubi anteà.
Hanc reſpondens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" O *mulier*, nullo modo fas eſt declarare ſomnium
" Alio deflectenti; quandoquidem ipſe tibi Ulyſſes
" Dixit, quomodo fit: procis igitur apparet cædes
" Omnibus valdè, neque aliquis mortem & parcas fugiet.
Hunc rurſus alloquuta eſt prudens Penelope,
" Hoſpes, certè quidem ſomnia difficilia, indiſcriminata loquentia
" Sunt, neque omninò omnia perficiuntur hominibus.
" Duæ etenim portæ debilium ſunt ſomniorum;

ΣΧΟΛΙΑ.

547. Ὕπαρ.] Τὸ μεθ' ἡμέραν φαινόμενον σύμπνιον.

555. Ὑποκρίνασθ.] Ἀποκρίνασθ.

556. Ἀποκλίναντ'.] Ἔξω τῆς ἀληθείας εἰπόντα.

560. Ἀμήχανοι.] Περὶς δὲ μηχανὴν εὑρεῖν οὐκ ἔστιν. Ἀκριτόμυθοι.] Ἀκριβῶς δὲ ἀδιάπτωτα καὶ ἀδιάσταλτα λέγοντες.

561. Τελεῖται.] Τελεῖται καὶ πληροῦται.

562. Δισσαὶ γάρ τε πύλαι ἀμφιγύων εἰσὶν ὀνείρων.] Οἱ μὲν φασὶ κεραΐνην πύλην, συνεκδοχικῶς τὴν ὀφθαλμικήν. Κεραΐειδὴς γὰρ ὁ περὶ τὸν χιτῶνα ὑμὴν ὀφθαλμοῦ. Ἐλεφαντίνην δὲ, σῶμα καὶ ὕσταται ἐλεφαντόκραιρας τὰς ἐδέντας. Ἐκ δὲ τούτου, πιθανὸν εἶναι τὰ ὀνείρατα διὰ κεράτων. Καὶ ὅτι μὲν κέρατος εἶδος τι καὶ ἰδεῖν, δῆλον ἐλέφαντος δὲ· ἢ ὅσα ἂν τις ἐκ πλησμονῆς τροφῆς ἴδοι, ταῦτα εἶναι ψευδῆ. Κεραΐνην μὲν γὰρ, εἶναι τὴν ἀληθῆ, παρὰ τὸ ἔτυμα κραίνειν καὶ πλείους· ἐλεφαντί-

NOTÆ.

κωτέρα sit κέρη, & frequens, κόρη nuſquam aliàs appareat. Non benè itaque recepit in *Textum Stephanus* contrà tantam auctoritatem, nam ſic *Moderniorum* conſtantiam labefecit & fidem fefellit.

548. Χῆνες μὲ, μνηστῆρες.) Quare *Anſeres* ſignificent Procos, Improbos & Procaces viros, videſis *Pierii* Hieroglyph. l. xxiv. fol. 174. De *Anſere*, Titulo. Improbitas, F. At hoc fauſtum *Omen Ulyſſi.*

560. Ξεῖν', ἦτοι μὲ ὄνειροι, ἀμήχανοι, ἀκριτόμυθοι) Vid. ad *Euripid.* Iphigen. *Tauric.* v. 569. *Salomon*, Eccleſiaſtæ, c. 5. v. 7. *Ubi multa ſomnia, & multiloquium, multæ Vanitates.*

562. Δισσαὶ γάρ τε πύλαι) Hinc *Virgil.* Æn. l. 6. v. 894. *Sunt gemina Somni Portæ, quarum altera fertur Cornea, quâ veris facilis datur Exitus umbris: Altera candenti perfecta nitens elephanto, Sed falſa ad cœlum mittunt Inſomnia manes.* Vid. *Macrob.* de Somnio *Scipionis*, & *Porphyrium*, *Brev. Scholia*, *Euſtath.* fol. 713. lin. 18. &c. *D. Edvardi Sherburn.* Not. ad *Coluthi* de Raptu *Helenæ*, v. 311. §. 53. Doctor. *Steph.* Not. in hunc locum. *Ibid.* Ἀμφηνῶν) Vid. N. in *Schol.* & ad *Il.* γ'. v. 562. voce, Ἀμφήνασεν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

560. * Ἀδιάσταλτα) Ità, pro corrupto illo ἀδιαστάντα, ex *Aloyſii* MSto *Heſych.* Ἀκριτόμυθοι) Ἀδιάσταλα λέγων. Corrige & lege, ἀδιάσταλτα.

562. Δισσαὶ γάρ τε πύλαι ἀμφηνῶν εἰσιν Ὀνείρων) Τὼ ἔκβασιν τῶν Ὀνείρων Ὅμηρος διαφορικῶς εἶπεν· Ἡλιόδωρος ἀπίθανα, τὰ ἀδιανόητα, τὰ ἀμφίβολα. *Heſych.* v. Ἀμφήνασεν.

VARIÆ LECTIONES.

556. Ἔπειή ῥα) γρ. ἐπὶ ἦ ῥα, *H. Steph.*

562. Ἀμενηνῶν) γρ. ψευσταὶ, *Etymol. g.* M. v. Τυφλῶν ὀνείρων.

Αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τέθυχαν, αἱ δ' ἐλέφαντι·
Τῶν οἱ μὲν κ' ἔλθωσι διὰ πριστῦ ἐλέφαντος,
Τοὶ δ' ἐλεφαίρουσι, ἔπε' ἀκράαντα φέρουσιν·
Οἱ δὲ διὰ ξεστῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε,
Τοί ῥ' ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδηται.
Ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἀντεῦθεν ὀίομαι αἰνὸν ὄνειρον
Ἐλθέμεν· ἦ κ' ἀσπαστὸν ἐμοὶ καὶ παντὶ γένοιτο.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Ἦδη δὴ ἠὼς εἶσι δυσώνυμος, ἥ μ' Ὀδυσῆος
Οἴκου ἀποιχήσ· νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον,
Τοὺς πελέκεας, τοὺς κεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν
Ἴσος' ἐξείης, ῥυτοῖσιν ὡς, δώδεκα πάντας,
Στὰς δ' ὄγε πολλὸν ἄνευθε, διαρρίψασκεν ὀιστόν·
Νῦν δὴ μνηστῆρσιν ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω.

" Unæ quidem enim cornibus factæ
" sunt; alteræ autem ebore:
" Horum quæ quidem egressa fuerint
" per foramen ebur,
" Hæc spe-frustrantur *nos*, verba irrita
" portantia:
" Quæ verò per polita cornua eunt
" foràs,
" Hæc vera perficiunt; hominum
" quando aliquis videt.
" At mihi non hinc puto grave som-
" nium
" Venisse: certe utique gratum mihi
" & filio fiat.
" Aliud autem tibi dico, tu verò in
" mentibus pone tuis:
" Hæc jam aurora venit infamis, quæ
" me Ulyssis
" A domo abducet: nunc enim de-
" ponam certamen,
" Secures, quas ille in domibus fu-
" is
" Disposuit ordine, sicut annulos,
" duodecim omnes;
" Stans tamen ille valdè procul, traji-
" ciebat sagittam:
" Nunc itaque procis certamen hoc
" permittam.

ΣΧΟΛΙΑ.

νέω δ', τὸν ψευδῆ· ἐλεφαίρεσθαι γὰρ τὸ παραλογίσασθαι ἢ ἀπατῆσαι· ὡς, * Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφήρατο λαὸν Ἀπόλλων. τινὲς δ' ἔτος ἀπέδοσαν. Κεραλίνην μὲν τὴν ἀληθῆ καὶ ἀσφαλῆ καὶ λαμπυσαν. Ἐλεφαντίνην δ', τὴν ψευδῆ καὶ ἀσφαῆ καὶ συσκιαζομένην. οἱ δὲ φασὶν κέρασιν ἀπεικάζειν τὰς ὀφρύσιν ὀνείρους, οἳ πιθανὴν καὶ ἀληθεύουσι τοῦ πιστεύοντος εἰς ὕπνον ἀπατεύειν· ἐλέφαντι δ', τὰς χθονίους. τὸ γὰρ τῶν ἐλεφάντων κέρας κάτω νεύει. διπλοῦς δ' οἶδεν ὀνείρους. ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν οὐρανίων φησὶν, † Ἡ ἐ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν. Ἐπὶ δὲ τῶν χθονίων, ‡ Παρ δ' ἴσαν Ὠκεανοῦ π ροὰς καὶ λευκάδα πέτρην, Ἠδὲ παρ' ἠελίοιο πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων.

563. Τετύχαται.] Κατασκεύασμένα εἰσί.
565. Ἐλεφαίρουσι.] Ἐξαπατῶσιν.
567. Ἔτυμα.] Ἀληθῆ.
572. Ἀποιχήσ.] Πόρρω καθίξει.
573. Πελέκεας.] Τὰ σιδήρια τετρυπημένα.
574. Ἴσας'.] Ἴσα. Δρυόχοις.] Κυρίως μὲν, τὰς παλαιὰς, ἐφ' ὧν τὸν τρόπιν * ἱστᾶσι τῶν καινουργουμένων πλοίων· ἰξῆς δὲ μᾶλιστα ὅτι πῆγνυται, ἵνεκα καὶ ἰσχνὴ γλυκέως τὸν ναῦν. Νῦν δὲ, ἐφ' ὧν ἐπέθηκε τὰς πλίνθους.
575. Διαρρίψασκεν.] Ἔρριψεν, ἐτόξευσεν.

* *Iliad.* α'. v. 63. † ψ'. v. 388. ‡ *Odyss.* ω'. v. 11.

NOTÆ.

574. Δρυόχοις) *Etymolog.* M. v. Δρυόχοις, τὰς πλίνθους· οἱ μὲν κίρκους ἀκούσαι πινας μεγάλας ἐπ' ὀβελίσκων κειμένους· ἐς καθάπτυγας εἰς τὸν γῆν. ὥσπ δ' αὐτῶν τοξεύειν, κλ. Ἀμείνων δ', ἀκούειν, Δρυόχοις, ξύλα ὀρθὰ ἐφ' ὧν ἡ τρόπις ἐρείδει· τ' παγυνθῆς νεώς, ἤγουν σηρίγματα· καλεῖ δ' αὐτὰ ἐ ἐπηγκενίδας. Conter *Brevia Scholia.*

576. Ἄεθλον τῦπεν ἐφήσω) *H. Steph.* τῦπεν hic legit, nec πίστιν inter *Var. Lect.* reponere dignatur; licet in utraque *Eustathii* & in παρεκβολαῖς occurrat, & eam etiam Lectionem *Eustathius* defendere videatur, in hoc quidem loco; licet infrà, v. 584. πιστὸν omninò legendum concedat. Τοῦπον quidem & hic *Florentina* præfert, *Aldina, Lovaniana Rescii, Hervagiana*, &c. nec *Eustathius* Lectionem hanc aversatur, fol. 715. lin. 39. Τὸ δ', ἄεθλον τοῦτο ἐφήσω, δυνατὸν μὲν γράφειν, ἐ ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω, ὡς δηλοῖ ἐξῆς, τὸ, * Μηκέτ' ἀναβαλλώμεθα πιστὸν ἄεθλον· ἔδοξε δ' ὅμως τῷ Ποιητῇ, τ' ἄεθλον, σὺν παυσὰ ὑστέρεως εἰπεῖν τὸ, ἄεθλον, ὁμοίως τῷ, ὁ λύχνος, καὶ τὸ λύχνον, καὶ τῆς πιστῆς. Futendum, Ὁ ἄεθλος, *Certamen*, τὸ ἄεθλον, *Certaminis præmium* sonare, licet *Pindarus* τὸ ἄεθλον, pro ὁ ἄεθλος, ponat; ut Nos in Prælection. *Pindaricis*, §. XII. quod & *Homerum* hoc certè in loco fecisse testatur, ut vidimus, *Eustathius*. Potest tamen τὸ πιστὸν, ut & τὸ πιστὸν, dici, διεκόσμησον, διελίξασθε, non διακόμισον, &c.

576. Ἄεθλον τεῦπον) γρ. ἄεθλον πῦτο, vid. Not. in *Textum*.

* Infrà, v. 584.

NOTÆ IN SCHOLIA.

574. * Ἱστᾶσι. quod in omnibus hucusque decerat, ex *Aloysii* MSto addendum curavi. Alias ἐφεστᾶσι posuissem, ex *Etymolog.* M. Vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

565. Τοί δ') γρ. οἵδ', vid. ad v. 133.
567. Τοί ῥ') γρ. οἵ ῥ', vid. ad v. 133.
575. Διαρίπτασκεν) γρ. διερίπτασκεν, ut aliàs,

Ὅς δέ κε ῥηϊτῶς ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι,
Καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
Τῷ κεν ἅμ' ἑσπόμενος, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
Κυρίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βιότοιο·
Τοῦ ποτὲ μεμνήσεσθ' οἴομαι, ἔν περ ὀνείρῳ.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἔνι τοῦτον ἄεθλον·
Πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
Πρὶν τοὺς, τόδε τόξον ἐΰξοον ἀμφαφόωντας,
Νευρήν τ' ἐντανύσαι, διοϊστεῦσαί τε σιδήρῳ.
Τὸν δ' αὖτε περιφρων Πηνελόπεια,
Εἰ κ' ἐθέλοις μοι, ξεῖνε, παρήμενος ἐν μεγάροισι
Τέρπειν, οὔ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη.
Ἀλλ' οὐ μὲν πώς ἐστὶν ἀΰπνους ἔμμεναι αἰεὶ
Ἀνθρώπους· ἐπὶ γάρ τοι ἑκάστῳ μοῖραν ἔθηκαν
Ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν, ὑπερῷϊον εἰσαναβᾶσα,
Λέξομαι εἰς θυλάκῳ, ἣ μοι γοόεσσα τέτυκται,
Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς

" Qui verò facillimè intendat arcum in manibus,
" Et jaculetur per fecures duodecim omnes,
" Hunc sequar, ubi *me* abduxero *ab* hâc domo,
" *Quæ*-juventutem *meam*-vidit, perpulchrâ, plenâ victu,
" Cujus aliquando *me* recordaturam-in puto, vel in somnio.
Hanc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" O uxor veneranda Laërtiadæ Ulyssis,
" Nè ampliùs nunc differ in domibus hoc certamen:
" Antè enim prudens veniet huc Ulysses,
" Quàm isti, arcum benè-politum tractantes,
" Nervumque intenderint, jaculenturque per ferrum.
Hunc rursus alloquuta est prudens Penelope,
" Si velis mihi, hospes, assidens in domibus
" Delicias-facere, non mihi somnus in palpebris fundetur.
" Sed nequaquam fas est insomnes esse semper
" Homines; singulis enim rebus momentum suum dederunt
" Immortales apud mortales super fertilem terram.
" Verùm ego, cœnaculum ubi ascendero,
" Dormiam in lecto, qui mihi suspiriosus factus est,
" Semper lacrymis meis irrigatus, ex quo Ulysses

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

577. Ῥηϊτῶς.] Ῥᾳδίως, εὐκόλως.
578. Διοϊστεύσῃ.] Τοξεύσῃ, ἀφιερώσῃ.
579. Ἑσπόμενος.] Ἀκολουθήσαιμι. * Νοσφισσαμένη.] Καταλιπόσα.
584. Ἀνάβαλλε.] Ὑπερθοῦ
590. Χυθείη.] Ἐπιχυθῇ, ἐπέλθῃ.

N O T Æ.

vid. *Euripid.* Troad. v. 972. Oeconomiam autem hujus loci miratur, ornat, explicatque egregiè per partes, *Eustath.* fol. 714. lin. 17. Ὅτι τὸ σὺν Ποιήσῃ εὔπλαστον καθορᾷν παντάχοθι μάλιστα ὁ Ποιητὴς, εὐμεθόδως λέγει τὰ ἅρμα σκολαλεῖν, καὶ συνοιμωζόμενα τῷ καθ' ἕτερα μηνιόντων μάχῃ, ποιεῖ γὰρ τῷ Πηνελόπην, κλ. lin. 20. Ἐνταῦθα ἢ κεῖται καὶ ὁ μὲν σύνδεσμος, σὺν αἰτιολογῶν, ἀλλὰ πάντα ἀργὸς, ὃν τρόπον, Αἱ μὲν τοῦτο, ξεῖνε. Et in hunc ipsum locum, fol. 716. lin. 5. Ὅρα δὲ καὶ νῦν, ὅτι ἀρξάμενος λέγειν δὲ μὲν συνδέσμου, ἀπέδωκεν εἰς τὸ, Ἀλλά.

579. Νοσφισσαμένη) Ità *Sebervus* legit, quod necessarium probo passim; ubi aliàs syllaba esset *brevis*, ut *Odyss.* λ'. v. 424. Νοσφίσαι', ἀλλ' μοι ἔπλευ, ἵνα περ εἰς αἶδαο, & τ'. v. 339. Νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο. Vid. ad φ'. v. 77.

584. Τοῦτον ἄεθλον) Ità hìc legitur in omnibus, etiam ab *Eustathio*, ut ad v. 576.

591. Ἀλλ' ἢ μὲν) De μὲν otioso, *Eustath.* fol. 697.

595. Λέξομαι εἰς θυλάκῳ, ἣ μοι γοόεσσα) Eadem omninò *Phrasis* apud Regium Psalten, *Davidem*, Psalm. 6. v. 6. quam licet *Duportus* in Gnomologiâ suâ inobservatam reliquerit, in suâ certe *Psalmorum* Versione satis accuratè notavit, Πυκνὰ μάλα στενάχων ἔκαμον· κατάβυσσε δὲ λίκτρον Κλαίων παννύχιος· γοόεσσα δέ μοι πάλαι εὐνὴ, Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ ῥίεσσα. Confer *Buchan.* Psalm.

Variæ Lectiones.

579. Νοσφισσαμένη) γρ. νοσφισαμένη, vid. Not. in Textum.
589. Ἐθέλοις) γρ. ἐθέλῃς, *H Steph.*
596. Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι) γρ. Δάκρυσιν αἰὲν ἐμοῖσι.

Ὤϊχετ'

Ὤϊχετ' ἐποψόμενος κακοίλιον οὐκ ὀνομαστήν.
Ἔνθα κε λεξαίμην· σὺ δ' ἐνὶ οἴκῳ,
Ἢ χαμάδις ῥείσας, ἢ τοι κτ' δέμνια θέντων.
Ὡς εἰπῶν ἀνέβαιν' ὑψῴϊα σιγαλόεντα,
Οὐκ οἴη· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
Ἐς δ' ὑψόῤ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

" Ivit viſurus malum-Ilium, neque nominandum.
" Illic utique dormiam: tu verò dormi hâc in domo,
" Vel humi ſternens, vel tibi lectos ponant.
Sic loquuta, aſcendit cœnacula ſplendida,
Non ſola; cum eâ & famulæ ibant aliæ.
Inque ſuperiora ubi aſcendiſſet cum ancillis mulieribus,
Flebat tum Ulyſſem, dilectum maritum; uſquedum ei ſomnum
Dulcem in palpebris jecit cæſia Minerva.

ΣΧΟΛΙΑ.

599. Θέντων.] Ἀποθεμένων, δηλονότι τ' ἱματισμῶν. * Ἀπλικὸς, ἀντὶ τ' δίμνια θέτωσαν· αἱ δυλίδες, δηλαδή.

NOTÆ IN SCHOLIA.

599. * Ἀπλικὸς &c. ex *Euſtathio*, fol. 716. lin. ult. * *δίμνια θέτωσαν, αἱ δυλίδες δηλαδή.*

VARIÆ LECTIONES.

598. Λέξαιο) γρ. λίξαιο, *Euſtath.* fol. 716. lin. 33. Τὸ ϗ λίξαιο, σχηματικὸν, πάνυ καιρῶς ἔχει· γίνεται ϗ ἀπὸ τ' λίγω, λίξω· ὃ ἀναδεχομένου εἰς ὁριστικὴν, ἔστι καὶ τοῦτο σχηματικὸν, τὸ λίξομαι· ὃ παραλλαγὴν, ἐλεξάμην, τὸ τρίτον, λίξατο, ἐξ οὗ τοῦτο, σχηματικὸν, τὸ λίξαιο. Εἰ δέ γε καὶ Ἐολικόν τις εὑρεθείη τὸ Ἀντιγράφοις, εὔοδον καὶ ἴσον τὸ μέτρον ἔσται, ἀλλὰ συνιζήσεως.

599. Χαμάδις ῥείσας) γρ. χαμαὶ δὲ ῥείσας, *Euſt.* fol. 716. lin. 20. 36. &c. & *H. Steph.* nec tamen benè. *Ibid.* Καὶ δίμνια) γρ. καὶ δίμνια, *Euſtath.* fol. 716. lin. 37. Non tamen benè; quùm ſit *Tmeſis*, καὶ δίμνια θέντων, pro δίμνια καὶ θέντων.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, γ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας γ'.

Βουληθεὶς ἀνελεῖν Ὀδυσεὺς τὰς μνηστηρείας τοῖς μνηστῆρσι διεκπαιτίδας, καὶ μισογυνὰς, ἀφ' ἑτέρας ἐξῆς φησὶ Εὔμαιον καὶ Φιλοίτιον ἀφελέγχῃ· ἐν ᾧ δὲ τῶν μνηστήρων γίνεται ὁμιλία.

Ἐπιγραφαί.

Τὰ περὶ τὴν μνηστηροφονίας.

Ἄλλως.

γ. Βορτοῖς Ζεὺς ἥρσεν· Ὀδυσσέα καὶ χάδε' Ἀχαιούς. Lib. XX.

Αὐτὰρ ὁ ἐν προθόμῳ βύνάζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Καμμιν ἀδέψητον βοέην ὑπερθε κόμισσε,
Κώεα πόλλ' οἰῶν, τὰς ἱερεύεσκον Ἀχαιοί·
Εὐρινόμη δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Κεῖτ' ἐγρηγορόων· ταὶ δ' ἐκ μεγάροιο γυναῖκες
Ἦισαν, αἵ μνηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
Ἀλλήλῃσι γέλωτα καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι.
Τῷ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·

AT ipse in vestibulo cubabat divinus Ulysses:
Subter quidem crudam bovinam pellem stravit; sed desuper
Pelles multas ovium, quas sacrificaverant Achivi:
Eurynome verò chlænam super injecit decumbenti.
Illic Ulysses procis mala cogitans in animo,
Jacebat vigilans: ex domo verò mulieres
Iverunt, quæ procis miscebantur anteà,
Mutuò risum sibi & lætitiam præbentes.
Hujus itaque movebatur animus in pectoribus suis:

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Ἐγηγόζετο.] Ἀνεπαύετο, ἑαυτῷ σύνιλω παρεσκευάζετο.

2. Καμμιν.] Καὶ μὴν. Ἀδέψητον.] * Ἀνίργαστον, ἀμιάλακτον, * ἀβύρσιλον.

4. Κοιμηθέντι.] Καπακλιθέντι, ἢ πάντως ὑπνώσαντι.

9. Ὠρίνετο θυμός.] Ἐθυμοῦτο.

ΝΟΤΑΕ.

V. 2. Καμμιν) Pro καὶ μὲν, cui respondet κῴδοὶ, pro καὶ δὲ. Ità *Iliad.* λ'. v. 172. καμμίσσος, & *Iliad.* ω'. v. 529. καμμίξας, & *Iliad.* ζ'. v. 201. καππίδιον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. * Ἀβύρσιλον) Ex *Aloysii* MSto. * ἀνίργασον, pro *Schreveliano* ἀνίργαζον, ex Vett. Codd. Tribus.

4. Κοιμηθέντι) Hoc *Scholion*, ex *Hesychio*, revoco in hunc locum suum; & illius mentem in *Versione* sequor, *Decumbenti*, non *Dormienti*; ut malè habet *Steph.* ex *Eustath.* fol. 717. lin. 28. Κοιμηθέντι, τετέσιν εὐναθέντι· ἄλλως γὰρ ἐκάθηστο, ὡς δηλοῖ τὸ, Ἔνθ' Ὀδυσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ Κεῖτ' ἐγρηγορόων.

VARIÆ LECTIONES.

V. 3. Ἰερεύεσκον) γρ. ἱερεύεσκον, *Seberus.* Vid. infrà, ad v. 250.

6. Κεῖτ' ἐγρηγορόων) γρ. κεῖτο ἐγρηγορόων, *Eustath.* fol. 717. lin. 29. Vid. Not. in *Textum.*

8. Γέλωτα καὶ εὐφροσύνην) γρ. γέλω τε καὶ εὐφροσύνη, *Eustath.* fol. 718. lin. 42. Nec *Steph.* vidit.

Πολλὰ

Πολλὰ ὃ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἠὲ μεταΐξας θάνατον πύξειεν ἑκάστῳ,
Ἦ ἔτ' ἐφ' μητρῆρσιν ὑφορμίαλοισι μιγεῖεν
Ὑστατα καὶ πύματα· κραδίη δέ οἱ ἔνδοθι υλάκτει.
Ὡς δ' κύων ἀμαλῆσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα,
Ἀνδρ' ἀγνοήσασ' ὑλάει, μέμονέν τε μάχεσθαι·
Ὡς ῥα ὅ ἔνδοθ' ὑλάκτει ἀγασσάμενος κακὰ ἔργα.
Στῆθος δ' πλήξας, κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ,
Τέτλαθι δὴ, κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης,
Ἦμαρ τῷ, ὅτε τοὶ μῶλος ἀχέλιος ἤδιε Κύκλωψ
Ἰφθίμους ἑτάρους· σὺ δ' ἐτόλμας, ὄφρα σὲ μῆτις
Ἐξάγαγ' ἐξ ἄντροιο, ὀϊόμενον θανέεσθαι.
Ὡς ἔφαθ', ὃ στήθεσσι καθαπλόμενος φίλον ἦτορ·
Τῷ δ' μάλ' ὃ πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα
Νωλεμέως· ἀτὰρ αὐτὸς ἑλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα.

Multa verò cogitabat in mente & in animo,
An irruens mortem pararet unicuique,
An fineret cum procis superbis misceri
Extremò & ultimò: cor autem ei intùs latrabat.
Sicut verò canis teneros circùm catulos iens,
Virum ignorans latrat, & est prompta ad pugnandum:
Sic hujus intùs latrabat cor ægrè ferentis mala opera:
Pectore igitur percusso, animum increpuit verbo,
Tolera utique, anime; & pejus aliud aliquando tolerâsti
Die illo, quo tibi robore intolerandus comedit Cyclops
Fortes socios, tu verò audax perstitisti, usquedum te prudentia
Eduxit ex antro putantem mori.
Sic dixit, in pectoribus incessens suum cor:
Ibi igitur in hâc deliberatione cor manebat tolerans
Indefinenter; at ipse vertebatur huc & illuc.

ΣΧΟΛΙΑ.

13. Ὑλάκτει.] Συνεχῶς ὑλακτεῖ.

14. Ἀμηλῆσιν.] Ἀπαλαῖς. Βεβῶσα.] Ἑστῶσα.

15. Ἀγνοιήσασα.] Ἀγνοεῖσθαι ἐᾷσα.

16. Ἀχεσιφόνῳ.] Ἄχεσι χαλεπαίνοντι.

17. Ἠνίπαπε.] Ἐπεδέτησεν.

22. Καθαπλόμενος φίλον ἦτορ.] Καθοπλίζων, τῷ λόγῳ ἐρίζετο.

NOTÆ.

16. Ἀχεσιφόνῳ) *Etymolog.* M. v. Ἀπαίη. τὸ ἀκαμάτῳ ἐ ὀκνηλήτῳ, Ἀπεμφύτῳ καὶ ἄτεχνα ἔργα. Vid. infrà ad *Var. Lect.*

18. Τέτλαθι δὴ, κραδίη,) Huc omninò referenda bella historiola, de *Pardalæ* ergo petulantes *Simias* patientiâ, *Ælian.* Animal. l. 5. c. 54. & illud ad finem *Petronii* Satyric. *Quid?* Non *Ulysses* cum *corde litigat suo?* N. B. παρῳδίαν, Τέτλαθι δὴ, Παπίη, καὶ ἀνάξιο μωρολογέντων.

21. Οἰόμενον) Licet *Ulysses* dicatur κραδίην alloqui, agnoscitur tamen *Seipsum* alloqui; quare & *Masculino* genere utitur hìc Poeta, ut *Eustath.* fol. 1881. lin. 22. & refertur ad χῆμα, ὡς τὸ συμπεπτόμενον.

23. Τῷ ὃ μάλ' ὃ πείσῃ κραδίη μένε) *Hesych.* Πείσῃ, πεισμαλικῇ χείρᾳ, vel ut legi volunt alii, πείσμᾳλι ἐ ἀγκύρᾳ. Et mox, Πείσματα) Σχοινία λίνεα, ἀγκυροβόλια. Πεῖσμα enim χοινίον ἀγκυρεῖον, ut *Paul. Leopard.* monet, *Emendat.* l. 15. c. 19. Huc refer *Thomas Gatakeri* Annot. ad *M. Antonin.* l. 3. §. 6. fol. 103. ex cujus mente *Brevia Scholia* leviter emendo. Hunc locum *Plutarchus* alludit, Περὶ ἀφροσύνης, Ἐν τῇ Ὁμηρικῇ πείσῃ μένοντ τ θυμόν. Et *Synesius*, in *Calvitiei* encomio, Τρεῖν τῷ καρδίαν ὁ πίσῃ. Lexicon Vetus, Ἐν πίσῃ μένει) Ἐν ψυχίᾳ καὶ ἀσαλευτῷ εἶναι ἐπίδῃ. Ἡ λέξις ἅπαξ Ὁμήρῳ εἴρηται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

23. * Οὐκ ἔπ ἦν ὁ κινήσ) Ità, pro corrupto, οὐκ ἔστ ἦν ἐ ὁ νήσ, ex *Aloysii* MSto. quod video jam *Gatakerum*, ex conjecturâ felicitèr emendâsse, in Annot. ad *M. Antonin.* p. 103. col. 1. lin. 31.

VARIÆ LECTIONES.

16. Ἀχεσιμβρύ) γρ. ἀπεμφύτῳ. *Eustath.* fol. 719. lin. 4. *Etymolog.* M. v. Ἀπαίη, & *H. Steph.*

19. Ὅτε τοὶ) γρ. ὅτε μοὶ, *H. Steph.* vel, ὅτ' ἐμοί.

Ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ, πολέϊ πυρὸς αἰθομένοιο,
Ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος, ἔνθα καὶ ἔνθα
Αἰόλλῃ, μάλα δ' ὦκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι·
Ὡς ἄρ' ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο, μερμηρίζων,
Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσῃ,
Μοῦνος ἐὼν πολέσιν· ταχέως δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Οὐρανόθεν καταβᾶσα· δέμας δ' ἴκελη γυναικί·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Τίπτ' αὖτ' ἐλέησας, πάντων πέρι κάμμορε φωτῶν;
Οἶκος μέν τοι ὅδ' ἐστὶ, γυνὴ δέ τοι ἦδ' ἐνὶ οἴκῳ,
Καὶ παῖς, οἷόν πε τὶς ἔελδε ἔμμεναι ἧα.
Τιὸν δ' ἀπαμφότερον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, θεὰ, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἀλλά πη μοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσω
Μοῦνος ἐὼν· οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔασι.
Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω,
Εἴπερ γὰρ κτείναιμι, Διός τε, σέθεν τε ἕκητι,
Πῇ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τὸ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
Τόνδ' αὖτε προσέφη θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Σχέτλιε, καὶ μή τίς τε χερείονι πείθεται ἑταίρῳ,

Sicut quandò ventrem vir, multo
igne ardenti,
Plenum pinguedinéque & ſanguine
huc & illuc
Variè verſat, citiſſimè verò cupit
aſſatum eſſe:
Sic hic huc & illuc vertebatur cogitans,
Quomodo nempè procis impudentibus manus injiceret,
Solus cùm eſſet multis: prope verò
ipſum venit Minerva
Cœlitùs deſcendens, corporeque aſſimilata erat mulieri;
Stetit igitur ſuper capite, & illum
ſermone alloquuta eſt,
" Quid tandem vigilas, omnes ſupra
infortunate viros?
" Domus quidem tibi hæc eſt, uxor
autem tibi hæc in domo,
" Et filius, qualem aliquis cuperet
eſſe filium.
Hanc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Certè jam hæc omnia, Dea, ut par-
eſt dixiſti:
" Verùm quiddam mihi hoc animus
in mentibus cogitat,
" Quomodo nempe procis impudentibus manus injiciam,
" Solus cum ſim; hi autem ſemper
frequentes intùs ſunt.
" Adhuc item aliquid & hoc majus
in mentibus cogito,
" Siquidem enim interficiam, Joveque,
teque volente,
" Quò ſubterfugiam? hoc te animadvertere oro.
Hunc rurſus alloquuta eſt dea cæſia
Minerva,
" Miſer, & quidem aliquis pejori
credit ſocio,

ΣΧΟΛΙΑ.

27. Αἰόλλῃ.] Ποικίλως τρέφῃ, ἢ κινεῖ.
33. Ἐχέσσεις.] Γενήσεις.
40. Ἀολλέες.] Ἀντὶ τοῦ, πολλοί.
45. * Σχέτλιε.] Ὀλιγώτατοι.

NOTÆ.

25. Ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ) *Euſtath.* Iliad. fol. 696. lin. 33. ad κ'. v. 5. Ὡς δ' ὅταν ἀγράυλῃ, quùm ſatis illius Comparationis magnificentiam prædicâſſet, ſtatim de hujus μικρολογιακείᾳ ità, Ἐν δὲ Ὀδυσσείᾳ θαυμάζεται ἄλλως, ὅτι τὸ πλουτοῦν Ὀδυσσέως καθαρμικρύνῃ τῇ εἰκόνι, ἀνδρὶ ἀπεικάσας ὀπτῶντι γαστέρα κνίσης γέμουσαν· ὅλως γὰρ ὁ Ποιητὴς ἄφθονος εἰκονίζειν, καὶ πανσόφως τοῖς καιροῖς τὰ μεγαλεῖα ὑποδύναι, καὶ τὰ σμικρότητας. Vid. *Gallicum* Scriptorem, D. *Boſſu*, de *Epopœiâ*, l. 6. c. 3. & c. 8.

43. Τὸ * σὲ φράζεσθαι ἄνωγα) Qui neſciebant τὸ ἄνωγα, non ſolùm κελεύω, verùm & ἐκπρέπω ſignificare, loco Ϝ σὲ, ſcripſerunt hìc τὸ Ν. Nos ϗ in marginem quidem rejicimus, quod in *Florentinâ*, *Aldinâ*, &c. reperiatur, σὲ autem in *Textum* admittimus, quòd *Euſtathio* probetur, & *H. Stephano* agnoſcatur. Etiam τὲ σὲ legitur in *Baſil.* Edit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

45. * Σχέτλιε) Ὀλιγώτατοι. Hoc *Scholiolum* audaciter aſſuendum duxi; quòd hìc Poeta ſuam *Minervam* inducat, *Chriſti* ferè modo, τῷ ἀπιστοῦντι Ὀδυσσεῖ ἀνειδίζουσα.

VARIÆ LECTIONES.

34. Τοὶ) γρ. σοί. *Ibid.* Γυνὴ Ν' τοι) γρ. γυνὴ ϗ σὰ, ex *Conjecturâ*.
37. Ἔειπες) γρ. ἔειπας, MSS. ut ſæpè aliàs.
41. Πρὸς δ' ἔτι) γρ. πρὸς δέ τι, *Florentin. Aldin. Lovan. Reſcii.*
43. Τὸ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα) γρ. τὰ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα, *Euſtath.* Edit. *Baſil.* τὸ ϗ &c. vid. in *Textum*.

Ὅσσαφ

Ὅσσος θνητός τ' ἐστὶ, καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδεν·
Αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, γενεμπερὲς ἥ σε φυλάσσω
Ἐν πάντεσσι πόνοις· ἐρέω δέ τοι ἐξαναφανδόν·
Εἴπερ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων
Νῶϊ περιςαίεν, κλειταὶ μεμαῶτες ἀρηϊ,
Καί κεν τοὶ ἐλάσαιο βόας καὶ ἴφια μῆλα.
Ἀλλ' ἐλέπω σὲ καὶ ὕπνος· ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν
Πάννυχον ἐγρήσσοντα· κακῶν δ' ὕπο δύσεαι ἤδη.
Ὣς φάτο· καὶ ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχυτο·
Αὐτὴ δ' ἂψ' ἐς Ὄλυμπον ἀφίκετο δῖα θεάων,
Εὖτε τ' ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμῷ,
Λυσιμελής· ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέγρετο κέδν' εἰδυῖα·
Κλαῖε δ' ἄρ' ὀλοφυρομένη μαλακοῖσιν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίουσα κορέσσατο ὃν κατὰ θυμόν,
Ἀρτέμιδι πρώτιστον ἐπεύξατο δῖα γυναικῶν·
Ἄρτεμι, πότνα θεὰ, θύγατερ Διός, αἴθε μοὶ ἤδη
Ἰὸν σὴ φήθεσι βαλοῦσ' ἐκ θυμὸν ἕλοιο
Αὐτίκα νῦν· ἢ ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα θύελλα
Οἴχοιτο φερέσθω κατ' ἠερόεντα κέλευθα,
Ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀψορρόου Ὠκεανοῖο·

" Qui etiam mortalis est, & non tanta consilia novit:
" At ego Dea sum, continuò quæ te cuttodio
" In omnibus laboribus; dico etenim tibi expressè,
" Siquidem quinquaginta manipuli diversi linguium hominum
" Nos circumstarent, interficere prompti Marte, *fengladio*,
" Etiam horum abigeres boves & pingues oves.
" Verùm capiat te etiam somnus: molestum *est* & excubare
" Totâ nocte vigilantem; è malis verò emerges jam nunc.
Sic dixit; & ei somnum palpebris affudit:
Ipsa autem retrò in Olympum abivit præstans Dearum,
Quando hunc somnus ceperat solvens curas animi,
Solvens-membra: uxor vero tandem evigilavit castè edocta;
Flebatque in lectis sedens mollibus.
At postquam flens satiata est suo in animo,
Dianæ primùm supplicavit præstans mulierum,
" Diana, veneranda Dea, Jovis filia, utinam mihi jam
" Sagittâ in pectoribus jactâ animum adimas.
" Statim nunc, vel demùm me raptam procella
" Eat portans per aëreas vias,
" In fluentaque jaciat retrogradi Oceani:

ΣΧΟΛΙΑ.

49. Λόχοι.] Τῶν πολεμίων συνήμασι.
50. Ἀρηϊ.] Ἄρης νῦν, ὁ σίδηρος.
52. Ἐλέπω σὲ ὁ ὕπνος.] Ἀντὶ ὅ, κοιμᾷ σε. Ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν.] Ἀνία ἐστὶ καὶ * τὸ δι' ὅλης νυκτὸς ἀγρυπνεῖν.
53. Κακῶν δ' ὕπο δύσεαι.] * Κακώσεως ἐξελεύσῃ. Ἤδη.] Παραυτίκα.
56. Ἔμαρπτε.] Κατέλαβεν.
63. Ἡ ἔπειτα.] Νῦν, ἀντὶ ὅ, παραυτίκα.
64. Ἠερόεντα κέλευθα.] Τὸν ἀέρα, ἢ τὰ ἄδηλα.
65. Προχοῇς.] Τοῖς ῥεύμασιν. Ἀψορρόου Ὠκεανοῖο.] Τῷ κύκλῳ φερομένου τοῦ γλυκέος καὶ ἁλμυροῦ ὑπὸ τὰ αὐτὰ ἀφικνουμένου.

NOTÆ.

52. Ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν Πάννυχον ἐγρήσσοντα) Supra dixerat, ε'. v. 393. Ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.
61. Ἄρτεμι, πότνα θεὰ) Vid. ad *Var. Lect.* Precatur autem subitaneâ morte mori, ex Doctrinâ illâ, quam passim retulimus, *Apollini* nempè *Virorum*, *Dianæ* tribui *Mulierum* mortes naturales; ut τ'. v. 86. ϱ'. v. 251.

NOTÆ IN SCHOLIA.

52. * Καὶ τὸ δι' ὅλης) Ità emendo, pro καὶ τόδ' ὅλης, ex MS. *Aloysii*, & Vett. Codd. *Morrhii* & *Bedroti*; nec enim *Aldinus* Codex in hâc parte sanus.
53. * Κακώσεως ἐξελεύσῃ) Ità omninò legendum, pro κάκωσιν ἐξεισελεύσῃ, *Sensu* omninò postulante; jam nunc enim *finem malorum illi adesse spondet Minerva.*

VARIÆ LECTIONES.

48. Ἐν πάντεσσι πόνοις· ἐρέω) γρ. ἐν πάντεσσι πόνοισ· ἐρέω, & πόνοισιν· ἐρέω. *H. Steph.*
53. Κακῶν δ' ὕπο δύσεαι ἤδη) γρ. κακῶν δ' ἐκδύσεαι ἤδη, *H. Steph.*
61. Πέτια θεὰ) γρ. πότνια θεὰ, vid. ad ε'. v. 215.

Ὡς

Ὡς δ' ὅτε Πανδάρεω κόρας ἀνέλοντο θύελλαι·
Τῇσι τοκῆας μὲν φῖσαν θεοὶ· αἱ δὲ λίποντο
Ὀρφαναὶ ἐν μεγάροισι, κόμισσε δὲ δῖ' Ἀφροδίτη
Τυρῷ, ἠ μέλιτι γλυκερῷ, ἠ ἡδεῖ οἴνῳ·
Ἥρη δ' αὐτῇσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν
Εἶδος ἠ πυκνιήν, μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις ἁγνὴ,

" Sicut quando Pandari filias abripuerunt procellæ:
" His parentes quidem perdiderunt Dei; hæ autem relictæ sunt
" Orphanæ in domibus; nutriebat verò divina Venus
" Placentis, & meile dulci, & suavi vino:
" Juno quoque ipsis præ omnibus dedit mulieribus
" Speciem & prudentiam; staturamque præbuit Diana casta,

ΣΧΟΛΙΑ.

66. Ὡς δ' ὅτε Παν. Παν. ὁ Μέροπος καὶ νύμφης * ὀρείας παῖς. Μιλήσιος τὸ γένος, γήμας Ἁρμαθόην, τὴν Ἀμφιδάμαντος, ἔσχε παῖδας τρεῖς, Ἀηδόνα καὶ Κλεοθήρην καὶ Μερόπην· ἃς τρέφουσιν Ἀφροδίτη καὶ Ἀθηνᾶ ἐξ Ἥρας. Παν. ὃν παρεκλάπη φίλος Κρητῖνι, κλέπτει τὸν ὃν Διὸς κύνα, καὶ αὐτὸν σὺν ἤνεγκεν εἰς Μίλητον, δίσας τὸν Δία· παρὸ * Ταντάλῳ ὃν εἰς Φρυγίαν κατέπεμψεν, φάμενος ἄγειν σὺν Φοινίκης τέκνον· ὁ δὲ Τάνταλος δεξάμενος ἐφύλαττεν. ἔπειτα * Ἑρμῆς, κελεύσαντος Διὸς ἀφανίσαι τὸν κύνα, παραγίνεται πρὸς Τάνταλον· ὁ δ' ἀρνεῖται, καὶ ὄμνυσι τὸν Δία, καὶ τὰς ἄλλας θεὰς, μὴ σεσωκέναι τὸ παρὰ τοῦ κυνός. ὁ δ' Ἑρμῆς εὑρίσκει αὐτὸν παρ' αὐτῷ· ὡς δ' ὁ Παν. ἐπόθητο, φεύγει σὺν τῇ πατρίδι σὺν τῇ γυναικὶ Ἀρμαθόῃ, καὶ ταῖς θυγατράσιν, ἀγάμοις οὔσαις, Κλεοθήρᾳ τε καὶ Ἀηδόνι καὶ Μερόπῃ, εἰς Ἀθήνας, ὅτε δ' Ἀθηνῶν ὡς Σικελίαν. ὁ δὲ Ζεὺς αὐτὸν ἰδὼν, πλήσας σὺν τῇ γυναικὶ· ταῖς δὲ θυγατράσιν αὐτοῦ ταῖς Ἁρπυίας ἐφῆμαξ· αἱ δὲ ἀναλόμασι, Ἐρινύσιν αὐτὰς δόντων δουλεύειν, ἃ μὲν ἀκὰς καὶ νόσων αὐταῖς ἐμβάλλει Ζεὺς, κολάζων δὲ αὐτὰ, νόσων.

67. Αἱ δὲ λίποντο ὀρφαναί.] Περσεύσας τὸ κεφάλαιον· ὕστερον δὲ σωιόν· καὶ δὲ σὺν ὀρφανὰς αὐτὰς * ἀνεῤῥίψαζε ἡ Ἀφροδίτη, ἀλλὰ περὶ τὰ ὀρφανίσματα. τὸ δὲ ἐξῆς δὲ λόγου, Τῇσι τοκῆας μὲν φῖσαν φασὶ Ἀφροδίτην θεὸς Δία. * αἰτήσασα αὐτοῖς γάμον, παρεκάλεσε· τὸ δὲ τούτῳ Ἄρπυιαι αὐτὰς ἀνηρείψαντο. Διὸ ἔλαθε δὲ αὐτὰς αἱ θεαὶ ἀνεῤῥίψαντο, ἀγνοοῦσαι τὸ πεπραμένον· μόνος δὲ ὁ Ζεὺς οἶδε † μοῖραν τ' ἀμφορέων τὰ ὁμοίως.

71. Μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις.] Κυριολόγως δὲ ἡ θεὸς, * ὁμοίως τῷ ἀδελφῷ Ἀπόλλωνι.

† Infrà, v. 76.

NOTÆ.

66. Ὡς δ' ὅτε Παν. κόρας) Hinc corrigo *Juliani* Apostatæ Orat. 2. fol. 108. Ἀλλ' εἰπὲ αὐτοῦ δαίμων πρωτὸς ξυναρπάσας, καθάπερ Ὁμήρος φησὶ, τὰς δὲ Τυνδάρεω θυγατέρας, &c. Lego Παν. ὃν, hunc enim locum omninò respicit: licet de illâ re nihil *Dionysius Petavius*, nec ipse *Spanhemius*, fol. 59. Παν. autem, pro Παν. Scribo, Vett. Codd. *Scholiorum*, & ejusdem *Juliani* auctoritate. *Paus.* Phocicis, c. 30. Ἐφεξῆς δὲ τὰς Παν. θυγατέρας ἔγραψεν ὁ Πολύγνωτος· Ὁμήρῳ δὲ, ἐν Πηνελόπης λόγοις ἐστὶν, ὡς ἀπεθάνοιεν μὲν παῖδες παρθένοι οἱ γενόμενοι καὶ μόνιμοι ἐν δόμοις· αὐτὰς δὲ ὀρφανὰς τραφῆναι μὲν ὑπὸ Ἀφροδίτης· λαβεῖν δὲ καὶ παρ' ἄλλων δῶρα, Ἥρας μὲν φρονεῖν πλείονας εἶναι, ἐν εἴδει καλὰς· μῆκος δὲ σώματος, Ἄρτεμιν φησὶν αὐταῖς δωρήσασθαι· ἔργα δὲ γυναικείων ἁρμόζοντα ὑπὸ Ἀθηνᾶς διδαχθῆναι. Ἀφροδίτην μὲν οὖν ἐς ἔρωτα ἀνάρχεσθαι, παρὰ Διὸς γάμον εὐδαίμονα ἐθέλουσαν παισὶν εὑρεῖν· τὰς δὲ, ἀπόπτους ἐκείνης, ἁρπασθῆναί τε ὑπὸ Ἁρπυιῶν, καὶ Ἐρινύσιν ὑπ' αὐτῶν δοῦναι· τάδε μὲν ἔστιν ἐς αὐτὰς πεποιημένα Ὁμήρου.

69. Τυρῷ, ἠ μέλιτι γλυκερῷ, ἠ ἡδεῖ οἴνῳ) *Isaac. Casaubon.* in illud *Theocriti* §. 1. v. 58. — τυρόεντα μίσγαν λευκοῖο γάλακτος, Id est, *Placentam.* Sic enim appellabant, cui erat immixtus Caseus; ψαιστὸν, cui non erat. Vulgò *caseum* interpretantur non rectè. Τυρὸς igitur hoc in loco, pro τυρόεις. Vid. *Athen.* fol. 110. & fol. 147. *Hesych.* Τυρόεντα) Πλακοῦντα. *Mel*, *Vinum*, & *Lac* in deliciis, apud *Hagiographos*. Et *Euripides*, Bacch. v. 142. Ῥεῖ δὲ γάλακτι πέδον, ῥεῖ δ' οἴνῳ, ῥεῖ δὲ μελισσῶν νέκταρι. Τρυφῆς δὲ ἔνδειξις, ut ait *Eustath.* fol. 722. lin. 29. Hinc *Callimach.* Hymn. *Jovis*, v. 49. — γλυκὺ κηρίον ἔβρως. Vid. *Isaia*, c. 7. 22. *Philostratus*, Heroic. de *Achille*, à *Chirone* nutrito, fol. 705. Ὁ δὲ ἔτρεφεν αὐτὸν κηρίοις τε καὶ μυελοῖς ταύρων. *Batrachomyomach.* v. 39. Οὐ χρεὼ μελίτωμα, τὸ καὶ μάκαρες θεόπτεον. Hinc autem apparet τυρὸς *priorem* producere; uti probo, ad *Batrachom.* v. 38.

NOTÆ IN SCHOLIA.

66. Ὡς δ' ὅτε Παν.) Hoc *Scholion* in Vett. & in MS. *Aloysii*, ad ipsum ferè *Rhapsodiæ* finem ponitur; quùm hìc sit ejusdem locus. Confer cum *Schol.* ad τ'. v. 518. Pro Ὀρείας, lego * ὀρείας. Literâ minusculâ; * Ταντάλῳ, pro Ταντάλου, ut mox παρ' αὐτῷ. Item, ἔπειτα * Ἑρμῆς lego, quæ vox Ἑρμῆς hactenùs desiderabatur; & * ἀναλόμασι, pro corrupto ἀναλόμασι, ex *Aloysii* MSto.

67. * Ἀνεῤῥίψαζε, pro ἀνερρίψαζε, & * αἰτήσασα, pro αἰτήσασα, MS. auctoritate, *Sensu* suffragante.

71. * Ἄρτεμις & * ὁμοίως addo, hoc ex MS. *Aloysii*, illud ex ipso Poetâ.

VARIÆ LECTIONES.

66. Παν.) γρ. Παν. vid. N. in *Textum*.

67. Αἱ δὲ λιπον.) γρ. αἱ δ' ἐλίπον, ut Δ', v. 125.

Ἔργα

Ἔργα δ' Ἀθηναίη δέδαε κλυτὰ ἐργάζεσθαι.
Εὖτ' Ἀφροδίτη δῖα πορεσσήιξε μακρὸν Ὄλυμπον,
Κήρηϊ αἰτήσουσα τέλος θαλεροῖο γάμοιο,
Ἐς Δία πρηϊκέραυνον· ὁ γάρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα,
Μοῖράν τ', ἀμμορίην τε, καθ' ἑκάστους ἀνθρώπους
Τοφρά δὲ τὰς κούρας Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο,
Καὶ ῥ' ἔδοσαν στυγερῇσιν Ἐρινύσιν ἀμφιπολεύειν·
Ὣς ἔμ' ἀϊστώσειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Ἠέ μ' ἐϋπλόκαμος βάλοι Ἄρτεμις, ὄφρ' Ὀδυσῆα
Ὀπτομένη, καὶ γαῖαν ὑπὸ στυγερὴν ἀφικοίμην,
Μηδέ τι χείρονι ἀνδρὸς ἐϋφρονέοντι νόημα.
Ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακόν, ὁππότε κέν τις
Ἤματα μὲν κλαίῃ πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ,
Νύκτας δ' ὕπνος ἔχησιν· ὁ γάρ τ' ἐπέλησεν * ἁπάντων
Ἐσθλῶν ἠδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἂρ βλέφαρ' ἀμφικαλύψῃ·
Αὐτάρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ' ἐπέστυεν κακὰ δαίμων.
Τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἰκελος αὐτῷ,
Τοῖος ἐὼν, οἷος ἦεν ἅμα στρατῷ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ

" Operaque Minerva docuit inclyta operari;
" Quando Venus divina adivit altum Olympum,
" Puellis petitura perfectionem dulcium nuptiarum,
" Ad Jovem gaudentem-fulmine; hic enim bene novit omnia,
" Fortunamque, infortuniumque, mortalium hominum;
" Interim puellas Harpyæ abripuerunt,
" Et dederunt odiosis Erynnibus, ad serviendum:
" Sic me destruant Olympias domos habentes.
" Vel me pulchra-crinibus percutiat Diana; ut Ulyssem
" Visura, etiam terram sub odiosam abeam,
" Neque adhuc pejori viro lætificementem.
" Sed hoc quidem & tolerabile se habet malum, quandò aliqua
" Dies quidem flet frequenter dolens corde;
" Noctes verò somnus habet: hic enim obliviscì facit omnes-homines
" Bonorum & malorum, postquam palpebras obtegat:
" At mihi & insomnia immisit mala numen.
" Hàc enim nocte apud me dormivit similis ipsi,
" Talis nimirum, qualis ivit cum exercitu; at meum cor

ΣΧΟΛΙΑ.

76. Μοῖραν.] Εἱμαρμένην, τὸ δαιμονίαν. Ἀμμορίην.] Κακομοιρίαν.

78. Στυγερῇσιν.] Στυγνότητι καὶ αἰτίαις. Ἀμφιπολεύειν.] Ὑπηρετεῖν. Ἐπιρρεπῆ.

83. Ἀνεκτόν.] Ἀναχητόν.

85. Ἐπέλησεν.] Λήθην ἐπήγαγεν.

NOTÆ.

85. Ἁπάντων.) Ità, pro ἀπάντων, lego, *Sensu* postulante. *Sensus*, Somnus omnes *alios Oblivisci facit bonorum atque malorum; me non item. Quare* ἀπάντων ad *Var. Lectiones* relego, & ἅπαντα, in *Textum* sumo, suffragante *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovanianâ*. *Rescii*, *Hervagianâ*; quam *Lectionem* agnoscunt *H. Steph. Castellio*; *Spondanus*, & alii; *Latina* quoque *Versio* huic *Lectioni* & olim favebat. Nec ἀπάντων nisi in *Roman.* & *Basil. Eustath.* primitùs apparebat.

87. Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ' ἐπέστυεν κακὰ δαίμων.) Πᾶς τοῦτ' Πηνελόπη ὀνείρατα κακὰ λέγει, ὡ οἷς συγγινομένῳ ἑαυτῇ τὸ Ὀδυσσέα ἐφεύρεσθαι, καὶ ἔχαιρεν, ὡς, Αὐτὰρ ἐμοὶ κῆρ χαῖρε; Τὸ μὲν λεγόμενα αὐτὸς ὁ Ποιητὴς ἀφελόν, λέγων ὡς περὶ Πηνελόπης ταῦτα· Ἐπὶ τῶν ἀφέμενα ὅταν ἔμφρων, ἀλλ' ὑπὸ ἥδονῆς Ὅταν ἔν, ὡς βλακικὸν, ἀλλ' ψευδὲς, εἶπε κακόν· ἀλλ' εἰ μὲν ὑπὸ ἥδονῆς ὅταν ἔν, ὡς ἀληθὲς ἐστιν· καὶ δαίμων.

88. Τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ) Nocte priori visus est *Ulysses* sub Aquilæ specie *Anseres* occidisse, *Odyss.* τ'. v. 535. &c. nunc sibi omninò similis, *Uxoris* suæ concubitu gaudere, ad quem locum referre licet & illa supra memorata *Eustathii* verba, ad v. 87.

89. Τοῖος ἐὼν, οἷος ἦεν) *Prior* & οἷος, *brevis*, quoad *Metrum*, licet minimè, quoad *Tenum*; ut ostendimus ad *Iliad.* σ'. v. 105. Ità, mox v. 379. Ἔμπαιον, ἠδὲ βίης. Hoc verò in loco τὸ ἦεν, pro ἦτοι ἀπῆν, inquit *Eustathius*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

76. Ἀμμορίην) * Κακομοιρίαν. Ità MS. *Aloysii* castigatè; reliqua, ut insulsa, deleo; κακομορίην &c.

VARIÆ LECTIONES.

74. Θαλεροῖο) γρ. γλυκεροῖο, *H. Steph.* & *Seberi* Index, v. γλυκεροῖος.

76. Μοῖράν τ', ἀμμορίην τὲ) γρ. Μοῖραν, καμμορίην τε.

82. Μηδέ τι) γρ. μηδ' ἔτι, ut sæpè alibi.

85. Ἁπάντων) γρ. ἀπάντων, vid. Not. in *Textum*.

89. Αὐτὰρ ἐμοὶ κῆρ) γρ. ἀλλ' ἐμὸν ἦτορ.

Χαῖρ',

Χαῖρ', ἐπεὶ ὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἤδη.
Ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἠώς.
Τῆσδ' ἄρα κλαιούσης ὄπα σιὼπετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Μερμήριζε δ' ἔπειτα, δόκησε δέ οἱ κατὰ θυμὸν
Ἤδη γινώσκουσα παρεζάμενα κεφαλῆφι.
Χλαῖναν μὲν σιωπηλὸν ἀεικέα, τοῖσιν ἐνῦδεν,
Ἐς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου· ἐκ δὲ βοείην
Θῆκε θύραζε φέρων· Διΐ δ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών,
Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὑγρὴν
Ἤγετ' ἐμὴν ἐς γαῖαν, ἐπεί μ' ἐκάκωσαν ἀνῆκαι,
Φήμην τίς μοι φάσθω ἐγειρομένων ἀνθρώπων
Ἔνδοθεν· ἔκτοθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.
Ὣς ἔφαθ' ὑχόμενος· ὃ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
Αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου
Ὑψόθεν ἐκ νεφέων· γήθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
Φήμην δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ θεσπέσιον ἄλετρις
Πλησίον, ἔνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἵατο ποιμένι λαῶν·
Τῇσι δὲ δώδεκα πᾶσαι ἐπερρώοντο γυναῖκες,

" Lætatum eſt, quòniam non dicebam ſomnium eſſe, ſed verum omnino.
Sic dixit; ſtatim verò aureâ ſede venit Aurora.
Hujus igitur flentis vocem attendebat divinus Ulyſſes:
Cogitavit demùm, & viſa eſt ei in animo
Jam *illam* cognoſcens aſtare capiti.
Veſtem quidem contrahens & pelles, quibus indormierat,
In domum depoſuit in ſede: extrà verò bovinam
Poſuit foràs portans; Jovique preceſſudit, manibus ſublatis,
" Jupiter pater, ſi me volentes ſuper ſiccamque & humidam
" Duxiſtis *Dii* meam in terram, poſtquam me malè-mulctâſtis,
" Ominoſum-dictum mihi aliquis dicat excitatorum hominum
" Intùs; at ab-extrà Jovis portentum aliud appareat.
Sic dixit precatus; hunc verò audivit conſiliarius Jupiter:
Statimque tonuit à ſplendido Olympo
Ab alto ex nubibus: lætatus-eſt igitur divinus Ulyſſes.
Vocem autem ominoſam è domo mulier præmiſit molendinaria
E propinquo, ubi ei molæ erant *in uſum* Paſtoris populorum.
Ad eas utique duodecim omnes annitebantur mulieres,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

95. Σωιλαὼν.] Σωαγαγὼν.
97. Θύραζε φέρων.] Ἐνταῦθα οἱ μυηςῆρες.
100. Φήμην.] Κληδόνα, οἰωνόν. Φάσθω.] Εἰπάτω.
104. Ὑψόθεν ἐκ νεφέων.] Πῶς ἂν φησὶν ἡ ἀλετρὶς; Οὐδέποθι νέφος ἐσί; νῦν δ' τόπον ἴφη. Ἀτικῶς, ἐν ᾧ εἰώθη συνίστασθαι τὰ νέφη. ἢ, τὸ χρυσᾶν νεφῶν, ἀντὶ τοῦ ὑραίῳ ὡς, * Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἄκρου Ὀλύμπου κατὰ χρυσείοισι νέφεσσιν. * *Iliad.* υ'. v. 523.
106. Εἵατο.] Ψιλῶς, ἵν' ᾖ, ἦσαν.
107. Ἐπερρώοντο.] Ἐρρωμενέστερον ἐσπέργων.

N O T Æ.

100. *Φήμην τίς μοι φάσθω*) Quod obſervamus, ad σ'. v. 111. iterum hic notandum, Ominum nempè & Signorum frequentia, quæ *Ulyſſis* fidem, ut ità dicam, labaſcentem erigunt & confirmant. Vid. quæ ſuprà, ad v. 87. ex *Euſtathio*, qui fol. 724. lin. 22. Ἴσιον δ', ὅτι ἓ ἐπαύδα τὸν φήμην ποιεῖ τὸ Ἀνλυρέφων, ἀφ' ᾧ ἴσως ἔχουσι, φῆμιν. Et ità *Florentina* & *Lovaniana Reſcii*, φῆμιν apertè præferunt, & *Aldina* hoc certè in loco; nec enim mox, ubi iterum eadem Vox occurrit, nempè, v. 105.

106. Ἔνθ' ἄρα οἱ *μύλαι εἵατο ποιμένι λαῶν*) De voce εἵατο, *Euſtath.* fol. 725. lin. 13. &c. Apud ſimplices illos priſcos Reges Molæ erant conſtructæ, ut in *Alcinoi* palatio, *Odyſſ.* η'. v. 104. & hoc in loco. Quin & ipſi Reges aliquandò Molam verſabant, ut *Pittacus*, *Mitylenæ* Tyrannus, unde ἐπιμύλιος ᾠδὴ illa, quam Mulieres ad Molam ſe exercentes canebant, Ἄλφι, Μύλαι ἄλφι· καὶ γὰρ Πιτθακὸς ἦλφι μεγάλας Μιτυλήνης βασιλεύων. *Euſtath.* fol. 724. lin. 26. *Plutarch.* 2 Tom. fol. 157. *Perizon.* ad *Ælian. Iſidor.* Peluſiot. l. 1. Epiſt. 470. *Theo. Gatakeri*, Annot. ad *M. Antonini* l. 1. §. 6. p. 5. col. 1. lin. 2. *Antipatri* Epigr. ex *Salmaſii* Biblioth. placet addere, Ἴσχει χεῖρα μυλαῖον, Ἀλετρίδες· εὕδετε μακρὰ, Κἂν ὄρθρου φωλίνγη γῆρυς ἀλεκτρυόνων· Δηοῖ γὰρ νύμφαισι χορὸν ἐπιτέλλατε μόχθοις· Αἱ δὲ καθ' ἡσυχίαν ἄλλόμβδαι τροχιλὶς Ἄξονα δινεύσιν· ὁ δὲ ἀκτίνεσσιν ἁλιπλώτοις Στιλφῶν] πισύρων κοῖλα βάζει μυλάκων.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

95. Ἔνθαδε) γρ. ἐνεῦδε, vid. ad *Iliad.* α'. v. 611. *Var. Lect.* & *Odyſſ.* γ'. v. 402.
100. Φήμην) γρ. φῆμιν, vid. Not. in *Textum*; idem mox, ad v. 105.
105. Φήμην) γρ. φῆμιν, vid. ad v. 100.
106. Εἵατο) γρ. εἴατο, *Euſtath.* fol. 725. lin. 13.
107. Τῇσι δὲ δώδεκα) γρ. τῇσιν δώδεκα, *H. Steph.*

Ἀλφίζα

Ἄλφιτα τὰ ψύχεσθαι ἐπ' ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
Αἱ μὲν ἄρ' ἄλλαι θῶκον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσσαν·
Ἡ δὲ μί' οὔπω παύετ', ἀφαυροτάτη δ' ἐτέτυκτο·
Ἦ ῥα μύλην στήσασα, ἔπος Φάτο, σῆμα ἄνακτι,
Ζεῦ πάτερ, ὅς τε Θεοῖσι τ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
Ἦ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Οὐδέ ποθι νέφος ἐστί· τέρας νύ τεῳ τόδε φαίνεις·
Κρῆνον νῦν τ' ἐμοὶ δειλῇ ἔπος, ὅ, τι κεν εἴπω·
Μνηστῆρες πύματόν τε τ' ὕστατον ἤματι τῷδε
Ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἑλοίατο δαῖτ' ἐρατεινήν.
Οἵ δή μοι καμάτῳ θυμαλγέϊ γούνατ' ἔλυσαν,
Ἄλφιτα τευχέσσι· νῦν ὕστατα δειπνήσειαν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· χαῖρεν δὲ κλεηδόνι δῖος Ὀδυσσεύς,
Ζηνός τε βροντῇ· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτας.
Αἱ δ' ἄλλαι δμῳαὶ κατὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος
Ἀγερσάμεναι ἀνέκαιον ἐπ' ἐσχάρῃ ἀκάματον πῦρ.
Τηλέμαχος δ' ὀρθώθη ἀνίστατο ἰσόθεος φώς,
Εἵματα ἑσσάμενος· περὶ δ' ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ·
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, καὶ δ' Εὐρύκλειαν ἔειπεν,
Μαῖα φίλη, πῶς ξεῖνον ἐπιμήσασθ' ἐνὶ οἴκῳ

Farinas hordeaceas conficientes & triticeas, medullam virorum.
Aliæ quidem dormiebant, postquam triticum moluerant;
Hæc verò una nondum cessârat; debilissima enim facta est:
Hæc igitur molam sistens verbum dixit, signum regi,
" Jupiter pater, qui Deis & hominibus imperas,
" Certè valdè tonuisti à cœlo stellato,
" Neq; alicubi nubes est *extraordinaria*; ostentum certè alicui hoc ostendis:
" Perfice nunc & mihi miseræ verbum, quod dicam:
" Proci postremoque & extremo die hoc
" In domibus Ulyssis capiant convivium desiderabile;
" Qui jam mihi labore tristi genua solverunt,
" Farinas facienti; nunc ultimo *inquam* cœnent!
Sic dixit; lætatus est autem omine divus Ulysses,
Jovisque tonitru: sperabat enim *se* punieturum sceleratos.
Aliæ verò famulæ *in* domibus pulchris Ulyssis
Congregatæ accendebant in foco magnum ignem.
Telemachus interim è lecto surrexit divinus vir,
Vestes indutus: circumque ensem posuit humerum:
Pedibusque sub unctis ligavit pulchra calceamenta,
Accepitque validam lanceam, præmunitam acuto ferro.
Stetit autem in limen ieiis, & ad Eurycleam dixit,
" Nutrix dilecta, quomodo *hunc* hospitem honoràstis in domo

ΣΧΟΛΙΑ.

108. Τεύχεσθαι.] Ποιεῖσθαι. Ἀλείατα.] Τὰ ἐκ τῶν πυρῶν ἄλευρα.
109. Ἄλεσσαν.] Ἤλεσαν.
113. Ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ.] Οὕτως ἡ ἀλητεία φησὶν, καὶ τῷ κοινῷ ὑποτίσαι· ἢ, ὅτι τὰ ὑψηλὰ τοῦ Ὀλύμπου ἐπουράνια ἐστι.
114. Τέρ.] Τινί.
115. Κρῆνον.] Ἐπιτέλεσον.
117. Ἑλοίατο.] Μεθαλοῖεν.
121. Ἀλεῖται.] Τὰς ἠλοιηκυίας.
124. Εὐνῆθεν.] Ἐκ τῆς εὐνῆς, ἢ κοίτης.

NOTÆ.

108. Ἀλείατα) Ità utraque *Eustathii* Editio, & ipse fol. 724. lin. 33. Καὶ ἄλεαρ, τὸ λεπτὸν πυρῶν ἄλευρον, κλ. Idem ferè, quod *Brevia Scholia*. Etymolog. M. Ἀλείατα, τὰ ἐκ πυρῶν ἀλεσιτρφῆα ἄλευρα· συγγενικῶς ἀλεῖα· ἢ ἰφθὶν ἄλευρον· λέγεται δὲ ἄλετον. Vid. ad *Var. Lect.*

114. Οὐδέ ποθι νέφος ἐστὶ) Confer cum *Scholiastâ*, in v. 104. *Eustath.* fol. 724. lin. 12. Ἡ δὲ βροντὴ τέρας μὲν ἦν, ὡς δῆλα νέφους μεγαλοῦ· παρὰ φύσιν γὰρ. — Ὅτι δὲ νέφος ἡ βροντὴ βεβαιοῖ τὸ ἄδηλον ὅτι, Οὐδέ ποθι νέφος ἐστί· διὸ καὶ ἡ γραῦς, τέρας τινὶ τόδε φαίνεσθαι, νοεῖ, εἰ δὴ δικῆ τῶν ἀνομούντων τις, Ἐβρόντησε Ζεὺς ὑψόθεν ἐκ νεφέων, ἔστι σημεῖα ἀληθῆ, ὡς νέφη τὸν Ἀτλαντικὸν, ὁ τῶν νεφῶν πάππος, καὶ ἀρχαῖος. Vid. *Gerard. Joh. Voss.* de Origine & Progressu Idololatriæ, l. 3. c. 6. p. 756.

VARIÆ LECTIONES.

108. Ἀλείατα) γρ. ἀλείφατα, *Aldinus* Codex *Odyss. Hervagian. H. Steph.*
125. Ὦμῳ) γρ. ὤμου, & ὤμους. Vid. ad φ'. v. 119.
129. Πῶς ξεῖνον) γρ. τὸν ξεῖνον, *H. Steph.*

Εὐνῇ ϗ σίτῳ; ἢ αὕτως κεῖται ἀκηδής;
Τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ μήτηρ, πινυτὴ περ ἐοῦσα,
Ἐμπλήγδην ἕτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
Χείρονα, τὸ δέ τ' ἄρειον ἀτιμήσασ' ἀποπέμπει.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Εὐρύκλεια,
Οὐκ ἄν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιόῳο.
Οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενος, ὄφρ' ἔθελ' αὐτός·
Σίτου δ' ὐκέτ' ἔφη πεινήμεναι· εἴρετο γάρ μιν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο ϗ ὕπνου μεμνήσκοιτο,
Ἢ μὲν δέμνι' ἄνωγεν ὑποστορέσαι, δμωῇσιν·
Αὐτὰρ ὅγ', ὡς τις πάμπαν ὀϊζυρὸς ϗ ἄποινος,
Οὐκ ἔθελ' ἐν λέκτροισι ϗ ἐν ῥήγεσι καθεύδειν,
Ἀλλ' ἐν ἀδεψήτῳ βοέῃ ϗ κώεσιν οἰῶν
Ἔδραθεν ἐν προδόμῳ· χλαῖναν δ' ὑπέστορεσεν ἡμεῖς.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δ' δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
Ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
Βῆ δ' ἴμεν εἰς ἀγορήν μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
Ἡ δ' αὖτε δμωῇσιν ἐκέκλετο δῖα γυναικῶν
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο,
Ἀγρεῖτε, αἱ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύσασαι,

" Lecto & cibo? an temerè jacet neglectus?
" Talis enim mihi mater, licet alioquin prudens sit,
" Temerè alterum honorat diversilinguium hominum
" Minus-dignum, meliorem verò minùs-honorans repudiat.
Hunc rursus alloquuta est prudens Euryclea,
" Nè ipsam nunc, fili, insontem accusa.
" Vinum quidem enim bibit sedens, quandiù voluit ipse:
" Cibo autem non amplius dixit esurire; interrogavit enim ipsum.
" Sed quando jam lecti & somni meminit,
" Hæc quidem lectos justit substernere, ancillis:
" At hic tanquam aliquis omninò ærumnosus & infortunatus,
" Noluit in lectis & in cooperimentis dormire,
" Sed in crudâ bovinâ, & pellibus ovium
" Dormivit in vestibulo; chlænam verò injecimus nos.
Sic dixit; Telemachus autem ex domo transivit,
Lanceam habens; simul hunc canes pedibus veloces sequebantur.
Perrexit verò ire in concionem ad fortes Achivos:
Ast illa interea ancillis justit diva mulierum
Eurycleam, Opis filia Pisenoridæ,
" Agite, hæ quidem domum verrite festinantes,
" Aspergiteque; inque sedibus benefactis tapetes

ΣΧΟΛΙΑ.

130. Ἀκηδής.] Ἀτημέλητος.

132. Ἐμπλήγδην] Ἐκπληκτικῶς· ἢ ἀκαίρως, ϗ ὡς ἂν τύχῃ, ἐμπιπλάζουσα τοῖς παραγίνεσθαι.

137. Σίτου δ' ὐκέτ' ἔφη.] Καλῶς τὸ σιωπώμενον ἐπιδεικτέον τοῦτο.

143. Ἐπισσεύαμβρ.] Ἐπισεισεύαμβρ.

149. Ἀγρεῖτ'.] Σωαθροίζεσθε. Κορήσατε.] Σαρώσατε· αἴρεται δὲ κατὰ μεταφοράν, ὡς καὶ τὸ σύρειν ὄφελμα καλεῖται· ἐπὶ αὐξοντί τι· ἀλλὰ τοῦτο πλέον παραμύθιον ϗ μειοῦν. Ποιπνύσασαι.] Σπουδαίως ἐπεργάσασαι.

150. Ῥάσσατε.] Ῥάνατε.

NOTÆ.

131. Τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ μήτηρ) Infulati Principes, qui temerè indignos frigidè excipiunt, indoctos & ingratos beneficiis onustos cumulant, hæc in se levi inflexione dicta sciant, Τοιοῦτος, γὰρ ἐμοί γε πατὴρ, πινυτὸς περ ὑπάρχων, κλ. *Malè collocata Benefacta, Malefacta existimo.*

132. Ἐμπλήγδην) *Eustath.* fol. 726. lin. 48. Ἐμπλήγδην δὲ, καθὰ τοὺς Παλαιοὺς, τὸ, ἀκαίρως· παρὰ τὸ ἐμπιπλάζειν, ἢ ἐμπλήσσειν, ἤτοι ἐμπίπλειν, ὅπως ἂν καὶ τύχοι τοῖς παραγίνεσθαι· καὶ ἄλλως δὲ, ἐμπλήγδην, τὸ δίκην ἐμπλήκτου τινός· ἔμπληκτος δὲ, ὁ ἀσταθὴς, ϗ οἱονεὶ ἔσω πεπληγμένος, ἢ ὁ καθὰ φύσιν φορητός. *Sophocl.* Ajac. v. 1375. Τοιοῖδε φῶτες εἰσὶν ἔμπληκτοι βροτῶν. *Ibid.* Μερόπων) Παρὰ τὸ φύσει μεμερισμένον ἔχειν τινὰ ὅπου εἰς τι λίξεις, ἢ εἰς συλλαβὰς, ϗ εἰς στοιχεῖα· ὁ μονολιμία τις ἄλλη ἔχει φωνὴ, παρὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων αὐδήν, ut *Eustathius*, fol. 23. lin. 22.

150. Ῥάσσατε) *Eustath.* fol. 728. lin. 9. Μύρα μαίεσθε, ut de *Demetrio Phalerensi*, *Athenæus*, Ῥάσσατε

VARIÆ LECTIONES.

130. Ἀκηδὴς) γρ. ἀμελὴς, *Aloysii* MS. verùm errorem literæ puto.

150. Θεῴνοις) γρ. θεήνοισι· ut v. 48. *H. Steph.* in *Textu*, Θεήνοισιν, *Florentin. Roman. Basil.* malè, at ipse *Eustath.* fol. 727. lin. 33. Θεῴνοις rectè.

Βάλ-

Βάλλεθ' πορφυρέους· αἱ δ' σπόγγοισι τραπέζας
Πάσας ἀμφιμάσασθε, καθήρατε δ' κρητῆρας,
Καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταὶ δὲ μεθ' ὕδωρ
Ἔρχεσθε κρήνηνδε, φέρετε θᾶσσον ἅπασαι·
Οὐ γὰρ *δηὖ μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάροιο,
Ἀλλὰ μάλ' ἦμος νέον, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἑορτή.
Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα τῇ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Αἱ μὲν εἰκοσι βῆσαν ἐπὶ κρηθμὴν μελάνυδρον·
Αἱ δ' αὐτῇ καθ' *δόμαι' ὀπιταμένως πονέοντο.
Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγλαόκεες· οἱ μὲν ἔπειτα
Εὖ καὶ ὀπιταμένως κέασαν ξύλα· αἱ δὲ γυναῖκες
Ἦλθον ἀπὸ κρηθμῆς· ἐπὶ δὲ σφισιν ἦλθε συβώτης,
Τρεῖς σίαλους καθάγων, οἱ ἔσαν *μὴ πᾶσιν ἄριστοι.

" Jacite purpureos: hæ verò ſpongiis menſas
" Omnes abſtergite, purgate etiam crateras,
" Et pocula rotunda facta; aliæ quoque laturæ aquam
" Ite ad fontem, & portate citò euntes:
" Non enim diù proci aberunt à domo;
" Sed valdè mane venient; quoniam & omnibus Feſtus-dies.
Sic dixit; hæ autem illi valdè quidem auſcultârunt & obediverunt.
Viginti quidem iverunt ad fontem nigrum-aquis;
Aliæ verò illic in domibus ſcientèr laborabant.
Iatrò demùm venerunt proci ſuperbi; hi quidem poſtea
Benè & ſcientèr ſcindebant ligna; mulieres verò
Venerunt à fonte: ſuperque illis venit ſubulcus,
Tres porcos adducens, qui erant inter omnes optimi.

ΣΧΟΛΙΑ.

152. Ἀμφιμάσασθε.] *Ἀπομάξατε.

155. Οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάροιο, Ἀλλὰ μάλ' ἦμος νέον, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἑορτή.] Τῷ νομοθέτῃ πάντων τῶν ἡμερῶν νομίζουσιν εἶναι· τούτῳ γὰρ οἱ σοφώτατοι τῶν Ἑλλήνων ἀνέθηκαν, ἀφ' τὸ σχεδὸν αὐτῷ εἶναι τὰς μάλιστα σοφὰς αὐτοῖς, ὁρῶντες ποιοῦντες· τὰς γὰρ ἀπάντων ἀρχαίους * τῶν ὁμοίοις χρῆ γεραίρειν· καὶ τὸ σίτου τὰς ἀπαρχὰς πᾶσι τοῖς θεοῖς

N O T Æ.

μᾶλλον μύρων πίσσειν ἐπείη ἐπὶ τῷ γῆν. Dein laudat illud *Comici*, Ἀλλὰ ξανθίας οἶμαι, ἐ ῥᾴστου δήμους, Σκεφασόν τι κρίμνα, ἐ πυρὸς φλίκτου μοῖρον, Κρατῆρά τ' αἴρειν, καὶ τ' ἤδιστα κίρνα· A ῥαίνω, ῥάζω· ut à βαίνω, βάζω, inquiunt *Critici*, ineptè. Verùm quidem à ῥαίνω, Fut. ῥανῶ, Æolicè ῥάσω. duplicatione *Ionicâ* ῥάσσω. Hinc *Heſych.* Ῥάσσαι) ῥάναι, ipſa hujus *Scholii* verba, verùm ibi ῥασσα- tantùm.

154. Οἷσιν) *Imperativum*, ab οἶσω, *Præſenti* nempe ex *Futuro* facto. Ità ἄξιν bis *Homero*, *viz.* ſemel poſt οἷσιν, *Iliad. γ'.* v. 105. iterum, *Iliad. α'.* v. 778. & *Theocrit.* ϛ. 24. v. 48. Οἷσιν πῦρ ὅτι θᾶσσον. Verùm *Homeri* auctoritas toti mundo opponi poteſt, licet nonnulli οἶσαι ubique legendum ſtatuant: nec minùs tamen *Callimachus* eâdem Voce utitur in Singulari, ubi Error Literæ eſſe non poteſt, Hymn. *Cerer.* v. 137. Φέρβε βόας· φέρε μᾶλλον· φέρε ταῦρον· οἶσε θελητόν. Quâ tamen ante illum

NOTÆ IN

152. *Ἀπομάξατε) Ità, ex MS. *Aloyſii*, reſtituo pro corrupto, ἀπομάζετε.

155. * Τοῖς ἀμείνοις, pro τὰς ὁμοίας· * εἰκὸς ὡς,

VARIÆ LECTIONES.

155. Δὴν) γρ. δὴ. vid. Not. in *Textum*.

159. Δῶμα) γρ. δώμαθ'; *Euſtath.* fol. 728. lin. 35. Vid. Not. in *Textum*.

SCHOLIA.

pro εἰκότως, lego, & * ᾗ, pro τό. Hoc autem *Scholion*, in MS. *Aloyſii* & tribus Codd. Vett. Impreſſis, non ſuo in loco reperitur; ſed ad v. 377.

163. Οἳ ἴσαν μὴ πᾶσιν ἄριστοι) γρ. οἳ ἴσαν τὸ πᾶσιν ἄριστοι, vid. in *Textum*.

Καὶ τὼς μὲν ῥ' εἴασκε καθ' ἕρκεα κηλὰ νέμεσθαι,
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα μειλιχίοισι,
Ξεῖν', ἦ ἄρα σὲ μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν,
Ἦέ σ' ἀπημάζουσι κατ' μέγαρ', ὡς τοπάρος περ;
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Αἰ γὰρ δὴ, Εὔμαιε, θεοὶ πσαίατο λώβην,
Ἣν οἵδ' ὑβρίζοντες, ἀεικέα μηχανάασθε)
Οἴκῳ σῷ ἀλλοτρίῳ, ὑδ' αἰδῦς μοῖραν ἔχουσιν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἀγχίμολον δὲ σφ' ἦλθε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Αἶγας ἄγων, αἵ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
Δεῖπνον μνηστῆρσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες.
Καὶ τὰς μὲν κατέδησαν ὑπ' αἰθούσῃ ἐϊδάφῳ·
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα κερτομίοισι,
Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν σεῦθεν ἀπήσεις κατὰ δῶμα,
Ἀνέρας αἰτίζων; ἀπάρ οὐκ ἔξειμι θύραζε
Πάντως; οὐκέτι νῶϊ μαχεσσέσθαι ὀΐω,
Πρὶν χειρῶν πύσασθαι· ἐπεὶ σύ γε οὐ μὲν κάρτος
Αἰτίζεις· εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλοι δαῖτες Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο· τὸ δ' οὔπω προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Τοῖσι δ' ἐπὶ τέλεος ἦλθε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Βῆν ἄγων μνηστῆρσιν ἄγων καὶ πίονας αἶγας.

Et hòc quidem sivis in septis apeis pascere:
Ipse verò Ulyssem alloquutus est suavibus *verbis*,
" Hospes, nunquid tandem te magis Achivi respiciunt,
" An te inhonorant in ædibus, sicut antea?
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Utinam enim jam, Eumæe, Dii puniant hanc contumeliam,
" Quam hi contumeliâ utentes indecentèr operantur
" Domo in alienâ, neque pudoris partem, *i. e. tantillum* habent.
Sic hi quidem talia mutuò loquebantur.
Propè autem ipsos venit Melanthius, custos capraruin,
Capras ducens, quæ omnes interexcellebant greges,
Cœnam procis; duoque simul sequebantur pastores,
Et has quidem religârunt sub porticu valdè-sonanti;
Ipse verò Ulyssem alloquutus est convitiis,
" Hospes, adhuc & nunc hic molestus eris in domo
" Viros perens? at non exibis foràs
" Omninò? non antè nos diremptum iri puto,
" Quàm manus *vestras* gustaveris; quoniam tu non decenter
" Petis: sunt enim & alii convivia Achivorum.
Sic dixit; hunc autem minimè alloquutus est prudens Ulysses,
Sed tacitus movit caput, mala profundè cogitans.
His autem super tertius venit Philœtius, princeps virorum,
Bovem sterilem procis ducens, & pingues capras.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

164. Νίφασθ.] Διατείβειν.
166. Μᾶλλον εἰσορόωσιν.] Περισκοπῶς ὁρῶσιν.
171. Οὐδ' αἰδῦς μοῖραν ἔχουσιν.] Οὐδ' ὀλίγον αἰδοῦνται.
180. Πάντως.] Πανδὴ τοίνυν.
181. Γύσασθ.] * Πειρᾶσθαι.
182. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι.] Οὐ δεῖπνόν, φησὶ, τοῦτο ἐμοὶ, ἀλλὰ τοῖς ἑορτὴν ἄγουσιν.

N O T Æ.

176. Κατίδησιν) Referendum ad δύω νομῆες· ἵνα φ ἄμφω ἕπωνθ· αὐτὸς δὲ Μελάνθιος αὖτ' Ὀδυσσῆα &c. *Eustathius*, κατίδησιν, fol. 729. lin. 3. Οὐκ εὐδηλον δὲ, εἴτε ἀρσενικῶς τῶν αἰγῶν φησιν, εἴτε θηλυκῶς. Δηλοῖ τὸ τῶν ἐπαγομένων γενῶν διαφορᾶς, τὸ, Τὰς μὲν κατίδησαν· καὶ γὰρ τὴν Ἀντιγενίδην τὸ θηλυ γένος φασὶ, Τὰς μὲν κατίδησαν, οἱ δὲ Μελανθίδα δηλαδὴ δύο πωμάρας. Mirum hoc, cùm v. 174. Αἶγας ἄγων, αἵ πᾶσι &c. ubi *genus* esse *Femininum*, clarum. Mox tamen 187. Τὰς legitur eodem modo.

N O T Æ I N S C H O L I A.

181. * Πειρᾶσθαι) Πᾶ, pro πειρᾶσθαι.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

166. Ἦ ἄρα σὲ) γρ. ἦ ἄρ τι σέ.
170. Ἀεικέα) γρ. ἀπίθανα, *Eustath.* fol. 728. lin. 48. Vid. infrà v. 370.
176. Καὶ τὰς μὲν κατίδησαν) γρ. καὶ τὰς μὲν κατίδησαν. vid. Not. in *Textum*.

Παρθμῆς,

Πορθμῆες δ' ἄρα τέν γε δίηναν, οἵτε καὶ ἄλλους
Ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅπῃ σφέας εἰσαφίκῃ·
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐειδόπᾳ·
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐρέεινε συβώτην, ἄρχε δ' ἔπειτα·
Τίς δὴ ὅδε ξεῖνος νέον εἰλήλυθε, συβῶτα,
Ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ' ἐξ εὐχετ' εἶναι
Ἀνδρῶν; ποῦ δέ νυ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα;
Δύσμορος· ἦ πού οἱ ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἄνακτι.
Ἀλλὰ θεοὶ δύσουσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους,
Ὁππότε καὶ βασιλεῦσιν ὀπιπλώσουσ' οἰζύν.
Ἦ, καὶ δεξιτερῇ δεδιδισκέλο χειρὶ φίλῃσι·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Χαῖρε, πατήρ, ὦ ξεῖνε, γένοιτό τοι ἔσσῳ ὀπίσσω
Ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν.
Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
Οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, ἐπὴν δὴ γείνεαι αὐτὸς,
Μισγέμεναι κακότητι καὶ ἀργαλέῃσιν ὀιζυροῖσιν.
Ἴδιον, ὡς σόησα, δεδάκρυσαι δέ μοι ὄσσε
Μνησαμένῳ Ὀδυσῆϊ· ἐπεὶ καὶ κεῖνον ὀΐω
Τοιάδε λαίφε' ἔχοντα καὶ ἀνθρώποις ἀλάλησθαι,

Portitores utique hos duxerunt, qui & alios
Homines deducunt, qui ipsos accedit.
Et hæc quidem probè religavit subporticu resonanti:
Ipse verò interrogavit subulcum, propè astans,
" Quis jam hic hospes nuper venit, subulce,
" Nostram ad domum? ex quibus dicit esse
" Viris? ubi ei genus & patria terra?
" Infelix, certè similis est corpore regi imperanti.
" Verùm Dii submergunt multum-errantes homines,
" Quandò etiam regibus destinant ærumnam.
Dixit, & dextrâ excepit manu astans,
Et ipsum compellans verba velocia alloquutus est,
" Salve, pater, ô hospes, fiat tibi saltem in futurum
" Opulentia; at quidem nunc malis teneris multis.
" Jupiter pater, nullus te Deorum asperior est alius:
" Non misereris viros, postquam jam genuêrit ipse,
" Misceri malo & doloribus tristibus.
" Sudavi, ut intellexi, lachrymisque oppleti mihi oculi sunt
" Recordanti Ulyssis; quoniam & illum puto
" Tales vestes habentem inter homines errare;

ΣΧΟΛΙΑ.

187. Πορθμῆες.] * Οἱ παραφέροντες * τὸ πορθμεῖον ἐξ Ἠπείρου· ἢ ἐπιφόρους, ὡς τὸ ῥαψῳδίαν ἔ. 195. Δυώσουσι.] Εἰς κάκωσιν μεταβάλλουσιν. 202. Ἐπεὶ δὴ γείνεαι.] Καὶ ὁ Πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. Γείνεαι.] * Γεννήσῃς. 204. Ἴδιον.] Ἰδίωσαι, ἰδιαίσασι. 206. Λαίφε'.] Ῥάκη· ἢ λεπτὰ ἱμάτια.

NOTÆ

192. Ἐξ εὐχετ'] Ità potius scribendum duco, quàm ἐξεύχετ'. Vid. ad α'. v. 406.

195. Δυώσουσι) *Eustath.* fol. 730. lin. 40. Δυώσουσι) Ἤγουν εἰς δύλιν καὶ κακοπάθειαν ἄγουσι.

199. Χαῖρε, πατὴρ ὦ ξεῖνε) De hoc Versu, vid. ad σ'. v. 121. Hoc autem in loco & olim ἔσσῳ, non ὄσσῳ, scriptum erat, Editt. *Roman.* & *Basil.* *Eustathii*, *Stephan.* *Castellion.* *Spondan.* *Schrevelian.* Oxon. At *Florentina* quidem, *Aldina*, *Lovaniana* & *Hervagiana*, legunt ὄσσῳ, Veteri errore.

200. Κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν) Ità suprà in eodem versu, σ'. v. 122. κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν legitur rotundius & melius; quare πολλοῖσιν, quod in hoc tantùm loco prius obtinuerat, ad *Var. Lect.* rejicio.

201. Ζεῦ πάτερ) Idem *Versus*, *Iliad.* γ'. v. 365.

204. Ἴδιον) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἴδις.

NOTÆ IN SCHOLIA.

187. * Οἱ παραφέροντες) Ità, pro οἱ παραφορεῖον) & παραφέρον), ex *Aloysii* MSto. * τὸ πορθμεῖον Ὅτι. addo, ad *Sensum* explicandum.

202. * Γεννήσῃς) Ità, pro γένῃσεις, ex *Eustathio* restituo. MS. γενήσεις, tres Impressi Codd. γένοιτο malè.

VARIÆ LECTIONES.

192. Ἐξ εὐχετ') γρ. ἐξεύχετ', vid. ad α'. v. 406.

196. Καὶ] γρ. κὰν, *H. Steph.*

199. Πατὴρ ὦ ξεῖνε) χ. πάτερ δ' ξεῖνε. Vid. Not. in *Textum*. Ibid. Ἔσσῳ) γρ. ὄσσῳ, vid. *ibid.*

200. Κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν) γρ. κακοῖς ἔχεαι πολλοῖσιν, vid. Not. in *Textum*.

Εἶπε

Εἴπω ἔτι ζώει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
Εἰ δ' ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοισιν,
Ὤ μοι ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βουσὶν
Εἶσ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα, Κεφαλλήνων ἀνὶ δήμῳ·
Νῦν δ' αἰ μὲν γίνοιτο ἀθέσφατοι, οὐδέ κεν ἄλλως
Ἀνδρὶ γ' ὑποσχοίη βοῶν γένος εὐρυμετώπων·
Τὰς δ' ἄλλοι μὲν κέλονται ἀγινέμεναι σφίσιν αὐτοῖς
Ἔδμεναι· οὐδέ τι παιδὸς ἀνὶ μεγάροις ἀλέγουσιν,
Οὐδ' ὀπίδα τρομέουσι θεῶν· μεμάασι γὰρ ἤδη
Κτήματα δατέασθαι δίου οἰχομένοιο ἄνακτος.
Αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἀνὶ φρεσὶ φίλοισι
Πόλλ' ὀπιδνεῖται· μάλα μὲν κακόν, ὅς τις ἑοῦτος,
Ἄλλων δῆμον ἰέναι, ἰόντ' αὐτῇσι βόεσσιν,
Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· τὸ δ' ἧσσον, αὖθι μένοντα
Βουσὶν ἐπ' ἀλλοίῃσι καθήμενον ἄλγεα πάσχειν.
Καί κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλῆα
Ἐξικόμην φεύγων· ἐπεὶ ὠκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται·
Ἀλλ' ἔτι τ' δύσμορον οἴομαι, εἴποθεν ἐλθὼν
Ἀνδρῶν μνηστήρων σκέδασιν κατὰ δώματα θείη.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Βουκόλ', ἐπεὶ οὔτε κακὸς, οὔτ' ἄφρονι, φωτὶ ἔοικας,
Γινώσκω δ' αὐτὸς, ὅ τοι πινυτὴ φρένας ἔχῃ,
Τοὔνεκά τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι·
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
Ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,

" Sicubi adhuc vivit, & videt lumen Solis.
" Sin jam mortuus eſt, & in inferni domibus,
" O miſerum me tum ob Ulyſſem ſtrenuum; qui ne bubus
" Præfecit adhuc parvulus cum eſſem, Cephallenorum in populo!
" Nunc autem hæ quidem fiunt innumeræ, neque aliter
" Cuiquam accreſceret boum generatio latarum-frontium:
" Aſt illas alii me jubent ducere ſibi-ipſis
" Edere; neque filium in ædibus curant,
" Neque reverentiam timent Deorum; prompti ſunt enim jamdudum
" Facultates dividere diù abſentis regis.
" At mihi hoc animus in pectoribus dilectis
" Multùm volvit; valdè quidem malum, filio ſuperſtite,
" Ad alium populum ire, euntem cum ipſis bobus,
" Viros ad alienos hoc tamen durius, hìc manentem
" Bubus alienis aſſidentem dolores pati.
" Et jam olim ad alium è magnificis regibus
" Veniſſem fugiens, quoniam non ampliùs tolerabilia ſunt:
" Sed adhuc hunc intelicem exſpecto; ſicunde veniens
" Virorum procorum diſperſionem per ædes faciat.
Hunc reſpondens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" Bubulce, quoniam neque malo, neque inſipienti, viro ſimilis es,
" Cognoſco autem ipſe, quòd tibi prudentia mentem occupat,
" Ideò tibi dico, & magnum juramentum juro:
" Sciat nunc primùm Jupiter Deorum, Hoſpitaliſque menſa,
" Domuſque Ulyſſis ſtrenui, ad quam veni,

ΣΧΟΛΙΑ.

210. * Εἴσειν.] Ἔπαξεν.
212. Ὑποσχόῃτο.] Ἐπαύξοιτο.
213. Ἀχνύμενον.] Ἄγειν, κομίζειν.
218. Πόλλ' ἐπιδνεῖται.] Ἐν τοῖς σήμασιν ἀνακυκλεῖ ὁ λογισμὸς, πολλὰς τροφὰς λαμβάνων.
219. * Αὐτῇσι βόεσσιν.] Σὺν αὐτοῖς τοῖς βουσί.
228. Πινυτή] Σύνεσις.

NOTÆ.

227. Βουκόλ', ἐπεὶ οὔτε κακὸς) Hic Verſus metiendus, quaſi *Ultima* & ἐπὶ, *Latinorum* more, ante *Vocalem*, elideretur, ut *Iliad. ι'.* v. 533. Ἤ λαθὼν, ἢ σὺν ὀϊόσῃ. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Oreſt. v. 596.

231. Ἱστίη) Ità quidem ſuprà ſcribitur in Omni-

NOTÆ IN SCHOLIA.

210. * Εἴσειν) Ἔπαξεν, ex *Euſtathio*, fol. 730. lin. 51.

219. * Αὐτῇσι βόεσσι) Σὺν αὐτοῖς τοῖς βουσὶ. MS. *Aloyſii.*

VARIÆ LECTIONES.

212. Ὑποσχόῃτο) γρ. ὑποσχυέτω, ὑποσχύοιτο.
219. Ἄλλων δῆμον) γρ. ἄλλον δῆμον, *Euſtath.* fol. 731. lin. 30. *H. Steph.*
229. Πινυτὴ) γρ. πινυτός.
231. Ἱστίη) γρ. ἱστὶη, vid. Not. in *Textum.*

Ἦ σέθεν αὐτάδ' ἐόντ' ἐλεύσεσθ' οἶκόνδ' Ὀδυσῆος·
Σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψεαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα,
Κτεινομένους μνηστῆρας, οἳ οἴδε κοιρανέουσι.

Τόνδ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ,
Αἴ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τελέσαι Κρονίων·
Γνοίης, οἵη ἐμὴ δυνάμις καὶ χεῖρες ἕπωνται.

Ὣς δ' αὔτως Εὔμαιος ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.

Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
Ἥρτυον· αὐτὰρ ὅ τοῖσιν ἀριστερὸς ἦλυθεν ὄρνις,
Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν.

Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἡμῖν συνθήσεσθαι ἥδε γε βουλὴ,
Τηλεμάχοιο φόνον· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός.

Ὣς ἔφατ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Ἐλθόντες δ' ἐς δώματ' Ὀδυσῆος θείοιο,
Χλαίνας μὲν κατέθεντο χαμαὶ καὶ κλισμούς τε, θρόνους τε·
Οἱ δ' ἱέρευον ὄϊς μεγάλας καὶ πίονας αἶγας,
Ἱέρευον δὲ σῦας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην·
Σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἀνῶμων· ἐν δ' ἄρα οἶνον
Κρητῆρσιν κεράσαντο· κύπελλα δὲ νεῖμε συβώτης.
Σῖτον δέ σφ' ἐπένειμε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἐφοιχόῃ δὲ Μελανθώ.

"Certè, te hic præsente, veniet domum Ulysses;
"Tuisque oculis videbis, si volueris,
"Interfectos procos, qui hic dominantur.
Hunc rursus allocutus est boum bubulcus vir,
"Utinam hoc, hospes, verbum perficiat Saturnius!
"Cognosceres, qualis mea potentia & manus sequerentur.
Sic similiter Eumæus supplicabat omnibus Diis,
Redire Ulyssem multùm-sapientem suam ad domum.
Sic hi quidem talia inter se confabulabantur.
Proci interea Telemacho interitumque mortemque
Parabant: at his sinistra venit avis
Aquila altevolans, tenebatque timidam columbam.
His igitur Amphinomus loquutus est, & dixit,
"O amici, non nobis perficietur hoc consilium,
"Telemachi cædes; verùm recordemur convivii.
Sic dixit Amphinomus; his verò placuit verbum.
Ubi itaque venissent in domos Ulyssis divini,
Chlænas quidem deposuerunt in lectisque, sedibusque;
Hi autem sacrificabant oves magnas, & pingues capras,
Mactârunt etiam porcos, & bovem indomitam,
Viscera verò assantes distribuebant; sed & vinum
Pateris immiscebant; poculaque distribuebat subulcus:
Panem verò ipsis distribuebat Philœtius, eximius virorum,
Pulchris in canistris: potumque ministrabat Melanthius.

ΣΧΟΛΙΑ.

250. Οἱ δ' ἱέρευον ὄϊς.] Παρατηρητέον, ὅτι μόνους τοὺς μνηστῆρας φησὶν θύοντας καὶ οἴδεν· * εἰ μὴ σὺς αὐτοὺς μόνον.

* Εἰ μὴ &c. Addo, ex *Eustath.* fol. 733. lin. 14.

NOTÆ.

bus, τ'. v. 304. quare & hìc ità scribendum censeo; quùm *Homerus* libenter *Ionum* Dialecto utatur. Ità *Eustath.* fol. 731. lin. 9. & *Etymolog. M.* ut ξ'. v. 159.

235. Ἐπιβουκόλος) Τὸ ἐπὶ elegantèr redundat, nec sine ratione; denotat enim *Superiorem* in illo Officio, ut aliàs, γ'. v. 422. Ità μ'. v. 131. ἐπιμηλίδες, *Pastores præcipui*, & ἐπίκουρος. Vid. *Eustath.* fol. 731. lin. 20.

244. Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο) *Ultima* in Ἀμφίνομος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ut mox, v. 246. in φόνον, &c.

246. Τηλεμάχοιο φόνον) Vid. suprà, ad v. 244. & infrà, ad v. 267.

251. Ἱέρευον) De *Anapæsto* in *Primâ* sede, vide ad ρ'. v. 181. ubi hic Versus. Potest tamen & ἴερευον legi, ut ἰερεὺς, pro ἱερεὺς & ἰερὸς, pro ἱερὸς, plus semel *Homero*, & suprà, v. 3. olim.

VARIÆ LECTIONES.

237. Ἕπωνται) γρ. ἵπωνται. & ἄκοπτα.

250. Ἱέρευον) γρ. ἴερευον, vid. suprà, ad v. 3. & Not. in *Textum*, v. 251. *Ibid.* Μιχάλεις) γρ. μιχάλας, *H. Steph.*

251. Ἱέρευον) γρ. ἴερευον, vid. Not. in *Textum*.

Οἱ

Οἱ δ' ἐπ' ὀνείατ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίδρυε, κέρδεα νωμῶν,
Ἐντὸς ἐϋστάθμου μεγάρου, πρὸς λάϊνον οὐδὸν,
Δίφρον ἀεικέλιον προθεὶς, ὀλίγῳ τε τραπέζαν·
Πὰρ δ' ἐπίθη σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχυθεν
Ἐν δέπαϊ χρυσέῳ, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο μετ' ἀνδράσιν οἰνοποτάζων·
Κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
Πάντων μνηστήρων· ἐπεὶ ἤτοι δήμιός ἐστιν
Οἶκος ὅδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος· ἐμοὶ δ' ἐκτήσατο κῆδος.
Ὑμεῖς δ', μνηστῆρες, ἐπίσχετε θυμὸν ὀϊστῆς
Καὶ χεῖρας· ἵνα μή τις ἔρις καὶ νεῖκος ὄρηται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύλλα
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱὸς,
Καὶ χαλεπὸν τοι ἔοντα δεχώμεθα μῦθον, Ἀχαιοὶ,
Τηλεμάχου· μάλα δ' ἡμῖν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
Οὐ γὰρ Ζεὺς εἴασε Κρονίων τῷ κέ μιν ἤδη
Παύσαμθ' ἐν μεγάροισι, λιγὺν περ ἐόντ' ἀγορητήν.
Ὣς ἔφαθ' Ἀντίνοος· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην
Ἦγον· τοὶ δ' ἀγέροντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Ἄλσος ὑπὸ σκιερὸν ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος·
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο

Hi igitur in cibos paratos præjacentes manus mittebant.
Telemachus autem Ulyſſem ſedere fecit, aſtutias verſans,
Intra benè ordinatam domum, apud lapideum limen,
Sede indecenti appoſitâ, parvâque mensâ.
Appoſuit verò *ei* viſcerum partes, infuditque vinum
In poculo aureo, & ipſum eſt alloquutus,
" Hic nunc ſede cum viris vinum bibens;
" Convitia verò tibi ipſe ego & manus arcebo
" Omnium procorum; quoniam non publica eſt
" Domus hæc, verùm Ulyſſis; mihi etenim acquiſivit ille.
" Vos itaque, proci, continete animum à convitio,
" Et manus; ut non aliqua lis & contentio oriatur.
Sic dixit: hi verò omnes mordicùs labra tenentes
Telemachum admirabantur; quòd audaciter locutus eſſet.
His autem Antinous interlocutus eſt, Eupithis filius,
" Et moleſtum quamvis ſit, ſuſcipiamus verbum, Achivi,
" Telemachi; valdè licet nobis minatus loquitur:
" Non enim Jupiter fivit Saturnius: alioquin ipſum jam
" Compreſſiſſemus in ædibus, licet ſuavis ſit concionator.
Sic dixit Antinous; hic verò non curavit verba.
Præcones autem per civitatem ſacram Hecatomben
Duxerunt; & *ad illam* confluxêre capite-comantes Achivi
Nemore ſub umbroſo longè-jaculantis Apollinis.
Hi autem poſtquam aſſaverunt carnes ſuperiores, & traxerunt

ΣΧΟΛΙΑ.

259. Ἀεικέλιον.] Εὐσταθ.
264. Δήμι.Θ.] Δημόσι.Θ.
266. Ἐπίσχεσ.] Καθίσχεσ. Ἐρυσῆς.] Ἐπισπᾶ-ξεως· σύσπα, ὁ ἀφ' ἑλκῶν ἐπίσπαξις, καὶ ἀπωλή· λέγει δὲ σύσπα.

NOTÆ.

253. Κρεῶν κερόωσι) Juxta Vetera Exemplaria Κρατῆρσιν, cum ν. ſcribo, nè cæſpitent *Tyrones*.

259. Δίφρον ἀεικέλιον παραθεῖς, ὀλίγῳ τε τράπεζαν) *Ariſtoteles* hoc Verſu inter alios utitur, ad oſtendendum, quomodò nobilis Poeta τὸ ὕψος conſervaret, abjectis humilioribus voculis μικροῖς & μικρὰν, pro grandioribus, ἀεικέλιον & ὀλίγῳ. Ut ſuprà, ε'. v. 515. Νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε, καὶ ἀσθενὲς, καὶ ἀνάλκις, pro humiliori, Νῦν δέ μ' ἐὼν μικρός τε, καὶ ἀσθενικὸς, & ἀνάλκις. Et *Iliad.* ρ'. v. 265. Ἠΐονες βοόωντι, pro μεγάλως, in quem locum, vide plura.

267. Χεῖρας· ἴνα) *Ultima* Σ χεῖρας producitur, in *Cæſurâ*, vi *Finalis*, & ante πυγμὴν, nec non *Aſperum*.

272. Μάλα δ' ἡμῖν) De ἡμῖν, pro ἡμῶν. *Metri* causâ, vid. ad v. 177.

273. Οὐ γὰρ Ζεὺς εἴασε) Ità ſcribendum & hìc, ut & olim ſuprà, ad v. 164. eadem utrobique ratio. Subintelligit verò Conſilium, quod inierant de Tollendo *Telemacho*.

276. Θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην) De hoc *Feſto*, vid. *Brevia Scholia*, ad v. 155.

VARIÆ LECTIONES.

253. Κρεάων] γρ. κρεάτων. *H. Steph.*
279. Καὶ ἐρύσαντο] γρ. καὶδ' ἐρύσαντο.

Μοῖρα;

280 Μοίρας δασσάμενοι δαίνυσ' ἐρικυδέα δαῖτα.
Πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μοίραν θέσαν, οἱ πονέοντο,
Ἴσην, ὡς αὐτοί περ ἐλάγχανον· ὣς γὰρ ἀνώγει
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.
Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγαυὸρας εἴα Ἀθήνη
285 Λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος· ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Δύη ἄχος κραδίῃ Λαερτιάδαο Ὀδυσσῆα.
Ἦν δέ τις οὐ μνηστῆρσιν ἀνὴρ, ἀθεμίστια εἰδὼς,
Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμῃ δ' ἔνι οἰκία ναίων·
Ὃς δὴ τοι κλεάτεσσι πεποιθὼς πατρὸς ἑοῖο,
290 Μνάσκε' Ὀδυσσῆος δηρὸν οἰχομένοιο δάμαρτα·
Ὃς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα,
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω·
Μοῖραν μὲν δὴ ξεῖνος ἔχει πάλαι, ὡς ἐπέοικεν,
Ἴσην· οὐ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον,
295 Ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώματ' ἴκηται.
Ἀλλ' ἄγε οἵ κε ἐγὼ δῶ ξείνιον· ὄφρα καὶ αὐτὸς
Ἠὲ λοετροχόῳ δόμῳ γέρας, ἠέ τῳ ἄλλῳ
Δμώων, οἵ κ' δώμασ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ὣς εἰπὼν, ἔρριψε βοὸς πόδα χειρὶ παχείῃ,
300 Κείμενον, ἐκ κανέοιο λαβών· ὁ δ' ἀλθύσσ' Ὀδυσεύς,
Ἦκα δ' ἀμφικλίνας κεφαλήν· μείδησε δὲ θυμῷ

Partibus divisis, convivabantur gloriosum convivium.
Apud Ulyssem verò partem posuerunt, qui ministrabant,
Æqualem, sicut ipsi sortiti sunt: sic enim jusserat
Telemachus, dilectus filius Ulyssis divini.
Procos autem non omnino superbos sivit Minerva
Convicio abstinere tristi; ut adhuc magis
Intraret dolor in cor Laërtiadæ Ulyssis.
Erat verò quidam inter procos vir, injusta sciens,
Ctesippus autem nomen erat, & in Same domum habitabat;
Qui quidem possessionibus fretus patris sui,
Petebat Ulyssis diu absentis uxorem:
Hic tunc procos superbos alloquutus est,
" Audite me, proci strenui; ut quid dicam;
" Partem quidem jam hospes habet diù, sicut decet,
" Æqualem; non enim bonum est fraudare, neque justum,
" Hospites Telemachi quicunque ad has domos pervenerit.
" Verùm age, ei & ego dem hospitale donum; ut & ipse
" Vel balneatori det munus, vel alicui alii
" Famulorum, qui sunt in ædibus Ulyssis divini.
Sic loquutus, projecit bovis pedem manu forti
Jacentem, ex caniſtro captum: ipse tamen evitavit Ulysses
Lenitèr declinato capite; subrisit autem animo

ΣΧΟΛΙΑ.

289. Ὃς δὴ τοι κλεάτεσσι πεποιθώς.] Ἠθικῶς δείκνυσιν ὁ Ποιητὴς, ὅτι οὐδὲν συμφορᾷ πλέτος ὠφελεῖ τοὺς κεκτημένους.

294. Ἀτίμβειν.] Σπείσειν.

296. Δῶ.] Παράσχω.

297. Λοετροχόῳ.] Νῦν, τῷ τὸ λουτρὸ * παρέχοντι· ἢ παραπλησίως.

301. Μείδησε δὲ θυμῷ Σαρδάνιον μᾶλλα πιθήσας.] Οἱ τὴν * Σαρδόνα κακοήθη, καὶ Καρχηδονίων ὄντες, χρῶνται νόμῳ τινὶ βαρβαρικῷ, κατὰ πολὺ τὸ Ἑλλήνων

NOTÆ.

281. Πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μοίραν) *Ultima* Ὀδυσσῆϊ producitur, in *Casurâ*, ob *Hiatum*, & propter *Liquidam* sequentem.

286. Δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδην Ὀδυσῆα) *Eustath.* fol. 734. lin. 27. Ἦγουν, ἵνα ἐπεισέλθῃ λύπη τῷ Ὀδυσσεῖ καὶ καρδίαν· ἢ ἀνελληνικῶς τὴν καρδίαν τοῦ Ὀδυσσέως.

294. Ἀτίμβειν) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀτίμβω.

299. Βοὸς πόδα) Vid. *Etymolog.* M. v. Βοὸς πόδα.

NOTÆ IN SCHOLIA.

297. * Παρέχοντι, pro hâc unâ voculâ, MS. habet ἐπιχέοντι τῷ λούτρῳ.

301. Hoc *Scholion* extat quidem in MSto, at non suo in loco, ponitur enim in ipso *Rhapsodiæ* fine, ut & in tribus Vett. *Impressis*. * Σαρδόνα verò, pro Σάρδιον, ex *Eustathii*, *Hesychii*, *Stephani* καὶ πό-

VARIÆ LECTIONES.

281. Οἱ πονέοντο) γρ. οἵ ῥα πίνοντο, & οἵ ῥ' ἐπίνοντο, *H. Steph.*

286. Λαερτιάδην Ὀδυσῆα) γρ. Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.

288. Ναίων) γρ. ναίων, *H. Steph.* malè.

294. Ἀτίμβειν) γρ. ἀτιμβεῖν, *Etymolog.* M.

Σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὁ δ' εὐδμήτον βάλε τοῖχον.
Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθῳ,
Κτήσιππ', ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ
Οὐκ ἔβαλες ξεῖνον· ἀλεύατο γὰρ βέλος αὐτός·
Ἦ γάρ κέν σε μέσον βάλον ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Καί κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφεπονεῖτο
Ἐνθάδε· τῷ μή τις μοι ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ
Φαινέτω· ἤδη γὰρ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
Ἐσθλά τε, καὶ τἀ χέρεια· πάρος * δ' ἔπι νήπιος ἦα.
Ἀλλ' ἔμπης τάδε μὺν καὶ τέτλαμεν εἰσορόωντες,
Μήλων σφαζομένων, οἴνοιό τε πινομένοιο,
Καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἕνα πολλούς.
Ἀλλ' ἄγε μηκέτι μοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες·
Εἰ δ' ἤδη μ' αὐτὸν κλείναι μνηστεύετε χαλκῷ,
Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη

Sardonium prorsus *risum* talem; hic bene-ædificatum percussit murum.
Ctesippum verò Telemachus increpuit verbo,
" Ctesippe, certè longè tibi hoc utilius fuit animo;
" Non percussisti hospitem, evitavit enim telum ipse,
" Certè enim aliàs te medium percussissem lanceâ acutâ,
" Et tibi pro nuptiis pater exequias celebrâret
" Hìc; ideò nè quis mihi insolentiam in domo
" Offendat; jam enim intelligo, & scio singula,
" Bonaque & pejora; anteà autem infans eram.
" Sed tamen hæc quidem & toleravimus inspicientes,
" Dum oves jugularentur, & vinum epotaretur,
" Et panis *profunderetur*: difficile enim impedire unum multos.
" Verùm agite, nè amplius mihi mala tacitote infenso animo:
" Sin jam me ipsum interficere prompti estis ære,
" Equidem hoc vellem, & multo utilius esset

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

δηλαδὴ τῷ ἡδὺ Κρόνῳ θύουσιν ἡμίεφθα * τελοῦσι πεπυρωμένα. ἃ μόνον τῶν αἰχμαλώτων τοὺς καλοὺς, ἀλλὰ καὶ τῶν περισσοτέρων τοὺς ὑπὲρ εὐδιμήκους ἐπὶ μεγέθει ὄντας. * Τούτοις ὁ θυομένοις, τὸ μὲν ἐσκρύειν αἰσχρὸν εἶναι δοκεῖ καὶ * δῆλον, τὸ δ' ἀπαίδευτον καὶ γελᾶν ἔχοντα, καὶ ἀποίητον ἀνδράδες τι ἐκ καλόν. ὃν φασὶ καὶ τὸ ἐπὶ κακῷ ἀποιητὸν γίνεσθαι κληθῆναι σαρδόνιον. ἢ ὁ ἰσχὺς παρὰ Δημοκρίτῳ.

302. Σαρδάνιον μάλα πῖον.] Σεσηρὸς ἐπ' ὀλέθρῳ. * Φασὶ τὸν Ἡφαιστόκλεα ὑπὸ Διὸς Εὐρώπην δοθέντα φύλακα τῆς ἐποικοδομηθείσης τῇ Κρήτῃ ἰδίως πυρωθῆναι· πεσόντα δὲ εἰς τὸ πῦρ. καὶ φλεγμαίνοντα τὸ σῶμα πυρίσπαστα αὐτὸν, ὧν καυσθέντα, ἐκεῖνον σεσηρέναι· ἔνιοι δὲ γίνεσθαι λέγουσιν ἐν Σαρδοῖ τῇ νήσῳ σίλφιον πιοῦσιν, ὃ τὰς φλεγμονὰς ξένως μὴ ἀκασμοῦ σεσηρότας ἀπαλύειν ποιεῖ. * Τίμαιος δέ φησι τὰς γυναικὸς τῶν γηγενῶν ἄγειν αὐτὸν ὡς βόθρον, καὶ καθαλλεῖν εἰς αὐτὸν· τὸν δ' ὡς μακρῶς ἀποθνήσκοντας γελᾶν. ἄλλοι δ' ἄλλως· ἀμείνων δ' ὁ ἐπὶ καθαμαιακῇ ὠθισμοῦ γέλωτα· παρὰ τὸ σεσηρέναι. ὅ ἐστιν ἀνοίγειν τὰ χείλη.

304. Τόνδε κέρδιον ἔπλεθ'.] * Τὸ μὴ βάλλειν, ἐπεὶ αὐτὸς ἀνέχησε· ἢ τὸ βάλλειν τὸν ξένον, αἱρεῖται τὸ κέρδιον.

308. Ἀεικείας.] Αἰκίας, * ἀπρεπείας.

N O T Æ.

302. Σαρδάνιον μάλα πῖον) Præter *Brevia Scholiæ*, in v. 301. & v. 302. & ad *Iliad.* σ'. v. 101. vid. *Eustath.* fol. 735. lin. 47. &c. *Cicero* alludit, *Epistol.* l. 7. §. 25. Vid. infrà, ad v. 347. Γράφει δέ τις τῶν Παλαιῶν, καὶ ὅτι. Σαρδάνιος γέλως. κεχηνότος καὶ σεσηρότος ἢ γέμοντος, ἐξ ἐκ ἀφροδίσιος γινόμενος. Σαρδόνιον, *Eustath. Hesych. Suidas*, in v. Σαρδάνιος γέλως. *Etymolog.* M. v. Δισσαρδάνιον. Vid. *Zenobii* Adag. p. 146. *Turneb. Vulcob. Bongarsi* & *Duport.* Σαρδιανὸν, *Plutarch.*

303. Τηλέμαχος ἠνίπαπε) Vid. infrà, ad v. 374.

N O T Æ I N S C H O L I A.

λεων, auctoritate; qui Σαρδὼ & Σαρδὼν plus semel vocant, Σάρδις nunquam. Pro ἡμίεφθα ποτὶ, lego ἡμίεφθα τελοῦσι. pro * τύτους, τύτοις, pro δῆλον, * δῶλον, Omnia ex *Aloysii* MSto.

302. In hoc *Scholio*, * φασὶ lego, pro φησὶ, * Τίμαιος, pro τί μοι, ex *Aloysii* MSto.

304. Hoc *Scholion*, malè olim ad v. 331. ubi similis *Textus*, at Mens diversa.

308. * Ἀπρεπείας, ità pro ἀπρεποῦς scribendum, quis non videt? MS. nihil apertè determinat.

Variæ Lectiones.

302. Σαρδάνιον) γρ. Σαρδιανὸν, *Plutarch.* Σαρδόνιον, vid. Not. in *Text.* *Ibid.* Μάλα) γρ. μίγα. *H. Steph.*

310. Χέρεια) γρ. χείρω, suprà, σ'. v. 228. *Ibid.* Πάρος δ' ἔπι) Ità olim, σ'. v. 228. & ità in hunc locum scribendum notat manu, *Isaac. Casaubon.* malè olim πύρος δέ π.

Τεθνά-

Τεθνάμεν, ἢ τάδε αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι,
Ξείνους τε φθείρεσθαι, δμωάς τε γυναῖκας
Ῥυπώοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά.
320 Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ὄψὲ δὴ μετέειπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ὀπὶ ῥηξέπτι δικαίῳ
Ἀντιβίοις ἐπέεσσι καταπλόμενος χαλεπαίνοι.
Μήτ' ἔπι τ' ξείνοις φθείρεσθε, μήτε τίν' ἄλλον
325 Δμώων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τηλεμάχῳ δέ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρι φαίην
Ἤπιον, εἰ σφῶϊν κραδίην ἄδοι ἀμφοτέροισιν·
Ὄφρα μὲν ἡμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε,
330 Τόφρ' οὔτις νέμεσις μνώμεθ' τ' ἦν, ἰαχέμεναί τε,
Μνηστῆρας κατὰ δώματ'· ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,
Εἰ νόστησ' Ὀδυσεύς, καὶ ὑπότροπος ἵκετο δῶμα·
Νῦν δ' ἤδη τάδε δῆλον, ὅτ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.
Ἀλλ' ἄγε σῇ τάδε μητρὶ παρεζόμενος κατάλεξον,
335 Γήμασθ', ὅστις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρησιν·
Ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρώϊα πάντα νέμηαι,
Ἔδων καὶ πίνων· ἡ δ' ἄλλου δῶμα ἴκηται.

" Mori, quàm hæc semper indecentia opera videre,
" Hospites pulsatos, famulasque mulieres
" Violari indecenter in ædibus pulchris.
Sic dixit: hi autem omnes quieti facti sunt silentio.
Tarde itaque tandem loquutus est Damastorides Agelaus,
" O amici, non jam quis ob justum dictum
" Contrariis verbis incessens indignetur:
" Neque ampliùs hospitem verberate, neque aliquem alium
" Servorum, qui in domibus sunt Ulyssis divini.
" Telemacho tamen verbum ego & matri dicam
" Mite, si ipsis corde placeat ambobus:
" Quamdiu quidem nobis animus in pectoribus sperabat
" Rediturum Ulyssem perprudentem suam ad domum,
" Tamdiu nulla invidia, exspectareque, & detinere,
" Procos in domibus suis; quoniam hoc utilius erat,
" Si rediisset Ulysses, & postliminiò veniisset domum:
" At nunc jamdudum hoc manifestum, quòd non ampliùs reversurus est.
" Verùm agè, tuæ hæc matri assidens narra,
" Nubat ei, quicunque optimus vir, & plurima præbeat;
" Ut tu quidem gaudens paterna omnia depascaris,
" Edens & bibens, hæc verò ad alterius domum veniat.

ΣΧΟΛΙΑ.

319. Ῥυπώοντας.] Ῥυπάζειν δὲ τὸ μὴ βίᾳ ἕλκειν. παρὰ τὸ ἐρύω, ἢ ῥύω.
326. Φαίην.] Εἴποιμι.
327. Σφῶϊν.] Λάθρᾳ.
332. Νόστησ'.] Ἐπαινέσῃ. Ὑποτρόπος.] Ὑποστρέψας.
336. Νέμηαι.] Καρπίζῃ.

NOTÆ.

328. Ἡμῖν) Ità omninò legendum; nam ut *Eustath.* fol. 736. lin. 38. Ἀγέλαος ὅ, εἰς ἑ μνηστήρων, τοῦτό φησιν, quare seipsum includens, ἡμῖν ait. *Aldina* & *Lovaniana Rescii*, ἡμῖν, licet *Florent.* ὑμῖν. Vid. *Var. Lect.*

335. Γήμασθ') Ità in *Florentinâ*, *Romanâ* & *Basileensi Eustathii*, *Aldinâ*, *Lovaniana Rescii*, *Hervag. Stephan. Castellion. Spondan. Oxon.* Aliàs tamen, γήμαιθ', pro γήμαιτο, ut π'. v. 392. & φ'. v. 162. At *Schrevelii* Lectio ἕ, γήμασθ', ad Corvos abjicienda.

NOTÆ IN SCHOLIA.

319. *Etymologicum* M. Ῥυπώοντας, τὸ μὴ βίᾳ ἕλκειν, παρὰ τὸ ἐρύω, ἢ ῥύω· καὶ πλεονασμῷ, ῥυπάζειν· ἔστι δὲ τὸ μὴ βίας ἕλκειν καὶ μίγνυσθαι γυναικί. καὶ Λυκόφρων ῥυπαγμάτων λέγει. Nempè v. 1089. Ἐμῶν ἔκαλε δυσχάμων ῥυπαγμάτων. Hinc pro MS. ἐρύω, & Impressis ὐω, lego disjunctim, * ἢ ῥύω.

331. *Scholion*, quod olim hìc malè ponebatur, nunc reperies ad v. 304.

VARIÆ LECTIONES.

317. Ἡ τάδε αἰὲν) γρ. τάδε γ' αἰέν.
328. Ἡμῖν) γρ. ὑμῖν, *Florent.* & *Eustath. Roman.* fol. 1893. lin. 44. & *Basil.* fol. 736. lin. 47. ἡμῖν tamen in *Textu* utriusque Edit. Vid. N. ad *Textum.*
335. Γήμασθ') γρ. γήμαιθ', vid. Not. in *Textum.*
337. Δῶμα) γρ. δάμαθ'.

Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένον ἀντίον ηὔδα,
Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο,
Ὅς που τῆλ' Ἰθάκης ἢ ἔφθιθ', ἢ ἀλάληθ',
Οὔπω μητρὸς γάμον ἀμφαδίην κελεύω
Γήμασθ', ᾧ κ' ἐθέλῃ, πολὺ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωμι.
Αἰδέομαι δ' ἀέκουσαν ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
Μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν.
Ὣς Φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Ἄσβεστον γέλον ὦρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα.
Οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελώων ἀλλοθρόοισιν·
Αἱμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἤσθιον· ὄσσε δ' ἄρα σφέων
Δακρυόφιν πίμπλαντο· γόον δ' ὠΐετο θυμός.

Hunc Telemachus prudens contrà locutus est:
" Non per Jovem, Agelaë, & dolores patris mei,
" Qui alicubi longè ab Ithacâ, vel mortuus est, vel errat,
" Nequaquam differo matris nuptias: sed jubeo
" Nubere, cuicunque velit, insuper & multa dona largior.
" Vereor autem nolentem à domo amovere
" Verbo necessario; non hoc Deus perficiat.
Sic dixit Telemachus; procis verò Pallas Minerva
Inextinguibilem risum movit; errareque fecit mentem;
Hi itaque jam maxillis ridebant alienis:
Cruentatas verò carnes comedebant, oculique ipsorum
Lacrymis impleti erant; luctumque præsagiebat animus.

ΣΧΟΛΙΑ.

339. Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα.] *Ἔθος ἦν ἀρχαῖον, πρῶτον ὄμνυναι, εἶτα ἐπάγειν ἃ τοῖς ἰδίοις συμφορὰς, ἢ τὰ πατέρων.

341. Διατελέω.] Κωλύω.

344. Ἀναγκαίῳ.] Ἀναγκαστικῷ.

346. Παρέπλαγξεν.] Ἐξεπαίτησεν.

348. Αἱμοφόρυκτα.] Αἱματῷ μεμολυσμένα.

NOTÆ.

339. Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο) *Longin.* περὶ ὕψους, §. 44. pag. 121. de illo *Demosthenis*, Οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι, vid. *Langbanii* Notas, in locum. Etiam *Scholia*, & in eadem, Notas.

342. Δίδωμι) *Henricus Stephanus*, ex *Romanâ* Editione, cui consentit *Basileensis*, δίδωσι legit, at in *Margine* δίδωμι ponit. Sanè τὸ δίδωσι, si modò *Subjunctivè* sumi posset, melius videtur illud exprimere, quòd modò præcesserat, v. 335. καὶ πλείστα πόρησιν. Verùm quùm *Florentina*, omnium Vetustissima, δίδωμι hic legat, ut & *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagiana*, quod *Castellio* quoque facit, & *Seberus* agnoscit, & inter *Varias Lectiones* nemo non fateretur, & eorum qui δίδωσι legunt, nemo δίδωσιν scribit, addito ν ἐφελκυστικῷ, quod certè fieri debuit, ob sequentis Versûs Initium cum Vocali; præterea quoniam τὸ δίδωμι majorem *Telemachi* alacritatem ostendit, hoc in *Textum* admitto, illud ad *Var. Lect.* rejicio. *Spondanus* quidem, licet aliud faciat, in *Versione* tamen *Sensum* τοῦ δίδωμι retinet, &c.

347. Οἷσ' ἤδη γναθμοῖσι γελώων ἀλλοθρόοισιν) *Eustath.* fol. 739. lin. 6. Εἶναι παρεπαῖς γελᾶν, &c. Vid. *Theo. Gataker.* ad *M. Antonin.* l. 1. p. 28. col. 1. lin. 5. *Euripides* Herc. Fur. v. 935. Γέλωτα παρεπιπληγμένον vocat. Et Nos de *Hamane*, brevi perituro, *Esther.* v. 1161. Γναθμοῖς ἀλλοτρίοισιν ἐπὶ Φαίθοντα γέλασσεν. Vid. *Duport.* in hunc *Homeri* locum. *Eustathius* quidem contendit γελοῖον scribi debere, fol. 739. lin. 17. Τὸ δὲ γελοῖον, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ι, ὡς λὸξ τὸ γλαῦξ, ἤγουν, ἀγίλαν, γιγνόμενον· ἔστι γὰρ γελάω ῥῆμα, ὡς ὀράω, βοάω, καὶ τοιαῦτα· ὁθὲν καὶ γελόωντες ἐρεῖ τὸ τοῖς ἑξῆς. * Ἐπὶ ξείνοις γελόωντες καὶ, † Αὐτὰρ ἐγὼ γελάω καὶ τέρπομαι· καὶ ἀφ' οὗ ἡ αὐθις γελοίωντες εἶπεν καθ' ὅμοιον πλεονασμὸν, οἷα μὴ ἔχων εἰπεῖν γελώωντες, μὴ συζύγους τὰ λο συλλαβᾶς· πὰ γὰρ δηλᾶ τοῦ ω, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύτονα, μακροῦ θέλῃ ἔχειν τὸν ἀφομοιούμενον· ὡς τὸ μαμάω, ἠβάω· τὸ δὲ γελόω, βραχέος συλλαβῆς ἀφομοιούμενος· ὅθεν καὶ ἀφωθήκης τοῦ ἔστι ἡ τοῦ παραγλαγώσης ἐκθέσις γίνεται, ὁμοίως τῷ, ἠγνόησαν, ἤγνοίησαν, καὶ τῷ, αὐλοῦ, αὐλοῖῶ, οἷον, ‡ Ὅσσον ἄχεις ἀπηλοίησε, τοῖς τοιούτοις.

* v. 374. † φ'. v. 105. ‡ *Iliad.* χ'. v. 521.

NOTÆ IN SCHOLIA.

339. Ἔθος ἦν ἀρχαῖον) Hoc *Scholion* ex *Scholiastâ Apollonii* huc referendum duxi, nempè ad Argonaut. l. 2. v. 257. Ἴσα Λητὼς ὑὸς, ὅ μι ἀφθίτων ἐδίδαξε Μαιονίδας· ἴσα δ' ἀνώνυμον ἢ μ' ἔλαχεν κῆρ. Vocem, * ἢ τὰ πατέρων addo, huic loco convenientes. Talis ille locus, 2 *Samuel.* c. 4. v. 9. ubi *Davides* Rex jurat, *Deus vivit, qui me redemit ex Omnibus Adversis meis.*

VARIÆ LECTIONES.

342. Δίδωμι) γρ. δίδωσι, vid. Not. in *Textum*.

347. Γελοῖον) γρ. γελοίων, vid. Not. in *Textum*.

Τοῦτο

Τοῖσι δ' ἠ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής,
Ἆ δειλοί, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων
Εἰλύαται κεφαλαί τε, πρόσωπά τε, νέρθε τε γοῦνα.
Οἰμωγὴ δ' ἐδάην, δεδάκρυνται δὲ παρειαί·
Αἵματι δ' ἐρράδαται τοῖχοι, καλαί τε μεσόδμαι.
Εἰδώλων δ' πλέον ποθὶ πυθμένα, πλείη δὲ καὶ αὐλὴ,
Ἰεμένων Ἐρεβόσδε ὑπὸ ζόφον· Ἠέλιος δὲ
Οὐρανῷ ἐξαπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἦρχ' ἀγορεύειν,
Ἀφραίνῃ ξεῖνος νέον ἄλλοθεν εἰληλουθώς.
Ἀλλά μιν αἶψα, νέοι, δόμου ἐκπέμψασθε θύραζε
Εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθ'· ἐπεὶ τάδε νυκτὶ ἐΐσκῃ.
Τόνδ' αὖτε προσέφη Θεοκλύμενος θεοειδής,
Εὐρύμαχ', οὔ σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάζειν·
Εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε, καὶ οὖατα, καὶ πόδες ἄμφω,

His autem & interlocutus eſt Theoclymenus divinus,
" Ah miſeri, quid malum hoc patimini? caligine quidem veſtra
" Cooperiuntur capitaque, faciesque, infraque genua.
" Ululatus autem increbuit, lacrymiſque oppletæ ſunt genæ:
" Sanguine verò madent parietes pulchraque lacunaria,
" Umbris item plenum veſtibulum, plenaque & aula,
" Ruentibus ad Orcum ſub tenebras; Sol quoque
" Ex cœlo periit; ominoſaque ingruit caligo.
Sic dixit: illi utique omnes ſuper eo ſuaviter riſerunt;
His autem Eurymachus, Polybi filius, incepit dicere,
" Deſipit hoſpes nuper alicundè veniens.
" Sed ipſum ſtatim, ô Juvenes, domo emittite foràs
" In forum ire; quoniam hæc nocti aſſimilat.
Hunc rurſus alloquutus eſt Theoclymenus divinus,
" Eurymache, non te poſco mihi comites dare:
" Sunt mihi oculique & aures & pedes ambo,

ΣΧΟΛΙΑ.

352. Εἰλύαται.] Κεκαλυμμέναι εἰσίν.
353. Δίδην.] Διεγήγερται. Δεδάκρυνται.] Δακρύων πεπλήρωται.
354. Ἐρράδαται.] Περιέρρανται.
357. Οὐρανῷ ἐξαπόλωλεν.] Οὐχ ὡς ἐκλείψεως γενομένης, ἀλλ' ὅτι τοῖς μνηστῆρσιν ὁ ἥλιος * ἐπιλέλοιπεν· ἐξέρχεται δ' ὅτε καὶ τὰ οἰκεῖα οἰκονομικῶς. Ἀχλύς.] Ἀοριστία.
360. Ἀφραίνῃ.] Μωραίνει.

NOTÆ.

350. Τοῖσιδὲ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής.) Aliud hoc Omen conſpicuum, & Prædictio minimè ſanis contemnenda; ſed *Quos vult Deus perdere, Dementat prius.* Ὅταν δὲ ὁ δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακὰ, Τὸν νῷ πρῶτα βλάπτει πεφνόντα, ἧς βουλεύει. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Electr. v. 522. & *Martinii* Lexicon Philolog. v. *Scotomania. Lycurgi* Orat. contra *Leocratem*, & Scholiaſt. ad *Sophocl.* Antigon. v. 635.

351. Νυκτὶ μὲν ὑμέων Εἰλύαται κεφαλαί τε) Hinc explicatur illud *Virgilii*, de *Marcello* brevi-morituro, *Sed Nox atræ caput nigrâ circumvolat umbrâ.*

354. Αἵματι δ' ἐρράδαται τοῖχοι) Talia memorat Prodigia *Cæſaris* morti præceſſiſſe *Lucanus*, & *Virgil.* Georgic. l. 4. Ἐρράδαται) *Thema* ῥάζω, non ῥαίνω, tum enim ἐῤῥάνται ſcriberetur, inquit *Euſtath.* fol. 739. lin. 34. Vid. *Etymolog.* M.

355. Εἰδώλων δ' πλέον ποθὶ πυθμένα) Et hoc antiquitùs obſervatum, Umbras hominum mox moriturorum viſas eſſe: & conſtanter hoc affirmatur D. *Agnetis* nocte quotannis fieri.

356. Ἰεμένων Ἐρεβόσδε) Ἵεμαι, ὁρμῶ, σεύομαι· ἑρμηνικῶς πορεύομαι, ὡς Οἴκαδε ἱεμένων. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἴεντο, & quæ Nos ad *Iliad.* ε'. v. 707. *Ibid.* Ἥλιος δ' Οὐρανῷ ἐξαπόλωλε) *Euſtath.* fol. 738. lin. 46. Ταῦτα δ', ὡς λέγ' ἡλίου ἐκλείψεως, & mox, lin. 53. Ἡ δὲ τοῦ ἡλίου ἔκλειψις, ἐπὶ ἀπίθανον, εἰκὸς γινομένη ἐν νουμηνίᾳ, ἃ γνωστέον δ' ἑτέροις πού, ἢ μόνῳ τῷ φιλοσόφῳ καὶ Θεοκλυμένῳ. Aliud *Br. Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

354. Περιέρρανται) Ità in MS. & Impreſſis; malè *Schrevel.* Περιέρραντο. Eſt autem *Ionicum*, pro περιέρρασμένα εἰσίν.

357. Ἐπιλέλοιπεν) Ità pro ἐκλελοίπῃ lego, ex *Euſtathio*, fol. 739. lin. 2. Καὶ μήν τινες τὸ, Ἥλιος οὐρανῷ ἐξαπόλωλεν, οὐκ οὐσίαν ἐπὶ ἔκλειψιν ἀλλ' ὅτι τοῖς μνηστῆρσιν ὁ ἥλιος ἤδη ἐπιλέλοιπεν, ὡς τεθνηξομένοις. Vid. Not. in *Text.* ad v. 356.

VARIÆ LECTIONES.

350. Τοῖσι δὲ) γρ. τοῖσίδε.
352. Γοῦνα) γρ. γυῖα, *Plato*, in *Ione*, fol. 539. paulò melius.
356. Ἥλιος δ') γρ. ἡλίου τε, *H. Steph.*

Καὶ

Καὶ νόῳ ἐν φρεσὶ πεπυσμένος ἠδὲ νοήσας·
Τοῖς ἔξειμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ὔμμιν
Ἐρχόμενον, τό κεν οὔτις ὑπεκφύγοι, οὐδ' ἀλέοιτο
Μνηστήρων, οἳ δῶμα καὶ ἀντιθέου Ὀδυσῆος
370 Ἀνέρας ὑβριζόντας ἀτάσθαλα μηχανάασθε.
Ὣς εἰπὼν, ἐξῆλθε δόμων θῦ ναιετάόντων·
Ἵκετο δ' ἐς Πείραιον, ὁ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο.
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες,
Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοις γελόωντες·
375 Ὧδε δέ πις εἴπεσκε νέων ὑβριοφρόντων,
Τηλέμαχ', οὔτις σεῖο κακοξεινώτερος ἄλλος·
Οἷον μὺν πινα τῶτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην,
Οἴνου τ' σίτου κεχρημένον· οὐδέ κ' ἔργον
Ἔμπαιον, οὐδὲ βίης, ἀλλ' αὔτως ἄχθος ἀρούρης.
380 Ἄλλος δ' αὖτέ κις ὧτος ἀνέστη μαντεύεσθαι.
Ἀλλ' εἴ μοι πείθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
Τὼς ξείνως ἐν νηῒ πολυκλήϊδι βαλόντες

" Et mens in pectoribus facta nequaquam incongrua.
" His *me moventibus* exeo foras, quoniam intelligo malum vobis
" Imminens, quod non aliquis subterfugiet, neque evitabit
" Procorum, qui in domo divini Ulyſſis
" Vires injuriis afficientes injuſta operantur.
Sic loquutus, exivit ædibus bene habitatis;
Ivit autem ad Piræum, qui ipſum promptus ſuſcepit.
Proci verò omnes inter ſe aſpicientes,
Telemachum irritabant ſuper *illius* hoſpitibus ridentes:
Sic igitur aliquis dixit juvenum ſuperborum,
" Telemache, non te hoſpitibus infortunatior alius;
" *Qualem quidem hunc habes* famelicum erronem,
" Vini & panis indigentem, neque operum
" Scientem, neque fortitudinis; ſed inutile pondus terræ.
" Alius item aliquis hic incepit divinari:
" Verùm ſi mihi perſuadeberis, quod multò utilius erit;
" Hos hoſpites in navi multi-jugâ conjectos

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

374. Γελοώντες.] Γελωσπουδάμοι, καχαιλῶντες.
376. Κακοξεινώτερος.] Κακῶν ξένων ὑποδοχεύς.
377. Ἐπίμαστον.] Ἐπιμαστύουσα καὶ ἐπιζητοῦσα τὸ τροφήν· ἢ, τὸν ὑπὸ παιδὸς, οἷον τὸν ὑπὸ μαστοῦ, ἐπαίτην.
379. Ἔμπαιον.] Ἔμπειρον.

Ν Ο Τ Æ.

367. Τοῖς ἔξειμι θύραζε) De malorum conſortio tempeſtivè vitando, vid. *Duporti* Gnomolog. in locum.

372. Ἵκετο δ' ἐς Πείραιον) Huic *Telemachus* dudum, rus ad *Eumæum* abiturus, *Theoclymenum* commendârat, σ'. v. 539. Πείραιε Κλυτίδη, κλ.

374. Τηλέμαχον ἐρεθίζον) *Ultima* ζ Τηλέμαχον producitur, in *Cæſura*, vi *Finalis* Liquidæ, ut ſæpè aliàs, & ſuprà, v. 303. & verſu mox ſequenti, v. 375.

375. Ὧδε δέ πις εἴπεσκε) De τις producto, vid. ſuprà, ad v. 374.

376. Κακοξεινώτερος) Ex Regulâ eſſet κακοξεινότερος, verum quùm fiat à κακόξεινος, rectè primùm κακοξεινώτερος ſcribitur, tum demùm *Ionicè* mutatur σ'. in ει. Ità λαοσσόος, licet prior ſit *longa*, quoniam pro λαεσσόος, cujus prior *brevis*. Vid. quæ Nos ex *Euſtathio*, ad *Iliad.* ρ'. v. 446. Οἰζυροώτερος. *Dionyſ.* Perieg. v. 742. — μάλα γάρ τε κακοξεινώτεροι ἄλλων.

378. Οἴνου τ' σίτου) Malè olim, σίτου τ' οἴνου, ob *Hiatum* importunum; potiùs itaque legendum Ordine inverſo, Veteri tamen *Lectione*, inter *Varias*, reſervatâ.

379. Ἔμπαιον) Vox ἔμπαιον *Mediam* hoc in loco corripit, ut *Euſtath.* fol. 742. lin. 6. Vide ſuprà, ad v. 89. *Ibid.* Ἄχθος ἀρούρης. Ità *Iliad.* σ'. v. 104. — ἀπρόσιον ἄχθος ἀρούρης. Hinc *Nicander*, ἄχθεα γαίης, & illud *Latinorum*, Telluris inutile pondus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

377. * Τῷ προφῇ &c. Ex *Etymolog.* M. v. Ἐπίμαστον ἀλήτην.

Variæ Lectiones.

370. Ἀτάσθαλα) γρ. ἀεικέα, vid. ſuprà, v. 170.
378. Οἴνου τ' σίτου) γρ. σίτου τ' οἴνου, vid. Not. in *Textum*.
381. Ἀλλ' εἴ μοι πίθοιο) γρ. ἀλλ' εἴ μοι τι πίθοιο, & ἀλλ' εἰ δή κε πίθοιο, *Euſtath. H. Steph. Seber.*

Ἐς

Ἐς Σικελὸς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι.
Ὣς ἔφασαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων·
Ἀλλ' ἀκέων πατέρα προσεδέρκετο, δέγμενος αἰεί,
Ὁππότε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσοι.
Ἡ δὲ καθ' ἑστίην δμῳῇ πολυκαλλέα δίφρον
Κύδρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἑκάστου μῦθον ἄκουε.
Δεῖπνον μὲν γάρ τοί γε γελοίοισιν τετύκοντο,
Ἡδύ τι καὶ μενοεικές, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἱέρευσαν·
Δόρπου δ' οὐκ ἂν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο,
Οἷον δὴ τάχ' ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερὸς ἀνὴρ
Θησόμενοι· πρώτιστοι γὰρ εἰρέα μηχανόωντο.

" Ad Siculos mittamus, unde utique tibi promeritum inveniatur.
Sic dixerunt proci: hic verò non curavit verba;
Sed tacitè patrem aspiciebat, expectans semper,
Quando jam procis impudentibus manus immittat.
Ait è regione positâ perpulchrâ sede
Filia Icarii prudens Penelope,
Virorum in domibus uniuscujusque sermonem audivit:
Cœnam enim quidem illi ridentes parabant,
Suaviterque & placidè, quandoquidem valde multa mactârant.
Cœnâ verò nunquam injucundius aliud foret,
Quàm qualem jam nunc parabat Dea & fortis Vir
Ponere: priores enim *Proci* indigna patraverant.

ΣΧΟΛΙΑ.

383. Ἐς Σικελούς.] Ἐγκώσκει ἀφ' οὗ καὶ τὰς Σικελίας· οὐκ εἰκὸς ἦν ἐπεῖ τῷ πλησίον γεγενέναι. Διαφέρουσι δὲ Σικελιῶται Σικελῶν· οἱ μὲν γὰρ, Ἕλληνες· οἱ δὲ, βάρβαροι.

385. Προσεδέρκετο.] Προσέβλεπε.

387. Καθ' ἑστίην.] Ἀνδρῶν δὲ ἀνδρῶν, ἐν τῇ γυναικωνίτιδι.

391. Μενοεικές.] Δαψιλὲς, πολύ.

392. Ἀχαρίστερον.] Ἀηδέστερον.

NOTÆ.

383. Ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι) Loquitur in *Plurali*, de Hospitibus; quare necesse est, ut τὸ ἄξιον sit Casus *Rectus*, & ἄλφοι *Passivè* capiatur.

390. Γελοίοιστες) *Eustath.* fol. 741. lin. 35. Τὸ ὃ γελοίοιστες τετύκοντο, βέλτιον ἴσως χέαφειν· εἰ δέ που χέαφοιεν γελώοντες, ἀφ' οὗ δύο μεγάλων ω, γενέσει, τῷ οἱ διφθόγγου ὃ γελοίοιστες πεπήγασιν εἰς ω, ὁμοίως πῦ, ἀγκώνη, ἐκ τῶν ὁμοίων. Ità certè suprà, ad v. 347. γελώων scribitur.

NOTÆ IN SCHOLIA.

383. Εἰς Σικελὸς) Ad horum *Scholiorum* illustrationem confert *Stephanus* περὶ πόλεων, v. Σικελία. *Eustath.* ad *Iliad.* fol. 213. lin. 1. & ad hunc locum, *Odyss.* fol. 741. lin. 10.

VARIÆ LECTIONES.

387. Καθ' ἑστίην) γρ. κατ' ἄντην. *Etymolog. M.* v. Ἄντην.

390. Γελοίοιστες) γρ. γιλάοντες, & γιλάωντες, vid. Not. in *Textum*.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Φ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Φ'.

Πηνελόπη τοὺ μνηστῆρας τὸ τόξον ὁμολογεῖ τ αὐτῆς γάμου. Ὀδυσσεὺς ὁ Εὐμαίῳ καὶ Φιλοιτίῳ ἐστειλάμενος περὶ τ τ θυρῶν ἀσφαλείας, αὐτὸς ἀφίησι τὸ βέλος διὰ τ πελέκεων, ἅπαντα πίπτει τὸ τόξον μὴ δωρηθέντος.

Ἐπιγραφή.

* Τόξου θέσις.

* Vid. Not. ad v. 3.

Ἄλλως.

Φῖ ὁ βιὸν ἀρήσασιν ἄεθλον Πηνελόπεια. LIB. XXI.

Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Κούρῃ Ἰκαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ
Τόξον μνηστῆρσι θέμεν, πολιόν τε σίδηρον,
Ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος, ἀέθλια, καὶ φόνου ἀρχήν.
Κλίμακα δ' ὑψηλὴν ἐπεβήσατο οἷο δόμοιο·
Εἵλετο δ' αὐτὴ κληῖδ' εὐκαμπέα χερσὶ παχείῃ
Καλήν, χρυσείην· κώπη δ' ἐλέφαντος ἐτέτμην·

Tum enim in mentibus posuit Dea cæsia Minerva
Filiæ Icarii prudenti Penelopæ,
Arcum procis ponere, canumque ferrum,
In domibus Ulyssis, certamina, & cædis principium.
Scalam igitur altam ascendit sui cubiculi:
Accepitque clavem benè-flexam manu succidâ
Pulchram, auream; manubrium autem eboris inerat.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1. Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε.] Τὸ δ, ἀντὶ τοῦ, γάρ· τίθησι δ τὸ τόξον, ἵνα ἐκ μᾶς πλείους στείνωσι, συμπάσωσιν· ἐὰν δ μηδὶς, ἀναίξιοι τ μνηστῆρας φανῶσιν.

5. Κλίμακα δ' ὑψηλήν.] Τὸν * ἐκ τῆς γυναικωνίτιδος εἰς τὸν ἀποθήκην *φέρεσθαι· ἵνα τὸν κλεῖν λάβῃ.

7. Κώπη δ' ἐλέφαντος ἐτέτμην.] Ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους, ἡ κόπτει δυναμένη· παρὰ τὸ κοπή, ἀποδιδασμοῦ, καὶ τροπῆ, κώπη· ἢ ἡ τῶν ἐρετῶν κώπη λέγεται, παρὰ τὸ κόπτειν ὕδωρ.

Ν Ο Τ Æ.

V. 1. Τῇδ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ) Ità rectè *Florentina, Aldina, Lovaniana Rescii, Hervagiana*, &c. verùm cùm casu, in *Henrici Stephani* Editione, θεὰ ante θῆκε locum habuerit, qui illum Cæci sequuntur, etiam hunc errorem sunt amplexi, ut *Castellio*, & *Schrevelius*: *Spondanus* quidem noluit tam insubido Exemplo manus dare; ut nec *Oxonienſis*. Præposteram locutionem *Isaac. Casaubon.* in suo Codice notavit.

3. Τόξον μνηστῆρσι θέμεν) *Eustath.* fol. 742. lin. 28. Ἐκ δὲ, Τόξον θέμεν, τόξου θέσις, ἡ παρῶσα ῥαψῳδία Ἐπιγεγράφηται.

5. Κλίμακα) Ità Omnes omninò Codd. sola *Schreveliana*, κλίμακα. Errore Præli; quod amovendum.

7. Καλὴν, χρυσείην) *Eustath.* fol. 743. lin. 3.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 5. * Ἐκ τῆς) Ità ex *Aloysii* MSto, pro corrupto, αὐτῆς· * φέρεσθαι addo, ad *Sensum* supplendum.

VARIÆ LECTIONES.

V. 7. Χρυσείην) γρ. χαλκείην, vid. Not. in *Textum*.

Βῆ δ' ἴμμεν θάλαμόνδε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Ἔσχατον· ἔνθά οἱ κειμήλια κεῖτο ἄνακτος,
Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος.
Ἔνθά οἱ τόξον ἔκειτο παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρη
Ἰοδόκος, πολλοὶ δ' ἔσαν γονόεντες ὀϊστοί·
Δῶρα, τά οἱ ξεῖνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας,
Ἶφιτος Εὐρυτίδης, ὄβριμος ἀθανάτοισι.

Perrexit verò ire ad thalamum cum ancillis mulieribus
Interiorem; illic nempè ei thesauri jacebant regis,
Æsque, aurumque, elaboratumque ferrum.
Ibi arcus jacebat reflexus, & pharetra
Sagittifera; multæque inerant suspiriosæ sagittæ:
Dona, quæ ei hospes Lacedæmonî dedit obvius factus,
Iphitus Eurytides, similis immortalibus.

Τώδ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλοιϊν,
Οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο δαϊφρονος· ἦτοι Ὀδυσσεὺς
Ἦλθε μετὰ χρεῖος, τό ῥά οἱ πᾶς δῆμος ὄφελλε·
Μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν
Νηυσὶ πολυκλήϊσι τριηκόσι', ἠδὲ νομῆας.

Hi etenim in Messenâ convenerant ad invicem,
Domo in Orsilochi bellicosi: siquidem Ulysses
Ivit ad debitum, quod ei omnis populus debebat:
Oves enim ex Ithacâ Messenii viri extulerant
Navibus multijugis trecentas, & pastores.

Τῶν ἕνεκ' ἐξεσίλω πολλὼ ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεὺς,
Παιδιὸς ἐών· τὼ γὰρ ἦκε πατὴρ, ἄλλοι τὲ γέροντες.
Ἶφιτος αὖθ' ἵππους διζήμενος, αἵ οἱ ὄλοντο,
Δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί·

Horum gratiâ ad legationem multùm viam venit Ulysses,
Adolescens cùm-esset; præmisit enim pater, aliique senes.
Iphitus rursus equas quærens quæ ei perditæ erant,
Duodecim fœminæ, & sub illis mulæ patientes operum:

ΣΧΟΛΙΑ.

9. Ἔσχατον.] Νῦν, τὸ ὀδοντικῶς.
10. Πολύκμητος.] Ὑφ' ᾧ πολλὰ κάμνουσιν.
11. Ἔνθά οἱ τόξον ἔκειτο.] Περιοπικῶς, οὐκ ἐν τῷ ἀνδρῶνι· ἵνα μὴ ὑπὸ ὄχλου κρατῆται ἡ ὁδὸς ῥαγῇ.
13. Λακεδαίμονι.] Νῦν, ἐν τῇ χώρᾳ. Τυχήσας.] Συντυχών.
14. Ἐπτείχελος.] Ὅμοιος.
15. Μεσσήνῃ.] Τῇ Μεσσηνίᾳ χώρᾳ, ἥτις ἦν μέρος τῆς Λακεδαίμονος, ὡς τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου.
16. Οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο.] Ἐν Φεραῖς.
17. Μετὰ χρεῖος.] Διὰ ὄφλημα.
18. Ἄειραν.] Νῦν, ἤρπασαν.
20. Ἐξεσίλω.] Δημοσίαν ἔκπεμψιν.
21. Παιδιὸς.] Παῖς νέος.
23. Δώδεκα θήλειαι.] Ἶφιτος, Εὐρύτου μὲν παῖς, Οἰχαλιεὺς δὲ τὸ γένος, ἀπολομένων αὐτῷ τῶν ἵππων,

NOTÆ.

Χαλκείῳ δὲ ἀντὶ τοῦ ὀπλίτῃ, καθὸ τὸ, χάλκεια ἕσσατο· ἀλλὰ τῷ αὐτόχρημα χαλκῷ· διὸ καὶ καλῷ αὐτῷ ἔφη· ἃ καὶ μᾶλλον ἐπεκαλέσατο γραφικὸν ἐπίθετον, τῷ ἐν τοῖς Ἀνθιγραφέοις, ἤγουν τὸ, Καλῷ, Χρυσείῳ· χρυσὸς γὰρ μάλιστα οἰκεῖον τὸ καλόν. Et *Aurum* aptius *Ebori* jungitur; quare χρυσείῳ omninò legendum; licet oppidò plura Exemplaria χαλκείῳ præferant.

9. Ἔσχατον.) *Eustath.* fol. 743. lin. 42. Ὅτι θάλαμόν φησιν ἔσχατον καὶ σκοτεινὸν, τὸ ταμιεῖον· ὃ καὶ βασιλικὸν ἐστι, διὰ τὸ βασιλέα Ὀδυσσέα· ὃ δέ, φησι, κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.

16. Ὀρσιλόχοιο) Genuinum Nomen est Ὀρσίλοχος, ut probatur ex Historiis & emendationibus *Homeri* locis; quarè Ὀρπλόχοιο, quod hic hactenùs obtinuerat, ad *Var. Lect.* removeo.

NOTÆ IN SCHOLIA.

15. *Brevia Scholia* explicat & confirmat suo suffragio *Pausanias*, Περὶ δὲ τὰ μαίχης, ἣν Θηβαῖοι φασὶς Λακεδαιμονίους ἐν Λύκτοις ἁμαχίσασθαι, πάλιν ἐδήμησαν πρὸ κληθῆναι σφίσιν δεκὰς Μεσσηνίων· εἰκάζω δ' ἐγὼ ἥκειν Ὁμήρου τῆς ἔπεσιν· ἐν μὲν γὰρ Καταλόγῳ τῶν εἰς Ἴλιον ἀφικομένων, Πύλον, καὶ Ἀρήνην, καὶ ἄλλας κωμάς λέγων, ἐδήμιον πάλιν Μεσσήνην ἐκάλεσεν. Tum laudat, *Iliad.* β'. v. 599. &c. Quod & magis ait apparere, ex hoc loco, Τώδ' ἐν Μεσσήνῃ — Οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο. Hujus enim Domum non in *Messenâ* aliquâ urbe, sed *Pheris* fuisse, ipse Poeta aliàs dicit, Ἐς Φηρὰς δ' ἴσχεν, Διοκλῆος μίγα δῶμα, Υἱὸς Ὀρσιλόχοιο. Confer *Strabon.* l. 8. fol. 367.

23. * Περιμῆσι lego, ex MS. *Aloysiano*, pro περιῇ.

VARIÆ LECTIONES.

9. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δέ.
11. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δέ.
16. Ὀρσιλόχοιο) κ. Ὀρπλόχοιο, vid. N. in *Textum*.
17. Ὄφελλε) κ. ὄφλει. *Eustath.* fol. 747. lin. 24. & *H. Steph.*

Αἶ δή οἱ ᾗ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γένοντο·
Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον
Φῶτ' Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπίουρα ἔργων,
Ὃς μιν ξεῖνον ἐόντα κατέκτανεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
Σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὄπιν ᾐδέσατ', οὐδὲ τραπέζαν,
Τὴν δή οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτόν·
Ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε κεκλεφώνυχας ἐν μεγάροισι.
Τὰς ἐρέων Ὀδυσῆι συνωμότῃσι δῶκε δόξον,
Τὸ πρὶν μέν ῥ' ἐφόρεσ μέγας Εὐρυτος, αὐτὰρ ὁ παισὶ
Κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν.
Τῷ δ' Ὀδυσεὺς ξίφος ὀξὺ, καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,
Ἀρχὴν ξεινοσύνης πρόσκηδος· οὐδὲ τραπέζῃ
Γνῶτον ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Διὸς υἱὸς ἔπεφνεν
Ἴφιτον Εὐρυτίδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·

Quæ jam ei & posteà cædes & parca facta sunt:
Postquam ad Jovis filium pervenit magnanimum
Virum Herculem, magnorum scientem operum,
Qui ipsum, hospes cùm esset, interfecit suis in ædibus:
Miser, neque deorum timorem reveritus est, nèque mensam,
Quam dudum ei apposuerat; posteaque occidit & ipsum:
Equas tamen ipse habuit fortes-unguibus in ædibus
Has quærens Ulyssi obvius-fuit, deditque arcum,
Quem antea quidem portabat magnus Eurytus, at hic filio
Reliquit moriens in ædibus altis.
Huic Ulysses ensem acutum, & validam lanceam dedit,
Principium hospitalitatis dolorosæ: neque in mensa
Cognitî sunt inter-se: antè enim Jovis filius interfecit
Iphitum Eurytidem, similem immortalibus;

ΣΧΟΛΙΑ.

* ὡς εἶδεν τὰς πέλας ἐρυτῶν πόλεις, εἶπε φανεῖν. Πολυίδου δὲ βάντως εἰπόντος αὐτῷ, μὴ παραγίνεσθαι εἰς Τίρυνθα χρεὼν ζητῆσαι, ἃ δὴ εἶναι συμφέρει, λάθρᾳ πορευόμενον παραχρῆμα. Τὸν δὲ Ἡρακλέα μηχανῇ τινι κρᾶτος σωφελκυσάμενον αὐτὸν ἄγειν εἰς ἐπίκρημνον πῖχος, καὶ καθαρίσαι, ἀφ' τὸ σεῦς αὐτὸν ἔχειν ἔγκλημα, καὶ τὸν πατέρα, ὅτι πλουτήσαι αὐτῷ τὸν ἄθλον, τῶν Ἰόλῃν γαμεῖν τὸν ἔδωκεν, ἀλλ' ἀπεμάσαιτες ἀπέπεμψαν· λάγετο δὲ, ὡς ἀφανακλίσοις ὁ Ζεὺς ἐπὶ τῇ ξενοκτονίᾳ, ἀσεσπαῖξειν Ἕρμῆ λαβόντα τὸν Ἡρακλέα πωλῆσαι, δίκλω δὲ φόνου· τὸν δὲ εἰς Λυδίαν ἀφικόμενον τῇ τότων βασιλεύσῃ Ὀμφάλῃ δῦναι τελῶν προηθέντα πολλῶν· ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

26. Μεγάλων ἐπίουρον ἔργων.] Μεγαλουργὸν, ἐπὶ μεγάλοις ἔργοις ἐπιρρώσαντα, ἢ πεμφθέντα.

32. Μίνας Εὐρυτος.] Ἐπὶ πέμψῃ.

35. Ἀρχὴν ξεινοσύνης.] Ἀρχὴν * πεύσματα ξεινίας. Πρόσκηδος.] Τὸν πεύσης κηδεμονικῶς ἔχειν πρὸς ἀλλήλους.

NOTÆ.

25. Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν) Versus suspectus, sive ἀφίκετο de quâ re diximus ad θ'. v. 452. & μ'. v. 423.

28. Σχέτλιος· οὐδὲ θεῶν ὄπιν ᾐδέσατ', οὐδὲ τραπέζαν) Quod diximus de *Hesiodo*, Carmina sibi *Homerica* vindicanti, ad τ'. v. 360. nunc id ex hoc loco evincam. Perpende itaque hunc locum & historiam, ubi *Hercules Iphitum*, suum hospitem, contra fas jusque Hospitii, Deique Hospitalis Reverentiam, occidisse dicitur; quòd intelligeret ad illum pertinere *Equos*, quos illi quidem furto surreptos ab *Autolyco*, & temerè ab *Hercule* emptos, Vir summus adeò illibenter redditurus erat; ut nè hoc faceret, Amicum potiùs trucidaret. Jam *Hesiodus*, de quibusvis Injustis hominibus, Σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὄπιν εἰδότες, οὐδὲ τραπέζαν, ubi malè εἰδότες· συνειδότες δὲ πονηροὶ οἱ κακοὶ ἀνοσίως· Τῷ δὲ θεῶν ὄπιν εἰδόσι πάντες, ἀλλ' οὐκ αἰδέονται. Quare ὄπιν οὐκ εἰδότες minuit vim peccati, nec assequitur τὸ ὄπιν αἰδέομαι. Et sic de cæteris *Hesiodi* compilationibus ex *Homero* judicandum.

30. Ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε) *Eustath.* fol. 745. lin. 44. Τοὺς δὲ ῥηθέντας ἵππους εἶχεν Ἡρακλῆς, οὐκ αὐτὸς ἢ λαϊσαμβῶν, ἢ ὑφηλόμβων, ἀλλ' ἑτέρωθεν κλέπτας λαβών· Αὐτόλυκος γάρ, φησὶν, ὁ Ἑρμοῦ, κλέψας τοὺς Εὐρύτου ἵππους, πέπρακε τῷ Ἡρακλεῖ. Vid. suprà, ad. v. 28.

36. Ἀλλήλων) *Eustath.* fol. 747. lin. 6. Τὸ δὲ γνώτω ἀλλήλω, τὸ ἐπ' Ἀλληγαφίου ἀκριβέστερον, καθ' ἡμᾶς γνωκλῶ τὸ Πληθυντικῶν γράφουσι Ἀλλήλων.

SCHOLIA.

35. * Πεύσματα ξείνης) Ità pro πεύσμα ἀξενίας, ex *Aloysiano* MSto. Verùm ξίφος, ἔγχος, πῖχος, per Appositionem, referuntur ad τὸ, πευσμάτα.

VARIÆ LECTIONES.

29. Τῷ δή οἱ) γρ. τῷ, ἢν οἱ, *H. Steph.*

32. Παισὶ) γρ. παιδὸς, *H. Steph.*

36. Ἀλλήλων) γρ. ἀλλήλω, vid. Not. in *Textum*.

Ὃς

Ὃς οἱ τόξον ἔδωκε· τὸ δ' οὔποτε δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
Ἤρειτ'· ἀλλ' αὐτῷ μνῆμα ξείνοιο Φίλοιο
Κέσκεθ' ὑπὸ μεγάροισι· φόρει δέ μιν ἔνθ' ἐπὶ γαίης.
Ἦδ' ὅτε δὴ θάλαμον τ' ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Οὐδόν τε δρύϊνον πεφυζωμένον ἥρατο τέκτων
Ξέσσεν ἐπιστάμενος, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν,
Ἐν δὲ σανίδας ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς·
Αὐτίκ' ἄρ' * ἦγε ἰμάντα θοῶς ἀπέλυσε κορώνης,
Ἐν δὲ κληῖδ' ἧκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας,
Ἄντα πιτυσκομένη· τὰ δ' ἀνέβραχεν, ἠΰτε ταῦρος
Βοσκόμενος λειμῶνι· τόσ' ἔβραχε καλὰ θύρετρα
Πληγέντα κληῖδι, πεπαίθησαν δέ οἱ ὦκα.
Ἦδ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος βῆ, οὐδὸν ἐπ' αὐτὸν
Ἔσσαν· ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεα εἵματα κεῖτο.
Ἔνθεν ὀρεξαμένη, ἀπὸ παστάλιν αἴνυτο τόξον
Αὐτῷ γωρυτῷ, ὅς οἱ πρόσκειτο φαεινός.
Ἕζετο δ' ἧς καθ' αὐτήν, φίλοις ἐπὶ γούνασι θεῖσα,
Κλαῖε μάλα λιγέως· ἐπὶ δ' ἤρεε τόξον ἄνακτος.

Qui ei arcum dedit; hunc tamen nunquam divinus Ulysses,
Proficiscens ad bellum nigris in navibus
Portavit; sed ibi monimentum hospitis dilecti
Jacebat in ædibus; portabat tamen illum suâ in terrâ.
Hæc quando jam ad thalamum hunc pervenit divina mulierum,
Limenque quernum accessit, quod quondam faber
Polivit scienter, & ad perpendiculum direxit;
Ibidem postes aptavit, januasque addidit splendidas;
Statim hæc lorum velociter solvit annuli,
Clavemque immisit, januarumque pepulit feras,
Coram collimans: hæ autem resonuerunt, velut taurus
Pascens *in* prato; tantum sonuerunt pulchræ portæ
Percussæ clavi, apertæque sunt ei cito.
Hæc igitur in alta tabulata ivit, ubi capsæ
Stabant; inque his odoriferæ vestes jacebant.
Illinc extensa à clavo accepit arcum
Cum coryto, qui eum operiebat nitidus.
Sedensque ibidem, dilectis in genibus ponens,
Flebat valdè stridulè; & extraxit arcum regis.

ΣΧΟΛΙΑ.

38. Ὃς οἱ τόξον ἔδωκε.] Τοῦτον εἴρηκε τὸν Δίσιν, ἐπεὶ ἄλλος μέσος τινὰ παραδυναίτην.

40. Ἤρειτ'.] Ἐλάμβανεν.

41. * Κέσκεθ'.] Ἔκειτο.

46. Ἀπίλυσε κορώνης.] Τὸ κλεῖθρον ἐκατέρωθεν ἐξήρτηϛ ὡϛ κορώνην, ἅπερ δὴ καὶ διελκόμενα εἰς τύπον

* Vid. suprà, ad ξ'. v. 251.

NOTÆ.

38. Ὃς οἱ) Prior Syllaba longa vi *Toni*, & *Finalis*, & *Asperi* sequentis; ut mox, v. 54. Vid. ad *Varias Lectiones*.

46. Αὐτίκ' ἄρ' * ἦγε ἰμάντα) Cùm Prior Ε ἰμάντα corripiatur, omninò ἦγε scribendum vidi; quare ἦγ' ad *Var. Lect.* relego, ut Error *Priorum* Edd. agnoscatur. Κορώνης) Ità, pro κορώνη, scribo, ex *Florentinâ*, *Romanâ*, & *Basileensi Eustathii*, *Aldinâ*, *Lovaniensi Recusi*, *Hervagianâ*, &c. quare non bene *Henricus Stephanus*, è *Textu*, in *Marginem* removit: Κορώνη δὲ, κρίκος ἦν κλειθρικὸς, ὃν ἰμάντα περικαλοῦσιν εἰωθασιν· οἱ δὲ λύσουσιν, ἀφέντες τὸν ἰμάντα αὐτῆς ἀπολύσουσι· εἶτα κλεῖθρον εἰς τὸ κρίκιον ἔβαλον· καὶ ὕστερον ἀρχῆς ἀνέκοπτον. Vid. *Eustath.* fol. 747. lin. 23.

54. Ὃς οἱ) Vid. suprà, ad v. 38.

NOTÆ IN SCHOLIA.

46. * Κορώνης) Quæ malè priùs aderant, deleo, nec MS. agnoscit, nec Codices Vett. Impressi.

viz. Κορώνη) Ἔνιοι, Κορ. Duas enim priores Voces

VARIÆ LECTIONES.

38. Ὃς οἱ) γρ. ὅς ῥ' οἱ, ut infrà, v. 54.

41. Κέσκεθ' ὑπὸ μεγάροισι) γρ. κέσκεθ' ὑπὸ μεγάροισι.

46. Ἦγε ἰμάντα) γρ. ἦγ' ἰμάντα, malè in Prioribus, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Κορώνης) γρ. κορώνη, utramque Lectionem *Eustathius* agnoscit. fol. 747. lin. 21. & 28.

54. Ὃς οἱ) γρ. ὅς ῥ' οἱ, ut suprà, v. 38.

55. Καθ' αὐτήν) γρ. καθ' αὑτὴν, *H. Steph.* vid. infrà, v. 90.

Ἤδ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Βῆ ῥ' ἴμεν' μέγαρόνδε μετ' μνηστῆρας ἀγαυούς,
Τόξον ἔχων' ὁ δ' χειρὶ παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰοδόκον' πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες ὀϊστοί.
Τῆφ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι φέρον ὅπλιον' ἔνθα σίδηρος
Κεῖτο πολὺς χ' χαλκός, ἀέθλια τοῖο ἄνακτος.
Ἤδ', ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκεθ' δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα θοὸς καθμὸν τέγος πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρειάων ἀμφὶς λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη·
Αὐτίκα δ' μνηστῆρσι μετηύδα, χ' φάτο μῦθον,
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγλαΐορες, οἱ τόδε δῶμα
Ἐχραίετ' ἐδιέμην χ' πινέμην ἐμμενὲς αἰεί,
Ἀνδρὸς ἀποιχομένοιο πολεῦ χρόνον· οὐδέ πῃ ἄλλῃ
Μύθῳ ποιήσασθ' ἐπιχεσίῃ ἐθέλετε,
Ἀλλ' ἐμὲ ἱέμενοι γῆμαι, θέσθ' τε γυναῖκα.
Ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεθ' ἄεθλον·
Θήσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσῆος θείοιο·

Hæc igitur posquam satiata est lacrymoso luctu,
Perrexit ire in domum ad procos superbos,
Arcum tenens in manu reflexum, & pharetram
Sagittiferam; multæ verò inerant suspiriosæ sagittæ:
Simulque cum eâ ancillæ portabant arcam; ubi ferrum
Jacebat multum & æs, certamina regis.
Hæc igitur, quando jam ad procos pervenit præstans mulierum,
Stetit apud limen domûs bene factæ,
Ante genas tenens tenuia velamina;
Ancilla etiam ei utrinque astitit:
Statim autem procis loquuta est, & dixit verbum,
" Audite, proci superbi, qui hanc domum
" Usurpâstis ad comedendum & bibendum assiduè semper,
" Viro abiente multo tempore; neque aliquem alium
" Rei *hujus* facere finem *nec prætextum* potestis;
" Nisi me cupientes ducere & facere uxorem.
" Verùm agite, proci, quoniam hoc apparet certamen;
" Ponam enim magnum arcum Ulyssis divini;

ΣΧΟΛΙΑ.

61. Ὄγκιον.] Ἐπὶ μὲ τὸ ἄπαξ εἰρημένον ἡ λέξις. σημαίνει δ' ἀγκῖον * κισσοειδῆς, ὃ ἐστὶν ἀπίκιον· οἱ δὲ ὄγκοι. ὄγκοι δ' εἰσὶν οἱ κάμπυλοι τῶν ἀκίδων. Ἢ ὃ ἄπιος, † Ὡς δ' ἰδὲν νιφόν τι κὴ ὄγκας εἶστας ἐΐσας. σωσικλῆς δὲ τὸ ὄγκον ἀγκῖον· ὡς κριῖον, τὸ κριοδόκον ἀγγεῖον. ὄγκιον δὲ ἡ θήκη τῶν ἀκίδων. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ὀγκώδης εἶναι.

62. Τοῖο.] Τοῦ ἰδίου. † *Iliad.* δ'. v. 151.

69. Ἐχραίετ'.] Ἐβιάσασθε, ἐβαρήσατε.

71. Μύθῳ.] Νῦν, τ' στάσεως, ὅθεν κὴ * Ἀνακρέων τὸν

ὃ τῇ Σάμῳ ἁλιεῖς ὄντας στασιαστὰς φησιν, Μυθηταὶ δ' * ὑπὸ νήσῳ μιχθέντα διέπεσον ἱερὸν ἄστυ· αὐτὶ δὲ, στασιασταί, μυθηταί. Ἐπιχεσίῃ.] Νῦν, σημαίνει σοφάσειν· * ἐπιμηθὴς γὰρ χρεία τῷ σοφαιζομένῳ εἰς τὸ ψεύδεσθαι κὴ τὸ μὴ ἀληθεύειν· κὴ Ἀλκαῖος, Οὐδέ πω * μυναμένῳ ἄμμε τὸ νόημα· αὐτὶ δὲ, σοφαιζόμενος. ἀναλογοῦ δὲ τῷ ἑαυτοῦ νόημα.

73. Τόδε φαίνετ' ἄεθλον.] Τὸ ἐμὲ γῆμαι.

74. Θήσω.] Προθήσομαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

61. * Κισσοειδὴς, ὃ ἐστὶν ἀπίκιον) Ità, pro corrupto, κισσοειδὴς, ὃ ἐστὶν ἴσχνιον.

71. Μυθηταὶ δ' ὑπὸ νήσῳ) Vid. ad *Anacreon.* v. 1231. * ἐπιμηθὴς lego, pro, ἐπὶ μηθὲς, & μυναμένῳ, pro μυαμένῳ. Hæc confirmat & explicat *Eustath.* fol. 748. lin. 36. Ἐν δὲ τῷ, Μύθῳ ἐπιχεσίῃ, οἱ Παλαιοὶ μῦθον μὲ σύνταξιν ἰδίως τὴν στάσιν λέγουσιν· ἐπὶ κὴ Ἀνακρέων τὸν ὑπὸ Σάμῳ θίλων εἰπὼν στασιάσας, Μυθηταὶ δ' ὑπὸ νήσῳ, φησὶ, διέπεσον ἱερὸν ἄστυ, αὐτὶ δὲ, στασιασταὶ ἐπιῤῥήτου. Et mox, Ἐπιχεσίῃ δὲ, τὴν σοφάσειν· ἐπίτηδες οἱ σοφαιζόμενοι ἐπίχυσιν, ὃ ἐστὶ μίγνυσιν, σύγχυσιν, τὸ ἀν ὕπνιον· ὅθεν καὶ τὸ ὕπνος ἐπιμίνειν, κὴ μόνῳ τῷ τοιούτῳ ἐπιχεῖσθαι μετ' ὀλίγων ἱερεῖ, ὑπὸ τοῦ, * Ἀλλ' ἄγε, μὴ μύσῃς παρέλκειν, ὕπνον σοφάσειν· ἵνα ᾖ μύθῳ, οἱονεί τις μυθὴ· μυθὴς γὰρ τινος χρεία τοῖς σοφαιζομένοις, κὴ ἐπίχυσιν, ἤτοι ἐπίχυσιν· ἀφ' ἧς λέξεως κὴ οἱ ἀφελεῖς σοφοὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὃ ἐστι σκιαλυκοί· ὧν δὲ γε ὃ μυθὴ, γίνεται Αἰολικῶς μύθη καθὸ τε συνήθη βαρὺν τόνον κὴ προπερισπᾶται ὃ σ', ὁμοίως τοῖς ὄνομα, ὄνυμα· ἀστέρες, ἀστύρεσι, ἀστύρεσι δὲ τοῖς ὁμοίοις. λέγει δὲ κὴ Ἀλκαῖος, τὸ σοφαιζόμενος. μύσεις δ', εἶσι, Οὐδέ πω μυναμένῳ ἄμμε νόημα. Hoc tamen in loco μύθῳ, per περίγραμμα exponendum censeo, ut Nos in *Esthera* Præfat. §. VII. * Infrà, ad v. 111.

VARIÆ LECTIONES.

61. Ὄγκιον) γρ. ὀγκίον, *Eustath.* fol. 744. lin. 52.

72. Ἀλλ' ἐμὲ ἱέμενοι) γρ. ἀλλ' ἐμοὶ ἱέμενοι.

Ὡς

Ὅς δέ κε ῥηΐτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι,
Καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
Τῷ κεν ἅμ' ἑσπόμην, νοσφισσαμένῳ τόδε δῶμα
Κηρίδιον, μάλα καλὸν, ἐπίπλειον βιότοιο·
Τοῦ ποτὲ μεμνήσεσθ', οἴομαι, ἔμπεδον ὀνείρου.
Ὣς φάτο· καὶ ῥ' Εὔμαιον ἀνώγει, δῖον ὑφορβόν,
Τόξον μνηστῆρσι θέμεν, πολιόν τε σίδηρον.
Δακρύσας δ' Εὔμαιος ἐδέξατο, καὶ κατέθηκεν·
Κλαῖε δὲ βουκόλος ἄλλοθ', ἐπεὶ ἴδε τόξον ἄνακτος.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Νήπιοι ἀγροιῶται, ἐφημέρια φρονέοντες,
Ἆ δειλοί, τί νυ δάκρυ κατείβετον, ἠδὲ γυναικὶ
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὀρίνετον; ἦ τε καὶ ἄλλως
Κεῖ' ἐν ἄλγεσι θυμὸς, ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἀκοίτιν.
Ἀλλ' ἀχέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἠὲ θύραζε
Κλαίοντ' ἐξελθόντε, καὶ αὐτόθι τόξα λιπόντε,
Μνηστῆρσιν ἄεθλον ἀάατον· ὐ γὰρ οἴω
Ῥηϊδίως τόδε τόξον ἐΰξοον ἐντανύεσθαι.
Οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι πᾶσιν,
Οἷος Ὀδυσσῆος ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὄπωπα,
Καὶ γὰρ μνήμων εἰμὶ, πάις δ' ἔτι νήπιος ἦα.
Ὣς φάτο· τῷδ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει

" Quicunque autem facillimè intendet arcum in manibus,
" Et sagittam miserit per annulos duodecim omnes,
" Hunc simul sequar, ubi me subduxero ab hâc domo,
" Quam-juvenis-colui, pulchram, plenam facultatum;
" Cujus aliquando *me* recordaturum puto etiam in somnio.
Sic dixit, & Eumæum jussit honestum subulcum
Arcum procis ponere, canúmque ferrum.
Lacrymans verò Eumæus suscepit & deposuit.
Flevit quoque bubulcus ex alterâ parte, quandò vidit arcum regis.
Antinous autem increpuit, verbumque dixit, denominavitque,
" Stulti rustici, quotidiana sentientes,
" Ah miseri, cur lacrymas funditis? & mulieri
" Animum in pectoribus movetis? cui & alioquin
" Jacet in doloribus animus, quandoquidem dilecti perdidit maritum.
" Sed tacitè comedite sedentes, vel foràs
" Flete egressi, hîc arcum relinquentes,
" Procis certamen difficile; non enim puto
" Facilè hunc arcum politum tendi.
" Non enim aliquis adest talis vir inter hos omnes,
" Qualis Ulysses fuit; ego verò ipsum ipse vidi,
" Etenim memor sum; puer tamen adhuc infans eram.
Sic dixit; huic tamen animus in pectoribus sperabat

ΣΧΟΛΙΑ.

76. Δυοκαίδεκα πάντων.] Εἰ ἦν ἐν μέσοις ἐπὶ τὸ βέλος, ἔξαθλον ἦν, ὡς ἐλλείπων τῇ δυοκαιδεκάδι.

85. Ἐφημέρια φρονέοντες.] Τὰ παραυτίκα μόνον φρονοῦντες, ἢ ἀσυνετοῦντες ἢ μᾶλλον.

90. Τόξα.] Νῦν, τὸν σύμπαντα σκοπὸν * τοξικήν.

91. Ἀάατον.] Ἐπιβλαβῆ, ἢ ἄνευ βλάβης.

93. Μίτα.] Ἀντὶ ἢ ὑπάρχει, * μίτησιν.

NOTÆ.

77. Νοσφισσαμένῳ) De hâc scriptione satis monui. Vid. ad τ'. v. 579.

89. Ἀλλ' ἀχέων δαίνυσθε καθήμενοι) Vid. *Suidam*, v. Ἀχέων, & *Lud. Kusterum* in locum, ubi probat, nunc *Nomen*, nunc *Adverbium*.

96. Ἐώλπει) De ἔοικα, ab ἔοικα, diximus ad α'. v. 411. Ità ab ἔρχω, ἔρχα, *Atticè* ἔοργα, & in *Plusquam Perfecto*, ubi duplicatur Augmentum, ἐωρ-γειν. Eodem modo, ab ἔλπω, ἔολπα & ἔοικα, unde ἐώλπειν. Alitèr paulò *Eustath.* in *Iliad.* fol. 1255. lin. 51. Τὸ ἦ ἐώλπει μεταξήσιν ἴσχει καὶ αὐτὸ χρόνον· ἔδει μὲν γὰρ εἶναι ἔολπα, τὸ ὑπερσωπλασμὸν εἶναι κάλπη· ὥσπερ ἦ καὶ ἔοργα, ἤργειν· μεταπλάσας ἦ χρονικῶς, σωσιπόλη μὲν ὁ τύπτειν ἢ ἄρχεσθαι· ἐξεδέξη ἦ ἢ μεῖ αὐτὸν, καθά που μεταχωρήσειν ἐν ἀντιδόσεσιν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

90. Hoc *Scholion* male olim ad finem, v. 85. positum, in suum locum reduxi, vocem * τοξικὴν addo, ad *Sensum* complendum.

VARIÆ LECTIONES.

77. Νοσφισσαμένῃ) γρ. νοσφισαμένῃ, Priores Edit. non benè. Vid. infrà, ad v. 104.

90. Κατ' αὐτόθι) γρ. καταυτόθι, ut suprà, v. 55.

93. Μίτα) γρ. μῦτ, in Prioribus, non bene. Editio *Hervagiana* in margine μίτα legebat rectè; nam pro μίτησι ponitur.

Νόμισμα

Νδρηλὼ ἐντανύσειν, διοϊστεύσειν τὲ σιδήρῳ.
Ἦτοι οἰϊστὸν γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν
Ἐκ χειρῶν Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὃν ποτ' ἀτίμα
Ἥμενος ἐν μεγάρῳ, ἐπὶ δ' ὤρνυε πάντας ἑταίρους.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Ὤ πόποι, ἦ μάλα μὲ Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων·
Μήτηρ μέν μοι φησὶ φίλη, πινυτὴ περ ἐοῦσα,
Ἄλλῳ ἅμ' ἕψεσθαι, νοσφισαμένη τόδε δῶμα·
Αὐτὰρ ἐγὼ γελόωμαι, καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῷ·
Ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον,
Οἵη νῦν οὐκ ἔστι γυνὴ κατ' Ἀχαιΐδα γαῖαν,
Οὔτε Πύλῳ ἱερῇ, οὔτ' Ἄργεϊ, οὔτε Μυκήνῃς,
Οὔτ' αὐτῇς Ἰθάκης, οὔτ' Ἠπείρῳ μελαίνῃ·
Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἴστε· τί με χρὴ μητέρος αἴνου;
Ἀλλ' ἄγε μὴ μύσησι παρέλκετε, μηδ' ἔτι τόξου
Δηρὸν ὑποστρωπᾶδε τανυσσόος, ὄφρα ἴδωμαι.
Καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ ᾧ τόξῳ πειρησαίμην·
Εἰ δέ κεν οὐτανύσω, διοϊστεύσω τὲ σιδήρῳ,
Οὐ κέ μοι ἀχνυμένῳ τάδε δώματα πότνια μήτηρ
Λείποι ἅμ' ἄλλῳ ἰοῦσ'· ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιποίμιν,
Οἷός τ' ἤδη πατρὸς ἀέθλια καλ' ἀνελέσθαι.
Ἦ, καὶ ἀπ' ὤμοιϊν χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν,
Ὀρθὸς ἀναΐξας· ἀπὸ δ' ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμων.

Arcum tendere & sagittam mittere per ferrum.
Sanè quidem sagittam primus gustaturus erat
Ex manibus Ulyssis strenui; quem dudum inhonorabat
" Sedens in domo, etiam commoveret omnes socios.
His verò etiam interloeuta est sacra vis Telemachi,
" Dii boni! certè valdè me Jupiter dementem fecit Saturnius:
" Mater quidem mihi dicit dilecta, prudens quamvis sit,
" Alium simul sequuturam se, relictâ hâc domo;
" At ego rideo & delector insano animo.
" Verùm agite, proci, quoniam hoc apparuit certaminis-præmium,
" Qualis nunc non est mulier in Achaicâ terrâ,
" Neque in Pylo sacrâ, neque Argis, neque Mycenis,
" Neque in ipsâ Ithacâ, neque in Epiro nigrâ:
" Etiam ipsi hoc scitis; quid opus habeam matris laude?
" Verùm, *ingenium*, agite: nè prætextibus rem protrahite, neque Arcûs
" Diutiùs aversemini tensionis *experimentum*; ut videamus.
" Equidem & ipse ego hunc arcum experiar;
" Quòd si tetendero, miseroque sagittam per ferreum-*annulum*,
" Non utique mihi afflicto has domos veneranda mater
" Linquet cum alio profecta; quoniam tum ego pòst linquar,
" Potens jam Patris certamina pulchra obire.
Dixit, & ab humeris pallium posuit purpureum,
Rectus surgens, ensem etiam acutum deposuit humeris.

Σ Κ Ο Λ Ι Α.

99. Ἀπίμα.] Ὑβριζόν.
110. * Ἴστ.] Γνωρίζετε.
111. Μύησι.] Περφάσεως· μύσωμεν τὰ ὅμματα σκίπωνι, τί χρὴ δρᾶν; τότε γὰρ χάειν ἀσφαλίζονται, ἵνα ἐπιμείνωσιν· οἱ δὲ, καθεσιωπῶντες, παρὸ τὸ μύειν τὸ σῆμα. Παρέλκεσθε.] Ὑπερβάλλεσθε.
112. Ἀποστρωπᾶδε.] Ἀνατρέπεσθε. Τανυσσόος.] Τῆς * τάσεως, ἢ σύστασεως.
114. Σιδήρῳ.] Τῶν πλέκτων.

N O T Æ.

104. Νοσφισαμένη) Vid. suprà, ad v. 77.

NOTÆ IN SCHOLIA.

110. * Hoc *Scholion* ex *Aloysii* MSto.
112. * Τάσεως, ità, pro τάσεως, MS. *Aloysii*.

VARIÆ LECTIONES.

97. Νδρηλὼ ἐντανύσειν) γρ. νδρηλὼ ἐντανύειν, & νδρήν τ' ἐντανύσειν, *H. Steph.* ut infrà, v. 127.
99. Ὅν περ) γρ. ὃν πάτ', *H. Steph.*
100. Ἐν μεγάρῳ) γρ. ἐν μεγάροις, *H. Steph.*
104. Ἕψεσθαι) γρ. ἑσπέσθαι. *Ibid.* Νοσφισαμένη) γρ. νοσφισαμένῃ, vid. suprà, ad v. 77.
111. Μηδ' ἔτι) γρ. μηδέπι, *H. Steph.*
115. Οὐ κέ μοι ἀχνυμένῳ) γρ. οὐκ ἂν μοι ἀχνυμένῃ, *H. Steph.* verùm οὐκ ἂν μοι, *Eustathii* Lectio tantùm Prosaica, fol. 751. lin. 51. minimè ut *Varia Lectio* agnoscenda; nec enim per *Metrum* stare potest: ἀχνυμένη etiam non sana *Lectio*.

Πρῶτον

Πρῶτον μὲν πελέκεας ϛῆσεν, ἀλὶ τάφρον ὀρύξας
Πᾶσι μίαν μακρὴν, ϗ ἐπὶ γαθμὸν ἴθυνεν·
Ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἔναξε· τάφος δ' ἔλε πάντας, ἰδόντας,
Ὡς θυκόσμως ϛῆσε· πάρος δ' ὃ πώποτ' ὀπώπει·
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, ϗ τόξα πειρήτιζεν·
Τρὶς μέν μιν πελέμιξεν, ἐρύσσασθαι μενεαίνων,
Τρὶς δὲ μεθῆκε βίης, ὀπιθελπόμενος τόγε θυμῷ,
Νευρὴν ὀφρα τανύσσειε, διοϊστεύσειν τε σιδήρῳ.
Καί νύ κε δὴ ῥ' ἐτάνυσσε βίῃ τὸ τέταρτον ἀείρας,
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἀνένευε, ϗ ἔσχεθεν ἱέμενόν περ.
Τοῖσδ' αὖτις μετέειφ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Ὤ πόποι, ἢ ϗ ἔπειτα κακὸς τ' ἔσομαι ϗ ἄκικυς,
Ἠὲ νεώτερός εἰμι, ϗ οὔπω χερσὶ πέποιθα
Ἀνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
Ἀλλ' ἄγε δ', οἵπερ ἐμεῖο βίῃ προφερέστεροί ἐστε,
Τόξα πειρήσασθε, ϗ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
Ὡς εἰπὼν, τόξον μὲν ἀπὸ ἕο θῆκε χαμᾶζε,
Κλίνας κολλητῇσιν εὐξέστης σανίδεσσιν·
Αὐτῷ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ.
Ἂψ δ' αὖτις καθ' ἕδρης ἔζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱὸς,
Ὄρνυθ' ἑξείης ὀπιδέξια πάντες, ἑταῖροι,
Ἀρξάμενοι τῆς χώρης, ἔνθεν τε περ οἰνοχοεύῃ·

Primò quidem annulos statuit, vallo perfosso
Omnibus uno longo, & ad lineam direxit:
Circum autem terram infercivit; stupor verò cepit omnes videntes,
Quam exquisitè statuit; antea tamen nunquam viderat;
Stetit igitur in limen iens & arcum tentavit.
Ter quidem ipsum concussit, trahere promptus,
Ter tamen remisit de robore; adhuc sperans hoc animo,
Nervum tendere, mittereque sagittam per ferrum.
Et jam fors tetendisset vi, quartum attrahens,
Sed Ulysses nutu prohibuit, & tenuit cupientem.
His igitur locuta est magna vis Telemachi,
" O Dii, vel & in posterum malusque ero & impotens,
" Vel junior sum, & nondum manibus confisus sum
" Virum expellere; quando aliquis prior molestus sit.
" Verùm agite, qui me vi multò potentiores estis,
" Arcum tentare, & perficiamus certamen.
Sic locutus, arcum quidem à se posuit humi,
Acclinatum conglutinatis politis tabulis;
Ibique citum telum pulchræ acclinavit coronidi.
Retrò demum desedit in sede, unde surrexerat.
His Antinous locutus est, Eupithei filius,
" Surgite ordinatim decenter omnes, ô socii,
" Initio facto à loco, unde vinum ministrat aliquis:

ΣΧΟΛΙΑ.

122. Ἔναξε.] Σωσιπίλωσεν.
123. Ὀπώπει.] Θεασάμενος ἦν.
124. Πειρήτιζε.] Διάπειραν ἐλάμβανεν.
125. Πελέμιξεν.] Ἐκίνησεν.
138. Κορώνῃ.] Τῇ ἄκρᾳ δὲ πέξῃ.
141. Ὄρνυθ'.] Ἀνίστασθε. Ἐπιθέτως.] Ἐκ δὲ λεξῶν μέρος.
142. Ὄφρα τί οἱ οἰνοχοεύῃ.] Εὔλογον ἐστι, * εἰσιόντων εἰς τὸ ἀνδρῶνα οὐ δεξιᾷ πάλιν τὸ κεντοῦσα.

NOTÆ.

122. Ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἔναξε) Στίνας δηλονὸτι, καθὸ τὸ σιωπήσαν, τοὺς πλέκτας. *Eustath.* fol. 751. lin. 27. Ἔναξε verò *Thematis*, νάσσω. *Fut.* νάσω, & ναξω, undè νενασμένος, & ναστὸς, πυκνὸς, &c. Vid. *Suid.* v. Νάσσω.
136. Ἀπὸ ἕο) Vid. infrà, ad v. 163.
142. Ὄφρα τί οἱ οἰνοχοεύῃ) Δεσπόζων, ὡς ἐκείνου ἀεὶς τὸ οἰνοχόον· ἢ, ὑπακουέτω τὸ, πῆς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

142. * Εἰσιόντων, pro εἰσιόντος, emendo, ex MS. *Aloysii*.

VARIÆ LECTIONES.

126. Ἐπιλπόμενος) γρ. ἴσπ ἐλπόμενος.
127. Νευρὴν ἐτανύσσειε) γρ. νευρὴν ἐτανύσσει &c. ut suprà, v. 97.
131. Ἢ ϗ ἔπειτα) γρ. ἤ ϗ ἔπειτα, *H. Steph.*
133. Ἀπαμύνασθαι) γρ. ἀπαμύναιτο, *H. Steph.*
134. Προφερέστεροι) γρ. πολὺ φέρτεροι, *H. Steph.*
136. Ἀπὸ ἕο) γρ. ἀπωτέρω, vid. Not. in *Textum*, & infrà, v. 163.
137. Εὐξέστης) γρ. ἰξέστης, & ἰὺ ξεστῆς, ut infrà, v. 164.

Ὡς

Ὣς ἔφαθ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιμύδαλε μῦθος·
Λειώδης ἦ πρῶτος ἀνίσταλο, Οἰνοπίδης,
Ὃς σφι θυοσκόος ἔσκε, καὶ ἐν κρητῆρα ἑ καλὸν
Ἵζε μυχοίταλος ἀιέν· ἀταθαλίαι δέ οἱ οὔῳ
Ἐχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέσσα μνησιδέεσσιν·
Ὃς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' ἀδὸν ἰὼν, καὶ τόξα πειρήτιζεν.
Οὐδέ μιν ἐστόρεσε· πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων,
Ἀτρίτους, ἀπαλὰς μᾶλλον δὲ μνησῆρσιν ἔειπεν,
Ὦ φίλοι, ἢ μὲν ἐγὼν τανύω· λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος·
Πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀειρῆκας κεκαδήσαι
Θυμοῦ καὶ ψυχῆς· ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστι
Τεθνάμεν, ἢ ζώοντας ἀμαρτεῖν, ἧς ἕνεκ' ἀιὲν
Ἐνθάδ' ὁμιλέομεν, πειρώμενοι ἤματα πάντα.
Νῦν μού τις καὶ ἔλπεται ἐνὶ φρεσίν, ἠδὲ μνήσεται
Γήμας Πηνελόπειαν, Ὀδυσσῆος ποτὶ κοίτην·
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόξου πειρήσεται, ἠδὲ ἴδηται,
Ἄλλην δή τιν' ἔπειτα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων
Μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δέ κ' ἔπειτα
Γήμαιτ', ὅς κεν πλεῖστα πόροι, καὶ μάρσιμος ἔλθοι.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἕο τόξον ἔθηκε,

Sic dixit Antinous; his placuit sermo.
Leodes igitur primus surrexit, Oenopis filius,
Qui ipsis vates fuit, juxta craterem verò pulchrum
Sedebat semotissimus semper; injuriæ enim ei soli
Odiosæ erant, omnibus autem succensebat procis.
Hic tunc primus arcum accepit & telum velox;
Stetitque in limen iens, & arcum tentabat.
Neque ipsum intendit: priùs enim fatigavit manus sursum-trahens,
Haud tritas, teneras; ad procos verò dixit,
" O amici, non quidem ego intendo, capiat ergò & alius:
" Multos enim hic arcus optimos privabit
" Animo & animâ; quoniam multò melius est,
" Mori, quàm vivos excidere ea re,
cujus gratia semper
" Hìc frequentamus, expectantes dies omnes.
" Nunc quidem aliquis & sperat in mentibus & cogitat
" Ducere Penelopen Ulyssis uxorem:
" Ar quùm jam arcum tentaverit & viderit,
" Aliam deindè aliquam postea Græcarum benè-indutarum
" Petat uxorem, dotibus sibi concilians; hæc autem postea
" Nubat ei, qui plurima det, & destinatus veniat.
Sic dixit, & à se procul arcum posuit,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

145. * Θυοσκόος.] Ὁ μάντις· ἀπὸ τῶν θυομένων κοῶν, ἤγουν προβάτων καὶ αἰγῶν.
146. Μυχοίταλος.] Ἐνδότατος.
147. Ἐχθραί.] Μισηταί.
151. Ἀτρίτους.] Ἀδύνατος.
153. Κεκαδήσαι.] Στερήσαι, χωρίσαι.
161. Εἰδήσεται δὲ ζήμιον.] Πλήθει ἴδιον ζητῶν βίαν δὲ καὶ ῥώμην ὁ λέγειν.

N O T Æ.

152. Ὦ φίλοι, ἢ μὲν ἐγὼ τανύω· λαβέτω ἢ ὁ ἄλλος) Quomodò hoc versu *Dionysius* Tyrannus jocosè παρῳδῶν καπηλεύσαι, ex *Athenæo* diximus, ad *Euripid.* Andromach. v. 930.

162. Μάρσιμος ἔλθοι) *Ulyssem* notat, at non in hunc Sensum ille intellexit; velut *Caiphas* autem verè locutus est, nec ipse advertebat. Multa autem passim huc congerit Omina Divinus Poeta, ut diximus ad σ'. v. 111. Hoc ferè alludit nostrum illud, *Suspendium & Nuptiæ ex Fato fiunt.*

163. Ἀπὸ ἕο) *Ultima*, θ λαῖ producitur, vi *Toni*, in *Cæsurâ*, ob *Asperum* sequentem; alias legi potest, ἀπαί, ut ι'. v. 398. Vid. suprà, v. 136.

NOTÆ IN SCHOLIA.

145. * Hoc *Scholion* ex MS. addo, vid. *Eustath.* fol. 753. lin. 48. & *Br. Schol.* ad *Iliad.* ω'. v. 221. Item *Hesych. Etymolog.* M. & *Suidam.*

Variæ Lectiones.

145. Ὅς σφι) γρ. ὅσφι, vid. Not. in *Textum*, ad β'. v. 160.
157. Ἐλπεῖ) γρ. εἰλπεται'.
162. Γήμαιθ') γρ. γήμαιθ', vid. suprà, ad ν'. v. 335.
163. Ἀπὸ ἕο) γρ. ἀπαί ἕο, vid. suprà, v. 136.

Κλί-

Κλίνας κολλητῆσιν ἐϋξέστης σανίδεσσιν,
Ibidem & eam sagittam pulchræ acclinavit coronidi;
Αὐτῇ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ ἐφορέκλινε κορώνῃ·
Retroque demum *iens* desedit in sede, unde surrexerat.
Ἆψ δ' αὖτις καθ' ἕδρης ἔζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
Antinous autem increpavit, verbumque dixit, denominavitque,
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε,
" Leodes, quale te verbum fugit septum dentium,
Λειώδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
" Graveque, molestumque ? irascor etenim tibi *eo* audito,
Δεινόν τ', ἀχαλέόν τέ; νεμεσσῶμαι δέ τ' ἀκούων,
" Si jam hic arcus optimos privabit
Εἰ δὴ τοῦτό γε τόξον ἀριστῆας κεχαδήσει
" Animo & animâ; quoniam *scil.* non potes tu intendere.
Θυμῷ τῷ ψυχῆς· ἐπεὶ οὐ δυώσασθαι σὺ τανύσσαι.
" Non etenim te talem genuit bona mater
Οὐ γάρ τοι σέ γε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ,
" Pollentem extensorem arcúsque esse & sagittarum:
Οἷόν τε ῥυτῆρα βιοῦ τ' ἔμμεν, ἠδ' ὀϊστῶν·
" Verùm alii statim tendent proci inclyti.
Ἀλλ' ἄλλοι ταχύσουσι τάχα μνηστῆρες ἀγαυοί.
Sic dixit, & jussit Melanthium custodem caprarum,
Ὣς φάτο· καὶ ῥ' ἐκέλευσε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν,
" Agè ignem accende in domibus, Melanthi,
Ἄγχι δὴ πῦρ κῆιον οἰὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ,
" Et appone sedemque magnam, & pellem super ipsam;
Πὰρ δὲ τίθεν δίφρον τε μέγαν, ἠδὲ κῶας ἐπ' αὐτῷ,
" Et profer sevi magnam massam, quod intùs *in culinâ* est,
Ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν πρόχυν, ἔνδον ἐόντος,
" Ut juvenes calefacientes, inungentes unguine,
Ὄφρα νέοι θάλποντες, ὀπιχρίοντες ἀλοιφῇ,
" Sic demum arcum tentemus, & perficiamus certamen.
Τόξῳ πειρώμεθα, καὶ ἐκτελέσωμεν ἄεθλον.
Sic dixit; statim autem accendit Melanthius magnum ignem;
Ὣς φάθ'· ὁ δ' αἶψ' ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάμαντον πῦρ·
Juxtaque portans sedem posuit & pellem super ipsam,
Πὰρ δὲ φέρων δίφρον ἧκεν, ἠδὲ κῶας ἐπ' αὐτῷ,
Protulitque sevi magnam massam, intus existentis;
Ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν πρόχυν, ἔνδον ἐόντος,
Quo juvenes calefacientes tentârunt; neque poterant
Τῷ ῥα νέοι θάλποντες ἐπειρῶντ'· οὐδ' ἐδυώσαντο
Tendere; multùm enim roboris indigentes erant.
Ἐντανύσαι, πολλὸν δὲ βίης ἐπιδευέες ἦσαν.
Antinous verò adhucdum abstinebat, & Eurymachus divinus,
Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπεῖχε, καὶ Εὐρύμαχος θεοειδὴς,
Principes procorum; virtute etiam erant valdè optimi.
Ἀρχοὶ μνηστήρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.

ΣΧΟΛΙΑ.

173. Ῥυτῆρα βιοῦ.] Ἕλκυστῆρα τόξου.
176. Κεῖσον.] Καῦσον, ἄψον.
178. Ἔνεικε.] Ἄλαλε, κόμισον.
179. Θάλποντες.] Θερμαίνοντες.
185. Βίης ἐπιδεύεες.] Δυνάμεως ἐνδεεῖς· ἤτοι τῷ τόξῳ, ἢ τῷ Ὀδυσσέως.
186. Ἐπῖχε.] Ἐπέκειτο· ὁ Ἀντίνοος ἐπῖχε, καὶ ἐκώλυσεν αὐτὸν τοῦ εἰς τὸ παρὸν χρήσασθαι τῷ τόξῳ· φαίνεται γὰρ ὁ Ἀντίνοος ἰδὼν λίχνον, μὴ δεῖν πεῖναν τὸ τόξον, ἑορτῆς οὔσης τῷ πόλει θεῷ, καὶ Εὐρύμαχος πίθηται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

186. Ἐπῖχε) Ἐπέκειτο, &c. Hoc *Scholion* in *Aloysii* MSto. nusquam apparet, certè non suo in loco; quanquam tres Vett. Codd. agnoscant. Et ἐπέκειτο non videtur huic loco conveniens Interpretatio, ὁ δὲ κωλύων ἐδαμῶς ἐπέκειτο. *Eustath.* fol. 755. lin. 29. Ἐστι δὲ νῦν ἐπέχειν, τὸ σὺ τοῦ τόνου ἀρχὴν καὶ μὴ ἐγχειρεῖν ἔργῳ· σὺ τοῦτο δὲ οἱ ὕστερον καὶ οἱ προδηλωθέντες ἀριστῆες φιλόσοφοι ὠνομάσθησαν.

VARIÆ LECTIONES.

164. Ἐϋξέστης) γρ. ἐϋξέσσις, & ἰὺ ξεστῆς, ut suprà, v. 137.
174. Τανύσσαι) γρ. τανύσσι, *H. Steph.*
176. Ἄγχι δὴ πῦρ) γρ. ἄγχι πῦρ δή, *H. Steph.*
180. Πειρώμεθα καὶ) γρ. πειρηθῶμεν δὲ, *H. Steph.* malè, pro πειρηθῶμεν, ἠδ', & πειρησώμεθ', ἠδ'. *Ibid.* Ἐκτελέσωμεν) γρ. ἐκτελίωμεν, *Idem.* Vid. infrà, ad v. 268.

Τὼ δ' ἐξ οἴκου ἔβησαν ὁμαρτήσαντες ἅμ' ἄμφω
Βυκόλῳ, ἠδὲ συφορβὸς, Ὀδυσσῆϊ θείοιο.
Ἐκ δ' αὐτοὺς μετὰ τοὺς δόμου ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἔντοσθε θυρέων ἔσαν, ἠδὲ καὶ αὐλῆς,
Φθεγξάμενος σφ' ἐπέεσσι προσηύδα μειλιχίοισι,
Βυκόλε, καὶ σὺ, συφορβὲ, ἔπος τί κε μυθησαίμην,
Ἦ αὐτὸς κεύθω; Φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει.
Ποῖοί κ' εἶτ' Ὀδυσῆϊ ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι
Ὧδε μάλ' ἐξαπίνης, καί τις θεὸς αὐτὸν ἀνείκῃ;
Ἦ κεν μνησαίατο ἀμυνόμενοι, ἢ Ὀδυσῆϊ;
Εἰ ταθ', ὅπως ὑμέας κραδίη, θυμός τε κελεύει.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ,
Ζεῦ πάτερ, αἲ γὰρ τοῦτο τελευτήσειας ἐέλδωρ,
Ὡς ἔλθοι μιν κεῖνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἑ Δαίμων,
Γνοίης κ', οἵη ἐμὴ δυνάμις, καὶ χεῖρες ἕπονται.
Ὡς δ' αὕτως Εὔμαιος ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
Νοσφῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τοῦ γε νόον νημερτέ' ἀνέγνω,
Ἐξαῦτις σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Ἔνδον μὲν δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, κακὰ πολλὰ μογήσας,
Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ex domo interè iverunt unà exeuntes simul ambo
Bubulcus & subulcus Ulyssis divini:
Quin & ipse post illos domo exivit divus Ulysses.
Verùm quando jam extra januas fuerunt & aulam,
Allocutus ipsos verbis affatus est suavibus,
" Bubulce, & tu, subulce, verbumne aliquod dicam;
" An ipse celem? dicere tamen me animus jubet.
" Quales essetis Ulyssi in ferendo auxilio, sicunde veniat
" Huc valde derepente, & aliquis Deus ipsum ferat?
" Nunquid procis auxiliaremini, an Ulyssi?
" Dicite, quomodò vos cor animusque jubet.
Hunc rursus allocutus est boum bubulcus vir,
" Jupiter pater, utinam enim hoc perficias desiderium;
" Ut veniat quidem ille vir, ducatque eum Deus:
" Cognosceres, qualis mea potentia, & manus sequerentur.
Ita quoque similiter Eumæus supplicavit omnibus Diis,
Redire Ulyssem prudentem suam ad domum.
At postquam horum mentem veram cognovit,
Iterum ipsos verbis respondens allocutus est,
" Intùs quidem jam hic ipse ego, mala multa passus,
" Veni vigesimo anno in patriam terram.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

188. Τὼ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν.] Εἰς τὸ προῆλθον πληθυντικῶς, ἐπὶ μακρὰν προέβησαν ὁ Ἀντίνοος φησὶν, Κλαίειν ἐξελθόντες καὶ ἅμα, ἵνα τῷ Ὀδυσσεῖ συμβάλωσιν.

195. Ποῖοί κ' εἶτ'.] Τὸ πλῆρες, ποῖοί κεν εἶεν; τὸ ὁ σημαινόμενον, ποῖοι ἂν εἶεν καὶ τίνι;

196. Ἐνείκῃ.] Ἐνέγκοι, ἀγάγοι.

202. Δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται.] Τῇ δυνάμει καὶ χεῖρες ἀκολουθήσουσιν.

N O T Æ.

195. Ποῖοί κ' εἶτ' Ὀδυσσῆϊ) *Eustath.* fol. 755. lin. 45. Ποῖοί κ' εἶεν, τουτέστιν εἶεν, καὶ συσκοτῶς· ἐξ οὗ τὸ εἶεν, τέλειον πρόσωπον πληθυντικόν. Nonnulli αὐτὸν pro ἐσὶ legunt, teste *Eustathio*, fol. 757. lin. 16. at ab *Heraclidâ* damnantur.

196. Ὧδε μάλ' ἐξαπίνης) Miror, *Eustathium*, fol. 1193. lin. 31. & *Odyss.* fol. 44. lin. 22. & omnes ferè *Criticos*, uno ore asserere, quod οἱ Παλαιοὶ quoque faciunt, ad *Odyss.* α'. v. 182. quòd τὸ ὧδε nunquam apud *Homerum* sit ποσὸν, cùm & hìc & illic, & aliàs ità fieri apertè videatur, & *Seberus*, aliique mecum statuant, ὧδε apud *Homerum*, modò Loci, modò Qualitatis *Adverbium*. Vid. ad *Iliad.* β'. v. 258. & Not. in *Scholia*, ad *Odyss.* α'. v. 182.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

188. Ἔβησαν) γρ. βῆσαν, olim. *Ibid.* Ὁμαρτήσαντες) γρ. ἁμαρτήσαντες, vid. Not. in *Textum*.

194. Φάσθαι) γρ. φῶσθαι, vid. Not. in *Textum*, ad ε'. v. 504.

195. Εἶεν) γρ. εἰσί. Vid. Not. in *Textum*.

196. Ἐνείκῃ) γρ. ἐνέγκοι. *Eustath.* fol. 755. lin. 51. & *H. Steph.*

197. Ἦ κεν μνησαίατο) γρ. ἤ κε μνησαίατο, undè & ἢ ἐ μνησαίατο, *H. Steph.* *Ibid.* Ἀμύνοιτ') γρ. ἀμύνητ', *Idem.*

202. Ἕπονται) γρ. ἅπτοι.

205. Ἐπὶ δὴ) γρ. ἐπιδὴ, ut *Iliad.* σ'. v. 349.

Γιγνώ-

Γιγνώσκω δ', ὡς σφῶϊν ἐελδομένοισιν ἱκάνω
Οἵοισι δμώων· τῶν δ' ἄλλων ὅ τοι ἄκουα
Εὐξαμένῳ ἐμὲ αὖτις ἐσοτέροπον οἶκαδ' ἱκέσθαι.
Σφῶϊν δ', ὡς ἔσεταί περ, ἀληθείην καταλέξω·
Αἴ κ' ὑπ' ἐμοί γε Θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Ἄξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχους, καὶ κτήματ' ὀπάσσω,
Οἰκία τ' ἐγγὺς ἐμεῖο πεπυσμένα· καί μοι ἔπειτα
Τηλεμάχου ἑτάρω τε καὶ ἀγνιγνήτω τε ἔσεσθον.
Εἰ δ' ἄγε δὴ καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι δείξω,
Ὄφρα μὲ σὺ γνῶτον, πιφαυσκόντων τ' ἐνὶ θυμῷ,
Οὐλίου, τόν ποτε μὲ σὺς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,
Παρνησόνδ' ἐλθόντα, σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
Ὣς εἰπὼν, ῥάκεα μεγάλης ἀπέργαθεν ὠλῆς·
Τὼ δ' ἐπεὶ εἰσιδέτην, εὖ τ' ἐφρασσαντο ἕκαστα,
Κλαῖον ἄρ', ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα χεῖρε βαλόντε,
Καὶ κυσέων ἀγαπαζόμενοι κεφαλάς τε, καὶ ὤμους·
Ὣς δ' αὖτως Ὀδυσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσε.
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
Εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε, φώνησέν τε,
Παύεσθον κλαυθμοῖο, γόοιό τε· μή τις ἴδηται
Ἐξελθὼν μεγάροιο, ἀταρ εἴπησι καὶ ἔσσω.
Ἀλλὰ σεσμηχῆτον ἐσέλθετε, μηδ' ἅμα πάντες·
Πρῶτος ἐγὼ, μεῖ δ' ὔμμες· ἀταρ τόδε σῆμα τετύχθω.

" Cognoſco autem, quòd vobis cupientibus veni
" Solis ſervorum: aliorum enim non aliquem audivi
" Precantem me iterum poſtliminiò reducem domum venire.
" Vobis igitur, ſicut erit, veritatem dicam;
" Siquidem ſub me Deus domet procos ſuperbos,
" Dabo ambobus uxores, & res præbebo,
" Domoſque propè me ædificatas, & mihi poſtea
" Telemachi ſociique fratreſque eritis.
" Eia agè, jam & ſignum valdè manifeſtum aliud oſtendam,
" Ut me benè cognoſcatis & habeatis perſuaſum in animo,
" Cicatricem, quam quondam ſus percuſſit albo dente,
" Ad-Parnaſſum euntem, cum filiis Autolyci.
Sic locutus, veſtes magnâ ſeparavit à cicatrice:
Hi igitur poſtquam inſpexerunt, beneque cognoverunt ſingula,
Fleverunt, circa Ulyſſem prudentem, manibus amplexi,
Et oſculati ſunt amplectentes caputque & humeros:
Sic & iis eodem modo Ulyſſes capita & manus oſculatus eſt.
Et fortean lugentibus occidiſſet lumen Solis,
Niſi Ulyſſes ipſe prohibuiſſet, locutuſque fuiſſet,
" Ceſſate à fletu, luctuque; ne quis videat
" Egreſſus domo, at dicat & intus:
" Verùm unus-poſt-alium intrate, neque ſimul omnes:
" Primus ego, poſt autem vos; at hoc ſignum fiat.

ΣΧΟΛΙΑ.

209. Σφῶϊν.] Ὑμῖν.
211. Ἰκάνω.] Ἐξ ἱστορίας.
218. Ἐὺ γνῶτον.] Ἀσφαλῶς γνωρίσητε.
221. Ἀπείργαθεν.] Ἀφεῖλεν, ἀπεκάλυψεν.

NOTÆ.

212. Ἀλήθειαν) Ità pro ἀληθείαν reſtituo, cùm *brevis* α', nunquam vertatur in *Ionicam* η' apud *Homerum*. Vid. ſuprà, ad η'. v. 297.

216. Τηλεμάχῳ ἑτάρῳ) Nonnulla *Exemplaria* legunt Τηλεμάχῳ; ut *Florentina, Aldina, Lovaniana Reſcii*, & *Hervagiana* Editiones, in ipſo *Textu*; nec *Stephanus* hoc vidit. *Caſtellio* etiam Τηλεμάχῳ in *Textum* ſumit, Τηλεμάχῳ, in margine ponit. Eodem res recidit; verum *Varia Lectio* non erat ſuprimenda.

225. Ὣς δ' αὖτως Ὀδυσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσε) Κολακικώτερον τοῦτο, ut ait *Euſtathius*, fol. 756. lin. 50. aliàs minimè conveniret Dominum adeò humilitèr ſe ergà ſervos gerere.

VARIÆ LECTIONES.

209. Σφῶϊν) γρ. ὔμμιν, *Euſtath.* fol. 756. lin. 21. Verùm *Explicatio* potiùs videtur, quam *Lectio*, uti fit, ibi enim ὑμῖν, quod hìc ſtare nequit.
211. Ἐμὲ αὖτις) γρ. ἐμέ γ' αὖτις.
212. Ἀλήθειαν) γρ. ἀληθέλλω, vid. in *Textum*.
214. Δαμάσῃ) γρ. δαμάσσῃ, *H. Steph.*
216. Τηλεμάχῳ ἑτάρῳ) γρ. Τηλεμάχῳ ἑτάρω, vid. Not. in *Textum*.
230. Ἀλλὰ σεσμηχῆτον ἐσέλθετε) γρ. εἰσέλθετε, inquit *Henr. Stephanus*, malè Proſam *Euſtathii* pro *Lectione* capiens; cùm Lex Verſûs iſti *Lectioni* repugnet.

Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
Οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν ἠδὲ φαρέτρην·
Ἀλλὰ σύ, δῖ' Εὐμαιε, φέρων ἀνὰ δώματα τόξον,
Ἐν χείρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι· εἰπεῖν τε γυναιξὶ
Κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
Ἤν δέ τις ἢ στοναχῆς, ἠὲ κλύπτω, ἔνδον ἀκούσῃ
Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μή τι θύραζε
Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκλητὶ ἔμμεναι περὶ ἔργῳ.
Σοὶ δ', Φιλοίτιε δῖε, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς
Κληῖσαι κληῖδι, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴπλαι.
Ὣς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Ἕζετ' ἔπειθ' ἐπὶ δίφρου ἰὼν, ἔνθεν περ ἀνέστη·
Ἕς δ' ἄρα οἱ τὼ δμῶε ἴτην θείου Ὀδυσῆος.
Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μὺ χερσὶν ἑῇσιν
Θάλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλας πυρός· ἀλλά μιν αὖθ' ὡς
Ἐπεφύσας δύαλο· μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφαθ', ἓκ τ' ὀνόμαζε,
Ὤ πόποι, ἦ μοι ἄχος περὶ τ' αὐτῷ καὶ περὶ πάντων·
Οὔπω γάμου τοσσοῦτον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ·
Εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιΐδες, ἠμὲν ἐν αὐτῇ

" Alii quidem enim omnes, quicunque proci superbi,
" Non sinent mihi dari arcum & pharetram;
" Sed tu, divine Eumæe, portans per domos arcum,
" In manibus mihi dato, dicque mulieribus
" Ut claudant domûs januas firmitèr factas.
" Sin aliqua vel suspirium vel strepitum intùs audiat
" Virorum nostris in septis, nè foras
" Exeat, sed illic quiete sit ad opus.
" Tibi verò, Philœtie divine, fores mandò aulæ,
" Ut claudas clavi, citoque pessulum immittas.
Sic loquutus, intravit domos benè habitatas;
Sedit deinde super sedem profectus, unde surrexerat:
Tum etiam famuli ingressi sunt divini Ulyssis,
Eurymachus autem jam tum arcum in manibus tractabat,
Calefaciens huc & illuc splendore ignis; sed ipsum neque sic
Tendere potuit, valdè verò suspirabat glorioſum cor;
Ingemensque locutus est, verbumque dixit, denominavitque:
" Papæ, certè mihi dolor super me ipso & super omnibus:
" Neque nuptias tantum lugeo, etsi tristis:
" Sunt & aliæ multæ Græcæ, tum quidem in ipsâ

ΣΧΟΛΙΑ.

236. Κληῖσαι.] Ἐπικλεῖσαι.
238. Ἐν ἕρκεσι.] Τοῖς τοιχίοις.
239. Προβλώσκειν.] Προϊέναι ἔξω.
241. Ἴπλαι.] Ἐπιβαλεῖν.
246. Σέλας.] Τῷ φλογί.

NOTÆ.

236. Κληῖσαι) Ità, pro κληῖσαι aut κληῖσαι, scribo, vid. suprà, ad v. 77. & ad τ'. v. 30. ut infrà, v. 241. 382. 387. 389.

241. Κληῖσαι) Vid. ad v. 235.

246. Θάλπων ἔνθα ἐ ἔνθα σέλας πυρὸς) Mirum, *Cambdenum* nostrum, inter Ἄπιστα numerare τὸ σέλας & δίπτας, cùm hoc in loco σέλα, pro σέλαϊ occurrat, ut *Iliad.* ρ'. v. 739. Ἐν σέλαϊ μιχάλῳ. Ità *Hesiod.* Theogon. v. 867. Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα σέλᾳ πυρὸς αἰθομένοιο, & σίλασιν, apud *Suidam*, v. Ἰκλιαγός. Sic *Apollonius*, l. 3. Δίπτα. *Homer.* δίπαϊ, plus semel, δίπα, pro δίπαα, *Odyss.* τ'. v. 62. διπάων, *Iliad.* η'. v. 480. δίπαισιν, *Iliad.* ο'. v. 86. διπάϊσιν, *Iliad.* α'. v. 471. Sic, Βρίπαϊ) ἀπικονίσμαῖα. *Hesych.*

247. Ἐνζανύσαι δύαλο· μέγα δ' ἔστενε) Τὸ δύαλο *Ultimam* producit, ante *Punctum*, in *Cæsurâ*, vi Liquidæ sequentis.

251. Ἡμὲν ἐν αὐτῇ Ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, ἠδ' ἄλλησι πολίεσσι) Ità rectè *Romanus* & *Basileensis Eustathii* Codex, etiam *Aldinus*, quod *Henricus Stephanus* sicco præteriit pede. *Florentina*, *Lovaniana*, *Oxonienſis*, & *H. Steph.* & *quæ nascuntur ab illis*, αἱ μ', ἠδ', non æquè bene. Vid. *Conrad. Ritterhusii* Not. ad *Oppian.* p. 341.

VARIÆ LECTIONES.

235. Θέμεναι) γρ. δόμεναι, *H. Steph.*

236. Κληῖσαι) γρ. κληίσαι, & κλῆισαι, vid. Not. in *Textum*; vid. infrà, ad v. 241. & 381.

241. Κληῖσαι) γρ. κληίσαι, & κλῆισαι, vid. suprà, ad v. 236.

251. Ἡμὲν) γρ. αἱ μὲν. Vid. Not. in *Textum*.

Ἀμφι-

Ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, ἠδ' ἄλλῃσιν πολίεσσιν·
Ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμὲν
Ἀνθρώπων Ὀδυσῆος, ὅτ' ἐν δυνάμεσθα τανύσσαι
Τόξον· ἐλεγχείη γ' ἡμῖν καὶ ἐσομένοισι πυθέσθαι.
Τόνδ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Εὐρύμαχ', οὐχ ὕτως ἔσται· νοέεις γὰρ καὶ αὐτός.
Νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῖο Θεοῖο
Ἁγνή· τίς δέ κε τόξα τιταίνοιτ'; ἀλλὰ ἕκηλοι
Κάτθετ'· ἀτὰρ πελέκεας γε καὶ εἴκατε εἰῶμεν ἅπαντας
Ἑστάμεν, ἐν μὲν γάρ τιν' ἀναιρήσεσθαι ὀΐω,
Ἐλθόντ' ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Ἀλλ' ἄγετ'· οἰνοχόον μὲν ἐπάρξασθαι δεπάεσσιν,
Ὄφρα σπείσαντες καταθείομεν ἀγκύλα τόξα.
Ἠῶθεν δὲ κέλευσε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν,
Αἶγας ἄγειν, αἳ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολίοισιν,
Ὄφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ,
Τόξου πειρώμεσθα, καὶ ἀνταέλωμεν ἄεθλον.
Ὣς ἔφαθ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιπρόδαπε μῦθος.
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχυναν,
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο πόλοιο·
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπάρξαμενοι δεπάεσσιν.
Οἷσιν δ' ἐπεὶ δὴ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
Τοῖσδε δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλυτῆς βασιλείης,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·

" Circumfluâ Ithacâ, tum & aliis civitatibus:
" Sed si jam tantopere fortitudine inferiores sumus
" Divo Ulyssi; ut non possimus tendere
" Arcum, dedecus sanè & futuris auditu.
Hunc rursus Antinous allocutus est, Eupithei filius,
" Eurymache, non sic erit; intelligis quidem & ipse.
" Nunc enim in populo festum hujus Dei
" Solenne; quis itaque arcus tenderet? Verùm quieti
" Deponite: at annulos etsi sinamus omnes
" Stare, *esto*; non quidem enim quemquam sublaturum puto,
" Profectum in domum Laërtiadæ Ulyssis.
" Sed agè, pincerna quidem præministret poculis,
" Ut libantes deponamus curvos arcus.
" Manè verò jubete Melanthium, custodem caprarum,
" Capras ducere; quæ ex omnibus valdè excellentes gregibus,
" Ut fœmoribus dicatis Apollini inclyto-arcu
" Arcum tentemus, & perficiamus certamen.
Sic dixit Antinous; his autem placuit sermo.
Et iis præcones quidem aquam in manus fuderunt,
Juvenes autem crateras coronaverunt potu;
Diviserantque omnibus exorsis poculis.
Illi postquam libaverunt biberuntque, quantum voluit animus,
His dolos-meditans locutus est prudens Ulysses,
" Audite me, proci inclytæ reginæ,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet.

ΣΧΟΛΙΑ.

255. Ἐλεγχείη.] Ἀδοξία.

258. Τοῖο θεοῖο.] Τοῦ θεοῦ * Ζ ἐπισατῦντ Θ τοῦ τόξου, ἤγουν Ἀπόλλωνος. ἡλίου· τότε γὰρ ἦν ἑορτὴ ἁγία τῷ τε τελακάδι σύνοδον· Ἀπόλλωνι γὰρ ἱερὰ πᾶσα νουμηνία, καθὰ καὶ ἡ Ζ σεληναίης μηνὸς ἑβδόμη, ὡς γενέθλιος Ἀπόλλωνος.

264. Καθηίομεν.] Ἀποθώμεθα.

266. Ἔξοχοι.] Ὑπερέχουσαι.

NOTÆ.

276. Νῦν μὲν παῦσαι τόξον) " Hic Versus, inquit, " *Henr. Stephanus*, in plerisque Vulgat. Editt. deest, " Agnoscitur tamen ab *Eustathio*, & necessarius " videtur. *Recte quidem ille, Deest in* Florentinâ, Aldinâ, *&c. In* Vetustis *tamen &* Optimis Codicibus aliis, & MSS. *adest & adesse debet.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

258. Τοῖο θεοῖο) Τῦ θεῦ, * Ζ ἐπισατῦντος τοῦ τόξου, ἤγουν Ζ Ἀπόλλωνος. Ità ex *Eustath.* fol. 758. lin. 32. pro frivolo illo, Ζ θεῦ, Ζ ἐπὶ Ζ τόξῳ, licet ibi τὸ ἐπὶ &c. De hoc *Apollinis* Festo, vid. suprà, ad v. 276. & *Brevia Scholia*, ad v'. v. 155. Quæ sequuntur post Ἀπόλλωνος, & hæc ex *Eustathio*, fol.

VARIÆ LECTIONES.

268. Πειρώμεσθ' καὶ ἀνταέλωμεν) Vid. suprà, ad v. 180.

Εὐρύ-

Εὐρύμαχον γὰρ μάλιστα, καὶ Ἀντίνοον θεοειδέα
Λίσσομ', ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπε·
Νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν·
Ἠῶθεν δὲ θεὸς δώσει κράτος, ᾧ κ' ἐθέλῃσιν.
Ἀλλ' ἄγε μοι δότε τόξον ἐΰξοον, ὄφρα μεθ' ὑμῖν
Χεῖρας καὶ φένας πειρήσομαι, εἴ μοι ἔτ' ἐστὶν
Ἶς, οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
Ἦ ἤδη μοὶ ὄλεσσεν ἄλη τ', ἀκομιδή τέ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν,
Δείσαντες, μὴ τόξον ἐΰξοον ἐντανύσειε·
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφαθ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Ἆ δειλὲ ξείνων, ἔνι τοι φρένες οὐδ' ἠβαιαί·
Οὐκ ἀγαπᾷς, ὅθ' ἑκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν
Δαίνυσαι; οὐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεαι, αὐτὰρ ἀκούεις
Μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος; οὐδέ τις ἄλλος
Ἡμετέρων μύθων ξεῖνος καὶ πλωχὸς ἀκούει.
Οἶνός σε τρώει μελιηδὴς, ὅστε καὶ ἄλλους
Βλάπτει, ὃς ἂν μιν χανδὸν ἕλῃ, μηδ' αἴσιμα πίνῃ.

" Eurymachum verò maximè & Antinoum regem
" Oro, quoniam & hoc verbum ut decet dixit:
" Nunc dimittite arcum; & rem committe Diis.
" Manè verò Deus dabit fortitudinem, cui voluerit.
" Verùm agite, mihi date arcum benepolitum, ut vobiscum
" De manibus & robore experiar; si mihi adhuc eſt
" Vis, qualis antea fuit in flexibilibus membris,
" An jam mihi perdidit errorque & rerum-ad-victum-penuria.
Sic dixit, hi verò omnes valdè indignati ſunt,
Timentes, nè arcum benè-politum tenderet:
Antinous autem increpuit, verbumque dixit, denominavitque,
" Ah miſerrime hoſpitum, inſunt tibi mentes neque tantillæ:
" Nonne contentus es, quòd quietus unà cum illuſtribus nobis
" Convivaris? neque convivio privaris, at audis
" Verba noſtra & ſermonem? neque aliquis alius
" Verba noſtra hoſpes & pauper audit.
" Vinum te lædit dulce, quod & alios
" Lædit, quicunque ipſum abundanter capit, neque decentèr bibit.

ΣΧΟΛΙΑ.

278. Ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἔπος.] Ὁ Ἀντίνοος· ὡς ἡδὺ τὸ δύσπειρον τὸ ὠφέλιμον.

279. Ἐπιτρέψαι δ' θεοῖσιν.] Εἶξαι καὶ συγχωρῆσαι τῇ ἰσχύϊ.

284. Ἄλλη.] Πλάνη. Ἀκομιδή.] Τὸ ἀπημέλητον εἶναι.

289. Ὑπερφιάλοισι.] Νῦν, τοῖς κατ' ἰσχὺν * διαφέρουσι.

291. Ῥήσιος.] Γνώμης.

293. Τρώει.] Τιτρώσκει, βλάπτει.

294. Χανδόν.] Ἀθρόως καὶ κεχλιώτως. Αἴσιμα.] Δικαίως.

NOTÆ.

277. Θοοειδέα) Τελευταίως ἀναγνωστέον, πιτρώσυλλαβως γραπτέον. Θοοειδέα, *Euſtathius* omninò; at Βασιλῆα, in hoc loco, legit *Florentina*, *Lovaniana Reſcii*, *Aldina*, quomodo & olim *Latina* Verſio, *Regem*, quam ideò nunc intactam relinquo. Lectionem *Henr. Steph.* agnoſcit, & *Criſpinus*, inter *Var. Lect.* & certè κολακικώτερον videtur & σκωμμαλικόν. Id enim maximè velle *Antinoum* plus ſemel notat Poeta.

289. Οὐκ ἀγαπᾷς) *Euſtath.* fol. 761. lin. 18. Τὸ ῥηθὲν, οὐκ ἀγαπᾷς, ἴσασι τὰς ὑπερον, ἐπὶ δ' ἁρπαζόμενα πάθη τὸ ἀγαπᾶν· ὃ δὲ μὴ δυνηθεὶς ὑπὸ ἄλλων σωφρονισθῆναι.

293. Οἶνός σε τρώει μελιηδὴς) *Athenæ.* l. 1. Ἀλλ' ὁ λέγων πρὸς Ὀδυσσέα, Οἶνός σε τρώει μελιηδὴς, αὐτὸς οὗτος ἀπεσχέτο δ πόμα· διὸ καὶ τρωθεὶς ἀπέλιπε τὰ κρατῆρα τὸ πατήριον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

759. lin. 1. *Suidas*, Ἡμέραι τινὲς εἰσὶ καλούμεναι Ἀθήνησι ἡσυχίαι πᾶσι· οἷον νουμηνία, καὶ ἑβδόμη, Ἀπόλλωνος. Et *Heſiod.* Ἡμέραι, v. 6. Πρῶτον ἔνη, πιτρώς τε, καὶ ἑβδόμη, ἱερὸν ἦμαρ. Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ.

289. * Διαφέρουσι) Vox hæc in Impreſſis, ex hoc loco, ad quem pertinebat, in lineam ſuperiorem ſubſilierat, undè iterum nunc detruſimus, idque MSti *Aloyſiani* auctoritate.

291. * Γνώμης) Ità lego, pro γνώμῃ, ex MSto *Aloyſiano*.

VARIÆ LECTIONES.

277. Θοοειδέα) γρ. βασιλῆα, *H. Steph.* & *Florentina*, in *Textu*, *Lovaniana Reſcii*, & *Aldina*, vid. in *Textum*.

Οἶν

295 Οἶνος γὰρ Κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα
"Ασεν ἐν μεγάρῳ μεγαθύμῳ Πειριθόοιο,
Ἐς Λαπίθας ἐλθόντ'· ὁ δ' ἐπεὶ φρένας ἄασεν οἴνῳ,
Μαινόμενος κάκ' ἔρεξε, δόμον κάτα Πειριθόοιο·
Ἥρωας δ' ἄχος εἶλε, δι' ἐν προθύρους δὲ θύραζε
300 Ἕλκον ἀναΐξαντες, ἀπ' ὦτα νηλέι χαλκῷ,
Ῥῖνάς τ' ἀμήσαντες· ὁ δὲ, φρεσὶν ἦσιν ἀασθείς,
Ἤιεν ὠὴ ἄτῃσι ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῷ,
Ἐξ οὗ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη,

" Vinum etiam Centaurum valdè inclytum Eurytiona
" Læsit in domo magnanimi Pirithoi,
" Apud Lapithas diversatum: hic verò quandò mentem læserat vino,
" Insaniens mala fecit in domo Pirithoi;
" Heroas verò dolor cepit, ex vestibuloque foràs
" Traxerunt insurgentes; aures sævo ære,
" Naresque demetentes; hic itaque mentibus suis læsus,
" Ivit suum nocumentum portans insano animo,
" Ex quo Centauris & viris *Lapithis* contentio facta est;

ΣΧΟΛΙΑ.

295. Οἶνος γὰρ Κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα.] * Ὅμηρος μὲν ἵνα τὸ σὺν τῷ Πειρίθῳ χάμῳ Κενταύρων ἀπολωλέναι τὸν Εὐρυτίωνα λέγῃ, ὅτι τῷ * Ἀτρακος ἐγαμήθη, λέγω δὴ Ἱπποδάμειαν, Πειρίθους ἐκ γάμου ἀγρίμους ἐποίησε πρὸς συγγένειαν Λαπίθας καὶ Κενταύρους· ὑπὸ μίσης δὲ οἱ Κένταυροι ἐφαγχθέντες, τὴν Λαπιθῶν ἁρπάσαι τὰς γυναῖκας ἐπιχείρησαν· οἱ δὲ ἀρχαιότεροι ἀπὸ τῆς Κενταύρους. Βακχυλίδης δὲ ἀλλάφορον αὐτὸν τὸν Εὐρυτίωνα· φησὶν γὰρ ἐπεξιέναι * Δεξαμενῷ ἐν Ὠλένῃ, ὑβριστικῶς ἐπιχειροῦσι τῇ ξενοδοχείῃ γαμετῇ καὶ ἀλλὰ τῶν ὑπὸ Ἡρακλέους ἀναιρεθέντων καιρίως * τοῖς ἐκεῖ ἐπιτάττον.

301. Ἀμήσαντες.] Κόψαντες. Ἀασθείς.] Βλαβείς.

302. Ὀχέων.] Ὑποφέρων, ἢ ἔχων καὶ βαστάζων. * Ἀεσίφρονι.] Φρενοβλαβεῖ.

303. Ἐξ οὗ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη.] Ἰξίων, ὁ Διὸς παῖς, Λαπίθης τὸ γένος, χρήσιμος τὰ πολλὰ τοῖς περὶ Πειρίθουν γεγονόσι, καὶ πάνυ δὲ νέος,

NOTÆ.

297. Ἐς Λαπίθας ἐλθόντ'· ὁ δ' ἐπεὶ) Olim in pluribus Codd. ἐλθόντ', malè ante *Asperum*, errore nempè, uti fit, ex uno Vetusto libro in alios proseminato; unde tamen *Numerus*, pro *Ratione*. Nec ullus hactenùs Criticorum aufus est hanc culpam notare; augent potius. Vid. Not. in *Br. Schol.* v. 291.

300. Ἕλκον) Malo hoc in loco εἵλκον, ut *Batrachomyomach.* v. 90. nec enim benè hoc in loco *Augmentum* tollitur, cùm nec adeò satis distinguatur à *Participio* Neutro.

NOTÆ IN SCHOLIA.

295. Οἶνος γὰρ Κένταυρον) In hoc *Scholio*, primùm ad Fabulæ dilucidationem Ὅμηρος μὲν præmitto, nec sine MSto *Aloysii*; deinde, pro Ἀδεάτῃ, quod in omnibus *Impressis* obtinuerat, in *Eustathio* quoque, fol. 760. lin. 44. & in ipso MSto *Aloysii*, audactèr tamen lego Ἀτρακος, nempè ex historiâ, quod probo in Argumento Fabulæ *Euripideæ Pirithoi*, ubi *Hygini* quoque errorem eundem emendo, *Adrastus*, pro *Atrax*. *Valerius Flaccus*, Argonaut. l. 1. Parte aliâ *Pholoe*, multoque insanus *Iaccho Rhatus*, & *Atraciâ* subitæ de virgine pugnæ. Vid. *Ludovici Carrionis*, Scholia in locum. *Ovidius*, Epist. *Helenæ*, An fera *Centauris* indicere bella coegit *Atracis Æmonios Hippodamea* viros? Et *Amorum*, l. 1. Eleg. 4. Define mirari, posito quòd candida Vino *Atracis* ambiguos traxit in Arma viros. Quin & ejusdem frater *Caneus* eidem *Ovidio* vocatur *Atracides*, Metamorph. l. 12. p. 221. Hic *Atrax*, Rex *Thessaliæ*, inter Lapithas nobilis. *Antoninus Liberalis*, Metamorph. c. 17. pag. 438. Καινὶς, Ἀτρακος ὢσα θυγάτηρ, βαλὴ Ποσειδῶνος ἐγένετο Καινεὺς, ὁ Λαπίθης. Mox * Δεξαμενῷ τὸ Ὠλένῃ, pro corrupto δεξάμενος τὸ Ἡλιδὶ lego, ex *Apollodori* Biblioth. l. 2. c. 5. §. 5. Confer *Hygin.* Fabul. XXXIII. ubi *Mnesimache*, pro, *Deianira*, legendum, ex eodem *Apollodoro*. Ex *Eustathio*, * τοῖς οἰκεῖ lego, pro τοῖς οἴκοις. Versus denique, qui hactenùs, in fine hujus *Scholii* aderat, in *Impressis*, non benè, nunc ad principium *Scholii*, v. 303. melius repono, ex MSti fide, & Versum alium, ejusdem olim Vicarium, hinc moveo.

302. * Ἀεσίφρονι) Φρενοβλαβεῖ, ex *Aloysii* MSto.

303. * Pro ἴσῳ lego hic ἴσῃ, ut sit πυμφείᾳ ἴσῃ ἡνίοχῳ, ex Conjecturâ, ἐξιβαλλε, pro ἐξιβαλε, ex MSto, ut & mox ἴδιοι, pro ἴδιοιτ· in ipso fine, pro * Κενταύρων τῷ βάσει, lego Καινέως τῷ κάσει ἢ πεῦκος αὐτῶν παρθένοι, quoniam notorium est, *Pirithoum* Uxorem non ex *Centaurorum*, sed ex *Lapitharum* familiâ duxisse, ut notamus ad v. 295.

VARIÆ LECTIONES.

298. Δόμον κάτα) γρ. χάμῳ κάτα, *Eustath.* fol. 760. lin. 7. *H. Steph.*

300. Ἕλκον) γρ. εἵλκον, vid. Not. in *Textum*.

Οἳ

Οἵ τ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν εὕρετο οἰνοβαρείων.
Ὡς καί σοι μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, αἴκε τὸ τόξον
Ἐντανύσῃς· ὃ γάρ τοι ἐπιτύσσεται ἀντιβολήσεις
Ἡμετέρῳ ἐνὶ δήμῳ, ἄφαρ δέ σε νηῒ μελαίνῃ
Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
Πέμψομαι· ἔνθεν δ' οὔ πως σαώσεαι· ἀλλὰ ἔχησθα
Πῖνέ τε, μηδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κυδιοτείροισι.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πεφραδὼς Πηνελόπεια,
Ἀντίνοε, ὃ μὴ καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον,
Ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώματ' ἵκηται.
Ἦλπεαι, αἴ κ' ὁ ξεῖνος Ὀδυσσῆος μέγα τόξον
Ἐντανύσῃ, χερσίν τε βίῃφί τε * ἷφι πιθήσας,

" Sibique ipsi primò malum invenit, vino gravatus.
" Sic & tibi magnum nocumentum prædico, si hunc arcum
" Tendas: non enim alicujus favorem obtinebis
" Nostro in populo, statim etenim te navi nigrâ
" Ad Echetum regem, hominum pessimum omnium,
" Mittemus; undè minimè servabere: Quare quietus
" Bibeque, neque contende cum viris junioribus.
Hunc rursus alloquuta est prudens Penelope,
" Antinoe, non quidem bonum lædere neque justum
" Hospites Telemachi, quicunque ad has domos pervenit.
" Existimas, si hic hospes Ulyssis magnum arcum
" Tendat, manibusque vique suâ fretus,

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἐκ τῆ ἀμβροσίας ἀψαύμῳ, ἐχ ὅπως αὐτὸς ἀμοιβὰς τῷ Διὶ εὐεργεσίας ἐσκέψατο, ἀλλὰ λέγει τὸ ἐμφύτου κακίας ἐπιφέρεσθαι τὸ "Ηρας γάμου· ὑποπτεύσασα ἡ ἥρως, ἀνήνυτος τῷ Διὶ τὴν Ἰξίονος λύσεως· ὁ δὲ ἐνθυμούμενος ζῆλον πάλιν τοῦτο πειρᾶν, ἀμαθάλλουσαν τὰς ἐξ αὐτοῦ γεγονημένας, ἐκ πίνος ὅμως ἐπιτυγχάνουσα τῆ Ἰξίονος ἐπιφέρεται γνώμης. σκοπῶν δὲ εὗρε τὸ ἀληθὲς· νεφέλην γὰρ Ἥρᾳ παρεικάσας, μόνην ἐν τῷ γαλαμῷ τῆ Ἰξίονος κατέλιπεν· ὁ δέ, ὡς Ἥρᾳ, ἐδιάσατο τοῦτον ἔν ὁ Ζεὺς ἀγανακτήσας * ἴσῃ γαυάτῳ προσέβαλλε πυρείᾳ· γόσυμμον γὰρ αὐτὸν τῆ ἀμβροσίας. ὅθεν ἦν αὐτὸν ἀπογενεῖν, ἀλλὰ τροχὸς ποιήσας ὑπετίθεις, * ἔδησε τὸν Ἰξίονα πρὸς τὴς τροχῶν κυκλίδας, καὶ ἔλασε καθ' ἅρμα σφαιροειδοῦς φέρεσθαι βοῶντα, ὡς τὰς εὐεργέτας ἀμοιβαῖς προσῆκεν· γίνεται δὲ ὁ τῆ νεφέλης παῖς Ἰξίονος διφυὴς, τὰ μὲ κατώτερα μέρη τῆ μητρὸς ἔχων. αἱ γὰρ νεφέλαι ἵππου εἴκασι, τὰ δ' ἀνώτερα μέρη λαβὼν ἐμφαλῶ μίσχει τῆ κεφαλῆς ὁ πατὴρ Ἰξίων. Φερεκύδης δέ ὅτι καθὰ Μαγνησίαν, ἀπόλαυσιν εἶχε τῷ ὁμμῶ πρὸς τὰς συνουσίας. ἐφ' ᾧ δὲ πατρὸς ἀκολασίᾳ, καὶ πολλάκις ἐπλησίαζε ταῖς καθ' τὸ Πήλιον ἵπποις, σύσπασθεν λέγεται τὸ τῆ Κενταύρων ἀναφῦναι γένος, ὀφθεν δὲ τῆ Πειρίθου, ἐπίκλησιν Ἰξίονος. * Διὸς γὰρ ὄντα, λαμβάνειν ἐφίλειν γύναια παρὰ τῆ συγγενῶν, Καινίδος τῷ Κάσσῳ δὲ σχεδὸν αὐτῶν, παρθένον Ἱπποδάμειαν. ἡ ἱστορία παρὰ Πινδάρῳ. * Confer *Etymol.* M. v. Κένταυρος.

306. *Ἐπητύος.*] Μετζωτήσεως. Ἀντιβολήσεις.] Τεύξῃ.

315. Ἧφι.] Τῇ ἑαυτοῦ. Πιθήσας.] Πιστεύσας, θαρρήσας.

NOTÆ.

306. Ἐπητύος.) Hæc Vox explicatur in Notis ad *Scholia*; notandum tamen aliam *Lectionem* ἐδητύος in *Aldinâ*, *Lovaniana*, *Hervagianâque* Editione, in ipso *Textu*, & inter *Var. Lectiones Crispini*, *H. Stephanique*, etiam in *Seberi* Indice *Homerico*.

315. Βίηφί τε * ἧφι) Ità scribo, pro βίηφί τε ἴφι, ut Ipse *Poeta* in aliis locis, *viz. Iliad.* χ'. v. 107. Ἕκτωρ ἧφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαὸν, etiam olim in hoc loco, *Latina* Versio nostram *Lectionem* agnovit, & Tres Vett. Codd. ità in *Scholiis* apertè legunt; etiam Corrupta Sensum præferunt, ἴφι) τῇ ἑαυτῦ. Verùm etiam in hoc loco ἧφι in *Textu* præferunt, *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagiana*, &c. Sed nec ἴφι πιθεῖν, satis *Græcum*, si attendas. *Stephani* errore decepti alii, etiam Amicus, Amici nepos, *Oxonienses*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

303. * Διὸς) Hanc vocem addo, ex Historiâ.

306. * Ἐπητύος) Μετζωτήσεως, ex MSto. *Aloysii*, licet ibi μῦ αἰτήσεως. Verum *Eustathius*, fol. 362. lin. 10. Ἐπητὺς ὁ, καὶ μὴ πᾶς, ἡ μετζώτησις, ὡς λάβ' ἐπαιτεῖν· ἕτεροι δ', ἐπητὺν, τὸ ὦ λόγοις φασὶν ἔπαινοι, ὡς λάβ' ἐπήτης, ἢ ἐπητὺς ὀξυτόνως, ὁ δηλοῖ τὸ φρόνιμον καὶ λόγιον. *Ibid.* * Ἀντιβολήσεις) Τεύξῃ· Ἐπὶ τοῦ ἀντιτυχεῖν· ἐν ἄλλοις δ', τὸ σωαντήσῃ· παρὰ δ τοῖς ὕστερον, καὶ τὸ ἐκπεσῇ.

308. Εἰς Ἔχετον βασιλῆα) Vid. ad σ'. v. 84. Quibus Add. *Etymolog.* M. v. Ἀλειτρεύσεσε.

315. Ἧφι) Τῇ ἑαυτοῦ, vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

306. Ἐπητύος) γρ. ἐδητύος, *H. Steph.* vid. Not. in *Textum*.

315. Βίηφί τε ἧφι) γρ. βίηφί τε ἴφι, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Πιθήσας) γρ. πεποιθὼς, *H. Steph.*

Οἰχαλίῃ

Οἴκαδέ μ' ἄξεσθαι, καὶ ἐλὼ θήσεσθαι ἄκοιτιν;
Οὐδ' αὐτός πω τῶτό γ' ὀΐομαι ἔμμεναι ἔσται·
Μηδέ τις ὑμείων τῶ γ' εἵνεκα θυμὸν ἀχεύων
Ἐνθάδε δαινύσθω· ἐπεὶ οὐδὲ μὴν οὐδὲ ἔοικεν.
Τὼν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ηὔδα,
Κέρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
Οὔτι σε τόνδ' ἄξεσθαι ὀϊόμεθ'· οὐδὲ ἔοικεν·
Ἀλλ' αἰσχυνόμεθα φάτιν ἀνδρῶν, ἠδὲ γυναικῶν,
Μή ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
Ἦ πολὺ χείρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν
Μνῶνται· ὅτ' οὐδέ κε τόξον ἐΰξοον ἐντανύσσαι,
Ἀλλ' ἄλλος τις πλωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν,
Ῥηϊδίως ἐτάνυσσε βιὸν, διὰ δ' ἧκε σιδήρου.
Ὣς ἐρέεσθ'· ἡμῖν δὲ ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο.
Τὸν δ' αὖτε περισέειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Εὐρύμαχ', οὔπως ἔστιν ἐυκλείης κατὰ δῆμον
Ἔμμεναι, οἳ δὴ οἶκον ἀπημάζοντες ἔδουσιν
Ἀνδρὸς ἀριστῆος· τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα πίθεσθε;
Οὗτος δ' ξεῖνος, μάλα μὲν μέγας, ἠδ' εὐπαγής,
Ἀνδρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὔχεται ἔμμεναι υἱός.
Ἀλλ' ἄγε οἱ δότε τόξον ἐΰξοον, ὄφρα ἴδωμεν.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τόδε καὶ τελεσθὲν ἔσται·
Εἴ κε μὲν ὑπατανύσῃ, δώῃ δέ οἱ εὖχος Ἀπόλλων,
Ἕσσω μὲν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά,
Δώσω δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν,
Καὶ ξίφος ἄμφηκες· δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα.

" Domum me esse ducturum & suam factorum uxorem?
" Neque ipse sic in pectoribus existimat;
" Neque aliquis vestrûm hujus gratiâ animo dolens
" Hic convivetur; quoniam haud quidem ullo modo decet.
Hanc rursus Eurymachus Polybi filius contra locutus est,
" Filia Icarii, prudens Penelope,
" Non te hunc esse ducturum putamus, neque decet;
" Sed reveriti rumorem virorum, & mulierum,
" Ne aliquando aliquis dicat inferior alius Achivorum,
" Certè multò pejores viri strenui viri uxorem
" Petunt, quoniam neque arcum politum tendunt;
" Sed alius quidam pauper vir errans veniens
" Facilè tetendit arcum, missaque per ferrum.
" Sic dicent, nobis verò opprobria hæc fient.
Hunc rursus allocuta est prudens Penelope,
" Eurymache, non aliquo modo est inclytos in populo eos
" Esse; qui jam domum inhonorantes edunt
" Viri optimi; cur igitur opprobria hæc facitis?
" Hic tamen hospes, valde quidem magnus & bene compactus,
" Viroque ex generoso gloriatur esse filius.
" Verùm age, ei date arcum politum, ut videamus:
" Sic enim dico, quod & perfectum erit,
" Si ipsum tetenderit, dederitque ei gloriam Apollo,
" Induam ipsum chlænaque, tunicaque, vestimentis pulchris;
" Dabo quoque acutum jaculum, quo canes arceat & viros,
" Et ensem utrinque incidentem; dabo insuper sub pedibus calceamenta.

ΣΧΟΛΙΑ.

318. Τῶ εἵνεκα.] Τούτου χάριν, ὅτι ὅπως ἐμὲ ἄξεσθαι.
319. Οὐδὲ ἔοικε.] Δηλονότι, Τοῦτο ὑμᾶς οὐκ εἰκὸς.
328. Διὰ δ' ἧκε.] Διέπεμψε, διεπέρασεν.
334. Εὐπαγής.] Εὐπαγής.

NOTÆ.

331. Εὐρύμαχ', ὅπως ἐστὶν εὐκλείης) Ità εὐκλείης scribendum, ut in *Aldinâ*, *Lovaniensi*, *Florentinâ*, scribitur, non εὐκλείας, est enim hæc Vox ab εὐκλεὴς, εὐκλῆς, *Accusat.* Plural. Εὐκλείας, εὐκλεῖς, & εὐκλῆας, εὐκλεῖς. Vid. ad *Iliad.* κ'. v. 281.

VARIÆ LECTIONES.

318. Ὑμείων) γρ. ἡμείων, *Schrevelian.* male.
323. Αἰσχυνόμεθα) γρ. αἰσχυνόμεθα, verùm *Participium* recte refertur ad Verbum ὀϊόμεθα.
324. Μήποτέ τις εἴπῃσι) γρ. μή ποτέ τίς κ' εἴπῃσι.
325. Μνῶνται· ὅτ' οὐδ' εἰ π) γρ. μνῶνται· οὐδέ π, & οὐδ' ἔπ.
329. Ἡμῖν δ' ἐλέγχεα) γρ. ἡμῖν δέ τ' ἐλέγχεα.
337. Τόδε) γρ τὸ δ, ut aliàs, in similibus.

Πέμψω δ', ὅπωη μὶν κραδίη θυμός τε κελεύῃ.
Τλίδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὐδα,
Μῆτερ ἐμή, τόξον μὲν Ἀχαιῶν ὅττις ἐμεῖο
Κρείσσων, ὧ κ' ἐθέλω δόμῳ τε, καὶ ἀρήσασθαι·
Οὐδ' ὅσοι κραναὴν Ἰθάκην καθαπερέουσιν,
Οὐδ' ὅσοι νήσοισι παρ' Ἠλίδος ἱπποβότοιο.
Τῶν οὔτις μ' ἀέκοντα βίηφι, αἴ κ' ἐθέλοιμι
Καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμῳ τάδε τόξα φέρεσθαι.
Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
Ἰστόν τ', ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
Ἔργον ἐποίχεσθαι· τόξον δ' ἄνδρεσσι μελήσει
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τῷ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ἡ μὲν θαμβήσασα, πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·
Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
Ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα δῖος ὑφορβός·
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν·
Ὧδέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων,
Πῆ δὴ καμπύλα τόξα φέρῃς, ἀμέγαρτε συβῶτα,
Πλαγκτέ; τάχ' αὖ σ' ἐφ' ὑεσσι κύνες ταχέες κατέδονται
Οἷον ἀπ' ἀνθρώπων, οὓς ἔτρεφες· εἴ κεν Ἀπόλλων

" Mittam denique, quo ipſum cor animuſque jubet.
Hanc rurſus Telemachus prudens contra alloquutus eſt,
" Mater mea, *quod ad* arcum *attinet* Achivorum nullus me
" Potentior, cui nempe *illum* volo dareque, & negare:
" Neque quicunque aſperæ Ithacæ dominantur,
" Neque quicunque in inſulis verſus Eidem equos paſcentem.
" Horum nullus me invitum impediet, ſi voluero
" Vel ſemel hoſpiti concedere hunc arcum, ut feratur.
" Sed domum profecta tui ipſius opera cura,
" Telamque, columque; & ancillis impera
" Opus aggredi; arcus autem viris curæ erit
" Omnibus, maximè verò mihi; huic enim Imperium eſt in domo.
Hæc quidem ſuperacta retrò domum ivit;
Filii enim verbum prudens impoſuit animo.
In cœnacula autem aſcendens cum ancillis mulieribus,
Flebat deindè Ulyſſem, dilectum maritum; uſquedum ei ſomnum
Dulcem in palpebris immiſit cæſia Minerva.
At hic arcus, quos ceperat, ferebat *flexiles divus ſubulcos*:
Proci autem omnes tumultuabantur in domibus:
Sic verò aliquis dixit juvenum fortium,
" Quò jam curvum arcum portas, immanis ſubulce,
" Amens? Statim utique te apud ſues canes furioſi comedent
" Solum ab hominibus, quos *viz.* canes nutriviſti; ſiquidem Apollo

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

347. Νήσοισι θεοὺς Ἠλείους.] Ταῖς περὶ τὸ Δουλίχιον· λέγει Ζάκυνθον, Σάμην, καὶ λοιπάς. Ἔνιοι, καὶ ὑστ.

349. Καθάπαξ.] Καθόλου· τοῦτο δὲ ὅτων ἐστὶν ἐπίρρημα παρὰ τὴν Ποιητήν, ἐπὶ ᾧ τὸ ἀσυνημμένης λέξεως ληγούσης εἰς ξ, καὶ ἡ ἑξῆς ἄρχεται ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ.

363. Πλαγκτέ.] Παραπλῆξ, τοῦ μέσου πεπλανημένε.

NOTÆ IN SCHOLIA.

347. Λέγει Ζάκυνθον, Σάμην, καὶ λοιπάς.) Ex *Euſtath.* fol. 764. lin. 7.

349. Οὐκ ἔχει ἐπίρρημα) Voces εἶναι & ἐπίρρημα addo, ad Senſum implendum, ex *Euſtathio*, fol. 763. lin. 47. Τὸ δὲ καθάπαξ, ἀντὶ τοῦ, εἰς τὸ παντελὲς, ἄπαξ εἰρῆσθαι σημαίνοντι οἱ Παλαιοί· λέγουσι, καὶ ὅτι ἐπὶ καθόλης εἰς ξ. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ, ἐπίρρημά τε ἔστι παρὰ τὴν Ποιητήν, ἀπὸ μόνου εἶναι τοῦ, καθάπαξ ξείνῳ. Et hinc in fine lego, pro ἀπὸ τοῦ, ἀπὸ τοῦ.

VARIÆ LECTIONES.

342. Κραδίη θυμός τε κελεύῃ) γρ. κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγῃ, ut aliàs. *Ibid.* Κελεύει) γρ. κελεύῃ, κελεύοι, *H. Steph.*

346. Ἰθάκην καθαπερέουσιν) γρ. Ἰθάκην κάπερ κραναίουσιν.

347. Νήσοισι) γρ. ναίουσι, *Plutarch. Scholia Brevia, H. Steph.* & *Hervag.* Edit. in margine.

348. Αἴκ' ἐθέλοιμι) γρ. αἴκε θέλοιμι. *H. Steph.* & *Seberi* Index.

352. Τόξον) γρ. μῦθον, *H. Steph.* Aliàs quidem id rectè in eodem *Hemiſtichio*, nempè *Odyſſ.* α'. v. 358. at hic τόξον omninò legendum.

363. Τάχ' αὖ) γρ. ταχ' αὖ. *Ibid.* Κατέδονται) γρ. κατέδωνται, *H. Steph.*

Ἡμῖν

Ἡμῖν ἱλήκοιμι καὶ ἀθάνατοι Θεοὶ ἄλλοι. " Nobis sit propitius, & immortales Dii alii.
Ὣς φάσαν· αὐτὰρ ὁ θῆκε φέρων αὐτοῦ ἐνὶ χώρῳ, Sic dixerunt; at hic posuit ferens ipso in loco,
Δείσας, οὕνεκα πολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι· Timens, quoniam multi minabantur in domibus.
Τηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγεγώνει, Telemachus autem ex alterâ parte minans clamabat,
Ἄττα, πρόσω φέρε τόξα· τάχ' ἂν καὶ πᾶσι πιθήσῃς· " Heus, ulterius porta arcum citò, non bene omnibus obedies.
Μή σε, καὶ ὁπλότερός περ ἐών, ἀγρόνδε νομῆα " Ne te, & junior licet sim, ad agrum
Βάλλων χερμαδίοισι βίηφι ἓ φέρτερός εἰμι. " Percutiens saxis; vi etenim fortior sum.
Αἲ γὰρ πάντων τόσσον, ὅσοι κατ' δώματ' ἔασι, " Utinam enim omnibus tantum, quicunque in domibus sunt,
Μνηστήρων χερσίν τε, βίηφί τε, φέρτερος εἴην· " Procis manibus, vique, fortior essem;
Τῷ κε τάχα σφεῖς αἰνὰ κακὰ μνώοντες ἀλύξαν " Tunc utique statim deplorabilitèr aliquem ego mitterem ire
Ἡμετέρης ἐξ οἴκου· ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται. " Nostrâ ex domo: quoniam mala operantur.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν Sic dixit; hi utique omnes super eo suaviter riserunt
Μνηστῆρες· καὶ δὴ μεθίεν χαλεπαίνοντα χόλοιο Proci, & tum demùm remiserunt gravem iram
Τηλεμάχῳ· τὰ ἓ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης Telemachi gratiâ: arcum itaque ferens per domum subulcus
Ἐν χείρεσσ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι θῆκε φυλάσσειν. In manibus Ulyssi prudenti posuit adstans;
Ἐκ δ' ἐκαλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν, Evocatamque allocutus est nutricem Eurycleam,
Τηλέμαχος κέλεταί σε, πολύφρων Εὐρύκλεια, " Telemachus mandat tibi, ô prudens Eurycles,
Κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας. " Claudas domûs januas firmè compactas.
Ἤν δέ τις ἢ γυναικὸς, ἢ κλύσῃ ἔνδοθι ἀκούσῃ " Sin aliqua *vestrûm* vel suspiretur, vel sonum intùs audiat
Ἀνδρῶν ἡμετέρων οἳ ἔρκεσι, μή τι θύρηζε " Virorum nostris in septis, non foràs
Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκλὶς ἔμμεναι ὧδε ἔργῳ. " Eat, sed illic tacitè sit apud opus.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος. Sic dixit; huic autem ratum fuit verbum.
Κληῖσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων. Clausit itaque januas ædium benehabitatarum,
Σιγῇ δ' ἐξ οἴκοιο Φιλοίτιος ἆλτο θύρηζε, Tacitè quoque ex domo Philætius prosiliit foras,

ΣΧΟΛΙΑ.

365. Ἡμῖν ἱλήκοιμι.] Ἴλιοις γράφουσι.

377. * Μαθίων.] Μαθίωνα.

NOTÆ.

376. Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα) Ità rectè Omnes Vett. ἔφατ'· *Eustathii* utraque, *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Roscii*, *Hervagiana*: Cum tamen forte *H. Steph.* ἔφατ' haberet, ità quoque *Castellio*, *Spondanus*, *Schrevel.* quod sæpissimè aliàs factum queror, ut suprà, v. 315. Editor *Oxoniensis* noluit hìc Errantes sequi. Vid. ad α'. v. 21. 57. 495. 539. &c.

382. Κληῖσαι) Vid. suprà, ad v. 236.

383. Ἤν δέ τις) Ità, pro *Schreveliano* ἢ δέ τις, ex melioribus *Codd.*

387. Κληῖσεν) Vid. suprà, ad v. 382. & infrà, v. 389.

VARIÆ LECTIONES.

369. Τόξα) γρ. τόξον, *H. Steph.* & *Textus* Basil. *Versu* refragrante, & ipsius *Eustathii* auctoritate.

376. Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα) Vid. Not. in *Textum.*

382. Κληῖσαι) γρ. κληῖσαι, κλῆῖσαι, vid. suprà, ad v. 236.

383. Ἤν δέ τις) γρ. ἢ δέ τις, in *Schreveliano* Codice, malè.

387. Κληῖσεν) γρ. κλῆῖσεν. vid. suprà, ad v. 382.

Κλῆισεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας θύρκέω αὐλῆς.
Κεῖτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὅπλον νεὸς ἀμφιελίσσης
Βύβλινον, ᾧ ῥ' ἐπέδησε θύρας, ἐς δ' ἧιεν αὐτός.
Ἕζετ' ἔπειθ' ἐπὶ δίφρων ἰὼν, ἔνθεν πέρ ἀνέστη,
Εἰσορόων Ὀδυσῆα· ὃς ἤδη τόξον ἐώμα,
Πάντῃ ἀναστρωφῶν, περιμήλυω ἔνθα καὶ ἔνθα,
Μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν, ἀποιχομένοιο ἄνακτος.
Ὧδέ δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ἦ πῆ θηητὴρ καὶ ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων,
Ἦ ῥα νύ πῃ τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοθι κεῖται,
Ἦ ὅγ' ἐφορμᾶται ποιησέμεν· ὡς ἐνὶ χερσὶ
Νωμᾷ ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης.
Ἄλλος δ' αὖτ' εἶπεσκε νέων ὑβριοφρονέοντων,
Αἲ γὰρ δὴ τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀνδάνειεν,
Ὡς ἥδε πόλιν τῆδε δαιήσεται ἐντανύσασα.
Ὣς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάσατο, καὶ ἴδε πάντη,
Ὡς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπισταμένως καὶ ἀοιδῆς
Ῥηϊδίως ἐτάνυσσε νέῳ ἐπὶ κόλλοπι χορδὴν,
Ἄψας ἀμφοτέρωθεν εὐτρεφὲς ἔντερον οἰὸς,

Clauſitque poſtea januas ſepti aulæ.
Jacebat autem ſub porticu funis navis circùm-agitabilis
Byblinus, quo ligavit januas, introque poſt ivit ipſe.
Sedit deinde ad ſedem profectus, unde ſurrexerat,
Inſpiciens Ulyſſem: hic jam arcum movebat
Penitus revolvens, experiens huc & illuc;
Num cornua vermes ediſſent, abſente domino.
Sic autem aliquis dixit conſpicatus in propinquum alium,
" Sanè *hic Vir* aliquis peritus & ſagax eſt arcuum,
" Sive alicubi fortè tales & ipſi domi reconduntur,
" Vel *certè* hic parat *aliquid* facere; ita in manibus
" Movet huc & illuc malorum expertus Peregrinus.
Alius rurſus dixit juvenum ſuperborum,
" Utinam enim jam tantum utilitatis obviaret *mihi*,
" Quantum hic hunc poterit tendere.
Sic dixerunt proci; at prudens Ulyſſes
Statim, ut magnum arcū contreſtando-exploraverat, & vidit penitus,
Sicut quando vir citharæ peritus & cantûs
Facilè extendit novâ in verticillâ chordam,
Tangens utrinque benè retortum inteſtinum ovis,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

390. Ὅπλον.] Σχοινίον.
391. Βύβλινον.] Καυτάβινον· οἱ δέ, τὸ ἐκ παπύρου.
394. Ἀναστρωφῶν.] Ἀναστρέφων. Περιστρέφων.] Καθαρωτάτων.
395. Ἶπες] Θηρία ἐσθίοντα τὰ κέρατα, παραπλήσια κάνθωνι· κυρίως δὲ μὴ ἄκρα ἔχοντα αὐτοῖς γίνεσθαι καὶ ἕτερα δέον χρήσασθαι μηχανῇ.
397. Θητήρ.] Θαυμαστικὸς, ἔμπειρος. Ἐπίκλοπος.] Ἐπιθυμητὴς, ὀρεκτικὸς, κλέπτης· κλέπτειν γὰρ, τὸ ἐπιθυμεῖν· ὁ κλέπτης, ὁ ἐπιθυμητὴς τῶν ἀλλοτρίων.
399. Ἐφορμᾶται.] Προπαθύμηται.
402. Τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀνδάνειεν.] Ὁ νοῦς, εἴθε καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ὄνησιν ἂν βάλεται λάβοι· ἢ ὅτως, εἰ τοσοῦτον μεγέθους ὑπάρχοι, ὡς ἂν δυνήσεται ὑποτείνας. Ὀνήσιος.] Ὠφελείας, ἢ τῆς βρώσεως, ἢ εἰλήφει παρὰ τῶν μνηστήρων.
407. Νέῳ.] Ἀντὶ ξ, καινῷ. Κόλλοπι.] Κολλᾶται ἐκ δύο, παρὰ τὸ κόλλαν.
408. Ἄψας.] Ἐκδήσας. Ἔντερον οἰός.] Τῷ χορδῇ.

Ν Ο Τ Æ.

389. Κλῆισεν) Vid. ſuprà, v. 387.
395. Μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν) *Euſtathius* in locum, Κεράτινον ἦν, φασὶν, ὡς φαίνεται, τὸ τόξον· ἢ μᾶλλον, κατὰ τὰ πάλαι Σκυθικὰ, ξύλινον. Verùm non rectè *Veſtres* neque in hâc re judicârunt: τὰ κέρα enim hoc in loco, *Duas* potiùs Arcûs *extremitates* notant, quæ ex *Cornu* ferè eſſe ſolent, quæque ſi exeſæ fuerint, nullatenùs tali *Arcui* fidendum.
397. Ἦ πῆ θηητὴρ) *Plutarch.* 2 Tom. fol. 422. Εἴ τις θηητὴρ, per errorem Librariorum. Vid. ad *Var. Lect.*
407. Κόλλοπι) De hâc voce, vid. *Euſtath.* fol. 767. lin. 52. &c.

Vᴀʀɪæ Lᴇᴄᴛɪᴏɴᴇs.

389. Κλῆισεν) γρ. κλῆισεν, vid. ſuprà, ad v. 387.
391. Βύβλινον) γρ βιβλινον, *Euſt.* fol. 765. lin. 37.
394. Ἀναστρωφῶν) γρ. ἀναστροφέων, *H. Steph.*
395. Κέρα ἶπες) γρ. κεράϊπες, *Euſt.* fol. 766. lin. 13.
397. Ἦ πῆ θηητὴρ) γρ. εἴ τις θρηντὴρ, *Plutarch.* vid. Not. in *Textum.* *Ibid.* Ἦπες) γρ. ἤ πες.
406. Ὡς ὅτ') γρ. ὡς δ' ὅτ', *H. Steph.*
407. Ἐπὶ γρ. ἐπὶ, *Euſt.* fol. 766. lin. 37. *H. Steph.*

Ὡς

Ὣς ἄρ' ἄτερ σπουδῆς τάνυσεν μέγα τόξον Ὀδυσσεύς·
Δεξιτερῇ δ' ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς·
Ἡ δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδήν.
Μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα χρὼς
Ἐτράπετο· Ζεὺς δ' μεγάλ' ἔκλυπε, σήματα φαίνων·
Γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Οἵ οἱ τέρας ἧκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
Εἵλετο δ' ὠκὺν ὀϊστόν, ὅς οἱ παρέκειτο τραπέζῃ
Γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλης ἔντοσθε φαρέτρης
Κέατο, τῇσι τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι.
Τόν ῥ' ἐπὶ πῆχυ ἑλών, εἶλκεν νευρήν, γλυφίδας τε,
Αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος· ἧκε δ' ὀϊστὸν
Ἄντα πιφαύσκοντος· πελέκεων δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων.
Πρώτης τειλείης, διὰ δ' ἀμπερὲς ἦλθε θύραζε
Ἰὸς χαλκοβαρής· ὁ δὲ Τηλέμαχον προσέειπεν,
Τηλέμαχ'· οὔ σ' ὁ ξεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
Ἥμενος· οὐδέ τι τοῦ σκοποῦ ἥμβροτον, οὐδέ τι τόξον
Δηρὸν ἔκαμον τανύων· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν·
Οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀπημάζοντες ὄνονται.
Νῦν δ' ὥρη καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τελεσθῆναι
Ἐν φάει, αὖτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλοις ἐψιάασθαι

Sic fine magno labore tetendit magnum arcum Ulysses:
Dexterâ igitur manu capiens tentavit nervum;
Hic verò dulce sonuit, hirundini similis voce.
Procis igitur dolor factus est magnus: omnibusque color
Mutatus est; Jupiter verò valde intonuit signa ostendens:
Lætatusque est tandem tolerans divinus Ulysses,
Quòd ei ostentum misisset Saturni filius versuti.
Accepit igitur velocem sagittam, quæ ei ad mensam jacebat
Nuda; ipsæ autem aliæ concavam intra pharetram
Condebantur, quas citò Achivi erant experturi.
Hanc ad arcûs-medium applicans traxit chordam, crenamque,
Illinc ex sede sedens; mittitque porrò sagittam
Contra collimans: securium verò non erravit omnium
A primo foramine, transivit enim penitus foràs
Sagitta ære-gravis; hic igitur Telemachum allocutus est,
" Telemache, non te iste hospes in domibus dedecore afficit
" Sedens; neque à metâ aberravi, neque arcum
" Diu laboravi tendens; adhuc mihi robur firmum est:
" Non sicut me proci inhonorantes vituperant.
" Nunc autem hora & cœnam Achivis præparare
" In luce; at posteà & alitèr delectari

ΣΧΟΛΙΑ.

412. Χρεώς.] Ἡ χρεία.
413. Ἐτράπετο.] Ἐτράπη, ἠλλοιώθη.
417. Κοίλης.] Βαθείας· ἀφ' τὸ μεγάλην φῦσαν.
419. *Πῆχυ.] Τὸ δὲ τόξον κέρας.
421. Τιτυσκόμενος.] Καθισταχαζόμενος.
422. Πρώτης τειλείης.] Διὰ πρώτης δὲ *ὀπῆς τὸ πλεκτὸν δίλυκος ἦλθεν.
423. Χαλκοβαρής.] Ὁ ἀπὸ σιδήρου ἰσχυρός.
424. Ἐλέγχει.] Ἐπονειδίσει πίθηκον.
427. Ὄνονται.] Ἐκφαυλίζουσιν.
428. Νῦν δ' ὥρη καὶ δόρπον.] Παρέλκει τὸν ἀφέσεως αὐτῶν· τὸ μὲν δεῖπνον, ἀντὶ δὲ χαίτης· τὸ δὲ ἐψιάασθαι, ἀντὶ δὲ, οἰνωχόειν.
429. Ἐψιάασθαι.] Τέρπεσθαι.

NOTÆ.

411. Χελιδόνι εἰκέλη αὐδήν) Vid. de hâc re *Eustath.* fol. 767. lin. 11.
427. Οὐχ ὥς με μνηστῆρες) Respicit ad locum, σ'. v. 355. ubi *Eurymachus Ulyssem*, sub hospitis specie latentem, ob ignaviam vituperat; quòd nempè nulli bono operi aptus esset; tantum ventris inferciendi & ingluviei curam haberet. Qualis reverà ipse erat, reliquique Socii Nebulones.

NOTÆ IN SCHOLIA.

419. *Confer cum *Brevibus Scholiis*, *Hesych.* Πῆχυς) πεῦρον· ἢ τὸ δὲ τόξου μέσον· ἔνιοι, τὸ ἄκρον. *Eustath.* Ἐπὶ πήχυ ἑλών) Ἀντὶ δὲ, κρατήσας δὲ φησὶ τὸ ὀϊστὸν ἐπὶ τοῦ πήχεως δὲ τόξου, ἤγουν τοῦ κέρατος.
422. *Ὀπῆς) Ità lego, pro corrupto ὁ σ'; ità sanè legit MS. *Aloysianum*, ὀπῆς apertissimè.

VARIÆ LECTIONES.

409. Τάνυσεν μέγα) γρ. τάνυσε μέγα.
411. Αὐδήν) γρ. ἄντλον, *H. Steph.*
424. Ἐλέγχει) γρ. ἀπίζει.
414. Γήθησέν τ') γρ. γήθησεν δὲ, *Eustath.* fol. 767. lin. 38.
415. Παῖς) γρ. πᾶϊς.
425. Οὐδέ τι δὲ) γρ. οὐδ' ἔτι πώ.

Mελ-

Μολπῇ ἠ Φόρμιγγι· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
Ἦ, ἠ ἐπ' ὀφρύσι νεῦσεν· ὁ δ' ἀμφέθετο ξίφος ὀξὺ
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
Ἀμφὶ δ' ἄρα χεῖρα φίλῃσι βάλεν ἔγχεϊ· ἆλτο δ' ἄρ' αὐτῇ
Πὰρ θρόνῳ εἰσιόντι, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.

" Cantu & citharâ; hæc enim ornamenta convivii.
Dixit, & supercilliis annuit: accinxit igitur ensem acutum
Telemachus, dilectus filius Ulyssis divini;
Circumque manum suam injecit lanceæ; & prope ipsum
Apud sedem stetit, armatus splendido ære.

ΣΧΟΛΙΑ.

431. Ἀμφέθετο.] Ἐπέσχετο, ἐνεξέπεσεν.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Χ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Χ'.

ΤΑ περὶ τὴν μνηστηροφονίαν ἐργασάμενον Ὀδυσσέα παρέσης Ἀθηνᾶς, οὐ πρὶν ἐξὸν τὰς ἡγεμονίας λαβεῖν Τηλεμάχου καὶ τῶν εἰκείων ἡγάζετο, ἄρχει Μελανθίου.

Ἐπιγραφαί.

Μνηστροφονία· ἢ, Μνηστήρων φόνος· ἢ, *Μνηστροκτονία.

* Vid. ad τ'. v. 346. Not. in *Textum*.

Ἄλλως.

Χῆ, Ὀδυσεὺς μνηστῆρας ἀναίνυθ' ὑηλεῖ χαλκῷ. Lit. XXII.

Ἀτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμιτις Ὀδυσσεύς·
Ἅλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν, ἔχων βιὸν, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰῶν ἐμπλείην· ταχέας δ' ἐκχύτ' ὀϊστοὺς
Αὐτῇ πρόσθε ποδῶν· μετὰ δ' μνηστῆρσιν ἔειπεν,
Οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκπεπέλεσται,
Νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὔπω τις βάλεν ἀνὴρ,
Εἴσομαι, αἴ κε τύχωμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.

VErùm exutus eſt pannis prudens Ulyſſes:
Inſiliitque ſuper magnum limen, habens arcum & pharetram
Sagittis plenam; celeres verò effudit ſagittas
Ibi ante pedes; deinde inter procos dixit,
" Hoc quidem jam certamen innocuum perfectum eſt;
" Nunc denuò ſcopum alium, quem nondum aliquis percuſſit vir,
" Speculabor, ſi conſequar; præbeatque mihi gloriam Apollo.

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Ἀτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων.] Τὴν ῥακώδη ἀπόδυσιν ἰδίᾳ ἐθέτο, οὐχ ὅλως, ἀλλὰ τὴν *ἐφεστίων καὶ ῥακωδῶν, καὶ σκέπουσαν τὰ ἀναγκαῖα ἔχων. ἐξῆς γ' ἂν ἡ Εὐρύκλεια φησὶν, *Μὴ δ' οὕτω ῥάκεσιν πεπυκασμένος

* Infrà, v. 488.

V. 1. Γυμνώθη) Ità rectè *Florentin. Roman. Baſil. Aldin. Reſcian. Stephan. Spondan. Caſtellion. Elzevir. Oxon.* &c. exceptâ unicâ *Cantabrig.* quæ γυμνώθη, per Errorem; at is Error deteſtabilis, & proindè maturè ſiſtendus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 1. *Περιτῶν) Ità, pro ὠδὲ τὸ, MS. *Aloyſii*.

5. *Ἀάατος) Ἀντὶ τοῦ, ἄατος, πλεοναστικοῦ τοῦ ἀ ἐνὸς α. Addo, ex *Etymolog.* M. Vid. *Suid.* v. Ἀαῖ⊙.

2. Ἅλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν) Ab ἄλλομαι, ἅλμαι, & ἥλλομαι, ἅλτο, ἅλτο, vel ut alii, pro ἥλατο, *Æolicè*, ἄλτο, ſemper *Homero*; de quâ re *Euſtathius* & Lexicographi. *Ultima*, verò ᾱ ἐπὶ producitur, in *Caſurâ*, vi *Toni*, & ante *Liquidam*. Vid. ad ξ'. v. 434.

7. *Εἴσομαι) Γνώσομαι· ἢ, *ἐπιτρεύσομαι. Hoc ex *Euſt.* fol. 770. lin. 4. Τὸ ἐπιτρεύσομαι, ad alium locum ſpectat, *viz.* Il. φ'. v. 335. Εἰσομαι ἐξ ἀλόθεν.

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Γυμνώθη) γρ. γυμνώθη, vid. N. in *Textum*. Lectio illa notatur.

2. Ἅλτο) γρ. ἄλτο, at *Homero* ſemper ἄλτο, *Æolicè*, ut *Euſtath.* nec tamen *Henrico Stephano*

3. Ἐμπλείην) γρ. εὐπλείην, *Florentina*, *Euſtath.* *H. Steph.*

Ἦ· ῥ' ἐπ' Ἀντινόῳ ἰθύνετο πικρὸν ὀϊστόν.
Ἤτοι ὁ καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε
Χρύσεον, ἄμφωλον· ῥ' δὴ μὴ χερσὶν ἀνώμα,
Ὄφρα πίοι οἴνοιο· φόνος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ
Μέμβλετο· τίς κ' οἴοιτο μετ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσσι,
Μοῦνον ἐπὶ πλεόνεσσι, ῥ' εἰ μάλα καρτερὸς εἴη,
Οἷ τεύξειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν;
Τόνδ' Ὀδυσεὺς κατὰ λαιμὸν ὀπιχόμενος βάλεν ἰῷ·
Ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκή.
Ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς
Βλημένῳ· αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν
Αἵματος ἀνδρομέοιο· θοῦρις δ' ἀπὸ οἷο τράπεζαν
Ὦσε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ' εἴδατα χεῦεν ἔραζε.
Σῖτός τε, κρέα τ' ὀπτά, φερέσβιτο· τοὶ δ' ὁμάδησαν

Dixit; & in Antinoum direxit amaram sagittam.
Certè hic pulchrum poculum elevare volebat
Aureum, utrinque ansatum, & jam manibus movebat,
Ut biberet de vino: cædes verò ei non in animo
Obversabatur: quis putâsset inter viros convivas
Solum inter plures, etsi valdè fortis esset,
Ei structurum *aliquem* cædem malam, & mortem nigram?
Hunc Ulysses ad guttur nactus percussit sagittâ;
Penitùs verò teneram per cervicem ivit cuspis.
Declinavit itaque aliorsum, poculumque ei excidit manu
Percussò: statim verò fistula ad nares crassa venit
Sanguinis humani; citò itaque à se mensam
Repulit pedibus percussam; longeque cibos effudit humi.
Panisque, caroque assata fœdata est: hi igitur tumultuabantur

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

8. Ἰθύνετο.] Ἐπὶ εὐθείας ἐτόξευεν.

9. Ἤτοι ὁ καλὸν ἄλεισον.] Διονύσιος, ὁ Θρᾷξ, ἐν παῖς Μιλήτου φησὶ, τῶν παροιμιῶν. Πολλὰ μετῆλθε * πέλῃ κύλικος καὶ χείλεος ἄκρα, ἀπὸ τότε λεγόμενον· ὡσαύτως Ἀντίοχος τὸ πῶμα, βάλλεται. Λύγδαμις δὲ Ἀλεξανδρεὺς, ἐν τῇ παροιμιῶν ὕστερος, Ἀγκαῖος, ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυπαλαίας, Σάμιος ὢν τὸ γένος, ἔχων * οἰκίστου ἀπὸ Κράμης, ἐκέλευσεν αὐτῷ ἐκφορεῖν ποτὸν πίνειν· εἰπόντος δὲ αὐτῷ, ὡς ὑ δυνήσεται πιεῖν, ὅτι σύντρηρα αἱ ἄμπελοι τυγχάνουσιν, αὐτὸς ὁ Ἀγκαῖος καταπερῶσας τὴν ἡμίονον, ἔλαβε τὸν κύλικα, καὶ ἐκφέρεται· λεγόμενος δὲ ἐκεῖνος, Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρα, ἄφνω σωθεὶς χρῆμα συὸς μεγάλου * ἐπιζαρήσας τοῖς δ' Ἀγκαίου χωρίοις· ἀκούσαντα δὲ αὐτὸν, ἀπὸ τῶν χειλέων τὸν κύλικα καταθέσθαι, καὶ δεσμοῖν· ὡς τῶν ἄγγελον ὄν· συμβαλόντα δὲ τῷ καιρῷ, τελευτῆσαι· ὅθεν φησὶ καταπεῖσαι τὸν Παροιμίαν.

10. Ἀμφωλόν.] Τὸ ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ὦτα ἔχον.

11. * Ὄφρα πίοι οἴνοιο.] Ἀττικῶς εἰρῆσθαι· ἄλλως γὰρ, τὸ Πίνειν αἰπαλιᾷ σωζόμενος· ἴσως δὲ καὶ ὑδὲ ἐμέλλε τὸν ὅλον σπάσειν οἶνον, ἀλλά τι μέρος αὐτοῦ· ὡς εἰώθασι ποιεῖν οἱ σωφρονοῦντες· τὰ δὲ τοιαῦτα ψυχῇ σωζόμενος· ὅτι δηλαδὴ μὴ τὸ πᾶν διαπεράτωσι, ἀλλά τι μέρος αὐτοῦ, οἷον, † Λέων βοὸς βεβρωκὼς, καὶ Ὄφις μυρμήκων φαγών. † Vid. intrà, ad v. 403.

15. Ἐπιχόμβρος.] Ἐπλαβόμβρος.

19. Αὐλὸς αἷμα.] Τὸ ἐξακόντισμα, ὁ κρυὸς δ' αἷμα· πᾶν γὰρ τὸ στενὸν, αὐλὸν ἔλεγον· ὅθεν καὶ τοὺς στενοὺς σωλῆνας, σαύλους.

21. Φορύνετο.] Ἐμολύνετο.

N O T Æ.

8. Ἐπ' Ἀντινόῳ ἰθύνετο) Vid. supra, ad φ'. v. 293.

18. Βλημένῳ) De *Syntaxi*, vid. suprà, ad ι'. v. 256.

NOTÆ IN SCHOLIA.

9. * Ἤτοι ὁ καλὸν ἄλεισον) Hoc *Scholion*, in *Aloysii* MSto, ad hujus *Rhapsodiæ* finem divagatum, in tribus Vett. *Impressis*, & *Aldinâ*, malè ibidem relinquitur; nec satis felicitèr in *Schrevelianâ*, ad v. 19. apponitur; quùm omninò huc attineat. Pro voce * πέλῃ, in Versu *Proverbiali*, *Joh. Meursius* legit πίτῃ, ad *Lycophron.* v. 489. & pro ἰκίτου, * οἰκίτου, rectissimè. In illo autem ἐπιβαρήσαι *Impressorum*, lego * ἐπιζαρῆσαι, ex MSto, quæ Vox *Euripidea*, licet *Scapulæ* ignota. Vid. ad *Euripid.* Phœniss. v. 15. & ad *Rhesum.* v. 441.

11. * Ὄφρα πίοι οἴνοιο) Hoc *Scholion* ex *Eustathio*, fol. 771. lin. 1. &c.

21. & 31. * Quæ *Asteriscis* notantur, ex *Aloysii* MSto.

Variæ Lectiones.

12. Τίς κ' οἴοιτο) γρ. τίς κ' οἰοῖο. *H. Steph.*

13. Εἴη) γρ. ἔλθοι. Hunc locum expendimus, *Prælection.* Homeric. xxvii.

15. Ἐπιχόμβρος) γρ. ἐπιχόμβροι, *H. Steph.*

18. Βλημένῳ) γρ. βλημένῃ, *Eustath.* fol. 771. lin. 27. *H. Steph.* & *Seberus.*

20. Ποδὶ) γρ. ποσὶ, & ποσίν.

Μνησῖ-

Μνησῆρες χ' ἁδμα, ὅπως ἴδον ἄνδρα πεσόντα.
Ἐκ δ' ἕδρόνων ἀνόρουσαν, ὀρινθέντες κ' δῶμα,
Πάντοσε παπλαίνοντες * εὐδμήτους ποτὶ τοίχους·
Οὐδέ πη ἀσπὶς ἔην, οὐδ' ἄλκιμον ἔγχος, ἑλέσθαι.
Νείκειον δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν,

Proci in domo, ut viderunt virum lapsum.
Ex sedibus verò surrexerunt turbati per domum,
Undique circumspicientes ad benefabricatos parietes:
Neque ullibi scutum erat, neque fortis lancea, ad-capiendum.
Increpabant tamen Ulyssem iratis verbis,

Ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι· οὐκ ἔτ' ἀέθλων
Ἄλλων ἀντιάσεις· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος
Καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες, ὃς μέγ' ἄριστος
Κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
Ἴσκεν ἔκαστος ἀνὴρ, ἐπεὶ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
Ἄνδρα κατακτεῖναι· τὸ δὲ νήπιοι οὐκ ἐνόησαν,
Ὡς δὴ σφιν ἐν πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπτο·
Τοῖσιν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ κύνες, οὔ μ' ἔτ' ἐφάσκεθ' ὑπότροπον οἶκαδ' ἱκέσθαι
Δήμου ἄπο Τρώων, ὅτι μοι κατελείρετε οἶκον,
Δμωῆσιν δ' γυναιξὶ παρθυνάζεσθε βιαίως,
Αὐτῷ τε ζώοντι ὑπεμνάασθε γυναῖκα,

" Hospes, malè in viros sagittas immittis: non ampliùs certaminibus
" Aliis intereris; nunc tibi integra *adest* gravis mors.
" Etenim jam nunc virum interfeciſti, qui longe optimus
" Juvenum in Ithacâ: ideò te hìc vultures edent.
Sic dicebat unusquisque, quoniam putabant non volentem
Virum interfecisse: hoc autem stulti non advertebant,
Quòd jam ipsis & omnibus mortis fines imminebant.
Hos torvè conspicatus allocutus est prudens Ulysses,
" Canes, non me ampliùs existimabatis redeuntem domum venturum,
" Populo à Trojanorum; ideo mihi consumebatis domum,
" Et apud ancillas fœminas concumbebatis violentèr,
" Ipsiusque viventis petebatis uxorem,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

27. Τέξαζεαι.] Τοξεύων ἁπτυγχάνεις.
31. Ἴσκε.] Ἄλλοι μὲν, τὸ ἴλεγχε σημαίνειν, βάλον.
36. Κατηκείρετε.] Κατεδαπανᾶτε.
38. Ὑπεμνάασθε.] Ὑπεφθείρετε, λελυθότας ἐμνηστεύεσθε· ἀφ' οὗ δὲ τὸ ἐπιβουλὴς ἢ Τηλεμάχῳ οὐκ ἀνεῖδιζεν, ἴσως ἐπὶ ἀφειδεβλαβεμένοις ἠμιώνει· ἴφη γὰρ, * Πειρήσω, εἴ κ' ὔμμι κακὸς ἐπὶ χεῖρας ἴλω.

N O T Æ.

24. * Εὐδμήτους ἀστὶ τοίχους) Ità nunc tandem restituo, pro corrupto ἐϋτμήτους, quod tamen in *Aldinâ*, *Romanâ*, *Basileensi*, *Hervagianâ*, *Resciana*, *Stephanianâ*, *Castellionanâ*, *Spondanianâ*, *Schrevelianâ*, *Cantabrigiensi*, *Oxoniensi*, &c. atque proinde in alios Codices proseminatus Error, ut *Dinnerum*, *Seberum*, &c. nec enim minùs Erratum est habendum, imò magis reformidandum, quo magis inveteratum. Aliis certè in locis *Homerus* τοῖχον vocat ἐϋδμῆτα, quod in omnibus Exemplaribus agnoscitur, ut ν'. v. 302. — ὁ δ' ἐϋδμήτῳ βάλε τοίχῳ, & hujus ipsius *Rhapsodiæ*, v. 126. Ὀρσοθύρη δέ τις ἦεν ἐϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ, & *Iliad.* μ'. v. 137. Τεῖχος ἐϋδμῆται. Verùm dicendum, ἐϋδμῆται & ἐϋτμῆται voces, *Variari* inter se, & hanc hujus locum invicem occupare; ut olim ἐϋδμῆται, pro ἐϋτμῆται, obtinuerat, *Iliad.* η'. v. 304. Ità ἀδμήτῳ, pro ἀτμήτῳ, obtinet *Scholiasta Pindari*, ad *Pythionic.* 3. — Ἡ δὲ Κορωνὶς ἐκφαυλίσασα τὸν Ἀπόλλωνος γάμον πρὸς τὸν φρενῶν ἀμαρτίαις, ξένου ἐπιγήσασα γάμου, λάθρᾳ δὲ πατρὸς, ἐπέμφθη τῇ μητρὶ τῇ Φλεγύου, ἵνα λάθῃ τὴν ἰδίαν νόσον ἀδμήτῳ σωισθεῖσα Ἀπόλλωνι. Emendo & lego ἀτμήτῳ, quod Videor nunc feciſſe Editores *Oxon.*

26. Χολωτοῖσιν ἐπέεσσι) *Ultima* ῐ χολωτοῖσιν producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, &c.

31. Ἴσκε ἕκαστος) De hoc loco, vid. *Eustath.* fol. 772. lin. 2. &c. ubi egregiè defendit contra Objectiones τῶν ποθενόντων παλαιῶν.

N O T Æ I N S C H O L I A.

38. * Ad finem hujus *Scholii*, Versum, malè hactenùs luxatum, restituo, ex *Odyss.* β'. v. 316. Quæ dein sequebantur, *viz.* Ἰάλλω, ἀντὶ ῐ, ἐγκόπτεις, quùm corrupta sint, pro ἄλλως, ἀντὶ ῐ, ἐνοχλεῖς, delco hic, mox proferenda rectiùs, ad *Scholion*, v. 40.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

24. Εὐδμήτους) γρ. ἐϋτμήτους, vid. N. in *Textum*, *Ibid.* Ποτὶ) γρ. πρὸς.
25. Οὐδέ πη) γρ. ἠδέ που, *H. Steph.*
34. Τώσδ') γρ. τὰς σ'.
36. Οἶκον, Δμωῆσιν δ' — Αὐτῷ τε ζώοντι) γρ. Οἶκον, Αὐτῷ τε ζώοντι — Δμωῆσιν δ', &c. *H. Steph.*

Οὔτε Θεοὺς δείσαντες, οἱ ἐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔσεσθαι.
Νὺν ὑμῖν γε πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν·
Πάπτηνεν γὰρ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Εὐρύμαχος δὲ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέφατο,
Εἰ μὴν δὴ Ὀδυσῆος Ἰθακήσιος εἰλήλουθας,
Ταῦτα μὲν αἴσιμα εἶπες, ὅσα ῥέζεσκον Ἀχαιοί,
Πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγρῷ.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κεῖται, ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων,
Ἀντίνοος· τοῦτος γὰρ ἐπήλυθε τάδε ἔργα,
Οὔτι γάμου τόσσον κεχρημένος, οὔτε χατίζων,
Ἀλλ' ἄλλα Φρονέων, τά οἱ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων·
Ὄφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον ἐϋκτιμένης βασιλεύῃ
Αὐτός, ἀτὰρ σὸν παῖδα καταπτείνειε λοχήσας.
Νῦν δ' ὁ μὲν ὣς μοίρῃ πέφατ'· σὺ δὲ φείδεο λαῶν
Σῶν ἀτὰρ ἄμμες ὄπιθεν ἀρεσσάμενοι κατὰ δῆμον,
Ὅσσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδοται ὀμφὶ μεγάροισιν,
Τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες ἑεικοσάβοιον ἕκαστος,
Χαλκόν τε χρυσόν τ' ἀποδώσομεν, εἰσόκε σὸν κῆρ
Ἰανθῇ· πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.

" Neque Deos timentes, qui cœlum latum habitant,
" Neque aliquam hominum reprehensionem in posterum fore putantes.
" Nunc vobis & omnibus mortis fines ingruerunt.
Sic dixit; hos verò omnes pallidus timor cepit:
Circumspectabat itaque unusquisque, quò fugeret evidentem mortem.
Eurymachus autem ipsum solus respondens, alloquutus est,
" Siquidem jam Ulysses Ithacensis venisti,
" Hæc quidem decentèr dixisti, quæcunque fecerunt Achivi,
" Multa quidem in domibus injusta, multa etiam in agro.
" Sed hic quidem jam jacet, qui causa fuit omnium,
" Antinous: hic enim conflavit hæc opera, *seu auctor horum fuit*,
" Non nuptiarum tantoperè incigens, neque cupiens,
" Sed alia cogitans, quæ ei non perfecit Saturnius;
" Ut Ithacæ *nempè* in populo populosæ regnaret
" Ipse; at tuum filium interficeret insidians.
" Nunc a. hic quidē meritò interfectus est; tu verò miserare populorum
" Tuorum: at nos in futurum placantes *te* per populum,
" Quæcunque tibi ebibita & comesta sunt in domibus,
" Precium separatim ducentes viginti boves unusquisque,
" Æsque aurumque reddemus, donec tuum cor
" Lætum fuerit: hactenùs autem nequaquam te injustum irasci.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

40. Ἔσεσθ.] Ἀναγνώσιον ἴν' ᾖ, δίσσωσις ἔσεσθ.
*Ἄλλως, Ἔῃσθε.] Ἀντὶ ᾖς, συνήσεις.
49. Ἐπήλυε.] Σωίσηται.
54. Ἐν μοίρῃ.] Δικαίως, δίκαιως.
57. Ἀμφὶς ἄγοντες.] Χωρὶς ἕκαστοι διδόντες. Ἑεικοσάβοιον.] Ἑκάστου βοῦν ἄξιον.

N O T Æ.

49. Ἀντίνοος· ὕτος γὰρ ἐπήλυε τάδε ἔργα) *Ultima* Ϝ Ἀντίνοος producitur ob triplicem rationem, *Cæsuræ*, συμφῆς, *Asperi* sequentis cum *Circumflexo*. *Antepenultima* Ϝ ἐπήλυε, ob *Cæsuram*, & *Tonum*, ut *Penultima* Ϝ ἀλύων, ι'. v. 398.

56. Ἐδήδο]) *Etymolog.* M. v. Ἐδήδα]; εἰ μὲ ἀφῃ Ϝ α, ὡς Ἀρίσταρχος ἐν ἄλλοις, ἴσα πληθυντικόν· οἷον, Ὅσσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδα]· εἰ δὲ ἀφῃ Ϝ ε, ἴσον ἑνικόν· ἀπὸ τῆς Ἐδήδω, ὡς ὀμῶ, ὀμοῖς· ἵνα γένοιτο ὕτως, Ἐδῶ, ἐδήσω, ἤδηκα· καὶ Ἀττικῶς, ἐδήδοκα· ἐξ οὗ τὸ ἐδήδεμαι, ἐδήδεται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

40. Ἔσεσθ.) Ἀναγνώσιον ἴν' ᾖ, δίσσωσις ἔσεσθ. *ἄλλως, Ἔῃσθε. ἀντὶ ᾖς συνήσεις. *Ultima* pars hujus *Scholii*, ex *Aloysii* MSto, & præteriti *Scholii*, olim corrupti, fine; de quâ re vide, in Not. ad *Schol.* v. 38. licet ibi, in MS. ἔσεσθε, pro Ἔῃσθε, ut & *Florentina* Editio. & *H. Steph.* ex *Eustathio*.

VARIÆ LECTIONES.

40. Ἔῃσθε) γρ. ἔσεσθ. Vid. Not. in *Scholia*.
55. Σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὄπιθεν) γρ. Τῶν σῶν· ἄμμες ὄπιθεν, ut mox, v. 73.
56. Ἐδήδο]) γρ. ἐδήδα], & ἐδήδι], ut in Not. ad *Textum*.

Τάδ'

Τόνδ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς,
Εὐρύμαχ', ἤδ' εἴ μοι πατρώϊα πάντ' ἀποδοῖτε,
Ὅσσα τὲ νῦν ὔμμ' ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ὀπάζοιτε,
Οὐδέ κεν ὡς ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο,
Πρὶν πᾶσαν μνησῆρας ὑπερβασίαων ἀποπῆσαι.
Νῦν ὑμῖν ὠδύκται, ἀνάντιον ἠὲ μάχεσθαι,
Ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ·
Ἀλλά τιν' ἢ φεύξεσθαι οἴομαι αἴπυ ὄλεθρον.
Ὣς φάτο· τῶνδ' αὐτῇ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος πεφιδωμένως αὖτις ἔειπε·
Ὦ φίλοι, ἢ γὰρ ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους
Ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον ἐΰξοον, ἠδὲ φαρέτρην,
Οὐδοῦ ἀπὸ ξεστοῦ ταχέως, εἰσόκε πάντας
Ἄμμε καβαλτίνῃ· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης·
Φάσγανά τε σπάσασθε, καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας
Ἰδν ὠκυμόροισι· ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν
Ἀθρόοι, εἴ κε μιν ὁδοῦ ἀπώσομεν, ἠδὲ θυράων.
Ἔλθωμεν δ' ἀνὰ ἄστυ, βοὴ δ' ὄρνυσθ' ἀγέροντο·
Τῷ κε τάχ' ὕστος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσαιτο.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἐρύσσατο φάσγανον ὀξύν,

Hunc torvè tuens allocutus est prudens Ulysses,
" Eurymache, neque si mihi paterna omnia redderetis,
" Quæcunque nunc vobis sunt, & ficunde alia adderetis,
" Neque sic amplius manus meas abstinerem à cæde,
" Antequàm omnem proci intemperiem rependerent.
" Nunc vobis incumbit, id est, *vestræ sunt partes*, contra vel pugnare,
" Vel fugere, qui mortem & parcam vitaverit:
" Sed neminem evasurum puto certam mortem.
Sic dixit; horum ibidem soluta sunt genua.
His Eurymachus locutus est secundò rursus,
" O amici, non cohibebit vir hic manus inexplebiles;
" Sed postquam accepit arcum politum, & pharetram,
" Limine à polito sagittabit, donec omnes
" Nos interfecerit; verùm recordemur pugnæ;
" Ensesque trahite, & opponite mensas
" Sagittis velocibus, in ipsum verò omnes tendamus
" Conferti, si modò eum à limine expellamus & foribus:
" Eamus demùm in Civitatem; clamorque citissimè fiat:
" Sic nempe citò hic Vir nunc extremò sagittabit.
Sic utique locutus extraxit ensem acutum,

ΣΧΟΛΙΑ.

65. Παρέκειτ'.] Πρόκειται εἰς αἴρεσιν.
72. Τοξάσεται.] Τοξεύσῃ.
73. *Ἄμμι.] Ἡμᾶς. Δυϊκὸν, ἀντὶ πληθυντικοῦ.
74. Φάσγανά τε σπάσασθε.] * Ἐξιφοφόρων δὲ οἱ παλαιοί. Ἀντίσχεσθε.] Προβάλεσθε.
75. Ἔχωμεν.] Ἐπίωμεν.

NOTÆ.

64. Ἀπόσσαι) Rectè hæc Vox semper cum simplici σ'. scribenda, ut notamus ad σ'. v. 24. Sic *Iliad.* α'. v. 508. Ἀλλὰ σύ ὤ τοι νῦν τίσον, Ὀλύμπιε.

72. Τοξάσοιτ') E contrà hæc Vox omninò cum gemino σ'. scribenda, ubi præcedens *Vocalis* producenda; cùm sit ejusdem Naturæ, atque βασιλεύω, quæ certè corripitur in *Aor.* α'. ut φ'. 405. Αὐτὰρ ἐπεὶ μάλα πολὺν ἐβάλοντο, καὶ ἴδε πάντα. Quare τοξάσαιτο mox scribo, v. 78. 134. &c.

78. Τοξάσαιτο) Vid. ad 72.

79. Ὡς ἄρα φωνήσας ἐρύσσατο) Cùm olim hoc in loco εἰρύσατο scriberetur, emendo ad normam *Iliad.* χ'. v. 306. ubi in eodem Versu εἰρύσατο semper scribitur in omnibus. Et hæc res manifestò apparet, in vocibus ἐρυσσάμην, ἐρύσσατο, ἐρύσσατο, & similibus; quæ quoties ν'. extendunt, σ'. duplicant, quod alias minimè faciunt: ut in ἐρυσάμην, ἐρύσαντες, ἐρύσαι, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

73. *Ἄμμι) Hæc addo, vid. ad *Iliad.* ν'. v. 435. & suprà, ad v. 55. *Var. Lect.*

74. * Ἐξιφορέων) Ità scribo, pro ἐξιφοβόων, nec id, sine *Aloysii* MSti Auctoritate; licet notissima Vox, ξιφοφορέω.

VARIÆ LECTIONES.

64. Ἀπόσσαι) γρ. ἀπύσσαι, nralè olim in Nonnullis, ut Not. in *Textum*.

65. Παρέκειτ') γρ. παρὰ κεῖται, *Eustath.* fol. 773. lin. 15. *H. Steph.*

69. Τοῖσιν δ') γρ. τοῖσιν δ'.

72. Τοξάσοιτ') γρ. πτοξάσοιτ', vid. Not. in *Textum*.

78. Τοξάσαιτο) γρ. πτοξάσαιτο, malè olim, ut v. 72. Vid. infrà, v. 134.

79. Εἰρύσατο) γρ. σιρύσατο, vid. in *Textum*.

Χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· ἄλλο δ' ἐπ' αὐτῷ
Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δ' ὁμαρτῇ δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἰὸν ἀποπροϊεὶς βάλε φῆθ' ὑφ' ὁμαζόν,
Ἐν δέ οἱ ἧπαρ πῆξε θοὸν βέλος· ἐκ δ' ἄρα χεῖρὸς
Φάσγανον ἧκε χαμᾶζε, περιῤῥηδὴς δ' ἐτανύσθη
Κάππεσε δινηθείς· ἀπὸ δ' εἴδατα χεῦεν ἔραζε,
Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον· ὁ δ' χθόνα τύπτε μετώπῳ,
Θυμῷ ἀνιάζων· ποσὶ δ' θρόνον ἀμφοτέροισι
Λακτίζων ἐτίναξε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυτ' ἀχλύς.
Ἀμφίνομος δ' Ὀδυσῆος ἐείσατο κυδαλίμοιο
Ἀντίος αἴξας· εἶρυτο δ' Φάσγανον ὀξύ,
Εἴπως οἱ εἴξειε θυράων· ἀλλ' ἄρα μὶν φθῆ
Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ,
Ὤμων μεσηγύς, ἀφ' δ' στῆθεσφιν ἔλασσε·
Δοῦπησεν δ' πεσὼν, χθόνα δ' ἤλασε παλὶ μετώπῳ.
Τηλέμαχος δ' ἀπόρουσε, λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος
Αὐτῇ ἐν Ἀμφινόμῳ· δεὶ γὰρ δίε, μή τις Ἀχαιῶν
Ἔγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον, ἢ ἐλάσῃσι,
Φασγάνῳ αἴξας, ἠὲ περιρρωῒ τύψας.
Βῆ δ' θέων· μάλα δ' ὦκα φίλου πατέρ' εἰσαφίκανεν·

Æreum, utrinque-acutum, infiliisque in ipsum
Terribiliter vociferans; ipse autem eodem-instanti divus Ulysses
Sagittam projiciens percussit pectus ad mammam,
In hepate verò ei fixit velox telum: & ex manu
Ensem misit humum, cruentatus autem circa mensam
Decidit circumactus; effudit verò Epulas humum,
Et poculum circum-ansatum: hic verò terram verberavit fronte,
Animo dolens, pedibusque thronum ambobus
Calcitrans quassit; & ob oculos fusa est caligo,
Amphinomus verò in Ulyssem irruit gloriosum
Contrarius ruens; traxitque ensem acutum,
Si quo modo ei cederet à foribus; sed ipsum prævenit
Telemachus à tergo percutiens æreâ lanceâ,
Humerorum interstitio; perque pectora adegit:
Sonuit verò lapsus, terramque percussit totâ fronte.
Telemachus autem abripuit-se, relictâ longâ lanceâ
Illic in Amphinomo, valdè enim timebat, nè quis Achivorum
Lanceam dum extraheret longam, vel trans-adigeret,
Ense ruens, vel cæsim & *manu* pronâ feriens.
Ivit autem currens, valdè itaque citò dilectum ad patrem pervenit;

ΣΧΟΛΙΑ.

84. Περιῤῥηδὴς.] Περικλαυστὸς, ἢ * περιῤῥαγὴς, ἢ περιῤῥόμβδος, ἢ περιῤῥυὴς, ἢ περιφερής.

85. Δινηθείς.] Ἐπισπαφείς.

89. Ὀδυσῆος εἰσαΐ.] Ὡς ἐπὶ Ὀδυσσέα ὤρμησεν.

91. Φθῆ.] Περίλαβεν.

92. Τηλέμαχος κατόπισθε.] Ἐγγὺς δ' Ὀδυσσέως γενόμενος Ἀμφίνομος, παρεμβάξας κρύβδην τοῦτο ἔδρασεν. Πιθανῶς δὲ πρώτῳ δηλοῦσθαι Τηλεμάχῳ δίδοται, ὃ πάλαι τὸν πατέρα διέσωσεν.

95. Ἀπόρουσε.] Ἀφώρμησεν.

96. * Δίε.] Ἐφοβεῖτο, παρὰ τὸ Δείδω.

97. Ἐλάσσῃσι.] Πλατεῖ τῷ ξίφει πλήξειεν.

98. Περιῤῥωῒ.] Καθὼ τόμῳ τῷ ξίφει ὀρθῷ εἰς τὴν περιφέρειαν μὴ ἀναλείνας, ἀλλὰ πύξας ἰσχύως· οἱ μὲν γὰρ πάντοτε πλατὺ ἔχουσι τὸ ξίφος· οἱ δὲ πλήττοντες, πλάγιον.

NOTÆ.

81. Ὁ δ' ὁμαρτῇ δῖος Ὀδυσσεὺς Ἰὸν ἀποπροϊεὶς βάλε) Ità rectè, si ὁμαρτῇ, *Adverbium*, sit ὁμάρτῃ *Verbum*, tum ἀποπροϊεὶς, βάλε ᾗ. ut ad *Var. Lect.*

90. Εἶρυτο ᾗ φάσγανον ὀξὺ) Pro εἰρύετο poni dicunt hìc *Grammatici*, & κοινοτικῶς scribi εἶρῦτο, ut aliàs λῦτο, *Iliad.* ω'. v. 1. *Hesiod.* Scut. *Herc.* v. 415. Οὐδ' ἔῤῥηξεν χαλκὸν· ἔρυτο δ' ὕδατα ποσσὶ. Lege ἐρῦτο. Vid. ad *Iliad.* π'. v. 542.

NOTÆ IN SCHOLIA.

84. Περιῤῥηδὴς) Vid. *Etymolog.* M. v. undè pro περιαγὴς, emendo, * περιῤῥαγής.

96. * Δίε) Ἐφοβεῖτο· παρὰ τὸ δίω. Et hoc *Aloysii* MStum, excepto, quòd ibi ἐφόβει. Δείδω, δίω, δίσω, δίδια, δίδοικα. Vid. *Etymolog.* M. v. Δίε.

VARIÆ LECTIONES.

81. Ὁ δ' ὁμαρτῇ βαλὼν) γρ. ὁ δ' ὁμάρτῃ — βάλε ᾗ, *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana*, &c. Vid. ad *Textum*.

82. Βάλε φῆθος) γρ. βαλὲ ᾗ φῆθος, ut suprà, v. 81.

85. Κάππεσε δινηθείς) γρ. κάππεσεν ἰδνωθείς, *Eustath.* fol. 775. lin. 14. & *H. Steph.*

90. Εἶρυτο) γρ. εἰρῦτο, ut Not. in *Textum*.

Ἀλχῦ

Ἆρχῦ δ' ἰςάμβνος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ πάτερ, ἤδη τοὶ σάκος οἷσω καὶ δύο δοῦρε,
Καὶ κυνέην εὐχαλκον, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
Αὐτός τ' ἀμφιβαλέσθαι ἰών· δόσω δ' ὑπασπίδα
Καὶ τῷ βυκόλῳ ἄλλα· πολὺ χερνῆς γ' ἄμεινον.
Τόνδ' ἀπαμφιάμβνος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Οἷσι θέων, εἴως μοὶ ἀμύνεσθαι πάρ' οἰκοί,
Μή μ' ἀποκινήσωσι θυράων μοῦνον ἐόντα.
Ὣς φάτο· τηλέμαχος δ' ὑπὸ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί.
Βῆ δ' ἴμβνα Θαλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο·
Ἔνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἔξελε, δοῦρα δ' ὀκτὼ,
Καὶ πίσυρας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·
Βῆ δ' ἴμεν, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν.
Αὐτὸς δὲ πρώτιστα περὶ χροῒ δύσατο χαλκόν·
Ὣς δ' αὕτως τὼ δμῶε δυέσθην τεύχεα καλὰ,
Ἕσαν δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαίφρονα ποικιλομήτεω.
Αὐτὰρ ὅγ', ὅφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσαν ἰοὶ,
Τόφρα μνηστῆρας ἕνα γ' αἰεὶ ὧ ἐν οἴκῳ
Βάλλε πυκνόμβνος, τοὶ δ' ἀλληλοῖσι ἔπιπτον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ ὀϊστεύοντα ἄνακτα,
Τόξον μὲν ῥ' ἔστησε θαμὰ εὐσταθέος μεγάροιο
Ἔκλιν' ἐςάμβνος, τοῖς ἐνώπια παμφανόωντα·

Et propè ſtans verba velocia allocutus eſt,
" O pater, jam tibi ſcutum portabo & duas lanceas,
" Et galeam benè-æream, in temporibus aptam,
" Ipſeque induar profectus, daboque ſubulco
" Et bubulco alia: armari enim melius.
Hunc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Porta currens, quouſque mihi ad auxiliandum ſagittæ adſunt,
" Ne me amoveant januis, ſolus cùm ſim.
Sic dixit; Telemachus autem dilecto obedivit patri.
Perrexit verò ire in thalamum, ubi ei inclyta arma jacebant:
Hinc quatuor quidem ſcuta excepit, lanceaſque octo,
Et quatuor galeas æreas denſas:
Venitque ferens, valdeque citò dilectum ad patrem pervenit.
Ipſe igitur primum circa corpus indutus eſt æs:
Sic eodem modo famuli induti ſunt armis pulchris:
Steteruntque circum Ulyſſem prudentem, varii-conſilii.
At hic, quamdiu quidem ad auxilium aderant ſagittæ,
Tamdiu procorum unum ſemper in domo
Percuſſit collimans: hi verò confertì cadebant.
At poſtquam defecerunt ſagittæ ſagittantem regem,
Arcum quidem ad poſtem-januæ benè-firmæ domûs
Inclinavit ſtare, versùs parietes ſplendidos:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

103. Ἀμφιβαλέσθαι.] Καθοπλίσεσθαι.
104. Τετυχῆας.] Κεκαθωπλίσθαι.
106. Οἷσι.] Κόμισον.

Ν Ο Τ Æ.

106. Οἷσι θέων) De voce οἷσι, vid. ſuprà, ad ν. v. 154. De Differentiâ ϑ Οἶσον, & Οἰσύμβ@, ad *Iliad.* ν'. v. 168.

109. Βῆ δ' ἴμβνα Θαλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο) Θάλαμόνδε hoc in loco, pro corrupto θάλαμον, reſtituo: nec id ob *Verſum* tantùm, verùm etiam ob *Senſum*, θάλαμόνδε, pro εἰς θάλαμον, ut mox in omnibus. v. 161. Βῆ δ' αὖτις θάλαμόνδε. Et olim ſanè *Romana* Editio, & *Baſileenſis Euſtathii*, hoc ipſo in loco, θάλαμόνδ' apertè legebant. *Florentina* ſanè, *Aldina*, *Reſciana*, *H. Stephan.* & alii deinceps θάλαμον, Errore, ut fit, ex unius incuriâ per plures profeminato.

121. Ἔκλιν' ἐςάμβνας) Ità *Euſtathii* Textus, Editt. *Roman.* & *Baſil.* & in Prosâ ϑ παρεκβολῶν, Ἔκλιν' ἐςάμβνα. Verùm quùm *Media* ϑ ἔκλινεν *Homero* ſemper producatur, æquè ac ϑ ἔκλιναν, ut *Iliad.* ξ'. v. 510. Ἡρατ', ἐπεὶ ῥ' ἔκλινε μαχὴν κλυτὸς Ἐννοσίγαιος, &c. omninò legendum, Ἔκλιν' ἐςάμβνα, & aliæ ad *Var. Lect.* Rejiciendæ.

Variæ Lectiones.

102. Εὔχαλκον) γρ. ἐΰχαλκον.
106. Ἀμύνεσθαι) γρ. ἀμύνασθαι, ut infrà, v. 116.
109. Θαλαμόνδ') γρ. θάλαμον, malè, ut Not. in *Textum*.
116. Ἀμύνασθαι) γρ. ἀμύνεσθαι, ut ſuprà, v. 106.
118. Ἀγχιστῖνοι) γρ. ἀγχιστῆνοι, vid. *Etymolog.* M. v. Ἀγχίστα.
121. Ἔκλιν' ἐςάμβνα) γρ. ἔκλινεν ςάμβνα.

Αὐτὸς

Αὐτὸς δ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον·
Κρατὶ δ' ἔπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
Ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ.
Ὀρσοθύρη δέ πη ἔσκεν ἐϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ·
Ἀκρότατον δὲ παρ' αὐλὴν ἐϋτραφέος μεγάροιο
Ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι·
Τὴν δ' Ὀδυσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει δῖον ὑφορβόν
Ἑστάτ' ἄγχ' αὐτῆς· μία δ' οἴη γίνετ' ἐφορμή.
Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν, ἔπος πᾶσιν πιφαύσκων,
Ὦ φίλοι, ἦ κ' ἂν δή τις ἀνὴρ ὀρσοθύρην ἀναβαίη,
Καὶ εἴποι λαοῖσι; βοὴ δ' ὦκιστα γένοιτο;
Τῷ κε τάχ' ὦτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσαιτο.
Τόνδ' αὖτε προσέφη Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Οὔπως ἔστ', Ἀγέλαε διοτρεφές· ἆσχι γὰρ αἰνῶς
Αὐλῆς καλὰ θύρετρα, καὶ ἀργαλέον κόμα λαύρης·
Καί χ' εἷς πάντας ἐρύκοι ἀνὴρ, ὅστ' ἄλκιμος εἴη.

Ipse verò circum humeros ſcutum poſuit quadruplex;
Capiteque in forti galeam bene factam poſuit
Equinis jubis ornatam, graviter vero nutabat criſta deſuper.
Accepit igitur fortes lanceas duas armatas ære.
Feneſtra certè quædam erat benè-ædificato in pariete;
Ultimum verò ad limen benè-ſtantis domûs
Erat via ad vicum, afferesque illam continebant bene-aptatæ:
Hanc Ulyſſes cuſtodire juſſerat divinum ſubulcum,
Stantem propè ipſam: unus enim ſolus erat aditus.
His verò Agelaus dixit, verbum omnibus nuncians,
" O amici, non jam aliquis ad feneſtram aſcendat,
" Et dicat populis? clamorque citiſſimè fiat?
" Sic nempe citò hic vir nunc poſtremò ſagittaverit.
Hunc rurſus allocutus eſt Melanthius, cuſtos caprarum,
" Nullo modo licet *ita facere*, Agelae divine: propè enim valdè
" Aulæ pulchræ januæ, & anguſtum oſtium vici;
" Et vel unus omnes inhibeat, qui ſtrenuus fuerit.

ΣΧΟΛΙΑ.

126. Ὀρσοθύρη.] Ἐν τῷ δ' οἴκῳ σαυλίῳ πίσῳ θύρα ἦν, δι' ἧς εἰς τὸ θάλαμον ἀναβῆναι, ἔνθα τὰ ὅπλα ἔκειτο· εἶπεν δὲ ὅπως, ἐπεὶ ὑψηλοτέρα ἦν, ἐφ' ᾗ ἦν ὀρθὸν ἀναθορεῖν.

128. * Ὁδός.] Περίδρομος. Λαύρην.] Στενὴν ὁδόν. δι' ἧς οἱ λαοὶ ῥέουσι καὶ φέρονται, οἱονεὶ ἄμφοδον. Εὖ ὑραρυῖαι.] Καλῶς ἡρμοσμέναι.

130. Ἐφορμή.] Ἔξοδος· ἦν δὲ ἑνὸς μόνου ἔξοδος ὁ πρὸ αὐλικοῦ τοῦ εἰσόδου τοίχου δὲ ἀνδρῶνος· ὁ τῇ δεξιᾷ γωνίᾳ ἦν ὀρσοθύρα, ἥτις εἰς τὴν λαύραν ἔφερεν· ἡ δὲ λαύρα, στενωπός ἐστι παραμήκης ἔξωθεν δὲ τὸ δεξιᾶ τοίχου, ὁ ᾧ κεῖτο ὁ θάλαμος, οὐχ ὁ Πηνελόπης, ἀλλ' ὁ ἕτερος τοῦ ὅπλα ἔκειτο· αὕτη δὲ ἡ λαύρα ἔξοδον ὡς εἰς τὸ περίδρομον εἶχεν· ἑνὸς δὲ ἦν ἔξοδος ὀρσοθύρα· λαύρα, θάλαμος ἀνδρῶν.

137. Στόμα.] Ἀρχή.

NOTÆ.

126. Ὀρσοθύρη δ' ἥ πη ἔσκεν) Vid. *Etymolog.* M. v. Ὀρσοθύρη, & ad *Varias Lectiones*. *Ibid.* Ἐϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ) Ità hìc & olim rectè in omnibus, ἐϋδμήτῳ, vid. ad v. 24.

131. Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν, ἔπος πᾶσιν πιφαύσκων) Hoc in loco Nonnulli Vett. Codd. legunt, τοῖς δ' Ἀγέλαος μετέειπεν, ut *Florentina*, *Aldina*,

NOTÆ IN SCHOLIA.

128. * Ὁδὸς, Περίδρομος) Hæc Notula priùs ponebatur, ad v. 134. licet corruptius, ὕτος, περίδρομος, in quo quidem Verſu legitur ὕτος ἀνὴρ, ſed quid ibi περίδρομος; MStum itaque *Aloyſii* conſului, ubi ἑὸς, περίδρομος. Tum vidi ἑὸς, pro ὁδὸς, facili errore ſcriptum, & huc pertinere; non enim ea Vox aliàs in hoc Vicinio occurrit.

VARIÆ LECTIONES.

126. Ὀρσοθύρη) γρ. ὀρσοτόκη, *Apollodor.* ὀρθοθύρη. *Crates* apud *Etymolog.* M. v. *Ibid.* Ἐϋδμήτῳ) γρ. ἐϋτμήτῳ, malè olim in Nonnullis.

128. Εὖ ἀρηρυῖαι) γρ. σύτὸς ἴσαι, & ἴνδον ἴσαι, *Euſtath.* fol. 1921. lin. 43.

131. Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπε) γρ. τοῖσδ' Ἀγέλεως μετέειπε, vid. Not. in *Textum*.

133. Καὶ εἴποι) γρ. καὶδ' εἴποι.

134. Τοξάσαιτο) γρ. τοξάσαιτε, ut ſuprà, v. 78.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἄγεθ', ὑμῖν τεύχε' ἐείκω θωρηχθῆναι
Ἐκ θαλάμου· ἔνδον γάρ, οἴομαι, οὐδέ πη ἄλλῃ
Τεύχεα κατθέσθω Ὀδυσεὺς ἠδὲ Φαίδιμος υἱός.
Ὣς εἰπὼν, ἀνέβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν
Ἐς θαλάμους Ὀδυσῆος, ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο·
Ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα,
Καὶ τόσσας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·
Βῆ δ' ἴμεν, μάλα δ' ὦκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκε·
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Ὡς ἐσιδὼν ἅλλομένους ἴδε πύκλα, χερσὶ δὲ δοῦρα
Μακρὰ πιάσκοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνετο ἔργον·
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
Νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κακὸν, ἠὲ Μελανθώ.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἤμβροτον, οὐδέ τις ἄλλος
Αἴτιος, ὅς θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ἐάγειαν
Κάλλιπον ἀγκλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
Ἀλλ' ἴθι, δῖ' Εὔμαιε, θύρην ὀπίθες θαλάμοιο,
Καὶ φέρσαι, εἴτις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν, ἢ τάδε ῥέζει,
Ἦ υἱὸς Δολίοιο, Μελανθεύς, τόν γε ὀΐω.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Βῆ δ' αὖτις θαλαμόνδε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Οἴσων τεύχεα καλά· νόησε δὲ δῖος ὑφορβὸς,

" Sed agè, vobis arma portabo, ut armemini,
" Ex thalamo: illic enim, puto, neque alibi *aliàs*,
" Arma depoſuerunt Ulyſſes & illuſtris filius.
Sic locutus, aſcendit Melanthius, cuſtos caprarum
In thalamum Ulyſſis, ſupra ſcalas domûs,
Ubi duodecim quidem ſcuta excepit; tot itidem lanceas,
Et tot galeas æreas pilis equinis denſas.
Perrexit verò ire, valdeque citò portans procis dedit:
Et tunc Ulyſſis ſoluta ſunt genua & dilectum cor,
Poſtquam circumponentes vidit arma, manibuſque lanceas
Longas quatientes; arduum ſiquidem ipſi apparebat opus.
Statim igitur Telemachum verba velocia allocutus eſt,
" Telemache, certè valdè jam aliqua in domibus mulierum
" Nobis excitat bellum difficile, vel Melanthius.
Hunc rurſus Telemachus prudens contra locutus eſt,
" O pater, ipſe ego hoc admiſi, neque aliquis alius
" Reus, qui thalami januam benè compoſitam
" Reliqui inclinatam: horum verò ſpeculator erat melior.
" Sed vade, divine Eumæe, januam claude thalami,
" Et obſerva, ſi qua eſt mulierum, quæ hæc faciat;
" An filius Dolii, Melanthius; quem ego puto.
Sic hi quidem talia inter ſe loquebantur.
Ivit autem iterum ad thalamum Melanthius, cuſtos caprarum,
Portaturus arma pulchra; adverrebat verò divus ſubulcus;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

143. Ῥῶγας.] * Ῥήγματα, θυρίδας· ἢ τὰς τῶν οἰκίας ὑπερῴους διόδους.
144. Ἔξελε.] Ἐξήγαγε.
154. Ἥμβροτον.] Ἀντὶ τοῦ, ἥμαρτον.
156. Ἀγκλίνας.] Ἀνοίξας.
158. Φέρσαι.] Καθαιρόησον.

N O T Æ.

143. Ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο) Vid. *Etymolog.* v. Ῥῶγας * μεγάροιο, ut lego, pro * μεγάλη. Item, in v. Ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο, & ad *Var. Lect.*
144. Ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε) *Euſtath.* fol. 777. lin. 46. Σημειώσαι ὅτι, ὁ ὅτι τὸ πιεῖν τὰ δώδεκα σακίων, ὁ τὸ ἰφθῖτος, Ἀχίλλεως αἰτήσας κιχήκατα, ἀδύνατον εἶναι εἰπὼν τοσοῦτο βαστάσαι ἄνθρωπον. Non advertebat *Criticus*, Hæc non ſimul à Poetâ portari dici: imò ſemel, & vice unâ, tantùm *Unam Galeam*, & *Unum Scutum* dicit illum ferre, mox, v. 183.

NOTÆ IN SCHOLIA.

143. Ῥῶγας) * Ῥήγματα, ità lego & emendo, pro ῥήματα, ex *Aloyſii* MSto.

Variæ Lectiones.

143. Ἀνὰ ῥῶγας) γρ. ἀν' ἀρ ῥῶγας, *H. Steph.* & ἀναῤῥῶγας, *Euſtath.* fol. 778. lin. 8. *Seberi* Index. Vid. *Etymolog* M. v. Ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο. *Ibid.* Ἐποτρύνει) γρ. ἐποτρύνῃ, *Euſtathius*, &c.
152. Νῶϊν) γρ. ἡμῖν, *Euſtath. H Steph.* νῶϊν verò rectiùs, *Ulyſſes* enim & *Telemachus*, Principales, &c.

Αἶψα

Αἶψα δ' Ὀδυσῆα προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἐόντα,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσεῦ,
Κεῖνος μὲν δὴ αὖτ' ἀϊδηλος ἀνὴρ, ὃν οἴομεθ' αὐτοὶ,
Ἔρχεϑ' ἐς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἐνίσπε,
Ἦ μιν ἀποκτείνω, ἀΐ κεν κρείσσων γε γένωμαι·
Ἦέ σοι αὖθ' ἅγω, ἵν' ὑπερβασίας ἀπολίσῃ
Πολλὰς, ὅσσας ὅτος ἐμήσατο σῷ ἐνὶ οἴκῳ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Ἦ τοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγαυὺς
Σχήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων, μάλα περ μεμαῶτας·
Σφῶϊ δ' ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὄπισθεν,
Ἐς θάλαμον βαλέεσθον, σανίδας δ' ἐπιϑέσϑην ὄπιϑε·
Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτῆς πειρήσαντες,
Κίονα μὲν ὑψηλὴν ἐρύσαι, πελάσαι τε δοκοῖσιν,
Ὡς κεν δηϑὰ ζωὸς ἐὼν, χαλεπ' ἄλγεα πάσχῃ.
Ὣς ἔφαϑ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίϑοντο·
*Βὰν δ' ἴμεν ἐς θάλαμον· καθέτην δέ μιν ἔνδον ἐόντα·

Statimque Ulyſſem allocutus eſt, qui propè aderat,
" Divine Laërtiade, prudens Ulyſſes,
" Ille quidem rurſus, exitioſus vir, quem putabamus ipſi,
" Vadit in thalamum; tu verò mihi verum dic,
" Nunquid interficiam, ſi potentior ero;
" An tibi huc ducam; ut iniquitates luat
" Multas, quantas hic operatus eſt tuâ in domo.
Hunc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Certè ego & Telemachus procos ſuperbos
" Retinebimus intra domos, quamvis multùm incitatos:
" Vos verò retro-ligatis pedibus & manibus deſuper
" In thalamum mittite; tabulaſque colligate à tergo:
" Catenam deinde plicatam ex ipſo neſtentes
" Columnam in altam trahite, & admovete trabibus;
" Ut diù vivus graves dolores patiatur.
Sic dixit: illi verò hunc valdè quidem audiverunt, & obediverunt.
Perrexêre igitur ut irent in thalamū; latebantq; ipſum intus exiſtentem;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

173. Σφῶϊ.] Ὑμεῖς οἱ δύο.

174. Σανίδας δ' ἐπιϑέσαν.] Τὸ ἐξῆς, σφῶϊν ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας, εἰς θάλαμον ἐμβάλετε· σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐπ' αὐτοῦ περιώσαντες ἀνὰ κίονα ὑψηλὴν ἐρύσατε, σανίδας δ' ἐπιϑήσατε· ἢ ὄπιϑεν κλείσαντες τὰς θύρας μὴ παύσῃ.

175. Σειρὴν.] Πλέγμα, χοινίον. Περιώσαντες.] Ἐκδήσαντες.

176. Ἐρύσαι.] Ἀναρτῆσαι.

N O T Æ.

177. Ὡς κεν δηϑὰ ζωὸς ἐὼν) *Suetonius* de *Tiberio*, " *Sed* & Tiberius *mori volentibus vim adhibuiſſe* " *vivendi dicitur: nam mortem adeò leve ſupplici-* " *cium putabat; ut cùm audiſſet unum ex eis*, Car- " nulium *nomine, anticipâſſe eam, exclamaverit*, " Carnulius *me evaſit.* Ità Cuidam damnato, cùm Mortem ab eo ultro poſceret, *Nondum tecum redii in gratiam*, reſpondit. Et *Melanthius*, ab ipſo *Ulyſſe*, ad graviora ſupplicia reſervandus, non occidi jubetur, ſed vivus capi.

179. *Βὰν δ' ἴμεν ἐς θάλαμον) Pro *Veteri* βᾶ, lego hic audactèr *βάν*. Non enim hìc de *Melanthio* agitur, qui dudum ſecundò in *Armarium* aſcenderat, ut apparet, v. 161. Sed de *Eumæo* & *Philatio*, de quibus Poeta, v. 178. Οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο. Βὰν δ' ἴμεν ἐς θάλαμον· καθέτην δέ μιν, &c. Utraque *Editio* tamen *Romana* & *Baſileenſis*, corruptionem traxerat, licet utrobique ipſe *Euſtathius* ἐν παρεκβολαῖς, *Roman.* fol. 1922. lin. 58. & *Baſil.* fol. 779. lin. 36. exponat, Καὶ αὐτοὶ εὐθὺς ἐληλύθεις εἰς θάλαμον, ἔλαθον τὸν Μελάνθιον· καὶ ὁ μὲ θαλάμευε μυχὸν κάτω πύχνῃ ἐρεύνᾳ· Τοῦ δ' ἦσαν, λόχμῃ δίκην. Plures tamen decepti, Veterum etiam, ut puto, priorem Verſûs partem de *Melanthio* ſumentes, βᾶ legebant, ut *Aldina*, *H. Stephan. Caſtellio*, *Spondanus*, *Schrevelius*, *Cantabrig.* & *Oxonienſis*, &c. at *βὰν* legunt *Florentina* & *Lovaniana Reſcii*, *Hervagiana*, &c. Omnes item Verſiones *Latinæ* hanc *Lectionem* exprimunt. Caveas itaque, nè de *Melanthio* capi poſſe putes, de quo, ut ſuprà dixi, v. 161.

Variæ Lectiones.

168. Ἀπολίσῃ) γρ. ἀπόλοιτο, vid. Not. in *Textum*, ad v. 64.

175. Περιήσαντες) γρ. περήσαντες, *Florentina*, *Euſtathii*, & MS. *Aloyſii*, ut v. 173. ἀποστρέψαντε, & v. 181. μήσητε.

179. Βὰν δ' ἴμεν) γρ. βᾶ δ' ἴμεν, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Καθέτην) γρ. καθέτην, malè, vid. Not. in *Textum*.

Ἦτοι

Ἦτοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα τεύχε' ἐρεύνα·
Τὼ δ' ἕξαν ἐκάτερθε θυρὴ ϛαθμοῖσι μένοντε.
Εὖθ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
Τῇ ἑτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν πυφάλειαν,
Τῇ δ' ἑτέρῃ σάκος εὐρὺ, γέρον, πεπαλαϛμένον ἄζῃ,
Λαέρτιον ἥρωος, ὃ χερείζων φορέεσκε·
Δὴ τότε γ' ἤδη κεῖτο, ῥαφαὶ δ' ἐλέλυντο ἱμάντων·
Τὼδ' ἄρ' ἐπαΐξαντ' ἐλέτην, ἕρυσάν τέ μιν εἴσω
Κυρίξ· ὁ δαπέδῳ ἧ χαμαὶ βάλον ἀχνύμενον κῆρ.
Σὺν ἧ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγέϊ δεσμῷ,
Εὖ μάλ' ἀποφρέψαντε ϑαμινηχέες, ὡς ἐκέλευσεν
Υἱὸς Λαέρταο πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς.
Σειρὴν ἧ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειήναντες,
Κίον' ἄν' ὑψηλὴν ἔρυσαν, πέλασάν τε δοκοῖσι.
Τόνδ' ὀπικερτομέων προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Νὺν μὲν δὴ μάλα πάϛχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις
Εὐνῇ ἔνι μαλακῇ καταλέϛμενος, ὥς σε ἔοικεν·
Οὐδέ σέ γ' ἠγνοίησε παρ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
Λήσῃ ἐπερχομένη χρυσόθρονος, ἠνίκ' ἀγινεῖς
Αἶγας μνηϛῆρεσσι δόμον κάτα, δαῖτα πένεσθαι.

Certè hic quidem in thalami conclavi arma quærebat:
Hi verò ſteterunt utrinque apud poſtes-januæ expectantes.
Quando ſuper limen ibat Melanthius cuſtos caprarum,
Alterâ quidem manu ferens pulchram galeam,
Alterâ verò ſcutum latum, antiquum, inquinatum ſitu,
Laërtis herois, quod juvenis portabat;
Jamdudum neglectum jacuit, juncturæque ſolutæ erant lororum:
Hi tunc irruentes ceperunt, traxeruntque ipſum intrò
Per capillos; in pavimentum verò humi dejecerunt dolentem corde.
Pedes autem manuſque colligaverunt triſti vinculo,
Accuratè valdè retrò-flectentes penitùs; ſicut juſſerat
Filius Laërtis pertolerans, divus Ulyſſes.
Catenam verò plicatam ex ipſo nectentes,
Columnam in altam traxerunt, admoveruntque trabibus.
Hunc cavillans alloquutus es, Eumæe ſubulce,
" Nunc quidem valdè omninò, Melanthi, nocte excubias ages
" Lecto in molli dormiens, ſicut te decet;
" Neque te aurora ab Oceani fluctibus
" Latebit adveniens aureæ ſedis; quandò adduces
" Capras procis domi, in convivium apparandum.

ΣΧΟΛΙΑ.

183. Τρυφάλεια.] Πελεκιφαλαία, τελφάλεια τὶς οὖσα, ἡ πεῖς φάλως ἔχουσα.
184. Ἄζῃ.] Εὑρῶτι, ἢ ξηρασίᾳ.
185. Κυρίζων.] Νέῳ ὄν. Φορέεσκε.] Ἔφερεν, ἐβάσταζεν.
188. Κυρίξ.] Ὁ μὲν Ἀριϛαρχος, τὸ κόμης ἁπλαβόμενος· ὁ δὲ Κράτης, κυρίξ. * τὸ νεανικῶς.
189. Ἔδεον.] Ἐδίσμεν.
195. Φυλάξεις.] Παραπηρήσεις.
196. Καταλέϛμενος.] Καθεύδων.

NOTÆ.

Βῆ δ' αὖτις θαλαμόνδε· nunc illi ſequuntur, λαθέτην δὲ μιν, ἔνδον ἐόντα, τυτθὸν Μελάνθιον. *Florentina*, & *Lovaniana Reſcii*, pro λαθέτην, λαθέτην, non æquè benè; nec enim adhuc illum prehendunt, donec onere ſit gravatus, & priùs illum intùs eſſe nôrunt.

187. Τὼδ' ἄρ' ἐπαΐξαντε) Malè olim in Multis, Τὼ δ' ἄρ' ἐπαΐξαντε, quùm nondum Senſus eſſet completus; ut ex noſtrâ Punctatione liquebit, & *Euſtathii* Paraphraſi, fol. 779. lin. 40. Ὡς ἂν παῦται ὁ Μελανθεὺς ἴφερε, ἓ ἦσαν ὕπτα αὐτῷ αἱ χεῖρες ἀχρεῖαι πρὸς μάχην, ἐπαΐξαντες οἱ σύνδουλοι εἶλον.

188. Ἀχνύμενον κῆρ) Ità rectè Vett. & *Euſtathius*, & emendatiores Codd. de *Melanthio* enim res agitur: quarè Lectio ἧ ἀχνύμενος, licet Editiones, *Florentina*, *Aldina*, & *Lovaniana*, præferant, minimè nobis admittenda.

NOTÆ IN SCHOLIA.

188. * Κυρίξ, τὸ νεανικῶς. Ità emendo, pro κυρίξ, ὁ νεανίσκος, ex *Euſtath.* fol. 781. lin. 8.

VARIÆ LECTIONES.

186. Δ' ἐλέλυντο) γρ. δὴ λέλυντο, *H. Steph.*
187. Τὼδ') γρ. τὼ δ', malè; ut in N. ad *Textum.*
188. Ἀχνύμενον) γρ. ἀχνύμενος, vid N. in *Textum.*
189. Χεῖράς τε δέον) γρ. χεῖράς τ' ἔδον, *H. Steph.* & *Brevia Scholia.*
190. Ἐκέλευσεν) γρ. ἐκέλευεν, *H. Steph.*
192. Πειήναντες) γρ. πειήνατε, ut ſuprà, v. 75. v. 187. v. 190. v. 201. &c.

Ὡς ὁ μὲν αὖθι λέλειπτο, ταφεὶς ὀλοῷ ὑπὸ δεσμῷ.
Τὼ δ' ἐς τεύχεα δύντε, θύρῃσι τ' ἐπιθέντε φαεινὰς,
Βήτην εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
Ἔνθα μιν πνείοντες ἐφέστασαν· οἱ μὲν ἐπ' αὐτῇ,
Τέσσαρες, οἱ δ' ἔντοσθε δόμων, πολέες τε, καὶ ἐσθλοί.
Τοῖσιν δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲ δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν·
Τὴν δ' Ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ μῦθον ἔειπε,
Μέντορ, ἄμυνον ἑταῖρε, μνῆσαι δ' ἑτάροιο φίλοιο,
Ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον· ὁμηλικίη δέ μοι ἐσσί.
Ὣς ἔφαθ', οἰόμενος λαοσσόον ἔμμεν' Ἀθήνην.
Μνηστῆρες δ' ἐτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι·
Πρῶτος τὴν γ' ἐνένιπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος,
Μέντορ, μή σ' ἐπέεσι παραιπεπίθῃσιν Ὀδυσσεὺς,

Sic is quidem illic relictus est extensus pernicioso in vinculo.
Hi autem arma induentes, portaque occlusâ lucidâ,
Iverunt ad Ulyssem prudentem, versutum,
Ubi robur spirantes adstabant: hi quidem super limine
Quatuor, illi autem intra domum multique & boni.
Ad nos propè filia Jovis venit Minerva,
Mentori assimilata & corpore, etiam & voce.
Hanc Ulysses lætatus est videns, & verbum dixit,
" Mentor, assiste *nobis* in bello, memorque esto socii dilecti,
" Qui te bene feci: eâdem ætate etiam mecum es.
Sic dixit, credens *nihilominùs* populorum servatricem esse Minervam.
Proci verò ex alterâ parte minabantur in ædibus;
Primus hanc increpuit Damastorides Agelaus,
" Mentor, nè tibi verbis persuadeat Ulysses,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

201. Ἐπιθέντε.] Κλείσαντες.
210. *Οἰόμενον.] Ἀντὶ δὲ πιστευόμενον.
213. Παραιπεπίθῃσιν.] Πείσῃ.

N O T Æ.

208. Μέντορ, ἄμυνον ἀρὴν) *Hesych.* Ἀρὴ, βλάβη ἐν τῷ πολέμῳ. An ἄρλω legendum, pro ἄρεια, ut Ἀρεισφάτεια, Ἀρεισφάτλω. Ità certè *Hesiodus*, Scut. *Herc.* v. 333. & 429. Αὐτὸς ὁ βοηδρομιάων Ἄρλω ἐπόρνυτο δακτύπος. Ἀρὴ verò, ab ἀρόομαι, & omnis hujus Vocis Familia, semper, apud *Homerum*, producit *Priorem*, ut *Eustathius* ait, Τὸν ἄρλω ἐπὶ ἱκετείας καὶ βλαβῆς λέγουσι, καὶ ὅτι φύσει μακρὰν ἔχει τὴν ἀρχουσαν, ὡς, Θέσπις ἰξάσιος ἄρλω. At apud *Tragicos* etiam hujus Vocis *Prior* sæpissimè corripitur, ut probamus ad *Euripidem*; quin & apud *Homerum* nonnunquam, si rectè scribitur; ut *Odyss.* ρ'. v. 538. Οἷος Ὀδυσῆος ἔσκεν, ἀρὴν δὲ εἶκε ἀμοῦναι. Item *Iliad.* σ'. v. 100. Ἔφθιτ' ἐμοῖο δ' ἕδησεν ἄρης ἀλκτῆρα χιτῶνα, nisi quis ibi legendum putet ἄρεως, vel ἄρεως, per συνίζησιν, ut *Iliad.* ξ'. v. 485. Γνωτὸν ὑὸν μεγάροις, ἄρεως ἀλκτῆρα λιπέσθαι. Ità in illo, *Hesiod.* Theogon. v. 657. Ἀλκτὴρ ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένετο κρυερῆσιν, ubi ἄρῆς, vel ἄρεως legi potest; ut & *Scut.* Herc. v. 128. Θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον.

209. Ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον· ὁμηλικίη δέ μοι ἐσσί.] Τὸ ἑξῆς, Ὅς μοι ἔρεζόν σε καλῶς, quare Ὅς σε scribendum, cum *Eustathio*, fol. 781. lin. 50. & *H. Stephano*, *Conrado* denique *Rittershusio*, in *Oppian.* fol. 341. non ὅσα, ut alii. Dicendum verò, quanquam benè *Ulysses* noverit *Mentorem*, qualis fuerit apparentiâ, reverà esse *Minervam*, ut patet, v. 210. nunc tamen, ut *Virum* notum & amicum, non ut *Deam*, alloquitur. *Decoro* enim Poetæ erat consulendum, quod non fineret Deam coram Improbis manifestari; & Modestè erat ipsi *Ulyssi* agendum, qui *Mentorem* quidem amicum habuit, cujus tamen sub formâ *Deam* latere putavit & gavisus est; quare ῥίζεσκον, non ampliùs per *Sacrificavi* exponendum duxi, sed per *Feci*. Talis erat Præsentia *Angelorum*, qui ut homines *Sodomitis* reputabantur, *Loto*, ut homines excipiebantur, ut *Angeli* in animo agniti sunt. Ὁμηλικίη autem, ut *Dativum* scribo, non ut *Nominativum*; hâc enim ratione minimè ad Virum pertinere potuit, ad *Deam* multò minùs; nec ut *Fœmina* jam agnoscenda *Minerva*.

N O T Æ I N S C H O L I A.

201. Ἐπιθέντε) Κλείσαντες. Quæ huc olim attexebantur, Οἰόμενον, ἀντὶ δὲ πιστευόμενον, ex hoc loco, ubi hactenùs nullo jure aderant, removi in locum suum, viz. ad v. 210.

210. *Οἰόμενον) Hanc Notulam malè olim, ad v. 201. locatam, in locum nunc suum ordino; ut modò.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

208. Ἀρὴν) γρ. ἄρλω, vid. Not. in *Textum*.
209. Ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον) γρ. ὅσ' ἀγαθὰ ῥίζεσκον, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ὁμηλικίη) γρ. ὁμηλικίᾳ, olim. Vid. Not. in *Textum*.

Μνησῆ-

Μνηστῆρσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῷ·
Ὧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι ὀΐω·
Ὁππότε κεν τύτους κλέομεν, πατέρ' ἠδὲ καὶ υἱόν,
Ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφήσεαι, οἷα μνοιναῖς
Ἔρδειν ἐν μεγάροις· σοὶ δ' αὐτῷ κεφάλι τίσεις.
Αὐτὰρ ἐπὴν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ,
Κτήματ', ὁπόσσά τοι ἐστὶ, τά τ' ἔνδοθι, καὶ τὰ θύρηφι,
Τοῖσιν Ὀδυσσῆος μεταμίξομεν· οὐδέ τοι υἷας
Ζώειν ἐν μεγάροισιν ἐάσομεν, οὐδὲ θύγατρας,
Οὐδ' ἄλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κτεάτισσι μολεῖν.
Ὣς φάτ'· Ἀθηναίη δὲ χολώσατο μᾶλλον·
Νείκεσεν δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν,
Οὐκέτι σοί γ', Ὀδυσεῦ, μένος ἔμπεδον, οὐδέ τις ἀλκὴ,
Οἵη τ' ἀμφ' Ἑλένῃ λευκωλένῳ, θὐπατρείῃ,
Εἰνάετες Τρώεσσιν ἐμάρναο νωλεμὲς αἰεί·
Πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δῃοτῆτι,
Σῇ δ' ἥλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρυάγυια.
Πῶς δὴ νῦν, ὅτε σόν γε δόμον καὶ κτήματ' ἱκάνεις,
Ἄντα μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμὲ ἵζανε, καὶ ἴδε ἔργον,
Ὅφρ' εἰδῇς, οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσι
Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀπίνειεν.
Ἦ ῥα· καὶ οὔπω πάσχυ δίδου ἑτεραλκέα νίκην,
Ἀλλ' ἔτ' ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιζεν,

" Procis pugnare, & auxiliari sibi ipsi:
" Hoc modo enim nostrum propositum perfectum iri puto:
" Quando hos interfecerimus, patrem & etiam filium,
" Cum his tu postea interficieris; qualia cogitas
" Patrare in domibus; tuo etenim ipsius capite lues.
" At postquam vestras animas abstulerimus ære,
" Possessiones, quot tibi sunt, quæque intùs, & quæ foris,
" Unà cum Ulyssis commiscebimus; neque filios
" Vivere in ædibus sinemus, neque filias,
" Neque uxorem prudentem in Ithacâ civitate versari.
Sic dixit; Minerva verò irata est animitùs magis;
Increpuitque Ulyssem iratis verbis,
" Non ampliùs tibi, Ulysses, robur firmum, neque ulla forritudo,
" Qualis, quando pro Helenâ albisulnis, bono-patre natâ,
" Novem annis cum Trojanis pugnâsti assiduè semper:
" Multos etenim viros interfeciſti in gravi pugnâ;
" Tuoque demùm capta est consilio Priami civitas lata-viis.
" Quomodo ergò nunc, quum ad tuas ædes & possessiones perveniſti,
" Contrà procos, *quasi restitando & lacrymans*-remittis fortis esse?
" Sed agè huc, amice, apud me sta, & vide opus,
" Ut videas, qualis tibi inter viros inimicos
" Mentor Alcimedes ad beneficia rependenda.
Dixit, & nondum omninò dedit alternantem victoriam;
Sed adhuc potentiamque & fortitudinem experiebatur,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

216. Κτίωμθω,] Ἀτίλωμθω.
218. Κεφάλι.] Τῇ κεφαλῇ. Τίσεις.] Ἀποδώσῃς.
219. * Βίας.] Νῦν, τὰς ψυχάς.
220. Ἔνδοθι.] Ἐν τῷ οἴκῳ.
231. Ἄντα μνηστήρων ὀλοφύρεαι.] Νῦν, ἀποθνήσκειν ἢ, ὑποκύπτειν, ὑποδύεσθαι γίνῃ· ἢ, ἐκπίπτῃ ἡ περὶ ἐὸν ἦ, περὶ μνηστήρων.

N O T Æ.

217. Σοὶ δ' αὐτῷ κεφάλι τίσεις) Ità suprà, τ'. v. 92. — ἐσῇ κεφαλῇ ἀναμοίξεις.
222. Ἐάσομεν) Vid. ad π'. v. 147.

NOTÆ IN SCHOLIA.

219. * Βίας) Νῦν, τὰς ψυχάς. Addo οἴκοθεν, ut necessarium.

VARIÆ LECTIONES.

214. Ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῷ) γρ. ἀμυνέμεναι δ' ἐοῖ αὐτῷ.
216. Κτίωμεν) γρ. κτίωμεν, *Eustath.* fol. 1925. lin. 23. *Brevia Scholia*, Editionis *Aldinæ*, & MSS. nec tamen *H. Steph.* vidit.
224. Ἀθηναίη δὲ χολώσατο) γρ. Ἀθηναίη δ' ἐχολώσατο.
231. Σόν γε δόμον) γρ. σὸν δῆμον, ut alicubi *Eustath. Henr. Steph.* & *Seberi* Index.

Ἠμὼ Ὀδυσῆος, ἠδ' ὑὸς κυδαλίμοιο.
Αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μέγαρον μέλαθρον
Ἕζετ' ἀναΐξασα, χελιδόνι εἰκέλη ἄντλῳ.
Μνηστῆρας δ' ὤτρυνε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος,
Εὐρυνόμης τε, καὶ Ἀμφιμέδων, Δημοπτόλεμός τε,
Πεισανδρός τε Πολυκτορίδης, Πόλυβός τε δαΐφρων·
Οἱ γὰρ μνηστήρων ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,
Ὅσσοι ἔτ' ἔζωον, θοῷ τε ψυχέων ἐμάχοντο·
Τὼς δ' ἤδη ἐδάμασσε βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.
Τοῖσιν δ' Ἀγέλαος ἔφη, ἔπος πᾶσι πιφαύσκων,
Ὦ φίλοι, ἤδη κέν τις ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους
Καὶ δὴ οἱ Μέντωρ μὰψ ἔβη κενὰ εὐγμάτα εἰπών,
Οἱ δ' οἷοι λείπονθ' ἑπτὶ πρώτῃσι θύρῃσι.
Τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἀφίετε δύρατα μακρά·
Ἀλλ' ἄγεθ', οἱ ἐξ πρῶτον ἀκοντίσαι, αἴ κε πάθῃ Ζεὺς
Δῶῃ Ὀδυσῆα βλῆσθαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι·
Τῶν δ' ἄλλων ὑ κῆδος, ἐπὴν ὅτος γε πέσῃσιν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν, ὡς ἐκέλευσεν,
Ἱέμενοι· τὰ δ' πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
Τῶν ἄλλος μὲν ἀθμὸν ἐϋξέστου μεγάροιο
Βεβλήκει, ἄλλος δ' θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·

Tum Ulyſſis, tum etiam filii glorioſi.
Ipſa verò ſplendidæ ſuper domûs trabem
Sedit ſurſum ruens, hirundini ſimilis aſpectu.
Procos autem concitabat Damaſtoridis Agelaus,
Eurynomuſque, & Amphimedon, Demoptolemuſque,
Piſandruſque Polyctorides, Polybuſque bellicoſus:
Hi enim procorum fortitudine erant longè optimi,
Quicunque adhuc vivebant, & pro vitâ pugnabant:
Alios enim jam domuerat arcus & frequentes ſagittæ.
His ergo Agelaus dixit, verbum omnibus nuncians,
" O amici, tandem reprimet Vir iſte manus inacceſſibiles:
" Et jam ei Mentor quidem abiit inanes jactationes locutus,
" Hi autem ſoli relicti ſunt in primis januis.
" Ideò non ſimul omnes projicitote lanceas longas:
" Sed agite in eum primùm ſex jaculamini, ſicubi Jupiter
" Det Ulyſſem percuti, & gloriam reportare:
" Aliorum autem non cura, poſtquam hic ceciderit.
Sic dixit; hi *Sex* igitur omnes jaculati ſunt, ſicut juſſit,
Admixi; illas verò omnes, *viz. lanceas*, irritas fecit Minerva.
Horum alius quidem poſtem benè firmatæ domûs
Percuſſit, alius autem januam firmiter compactam:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

249. Εὔγματα.] Ἀφ' ἡτῆς.

250. Λείπονθ'.] Καταλείφθησαν.

Ν Ο Τ Æ.

247. Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔεπεν) *Florentina* ſanè Editio legit, Τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν. ut & *Aldina*, & *Lovaniana Reſcii*, & *Euſtathii* Textus, Τοῖς δ' Ἀγέλαος μετέειπεν, ut ſuprà, ad v. 131. Cæteris omnibus in locis, Ἀγέλαος &c. Vid. quæ Nos ad illum locum.

256. Τὰ δ' πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη) Rectè Poeta Deo tribuit omnem Herois ſui vim, virtutem, & ſucceſſum. Ità Res, Ratio, Religio poſtulant; ita Noſtræ Literæ ubique oſtendunt. Ità *Philo Judæus*, in Antiquitatibus Biblicis dicit, *Davidem Goliatho* jam proſtrato oſtendiſſe ſibi aſſiſtentem Angelum Dei, *Cervihel* vocatum, qui Viribus præfidebat: quo viſo, *Goliathus* exclamavit, *Non itaque tu ſolus me occidiſti; verùm ille potiùs, qui tibi aſſiſtit; cujus Aſpectus humano haud ſimilis.* Ità *Patroclus*, ad *Hectorem*, *Iliad.* π'. v. 844. —σὺ γὰρ δὴ ἴδμεν Νίκλῳ Ζεὺς Κεφαλῆς, καὶ Ἀπόλλων, οἵ μ' ἐδάμασσαν Ῥηϊδίως. Vid. quæ plura in hanc rem diximus, ad *Iliad.* π'. v. 847. Hic locus iterum occurrit infrà, ad v. 273. tantùm τὰ πάντα, pro πάντα, mutato, unde *Euſtath.* fol. 784. lin. 22. Ἰσέον δὲ, ἅπ τὰς ἡηθέντας τρεῖς τίχας, καὶ μετ' ὀλίγα ὕστερ ἡηθεν ὁ Ποιητὴς, δίχα παρεμπιπτόντως· διό τινες Ὠβέλισαν ἐκείνας, ὡς περιλογάδας. Errant tamen, qui putant nihil παρεμπεπτῶθαι, cum *Toti hi tres Verſus* diverſim ab illis paulò ſumantur, quòd vox πάντα, ibi in πολλὰ mutetur; quæ ſola rem eandem, ſi benè quis attenderit, velut diverſam facit.

Variæ Lectiones.

239. Ἀπὸ) γρ. ἐκ τῆρ. *Etymolog.* M. v. Λιγνύς.

240. Εἰκέλη) γρ. ἰκέλη, olim; non ſine *Metri* periculo. Vid. ad φ'. v. 411.

247. Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔεπεν) γρ. τοῖσδ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ut ſuprà, v. 131.

Ἄλλη δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ δύρατ' ἀλθύαντο μνηστήρων,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὦ φίλοι, ἤδη μὲν κεν ἐγὼν εἴποιμι καὶ ἄμμι,
Μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκοντίσαι, οἳ μεμάασιν
Ἡμέας ἐξεναρίξαι ἐπὶ πρηγτέρσισι κακοῖσιν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα,
Ἄντα πτυσκάζωνοι· Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεύς,
Εὐρυάδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, Ἔλατον δὲ συβώτης,
Πείσανδρον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῶν ὀπάων ἀνήρ·
Οἱ μὲν ἔπειθ' ἅμα πάντες ὀδὰξ ἔλον ἄσπετον οὖδας.
Μνηστῆρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε·
Τοῖσιν δ' ἄρ' ἐπέτυξαν, νεκύων δ' ἐξ ἔγχε' ἕλοντο.
Αὖτις δὲ μνηστῆρες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα,
Ἱέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
Τῶν ἄλλος μὲν γαθμὸν ἐϋξαθέος μεγάροιο
Βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·
Ἄλλη δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
Ἀμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
Λίγδην, ἄκρην δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός.
Κτήσιππος δ' Εὔμαιον ὑπὲρ σάκος ἔγχει μακρῷ
Ὦμον ἐπέγραψεν· τὸ δ' ὑπέρπλατο, πῖπτε δ' ἔραζε.
Τοῖσιν αὖτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαίφρονα ποικιλομήτην
Μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα·
Ἔνθ' αὖτ' Εὐρυδάμαντα βάλε πτολίπορθος Ὀδυσσεύς,

Alius verò in pariete fraxinea *hasta* cecidit ære-gravis.
At postquam jam lanceas evitaverunt procorum,
His loqui incepit pertolerans, divus Ulysses,
" O amici, jam quidem ego dicerem, ut & nos
" Procorum in turbam jacularemur, qui prompti-sunt
" Nos internecione delere, *præter* priora mala.
Sic dixit; hi igitur omnes jaculati sunt acutas lanceas,
Contrà collineantes; Demoptolemum quidem Ulysses,
Euryadem autem Telemachus, Elatum verò subulcus,
Pisandrumque interfecit boum bubulcus vir:
Hi quidem tum simul omnes mordicus ceperunt magnū pavimentū.
Proci verò recesserunt domùs ad intimam *partem*:
In eos igitur irruerunt, & è mortuis lanceas extraxerunt.
Rursus tamen proci jaculati sunt acutas lanceas
Magnâ contentione; illas verò plerasque irritas posuit Minerva.
Horum alius quidem postem benè-firmatæ domûs
Percussit, alius autem januam firmitèr compactam;
Alius verò in pariete fraxinea *hasta* cecidit ære gravis.
Amphimedon tamen Telemachum percussit manûs ad carpum
Strictim, extremam adeò pellem læsit æs.
Ctesippus quoque Eumæum super scutum lanceâ longâ
Humerum attigit; hæc autem super-volavit, ceciditque humum.
Hi è contrà circum Ulyssem prudentem, versutum,
Procorum in turbam jaculati sunt acutas lanceas:
Tunc rursus Eurydamanta percussit urbium-populator Ulysses,

ΣΧΟΛΙΑ.

278. Λίγδην.] Ὡσεὶ ἐπλάγη, ὃ ἐστιν ἐπιψαῦσαι ἐπιπολαίως μόνον τῆς ἔξωθεν ἐπιφανείας τοῦ σώματος. * Ἄλλως, λίγδην· ἐπιψαύσην, ἐπιγεγράβδην.

* Ex *Eustathio.*

NOTÆ.

273. Τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη) Vid. suprà. ad v. 256. ubi *Quatuor* iidem Versus, & ubi, ut probo, malè faciunt, qui Ὀβελίζουσι hos Versus, quasi esset *Tautologia*; cùm in re simili similis locutio sit necessaria.

278. Ἄκρην ῥινὸν) Multi Codd. ἄκρον habent, ut *H. Steph. Hervag.* &c. quòd, puto, ῥινὸς semper *Masculinum* crederetur; minimè tamen res ità se habet: *Euripides* enim alicubi πολιὸν ῥινὸν dixit, & *Hesiod.* Scut. *Herc.* v. 152. — ὥς τε ῥινοῖο σανίσσης. Notandum verò, quòd ut in hoc *Hesiodeo*, τὸ ὥς τε producat *Ultimam*, vi *Toni* sui, in *Cæsurâ*, & ante *Asperum*, ità τὸ ὄ, in hoc *Homerico*, producitur iisdem causis. Ἄκρην, *Florentin. Roman. Basil.* &c.

VARIÆ LECTIONES.

261. Τοῖς) γρ. τοῖσδ'.
270. Ἀνεχώρησαν) γρ. ἄρ' ἐχώρησαν, *H. Steph.*
271. Ἐξ) γρ. ἔξ.
278 Ἄκρην ῥινὸν) γρ. ἄκρον ῥινὸν, vid. in *Textum.*
281. Τοῖσδ') γρ. τοὶ δ'.

Ἀμφι-

Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβώτης.
Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῶν ὀπάονι ἀνὴρ
Βεβλήκει τοῦς τῆθος· ἐπιθυχόμενος δὲ θεοπρόπα,
Ὦ Πολυθερσίδη φιλοκέρτομε, μήποτε πάμπαν
Εἴκων ἀφραδίῃς μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσι
Μῦθον ἐπιτρέψαι· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
Τῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον, ὅν ποτ' ἔδωκας
Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ, δόμον κάτ' ἀλητεύοντι.
Ἦ ῥα βοῶν ἑλίκων ἐπιβοσκόμενος αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Οὖτα Δαμαστορίδην αὐτοχεδὸν ἔγχει μακρῷ·
Τηλέμαχος δ' Εὐηνορίδην Λειώκριτον ὦτα
Δουρὶ μέσον κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
Ἤριπε δὲ πρηνὴς, χθόνα δ' ἤλασε παλάμῃσι.
Δὴ τότ' Ἀθηναίη φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχεν
Ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπτοίηθεν.
Οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον, βόες ὡς ἀγελαῖαι,

Amphimedonta autem Telemachus, & Polybum subulcus;
Ctesippumque demùm boum bubulcus vir
Percussit in pectus; gloriabundusque *illum* affatus est,
" O Polytherside conviciator, nunquam omninò
" Cedens stultitiæ magnifica loquere, sed Diis
" Rem committe; quoniam multò potentiores sunt.
" Hoc tibi pro pede hospitale *munus*, quem dedisti
" Divino Ulyssi domi *se* mendicanti.
Dixit utique boum flexipedum bubulcus; at Ulysses
Vulneravit Damastoridem cominùs lanceâ longâ:
Telemachus quoque Euenoridem Liocritum percussit
Lanceâ medio ventre, penitusque æs transfadegit:
Cecidit verò pronus, terramque percussit totâ fronte.
Jam tunc Minerva hominum-interfectricem Ægida sustulit
Alto ex fastigio: horum autem mentes expavefactæ sunt.
Hi itaq; fugerunt per domum, boves tanquam gregariæ,

ΣΧΟΛΙΑ.

287. Πολυθερσίδη.] Πολυθέρσῃ παῖ. Φιλοκέρτομε.] Ὁ τὸ φίλον σκώπτων· * ἢ τὰς κερτομίας φιλῶν.

288. Μέγα εἰπεῖν.] Ἀντὶ δ, καυχήσασθαι.

289. Ἐπιτρέψαι.] Ἐπιτροπῶ ποιῆσαι.

291. Ἀλητεύοντι.] Μετοικοῦντι.

296. Ἤριπε δὲ πρηνὴς.] Οὕτως ἐπ' αὐτῷ πίπτει τῷ πληγῇ.

298. Ἐπτοίηθεν.] Ἐν ταραχῇ καὶ φόβῳ ἐγένοντο.

299. Οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον, βόες ὡς ἀγελαῖαι, τὰς μὲν τ' αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεὶς ἐδίνησεν.] Ὁ οἶστρος, ὀπηδυνάτων ὂν τῶν εἰς τοὺς ποδαμοῖς πλαγίοις ζωαρίοις * ἐπιπλεόντων τοῦ ὑδατος, διὸ καὶ πλεῖστα περὶ αὐτὰ γίνονται· ὁ δὲ μύωψ, ὃν τὸ ξύλον ἀπεχθανόμενον. καὶ Καλλίμαχος· περὶ δὲ μύωπος, Βάσσοι, ὅτι τὸ μύωπα βοῶν καλέουσιν ἀμοιβαῖοι· εἰσὶ δὲ ὕπνοι πολέμιοι τοῖς βουσίν· ὅταν γὰρ καθ' ὕλην λαπάρῳ αὐτὰς δρύψωσιν, εὐθέως ἀπολιμπάνουσι τὴν νομὴν σκιρτήσασαι· ὅτι δὲ ὁ μὲν οἶστρος, μυῖά παραπλήσιος, κέντρον * ἔχων εὐμεγέθες ὃν ἐσθίουσι, καὶ φωνὴν μεγάλην βομβώδη· ὁ δὲ μύωψ, παρόμοιος τῇ κωνωπίᾳ, * τὸ, τε κέντρον * ἔλαττον ἔχει δὲ οἶστρος ἱστορεῖ περὶ τούτων Αἰσχύλος ἐν τοῖς περὶ ζώων. Ἀγελαῖαι.] * Νομαῖαι, ἀζώνοι.

NOTÆ.

287. Ὦ Πολυθερσίδη φιλοκέρτομε) *Ctesippum, Polythersei* filium, alloquitur; quare *Patronymicum* agnoscendum; nec ut olim interpretandum, *O multum audax. Musæus.* Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος. Vid. omninò *Duportum* in locum.

290. Τῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον) Hanc rem habes, ad v'. v. 299.

297. Ἀθηναίη φθισίμβροτον Αἰγίδ' ἀνέσχεν) Ità potiùs legendum arbitror, quàm Ἀθηναίη φθισίμβροτον, ut Nonnulli legebant, & Versio *Latina* erat *hominum-interfectrix*. Melius *Castellio*, qui φθισίμβροτον potiùs ad *Ægida* referendum duxit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

287. * Ἢ τὰς κερτομίας φιλῶν) Addo & hoc, ad *Vocis* explicationem: plenius tamen erat addendum, * ἢ τὸ σκώπτειν, καὶ τὰς κερτομίας φιλῶν.

299. * Τό, τε) Pro τόπ, emendo, * ἔλαττον, pro ἔλατσον, ἔχων, pro ἔχον, & * νομαῖαι, pro νομαὶ al.

VARIÆ LECTIONES.

288. Εἰπεῖν) γρ. εἰπέμεν, ut *Iliad.* ν'. v. 373. &c.

297. Φθισίμβροτον) γρ. φθισίμοροτες, vid. Not. in *Textum*.

298. Ἐξ ὀροφῆς) γρ. ἐκ κορυφῆς, *Eustath.* fol. 786. lin. 16. *Ibid.* Τῶν δ' φρένες ἐπτοίηθεν) γρ. τῶν δ' φρένας ἐπτοίησαν, *Idem*, ibid.

Τὰς

Τὰς μὲν τ' αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεὶς ἐδίηεν,
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται.
Οἱ δ', ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
Ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θορῶσι,
Τὰ μὲν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πλώοντα ἴενται,
Οἱ δέ τε τὰς ὀλέκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκὴ
Γίγνεται, οὐδὲ φυγή· χαίρουσι δέ τ' ἀνέρες ἄγρῃ·
Ὡς ἄρα τοὶ μνηστῆρας ἐπεσσύμενοι κατ' ἀγῶνα
Τύπτον ἐπισταδόν· τῷ δ' ὄρνυτ' ἀεικὴς
Κρατῶν τυπτομένων· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεσσύμενος λάβε γούνων,
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Γουνοῦμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον·
Οὐ γάρ πω ἐνὶ φημὶ γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
Εἰπεῖν, οὐδέ τι ῥέξαι, ἀτάσθαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους
Παύεσκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
Ἀλλά μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἀπὸ χεῖρας ἔχεσθαι.
Τῷ καὶ ἀταθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
Αὐτὰρ ἐγὼ μὲν τοῖσι θυοσκόος, οὐδὲν ἐοργώς,
Κείσομαι· ὡς ὄφελ' ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
Τόνδ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσεύς,
Εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσκόος εὐχετάασθαι,
Πολλάκι πὰρ μέλλεις ἐρέεσθαι ἐν μεγάροισι,
Τηλοῦ ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,

Quas quidem asper Assius aggressus agitavit,
Tempore in verno, quando dies longi sunt.
Hi autem sicut Accipitres curvi-unguibus, curvi-roſtris,
Ex montibus venientes in aves insiliunt,
Hæ quidem in campo nubes timentes pererrant:
Hi autem has perdunt insilientes, neque aliqua fortitudo
Est, neque effugium: gaudent autem viri prædâ.
Sic utique hi in procos irruentes per domum
Verberabant circumquaque; horum autē lusspiriū movebatur indecens,
Capitibus diverberatis: pavimentum adeò torum sanguine æstuabat.
Liodes verò Ulyssis irruens prehendit genua,
Et ipsum precans verba velocia alloquutus est,
" Oro te, *Ulysses*; tu verò meî rationem habe, & meî miserere:
" Nondum enim aliquam dico mulierum in domibus
" Dicturam, *me* neque aliquid feciſſe injustum; sed & alios
" Sedavi procos, quicunque talia faceret.
" Sed mihi non obediverunt, ut à pravis *rebus* manus abstinerent:
" Ideò & *propter* suas intemperies indecentem mortem occubuerunt.
" At ego cum his Aruspex, nihil cùm patraverim,
" Jacebo; sic non est gratia in posterum beneſactorum.
Hunc torvè conspicatus alloquutus est prudens Ulysses,
" Siquidem jam cum his Aruspex profiteris esse,
" Sæpè utique videris optâsse in ædibus,
" Longè mihi reditûs finem dulcis fieri;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

300. Οἶστρος.] Ὁ λιγυσμὸς μύωψ· ἔστι δὲ ζῶον ὑποχάλκου τοῦ μορφοῦ, ὅπερ ἂν εἰσέλθῃ εἰς τὰ ὦτα τῶν βοῶν, ἐξοιστρεῖν ἀναγκάζει τὰς βόας. καὶ Καλλίμαχος, Βόασσον, ὅτε μύωπα βοῶν καλέουσιν ἀμορβοί. Ἐδόνησεν.] Ἐκίνησεν, ἐπῆρεν.

308. *Ἐπισταδόν.] Ἦγουν, ἐπὶ τοῦ ἐπιστρέφειν· οὐδὲ κατὰ τόπους ἀφειμένως· ἢ συνεστραμμένως, ἢ ἰσχυρῶς. *Ex *Eustath.* fol. 1301. lin. 36.

309. Κρατῶν.] Αὐτὴ ἡ χεὶρ ἀπὸ εὐθείας τὸ κρᾶτα, ὡς μῆλα· ὥστε ἂν μήλων, ἤτοι κρατῶν σημαίνει ἡ, τὰ κεφαλῶν.

N O T Æ.

302. *Οἱ δ', ὥς τ' αἰγυπιοί*) Idem Versus occurrit, *Iliad.* π'. v. 428. *Sophocl.* Ajac. v. 169. Παῖδες γὰρ ὧδε, ὥστε πτηνῶν ἀγέλαι, Μίαν αἰγυπιὸν ἀπειλοῦσιν. Αἰγυπιὸς, Avis quædam rapax & prædatrix, ex Aquilarum genere, Vulturi tamen persimilis. *Agathias*, Καὶ τὸ μὲν Τιτυὸν καθ' ὅλης δύο γῦπες ἔδουσιν· Ἡμᾶς δὲ ζώπυρος τέσσαρες αἰγυπιοί. Undè *Suidas* deceptus, putabat Αἰγυπιὸν idem Veteribus, quod γῦπα Modernis, oblitus γῦπα *Homero* etiam notum, *Iliad.* δ'. v. 237. & aliàs plus semel, Τέρενα χρόα γῦπες ἔδουσι.

316. Ἀλλά μοι ὐ πείθοντο) Vid. *Duporti* Gnomologiam in locum.

318. Ἐοργώς) De hâc voce, vid. ad φ'. v. 96.

319. Ὡς ὄφελ' ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων) Vid. ad δ'. v. 695.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

303. Θορῶσι) γρ. θόρωσι.

306. Γίγνεται) γρ. γίνεται.

314. Εἰπεῖν, οὐδέ τι ῥέξαι) γρ. εἰπεῖν, μὴ δὲ τι ῥέξαι· τὸ μὲν enim, omninò necessarium, videtur excidisse.

Σοὶ

Σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθ, καὶ τέκνα τεκέσθαι·
Τῷ οὐκ ἂν θανάτόν γε δυσπλεγέα προφύγοιμι.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ξίφος εἵλετο χειρὶ παχείῃ
Κείμενον, ὅ ῥ' Ἀγέλαος ἀποπρόεηκε χαμᾶζε
Κτφνόμενος· τῷ τόγε κατ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε.
Φθεγξαμένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.
Τερπιάδης δέ τ' ἀοιδὸς ἀλύσκασε κῆρα μέλαιναν
Φήμιος, ὃς ῥ' ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ·
Ἕστη δ' ἐν κείρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
Ἀγχι παρ' ὀρσοθύρῃ· δίχα δὲ φρεσὶ μερμήριζεν,
Ἦ ἐκδὺς μεγάροιο, Διὸς μεγάλου πολὺ βωμὸν
Ἑρκεῖον ἵζοιτο τετυγμένον, ἔνθ' ἄρα πολλὰ

" Te autem uxoremque *meam* dilectam
" Ideo non mortem gravem aufugies.
Sic utique locutus, enſem cepit manu forti
Jacentem, quem Agelaus abjecerat humum
Intertectus; illo hunc in cervicem mediam percuſſit;
Loquentis verò hujus caput pulveribus mixtum eſt.
Terpiades autem cantor declinârat mortem nigram
Phemius; qui canebat inter procos neceſſitate.
Stabat utique in manibus tenens citharam ſtridulam
Propè apud januam; bifariam etenim mentibus cogitabat;
An egreſſus domo Jovis magni ad aram
Hercæi ſederet elaboratam, ubi multa

ΣΧΟΛΙΑ.

324. Σπέσθ.] Ἀκολουθῆσαι· λοιπὸν τὸ ἕπου, τὸ ἀπαρέμφατον ἔπεσθαι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ', ἕσπεσθαι, καὶ σπέσθ. Eadem ferè, quæ *Brevia Scholia*, ut non rarò.

327. Κείμενον· ὅ ῥ' Ἀγέλαος) Τὸ ὁ producitur, in *Ceſurâ*, vi *Toni* ſui, & ante *Aſperam* etiam, *ἀναδιπλώσεως* capacem; nonnulli enim ſcribunt, ὅ ῥ', ut pluries apud *Apollon.* Argonaut. quomodò τόρρα, *Theocrito*, &c. vid. ad *Iliad.* π'. v. 228.

329. Φθεγξαμένου δ' ἄρα τοῦ γε) De hoc loco, vid. quæ Nos, ad *Iliad.* κ'. v. 457.

330. Τερπιάδης δέ τ' ἀοιδὸς ἀλύσκασε) Plurimi Codd. ἀλύσκαζε legebant: verùm qui benè adverterit, quòd *Homerus* penultimam τοῦ ἀλυσκάζειν ſemper producat, nempè ratione rectè habitâ ad vim *Duplicis* Conſonæ, ζ. mecum fortè putabit, legendum potius ἀλύσκασε, cum Codice *Oxonienſi*; quem, cum ratione, *Solum* ſequi mallem, quàm, contra ra-

tionem, *Sexcentos* alios; utut vetuſtatis redoleant.

331. Φήμιος, ὃς ῥ' ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ) Hic Verſus extat, *Odyſſ.* α'. v. 156. Φημίου ὃς ῥ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ, undè notanda *Var. Lect.*

335. Ἑρκεῖον Διὸς) Intra magnorum Principum Palatia, erat Altare *Jovi* ſacrum, ad quod tota Regia Familia, in arduis & incertis rebus, ſe conferre ſolebat; undè *Neoptolemi* crudelis Impietas notatur à Poetis, quòd *Priamum* Regem ad ipſam *Hercæi Jovis* aram obtruncaret. Ἑρκεῖος ἐλαχετο ὁ Ζεὺς, ὅτι ἐν τῷ τοῦ αὐλῆς ἔρκει ἐδέδμητο αὐτῷ ἅπας ὁ βωμὸς, ὡς ἱφόρος τε ἐν τῷ ἱερῷ ἁπάντων· ἱερὸς δ' ἦν, τὸ πρὸ τῶν αὐλῶν καὶ πάντα τὰ δόμου τειχίσαι. Erat & aliud Altare Domeſticum, παρὰ τῶν Ἑστίαν, Διὶ ἑφεστίῳ ἱερὸν, quem *Herodotus* dixerit ἑστίον. Horum loco, Domeſtica jam Sacella in Magnatum Palatiis obtinuerunt. Vid. *Conrad. Ritterſhuſ.* in *Opuſc.* p. 341.

NOTÆ IN SCHOLIA.

324. *Ὅπως, ἅμα ἑσπέσθ) Ità pro ὅμως, ἅμα σπέσθ, ex Emendatioribus Exemplaribus, ut *Odyſſ.* δ'. v. 38. & eadem *Lectio* confirmatur, *Iliad.* ε'. v. 222. quamquam nec diffitear, utrobique à nonnullis legi, ἅμα σπέσθ. Juxtà hæc autem *Scholia*, ἕσπεσθ legendum.

330. *Τερπιάδης) Ità, pro τέρπιος, lego, & emendo. *Κῆρα) Τὴν γυναικοφόρον μοῖραν, ex *Etymol.* M. v. Κήρ. Τὸ *ἔκαυσαν, infrà, ad v. 336.

VARIÆ LECTIONES.

325. Προφύγοιμι) γρ. προφύγοιμα.

327. Ὅ ῥ') γρ. ὅ ῥ', vid. Not. in *Textum*.

329. Φθεγξομένου) γρ. φθεγξομένη, vid. ad *Il.* κ'. v. 457.

330. Ἀλυσκασε) γρ. ἀλύσκαζε, non benè. Vid. Not. in *Textum*.

331. Μετὰ) γρ. παρὰ, vid. Not. in *Textum*.

333. Μερμήριζεν) γρ. μερμήριξεν, *H. Steph.*

334. Πολὺ) γρ. πρὸ, & παρὰ, ut infrà, v. 379.

Λαέρ-

Λαέρτης, Ὀδυσεύς τε, βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκαιον·
Ἦ γούνων λίσσοιτο παρασταίης Ὀδυσῆα.
Ὣδε δέ οἱ Φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Γούνων ἅψασθαι Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Ἦτοι ὁ φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμᾶζε
Μεσσηγὺς κρητῆρος, ἰδὲ θρόνου ἀργυρόηλου·
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα παρασταίης λάβε γούνων,
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Γουνοῦμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον·
Αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσται, εἴκεν ἀοιδὸν
Πέφνῃς, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀείδω.
Αὐτοδίδακτος δ' εἰμί· θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας
Παντοίας ἐνέφυσεν· ἔοικα δέ τοι παρακλείειν,
Ὥστε θεῷ· τῷ μή με λιλαίεο δειροτομῆσαι.
Καί κεν Τηλέμαχος τάδε γ' εἴποι, σὸς φίλος υἱός,
Ὡς ἐγὼ οὔτε ἑκὼν ἐς σὸν δόμον, οὐδὲ χατίζων,
Πολυΐμελον μητρὸν ἀεισόμενος καὶ δαῖτας,
Ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκη.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἤκουε ἰεὶς Τηλεμάχοιο,

Laërtes, Ulyſſesque, boum femora combuſſerant;
An ad genua precaretur provolutus Ulyſſis.
Sic autem ei cogitanti viſum eſt melius eſſe,
Genua tangere Laërtiadæ Ulyſſis.
Certè hic citharam concavam depoſuit humi
Medio crateris, & throni argenteis clavis-diſtincti;
Ipſe autem rurſus Ulyſſis ruens cepit genua,
Et ipſum precans verba velocia allocutus eſt,
" Oro te, Ulyſſes, tu verò meî rationem habe, & meî miſerere;
" Ipſi tibi in futurum dolor erit, ſi cantorem
" Interficias; qui Diis & hominibus cano.
" Ipſe à me edoctus ſum; Deus enim mihi in mentibus cantilenas
" Omnimodas inſevit; videor autem tibi accinere,
" Tanquam Deo; ideò nè me cupias collo-truncare.
" Et Telemachus hæc dicet, tuus dilectus filius;
" Quòd ego non voluntarius in tuam domum, neque indigens,
" Veni, procis cantaturus ad convivia;
" Sed multò plures & potentiores duxerunt me vi.
Sic dixit, hunc autem audivit ſacra vis Telemachi,

ΣΧΟΛΙΑ.

336. Ἔκαιον.] Ἔκαιεν.
337. Παρασταίης.] Παρασπάσειας.
347. Αὐτοδίδακτος.] Ἐκ φύσεως διδακτός.

NOTÆ.

347. Αὐτοδίδακτός εἰμι, θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας) Αὐτοδίδακτος· ὃς ἀνηκόων ὧν οἶδεν ἐδίνα διδάσκαλον, ἀλλὰ θεὸν μόνον· ἔοικε τῷ φύσει παρ' ἑαυτοῦ. Quod minimè videtur intelleciſſe *Max. Tyr.* §. 22. & §. 28. Longe meliùs *Plato*, in *Ione*. Πάντες οἱ τῶν ἐπῶν ποιηταί, οἱ ἀγαθοὶ οὐκ ἐκ τέχνης, ἀλλ' ἔνθεοι ὄντες, καὶ κατεχόμενοι, πάντα ταῦτα τὰ καλὰ λέγουσι ποιήματα. Et *Philo Judæus*, l. De Profug. Ἐν τούτῳ πάντῃ πᾶς αὐτομαθὴς, καὶ ΑΥΤΟΔΙΔΑΚΤΟΣ σοφός· ἐκ γὰρ σκέψεως ἐμελέτησε καὶ πόνους ἐβιάσθη· ἀγόμενος δ' αὐθις ὑπεξαιρούμενος ὕδατι σοφίαν ἄνωθεν ὁμβρηθῆναι ἀπ' οὐρανοῦ· ἧς ἀκρότης σπάσασα ἐπιπλήξη τῷ διαπλεόντι μεθύσαι τὴν μετ' ὀρθότητος λόγου νῆφουσαν μέθην. Plura vid. ad *Gisberti Cuperi* Ἀποθέωσιν *Homeri* p. 83. & in *Anacreontis* noſtri Vitâ, §. XXIII.

348. Ἔοικα δ' τοι παρακλείειν, Ὥστε θεῷ) Egregium hunc locum, poſt *Euſtathium*, fol. 1930. lin. 6. Edit. *Roman.* laudat *Meric. Caſaubon.* Diſſertat. de Nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. p. 50. ubi confert, cum illo *Geneſ.* c. 33. v. 10. Εἶδον τὸ πρόσωπόν σου, ὡς ἂν τις ἴδοι πρόσωπον Θεοῦ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

336. * Ἔκαιον) Ἔκαιεσαν. Ità reſtituo, pro illo, quod hactenùs in fine *Scholii*, ad v. 330. legebatur, Κῆρα) ἔκαιεσαν, pro quo nunc ſubſtituo, ut ſuprà, ad v. 330. & hic.

VARIÆ LECTIONES.

336. Ἔκαιον) γρ. ἔκηαν.
347. Θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας) γρ. Θεὸς δέ μοι ἄμβαλεν οἴμας, *Juſtin. Martyr.* de Monarchiâ Dei. Θεοὶ δέ μοι ἔπασσαν ἀμφήν, *Max. Tyr.* §. 22. Uterque memoritèr, nec reſpiciebant τὸ ἐνέφυσεν, quod in eâdem Clauſulâ ſequitur.
353. Κρείσσονες) γρ. πρίσσονες, *H. Steph.* at nuſquam aliàs hæc Vox *Homero* uſurpata, illa, ſæpiſſimè.

Αἶψα δ' ἐὸν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα,
Ἴσχεο, μηδέ τι τοῦτον ἀναίτιον ὄτρυνε χαλκῷ·
Καὶ κήρυκα Μέδοντα σαώσομεν, ὅστε μεδ' αἰεὶ
Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο παιδὸς ἐόντι.
Εἰ δὴ μή μιν ἔπεφνε Φιλοίτιος, ἠὲ συβώτης,
Ἠέ σοι ἀντεβόλησεν ὀρινομένῳ κατὰ δῶμα.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἧκουσε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·
Πεπληγὼς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέρμα
Ἕσσο βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
Αἶψα δ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, θοῶς δ' ἀπέδυσε βοείην.
Τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσαίξας λάβε γούνων,
Καί μιν λιτὸμυθος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ὅδ' εἰμί· σὺ δ' ἴσχεο· εἶπε δὲ πατρί,
Μή με σοὶ ἀθηνέων δηλήσεται ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἀνδρῶν μνηστήρων κεχολωμένος· οἵ οἱ ἔκειρον
Κτήματ' ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νήπιον οὐδὲν ἔπιον.
Τόνδ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Θάρσει, ἐπεὶ ἦ σ' ὧδε ἐγυάλιξε καὶ ἐσάωσεν,
Ὄφρα γνῷς κατὰ θυμὸν, ἀτὰρ εἴπῃσθα καὶ ἄλλῳ,
Ὡς κακοεργίης ἐρέγεσίη μέγ' ἀμείνων.
Ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων ἕζεσθε θύραζε
Ἐκ φόνου εἰς αὐλὴν, σύ τε, καὶ πολύφημος ἀοιδὸς,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι, ὅττεό με χρή.
Ὣς φάτο· τὼ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο κιόντε.
Ἑζέσθην δ' ἄρα τώγε Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν,
Πάντοσε παπταίνοντε, φόνον πολιηγενέων αἰεί.
Πάντηνεν δ' Ὀδυσεὺς καθ' ἕδρην, εἴπης ἔτ' ἀνδρῶν

" Stasimque suum patrem alloquutus
" est, qui propè erat;
" Absine, neque item hunc insontem percute ære:
" Et præconem Medontem servabimus,
" qui mei semper
" Domi in nostrâ curam habuit, dum
" puer essem.
" Si modò non ipsum interfecit Philœtius, vel subulcus,
" Vel tibi obvius fuit concitato impetu
" ruenti per domum.
Sic dixit, hunc verò audivit Medon, prudentia sciens:
Expavefactus enim jacebat sub sede, circum autem pellem
Indutus erat bovis nuper-excoriatam, evitans mortem nigram.
Statim verò à throno surrexit, citoque abjecit bovinam pellem:
Telemacho demùm provolutus illius prehendit genua,
Et ipsum precans verba velocia alloquutus est,
" O amice, ego quidem hic sum: tu verò te reprime, & ora patrem;
" Nè me ferociens perfundet acuto ære,
" Virorum procorum camà iratus: qui ei torquerunt
" Res in domibus; te verò stulti nihil honoraverunt.
Hunc subridens alloquutus est prudens Ulysses,
" Bono-esto-animo, quoniam te hic liberavit & servavit;
" Ut noscas in animo & dicas etiam alii,
" Quòd benefacta malefactis sunt longè meliora.
" Verùm egressi ex ædibus sedete foris
" Ex cæde in aulâ, tuque & multùm famosus cantor,
" Dum ego per domum fatagam, quod me oportet.
Sic dixit: illi igitur exiverunt domo euntes.
Sederuntque hi Jovis magni ad altare,
Undique circumspicientes, cædem expectantes semper.
Circumspiciebat quoque Ulysses per suam domûm, si quis adhuc virorûm

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

358. Κηδέσκετο.] Ἐφρόντιζεν, ἐπεμελεῖτο.
363. Νεόδαρτον.] Νεωστὶ ἐκδαρέν.
368. Περιδενέων.] Ἥτοι περιστῶς ἰχύων.
373. Εἰπῇσθα.] Εἴπῃς.
374. Κακοεργίης.] Κακῆς πράξεως.
375. Ἕζεσθε.] Καθέζεσθε.
376. Πολύφημος.] Πολλὰς εὐφημίας· ἢ πολλὰς φημίζων.
377. Ὅττεο.] Ὅτῳ ἄν.

N O T Æ.

374. Ὡς κακοεργίης ἐρέγεσίη μέγ' ἀμείνων) Vid. *Duport.* Gnomolog. *Homeric.* in locum.

Variæ Lectiones.

356. Μηδέ τι) γρ. μηδ' ἔτι.
370. Ἔπον) γρ. ἔπεσον.
379. Ποτὶ) γρ. περὶ, & παρὰ, ut suprà, v. 334.

Ζωὸς

Ζωὸς ὑποκλοπέοιτο, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
Τὼς ἦ ἴδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κονίῃσι
Πεπλειότας πολλοὺς ὥς τ' ἰχθύας, οὕσθ' ἁλιῆες
Κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης
Δικλύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῷ· οἱ δέ τε πάντες
Κύμαθ' ἁλὸς ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται,
Τῶν μὲν τ' ἠέλιος Φαέθων ἐξείλετο θυμόν·
Ὣς τότ' ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.
Δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τηλέμαχ', εἶδ' ἄγε μοὶ κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν,
Ὄφρα ἔπος εἴπωμι, τό μοι κατὰ θυμόν ἐστιν.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δ' ἧλιξ ἐπεπείθετο πατρί.
Κινήσας δ' ὀλίγον, προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν,
Δεῦρο δὴ ὄρσο, γερονὺ παλαιγενές, ἥτε γυναικῶν
Δμωάων σκοπὸς ἔσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων·
Ἔρχεο· κικλήσκει σε πατὴρ ἐμός, ὄφρα τί εἴπῃ.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπλετος ἔπλετο μῦθος.
Ὤϊξεν δ' θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων·
Βῆ δ' ἴμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος τοῖσδ' ἡγεμόνευεν.
Εὗρεν ἔπειθ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοις νεκύεσσιν,
Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλασμένον ὥστε λέοντα,
Ὅς ῥά τε βεβρωκὼς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο,
Πᾶν δ' ἄρα οἱ στῆθός τε, παρήιά τ' ἀμφοτέρωθεν
Αἱματόεντα πέλει· δεινὸς δ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι·

Vivus ſublatereť, fugiens mortem nigram.
Hos autem vidit valdè omnes in ſanguine & pulveribus
Proſtratos multos: ſicut piſces, quos piſcatores
Concavum in littus album extra mare
Reti extraxerunt foraminoſo; ſi utique omnes
Undas maris deſiderantes in arenis fuſi ſunt;
Horum quidem Sol perluſtris abſtulit animum:
Sic tunc nempè proci ad invicem fuſi erant.
Tum demùm Telemachum alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
Telemache, eia agè, mihi voca nutricem Eurycleam,
Ut verbum dicam, quod mihi in animo eſt.
Sic dixit; Telemachus verò dilecto obedivit patri;
Motâ itaque januâ allocutus eſt nutricem Eurycleam,
Eia jam huc ades, anus olim genita, quæ mulierum
Famularum gubernatrix es in domibus noſtris:
Veni, vocat te pater meus; ut aliquid dicat.
Sic locutus eſt, huic autem ratum & fixum fuit verbum:
Aperuit igitur januas domorum benè-habitatarum:
Perrexitque ire; at Telemachus antè præibat.
Invenit demùm Ulyſſem cum interfectis mortuis,
Sanguine & pulvere inquinatum; tanquam leonem,
Qui poſt comeſum bovem venit agreſtem;
Omne autem ei pectuſque, genæque utrinque
Cruentæ ſunt; horribilis verò in vultum aſpectu.

ΣΧΟΛΙΑ.

382. Ὑποκλοπέοιτο.] Ὑποκλέπτοιτο.
386. Πολυωπῷ.] Πολλὰς τρύπας ἔχοντι πρὸς δίκτυον.
394. Κινήσας.] Κόψας, κρούσας.
395. Παλαιγενές.] Πρεσβυτέρα.

NOTÆ.

384. Πεπλειότας) Ità quidem, *Verſus* causâ, cum Duabus *Brevibus* Vocalibus ſcribo, ipſius Poetæ auctoritate, qui aliàs dixit, *Iliad.* φ'. v. 503. Πεπτεότ' ἄλλυδις ἄλλα μετ' εὐφαέσιγσι κονίης· eadem utrobique ratio; quare πεπληώτας, ad *Var. Lect.* remitto. Potuit tamen & πεπλειῶτας, τρισυλλάβως hic legi, per συνίζησιν. Verùm *Ilias*, *Odyſſeâ* ſemper correctior & olim fuit.

401. Κταμένοισι νέκυσσιν) Et hic, & ψ'. v. 45. ubi idem *Verſus* occurrit, e'. duplicandum cenſeo, in νέκυσσιν, pro νέκυσιν, quomodo *Euſtathii* Textus legit, fol. 801. lin. 7. ob *Metri* neceſſitatem; ut in aliis ejuſcemodi, quale illud, *Iliad.* ε'. v. 308. Οἰκία ναιετάασκε πολέσσ' ἀνδράσσιν ἀνάσσων, pro πολέσι ἀνδράσι. Cùm tamen ſæpiùs apud *Homerum*, νεκύεσσιν ſcribatur, mallem legere, κταμένοις νεκύεσσιν.

403. Βεβρωκὼς βοὸς) Vid. ſuprà, ad v. 11. Ὄφρα πίοι εἴνοσιν.

VARIÆ LECTIONES.

384. Πεπλειότας) γρ. πεπλειῶτας, & πεπληώτας, vid. Not. in *Textum*.

401. Κταμένοισι νέκυσσιν) γρ. κταμένοισι νέκυσσι, & κταμένοις νεκύεσσιν, vid. Not. in *Textum*.

Ὡς Ὀδυσῆος πεπάλακτο πόδας ἠ χεῖρας ὕπερθεν.
Ἦδ' ὡς ἓν νέκυάς τε, ἠ ἄσπετον εἴσιδεν αἷμα,
Ἰθυσέν ῥ' ὀλολύξαι, ἐπεὶ μέγα εἴσιδεν ἔργον·
Ἀλλ' Ὀδυσῆος κατέρυκε, ἠ ἔσχεθεν, ἱεμένω περ.
Καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἐν θυμῷ, γρηῦ, χαῖρε, ἠ ἴσχεο, μηδ' ὀλόλυζε·
Οὐχ ὁσίη, κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν ὐχεσθαι.
Τώσδε δὴ μοῖρ' ἐδάμασσε Θεῶν, ἠ σχέτλια ἔργα·
Οὔ τινα γὰρ τίεσκον ὑπερθνίων ἀνθρώπων,
Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
Τῷ ἠ ἀταθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
Ἀλλ' ἄγε μοὶ σὺ γυναῖκας ἐνὶ μεγάροις κατάλεξον,
Αἵ τέ μ' ἀπιμάζουσι ἠ αἳ νηλητεῖς εἰσι.
Τόνδ' αὖτε προσέφη φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀλήθειαν καταλέξω·
Πεντήκοντά τοι εἰσὶν ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες
Δμωαὶ, τὰς μὲν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
Εἰρεά τε ξαίνειν, ἠ δουλοσύνης ἀνέχεσθαι.
Τάων δώδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν,
Οὔτ' ἐμὲ πίσυσαι, οὔτ' αὐτῷ Πηνελόπειαν.
Τηλέμαχος δὴ νέον μὲν ἄέξετο, οὐδέ ἑ μήτηρ

Sic Ulyſſes inquinatos habebat pedes & manus deſuper.
Hæc igitur quùm mortuoſque, & copioſum inſpexit ſanguinem,
Aggreſſa eſt exultare; quoniam magnum vidit opus:
Sed Ulyſſes prohibuit, & tenuit ut cupientem:
Et ipſam accerſitam verba velocia allocutus eſt,
" In animo, anus, gaude, & te cohibe, neque exultationem inſtitue:
" Non eſt fas, interfectis inſultare viris.
" Hos verò parca domuit Deorum, & impia opera:
" Neminem enim honorabant terreſtrium hominum,
" Non malum, neque quidem bonum, qui ad ipſos perveniſſet:
" Ideò & propter ſuas intemperies indecentem mortem aſſecuti ſunt.
" At agè, mihi tu mulieres eas in ædibus recenſe,
" Quæ me inhonorant, & quæ peccati expertes ſunt.
Hunc rurſus alloquta eſt dilecta nutrix Euryclea,
" Etenim ego tibi, fili, veritatem declarabo;
" Quinquaginta tibi ſunt in domibus mulieres
" Famulæ; has quidem opera docuimus operari,
" Lanaſque carminare, & ſervitutem tolerare:
" Harum duodecim omnes impudentiæ ſe dederunt,
" Neque me honorantes, neque ipſam Penelopem.
" Telemachus verò nuper quidem crevit, neque ipſum mater

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

408. Ὀλολύξαι.] Εὐξασθαι.
412. Οὐχ ὁσίη.] Οὐ δίκαιον.
424. Ἀναιδίης ἐπίβησαν.] Ἐπὶ πολὺ τὸ ἀναιδίας ἐπῆλθον.

Ν Ο Τ Æ.

408. Ἴθυσεν ῥ' ὀλολύξαι) Vid. infrà, ad v. 411.

411. Μηδ' ὀλόλυζε) Vid. ad *Euripid.* Iphig. *Taur.* v. 1337. item, ad *Anacreont.* noſtrum, v. 634. & *Duportum*, in hunc locum, ex *Meric. Caſaubon.* & aliis.

412. Οὐχ ὁσίη, κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν ὐχεσθαι) Ità *Salomon*, Proverb. c. 4. v. 17. Ἐὰν πίσῃ ὁ ἐχθρός σου, μὴ ἐπιχαρῇς αὐτῷ· ὃ δὲ τῷ ὑποκειμένῳ αὐτοῦ μὴ ἐπαίρου· ὅτι ὄψεται Κύριος, καὶ οὐκ ἀρέσει αὐτῷ, καὶ ἀποστρέψει τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ. Hunc *Homeri* locum *Archilochus* ità imitatur, Οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν, & *Cratinus* Comicus, Οὐ λάκωσι, — φοβερὸν ἀνθρώποις τόδε Κταμένοις ἐπ' αἰζηοῖσι καγχάζειν μέγα. Vid. *Meric. Caſaubon.* De Nuperâ *Homeri* Edit. §. 1. p. 38. ad p. 44. & *Duporti* Gnomolog. in locum. Subaudi, Θέμις.

418. Νηλητεῖς) De hâc Voce, diximus ſuprà, ad π'. v. 317.

420. Ἀλήθειαν) Vid. ſuprà, ad η'. v. 297.

424. Δαΐδικα πᾶσαι) De hâc *Phraſi*, vid. ad *Iliad.* σ'. v. 470.

Variæ Lectiones.

412. Οὐχ ὁσίη, κταμένοισιν) γρ. οὐχ ὅσιον φθιμένοισιν, *Plinius*, Epiſt. l. 9. vid. *Duport.* Gnomolog. in hunc locum; & ἐχ ὁσίη φθιμένοισιν, *Heſch.* v. Ἐναφορίους.

413. Τώσδε δὴ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν) γρ. τώσδε δίκη ἐδάμασσε θεῶν, *Duport.* ut ſuprà.

418. Νηλητεῖς) γρ. νηλητάς, &c. ut τ'. v. 498. & π'. v. 317.

420. Ἀλήθειαν) γρ. ἀληθείῃ, malè, olim. Vid. ad *Textum*.

423. Δουλοσύνης) γρ. δουλοσύνῃ, *H. Steph.*

Σημαί-

Σημαίνειν εἴασκεν ἐπὶ δμωῇσι γυναιξίν.
Ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν ἀναβᾶσ' ὑπερῴια σιγαλόεντα,
Εἴπω σῇ ἀλόχῳ, τῇ τις Θεὸς ὕπνον ἐπῶρσε.
Τὼς ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Μήπω τοῦτ' ἐπέγειρε· σὺ δ' οἶκόνδε εἶπὲ γυναιξίν,
Ἐλθέμεν, αἴπερ πρόσθεν ἀειρέα μηχανόωντο.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηὺς δ' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχον, καὶ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην
Εἰς ἓ καλεσσάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἄρχεῖε νῦν νέκυας φορέειν, καὶ ἄνωχθε γυναῖκας·
Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας, ἠδὲ τραπέζας,
Ὑδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κάτα κοσμήσησθε,
Δμῳὰς ἐξαγαγόντες εὐτροχιῆ μεγάροιο,
Μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς
Θεινέμεναι ξίφεσιν τανυήκεσιν, εἰσόκε πασέων
Ψυχὰς ἐξαφέλοισθε, καὶ ἐκλελάθοιτ' Ἀφροδίτης,
Τὴν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μίσγοντό τε λάθρῃ.

" Imperare ſivit famulis mulieribus.
" Sed agè, ego ubi aſcendero in cœnacula ſplendida,
" Dicam tuæ uxori; cui aliquis Deus ſomnum injecit.
Hanc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Nondum hanc excita; tu verò huc ede mulieribus,
" Ut veniant; quæ antèa indecentia operatæ ſunt.
Sic dixit; anus igitur per domum exivit
Nunciatura mulieribus, & impellens venire.
At hic Telemachum, & bubulcum, & ſubulcum
Ad ſe vocatos, verba velocia allocutus eſt,
" Incipite nunc mortuos portare, & jubete mulieres:
" At poſtea thronos pulchros, & menſas,
" Aquâ, & ſpongiis foraminoſis purgate.
" Sed quum jam omnia per domum ordinaveritis,
" Famulas eductas è fabrefactâ domo,
" Inter medium tholum, & laudatum ſeptum aulæ,
" Diverberate enſibus longè acutis, donec omnium
" Animas auferatis, & obliviſcantur Veneris,
" Quam ſub procis habuerunt, mixtæque ſunt clam.

ΣΧΟΛΙΑ.

431. Μήπω τοῦτ' ἐπέγειρε] Ἐκώλυεν, ἵνα μὴ γυναῖκας τὰς δέλας.
434. Νίσσε.] Ἔλθοι, ἐπεύξεται.
436. Εἰς ἓ.] Πρὸς ἑαυτόν.
437. Ἄρχεῖε.] Ἄρξασθε.
442. Θόλου.] Κυκλοτερῆς οἰκήματος, λέγει δὲ τοῦτο διὰ τὸ καὶ ἐκάστην ἡμέραν εἰς χρῆσιν πίπτοντα ἀπτίβητον, οἷον κρατῆρας καὶ ὑποκύστιδα, ἢ τὰ ὅμοια.
443. Θεινέμεναι.] Τύπτειν.

NOTÆ.

427. Εἴασκεν) Proba Vox, & *Homero* non ſemel uſurpata, ſi verè ſcribitur; nam ex *Analogiâ* vox, εἴασκεν magis regularitèr formari videtur; ut *Iliad.* ε'. v. 802. εἴασκον, *Primâ* Perſonâ ſingulari.

436. Εἰς ἓ καλεσσάμενος, ἔπεα) *Ultima* Ε καλεσσάμενος, producitur in *Cæſurâ*, vi *Finalis*, necnon ob *Inciſum*, & *Acutum* ſequentem.

437. Ἄνωχθε) Pro ἀνώχθητε, quod pro ἀνωγήτην, ab ἀνώγημι, pro ἀνωγέω, & ἀνώγω, niſi ab *Aoriſt.* α'. ἠνώχθην, undè *Imperativo*, ἀνώχθω, & ἀνώχθητι, in *Plurali*. Ità infrà, v. 483. Ἄνωχθι, pro ἀνώχθω, vel ἀνώγηθι, κ'. enim & γ'. ante *Aſperum*, in χ'. vertuntur. Vid. *Etymolog. M.* v. Ἄνωχθι.

440. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον καθακοσμήσησθε) An potius ſcribendum, πάντα, δόμον κάτα, ut ſit, Non, *omnem Domum*, ſed, *Omnia per domum*? Aliud tamen ſuadeat Verſus 457. ubi πᾶν μέγαρον διακοσμήσασθε, videtur Geminum πᾶν, πάντα δόμον καθακοσμήσησθε. Quare nihil muto.

445. Μίσγοντό τε λάθρῃ) *Henricus Stephanus*, ait, " *Homerum* hìc ſcripſiſſe μίσγοντ' ἐν λάθρῃ, in ani- " mum inducere nequeo, ut videlicet dixerit μίσγο-

VARIÆ LECTIONES.

427. Σημαίνειν) γρ. σημαίειν. *Ibid.* Εἴασκεν) γρ. εἴασσεν, vid. ad *Textum*.
436. Εἰς ἓ) γρ. εἰς ἑ. Vid. ad *Iliad.* ψ'. v. 203.
440. Δόμον καθακοσμήσησθε) γρ. δόμον κάτα κοσμήσησθε.
443. Πασέων) γρ. πασῶν, olim; minimè Ὁμηρικῶς.
444. Ἐξαφέλοισθε) γρ. ἐξαφέλησθε, *Hen. Steph.* *Ibid.* Ἐκλελάθοιτ') γρ. ἐκλελάθωντ', conſequenter.
445. Μίσγοντό τε λάθρῃ) γρ. μίσγοντ' ὅτε λάθρῃ, vid. Not. in *Textum*.

Ὣς.

Ὣς ἔφαθ'. αἱ δ' ἁθρόαι γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,
Ἀΐν' ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν χυτὸν δάκρυ χέουσαι.
Πρῶτα μὲν ἐν νέκυας φόρεον καταθνητῶν ἐόντας,
Καὶ δ' ἄρ' ὑπ' αἰθούσῃ πίθεσαν θυερὲς αὐλῆς,
Ἀλλήλῃσιν ἐρείδουσαι· σήμαινε δ' Ὀδυσσεὺς
Αὐτὸς ἐπισπέρχων· ταὶ δ' ἐκφόρεον ἠ ἀνάγκη.
Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους ἀργιλλέας, ἠδὲ τραπέζας,
Ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι κάθαιρον.
Αὐτὰρ Τηλέμαχος, καὶ βουκόλος, ἠδὲ συβώτης,
Λίθροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο
Ξέσσαν· ταὶ δ' ἐφόρεον δμῳαί, πίθεσαν δὲ θύραζε.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
Δμῳὰς ἐξαγαγόντες ἐϋστάθεος μεγάροιο,
Μεσσηγύς τε θόλου, καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς,
Εἶλεον ἐν στείνῃ, ὄφρα οὔπως ἦεν ἀλύξαι·
Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν,
Μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην
Τάων, αἵ δὴ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνείδεα χεῦαν,
Μητέρι θ' ἡμετέρῃ, καὶ τε μνηστῆρσιν ἴαυον.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ πεῖσμα νεὼς κυανοπρῴροιο
Κίονος ἐξάψας μεγάλης, περίβαλλε θόλοιο,
Ὑψόσ' ἐπεντανύσας, μήπις ποσὶν ἔδας ἵκῃ.
Ὣς δ' ὅτ' ἂν ἢ κίχλαι πανυσίπτεροι, ἠὲ πέλειαι,

Sic dixit; & mulieres congregatæ venerunt omnes,
Gravitèr lugentes; teneram lacrymam defundentes.
Primùm quidem igitur mortuos portaverunt interfectos;
Sub porticu verò depoſuerunt benè-ſeptæ aulæ,
Ad-invicem innitentes: imperavit autem Ulyſſes
Ipſe adurgens: atque illæ exportabant neceſſitas, id eſt, *vi*.
Tum demùm thronos pulchros, & menſas,
Aquâ & ſpongiis multis-foraminibus purgârunt.
At Telemachus, & bubulcus & ſubulcus
Scopis pavimentum affabrè factæ domûs
Verrabant; exportaverunt verò famulæ, poſueruntque foris.
At poſtquam omnem domum ornaverunt,
Famulas eductas è fabrefactâ domo,
Inter tholum & laudatum ſeptum aulæ,
Loco concluſerunt in anguſto, unde nullo modo erat fugere.
His itaque Telemachus prudens incepit dicere.
" Non quidem jam purâ morte animum auferam
" Harum, quæ dudum meo capiti opprobria fuderunt,
" Matrique meæ, apudque procos dormiebant.

Sic dixit, & funem navis nigræ
Ex columnâ ſuſpenſum magnâ, circumjecit tholo,
Altè extenſum, néqua pedibus terram tangeret.
Sicut autem quando vel turdellæ pandis-alis, vel columbæ,

Σχολια.

450. Ἐρειδόμεναι.] Ἐπιθεῖσαι.
455. Λίθροισι.] Τοῖς ξυσταῖς, ἀπὸ τοῦ Ξ. *λειαίνειν.
460. Εἶλεον.] Ἀπέκλειον. Στείνῃ.] Στενῷ πόρῳ.

Notæ.

" Θαν' Ἀφροδίτῃ, aut ἀνακαλύπτῳ planè oratione " uſus ſit; ſed potiùs μίσγεσθ' ὅτε λάθρῃ ſcriptum " reliquiſſe. Quæ Lectio illorum incommodorum " eſt expers. Hæc ille.

456. Ξῦον· ταὶ δ' ἐφόρεον δμῳαί) Si ſcribitur per ἐφόρεον, per σωίζειν *Metiendum*; quaſi ἐφόρεόν eſſet. *Euſtathius* tamen ἔφορεον habet. Vid. ad δ'. v. 550. & v. 560.

462. Μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ) Quòd ſuſpendio perire *Mors impura*, & proindè ignominioſa ſit ſemper habita, vid. ſuprà, ad α'. v. 358.

Notæ in Scholia.

455. *Λειαίνειν) Ità pro λιαίνειν, lego.

Variæ Lectiones.

450. Ἀλλήλῃσιν) γρ. ἀλλήλοισιν, ſi de *Mortuis*: ἀλλήλῃσι, ſi de *Famulabus*.
451. Ἐπισπέρχων) γρ. ἐπισπίχων, *H. Steph.*
456. Ἐφόρεον) γρ. ἐφόρεόν, & ἔφορεον, vid. Not. in *Textum*.
466. Κίονος ἐξάψας) γρ. κίονος ἐξ ἄψας.

Ἕρκ[ος]

Ἕρκεϊ ἐπιπλήξωσι, τό, θ' ἑσπέτε σὺν θάμνῳ,
Αὖλιν ἐσιέμεναι, συγερὸς δ' ὑπεδέξατο κοίτῳ.
Ὡς αἴγ' ἐξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις
Δειρῇσιν βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἰκλίσα θάνοιεν.
Ἤσαιεν δὲ πόδεσσι μίνυνθά περ, οὐδὲ μάλα δήν.
Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγεν ἀνὰ προθυρόν τε καὶ αὐλήν.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν ῥῖνάς τε, καὶ οὔατα νηλέϊ χαλκῷ
Τάμνον· μήδεά τ' ἐξέρυσαν, κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,
Χεῖράς τ', ἠδὲ πόδας κόπτον, κεκολητότι θυμῷ.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονιψάμενοι χεῖράς τε, πόδας τε,
Εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον· τετέλεστο δὲ ἔργον.
Αὐτὰρ ὅγε πρωτόειπε Φίλην τροφὸν Εὐρύκλειαν,
Οἶσε θέειον, γρηῢ, κακῶν ἄκος, οἶσε δέ μοι πῦρ,
Ὄφρα θεειώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν
Ἐλθεῖν σῇσιν ἄνωχθι, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
Πάσας δ' ὅσσαι ἔασιν ἀνὰ δόμον εἰρεσιώνας.
Τόνδε αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμόν, κατὰ μοῖραν ἔφης.
Ἀλλ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἐνείκω·
Μὴ δ' οὕτω ῥάκεσιν πεπυκασμένος εὐρέας ὤμους
Ἕσσαι μεγάρῳσι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.

In septo sese conquassant, quod fiat in fruticeto,
Retis velati castra intrantes, odiosum autem eas susceperit cubile:
Sic hæ ordinatim capita habebant, circumque omnibus
In collis laquei erant, ut miserrimè morerentur.
Tremebant itaque pedibus paululum, non valde diu:
Educunt tandem Melanthium in vestibulumque & aulam:
Hujus quidem nareſque, & aures sævo ære
Abscideruntque genitaliaque extraxerunt canibus cruda comedenda,
Manusque, & pedes amputârunt, excandescenti animo.
Hi quidem postea abluti manusque, pedesque,
Ad Ulyssem in domum *nimirum* iverunt; perfectum est autem opus.
At hic allocutus est dilectam nutricem Eurycleam,
" Porta sulfur, anus, malorum medelam, porta etiam mihi ignem,
" Ut fumigem domum; tu verò Penelopem
" Venire huc jube, cum ancillis mulieribus:
" Omnes autem impelle famulas per domum, ut *hæc* veniant.
Hunc rursus allocuta est dilecta nutrix Eurycleia,
" Certè jam hæc, fili mi, congruenter dixisti.
" Sed agè chlænamque, tunicamque, vestimenta portabo:
" Neque tu isthoc modo vestibus laceris tectus latos humeros
Sta in domibus; improbandum utique id fuerit.

ΣΧΟΛΙΑ.

469. Ἕρκεϊ.] Νῦν, τῷ δικτύῳ. Θάμνῳ.] Δασεῖ φυτῷ.
470. Αὖλιν.] Κοίτην.
481. Θέειον.] Θεῖον. Ἄκος.] Ἴαμα.
482. Θεειώσω.] Καθαρῶ.

NOTÆ.

474. Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγεν, — Τοῦδ' ἀπὸ μὲν ῥῖνάς τε, καὶ οὔατα) Hæc finis *Melanthii*, perfidi istius & nequissimi Caprarii; cujus dehinc apud Rusticos, in Proverbium abiit Supplicium; undè explicatur illud *Theocrit.* Idyll. 5. v. 149. — ἀλλὰ γλυοίμαν, Αἰ μὴ τὸ φλάσαιμι, Μελάνθιον, ἀντὶ Κομάτα. *Comatas* imprecatur sibi fatum hujus *Melanthii*, ut rem acerbissimam, si promissis non steterit. *Scholiastes*, Ἀλλ' εἰ μή σε θλάσω, γλυοίμαν, ἀντὶ Κομάτα, Μελάνθιον· καὶ καλοσθείλω, ὥστε ἐκεῖνον ὑπὸ Εὐμαίου καὶ Φιλοιτίου, ἐγὼ, ἐν τοῖς Ὀδυσσέως οἴκοις. Vid. & *Dan. Heinsii*, Lection. *Theocrit.* c. x. in ipso fine. Ex hoc loco ἀκρωτηριασμὸς, quid sit, satis apparet.

481. Οἶσε θέειον, γρηῢ, κακῶν ἄκος· οἶσε δέ μοι πῦρ, Ὄφρα θεειώσω μέγαρον) Hinc *Theocrit.* Idyll. 24. v. 94. Καθαρεῷ δὲ πυρώσαι δῶμα θείῳ. *Plinius*, " *Sulphur* habet & in Religionibus locum, ad " expiandas suffitu domos. Vid. *Joh. Meursii* spicilegium *Theocrit.* p. 143. De Voce οἶσε, vid. suprà, ad v. 106.

VARIÆ LECTIONES.

469. Τό, θ') γρ. πῷ θ', olim, malè. *Ibid.* Ἑσπέτε) γρ. εἰσπέτε, ut sæpe aliàs.
470. Αὖλιν ἐσιέμεναι) γρ. αὖλιν ἐς ἰέρβην.
479. Δόμονδε κίον) γρ. δόμονδ' ἔκιον.
486. Ἔεισε) γρ. ἔεισας, ut *Iliad.* γ'. v. 204.
489. Ἔσταθ' ὑπὸ μεγάροις) γρ ἴστατ' ἐν μεγάροις. & ἴστατ' ἐν μεγάροισι.

Τὼς δ'

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Πῦρ νῦν μοι πρώτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.
Ὣς ἔφαθ'· ἣ δ' ἀπίθησε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Ἤνεγκεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θήϊον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Εὖ διεθείωσεν μέγαρον, καὶ δῶμα, καὶ αὐλήν.
Γρηὺς δ' αὖτ' ἀνέβη καλὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος,
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι·
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δαΐδας μὲν χερσὶν ἔχουσαι.
Αἱ μὲν ἄρ' ἀμφεχέοντο, καὶ ἡσπάζοντ' Ὀδυσῆα,
Καὶ κύνεον ῥ' ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε, καὶ ὤμους,
Χεῖράς τ' αἰνύμεναι· τὴν δὲ γλυκὺς ἵμερος ᾕρει
Κλαυθμῶ καὶ γοερῆς· γίνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

Hanc rursus alloquutus est prudens Ulysses,
Ignis nunc mihi primum in domibus fiat.
Sic dixit: neque non obedivit dilecta nutrix Eurycles,
Portavit igitur ignem & sulphur; at Ulysses
Benè purificavit cœnaculum, & domum, & aulam.
Anus verò rursus ascendit per domos pulchras Ulyssis,
Nunciatura mulieribus, & incitatura, ut venirent:
Hæ igitur iverunt ex domo tædas in manibus tenentes.
Hæ quidem circumfundebantur & salutabant Ulyssem,
Et osculabantur amplectentes caputque, & humeros,
Manusque capientes; hunc autem dulce desiderium cœpit
Fletûs & suspirii: novit verò mentibus omnes.

ΣΧΟΛΙΑ.

493. Θήϊον.] Θεῖον, ἄπυρον.
494. Διεθείωσεν.] Περιέγνισεν.
500. Αἰνύμεναι.] Ἐπιλαμβανόμεναι.

NOTÆ.

499. Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι) *Ultima* Ε κύνεον producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, &c. In nonnullis tamen τὸ μα interseritur, ut fieri solet. Legi etiam poteſt, καί ῥ' ἐκύνεον, &c.

VARIÆ LECTIONES.

509. Γίνωσκε) γρ. γίγνωσκε.
499. Καὶ κύνεόν ῥ' ἀγαπαζόμεναι) γρ. καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι. Vid. Not. in *Textum*.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ψ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ψ'.

Ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ τὴν τῶν πλαίτης δηγημάτων ἀνακεφαλαίωσις, καὶ Ὀδυσσέως καὶ Τηλεμάχου μετὰ τῶν οἰκείων ἔξοδος.

Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσέως πρὸς Πηνελόπης ἀναγνωρισμός.

Ἄλλως.

Τῇ δ' ἀναγνωρίζει πόσιν ἣν περὶ Πηνελόπεια. LIB. XXIII.

Γρηὺς δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνεβήσατο καγχαλόωσα,
Δεσποίνῃ ἐρέουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα·
Γνάθω δ' ἐρράσατο, πόδες δ' ὑπερικταίνοντο·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Ἔγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὄφρα ἴδηαι
Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι, τά τ' ἔλδεαι ἤματα πάντα·
Ἦλθ' Ὀδυσεὺς, καὶ οἶκον ἱκάνεται, ὀψέ περ ἐλθών.

ANus verò in cœnacula ascendit exultabunda,
Heræ dictura dilectum maritum intùs existentem:
Genua autem firmitèr movebantur, pedesque subsultabant præ gaudio.
Stetit itaque super capite, & ipsi verbum dixit,
" Surge, Penelope, dilecta filia; ut videas
" Oculis tuis, quæ cupiebas dies omnes:
" Venit Ulysses, & domum advenit, serò licet redux.

Σχολια.

3. *Ἐρρώσατο.] Ἐρρωμένως ἐπερεύσατο. *Ὑπερικταίνοντο.] Αἰσταρχος, ἀντιπάλλονται καὶ σαίνονται, ἐπιθυμητικῶς αὐτῆς βαδίζειν παχέως, μὴ δυναμένης ἧ, ἀλλὰ καὶ βραχύ. Διὰ τὸ γῆρας· οἱ δὲ, ὑπερεξετείνοντο, ἄμετρον δηθὺν σαίνεσθαι, παρὰ τὸ ἴκταρ, ὅ ἐστιν, ἐγγύς· καὶ γὰρ ἐπεσείρετο. Γνάθω δ' ἐρράσατο· παχέως ἂν ὑπερεκτείνετο, ὅ ἐστι, παρεγίνοντο.

7. Ἱκάνει.] Παρατηρητέον.

Notæ.

V. 3. Πόδες δ' ὑπερικταίνοντο) *Etymolog.* M. v. Ὑπερικταίνοντο. Κράτης, τὸ ἄγαν ἰφάλλονται, ὑπερεκτείνοντο. Λυσανίας, ἐπὶ δὲ τρίμετρου φησὶ τιθέμενα· ἢ διασύρεται, ὥστε εἶναι, ὑπερεκτείνεται· ἢ ψιλᾶται· οἱ δὲ πόδες διϊκνοῦνται, διὰ τὴν χαρὰν, ὑπὲρ τὸ μέτρον τῶν δυνάμεως. *Hesych.* Ὑπερικταίνοντο) Ἐτέμνον. Hinc Corrige, & lege, Ὑπερεκταίνοντο. Vid. *Brevia Scholia* & ad *Var. Lect.*

Notæ in Scholia.

V. 3. *Ἐρρώσατο) Hoc *Scholion*, & sequens, ex *Aloysii Alemanni* MSto. Confer *Eustath.* fol. 798. lin. 18. & 824. lin. 3. ubi ῥώσατο, ἀντὶ τοῦ ἐρρωμένως κινδύνου. Vid. *Etymolog.* M. in Notis ad *Textum*, & *Hesych.* in v. ubi tamen malè, ὑπερικταίνοντο, ut etiam apud *Suidam.* Vid. ad *Var. Lect.*

Variæ Lectiones.

V. 1. Ἀνεβήσατο) γρ. ἀνεβήσετο, *Florentina, Aldina, Lovaniana Rescii.*

3. Ὑπερικταίνοντο) γρ. ὑπερικαίνοντο, vid. Not. in *Scholia*, & *Suidam*, v. Ἀκταίνειν.

Μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγλαὸς, οἵτ' ἐὸν οἶκον
Κήδεσκον, ᾗ κλῆμαί τ' ἔδον, βιόωντό τε παῖδα.
Τλαῦδ' αὖτε προσέφη πεφνὼν πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Μαῖα φίλη, μάργην σὲ θεοὶ θέσαν· οἵτε δύανται
Ἄφρονα ποιῆσαι, ᾗ ἐπίφρονά περ μάλ' ἐόντα,
Καί τε χαλιφρονέοντ' ἀγαοφροσύνης ἐπέδησαν·
Οἵ σέ περ ἔβλαψαν· περὶ δ' φρένας αἰσίμη ἦσθα.
Τίπτε μὲ λωβεύεις, πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν,
Ταῦτα παρὲξ εἰρέσθαι; ᾗ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις
Ἠδέος, ὅς μ' ἐπέδησε, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας;
Οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδραθον, ἐξ ὅ' Ὀδυσσεὺς
Ὤιχετ' ἐποψόμενος κακοίλιον οὐκ ὀνομαστήν.
Ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι, ᾗ ἀψ ἔρχευ μεγαρόνδε·
Εἰ γάρ τις μ' ἄλλη γε γυναικῶν, αἵ μοι ἔασι,
Ταῦτ' ἐλθοῦσ' ἤγγειλε, ᾗ ἐξ ὕπνου μ' ἀνέγειρε,

" Procos etiam interfecit superbos,
" qui suam domum
" Contristabant, & res comedebant,
" violabantque filium.
Hanc rursus allocuta est prudens Penelope,
" Nutrix dilecta, insanam te Dei fecerunt, qui possunt
" Insipientem facere *eum*, qui vel prudentissimus fuerit,
" Et vel mentis impotem ad sapientiam extulerunt;
" Qui te etiam læserunt; quum antè mente convenientèr-instructa eras.
" Cur me irrides perdolentem animum habentem,
" Hæc præter *verum* dicens? & ex somno suscitas
" Dulci; qui me ligavit, dilectas palpebras complectens?
" Non enim tam suavitèr dormivi, ex quo Ulysses
Ivit visurus malum Ilium non nominandum.
" Sed agè nunc descende, & retrò vade in domum:
" Si enim aliqua me alia mulierum, quæ mihi sunt,
" Hæc veniens nunciâsset, & ex somno excitâsset,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

9. Κήδεσκον.] Ἐκάκιον, * ἔβλαπτον. Βιόωντο.] Ἐβιάζοντο.

11. Μάργην.] Μανομβρίαν, ἀναίδητον, μεμηνυῖαν, ἐκφρονα.

13. Χαλιφρονέοντ'.] Κεχαλασμένας ἔχοντα τὰς φρένας· ἀλιθιον, μωλωβόφρονα.

14. Αἰσίμη.] * Καθήκουσα· † καθηκόντως δὲ τὰς φρένας ἔχουσα· ὅ ἐστι, φρένας καθήκουσα.

15. Λωβεύεις.] Χλευάζεις, εἰς λώβην καὶ ὕβριν ἄγεις. Πολυπενθέα.] Πολλῶν πενθῶν καὶ λυπῶν πεπληρωμένον.

16. Παρὲξ εἰρέσθαι.] Παρὰ τὸ δίον λέγουσα.

N O T Æ.

11. Μαῖα φίλη, μάργην σὲ θεοὶ θέσαν) Hunc locum meritò suspicit *Meric. Casaubon* §. 2. super loco *Homerico*, conferens cum loco *Jobi*, c. 15. & 13. & *Isaiæ*, c. 44. v. 25. ex illorum saltem alterutro sumptisse *Homerum* suspicatus. Certè ex *Jobo* potuit, inquit *Duportus*, ex *Isaiâ* non potuit: quomodò enim? Cum *Esaias* vixerit temporibus *Hezekiæ*, *Homerus* autem *Salomoni* fuerit σύγχρονος, si *Cyrillo Alexandrino*, *Cedrēno* (addo ego, *Johanni Malelæ*) aliisque credimus.

19. Κακοίλιον) *Homero* ferè propria hæc Ars, eleganti Compositione *Epitheton* pensare; ut κακοίλιον, ἀντὶ τοῦ, κακὸν Ἴλιον· Ἱερὸν, ἀιρὸν, *Odyss σ'*. v. 72. *Iliad. γ'*. v. 39. Δύσαεα. Ità in *Appellativis*, ut μήτηρ δυσμήτηρ. Unde alii Auctores, in *Propriis* & *Appellativis*, ut Αἰόπαρις, *Euripid.* Hecub. v. 945. Ità *Alcman*, Δύσαρις, αἰνόπαρις, κακὸν Ἑλλάδι βωλαιείην. Hinc *Sophoclis* ἀδῶρα δῶρα. Hinc *Euripidis*, γάμους ἄγαμους, & Νύμφην ἄνυμφον, παρθένον τ' ἀπάρθενον. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Medeæ, v. 618. & *Conrad. Rittershus.* ad *Oppiani* Cynegetic. l. 1. v. 260. ubi plura ex pluribus.

20. Ἔρχευ) Ità, pro ἔρχου, scribendum: ut ad *Iliad. ω'*. v. 290. Aliàs ἴρχεο, ut & ibi; & sic *Scribi* quidem potest, ut hic in *Aldinâ*, *Lovaniana Rescii*, & *Florentinâ*; at verò debet *Legi*, tanquam ἴρχεο *Scriberetur*. Ità infrà, v. 52. & 78. & *Iliad. τ'*. v. 381. Ἔπευ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

9. *Ἔβλαπτον) Ex *Eustath.* fol. 799. lin. 8. MS. *Aloysii*. Explicatio sequens, † καθηκόντως &c. aliunde. Vid. *Etymolog.* M. v. Αἴσιμον.

14. Αἰσίμη) * Καθήκουσα. Ità, pro καθήκουσα, ex

Variæ Lectiones.

8. Οἵτ' ἐὸν οἶκον) γρ. οἵ τί οἱ οἶκον, *Eustath.* fol. 799. lin. 8.

14. Οἵ σ' ὣς ἔβλαψαν) γρ. οἵ σε παρέβλαψαν, *H. Steph.*

16. Παρὲξ εἰρέσθαι) γρ. παρεξερέσθαι, *H. Steph.* & παρὲξ ἐρέσθαι.

20. Ἔρχευ) γρ. ἔρχου. vid. Not. in *Textum*, & infrà, ad v. 52. & 59.

Tf

Τῷ κε τάχα συγερῶς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
Αὖτις ἔσω μεγάρων· σὲ δ' τοῦτό γε γῆρας ὀνήσει.
Τλῶ δ' αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Οὔτι σὲ λωβεύω, τέκνον φίλον· ἀλλ' ἔτυμόν τοι
Ἦλθ' Ὀδυσεύς, ᾗ οἶκον ἱκάνει, ὡς ἀγορεύω,
Ὁ ξεῖνος, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισι·
Τηλέμαχος δ' ἄρα μίν πάλαι ἤδεν ἔνδον ἐόντα,
Ἀλλὰ σαοφροσύνῃσι νοήματα πατρὸς ἔκυθεν,
Ὄφρ' ἀνδρῶν ὑπάλιτο βίλιν ὑβριμοεργῶν.
Ὣς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐχάρη, ᾗ δὲπὸ λέκτροιο θοροῦσα
Γρηῒ προσπλέχθη, βλεφάρων δ' ἄπο δάκρυον ἧκε·
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Εἰ δ' ἄγε δή μοι, μαῖα φίλη, νημερτὲς ἔνισπε,
Εἰ ἐτεὸν δὴ οἶκον ἱκάνει, ὡς ἀγορεύεις,
Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκε,
Μοῦνος ἐών, οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔμιμνον.
Τλῶ δ' αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Οὐκ ἴδον, ᾗ πυθόμην, ἀλλὰ στόνον οἷον ἄκουσα
Κτεινομένων· ἡμεῖς δ' μυχῷ θαλάμων εὐπήκτων

" Ideò citò miserabiliter ipsam ego remisissem ire
" Rursus intra domos: te verò ob hoc senectus tua juvabit.
Hanc rursus allocuta est dilecta nutrix Eurycléa,
" Non te irrideo, filia dilecta: sed verè tibi
" Venit Ulysses, & ad domum pervenit, sicut dico;
" *Ille* nempè hospes; quem omnes inhonorabant in ædibus:
" Telemachus verò illum jamdiu cognovit intus existentem;
" Verùm prudenter cogitationes patris occultabat;
" Ut virorum puniret violentias superborum.
Sic dixit; hæc itaque lætata est, & à lecto prorumpens
Anum circumplexa est, & à palpebris lacrymam misit;
Et ipsam appellans verba velocia allocuta est,
" Eia age jam mihi, nutrix dilecta, verum dic,
" Si verè jam domum venit, ut dicis,
" Quomodo utique procis impudentibus manus immisit,
" Solus nimirum; hi verò semper conferti intus manebant?
Hanc rursus allocuta est dilecta nutrix Eurycléa,
" Non vidi, non quæsivi; verum gemitum solum audivi
" Interfectorum: nos verò in secessu thalamorum bene-factorum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

23. Ἀπέπεμψα.] Ἀπεδίωξα.

24. Σὲ δ' τοῦτό γε γῆρας ὀνήσει.] Τὸ μὲν μοῦ ὑβρίσας ἀπέπεμφθῆναι· ἢ οἶον, εἰ ἐκ τῶν ἄλλα σοὶ βαρὺ ἦν, τοῦτό γε ὀνήσει.

26. Λωβεύω] Ὑβρίζω. Ἔτυμον.] Ἀληθῆ.

28. Ὁ ξεῖνος.] Σπουδαῖον μὴ τοῦτο· ἰδιωτικῶς δ', ὁ ξένος ἐστὶν, ὁ Ὀδυσσεύς.

N O T Æ.

24. Σὲ δ' τοῦτ' γε γῆρας ὀνήσει) Condono hoc tuæ Senectæ.

25. Τλῶ δ' αὖτε προσέειπε) Rectè in Vetustis & Optimis *Exemplaribus*, Τλῶ legitur: verùm quùm in *Henrici Stephani* Editione τ scribi fortè contigit, illam *Lectionem* cæci sequuntur *Castellio*, *Spondanus*, *Elzevirius*, aliique non pauci, excepto *Oxoniensi* Editore; qui tutus in hâc parte. Quamvis & ipsi, qui *Errorem hunc errant*, per *hanc* tamen omnes exponant: & certo certius *Nutrix Penelopen* alloquitur. Quare nihil in *Erroribus* magis perniciosum, quam magna Exempla. Vid. suprà ad τ'. v. 261. & infrà, ad v. 32.

32. Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐχάρη) Ut æstimemus, quanto cum nostro periculo, Magnos Viros temerè sequamur, hic iterum Notandum; quòd cùm casu in *Henrici Stephani* Editione, ὡς, ἔφαθ'· ἡ δ' ἐχάρη legeretur, cum *Tenui* nempè ante *Asperum*, hinc *Castellio*, *Spondanus*, *Elzevirius*, *Cantabrigiensis*, & *Oxoniensis* etiam, Omnes simul eundem errant Errorem, auctoritate nempe Magni Nominis decepti; cùm non tantùm Regula contrà militet, verùm etiam omnium Vetustissima Editio, *Florentina*, item *Romana*, & *Basileensis*, *Eustathii*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagiana*, Omnes *Henrico Stephano* priores, ἔφαθ' legant, ut Nos nunc scribimus, *Nullius unquam Hominis jurare in verba parati.*

Variæ Lectiones.

24. Ἔσω μεγάρων) γρ. ἔσω μέγαρον, *Eustath.* fol. 799. lin. 18. & *H. Steph. Ibid.* Τοῦτ' γε γῆρας) γρ. τοῦτό γε, γῆρας, *H. Steph.*

25. Τλῶ δ') γρ. τλῶδ', male. Vid. Not. in *Textum.*

32. Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐχάρη) γρ. ὡς ἔφατ', &c. vid. Not. in *Textum.*

40. Ἄκουσα) γρ. ἄκουσα, *H. Steph.*

Ἤμεθ' ἀτυζόμεναι, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι·
Πεύ γ' ὅτε δή με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο κάλεστε
Τηλέμαχος· τὸν γάρ ῥα πατὴρ ὤρσεν καλέσασθαι.
Εὗρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κλαμθμοῖς νεκύεσσιν
Ἑσταότ'· οἱ δέ μιν ἀμφὶ κραταίπεδον ἕδας ἔχοντες,
Κεῖατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἰδοῦσά κε θυμὸν * ἰανθῇς,
Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλασμένον, ὥστε λέοντα.
Νῦν οἱ μὲν δὴ πάντες ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
Ἀθρόοι· αὐτὰρ ὁ δῶμα θεειοῦται περικαλλὲς,
Πῦρ μέγα κηάμενος· σὲ δέ με προέηκε καλέσσαι.
Ἀλλ' ἕπευ, ὄφρα σφῶϊν εὐφροσύνης ἐπιδῆτον
Ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ· ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε.
Νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτελέλεσται·
Ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέσιος, οὖρε δ' ἑῷ κῆ σέ,
Καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' οἵπερ μὲν ἔρεζον
Μνηστῆρες, τοὺς πάντας ἐπήσαλο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Μαῖα φίλη, μή πω μέγ' ἐπεύχεο καγχαλόωσα·
Οἶσθα γάρ, ὥς κ' ἀσπασὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί τε, καὶ υἷϊ, τ' τεκόμεσθα·

" Sedebamus, perculsæ : fores verò claudebantur bene aptatæ :
" Antequam modò me tuus filius à domo vocaret
" Telemachus : hunc enim pater præmisit vocare.
" Inveni demùm Ulyssem inter occisa cadavera *Procoritm*
" Stantem ; illi verò circum illum stratum pavimentum occupantes,
" Jacebant *alii* super alios : Tu si conspexeris, animo recreareris,
" *Si, inqu. conspex.* sanguine & cruore tœdatum, veluti Leonem.
" Nunc hi quidem omnes in aularibus januis
" Conferti sunt : at hic domum fumigat perpulchram,
" Igni magno accenso : te verò me præmisit, accersere.
" Verùm sequere, ut vobismet lætitiam confequamini
" Ambo *vos* charo *in* corde ; postquam mala multa passi estis.
" Nunc tandem hoc longum desiderium perfectum est :
" Venit quidem ipse vivus domumsuam ; invenit autem & te,
" Et filium domi ; malè verò qui ei fecerant
" Proci, hos omnes punivit suâ in domo.
Hanc rursus allocuta est prudens Penelope,
" Nutrix dilecta, nequaquam valdè gloriare exultabunda :
" Scis enim, quòd gratus in domo appareret
" Omnibus, maximè verò mihique, & filio, quem genuimus :

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

42. Ἀτυζόμεναι.] Ἐκπλαττόμεναι, παραφρόμεναι· ἀτύω, ὁ μέλλων ἀτύσω, καὶ καθ' παραγωγὴν, ἀτύζω, Αἰολικόν. Ἔχον.] Ἀντὶ ἔ, ἀσφαλισμέναι ἦσαν.

46. Κραταίπεδον * ἕδας.] * Τὸ λιθόστρωτον ἔδαφος.

50. Θεσπεσίῃ.] Περιαγιάζει, καθαίρει.

52. Εὐφροσυνῆς ἐπιδῆτον.] Θυμηδίας ἐπιβήσητε, * εὐφραινθῆναι πεισθῆτε. * Ἰτὰ, pro εὐφραθῆναι.

53. Πέποσθε.] Πεπόνθατε· Ἄλλως * Πεπόνησθε, καθ' συγκοπήν.

59. Μέγ' ἐπεύχεο.] Μεγαλαύχει.

60. Ἀσπασὸς.] Εὐκταῖος.

61. Τεκόμεσθα.] Ἐγεννήσαμεν.

N O T Æ.

45. Κλαμθμοῖς νεκύεσσι) Vid. suprà, ad χ'. v. 401. & ad *Varias Lectiones*.

47. Ἰανθῇς) Ità legendum pronuntio, pro ἰάνθῃς, quòd malè hactenùs hoc in loco obtinuit; ità certè *Iliad.* τ'. v. 174. Σὺ δ' φρεσὶ σῇσιν ἰανθῇς. Non est autem accipiendum, Quasi res tam miseranda & tristis, ulli bonæ Fœminæ, aut Viro, esset Lætitiæ causa; verùm quòd *Dei Justitia tam mirabiliter* vindicata, sit Omnium afflictorum & piorum hominum animis magna gaudii materia. Confer *Psalm.* 58. v. 10. 11. & quæ Nos ad *Euripid.* Herc. Fur. v. 757.

N O T Æ I N S C H O L I A.

46. Κραιπίπεδον * ἕδας) * Τὸ λιθόστρωτον ἔδαφος. Cùm ἕδας abesset, cujus συνώνυμον, aderat ἔδαφος, & * λιθόστρωτον, cui geminum esset κραιπίπεδον, ex *Etymolog.* M. v. lacunam supplevi. Olim enim hoc tantùm, Κρατιπίπεδον) Τὸ ἔδαφος, malè.

53. * Πεπόνησθε, &c.) Ex *Eustathio.*

V A R I Æ L E C T I O N E S.

45. Κταμένοις νεκύεσσι) γρ. κλαμένοισι νέκυσσι, vid. Not. in *Textum*.

47. Ἰανθῇς) γρ. ἰάνθῃς, vid. Not. in *Textum*.

51. Κηαλέῳ) γρ. κηάλῳ, *Seberus*.

52. Ἔπου) γρ. ἵπω, vid. suprà, ad v. 20. & infrà, ad v. 78.

56. Ἔρεζον) γρ. ἔρεξαν.

59. Ἐπεύχεο) γρ. ἐπεύχου, ut suprà, v. 20.

Ἀλλ'

Ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὡς ἀγορεύεις.
Ἀλλά τις ἀθανάτων κλῖνε μνηστῆρας ἀγαυούς,
Ὕβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα·
Οὔτινα γὰρ τίεσκον ὀπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οὐ κακόν, οὐδὲ μὰν ἐσθλόν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
Τῷ δι' ἀτασθαλίας ἔπαθον κακόν· αὐτὰρ Ὀδυσῆος
Ὤλεσε τηλοῦ νόστον Ἀχαιΐδος, ὤλετο δ' αὐτός.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Ἦ πόσιν ἔνδον ἐόντα παρ' ἑσχάρῃ, οὔποτ' ἔφησθα
Οἶκαδ' ἐλεύσεσθαι; θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος·
Ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα περιφραδὲς ἄλλο τι εἴπω,
Οὐλὴν· τὴν ποτε μὶν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,
Τὴν ἀπονίζουσα φρασάμην· ἤθελον δέ σοι αὐτὴ
Εἰπέμεν· ἀλλά με κεῖνος ἐλὼν ἐπὶ μάστακα χερσὶν,
Οὐκ ἔα εἰπέμεναι, πολυϊδρείῃσι νόοιο.
Ἀλλ' ἕπευ· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν θείδωσομαι αὐτῆς,
Αἴ κέν σ' ἐξαπάφω, κτεῖναί μ' οἰκτίστῳ ὀλέθρῳ.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
Μαῖα φίλη, χαλεπόν σε θεῶν αἰειγενετάων
Δηρόεα εἰρυσθαι, μάλα περ πολυΐδριν ἐοῦσαν·
Ἀλλ' ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμόν, ὄφρα ἴδωμαι
Ἀνδρας μνηστῆρας τεθνηότας, ἠδ' ὃς ἔπεφνεν.
Ὡς φαμένη, κατέβαιν' ὑπερῴια· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
Ὥρμαιν', ἢ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεείνοι,

"Sed non est hæc res vera, sicut dicis:
"Verùm aliquis immortalium interfecit procos superbos,
"Injuriam ingnatus acerbam, & mala opera:
"Neminem enim honorabant terrestrium hominum,
"Non malum, neque quidem bonum, quicunque ad ipsos venisset:
"Ideò propter iniquitates passi sunt malum: at Ulysses
"Perdidit longè reditum à Græciâ, perditus & ipse est.
Huic deinde respondit dilecta nutrix Euryclea,
"Filia mea, quale verbum fugit septum dentium?
"Quæ maritum intùs foco assidentem, nunquam dicis
"Domum esse venturum? animus autem tibi semper incredulus.
"Sed age tibi & signum permanifestum aliud quoddam dicam,
"Cicatricem: quam quondam ipsi Aper impressit albo dente,
"Hanc dum-abluerem agnovi: volebam autem tibi ipsa
"Dicere; sed me ille compressis in os manibus,
"Non sivit dicere, prudentiis mentis.
"Sed sequere, *inquam*; at ego meipsam *tibi puniendam* tradam,
"Si te decepero; interfice me miserimâ morte.
Huic respondit statim prudens Penelope,
"Nutrix dilecta, difficile te Deorum immortalium
"Consilia investigare, licet multarum rerum sis perita:
"Veruntamen eamus ad filium; ut videam
"Viros procos interfectos, & *eum*, qui illos interfecit.
Sic loquuta, descendit è cœnaculo: multa verò ei cor
Meditabatur, an seorsim dilectum maritum interrogaret,

ΣΧΟΛΙΑ.

71. Ἐξάρῃ.] Ἔνθα τὸ πῦρ καίῃ, τόπος· ἢ ὃ βωμὸς ἱσόπεδος, οὐκ ὢν λίθων ὑψώματος.

78. Ἐμίθην.] Περὶ ἐμαυτῆς. Περιδώσομαι.

Σωθήσομαι, * ὑπὲρ ἐμαυτῆς.

82. * Εἰρυσσ.] Εἰδῶ.

86. Ἐξερεείνοι.] Ἀναχρίνειεν τὸ λόγῳ.

NOTÆ.

70. Τέκνον ἐμὸν) Vid. ad α'. v. 64. ubi idem Versus.

78. Ἐμίθην περιδώσομαι αὐτῆς) Ità *Iliad.* ψ'. v. 485. Διοῦρό νυν ἢ τελέσωσι περιδώμεθον, ἢ λίπωμεν. *Anglicè*, I'LL LAY MY LIFE, or ALL I'M WORTH.

NOTÆ IN SCHOLIA.

78. * Ὑπὲρ ἐμαυτῆς, Addo, ad *Sensum* declarandum.

82. * Εἰρυσσ) Εἰδῶ. Ex *Hesychio*, qui ad hæc Verba, *Homeri* locum laudat. Εἰρῦσσαι. MS. *Aloysian.*

VARIÆ LECTIONES.

74. Τὴν ποτε μὶν) γρ. τὴν ποτέ μιν, at μὶν, ut *Emphaticum*, *Acui* debet.

75. Σοὶ αὐτὴ) γρ. σοὶ αὐτῇ.

76. Ἀλλά με κεῖνος) γρ. ἀλλ' ἴμ' ἐκεῖνος.

78. Ἔπευ) γρ. ἕπω, ut suprà, v. 52. *Ibid.* Περιδώσομαι) γρ. περὶ δώσομαι.

82. Εἰρυσσ) γρ. εἰρῦσσ, & εἰρῦσσαι, ut infrà, v. 151.

Ἦ παρῳᾶσα κύσειε κάρη ᾧ χεῖρε λαβοῦσα.
Ἡ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν ᾧ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν,
Ἕζετ' ἔπειθ' Ὀδυσῆος ἐναντίον ἐν πυρὸς αὐγῇ,
Τοίχῳ τῷ ἑτέρῳ· ὁ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν
Ἧστο κάτω ὀρόων, πολιὸν δέμας, εἴ τι μιν εἴποι
Ἰφθίμη πωλοίκουρος, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.
Ἡ δ' ἄνεω δηὰ ἧστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἴκανεν.
Ὄψε δ' ἄλλοτε μὲν μιν ἐναντίβιον ἐσίδεσκεν,
Ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε, κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
Τηλέμαχος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Μῆτερ ἐμή, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
Τίφθ' ὅτω πατρὸς νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ' αὐτὸν
Ἕζομαι μύθοισιν ἀνείρεαι, οὐδὲ μεταλλᾷς;
Οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
Ἀνδρὸς ἀφεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
Ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν·
Σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια,
Τέκνον ἐμόν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν·
Οὐδέ τι προσφάμεν δυνάμαι ἔπος, οὐδ' ἐρέεσθαι,
Οὐδ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι ἐναντίον· εἰ δ' ἐτεὸν δὴ
Ἔστ' Ὀδυσεύς, ᾧ οἶκον ἱκάνεις, ἢ μάλα νῶϊ
Γνώσομεθ' ἀλλήλων ᾧ λώϊον· ἔστι γὰρ ἡμῖν

An aſtans oſcularetur caput & manus arrepras.
Quum verò ingreſſa eſt & tranſivit lapideum limen,
Sedit demùm è regione Ulyſſis in ignis ſplendore,
Ad parietem alterum: hic autem ad columnam longam
Sedebat deorſum tuens, expectans, ſiquid ipſum alloqueretur
Proba uxor, poſtquam vidit oculis.
Hæc verò tacita diù ſedit, ſtuporque ei cor cepit.
Aſpectu quidem nunc ipſum perſpicuè notabat,
Nunc autem non agnoſcebat, mala corpori veſtimenta habentem.
Telemachus igitur increpuit eam, verbumq; dixit, denominavitque,
" Mater mea, miſera-mater, ſævum animum habens,
" Cur ſic à patre recedis? neque apud ipſum
" Sedens verbis interrogas; neque ſcrutaris?
" Non quidem alia ſic mulier toleranti animo
" A Viro ſeorſim ſederet, qui ei multa mala perpeſſus
" Veniſſet vigeſimo anno *in* patriam terram:
" Tibi verò ſemper cor durius eſt lapide.
Hunc rurſus alloquta eſt prudens Penelope,
" Fili mi, animus mihi in pectoribus ſtupefactus eſt,
" Nec adhuc dum proferre valeo verbum *ad eum*, neque interrogare,
" Neque in vultum videre contra; ſin verè jam
" Eſt Ulyſſes, & domum venit, certè valdè nos
" Cognoſcemus inter nos & melius; ſunt enim nobis

ΣΧΟΛΙΑ.

89. Ἐν πυρὸς αὐγῇ.] Ἐν τῷ πιφαυσκομένῳ τόπῳ ἐκ πιφλογισμένου λίθου ἢ πυρός.

94. Ἐνωπάδιος ἐσίδεσκεν.] Ἐναργῶς, ἀντικρὺς, *ἰφορεῶσα ἐγνώριζεν. *Περιεργότερον αὐτὸν κατιδοῦσα τοῖς ὀφθαλμοῖς.

95. Ἀγνώσασκε.] Ἠγνόει.

97. Δύσμητερ.] Ἐπὶ *κακῇ μήτρᾳ λεγομένη.

99. Ἀνείρεαι.] Τὸ ἐξ ἕρωτος. *Φιλικῶς ἐρωτᾷς.

105. Τέθηπεν.] Ἐκπέπληκται.

106. Προσφάμεν.] Προσεῖπον.

109. Γνώσομεθ'.] Γνωριοῦμεν.

NOTÆ.

90. Τοίχῳ ἑτέρῳ) Ità *Iliad.* ι'. v. 217. Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐναντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος — Τοίχῳ ἑτέρῳ.

97. Μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ) Vid. ſuprà, ad v. 19.

109. Γνωσόμεθ' ἀλλήλων) *Euſtath.* fol. 805. lin. 37. Ὅρα ᾗ, τὸ Γνωσόμεθ' ἀλλήλων, Γνικῇ σωζόμενον, ὡς καὶ ἐπὶ ὀλίγων εἶπε τὸ. — Οὐδὲ γραπτέον Γνώσεσθαι ἀλλήλων. Vid. ſuprà, ad φ'. v. 35.

NOTÆ IN SCHOLIA.

94. *Περιεργότερον) Hæc ad finem uſque, ex *Aloyſii* MSto. At τὸ περιεργότερον, olim malè locatum, melius jam poſui: pro ἀφορεῶσα, lego *ἰφορεῶσα.

97. *Κακῇ) Ità, pro *κακῇ, quod hactenus obtinuit, ex MSto *Aloyſiano.*

99. *Φιλικῶς) Addo, ad rem declarandum.

VARIÆ LECTIONES.

94. Ἐνωπάδιος) γρ. ἐνωπαδίως, *Euſtath.* fol. 803. lin. 28. & *H. Steph.*

101. Ἀφεσταίη) γρ. ἀπεσταίη, *Henricus Stephanus,* ut infrà, v. 169. *Ibid.* Ὅς οἱ) γρ. ἕς ῥ' οἱ.

106. Οὐδέ π) γρ. οὐδ' ἔτι.

109. Γνωσόμεθ') γρ. γνωσόμεθ', non malè.

Σήμαν-

Σήμαθ', ἃ δὴ ᾔδη κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τηλέμαχ', ἦτοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
Πειρᾶσθαι ἐμέθεν· τάχα δ' ὀφθήσεται ἦμαρ.
Νῦν δ' ὅτι ῥυπόω, κακὰ δ' ἕσσαται εἵματα εἶμι,
Τέκνον ἀπημάξῃ με, καὶ οὔπω φησὶ τ' εἶναι.
Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται,
Καὶ γάρ τίς θ' ἕνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δήμῳ,
ὯΙ μὴ πολλοὶ ἕωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσω,
Φεύγει, πηούς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν·
Ἡμεῖς δ' ἔρμα πόληος ἀπέκταμεν, οἵ μέγ' ἄριστοι
Κούρων ἐν Ἰθάκῃ· τῶ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Αὐτὸς ταῦτά γε λεύσσε, πάτερ φίλε· σοὶ γὰρ ἄρίστην
Μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, οὐδέ κε τίς τοι
Ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων.
Ἡμεῖς * δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τι φημὶ

" Signa, quæ utique & nos *licet* abſcondita ſcimus ab aliis.
Sic dixit, riſit verò pertolerans divus Ulyſſes;
Statimque Telemachum verba velocia allocutus eſt,
" Telemache, nunc itaque matrem in ædibus ſinito
" Periculum-mei facere; ſtatim verò cognoſcet etiam *melius*.
" Nunc autem, quòd ſordeo, malaque corpori veſtimenta indutus ſum,
" Ideò inhonorat me, & nondum-fatetur eum eſſe, *qui ſum*.
" Nos verò conſultemus, ut valde optima fiant;
" Etenim aliquis, uno viro interfecto in populo,
" Cui non multi ſint adjutores poſtea,
" Exulat, affinibuſque relictis & patriâ terrâ:
" Nos autem ſuſtentaculum civitatis interfecimus, qui valde optimi
" Juvenum in Ithacâ; ideò te conſiderare jubeo.
Hunc rurſus Telemachus prudens contra locutus eſt,
" Ipſe hæc videas, pater dilecte; tuum enim optimum
" Conſilium in hominibus dicunt eſſe, neque aliquis tecum
" Alius vir contendat mortalium hominum.
" Nos verò prompti ſimul ſequemur, neque in ullâ re profiteor *me*

ΣΧΟΛΙΑ.

114. Πειρᾶζειν.] Διάπειραν λαμβάνειν. Φράσει.] Γνωρίσῃ.
119. Ὀπίσω.] Μετὰ τὴν ἀπωλείας χρόνον.
120. Πηούς.] Τοὺς πόρρωθεν συγγενεῖς.
121. Ἔρμα.] Ἔρεισμα, βοήθημα. Ἄλλως, * κόσμον.
124. Λεύσσε.] Σκόπει, λογίζου.

NOTÆ.

113. Ἔασον) Ἐᾶ pro ἔωσον, ſemper ſcribendum ſtatuo, quoties *Media* Syllaba producenda; de quâ re ſæpè monemus.

114. Φράσεται) *Futurum*: licet non deſunt, qui *Atticè* poſitum, pro φράσῃ, volunt; quorum *Joh. Tzetzes*, MS. ad *Iliad.* α'. v. 62. Ἐρείσομαι, καὶ τὰ ὑποτακτικὰ, καὶ αὐξητικὰ, ἢ συμβολικὰ, ἃς ἔχειν φῦσι τὸ Ἐρείσομαι μικρὸν γράφεται· καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, ἔχουσιν, ἢ ἐχέτωσαν, ἢ ἂν φράσῃ, ἢ ἐὰν φράσῃ λέγοντες.

119. Ὧι μὴ πολλοὶ ἕωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσω) Ex hoc Verſu, Nata erat alia *Lectio*, præter ἄλλοι, *viz.* δ'. v. 165. πολλοὶ enim & ibi, licet non benè.

125. Μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι) Quòd φάσ', pro φασὶν, *Acutum* habeat, *Nonnulli* ideò putant *Syllabam* iſtam corripi, undè & ἀνθρώπεσσι

legendum; ut *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, *Hervagianaque*, & *Oxonienſis*, in *Textu*; *Henricus Stephanus*, in *Margine*. Dicendum verò, τὸ φασὶ ſemper *Homero Primam* producere, nec *Brevem* eſſe putes *Toni* ratione: *Tonus* enim ſi primitùs ad *Priorem* Syllabam attineret, *Circumflexus* omninò eſſe deberet; nunc verò cùm propria illius Sedes, *Ultima* nempè Syllaba, elidatur, idem debet in ſuperſtiti Syllabâ manere; quamvis alieno loco figitur; ut λεύκ', pro λευκά· λύχ', pro λυχνία. *Romana* Editio, & *Baſileenſis*, *Euſtathii*, μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, habet, ut & ipſe *Euſtathius* ἐν παρεκβολαῖς. *Henricus* item *Stephanus*, aliique in Textu.

127. Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ') Cùm olim hoc in loco eſſet, Ἡμεῖς ἢ μεμαῶτες ἅμ' ἑψό-

NOTÆ IN SCHOLIA.

121. *Κόσμον) Addo, ex *Odyſſ.* ξ'. v. 296.

VARIÆ LECTIONES.

113. Ἔασον) γρ. ἔασον.
115. Νῦν δ' ὅτι ῥυπόω) γρ. νῦν δ', ὅπ ὀ λιπόω, ut *Odyſſ.* τ'. v. 72.
125. Μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι) γρ. μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπεσσι φάσ' ἔμμεναι, vid. Not. in *Textum*.
127. Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες) γρ. ἡμεῖς ἢ μεμαῶτες, olim; ut Not. in *Textum*.

Ἀλκῆς

Ἀλκῆς δευήσεαι, ὅση δυνάμις γε πάρεστι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
Πρῶτα μὲν ἀρ λέσθαδε, καὶ ἀμφιέσασθε χιτῶνας,
Δμῳάς τ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγειε εἵματ' ἑλέσθαι·
Αὐτὰρ θεῖος ἀοιδὸς, ἔχων φόρμιγγα λιγείαν,
Ἡμῖν ἡγείσθω φιλοπαίσμονος ὀρχηθμοῖο,
Ὡς κέν τις φαίη γάμον ἔμμεναι, ὑντὸς ἀκουών,
Ἢ ἀν' ὁδὸν σχεῖν, ἢ οἱ σχεδὸν ἀμφιβάσιν·
Μὴ σχεδόθεν κλέος οὖρον φόνου ἔλθῃ ἄφαρ γένηαι
Ἀνδρῶν μνηστήρων, πρὶν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω
Ἀγρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον· ἔνθά δ' ἔπειτα
Φραζόμεθ', ὅ, τι κε κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
Πρῶτα μὲν ἕσσαντο, καὶ ἀμφιέσαντο χιτῶνας·
Ὤπλισθεν δ' ἄρα γυναῖκες· ὁ δ' εἵλετο θεῖος ἀοιδὸς
Φόρμιγγα γλαφυρὴν, καὶ δέ σφισιν ἵμερον ὄρσεν
Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.
Τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστοναχίζετο ποδοῖν
Ἀνδρῶν παιζόντων, καλλιζώνων τε γυναικῶν·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε, δόμων ἔκτοσθεν ἀκουών,
Ἦ μάλα δή τις ἔγημε πολυμνήστην βασίλειαν·
Σχετλίη, οὐδ' ἔτλη πόσιος ἧος κυδιδίοιο

" *Pro-modulo* Roboris defuturum, quanta nempe vis adfuerit.
Hunc respondens alloquitur est perprudens Ulysses,
" Etenim ego dico, ut mihi videntur esse optima:
" Primùm quidem lavamini, & induimini vestes,
" Famulasque in domibus jubete vestimenta capere:
" At divinus cantor, tenens citharam stridulam,
" Nobis præeat ad ludicram saltationem,
" Ut aliquis dicat nuptias esse, extrà audiens,
" Vel per viam iens; vel *eorum*, qui circum habitant:
" Nè *vix.* antea fama lata cædis in civitate fiat
" Virorum procorum, quàm nos exierimus
" Agrum in nostrum arboriferum; illic postea
" Consultabimus, quod utile Olympius præbuerit.
Sic dixit; at illi hunc diligenter quidè audiverunt, & obediverunt:
Primum quidem igitur loti sunt, & induerunt vestes,
Paratæque *sunt* mulieres, ipseque cepit divinus cantor
Citharam concavam, ipsisque desiderium movit
Cantusque dulcis, & accuratæ saltationis.
Inter hos itaque magna domus strepebat pedibus
Virorum ludentium, pulchri-zonarumque mulierum:
Ità autem aliquis dicebat domos extra audiens,
" Certe omninò aliquis duxit uxorem multis-petitam reginam;
" Misera, non toleravit mariti sui primi

ΣΧΟΛΙΑ.

134. Φιλοπαίσμονος.] Φιλεῖ τὸ παίζειν.
137. Κλέος οὖρον.] Ἡ πυκνὴ φορὰ δὲ φόνου κληδών.
149. Πολυμνήστην.] Τῷ μαλλίστα πολυμνήστην· κυρίως ἐπὶ Πηνελόπης.

NOTÆ.

μεθ', emendandum vidi, ex *Iliade*, ubi idem Distichon occurrit, nempè ν'. v. 785. Ἡμεῖς δ' ἐμεμιμαῶτες ἄμ' ἑπόμεθ', ἠδέ τι φημί, &c.

128. Ἀλκῆς δευήσεαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστι) Nonnulli huic Versui subnectunt hunc, * Παρ' δύναμιν δὲ οὐκ ἔστι κὴ ἐοικὸς πολεμίζειν. Et hic sane Versus illum sequitur, in *Iliad.* ν'. v. 787. nec minùs aptè huic loco congruere videtur; quare *Lectoris* judicio hoc relinquo. *Eustath.* fol. 805. lin. 53. Ὅση δύναμίς γε πάρεστιν, ὁ δὲ σὺ ἄλλοις εἰπὼν ὁ στιγητὴς, ἐπιφέρει σπεῖ τὸ, Παρ' δύναμιν δ' οὐκ ἔστι κὲ ἐοικὸς πολεμίζειν.

131. Πρῶτα μὲν ἀρ λέσθαδε) Pro ἄρ', subsitituo ἀρ, ante *Consonam*, ex Optimis Editt. & optimis rationibus; minimè enim τὸ ἄρα, ante *Consonam* Ἀφαίρεσιν patitur.

VARIÆ LECTIONES.

130. Ἄριστα) γρ. ἄριον.
137. Πεφάσθαι) γρ. φάσθαι.
139. Ἐνθάδ') γρ. ἔνθα δ', olim, non æquè bene.
146. Δὴ) γρ. δ', olim, non æquè bene. *Ibid.* Περιστοναχίζετο) γρ. περιστοναχίζετο, *H. Steph.*

Εἴρυσθ

Εἴρυαζ μέγα δῶμα ἀμαμπερὲς, ὄφρ' ἀν ἵκοιτο.
"Ως ἄρα τις εἴπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα φῶς ἐνὶ οἴκῳ
Εὐρυνόμη ταμίη λοῦσεν, καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ·
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα.
Αὐτὰρ κεφαλῆς χεῦεν πολὺ κάλλος Ἀθήνη,
Μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· κατθὲ κάρηνι
Οὖλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας·
Ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Τέχνιν παντοίην, χαρίεντα δ' ἔργα τελείει,
Ὡς μὲν τῷ περίχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
Ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοίος.
Ἂψ δ' αὖτις καθ' ἕδρης ἔζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη,
Ἀντίον ἦς ἀλόχου· καί μιν προὸς μῦθον ἔειπε,
Δαιμονίη, περὶ σοί γε γυναικῶν θηλυτεράων
Κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·
Οὐ μέν κ' ἄλλη ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
Ἀνδρὸς ἀφείσαιτο, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας

" Custodire magnam domum continuè, quousque veniret.
Sic utique aliquis dixit; hæc autem non cognoverunt, sicut facta sunt.
Ast Ulyssem magnanimum suâ in domo
Eurynome gubernatrix lavit & unxit oleo;
Circumque ipsum pallium jecit & vestem.
Verùm capiti affudit multam pulchritudinem Minerva,
Ut major videretur & pinguior: ex capite autem
Crispas misit comas, hyacinthino flori similes.
Sicut verò quando aliquis aurum circumfundit argento vir
Solers, quem Vulcanus docuit & Pallas Minerva
Artem omnigenam; gratiosa verò opera perficit:
Sic quidem huic circumfudit gratiam capitique & humeris:
E balneo verò exivit corpore immortalibus similis;
Iterumque desedit in sede, unde surrexerat,
Contra suam uxorem; & ipsam verbo allocutus est,
" Domina *mea*, tibi quidem supra fœminas mulieres,
" Cor durum posuerunt Dii Olympias domos habitantes:
" Non quidem alia sic mulier perduranti animo
" Viro seorsim assideret, qui ei multa mala passus

ΣΧΟΛΙΑ.

151. Εἴρυαζ.] Κρατῆσαι, * φυλάξαι.

167. Ἀτέραμνον.] Σκληράν.

NOTÆ.

152. Ὡς ἄρα τις εἴπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.) Hic Versus de *temerariis Mortalium judiciis* sumendus, qui sententiam de *Rebus Alienis* facilè pronuntiant, nec tamen rem, ut acta est, vident. Quo Vitio nec frequentius aliud, nec insolentius, nec intipientius. Sed nec injustius, nec pestilentius: *Sano* enim *Judicio* imprimis ex *Diametro* repugnat, Charitati *Christiana* quam maximè contrarium, plurimisque probis Viris summoperè injurium est. Deo displicet, quare nec amplius *Hominibus* placeat; si modò Deo placere velint.

156. Καλὴν κεφαλῆς) Hoc in loco pro καλὴν κεφαλῆς· quandò pro καλὴν ἐπὶ κεφαλῆς, tum καλὴν κάρηνι κεφαλῆς.

157. Μείζονά τ' εἰσιδέειν) Hunc omnem locum, per totos *Sex Versus inclusivè*, suprà habemus, ad ζ'. v. 230, & deinceps. Nec novum, Excellentissimos Poetas sua denuò Carmina repetere, ut etiam de *Virgilio* constat, si conferas *Georgic.* l. 4. v. 475. &c. cum *Æneid.* l. 6. v. 305. &c.

166. Δαιμονίη) Hæc Vox, hoc certè in loco, ut & Δαιμόνιος, v. 174. 264. & aliàs, in Meliori Sensu occurrunt, & ferè *Latinarum* Vocum originem præ se ferunt: quidnì ergò per *Dominam* & *Dominum* redderem? Certè is hodiernus loquendi Mos, & inde *Gallica* Vox, *Madame*, *Mea Domina*, vel, *Mea Hera*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

151. * Φυλάξαι) Addo, ex *Hesychio*. MS. Εἰρῦσαι, pro εἰρῦαζ.

VARIÆ LECTIONES.

151. Εἴρυαζ) γρ. εἰρῦσαζ, & εἰρῦσαι, ut suprà, v. 82. Vid. Not. in *Scholia*. *Ibid.* Ὄφρ' ἂν ἵκοιτο) γρ. ἵως ἵκοιτο, & ἵως ἂν ἵκοιτο, *Eustath.* fol. 806. lin. 24. & *H. Steph.* Ὄφρ' ἀνίκοιτο.

157. Καδδὲ) γρ. κατὰ δὲ, &c.

159. Περιχεύεται) γρ. περιχεύεται. Ità suprà, ζ'. v. 132.

168. Οὐ μέν κ' ἄλλη ὧδε) γρ. ὡ μὲν κ' ἄλλη γ' ὧδε, *H. Steph.* & ὡ μὲν κ' ἄλλη γ'.

169. Ἀφείσαιτο) γρ. ἀπείσαιτο, *H. Steph.* ut suprà, v. 101.

Ἦλθοι ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἀλλ' ἄγε μοὶ, μαῖα, στόρεσον λέχος, ὄφρα καὶ αὐτὸς
Λέξομαι· ἦ γὰρ τῆγε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
Τόνδ' αὖτε πρὸς μῦθον ἔφη πεπνυμένη Πηνελόπεια,
Δαιμόνι', οὔτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι, οὐδ' ἀθερίζω,
Οὐδὲ λίην ἄγαμαι· μάλα δ' εὖ οἶδ', οἷος ἔησθα,
Ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
Ἀλλ' ἄγε οἱ στόρεσον πυκινὸν λέχος, Εὐρύκλεια,
Ἐκτὸς ἐϋξάθρου θαλάμου, τόν ῥ' αὐτὸς ἐποίει·
Ἔνθα οἱ, ὀκθήσασα πυκινὸν λέχος, ἐμβάλετ' ὠδῖνι,
Κώεα, καὶ χλαίνας, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
Ὣς ἄρ' ἔφη, πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ὀχθήσας ἄλοχον πρὸς στέρνον ἐφώνεε, κέδν' εἰδυῖαν,
Ὦ γύναι, ἦ μάλα τῆτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες.
Τίς δέ μοι ἄλλος ἔθηκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη
Καὶ μάλ' ὀπιζαμένῳ, ὅτε μὴ Θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
Ῥηϊδίως ἐθέλων θείη ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ.
Ἀνδρῶν δ' οὔκ ἄν τις ζωὸς βροτὸς, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,

" Veniret vigesimo anno in patriam terram.
" Sed age mihi, nutrix, sterne lectum; ut & ipse
" Dormiam, certè enim huic ferreus in pectoribus animus.
Hunc rursus alloquta est prudens Penelope.
" Domine, non equidem aliquid statim magnifacio, neque parvi facio,
" Neque admodùm admiror; valdè autem benè scio, qualis eras,
" Ex Ithacâ in navi cùm ires longiremis.
" Sed agè ei sterne densum lectum, Euryclea,
" Extrà stabilem thalamum, quem quidem ipse fecit:
" Ubi ei extruentes densum lectum superimponite, *ad* cubandum,
" Pelles, & chlænas, & cooperimenta splendida.
Sic dixit maritum tentans; at Ulysses
Graviter-ferens uxorem allocutus est, casta scientem,
" O mulier, certè valde hoc verbum compungens-animum dixisti:
" Quis enim mihi alìas poneret lectum? difficile utique esset
" Et valdè scienti; nisi quandò Deus ipse superveniens
" Faciè volens posuerit alio in loco,
" Virorũ autem non utiq; aliquis vivus homo, neque valdè pubescens,

ΣΧΟΛΙΑ.

172. Σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.] Ἰσχυρός.

174. Μεγαλίζομαι.] Ἐπαίρομαι. * Ἀθερίζω.] Τὸ ἐκπίπτω καὶ ἀποβάλλω, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθίρων, τῶν μὴ δυναμένων ἴσχειν ἀξίαν στοιχείωσιν· οἱ δὲ λιχμῶντες.

179. Ἐκθήσασα.] Ἔξω ἀποθέμενα. * Πυκινὸν λέχος.] Διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἱματίων τὴν στρῶσιν συγκεῖσθαι.

184. Ἄλλοσε θῆκε.] Ἀλλαχοῦ ἀπέθετο.

NOTÆ.

174. Δαιμόνι', οὔτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι) De Voce Δαιμόνιος, modò ad v. 166. Vocula τι producitur, in *Cæsurâ*, ante *Liquidam* μ'. Legi tamen potest & τι, ut τὶ quodammodò subaudiatur.

179. Ἔνθα οἱ ἐκθήσασα πυκινὸν λέχος ἐμβάλετ', ὠδῖνι) Quoniam *Penelope Eurycleam* tantùm alloquitur, Plures legebant ἐμβαλέτ', immemores interim præcessisse τὸ ἐκθήσασα *Participium* Plurale. Quare notandum, *Eurycleam* jussam quidem *Lectum* sternere, at non per se, cùm minùs valeret, sed *Famularum*, præsertim Cubiculariæ *Actoridis*, i. e. *Eurynomæ*, ministerio; quibus utique præsideret: ut infrà, v. 289. &c. Ità *Florentina* mecum legit ἐμβάλετ, ità *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagiana*; ità etiam *Latini Interpretes*, quotquot *Pluraliter* vertunt, *Sensu* ipso Postulante. Quare τὸ ἐμβαλέτ', ad *Var. Lectiones* remitto, nec isto loco dignam, nisi ut *Erroris* memoria habeatur.

184. Ἄλλοσ' ἔθηκε) Ità legit *Eustath.* fol. 809. lin. 31. quæ longè potior *Lectio*, quam ἄλλοσε θῆκε, quæ priùs obtinuit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

174. * Ἀθερίζω) Hoc, ex *Aloysiano* MSto.

179. * Πυκινὸν λέχος) Hoc, ex *Hesychio*.

VARIÆ LECTIONES.

172. Σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμὸς) γρ. σιδήρεον ἐν φρεσὶν ἦτορ, *H. Steph.* Etiam, σιδήρεος ἔνδοθι θυμός.

174. Οὔτ' ἄρ τι) γρ. ὅτ' ἄρ τοι. Vid. N. in *Text.*

178. Ἐκτὸς) γρ. ἐντὸς, *H. Steph.*

179. Ἐμβάλετ') γρ. ἐμβαλέ τ', *H. Steph.* malè. Vid. Not. in *Textum*.

184. Ἄλλοσ' ἔθηκε) γρ. ἄλλοσε θῆκε, olim, non æquè bene. Vid. infrà, ad v. 204.

187. Οὐδὲ μάλ' ἡβῶν) γρ. οὐδὲ γυναικῶν, *Eustath.* fol. 1944. lin. 20. *Roman.* & fol. 810. lin. 21. *Basil.* & *H. Steph.*

Ῥεῖα μεθοχλίσειεν· ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται
Ἐν λέχεϊ ἀσκηθέϊ· τὸ δ' ἐγὼ κάμον, οὐδέ τις ἄλλος.
Θάμνος ἔφυ τανύφυλλος ἐλαίης ἕρκεϊ ἐντὸς,
Ἀκμηνὸς θαλέθων· πάχεϊ δ' ἦν, ἠΰτε κίων·
Τῷδ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὄφρ' ἐτέλεσσα
* Πυκνῇσιν λιθάδεσσι, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα·
Κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας, πυκινῶς ἁραρυίας.
Καὶ τότ' ἔπειθ' ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλου ἐλαίης·
Κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης προταμὼν, ἀμφέξεσα χαλκῷ
Εὖ καὶ ὀπιθαμβόθεν, καὶ ὀπὶ ῥάθμην ἴθυνα,
Ἑρμῖν' ἀσκήσας· τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρῳ.
Ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξεον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
Δαιδάλλων χρυσῷ τε, καὶ ἀργύρῳ, ἠδ' ἐλέφαντι,

" Facilè moveret, quoniam magnum signum factum est
" In lecticâ laboratâ; hanc enim ego feci, neque aliquis alius.
" Arbuscula erat extensa foliis olivæ septum intra,
" Florens, virescens; crassior verò *paulo* erat, tanquam columnula.
" Hanc ego, *ut centrum*, circumdans thalamum struxi, donec perfeci
" Densis lapidibus, & bene desuper texi:
" Glutinatas insuper imposui januas, scitè compactas:
" Et tunc demùm incidi comam pandis-ramis olivæ;
" Truncumque ex radice incisum circum-poliviferro
" Bene & scienter, & in lineam direxi,
" Fulcro elaborato, terebravique omnia terebro.
" Et ab hoc incipiens lecticam polivi, quousque perfeci,
" Varians auroque, & argento, & ebore;

ΣΧΟΛΙΑ.

189. Κάμον.] Μιᾷ καμάτῳ ἐποίησεν.

191. Ἀκμηνὸς θαλέθων.] Ὁ ἀκμὴν ἔχων ἢ θάλλειν, ἐπὶ μὲ τούτου ὁ Ἀρίσταρχος ὀξυτόνησεν. ἐπὶ δὲ ἢ τὸ Ἰλιάδι, δηλοῦντος τὸ νῆσις, ἐβαρυτόνησεν· οἱ δὲ, τὰ δύο παρωξυτόνησαν.

192. Ἀμφιβαλών.] Κτήσας.

193. Λιθάδεσσι.] Μικραῖς λίθοις.

196. Κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης προταμών.] Ἀπὸ τῆ ῥίζης κορμὸν ποιήσας. Ἀμφέξεσα.] Περιελίπησα.

197. Στρόμβῳ.] Τῷ πυκτικῷ ἀπάρτῳ.

198. Ἑρμῖν'.] Κλινόποδα· ἔρικα γὰρ τῆς κλίνης. * Ἑρμῖν' ἀσκήσας. Τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρῳ.] Ἑρμοῦς, ὁ Διὸς καὶ Μαίας τοῦ Ἄτλαντος, παῖς ἦν ἐν, τὸ ἀνδρώπους τίσταρας μίγησι εὗρεν, Γεώμετρα, καὶ μουσικὴν, τὴ παλαίστραν, καὶ γυμναστικὴν· ὅθεν καὶ τοὺς Ἕλληνας πτερώσαντα αὐτὸν ἀσκῆσαι. τὸ ὕπνου τὸ τοῖς γυμνασίοις ἀναβιῶναι· τῇ δὲ Ὀνειροπομπὸν εἶναι, τὸ τοὺς κοιμωμένους αὐτῇ εὔχεσθαι, τὸ αὐτὸν ἀναμένειν, εἴλοντο τὸ τοῖς θαλάμοις ἔχειν αὐτὸν φύλακα τὸ ὕπνου, ἐπινοῆσαί τι καὶ ἀσκῆσαι τοὺς τὸ κλινῶν πόδας εἰς τὸν τὸ γῆς τοῦτον, ὅπως ἀλαξότερας ἔχοιεν * ἰδίας, τὰ μὴ δίκαζε μὴ φοβοῖντο, τοῦτο δεικνῦν ἢ πλάσην ἐπαφρόδισιον λόγῳ τὸ ὀνειρόπτου· ἢ ἢ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ. Τέτρηνα.] * Ἐτόρωσαν. Τερέτρῳ.] Τεκτονικῷ ἐργαλείῳ.

199. Ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος.] Τῶ ποδός.

NOTÆ.

193. Πυκνῇσιν λιθάδεσσι) Τὸ λ'. est *elatricum*, quare *Ultima* ῇ πυκνῇσιν sufficere potuit, æque atque πυκνῇσιν, quod alias scriberem. Tu verò Lector, audaciæ meæ propitius esto, jam enim tibi confiteor, in *Omnibus*, quæ vidi hactenùs, *Exemplaribus*, hoc saltem in loco, πυκνῆς scribi, gravi cum *Versûs* periculo; duæ enim *Priores* sic productæ, quæ semper alias *breves*, ut vel in Proximo Versu apparet: quod tamen, ex *Eustathii* prosaico laudandi more, Captum & Corruptum puto, imò scio, proboque; nam alio in loco, *viz. Odyss* ξ'. v. 36. Πυκνῇσιν λιθάδεσσι, idem nempè *Hemistichium* occurrit, ubi Omnes omninò Codices πυκνῇσι legunt, πυκνῆς nulli; eadem autem & hìc Ratio, quare τὸ πυκνῆς, ad *Var. Lect.* rejicio, *Grammaticorum* Crucem, & *Tyronum* Offendiculum.

NOTÆ IN SCHOLIA.

191. * Ἐπὶ μὲ τούτου ὠξυτόνησεν) Hujus *Scholii* Illustrationi & Confirmationi facit illud *Eustathii*, fol. 810. lin. 42. Ἀκμηνὸς ἢ, οὗν ὀξύνεται· φασὶ γὰρ, ὅτι Ἀρίσταρχος σύναπτε μὲ ἐπὶ ἢ θάμνος ἀκμηνὸς, ὁ ἐστιν, ἀκμὴν ἔχων ἢ τελεῖον, ὠξυτόνησεν· τὸ δὲ Ἰλιάδι, ἐπὶ ἢ δηλοῦντος τὸ νῆσις, ἐβαρυτόνησεν· ἵνα δὲ, φασὶ, τὰ δύο παρωξυτόνησαν.

198. Ἑρμῖν' ἀσκήσας) Totum hoc *Scholion*, extat quidem in *Aloysii* MSto, ut plurima alia, at non suo ordine, verùm è regione Versûs 332. ut in *Aldinâ* etiam Editione, & *Morrhianâ*, ubi pro Ἑρμῆν, lego * Ἑρμῖν', pro ἰδίας, * ἰδίας restituo, *Sensu* famulante, * ἐτόρωσαν demum, pro ἐτόρασαν, ex MS. & v. 203. * ἐτὸς, pro ἐτῶς, ex eodem MS.

VARIÆ LECTIONES.

192. Δέμον) γρ. ἐμὸν, *H. Steph.* malè.

193. Πυκνῇσιν λιθάδεσσι) γρ πυκνῇσι λιθάδεσσι, & πυκνῆς λιθάδεσσι, vid. Not. in *Textum*.

196. Ἀμφέξεσα) γρ. ἀμφ' ἔξεσα.

Ἐκ δ' ἐτάνυσα ἱμάντα βοὸς, φοίνικι φαεινόν.
Οὕτω τοὶ τόδε σῆμα πιφαύσκομαι· οὐδέ τι οἶδα,
Εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἦέ τις ἤδη
Ἀνδρῶν ἄλλοσ' ἔθηκε, ταμὼν ὑπὸ πυθμέν' ἐλαίης.
205 Ὣς φάτο· τῆσδ' αὐτῷ λύτο γήθησε δὲ φίλον ἦτορ,
Σήματ' ἀναγνόντι, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δραμέτην, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
Δειρῇ βάλλ' Ὀδυσῆι, κάρη δ' ἔκυσ', ἠδὲ προσηύδα,
Μή μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζεο, ἐπεὶ τὰ περ ἄλλα μάλιστα
210 Ἀνθρώπων πέπνυσο· θεοὶ δ' ὤπαζον ὀίζυν,
Οἵ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
Ἡβης ταρπῆναι, καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.
Αὐτάρ μὴ νῦν μοι τόδε χώεο, μηδὲ νεμέσα,
Οὕνεκά σ' οὐ τοπρῶτον, ἐπεὶ ἴδον, ὧδ' ἀγάπησα·
215 Αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσι φίλοισιν
Ἐρρίγει, μή τίς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν
Ἐλθών· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλεύουσιν.

" Extrà itidem extendi pellem bovis purpurâ ſplendidam.
" Sic tibi hoc ſignum dico; neque ſcio,
" Si mihi adhuc firma eſt, mulier, lectica, an aliquis jam
" Virorum aliàs poſuerit, ubi ſuccidiſſet radicem olivæ.
Sic dixit: hujus verò inibi ſoluta ſunt genua & dilectum cor,
Signa recognoſcentis, quæ ei firma dixit Ulyſſes.
Lacrymans igitur ſtatim rectà cucurrit, circumque manus
Collum jecit Ulyſſi, caputque oſculata eſt, & dixit,
" Nè mihi, Ulyſſes, iraſcere, quoniam in aliis maximè
" Hominum prudens fuiſti; Dii verò dederunt ærumnam,
" Qui nobis inviderunt ad-invicem manentes
" In Juventute delectari, & Senectutis limen *ſimul* pervenire.
" At nè nunc mihi hoc iraſcere, nec reprehende,
" Quoniam te non primùm, poſtquam vidi, ſic amplexa ſum;
" Semper enim mihi animus in pectoribus dilectis
" Horrebat, nequis me hominum deciperet verbis
" Profectus; multi enim malas allutias cogitant.

ΣΧΟΛΙΑ.

203. Ἔμπεδον.] Ἀκίνητον, ἢ ἐν τῷ πόδι ἰσόν.
209. Σκύζου.] Ὀργίζου.
214. Ἀγάπησα.] Περιεπτύξαμην.
216. Ἐρρίγει.] Ἐφοβεῖτο.
217. Βουλεύουσι.] Ἐννοοῦσιν.

NOTÆ.

203. Εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος) Vox γύναι, in *Henrici Stephani* Editione per Incuriam exciderat, deinde in *Caſtellionis*, *Elzevirii*, &c. Plures tamen agnoſcunt, & *Euſtath.* fol. 811. lin. 19. Ἐν ᾗ τῷ, Εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἐμφαντικῶς κεῖται, καὶ εὐδιαθέτως· ὡς δῆθεν ὂν, τῷ Πηνελόπῃ ἔμπεδον αὐτὸ φυλάττειν, εἰκὼς Ὀδυσσέως ἐσὶ γυνή.

205. Τῆς δ' αὐτῷ λύτο γήθησε — σήματ' ἀναγνόντι) Cùm in Multis olim ſcriberetur ἀναγνόσῃ, de *Syntaxi* multa multi, & Nos quoque nonnihil, ad *Odyſſ. ι'.* v. 256. Verùm cùm *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, *Hervagiana*, & aliæ, ἀναγνόσης hìc legint, etiam *H. Steph.* & *Var. Lect.* videndum, annon illa *Lectio* ἀναγνόσῃ, ex alio loco irrepſerit, *viz. Odyſſ. τ'.* v. 249. Τῷδ' ἔπι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο, Σήματ' ἀναγνόσῃ, ubi rectè cum τῇ concordat, non itidem hìc cum τῆς. Vid. ad τ'. v. 250. *Euſtathio* tamen *Solœciſmus* placuit, & defenditur, fol. 811. lin. 23. Καιτόπερ φησὶν· τὸ δὲ κοινὸν, ἢ Τῆσδε ἀναγνόσης· ἢ Τῇδ' ἀναγνόσῃ· ὁ δὲ Γενικῇ Δοτικῇ παρεῖπεν. Δῆλόν τι τὸ μυρίαχοῦ φανὲν φῦσαι ἀσυλοίκιστον ἢ πλακασμῷ, καὶ τῷ συγγένεσθαι τὸ δύο τύπων πλώσεων.

207. Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δραμέτην) Cùm olim eſſet ἔπειτα ἰθὺς, in Omnibus, exceptâ ſolâ *Florentinâ*, ego illius auctoritate tretus, & Veterum Uſu, ἔπειτ' ἰθὺς ſcribo, de quâ re diximus ad ρ'. v. 33.

VARIÆ LECTIONES.

201. Ἐκ δ' ἐτάνυσα) γρ. ἐκ δ' ἐτάνυσα, *Euſtath.* fol. 809. lin. 29.
204. Ἄλλοσ' ἔθηκε) γρ. ἄλλοσε θῆκε, ut ſuprà, v. 184.
206. Ἀναγνόσης) γρ. ἀναγνόσῃ, vid. Not. in *Textum*, ad v. 205.
207. Ἔπειτ' ἰθὺς) γρ. ἔπειτα ἰθὺς, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Δραμέτην) γρ. κίεν, *Euſtath.* fol. 811. lin. 52.
209. Ὤπαζον) γρ. ἐπώπαζον.

Οὐδέ

Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαῦα,
Ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
Εἰ ἤδη, ὅ μιν αὖτις ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν
Ἀξέμεναι οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδ' ἔμελλον.
Τῷδ' ἤτοι ῥέζαι Θεὸς ὤρορεν ἔργον ἀεικές·
Τῷ δ' ἄτην ὀπάσσεν ἐφ' ἑκάστεθεν θυμῷ
Λυγρήν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος.
Νῦν δ', ἐπεὶ ἤδη σήματ' ἀειφανέως κατέλεξας
Εὐνῆς ἡμετέρης, τῷ δὲ βροτὸς ἄλλος ὀπώπῃ,
Ἀλλ' οἷοι σύ τ', ἐγώ τε, καὶ ἀμφίπολος μία μούνη
Ἀκτορίς, ἥν μοι δῶκε πατὴρ ἔπι δεῦρο κιόντι,
Ἣ νῶϊν εἴρυτο θύρας πυκινῶν θαλάμοιο,
Πείθεις δή μοι θυμόν, ἀπηνέα πέρ μάλ' ἐόντα.

" Neque forsan Argiva Helena, Jove nata,
" Viro cum alieno mixta esset amicitiâ & lecto,
" Si sciviset; quòd ipsam iterum bellicosi filii Achivorum
" Reducturi domum dilectam in patriam erant.
" Hanc utique perpetrare Deus permisit opus abominandum:
" Consequentiam autem damnosam non ante suo imposuit animo
" Gravem; ex quâ primum & ad nos accessit dolor.
" Nunc verò, quandoquidem signa valde manifesta dixisti
" Lecti nostri, quem non homo alius vidit;
" Verùm soli tuque, egoque, & ancilla una sola
" Actoris, quam mihi dedit pater huc venienti,
" Quæ nobis asservabat januas reconditi cubiculi,
" Flectis tandem meum animum, subdurior quamvis sit.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

218. Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη.] Ἀθετεῖ ὁ * οἱ ζ', ὡς σκάζοντος κατὰ τὸ τοῦ· σύζοιτο δ' ἄν, εἰ * σίζοιτο, ἐπὶ τῷ, εἰ ἤδη· καὶ τὸ ὅ, ἀντὶ τοῦ, διό· ὡς εἶναι· εὖ δ' ἂν ἡ Ἑλένη ἐμίζη παρὰ ἀλλοδαπῷ ἀνδρὶ, εἰ μὴ ἦν ἐξηπατημένη· διὸ αὐτῷ, ἐπὶ παρελογίσθη, οἱ Ἕλληνες ἐπαίναγον. οἱ δὲ φασὶ, τὸ Ἀλεξάνδρου Μενελάῳ εἰκασθέντα γνώμῃ Ἀφροδίτης μιγῆναι τῇ Ἑλένῃ. Οὐ δέ κεν Ἀργείη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα Ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.] Ἀλεξάνδρου, Περαμίδου παῖς, ἀπὸ τῆς Ἀσίας κληθέντος εἰς τὴν Λακεδαίμονα, διενοεῖτο τὴν Ἑλένην ξενιζόμενος ἀφαρπάσαι· ἡ δὲ, γυναῖον ὂν καὶ φίλανδρον ἔχουσα, ἀπηγόρευε καὶ σεβομένη ἔλεγε τὸ μὴ νόμιμα γάμου, καὶ τὸ Μενέλαον σφῶν πλείονος ἠξιοῦ· χλιανθεὶς δὲ ὁ Πάρεδρος ἀφῆκεν, φασὶ τὴν Ἀφροδίτην ἐπισχεῖν τοιοῦτόν τι, ὥστε καὶ μισοβάλλειν ἕκαστον Ἀλεξάνδρῳ τὴν ἰδίαν εἰς τὸ ἑαυτοῦ Μενελάου χαρακτῆρα, καὶ ὅτε τὴν Ἑλένην παρελογίσατο· δέξασαν γὰρ εἶναι παῖς ἀληθείας τὸ Μενέλαον μὴ ἀνεῖναι ἄκρα αὐτῷ ἐπαίνου φρόνησιν ὑπὲρ αὐτὴν ἄγειν τὸν νοῦν, ἐμβαλλόμενος ἀνήκεστον· ἡ ἱστορία παρὰ Νικίᾳ, τῷ πρώτῳ.

220. Εἰ ἤδη.] Ἐπαινεῖται σαφῶς· ἔπειτα δὲ ἀπὸ ἑτέρας ἀρχῆς ἀποσεσιώπηται. Ὁ μὲν οὖν ἀρήϊος υἷες Ἀχαιῶν. Ὁ γὰρ λόγος, οὐκ ἂν ἡ Ἑλένη παρ' ἀλλοφύλῳ ἀνδρὶ ἐμίζη, εἰ σωφρονεῖν τὸ μέλλον· διὸ καὶ ἐπαινεῖν ἔμελλον αὐτῷ οἱ Ἕλληνες, ὡς μηδὲν ἡμαρτηκυῖαν. Ὁ μὲν οὖν] Διὸ αὐτήν.

223. Τῷ δ' ἅ σφέσιν.] Οὐ σφᾶς δὲ παθεῖν, ἵνα τῷ φρενοβλάβειαν.

229. Νῶϊν.] Ἡμῶν.

N O T Æ.

218. Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη) Locus Optimus, ad coarguendam omnimodam Malitiam, quem hoc modo in *Christianum* Sensum vertere licet. Οὐδέ κεν ἄνθρωποι, μεγάλῳ Θεῷ ἐκγεγαῶτες, Πριάμῳ ἐθέλουσιν ἐς αἴσυλα ἔργα τραπέσθαι. Εἰ βίον ἐσορμήσαντ' ἐπλήσατο· ᾧ οἱ πᾶσι Ποιητὴ ἀμοιβαίη τὰ, παλίντα τ' ἔργα γίνηται. De hoc loco, vid. ad *Brevia Scholia*; ubi à *Criticorum* nonnullis *Obelo* notati dicuntur; qui loci *Sensum* minimè sunt assecuti; quem Nos nunc in *Versione* nostrâ integrum damus.

222. Τῷ δ' ἤτοι ῥέζαι Θεὸς ὤρορεν ἔργον ἀεικές) *Homerus* Originem Mali nunc *Deo* tribuit, quam aliàs à Deo satis *Orthodoxè* removet, ad α'. v. 32. Quomodò Nostræ Literæ, *Davidem*, ad Populum numerandum nunc ab *ipso Deo* testantur impulsum, ut 2 *Samuel*, c. 24. v. 1. nunc à *Satanâ*, ut 1 *Chron.* c. 21. v. 21. Vid. *Max. Tyr.* §. 22. & 25. cum Clariss. *Jch. Davisii* Not. in locos, p. 230. & 258.

NOTÆ IN SCHOLIA.

218. Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη) Et hoc *Scholion* in iisdem Codicibus ad ipsum finem divagatum. Pro * ζ'. lego, ex MS. οἱ ζ'. i. e. *Septem Versus*: Pro σίζοιμι, lego, ex MS. * σίζομι. Verùm cum *Scholii* Sensus non videtur genuinus, *Versionem Latinam* ex illius mente minimè conformandam reor, qui talis esse deberet, *Si servisset: Idcircò ipsam iterum Græci erant reducturi*, viz. *ut Innocentem. Trica!*

Variæ Lectiones.

220. Ἤδη, ὅ μιν) γρ. ἤδη· ὅ μιν, *H Steph.* & *Schol.*
222. Τήνδ' ἤτοι) γρ. τῷδὲ δή τι, *Hen. Stephan.* & τῷδὲ δ' ἤτοι.
225. Νῦν ἐπεὶ ἤδη) γρ. νῦν δ' ἐπεὶ δή.
228. Μοι δῶκε) γρ. μοὶ ἔδωκε.
229. Εἰρύβ) γρ. εἰρῦτο, ut suprà, χ'. v. 90.

Ὣς φάτο· τῷ δ' ἔπι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα, κέδν' εἰδῖαν.
Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπασίως γῆ νηχομένοισι φανείη,
Ὧντε Ποσειδάων δύεργέα νῆ' ἐνὶ πόντῳ
Ῥαίσῃ ἐπαιγμήσῃσιν ἀνέμῳ καὶ κύμασι πηγῷ,
Παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἁλὸς ἠπειρόνδε
Νηχόμενοι, πολλὴ δὲ περὶ χροῒ τέτροφεν ἅλμη,
Ἀσπάσιοι δ' ἐπέβαν γαίης, κακότητα φυγόντες·
Ὡς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἐὼν πόσις εἰσορόωσῃ·
Δειρῆς δ' οὔπω πάμπαν ἀφίετο πήχεε λευκώ·
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Νύκτα μὲν ἐν πείρατι δολιχῷ σχέθεν, Ἠῶ δ' αὖτε
Ῥύσαι' ἐπ' Ὠκεανῷ χρυσόθρονον, ὄφρ' ἔα ἵππους
Ζεύγνυθ' ὠκύποδας, φάος ἀνθρώποισι φέρουσας,
Λάμπον τε Φαέθοντ', οἵτ' Ἠῶ πῶλοι ἄγουσι.
Καὶ τότ' ἄρ' ἦν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι, ἦ γάρ πω πάντων ἐπὶ πεῖραι' ἀέθλων
Ἤλθομεν, ἀλλ' ἔτ' ὄπιθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται
Πολλὸς καὶ χαλεπός, τὰ ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι.

Sic dixit; huic etiam adhuc magis defiderium movit luctûs:
Flebat igitur habens uxorem gratam caſta ſcientem.
Sicut verò quando libenter terra natantibus apparet,
Quorum Neptunus benefactam navem in ponto
Perdidit, dum impellereturque vento, & undâ nigrâ,
Pauci etenim effugerunt è cano mari in terram
Natantes, multaque circa corpus adhæret ſalſugo;
Læti igitur conſcenderunt terram, clade evitatâ:
Sic utique illi gratus erat maritus inſpicienti;
A collo autem nondum omninò removebat brachia alba;
Quin forte etiam lugentibus apparuiſſet roſea aurora,
Niſi alia cogitâſſet Dea cæſia Minerva.
Noctem quidem in horizonte longam tenuit, Auroram verò rurſus
Detinuit in Oceano aureæ ſedis, neque ſinebat equos
Conjungi veloces-pedibus, lumen hominibus portantes,
Lampum & Phaëthontа, qui Auroram equi ducunt:
Et tunc ſuam uxorem alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" O mulier, nondum enim omnium ad fines certaminum
" Venimus, ſed adhuc in futurum immenſus labor eſt,
" Multus & difficilis, quem me oportet omnem perficere.

ΣΧΟΛΙΑ.

332. Θυμαρέα.] Τῇ ψυχῇ ἀρέσκουσαν, εὐάρεστον.
237. Τέτροφεν.] * Πέπηγεν.
243. Ἐν πείρατι.] Ἤδη ἀπὸς τῷ πείρατι καὶ τῷ τέλει ἔσαν. Δολιχόν.] Οὐκ ἐπὶ τοῦ χρόνου ἔλεγε, ἀλλὰ * τότε ἐσομένῳ ἀπὸς * ἀνάκτησιν ἐν Ὀδυσσείᾳ.
249. Ἀμείρεται.] Ὁ πωλύει. Πόνος.] Κάμαλος.

NOTÆ.

232. Θυμαρέα) Θυμαρὴς ſcribitur, at θυμήρης· de quâ re hæc *Euſtath.* fol. 813. lin. 28. Καὶ ὅρα τὸ θυμαρέα, ἤγουν θυμήρη· ὡς ἀπὸ εὐθείας τὸ, ἡ θυμαρὴς· καὶ σημειώσαι, ὅτι μὴ ἔχει ἡ μᾶ βαρύνεται ἡ τοιαύτη λέξις· ὡς δῆλον ἐκ τοῦ † Θυμῆρες κεφάσασα καλῶ κρατύς τε ἑ ἄμων· ἀφ' οὗ καὶ ἐξύνες), Κανόνι ὁποίῳ καὶ ἡ σύμφρης.

246. Λάμπον τε Φαέθοντα) *Lycophron* Unicum dat *Auroræ* Equum, nempè *Pegaſum*; at juxta *Homerum*, Duo *Auroræ* Equi; quorum hæc Nomina: Quatuor *Solis* Equi, *Pyroeis*, *Eöus*, *Æthon*, & *Phlegon*; ut *Ovidius*, Metamorph. l. 2. §. 1. Ἕλληνες, ἀκριβῶς περὶ τοῦ Ἡλίου διαφόρως, ὡς ἵππους καὶ ἅρμα πυρὸς, εἰς ἐρανὸν ἀναλῦσθαι, ταῦτα αὐθὶς ἔπλασαν. Vid. quæ Nos ad *Eſtheram*, c. 5. v. 1. §. 739. & *Joh. Meurſii* Spicileg. *Theocrit.* p. 149. & *Euſtath.* ad hunc locum, *Odyſſ.* fol. 814. lin. 33.

† κ'. v. 362.

NOTÆ IN SCHOLIA.

237. * Πέπηγεν) Ità, ex MS. *Aloyſiano*, emendo, pro πέπληγεν.

243. * Περὶς ἀνάκτησιν Ὀδυσσέως. Ità MS. *Aloyſii Alemanni*, pro corruptiſſimo, * ἀγαπάκτησιν ἐν ὄθνι. *Senſus* enim, *Noctem produxit ad refocillationem Ulyſſis.* * Τότε autem, quod benè aderat, in *Impreſſis*, malè abeſt in MS.

VARIÆ LECTIONES.

231. Τοῖσδ' ἔπι μᾶλλον) γρ. τοῖσδ' ἄρα μᾶλλον, *Hen. Stephan.*
233. Ἀσπασίως) γρ. ἀσπαστῶς, *Euſtath.* fol. 813. lin. 31. *H. Steph.*
243. Ἠῶ δ' αὖτε) γρ. ἠῶ δ' αὖτε.
246. Ἠῶ πῶλοι ἄγουσι) γρ. Ἠῶα πῶλοι ἄγουσιν.
249. Ἔσται) γρ. ἐστί. *H. Steph.*

Ὡς

Ὡς γάρ μοι ψυχὴ μυθήσαλο Τειρεσίαο
Ἤμαλι τῷ, ὅτε δὴ κατέβλω δόμον Ἄϊδος εἴσω,
Νόστον ἑταίροισιν διζήμενος, ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
Ἀλλ' ἔρχθ', λέκτρονδ' ἴομεν, γύναι, ὄφρα καὶ ἤδη
Ὕπνῳ ἐσὼ γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντε.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια,
Εὐνὴ μὲν δή σοί γε τότ' ἔσται, ὁππότε θυμῷ
Σῷ ἐθέλῃς· ἐπεὶ ἄρ σε θεοὶ ποίησαν ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης, καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
Εἶπ' ἄγε μοὶ τὸ ἄεθλον· ἐπεὶ καὶ ὀπίσθεν, οἴω,
Πεύσομαι· αὐτίκα δ' ἐστὶ δαήμεναι οὔτι χέρειον.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Δαιμονίη, τί τ' ἄρ' αὖ με μάλ' ὀτρυνέουσα κελεύεις
Εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὑποκεύσω.
Οὐ μέν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· οὐδὲ γ' αὐτὸς
Χαίρω· ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἄνωγεν
Ἐλθεῖν, ὅν χείρεσσιν ἔχονθ' εὐῆρες ἐρετμόν·
Εἰσόκε τοὺς ἀφίκωμαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν,
Ἀνέρας, οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν,
Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήους,

" Sic enim mihi anima dixit Tireſiæ,
" Die illo, quo nempe deſcendi domum inferni intra,
" Reditum ſociis dum quærerem, & mihi ipſi.
" Sed veni, ad lectum eamus, uxor, ut & jam tandem
" Somno ſub dulci delectemur dormientes.
Hunc rurſus allocuta eſt prudens Penelope,
" Lectus quidem jam tibi erit, quando animo
" Tuo volueris; poſtquam te Dei fecerunt venire
" Ad domum bene-ædificatam, & tuam in patriam terram:
" Sed quoniam cognoviſti, & tibi Deus injecit animo,
" Dic agè mihi certamen, quoniam & in futurum, puto,
" Audiam; ſtatim itaque eſt ſcire nequaquam pejus.
Hanc reſpondens, allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Domina, cur me valde hortans jubes
" Dicere? at ego dicam, neque celabo.
" Non quidem tibi animus lætabitur; neque enim ipſe
" Lætor: quoniam valde multas hominum in civitates jubebat
" Venire, in manibus habentem agilem remum,
" Donec ad hos venerim, qui neſciunt mare
" Viros, neque ſalibus mixtum cibum edunt,
" Neque ſciunt naves purpureas-roſtris,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

254. Λέκτρονδ'.] Εἰς τὸν κοίτον.
258. Ἔπει ἄρ.] Ἐπειδή.
260. Καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.] Τὸ εἰκὸς, ὅτι πεισθεῖσά σε ἡ ἐμὲ ὑπέρον δεῖ.
262. Πεύσεσθαι.] Ἀκούσεσθαι. Οὔτι.] Οὐδαμῶς.
264. Τί τ' ἄρ'.] Τί δὴ ποτε. Ὀτρυνέουσα.] Ἐπιγνοῦσα.
270. Ἅλεσσι.] Ἁλσί.

N O T Æ.

269. Ἴσασι) Scripturam hanc Voci propriam reſtituo; nec enim Opus, ut ullibi cum σ' duplici ſcribatur; quandò *Media* per ſe ſit ſemper longa, ſine illo adjumento; *Prima* ſanè *Communis*, quare in *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovanianâ Reſcii*, *Hervagianâ*, rectiùs in *Priori* Syllabâ duplicatur σ', nam in his Quatuor Codd. ἴσασι bis legitur, hoc nempè in loco, & mox, v. 271. quod puto *Errori* anſam dediſſe, ut in *Romana* & *Baſilienſi*, *Euſtathii*, ἴσασι ſcriberetur; unde *Henricus Stephanus*, & illius ſequaces. Et ſanè omnibus aliis in locis, ἴσασι ſcribitur apud *Homerum*, bis tantùm, nempè his in locis, ἴσασι, quod vel ex ſuprà memorato ἴσασι tulit ortum, vel quòd inter χείρεσσιν, θάλασσαν, & ἅλεσσιν occurreret, undè *Scriba*, uſu, uti fit, deceptus, & hìc σ' geminum faceret.

271. Ἴσασι) Ità, pro ἴσασι, vel ἴσασι, ſcribo & hìc, vid. ſuprà, ad v. 269.

NOTÆ IN SCHOLIA.

260. *Ὑπερον) Ità, pro ὕπερον, ex MSto.

Variæ Lectiones.

254. Ὄφρα Ϲ) γρ. ὄφρα κέν.
264. Αὖ μοι) γρ. ἤ μοι, *H Steph.*
269. Ἴσασι) γρ. ἴσασι, & ἴσασι, vid. Not. in *Textum*.
271. Ἴσασι) γρ. ἴσασι, & ἴσασι, ut ſuprà, v. 269.

Οὐδ'

Οὐδ' ὐπερὲ ἐρετμὰ, τά τε πλεκὰ νηυσὶ πέλονται.
Σῆμα δέ μοι τόδ' ἔειπεν ἀριφραδές· οὐδέ σε κεύσω·
Ὁππότε κεν δή μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
Φήῃ ἀθηροκοιτὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
Καὶ τότε μ' ὲν γαίῃ πήξαντ' ἐνέλθοντα ἐρετμὸν,
Ἕρξαντ' ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Ἀρνειὸν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
Οἶκαδ' ἀποστείχειν, ἕρδειν τ' ἱερὰς ἑκατόμβας
Ἀθανάτοισι Θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφνῃ
Γήρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δ' ὶ λαοὶ
Ὄλβιοι ἔσονται· τάδε μοι φάτο πάντα τελεῖσθαι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια,
Εἰ μὴ δὴ γήραός γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσεσθαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμη τε, ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνὴν
Ἐσσῆτος μαλακῆς, δαΐδων ὑπολαμπομενάων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐσκατέβησαν,
Γρηῢς μὲν κεῖσα, πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·
Τοῖσιν δ' Εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
Ἐρχομένοισι λέχοσδε, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
Ἐς θάλαμον δ' ἀγαγοῦσα, πάλιν κίεν· οἱ δὲ ἔπειτα
Ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἴκοντο.

" Neque agiles remos, qui alæ navibus
" sunt.
" Signum verò mihi hoc dixit perma-
" nifeſtum, neque te celabo;
" Quando utique mihi obvius alius
" viator
" Diceret me ventilabrum tenere ſu-
" per illuſtri humero;
" Et tunc me in terrâ defixo juſſit
" remo
" Sacrificantem ſacra opima Neptuno
" regi,
" Agnum, taurumque, ſuumque ma-
" ritum verrem,
" Domum rurſus abire, & facere ſacras
" hecatombas
" Immortalibus Deis, qui cœlum la-
" tum habitant,
" Omnibus valde ordinatim: mors au-
" tem mihi ex mari ipſo
" Debilis valde talis veniet, quæ me
" interficiet
" Senectute ſub maturâ confectum;
" circumque populi
" Beati erunt: hæc mihi dixit, om-
" nia perfectum iri.
Hunc rurſus allocuta eſt prudens
Penelope,
" Siquidem jam ſenectutem Dei per-
" ficient meliorem,
" Spes tibi poſtea malorum fugam
" fore.
Sic hi quidem talia inter ſe dice-
bant:
Interim verò Eurynomeque, & nu-
trix parabant lectum
Veſte molli, tædis ſub ſplendenti-
bus.
At poſtquam ſtraverunt denſum lec-
tum feſtinantes,
Anus quidem dormitura retrò in
domum ivit:
His verò Eurynome cubicularia præ-
ibat
Euntibus ad lectum, tædam in ma-
nibus tenens:
In thalamumque ducens retrocefſit,
hi quidem poſtea
Læti, lecti antiqui leges repetive-
runt.

ΣΧΟΛΙΑ.

292. Κεῖσα.] Κοιμηθησομένη.

296. Ἀσπάσιοι λέκτροιο.] Ἀσπασῶς ἐπιθυμητικῶς ὑπεμνήσθησαν ἢ πάλιν τῆς σωφροσύνης νόμου. Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς καὶ Ἀρίσταρχος τέλος τῆς Ὀδυσσείας τοῦτο φασὶ τὸ ἔπος.

ΝΟΤΑ.

282. Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος) Eustath. fol. 589. lin. 30. Ἐν τοῖς Ἡρακλείοις δὲ Ἀπίων φέρεται, ὅτι Ἡρακλείδης ὁ Μιλήσιος βαρύνει τὸν λεξιν, λίγων, ὡς βληχρόν ἐστι, τὸ ἰσχυρόν· καὶ ὁ σωφρονίσας ἀβληχρὸν· ὡς ἄκαιρον· ἢ ὁ Παναίτιος ὀξύνει· βληχρὸν γὰρ, τὸ ἀσθενές· ὡς Ἀλκαῖος, Βληχρῶν ἀνέμων ἀκμαῖς πνοαί· καὶ Νίκανδρος, Βληχρὸς μυὸς οἷα μυληδὸν ἐν χερσὶ τέτμα.

296. Ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἴκοντο) Aristophanes Grammaticus, & Ariſtarchus poſt hunc Verſum Odyſſeæ finem aſſignant, ut Brevia Scholia

NOTÆ IN SCHOLIA.

296. Ἀριστοφάνης δὲ ὁ Ἀρίσταρχος) Ita MS. pro Ἀριστοφάνης καὶ Ἀρίσταρχος.

VARIÆ LECTIONES.

276. Ἐπέλθων) γρ. ἐπέλθων.

281. Ὅς κέ με) γρ. ὅς κ' ἐμέ.

283. Γήρᾳ ὑπαὶ) γρ. γήρᾳ ὕπαι.

290. Δαΐδων ὑπολαμπομενάων) γρ. δαΐδων ὑπολαμπομενάων, Pindari Scholiaſt. Vid. ad τ'. v. 48. Var. Lectiones.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ Τηλέμαχος, καὶ βουκόλος, ἠδὲ συβώτης,
Παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναῖκας·
Αὐτοὶ δ' εὐνάζοντο κατ' μέγαρα σκιόεντα.
Τὼ δ' ἐπεὶ ἐν Φιλότητος ἑταρπήτην ἐράτφησι,
Τερπέσθην μύθοισι πρὸς ἀλλήλους ἐέπουσες,
Ἡ μὲν, ὅσ' ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο δῖα γυναικῶν,
Ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορῶσ' ἀϊδήλιον ὄμιλον·
Οἵ ἕθεν εἵνεκα πολλὰ, βόας, καὶ ἴφια μῆλα,
Ἔσφαζον, πολλὸς δὲ πίθων ἡφύσατο οἶνος·
Αὐτὰρ ὁ διογενὴς Ὀδυσεὺς, ὅσα κήδε' ἔθηκε
Ἀνθρώποις, ὅσα τ' αὐτὸς ὀϊζύσας ἐμόγησε,
Πάντ' ἔλεγ'· ἡ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκούουσ', οὐδέ οἱ ὕπνος
Πίπτεν ἐπὶ βλεφάροισι, πάρος κατὰ πάντα λέξαι.
Ἤρξατο δ', ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ' αὐτὰρ ἔπφτα

At Telemachus, & bubulcus, & ſubulcus,
Cohibuerunt à ſaltatione pedes, ceſſareque fecerunt mulieres:
Ipſi demùm dormierunt in ædibus umbroſis.
Illi poſtquam amore delectati ſunt deſiderabili,
Oblectârunt ſe verbis mutuò loquentes;
Hæc quidem, quæcunque in ædibus toleraverat præſtans mulierum,
Virorum procorum obſervans exitioſam multitudinem;
Qui ipſius gratiâ multa *jumenta*, boves, & pingues oves
Jugulârunt, multum autem ex doliis hauſtum eſt vini:
At divus Ulyſſes *recitabat*, quoſcunque dolores intulerat
Hominibus, quaſcunque & ipſe ærumnas paſſus erat,
Omnia dixit; hæc verò delectata eſt audiens, neque ei ſomnus
Cecidit in palpebris, antequam ipſe recenſuerit omnia.
Incepit igitur, quomodo primùm Ciconas domuit; at poſtea

ΣΧΟΛΙΑ.

300. Ἐπαρπήτην.] Ἐκφείδησαν.
302. Ἀείκετο.] Ὑπέμενεν.
309. Κατὰ λέξαι.] Καθ' ἕκαστον εἰπεῖν.

310. Ἤρξατο δ' ὡς πρῶτον.] Οὐ καλῶς ἐφέστηκεν Ἀρίσταρχος· * τὰς γ. καὶ λ. ῥητορικῶς δὲ πεποίηκεν ἀνακεφαλαίωσιν καὶ ἐπιτομὴν τῶν * ὅλης Ὀδυσσείας.

NOTÆ.

notant: verùm perperàm; niſi intelligas, Omnia jam præcipui momenti peracta, Reliqua facilè *Lectori* poſſe apprehendi. Verùm adhuc Ἀναγνωρισμὸς *Ulyſſis* apud patrem *Laertem*, & quomodò *Ulyſſes*, poſt Procorum cædem, eorundem Cognatorum potentiam eluſit, reſtabat; de quibus optimè *Euſtath.* fol. 817. lin. 5. *Baſil.* & fol. 1948. lin. 48. *Roman.* Ἰσέον δὲ, ὅτι καθὼς τῶν Παλαιῶν ἱστορίαν, Ἀρίσταρχος, καὶ Ἀριστοφάνης, οἱ κορυφαῖοι τῶν Γραμματικῶν, εἰς τὸ, ὡς ἐρρέθη, Ἀσπάσιοι λίκτροιο παλαιοῦ ἧσμεν ἰόντε, περατοῦσι τὴν Ὀδύσσειαν, τὸ ἰφθίμης, ἕως τέλους δὲ βιβλίου ῥαθυμοῦσιν· οἱ δὲ τοιοῦτοι πολλὰ τῶν καμερωδεστάτων ἀποκόπτουσιν, ὥς φασιν οἱ αὐτοῖς ἀντιπίπτοντες· οἷον τὸν αὐθις ἰφθίμης τῶν φασκόντων ῥητορικῶς ἀνακεφαλαίωσιν, καὶ τὸν τῶν ὅλης, ὡς εἰπεῖν, Ὀδυσσείας ἐπιζευγνύναι· εἶτα καὶ τὸ ὕστερον ἀναγνωρισμὸν Ὀδυσσέως, τὸν πρὸς τὸν Λαέρτην, καὶ τὸ μνηστήρων φονικὸν, καὶ ἄλλα τοῦτον ὁλίγα. Εἰ δὲ διότι πολλὰ συναπεκύησε τῇ ἀρχῇ τὸ ἰφθίμης ῥαψῳδίας πεποίηται, ἀφ' οὗτον τοῦτο ἀπαιτεῖται τὸν Ὀδυσσέως ἀποτερματίζεσθαι, ἔστιν αὐτοῖς φαίνεσθαι, καὶ συνφέρεσθαι, ὃ εἶναι σφηκῶσαι τὸν ὅλην Ποίησιν παύτῃ ἀφελομένους ὃ μέσον ἔχει βιβλίων καὶ ὅσα ὁμοίως μυθικὰ καὶ ὑπόθετα τῶν Φαιακίων ἐλαλήθησαν. Εἴποι δ' ἂν τις, Ὅτι Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης οἱ ῥηθέντες, ὑπὸ τὸ βιβλίον τῆς Ὀδυσσείας, ἀλλ' ἴσως τὰ καίρια παύτης ὑποτίθεται συνιστάλειν φασίν.

304. Οἵ ἕθεν εἵνεκα πολλὰ, βόας, καὶ ἴφια μῆλα) Πολλὰ, minimè ad *βόας* pertinet, verùm ad illud ſubauditur τὰ κτήνεα, ut ſit πολλὰ κτήνεα ἔσφαζον, ἤγειρον, βόας, καὶ οἶας, καὶ αἶγας, καὶ σύας· id enim μῆλα continere probamus aliàs, ad ι'. v. 237. *Euſtath.* fol. 817. lin. 50. Ἰσέον δὲ, ὅτι τὸ τῇ, Πολλὰ βόας καὶ ἴφια μῆλα ἔσφαζον, τὸ πολλὰ, ὡς πρὸς πρόγνωσιν ἁπλῶς ἀπιδιδόν.

308. Οὐδέ οἱ ὕπνος) Hinc *Clinias Caryſtius*, ὁ τὰ Αἰγάμιον ποιήσας, Οὐδέ οἱ ὕπνος Πίπτειν ἐπὶ βλεφάροις· φυλακὴ δ' ἔχει ἐμπεδὸς αἰεί. MS. *Joh. Tzetz.* ad *Iliad.* α'. fol. 39.

310. Ἤρξατο δ', ὡς πρῶτον) Ab hoc Verſu, uſque ad v. 342. *incluſivè*, totius habes *Odyſſeæ* Epitomen. Vid. in *Scholiis*. Item in Notis ad *Textum*, ſuprà, ad v. 296.

NOTÆ IN SCHOLIA.

310. * Τὰς) Ità, ex MSto, pro Ξ, γ'. Ϛ λ'. ſubaudi στίχους, *Triginta* nempè *tres* Verſus, ſcilicet, à v. 310. Ἤρξατο δ', ὡς πρῶτον, &c. ad v. 342. *incluſivè*, Τοῦτ' ἄρχεται διόπερ εἶπεν ἔπος. Vid. *Euſtath.* fol. 1948. lin. 47. Edit. *Roman.* Τὸ * ὅλης, ex *Euſtath.*

VARIÆ LECTIONES.

304. Οἵ ἕθεν) γρ. οἵ ἔθεν, ut *Iliad.* α'. v. 114.

308. Ἡδ' ἄρ' ἑτάρπετ') γρ. ἠδ' ἄρα τέρπεν, *H. Steph.*

Ἦλθ' ὡς Λωτοφάγων ἀνδρῶν πίειραν ἄρουραν·
Ἠδ' ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, κὴ ὡς ἀπεπέσαλο ποινὴν
Ἰφθίμων ἑτάρων, οὓς ἤδιεν, οὐδ' ἐλέαιρεν.
Ἠδ' εἰς Αἴολον ἵκεθ', ὅ μιν φιλέφρων ὑπέδεκτο,
Καὶ πέμπ'· οὐδέ πω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι
Ἦεν, ἀλλά μιν αὖτις ἀνηρπάξασα θύελλα
Πόντον ἔπ' ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα στενάχοντα.
Ἠδ' ὡς Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην ἀφίκανεν,
Οἳ νῆάς τ' ὄλεσαν κὴ ἐϋκνήμιδας ἑταίρους
Πάντας· Ὀδυσσεὺς δ' οἷος ὑπέκφυγε νηῒ μελαίνῃ·
Καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον, πολυμηχανίην τε·
Ἠδ' ὡς Ἀΐδεω δόμον ἤλυθεν εὐρώεντα,
Ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίαο
Νηΐ πολυκλήϊδι, κὴ εἴσιδε πάντας ἑταίρους,
Μητέρα θ', ἥ μιν ἔτικτε, κὴ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα·
Ἠδ' ὡς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἄκουσεν·
Ὡς θ' ἵκετο πλαγκτὰς πέτρας, δεινήν τε Χάρυβδιν,
Σκύλλην θ', ἣν οὐ πώποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν·
Ἠδ' ὡς Ἡελίοιο βόας κατέπεφνον ἑταῖροι·
Ἠδ' ὡς νῆα θοὴν ἔβαλε φολόεντι κεραυνῷ
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· ἀπὸ δ' ἔφθιτο πᾶσα θοὶ ἑταῖροι

Quomodo venit Lotophagorum virorum in pinguem terram:
Et quæcunque Cyclops fecit, & quomodo retribuerit pœnam
Pro fortibus sociis, quos comedit, neque misertus est.
Et *quomodo* ad Æolum veniſſet, qui ipſum promptus ſuſcepit,
Et miſit, neque adhuc fatale dilectam in patriam ire
Erat; ſed ipſum ruſus raptum procella
Pontum in piſcoſum tulit valdè ſuſpirantem.
Et quomodo Telepylum Læſtrygoniam adivit,
Qui *Læſtrygones* naves perdiderunt & fortes ſocios
Omnes: Ulyſſes tantùm ſolus aufugit *cum ſua* nave nigrâ:
Et Circes narravit dolum, & variasartes:
Et quomodo ad inferni domum iviſſet lætam,
Animam *vix.* interrogaturus Thebani Tireſiæ
Navi multijugâ, & inſpexit omnes ſocios,
Matremque, quæ ipſum peperit, & nutrivit parvulus cùm eſſet:
Et quomodò Sirenum canorarum vocem audiviſſet:
Quomodoque veniſſet ad vagas illas petras, gravemque Charybdim,
Scyllamque, quam nunquam indemnes viri fugerunt.
Et quomodò boſis boves interfeciſſent ſocii:
Et quomodò navem velocem confregiſſet ardenti fulmine
Jupiter altitonans, abſumptique ſint boni ſocii

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

311. * Πίειραν) Λιπαρῆ.

316. *Ἦλω.] Ἀντὶ Ϝ, ἦ.

322. Εὐρώεντα.] Ἤτοι, πλατεῖα, παρὰ τὸ εὔρεσθαι· ἢ σκοτεινόν.

325. Σειρήνων ἀδινάων.] * Ἀντὶ Ϝ, ἡδυφώνων, ἀδιλιχῶν· παρὰ τὸ ᾄδειν, ἢ μᾶλλον, παρὰ τὸ ἡδύ. Τὸ ἀδινὸν, ἢ πίστις σημαίνει, ἀθρόον· ὡς ἐν τῷ, Μελισσάων ἀδινάων. Οἰκτρόν· ὡς ἐν τῷ, Ἀδινὸν στοναχήσας· ἄλοχον, ἦγεν ἠδὺ, γλυκύ· ὡς ἐν τῷ, Σειρήνων ἀδινάων· πυκνὸν, καὶ ἰσχνόν· οἷον, Ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ· καὶ ἡρέμα· ὡς, Ἀδινῶς ἀνασείσας, φάτνησιν π.

328. Ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν.] Χωρὶς * κηρὸς, χωρὶς δαπάτης· * καὶ ἀκήλεοι, ἀθυτεῖς.

330. Ἔβαλε.] Νῦν, ἀντὶ Ϝ, ἔπλασεν. Φολόεντι] Καυστικῷ· ψόλον γάρ, τὸ * ἀστραπὴν ποιεῖν.

Ν Ο Τ Æ.

319. Οἳ νῆάς τ' ὄλεσαν) *Euſtath.* fol. 817. lin. 30. Ἔνθα ὅρα τὸ, Οἳ νῆας ἄλεσαν, τυτθὸν, οἱ Λαιστρυγόνες· ὡς ταυτὸν ὄν, Λαιστρυγονίλιν, ϵ Λαιστρυγόνας εἰπεῖν. Aliàs, facilè, legerim, εἷ, pro ὅλη, quòd ferri poſſet, ut Λαιστρυγόνες tamen ſubaudiatur, vel ναίτην, at Prior ſolutio ſufficit.

324. Πολυκλήϊδι) De hâc voce, vid. ad *Il.* β'. v. 74.

331. Ἀπὸ δ' ἔφθιτο) Vid. *Etymol.* M. v. Κοσμῆσαι.

Ν Ο Τ Æ Ι Ν Σ Χ Ο Λ Ι Α.

311. * Πίειραν) Λιπαρῆ. Ex *Aloyſiano* MSto.

316. *Ἦλω) Ἀντὶ Ϝ, ἦ, ex eodem MSto.

325. *Ἀντὶ Ϝ, ἡδυφώνων) *Euſtath.* fol. 817. lin. 35. Ἔνθα φασὶν οἱ Παλαιοὶ τὸ ᾠδινάων, ἀντὶ Ϝ, ἡδυφώνων, &c. Quæ itaque ille τῶ Παλαιῶν fuiſſe teſtatur, nunc ex illo τῆς Παλαιοῦς reſtituenda curavi.

328. * Κηρὸς, ità pro κύρυκος, licet nec MStum rectè hìc ſe habeat. * Καὶ ἀκήλεοι, ἀθυτεῖς, ex MS. *Aloyſiano.* Conſer *Etymolog.* M. v. Ἀκήλεος.

330. *Ἔβαλε) Ità, ex MS. pro ἔβαλον.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

312. Ἔρξε) γρ. ἔρξεν.

314. Εἰς) γρ. ὡς.

317. Ἔπ') γρ. ἐπ'.

318. Ἀφίκανεν) γρ. ἀφίκοιτο, *H Steph.*

319. Οἳ νῆάς τ' ὄλεσαν) γρ. οἳ νῆάς τ' ὄλεσσαν, vid. Not. in *Textum.*

Πάν-

Πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν.
Ὡς δ' ἵκετ' Ὠγυγίην νῆσον, Νύμφην τε Καλυψώ,
Ἣ δή μιν κατέρυκε, λιλαιομένη πόσιν εἶναι,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκε
Θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα·
Ἀλλὰ τοῦ οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
Ἦδ' ὡς εἰς Φαίηκας ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
Οἵ δή μιν θεὸν ὣς ἐνὶ δήμῳ, θεὸν ὣς τιμήσαντο,
Καὶ πέμψαν σὺν νηῒ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά τε δοῦσαν.
Τῦτ' ἄρα δεύτατον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος
Λυσιμελὴς ἐπέχυτο, λύων μελεδήματα θυμῷ.
Ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὁππότε δή ῥ' Ὀδυσῆα ἐέλπετο, ὃν κατὰ θυμὸν,
Εὐνῆς ἧς ἀλόχου καρπάλιμον, ἠδὲ καὶ ὕπνῳ,
Αὐτίκ' ἀπ' Ὠκεανῦ χρυσόθρονον Ἠριγένειαν
Ὧρσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φόως φέρῃ· ὦρτο δ' Ὀδυσεὺς
Εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν,
Ὦ γύναι, ἦδη μὴν πολέων κεκορήμεθ' ἀέθλων
Ἀμφοτέρω· σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα νόστον
Κλαίουσ'· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
Ἰέμενον πεδάασκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης.
Νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἰκόμεθ' εὐνήν,
Κτήματα μέν, τά μοι ἐστὶ, κομιζέμεν ἐν μεγάροισι·
Μῆλα δ', ἃ μοι μνησῆρες ὑφαίνιοι κατέκειραν,
Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ ληίσσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
Δώσουσ', εἰσόκε πάντας ἐπιπλήσωσιν ἐπαύλους.
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἄγρὸν ἔπειμι,

Omnes simul; ipse verò mala fata subterfugerit.
Quomodoque accesserit ad Ogygiam insulam, Nymphamq; Calypsonẽ,
Quæ ipsum detinuit, cupiens maritum esse,
In speluncis concavis, & aluit, & dixit,
Redditurum se eum immortalem & senectutis expertem dies omnes;
Verùm huic nunquam animum in pectoribus flexit.
Et quomodo ad Phæacas pervenerit, multa passus,
Qui utique ipsum ex animo, Deum tanquam, honoraverunt,
Et miserunt cum navi dilectam in patriam terram,
Ære, auróque affatim, vestèque datis.
Hoc igitur ultimum dixit verbum, quando ei dulcis somnus
Membra solvens invasit, solvensque curas animi.
Ex alterâ autem parte alia cogitavit dea cæsia Minerva:
Quando jam Ulyssem putabat, suo in animo,
Lecto suæ uxoris delectatum, etiam & somno;
Statim ab Oceano aurithronam Auroram
Movit, ut hominibus lumen portaret: surrexit itaque Ulysses
Lecto ex molli, uxorique hoc verbum mandavit,
" O uxor, jam quidem multis satiati sumus certaminibus
" Nos ambo: tu quidem hic meum laboriosum reditum
" Deflens; at me Jupiter doloribus, & Dii alii
" Desiderantem impedierunt meâ à patriâ terrâ:
" Nunc verò postquam ambo ad desideratum venimus lectum,
" Res, quæ mihi sunt, tu curato in domibus:
" Pecudes autem, quas mihi proci superbi consumpserunt,
" Multas quidem ipse ego prædabor, alias autem Achivi
" Dabunt, donec omnia impleverint stabula.
" Verùm ego quidem ad arborosum agrum proficiscor,

ΣΧΟΛΙΑ.

342. Δεύτατον.] Ἔσχατον.
343. Λυσιμελής.] Ὁ τὰ μέλη ἕ σώματος παυτὸς ἀμιέμενος.
346. Εὐνῆς.] Συσκαθυδήσεως.
353. Πεδάασκον.] Ἐκπαίδιζον.
354. Πολυήρατον.] Πολύδυκτον.
356. Κατέκειραν.] Κατεδαπάνησαν.
357. Ληΐσσομαι.] Κτήσομαι.
358. Ἐπιπλήσωσι.] Πληρώσωσιν.

NOTÆ.

357. Ληΐσσομαι) Vid. ad α'. v. 398. de σ'. geminato.

VARIÆ LECTIONES.

357. Ληΐσσομαι) γρ. λητσσμαι, olim, ut adhuc Br. Schol. nè vestigia *Veteris Lectionis* deleantur.
358. Ἐπιπλήσωσιν ἐπαύλους) γρ. ἐπιπλήσωσι μετανλους, *H. Steph.*

Ὀψόμενος πατέρ' ἐσθλὸν, ὅ μοι πυκινῶς ἀκάχῃ.
Σοὶ δ', γύναι, τάδ' *ἐπιτέλλω, πινυτῇ περ ἐούσῃ·
Αὐτίκα γὰρ φάτις εἶσιν ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οὓς ἔκτανον ὀψὲ μεγάροισιν·
Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Ἧσο, μηδέ τινα προλιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλά·
Ὦρσε δὲ Τηλέμαχον, καὶ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην,
Πάντας δ' ἐντε' ἄνωγεν ἀρήια χερσὶν ἑλέσθαι.
Οἳδε δὲ οἱ οὐκ ἀλέγοντο· ἐδαήσαντο δὲ χαλκῷ.
Ὤϊξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἦιον· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
Ἤδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα· τοὺς δ' ἄρ' Ἀθήνη
Νυκτὶ καλυψαμένους, θοῶς ἐξῆγε πόληος.

" Visurus patrem bonum, qui mihi frequenter dolet.
" Tibi autem, uxor, hoc mando, prudenti licet existenti;
" Statim enim fama ibit simul cum Sole ascendente
" Virorum procorum, quos interfeci in ædibus;
" In cœnaculum ubi ascenderis, cum ancillis mulieribus
" Sede, neque aliquem aspice, neque alloquere.
Dixit, & circum humeros indutus est arma pulchra:
Incitavit etiam Telemachum, & bubulcum, & subulcum,
Omnesque arma jussit bellicosa manibus capere.
Hi ei reluctati non sunt; armati sunt verò ære:
Aperuerunt igitur januas, & exiverunt; præivit autem Ulysses.
Jam quidem lumen erat in terrâ: hos tamen Minerva
Obscuritate coopertos citò eduxit è civitate.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

361. *Ἐπιτέλλω.] Ἐπιτέλλω.
362. Εἶσιν.] Εἰσελεύσεται, ἀφανισθήσεται.
364. Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα.] Καταλείπει τὴν γυναῖκα, θαρρῶν τῇ πατρὶ αὐτῆς καὶ τοῖς ἀδελφοῖς· ἢ ὅτι ὡς ἀγνοοῦσαν τὸ πεπραγμένον τὸ ἀληθὲς· ἢ ἐμπιστεύων τῇ Ἀθηνᾷ.
370. Ἐκ δ' ἦιον.] Ἐξῆσαν δέ.
372. Ἐξῆγε.] Ἐξεκάλει.

N O T Æ.

361. Σοὶ δ' γυνὴ, τάδ' *ἐπιτέλλω, πινυτῇ περ ἐούσῃ) Ità, pro ἐπιτέλλω, legendum pronuntio, ex Editione *Florentinâ*, & *Lovaniensi Rescii*, vid. Not. ad *Euripid.* Bacch. v. 442. Ità *Eustath.* fol. 761. lin. 50. Σημαίνει δὲ ἐπιτολὴν, ἡ ἐντολὴ· ὡς ἐπιτολὴν ἢ, ἐπιτελῆ, πλειοναστικῶς δὲ σ'. ἐπὶ δὲ αὐτὸ τὸ ἐπιτέλλειν, ἐπιστέλλειν εὑρίσκεται. Vid. *Suidam*, v. Ἐπιστέλλ. Certè ἐπιτολὴν, pro ἐντολὴν, *Æschylo* & *Euripidi* usurpatum probo aliàs.

NOTÆ IN SCHOLIA.

361. *Ἐπιστέλλω) Ἐπιτέλλω. Addo, ex *Eustathio*. Vid. N. in *Textum*.

Variæ Lectiones.

361. Ἐπιστέλλω) γρ. ἐπιτέλλω, vid. N. in *Textum*.
370. Ἐκ δ' ἦιον· ἦρχε δ' Ὀδυσσεὺς) γρ. ἐξῆρχε δὲ Διὸς Ὀδυσσεὺς, *H. Steph.*
372. Ἐξῆγε πόληος) γρ. ἐξ ἦγε πόλη.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ω'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ω'.

ΤΑΣ τῶν μνηστήρων ψυχὰς Ἑρμῆς εἰς ᾅδου καλεῖ· καὶ ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως γίνεται πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα Λαέρτην· καὶ παραχλὴ τοῖς Ἰθακησίοις γαληνιάσαι ἐπὶ τῇ τῶν μνηστήρων ἀναιρέσει Ἀθηνᾶ διαλεχθεῖσα.

Ἐπιγραφαί.

Σποιδαί· ἢ, * Νεκυία, Νεκυῖα, ἢ Νεκύα.

* *Eustath.* fol. 1950. lin. 64. *Roman.* Edit. & fol. 819. lin. 6. *Νεκυῖαν τινὲς μέν, καλῶς τὴν μυῖαν γεγράφασι· τινὲς δέ, καλῶς τὴν ὀξύαν, τὸ φυτόν· ἀφ' ἧς καὶ βέλη, καλά τινας, ὀξύεσθαι.

Ἄλλως.

Ω, σὺ δ' Ὀδυσεὺς σοὶ παιδὶ καὶ ἠϊεῖ † μαίεσθαι Ἀχαιοῖς. LIB. XXIV.

† Ità, pro *Veteri* μάχεσθαι, Voce *Homericâ* utens, emendo, cum *Oxon.* &c.

Ἑρμῆς δ' ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο
Ἀνδρῶν μνηστήρων· ἔχε δ' ῥάβδον μὲν χερσὶν
Καλὴν, χρυσείην, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,

MErcurius autem animas Cyllenius evocavit
Virorum procorum; tenebat verò virgam in manibus
Pulchram, auream, quâ hominum oculos mulcet,

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Ἑρμῆς δ' ψυχάς.] Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ τὸν Νεκυΐαν, κεφαλαίοις τοῖς συνεκδικαζόντοις τοῦτο, Ὅτι οὐκ ἐπὶ παθ' Ὅμηρον ψυχοπομπὸς ὁ Ἑρμῆς· ἔστι δὲ Ἀπόλλωνα ἐπὶ τῆς πυκλικῆς, εἰ μὴ ἄπαξ. Ἀλλ' ὁδὲ

NOTÆ.

V. 1. Ἑρμῆς Κυλλήνιος) *Mercurius Cyllenius* audit, à *Cyllene, Arcadiæ* Monte, ità dicto à *Cyllene Heroide*, ut *Eustath.* fol. 820. lin. 18. Κυλλήνη) Ὄρος Ἀρκαδίας, παιδίων σύνεδρα Ὀλυμπιακῶν παρὰ πόδας ὀγδηκοντα, ὀνομασθὲν ἀπὸ Κυλλήνης Ἡρωΐδος τινός. *Steph.* καὶ πόλεων idem, excepto, quod in fine, Ἀπὸ Κυλλήνης, Ναΐδος νύμφης. Ibi præcipue *Mercurius* colebatur; undè & Κυλλήνης μαιόνευμα vocat *Homerus*, Hymno *Mercurii*, v. 2. & *Callimach.* Hymn. in *Delum*, v. 272. Οὐ πάγχυ Ἑρμείαν Κυλλήνιον. Quare qui de hoc loco Dubitant, quòd nusquam aliàs hoc nomine *Mercurius* vocetur *Homero*, nugantur: Multa enim semel ille tangit tantùm, ut Κυλλήνης Montis meminit, *Iliad.* β'. v. 603. nec aliàs semel, per totam *Iliadem* & *Odysseam*. Κυλλήνιον tamen in Operibus indubitatæ fidei habet plus semel, ut *Iliad.* ο'. v. 518. etiam hìc; at in suspectis Operibus etiam *Quinquies*. De *Hebraicâ* vocis Origine *Calal*, vulneravit, occidit, vid. *Gerardi Crocii* Ὅμηρον Ἑβραΐζον, *Introduct.* c. XII. in ipso fine, p. 206. &c. *Aristarchi* contra hunc locum Objectiones diluuntur, ut in *Scholiis*, & mox, ad v. 190. in Notis ad *Textum*, ex *Eustathio*.

2. Ἔχε δ' ῥάβδον μὲν χερσὶν) Imitatur *Virgil.* Æn.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 1. Ἑρμῆς δ' ψυχὰς Κυλλήνιος) Hoc *Scholion*, impeditum olim & subobscurum, propter malam Distinctionem, nunc meliùs distinctum & punctis notatum, clarescit optimè. Consistit autem ex

VARIÆ LECTIONES.

1. Ἐξεκαλεῖτο) γρ. ἐξεκάλεσεν.
2. Ἀνδρῶν μνηστήρων) γρ. Ἀνδρῶν ἡρώων, *Diodor. Sicul.* Biblioth. l. 1. & *Euseb.* Præparat. *Evangel.* l. 10. fol. 481.

Ὧν ἐθέλῃ, τὸν δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρῃ.
Τῇ ῥ' ἄγε κινήσας· τοὶ δ' τείζουσαι ἕποντο.
Ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
Τείζουσαι ποτέονται, ἐπεί κέ τις ἀσπερχὲς ἀπὸ πέσῃσιν

Quorum vult, rursus & dormientes suscitat:
Hâc ducebat impulsas; hæ verò stridentes sequebantur.
Sicut autem quando vespertiliones in secessu antri magni
Stridentes volant, ut primùm aliquis decusserit

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

χθόνιος ὁ Ἅιδης. ἢ οὕτω εὐθέως ὁ εἰς ᾅδου καταλιθεὶς χθόνιος· ἐπὶ γὰρ Ἀθηνᾶς δὶ Ἡφαιστου καὶ Αἴδης Ὀλύμπιος· Κυλλήνιος ὁ ἐδαιμοσ εἰρηται. ἢ ἄπαξ· οὐκ ἔξω λόγου καὶ σὰν καὶ ἴσος Ἀπόλλων· ἀλλὰ πῶς αἱ ψυχαὶ οὐκ αὐτόματοι κλαίουσιν, ὡς τὸ Ἰλιάδι; Οὐδὲν καλυφὴ καὶ πεφαρμένον αὐτοῖς πνοῆ. Ἀλλ' αὖτοι καὶ ἄπαφοι κλαίουσιν· ἴσως ἀφὲ τ καθάρσιον· ἢ ἀφὲ τοῦ Ἑρμοῦ φόνοιαν κηδεμόνα δ' Ὀδυσσέως ἀφὲ τοῦ συγγένειαν. Ἀλλ' ὐδὲ ἔοικεν εἰς ᾅδου λιπαρὸν εἶναι πάτερα· τὰ φῶτα τοῦ ἡμέραν ἱσταμένῃ αὐτῆς λιπαίνει. Ἄκαιρος δ καὶ ἡ Ἀχιλλέως καὶ Ἀγαμέμνονος ὁμιλία· ἢ Ἀγαμέμνονα οὐκ ἀγαθὸν τοῦ σαφήνειαν, ἀλλ' ὁ Νέστωρ· σύκαιρος ἀναπληροῖ τὰ ἀλλαχοῦ παραλειφθέντα. Πῶς δ τὸ σῶμα διέμενε δ' Ἀχιλλέως ἐπὶ τοσαύτας ἡμέρας; ἀφὲ τοῦ Θέτιν, ὡς καὶ τὸ Πατρόκλου. Ἀλλὰ ἢ τὸ ἀριθμεῖν τὰς

Μύσας οὐχ Ὁμηρικόν· τί καλύφ ἄπαξ; Ἄλογον δ ἢ ἐπὶ τῶν ὄντων αὐτῷ λέγει, ὅτι διώκοντος τὰς Νηρηίδας, ἵφυγον ἐπὶ τὰς ναῦς, λέει δ' τ Μυρμιδόνων ναυσὶ θάνατος· πῶς δ καὶ ὁ Ἀμφιμαίδων ἐπίσταται τοῦ τὸ τῆς ἀγορᾶς ἐπιβουλαί; τὰ τ εἰκότων πικμαίρει· ἢ ἄλως δ ἐν τ καθὲ τοῦ ἡχμαλωσίαν διυόητον, τὸ πολίκνη τ Ὅμηρον ὁμολογεῖ· καὶ νεκυομαντείαν μ ἂν τις εἰκότως τοῦ * Λ. ἢ ια'. * ῥαψῳδίαν εἶπεν, νεκυίαν δ ταύτην. Κυλλήνιος.] Ὁ τὸ Κυλληνίῳ ὄρει τ Ἀρκαδίας ἀναστραφείς, ἢ ὁ ὕπνου διερμηνεύς, * ὁ τὰς ὑπνώας τ κόλων ἔχων· κόλοι γὰρ, ἡ πολλοὶ, σωφρονεῖν δ ν, τὰ ὑπὸ τὰς ὀφθαλμὰς μέρη· ὅθεν παῖδα οἱδᾶν οἱ Ἀττικοὶ κολοιδᾶν καλοῦσιν. Ἐξεφαλᾶτο.] Ἐξῆλθε· ἔξω ἐπήλθ.

7. Ποτέονται.] Πέτονται. * Ἀποπίσηται.] Ἀποβάλλῃ. * Vid. Not. in *Textum*.

N O T Æ.

l. 14. v. 242. *Tum Virgam capit: hâc animas ille evocat Orco Pallentes; alias sub Tristia Tartara mittit. Dat somnos, adimitque*, &c. Notandum. Hanc *Mercurii* Virgam *Plutoni* etiam dari à *Pindaro*, Olympionicῶν, 12. v. 50. Οὐδ' Ἀΐδης ἀκινήτων ἔχει ῥάβδον, Βοῆτα σὺμαθ' ἃ καθέζεται Κοίλων ἐνδὸς ἀγυιὰν Θυασσόντων. Quid autem significet *Mercurius* iste παραπομπὸς, docet nos *M. Antonin.* l. 2. §. 17. Τί ἂν τὸ παραπίμψαι δυνάμενον; Ἕν, τὸ μύσται, Φιλοσοφία. Consulas *Phurnutum*, περὶ τῶ Ἑρμοῦ.

5. Τείζουσαι ἕποντο.) Verbo *Stridere* uti videor non ineptè de his *Animabus*, quas ideò Poeta mox *Vespertilionibus* confert, v. 7. & 9. ut *Ovidius*, Metamorph. l. 4. §. 12. *Conataque loqui minimam pro corpore vocem Emittunt, peraguntque leves stridore querelas*, de *Vespertilionibus* loquens. Hinc *Virgilium* vocâsse Manes, *Turbam sonantem*, rectè auguratur *Turnebus*, Adversar. l. 28. c. 46. Vid. suprà, ad λ'. v. 632.

6. Ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες.) Rectè *Manium* umbras *Vespertilionibus* confert; quòd non nisi Noctu appareant, quod minimè dormiant, quod *Stridorem* edant, quòd nec *Animalia*, nec *Inanimata* sint, ut *Varro* in *Agathone*, Quid multa? Factus sum *Vespertilio*: neque in *Muribus* planè, neque in *Volucribus* sum. Hæ verò Aviculæ nullibi solent insidere, verùm ex unguibus dependere; undè *Ulyssem* quoque *Homerus* alio in loco *Vespertilioni* comparet, μ'. v. 433. Vid. *Eustath.* fol. 1729. lin. 46. & fol. 1951. lin. 30. &c. Vid infrà, ad Notam sequentem.

7. Ἀποπίσῃσι.) Ἀντὶ τ. ἀπαντήσῃ πωϊῇ, & *decussérit* verto: Non enim de unâ *Vespertilione* decidente res est, sed de Viatore, qui simul hærentes plurimas videns decusserit, ut simul plures decidentes, strideant. *Hebraismus* autem est; illi enim Verba in *Kal*, pro Verbis in *Hiphil*, usurpare solent; cujus aliquot Exempla damus ad *Euripidem*. Vid. *Indicem* Secundum, ibidem, v. Ἑβραϊσμός.

NOTÆ IN SCHOLIA.

accuratissimâ & subtilissimâ hujus loci Defensione, contrà iniquas *Aristarchi* Cavillationes. Circa finem autem, pro *λίαν in *Impressis*, & λία. in MSto, lego Λ, ἢ ια'. undecimam enim *Rhapsodiam* utrumque signum denotat, Λ enim *Majusculum* Undecim notat, & ια'. totidem sonat, totus locus ut hoc modo legatur, Καὶ Νεκυομαντείαν μ ἂν τις εἰκότως τοῦ Λ'. ἢ ια'. εἶπεν, δηλονότι Ῥαψῳδίαν· Νεκυίαν δ, ταύτην. Mox, ad Κυλλήνιος. *Scholion* eatenùs mi-serè corruptum, ex *Eustathio* & *Etymologico M.* restituit dudum *Mericus Casaubonus*, quomodo Nos nunc edendum curavimus; & ad *Casauboni* sententiam ampliùs confirmandam, testari volo, Manuscriptum *Aloysianum* habere, ut & *Etymolog.* &c. σωφρονεῖν δ ν, & κυλωδίαν, quod pro κολοιδᾶν. Huc refer *Hesych.* v. Κῦλα, & *Martinii* Lexicon Philog. v. *Cinnus*. A voce κόλοι, vox *Latina*, *Cilium* & Supercilium.

Ὁρμαθῦ

Ὁρμαθῷ ὲν πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλῃσιν ἔχον[τ]ο·
Ὡς αἰ τηλεγόωσαι ἅμ' ἤισαν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν
Ἑρμείας ἀκάκητα κατ' ὐρώεντα κέλευθα.
Παρ' δ' ἴσαν Ὠκεανῦ τε ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην,
Ἠδὲ παρ' Ἠελίοιο πύλας, καὶ δῆμον Ὀνείρων,
Ἤισαν· αἶψα δ' ἵκοντο καθ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,

Abs cumulo è petrâ : fibi enim invicem adhærere-ſolent :
Sic hæ ſtridentes ſimul ibant : præibat verò ipſis
Mercurius nullo-malo-dignus per tenebricoſas vias.
Præteribant verò Oceani fluctus & *Album* Inſulam,
Et Soliis januas, & populum Somniorum,
Præteribant : ſtatimque pervenerunt in herboſum pratum,

ΣΧΟΛΙΑ.

8. Ὁρμαθοῦ ὲν πέτρης.] Τῆς ἐπαλλήλῳ πετρώδης * ἐπισωθέσεως, ἢ ἀλλήλαις * συνημμένοι, παρὰ τὸ ἔρειν· ἐπιφέρῃ γὰρ, Ἀνά τ' ἀλλήλῃσιν ἔχον[τ]ο· * Ὁρμαθὸς, σύνδεσμος, σίχος, * ἦγον, τὸ σύνημα· ἀπὸ τῆς ἁρμόζειν.

Σφίν.] Λόγιος.

10. Ἀκάκητα.] Ἔνιοι μὲν, * ἀμίτροχος κακῶν· ἔστι δὲ ὁ Ἑρμῆς ἀστὴρ ἀγαθῶν· ἔνιοι δὲ ἀπὸ Ἀκακησίου ὄρους τῆς Ἀρκαδίας· λέγεται δὲ ὁ Ἑρμῆς Ἀρκὰς εἶναι.

11. Λευκάδα πέτρην.] Περὶ τῆς καθεχουσίας μέρεσιν.

12. Δῆμον ὀνείρων.] Τὴν νύκτα, ἐν ᾗ φαίνονται οἱ ὄνειροι.

13. Ἀσφοδελόν.] Ἄκαρπον φυτὸν, ὁ ἀσφόδελος· νοῦν. * Τὸν τόπον λέγει τὸν ἀσφοδελώδη.

NOTÆ.

8. Ὁρμαθῷ ὲν πέτρης) Quòd, ut modò diximus, *Veſpertiliones* aliis rebus, & ſibi invicem, ex unguibus adhærent & dependeant, confirmat & illud Doctoris *Johannis Franciſci Gemelli Careri*, in libro, cui Titulus, *Travails round the World*, Vol. V. lin. 1. c. 4. fol. 425. *About this Lake, in the Day time, there is an infinite number of large* Batts, *hanging on the Trees, one by another, in Ropes*, &c. *Ibid.* Ἀντρα θαυμασίου) *Euſtath.* fol. 820. lin. 51. Θεατόν ὃ ἄντρον, οὐχ ἁπλῶς ὅτω πυρίβρικλον· ἀλλ' ὅτι θεῖα τὰ ἄντρα σεμνίζουσι, εἶα σύμβολα Κόσμου, καθὼ Πορφύριος· ὡς καὶ ἐν τοῖς ὡς ἔφη Ἰάκωβος ἄντρα εἴρηται, ὃ κὲ ἐπήρωσεν ἱερέα ἐκεῖ. Vid. ad υ'. v. 103.

10. Ἑρμείας ἀκάκητα) *Ariſtides*, 3 Tom. Orat. pro *Rhetor.* Δοκοῦσι δ' ἔμοιγε καὶ τὸ Ἑρμῆν οἱ Ποιηταὶ τὸ τὸ στόμιον τοῦτο ἡμεμόσθαι καὶ ἐφεστάτω, τοῦτο χάριν τοῦ κοινοῦ τῶν λόγων μόνον καλεῖν ὀνόματι· κοινῇ γὰρ ἅπαντες Δωτῆρα ἐσθλῶν ὀνομάζουσιν· ἰδίᾳ δ' ὅτω μόνον τοῦτον, καὶ Ἀκακητὰ γε, ὃ Ἐριούνιον· ὅτι κακὸν μὲ ἐστὶν ἡ παρ' αὐτοῦ δωρεά· ἀγαθὰ δ' ἴσως ἅπαντα πορίζει τοῖς ἀνθρώποις, ὃ πολέμοις, ὃ εἰρήνῃ, ὃ γῇ, ὃ θαλάττῃ, ὃ δυσκολίαις, ὃ εὐφροσύναις, παντάχοσε. Alludit Rhetor ad locum, in *Homeri* Hymno *Mercurii*, Numer. xvii, v. 12. Χαῖρε, Ἑρμῆ, χαριδῶτα, Διὸς κλυτὸς υἱὸς ἐὼν. Confer *Brevia Scholia*, & quæ *Pauſanias*, l. 8. c. 3. De *Acaco*, undè *Acacetus*. Vid. etiam *Brevia Scholia*, ad *Iliad.* ε'. v. 422.

11. Παρ' δ' ἴσαν Ὠκεανοῖο ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην) Huc refer *Diodor. Sicul.* l. 1. p. 86. Quòd verò per Λευκάδα πέτρην, *Britannia* noſtra innuatur, quodque τὸ πέτρα, non *Rupes*, verum *Inſula* vertendum ſit, licet etiam *Albæ* Rupes ad noſtræ *Britanniæ* oras ſpectentur, pluribus probamus, ad *Euripid.* Helen. v. 1692. Addendus *Heſych.* v. Λευκάδα πέτρην) Διὰ τοῦτο λέγει τὸ πέτρας, τὸ Ὠκεανὸν φέρειν· ἢ, ἀλληγορικῶς, τὸ σῶμα ἡμῶν τὸ ἀνθρώπων· ἀφ' οὗ τὸ τὰς ὀδύνας λώβας εἶναι· αἱ γὰρ ψυχαὶ τῶν τελωτῶντων ἀφ' ὧν σώματος ἀνέρχονται. Vid. *Euſtath.* fol. 820. lin. 53. &c. & Notam proximè ſequentem.

12. Ἠδὲ παρ' Ἠελίοιο πύλας) Idem *Heſych.* Ἠελίοιο πύλας) Τὰς κύκλους, δι' ὧν τὰς πορείας ποιεῖ ὁ Ἥλιος· οἱ δὲ, ἀλληγορικῶς, τὰς Ὀφθαλμούς. Vid. *Diogen. Laert.* l. 8. p. 512. §. 140. de *Pythagora*. Ἔστι δὲ οἷς Ἡλίου πύλας καλεῖ τὰς Ὀφθαλμούς. Δῆμος ὀνείρων, καθὼ Πυθαγόρειοι, αἱ ψυχαὶ, ἃς σωμάτων φασὶν εἰς τὸ Γαλαξίαν, τὸ ὅτω σεσαγρευόμενον, ἀπὸ τῆς χάλκης τρεφούσης, ὅταν εἰς γένεσιν πίσσαν, *Porphyrius*, καθὼ ἄντρῳ νυμφῶν. Ἰτὰ *Orpheus*, Argonautic. v. 1140. Ἀΐρηκθί τ' Ἀΐδαο πύλας ἐ δῆμος Ὀνείρων.

13. Ἀσφοδελὸν λειμῶνα) Vid. ad *Odyſſ.* λ'. v. 538. & *Suidam*, v. Ἀσφοδελ. Πεπαιροξυτόνως ὃ ἀκ-

NOTÆ IN SCHOLIA.

8. Ὁρμαθοῦ ὲν πέτρης) In hoc *Scholio*, * ἐπισωθέσεως, legò, ex MSto, unâ voce, quæ malè olim disjungebatur, & * συνημμένοι, pro αἰνημένοι, excepto, quod in MSto αις, in *Dativo* ſit. Huc refer *Heſych.* v. Ὁρμαθοῦ ὲν πέτρης) Τόπε ἐπαλλήλε πετράδες συνθέσεως, legò, ἐπισυνθέσεως. * Ὁρμαθὸς, σύνδεσμος, σίχος, ex *Suidâ*. Voces * ἦγον σύνημα, ex *Etymolog.* M. v.

10. Ἀκάκητα) Pro ἀμίτροχος κακῶν, in hoc *Scholio*, quod etiam *Aldina* præfert, * ἀμίτροχος κακῶν, ex *Merici Caſauboni* emendatione, quæ ab *Aloyſii Alemanni* MSto confirmatur. *Heſychius*, Ἀκάκητα) Ὁ μηδενὸς κακοῦ ἀξιος, ἀντὶ τοῦ, ἀκακήτης. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀκακήτης.

13. * Τὸν τόπον λέγει) Vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

10. Ἑρμείας) γρ. Ἑρμείης.

11. Ὠκεανοῦ τε ῥοὰς) γρ. ὠκεανοῖο ῥοάς.

Εὐθάδε

* Ἐνθάδε ναίουσι ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων.
Ubi habitant animæ, simulachra mortuorum.

Εὗρον δ' ψυχὴν Πηληϊάδαο Ἀχιλῆος,
Καὶ Πατροκλῆος, ἠμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε, δέμας τε
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
Ὣς οἱ μὲν περὶ κεῖνον ὁμίλεον· ἀσχίμονον δὲ
Ἦλυθ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
Ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσαι ἅμ' αὐτῷ
Οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον ἠὲ πότμον ἐπέσπον·
Τὸν πρότερη ψυχὴ προσεφώνεε Πηλείωνος,
Ἀτρείδη, μέν σε Φάμεν Διῒ τερπικεραύνῳ
Ἀνδρῶν ἡρώων Φίλον ἔμμεναι ἠμὲν πάντας,
Οὕνεκα πολλοῖσίν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἄνασσες,
Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί.
Ἦ τ' ἄρα καὶ σοὶ πρῶτα προφρονέως ἔμελλε
Μοῖρ' ὀλοὴ, τλῆναι οὔτις * ἀλεύεται, ὅς κε γένηται.

Ubi habitant animæ, simulachra mortuorum.
Invenerunt autem ibi animam Pelidæ Achillis,
Et Patrocli, & strenui Antilochi,
Ajacisque, qui optimus erat specieque, corporeque
Aliorum Danaorum, post strenuum Peliden.
Sic hi quidem circa illum versabantur; propè verò
Supervenit anima Agamemnonis Atridæ
Dolens; circùm quoq; aliæ congregatæ sunt, quæcunque cum ipso
Domo in Ægisthi mortui sunt, & fatum oppetebant.
Hunc prior anima allocuta est Pelidæ,
" Atride, suprà quidem te dicebamus
Jovi gaudenti-fulmine
" Inter Viros heroas dilectum esse diebus omnibus,
" Quoniam multisque & fortibus imperabas,
" Populo in Trojanorum; ubi passi sumus dolores Achivi.
" Nihilominùs & tibi imprimis affutura erat
" Parca pernicioſa, quam nullus fugit, quicunque natus est.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

28. Πρῶτα.] Περὶ δ' ἄλλου καιροῦ· πῶθι δ' ἦδη ὁ Ἀχιλλεύς; εἰκὸς παρ' ἄλλα πιπτεῖν αὐτόν· οὐ γὰρ τὰ γνωσίον· Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τὸ κὰι ἀσφοδίλῳ μείζ' ὄνειαρ· τὰ δὲ τόπου, ἐν ᾧ φύεται, Ὀξυτονητέον, ὡς κὰι παρ' Ὁμήρῳ, Κατ' ἀσφοδιλὸν λειμῶνα. Confer *Brevia Scholia*.

14. Ἐνθάδε) Ità scribo, pro ἐνθά π, quod in Omnibus hactenùs obtinuit: quòd ἐνθάδε rectè se habeat, quoad *Sensum*, & *Tonum*, ἐνθά π autem nequaquam, quoad *Tonum*; ἔνθα τε, enim, ut *Aldin.* habet, scribi debet. At idem ferè sonus Ϝ τ', & δ'. undè Error.

15. Εὗρον δ' ψυχὴν Πηληϊάδαο Ἀχιλῆος, Καὶ Πατροκλῆος, ἠμύμονος Ἀντιλόχοιο, Αἴαντός τε) Ità *Pausanias*, Laconic. de *Leonymo*, Χρόνῳ δ', ὡς ὑμῖν ἐπαινῆται ἐν τῇ Λάκαινῃ, ἰδίᾳ μὲ ἐφασκεν Ἀχιλλέα, ἰδίᾳ δὲ τὸ Ὀϊλέως, ἐν τῷ Τελαμῶνος Αἴαντα· σωτῆρα δὲ κὰι Πάτροκλόν φησι, κὰι Ἀντίλοχον. Vid. ad *Euripid.* Andromach. v. 228. *Scholia*, Editionis *Barnesianæ*. Quod autem hìc *Pausanias* de *Leonymo*, *Conon*, ubi idem ferè locus, de *Autoleonte*, narrat, Διηγησ. ϑ'. ad *Apollodori* Bibliothec. p. 258. Vid. ad λ'. v. 466.

21. Ἀχνυμένη) De hâc Quæstione, Cur *Agamemnonis* Anima fingatur adhuc *Indolere* propter

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ea quæ ipsi sunt accidentia, sed ob eam causam quòd ipsa sit vindicta. Παρασήσεται.] Παραγλυκάνεται. Ἐμειλλε.] Ἐμέλλε.

Ν Ο Τ Æ.

Cædem, dicendum infrà, ad. v. 190. *Ibid.* Ἀγηγέραθ', ὅσαι ἅμ' αὐτῷ) Ἀγηγέραθ', omninò ante *Asperum* scribendum, ex Regulâ; ut *Florentina*, *Romana*, *Basileensis*, *Lovaniana Rescii*, *Aldina*, *Hervagiana*, Sex nempe omnium Vetustissimæ Editiones; quùm verò fortè fortunâ *H. Stephani* Editio, ἀγηγέρατ' habeat, is *Error* exindè in *Castellionæam*, *Spondanianam*, *Elzevirianam*, *Oxoniensem*, & *Cantabrigiensem*, Editiones, ἐκ ἀλεξάνδρου propagatur. Quare iterum iterumque monendi sunt *Magnorum Nominum* Superstitiosi Sectatores, quantum periculum incurrant; qui quorumvis auctoritati innixi, vel *Papam*, vel alium quemvis Mortalium ἀναμάρτητον, aut *Infallibilem*, putant. Vid. ad ψ'. v. 31. & aliàs; ut mox, ad v. 57.

29. * Ἀλεύεται) Ità *Eustath.* fol. 822. lin. 6. in παρεκβολαῖς, ἀλεύει, legit; ut & *Duportus*, in *Gnomologiâ*, & *Seberus* etiam, in *Indice*. Est enim reverà, ἀλεύομαι, vel aliàs, ab ἠλευάμην, legendum, ἀλεύατο. Ἀλεύα) autem, quod priùs obtinuerat, omninò tollendum. Vid. *Erymolog.* M. v. Ἀλεύω, & Ἀλεύατο, & quæ Nos suprà, ad ξ'. v. 400.

Ν Ο Τ Æ.

Cædem, dicendum infrà, ad. v. 190. *Ibid.* Ἀγηγέραθ', ὅσαι ἅμ' αὐτῷ) Ἀγηγέραθ', omninò ante *Asperum* scribendum, ex Regulâ; ut *Florentina*, *Romana*, *Basileensis*, *Lovaniana Rescii*, *Aldina*, *Hervagiana*, Sex nempe omnium Vetustissimæ Editiones; quùm verò fortè fortunâ *H. Stephani* Editio, ἀγηγέρατ' habeat, is *Error* exindè in *Castellionæam*, *Spondanianam*, *Elzevirianam*, *Oxoniensem*, & *Cantabrigiensem*, Editiones, ἐκ ἀλεξάνδρου propagatur. Quare iterum iterumque monendi sunt *Magnorum Nominum* Superstitiosi Sectatores, quantum periculum incurrant; qui quorumvis auctoritati innixi, vel *Papam*, vel alium quemvis Mortalium ἀναμάρτητον, aut *Infallibilem*, putant. Vid. ad ψ'. v. 31. & aliàs; ut mox, ad v. 57.

29. * Ἀλεύεται) Ità *Eustath.* fol. 822. lin. 6. in παρεκβολαῖς, ἀλεύει, legit; ut & *Duportus*, in *Gnomologiâ*, & *Seberus* etiam, in *Indice*. Est enim reverà, ἀλεύομαι, vel aliàs, ab ἠλευάμην, legendum, ἀλεύατο. Ἀλεύα) autem, quod priùs obtinuerat, omninò tollendum. Vid. *Erymolog.* M. v. Ἀλεύω, & Ἀλεύατο, & quæ Nos suprà, ad ξ'. v. 400.

Vᴀʀɪæ Lᴇᴄᴛɪᴏɴᴇs.

14. Ἔνθαδε) γρ. ἐνθάπ, Omnia omninò *Exemplaria*, exceptâ *Aldinâ*; vid. Not. in *Textum*.

20. Ἦλυθ' ἐπὶ ψυχὴ) γρ. ἦλθεν ἔπι ψυχή.

21. Ἀγηγέραθ') γρ. ἀγηγέρατ'. vid. N. in *Textum*.

29. Ἀλεύεται) γρ. ἀλευεῖ, olim; vid. Not. in *Textum*.

Ὡς

Ὡς ὄφελες πυῆς ἐπονήμφ, ἦσθ' ἄνασσες,
Δήμῳ σοὶ Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
Τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
Ἠδέ κε καὶ σῷ παιδὶ μέγα κλέος ἤρεο ὀπίσσω·
Νῦν δ' ἄρα σ' οἰκτίστῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.

Τόνδ' αὖτε ψυχὴ ποδαρκέος Ἀτρεΐδαο,
Ὄλβιε Πηλέος υἱὲ, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ὃς θάνες ἐν Τροίῃ, ἑκὰς Ἄργεος· ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
Κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἴφθιμοι υἷες ἄριστοι,
Μαρνάμενοι περὶ σεῖο· σὺ δ' ἐν προφάλινσι κονίης
Κεῖσο μέγας μεγαλωστὶ, λελασμένος ἱπποσυνάων·
Ἡμεῖς δ' οὐ πεπάνημαρ ἐμαρνάμεθ'· οὐδέ κε πάμπαν
Παυσάμεθα πολέμου, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παύσειν.
Αὐτὰρ ἐπεί σ' ἐπὶ νῆας ἐείκαμεν ἐκ πολέμοιο,
Κάθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήραντες χρόα καλὸν,
Ὕδατί τε λιαρῷ καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
Δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοὶ, κείροντό τε χαίτας.
Μήτηρ δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτῃσ' Ἀλίῃσιν,
Ἀγγελίης ἀΐουσα· βοὴ δ' ἐπὶ πόντον ὀρώρει
Θεσπεσίη· τῷ κέν τ' ῥόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιούς·
Καί νύ κ' ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
Εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε, παλαιά τε, πολλά τε εἰδὼς,
Νέστωρ, ὅς καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ,
Ὃς σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
Μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἥδε, σὺν ἀθανάτῃσ' Ἀλίῃσιν,
Ἔρχεται, ὃ παιδὸς τεθνειότος ἀντίοωσα.

" Utinam honore abundè perfruens, quo imperabas,
" Populo in Trojanorum mortem & fatum consequutus esses:
" Quo tibi sepulchrum quidem fecissent omnes Achivi,
" Atque tuo filio magnam gloriam dedisses in futurum!
" Nunc utique te miserrimâ morte fatum erat abripi.
Hunc rursus anima allocuta est Atridæ,
" Felix Pelei fili, Diis similis Achilles,
" Qui mortuus es in Trojâ, longè ab Argo: circùm verò te alii
" Interfecti sunt Trojanorum & Achivorum filii optimi,
" Pugnantes circum te; tu interim vertigine pulveris
" Jacebas magnus in magno spatio, oblitus equitatus, *i. e. belli.*
" Nos verò toto die pugnabamus, neque omninò
" Cessavissemus à bello, nisi Jupiter turbine sedâsset.
" At postquam te ad naves portavimus ex bello,
" Deposuimus in lectis, expurgato corpore pulchro,
" Aquâque calidâ & unguento: multas verò te circùm
" Lachrymas calidas fundebant Danai, totonderuntque crines.
" Mater autem ex mari venit, cum immortalibus Marinis *Deabus*,
" Nuncium audiens; clamor verò super mare ingruebat
" Immensus; invasitque tremor universos Achivos;
" Et fortè proruentes ivissent concavas in naves,
" Nisi vir detinuisset antiquaque, multaque sciens,
" Nestor, cujus & antea optimum apparuit consilium,
" Qui ipsis rectè sentiens concionatus est, & dixit,
" Sistite gradum, Argivi, ne fugite, filii Achivorum:
" Mater ex mari hæc cum *Deabus* Marinis, i.e. *Nereidibus*,
" Venit suum filium mortuum curatura.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

30. Ἀπονήμφ.] Ὄνησιν καὶ ὠφέλειαν λαβών.
33. Ἤρεο.] Ἀπήντησας.
43. Ἐνείκαμεν.] Ἠνέγκαμεν.
44. Κάθημεν.] Κατεθέμεθα.
48. Ἀγγελίης.] Νύν, ὃ θρῆνος.

N O T Æ.

40. Κεῖσο μέγας μεγαλωστὶ λελασμένος ἱπποσυνάων) *Eustath.* fol. 823. lin. 13. Ὃς δὴ ὁλοδάκτυλος εἴχε κεῖταί που καὶ ὁ Ἰλιάδι, nempè, *Iliad.* Π'. v. 776.

54. Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν) Poeta seipsum & hìc παρῳδεῖ· nam & *Iliad.* Γ'. v. 82. Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν.

Variæ Lectiones.

33. Ἤρεο) γρ. ἤρεο, rectè; ἠράμην enim ἤρεο, ἤρεο. Vid. infrà, ad v. 192.

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔχον|το φόβῳ μεγάθυμοι Ἀχαιοί.
Ἀμφὶ δέ σ' ἔστησαν κῆδος Ἀλίοιο γέροντος,
Οἵκτῳ ὀλοφυρόμενοι, τοῖ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσαν
Μῶσαι δ' ἀντία πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ,
Θρῆνεον· ἔνθα κεν οὔπιν ἀδάκρυτόν γ' ὀνόησας
Ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρορε Μοῦσα λίγεια.
*Ἑπτὰ ἢ ἐννέα δή σε ὁμῶς νύκτας τε, καὶ ἦμαρ,
Κλαίομεν, ἀθάνατοί τε θεοί, θνητοί τ' ἄνθρωποι·
Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἔδομεν πυρῇ, πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
Μῆλα κατακτείνομεν μάλα πίονα, καὶ ἕλικας βοῦς·
Καίεο δ' ἔν τ' ἐδμῆτι θεῶν, καὶ ἀλείφατι πολλῷ,
Καὶ μέλιτι γλυκερῷ· πολλοὶ δ' ἥρωες Ἀχαιοὶ
Τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρῇ πέρι καιομένοιο,
Πεζοί θ', ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δή σε φλὸξ ἧνυσεν Ἡφαίστοιο,

" Sic dixit; ai autem abſtinebant à timore magnanimi Achivi.
" Circum itaque te fleterunt filiæ Marini ſenis,
" Miſerabilitèr lugentes, circumque immortales veſtes induerunt.
" Muſæ verò novem omnes, alternantes voce pulchrâ,
" Lamentabantur: tunc nullum non lachrymantem vidiſſes
" Argivorum; ita enim animos permoverat Muſa ſtridula.
" Septem & decem quidem te ſimul noctesque, & interdiù,
" Flevimus immortalesque Dii, mortalesque homines:
" Octavâ & decimâ autem dedimus igni, multaſque circa te
" Oves jugulavimus valdè pingues, & nigras boves.
" Cremabaris item in veſte Deorum, & unguento multo,
" Et melle dulci: multique heroes Achivi
" Armis irruerunt circa rogum, dum comburebatur corpus,
" Peditesque, Equitesque; & ingens ortus eſt ſtrepitus.
" Sed quùm jam te flamma abſumſerat Vulcani,

ΣΧΟΛΙΑ.

61. Ἐνόησας.] Ἐθηεῖτο.
65. Ἕδομεν.] Ἐδώκαμεν. Ἕδομεν πυρί.] Ἀντὶ τοῦ ἐκαύσαμεν.
67. Καίεο.] Ἔκαίου.
70. *Ἐρρώσαντο) Ἐρρωμένως ὑπεδέξαντο.
71. *Ἧνυσεν.] Ἐπλεῖσε. ἠφάνισεν.

NOTÆ.

57. Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔχον|το) Eſt ἔφαθ' omninò ante *Aſperum*, ex Regulâ ſcribendum; ut Prædictæ omnes Editiones; licet *Henr. Stephanus* hâc fortè etiam in parte lapſus, juratos ſuos prædictos Sectatores poſt ſe traxerit, omnibus nempe illius errorem errantibus, ut ſuprà, v. 21. & infrà, v. 495.

58. Κοίρανε Ἀλίοιο γέροντος) De *Quinquaginta* filiis *Nerei*, vid. quæ Nos ſuprà, ad *Iliad.* σ'. v. 38.

60. Μοῦσαι δ' ἀντία πᾶσαι) De hâc phraſi, videſis ad *Iliad.* τ'. v. 247. De Objectione contrà locum, vid. infrà, ad v. 190.

63. Ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μέν σε ὁμῶς) Ità ἑπτὼδεκαίδεκα lego, pro ἑπτακαίδεκα. *Senſu* & *Metro* poſtulante, nec *Euſtathii* Lectionem in παρεκβολαῖς moramur, qui ſæpè *Proſaicè*, laudat *Poetam*, ut mox, v. 78. ἀπάντων ἄλλων, pro τ' ἄλλων, &c. Vid. ſuprà, ad v. 67. Νύκτας autem & ἦμαρ, & νύκτας τε καὶ ἦμαρ, aliàs, more *Hebræorum*, Qui *Noctem*, ſolent *Diei* præponere; ut *Geneſ.* c. 1. v. 5. 8. 13. 19. 23. 31. Cur tamdiu Exequias diſtulerint *Græci*, vid. infrà, ad v. 190. Ex Ordinatione *Deæ* Matris.

67. Καίεο δ' ἔν τ' ἐδμῆτι θεῶν) Ἐν πυθμένι δηλονότι ἐδάφους, ἢ σοβαρίοις λεγομένοις· οἷα θεῶν ἐπιτάφων ἦν ἄξια καὶ ἴδια. Vid. *Euſtath.* fol. 824. lin. 33. Ἐδμῆτι ὃ θεῶν λέγει τὸ ἄρρητον καὶ ἀπόκρυφον σῆμα. τὸ ἀναστέρωμα ῥηθέντα. Huc refer *Achillis* Epitaphium, in Πέτρᾳ, Θεσσαλὸς ἦτος ἄνωθ' Ἀχιλεὺς ἐν τῷδε τάφῳ κεῖται Τέρενος· ἐθρήνησαν δ' Ἐννέα Πιερίδες.

69. Τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρῇ πέρι) Ità *Iliad.* ψ'. v. 13. Οἱ δὲ τεὶς ὣς περὶ σῆμα ἑοῦ ἑτάροιο ἕλοντο ἱππῆες.

NOTÆ IN SCHOLIA.

70. *Ἐρρώσαντο) Hoc ex *Euſtath.* fol. 824. lin. 3. Vid. ad ψ'. v. 3. Not. in *Scholia*.

71. *Ἧνυσεν) Ἐπλεῖσε, ex eodem.

VARIÆ LECTIONES.

57. Ἔφαθ') γρ. ἔφατ', vid. Not. in *Textum*.

61. Ἀδάκρυτόν γ' ὀνόησας) γρ. ἀδάκρυτόν γε νόησας, *Euſtath.* fol. 823. lin. 26.

62. Ὑπώρορε) γρ. ἐπώρορε, & ἐπώρνυε, *H Steph.* ἐπώρνυε, *Euſt.* fol. 823. lin. 26. *Ib.* Λίγεια) γρ. λιγέα.

63. Ἑπτὼδεκαίδεκα) γρ. ἑπτακαίδεκα, malè olim; ut Not. in *Textum*; γρ. ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα.

65. Πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς) γρ. πολλὰ δ' ἐπ' αὐτῷ, *H. Steph.* ut referatur ad τῷ πυρί. Verùm non video hanc *Lectionem* obſervatam *Euſtathio*, ut nec plures alias ejuſdem *Lectiones*, utut ille Omnes ex *Euſtathio* hauſtas dicat. Vid. ſuprà, ad π'. v. 317.

Ἡφαίστου

Ἠῶθεν δή τοι λέγομθ λευκὴ ὀστέ', Ἀχιλλεῦ,
Οἴνῳ ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφατι· δῶκε δὲ μήτηρ
Χρύσεον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο δὲ δῶρον
Φάσκ' ἔμμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
Ἐν τῷ τοι κεῖσθ λευκὴ ὀστέα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Μίγδα δὲ, Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος·
Χωρὶς δ', Ἀντιλόχοιο· τὰ ἔξοχα τῖες ἁπάντων
Τῶν ἄλλων ἑτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
Ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπηξε μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον
Χθάμθ' Ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητάων,
Ἀκτῇ ἐπὶ προὐχούσῃ, ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ·
Ὡς κεν τηλεφανὴς ἐκ πολλόφιν ἀνδράσιν εἴη
Τοῖς, οἳ νῦν γεγάασι, καὶ οἳ μετόπισθεν ἔσονται.
Μήτηρ δ', αἰτήσασα θεοὺς περικαλλέ' ἄεθλα,
Θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι ἑοῖς ἑτάροισιν Ἀχαιῶν.
Ἦδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησα
Ἡρώων, ὅτε κέν πού ἀποφθιμένου βασιλῆος
Ζώννυνταί τε νέοι, καὶ ἐπεντύνονται ἄεθλα·

" Sub aurorâ utique tibi collegimus alba ossa, ὁ Achilles,
" Vino in puro & unguento: dedit autem mater
" Auream amphoram, Dionysiique donum
" Dicebat esse, opus verò inclyti Vulcani.
" In hâc tibi jacent alba ossa, illustris Achilles;
" Mixtimque Patrocli Menœtiadæ demortui:
" Separatim verò Antilochi, quem eximiè honorabas omnium
" Aliorum sociorum, post Patroclum mortuum.
" Circum has *reliquias* verò postea magnum & invidendum tumulum
" Fudimus Argivorum sacer exercitus bellicosorum,
" Littore in excelso, super latum Hellespontum;
" Ut è longinquo manifestus ex ponto viris esset
" His, qui nunc nati sunt, & qui in futurum erunt.
" Mater autem, Diis veniam rogatis, perpulchra certamina
" Proposuit medio in circo optimis Achivorum.
" Jamdudum quidem multorum ad funus virorum veni
" Heroum, quando aliquando mortuo Rege *quodam*
" Cinguntur que juvenes, & parant certamina;

ΣΧΟΛΙΑ.

72. Λέγομθ.] Συνέγομθ.

81. Ἱερὸς στρατὸς.] * Ἱερὸν στρατὸν λέγει τὸ Ἑλληνικὸν, ὡς ὑπὲρ αἰρετῆς πολυπεύσαντες τὸ δίκαιον ὁσίως πόλεμον.

82. Προὐχούσῃ.] Προσχούσῃ, ἐξεχούσῃ.

83. Τηλεφανὴς.] Ἐκ μακροῦ φαινόμενον. Πολυτίμων.] Τῆς παλαίστης, * ὡς πλούτων.

89. Ζώννυνται.] Ἐν περιζώμασιν ἀγωνίζονται.

NOTÆ.

80. *Μίγδα καὶ ἀμύμονα τύμβον*) Hunc tumulum, ad *Sigæum* Promontorium suo tempore extitisse ait *Strabo*, cum *Sacello*, etiam diù post *Apollonii Tyanensis* tempora, ut *Philostratus*. Vid. ad *Euripid.* Helen. v. 33.

87. Ἀντεβόλησα) Qui legunt ἀντεβόλησας, vel hinc refutari possunt, quod mox v. 90. Ἐστήκεσαν necessariò fit legendum; quum ἑστήκεσας nullo modo stare possit, ob vocem sequentem θυμόν. Quare redarguendus hic *Eustath.* fol. 823. lin. 41. Ἦδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας Ἡρώων· ὅτε κέν ποτε ἀποφθιμένου βασιλῆος· Ζώννυνταί τε νέοι, καὶ ἐπιτόνου ἄεθλα· ἤγειρε δὲ ἐς ἀγῶνας ἀπλίζοντο. Ἀλλά

NOTÆ IN SCHOLIA.

81. * Ἱερὸς στρατὸς) Hoc *Scholion* ex *Eustathio*, fol. 824. lin. 41. quod eò libentiùs huc referendum duxi; quoniam & *Christianis* vocatum fuerit *Bellum Sanctum*, utpote *Religionis* causâ susceptum, &c.

83. * Ὡς πλούτων) Οἴκοθεν addo. vid. ad *Iliad.* ν'. v. 588.

VARIÆ LECTIONES.

79. Μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα) γρ. μετ' ἀμύμονα Πατροκλῆα.

87. Ἀντεβόλησα) γρ. ἀντεβόλησας, vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ἐτεθήπεα θυμῷ,
Οἷ' ἐπὶ σοὶ κατέθηκε Θεὰ ῥεικαλλέ' ἄεθλα,
Ἀργυρόπεζα Θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα Θεοῖσιν.
Ὣς σὺ μὲν ὐδὲ θανὼν ὄνομ' ὄλεσας, ἀλλά τοι αἰεὶ
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσται ἐσθλόν, Ἀχιλλεῦ·
Αὐτὰρ ἐμοὶ πὶ τόδ' ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον πολύφθορον;
Ἐν νόστῳ γάρ μοι Ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον
Αἰγίσθου τ' ὀλοὴν τε, ἰῇ βλοσυρώπιδος ἀλόχοιο.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Ἄγχίμολον δέ σφ' ἦλθε διάκτορος Ἀργειφόντης,
Ψυχὰς μνηστήρων καθάγων, Ὀδυσῆϊ δαμέντων.
Τὼ δ' ἄρα θαμβήσανθ' ἰδὺς κίον, ὡς ἐσιδέσθην·
Ἔγνω δ' ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
Παῖδα Μελανθῆος, * τ' ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔην, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων.
Τὸν πρότερη ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρείδαο,
Ἀμφίμεδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε,
Πάντες κεκριμένοι τ' ὁμήλικες; οὐδέ κεν ἄλλως
Κεκρίμενος λέξαιτο κατ' πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους.
Ἦ ὔμμ' ὀρσε νέεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
Ὄρσας ἀργαλέους ἀνέμους τε κύματα μακρά;
Ἦ που ἀπάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ

"Verùm illa maximè conſpicatus miratus ſum animo,
"Qualia in tuam gratiam poſuit Dea perpulchra certamina,
"Argentea-pedibus Thetis; valdè enim amicus eras Diis.
"Sic tu quidem, neque mortuus nomen perdidiſti, ſed tibi ſemper
"Omnes inter homines gloria erit bona, ô Achilles.
"At mihi quid iſtud commodi, quòd bello exhauſto ſupervixerim?
"In reditu enim mihi Jupiter molitus eſt malam mortem
"Ægiſthi à manibus & pernicioſæ uxoris.
Sic hi quidem talia inter ſe loquebantur:
Propè autem ipſos venit internuncius Argicida,
Animas procorum deducens, ab Ulyſſe *nece domitorum.*
Hi igitur ſtupefacti rectà, *i. e. obviam* iverunt, ut viderunt:
Cognovit verò anima Agamemnonis Atridæ
Filium Melanthii, perinclytum Amphimedonta;
Hoſpes enim illi erat, in Ithacâ domos habitans.
Hunc prior anima allocuta eſt Atridæ,
"Amphimedon, quid paſſi tenebroſam terram ſubiiſtis,
"Omnes eximii & æquales? neque aliter aliquis
"Habito delectu elegiſſet in civitate viros optimos.
"Nunquid vos in navibus Neptunus domuit,
"Concitatis moleſtis ventis & fluctibus magnis?
"An inimici viri læſerunt in terrâ

ΣΧΟΛΙΑ.

95. Τολύφθορον.] Κατάφθαρτον μόλον.

100. Ὀδυσῆϊ δαμέντων.] Ὑπὸ Ὀδυσσέως ἀναιρεθέντων.

108. Λίξαιτο.] Συναχθείη.

NOTÆ.

97. Αἰγίσθου ὠδὸ χερσὶ) Hiſtoria hæc plenior habetur, ſuprà, ad λ'. v. 408. Ἀλλά μοι Αἴγισθος πόλεμον θάνατόν τε μόρον τε. 100. Ψυχὰς μνηστήρων) De Quæſtione, quomodò Hæ Animæ, ante eorum exequias, ſint in *Elyſium* admiſſæ, vide infrà, ad v. 190.

103. Παῖδα Μελανθῆος * τ' ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα) Quum in Veteri Codice τὸ τ malè excideratur, reſtituendum curavi; cùm & Articulus ſæpè præfigi ſoleat aliis Nominibus, apud *Homerum*, ut *Iliad.* υ'. v. 320. Ἴξιν θ' ὃν Αἰνείας, ἰὼ ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιμνὸς, & φ'. v. 252. Μίλαν δ' ἠπτῆν, & β'. v. 681. Νῦν δ' αὖ τὺς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον. Aliis viſum interſerere τὸ μάλ', aliis τὸ τό' at τ' omninò præferendum. Tres autem *Melanthii* videntur *Homero* agnoſci, *Primus* hic *Amphimedontis* pater, Nobilis apud *Ithacenſes*; *Secundus*, *Trojanus*, ab *Eurypylo* cæſus, *Iliad.* ζ'. v. 36. *Tertius*, denique *Ulyſſis* perfidus Domeſticus, Μελάνθιος, αἰπόλιον αἰγῶν. Μελανθεὺς autem & Μελάνθιος indiſcriminatim dicitur.

VARIÆ LECTIONES.

90. Ἐτεθήπεα) γρ. ἐτεθήπειας, & ἐτεθήπειο. At *Florentina* Editio, *Aldina*, & *Lovaniana Reſcii*, θηήσατο θυμῷ, omnes hoc in loco, vid. ad v. 87. Not. in *Textum*.

103. Παῖδα Μελανθῆος τ' ἀγακλυτὸν) γρ. παῖδα Μελανθῆος ἀγακλυτὸν, vid. Not. in *Textum*.

104. Ξεῖνος γάρ οἱ) γρ. ξεῖνος γάρ τοι. *Florentin. Aldin. Lovanien. Reſcii.*

Βῆς * ἀειμαραμβύων, ἠδ' οἰῶν πώεα καλά;
Ἠὲ περὶ πτόλιος μαχεόμβοιο, ἠδὲ γυναικῶν;
Εἰπέ μοι εἰρομένῳ· ξεῖνος δέ τοι εὔκομος εἶναι.
Ἦ ὑ μέμνη, ὅτε κεῖσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ,
Ὀτρυνέων Ὀδυσῆα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ,
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕπεσθαι, ἐϋσσέλμων ἐπὶ νηῶν;
Μηνὶ δ' ἄρ' οὔλῳ πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντον,
Σπουδῇ παρπεπιθόντες Ὀδυσῆα πτολίπορθον.
Τόνδ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος,
Ἀτρεΐδη, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον,
Μέμνημαι τάδε πάντα, καὶ ἀτρεκέως καταλέξω
Ἡμετέρου θανάτοιο κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη.
Μνώμεθ' Ὀδυσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτος·

" Boves dum surriperetis, & ovium greges pulchros?
" An pro civitate pugnantes, & mulieribus?
" Dic mihi interroganti, hoc per enim tibi profiteor esse.
" An non recordaris, quando illuc veni ad vestram domum,
" Impulsurus Ulyssem, cum divo Menelao,
" Ad Ilium simul ut sequeretur, bene transstratis in navibus?
" Mense autem toto omnem transivimus latum pontum,
" Cum vix tandem flexissemus Ulyssem urbium-populatorem.
Hunc rursus anima allocuta est Amphimedontis,
" Atrides, optime, rex virorum Agamemnon,
" Memini hæc omnia, & verè enarrabo
" Nostræ mortis malum finem, qualis fuerit.
" Petebamus Ulyssis diù absentis uxorem;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

112. Πειλαμαραμβύων.] Πειλαλαύνοντων.
118. Οὔλῳ.] Ὅλῳ.
119. Σπουδῇ.] Μόλις. ἤθελε ὑ κρύπτειν ἑαυτὸν. [* ὁ Ὀδυσεὺς, μὴ βουλόμενος φανερὸς εἶναι, ἀλλὰ διὰ λίθου,] ἀλλ' ὡς συνετὸς ἀνὴρ ὁρῶν τὸ μίσημα τῆς πολίτιδος, ὅτι εἰκὸς τὸν Ἀγαμέμνονα * παρὰ τῷ Ἀμφιμέδοντι μένειν ἢ παρὰ τῷ Ὀδυσσεῖ.

N O T Æ.

112. Βῆς ἀειμαραμβύων) Mallem & hic legere βῆς ἀειμαραμβύων, pro corrupto ἀειλαμοιμβύων, ut suprà, ad λ'. v. 401.

113. Ἠὲ περὶ πτόλιος μαχεόμβοιο, ἠδὲ γυναικῶν) Cum olim, in Vetustissimis & Optimis Exemplaribus, præcesserit ἀειλαμοιμβύων, τὸ μαχεόμβοιο tamen hic rectè dicitur, ut referatur ad id, quod præcesserit, v. 106. Τί παθόντες χαῖτας ἔδυτε;

115. Ἦ ὑ μέμνη) Et hic τὸ η & υ coalescunt μετουκτάβως, ut ad *Iliad.* ο'. v. 18. Ἦ ὑ μέμνη, ὅτε τ' ἐκέρσων ὑψόθεν, ὄφρ ἴδοιμι. De quâ re Nos, ad *Euripid.* Orest. v. 596. &c.

120. Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον, Μέμνημαι τάδε πάντα, καὶ ἀτρεκέως καταλέξω. Ἡμετέρου γε. Μέμνημαι τάδε πάντα, διοτρεφὲς, ὡς ἀγορεύεις· Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα, καὶ ἀτρεκέως καταλέξω, verùm hæc *Lectio* fit ex *Criticorum* perverso judicio, qui durum putabant, Mortuum *Agamemnona* titulis insigniri, quos Vivus habuit; quasi illorum τὸ Διοτρεφὲς, minùs esset huic *Objectioni* obnoxium, ut magis proprium. Vah! Piget, pudetque temerarii *Criticorum* dogmatis. *Virgil.* Æneid. l. vi. v. 642. *Quæ Gratia Curruum, Armorumve fuit Vivis, ea Cura Sepultis.* Vid. infrà, ad v. 190.

NOTÆ IN SCHOLIA.

119. [* Ὁ Ὀδυσεὺς, μὴ βουλόμενος φανερὸς εἶναι, ἀλλὰ διὰ λίθου] Hæc verba, *Uncinis* inclusa, opportunè suggessit MS. *Aloysii Alemanni*, quibus hujus *Scholii* Defectum gravem nunc habes feliciter expletum. Vellem equidem, pro * παρὰ τῷ Ἀμφιμέδοντι, legere, * παρὰ τῷ Ἀμφιμέδοντος πατρὶ, vel παρὰ τοῖς τοῦ Ἀμφιμέδοντος, ut *Eustath.* apertè legit, fol. 825. lin. 15. Non enim *Amphimedon*, qui inter Procos erat coætaneus, potuit ipse hospitio excipere *Agamemnonem*; verùm Puer existens, benè potuit illius, in Patris domo excepti, & à se visi meminisse; ut de se testatur *Antinous*, vidisse nempè se aliquando *Ulyssem*, *Odyss.* φ'. v. 94. Οἷος Ὀδυσεὺς ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὄπωπα· Καὶ γὰρ μνηστῆρσι ἐμίσγετο δ' ἔπι νήπιος ἦα. Potuit tamen *Amphimedon* ferè *Vicenarius* esse illo tempore, ut nec *Agamemnonis* memoriæ excideret.

Variæ Lectiones.

112. Πειλαμαραμβύων) γρ. ἀειλαμαμβύων, vid. Not. in *Textum*.

121. Ἀτρεΐδη, κύδιστε, ἄναξ. ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον, Μέμνημαι τάδε πάντα, καὶ ἀτρεκέως καταλέξω) γρ. Μέμνημαι τάδε πάντα, Διοτρεφὲς, ὡς ἀγορεύεις· Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα, & ἀτρεκέως καταλέξω. Vid. Not. in *Textum*.

Ἠδ' ὐδ' ἠνείτο γυγερὸν γάμον, οὔτ' ἐτελεύτα,
Ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
Ἀλλὰ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε·
Στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε
Λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπε,
Κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσεύς,
Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
Ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώλια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰσότε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·
Μή πῃς μοὶ κατ' δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
Αἴκεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κλεπτίσας.
Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπιπείθετο θυμὸς ἀγλαΐῃσι.
Ἔνθα κὲν ἡμαρίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστὸν,
Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.
Ὣς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς.
Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Μηνῶν φθινόντων, πολλὶ δ' ἤματα πολλὰ ἐτελέσθη·
Καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ᾔδη,
Καὶ τὴν ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
Ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης·
Εὖτ' ἤ φᾶρος ἔδειξεν, ὑφήνασα μέγαν ἱστὸν,
Πλύνασ', ἠελίῳ εἰναλίγκιον, ἠὲ σελήνῃ.
Καὶ τότε δή ῥ' Ὀδυσῆα κακὸς ποθὲν ἤγαγε δαίμων
Ἀγρῷ ἐπ' ἐσχατιῇ, ὅθι δώματα ναῖε συβώτης.
Ἔνθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος θείοιο,
Ἐξ Πύλου ἠμαθόεντος ἰὼν σὺν νηῒ μελαίνῃ.
Τὼ ἧ μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν ἐρτύναντε,
Ἰκοντο πρὸς ἄστυ περικλυτόν· ἦτοι Ὀδυσεὺς

" Hæc neque negabat odiosas nuptias, neque perficiebat,
" Nobis consultans mortem & parcam nigram.
" Sed dolum hunc alium in mentibus cogitavit;
" Orsa magnam telam in domibus texebat,
" Tenuem & ultra mensuram; statim autem nobis dixit,
" Juvenes, mei proci, quoniam mortuus est divinus Ulysses,
" Manete urgentes meas nuptias, donec vestem
" Perficiam, ne mihi vana fila pereant,
" Laerti heroï sepulchralem, in *tempus* utique, quando ipsum
" Parca pernicioſa ſuſceperit longumdormientis mortis:
" Ne me aliqua in populo Græcarum accuſet,
" Si ſine veſte jaceat, qui multa poſſederit.
" Sic dixit, nobis verò perſuaſus eſt animus ſuperbus.
" Tunc interdiù quidem texebat magnam telam,
" Singulis noctibus autem diſſolvebat, poſtquam lampades appoſuerat.
" Sic triennio latuit dolo & perſuaſit Achivos:
" Sed quando quartus venit annus, & venerunt tempora
" Menſium decreſcentium, & multi dies elapſi ſunt,
" Et tunc aliqua dixit mulierum, quæ manifeſtè ſciebat,
" Et hanc diſſolventem invenimus illuſtrem telam.
" Sic hanc *telam* perfecit, & quidem non volens, neceſſitate:
" Quandò illa veſtem oſtendit, pertextam magnam telam,
" Lotam, Soli ſimilem, vel Lunæ.
" Et tunc jam Ulyſſem malus aliunde duxit *noſter* Genius
" Agri in extremitatem, ubi domos habitabat ſubulcus.
" Illuc *quoque* venit dilectus filius Ulyſſis divini,
" Ex Pylo arenoſâ redux cum navi nigrâ.
" Hi igitur procis mortem malam perm oliti,
" Venerunt ad civitatem præclaram; ſanè Ulyſſes

NOTÆ.

128. Στησαμένη μέγαν ἱστὸν) Idem locus, mutatis mutandis, ſuprà occurrit haud ſemel, ut ad Γ. v. 94. item, ad τ'. v. 139. &c.

VARIÆ LECTIONES.

132. Μεταμώλια) γρ. μεταμώνια, ut aliàs; vid. ad *Iliad.* δ'. v. 363.

133. Εἰσότε) γρ. εἰσόκε.

139. Ἀλλύεσκεν) γρ. ἀναλύεσκεν, ut infrà, v. 144. *Ibid.* Παραθεῖτο) γρ. παραθείη, & παραθῆται.

140. Ἔπειθεν) γρ. ἴθελεν.

144. Ἀλλύουσαν) γρ. ἀναλύουσαν, ut ſuprà, v. 139.

146. Ὑφήνασα) γρ. ὑφηναμένη, meliùs.

149. Ἐπ' ἐσχατιῇ) γρ. ἐπ' ἐσχατιῆς.

Ὑγερος

Ὕστερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος μετόπισθε γενέσθην.
Τοῖσι δὲ συβώτης ἦγε, κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα,
Πτωχῷ λιγαλέῳ σταλίκιον, ἠδὲ γέροντι,
Σκηπτόμενον· τὰ δ' ἦν λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
Οὐδέ τις ἡμείων δυνάλο γνώναι τ' ἐόντα,
Ἐξαπίνης φανέντ', οὐδ' οἱ προγενέστεροι ἦσαν·
Ἀλλ' ἔπεσίν τε κακοῖσιν ἐνίπτομεν, ἠδὲ βολῆσιν.
Αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσι
Βαλλόμενος τ' ἐνιπτόμενος, τετληότι θυμῷ·
Ἀλλ' ὅτε δή μιν ἔγειρε Διὸς νόος Αἰγιόχοιο,
Σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τεύχε' ἀείρας,
Ἐς θάλαμον κατέθηκε, τ' ἐκλῄϊσεν ὀχῆας·
Αὐτὰρ ὁ ἰῷ ἄλοχον πολυκερδέσιν ἄνωγε
Τόξον μνησήεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον,
Ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀέθλια, τ' φόνου ἀρχήν.
Οὐδέ τις ἡμείων δυνήτο κραταιοῦ βιοῖο
Νευρὴν ἐντανύσαι, πολλὸν δ' ἀπεδεύομεν ἦμεν·
Ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἵκανεν Ὀδυσσῆος μέγα τόξον,
Ἔνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσι,
Τόξον μὴ δόμεναι, μήδ' εἰ μάλα πολλ' ἀγορεύοι·
Τηλέμαχος δέ μιν οἷος ἐποτρύνων ἐκέλευσεν·
Αὐτὰρ ὁ δέξατο χειρὶ πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Ῥηϊδίως δ' ἐτάνυσε βιὸν, ἐξῆκε δ' ἧκε σιδήρου.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, ταχέας δ' ἐκχεύατ' οἰστοὺς,
Δεινὸν παπταίνων· βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίει βέλεα στονόεντα,

"Posterior, at Telemachus ante præcessit.
"Hunc verò subulcus duxit, mala corpore vestimenta habentem,
"Pauperi miserando simulem & seni,
"Baculo incumbentem; malasque circum corpus vestes indutus erat.
"Neque aliquis nostrum potuit cognoscere illum ipsum esse,
"Qui repentè apparuit, neque ii quidem, qui majores natu erant;
"Sed verbis malis illum incessimus & verberibus.
"At hic quidem tantispor toleravit, in ædibus suis
"Percussus, & injuriâ affectus, patiente animo;
"Verùm quando jam ipsum suscitavit Jovis mens Ægiochi,
"Una cum Telemacho perpulchra arma sublata
"In thalamum deposuit, & clausit seras.
"At hic suam uxorem multis astutiis jussit
"Arcum procis ponere, nitidumque ferrum,
"Nobis graviter-morituris certamina & cædis principium.
"Neque aliquis nostrûm potuit rigidi arcûs
"Nervum intendere, valdè enim impares fuimus;
"Sed quando ad manus pervenit Ulyssis magnus arcus,
"Tunc nos quidem omnes minabamur verbis,
"Arcum ut nè daret, etiamsi valdè multùm diceret *Telemachus*;
"Telemachus verò eum, *i. e. subulcum*, solus confirmans jussit;
"Et proindè suscepit manu, perpatiens divus Ulysses,
"Facileque tetendit arcum, misitque per ferrum,
"Stetit igitur super limen iens, velocesque effudit sagittas,
"Acriter collimans, percussit verò Antinoum regem.
"At postea aliis immisit tela suspiriosa,

ΣΧΟΛΙΑ.

160. Ἐνίπτομεν.] Ἐπιπλήττομεν. Βολῆσιν.] Βλάπτουσι, βολαῖς.
161. Τέως.] Τηνικαῦτα. Ἐτόλμα.] Ἐκαρτέρει.
165. Ἐκλῄϊσεν.] Ἔκλεισεν. *Ἀσφαλίσας. Ὀχῆας.] Τὰς μοχλούς.
172. Ὁμοκλέομεν.] Ἀπειλοῦμεν.
173. Ἀγορεύοι.] Λέγοι.
179. Βιὸν.] Βίλη.

NOTÆ.

166. Αὐτὰρ ὁ ἦν ἄλοχον) Male hoc Mendacium vocat *Eustathius*; licet enim non esset Verum, verisimile tamen visum est, ità *Procos* existimare; quando audirent *Ulyssem* se palàm agnoscentè. Vid. ad v. 152.

NOTÆ IN SCHOLIA.

165. *Ἀσφαλίσας) Ità emendo, pro ἀσφαλίσας, nec enim ἀσφάλισεν, æquè benè.

VARIÆ LECTIONES.

160. Ἐνίπτομεν) γρ. ἐνίσσομεν, *Eustathius*, fol. 816. lin. 33. ità MS. *Aloysii*, *Aldina*, *Hervagiana* in Margine, ut etiam in *Textu*, mox, v. 161. Ἐνισσόμενοι.

Αὖτα

Ἄρτα πλυσκόμενος· τοὶ δ' ἀλχιῆνοι ἕποντο.
Γναῖόν δ' ἦν, ὅ ῥά τίς σφι Θεῶν ὀπιθάρροθος ἦεν·
Αὐτίκα γὰρ κτεῖναι δώμασ' ἐποσπόμενοι μνηεῖ σφῷ
Κτεῖνον ἐπιφροφάδην· τῶν δ' ὄρνυτ' ἀϋτμὴ ἀεικὴς,
Κρῆθεν τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θθεν.
Ὡς ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἀπωλόμεθ'· ὧν ἔτι καὶ νῦν
Σώματ' ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος·
Οὐ γάρ πω ἴσασι φίλοι κτεάτ' δώματα ἑκάστου,
Οἵ κ' ἀπονίψαντες μέλαν βρότον ἐξ ὠτειλέων,
Καθθέμενοι γοάοιεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Τόνδ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο,
Ὄλβιε, Λαέρταο πάϊς, πολυμήχαν' Ὀδυσεῦ,

" Contrà dirigens; hi verò alius poſt alium confertim cadebant.
" Manifeſtum autem erat, quòd aliquis ipſis Deorum adjutor eſſet:
" Statim enim in ædibus indulgentes ſuo robori
" Interficiebant circumquaque: horum verò gemitus oriebatur indecens,
" Capitibus percuſſis, pavimentumque omne ſanguine fluebat.
" Sic nos, ô Agamemnon, perditi fuimus; quorum adhuc nunc
" Corpora neglecta jacent in ædibus Ulyſſis.
" Nondum enim ſciunt amici in domibus uniuſcujuſque;
" Qui abluto nigro ſanguine ex vulneribus,
" Depoſitos lugerent; hic enim honor eſt mortuorum.
Illum itaque tunc anima allocuta eſt Atridæ, *exclamans*,
" Felix, Laertæ fili, ô prudens Ulyſſes,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

182. Ἐπισπόμενοι] Ἐπακολουθοῦντες.
186. Ἀκηδέα.] Ἄφροντα.
188. Βρότον.] Τὸ μὴ κόπεως καὶ ἱδρῶτος αἷμα. Ὠτειλέων.] Τραυμάτων.
191. Ὄλβιε Λαέρτιαδη.] Ἀσχετὸς φασὶν, παρεὶς τὸ συμπαθὲς ὡς ἐπὶ οἰκείᾳ τῷ Ἀμφιμέδοντι τύχῃ, ἐπαινεῖ τὸν Ὀδυσσέα· ὃν ἀποικὸς ὄν· ἀφ' οὗ τὸ ἓν τὸν αὐτὸν υἱὸν τοῦ σωματώσης τὸ κάλλιστον πεπυθέναι.

Ν Ο Τ Æ.

190. Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεε) Mallem equidem hìc legere, Τόνδ' αὖτε ψυχὴ ἐπιφώνεε· ἐ μὲν γὰρ ὁ Ἀγαμέμνων, ἢ μᾶλλον Ἀγαμέμνονος ἡ ψυχὴ προσεφώνει τὸν Ἀμφιμέδοντα· ἀλλ' ἐπιφώνημα τοῦ ἀποίκου Ὀδυσσεῖ πιῶν ῥοᾶς, Ὄλβιε, Λαέρταο πάϊς. Hoc erat Veterum *Criticorum* judicio dignum: at nihil illi hujuſmodi, ad hunc locum. En Objectiones, quas proferunt & diluunt, ex *Euſtath.* fol. 818. lin. 44. Τίς, φασὶ, χρεία δὲ διυπτεῦσαι τὰ Νεκυίας ἐπισοδίᾳ; Ἡ λύσις, Ὅτι αἴτιον, ἡ τοῦ Ποιήσεως πολύφωνος ποικιλία· καὶ ὅτι ἓν ἕτερα παρὰ τοῦ Ποιητοῦ πολλὰ κεῖται ἐμφερῆ, οἷον, Μονομαχίαι καὶ προκλήσεις, ἢ σφαγαὶ καὶ τύχαι ὁμοιαι, καὶ προσώπων μεγαλαυχίαι παντοτινὰ ἔχουσαι· ἔτι, Πῶς, φασὶ, χθόνιόν τι καὶ ψυχοπόλον αἰσθητῶς καλεῖ τὸν Ἑρμῆν; Ἡ λύσις, ὅτι συνῳδὰ παῦται τοῖς Ἰλιακοῖς· ἔνθα ἱερώτατον αὐτὸν καλεῖ, καὶ παρὰ καὶ σὺν τοῖς ἀνωτέρω· ὁ δὲ ἱερώτατος ἐκ τοῦ ἔρας παρεφώνησε· καὶ τὸν Ἡρακλῆν δὲ εἰς ᾅδου Ἑρμείας πέμπει σὺν Ἀθηνᾷ, ὅτι τὸ Κέρβειρον αἰνήσαι. Πῶς δὲ, φασὶ, ὁ πέτρος Λευκὰς ἀνὼ πᾶς δὲ ἀδὺ ἀφιγγίσι τόποις; Ἡ λύσις, ὅτι ἀνὼ πᾶς τοῖς ἔτι πιφυλασμένοις μέρεσι κεῖται διὰ τοῦτο αὐτόν. Ἔτι γελοῖον, φασὶ, μετ' ἔτος πολὺν χρόνον, ἄχνυται, τῷ Ἀγαμέμνονος ψυχῷ, ὡς ἀνὼ φάτνης θανοῦσαν, καὶ πᾶς ἑταίροις συνολοφύρεται. Ἡ λύσις, Ὅτι ἀνὼ αὐτῷ τῷ θανάτῳ τιοῦτος ὢν ὁ Ἀγαμέμνων, φυλάσσει ἀμφὶ λαὸς τὸ ἔτι φαίνεται· παῖς δὲ ψυχαῖς, καθὸ τὸ Ποιητὸν, πᾶν τὸ ἄνω παθημάτων εἴδωλα, ἃ καὶ τὸν διηκεῖς ἐμφανίζουσι· καθὸ καὶ ὁ ἑξῆς Νεκυίας ἐδήλωσεν. Ἔτι μίμημα τὸ πᾶς Μούσας αὐτὰς παρεῖναι τῷ θρήνῳ δὲ Ἀχιλλέως· ἐκ Ἑλληνικὸν γάρ φασι τοῦτό γε, ἀλλὰ Βαρβαρικόν· διὸ Ἕκτορι μὲ παρακάθηνται θρήνων ἀοιδοὶ, ἐμοὶ δὲ Πατρόκλῳ τῷ πάνυ κλεινοθύλῳ τοῖς Ἀχαιοῖς. Καὶ τὸ λέγειν ὡς ἐπὶ Ὀρέστου δικαίως ἡμέρας συρικαῖας τοῦ Ἀχιλλέα δεῖναι, Ἀγνοοῦντός ἐστι, φασὶ, τὸν Ὁμήρου ὡς ἐπὶ παρὰς δέξαι· παρ' ᾧ, Θάπτε μὲ, ὅπως πύχεσθαι πύλας Ἄϊδος περήσω. Φησὶ Πατρόκλου. Πῶς δ' φασὶ, καὶ ἐπιμένουσι τοῖς νεκροῖς οἱ μυηστῆρες, ὅτε Πάτροκλος οὐκ ἦσαν μνηστῆς, ἄπορον ὄντες; Καὶ τινὰ τινα παίζοντες οἱ τοῦτο φιλοκερτοῦσιν, καὶ λυπρίαις ἀφασκαρίζουσιν, εἶτα καὶ λύουσιν οἷον συνυλοῦσιν, προσίενται ὅμως καὶ τὸν Νεκυίαν πούτην· ἀποδεχόμενοι αὐτῆς. καὶ ὅτι τὰ παῖδ' τὰ δικαίως δὲ Ἀχιλλέως δίκεισι, τὸ δὲ *Ἰλιάδι στεσιχωρόν. ἐ ὅτι ἐπαναλαμβάνει ὁπόσα τῆς Ποιήσεως τοῦτο ἔφη ὁ Ποιητὴς ἀνακεφαλαιούμενος, τὰ καθ' τὸν Πηλέα δηλαδὴ, καὶ τὸν δὲ Ὀδυσσέως λαθρεμβολὴν ἐπάνοδον. *Iliad. ψ'. v. 71.

191. Ὄλβιε, Λαέρταο πάϊς, πολυμήχαν' Ὀδυσεῦ) Olim πάϊ, nullâ neceſſitate, ſed cum importuno potiùs hiatu; at *Nominativus* & aliàs haud ſemel, pro *Vocativo*, occurrit, ut ε'. v. 415. Διὸς, φίλος.

Ν Ο Τ Æ Ι Ν Σ Χ Ο Λ Ι Α.

191. * Τῆς συνοικούσης) Ità, ex *Aloyſiano* MSto lego, pro *Priori* * νικούσης corrupto.

Vᴀʀɪæ Lᴇᴄᴛɪᴏɴᴇs.

189. Γοάοιεν) γρ. γοῶεν.
190. Τόνδ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεε) γρ. τῷδ' αὖτε ψυχὴ ἐπιφώνεε, vid. Not. ad *Textum*.
191. Παῖς) γρ. πάϊ, vid. Not. in *Textum*.

Ἦ ἄρα σὺ μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτήσω ἄκοιτιν.
Ὡς ἀγαθαὶ Φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,
Κούρῃ Ἰκαρίου, ὡς εὖ μέμνηθ' Ὀδυσῆος,
Ἀνδρὸς κυδιδίου· τῷ οἱ κλέος οὔποτ' ὀλεῖται
Ἧς ἀρετῆς· τοὔνεκα δ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν
Ἀθάνατοι χαρίσαντο ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ.
Οὐχ ὡς Τυνδαρέου κούρη κακὰ μήσατο ἔργα,
Κυρίδιον κτείνασα πόσιν· στυγερὴ δέ τ' ἀοιδὴ
Ἐσσεῖ ἐπ' ἀνθρώπους· χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὄπασσε
Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἥ κ' ἐὺεργὸς ἔῃσιν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Ἑσταότ' εἰν ἀΐδαο δόμοις, ὑπὸ κεύθεσι γαίης·
Οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος καλέσαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἵκοντο
Καλὸν Λαέρταο τετυγμένον, ὅν ῥά ποθ' αὐτὸς
Λαέρτης κτεάτισσεν, ἐπεὶ μάλα πολλὰ ἐμόγησεν·
Ἔνθα οἱ οἶκος ἔην, περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντῃ,
Ἐν τῷ σιτέσκοντο, καὶ ἵζανον, ἠδὲ ἴαυον

" Certè utique cum magnâ virtute recuperâlit uxorem!
" Quàm bona mens erat irreprehenſibili Penelopæ,
" Filiæ Icarii, quam rectè recordata eſt Ulyſſis,
" Viri cui-virgo-nupſerat; unde ei gloria nunquam peribit
" Suæ virtutis: facient autem terreſtribus cantilenam
" Immortales gratam prudenti Penelopæ.
" Non ſicut Tyndari filia mala conſultavit opera,
" Virginali interfecto marito: odioſa utique cantilena
" Erit inter homines, malamque famam præbuit
" Fœminis mulieribus, etiam ei, quæ proba fuerit.
Sic hi quidem talia ad invicem loquebantur,
Stantes in inferni domibus, ſub obſcuritatibus terræ:
Illi autem poſtquam ex civitate iverunt, citò in villam pervenerunt
Pulchram Laërtæ laboratam, quam quondam ipſe
Laërtes poſſedit, poſtquam valdè multum laboravit:
Illic ei domus erat, circumque Caſulæ currebant circumquaque,
In quibus comedebant, & ſedebant, & dormiebant

ΣΧΟΛΙΑ.

196. Ἀρετῆς.] Σωφροσύνης. Ἀοιδήν.] Ἀντὶ ΞΕ, φήμην.

197. Χαρίσαντο.] Ἐπήνεσαν, καλήν.

203. Ἑσταότ'.] Ἑστῶτες, * δϊκῶς. Κεύθεσι γαίης.] Κρυπτοῖς τόποις· λέγει δὴ, τοῖς ὑπὸ γῆν.

204. Οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν.] Ὑποκλίσιον μὲν τοῦτο, ἐπί τι * ψιλὸς λόγος ἐστί.

206. Κτεάτισσεν.] Ἔκτισεν. Ἐμόγησεν.] Ἐκαμφ.

207. Κλίσιον.] Ἁπαξ εἰρημένον σημαίνει δὲ ἐξέδραν πυκὰ συγκατῳδὴν, ἐν ᾗ ἵστανθ' οἱ κλισμοί· ἢ κρεβάτιον, ἐφ' ᾧ καθίζονθ', ἢ ἀναπαύονται. Θέε.] Ἔτρεχεν.

208. Σιτέσκοντο.] Σίτου ἐπέφης μεταλάμβανον.

NOTÆ.

Hæc *Apoſtrophe* ad abſentem & vivum *Ulyſſem*: nec ampliùs *Agamemnonis* Anima *Amphimedontis* Animam alloquitur; abhorret potiùs, ut *Ægiſtho* ſimilem, & veteris Amici ſucceſſibus dehinc applaudit.

195. Τῷ οἱ κλέος οὔποτ' ὀλεῖται ἧς ἀρετῆς) Multa pulcra & præclara ad hunc locum ſpectantia congeſſit *Duportus*, in Gnomolog. *Homericâ*.

207. Περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντῃ) De hâc voce κλίσιον, vid. *Euſtath.* fol. 1957. lin. 51. *Roman* & fol. 830. lin. 13. *Baſil.* Edit. *Etymol.* M. & *Heſych.* v. *Sponda* per *Clauſtrum* exponit, ſed refert Nos tandem ad *Lexicon* neſcio quod *Homericum*. Conſulatur *Coulon*, *Suidas*, v. Κλίσια) Βυκόλια, & *Br. Schol. Atticè* κλεισίον dicitur, *Homero* κλίσιον, de *Circulari Ordine Caſularum Ruſticarum circum circa Villarem Domum conſtructarum*, in quibus, ut ipſe ait *Homerus*, Famuli, Subulci, Colonique res ſuas curarent, Ἐν τῷ σιτέσκοντο, καὶ ἵζανον, ἠδὲ ἴαυον Δμῶες ἀταρχαῖοι. Ergo ſeries erat ἀλικῶν οἰκων.

NOTÆ IN SCHOLIA.

204. * ψιλὸς λόγος ἐστὶν) Ità, ex *Aloyſiano* MSto lego, pro ψιλὸς λόγος ἐστὶν, licet ibi ψηλὸς ſcribatur, *Amanuenſis*, aut *Dictantis*, uti ſæpè fit, *Errore*.

VARIÆ LECTIONES.

192. Ἐκτήσω) γρ. ἐκτήσαο· pro ἐκτήσαο, ut ſupra, v. 33. ἤρα, pro ἤρεο, ἤρεω.

195. Ἀνδρὸς κυδιδίου· τῷ οἱ κλέος) γρ. ἀνδρὸς κυδιδίου· τῷ οἱ κλέος, ut mox, v. 201. Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.

198. Τυνδαρέου) γρ. Τυνδαρίου. Vid. ſuprà, ad λ'. v. 297.

199. Στυγερὴ δέ τ' ἀοιδὴ) γρ. στυγερὴ δ' ἀοιδὴ, olim in Pluribus.

204. Πόλιος) γρ πόλεως.

Δμῶες ἀναΐξαιοι, τοί οἱ Φίλα ἐργάζονλο.
Ἐν δ' γυνὴ Σικελὴ γρηῢς πέλεν, ἥ ῥα γέροντα
Ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπ' ἀγρῷ, νόσφι πόληος.
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς δμώεσσι καὶ υἱεῖ μῦθον ἔειπεν,
Ὑμεῖς μὲν νεῦ ἔλθετ' ἐϋκτίμενον * δόμον εἴσω·
Δεῖπνον δ' αἶψα συῶν ἱερεύσατε, ὅττι ἄριστος.
Αὐτὰρ ἐγὼ πατρὸς πειρήσομαι ἡμετέροιο,
Αἴκ' ἔμ' ὀπιπνοίη τε φαείνῃ ὀφθαλμοῖσιν,
Ἦέ κεν ἀγνοίησι, πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἐόντα.
Ὣς εἰπὼν, δμώεσσιν ἀρήια θῦνε ἕδωκεν·
Οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἄλσος ἴεν πολυκάρπου ἀλωῆς, περιδέξιος.
Οὐδ' εὗρεν Δολίον, μέγαν ὄρχαλον ἐσκαταβαίνων,
Οὐδέ τινα δμώων, ὑδ' υἱῶν· ἀλλ' ἄρα τοίγε
Αἱμασιὰς λέξοντες, ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος,
Ὤϊχονθ'· αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρων ὁδὸν ἡγεμόνευεν.
Τὸν δ' οἷον πατέρ' εὗρεν ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
Λιπρεύοντα φυτόν· ῥυπόωντα δ' ἕεδνα χιτῶνα,

Famuli neceſſarii, qui ei amica operabantur:
Inibi quoque mulier Sicula anus erat, quæ ſenem *Laertem*
Diligenter curabat in agro longè à civitate.
Tunc Ulyſſes famulis & filio ſermonem dixit,
" Vos quidem, nunc ite ad benè ædificatam domum-*villarem*:
" Ad cœnam autem ſtatim porcorum mactate, quicunque optimus.
" At ego patrem tentabo noſtrum,
" Si me agnoſcat, & animadvertat oculis,
" An ignoret, multo tempore qui peregrè abfui.
Sic locutus, ſervis bellicoſa arma dedit.
Hi quidem poſtea ad domum velociter iverunt; at Ulyſſes
Ivit propè ferax viridarium, *patrem* tentaturus:
Neque invenit Dolium, magnum in viridarium deſcendens,
Neque aliquem ſervorum, neque filiorum; ſed hi
Sepes colleCturi, viridarii ut eſſent ſeptum,
Iverant; at his ſenex *Dolius* viam præiverat.
Solum autem patrem invenit benefacto in viridario,
Expurgantem plantam: ſordidam utique indutus erat veſtem,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

209. Ἀναγκαῖοι.] Χρειώδεις.
216. Φαείνῃ.] Γνωρίσῃ.
217. Ἀγνοίησι.] Ἀγνοήσῃ.
220. Πολυκάρπου.] Ἤτοι πυρίας· ἢ ποικίλης καρπὸν ἐχούσης.
223. Αἱμασιὰς λίξοντες.] Τὰ ἐκ τῶν λεπτῶν λίθων τειχία οἰκοδομοῦντες.
226. Λιπρεύοντα.] Περιξύοντα καὶ καθαίροντα εἰς * ἀρδίαν καὶ ὁμαλίζοντα.

N O T Æ.

213. * Δόμον εἴσω) Vocem πολίσθρον, quod priùs in *Textu* aderat, rejecimus, & δόμον εἴσω, quod in *Variis Lectionibus* hactenùs ſubſedit, in *Textum* admiſimus; quod neque vellet *Ulyſſes* eos in Urbem redire, hoc nempe iis fatale omninò eſſet futurum; nec pòſt, eos omninò in urbem, at in *Laertis* domum, abiiſſe conſtat, ut mox, v. 219. Οἱ μὲν ἴσαν δόμονδε θοῶς κίον. De hâc Domo ſuprà, ad v. 207. Ἔνθα οἱ εἶκος ἦεν· οὐδὲ ἧς κλίσιον ἦεν πάντων. Domus erat *Villaris*, *Anglicè*, a FARM-HOUSE. In quam, *Ulyſſes* etiam Patri dicit, ſe Filium & Servos miſiſſe, ut infrà, v. 357. Ἀλλ' ἴομεν σεῦ εἵνεκ', ἐπεὶ ἴδμεν ἐγγύθι κεῖσε Ἐλθεῖν Ταλέμαχον, ἑ βουλόμενον, ἰδὲ συβώτῃ Πρόπιτνα. *Henrici Stephani* animadverſionem in hujuſmodi rebus minimè probo; qui cùm * δόμον εἴσω, in *Romana* Editionis, quam ſecutus eſt, *Textu* inveniret, ut & in *Baſileenſis*, alteram tamen *Lectionem* πολίσθρον, in ſuâ Editione prætulerit, Rationis ſuæ prorſum oblitus; nam nec diffiteor in *Florentinâ* legi πολίσθρον, & in *Hervagianâ*, *Aldinâ*, & *Lovanianâ Reſcii*, verùm fruſtrà omninò; cùm, præter quæ diximus, Hos omnes mox inveniemus, non in *Urbe*, ſed in *Domo* iſtâ *Villari*; nec omninò in *Urbem* redire aggreſſos, priuſquàm Compoſitio, & Ἀμφισία, inter Principem & Populum eſſet facta.

226. Λιπρεύοντα φυτὸν) De *Significatione* Vocis Λιπρεύοντα, *Brevia Scholia* in hunc locum, & ad χ'. SCHOLIA.

N O T Æ I N

226. * Ἀρδίαν, καὶ ὁμαλίζοντα) *Aleyſii* MS. ità, pro corrupto priori, * κἀνδρίαν, ἑ συναχίζοντα· verùm ibi, pro * ὁμαλίζοντα, malè * ἀναλίζοντα, *Amanuenſis* Errore.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

213. Δόμον εἴσω) γρ. πολίσθρον, malè, ut in Not. ad *Textum*.
216. Ἐπιγνοίη) γρ. ἔπ γνοίη, *H. Steph.*
222. Γιὸν) γρ. ἱέων, ἐκ ἱεύς, ut ἱῆν, ab ἱός. Et tum fit συνίζησις.

Ῥαπίῃ,

Ῥαπῖδν, ἀεικέλιον· περὶ δὲ κνήμησι βοείας
Κνημῖδας ῥαπτὰς δέδετο, γεραπτὺς ἀλεείνων·
Χειρίδάς τ' ὄβριμοι χερσὶ, βάτον ἕνεκ'· αὐτὰρ ὑπερθεν
Αἰγείλιν κυνέην κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἀέξων.
Τόνδ' ὡς δὴ σιόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
Γηραϊ τειρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
Στὰς ἄρ' ὑπὸ βλωθρὴν ὄχνην κατὰ δάκρυον εἶβε.
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Κῦσαι καὶ περιφῶσαι ἑὸν πατέρ', ἠδὲ ἕκαστα
Εἰρέειν, ὡς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε πειρήσαιτο.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Πρῶτον κερτομίοις ἐπέεσσι πειρησάμενον.
Τὰ φρονέων ἰθὺς κίεν αὐτῆ δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἧστο ὁ μὲν κάτ' ἔχων κεφαλὴν, φυτὸν ἀμφελάχαινε,
Τὸν δὲ παρισταμένου προσεφώνεε φαίδιμος υἱὸς,
Ὦ γέρον, οὐκ ἀδαημονίη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν
Ὀρχατον· ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει, οὐδέ τι πάμπαν
Οὐ φυτὸν, οὐ συκέη, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὴν ἐλαίη,

Laceram, indecentem, circumque tibias, bovinas
Ocreas sutiles ligaverat, sentes fugiens;
Chirothecasque in manibus, ruborum gratiâ: at desuper
Caprinam galeam in capite habebat, dolorem augens.
Hunc igitur ut agnovit perpatiens divus Ulysses
Senectute consumptum, magnumque mentibus dolorem habentem,
Stans sub altâ pyro lacrymam effudit.
Cogitabat verò postea in mente & in animo,
Vel Osculari & amplecti suum patrem, & singula
Dicere, quomodo rediisset & perveniisset in patriam terram;
An prius interrogaret, singulaque tentaret.
Sic autem ei cogitanti visum est melius esse,
Primùm cavillatoriis verbis tentare.
Hæc cogitans rectâ ivit ad eum divus Ulysses:
Certè hic quidem capite demisso plantam circumsodiebat;
Hunc autem astans allocutus est illustris filius *Ulysses*,
" O senex, non imperitia te tenet adgubernandum
" Viridarium, sed benè cura tenet, neque omninò,
" Non planta, non ficus, non vitis, non quidem oliva,

ΣΧΟΛΙΑ.

228. Δέδετο.] Περιέκειτο, περιεδέδετο. Γεραπτὺς.] Τὰς ἐκ γερανείων φυτῶν πλεκτὰς δεξύσεις καὶ ἀμυχάς. Ἀλεείνων.] Φυλαττόμενος, &c.

230. Αἰγείλιν κυνέην.] Καθεκτικὴν, ὡς καὶ τὴν χαλκῆν κυνέην.

233. Βλωθρὴν.] Τὴν μεγάλην, ἀπὸ τοῦ ἄνω μολίσκειν.

235. Κῦσαι.] Περιπλακῆναι, φιλῆσαι.

241. Κάτ' ἔχων κεφαλὴν.] Κάτω ἔχων, νεκρικὴν δύναμιν ἢ ἐφ' ἑαυτὸ, τὸ κατέχων. Ἀμφελάχαινε.] Περιεσκάπτει.

243. Ἀδαημονίη.] Ἀπειρία. Ἀμφιπολεύειν.] Ἐπεργάζειν.

NOTÆ.

v. 445. & *Pollux*. De hoc loco, à *Ciceron*e malè intellecto, vid. *Petri Victorii, Var. Lect.* l. 28. c. 4. *Cicero* in *Catone* Majore, At *Homerus Laertem* colentem Agrum & cum *Stercorantem* facit. Nihil hìc omninò de *Stercoratione* memorat Poeta; nec id vult vox λιπρύνθα, &c.

228. Κνημῖδας) Vid. infrà, ad v. 229.

229. Χειρίδας) Χειρὶς, χειρίδες, καὶ χειρίδας· διφορεῖται γὰρ, ὡς μυρία παιδιὰ, παρὰ ποιηταῖς· οἷα, Κνημὶς, κνημίδες· βαλὴς, βαλῆδες· νεβελὴ, νεβελῆδες· ἐλκὶς, ἑλκῖδες, & *Batrachomyomach.* v. 36. Σισιμὶς, σίδες. Hæc certè & hujusmodi alia, vel *Brevia* sunt, in *Incremento*, vel *Longa*, itáque ex *Accentûs* Variatione deprehenditur; νεβρίδες, νεβρῖδες, &c.

233. Ὄχνῃ) Quare ità scribo, pro Veteri ὄγχνῃ, vid. infrà, ad v. 246.

245. Συκέη) Ità scribo, pro συκῆ, quòd *Hemerus* Incontractis gaudet, at tum σωιζέσθω τὸ ε, quare *Eust.* fol. 834. lin. 7. Ἐκτείνῃ ὁ κὴ τὸν τὴν ἀρχαῖαν ἡ συκέη, ità nempe & ibi legendum pronuntio; nam si συκῆ legatur, non est possibile aliàs fieri. Ità & ante, v. 340. Συκέας πασσεάσσιζε.

VARIÆ LECTIONES.

233. Ὄχνῃ) γρ. ὄγχνῃ, olim male. Vid. in Not. ad *Textum*, ad v. 246.

235. Κῦσαι) γρ. κύσαι, ut infra, ad v. 319.

236. Εἰρέειν) γρ. εἰρέσθαι.

241. Κάτ' ἔχων) γρ. κατέχων, *H. Steph.* & *Brevia Scholia.*

245. Συκῆ) γρ. συκέη, Ὁμηρικώτερον, ut fit per συνίζησιν, ut mox, v. 339. μηλέας, & v. 340. συκέας.

Οὐκ ὄχνη, ὃ πρῆσσι τοὶ ἄνθρ κομιδῆς καθὰ κῆπον.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δὲ μὴ χόλον ἔνθεο θυμῷ·
Αὐτόν σ' ἐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχει, ἀλλ' ἅμα γῆρας
Λυγρὸν ἔχεις, αὐχμεῖς τε κακῶς, καὶ ἀεικέα ἕσσαι.
Οὐ μὰν ἀεργίης γε ἄναξ ἔνεκ' οὔ σε κομίζει,
Οὐδέ τι τοὶ δμῶες ἐπιπρέπει εἰσορόωντι
Εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.
Τοιούτῳ δὲ ἔοικας, ἐπεὶ λύσαιό φάγοι τε,
Εὐδέμεναι μαλακῶς· ἡ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως καταλέξον,
Τεὸς δμὼς εἰς ἀνδρῶν; τεὸν δ' ὄρχαλον ἀμφιπολεύεις;
Καί μοι τῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Εἰ ἐτεόν γ' Ἰθάκην τιὺδ' ἱκόμεθ', ὥς μοι ἔειπεν
Οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος ὀθάδ' ἰόντι,
Οὔπω μάλ' ἀρτίφρων· ἐπεὶ ὃ τόλμησεν ἕκαστα
Εἰπεῖν, ἠδ' ἐπακῦσαι ἐμὸν ἔπος, ὡς ἐρέεινον
Ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, εἴπερ ζώει τε καὶ ἔστι,
Ἢ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν ἀίδαο δόμοισιν.
Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μύθῳ ἄκουσον.
Ἀνδρα πότ' ἐξείνισα φίλην ἐνὶ πατρίδι γαίῃ,
Ἡμέτερόνδ' ἐλθόντα· καὶ οὔπω τις βροτὸς ἄλλος

" Non pyrus, non area ſine curâ in horto eſt:
" Aliud autem tibi dico, tu verò nè iram impone animo;
" Ipſum te non bona cura tenet, ſed ſimul ſenectutem
" Moleſtam habes, ſqualeſque malè, & indecenter indutus es.
" Non quidem pigritiæ dominus gratiâ non te curat,
" Neque quid tibi ſervile congruit aſpectu
" Formâ & ſtaturâ; regi enim viro ſimilis es.
" Tali autem ſimilis es, qui poſtquam lotus eſt comeditque,
" Dormit molliter; hic enim mos eſt ſenum.
" Sed agè mihi hoc dic, & verè narra,
" Cujus ſervus es virorum? cujus item hortum gubernas?
" Et mihi hoc dic verè, ut bene ſciam,
" Si vere Ithacam hanc veni, ſicut mihi dixit
" Hic vir, qui nunc primùm obvius factus eſt huc venienti,
" Non nimis ſapiens; quoniam non auſus eſt ſingula
" Dicere, & audire meum verbum, quandò interrogavi
" De amico meo, ſicubi vivit & ſupereſt,
" An jam mortuus eſt, & in inferni ædibus.
" Nam tibi dico, tu verò intellige & me audi,
" Virum aliquandò hoſpitio excepi dilectâ in patriâ terrâ,
" Ad noſtram *domum* qui venerat, & nondum talis homo alius

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

249. Αὐχμεῖς.] Ἐρρύπωσαι. Ἔσσαι.] Ἐνδύσαι.
250. Ἀεργίης.] * Ἀργίας. Κομίζει.] Ἐπιμελείας ἀξιοῖ.
251. Δέλεαρ.] Δέλεαρ ἁρμόδιον.
254. Εὐδέμεναι.] Καθεύδειν, ἀναπαύεσθαι.
256. Τεὸς.] Τίνος. Δμωὸς.] Δοῦλος.
260. Οὔπω μάλ' ἀρτίφρων.] Οὐ πάνυ ἔμφρων, ἀνόητος.

N O T Æ.

246. Οὐκ ὄχνη, ὃ πρῆσσι) *Dactylus* in primo loco, & Prior Ο ὄχνη corripitur, ut aliàs Ο τίχνη, τίκτον, & ſimilium; quod plenius probo, ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 19. Et vel hinc patet, Veterem hanc vocem ſcribendi rationem minimè veram, cùm ubique ſcribant ὄγχνη, ut ex *Sebero* conſtat; apud quem in rectâ *Alphabeti* ſerie hæc Vox nè ſemel occurrit; & ὄγχνη ſanè in utrâque *Euſtathii* Editione ſcribitur, in *Textu.* Ὄχνη verò in *Etymolog. M.* ſcribitur meliùs, & in ſuo Ordine; & ità priores Editiones *Suidæ*, quod nollem Clar. Amicum *Kuſterum* notâſſe, *Minùs rectè factum.* Editio enim *Florentina* ὄχνη, etiam *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, *Ariſtoteles*, *Theophraſtus*, & alii Veteres & Probi Auctores, & Codices, ὄχνη habent; quare ἄγχνη certè hujus loci non eſt.

NOTÆ IN SCHOLIA.

250. * Ἀργίας) Ità, pro ἀγερσίας, ex MSto *Aloyſiano.*

Variæ Lectiones.

246. Ὄχνη) γρ. ἔγχνη. vid. Not. in *Textum*, & ſupra, ad v. 233.
253. Δύσαιό φάγοι τε.) γρ. λύσαι τε φάγῃ τε, *Julian.* Orat. 2. fol. 77. λύσαιό, φάγῃ τε, non benè.
261. Εἰπεῖν) γρ. εἰπέμεν.
266. Οὔπω τις) γρ. ὃ πῖος.

Ξείνια

κ. Ξείνων τηλεδαπῶν Φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα.
Εὔχετο δ' ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκε
Λαέρτεω Ἀρκεισιάδην πατέρ' ἔμμεναι αὐτῷ.
Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶμα ἄγων εὖ ἐξείνισα
Ἐνδυκέως Φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
Καί οἱ δῶρα πόρον ξεινήια, οἷα ἐώικει·
Χρυσοῦ μὲν οἱ δῶκ' ὀὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
Δῶκα δέ οἱ κρητῆρα παναργυρον ἀνθεμόεντα,
Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
Τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας·
Χωρὶς δ' αὖτε γυναῖκας, ἀμύμονας ἔργ' εἰδυίας,
Τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἑλέσθαι.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ κατὰ δάκρυον εἴσας,
Ξεῖν', ἦτοι μὲν γαῖαν ἱκάνεις, ἣν ἐρεείνεις·
Ὑβρισταὶ δ' αὐτὴν κὴ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσι.
Δῶρα δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο μυρί' ὀπάζων·
Εἰ γάρ μιν ζωόν γ' ἐνίκεις Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ,
Τῷ κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψε,
Καὶ ξείνια ἀγαθὴ· ἡ γὰρ θέμις, ὅσσις ὑπάρξῃ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, κὴ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Πόσσον δὴ ἔτεος ἐστὶν, ὅτε ξείνισας ἐκεῖνον

" Hospitum peregrinorum amicorum meam venit in domum.
" Dicebat autem ex Ithacâ genus esse, & dicebat
" Laërtem Arcesiadem patrem esse ipsius.
" Hunc quidem ego domum deducens præclare excepi
" Accurate tractans; cum multa in domo essent,
" Et ei dona præbui hospitalia, qualia decebat.
" Auri quidem ei dedi bene-facti septem talenta,
" Dedi verò ei pateram totam-argenteam floridam,
" Duodecim quoque simplices vestes, totque tapetes,
" Tot etiam pallia pulchra, tot post hæc interulas:
" Separatim verò mulieres eximias, opera scientes
" Quatuor speciosas, quas voluit ipse eligere.
Huic respondit demum pater lacrymas fundens,
" Hospes, certe terram perveniisti, de quâ interrogas:
" Injurii autem ipsam, & injusti virâ habent.
" Dona verò vana hæc donâsti, multa præbens:
" Si enim ipsum vivum inveniisses Ithacæ in populo,
" Tunc te bene donis remuneratum dimitteret,
" Et hospitalitate bonâ; hic enim mos est, si quis cœperit.
" Sed age mihi hoc dic, & verè narra,
" Quotus jam annus est, quando hospitio illum excepisti,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

272. Ἐφικ.] Πέμπειν ἤν.
274. Ἀνθημόεντα.] Ἀνθεῶντα.
278. Εἰδαλίμους.] Εὐειδεῖς· ἢ, ἐπιστήμονας.
281. Ἔχουσι.] Ἀντὶ τοῦ, οἰκοῦσι.
285. *Ξεινίῃ.] Ξενοσύνῃ. Ὑπάρξῃ.] Προσαρέσῃ. * ὁ γὰρ, θέμις, καὶ δίκαιον, ἀντιξυίζειν τὸ ἐπαρξαι.

N O T Æ.

278. Τέσσαρας εἰδαλίμους) Vid. *Etymolog.* M. v. Εἰδαλίμους.
285. Καὶ ξεινίῃ ἀγαθῇ) Καὶ δαψιλεῖ ξενοσύνῃ, non subintellecto τραπέζῃ, quod nonnemo facit, ut mox notamus, ad v. 313.

NOTÆ IN SCHOLIA.

278. Εἰδαλίμους) Εὐειδεῖς. * Binas voces *Textûs*, quæ olim inter has aderant, rejeci; quod nihil in *Scholiis* geminum haberent; nec MS. agnoscit. Εὐειδεῖς autem, ex *Conjecturâ* scribo, pro Veteri, εὐεργεῖς, cum vox εἰδαλίμους ad εὐεργεῖς nihil referatur, verùm ad καλοὺς propriè pertineat; ità enim *Hesych.* Εἰδαλίμους, καλοὺς, εὐείκτους, ἐπὶ δὲ εἴδους εὐμόρφους, εὐπρεπεῖς. Quæ, Vox ἐπιστήμονας, sequitur, est etiam genuina; quasi ab εἰδῶ, *Scio*, duceretur.
285. * Ξεινίῃ) Ξενοσύνῃ. Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* * Ὅσσις) Hæc ex *Eustath.* fol. 835. lin. 15.

VARIÆ LECTIONES.

269. Αὐτῷ) γρ. αὐτῷ, *H. Steph.*
273. Χρυσοῦ μὲν οἱ) γρ. χρυσοῦ μὴν οἱ, non malè.
275. Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας) γρ. δώδεκα διπλοΐδας, ut *Iliad. α'.* v. 230.
283. Ζωόν γ' ἐνίκεις) γρ ζωόν γε νίκες, *H. Steph.*

Σὸν ξεῖνον δύσμορον, ἐμὸν παῖδ'; εἴ πού ἔλιω γε,
Δύσμορον, ὃν πτε, τῆλε φίλων ἀ παλείδος αἴης,
Ἠέ πτε σὺ πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσῳ
Θηρσὶ ἁ οἰωνοῖσιν ἕλωρ γένετ'· οὐδέ ἑ μήτηρ
Κλαῦσε θεσπείλασα, πατὴρ θ', οἵ μιν τεκόμεσθα·
Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος ἐχέφρων Πηνελόπεια
Κώκυσ' ὃν λεχέεσσι φίλον πόσιν, ὡς ἐπέοικεν,
Ὀφθαλμὼς καθελοῦσα· τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.
Καί μοι τῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; ποῦ τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Πῇ δὴ νηῦς ἔστηκε θοὴ, ἥ σ' ἤγαγε δεῦρο,
Ἀνθρώπους θ' ἑτάρους; ἢ ἔμπεδον εἰλήλουθας
Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, οἱ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν;
Τόνδ' ἀπαμείβετο πρόσφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι πάντα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
Εἰμὶ γὰρ ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δώματα ναίω,
Υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἄνακτος·

" Tunm amicum infelicem, meum filium, (ſi aliquando fuit)
" Infortunatum, quem procul ab amicis & patriâ terrâ,
" Vel in ponto comederunt piſces; vel in terrâ
" Feris & avibus laniamentum factus eſt; neque ipſum mater
" Flevit pollinctum, paterque, qui ipſum genuimus:
" Neque uxor multum-dotata prudens Penelope
" Ploravit in lectis dilectum maritum, ſicut decet,
" Oculos illius claudens: hic enim eſt honos mortuorum.
" Et mihi hoc dic verè, ut benè ſciam,
" Quis? unde es virorum? ubi tibi civitas & parentes?
" Ubi autem navis ſtat velox, quæ te duxit huc,
" Divinoſque ſocios? an conductâ venisti
" Navi in alienâ; hi autem te navi-educto diſceſſerunt?
Hunc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Etenim ego tibi omnia valde vere narrabo;
" Sum enim ex Alybante, ubi inclytas domos habito,
" Filius Aphidantis Polypemonidæ regis:

ΣΧΟΛΙΑ.

292. Πεφιπίλαται.] Πεφικαλύψασα.
293. Παλύδωρ@-.] Ἡ πολλοῖς δώροις χαμαιτύπτα.
294. Ἐπίοικεν.] Ἔοικεν.
295. Καθελοῦσα.] Καβαλαβοῦσα, ἐπικλείσασα.
298. Νηῦς.] Ναῦς, πλοῖον. Ἤγαγε.] Ἤνεγκεν.
299. *Ἔμπεδ@-.] Τὸ νῦν, ὁ ἀληθείας ἕνεκα βεβαίως.
300. Ἐκβάντες.] Ἐξιόντες.
303. Ἀλύβαντος.] Ἀλύβας, πόλις Ἰωνίας κατὰ Μιλησίους· ἢ μᾶλλον· ᾗ Πόντῳ, ἵν' ἐκεῖ τὸ καλούμενον Ἀλύβη ἔφη. †Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδί@- καὶ Ἐπίσκοπ@- ἦρχον Τηλόθεν ἐξ Ἀλόβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

† *Iliad.* β'. v. 856.

NOTÆ.

298. Πῇ δὴ νηῦς ἔστηκε) *Euſtathii Romana*, & *Baſileenſis* Editio, in *Textu*, Πῇ δαὶ legit, quare *Hen. Steph.* rectè illud ſaltem inter *Var. Lect.* refert; licet *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, & *Hervagiana*, ſimplex ᾗ præ ſe ferant. Certè τὸ δαὶ eſt *Attica* flexio ᾗ δὴ, *Interrogationibus* inſervientis; & aliàs *Homero* notum, ut obſervamus ad *Iliad.* κ'. v. 408. Δὴ tamen hoc in loco præſtat; licet & ᾗ poſſit aliquo modo produci, vi nempè *Toni* ſui, & ante *Liquidam*. At verò τὸ δ' ἦ omninò præplacet.

303. Εἰμὶ γὰρ ἐξ Ἀλύβαντ@-) In hâc Fabulâ Omnia Nomina ficta; ut poſt appareat, non Mendacium dixiſſe, ſed Fabulam ornâſſe: Ἀλύβας itaque ab ἄλη, *Peregrinationem*, Ἀφείδας, *Munificentiam Laertæ* notat, Πολυπημονίδης, ejuſdem *Aſſiſtrones*. Vid. *Euſtath.* fol. 835. lin. 37. Ὅτι Ὀδυσσεὺς ὁ τῆς βιοτῆς ἀπορούμενος ἑαυτὸν, πλάττει εἶναι ἐξ Ἀλύβαντ@-, &c. Et fol. 836. lin. 9. Τὸ ᾗ ἐπίοικ@- πανοῦργόν πως ἐστὶ τῆς ἐκφορᾶς, ἀπὸ ᾗ ἐρίζω.

NOTÆ IN SCHOLIA.

299. *Ἔμπεδ@-) Ex *Euſtath.* fol. 835. lin. 32.
303. * Τῇ Ποντῳ) Ità, pro μιᾷ Ποντ@-. Vid. *Steph.* ad πόλεων, v. Ἀλύβας, & *Euſtathium*, fol. 835. lin. 45.

VARIÆ LECTIONES.

290. Ἠ ἐπὶ χέρσῳ) γρ. ἢ ἐπὶ χέρσῳ.
294. Ἐπίοικεν) γρ. ἐπῴκει, *Hervagian.* Edit. in Margine.
298. Πῇ δὴ νηῦς) γρ. πῇ δ' ἡ νηῦς, & πῇ δαὶ ναῦς, *H. Steph.* ex *Euſtathio*, olim πῇ ᾗ νηῦς, non benè.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλά με δαίμων
Πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν, οὐκ ἐθέλοντα·
Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγρῷ νόσφι πόληος.
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστίν,
Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη, ἠμῖν ἀπελήλυθε πάτρης,
Δύσμορος· ἦ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι
Δεξιοί, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκεῖνον,
Χαῖρε δ' ὃ κεῖνος ἰών· θυμὸς δ' ἔτι νῶϊν ἐώλπει
Μίξεσθαι ξείνῃ, ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα δίδώσειν.
Ὣς φάτο· τὸ δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
Ἀμφοτέρῃσι δ' χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
Χεύατο κεκκεφαλῆς πολιῆς, ἀδινὸν γενάχιζεν.
Τοῦ δ' ὠρίνετο θυμός, ἀνὰ ῥῖνας δέ οἱ ἦδη
Δειμὺ μάλ' ἐσσύμενον πάλλεν πατέρ' εἰσορόωντι.
Κύσε δέ μιν σφιφὺς ἐπάλμενος, ἠδὲ προσηύδα,
Κεῖνος μέν τοι ὅδ' αὐτὸς ἐγώ, πάτερ, ὃν σὺ μεταλλᾷς,
Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.

" At mihi nomen est Eperitus; sed me fortuna
" Errare-fecit à Sicaniâ, huc venire nolentem.
" Navis verò mihi hæc stat in agro procul a civitate.
" At Ulyssi hic jam quintus annus est,
" Ex quo illinc ivit, & à meâ discessit patria,
" Infelix: certè ei bonæ erant aves discedenti
" Dexteræ, quibus gaudens quidem ego dimisi illum:
" Gaudebat & ille iens, animus autem nobis adhuc sperabat,
" Misceri hospitalitate, & splendida dona dare posse.
Sic dixit, hunc autem doloris nebula cooperuit nigra:
Ambabus igitur manibus raptum pulverem aridum
Fudit in capite albo, gravitèr suspirans.
Hujus itaque motus est animus, ad nares verò ei jam
Acutum robur erupit, dilectum patrem inspicienti.
Oculatus est itaque ipsum amplexus, subsilienſque allocutus est,
" Ille quidem hic ipse ego, pater, quem tu inquiris,
" Veni vigesimo anno in patriam terram.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

306. Σικανίης.] Σικελίας· ὥκησαν δὲ αὐτὴν Ἴωνες, ἐλθόντες ἀπὸ Σικανοῦ, τοῦ ποταμοῦ.

310. Ὄρνιθες.] Οἰωνοί, σημεῖα.

311. Δεξιοί.] Αἴσιοι· ἢ ὅτι τὰ δεξιὰ μοιρῶν.

318. Δειμὺ μάλ' ἐσσύμενον πάλλεν.] Ἤτοι ὅτε σφάγια ἐπάλλοντο· ἰξευτικὸν γάρ ἐστιν· ἢ, ὅτι ἔμελλεν ὀδυρέσθαι, σφοδρὰ πάθει τοῦ μὴ δεδμῆσθαι τῆς πρώτης ἡλικίας. Πάλλεν.] Προσήπτετο.

N O T Æ.

307. Νηῦς δ' μοι ἥδ' ἔστηκε) Vocem ἥδ', quæ fortè exciderat, in *Eustathii* binis Editionibus, ac proindè in *H. Stephani*, *Castellionis*, *Spondani*, *Elzevirii*, &c. jam ego ex *Florentinâ*, & *Hervagianâ* restitui; quibus *Cantabrigiensis* & *Oxoniensis* rectè suffragantur, licet etiam *Aldina*, & *Lovaniana Recsit* exciderit; nec tamen est, quòd quis metuat: Eadem enim Vocula, in eodem Versu, alio in loco, ab omnibus Omninò agnoscitur, *viz. Odyss. α'.* v. 185.

308. Αὐτὰρ Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστίν) *Ultima* Ξ Ὀδυσσῆϊ producitur, in *Cæsurâ*, &c. ut ad v. 192. idem de *Ultima* Ξ πέμπτον dicendum; idem infra, ad v. 310. de *Ultima* Ξ ἔτος.

310. Ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι) Vid. suprà, in Not. ad v. 308.

313. Μίξεσθαι ξείνῃ) *Jacob. Perizonius*, ad *Ælian.* Var. Hist. l. 3. c. 37. §. 2. τραπέζῃ vult intelligi semper in hujusmodi casibus; quod in illo certè loco, ibidem laudato, nullo modo fieri potest, nempè suprà, v. 295. Καὶ ξείνῃ ἀγαθῇ. Nemo enim benè dixerit ἀγαθῇ & ξείνῃ simul, subintellecto τῇ τραπέζῃ.

321. Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν) De productâ *Ultima* Ξ ἔτεϊ, in hoc Versu, dixi, ad α'. v. 206.

NOTÆ IN SCHOLIA.

306. * Σικανοῦ, Ξ ποταμοῦ) Ità rectè, MS. *Aloysianum*; ità *Eustath.* fol. 836. lin. 25. Quare Codd. *Impressos* hinc Corrigo, qui hoc *Scholion*, cum Σικανοῦ claudunt, sequens cum ποταμοῦ incipiunt; quâ re nihil magis ridiculum.

318. Hoc *Scholion* emendatius exhibeo, ut plura alia, legendo * ἰξευτικὸν, pro ἰξευτικῶς, & pro *Elzeviriano* δακρύειν, *Aldinum* δακρύειν, &c.

VARIÆ LECTIONES.

312. Χαῖρε δ' κεῖνος] γρ. χαῖρε δ' ὁ κεῖνος, *H. Steph.* *Ibid.* Θυμὸς δ' ἔτι) γρ. θυμὸς δὲ τε, *id.* *Ibid.* Νῶϊν) γρ. ἧμιν, *Eustath.* fol. 1962. lin. 31. *Roman.* Edit. & fol. 836. lin. 33. *Basil.*

319. Κῦσε) γρ. κύσεν, ut suprà, ad v. 235.

Ἀλλ-

Ἀλλ' ἴσχεο κλαυθμοῖο, γοοιό τε δακρυόεντος.
Ἐκ γάρ τοι ἐρέω· μάλα δὴ χρὴ σπευδέμεν ἔμπης.
Μνηστῆρας κατέπεφνον ὑπ' ἡμετέροισι δόμοισι,
Λώβην πυνθάνομαι θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.
Τόνδ' αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Εἰ μὴν δὴ Ὀδυσεύς γε, ἐμὸς παῖς, οἶκάδ' ἱκάνεις,
Σῆμά τι μοὶ νῦν εἰπὲ ἀριφραδές, ὄφρα πεποίθω.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Οὐλὴν μὲν πρῶτον τιθύδε φράσαι ὀφθαλμοῖσι,
Τὴν σὺ Παρνησσῷ μ' ἔλασεν σὺς λευκῷ ὀδόντι
Οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ
Ἐς πατέρ' Αὐτόλυκον μητρὸς φίλον, ὄφρ' ἂν ἑλοίμην
Δῶρα, τὰ δεδρο μολών μοι ὑπέσχετο, καὶ κατένευσεν.
Εἰ δ' ἄγε, τοὶ καὶ δένδρε', ἐϋκλήρῳ ἐνὶ ἀλωῇ,
Εἴπω, ἃ μοι πόρε δόντε, ἐγὼ δ' ἤτεόν σε ἕκαστα,
Παιδὸς ἐών, καὶ κῆπον ἐπισπόμενος· πρὸς δ' αὐτῶν,
Ἴκνεόμεθα, σὺ δ' ὠνόμασας καὶ ἔειπες ἕκαστα.
Ὄγχνας μοὶ δῶκας τρισκαίδεκα, καὶ δέκα μηλέας,
Συκέας τεσσαράκοντ'· ὄρχους δέ μοι ὧδ' ὀνόμηνας
Δώσειν πεντήκοντα, ἅ τ' εἴκαρπος ἕκαστος
Ἦεν· ἔνθα δ' ἀνὰ ταφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν,
Ὁππότε δὴ Διὸς ὥρη ἐπιβήσειεν ὕπερθεν.
Ὣς φάτο· τῷ δ' αὐτῷ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Σήματ' ἀναγνόντος, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε· τὸ δὲ προΐαψεν
Εἷλεν ἀποψύχουσα πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,

" Verùm abſtine à fletu luctuque lacrymoſo.
" Etenim tibi dico, valde autem oportet feſtinare tamen.
" Procos interfici in noſtris ædibus,
" Damnum rependens doloroſum & mala opera.
Huic rurſus Laërtes reſpondit dixitque,
" Siquidem jam Ulyſſes meus filius huc veniſti,
" Signum aliquod mihi nunc dic manifeſtum, ut perſuadear.
Hunc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Cicatricem quidem primum hanc animadverte oculis,
" Quam in Parnaſſo percuſſit ſus albo dente
" Euntem: tu verò me præmiſeras & honoranda mater
" Ad patrem Autolycum matris dilectum, ut caperem
" Dona, quæ huc veniens mihi promiſerat, & annuerat.
" Eia age, tibi & arbores, bene-facto in viridario,
" Dicam, quas aliquando dediſti, ego autem petii à te ſingulas,
" Puer cùm eſſem, per hortum ſequens, per ipſas verò
" Ivimus, tuque nominâſti & dixiſti ſingulas.
" Piros mihi dediſti tredecim, & decem malos,
" Ficos quadraginta, ſulcos autem mihi ſic diſertè dixiſti
" Te daturum quinquaginta, frugifer verò unuſquiſque
" Erat; illic uvæ omnigenæ erant,
" Quando jam Jovis tempeſtates aggravabant deſuper.
Sic dixit; hujus autem ibidem ſoluta ſunt genua & dilectum cor,
Signa recognoſcentis, quæ ei firma dixerat Ulyſſes;
Circumque filium dilectum jecit brachia; hunc verò ad ſemet
Traxit expirantem pertolerans, divus Ulyſſes.
At poſtquam reſpiravit, & in mentem animus congregarus eſſet,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

323. Σημάδ' ὦμφ.] Ἐπίμαζ.

328. Πεποίθω.] Πιστεύσω, θαῤῥήσω.

Ν Ο Τ Æ.

322. Ἀλλ' ἴσχεο κλαυθμοῖο) Ἴσχεο, per συναίρεσιν metiendum διουλλάβως, quaſi ἴσχεο ſcriberetur, ut mox, v. 336. ἤπιον, pro ἤπιόν, & Θ'. v. 550. κάλλιον, pro κάλλιόν, quomodò ad *Iliad.* α'. v. 287.

336. Ἤτεόν σε ἔειπες) γρ. ἤτιον, pro ἤτιόν, ut ſuprà, ad v. 322.

340. Ὄρχους) Ὄρχος, ἐπίπεδός ἐστι φυτείας τῆς ἀμπέλου. Vid. *Etymolog.* M. v. Ὄρχαλος.

Ν Α Ι Æ Lectiones.

322. Ἀλλ' ἴσχεο) γρ. ἀλλ' ἴσχεο, ut aliàs, in ſimilibus, & ſuprà, Ψ'. v. 20.

336. Ἤτεόν) γρ. ἤτιόν, ut ſuprà, v. 322.

339. Ὄγχνας) γρ. ὄγχνας, vid. ſuprà, ad v. 233.

Ibid. Τρισκαίδεκα) γρ. τεσσαρεσκαίδεκα, *Euſtath.* fol. 838. lin. 5. quam Lectionem *H. Steph.* omiſit, ut plures alias.

347. Εἷλεν) γρ. εἶλκεν, vid. ad *Iliad.* λ'. v. 239.

Ἐξαῦ-

Ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε,
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα ἔτ' ἐσὶ θεοὶ ὑπὲρ μακρὸν Ὄλυμπον,
Εἰ ἐτεὸν μνησῆες ἀτάσθαλοι ὕβριν ἔπισαν.
Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μὴ τάχα πάντες
Ἐνθάδ' ἐπέλθωσίν ῥ' Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας ὄϊ
Πάντη ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων * πολίεσσι.
Τόνδ' ἀπαμείβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Θάρσει, μή τοι ταῦτα μὴ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
Ἀλλ' ἴομεν προτὶ οἶκον, ὅθι ὀρχάτου ἐγγύθι κεῖται.
Ἐνθάδε Τηλέμαχον, καὶ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην
Πρόπεμψ', ὡς ἂν δεῖπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα.
Ὣς ἄρα φωνήσαντε βάτην προτὶ δώματα καλά.
Οἶδ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον δόμους εὖ ναιετάοντας,
Εὗρον Τηλέμαχον, καὶ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην
Ταμνομένους κρέα πολλὰ, κεφωτάς τ' αἰθοπα οἶνον.
Τοφεάδε Λαέρτιάδην μεγαλήτορα δῖα γυνὴ οἴκῳ
Ἀμφίπολος Σικελὴ λοῦσεν, καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ·
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλετ' αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἄσχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν,
Μείζονα δ', ἐκ πάρος, καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι.
Ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ· θαύμαζε δέ μιν φίλος υἱὸς,
Ὡς ἴδεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἔμμεν·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ πάτερ, ἦ μάλα τίς σε θεῶν αἰειγενετάων

Iterum verbis respondens allocutus est,
" Jupiter pater, reverâ adhuc estis dii in magno Olympo,
" Si verè proci pravam injuriam luerunt.
" Nunc autem gravitèr timeo in mente; ne cito omnes
" Huc irruant Ithacenses, nuncios verò
" Undique impellant Cephallenorum in civitates.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Confide, non tibi hæc in mentibus tuis curæ sint;
" Sed eamus ad domum, quæ viridarium propè jacet;
" Illuc enim Telemachum, & bubulcum, & subulcum
" Præmisi: ut cœnam pararent quantocyús.
Sic utique locuti iverunt ad domos pulchras.
Hi quando jam venerunt domos benè habitatas,
Invenerunt Telemachum, & bubulcum, & subulcum,
Incidentes carnes multas, miscentesque nigrum vinum.
Interim Laertem magnanimum suâ in domo
Famula Sicula lavit, & unxit oleo;
Circumque vestem pulchram jecit: at Minerva
Propè astans auxit membra pastori populorum,
Majoremque, quàm antea, & pinguiorem fecit videri.
Ex balneo itaque ivit: admiratus est autem ipsum dilectus filius,
Postquam vidit immortalibus Diis similem aspectu,
Et ipsum compellans verba velocia allocutus est,
" O pater, certè valdè aliquis te Deorum sempiternorum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

350. * Ἦρα.] Ὄντως.

356. * Μελόντων] Μελήσουσι.

N O T Æ.

350. Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα ἔτ' ἐσὶ θεοὶ) Humanum ferè est, quandò injustè ab *Improbis* affligimur, de Dei *Existentiâ*, aut certè *Providentiâ*, aliquantum subdubitare; ubi verò semel tandem Improbitas suam sit sortita mercedem; tum denuo utrumque facilè concedere. Verùm hæc est nostra Imbecillitas, quâ de Deo O. M. judicare solemus, secundùm quod ergà Nos se gerat. De hoc loco diximus prolixiùs ad *Euripid.* Herc. Fur. v. 757. Τίς ὁ θεὸς ἀνομίᾳ χαίρων. Adde tamen huc *Duportum*, Ὁμηρικῶν Παραδόξων, καὶ Γναμπλόνων ὄχ' ἅδιστον.

354. Πολίεσσι) Malè olim πτολίεσσι· Solus *Eustath.* fol. 839. lin. 28. Πολίεσσι, nempè à πόλις, non à πτολός. Ità & olim, suprà, ad φ'. v. 252. πτολίεσσιν, in Omnibus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

350. * Ἦρα) Ὄντως. *Hesych.* Ἦρα) Ἦτοι, ὄντως· ἦ, ἔφη· ἦ, χάριν, βοήθειαν, ἐπικουρίαν. Prior Expositio, ad hunc locum pertinet.

356. * Μελόντων) Et hoc additur.

VARIÆ LECTIONES.

351. Ἀτάσθαλοι) γρ. ἀτάσθαλον. *H. Steph.*

353. Ἐνθάδ' ἐπέλθωσίν ῥ' Ἰθακήσιοι) γρ. ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακήσιοι.

354. Πολίεσσι) γρ. πτολίεσσιν. Vid. N. in *Textum.*

361. Οἶδ') γρ. οἱ δ'.

364. Τοφεάδε) γρ. τόφρα δέ.

Εἶδός τε, μέγεθός τε, ἀμύμονα θῆκεν ἰδέσθαι.
Τόνδ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Οἷος Νήρικον εἶλον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ἀκτὴν Ἠπείροιο, Κεφαλλήεσσιν ἀνάσσων,
Τοῖος ἐών τοι καθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
Τεύχε' ἔχων ὤμοισιν, ἐφεζόμενος, καὶ ἀμύνειν
Ἄνδρας μνησῆρας· τῷ κε σφέων γυῖ' ἔλυσα
Πολλὰ ἐν μεγάροισι, σὺ δ' ἦ φρένας ἔνδον ἰάνθης.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἦν παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
Ἔνθ' οἱ μὲν δείπνῳ ἐπεχείρεον· ἀγχίμολον δὲ
Ἦλθ' ὁ γέρων Δολίος, σὺν δ' υἷες τοῖο γέροντος
Ἐξ ἔργων μογέοντες, ἐπεὶ προμολεῦσα κάλεσσεν
Μήτηρ, γρηὺς Σικελή, ἣ σφέας τρέφε καὶ ῥα γέροντα
Ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρπτεν.
Οἳδ' ὡς οὖν Ὀδυσῆα ἴδον, φρεσὶν ἠδὲ καὶ θυμῷ,
Ἔσαν ἐνὶ μεγάροισι τεθηπότες· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Μειλιχίοις ἐπέεσσι κατὰ πρόμον ἔκφερε μῦθον,
Ὦ γέρον, ἦ ἐπὶ δεῖπνον, ἀπέκλελαθόν γε φάμεθα·
Δηρὸν γὰρ σίτῳ ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες
Μίμνομεν ἐν μεγάροις, ὑμέας πολυδερκέα μᾶλλον.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Δολίος δ' ἰθὺς κίε, χεῖρε πετάσας
Ἀμφοτέρας· * Ὀδυσεὺς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,

" Formaque, staturaque, eximium fecit videri.
Hunc rursus Laërtes prudens contra alloquutus est,
" Utinam enim, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
" Qualis Nericum cepi benè-ædificatam urbem,
" Ad littus Epiri, Cephallenibus imperans,
" Talis existens hesternus in nostris domibus,
" Arma habens humeris, instare, & expellere
" Viros procos *opportunitate habuerim*; ita ipsorum genua solvissem
" Multorum in ædibus; tuque mentes intra lætus fuisses.
Sic hi quidem talia ad invicem dicebant.
Illi autem quandò cessárunt à labore, paraveruntque convivium,
Ex ordine sederunt in lectisque sedibusque;
Tunc hi quidem prandium aggressi sunt; eodemque instanti
Venit senex Dolius, simulque hujus filii senis
Ex operibus fatigati, postquam egressa vocavit
Mater anus Sicula, quæ ipsos nutrivit, & senem
Accuratè curavit, quandoquidem senectus ceperat.
Illi ut Ulyssem viderunt, agnoveruntque animo,
Steterunt in domibus stupefacti; at Ulysses
Dulcibus verbis incessens, dixit,
" O senex, sede ad cœnam, & desinite mirari;
" Diù enim cibum aggredier prompti
" Manebamus in ædibus, vos expectantes semper.
Sic dixit, Dolius autem rectà ivit manibus extensis
Ambabus, Ulyssisque captas osculatus est manus ad carpum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

397. * Ἐπὶ καρπῷ.] Ἐπὶ τῷ μέσῳ τῶν χειρῶν.

N O T Æ.

386. Ἦλθ' ὁ γέρων Δολίος) Pius hic & fidelis senex *Dolius*, qui, cum Sex Filiis, erant omni hoc tempore fidissimi Regis *Laertæ* Domestici servi, nullo modo credendus est fuisse Pater, pessimi illius *Melanthii* Caprarii, qui tamen *Dolium* aliquem habuisse Patrem dicitur; cujus soror *Melantho*, & ipsa procax fœmina, videtur fuisse; filia enim & illa *Dolii*. Aliàs enim hunc sanctum senem Duobus simul privâsset liberis *Ulysses*, quòd minimè credendum. Quare ut Plures modò probavimus, ad v. 103. *Melanthos*, ità nunc *Dolios* credamus: Ut cujusvis Nominis videmus passim haud paucos ὁμωνύμους, *Nomine* nempè *eosdem*, sed *Re* & *Fortunâ*, *Animique* & *Corporis* dotibus, longè *diversos*.

393. Ἀπικλελάθεσθε ἦ φάμεθ᾽ὡς) *Æoles* φάμεθες, pro φάμεθα, efferunt, ut mox, ad v. 397.

397. Ὀδυσεὺς ἦ λαβὼν κύσε) Cùm olim in Omnibus aliis Editionibus Ὀδυπὸς scriberetur, in Casu

N O T Æ I N S C H O L I A.

397. *Hoc *Scholion*, ex *Aloysii Alemanni* MSto.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

387. Προμολεῦσα κάλεσσεν) γρ. προμολοῦσ᾽ ἐκάλεσσεν, *H. Steph.*

397. Ὀδυσεὺς) γρ. Ὀδυσεῦς, olim in pluribus; vid. Not. in *Textum*, & infrà, ad v. 415.

Καὶ

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλ', ἐπεὶ νόστησας ἐελδομένοισι μάλ' ἡμῖν,
Οὐδέ τ' ὀϊομένοισι, Θεοὶ δέ σε ἤγαγον αὐτοὶ,
Οὐλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε, Θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
Καί μοι τῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Ἦ ἤδη σάφα οἶδε περίφρων Πηνελόπεια
Νοστήσαντά σε δεῦρ', ἦ ἄγγελον ὀτρύνωμεν.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γέρον, ἤδη οἶδε· τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι;
Ὣς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐϋξέστῳ ἐπὶ δίφρῳ.
Ὣς δ' αὔτως παῖδες Δολίῳ κλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
Δειπνάων' ἐπέεσσι, καὶ ἐν χείρεσσι φύοντο.
Ἐξείης δ' ἔζοντο παραὶ Δολίον πατέρα σφῶν.
Ὣς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐὶ μεγάροισι πένοντο.
Ὄσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὠκα κατ' ἄστυ φοῖτα πάντη,
Μνηστήρων φυγεδὸν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπησε·
Οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς ἀίοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,

Et ipsum appellans verbis velocibus allocutus est,
" O amice, quoniam rediisti cupientibus valde nobis,
" Neque *id quidem* putantibus, Dii autem te reduxerunt,
" Salveque & valde gaude, Dii verò tibi *omnia* prospera dent.
" Et mihi hoc die verum, ut bene sciam,
" An jam apertè scit prudens Penelope
" Te huc rediisse, an nuncium properè mittamus.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" O senex, jam scit; quid te oportet hæc laborare?
Sic dixit: hic itaq; rursus sedit benepolitâ in sede.
Sic & eodem modo filii Dolii inclytum circa Uiysem,
Interrogaverunt*que* verbis, & manibus adhæserunt:
Deinde etiam federunt apud Dolium patrem ipsorum.
Sic hi quidem circa cœnam in ædibus laborabant.
Fama verò nuncia citò in civitatem ivit undiquaque,
Procorum odiosam mortem & parcam annuncians:
Hi igitur simul audientes iverunt aliunde alius,

ΣΧΟΛΙΑ.

409. * Δεικανόωσθε.] Περσπύδων, ἀφυπνοπαίζοντε, καὶ ἰφίλων θραπεύοντες. 412. *Ὄσσα.] Φάμη.

NOTÆ.

Recto, sola *Eustathii* duplex Editio, *Florentina*, & *Junii* Epitomatoris *Eustathiani*, Ὀδυσεῦς, rectè legunt, in *Genitivo*, quod est *Æolicum*; ut notabamus modò, ad v. 393. Sic ibi ἀμύβδις, pro ἀμβρυς, ut *Anacreon*, v. 1598. λαίκάς, pro λαῖτας. Ità Πηλεῦς, pro Πηλέω, & Ἰδομενεύς, pro Ἰδομενέω, ut *Theocritus* dixit, teste *Corintho*, de *Dialectis*; qui tamen *Doricum* putat, deceptus, quòd illâ Dialecto *Theocritus* præcipuè sit usus. Ità *Johannes Tzetzes*, in *Iliad.* α'. v. 37. Κλῦθί μευ) Μεῦ, ἐμοῦ Δωρικῶς, ἐν Αἰολικῶς· τὸ γὰρ ε καὶ ο τελικῶς κιρνᾶται· παρὰ μὲν τοῖς Ἴωσιν, εἰς τὸν υ δίφθογγον, ἐμεῦ, ἐμοῦ· παρὸ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς, εἰς τὸν ου δίφθογγον, δοῦλος, δοῦλ· πλοῦς, πλοῦν· παρὸ δὲ τοῖς Αἰολεῦσι, καὶ Δωριεῦσιν, εἰς τὸν ευ δίφθογγον, ὡς τὸ Ἀχιλέω, Ἀχιλεύς. Hinc & Nos olim, in *Esthera*, v. 280. Λήψεαι, ἀμφότερον γάμης χάρεν, ἠδὲ τάκησθ. Necesse autem est, hoc in loco, Ὀδυσῆς, in *Genitivo* legamus; ut sic servus Domini sui manus intelligatur Osculari, non Dominus servi sui, ut rectissimè disputat *Eustath.* fol. 1965. lin. 19. *Roman.* at fol. 840. lin. 38. *Basil.* licet aliàs, Ipse *Ulysses* servorum κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσε, *viz.* φ'. v. 225. in quem locum, vid. quæ Nos. Nostram hic Lectionem defendit *Etymolog.* M. v. Βασιλεύς, βασιλέω· καὶ κρᾶσις ἔστι καὶ ο, εἰς τὸν δίφθογγον, βασιλεῦς, παρὸ τοῖς Αἰολεῦσιν, ἢ Δωριεῦσιν· ἄσπερ, Ὀδυσῆς ὃ λαβὼν κύπε χαῖρ' ἐπὶ καρπῷ· ἀντὶ δὲ, Ὀδυσσέως. Ità, *Antholog.* fol. 412. Δαιμονιεῦς, pro Δαιμονίω, & *Eustath.* fol. 633. lin. 39. ad *Iliad.* ι'. v. 106. Διογενὴς, γραφέσθω καὶ Διογνιεῦς, ὁμοίως τῷ Ὀδυσῆς, hunc locum alludens.

NOTÆ IN SCHOLIA.

409. *Δεικανόωσθε) Et hoc totum, quicquid id est, ex eodem MS. *Aloysio Alemanno*, excepto, quòd ibi δικανόωσθε, & proindè Omnia, quasi *Accusativi* Casûs essent, solitâ *Amanuensium* incuriâ & ignorantiâ.

412. *Ὄσσα) Φάμη, ex MSto *Aloysiano*.

VARIÆ LECTIONES.

400. Θεοὶ δέ σε ἤγαγον) γρ. Θεοὶ δέ σ' ἀνήγαγον. *H. Steph.* Edit. *Venetian.* 1524.

401. Μέγα χαῖρε) γρ. μάλα χαῖρε, *Joh. Tzetzes* MS. in *Iliad.* α'. v. 2. *Florentina*, *Brevia Scholia*,

410. Σφῶν) γρ. σφίσιν, & σφέων.

Μυχμῷ τε, γοναχῇ τε, δόμων προπάροιθ' Ὀδυσῆος·
Ἐκ δ' νέκυς οἴκων Φόρεον, κὴ θάπτον ἕκαστοι·
Τοὺς δ' ἐξ ἀλλάων πολίων οἰκόνδε ἕκαστον
Πέμπον ἄγειν ἁλιεῦσι, θοῇς ἐπὶ νηυσὶ πιθέντες·
Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἀχνύμενοι κῆρ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἀνά θ' ἵστατο, κὴ μετέειπεν·
Παιδὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο,
Ἀντινόου, τὸν πρῶτον ἐπέφατο δῖος Ὀδυσσεύς·
Τοῦ ὅγε δακρυχέων, ἀγορήσατο κὴ μετέειπεν,
Ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδε μήσατ' Ἀχαιοῖς·
Τοὺς μὲν σὺν νήεσσιν ἄγων πολέας τε κὴ ἐσθλούς,
Ὤλεσε μὲν νῆας γλαφυρὰς, ἀπὸ δ' ὤλεσε λαούς·
Τοὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίστους.
Ἀλλ' ἄγε, πρὶν τῶτον ἢ ἐς Πύλον ὦκα ἱκέσθαι,
Ἢ κὴ ἐς Ἦλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοὶ,
Ἴομεν· ἢ κὴ ἔπειτα κατηφέες ἐσσόμεθ' αἰεί·
Λώβη γὰρ τάδε γ' ἐστὶ κὴ ἐσομένοισι πυθέσθαι.
Εἰ δὴ μὴ παίδων τε, κασιγνήτων τε φονῆας
Τισόμεθ', ἢ κ' ἂν ἔμοιγε μετ' φρεσὶν ἡδὺ γένοιτο
Ζωέμεν· ἀλλὰ τάχιστα θανὼν φθιμένοισι μετείην·
Ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθέωσι πεφασμένες ἐκπεφυγυῖαι.
Ὣς φάτο δακρυχέων· οἶκτος δ' ἕλε πάντας Ἀχαιούς.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μέδων κὴ θεῖος ἀοιδὸς,
Ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεὶ σφέας ὕπνος ἀνῆκεν·
Ἕσταν δ' ἐν μέσοισι· τάφος δ' ἕλεν ἄνδρα ἕκαστον.
Τοῖσίδε κὴ μετέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδὼς,
Κέκλυτε δὴ νῦν μοι, Ἰθακήσιοι· ἢ μὲν Ὀδυσσεὺς
Ἀθανάτων ἀέκητι Θεῶν τάδε μήσατο ἔργα·
Αὐτὸς ἐγὼν εἶδον Θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆι
Ἐγγύθεν εἰστήκει, κὴ Μέντορι πάντα ἐῴκει.

Cum ſtrepituque, ſuſpirioque, ædes ante Ulyſſis:
Ex vero domibus mortuos portaverunt, & ſepeliverunt ſinguli.
Qui verò *eranı* ex aliis civitatibus, domum unumquemque
Miſerunt ducere piſcatoribus, velocibus in navibus ponentes:
Ipſi autem in concionem iverunt congregati, dolentes cor.
At poſtquam coacti ſunt & frequentes convenerunt,
Inter hos Eupithes ſurrexit, & locutus eſt:
Ob Filium enim ei intolerabilis in mentibus dolor recondebatur,
Antinoum, quem primum interfecerat divus Ulyſſes:
Hujus gratiâ lachrymas fundens concionatus eſt & dixit,
" O amici, certè magnum opus vir hic operatus eſt Achivis:
" Hos quidem cum navibus ducens multoſque & bonos;
" Perdidit etiam naves concavas, perdidit quoque populos:
" Hos autem, poſtquam venit, interfecit Cephallenorũ longè optimos.
" Sed agitè, ante quam hic vel in Pylum citò eat,
" Vel & in Elidem divinam, ubi dominantur Epéi,
" Eamus; alioqui poſtea propudioſi erimus ſemper:
" Contumelia enim hæc ſunt & futuris memoranda;
" Si jam non filiorumque, fratrumque homicidas
" Puniemus; non mihi in mentibus dulce erit
" Vivere, ſed citiſſimè mortuus defunctis interero:
" Verùm eamus, nè præveniant tranſeuntes illi.
Sic dixit, lacrymans: miſeratio autem cepit omnes Achivos.
Interea ad ipſos venit Medon & divinus cantor,
Ex domibus Ulyſſis; poſtquam ipſos ſomnus reliquit;
Steteruntque in mediis: ſtupor verò cepit virum unumquemque.
His igitur & denuntiabat Medon, prudentia ſciens,
" Audite jam nunc me, Ithacenſes; non enim Ulyſſes
" Immortalibus ſine Diis hæc operatus eſt opera:
" Ipſe ego vidi Deum immortalem, qui Ulyſſem
" Prope ſtetit, & Mentori per omnia ſimilis fuit.

VARIÆ LECTIONES.

415. Προπάροιθ' Ὀδυσῆος) γρ. προπάροιθεν Ὀδυσσῆος, ut ſuprà, v. 397.
416. Ἕκαστοι) γρ. ἵκαστον, & ἵκαστος, *H. Stephan.* Poteſt etiam legi *ἑκάστους.*
417. Ἕκαστον) γρ. ἵκαστος, *H. Steph.*
425. Ἀχαιοῖς) γρ. Ἀχαιὺς, *H. Steph.*
432. Τάδε) γρ. τόδε.
436. Φθίσωσι) γρ. φθῶσι.
443. Τάδε μήσατο) γρ. πάθ' ἐμήσατο.

Ἀθά-

Ἀθάναλος ἦ Θεὸς ποτὲ μὴν προπάροιθ' Ὀδυσῆος
Φαίνετο θαρσύνων, ποτὲ ἦ μνησῆρας ὀείνων
Θωῦσι κῆ μέγαρον· τοὶ δ' ἀλχισῖνοι ἔπιπλον.
Ὣς φάτο· τὼς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὴν δέος ἦρε.
Τοῖσι δ' ἀ μετέφατε γέρων ἥρως Ἀλιθέρσης
Μαστορίδης· ὁ γὰρ οἷος ὄπᾳ πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
Ὅς σφιν ἐὺφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κέν εἴπω,
Ὑμετέρῃ κακότητι, φίλοι, τάδε ἔργα γένηται·
Οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', ὑ Μέντορι ποιμένι λαῶν,
Ὑμετέρους παῖδας καταπαύεμεν ἀφροσυνάων·
Οἵ μέγα ἔργον ἔρεξον ἀταθαλίῃσι κακῇσι,
Κτήματα κείροντες, καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν
Ἀνδρὸς ἀμείνονος· τὸ δ' οὐκ ἔτι φάντο νέεσθαι·
Καὶ νῦν ὧδε γένοιτο· πίθεσθέ μοι, ὡς ἀγορεύω·
Μὴ ἴομεν, μή πού τις ἐπίσπασον κακὸν εὕρῃ.
Ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρ' ἀνίξαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ,
Ἡμίσεων πλέονες· τοὶ δ' ἀθρόοι αὐτόθι μεῖναν·
Οὐ γὰρ σφιν ἄδε μῦθος ἐνὶ φρεσὶν, ἀλλ' Εὐπείθῃ
Πείθοντ'· αἶψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ τεύχεα ἐσσεύοντο.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκὸν,
Ἀθρόοι ἠγερέθοντο πρὸ ἄστεος θυμοφόροιο.
Τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἡγήσατο νηπιέῃσιν·

" Immortalis verò Deus aliquando quidem ante Ulyſſem
" Apparebat, audaciam acuens; aliquando procos turbans
" Turbabat per domum; hi itaque confertim cadebant.
Sic dixit, hos igitur omnes pallidus timor ſubiit.
Inter hos autem & dixit ſenex heros Alitherſes
Mailorides; hic enim ſolus videbat præſentia & futura:
Qui ipſis benè-ſapiens concionatus eſt & dixit,
" Audite jam nunc me, Ithacenſes, quodcunque dicam;
" Veſtrâ culpâ, ô amici, hæc opera facta ſunt:
" Non enim mihi parebatis, non Mentori Paſtori populorum,
" Ut veſtros filios deſinere *facerետis* à ſtultitiis:
" Qui magnum opus fecerunt intemperie pravâ,
" Facultates arrodentes, & inhonorantes uxorem
" Viri optimi, quem non ampliùs dicebant rediturum:
" Et nunc ſic fiat; parete mihi, ſicut dico:
" Nè eamus, nè quis attractum malum inveniat.
Sic dixit; hi autem ſurrexerunt magno clamore
Mediis plures; illi igitur congregati illic manſerunt:
Non enim ipſis placuit verbum in mentibus, ſed Eupitheo
Paruerunt: ſtatim verò poſtea ad arma ruerunt.
Sed poſtquam induti ſunt circum corpus ſplendido ære,
Frequentes convenerunt ante civitatem lativiam.
His autem Eupithes dux erat ſtultitiis:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

461. * Ἐπίασασιν.] Καθαχρηπικῶς σημαίνει τὸ ἐκέσιον· ὅ ἐστι, ὁ ἑαυτῷ τις ἐπιασάτω.

464. * Ἀδ.] Ἡνδανε.

466. * Νώροπα χαλκόν.] Ἐπαφρόδιτος, ἐν τοῖς Ὁμηρικοῖς, φησὶν, Ὅτι γίγνεται ἐν Παιονίᾳ σίδηρος, ὃς ἀκριβὴς, λαμπρότατός ἐστι· ἀφ' οὗ καὶ τὸ, Νώροπα χαλκόν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

461. 464. * Omnia Hæc *Scholia Aſteriſcis* notata, ex *Aloyſii Alemanni* MSto. Cætera cum *Impreſſis* per Omnia concordant, ad finem uſque.

466. Νώροπα χαλκόν.) Hæc tamen ex *Stephano*, πρὸ πόλεων, v. Νωράκος, πόλις Παιονίας· ὁ πολίτης, Νωράκιος. Ὡς Ἐπαφρόδιτος, κλ. ut in *Scholiis*. Quæ tamen nihil ad *Rhombum*. De ratione hujus *Epitheti*, vid. plura, ad *Iliad. β'.* v. 578.

VARIÆ LECTIONES.

446. Ποτὲ) γρ. τότε, vid. *Euſtath.* fol. 842. lin. 18. Τότε μᾶλλον ποτὲ μὲν, προπάροιθεν, Ὀδυσῆος Φαίνετο θαρσύνων· ποτὲ ἦ μνησῆρας ὀείνων, &c. ποτὲ, bis, *Florent. Ald.* & *H. Steph. Ibid.* Προπάροιθ' Ὀδυσῆος) γρ. προπάροιθεν Ὀδυσσῆος, ut ſuprà, v. 415.

447. Ποτὲ ἦ) γρ. ποτὲ ἦ, *Euſtath.* vid. ſuprà, ad v. 446.

448. Ἀγχισῖνοι) γρ. ἀγχησῖνοι, & ἀγχισῆνοι, ut *Iliad. ε'.* v. 361. Vid. *Etymolog.* M.

450. Τοῖσι ἦ) γρ. τισὶδὲ.

454. Ὑμετέρῃ) γρ. ὑμετέρῃ, *Hen. Stephan.* malè, nam Senſus, Οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθε, ὑμετέρους καταπαύειν· ὑμετέρῃ itaque, & mox ὑμετέρους omninò legendum.

456. Ὑμετέρους) γρ. ἡμετέρους, *H. Steph.* malè, ut v. 454.

457. Ἔρεξον) γρ. ἔρεξαν, *H. Steph.*

463. Μεῖναν) γρ. μίμνον.

Φῆ δ' ὅγε τίσεσθαι παιδὸς φόνον· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
Ἄψ ἀπονοσφίσειν, ἀλλ' αὐτῷ πότμον ἐφέψειν.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη Ζηῒ Κρονίωνα προσηύδα,
Ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Εἰπέ μοι εἰρομένῃ, τί νύ τοι νόος ἔνδοθι κεύθει;
Ἦ πρότερον πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
Τεύξεις; ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι πιθήσεις;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Τέκνον ἐμόν, τί με τάδε διείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς;
Οὐ γὰρ δὴ τῶτον μὰν ἐβούλευσας νόον αὐτή;
Ὡς ἤτοι κείνῳ Ὀδυσεὺς ἀπολοίατο ἐλθών.
Ἔρχου, ὅπως ἐθέλεις· ἐρέω δέ τοι, ὡς ἐπέοικεν.
Ἐπειδὴ μνηστῆρας ἐτίσατο δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὅρκια πιστὰ τάμοιεν, ὁ μὰν βασιλευέτω αἰεί,
Ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε, κασιγνήτων τε φόνοιο
Ἐκλησιν θέωμεν· τοὶ δ' ἀλλήλους φιλεόντων
Ὡς τοπάρος· πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνη ἅλις ἔστω.
Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαῦῖαν Ἀθήνην·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰξασα.
Οἵδ' ἐπεὶ οὖν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἔντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἐξελθών τις ἴδοι, μὴ δὴ ταχέδον ὧσι κιόντες·
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἰὼς Δολίου κίον, ὡς ἐκέλευεν·
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, τοὺς δὲ ταχέδον εἰσιδε πάντας·
Αἶψα δ' Ὀδυσσῆα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Οἵδε δὴ ἐγγὺς ἔασ'· ἀλλ' ὁπλιζώμεθά θᾶσσον.

Cogitabat sanè hic vindicare filii cædem; neque fatum erat
Retrò redire; sed illic mortem consequi.
At Minerva Jovem Saturnium allocuta est,
" Pater noster, Saturnie, eximie dominantium,
" Dic mihi interroganti, quid tibi mens intùs occultat?
" Nunquid ulterius bellumque malum, & pugnam gravem
" Facies? an amicitiam inter utrosque pones?
Hanc respondens allocutus est nebularum congregator Jupiter,
" Filia mea, cur hæc me interrogas, & inquiris?
" Nonne enim dudum hoc quidem consultâsti consilium ipsa?
" Ut certe illos Ulysses puniret reversus.
" Fac ut velis; dicam verò tibi, quomodò *rem fieri* convenit:
" Quandoquidem jam procos punivit divus Ulysses,
" Fœderibus fidis percussis, hic quidem regnet semper,
" Nos verò *iis* filiorum, fratrumque, cædis
" Oblivionem inducamus: hi autem inter se diligant
" Sicut ante; divitiæ verò & pax abunde esto.
Sic dicens, movit antea promptam Minervam;
Venit ergò ab Olympi cacuminibus ruens.
Hi igitur quùm cibi dulcis desiderium exemerant,
Inter eos verbis incepit pertolerans divus Ulysses,
" Egressus aliquis videat, num prope sint venientes.
Sic dixit; extra autem filius Dolii ivit, sicut jussit:
Stetitque limine conscenso, hos autem prope vidit omnes:
Statimque Ulyssem verba velocia allocutus est,
" Hi jam prope sunt; quare armemur citò.

ΣΧΟΛΙΑ.

474. Πεδίοιο.] Πορφυρίου. Φύλοπιν.] Μάχην.

NOTÆ.

481. Ἐπειδὴ μνηστῆρας) De *Iambo*, vice *Spondæi*, posito, diximus aliàs, & ad Θ'. v. 52.

484. Ἔκλησιν θέωμεν) *Actum-Oblivionis* ponamus, ἢ τὴν Ἀμνηστίας, ἢ Ἀφανισμοῦ, τὸ ψήφισμα, de quâ re *Lysias*, *Andocides*, *Xenophon*, *Plutarchus*, *Cicero*, & *Valerius Maximus*; ut Clariss. *Duportus* in *Gnomolog.* qui procul dubio hunc *Homericum* Actum, cum simili *Carolino* Actu, suo more, contulisset; nisi illius Liber, ante completum illum *Actum*, è Prælo exiisset, fine nempe Anni 1659. quod ex ipsius Epistolâ Dedicatoriâ patet.

VARIÆ LECTIONES.

469. Τίσεσθαι) γρ. πίσεσθαι.
470. Αὐτῷ) γρ. αὐτοῦ. *Ibid.* Ἐφέψειν) γρ. ἐπισπεῖν.
480. Ἔρχου) γρ. ἔρξον.
481. Ἐπειδὴ) γρ. ἐπὶ δὴ. *Eustathii* Edit. *Basil.*
484. Θέωμεν) γρ. θέομεν, *H. Steph.*

Ὡς

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὦρνυντο, κὴ ἐν τεύχεσι δύντο,
Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δὲ υἷες Δολίοιο,
Ἐν δ' ἄρα Λαέρτης, Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον,
Καὶ πολιοὶ ἦσαν ἐόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἔσανθο θοὲ χροῒ νώροπα χαλκὸν,
Ὠϊξαν δὴ θύρας, ἔκ δ' ἤιον, ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς·
Τοῖσίδ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲ δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν.
Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς·
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεεν υἱὸν ἑὸν,
Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τόδε γ' εἴσεαι αὐτὸς ἐπελθὼν,
Ἀνδρῶν μαρναμένων, ἵνα τε κέαται ἄριστοι,
Μὴ κατὰ ἰοχέαιρα πατέρων γένος, οἳ τὸ πάρος περ
Ἀλκῇ τ' ἠνορέῃ τε κεχάσμεθα πᾶσαν ἐπ' αἶαν.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένον ἀντίον ηὔδα,
Ὄψεαι, αἴκ' ἐθέλησθα, πάτερ φίλε, τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
Οὔτι κατακτείνουσα τὸν γένος, ὡς ἀγορεύεις.
Ὣς φάτο· Λαέρτης δ' ἐχάρη, κὴ μῦθον ἔειπε,
Τίς νύ μοι ἡμέρη ἥδε, θεοὶ φίλοι, ἢ μάλα χαίρω·
Υἱός θ', ἡνιόχη τ', ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσι.

So dixit; hi autem moti sunt, & arma induerunt,
Quatuor circum Ulyssem, sex autem filii Dolii;
In his & Laërtes, Doliusque arma induerunt,
Et quamvis cani essent, coacti bellatores.
At postquam induti sunt circum corpus splendido ære,
Aperuerunt que portas, extraque iverunt, dux erat autem Ulysses;
His propè filia Jovis supervenit Minerva,
Mentori similis, & corpore, atque etiam voce.
Hanc quidem conspicatus lætatus est pertolerans divus Ulysses;
Statimque Telemachum allocutus est suum dilectum filium,
" Telemache, jam quidem hoc videris ipse aggressus,
" Viris pugnantibus, ubi discernuntur optimi,
" Ne quid deturpes majorum genus, qui antè
" Fortitudine ac robore ornati fuimus omnem super terram.
Hunc rursus Telemachus prudens contra allocutus est,
" Videbis, si volueris, pater dilecte, hoc in animo,
" Nequaquam *me* dedecorantem tuum genus, sicut dicis.
Sic dixit, Laërtes autem gavisus est, & verbum dixit,
" Quæ mihi dies hæc, ô dii dilecti? certè valdè gaudeo:
" Filiusque, nepotque, de virtute contentionem habent.

NOTÆ.

495. Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὦρνυντο) Ut suprà, ad v. 57. & v. 21. Sex illæ Veteres Editiones ἔφαθ', rectè habent, exceptâ in hoc loco *Hervagianâ*, quæ in eundem cum *Henrico Stephano* lapidem impegit, & ἔφαθ' habet; Errant à *Stephano* seducti & hic *Castellio, Spondanus, Elzevirius, Cantabrigiensis, Oxoniensis*, &c. ut sæpè questi sumus, & mox iterum queremur, ad v. 539.

496. Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δὲ υἷες Δολίοιο) Olim erat in *Florentinâ, Aldinâ, Lovanianâ Rescii, Hervagianâ*, &c. Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆα, ἓξ δ' υἷες Δολίοιο, quod quidem defendi potuit; cùm *Ultima* Ϝ Ὀδυσῆα *producibilis* esset, in exitu Pedis, ante ὑποστιγμὴν, & *Asperum* cum *Acuto*: Adeò non erat necesse, ut *Isaacus Casaubonus* μὲ insereret, ut esset Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆα μὲ, ἓξ δ' υἷες Δολίοιο, nec enim ità ῥαψῳδὸς *Homero* dignus. *Henricus Stephanus* & illius sequaces, Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δ' υἷες Δολίοιο, ut Versus unâ totâ Syllabâ deficeret. Verum salvus erit *Versus*, si mecum legas, Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ ὃ υἷες Δολίοιο, quæ *Media* erat via, quamque proculdubio *Stephanus* sibi designaverat, quà iret, utut Præli errore Syllaba excideri, at si vox ista υἷες *Homerica* esset, minimè dubitarem legere, Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δ' υἷες Δολίοιο.

499. Νώροπα χάλκον) Vid. suprà, ad v. 466.

500. Ὠϊξαν δὴ θύρας) Si hæc *Lectio* accipitur, quam *Florentina, Aldina, Lovaniana Rescii*, & *H. Steph.* præ se ferunt, tum τὸ δὴ est loco Ϝ κέ, & Comma ponendum, ad Ὀδυσσεύς, dein Τοῖσίδ', &c. Sin ὤϊξάν ῥα θύρας, ut *Eustathii, Romana*, & *Basileenses*, tum Τοῖσίδ', habet τὸ δὴ περίλυπον, ut sæpè aliàs.

VARIÆ LECTIONES.

496. Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δὲ υἷες Δολίοιο) γρ. Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δ' υἷες Δολίοιο, &c. vid. Not. in *Textum*.

500. Ὠϊξαν δὴ) γρ. ὤϊξάν ῥα, *Eustath. Roman.* & *Basil.* Vid. Not. in *Textum*.

513. Μάλα) γρ μέγα, ut suprà, v. 401.

Τόνδε

Τόνδε παρισταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὦ Ἀρκεισιάδη, πάντων πολὺ φίλταθ' ἑταίρων,
Εὐξάμενος κούρῃ γλαυκώπιδι, καὶ Διὶ πατρὶ,
Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προθέειν δολιχόσκιον ἔγχος.
Ὣς φάτο, καὶ ῥ' ἔμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς Ἀθήνη·
Εὐξάμενον δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς κούρη μεγάλοιο,
Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προθέειν δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Εὐπείθεα, κόρυθι προτὶ χαλκοπαρῄῳ·
Ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκός·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἐρέβεσε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἐν δ' ἔπεσον προμάχοις Ὀδυσεὺς καὶ Φαίδιμος υἱός·
Τύπτον δὲ ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Καί νύ κε δὴ πάντας τ' ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνόστους,
Εἰ μὴ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Ἤϋσεν φωνῇ, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα,
Ἴσχεσθε πολέμου, Ἰθακήσιοι, ἀργαλέοιο,
Ὡς κεν ἀναιμωλεί γε διακριθεῖτε τάχιστα.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἷλε·
Τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα,
Πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πίπτε, θεᾶς ὅπα φωνησάσης·
Πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο, λιλαιόμενοι βιότοιο.

Hunc astans allocuta est cæsia Minerva,
" O Arceside, omnium multò dilectissime sociorum,
" Apprecatus filiam glaucis-oculis, & Jovem patrem,
" Statim circum vibratam præmitte longam lanceam.
Sic dixit, & inspiravit robur magnum Pallas Minerva:
Precatus igitur tandem Jovis filiam magni,
Statim acritèr vibratam præmisit longam lanceam,
Et percussit Eupithem, galeam per æream:
Hæc sanè non lanceam prohibuit, penitus verò penetravit æs;
Sonuitque cadens, resonuerunteque arma super ipso.
Irruerunt verò primis pugnantibus Ulysses & illustris filius:
Diverberabantq; ensibusq, & lanceis utraque-extremitate-acuminatis.
Et jam omnes perdidissent & privâssent reditu,
Nisi Minerva, filia Jovis Ægiochi,
Clamâsset voce, detinuissetque populum omnem,
ABSTINETE A BELLO, ITHACENSES, DIFFICILI;
UT SINE CRUORE SEPAREMINI CITISSIME.
Sic dixit Minerva, hoc autem pallidus timor cepit.
Horum igitur timentium ex manibus volaverunt arma,
Omnia autem in terram ceciderunt, Deâ vocem vociferante:
Ad civitatem verò reversi sunt vitæ retinendæ cupidi.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

519. Ἐμπνεῦσε.] Ἐνέβαλεν.
522. Χαλκοπαρῄῳ.] Χαλκῷ τὰς παρειὰς ἁρμοσμένῃ.
523. Ἔρυτο.] Ἐπέσχεν.
527. Ἀνόστους.] Ἐπαινόδους μὴ τυχόντας.
529. Φωνῇ.] Κραυγῇ.
535. Τρωπῶντο.] Ἐτρέποντο, ἐφέροντο.

N O T Æ.

507. Μήτι καταισχύνειν πατέρων γένος) Vid. & confer *Iliad.* ζ'. v. 209. Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, & *Duporti* Gnomolog. in locum.

514. Ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσι) De hujusmodi Contentione, quo homines se suprà alios conantur benefaciendo evehere, dixit *Hesiodus*, l. 1. v. 24. Ἀμαθὴ δ' ἦτορ ἔρις κακὸν οὐδὲ βροτοῖσιν. Omnis alia ἔρις, sive δῆρις, ex *Gehennâ* accenditur, & ab omnibus *Christianis* ideò extinguenda. Vid. quæ in hunc locum congessit *Duportus*, cujus quidem *Gnomologia Homerica*, barbarâ hâc & ingratâ ætate neglecta prorsus & ignota jacet, licet auro contrà non chara; siquis infinitam hominis *Lectionem*, cum non minori *Eruditione* conjunctam, *Græcarum* simul Literarum *Peritiam* curet, aut amplecti velit.

531. Διακριθῆτε) Pro διακριθείητε, per *Syncopen*, vid. *Eustathium* ad hunc locum, & ad *Iliad.* γ'. v. 102. item *Etymolog.* M. v.

VARIÆ LECTIONES.

519. Παλλὰς Ἀθήνη) γρ. πνεῖσε λαῶν.
520. Μεγάλοιο) γρ. Διί τ' αὐτῷ, vid. v. 517.
522. Εὐπείθεα) γρ. Εὐπείθην, & Εὐπείθην, non æquè benè.
523. Ἔρυτο) γρ. ἔρυτο, ut *Iliad.* ν'. v. 555.
531. Διακριθῆτε) γρ. διακριθῆτε, *Florentina*, *Aldina*, *Lovanian.* διακριθῆτε, *H. Stephan.* in *Var. Lect.* quod *Prosaicum*, nec *Homericum*, Vocabulum probo aliàs; διακριθεῖτε, pro διακριθείητε, *Eustathius* legit & agnoscit, ad hunc locum, vid. Not. in *Textum*.
533. Ἔπτατο) γρ. πίπτετο, non benè; quòd πίπτει proximè sequatur.

Σμερ-

Σμερδαλέον δ' ἐβόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Οἵμησεν δ' ἀλεὶς, ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετήεις.
Καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει φολόεντα κεραυνὸν,
Κάδδ' ἔπεσεν πρόσθεν Γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἴσχεο, παῦε δὲ νεῖκος ὁμοίιον πολέμοιο,
Μήπως τοι Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύοπα Ζεύς.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
Ὅρκια δ' αὖ καλόπαθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς Αἰγιόχοιο,
Μέντορι εἰδομένη, ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.

Terribiliter itaque clamavit percolerans divus Ulysses;
Ruitque conversus, sicut aquila altivolans.
Et tunc jam Saturnius misit fuliginosum fulmen;
Et decidit ante Glaucopida natam forti patre.
Et tunc Ulyssem allocuta est cæsia Minerva,
" Jove-nate Laërtiade, prudens Ulysses,
" Absline, sedatóque contentionem æqualis belli;
" Nè Saturnius tibi irascatur late-sonans Jupiter.
Sic dixit Minerva: hic vero obedivit, gravisusque est animo.
Fœdera igitur in futurum inter utrosque posuit
Pallas Minerva, filia Jovis Ægiochi,
Mentori similis, & corpore atque etiam voce.

ΣΧΟΛΙΑ.

538. Ἀφίει.] Ἔπεμπεν, ἔῤῥιπτεν. Φολόεντα.] Καυστικὸν, ἀσβόλῳ ποιοῦντα· φολὸν γὰρ, τὸν ἀσβόλῳ λίγα τινῶν ἡ ἀφίησιν ὁ Ζεὺς πῦρ ἐκ τῶν ἐρατοῦ. * Τῶν ἡ κεραυνῶν, οἱ μὲν καβειδάται· οἱ δὲ, φολόεντες· οἱ δὲ ἀργῆτες κεκλοῦνται, ὡς Ὅμηρος ἀνόμασεν.

NOTÆ.

537. Οἵμησεν ἡ ἀλεὶς) Hic Versus & aliàs extat, *Iliad.* χ'. v. 308.

539. Κάδδ' ἔπεσεν) Ità cum Duplici δ'. scribendum; & ità *Florentina, Hervagiana, Aldina, Lovaniana Rescii, Romana* & *Basileensis, Eustathii*: Non hoc dico, quòd non sit notum cuivis *Græca* Linguæ Tyrunculo; verùm quià *H. Stephani* Editio fortè legeret, Κὰδ' ἔπεσεν, cum simplici δ'. quod non nisi *Errore Prælî* fieri potuit à tanto Viro, quod de pluribus aliis ejusmodi fatendum, *Spondanus* illicò, & *Elzevirius* etiam, hunc errorem errabant; non autem Omnes, ut aliàs.

NOTÆ IN SCHOLIA.

538. * Τῶν ἡ κεραυνῶν) Hæc, ex *Aristophanis* Scholiastâ, ad *Equites*. Vid. *Aristot.* Meteor. l. 3. c. 1.

VARIÆ LECTIONES.

537. Οἵμησεν) γρ. οἵμησεν, *Eustath.*

538. Καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει) γρ. Αὐτὰρ ὁ Κρονίδης ἧκε, *Joh. Tzetzes*, MS. Prolegom. ad *Iliad.* α'. fol. 11.

539. Κάδδ' ἔπεσεν) γρ. καὶ' ἔπεσεν, malè, ut Not. ad *Textum*. *Ibid.* Πρόσθεν) γρ. προπάροιθεν, *Joh. Tzetzes*, ut suprà, temerè nimis; nec enim Metrum id patitur.

540. Καὶ τότ') γρ. δὴ τότ'.

Τέλος τῆς Ὁμήρου Ὀδυσσείας.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises ici volontairement.

INDEX
VOCABULORUM
IN
HOMERI
ODYSSEA
Et aliis POEMATIIS.

A, *Breve*, nunquam in η *Ionicum* tranſit. ε, 163. φ, 212. Vid. ἀλήθια.

ἀ̃, pro ἐά, ι, 250. 310. 343. II. 444.

ἄ̃ δείλ', λ, 617. σ, 388.

ἄ̃ δειλε ξείνων, ξ, 361. φ, 288.

ἄ̃ δειλοί, κ, 431. υ, 351. φ, 86.

ἀάατον, φ, 91.

ἀάατος, ἄεθλος, χ, 5.

ἀαγές, ῥόπαλον, παλ̃χάλκειον, λ, 574.

ἀάπτοις χείρας, λ, 501. χ, 70. 248.

ἄασαι, Duab. *Priorr.* long. κ, 68.

ἄασεν, φ, 296. 297.

ἀασθεὶς φρεσὶν ἧσιν, φ, 301. ἀάσθη, δ, 503.

ἀάσκητον, δ, 249.

ἀΐδηλοίησι, III, 83.

ἀΐδηλοίησι νόοιο, III, 393.

ἀβληχρὸς, λ, 134. ψ, 282.

ἀγαίεσθαι, π, 203.

ἀγαίεσθε, ε, 119.

ἀγάγῃ, ο, 310.

ἀγαγὼν, ζ, 159.

ἀγαγῦσα, 407. ψ, 295.

ἀγαιὸν, δ, 175. IV, 133.

ἀγαίωσι, II, 537.

ἀγαιὸς, *Fragm.* 186.

ἀγαθὰ φρονέων, α, 43.

ἀγαθὰ ῥίζησκόν σε, χ, 209.

ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν, ω, 193.

ἀγαθὸν ἠ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι, γ, 196.

ἀγαθὸν π κακὸν π Ζεὺς διδοῖ, δ, 237.

ἀγαθῦ δαίμονος πόμα, η, 138.

ἀγαθῶν, III, 529.

ἀγαιομένη, υ, 16.

ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας, η, 202.

ἀγακλειτῶ, XXX, 4.

ἀγακλυτὰ, γ, 388. 428. η, 3. 46.

ἀγακλυτὸν, ε, 176. III. 550.

ἀγακλυτὸν, II, 427.

ἀγακλυτόμεν, XVIII. 24.

ἄγαλμα, γ, 438. δ, 602. μίγ', θ, 509. Φαιήκων, σ, 299.

ἄγαμαι, ζ, 168. ψ, 175.

Ἀγαμέμνονος, ω, 185. Ἀτρεΐδη, κύδιστ, ἄναξ &c. λ, 396. ω, 121.

Ἀγαμεμνονίδης, α, 30.

Ἀγαμήδης, Ε Τερφίου, II, 296.

ἀγανῆσι, ν, 357.

ἀγανοφροσύνη, λ, 202.

ἀγαπάζει, π, 17.

ἀγαπαζόμενος, ε, 35.

ἀγαπᾶς, φ, 289.

ἀγάπησα, ψ, 214.

ἀγαπητὸν, ε, 18.

ἀγαπητὸς, β, 365. δ, 817. I. 117. *Hagaris* Votum, XIV, 9.

ἀγασσάμενθ', κ, 249.

ἀγασσάμενος, β, 67.

ἀγάστεαι, α, 389.

ἄγαυε, ε, 129.

ἀγαύοισιν, δ, 181. III, 343.

ἀγαύων, μ, 97. II, 94.

ἀγαυὸν, II, 515.

ἀγαυὴ Περσηφόνεια, λ, 212.

ἀγαυόσιν, ο, 229.

ἄγγελε, π, 13. XLVIII. 5. πάντα πεπυσμένε, ι, 222.

ἀγγελίαμι, ξ, 120. ἀγγελίασι, π, 350.

ἄγγελι τ' ἀκαχήμενοι, XXVIII. 8.

ἀγγελίῃ, XXXVI, 6.

ἀγγελίων, *Particip.* δ, 24. 528. 679.

ἀγγελιάων, β, 255. ε, 150. IV, 216.

ἀγγελιώτην ἀπαφίδαλον, III, 296.

ἀγγέλλουσι θέμιστες, II, 394.

ἄγγελον, ἐρίηρον, III, 3. XVII, 3.

ἄγγελος ὄνος, XVIII. 29. ταχὺς, ο, 525. ὠκὺς, π, 468.

ἄγγισιν, β, 289. ι, 248.

ἄγε, α, 169. 206.

ἄγε φωτῶν, VII, 5.

ἄγε, ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς, ρ, 218. κεκμήλια πολλὰ, ρ, 527. τ, 272.

ἄγειραν, γ, 140.

ἀγείρετο, λ, 631. ἀγείρομεν, π, 349.

Ἀγιλλεὺς, υ, 339. διοτρεφὴς, χ, 136.

ἀγκύλα βοῶν, ἰπλὰ, μ, 129. ξ, 100.

ἀγκυλόπην, βύν, ρ, 181. υ, 251.

Ἄγκλαον, λ, 302.

Ἄγκλαος, χ, 131. 247. 327. Δαμαστορίδης, υ, 321. χ, 212. 241.

ἀγκυλοχείρου, χρ. κυδίστη, γ, 378.

ἀγκυλοχείρης Ἀθηναίης, π, 107.

ἀγκύλα βοῶν, μ, 299.

ἀγκύλης, III, 74. 193.

ἀγκύλῃσι βοῶν, III, 288.

ἀγκυλοῦς, β, 385.

ἀγκύλωσον, λ, 285.

ἀγκυλόχειρ βατρεχόχειρ, I. 144.

ἄγκυ', δ, 294. κ, 176. 460. VI. 22.

ἄγκῃ,

ἄχετο, χ, 40.
ἀχέτλιος, γ, 439.
ἀχέτω, γ, 424. XLVII. 17.
ἄχη μὲ ἔχει, γ, 227. π, 243.
ἀχηΐσατ', λ, 387. ω, 21.
ἀχήνορα θυμὸν, λ, 561.
ἀχήριον ἤκοιτο πάντα, ε, 136. η, 257. ψ, 336.
ἀχήρως, ε, 218. η, 94. II, 151. IV, 215.
ἀχνὴ εἶδος, II, 198.
ἀχνὸν φρένας ἠδὲ εἶδος, ξ, 177.
ἀχνυτῇ, ξ, 105.
ἀχνύμενοι, υ, 213.
ἀχνύσασι, II, * 57. 249. 260. 289. 366.
ἄϊσκαλον, III, 82.
ἀϊσκὰς ἐλάων τροχιὰς νέες, η, 252.
ἄϊσκεν III, 159. ποιήσετε, δ, 337. ρ, 128.
ἀϊσίφρονι γναμπτοῖς, δ, 369. μ, 332.
ἀϊσχλίας, χ, 156.
ἀϊσχοίνῳσιν ἰαῦσιν, λ, 260.
ἀϊσχοίνῳσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα, λ, 267.
ἀϊσχρημάσασα, ω, 440.
ἀϊσχύλα, τίξα, φ, 264.
ἀϊσχυλομύπα, φ, 415.
ἀϊσχυλομύτης, IV, 22. 42.
ἀϊσχυλοχίλαϊ, χ, 302. ἀϊσχυλοχείλης, τ, 538.
ἀϊσχυλοχῆλαϊ, I, 285.
* ἀϊσχῶν' ἀνύξας, pro ἀϊσχῶν, νύξας, ξ, 485.
ἀϊσχῶν, ξ, 494.
ἀγλαὰ δῶρα, δ, 589. η, 132. ι, 201. II, 14. III, 60. 459. 467. IV, 11. 15. 127. 141. XIX, 2. XXXII, 2. XXXVII, 8.
ἀγλαὰ κῦρε Διὸς, III, 487.
ἀγλαΐζηται, XVIII, 5.
ἀγλαΐσας γὰ Ἀθηναίδιον ἀπάσας, ρ, 244. ἀλίζωνε, III, 473.
ἀγλαΐης, ρ, 310.
ἀγλαοδώρη Δημήτερ, *Fragm.* 61.
ἀγλαόκαρποι, η, 115. λ, 588.
ἀγλαὸν ὄζει θαύνης, III, 109. ἰόν, XXV, 2.
ἀγλαὸς ὁός, III, 314. 431. 497. XXVII. 13. Ἑρμῆς, III, 395. οἶμος ἀοιδῆς, III, 450.
ἀγνὴ Ἄρτεμις, ε, 123. σ, 201. υ, 71. Περσεφόνεια, λ, 385. ἑορτὴ τοῦ θεοῦ, φ, 259.
ἀγνοίσασ' ὑλάει, υ, 15.
ἀγνοίῃσι, ω, 217.
ἀγνὸν ἄλσος πολυέρατον, III, 187.
Ἄγνυ, III, 410.
ἀγνυμενάων νηῶν, κ, 123.
ἀγνῶς κὰμ καθαρῶς, II, 121.
ἀγνώσασκε, ψ, 95.
ἄγνωστοι, β, 175. ν, 191. 397.
ἀγνῶτις, ε, 79.
ἄγριον, ρ, 298.
ἀγρομαὶ, θ, 16. βυλοφόρει, ι, 112. ἀγροφίων, δ, 818.
ἀγρόμενοι, α, 382.
ἀγρεῖον, λ, 83.
ἀγρευόντες ἐθέλω, κακὰ δ' φρεσὶ βυσσοδόμευον, ρ, 66.
ἀγρηΐην, μ, 439.
ἀγρηΐλη, αἰγυπιὸς, β, 257. πολύφημος, β, 150.
ἀγρητὸν, θ, 168.
ἀγρὸς, II, 463. 525.
ἀγχαύλιοι, βόες, III, 412.
ἀγχαύλοισι, βυσὶ, III, 272. 489.
ἄγχειθ', υ, 149.
ἄγχιστα, η, 206. I. 275. XLVII. 16.
ἀγχιφανὴς, θ, 294.
ἀγχόθεν, ν, 268. ο, 427.
ἀγχοιῶτιν, λ, 292. φ, 85.
ἀγχομένοισιν, θ, 172.
ἀγχοῦ καλὸν πτυσμένον, ω, 204. πολυδίδριον, ψ, 139. 359.
ἀγχοτόμῳ νύμφῃ, ζ, 106.
ἀγχοῦ, π, 218.
ἀγχοῦς, ἀμφικαλύπτους, ξ, 263. ρ, 432. πίονας, δ, 757. θ, 560.
ἀγχόωσιν, ε, 53.
ἄγχωσιν μιλιηδέα, ζ, 90.
ἀγχοῦ, & ἄγχαι, β, 388. γ, 487. vid. ad *Iliad.*
ἀγχοῦς ἱερᾶς, XXXVII, 15.
Ἀγχίσ. Ἀπόλλωνι, XLVIII, 12.
ἄγχιστα, γ, 31.
ἀγχιστάζει, τ, 284.
ἄγχ', pro ἄγχι, cum *Genitivo*, θ, 95. 534. μ, 306. χ. 130. II, 246. 378.
ἀγχίμαχοι, I, 194.
ἀγχίμαχος, I, 255.
ἄγχι, χὰν κεφαλὴν, α, 157.
ἄγχι, cum *Genitivo*, β, 417. ζ, 291. η, 112. III, 117.
ἀγχιάλη, Πισάνδρης, II, 32.
Ἀγχιάλοιο δαίφρονος, α, 180. 418.
Ἀγχίαλος, θ, 112.
ἀγχιβαθὴς, ε, 413.
ἀγχίθεοι Φαίηκες, ε, 35. τ, 279.
ἀγχίμολον, θ, 300. ξ, 410. ο, 57. 95. ρ, 260. 336.
ἀγχίνοος, ν, 332.
Ἀγχίσαο γένος κλυτὸν ἱπποδάμοιο, *Fragm.* 176.
Ἀγχίσεω γάμος, IV, 53. 126. 178.
Ἀγχίση κύδιστε, IV, 108. 193.
Ἀγχίσῃ, IV, 171.
Ἀγχίσῃν, IV, 77. 91. 145.
Ἀγχίσης, IV, 84.
ἄγχιστα, εἶσκε, ζ, 152. ἐοικὼς, ν, 80.
ἀγχιστῖνοι, χ, 118. ω, 180. 448. ἀγχιστῖνοι.
ἄγχιστον, ε, 280.
ἀγχόθι, ν, 103. 347.
ἀγχοβάτης, II, 18.
ἀγχῦ, δ, 25. ε, 159. ζ, 5. 9. II, 300.
ἄγωμαι, ζ, 58.
ἀγώμεθ' ἡνορέην ὑπέροπλον, *Fragm.* 188.
ἀγῶνα, θ, 380. II, 150. καλὸν, θ, 260.
ἀγῶνας, θ, 259.
ἀγῶνες ἐπιτάφιοι, ω, 87. *Certamen* Homeri & Hesiodi, §. 6.
ἀγῶνες, *Ingeniorum*, V, 19.
ἀγῶνι, θ, 200. 238. ω, 86. V, 19.
ἀδαήμοσσε, μ, 208.
ἀδαημοσύνῃ, ω, 243.
ἀδάκρυτον, ω, 61.
ἀδακρύτῳ οὕνεκα οἱ ἔχεν, δ, 186.
ἀδδὲς κύον, τ, 91.
ἀδδηκόπας, μ, 281.
ἀδδηκόπτης, II, 460.
ἄδε, ω, 464. II. 220. 244. IV, 18.
ἀδελφεὸς, δ, 199. 512.
ἄδεν, IV, 21.
ἀδδύκεα, ζ. 273. κ, 245. ἀδδυκεῖ, δ, 489.
ἀδΰπτοιο βοείης, υ, 2.
ἀδῆν, II, 75.
ἀδηκόπας, & ἀδηκόπτης, vid. ad ἀδδηκόπας, &c.
ἄδην ἐλεεινὰ κακόπητα, ε, 290.
ἀδήσαν, Productâ *Priori*, α, 134.
ἀδινὰ τετάχυῖα, η, 274.
ἀδινὰ, μᾶλ', α, 92. δ, 320.
ἀδινάων Σειρήνων, ψ, 326.
ἀδιαίπητον, π, 216.
ἀδμὴς παρθένος, ζ, 109. 228.
ἀδμῆτες παλαιοὶ ἠμείνονες, δ, 637. III, 103.
ἀδμήτην, βῆν, ἦτιν, εὐρυμέτωπον, γ, 383. ἧ ἀπειρήτην φιλότητ', IV, 133.
ἄδδι, ζ, 245. υ, 327.
ἄδδν, II, 22. IV, 10.
ἄδοτός ῳ ἐών, δῶκε γέρας, ὃν ἐλάχετο, III, 570.
Ἀδρήστη, δ, 123.
ἄδυτον, νηῦ, II, 443.

ἀΐδυτος, μυχὸς, III, 247.
Adonidis Horti, λ, 37.
ἀϊδρήτοι νῶϊ ἄπαστοι, III, 168.
ἄϊθλα, ἀγῶνες, ω, 85. 89. ἀϊκαλλὲς, ω, 91.
ἀϊθλίαι, Θ. 108. φ, 4. 62. ω, 168.
ἄϊκλον, ἀάπτον, φ. 91.
ἀϊθλῶ ἀάπτος, χ. 5.
ἀϊθλῶμ, τοιαδ' ἐπ', λ, 547.
ἄϊειδε, pro ἤειδε, α, 325. 326. Θ, 83. 367. ϛ16. 521.
ἄϊειδε, *Imperativum*, α, 339.
ἀϊειδέμεναι, Θ, 73.
ἀείδω, XIX, 1.
ἀϊκείας ἐπὶ οἶκον, υ, 308.
ἀϊκελίην τινὸς, IV, 136. 137. ἀϊκελίῳ, δ. 244. ι, 503.
ἀϊκελίῃσι πλαγῇσιν, δ, 244.
ἀϊκελιόημονα, σ, 221.
ἀϊκίριθ, ν, 84.
ἀϊκομόωντο, μ, 249.
ἀϊσαν, ξ. 464.
ἀϊσίμοιμι, IX, 1. XIV, 1. XXII, 1. XXIX, 1.
ἄϊσσον, Θ. 492.
ἀϊσχεσιμήν, ν, 277.
ἀϊσχίη ἠῶν, α, 79. πατρὸς τὲ μητρὸς, ζ, 287.
ἀϊσσοπ, χ. ἄϊσσοπ, γ, 494.
ἀϊσσοῦσι, γ, 484. 494.
ἄϊτλαι, θέσις, IV, 209.
ἄϊτλαι ἀναρπάξασαι, Θ, 409. χειμῶνα, XXXII, 7.
ἀϊτλαποδίωσιν, IV, 218.
ἀϊτλαπόδιτον, IV, 218.
ἀϊτλαπίοις, II, 91.
ἀϊτνάοντα, ὕδωρ, ν, 109. χ. αἰτναίοισι.
ἀϊχθει, ξ, 65
ἀϊχθομένης, XXXI, 12.
ἀϋρηλὴς, ω, 250.
ἀϋρηλὶς, Θ, 375.
ἄϋτμι, νύκτας, ἐπὶ κοίτῃ, τ, 342.
ἀϊσαμεν, γ, 151.
ἀϊσίφρονι θυμῷ, φ. 302.
ἀϊσιφροσύνῃσι, ο, 469.
ἀϊζάϊτα, IV, 271.
Ἀζιοὶδα κύρῃ, II, 209.
ἄϊζυ, ρ, 401.
ἀϊζῦ, πεπαλαγμένον, γίγαν σάκος, χ, 184.
ἀϊζηχες φαγέμεν τὲ πιέμεν, σ, 3.
ἀϊ, τότες, μ. 325. ζιφυρῶ, ξ. 458.
Ἀηδὼν χλωρὴς, κυρῃ Παιονίρων, τ, 518.
ἀϊθήϊ, I, 71.
ἀϊμισαι, γ, 176.
ἀϊπὺ, ἀλάμπετις, XXXI, 5. βαθὺ, ι, 144. θίσφατος, η, 143.
ἀϊπὺς, ι, 139.
ἀϊπὺς ἀνέμων λιγοπνοίοισι, δ. 567.
ἀϊθύσσετο ἄλλαι, II, 95. 135.
ἀϊτενάτοισιν, μακαίρεσι, II, 315.
ἄϊτκαπον, λ, 54. 72.
ἀϊτεῖ, σ, 352.
ἀϊτμυίσια, ἤϊθη, ι, 189. αἰδὼς, ι, 428. υ, 287.
ἀϊτμύσων, ι, 106.
ἄϊτος δυσπάλαιμονίοιο exprobr. VI, 27.
ἀϊτεμίζω, Θ, 212. ψ, 174.
ἀϊτσόφατα φῦλ' ἀνθρώπων, II, 298.
ἀϊτίησις μὴ Ἀσπείσαιμι, α, 99. ἐχω, λ, 606. vid. Σπίχες.
ἀϊτήσις injusta, α, 356.
Ἀθηναίη, χαῖρε πτυομένη ἀνδρὶ δικαίῳ, γ. 52. XXVII, 16. XLVII, 2. Διὸς ἐκγεγαυῖα, ζ, 229.
Ἀθηναίων, I, 172. X. 1. XXVII, 2.
Ἀθηναίης ἀγαλείης, π. 207. γλαυκώπιδος, XIX. 2.
Ἀθηναίων, γ, 307. ἱερήων, λ, 322.
Ἀθήνη, γλαυκῶπις, α, 319, 364. β, 399. 420. IV. 94. ἐϋπλόκαμῶ, διὰ θεὰ, η, 40. θεὰ γλαυκῶπις, α, 44. θυγάτηρ Διὸς, χ, 205. ω, 501. Παλλὰς, α, 125. 252. 327. πολιοῦχῶ, π, 282. *Athenaeus*, α, 107. 183. δ. 1. 17.
Ἀθηνῶν δήμῶ, II, 30.
ἀθηρηλοιγὸν, λ, 127. ψ. 275.
ἀθλητῆρε, Θ, 164.
ἄθλων, Θ, 160.
Ἀθὼς, II, 33.
ἀϊθήσας, μ, 232. τ. 478.
ἀϊθήσας, III, 29. 414.
ἀϊθὸ σὺ μεζαίρῃ, β, 411. * ἀϊθὸ ἰόσας, III, 111.
ἄϊθμοι, κ. 463.
ἄϊθυρμα ἑρατεινὸν, III, 40. 52. καλὸν, 32.
ἀϊθυρομένη, συνηθείῃσιν μαλακῇσιν, III, 482.
ἀϊθύρων, III, 152. XVIII, 15.
αἶα φυτζῶ, λ, 300.
Αἰαίη, Κίρκη, ι, 33.
Αἰαίην, νῆσον, λ, 70. μ, 3.
Αἰακίδαο ποδάκῶ, λ, 470. 537.
Αἴαν, παῖ Τελαμῶνῶ, λ, 552.
αἶαν, ω. 508. I, 48. II, 174.
Αἰγαὶ, II, 32.
αἰγανίας δολιχαύλους, ι, 156.
Αἰγαὶς ἑ, 381. αἰγείας, XXI, 3.
αἶγας, β, 300. αἰγεσπόρους, ρ, 295. μηκάδας, ι, 124. 244. 341. ὀρεσκῴους, ι, 155. πίονας, β, 56. ρ. 180. 535. υ, 186. 250.
αἰγίλιπ, ω, 230.
αἴγιλον ἀστὸν, ι, 196.
αἰγιοχεῦσι, ι, 141. μακραὶ, κ. 510.
αἰγιόχοιο μνηστῆς, η. 106.
Αἰγιμίου, *Fragment.* 6.
αἰγίνοιον ὑδατοτρεφέων, ρ, 208.
αἴγιος ἄρχιος, ι, 118.
αἰγίβοτος, δ, 606.
αἰγιδὶ, φθισιμβρότῳ, χ. 297.
Αἰγίνη πῆσε, II, 34.
Αἰγιόχοιο, γ, 42. 394. δ, 752. III. 183. 396. 548. IV, 8. 23. 27. 188. XXVII, 7. 17. XXXVII, 3.
Αἰγιλῶοιο, α, 42. γ. 235. λ, 388. ω, 22. ἀμύμονος, α, 29. ἀνακλυδὶς, γ. 310. Αἰγιλῶοι, γ, 256. δολόμηλοι πατρορρόπα, α, 300. γ. 198. 308. Αἰγιλῶῶ, α, 35. γ. 194. 303. δ. 529. λ, 408. δολόμηλος, γ, 250. δ, 525. Θυεστιάδης, δ. 518. Αἰγιλῶι, δ, 537. ω, 97.
αἴγλη, II, 202. ἠελίῳ, δ, 45. η, 84. λάμπε, ζ. 45. ὑακινθόκλῶς. XXXI, 3. σελήνης, δ. 45. η, 84.
αἰγλήεσσα, II, 40.
αἰγοπόδην, XVII, 2. 37.
αἰγὸς αἰγὸς ἰοειδέος, ξ, 50. ἐϋτραφῶ μεζαίοιο, ξ. 530.
αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, π, 217. ἀγκυλοχείλαι, χ, 302.
Αἴγυπτος, ὁ, ποζμοὺς ἑ, γῆ, δ, 477. ἐϋῤῥείτης, μ, 257. ξ, 257. 258.
Αἰγύπτιος, β, 15. δ, 385.
Ἀίδαο, δόμοις, ω, 203. πυλάρτα κραπνοῖο, λ, 276. πύλησιξ, 156.
αἰδήλον, Θ, 309. π, 3.
αἰδεῖο, & αἰδεῖῳ, ι. 269.
αἰδιόπῶ, λ, 359.
αἰδρείῃσιν κ. 231. 257. αἰδρείῃ. μ, 41.
αἴδεες, ε, 282.
αἰδῶ, ρ. 352.
αἰεὶ τ' ὁμοῖοι αὖλ θεὸς ὡς τ' ὁμοῖον, ρ, 218.
αἰειγλοίτῃσιν, β, 432.
αἴεις, α, 298. σ, 11.
αἰεναόοισι, vid. ἀεναόοισι.
αἰετὸς ἀγκυλοχείλας, μοῖρας, τ. 538. ὀξὺ λάων, III, 360. ὄρνις, τ. 548. ἀερτὲς ὑψιπέτης, υ, 243. ὀξὺς, ο, 161. ὑψιπετὴς, ω, 537.
αἰζῆος, μ, 83. δικαζομένων αἰζηῶν, μ, 440.
Αἰήτεω ὀλοόφρονος, κ, 137. μ, 70.
αἰθέρα δῖον, τ, 540.
Αἰθίοπας, α, 23.
αἰθάσῃ ἐελδήτῃ, γ. 399.
αἰθὴρ κεῖνο ἔχει κορυφὰς, μ, 75.
αἰθρηγενέτης Βορέης, ε, 296.

αἰθυίῃ,

αἰθρίη. ε, 337. 353.
Αἰλιαῖος. ζ, 103. 162. η, 138. κ, 84. 510. λ. 134.
αἰμαιόωσ, σ. 358. ω, 223.
αἰμάσσης εἰς ἀγαθοῖσι, δ, 611.
αἱμοφόρυκτα κρέα ἤδιστον, υ, 348.
αἱμυλίοισι λόγοισι, α, 56.
αἱμυλομήτεω, III, 13.
αἴν', pro αἰνά, χ, 447.
Αἰνείας, IV, 199.
αἶνημ',
αἰνίζομ', Φ, 487.
αἰνομορίοισιν. ι, 53. ω, 168.
αἰνοπαθῆ, σ, 200.
αἶνος μέν τοι ἀμύμων, ὃν καπίλεξας, ξ, 508.
αἰνυμένους τιμᾶς, ι, 225.
αἰξασκε, α, 102.
αἰόδου, υ, 27.
Αἰολίη νῆσος, κ, 1.
Αἰολ☉ Ἱππωλύτη, φίλ☉ ἀθανάτοισι θεοῖσι, κ, 2.
Αἰόλια, *Mediâ* productâ, *Argumento*, κ, & υ, 36. 60.
αἰπόλια πλατὶ αἰγῶν, ξ, 101. 103.
* Αἴαν ἰύκλωσιν, II, 423.
αἶσα ἐλπίδος, π, 101. τ, 84. κακὴ, ι, 52. λ, 61.
Αἰσυήτης ὄρ☉ αἰπὺ, II, 40.
αἰσίμην φρένας ἦθα, ψ, 14.
ἄσημα, XXXI, 19.
Αἴσονα, λ, 258.
αἴσσουσιν σκιαὶ, κ, 495.
αἶσσον, α, 235. αἶσσε, α, 242.
αἰσσάμενοι, κ, 259. αἰσσάσκετο, υ, 79.
αἰσυμνῆται, Φ, 258.
αἰχμὴ II, 197.
Æschylus, β, 20. ὁ ψυχαγωγὸς, λ, 133.
* αἰχύνας, II, 328. αἰχύνων, β, 86.
αἰτήσων, ρ, 365.
αἰτήζων, ρ, 222.
αἰτιόων), α, 32.
αἰχμοπαίων, λ, 558. ω, 81. I, 259. 282.
αἰψηρὴν, β, 257.
ἀκαλαρρέϊτιο, τ, 434.
ἀκάνθας, ε, 328.
Ἀκάρνᾳ βασιλῆϊ, χ, 336.
ἀκάχημαι, θ, 314. τ, 95.
ἀκαχήμενοι ἦτορ, ι, 62. 105. 565. κ, 77. 133.
ἀκαχίζω, λ, 485.
ἀκαχοίμεθα, α, 236.
ἀκειόμενον, ξ, 383.
ἀκέοντ', pro ἀκέοντο, ξ, 195.
ἀκέων, φ, 89.
ἀκήλητα, ζ, 26. ω, 186. II, 78.
ἀκήλητος, κ, 329.
ἀκμὴν, ν, 1.
ἀκμηρότατον, ι, 205.
ἀκοιτιδίη εἴδεος, ε, 217. ἀκοιτιδίοπρο☉, Φ, 169. ἀκοιτιδίοπρον γαῖαν τρέφει ἀνθρώπους ἠδὲ, σ, 129.
ἄκοιτις, ι, 515.
ἄκλαυστα & ἀκλαύστ, δ, 494. λ, 54. 72.
ἀκλέα, δ, 728.
ἄκληρον, IV, 123. ἀκλήρῳ, λ, 489.
*ἀκμὼ, III, 37.
ἀκμηνὸς, ψ, 191.
ἄκμηνες, II, 520.
ἀκμοθέτῳ, Φ, 274.
ἄκμονα, γ, 434. μέγαν, Φ, 274.
ἄκνηστιν, κ, 161.
* ἀκοίτης, pro ἀκοίτιδος, κ, 7.
ἀκοίτην φίλον, ε, 120. φ, 88.
ἀκόλους, ρ, 222.
ἀκολούμβους, I, 157.
ἀκομιστίη, χ, 284.
ἄκοντες, ν, 225. ὀξὺν, ξ. 531. φ, 340. XXVII, 9. ἄκοντος ἐϋξέστοι, ζ, 225.
ἄκοσις, pro ἄκοντα, *Priori* longâ, γ, 484. 494. ο, 192.
ἀκοντήζω, Φ, 229.
ἀκόνιον κρήνεον, III, 457.
ἀκοντίσαι, χ, 263.
ἀκοντιστὰς, σ, 261.
ἀκόρητοι φοινικάδων, IV, 71.
ἄκ☉ θανάτοιο, II, 193. κακῶν, χ, 481.
ἀκυμάζεσθε, ν, 9. ἀκυμάζουσι, III, 422. ἀκυμάζων), ι, 7.
ἀκυμβρ ἐσὶν ἀοιδὴ καλὴ, α, 370.
ἀκὺν, β, 308. δ, 701. ε, 19. ξ, 179 ρ, 43.
ἀκυόπτοιο, α, 352.
ἄκυρον, η, 64.
ἀκυρὴν τηλόθ' ὁδοιπλῶ συρίγγων, III, 509.
ἀκφαίνω, τ, 565. *XXXVII, 14.
ἀκρεῖ, καλῷ, ἀνέμῳ. ξ, 253. 299. ἀκρεῖ ζεφύρῳ, β, 421.
ἄκρεμες ἠμιθοώσας, ι, 400. π, 365. XXVI, 4.
ἀκρεστίμυδοι ὄνειροι ἀμήχανοι, τ, 560.
Ἀκρεύεως, Φ, 111.
ἀκρόπολιν, Φ, 494. 504. ἀκρόπολις, IV, 54.
ἀκροπόλοισιν, τ, 205.
ἀκροπόρους ὀβελὰς, γ, 463.
ἀκρωτήρια, XXXII, 10.
ἀκταὶ, ε, 405. ν, 93. II, 24. ☉βλῆτις, κ, 89.
ἀκτὴ αὐλὶ κεκλιμένη ἐρεβώλακ☉ ἠπείροιο, ν, 234. * ἐλάχεια, κ, 509. ἀκτῇ ☉εβλῆτι. VI, 3. περὶ χύσιν, ω, 82. ἀκτίδι, ε, 36. ω, 377. τρηχεῖαι, ε, 425.
ἀκτῇ αὐλοίτης, ξ, 429.
ἀκτῆες, XXXI, 6.
ἀκτῖνες λαμπροὶ, XXX, 10.
ἄκλιτον Ϲ ἄκληρον πολλὴν, γῆν, IV, 123.
Ἀκτορὶς ἀμφίπολος, ψ, 228.
ἄκυλον βάλανον, κ, 242.
ἀκωκὴ, τ, 439. χ, 16. I, 253.
ἄλα δῖαν, ρ, 455.
ἅλα, *Mare*, γ, 73. 293. δ, 172. ε, 328. ι, 254. 491. ν, 78. II, 24. 454. δῖαν, γ, 153. πολιὴν, δ, 580.
ἀλάλημαι, λ, 166. ἀλάλησαι, ο, 10. ἀλάλησο, γ, 313. ἀλαλήμεθ☉, ν, 333.
ἀλαλητῷ μεγάλῳ, ω, 462.
ἀλαλκήμασι, γ, 237. ἀλαλκήσῃ, κ, 288.
ἀλαόμενοι, XXXI, 5.
ἀλαὸς, θ, 195.
ἀλαοσκοπίην, θ, 285.
ἀλαῶ, *Prioribus* duabus productis, κ, 493. μ, 267.
ἀλαώπεξις, ρ, 424. τ, 80.
ἄλαστον ἄχος, δ, 108. πένθος, α, 342. ω, 422. IV, 208.
ἀλάωσιν, ω, 69. ι, 516.
ἀλαωτὺν ἀσκελίην, ι, 503.
ἄλγα', α, 34. γ, 220. κρατὶ', λ, 592. ρ, 142. χαλεπὰ', λ, 581.
ἄλγεα, α, 4. β, 343. κρατὶ', ε, 13. 395. πολλὰ', ζ, 184. πολλὰ, ι, 53. χαλεπὰ', χ, 177.
ἀλγήσεπ, μ, 27.
ἄλγιον, δ, 292. π, 147. ρ, 14. τ, 322.
ἄλγος, β, 41. ν, 319. ἀσκελίοιο, ξ, 32. χαλεπὸν, β, 193.
ἀλέασθ', υ, 368. ἀλέασθε, δ, 774.
ἀλέγω, π, 307.
ἀλεγεινὰ, Φ, 193. ν, 91. 264.
ἀλεγύνειν, λ, 185. IV, 11.
ἀλεγύνετ δαῖτας, α, 374. β, 139. δαῖτα θοὴν, θ, 38.
ἀλέεινε, α, 433. π, 477. ἀλέεινεν, δ, 251. III, 239. XVII, 5.
ἀλέη χάνητε, ρ, 23.
ἀλέηται, δ, 396.
ἀλεώμεθα, χ. ἀλεώμεθα, ν, 108.
ἀλεὶς, ω, 537.
ἄλεσσε, ο, 468. ἄλεσσεν χρύσεον ἄμφωδν καλὸν, δ, 591. χ, 9.
☉εσκελ-

ἀλικαλλὶς, Θ, 430. χρύσιον, γ, 50. 53. ο, 85.
ἀλείτας, υ, 121.
ἀλιΐφαλι, ω, 45. 73. πολλῷ, 67.
ἀλιΐφαξς, γ, 408.
ἄλιψα, μ, 177.
Ἀλικάργς ἥγαθ κύρλο, δ, 10.
ἀλίκτυπ ἐδόησεν, I, 191.
ἀλιξαίμενοι. I, 57.
Ἀλιξανδρ Ἀφρ διτεὺς, XLV, 3.
Ἀλιξανδρ, ὁ Μύνδιος, λ, 633.
Ἀλιξανδρς, ὁ Πάφιος, de *Homero* Infante, μ, 63.
Ἀλιξανδρς, ὁ Πάρ.
ἀλιξάνεμον μάλα πυκνὴν χλαῖναν, ξ, 529.
ἀλιξήσεις, γ, 346.
ἄλεσσαν, καθ, υ, 109.
ἄλεσι μεμιγμένον εἴδαρ ἴδυσι, λ, 122. ψ, 270.
ἀλετρεύουσι, η, 104.
ἀλετρὶς γυνὴ, υ, 105.
ἀλιδάμενς, ι, 277.
ἀλεύατο, ω, 29.
ἀλεύετο, ξ, 400.
ἄλη, ο, 344. ἀκομιδὴ π', λ, 284.
ἀλήθειαν, η, 297. π, 226. ρ, 108. φ, 212. χ, 420. III, 368. 558. πᾶσιν, λ, 506. ρ, 122.
ἀληθὴς πολλὴν ἐπὶ γαῖαν, ξ, 380.
ἀληθὴς, γ, 247.
ἀληθώσομ, I, 14.
ἀλήθης, ut ὅσσα δὴ πάθες, ἠδ' ὅσ' ἀλήθης, ξ, 362.
ἀλήμονες, ρ, 376. τ, 74.
ἄλης, ο, 314. χαλεπῆς, κ, 464.
ἀλῆται ἄνδρες, ξ, 124.
ἀλητεύοντες, μ, 330.
ἀλήτην δύσηνον, ρ, 483. ἐπίμακρον, υ, 377. κακὸς, αἰδοῖ ἀλήτης, ρ, 578.
ἀλιαίης ὕδρι πνείοντες φαίνοντ', δ, 361.
Ἀλιάρτου πνιήεντα, II, 243.
ἀλιγυδίνα, πολυιτάκης, XXXVII, 6.
ἀλίγκι ἀθανάτοισιν, εἶδος, θ, 174.
ἀλιεὺς, μ, 251. ἁλιεῦσι, ω, 418.
ἁλίη οὐδὲ ἔστεται, β, 273. 318.
ἁλίην οὐδὲ εἶσιν, III, 546.
ἁλιῆας, π, 394. ἁλιῆες, χ, 384.
ἁλίῃσι ψαμάθοις, γ, 38. δ, 438. III, 79.
Ἁλίῃσιν ἀθανάτῃσ', ω, 47. 55.
ἁλιήτορες, ἄνδρες, *Fragment.* 153.
Ἀλιθέρσης, β, 253. ρ, 68. χέρων, β, 157. ω, 450. Μαστορίδης ἥρως, β, 157. ω, 450.
ἁλιμυρήεντα, ε, 460.
Ἄλιον κὴν Λακεδαίμονα, Θ, 370.
ἁλιοτρεφέων, φωκέων, δ, 442.
ἁλιπόρφυρος, ἠλάκατα τραφῶσ', ζ, 53. 306. φάρ' ὑφαίνουσι, ν, 108.
ἁλισίφρων πτολίεθρον, II, 410.
ἁλιπλὴξ, δ, 378.
ἁλιπρήνης, δ, 807. ἁλίπλητα, XLII, 4.
ἁλίστονος, ε, 180.
ἁλιτρὸς, ε, 182.
ἁλιῶσιν, ε, 104. 138.
Alcæus, φ, 71. ψ, 282.
Ἀλκάνδρη, Πολύβοιο δάμαρ, δ, 126.
ἀλκὴ, μ, 120. χ, 226. 305.
ἀλκὶ πιπισθὼς, ζ, 130.
ἄλκιμα δ' ἔρε δύο κεκορυθμένα χαλκῷ, χ, 125.
Ἀλκιμίδης, χ, 235.
Ἀλκίνο, ζ, 12, η, 66.
Ἀλκίπη, *Helena* famula, δ, 124.
Alcman, ψ, 19.
Ἀλκμανικὸν χῆμα, κ, 513.
Ἀλκμαίων Ἀμφίλοχός π, ο, 248.
Ἀλκμήνη, β, 120. XIV, 3. Ἀλκμήνην, λ, 265.
ἀλκτῆρα, ξ, 531. φ, 340.
Ἀλληγρία, totius *Odysseæ*, ν, 80. *Æoli*, κ, 5. τῷ Μώλυ, κ, 305. *Circæ*, κ, 349. βοῶν ἠλίτ. μ, 129.
ἄλληκτος ἀὴ Νότος μῆνα πάσῃσι, μ, 325.
* ἀλλήλων, φ, 36.
ἀλλογνώτῳ σὺν δήμῳ, β, 366.
* ἀλλοδαπῶν, XXXVII, 17.
ἀλλοεσσίν, ν, 194.
ἀλλοθρόους ἀνθρώπους, α, 183.
ἄλλοι, pro πολλοὶ, δ, 165.
ἀλλοῖος, π, 181.
ἄλλοισιν—ἄλλ ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις, ξ, 228.
* ἄλλον, pro ἄλλο, λ, 622.
ἀλλοτρέων φθονέειν, σ, 18.
ἀλλύεσκεν, β, 105.
ἄλλων ἵκετο δῆμον, ο, 238.
ἄλμασιν, Θ, 103.
ἅλμῃ, ε, 53. ζ, 137. ἅλμῃ πικρὴν, ε, 322.
ἁλμυρὸν, δ, 511. ε, 100. ι, 227.
ἁλοιφὴ, ζ, 220. ἁλείρῃ, Θ, 476.
ἁλοιφὴν πιδαλυΐαν, ν, 410.
ἅλὸς, δ, 401. 448. 450. ε, 422. λ, 133. μ, 27. ψ. 281. ω, 47. 55. II, 506. ἀτρυγέτοιο, α, 72. ε, 52. ζ, 226. Θ, 49. κ, 179. VI, 2.
* ἀχνὴ, ε, 403. βίηφι, δ, 78. Θ, 51. Θεῖν', ζ. 94. ἵκτιν ἀνδράσι γίγνονται, δ, 708. * κῦμά Θ', μ, 68. κύμασθ', χ, 387. λαῖτμα, Θ, 561. λάδικᾶς, XXXII, 15. πλάζαν, ε, 335. XXXII. 15. πολλῆς, β, 261. δ, 405. ψ, 236. πολιοῖο, ε, 410. ι, 132. πολυδειδέο, δ, 406. πόρις, μ, 259. ῥηγμῖνα βαθεῖαν, μ, 214.
Ἁλοσύδνης, καλῆς, δ, 404.
ἅλοχ' ἑρατῇ, XXIX, 17. ἄλοχον κα μικρὸν δεύτερον, δ, 623. ἀλόχου δαίφρονο, ο, 355. ὑλοφόρτου δ, 92. ω, 97. ἄλοχον Ἀχαιμενιδίλω, γ, 264. αἰδοίλω, IV, 44. ἀντιθέην, λ, 116. ν, 378. Θεμιστείαν, ψ, 232. κεδν' εἰδυῖαν, ψ, 181. 232. II, 313. κεδνὴν, χ, 223. μνηστὴν, α, 36. φίλλω, χ, 324.
ἁλόων, ε, 377.
ἁλόωντα, γ, 73. ι, 254. II, 454.
ἅλτο, κ, 509. διυδρίνεσσι, II, 76. 143. 221. 245. καλὰ, IV, 97. σκιόεντα, IV, 20. ἅλτο διυφήεντα, I, 200. II, 235. 384. ἁλτέων, κ, 350. ἅλτο ἀγλαὸν, ζ, 291. II, 230. κλυτὸν, ζ, 321. κυκλοτερὲς, ρ, 209. πολυάρατον, III, 186. σκιερὸν, υ, 278.
ἅλτο, φ, 388. χ, 80. II, 448. III, 65. ἐπὶ, χ, 2.
Ἀλύβαντ, ω, 303.
ἀλύεις, σ, 332. 392. ἀλύων, *Medeâ* longâ, ι, 398.
ἀλύξαι, δ, 416. ε, 345. μ, 216. χ, 460.
* ἀλύσκασε, pro ἀλύσκαζε, χ, 330.
ἀλυσκάζουσι, ε, 253.
ἀλύσκων, χ, 363. 382.
ἀλύτας, ἀῤῥήκτους, διτμὰς, Θ, 275.
Ἀλφειοῖο, II, 423. Ἀλφειὸν βαθυδίνην, III, 139. πολιμὸν, III, 101.
Ἀλφειὸς, γ, 489. ε, 187. Ἀλφειῷ, III, 398.
ἀλφισίοισι, IV, 119.
ἀλφηστὴς, ν, 261. ἀλφηστάων, ζ, 8. II, 458. ἀλφηστῆσι, α, 349.
ἄλφιτα, β, 290. 354. 380. κ, 234. I, τ, 197. υ, 108. 119. λευκὰ, κ, 520. λ, 28. ξ, 77. II, 491. 509. III, 551. ἀλφίτου μυλητάου ἀκτὴς, β, 355. ἀκτῇ, ξ, 429.
ἁλὴ πολύτροπ, υ, 122. πλαλυΐα, ζ. 293. ἁλωῇ ἐϋκλιμένῃ, ω, 225.
ἀμαθύνει, III, 140.
ἀμαιμακέτοιο, ξ, 311.
ἀμαλλῆσι, υ, 14.
Amanuensium Incuria & Ignorantia, ω, 409.
ἄμαξαι, ἐδλαὶ, * τετραφάκελοι, ι, 241.

241. ἀμαξαν ἐύτροχον, ἡμιονείῳ, ζ, 72.
ἄμαξαν, ι, 273.
ἅμαρτε, ζ, 116. ἁμαρτήσασ᾽, ι, 512.
ἀμαρυγαὶ, III, 45.
ἀμαρύσσων, III, 278. 415.
ἀμαστροχόωντι, ο, 450.
ἀμαωσῷ, δ, 824. 835.
ἀμβαίη, μ, 77.
ἀμβατὸς, λ, 315.
ἀμβολάδην, III, 411. 425.
Ἀμβρασίην τὸν ῥῖνα ἐικάσω ἠὲ φέρουσα, δ, 445. ἐγχειρίω, II, 124.
ἀμβρότῳ ἐλαίῳ, Φ, 365.
ἀμείραντ᾽, ρ, 219. φ, 362.
ἀμειβόμενος, β, 84.
ἀμείνονα κάρηνα νεκύων, κ, 521. 536. λ, 29. 49. ἀμείνονι, IV, 189.
ἄμερσε, Φ, 64.
ἀμέτρητον, τ, 512. ἀμέτρητος, ψ, 249.
ἀμῆς, pro ἠμητῆρας, λ, 165. 480.
ἀμητάμενος, ι, 247.
ἀμηχανέων μελεδώνων, III, 446.
ἀμηχανίη, ι, 295.
ἀμιχθαλόεσσα, II, 36.
ἀμμορίην, υ, 76. ἄμμορος, ε, 275. *Ammonius*, β, 106.
ἀμνίον, γ, 444.
Ἀμνισοῦ, τ, 188.
ἀμόθεν ab ἀμὸς, ἀπὸ τοῦ, εἷς, α, 10.
ἀμοιβὰς * παρεκείσετ᾽, ξ, 521.
ἀμοιβηδὶς δ᾽ ἀνέφαινον, σ, 309.
ἀμοιβὴν ἐπιτανὰ, μ, 282. χαρίεσσαν, γ, 58. ἀμοιβὴς, α, 310.
ἀμολγῷ, νυκτὸς, δ, 841. III, 7. XVII, 7.
ἄμοτον, ζ, 83. ρ, 520.
ἀμπεδίον, ε, 329. πυρηφόρον, II, 228. ἀμπέλασσε, ε, 330.
ἀμπελόεσσαν, II, 438. VIII, 5.
ἄμπελοι, I, 110. ἀφθόνοι, ι, 133. ἀμπελῶν, ω, 245. VI 39.
ἀμπρὰς, Ἀχαιὸ δ᾽, φ, 422.
ἄμυτιχεν, ζ, 225.
ἄμπυτο. ε, 458. ω. 348. III, 110.
ἄμυδις, δ, 659. ε, 467. μ, 413. 416. ξ, 305. XVIII. 3.
Ἀμυθάονά θ᾽ ἱππιοχάρμην, λ, 258.
ἀμύμονα Αἰγισθοῖο, α, 29.
ἀμυναίμην, β, 62. μ, 114.
ἀμύντορας, π, 256. 261. ἀμύντορες, β, 326.
ἀμφαγάπτιζον, ξ, 381.
ἀμφαδὰ ἔρρεα γένοιτο, τ, 391. ἀμφαδὸν, ε, 120. ἀμφάδιον, ζ, 288. ἀμφαδὸν, α, 296, λ, 119. ρ, 330. τ, 399.
ἀμφαίνειν, III. 16.
ἀμφασίη, δ, 704.
ἀμφαφάασθαι, Φ, 215. τ, 475. ἀμφαφόων, Φ, 196. ἀμφαφόωντας, τ, 586.
ἀμφαφόωντο, ο, 461.
ἀμφιβρότη, φ, 431.
ἀμφιβρότου ἐλαίου, Φ, 365.
ἀμφιγυήεντ᾽, ξ, 219. φ, 362.
ἀμφιδρυφέες, β, 84.
ἀμφιέσσατο, ε, 230. χ, 498.
ἀμφιεχύθη, δ, 716.
ἀμφῆκες, ξίφεα, π, 80. φ, 341.
ἀμφήλυθε, ζ, 122.
Ἀμφίαλον, θ, 128. ἀπὸ Πολυνίκη, Φ, 114.
ἀμφιάλῳ, α 386. 395. 401. β, 293, φ, 252.
Ἀμφιάρεω λαοσσόον, ο, 244. Ἀμφιάρεος, ο, 253. Vid. λ, 326. *Scholia.*
ἀμφιβαλλόμην, ζ, 178. ἀμφιβαλεῖν μοι, χ, 103.
ἀμφιβασίηφι, δ, 400. ι, 198.
ἀμφίβιον ἦ ἴδωκε νομὴν βατιάχοισι Κεφίσιον, I, 59.
Amphibrachys, δ, 90. 120. ε, 365. η, 280. ο, 109.
ἀμφιγυήεις πιελεκυτὶς, Φ, 300. 349. 357.
ἀμφιγυήεις πιελεκυτὶς, Φ, 300. 349. 357.
ἀμφιγυόεσσι, π, 474. ω, 526.
ἀμφιδεδίηται, Φ, 405.
ἀμφὶ δυμοὶ, δ, 487.
ἀμφὶ ᾧ τεῖχος ἔλασσε πόλιν κλυτὴν ἐδείματο οἶκος, ζ, 9.
ἀμφιέλισσαν, ζ, 264. η, 9. ι, 64. ἀμφιελίσσας, γ, 162.
ἀμφιέπουσι, γ, 118.
ἀμφιέσαιμι, σ, 360. ἀμφιέσσω, ψ, 131. ἀμφιέσσαν, ψ, 142.
Ἀμφιθέη μήτηρ, τ, 416.
ἀμφιθέσθαι, κ, 413.
ἀμφικάσσας, ξ, 12.
ἀμφικύπελλον, γ, 63. Φ, 89. ι, 57. ο, 102. χ, 86.
Ἀμφίλοχον, ε, 248.
Amphimacrus, β, 346. δ, 120. 485. σ, 246.
ἀμφιμαίεσθε, υ, 152.
Ἀμφίμεδον, ω, 106. Ἀμφιμέδοντα, χ, 284. παῖδα Μελανθέος * τ᾽ ἀγακλυτὸν, ω, 103. Ἀμφιμέδοντος, ω, 112. Ἀμφιμέδων, χ, 242. 277.
ἀμφιμύλαιναι, δ, 661.
ἀμφιμύμουκεν, κ, 227.
ἀμφινέμεσθε, II, 475. ἀμφινέμηται, τ, 132.
Ἀμφίνομε, σ, 124. Ἀμφινόμοιο. 423. Ἀμφίνομος, π, 351. 394. 406. σ, 118. υ, 244. 247. χ, 89. υἱὸς Νίσου, σ, 411. Ἀμφίνομος Δουλιχίος, σ, 394. Ἀμφινόμου, χ, 96.
Ἀμφίοτα, λ, 261. Ἀμφίονος Ἰασίδαο, λ, 282.
ἀμφιπίλνῃ, α, 352.
ἀμφιπεσέεσθαι, Φ, 175.
ἀμφιπεσὲ φιλότητι, IV, 272.
ἀμφιπισθόσε, Φ, 523.
ἀμφιπλύκει, ε, 63.
ἀμφιπολεύειν, υ, 78. ω, 243.
ἀμφίπολοι, κ, 331. ζ, 18. 84. λαοκάλεστοι, ζ, 239. σ, 197. ἀμφιπόλοισι, α, 357. γυναιξὶ, α, 362. εὐπλοκάμοισι, ζ, 198. ἀμφιπόλῳ χρηΐ, α, 191.
ἀμφιρύτας, II, 251. ἀμφιρύτῃ, α, 50. ἀμφιρύτους, II, 291.
Ἀμφιτρίτη ἀλαοσκόπῳ, μ, 97. II, 94. Ἀμφιτρίτης κυανοπίδος, μ, 60.
ἀμφιτρομέων, δ, 820.
Ἀμφιτρύωνος, λ, 265. 269.
ἀμφιφαίνει, II, 202.
ἀμφιφορεῦσι, β, 290. ι, 204. ἀμφιφορῆα χρύσεον, ω, 74. ἀμφιφορῆες λάϊνοι, ν, 105.
ἀμφιχυθὶς, π, 214.
ἀμφοῖν, III, 50.
ἀμφόπορον, ξ, 505.
ἀμφραδέσσιν, τ, 391.
ἄμφω τε, χ, 10.
ἄμυδις, ι, 135.
ἀμύαμητον, XXXII, 3.
ἀὴν ἰδὼν, Φ, 377.
ἄν᾽, pro ἄνα, pro ἄναξ, II, 526. ἄνα, pro ἄναξ, ρ, 354. II, 179.
ἄνα, pro ἀνάγῃ, σ, 13.
ἀναβαινόμην, δ, 473. ἀναβᾶσα, α, 362. ἀναβῇ, β, 358. ἀναβήμεναι, α, 210.
* ἀναβησάμενοι, ο, 474.
Ἀναβησίνεως, Φ, 113.
ἀναβροχεῖα, μ, 240.
* ἀναβρωχὲς, λ, 585.
ἀναγκαίη ἦ ἐπείγῃ, τ, 73.
ἀναγκαῖοι δμῳῆς, ω, 209. πολίεσσι, ω, 498.
ἀνάγκη κρατερὴ μοι ἔπλετ᾽, κ, 273. IV, 113.
ἀναγωγὴν, λ, 143. ἀναγωγὴν, τ, 250. * ἀναγωγὴς, ψ, 206.
ἄναγον, ρ, 441. σ, 88. ἀνάγοντο, τ, 202.
ἀναδίδρομος, ε, 412. κ, 4.

ἀναδύη, ι, 377.
ἀναίξαι, Θ. 298. IV, 235.
ἀναθήμασι δυσὶ τοῖς, μολπή τ', ὀρχησύς τε, α, 152. ἐψιάασθ' μολπῇ ἓ φόρμιγξι, φ, 430.
ἀναιδείην ἐπιειμένε, III, 156. ἀναιδείης ἐπίβησαι, χ, 424.
ἀναιδὲς, α, 254. ρ, 376. ν, 29. 39. 386. ψ 37. ἀναιδὴς λᾶας, λ, 597. περίκτης, ρ, 449.
ἀναιμωτεί, σ, 148. ω, 531.
ἀναίνεαι, ξ, 149.
ἀναίξας, α, 410.
ἀναιρήσεσθ', φ, 261. χ, 9.
ἀναίτιον, υ, 135. χ, 356. I, 149.
ἀνακεκλόφθαι, XVIII, 5.
ἀνακλῖναι, λ, 524.
ἀνακλίνεσθε, XLVIII, 3.
ἀνακλιντῆς, ι, 371. ἀνακλιθῆσε, δ, 794. σ, 188. ἀνακλιθέντες, ρ, 78.
ἀνακλύζῃ, XXXVI, 4.
Anacreon, α, 10. δ, 336. ε, 402. Θ, 193. ο, 98. φ, 71. I, 4. XXVII, 5.
ἄνακτ', τ, 475. II, 59. ἄνακτα, κ, 216. λ, 569. διΐφρεται, ποικιλομήτην, γ, 163. ἤπιον, ξ, 139.
ἄνακτες, & ἄνασσαι, de Regum filiis & filiabus, XXXI, 17.
ἀνάκτεσσιν, ο, 556. ἀνακτι βασιλῆϊ, υ, 194. ἄνακτ', γ, 107. ἀντῆδε, ξ, 40. ἑκάτοιο, II, 63. 90. XXIII, 1. κιθαρίζοντ', ξ, 170. Μεγαμηδείαο, III, 100.
ἀνακτορίην, II, 234.
ἀνακτορίηφιν ὕεσσιν, ο, 396.
ἀνάλκιδες, δ, 334. ι, 475. ἄναλκιν, γ, 375.
ἄναλτον, ε, 228. σ, 113. 363.
ἀναμαίξεις, σῇ κεφαλῇ, τ, 92.
ἀναμιστήσαιμι χάρυβδιν, τὴν ὀλοὴν, μ, 428.
ἀναμορμύρεσκε, μ, 238.
ἀναξ ἔστιν ἡμιτέρου οἴκοιο, α, 397. εὔθυμος, ξ, 63.
ἀναύξασθ', γ, 245.
ἀνάξομεν ἥπειρόνδε εἰς Ἔχετον βασιλῆα, σ, 114.
Anapæstus, pro *Dactylo*, in quovis loco, δ, 90. 120. ι, 283. ο, 83. ρ, 181. ν, 251.
ἀνασπάσας, III, 41.
ἀνασπλῆσαι, ε, 207. ἀνασπλήσειν, ε, 302.
ἀναπρίει, II, 231.
ἀναστήσας δύκρυ, ἢ δάκρυ', β, 81.
ἀναύπνους ἦσι θῆσιν ἀνθρώποισιν, λ, 273.
ἀναρπάξασα, δ, 515. ε, 419. ν, 63. ψ, 316.
ἀναρροιβδεῖ, & ἀναῤῥοιβδεῖ, μ, 105.
ἀναῤῥιπτεῖν, η, 328.
ἀνάρσιοι, κ, 459. λ, 400. 407. ξ, 85. ω, 111.
ἄναστ', γ, 380. ζ, 175. IV, 92.
ἄνασσα, ζ, 149. XXXI, 17.
ἀνάσσει, ω, 419. η, 23. ι, 552. ν, 25. IV, 112.
ἀνασσεύσασκε, II, 403.
ἀνάσσων, δ, 177.
ἀνασσὰς, δ, 343. ἀνασσῇ, σ, 333. ἀνασήσας, ζ, 7.
ἀνασχίσομαι, ν, 326.
ἀνασχομένῳ, φ, 394.
ἀναχαίσμην, λ, 374. ἀναχαὼν, δ, 115.
ἀνατλὰς, π, 205.
ἀναυδὸς, ε, 456. ἀναύδῳ, κ, 378.
ἀναφαίνειν, δ, 159.
ἀναφανδὰ, γ, 221. 222. λ, 454.
ἀναφῆναι, δ, 254.
ἀναχασσάμενος, η, 280. λ, 96.
ἀναχθ' ἰὸν, τ, 392.
ἀναχωρήσας, ρ, 453. ἀναχωρήσῃ, ρ, 461.
ἀναψαι μοῦνον, β, 86. σχυμνήσι' ἀνάψαι, ι, 137.
ἀναψύχειν, δ, 568.
ἀνδάνει αὐτῇ, β, 114.
ἀνδάνεσκε, ξ, 474.
ἀνδρ' ἄγελον, ι, 494. μεγάλην ἐπιειμένον αἰκὴν, ι, 214. 514. δικασπόλοι, λ, 158. ἀριπρεπέ' ἔμμεναι ἄνδρα, IV, 103. ἀπευθαλον, δ, 693. βεβοτὸν, ε, 129. μεμάτεσσι, γ, 24. γιγνομένοισι, σ, 53. 80. ἰφθίμοιο, π, 89. νέοι, γ, 24. νεώτεροι, β, 188. γ, 125. οἰζυροώτατον, ε, 105. πολύτροπον, α, 1.
Ἀνδραίμονος υἱὸς, Θόας, ξ, 499.
ἀνδρηκαὶς, ρ, 14.
ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπὰς, ξ, 231. ν, 220. ἀερσῆας, ξ, 218. ἀείσεις, ω, 108. Αἰγισθείοις, ξ, 286. ἐπιχθονίοις, IV, 12. μαχητὰς σ, 260. οἰνοποτῆρας, Θ, 456. τίκτουσι, IV, 12. ὑποφθίλους, λ, 115.
ἀνδρόμεα κρία, I, 297. 347. ἀνδρόμεοι ψωμοὶ, ι, 374. ἀνδρομέοιο, χ, 19.
Andronicus Livius, *Homeri Odysseam* vertit *Latinè*, α, I, 64. ε, 297.
Andronicus Rhodius, λ, 333.
Andron. δ, 797.
Ἀνδρονίων, λ, 2, 0.
ἀνδροφάγοιο, κ, 200.
ἀνδροφόνον δηΐοιο φάρμακον, α, 261.
ἀνεβάλετο καλὸν ἀοιδὴν, α, 155. Θ, 266.
ἀνεβήσατο, ψ, 1.
ἀνεβρυχον, φ, 48.
ἀνειλεῖται, δ, 730.
ἀνειραμψαν, ξ, 348.
ἀνέκνωσε, α, 216. φ, 205.
ἀνεκύλισθ', ρ, 563.
ἀνέδυ, ε, 322. ἀνέδυνε, I, 89. ἀνεδύσατο, ε, 337.
ἀνέδυσαν, III, 111.
ἀνεέρμονες, γ, 348.
ἀνεέργει, α, 231. ἀνεεργόμενος, δ, 461. 651. II, 525. ἀνεεργομένη, II, 50.
ἀνέκαθε, η, 13. ι, 251. 308 κ, 358. φ, 181. III, 115.
ἀνέκοπεν, φ, 47.
ἀνέκραγον, ξ, 467.
ἀνεκρέμασε, II, 8.
ἀνεκλάϊ, υ, 223. ἀνεκλίνθη, υ, 83. ἀνεκλίνθη, ι, 350.
ἀνελίσσε, φ, 117.
ἀνέμεινα, τ, 342.
ἀνέμιξε, IV, 52.
ἀνέμισγε, κ, 235.
ἀνέμνησας, γ, 211.
ἄνεμοι, ε, 330. κ, 47. χαλεποὶ, μ, 286. ἄνεμον, αἴθριον, II, 433. ζάκυς, ε, 368. μέσας, τ, 200. II, 433. XXXII, 11. ἀνέμων μοῦνον ὑγρὸν αὐτῶν, ε, 478. ἀργαλέων, λ, 399. 406. XXXII, 14. βυκτέων, κ, 20. δυσκέλευθον, ν, 99. μισγομένων, ε, 317. παντοίων, ε, 293. 305.
ἀνεμοώλια βάζειν, κακὸν, δ, 837. λ, 463.
ἀνένεικα, λ, 624.
ἀνένθεν, φ, 129.
ἀνέξομαι, τ, 27.
ἀνέπεισε, I, 121.
ἀνεπλήσατο, μ, 234.
ἀνέρας ἀλφηστὰς, ν, 261.
ἀνερρίπτουν ἄλλα παρ', ν, 78.
ἀνέρρηξαν, κ, 130.
ἀνερροίβδησε, μ, 236. 431.
ἀνεχείομεν, ε, 294.
ἀνείχετο, ψ, 302.
ἀνέχεν, σ, 88.
ἀνέτλημεν, γ, 104. ἀνέτλης ζ. 47.
ἀνέφανε, III, 345. ἀνεφαίνετο, ε, 29. I, 81. ἀνέφαινεν, σ, 309.
ἀνέχαδε, π, 277. ρ, 13. χ, 423.
ἀνεχείμεν, δ, 595.

ἄνευ δὴν ἦτορ, ἤδη, ψ, 93. ἦδε ἀνὴρ, β, 240. οἷσι' ἄνηρ ἐγήγοιθε, η, 144. κ, 71.
ἀνήιστος, ι, 439.
ἀνήκαστος, δ, 651. ξ, 239. σ, 286. XLV, 2.
ἀνήνοθεν, ρ, 270.
ἀνήνορος, κ, 301. 341.
ἀνηνύστῳ ἐπὶ ἔργῳ, π, 111.
ἀνὴρ. λίξις πολυσήμαντος, α, 1.
ἀνηρείψαντο, ἄρπυια, α, 241. ξ, 371. υ, 77. Σύμαια, δ, 727.
ἀνήρατο, ι, 109. ἀνήρατο, ι, 123.
ἀνήρπαξαν, ο, 426. ἀνήρπαξι, IV, 117. ἀνήρπασε, IV, 209.
ἀνηρώτων, δ, 251.
ἀνήφθω, μ, 51. 162. ἀνῆψαν, μ, 179. ἀνῆψεν, γ, 274.
ἄνθη, ι, 51. μελλακὰ, XXIX, 15. πίρνῳ ἄνθη ποίης, ι, 449. ἄνθεα ὑακινθίνῳ, ζ, 231. ψ, 158.
ἄνθεμ' Ὀρειχάλκου, V, 9.
ἀνθεμόεντα, μ, 159. ω, 274. III, 96.
Ἀνθεμώσαν, μ, 39. 159.
* ἄνθινον ὕλην, II, 139.
ἄνθος, η, 126. κ, 304. πέρι ἄνθος, III, 375. ἰμερτὸν, IX, 3.
ἄνθρωποι μινυνθάδιοι πλέθουσιν, τ, 328. ἥπιοι, II, 532. ἄνθρωπος, ν, 400. ἀνθρώπους ἀλεθρίους, α, 183. γ, 302. ο, 452. πολυτλαίσιος, υ, 195. ἀφενείοισι, β, 65. ἀνθρώπων ἀμοιρήτων, III, 539. αὐδήεντων, ζ, 125. ἐπιχθονίων, α, 167. ἑστηρίων, ἠοίων, Φ, 29. θνητῶν, ω, 219. κρεϊόντων, ρ, 587. μυρόντων, υ, 49. 132. II, 42. ὀδόντων, ν, 123. ὠκυλίοντων, II, 274. πολυκλήρων, ξ, 211. τλημοσύνας, II, 191. χαμαιγενέων, IV, 108. χαμαὶ ἑρχομένων, XXVIII, 2.
ἀνιάζ', δ, 460. ἀνιάζῃ, τ, 323. ἀνιάζεσιν, δ, 598. ἀνιάζων, χ, 87.
ἀνιᾶσιν, ο, 334.
ἀνιείης, β, 185.
ἀνιεμένους, β, 300.
ἀνίη, καὶ πολὺς ὕπνος, ο, 393. κῆ τὸ φυλάσσειν παίνυσιν ἐχήσουσιν, υ, 52.
ἀνιηθεὶς, α, 133. γ, 117.
ἀνίην ἀσχέσθην, μ, 223. δαιτὸς, ρ, 446.
ἀνιηρίστερον, β, 190.
ἀνίησιν, δ, 568. μ, 105.
ANNA, Magnæ *Britanniæ* Regina, λ, 426.
Annæ, filia *Fabri*, laudata, XII, 3.
ἀννείτην, pro ἀνανεύσῃ, κ, 192.
ἀννίφλοσ, ζ, 45.
* ἀννύξας αἰχμῆν, ξ, 485.
ἀνοίμων, β, 270. 278. ρ, 273.
ἀνόητα, ἄφρασται, θαυμασταὶ ἔργα, III, 80.
ἄνομαι, *Priori* longâ, pro ἀναλίσκομαι, β, 58.
ἀνόπαια, α, 320.
ἀνόρουσαν, γ, 149. χ, 23.
ἀνόσιμον, δ, 182.
ἀνόστους, ω, 527.
ἄνυσιν, ξ, 255.
ἀνυσσίπτης, δ, 674. μ, 170. 195.
ἀνωχθίσειν, ε, 320.
ἀνωχθῶ, β, 63.
ἀνωχθίξια, III, 436.
ἀνωχοδέναι, I, 185.
ἀνωχεμίνῃ, ζ, 141.
ἀνωχόλησα, ω, 87.
ἀντήσειε, III, 288. ἀντήσομαι, π, 254.
ἀντιάσειας, σ, 146.
ἀντίθεον, α, 70.
ἀντίθυρον, π, 159.
Ἀντίκλεια, θυγάτηρ Αὐτολύκου, λ, 85.
Ἀντικλείδης, π, 471.
Ἄντικλος, δ, 286.
Ἀντιλόχιο, ω, 78. ἀμύμονος, δ, 187. λ, 467. ω, 16. Ἀντίλοχος κρατερὸς καὶ ἀμύμων, ἐσθλὸ θείειν ταχὺς, ἠδὲ μαχητὴς, γ, 111. 112.
Ἀντίνοος, α, 383.
Ἀντίπην, Ἀσπετὸν θύμαρα, λ, 259.
ἀντίοον, α, 25. ἀντίοσσα, γ, 436. ω, 56.
ἀντιχίδι, τραπέζας, χ, 74.
ἀντιφερέσσιν, III, 178. ἀντιφερὲς, III, 283.
Ἀντιφάτεω, κ, 105.
Ἄντιφος αἰχμητὴς, β, 19.
ἄντλον, μ, 411. ἄντλῳ, ο, 478.
ἀντλαὶ ἠελίοιο, μ, 4.
ἄντρῳιο, ι, 235. 298. υ, 21. ὑψηρεφέος, III, 23. ἄντρῳις, XIX, 4. ἄντρον, ι, 216. 218. III, 234. ἐπήρατον, ἠερόεντες, ν, 103. 347. λαΐνεον, III, 401. παλίσκιον, III, 6. ἄντρῳ, ι, 236. θαυσιδέος, ν, 363. ω, 6. ἄντρου, III, 359. εὐεδέϊ, XXV, 6. ἠερόεντα, III, 172. παλισκίῳ, XVII, 6.
ἀντύσῃ, ο, 294.
ἄνυσίν τινα δόμεν, δ, 544.
ἀνύσσας, III, 337. ἀνύσσαζ, π, 373.
ἀνώγῃ, α, 316.
ἄνωγμεν, II, 528.
ἀνωΐστῳ, δ, 92.
ἀνωΐστων, XXXIX, 1.
ἀνώνυμος, Φ, 552.
ἀνώσατο, ο, 552.
ἄνωχθι, χ, 437.
ἀξεσάς, φ, 322.
ἄξιον, α, 318. Φ, 405. ω, 387. 428. υ, 383. I, 15.
ἀοιδὴ, α, 159. Φ, 580. II, 188. καλὴ, II, 164. συμφὴ ω, 199. τῷ γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἀνθρωποι, ἥτις ἀκουόντοιν νεωτάτη ἀμφιπέληται, α, 351. ἀοιδὴν, γλυκερὴν, VI, 59. ἡδίαν, Φ, 64. ἥασιν, α, 328. Φ, 498. III, 441. ἱμερόεσσαν, α, 421. σ, 303. IX, 5. λιγυρὴν, μ, 183. μελίγηρυν, II, 519. XVIII, 18.
ἀοιδιάει καλὸν, κ, 227. ἀοιδιάουσ' ὅτι καλῇ, ε, 61.
ἀοίδιμον ἵμμεναι αἰεὶ, II, 299.
ἀοιδοὶ, α, 338. 347. Φ, 479. XXIV, 3. ἡμῖν ἔμμορέ εἶσι κλεϊτὸς, Φ, 479. Μουσάων θεράποντες, XXXI, 19. ἀοιδὸς, Μουσάων θεράπων, καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος, *Margites*, 1.
ἀολλέες, γ, 412. 427. δ, 448. I, 197.
ἄορ, κ, 333. ὀξὺ, κ, 321. λ, 24. παγχάλκεον, Φ, 403. ταινήκες, κ, 439. λ, 230. χάλκεον, τ, 241.
ἄορος, ρ, 222.
Ἄορτος, καὶ τὸ οὐ αὐτῷ νεκυομαντεῖον, λ, 25.
ἀορτὴρ, συμποσιαρχικὸς, λ, 608. οὐ ὁ τροφὸς ἦεν ἀορτὴρ, ν, 438. ρ, 198. σ, 108.
ἀοσσητῆρες, δ, 165. ψ, 119.
ἀπαγγείλαι, ι, 95. 210.
ἀπάγχω, τ, 230.
ἀπαιτίζοντες, β, 78.
ἀπάλαλκε, δ, 766. *Fragment.* 162.
ἀπαλὰς, φ, 151. I, 204. ἀπαλῇ, IV, 88. V, 10. ἀπαλοὶ, III, 275.
ἀπαλὸν, I, 10.
ἀπαλιξήσῃ τινὰ κακότητος, ρ, 364.
ἀπαλόχροος, IV, 14.
ἀπαμβλύνεται, XLV, 4.
ἀπαμειβόμενος, α, 63.
ἀπαμύσασκε, φ, 300.
ἀπαμύνετο, λ, 578.
ἀπαυήνασε, κ, 297. ἀπαυηνάμενος, XXXVII, 10.
* ἄπαυστος, υ, 85.
* ἀπαυτάσῃ, II, 152.

ἄπαντες, α, 19.
ἅπαξ θνήσκειν ἀνθρώπους, μ, 22. πρὸς κῦμα χανεῖν, μ, 350.
ἀπαρχόμενος, γ, 446. ξ, 422.
ἄπασαι, III, 168. ἅπασις, δ, 788. ζ, 250.
ἀπαύρειν, ν, 294.
ἀπατηλία βάζει, ξ, 127. 157. 288.
ἀπατηλὸν ψυχῆς ὁρμὴν ὑπογαμψαι φρεσίν, VII, 13.
ἀπάτῳ κακὴν, I, 21.
ἀπαφίσκει, λ, 216.
ἀπαφοῖ' ἐπέεσσιν, ψ, 216.
ἀπεδέρητμησα, λ, 35.
ἀπέδυρθεν, ε, 435.
ἀπέδυνε, χ, 364.
ἀπέιπεν, τ, 169.
ἀπεθύμασ', ζ, 49.
ἀπέλαον, ν, 126.
ἀπελαύνω, λ, 212.
Ἀπερείη, η, 8.
ἀπέρισιν, ι, 118. ἀπειρεσίην οἶζυν, λ, 620. δῆριν, I, 4.
Ἀπείρηθεν, η, 9.
ἀπείρητόν φιλότητος, IV, 133.
ἀπεκαίνυτο, Θ, 127. 219.
ἀπεκλελάθεσθε ἢ δαμβύς, ω, 393.
ἀπεκόσμησεν, μ, 232.
ἀπέκοψα, ι, 325. ψ, 195.
ἀπεκρίνατο, ψ, 121.
ἀπελεθρον, ι, 538.
ἀπελήλυθε, 223. ω, 309.
ἀπενάσατο, ο, 254.
ἀπένεικαν, π, 326. 360.
ἀπεπλάγχθης, Θ, 573. ο, 381.
ἀπέπλειον, Θ, 501.
ἀπέπλω, ξ, 339.
ἀπέπνυσαν σὺ ὕδατι, I, 98.
ἀπέπριξεν, I, 218.
ἀπέπριξε, I, 230.
ἀπερέρασι, β, 52.
ἀπερύκει, ι, 119.
ἀπεσκίδασ', λ, 384.
ἀπεσσεῖται, τ, 302.
ἀπέστασαν, β, 285. Θ, 150.
ἀπεστύμενος, ι, 236. 396.
ἀπέτιχε, μ, 143. ἀπέτιχον, μ, 333.
ἀπέτμαγεν, III, 74.
ἀπεπάτο, ψ, 312. ἀπέπασε, α, 43.
ἀπέπεσε, γ, 195.
ἀπευθέα, γ, 88. ἀπευθής, γ, 184.
ἀπέφθαγ', I, 45. * ἀπέφθεγεν, I, 42.
ἀπέφθονοι ἐθέλοι ἐπιέργοι, ε, 110.
ἀπέφθιτο, ο, 268. 357.
ἀπέχβαίρει, δ, 105.
ἀπέχθάνεται, β, 202.
ἀπέχθη, π, 74.
ἀπεχθόμενος, κ, 75. π, 114.
ἀπέχωμεθα, μ, 321.
ἀπέωσε, ι, 81.
ἀπηλεγέως, α, 373. III, 362.
ἀπήλιγαντον, τ, 282.
ἀπήμων, δ, 519. ε, 40. μ, 167. ν, 138. II, 244.
ἀπηνέα, ψ, 97. 230. III, 261.
ἀπήνην, ἀραρυῖαν ὑπερτελέα, ζ, 69. ὑψηλὴν, εὐκυκλον, ζ, 57. 69.
ἀπήυρα, γ, 192. λ, 202. σ, 272.
ἀπήυρᾳ, δ, 646.
ἀπήωρον, μ, 435.
Ἀπίης γαίης, η, 25. π, 18.
ἀπίζηται, ψ, 369.
ἀπίτυσεν, ε, 342. ζ, 258.
ἄπιστον, ν, 339.
ἄπιχα ἢ φάσγανον ὀξύ, λ, 94.
Ἀπίων, μ, 418. ξ, 15. 50.
ἀπλοΐδας, ω, 275.
ἀπλῶς, Margites, 5.
ἄπνευς, ε, 456.
ἀποαίνυ, ρ, 322. ἀποαίνυτο, μ, 419. ζ, 309.
ἀποδέκεσθαι, ε, 357.
ἀποδρηξάσπις, ι, 151.
ἀποκμηθείησα, κ, 301.
ἀπόκτιτος, χ, 61.
ἀποδοχμώσας, ι, 372.
ἀποδρᾳς, π, 65. ρ, 516.
ἀποδρύψαι, ρ, 480.
ἀπόδυς, ε, 343. ἀποδυσάμενος, ε, 349.
ἀποδύσῃ, Θ, 318.
ἀποείπω, α, 373.
ἀποεργαθεῖν, φ, 221.
ἀποέργῃ, γ, 296.
ἀποεργμοίην, IV, 47.
ἀποθέσσας, ρ, 296.
ἀποθρώσκοντα, α, 58.
ἀποιχομένοιο, α, 135.
ἀποκινήσαι, χ, 107.
ἀποκλίναντ', τ, 556.
ἀποκλεῖσαι, ε, 18.
ἀπολείσῃ, η, 107. XXIII, 3.
ἀπολείπει, η, 117.
ἀπολέσσῃ, γ, 234. ἀπολέσκετ', λ, 585.
ἀπολήξειαν, μ, 224.
ἀπόλλυ, η, 117.
Ἀπόλλων, Θ, 227. ἄναξ ἑκάεργος Θ, 323. 334. II, 285. 357. ἀργυρότοξος, η, 64. ο, 409. ρ, 251. III, 327. VI, 19. VIII, 5. ἑκατηβόλος, III, 234. ἑκηβόλος, IV, 152. κλυτοτόξος, ρ, 494. κυρητόφος, τ, 86. Λητοΐδης, III, 520. Διὸς υἱὸς, Θ, 334. Ἀγυιεὺς Ἀπόλλων, XLVIII, 12. * ἑκατηβελέτης, II, 157.
Apollinis Dindymeni Oraculum, vid. χρησμός.
Apollonii Scholiastes, ε, 125. ρ, 387.
Apollonius Rhodius, ρ, 387. σ, 84.
Apollodorus Atheniensis, ψ, 198. Grammaticus, μ, 22. 25. ρ, 387. τ, 177.
Apollo, Viris, *Diana*, Fœminis, subitæ causa Mortis, γ, 279. ω, 409.
ἀπόλοιατο, ι, 554.
ἀπολύστμαι, ζ, 219.
ἀπολυμαντῆρας, ρ, 220. ἀπολυμαντῆρες, ρ, 377.
ἀπομαγδαλιὰ, κ, 217.
ἀπομολοῦσα, π, 378.
ἀπομύρεται δάκρυ, ρ, 304. χροὸς πρεσιὰς, σ, 199.
ἀπονήμεν, ω, 30. ἀπόνητο, λ, 323. π, 120. ρ, 293.
ἀποπίζεται, ψ, 75.
ἀποψαυδήσῃ, σ, 171.
ἀποσοφιζώσι, III, 559.
ἀποξύναι, ι, 326. ἀπόξυσιν, ζ, 269.
ἀπόπαυε', α, 340.
ἀποπιμπίμεν, ε, 112. τ, 316.
ἀποπίσῃσι, ω, 7.
ἀποπλαχθέντες, ι, 259.
ἀποπλείειν, π, 331.
ἀποπωλύσασκε, ζ, 95.
ἀποπρείσας αἴλας πολυδειρόν δόμον ἵκετο, δ, 406.
ἀποτεθήκει, ξ, 26. χ, 327.
ἀποτρωπᾶν, ρ, 457.
ἀποτρεῖς, χ, 82.
ἀποτροπιοῦ, Θ, 475.
ἀποπλαμένη, λ, 221.
ἀποτρύνω, II, 29. ἀποτρύνεται, XXXVII, 8.
ἀπόρυσε, χ, 95.
ἀπορραίσῃ, α, 404.
ἀπόρρηξας, ι, 481.
ἀπορρῶγας αἰόλῃ, πρυμνήσιος, ν, 98. ἀποῤῥῶξ, ι, 359. κ, 514.
ἀποσείνυμι, γ, 394. ξ, 331. τ, 288.
ἀποσεύεται, ζ, 143. 146.
ἀποσκέχει, λ, 131. ψ, 279.
ἀποσκλεροῖτο, γ, 408. I, 287.
Apostolii Michaelis Centuriæ, μ, 48. ξ, 330. ρ, 347. σ, 84. 162. 379.
ἀποτρίψαιτο, γ, 162.
ἀποστρέψασκε, λ, 596.
ἀποσυελίζων μάκρ', III, 280.
ἀποσφήλωσιν, γ, 320.
ἀποχίαζε, ι, 211. ἀποχέῃσ', τ, 572.
ἀποτίθασσεν, μ, 393.
ἀποτίσῃ, α, 268.
ἀποτμήξας, κ, 440.

ἀπημότατος, α, 219.
ἀπηνέψυσε, ρ, 232.
ἀπήτρωτος, ξ, 372.
ἀπήωνπᾶσι, π, 405.
ἀπιφθιμένη, ε, 356.
ἀπιφθίμου, κ, 51.
ἀπιφάλια, ε, 182.
ἀπιχάζετο, λ, 94.
ἀπωψόχοντα, ω, 347.
ἄπ᾽ ἰρὸν μῦθον, ρ, 57.
ἄπλη, τ, 28.
ἀπόεργον, λ, 263.
ἄπυε, α, 242. δ, 675. ε, 127.
ἀπαίκισε, μ, 135.
ἀπώμυν, β, 377. ἀπώμυνεν, κ, 345. ἀπώμοσε, λ, 332.
ἀπῶσαι, β, 130.
ἀράστεαι, α, 270. ἀπάσω, ε, 280.
ἀράβησε, ω, 524.
ἀραὴν, κ, 90. ἀραῆσι, III, 349.
ἄραξε, σὺν δ᾽ ἐστί, πάντ᾽ ἄμυδις κεφαλῆς, μ, 412.
ἀρέσκεται, ξ, 23.
ἀρεσθέντι, π, 169. ἀρεσσάν, ε, 252.
ἀρῆται, τ, 533.
Aratus, κ, 86. &c.
ἀρέχθη, ε, 426.
ἀρέχνια, καὶ, π, 35. λεπτὰ, Φ, 280.
ἀρχαλίον, β, 244. ἀρχαλιώτερον, δ, 698.
Ἄρχ᾽ ἐπιδόντα, δ, 562.
Ἀργειφόντα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὸ, ἄγγελε τ᾽ μακάρεσσι, χρυσόρραπι, δῶτορ ἐάων, XXVIII, 7. 8. Ἀργειφόντην εὐσκόπον, η, 137. Ἀργειφόντης Διάκτορος, ω, 84.
Ἀργείων αἰχμητάων, ω, 81.
ἀργίνησ᾽ εἴσατο, ρ, 472.
Ἄργος Ἀχαϊκὸν, γ, 251.
ἀργὴν χῆνα φίλων ἐνύχοισι, ο, 161.
ἀργῆτι κεραυνῷ, ε, 128. ω, 538.
ἀργινόεντα, XVIII, 12.
ἀργιοδόντων, ξ, 416.
ἄργμασι, ξ, 446.
Argonautarum historia, vid. Argώ.
Ἄργος, κύνα, ρ, 326. Ἄργος κύων, ρ, 292. 300. Ἄργος, Ἀρίστορος υἱὸς, ἀφ᾽ τὸ φυλακτικὸν, Κύων dictus, α, 38.
Ἄργω Ἴασον, σ, 245.
ἀργυρέοιο, α, 137.
ἀργυροήλε, η, 162.
ἀργυροδίνης, ξ, 416.
ἀργυροδίνην, ξ, 446.
Argonautarum historia, vid. Argώ.
Ἄργος, κύνα, ρ, 326. Ἄργος κύων, ρ, 292. 300. Ἄργος, Ἀρίστορος υἱὸς, ἀφ᾽ τὸ φυλακτικὸν, Κύων dictus, α, 38.
Ἄργω Ἴασον, σ, 245.
ἀργυρέοιο, α, 137.
ἀργυροήλε, η, 162.
ἀργυροδίνης, ξ, 416.
ἀργυροδίνην, ξ, 446.
ἀρδμὸν, II, 263.
Ἀρεθούσης, ν, 408. ubi Tres Arethusæ.
ἄρειον κ᾽ χρεῖσσον ὑδὲν, ἢ ἄδ᾽ ὁμοφρονέοντε νεήμασιν οἶκον ἔχητον Ἀνὴρ ἠδὲ γυνὴ, ζ, 182. ἀρείων᾽ ἀπημύνασθ᾽ ἀπέπεμπεν, υ, 133. ἀρείης, πατρὸς παῦροι, β, 277. ἀρείους κ᾽ πλείονας, ι, 48. ἀρείων, pro ἀρείονα, γ, 250.
ἀρεσσάμενοι, Φ, 415.
ἀρετᾷ, θ, 329. ἀρετῶσι, τ, 114.
ἀρετὴν πέρι δῆριν ἔχωσιν, ω, 514.
ἀρὴν, III, 386. XXI, 7.
ἀρηΐοι, ψ, 220.
ἀρηΐφαθοι, λ, 41.
ἀρηΐφιλος, ο, 169.
ἀρηρὸν ὕπνῳ κ᾽ καμάτῳ, ζ, 2. ι, 403. ἀρηρὼς ἄνδρα μέσον, δύη· σ, 53.
ἀρὴν λὰξ οἴκοι ἐμοῦναι, β, 59. ρ, 538. ἄμυνον ἀρῶν, χ, 208.
ἀρηφάτης, β, 342.
Ἄρης, Robustus Tyrannus apud Orientales, VII, 5.
Ἄρης πολέμοιο μιμηλὰς, I. 122.
χρυσήνιος, Φ, 285.
ἀρησάμενοι᾽ ἐλαφρότερον πόδας εἶναι, α, 164.
ἀρῆσιν τίλος ἡμισέεσσι γένοιο, ρ, 496.
Ἀρήτης, Alcinoi Reginæ, Historiola, η, 74.
Ἀρηϊάδαο, π, 395. σ, 412.
Ἄρηος, γ, 414. 440.
ἀρῆτις, ε, 393.
ἄρθμιοι, π, 427.
ἄρθμιος, III, 521.
Ἀρκαδίην καλὴν, λ, 320.
ἀρίγνωτος, δ, 207. ἀείγνωτ᾽, ζ, 300. ρ, 265. ἀριγνώτη, ζ, 108.
ἀριδείκετε, Φ, 282. 401. ι, 2. λ, 354. 377. ν, 38. ἀριδίκετον, λ, 539.
ἀελίζηλος, μ, 483.
ἀελθμήσῃ, δ, 411.
Ἀείοι κυανοχαίτῃ, Fragment. 164.
ἀελπεπίης, Φ, 390. ι, 22.
ἀείσιμα, III, 12.
Ἀείσαρχος, α, 1. 320. β, 1. 132. δ, 74. η, 24. θ, 352. ι, 73. 199. κ, 3. λ, 582. ξ, 29. ρ, 455. τ, 229. χ, 144. ψ, 296. 310. ω, 1. 190.
Aristarchus & Aristophanes temerè Odysseam interrumpunt, ψ, 296. 310. ω, 1. 190. ἀῆται, β, 132. ἀβελίζει, λ, 582.
Aristarchus ἀξυτόνησε, καὶ βαρυτόνησε, ψ, 196.
Ἀεισίδης, ὁ τοῦ ᾠδοῦ Κτίδης, XV, 1
ἀριστερὸς χειρὸς, ι, 277. III, 153. 418. Φοίβῳ Ἀπόλλωνος, III, 423.
ἀριστεύσει, δ, 652. * ἀριστεύσουσιν, II, 173. ἀριστεύσωσιν, I, 6.
ἀρίστη ἰδὲς, η, 57.
ἀριστῆας, ζ, 34.
Aristippus, XVIII, 1.
ἄεσσι ἀριστῇ, φ, 187. χ, 244. κάρτες, γ, 370.
ἄεσσιν, Jentaculum, π, 2.
Aristoteles, ὁ τὰ πάντα, ω, 67. ὁ τῇ Κυπρίων πολιτείᾳ, XXXI, 17. Luctibus inesse Voluptatem probat. δ, 102. Homerum explicat, κ, 19. μ, 68. Boves Solis, Anni Dies ἀλληγορεῖ, μ, 129. ὕψος Homeri declarat, υ, 259. emendat, π, 176. Memoriter laudat ε, 400. ρ, 382. τ, 122. de Canum Vitâ, ὁ τὰς ᾠδὰς ζώων, ρ, 291. χ, 299.
Aristophanes Grammaticus, ι, 221. ξ, 50. ψ, 296. καθ᾽ Σίλδυκον, β, 190.
Aristophanis Comici Scholiastes, ρ, 322. ω, 538.
ἀελσφαλὲς ἵμμεναι ὕδωρ, ρ, 196.
ἀριφραδὲς, λ, 125. φ, 217. ψ, 73. 273. ω, 328. ἀριφραδέως, ψ, 225.
Ἀρκαδίην πολυπίδακα, μητέρα μήλων, XVIII, 30. Ἀρκαδίης πολυμήλου, III, 2. XVII, 2.
Ἀρκεισιάδαο, δ, 755. Ἀρκεισιάδῃ, ω, 516. Ἀρκεισιάδην, ω, 269.
ἄρκτοι, & ἀρκτοφύλαξ, ε, 273.
ἅρμασιν, δ, 8. κολλητοῖσιν, ρ, 117.
ἅρμενον, ε, 234. 254. III, 110.
ἁρμόζεο, ε, 162.
Ἁρμονίη, II, 195.
ἁρμονίησιν, ε, 248. 361.
Ἀρναῖος δ᾽ ὅμιλος ἵκει, de Iro, σ, 5.
ἀρνειὸς ὄχ᾽ ἀείσης, ι, 432. ἀρνειᾶν, α, 25.
ἀρνεῖ, α, 249. π, 126.
ἀρνευτῆρες ἀμφὶ βόεσσι, III, 390.
ἀρνευτῆρες, μ, 413.
ἀρνύμενος ἦτ᾽ π ψυχὴν, α, 5.
ἄρξει κ᾽ μετόπισθε κακὸν ἔμμεναι, δ, 667.
ἀροίμην, III, 264. 364. ἄροιτο, ν, 422.
ἄρσης λείη, ι, 134.
ἀρτῆρες Margites, 2.
ἀρότοισιν, ι, 122.

ἀργῆτα πηκτίδα, τ, 32. ἀργῆτα, σ, 373.
ἄγυμαι, δ, 229. πατρὸς, α, 407. κ, 29. υ, 193. φερέσβιος, XXIX, 9.
ἀρίωσιν, ι, 108.
ἁρπαλίαι κίρδιαι, Ϟ, 164.
ἁρπαλίης, ζ, 250. ξ, 110.
ἁρπάξαν, κύμα μάγ', ε, 416. ἁρπάξασα φέρει πόντονδε Σύϊδα, κ, 48. ἰχθῖσι γαλέη, I, 113.
Ἅρπυιαι ὠκυπόδων ἀνέμων, α, 241. ξ, 371. υ, 77.
ἄῤῥηκτον πῖχυ, χάλκειον, κ, 4.
ἄῤῥηκτον ἄμεινον, ἔπος, ξ, 466.
ἄρσας τῷ ἐρίτιμον, α, 280.
ἄρσασα, ab ἄρδω, VIII, 3.
ἄρσε, φ, 45.
ἄρσενα μῆλα, ι, 238. 438. βῶν πιείρεσσιν, τ, 420.
ἄρσεν ἄπαυρε ἐῦγλῆσιν, β, 289. πάμμοσιν ἄρσεν ἄπαυρε ἀμφορεῦσιν, β, 353.
Ἀρχάϊν κρήνην καλλιρέεθρον, κ, 108.
ἁρπαμένοις φίλοισι, σὺν, τ, 43.
Ἅρπυιαι, πόντια τιαὶ, Θύελλαι Διὸς, υ, 61. Ἀρτέμιδι χρυσηλάκατον κελαδεινῇ, IV, 16. Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκυῖα, δ, 122. Ἄρτεμιν, παρθένον αἰδοίην ἐλαφηβόλον, ἰοχέαιραν, XXVI, 2. αὐτοκασιγνήτην Ἀπόλλωνος, XXVI, 1. κασιγνήτην ἑκάτοιο, VIII, 1. ὁμότροφον Ἀπόλλωνος, VIII, 2.
Ἀρτεπιβήλε ἀμύμονος, I, 255.
ἄρμα βάζειν, Ϟ, 240. ἄρμα ἤδη, τ, 248.
ἁρπίπους, Ϟ, 310.
ἁρπίφρων, ω, 260.
ἄρξον, ἄλοχ', ε, 343. ἄρτος τελεσπολίτης, I, 35. ἄρτος, σ, 119.
Ἀρξεφάης Σαυτλαῖος ἐπήρατος, I, 209.
ἁρτύμασι παντοδαποῖσιν, I, 41.
ἁρτυνέουσιν, α, 277.
Ἀρύβαντος, ῥυδὸν ἀφνειοῖο, ε, 425.
ἀρχεῖ, XXX, 1.
ἀρχὴ, χ, 437.
ἀρχὴ πήματος κυλίνδετο, Ϟ, 81.
Archilochus Poeta, ξ, 408. ε, 352. emendatur, σ, 135. imitatur *Homerum*, χ, 412.
ἄρχομ' ἀείδειν, VIII, 8. X. 1. XII. 1. XV. 1. XXI, 1. XXV, 1. XXVII. 1.
ἀρωγοὶ, σ, 231. I, 171. ἀρωγὸς, I, 284.
ἁρμόσει, τ, 367.
ἄσαμεν, νύκτα, π, 367.
ἀσαμίνθοις, Ϟ, 450. κ, 161. ἀσαμίνθῳ, γ, 468. Ϟ, 456. ε, 90. ψ, 163. ω, 369. ἀσαμίνθους ἀργυρέας, δ, 128. εὐξέστας, δ, 48. ε, 87.
ἄσβεστον, δ, 584. η, 333. υ, 346.
ἄσβεστος, Ϟ, 236.
*Ἄσβολος, XLVII. 9.
ἀσέ μοι δαίμων αἶσα κακὴ, καὶ ἀφήτορος οἰστὸς, λ, 61.
ἀσθμαίνουσα, II, 359.
* Ἀσίης, I, 26.
ἀσινέας, λ, 109. μ, 137.
Ἄσιος, Poeta, δ, 797.
ἄσπετος, δ, 788.
Ἀσκαλαφίης, Πτολεμαῖος, β, 106.
ἀσκηθέες καὶ ἄνοσοι, ξ, 255.
ἀσκελέες καὶ ἄζηλοι, κ, 463. ἀσκελὲς, ω, 68. δ, 533.
ἀσκηθὴς, ε, 26. 144. 168. ι, 79. λ, 534.
ἀσκήσαντες, I, 124. ἀσκήσας, γ, 438. ψ, 198. ἀσκήσασα, α, 439.
ἀσκητοῖο βιοῦσμοίνου νήματος, δ, 134. ἀσκητῷ τὸ λείχει, ψ, 289.
Ἀσκληπιοῦ ἰητῆρος υἱόν, XV, 1. υἱὸν Ἀπόλλωνος, τὸν ἐγείνατο Λητὼ Κορωνὶς, 2. χάρμα μέγ' ἀνθρώποισι, κακῶν ἠλεητῆρ', ὀδυνάων, 4.
ἀσκὸν, ι, 265. κ, 47. αἶγειον, ι, 196. δέρεος, κ, 19. μέγαν, ι, 212. ἀσκῷ, κ, 45. αἰγέη, ζ, 78.
ἄσμενοι, ὅτε γενέσθην, φίλης ὀλέσαντες ἐπείρης, ι, 63. 566. κ, 134.
ἄσπετον, V, 2. XXXI, 19.
ἀσπαίρουσ', Ϟ, 526. ἀσπαίροντα, μ, 254. τ, 229. II, 128.
ἄσπαρτα ἐπ' αὐτῇ πάντα φύονται, ι, 109. ἄσπαρτος, ι, 123.
ἀσπάσιος ἦ φίλοις ἐπέεσσι φάνηθι, ι, 466. ἐπὶ δὲ γαίης, κακὸν πᾶσι φυτεύεις, ψ, 238. λέκτρον πολυηρᾶτον θέσμὸν ἔκοντο, ψ, 296.
ἀσπασίη, ε, 398. η, 343. Ϟ, 295. ν, 35. τ, 569. ἀσπασίης, ψ, 60. 239.
ἀσπαστὸς, α, 20.
ἄσπετε, ι, 162. 557. κ, 184. 468. 477. μ, 30. ν, 135. 424. υ, 342. XLIX, 2. ἄσπετα πολλὰ, δ, 75.
ἀσπίδα, α, 256. I, 223. ἀσπίδας ὁμφαλοέσσας, τ, 32.
ἀσσοτέρω, ε, 572. τ, 506.
ἄστια, κ, 3. ο, 82. π, 63.
ἀστεμφέος, δ, 419. 459.
Ἀστερὶς, νῆσος, ἣ μεσάτη, πατρήσσα, δ, 846.
ἀστερίσκῳ & ἀστερὶς, Not. *Grammatica*, π, 284. τ, 4. 325.
Ἀστεροπαίῳ, *Fragment.* 9.
ἀστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν, ο, 108. φαεώτατος, ν, 93.
ἄστυαξ ἶκτο χάρμης, Ϟ, 573.
ἀσυνὶ, ν, 192.
ἄτερα, μ, 312. ξ, 483.
ἀτραπαλόων, κ, 560. λ, 65.
ἄτρυδε, ζ, 296. ε, 5.
ἀτρυφελὲς, ζ, 42. ἀτρυφελέος, δ, 171. ν, 86. ε, 235.
Ἀτρυφαλίων, ἀτρεκὴς θεράπων Μενελάου, δ, 216.
ἀτρυφοδίλου, λειμῶνα, λ, 538. 572. ω, 13. III, 221. 344.
ἀχαλκέα, τ, 159.
ἀχάλκης, β, 193.
ἀχαλκέων, τ, 534.
ἄχετο μὲν, γ, 104.
Ἀσωποῖο, λ, 259.
ἄτ', ἠδὲ πόντου, δῆλον, ν, 253.
ἀτιμοτέρην, χρ. ἀτιμοτέρην. υ, 16.
ἀτιτάλλω, λ, 39.
ἀτιτάλλοντες, θεὸν μὴ τίσετε γε, I 10. 409.
ἀτιτάλλῃ, III, 400.
ἀτιτάλλων, XXXVII, 2.
ἀτρεκέως, II, 228. ἀτρεκέως, ε, 234.
ἀτρεκὲς πρηκτῆρα, ξ, 1.
ἀτρεκὲς, φρένας ἀλεὶς, β, 243.
ἀτρεκέως ἅλα, γ, 207. π, 93. ε, 588. σ, 142. υ, 370. χ, 47. XIV. 6.
ἀτιτηθαλέῃσιν ἄλοιβῇ, α, 7. 34. π, 437. χ, 317. 416.
ἀτιτηθάλλων, τ, 88. ἀτιτηθάλλοι, σ, 57.
ἀτιτηθαλέῳ αἰδοῖ ἐοικὼς, Ϟ, 166.
ἀτειρέα, ν, 368. ἀτειρὲς, λ, 619.
ἀτέλης, Ϟ, 571. ἀτέλεστα, σ, 244.
ἀτέλεστον, π, 111. ἀτέλεστος, β, 273.
ἀτελὴς, ε, 546.
ἀτέμβομεν, β, 90. ἀτεμβόμενον, ν, 42. 549.
ἀτέραμνον, ψ, 167.
ἀτερπέα δαῖτα φέροντο, κ, 124. χῶρον, λ, 93. ἀτερπέϊ χώρῳ, ν, 279.
ἄτης συλήσῃ, XLII, 1. ἄτην, δ, 261.
ἄτης βαρείης, ο, 233.
ἀτίζομεν, μ, 111. pro ἀμείβομεν, *Schol.* & *Var. Lect.*
ἀτίμως, φ, 90.
ἀτιμῶ, π, 307.
ἀτιμάζει, ζ, 283. Ϟ, 309. ξ, 164. ψ, 116.

ἀπαμῆσαι, ξ, 97.
ἀπαμίσσει ἰάλλειν, ν, 142.
ἄπαμον, π, 431.
ἄπαμον, ψ, 28.
ἀπάπλλε, σ, 322. IV, 115.
ἀπαζλλίμενος, λ, 249.
Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, α, 52. θυγάτηρ δολίοιο Καλυψώ, η, 245. Μαίας Ἄτλαντος θυγάτηρ, XVII, 4.
ἀτρεκπτοὶ δεινοῖς, ν, 199.
Ἀτρείδαο, α, 35. Ὀρέστου, 40.
ἀτρεκὴς, π, 245. ἀτρεκέως, α, 169. 179. 206. &c.
ἀτρέμας, ν, 92. τ. 212.
ἀτρυγέτοιο, μεδέουσι, ἁλός, α, 72.
ἀτρυτώνη, δ, 762. ζ, 324.
ἄτῃ, ρ, 6. ἄτῃ, π, 31. 57. 130. ρ, 599. Φ, 369.
ἀτυζόμενοι, ψ, 42. ἀτυζομένων, λ, 605.
αὖα πάλαι, τὰ εἰκηλα. τὰ οἱ πλώουσι, ἐλαφρῶς, ι, 240. νέα κεκαυμένα χαλκῷ, σ, 308.
αὐαλέῃσι, ι, 321.
αὐγαὶ λαμπετόωσαι. XXXI, 12. αὐγαῖς ἠελίοιο, β, 181. λαμπάδος αὐγαὶ, ι, 104. λ, 497. 618. ο, 348.
αὐδὴ, ὅ, τι θεσπίσειε, ι, 89.
αὐδὴν γλυκερὴ εἰς ἀπὸ στόματος ῥέοι, XXIV, 5. αὐδῇ, δ, 160.
αὐδήσασα, ι, 334. κ, 136. λ, 8. μ, 150.
αὐδησάσης, γ, 337.
αὐλείῃσι θύρῃσι, α, 238. ψ, 49. III, 26. XLIV, 2.
αὐλείῃ ὑδῷ, ἵπ', α, 104.
αὐλὴ Διὸς, an *Palatium*. δ, 74. ζ, 303. ρ, 266. υ, 355. ὑψηλὴ, ι, 185. ξ, 5. αὐλῇ, β, 300. κ, 10. σ, 236. αὐλὴν, ο, 554. σ, 100. χ, 376. 474. 494. αὐλῆς, δ, 678. η, 112. 130. ι, 462. ξ, 13. ο, 162. π, 165. 343. σ, 101. Φ, 191. 240. χ, 137. 442. 459. αὐλῆς βαθῆς, ι, 239. 338. εὐερκέος, Φ, 389. χ, 449. πελασθεὶς, α, 425.
αὐλιζομένων, βοῶν, μυκηθμὸν, μ, 265. κλαγγὴ ἀΐστου ὄρνιθος ἐρχομένου, ξ, 412.
αὔλιν ἐσίμεναι, χ, 470. ἴχεσκον βόες, III, 75. εἰς αὔλιν ἀπιπλίνθιον τομὸν βῶς τε καὶ ἵππος μῆλα, τομῶν ἐξ ἀδήμοιτον, IV, 169.
αὔλιον, III, 106. ὑψιμέλαθρον, III, 103. 134. 399.
αὐλοῖσι διδύμοισιν, τ, 227. αὐλὸς παχὺς αἴγιπτος, χ, 18. αὐλῶν ἱμερόεις βρόμος, III, 451. σὺν τε βρόμος αὐλῶν, XIII, 3.
αὐλῶνας κελαδεινὰς, III, 95.
αὖοι, ε, 490.
αὖπνος, κ, 84. I, 190. αὔπνου, ι, 404. τ, 340. 591.
αὖρῃ ψυχρὴ, ε, 469. ὀπωρινῇ, III, 147.
αὔριον, α, 272. π, 318. λ, 350. σ, 23.
αὖσαι, ut τρὶς ὖσαι αὖσαι, ι, 65.
αὖσαν, ζ, 170.
αὐσταλέος, κακὰ εἱμένος, π, 327.
αὐτάρκεσσι πᾶσι βροτοῖσι, π, 148.
αὐτάρκεσσιν, III, 471. 486.
αὐτὴ, ξ, 265. ρ, 434. X, 3. ἥλυς, ζ, 122. αὐτὴν, κηλὼ, I, 42. γενέσθαι, λ, 382.
αὐτῆμαρ, γ, 311.
αὐτῆσι βόεσσι, ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπὰς, ἐοῦσ', υ, 219.
αὐτομάτη, γ, 289.
αὐτομὴ, ι, 389. ἠδὲ, μ, 369. θερμὸς, III, 110. πυρὸς ἔκιτ', π, 290. τ, 9. ἵξετ', τ, 20. αὐτομὴ πυρὸς, III, 137. αὐτμὴν ἀμβροσίαν τε ἠέριον, λ, 399. 406.
αὐτοδίδακτος, χ, 347.
αὐτόδιοι, Φ, 449.
αὐτόθι πη, κ, 137. αὐτοκασιγνήτῳ, XXVI, 3.
Αὐτόλυκ', τ, 403. Αὐτολύκοιο, τ, 466. Φ, 220. Αὐτόλυκον, τ, 394. ω, 333. Αὐτόλυκος, τ, 399. 405. 414. 418. 459. Αὐτολύκῳ, τ, 430. 437. 455. μειλιχίοισι λόγοισι, λ, 85.
αὐτόν σε, pro σεαυτὸν, ρ, 81.
Αὐτονόην, σ, 181.
αὐτοσχεδίην, λ, 535. αὐτοσχεδίῃς, III, 55. αὐτοσχεδὸν, χ, 293.
αὐχένες, I, 57.
αὐχὴν, σ, 95. αὐχένα, παχὺν, ι, 372. εὐθερσὲς, Φ, 136.
αὐχένιος πίνοντες, γ, 450.
αὐχμηέις, ω, 249.
ἀφαρεῦται, μ, 64.
ἀφαυδάνει, π, 387.
ἀφαυρότατη, υ, 110.
ἀφίζω, I, 86.
Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἄνακτος, ω, 304.
ἀφείλετο, α, 9. τ, 369.
ἄφενος, ποιῆσαι, ξ, 99.
ἀφίξομαι, τ, 489.
ἀφίσεται, ψ, 101. 169. ἀφίσεται, λ, 543.
ἄφθιτοι, ι, 133. III, 326.
ἄφθιτος, II, 536. XXIX, 8. ἄφθιτος Δαῖμον, XXIX, 16.
ἀφίεσαν, *Amerulæ* longâ, η, 126.
ἀφίετο, χ, 251. 271. ἀφίετο, ψ, 240. ἀφίεντο, II, 234.
ἀφικάνεις, ι, 450. ἀφίκανεν, ψ, 318. III, 228.
ἀφίκετο, α, 171. ἀφικέσθαι, δ, 255.
ἀφίχθαι, ζ, 297.
ἀφνειοῖο, ξ, 200. ο, 425. σ, 275.
ἀφορμηθέντες, β, 375. δ, 748.
ἀφραδέες, λ, 475. II, 192. ἀφραδέων ἐπὶ οὔτι τοίμοισι, ἔστε δίκαιοι, β, 282.
ἀφραδέεσσιν, αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι, η, 294.
ἀφραδέως, χρ. ἀφραδέως, ξ, 481.
ἀφραδίῃσιν, ι, 361. κ, 27. ρ, 233.
ἀφραίνει, υ, 360.
ἄφρασ', ἠδ' ἀνόητα, III, 80. ἄφρασιν, III, 353. ἀφρασίτερον, XXXIX, 2.
Ἀφροδίτη δ', 261. δῖ', υ, 68. δῖα, υ, 73. θυγάτηρ Διὸς, Φ, 308. II, 195. IV, 81. 107. 192. φιλομμειδὴς, θ, 362. IV, 17. 49. 56. 65. 156. χρυσέη, IV, 93.
ἄφρονα, φ, 102. ψ, 12. ἄφρων, Φ, 209. ρ, 586.
ἀφροσυνάων, π, 278. ω, 456.
ἀφρῷ μαλακῷ, V, 5.
ἀφυοστάθμοις, δ, 359. ἄφυστον, β, 349.
ἀφῶμεν, VI, 22.
Ἀχαιάδων, β, 101. γ, 261. τ, 146. φ, 160. ω, 135.
Ἀχαιαὶ εὐπλοκαμῖδες, β, 119. τ, 542.
Ἀχαιϊκῇ, Ἄρμῳ, γ, 251.
Ἀχαιοὶ, β, 112. δῖοι, γ, 116. εὐκνήμιδες, γ, 149. ἥρωες, ω, 68.
ἀχάλεσα, Φ, 236. ἀχαλέσηαι, υ, 392. Vid. Νόος.
ἀχέουσι, τ, 167. ἀχεῖ ἐλεινοπάτῃ, Φ, 530. μειλάῳ, κ, 247.
ἀχερείς, I, 289.
ἄχθος νιφόεν ὀκάλυψε μέλαινα, ω, 314.
ἀχθέσθω, ο, 360.
ἀχθόμενος, ξ, 10.
Ἀχθεσίου, κ, 513.
ἀχεύων, καὶ ἐδυσφόρεον, β, 23. δ, 100.

κόο. ξ, 40. πυκινὸν ὦξ ἀχεύων, λ, 88. μιὴν ἀχεύων, π. 139. θυμὸν ἀχεύων, φ, 318.
ἀχθόμενος, II, 231.
ἄχθος, 312. ὄθεμιον, ὕλης ἀζαλέης, ι, 233. ἀρούρης, υ, 379. I, 237.
Ἀχιλλῆϊ, ω, 72. 76. 94. &c.
Achillis Epitaphium, ω, 67.
ἀχλὺν ἠτισίην, η, 41. ἀχλὺς, χ, 88. κακὴ, υ, 357.
ἀχνη, ε, 403. μ, 238.
ἀχνύμενος, δ, 104. 553. 661. η, 297. &c.
ἄχολον, δ, 221.
ἄχομαι, σ, 255. τ, 129.
ἄχος αἰνὸν, π, 87. ἄλαστον, δ, 108. ἄτλητον, λ, 207.
ἀχρεῖον δ' ἐτάλασσεν, σ, 162.
ἀχρημοσύνη, ρ, 502.
ἄχρηστον, I, 69.
ἀψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου, λ, 277. ψεύδεα, τ, 473. κεφαλῆς, IV, 27. ἀψάμενοι ἐκάπερθεν, ι, 386.
ἄψας, φ, 408. ἄψασ', ζ, 169. ι, 379. τ, 348. χ, 339.
ἄψεα πάντα λύθη, δ, 794. σ, 188.
ἀψορρόου, ι, 282. 501. κ, 558. λ, 63.
ἀψορρόου Ὠκεανοῖο, υ, 65.
ἄωροι, μ, 89.
ἀωτεῖται, γλυκὺν ὕπνον, εὕδοντες, κ, 548.
ἀώτῳ ἠτισίοιο, ι, 434. ἀώτῳ οἴος, α, 443.

B.

Βᾶ' ἰέναι, III, 320.
βάζεις, δ, 32. εὖ μὲν δὴ βάζεσι, κακῶς δ' ἔπιθεν φρονέοντα, σ, 167.
βαθεῖ' ἣν αἰὴρ *παρὰ νησὶ, ι, 144.
βαθείαις δίνῃσι, I, 216.
βαθυδίνῃ, κ, 511.
βαθυζώνους, γ, 154.
βαθυκλήρων, XLIX, 2.
βαθύκολπος, IV, 258.
βαθυῤῥόῳ, λ, 13. τ, 434. III, 185.
βαθύσκιον, III, 229.
βαθυχοίοιο, VIII, 3.
βαθύτεχα μῆλα, II, 412.
βαΐνε, β, 406. βαίνεμεν, λ, 5. βαίνουσι, σιωλὰ ποσίν, III, 28.
Βάκχειος Διόνυσος, XVIII, 46.
Bacchylides, φ, 295.
βάλανον μυροσικέα, ν, 409. ἄκυλον, βαλανὸν τ, κ, 242.
βαλὲ, β, 80. βαλέειν, κ, 290. IV, 289. βαλέοιεν ἰοισὶν, λ, 607.
βαλέσθαι σῆσιν ἐνὶ φρεσὶ, λ, 453. π, 281.
βαλὼν, δ, 779. θ, 56. 109. ο, 109. σ, 340. 427. τ, 429. *χ, 179. II, 114. 514.
βάλλα, δ, 680. ρ, 575. βάπτε, θ, 296. βάντες, ὠὴ', β, 419.
βάπτει, ι, 392.
βαρεῖα πανάχοντα, ε, 420. κ, 76.
βαρεῖαι Καλυκλῶπις, η, 197. βαρεῖαι ἄτης, ο, 233.
βαρὺ πολῖται, I, 90.
βαρυφθόγγοιο λεόντων, IV, 160.
βᾶς, ε, 56. θ, 456.
βασίλεια, δ, 697. ζ, 115. η, 241. ν, 59. π, 337. ρ, 513. 583. αἰδοίη, σ, 313. γυναικῶν, λ, 257. ἰφθίμη, π, 332. σώφρων, λ, 334. πολυμήνιδα, δ, 770. βασίλειαι ἀγακλεηταὶ, XI, 2. πολυμνήστην, ψ, 149. βασιλείης ἀγακλεητῆς, ρ, 370. 468. σ, 350. φ, 275.
βασίλευε, β, 47. λ, 284. τ, 179. βασιλεύομεν, α, 392. βασιλεύῃ, χ, 52.
βασιλεὺς, δ, 618. κ, 110. ξ, 316. ο, 118. τ, 287. I, 16. 141. ἀγαθὸς, ἠὲ ὑπερφίαλος, σώφρων, σκηπτοῦχος, φρεσὶν αἰσιμα εἰδώς, β, 231.
βασιλεύτερον, ο, 532.
βασιλήϊον, δῖνον ὃ γάνυ βασιλήϊον ἐστὶ κλείνειν, π, 401.
βαστάζουσα πολὺ μέγιστον ἀμφοτέρῃσι, λαὸν, λ, 593.
βάτην, ω, 360.
βατρεχοὶ, I, 132. 138. βατρεχόωσι, I, 59. βατρεχόωσιν, I, 9. 142. 186. 271. 284. βατρεχόων, I, 80. βατρεχὸς, I, 262. 266. 280. 283. βατρεχόων, I, 18. 148. * 171. 282. ἀμφιβατρεχόων, I, 144. αἰχμηταὶ βατρεχόωσι, I, 259. 282.
βάτων, ω, 219.
βέβακε, θ, 408.
βεβαιήσετε. φρένας εἶναι, τ, 122. εἶναι βεβαιήσῃς, γ, 139.
βεβαιῶσι, XLVIII, 10. βεβαῶτε, ε, 130.
βεβήκει, α, 360. γ, 410.
βεβλήατο, λ, 193. II, 20. βεβλήκοι, η, 97. βεβλήκει, χ, 258. 286. βεβληδ', μ, 423.
βεβολημένῳ, κ, 247.
βεβρίθασιν, ο, 332.
βεβρεγμένα πυὶ' ἔχοντες, λ, 41.
βεβρυχὼς ῥόθιον κῦμα, ε, 412.
βεβρωκὼς βοὸς ἀγραύλοιο, χ, 403.
βεβρώθη, β, 203.
βεβυσμένον, δ, 134.
βεβῶσι, υ, 14.
βέλεα τανύοντας, ω, 179. IV, 153. XXVI, 6. βελέεσσιν ἀγαυοῖς, ε, 124. ο, 410.
βέλει, I, 193. βέλεσιν, π, 277. βέλεσιν ἀγαυοῖς, λ, 172. ἀγαυοῖσιν, γ, 280.
βελόνεα εὐμήκεες, I, 129.
βέλτερον, ζ, 282. III, 36. 170.
βέλτιον, ρ, 18.
βένθεα, α, 53. δ, 386. βένθος, δ, 780. βένθοσδε, θ, 51.
βερέθρα δεινοῖο, μ, 94.
βῆ, α, 102. 119. 441. &c. II, 408. IV, 69. 221.
βήμεν', III, 345. βήμεναι, III, 222.
βήμεναι, θ, 518. ξ, 327. τ, 295.
βῆν, ι, 196. κ, 60. 169. βᾶς, II, 244. αὖ', II, 223. βᾶσκε, υ, 158. φ, 188.
βᾶσσα πρίλη, II, 284. βᾶσσαν, τ, 435. βάσσας ἱερὰς, κ, 275.
βάσσας πανέμεν, IV, 99.
βαστάρμονες, ἀρίστοι, θ, 383. βαστάρμονες ἄριστοι, θ, 250.
βάτλω, θ, 49. ρ, 200. χ, 202. 378.
βαΐζη, ι, 410. μ, 297.
βίαια, β, 236. βιαίως, VII, 17. βιαίως, β, 237. χ, 37.
βίας, γ, 216. λ, 117. ν, 310. π, 189. 255. ρ, 540. χ, 219.
βιβᾶς, III, 225. βιβᾶσ', ι, 450. II, 202. βιβῶσα, λ, 538.
βίη Ἰφικληείη, λ, 295. βίῃ Ἡρακληείῃ, λ, 600.
βιήσατο, η, 278. βιήσῃ, φ, 348.
βίηφι κρατερῷφι, ι, 476. μ, 210.
βιοθάλμιος ἀνὴρ, IV, 190.
βιοῖο κρατεροῖο, ω, 169. II, 301.
βίοι, τ, 127. XXIX, 6. ἀγαθὸν, ο, 490. δύσζηλον, XLII, 2. ἡμερὸν, XXX, 17.
βιοτὴ ῥηΐτη πέλει ἀνθρώποισι, δ, 565.
βιότῃ, VII, 10.
βιότοιο, μ, 328. ξ, 3. ο, 445. τ, 580. φ, 78. ω, 535. πολέος, β, 126. βιότου ἀμέτερον, κ, 160. ἡμερὸν, XXIX, 18. βίοτος, λ, 489. ἀπασσίους, ε, 394. βιότῳ, ξ, 527.
βιώνη, λ, 502. βιώνῃ, ψ, 9.
βιῶναι, ξ, 359.
βλαβερὸν, τὸ θέρεθρον, III, 36.
βλάβεται, ν, 34.

βλωσὶν

βλωσοὶ, I, 288.
βλώσκω, ω, 195. βλάψω, ξ, 178.
βλωμιαίων, I, 266.
βλωφάρωσι, ω, 364.
βλώψ, ρ, 472.
βλημένω, ρ, 490. 493. χ, 18.
βληχὴν ὀΐων, μ, 266.
βλωθρὴν ὄχνην, ω, 233.
βοαίγεια, π, 296.
βόας βοσκομένους, Ἠελίῳ, λ, 107. ἴλιγκας βόας, εὐρυμετώπους, λ, 288.
βόε οἰνοπι, ν, 32.
βοὴν ἀθλιώτερον, ν, 142. βοίλω ἀθλιώτερον, υ, 2.
βοείας κνημῖδας, ω, 227. λύσασθε βοείας, II, 487. 503. σάκεσι βοείοις, III, 403. βοείην, υ, 96. χ, 346. βόειον ἰύχροὸς δέρμα, ξ, 24.
βοιῶσιν ἐυτρήτοισι, β, 426. ο, 291. II, 407.
βοὸς ἡμιτόμοιο, ω, 48.
Βοηδρόμιος, δ, 31. Βοηδρόμιος, ο, 95. 140.
βοητὺς, α, 369.
βόθρῳσι, ζ, 92. βόθρου, λ, 36. 42. πυγέσιον, κ, 517. λ, 25. βόθρε, λ, 94. * κατωδικὴν ἐπὶ βόθρῳ, III, 112.
βολαὶ ὀφθαλμῶν, δ, 150. βολαίων, ἀδαήμων, ἢ πλανῶν, ρ, 283. βολῇσιν, ω, 160.
βόμβησεν, Φ, 190. μ, 204. σ, 396.
βοὸς ἐπιταύρου, κ, 19.
Βορεοδρομίτην, ἀμύμονα, I, 228. Βορεοδρομίτης ἀμύμων, I, 227.
Βορέαο, vis refocillat, ν, 110. ξ, 475. πνοιὴ, κ, 507. Βορέη, ε, 331. ξ, 253. αὐτίμῳ ἀκρείῃ, καλῷ. ξ, 353. 299. Βορέην, ἄτιμον, ι, 67. κρατερὸν, ε, 385. Βορέης, αἰθρηγενέτης, μούνη ὑπ' ἰωγῇ, ξ, 533.
βοσκέσκοντ', μ, 355. βόσκετε, II, 412. βόσκετο, III, 232. βοσκήσῃς, ρ, 559. * βόσκῃς, II, 59. βόσκοι, ξ, 325. τ, 294. βοσκομένας, λ, 107.
βοτάνης, κ, 411. III, 105.
βοτῆρας, ο, 503.
βότρυες, VI, 40.
* βοτῶν ἐπίσκοπε, XLIV, 1.
βύβοτος, ν, 246.
βυζαὶς, σ, 78.
βυκόλ', υ, 227. βυκόλε, φ, 193. βυκόλοι, λ, 292.
βυκολίσσκεν, IV, 55.
βυλὰς γυναικείας, λ, 436. ἠῶν εἰρύμεθα, π, 402. ἠῶν, ἐλεὰς ἀλφὶ βυλὰς, λ, 275. πυκινὰς, II, 346.
βύλεαι, ρ, 404. σ, 363.
βύλεσθε, an βούλεσθε, π, 387.
βύλεται, ω, 444. βυλεύειν βυλὰς, ζ, 61.
βυλήσιλαι, II, 264.
βυληφόρε ἀγορηγὲ, ι, 112. ν, 12.
βύλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανὼν, λὰξ ἠμὲν ὀλέσσαι, μ, 350.
βυλυτόνδε, ι, 58.
βῶν ὑπαὶ ἐύτρητον Ἠλείοιο πυτίσθην, ω, 8. βυσὶν ἴπ' ἀλλοτρίῃσι καθήμενον, υ, 221. ἐϋκρηέρνησιν, III, 209.
βυφόνε, III, 435.
βοῶν, αὐλιζομένοισιν, μ, 265. ἐπιβυκόλοις αἰνῆς, γ, 422. εὐρυμετώπων, υ, 212. Ἠλείοιο, μ, 343. 353. 398. ὀρθοκραιράων, μ, 348. φωνὴ, μ, 396.
Βοωτὴν ἀνὰ δῆριν, ε, 272.
βραδὺς ὠκὺν κιχάνει, Φ, 329.
βραγχίονες σθαραγὶ, σ, 68.
βρίγμασιν, I, 225.
βρίμη μείζω, XLVIII, 2.
βελῆνι, XXIX, 9. βρίθῃσι, τ, 112. βρῖθον, ι, 216.
βριθὺ μείζω, σθαρὸν, ω, 100.
βρισάρμοιτι, VII, 1.
βρόμος, XXV, 10. ἰμερόεις, βρόμος αὐλῶν, III. 451. *XIII. 3.
βρότεον Ζηνὸς, υ, 121.
βρότησεν, μ, 415. ξ, 305. I, 201.
βροτῷ, φωτῷ, τ, 545. βροτὸς ἰὼν, IV, 45.
βροτοὶ, α, 32. βροτοῖσι δηλεῖσι, λ, 19. ἠπιόδωσι, η, 210. οἱ ζυγόφωσι, δ, 197.
βροτὸν, ε, 129. Φηγὸν, π, 212.
βροτῶν ὀσίων, XL, 6.
βρότο μάλιστα, ω, 188.
βρόχοις, χ, 472. βρόχον αἰπὺν, λ, 277.
βρύκῃ, βρύκοι, XLVII, 13.
βρόμην, κ, 460. μ, 23. 302. βρόμης, κ, 177. 379.
βρῶσιν, α, 191. ζ, 209. 246. 248. ν, 72. ο, 499. βρῶσις, κ, 176, μ, 320.
βρωτοῖς, I, 30.
βρωτὺν, σ, 406.
βύβλινον ὅπλον, ᾧ ῥ' ἐπίδησε θύρας, φ, 391.
βυθὸν, I, 118.
βυκλίσιν ἀνίμοιν, κ, 20.
βυρσῶν καλαμοστρόφων, I, 126.
βυσσοδόμευσεν, δ, 676. ρ, 66. βυσσοδομεύων, Φ, 273. ι, 316. ρ, 465. 491. υ, 184.

Γ.

Γαῖαν, Φ, 284. μ, 404. ξ, 302. *II, 46.
γαιήιον ἠὲν Τιτυὸν. η, 324.
γαιήοχε, γ, 55. Φ, 350. ι, 528. XXI. 6. γαιήοχος, α, 68. Φ, 322. ἐννοσίγαιε, λ, 220.
γαῖλα, III, 267. ἄκριθον, ι, 297. ἐπιβῆναι, δ, 89.
γαλαθηνὸς, δ, 336. ρ, 127.
γάλακτι, κ, 304. γάλακτος γλυκεροῖο, δ, 88. I, 31. λάβροιο, ι, 246.
γαλέη ἰχθύσσῃ, I, 113. γαλέην, I, 49. 51. 127. γαλέης κίνδυνον ἀλύξας, I, 9.
Galenus locum *Homeri* illustrat, β, 315. Φ, 169.
γαλήνη, ε, 391. μ, 168. λάβρη, κ, 94. γαλήνην, ε, 452. η, 319.
γαμβρὸν, γ, 387. γαμβρὸς, δ, 569. η, 313. τ, 406. ἑῶλὸς, Φ, 582.
γαμέειν, ο, 521. γαμέοιλι, δ, 208.
γάμοιο θαλερροῖο, υ, 74.
γάμῳ, α, 226.
γαμψώνυχες, π, 217. χ, 302.
γανόωσαι, η, 128.
Γανυμήδεα ξανθὸν, IV, 203.
γάνυται, μ, 43.
γαστέρ' ἀνιηρὸν ἀγορεύειν, σ, 379. ἄνακλθι, ρ, 228. λ, 363. κνίσσης τὴ κὲ αἵματος, ἐμπλείη, υ, 25. γαστέρα κνίσσης τὴ. &c. σ, 117. μνωμένην, ἀλωμένην, ρ, 286. γαστέρ μάργη, σ, 2. γαστρὸς, III, 296. ἀλωμένης, ο, 343.
γάστρῃσι, Φ, 437.
γαυλοὶ, ι, 223.
γαυρώμενον, I, 258.
γεγάασι, δ, 325. ι, 118. ω, 84.
γέγηθε δὲ τε φρένα Λητὼ, ζ, 106.
γεγώνδυν, ι, 47. μ, 370.
γείναιο, ζ, 25. η, 57. γείνατ', υ, 202. γείνομένη, γαμέοντι, δ, 208. γείνοιο λίνῳ, η, 198. XXXVII. 13.
γείτονας ἄρμης, I, 66. γείτονες, δ, 16.

16. ε, 489. ι, 48.
γελάσαι ἀπαλὸν, ξ 465.
γελασσὲ, Θ, 307.
γελοίησι, IV, 49.
γελοίωντες, υ, 390. vid. ad γελώοντες.
γέλοιον ἄσβεσον, υ, 346.
γελόω, φ, 105. γελόωντες, σ, 40. υ, 374. γελῶν, I, 171.
γέλω ἔκθανον, σ, 99. γέλων, σ, 349 γέλως ἄσβεστος, Θ, 326.
γελώοντες, σ, 110. υ, 390.
γέλωσε, υ, 8.
γελώων ἀλλοτελοισι γναθμοῖσι, υ, 347.
γθυὴ, α, 407. γθυὴν νώνυμον, ε, 222.
γθυβλης, δ, 232. ν, 130.
*γθυεάδες, π, 176.
γθυειάσπωσε, σ, 176. 268.
γένεον, π, 176. ἀπαλὸν, I, 10.
γενεὴν, τ, 473. εὐγενίος, IV, 230.
γενεὴν, λ, 582.
γθυόεσσ, α, 220. γθυόωσι, λ, 254. 306. 311. γθυόωσ, ε, 224.
γθυστῆς, σ, 6.
γίνετο, α, 219. δ, 11. π, 175. φ, 412.
γίνδυς, pro γίνυς, ο, 532.
γίνηαι, κ, 486. γίνηαι, β, 374. γθυοίατο, α, 266. δ, 346. ε, 317. * γθυοίμλω, II, 65.
γίνΘ, δ, 62. 63. γίνΘ ἐύχῃ ἴεμμεναι ἀνδρὸς ἐξ ἀγαθῶ, φ, 335. ἀείγνωτον, (vid. γόνΘ) δ, 207. βασιλῆϊον, π, 401, βατεράχνι, I, 259. 282. βοῶν, υ, 262. III, 309. 353.
γίνυ, ᾳ. γίνυς, pro γίνυας, λ, 319.
γίνωμαι, ε. 473. λ, 73. χ, 167.
γίρυϊ, δ, 66.
γεραὶ, β, 201. ξ, 131. 185. III, 199. γεραὸς, γ, 373.
γέραρε, III, 60. γεραίρει, ξ, 437. γεραίρεις, ξ. 441.
Γερανὸν, γ, 177.
γερήπορι, γ, 24. γεραίπορος, γ, 362.
γεραρὸ βασιλῆος, XLVI, 3. γερατρώπρΘ οἴκΘ ἰδίοιο, XLVI, 5.
γέρας, δ, 197. ἐῶλον, λ, 533. καλὸν, λ, 183. IV, 29. XXVIII, 4. σὺκ ἐλάχιστον, III, 570. πλεῖστον, III, 129.
γεράσμια, III, 122.
γέρον σύκΘ, πεπαλαιωμένον ἄζῃ, χ, 184.
γέσαι, ᾀ, β. 40. 178. πολυπιδῆς, ξ, 386. φίλε, γ, 357. γέρετ', α, 188. γέρεται, β, 39. δύῃ ἀεικέστατον, σ, 53. 80. κακῶ κακὸν κακοκαιρότερον, δ, 754.
γερύσιον, αἴθοπα, οἶνον, ν, 8.
γέρων, β, 157. ἅλιΘ, δ, 349. ἔνδιΘ, δ, 450. ὁλοφώϊα εἰδὼς, δ, 460. ἡμιεργὸς, δ, 349.
γεύσασθ, υ, 181. γεύσασθ, ρ, 413. φ, 98.
Γῆ, πότνια, πάνδωρε, δὺσεσθε μεγίφρονΘ ὄλβῳ, XLI, 1.
γηθήσειν ἀνδρῶν, γεγάντων, I, 7.
γήθησαν, ε, 165. XXXII, 17.
γηθοσύνη, λ, 539. II, 137. γηθόσυνΘ, ε, 269. I, 63. IV, 218.
γῆμὺ, α, 36. γῆμαι, φ, 72. 158. γήμασθ', π, 392. φ, 162. γημαμένη ᾗ ἧεῖ. λ, 272. γῆμεν, λ, 273.
γήρᾳ ὑπο λιπαρᾷ, λ, 135. ψ, 283.
γήραϊ, β, 16. ω, 232. ᾠμῷ, ε, 356. γήραος, ε, 246. 347. ψ, 212. II, 193, IV, 106. γῆρας λιπαρὸν, τ, 368 λυγρὸν ἔχες, malem legere, * ἔχεσ', ω, 249. IV, 245. ὁλοὸν, IV, 225. χαλεπὸν, λ, 195. 496. γῆρας ὀπηδῷ σὺτό μ, ψ, 24.
γηρασκέμεν, δ, 210.
γηρύετ', III, 425.
Γιγάντοιν ὑπερθύμοισι, η, 59. γιγάντων, η, 206. I, 170. 171. Fragment. 175. 217. ἀνδρῶν γηγενέων, I, 7. γίγασι, κ, 120.
γίγνομαι & γίνομαι, Primâ longâ, β, 320.
γιγνώσκω, & γινώσκω, Primâ longâ, π, 136. ρ, 193. 296. 281. φ, 209.
Γλαῦκε, *βοτῶν ἐπίσκοπε, XLIV, 1.
γλαυκῶπι, ν, 385. γλαυκώπιδος, δ, 135. XIX, 2. ὀμβρίμου, XXVII, 10. ὀβριμοπάτρης, ω, 539.
γλαφυρὰς νῆας, ω, 427. αὐτοὶ γλαφυρῆσι, κ, 15.
γλήνης κεκομένης, ε, 390.
γλυκερὰ, η, 116. λ, 589.
γλυκερώπερον, ι, 28.
γλυκυμείλιχε, V, 19.
γλυκὺν, β, 395. γλυκὺς, ε, 152.
γλυφάνῳ, III, 41.
γλυφίδας, φ, 419.
γλῶσα, τ, 175. γλώσσας πέμνετ', γ, 332. ὑπὸ γλῶσ' ἔβαλον, γ, 341.
Γλαυκοκεφάλοι, κατὰ γλῶσσάν τινα, δ, 404. τ, 203.
Γναθμοὶ, π, 175.
γναθμοῖσι γελάων ἀκαμπτοίσιν, υ, 347.
γναθμῶν, σ, 29.
γναθος ἰκμαίη, XLVII, 13.
γναμπτῆς, δ, 369. μ, 332.
γνήσιοι, ξ, 202.
γνοίη, ν, 192. π, 458. ρ, 363, 556. γνοίην, I, 15. γνοίης, ο, 536. ρ, 164. τ, 310. υ, 237. φ, 202. γνῶ, τ, 468. III, 242.
γνώμασιν, ω, 411. γνῶναι, β, 159. ν, 312. ω, 158. γνώομεν, π, 304. γνῶς, χ, 373.
γναμολογία Homerica Duporti, ω, 514.
γνάμπτΘ, π, 9.
γνώσεαι, π, 310. γνωσόμεθ', ψ, 109. γνώσην ἀλήλω, π, 36.
γνωτὸν, ω, 181.
γνῶτον, πιστωθήτόν τ' ἐὸν ἦμεν, φ, 218.
γνώω, ξ, 118. ρ, 549.
Γοάασκεν, Θ, 92. γοάοιεν, ω, 189. γοάασκε, IV, 210. 217.
γόμφοισι, ε, 248.
γοναὶ Ἀρκεισιάδαο ἔχθεσφ μακάρεσσι θεοῖς, δ, 755. γοναὶ Ἑκάτου ἄνακτος δίξαίμου, II, 63.
γόνοι, α, 216. III, 523. θαλερὸν, IV, 104. φίλον, XVIII, 1. γόνΘ, β, 274. μ, 130. ἀεγένητος, δ, 207. γόνῳ, II, 90.
γόοιο, δ, 113. 183. 758. δακρυόεντος, δ, 801. αἰψηρὸς ἦ κόπος κεφαλῆϊο γόοιο, δ, 103. κεφαλῆϊο πάμπαν ἀασθαι γόοιο, λ, 211. πολυδακρύτοιο, τ, 213. 251. φ, 57. γόον θαλερὸν, κ, 457. γόΘ ἱμερόεις, κ, 398. γόῳ, τ, 268. γόες, α, 242.
γόοων, λ, 195. γοώντων, τ, 119. γοώντας, κ, 209. γοώντες, μ, 234. γοώσας, δ, 721. τ, 264. 513. γοώσαν, δ, 800. τ, 210.
Γοργείην κεφαλὴν, λ, 633.
ΓόρτυνΘ, γ, 294.
γοῦνα, ο, 147. ι, 266. σ, 394. υ, 352. II, 117.
γουνάζομαι, λ. 66. ν, 324. IV, 131. 188.
γούνατ', γ, 92. γούνασι, α, 167. γούνασιν, π. 443. γουνατ', ε, 449. γούνατα, δ, 703.
γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο, α. 193. λ, 192. III, 207. Ἀθηναίων ἱερὸν, λ, 322.
γουνὸς ὀπὲρ, pro γόνατος, τ, 450.
γουνοῦμαι, ζ, 147. χ, 312. 344.
γουνοῦμενΘ, δ, 433.

γόνων,

γύιον, ζ, 142. 169.
γύω, δ. 102. π, 144.
γύων, τίλλοιτό τε χαίτας, κ, 567.
γραίης τυκιμηδέος, α, 438.
Graecorum Reditus ex *Trojâ*, α, 326. δ. 495.
Grammaticorum Futilitas. λ, 622.
γραπτῦς αἰλεύειν, ω, 228.
γρηῒ σὺν ἀμφιπόλῳ, α, 191. ἐβεπαλέχθη, ψ. 33. κεκμηῶτ' ἴστε, α, 27. γρηῦ, τ, 383. χ, 411. γρηὺ χ, 481. πυλαωρὺς, χ. 395. γρηὺς, β, 377. γρῆυς, ω, 388. κεῖθ' εἰδυῖα, παλαιὰ, τ, 346. γρηῢς ἀπειρεσίη, η, 8. γρηὺς, σ, 184. τ, 361. 386. 467. 503. πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχουσα, τ, 353.
Gronovius, λ, 519.
γυάλοις, XXV, 5. γυάλων, II, 396.
γυῖα, α, 192. λ, 526. φίλα, Φ, 233. σ, 241. XXXVII, 15. γυίων, ζ. 140. κ, 363. III, 20.
γυμνὸν, λ, 606. γυμνὸς, ζ, 136. φ. 417.
γυμνωθῆς, ζ. 222. γυμνωθῆναι, κ, 341. γυμνωθῆ, χ, 1.
γόνυ, δ. 148. 266. αἰδέῖ, ρ, 152. γυναῖκα, δ, 142. ἀγαθὴν, σ. 275. θυητὴν, λ, 243. πολυκλήρων ἀνθρώπων, ξ. 211. πολυμνήστην, ξ, 64. γυναῖκας ἀμύμονας, ω, 277. βαθυζώνους, γ, 154. δμωὰς, υ, 66. εἰδαλίμους, ω, 278. ἔργ' εἰδυίας, ω. 277. καλλιζώνους, II, 154. γυναῖκας, αἰκηδέες, ρ. 319. γυνὴ, καλή τε μεγαίνη τε, ἐ ἀλλὰ ἔργ' εἰδυῖα, ο, 416. δέσποινα, η, 347.
γυναικείας ἀφ' ὑλὰς, λ, 436.
γυναίων εἵνεκα δώρων, λ, 520. ο, 247.
γῦπ, λ, 577. γῦπες, χ, 30.
Γυραίην πέτρην, δ, 507. Γυρῆσιν πέτρῃσιν, μεγάλῃσι, δ. 500.
γωρὸς * ἐν ὤμοισιν, τ, 246.
γωρυτῷ, φ, 54.

Δ.

Δ, Ἐκταλικὸν, α, 203. β, 296. δ' & δὲ, ἐγκλιτικὸν, &c. παρέλκει, &c. vid. *Indicem* Iliados.
δαΐης, III, 562. δαΐου, ι, 280. δαίνυς, XIX, 5. δαίμονες, τ, 335. ψ, 262. I, 61. III, 205. 443. 468. 471. 486. 529. 531.
δαίμονα δαιτρὸν ἐοῦσαν, π, 253. δαίμονες ὀρχηθμοῖο, θ, 263. πολέμοιο, *Fragment.* ad *Iliad.* β. 569. δαίμονι φωτὶ ἔοικεν, Φ, 159.
δαῆναι, δ. 493. δαήσεαι, γ, 187. τ, 325.
δαΐ, α, 225.
δαιδαλέοισι, ρ, 32. ἐν ἴντσι, I, 120.
δαιδαλέον, α, 131.
δαιδάλλων, ψ, 200.
δαίδαλον, τ. 227.
δαΐδας, β, 105. σ, 309. τ, 150. ω, 139. αἰθομένας, α. 428. 438. η, 101. δαΐδων ὑπολαμπομένων, τ, 48. ψ, 290.
δαῖη, η, 7. * δαῖῃ πιφαυσκόμενον, II, 444.
δαίεται, α, 48. ξ, 132. δαίετο, ο, 140.
δαίζων, διαμοιρᾶτο, ξ, 434.
δαῖμον, ἠΐθεε ἐλεινὲ, III. 548. ἄφθονε, XXIX. 16. δαίμονας, III. 381. δαίμονες, II, 11.
δαιμόνι', κ. 472. σ, 15. ψ, 174. VI, 26. δαιμόνιε, ξ, 443.
δαιμονίη, τ, 71. ψ, 166. 264. III, 97.
δαιμόνιοι, δ, 774. σ, 405. VI, 17.
δαίμονος, λ, 61. ο, 261. αἰσυῆ, III, 343.
δαίμων, β, 134. III, 138. VI, 31. XVIII, 22. 41. τίς τε κακὸς ἔχεπε δαίμων, κ, 64. συλεὸς δ' οἱ ἔχεπε δαίμων, ε, 396. χαλεπὸς δέ τις ἔπλετο δαίμων, τ, 201.
δαίνυ γάμον ἱμερόεντα. pro δαίνυε, *Imperat.* IV, 142. pro ἐδαίνυε, ut δαίνυ πάσσον, γ, 309.
δαινύατ', *Penultimâ* longâ, σ, 247.
δαινύῃ, *Mediâ* longâ, θ. 243. *Mediâ* brevi, τ, 328.
δαινύμενοι, α, 369. η, 188. ι, 162. 557. κ, 184. 468. 477. μ, 30.
δαίνυθ', ἑζόμενοι, γ, 471.
δαίνυτ', ἐελκυδέα δαῖτα, γ, 66.
δαιομένοιο πυρὸς μέγα. III, 114.
δαὶς, τίς δαὶς, τίς δὲ ὁμιλος, α, 225. Φίλη, θ, 248. An solum de *Hominibus* dicitur, vid. ad *Iliad* ω, 43. & Confer *Suidam*, v. Δαίτη.
δαῖτ', γ, 33. ἀγαθὴν κρειῶν τε καὶ οἴνου ἡδυπότοιο, ο, 206. ἑκατεσσὴν, θ, 61. υ, 117. δαῖτα, β, 322. ἀτερπέα, κ, 124. ἐελκυδέα, γ, 66. θάλειαν, γ, 420. III, 477. δαῖτας, α, 374. εἴσας, λ, 184. δαιτὶ, α, 26. θαλείῃ, θ, 76. 99. δαιτὸς, η, 232. ἀναθήμασι, α, 152. εἴσης, θ, 98. ἰωλῆς, σ, 402.
δαίτηθεν, κ, 216.
δαίτιμος, π, 50. δαίτης, γ, 44.
δαιτρεῦσαί τε, καὶ ὀπτῆσαι, ἐ σίτου χοῆσαι, ο, 322.
δαιτρεύσων, ξ, 433.
δαιτρὸς, α, 141. δ. 57. ρ, 331.
δαιτροσυνάων, π, 253.
δαιτυμόνες, non de *Procis*, δ. 621.
δαίφρονα, α, 83. δαίφρονι an *Penelopae* detur, α, 48. & *Fragment.* 93. δαίφρονος, α, 180. δαίφρων, Φ, 383.
δάκτυλος, I. 47.
δάκρυ. δ, 114. δάκρυ ἀναπρήσας, β, 81. δάκρυα, ε, 84. θερμὰ, δ. 523.
δακρυόεντος, δ. 801.
δακρύοισι πιφυρμένη, σ, 172.
δάκρυον, π, 191. ἐλεινὸν, Φ, 531. θαλερὸν, λ. 390. πικρὸν, δ, 153. τέρεν, π, 332.
δακρυόφιν, δ. 705.
δακρυοχέειν, τ, 122.
δάκρυσι, λ, 55. δακρύσασα, α, 336.
δακρυχίοντε, ξ, 280.
δακρύων, *Primâ* brevi, *Mediâ* longâ, I, 68.
* δάκτυλον ἄκρον, I, 45.
δαλὸν, ε, 488. δαλῷ, τ, 69.
δάμαρ, δ. 126. δάμαρτα, υ, 290. δάμαρτι, II, 212.
δαμασσαίατο, π, 105.
δαμασσάμενος φρένας εἶσιν, ι, 454.
Δαμασεύδην, χ, 293. Δαμασευδὴς, υ, 321. χ, 212. 241.
δαμείη, δ, 790. ρ, 252.
δαμεὶς, γ, 410. ζ, 11.
δαμείη πληγῇσι. σ, 54.
δάμεν, δ, 495.
δαμέντων, ω, 100.
δαμῆναι, γ, 169.
δαμιᾷ, λ, 220.
δάμνασκε. IV, 252.
δάμνᾳ, ξ. 488. IV, 17.
δάμησι, α, 100.
δαπὰ κεάσσαι, ο, 321.
Δαναοὶ, ε, 306. ω, 46. ἡγεμόνευτε Ἄρηος, XXXVIII, 2. Δαναῶν, α, 350. δ, 278. *Fragm.* 178.
δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα, δ, 300.
δαπέδοισι νηὸς γλαφυρῆς, II, 416. δαπέδου, κ, 227. λ, 419. χ, 309. 455. ω, 184. II, 523. *Priorem* producit, vid. ad α, 276.
Δαρδανίδη, IV, 178.
Δαρδανίην ἰὼπωλον, XXXVIII, 1.
δαρδάπτουσι, ξ, 92.
δασσάμενοι δε. β, 335.
δάσσαιτο, σ, 86. χ, 476.
δασσάμενοι, ζ. 49.
δάσκιον ὕλην, ε, 470.
δάσσηται, ρ, 80.

Δαναοὶ Ἕλληνες, ο, 234.
Δάσασθε, τ, 423. Δάσσασθε, υ, 216.
Δαστὸν κῦμα δίρμα ἰοειδὲς αἰγὸς, ξ. 51.
Δάσυνε, β, 368.
Δατοῦσθε, α, 112.
Δάφνη, XXV, 9. Δάφνης, II, 396. III, 109. Δάφνῃσι, ι, 183.
Δαφοινὸν, II, 304. XVIII, 23.
Δὴ ἐγκλιτικὸν, Vid. ad δ'.
Δῆ, ζ, 242. Vid. Δέατ'.
Δῆμιν, υ, 385. III, 474.
Δηΐδακε, π, 316.
Δηΐδαν, ζ, 233. ψ, 160.
Δηΐδηκα. III, 470. Δηΐδηκας, Φ, 146. Δεδάηκε, θ, 134. Δηΐδηκότες, β, 62. Δηϊδημένος, III, 480.
Δηΐδαϊ, α, 23.
Δηϊκτίγμῶν, ν, 320.
Δηϊκρυτος, υ, 353.
Δήϊκτος, ο, 411.
Δήϊνε, κ, 92. Δήϊτο, ο, 232. ω, 228.
Δήϊχθε, II, 538.
Δῆλε, υ, 353.
Δῆλ', I, 44.
Δηλησόμβροι ἢ ἀφεστῶτες, ο, 150.
Δηλημένοιο, ζ, 245. 249. Δηλήμενον, λ, 621. Δήλημαι, α, 426.
Δήλεται, τ, 446.
Δήλυσεν, μ, 93.
Δηλήμων, ι, 274.
Δηλήχαν, η, 72.
Δήλῳ, δ, 820. ζ, 168. ρ, 188. I, 48. III, 511. Δηλόωσι, ξ, 60.
Δηλήσκετο, σ, 120. υ, 197. Δηλησκόμενοι, γ, 41.
Δηλήσατο, Φ, 230. ω, 352. II, 70.
Δήλου, ε, 300. 419. 473. μ, 122.
Δηλιάδαο, ρ, 599.
Δήλιον, ρ, 606.
Δηλομένοιτ' ἐπίσσοι, σ, 110. ω, 409.
Δηλοπόμπῳ, δ, 59. II, 11.
Δηλὰ, σ, 388.
Δηλαὶ τοι Δηλῶν γε καὶ ἐγγύθι ἰχνύμασθα, Φ, 351.
Δηλοῖσι βροτοῖσι, λ, 19. μ, 341. ο, 407.
Δήμασθ', pro ἐδήμασθ, ξ, 8.
Δημαίνοντες, II, 404. * Δημαίνων, pro Δημμαίνων, emendo, III, 407.
Δημοκλέος Διὸς ὕπαλον, I. 278.
Δῆν δεσμοῖς, VI, 12.
Δηναὶ, λ, 156. Δηνὸν, γ, 145. Δηνότατος, ε, 186. II, 86.
Δηΐξ', ε, 241. Δῆξαι, III. 393. Δῆξας, I, 168. Δῆξαι, III, 367.
Δηοῦσαι, II. 497. Δηοῦσειαν, δ, 685.
Δηοῦσις, ρ, 170.
Δηοῦσας, δ, 535. λ, 410.
Δῆπτον, α, 124.
Δηρεάδα, II, 181.
Δηρεαὶ ἐξαμάχοις, μ, 90.
Δήρεσσιν, κ, 533. λ, 46. Δήρεσσι, I, 127. Δήρεας, β, 153. κ, 19.
Δηρῇ, ψ, 208. Δήπαλῇ, IV, 88. V, 10. Δηρὸν, IV, 182. Δηρῶν, ψ, 240.
Δηρόβλητος, χ, 349. III, 405.
Δηΐοπτης, ι, 72. 236. 396. Δλιφρον, κ, 130. Δηΐοπτον, ι, 257. μ, 203. ω, 533.
Δῆϊ', 160. Δῆκα, δ, 129. ω, 339.
Δῆκας, π, 245.
Δῆκτο, ἢ ἐνδήκτο πέλει ἰὼς, τ, 192.
Δῆλῃ, δ, 248.
Δῆλησιν, I. 3.
Δελφοῖσι, II, 496.
Δηλφῖνες, μ, 96. Δηλφῖνι, II, 400. 494.
Δελφινίῳ, II, 495.
Δηλφῦσ', II, 247. 379. Δελφῦσι, II, 256. Δηλφούσῃ, II, 276. 377. Δελφούσης, II, 244. 387. Δελφυσίῃ, II, 386.
Δελφῶν, XXVI, 14.
Δῆμος, β, 401. ἠὼ εἶδος, ἄριστος, ω, 17. καλὸς, ρ, 307. Δηλφῖνι ἐοικὼς, II, 400. ἀθανάτοισιν ὁμοῖος, γ, 468.
Δήμου, δ, 297. Φίλε, Φ, 277. Δήμιε, δ, 301.
Δῆμον, ψ, 192. * Δήμοντα. III, 188. * Δήμων, III, 87.
Δηϊδρίε, τ, 112. καλὲ. IV, 271. μακρὸν, ε, 238. 241. η, 115. σ, 358. XXXVI, 2. πολιηΐτα, η, 114. ν, 196. ὑψιπέτηλα, λ, 587.
Δηϊδρύεντ', XVIII, 3.
Δηϊδρήσασθε, α, 51.
Δηξάμενοι, Φ, 419.
Δῆκατο, ε, 462.
Δηξίος, ο, 160.
Δηξιπερὼ, α, 121.
Δῆξο, III, 312.
Δῆοιμι, Φ, 352.
Δήοντων, μ. 54.
Δῆν, ε, 347 μῆκα, II, 447. χλωρὸν, λ, 43. ψυχρὸν, Fragm. 187.
* Δῆπα', pro Δῆπαϊ, χρυσέῳ, κ, 316. Δῆπα', pro Δῆπασι, τ, 62. Δῆπα ἀμφικύπελλα, υ, 153. Δηπάεσσι, γ, 340. Δήπασσιν, Fragmens. Odyſſ. ω, 148. χρυσέοις, γ, 472. Δήπαϊ χρυσέῳ, γ. 41. Δήπας, Φ, 70. ἀμφικύπελλον, καλὸν, γ, 63. ἀθανάτοις εἶναι, γ, 51. μελιηδέα, γ, 46. Male inter ἄπαξ λεγ. ponitur à Grammaticis, cum aliis, φ, 246.
Δηρύσατο, ε, 84. 158. Δηρυσάμενος, π, 439.
Δίρμα, δ, 440. βόειον, ξ, 24. βοὸς, III, 49. μῆκα δίρμα τριχείης ἐλάφοιο ψιλὸν, ν, 436. νεόδαρτον βοὸς, χ, 363.
Δίρμασιν ταυρείοισιν, β, 291. XVIII, 43.
Δίρματ' ἔσσαντο αἰῶν τε καὶ αἰγῶν, ὁ, ξ, 519. ἀφλοῖσι ἔκειτο, βαρυφθόγγοις τε λεόντων, IV, 160.
Δερματίνοισιν, τροπῶν ὁ, δ, 782. Φ, 53.
Δέρρε, τ, 421.
Δέρτρα, λ, 578.
Δέσμα, VI, 13. ἀμάξαιν. III, 157. καρπῷ. III, 409.
Δέσμῃ ἔχεν σιδήρεα, α, 204 Δέσμῃ ἴρυκε, II, 129.
Δέσμασιν, Φ, 278.
Δεσμοῦσθ' ἐλόντες, VII, 17.
Δεσμοὶ, Φ, 296. ἀπείρονες, Φ, 340. ἀρχαῖοι, λ, 293. * Δεσμῶν αὖτε μιν ὀφθαλμῶν Ἥφαιστος, Φ, 359. Δεσμοὺς ἀρρήκτους, ἀλύτους, Φ, 274.
Δέσποινα, γ, 403. τ, 347. υ, 83.
Δέσποιναν, η, 53. 347. ξ, 127.
Δεῦρ' ἴθ' ἰθεῖαν, ε, 190.
Δεύσεσθαι δάκρυσιν ὀφθαλμὼ, ἐγὼ, τ, 260.
Δεύη, εἰδείης εἴ, α, 254. Δεύσεται, ζ, 192. ξ, 510. Δεύσεσθε, ψ, 128.
Δευόμενος, I, 90. Δευομένῳ, I, 189.
Δεύομενον, Φ, 264.
Δεύτατος, α, 286. Δεύτατε, ψ, 342.
Δέχθαι, IV, 141.
Δεχείμενοι, ξ, 155. III. 546. Δεχόμενος, υ, 271.
Δεύσσεσθε, μ, 48.
Δέος, η, 49. λ, 114. ν, 407.
Δέο', Φ, 373. 466. Δεῖ, α, 49. 120.
Δέοντας, ρ, 278.
Δεῖσητε, ζ, 203. Δεῖσητε, χ, 229. αἰνῇ, λ, 515. μ, 257.
Δείδομεν, Φ, 226.
Δειφόβοιο, Φ, 517. Δείφοβος ἡνίοχος, Φ, 276.
Δεῖωθεν, ε, 66.
Δῆλ', II, 51.
Δήλημαι κακὸν, II, 364. Δηλήσασθε, μ, 286.
Δηλήσασθε βροτῶν ἅπαντων, σ, 84. 115. φ, 308.
Δηλήσασθε, ν, 124. Δηλήσατο, χ, 278.
Δηλητῆρες, XLVII, 8.

Δηϊοιδὴς κῦμα, II, 157. * 166.
Δήϊον Φλεγέθοντος, II, 181.
δῆλον, υ, 333. I, 25.
Δῆλος, I, 61. 90. 135. Δῆλε, II, 49. 115. Δήλῳ, ζ, 162. II, 146. ἀμφιφορεύτῃ, κρητῆρι, II, 16.
Δημόκριτος ἀγλαοεδίρου, Ἐλαδουσίνου, *Fragment.* 61.
Δήμητ' ἠύκομον, σεμνὴν θεὸν, XII, 1.
δημιοεργὸς, ρ, 383. τ, 135. δημιοεργὸς, III, 98.
δήμιοι, Φ, 259. δήμιον, β, 32. 44. δ, 314. δήμιος, γ, 82. υ, 264.
Δημόδοκ', Θ, 487. Δημόδοκον, Θ, 44. 472. 486. Δημόδοκος, Θ, 537. ἀοιδὸς θεῖος, ν. 28. Δημοδόκῳ, θ, 106. Δημοδόκῳ, θ, 254. 262. 478. 483.
δημόθεν, τ, 197.
δήμοιο, ο, 467. π, 75. τ, 527.
δήμου πιὸ α, ξ. 428.
δῆμον ἐς ἀμφιδρυφῆ, XXXVII, 17.
Δημοπτόλεμον, χ, 266. Δημοπτόλεμος, χ, 242.
δῆμος Φῆμις, ξ, 239.
δῆμος ἀλεγεινότερος, β, 366. σὺν Τρώων, ν, 266. πάντι, ν, 322. σὺ ἀμφιδρυφῆ, Θ, 211.
δήνεα, Ψ, 82. ἀλοφοΐα, κ. 289.
δὴ ῥα τότε, α, 290. 294. β, 221. μ, 309. ο, 422. ρ, 185. II, 343. 436. III, 320. 555. 560. IV, 56. 210. XLVII, 8.
δὴν εἰχομένοιο ἀνακτος, υ, 216. 290.
δήομεν, δ, 544. ζ, 291. π, 44.
δῆρις, ω, 514. I, 195. ἀκηδεσίλαι, I, 4.
δηϊόωντες, Θ, 78.
δηΐοισιν, Θ, 76.
δῆσε, ι, 99. δησάμενος, β, 430.
Δία Κρονίδην, III, 57. τετραπέραυνον, 75.
Διβάς, II, 222. 242. Διβάμενος, δ, 635.
Διγλάψας, δ, 438.
Διδεγμένοι, ε, 100.
Δίδυμοι, χ. Διδύμω, ι. 478. τ, 440.
Διεπέμπετ', δ, 215.
Διεπλώρατο, ι, 220.
Διεπρήσσετ', σ, 148. υ, 180. III, 437. Διεπρήσσετε, θ, 195. Διεπρησσόμην, ω, 531.
Διέπτατο, θ, 335. III, 511. Διέπτατον, α, 84. III, 392. Διέπτατο, ε, 43. 75. 94. 145. Θ, 338. α, 99. IV, 214.
Διάλυσις, β, 377.
Διαμειλίσσετο, ι, 291. σ, 338.
Διαμπερὲς, δ, 209. ε, 256. 480.
Διαπέφραδε, ζ, 47.
Διαπεφάασθαι, ξ, 197.
Διαπρήσσουσα, III, 200. διαπρήσσουσι κέλευθον, β, 429.
Διαπρύσιος, IV, 19. διαπρύσιον, III, 336. IV, 80.
Διαῤῥαίσει, μ, 290. διαῤῥαίσῃ, β, 49. διαῤῥαίσουσι, α, 251.
Διαῤῥήδην, III, 313.
Διαῤῥίπλασσε, τ, 575.
Διασκεδάσῃσι, ρ, 244.
Διασκεδασῆς, non ipse Poeta, contra *Casaubon.* λ, 583. Not. in *Schol.*
Διαμήκας, γ. 291. 409.
Διεξέβησαν, β, 204.
Διέ (ξ) τεῖχα κοσμηθέντες, ι, 157.
Διεπόνεος, ω, 341.
Διὲ (ξεῖνοι) φορέουσι, τ, 333.
Διεφυσόμενον εἶναι, π. 110.
διηκάμεν, χ. 422.
διηκόσιοι, III. 553.
διηκόσιον. α, 384.
διδοῖ, δ, 237. ρ, 350. διδοῖεν, σ, 141. διδοῖτε, λ, 356.
διδόντος Διός γε, α, 390.
διδύμοισιν, αθλοῖσιν, τ, 227.
διδυμοῖσι, γ, 380. διδύμοι, ο, 125. υ, 342. III, 561. διδύσῃ, ω, 313. διδύσιν, σ, 278. διδύσομεν, ν, 358.
δῖε, φ, 240.
δῖε, χ, 96.
διεθλήσασθε, ξ, 37.
διέθρεμεν, XVIII, 12. διέθρεμεν, γ, 177.
διηνίωσεν, χ, 494.
διηκοσμήσαντο, χ. 457.
διημώσασθε, XXXVII, 12.
διημοιρῆτο, ξ, 434.
διήπτ'. XVIII, 23.
διήκοσι, ι, 265.
διηκρίθητε, ο, 383. διήκριθεν, Θ, 514.
διήκτο, α, 320.
διηλοίησεν, σ, 339.
διηρὸς βροτὸς, ζ, 201. διηρῷ ποδὶ φαύγεμεν, ι, 43.
διεσχ, ρ, 398. υ, 343.
διεσκέδασ', ε, 369. 370. π, 275.
διέσυτο, δ, 37.
διέχισεν, ι, 71.
διέτμαγεν, π. 276. ν, 439.
διεφαίνετο, ι, 379.
διέχθαιρε, γ, 456. ξ, 427. τ, 421.
δίζηαι, λ, 99. διζήμενος, α, 261.
Δίῃ σὺ ἀμφιδρυφῆ, λ, 324.
διήκαθεν, υ, 187.
διηνεκέως, δ, 836. η, 241. μ, 56.
διήνυσεν, ρ, 517.
διέρεσσε χερσὶν ἐμῇσιν, μ, 444. ἀμφοτέρῃσι, ξ, 351.
διήφυσε, τ, 450.
διΐππιος εἰωχὴ, IV, 4. διΐππιον, δ, 477. 581. π, 284.
δικαζόμενος, λ, 544.
δικαίῳ, κεκυμβώμῳ, ἀνδρὶ, γ, 53. ἐπὶ ῥηθέντι, σ, 413. υ, 322.
δικάσσηνοι, I, 289.
δικασσόλεον, λ, 185.
δικέρωτα, XVIII, 2. 37.
δίκη μερόντων, ω, 254. Θεῶν, τ, 43. ἀνδρῶν ἀλφηστάων, II, 458.
δίκης κατέκειτο πάλαισμα ἀμφοτέροισι, III, 324.
δικλίδες, β, 345. ρ, 268.
δικτύῳ σὺ πολυσκαρθμῷ, χ, 386.
δινέομεν πυελήκεα μυελὸν ἐλόντες, ι, 384.
δινεύοι, δ, 541. δινεύων, τ, 67.
δινήσατο, ζ, 89. XX, 2. δινήσεται, λ, 241. XXXIV, 5.
δινηθεὶς, χ, 85. δινηθῆναι, π, 630. δινηθῶσιν, III, 45.
δίνησι βαθείαις, I, 216.
δινωτῷ ἐλίφαντι τῷ ἀργύρεα, τ, 56.
Διογένεια, *Fragment.* 255.
διογενὲς, ε, 203. διογενὴς, β, 352.
διοϊσάμεθ', III, 255.
διοϊστεύσειας, μ, 102.
διοιχνεῖ, XVIII, 10.
Διοκλῆος, υἱὸς Ὀρσιλόχοιο, γ, 488. ο, 186.
Διόνυσε πολυσταφυλ', XXV, 11. Διόνυσον ἐρεβεννὸν, κισσοκόμην, XXV, 1. Ζηνὸς δ' Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱὸν, XXV, 2. Διόνυσος ἐρεβεννὸς, VI, 56. Βάκχιος, XVIII, 46. Διονύσου, λ, 324.
Dionysii Tyranni jocosa *Homeri* παρῳδία, φ, 152.
Διοσκόρεις, XXXII, 1.
διοτρεφέες, γ, 480.
δίπαλκα, καλὴν, πορφυρέην, τ, 241.
δίπαλλα, τ, 226.
δίπτυχα, γ, 458. μ, 361.
δὶς τόσσον, ι, 491.
δίστασίν, μ, 22.
δίσκοισι, δ, 620. δίσκου μείζονα καὶ παχύτερον, Θ, 186.
δίφεσιν, XVIII, 8.
δίφεσιν, Φ, 420. II, 233. δίφεσι, ξ, 280. ἑκατόμβοιον, υ, 259. ἑξόμβοιον, δ, 590. ἑκατόμβοια, γ, 481.
δίφρῳ, γ, 324. δίφρου ἑξείης, ρ, 602. δίφρῳ, γ, 369. δ, 717.
δίχ' ἑλάζομεν, γ, 127. δίχα δ' σφι-

σιν ἤνδανε βελὴ, γ, 150.
διχθὰ, διδαίεται, α, 23. τοὶ θεοὶ τιμὴν ἰδάπτω, XXI, 4.
διχόμηνΘ, XXXI, 11.
διψαλέΘ, I, 9.
διψάων, λ, 583.
δῖα, λ, 167.
διώκ. VIII, 4. διώκειν, ε, 332. διωκέμεναι, ο, 277.
δίωμαι, φ, 370.
Διώνη, II, 93.
Διωνύσιο, ω, 74. ὑὸν Σεμέλης Διωνύσοιο, VI, 1.
δμηθῆ ἵππων, XXI, 5.
Δμήτορα Ἰασίδην, ρ, 443.
δμωάων, α, 435. δμωὰν, α, 398.
δνοπαλίξεις, ξ, 512.
δνοφερὴ, ν, 269. δνοφερὴν, ε, 50.
δοάσσαΘ, ε, 474. ζ, 145. κ, 153. ο, 204. σ, 92. χ, 338. ω, 238.
δοᾶϊ εἶναι ἀεικέλιΘ, ζ, 242.
δοιὴ, ἀπὸ, β, 78.
δοιὰ πύλαισι χρυσῆ, δ, 526. βοάκριαι, π, 296. πέλωρα, III, 342. δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀνείρωσι, τ, 562.
δοῖμον, β, 336.
δοιὼς ἢ τριπόδας, δ, 129. δ' ἄρ' ἐπάλυθε θύμονδε, ε, 476. ἐξήρατο μοισοθὲς, κ, 84. δοιὼ κυδοιπήρε, δ, 18, ἡρμόσατο, δαίμονι δαιτρεσιαίων, π, 253.
δοκίει τὸδε λοίπρον ἢ ἄμεινον, α, 376. β, 141. εἶνα ἄρεσσιν, ε, 360. πεπνυμένΘ εἶναι, θ, 388. ὑκ ἀπινύασιν, ε, 342.
δοκιεύει, Ὠρίωνα, ε, 274.
δολὴ ἐλαπτικὴ, τ, 38.
δολίης ἐλήθετο πίχνης, δ, 455. III, 76.
Δολίοιο, ρ, 212. χ, 159, ω, 496. Δολίον, ω, 221. 410. γέροντα, δ, 735. ΔολίΘ, σ, 321. ω, ω, 396. 497. γέρων, ω, 386. Δολίῳ, ω, 408. 491.
δολιχαύλης, ι, 156. Fragm. 225.
δολιχὴν νῆσον, λ, 171. δολιχὴν, δ, 393. δολιχῆς, III. 143. δολιχὸν, γ, 169.
δολιχηρίτμοισι, δ, 499.
δολιχόσκιον, τ, 438.
δολόεις, I, 50. δολόεσσα, η, 245. δολόεντα, θ, 281.
δόλοισι παιζίοισι, γ, 119. 122.
δολόμηλον, α, 300.
δόλον, β, 93. αἰπὺν, III, 66. ξύλινον, I, 115.
δόλυς τολυπεύω, τ, 137.
δολοφρονίδης, III, 282.
δολοφρονίεσσι, κ, 339.
δόμοιο, α, 330.
δόναξ, III, 47. δονάκων, XVIII. 15.
δονήσεται, II, 270.
δόντες, ε, 38. ψ, 341.
δορπίομεν, θ, 539. δορπῆσαι, η, 215.
δόρπον λαρὸν, μ, 283. πύματον, β, 20.
δόρυ, ζ. 167. κοῖλον, θ, 507. νέϊον, ι, 384. ὀξυόεν, I, 206. χαλκοβαρὲς, λ, 531.
δορυσθενὲς, VII, 3.
δὸς, γ, 46. 60. 369.
δόσαν, η, 242.
δόσαν ἀνήνασθ' χαλεπὸν εἶναι, δ, 651. ἢ γὰρ καλὸν ἀνήνασθ' δόσιν εἶναι, σ, 286.
δόσις δ' ἀλίγη τ' φίλη τὲ, ζ, 208. ξ, 58.
δόσκον ἀλήτῃ, τ, 420. τ, 76.
δόπ, β, 212. δ, 666. φ, 281. 336. II. 337.
δόπτειρα μελιφρονΘ ἄλοχε, XLI, 1.
δοτῆρ εὐζωρσέΘ Ἥβης, VII, 9.
δύλιον, ω, 251. δύλιον, ξ, 340. ρ. 323.
δύλης, δ, 12.
Δυλιχιεὺς, σ, 423. Δυλιχίηα, σ, 126. ΔυλιχίῃΘ, σ, 394.
Δυλίχιον πολύπυρον, ξ, 335. τ, 292. Δυλιχίῳ, α, 246.
δυλοσύνης ἀνέχαδε, χ, 423.
δυσπάσει, χ, 94. ω, 524. *I, 204.
δύσπον, ε, 401. κ, 556. μ, 202. ποδῶν ὑπὸ δύσπον ἀκύων, π, 10.
δύσπορ, ε, 243, μακρὸν, χ, 149. νῆα, ι, 498. II. 403. ὀξέα, χ, 265. 272. δυσμενέεσσι, μ, 443. χαλκήρεα, ε, 309.
δύσχολα, μακρὸν, ε, 162. 370. χ, 251.
δυσπετέοισι, III, 121.
δυσπέφατον, μίχαι, ἴππων, θ, 512.
δυσπετέϊ, θ, 493.
*δυσπλειτὸν, ρ, 116.
δυσπρόσκης ἐυζύξ, α, 128.
δύσω, ε, 368.
δυσωπήσεις, III, 146.
δφάκα, πηλῷ ῥίψεν ἐπ' αὐτὸν, I, 234.
δφάκανον, II, 300.
δφάκων, δ, 457.
δφάμεν, ψ, 207. δφαμὲν, I, 100.
δφαξάμενοι, I, 155.
δφίταιον εὐκαμπὲς, σ, 367.
δφυψάμενοι, μ, 357.
δφηπειρα, τ, 345. δφησῆρες, π, 248. σ, 75.
δφηπεσύνη, ο, 320.
δφιμὺν μίνΘ πεῤῥώσιν οἱ ἀνὰ ῥῖνας, ω, 318.
δφὶΘ, ξ, 353.
δφθμοὶ εὐρεῖς, δ, 605.
δφθμοὶ, I, 95. δφθμΘ, θ, 121.
δφρύες ὑψικάρηνα, IV, 265.
δφρύϊνον ἐδὸν, φ, 43.
δφρυμὰ πυκνὰ νὴν ὕλιμα, κ, 150. 197.
*Δρύοπος, pro Δρύοπος, XVIII, 34.
δρυὸς, ξ, 12. 425. παλαφάτου, τ, 163. ὑψικόμοιο, μ, 357. ξ, 328. τ, 297.
δρυόχους, τ, 574.
δρύφθη, ἀπὸ, ε, 426. δρυψαμένη, β, 153.
δρώομαι, ο, 316.
Δυσθλα, Priori correptâ, χ, 114.
δύη μ' ἔχει ἤλιθα πολλὰ, ξ, 215.
δυήπαθον, III, 483.
Δύμαντος ναυσικλειτοῖο, ζ, 22.
Δύμην, II, 425.
δυναμφόιο, α, 276. λ, 413. XLVIII, 1.
δύναμαι, β, 62. κ, 69. υ, 237. φ, 202. ψ, 128. III, 117.
δύο, α. 256. β, 22. δ, 496. ε, 388.
δυοκαίδεκα, θ, 59. ξ, 13. π, 251.
δύοντα Βοώτην ὀψὲ, ε, 272.
δυόωσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους, υ, 197.
δυσαίος, μ, 289. δυσαίων, ν, 99.
δύσαΘ, λ, 12.
δύσβωλος, XLI, 3.
δύσεΘ, β, 388.
δύσζηλοι, ν, 307. δύσζηλον, XLII, 2.
δυσηλιγία, χ, 325.
δυσηχὴς, II, 64.
δυσηχὲϊ, ε, 466.
δυσμενέες, δ, 822. δυσμενέεσσιν, γ, 90.
δυσμενέοντες, β, 73. υ, 314.
δύσμητιρ, ψ, 97.
δύσμορος, υ, 194. ω, 310. δυσμόρῳ, α, 49. η, 270. π, 139.
δύσμορ ἐς ἄϊδος νὴν σὺ νεκύεσσι φανείσω, μ, 383.
δυσμενέϊ ὙπερίονΘ, α, 24.
δυσπετέος καμάτοιο, ε, 493.
δύσηνον, α, 55. δ, 182.
δυσλήμονες, II, 532.
δυσώνυμος, τ, 581. II, 368.
δύω, Genit. Plural. antiquus, κ, 515.
δυώδεκα, ι, 159. 204.
δυωδεκάτη, β, 374.
δύῃ, pro δύσῃ, α, 176.
δῶ Ἄϊδος εὐρυπυλείς, λ, 570. ὑψηρεφὲς, κ, 111. χαλκοβατὲς, θ, 321.
δώδεκα, β, 353.
δωδεκάτην, δ, 747.
Δωδώνην δυχείμεσσιν, ξ, 327. τ, 296.

δῶμα, α, 228. κνισήεν, κ, 10. κυρίδιον, μαλα καλὸν, οἰκίσκιον βάστιο, τ, 579. φ, 77. μέγα, δ, 15. Θ, 56. μητρῷον, τ, 410. θαλαμηΐς, ψ, 50. σμερδαλέον, κ, 398. ρ, 541. φίλον, σ, 420. ὑψερεφὴς, δ, 15.

δώματα, α, 116. ἀγλαὰ, III, 60. ἠχήεντα, δ, 72. ἱερὰ, κ, 445. καλὰ, λ, 77. κλυτὰ, κ, 60. *μεμαρμαρυγμένα. I, 59. τετυγμένα, κ, 210. ὑψηρεφέα, δ, 757.

δῶμεν, Θ, 389. ν, 13.

δῶρα, Θ, 399. ἀγλαὰ, δ, 589. ἀμοιβετὰ, σ, 190. ἄασσε, ρ, 135. ἐῶλα, I, 16. ἐπάσσε, ω, 282. καλὰ μεμὼς, δ, 130. κλυτὰ, Θ, 417. μείλιχα, IX, 2. μυρί' ω, 282. ξεινήϊα, ω, 272. I, 16. θαλαμηΐα, θ, 420. χρύσεα, π, 185. φίλα, θ, 545.

Δωρίδες τὰ τελχτίνες, τ, 177.

δώροισι, ο, 18. δώροισιν, ω, 284. δῶρον ἀγαυὸν, III, 441. καλὸν, σ, 300. πρωΐην, μαλα καλὸν, ὅ ποτε κεμήλιον ἦεν, α, 312. ὕπνε, π, 481. τ, 427. δώρων γυναικῶν, λ, 520. ο, 247.

δώσω, β, 135. ρ, 11. 19. 551. φ, 280. III, 570. XLVIII, 11.

δωτῆρες ἐάων, Θ, 325.

δωτίνην, ι, 268. λ, 351.

Δωτίῳ τὸ πεδίον, XV, 3.

δῶτερ ἐάων, Θ, 335. XVII, 12. XXVIII, 8.

δῶχ', δ, 262. κ, 33.

E.

Ἐ, μάλιστα θεοειδέα φιλέεσκε, ω, 434. δ, 355.

ἔ' ἐν πολέμῳ, χε. *ἦν πολέμῳ, ξ, 222.

ἑᾶ, ν, 359. ἕα, *Imperat.* β, 281.

ἑὰ φρεσὶ δῶμαθ' ἕκαστος, β, 258.

ἑάων, Θ, 509. ἑάς, λ, 109.

ἑάγη, κ, 560. λ, 65.

ἑαδότα, σ, 421.

ἑᾶσ', κ, 536.

ἑανῷ ἀμβροσίῳ, IV, 63.

ἑαξαν, γ, 298.

ἕαρος νέον ἱσταμένοιο, τ, 519. πολυανθέϊ, XVIII, 17.

ἑᾶς, λ, 146.

ἑάσασιν, φ, 233.

*ἕασ', ω, 494. ἕασας, σ, 221. *ἑάσατε, β, 70. *ἕασε, λ, 452. *ἑάσειε, κ, 291. *μ, 445. *ξ, 444. *ἕασεν, δ, 118. *ἑάσῃς, IV. 189. *ἕασεν, ψ, 113.

*ἑ αὐτὸν, Θ, 396. ρ, 387.

ἑάων, Θ, 325. 335. XVII, 12. XXVIII, 8.

ἐβάδιζεν, III, 210.

ἔβαζε, λ, 510. ἐβάζομεν, γ, 127.

ἔβαινε, χ, 182. J, 64. II, 115. III, 347.

ἔβαλε, δ, 503. ἔβαλλεν, ε, 479. *ἐβάλοντο, pro ἐβούλοντο, ω, 234.

ἔβαν, α, 211.

* ἐβάπτετο, I, 218.

ἐβάρυνε, ε, 321.

ἐβάστασε, φ, 405. I, 77.

ἐβδομάτῃ, κ, 81. ξ, 252.

ἔβδομον ἦμαρ, μ, 399. ο, 476. *Fragmens.* 191.

ἐβεβρύχει, μ, 242.

ἔβη, ω, 427. ἔβημεν, ξ, 241. ἔβην, III, 380. ἐνὶ, ι, 177. ἔβησαν, ε, 107. ω, 300. I, 6. ἐβήσετο, η, 135.

ἐβίβασκεν, II, 133.

ἐβιώσατο, θ, 468.

ἔβλαψεν, ψ, 14.

ἔβλεπε, I, 66.

ἐβόησα, κ, 311.

ἐβόασεν, III. 193.

ἐβούλετο, δ, 725.

ἐβούλευσας, ε, 23. ω, 478.

ἐβούλοντο, vid. ἐβάλοντο.

ἔβρεχε, φ, 49. ἔβρεχεν μέγα, VI, 45.

ἐβρύντησας, υ, 113. ἐβρύντησε, I, 277. ἐβρύντησεν, υ, 110.

Ἔβρε καλὰ ῥέοντε, XXXIII, 5.

*ἐβώσατο, I, 75.

ἐγγεγάασιν, ν, 233.

ἐγγύαϊ ἐγγυάασκε, Θ, 351.

ἐγγυάλιξε, Θ, 319.

ἐγείνεο, φ, 368. ἐγείνατο, ρ, 161.

ἐγείνατο, ω, 223.

ἐγείρει, ε, 48. ω, 4. ἐγειρομένων, υ, 100.

ἐγέλασσαν, ζ, 319.

ἐγείνοιο, β, 9.

ἐγείρομεν, III, 428.

ἔγημε, λ, 178. π, 34.

ἐγήρᾳ, ξ, 67.

ἔγκατε, ι, 293. μ, 363.

ἐγκατέπηξ', κεκλῶν λ, 97.

ἐγκάτθητο, λ, 613. ψ, 223.

Ἐγκέλαδον, I, 275.

ἐγκεφάλῳ, ν, 395.

ἐγκονέειν, II, 201. ἐγκονέεσκεν, III, 17.

ἐγκλείδην, XXII, 3. ἐγκλίναν, III, 119.

ἐγκονίσῃ, η, 340. ψ, 291.

ἐγκοσμεῖτο, ο, 218.

ἐγκρύψαι, III, 416.

ἔγρεο, α, 3. 420.

ἔγρεσθ', ν, 124.

ἔγρεσθ, ζ, 117.

ἐγρηγορέων, υ, 6.

* ἐγρήσασιν, III, 242. ἐγρήσασις, υ, 33. ἐγρήσασθαι, υ, 53.

ἔγχεα ἐξύσσεται, τ, 33.

ἐγχεσμώρους, γ, 188.

ἐδάην, δ, 267.

ἔδακε, I, 180.

ἐδαμάσθη, Θ, 231. ἐδαμάσσαθεν, ι, 516. IV, 3.

ἐδάσσατο, ξ, 208. XXI, 4.

ἐδάσσατ', ζ, 10.

ἔδαφος, ε, 249.

ἔδδεισε, κ, 219. ρ, 184. ἔδδισσεν, κ, 448.

ἐδέγμην, ι, 513. μ, 230.

ἐδείδισαν, II, 47.

ἐδείμαθ', ζ, 9.

ἔδειξαν, XXX, 19.

ἐδιστήκει, ρ, 359.

ἔδμεναι, μ, 359.

ἔδνις οἶκον ἄπαυρε, π, 431.

ἔδρακε, ι, 353. III, 495.

ἐδρέξαθ', α, 121.

ἐδρεξιόωντο, V, 16.

ἕδριον, χ, 189.

ἐδρόσαντο παιζέμεναι, I, 31. ἐδρόσαντο, I, 175. ἐδρόσατο, I, 55.

ἔδυνεν ὑπὸ βλιφάρῳσι παρειάς, Θ, 522.

ἐδύετο, π, 479. τ, 425.

ἐδύσετο, ι, 483. 540.

ἐδύσετο, χ, 56.

ἐδυλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ, κ, 459.

ἐδύσαθ', δ, 309.

ἐδυτός, α, 150. ἄπαστος, ζ, 250.

ἐδύδαξε, Θ, 481. 488. IV, 12.

ἐδύδη, λ, 288. I, 64.

ἐδυνεόμεσθα, ι, 153.

ἐδύνατο, δ, 19.

ἔδυσετον, Θ, 188.

ἐδύσατο, III, 350.

ἔδυσσαν, ι, 476.

ἔδυα, λ, 116. ν, 378. μυελία, λ, 281.

ἐδώκαν, IV, 125.

ἔδομαι, ι, 369.

ἔδομεν πυελ, ω, 65.

ἔδυν, ψ, 9.

ἐδώκησεν, χ, 300.

ἔδωκεν, β, 123. χ, 30.

ἔδωτις, α, 250. 375.

ἔδυξα, III, 208.

ἐδώρησεν, ο, 301.

ἔδως,

ἴδος, ζ, 42. II, 109.
ἴδυια, ω, 160.
ἴδρωθεν, υ, 143.
ἴδρωι, γ, 7. ϑ, 16.
ἴδρωκεν, κ, 197.
ἴδρως, γ, 31. 429. XVIII, 42.
ἰδρώων, II, 4. ἴδρων, π, 44. εἶδον, XXVIII, 3. ἴδρης, π, 42.
ἰδρειάασκε, γ, 35. ἰδρειόωντο, η, 98. π, 344.
ἕδυ, γ, 329. ἐδύσετο, δ, 425. 570. ι, 352. * ἐδύσετο, I, 293.
ἐδύνα, III, 405.
ἐδωδῆς, γ, 70.
ἔδωμεν, π, 389.
ἔδυν, ι, 297. κ, 379.
ἔδυχ', γ, 437.
ἔειδε, α, 277. β, 196.
ἐειδυίαισιν, β, 53.
ἐειδομένη, vid. ἐεισαμένη, ζ, 24.
ἐεικοσάβοια, α, 431.
ἐείκοσιν, α, 280. δ, 360.
ἐεικοσόργιος, ι, 322.
ἐεικοσῷ ἔτεϊ, β, 175.
ἔεισεν, β, 85.
ἐεισαμένη, ζ, 24.
ἐείσατο, β, 320.
ἐίλδεται, ε, 310. ἐιλδόμενος, α, 409.
ἐίλδωρ, γ, 418.
ἐίλπεο, ψ, 345.
ἔεργε, μ, 219.
ἐεργμένον, II, 104.
ἐέργου, κ, 238.
ἐερμένον, σ, 295. ἔιρϑ, ο, 459.
ἐερση ϑῆλυς, ε, 467.
ἔέρχαο, κ, 241.
ἐέσσαθ', ξ, 529.
ἔζεο, α, 437.
ἔζεσθε, γ, 478.
ἐζόμεσθα, γ, 471.
ἔζωσε, χ, 245.
ἐῆ, λ, 613. ἐὴν, δ, 338.
ἐήνδανε, γ, 143.
ἐῆσϑα, ξ, 505. ο, 449.
ἐϑάμβησεν, δ, 638. κ, 63. ρ, 367.
ἐϑάμιζεν, ϑ, 451.
ἔϑανεν, ϑ, 226.
ἔϑειν, β, 429. ξ, 299. ἴϑι, μ, 407.
ἔϑειραι, κλαὶ κνάνεαι, VI, 4. πολιαὶ, IV, 229. ἐϑείρας ἀπαλὰς, I, 204.
ἔϑειρε, δ, 369.
ἔϑηλ', υ, 136. 141. III, 417.
ἔϑηλε, ρ, 521.
*ἐϑέλεις, γ, 324. ἐϑέλῃ, υ, 342.
ἐϑελήϑομεν, γ, 92. ἐϑέλῃσι, κ, 22. ρ, 92.
ἐϑελήσεσϑε, ϑ, 316.
ἔϑηλξεν, κ, 318.
*ἐϑίλει, IV, 38.
ἐϑελοντῆρας, β, 292.
ἐϑέλχϑης, κ, 326. ἔϑελχϑεν, σ, 211.
ἐϑέλω, α, 405.
ἔϑημεν, γ, 179.
ἐϑέμην, IV, 256.
ἐϑεύμεσθα, ι, 218.
ἐϑέωντο, ϑ, 17.
ἔϑηκας, κ, 338.
ἔϑηκεν, σ, 96.
ἔϑνεα νεκρῶν κλυτὰ, κ, 526. χείρων, ξ, 73.
ἔϑορε, ὦα, κ, 207. II, 119.
ἔϑος, I, 34.
ἐϑόωσα, ι, 327.
ἔϑρεψαν, XXV, 7. ἔϑρεψε, β, 131. ξ, 22.
ἐϑρίγησεν ἀχλὺς δὲ, ξ, 10.
ἐϑυήκατο, ψ, 369.
εἶα, pro εἶας, ab εἶαν, μ, 41. 274. σ, 345. τ, 201. 531.
εἰαμενῇ ἐν ὥρῃ, σ, 366. χ, 301.
εἶας, τ, 25. εἴασα, κ, 166. εἴασκεν, χ, 427. εἴασας, υ, 164. 272.
εἶβ', α, 326. εἶβε, γ, 8.
εἶβετο, υ, 106.
εἶδε, δ, 153. εἶδεν, ϑ, 531. κραδὶ δάκρυον, εἶδεν, λ, 390. ω, 279.
εἰδαλίμοις, ω, 278.
εἴδαρ, ἅλεσε μεμιγμένον, λ, 122. ψ, 270. ἄμβροτον, II, 127. IV, 261. ὤνητον, ι, 84.
εἴδατα, α, 140. δ, 56. η, 176. κ, 372. μ, 252. ο, 139. ρ, 95. χ, 20. 85.
εἰδείης, ι, 206.
Εἰδοθέη, δυγατὴρ Πρωτῆος, δ, 366.
εἰδομένη, α, 105. β, 268. 401. γ, 372. ζ, 22. ϑ, 8. χ, 206. ω, 502. 547.
εἶδος ἀγητὸ, II, 198. ἀγητὸν, ξ, 177. ἀκιδνοτέρη, ε, 217. ἀκιδνότερον, ϑ, 169. ἀμείνονες, ϑ, 176. ἀείρῃ, η, 57. IV, 41. ἄειρε, ϑ, 116. λ, 468. ω, 17. ἀδάλτὸν τ εἶδος, καὶ μίσγϑος, ω, 252. ἀντιθεὸς, XXXI, 16. μάλα μύρας ἐισορόωσι, σ, 4. ἰκανοέσχε, XI. 2.
εἰδυίησι, η, 91.
εἰδυῖα, α, 428.
εἴδωλον ἀμαυρὸν, δ, 824. 835.
*εἰκέλη, φ, 240.
εἴκελος, ν, 53. εἴκελον, κ, 304. *λ, 206. εἰκελόν, υ, 88. VI, 21. *εἰκέλω, τ, 384.
εἶκτην, δ, 662. ἔικτην, δ, 27.
εἰλαπαζίνοι, β, 57.
εἰλαπίνη, ἡ χαίρουσι, α, 226. εἰλαπίνῃ πλησίον, λ, 414.
εἰλαρ κόμιστες, ε, 257.
εἰλάπιναι τ δαιτὶ, τ, 38. εἰλάσιον δ' ἴσϑι, β, 424.
Εἰλειθυίης, τ, 188.
εἰλίλαϑε, γ, 318. εἰλίλασϑαι, γ, 81. εἰλιλυϑυῖα, τ, 28. υ, 360.
εἰλίποδας, α, 92.
εἴλκομεν, γ, 153.
εἰλόμεϑα, υ, 352.
εἴλυμα ἀσπίδων, ζ, 179.
εἰλυμένα, ξ, 136.
εἴλυϑα, ε, 403.
εἴμαϑα, β, 3. ἀκηδέα, σχαλόωσα. ζ, 26. ἀμβρόσιαι, η, 260. 265. ω, 59. ἄργεννα, III, 250. ἑσσάμενοι, ϑ, 249. ἐπέρρεπε, ϑεῶν ἐθέλῃς, ϑ, 366. εὐπέπλοις, ρ, 369. ἠνίδεα, ε, 264. φ, 52. καλὰ, λ, 190. καθαρὰ, ζ, 61. καλὰ, ρ, 218. ξ, 154. λυχνὰ, π, 457. *πεπαμένα, II, 184. παλαιγενέα, XXXI, 8. ὑφαντὰ, ρ, 218. φοινικόεσσα, III, 250.
εἰμένοι, ο, 330.
εἰνάετης, γ, 118. ε, 107. ξ, 240. χ, 228.
εἰνάκις, ξ, 230.
εἰναλίαι, ε, 67. εἰναλίῃ, δ, 443.
εἰνοσίφυλλον, ι, 22. λ, 315.
εἶξαν, β, 40. εἴξασα, ε, 126. εἴξασκε, ε, 332. εἴξεσε, ξ, 221.
εἶπεσι, γ, 427. εἰπέμεναι, δ, 282.
εἴποϑεν, α, 115.
εἰρηνάζετο, γ, 435.
εἴρια, γ, 90. εἴρεα, α, 284.
εἰρεσίηφι, ϑ, 529.
Εἰρεσίαι, II, 32.
εἰρεσίῃ, λ, 639.
εἴρεσϑαι, α, 188.
εἰρημένα, μ, 453.
εἰρύατ', ω, 485. ἀγαϑὴ, XLVIII, 5.
εἰρύσσης, VII, 16.
εἰρύσϑ', τ, 46.
εἰρύσϑ', ι, 503. εἰρύσϑαι, π, 11.
εἰρύσσαι, σ, 315. χ, 423.
εἰρομένην, ο, 263. ω, 114.
εἰρομένων εἶσιν, ι, 443.
εἴρος ἰοδινέος, δ, 135. ι, 426.
εἶρπον, μ, 395.
εἰρύσϑ', ζ, 265. π, 463.
εἰρυσσάμενος, κ, 165.
εἶρυτο, χ, 90. ψ, 229.
εἴρω, β, 162. εἴρομαι, ϑ, 549.
εἰρωτᾶς, δ, 347. ε, 97. ι, 364.

εἰσαγάγωσι, κ. 233. 314. 366.
εἰσανακῶσαι, τ, 594.
εἰς ἅλα ἰδνῶ, ε, 217.
εἶσας, γ, 180. δ, 358. 458. η, 43. λ, 184. εἶσης, δ, 578. II, 489. εἶσης, λ, 507.
εἰσαφίκῃ, μ, 40.
εἰσείδον, η, 117.
εἰσελάων, κ, 83.
εἶσεν, α, 130. ζ, 7. κ, 233. ξ, 49.
εἰσενόησα, λ, 571. 600.
εἰσερύσαιτης, μ, 317.
εἰσήλυθε, δ, 338. ρ, 129.
εἶσεν, α, 118. εἰσέδραμεν, ι, 148. εἶσιδον, λ, 305. π, 356.
εἰσθμὸν λεπτὴν, ζ, 264.
εἴσκεις, δ, 148.
εἴσοδος, ἀφεῖσι, κ, 90.
εἰσοιχνεῦσαι, ζ, 157.
εἰσορόωσι, γ, 246. εἰσορόωντα, γ, 123.
εἴωθε, ρ, 394.
ἐκαίετο, Θ, 323. II, 357. 382. 420. 440. 474. III, 281, 333. 497.
ἑκάεργος, μ, 13.
ἑκαέργῳ, VI, 14.
ἑκάζεσθον, π, 408.
ἑκαίνυτο, γ, 282.
ἑκατὸν ἀπὸ λίην, υ, 99.
ἑκάμομεν, ι, 130.
ἔκαμψε, ε, 453.
ἑκατηβελέταο Φοίβου, II, 157.
ἑκατηβόλῳ, II, 134. ἑκατηβόλε, υ, 278.
ἑκατόμβας ἀγακλειτὰς, η, 202. ἑξαέτης, τ, 366. ἱερὰς, γ, 144. πλήσασα, δ, 352. ἑκατόμβης ἀγαλειτῆς, γ, 59.
ἑκάτῃ, II, 275.
ἔκβασις, ε, 410.
ἐκβήσαντες, ω, 300.
ἑκηβόλαισιν, II, 468. ἑκηβόλοιο, XLIX, 1. ἑκηβόλοιστιν, IV, 198.
ἑκηβόλῳ, κ, 138. ἑκηβολίῃ, δ, 184.
ἑκηβόλοιο, π, 354. σ, 35.
ἔκηλον, IV, 285. ἔκηλος, γ, 123. λ, 235. ο, 225.
ἐκθήσασα, χ, 174. ἐκ—δήσας, κ, 96.
ἔκλινον ὄμμα ἔχει θεὸς, I, 96.
ἔκλυε, IV, 166.
ἔκλυεν, α, 437. ἐκάλυε, ξ. 460. χ, 334.
ἐκέασσε, ε, 132. η, 250.
ἐκέδασσεν, γ, 131. ν, 317. ξ, 242.
ἐκέκασο, β, 158.
ἐκεκεύθει, ι, 348.
ἐκέκλετο, ζ, 71.
ἐκέλευον, δ, 673.
ἐκέλσαμεν, ι, 546.
ἐκεραΐομεν, β, 323.
ἔκθορε, ψ, 30.
ἐκέχυντο, τ, 539. *I, 242.
ἔκηλος, β, 311.
ἔκλυτον γλῶσ, σ, 99.
ἐκλυθῆσαι, ψ, 179.
ἔκτις, ο, 147. ἔκτις, II, 209. 229. 239. 277.
ἐκπέρσαι, η, 182. κ, 356. ν, 53.
ἐκπέχασε, ο, 257.
ἔκυρεν, γ, 169. ἐκύρησεν, π, 379.
ἐκλαθέτο, κ, 557.
ἐκλελάθοιτο, γ, 224.
ἐκλιπέσθην ἐχῆας, ω, 165.
*ἔκλισ' ἑτάρουσιν, χ, 121.
ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε, χ, 17.
ἐκλύζετο, I, 75.
ἐκλύθη, ι, 484. 541.
ἐκλύσεσθαι, κ, 286.
*ἐκμάσσετο, III, 508.
ἐκνεμεσήθημεν, ι, 559. κ, 186.
ἐκόμην, μ, 450.
ἐκόμιζε, ρ, 113.
ἐκομίσσατο, ξ, 316.
ἐκόνισεν, I, 204.
ἐκοσμήθην, I, 188.
ἐκπαρέθην, δ, 541.
ἐκπόρουσεν, I, 122.
ἐκόσμει, η, 13. ἐκόσμησεν, V, 11.
ἐκπεπαλαγμένῳ φρένας, σ, 326.
ἐκπέπασται, χ, 56.
ἐκπεφάσθαι, η, 35.
*ἔκπιεν, ι, 353. 361. ἔκπιον, κ, 237. 318.
ἐκπλεύς, III, 248.
ἐκπλαγλίπης, VI, 50.
ἐκπλήσασα, σ, 230.
ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσα, XXXI, 16.
ἐκσαωκολεσαμένη, β, 400. II, 111.
ἐκσαωλιπόντες, Θ, 515.
ἐκφήνειν, ἐέλδωρ, IV, 223.
ἐκφέρεσθ', δ, 778.
ἔκρυψαν, ξ, 357.
ἔκτα, α, 300. ἔκτεθον, δ, 537.
ἐκτάμεν, ι, 310.
ἔκτας, α, 30. τ, 276.
ἔκτατε, α, 36. 299. ἔκτατον, α, 108.
ἐκπεπάσθαι, III, 519.
ἐκπλεῖσαι, κ, 27.
ἐκπλέσας, γ, 275.
ἐκπήσαι, υ, 265. III, 24.
ἔκπλησαν, λ, 262.
ἐκπύκα, σο. κ, 235.
ἐκπύλιδε, III, 119.
ἔκυσ', ψ, 208. ἔκυσεν, φ, 225.
ἐκφῦσαι, κ, 246. ν, 308.
ἔκφερεν, ε, 469.
ἐκφόρεον, χ, 451.
ἔκφυγε, δ, 502. 512. ε, 235.
ἐκχύμενοι, Θ, 515. ἔκχυτο, τ, 504.
ἐκαίκυον, ἐγὼ, τ, 541. ἐκεῖνοι, δ, 259.
ἑκὼν, β, 133. γ, 214. δ, 247. 372 377. 649. ε, 100. π, 95. χ, 351.
ἑλάαν, γ, 484. 494. ε, 290. ζ, 82. μ, 47. 109. 124. ο, 50. 192.
ἔλαβεν, ζ, 81. καὶ ἐ, ρ, 326.
ἐλαύγχανον, υ, 282.
ἐλαύζω, III, 316.
ἐλαίᾳ πελιοῦσσαν, η, 116. λ, 589.
ἐλαίη, ω, 245. πετύφῳ, ν, 102. 346. ἐλαίης ἱερῆς, ν, 372.
ἐλαΐνεον, ι, 320. ἐλαΐνῃ, ι, 394. ἐλαΐνου, ε, 236. ι, 382. ἐλαίνῳ, ι, 378.
ἔλαιον εὐώδες, β, 339. ὄχεϊν, ζ, 79. 215. η, 107. XXIII, 3.
ἐλαύνεται, Θ, 93. 532.
ἐλάσαι, σ, 93. ἐλάσασθε, υ, 51. ἔλασσε, γ, 493.
ἔλασσε, III, 379.
ἐλάτῃ, IV, 265.
ἐλατὴν ἀγαθὸς, II, 232. ἐλατῆρα, III, 14. ἐλατῆρε κορυθαίολε, III, 265. 377.
Ἐλαφηβολιῶνος ἱσταμένου, II, 210.
Ἔλαφον, χ, 267.
Ἐλατρεὺς, Θ, III, 129.
ἐλάτῃσιν ξυστῇς, μ, 172.
ἐλαύνομεν, γ, 157. ι, 465.
ἐλαφηβόλον, XXVI, 2.
ἐλάφοισι ὠκείῃς, ζ, 104. ἔλαφον, μέγαν, ὑψίκερων, κ, 158.
ἐλαφηβόλοι, γ, 370. ἐλαφηβόλου, α, 164. ἐλαφρὰς, ε, 240.
*ἐλάχεια, *ι, 116. κ, 509. II, 197.
ἐλάχιστον, III, 570.
ἐλαίων, III, 342.
ἔλδεαι, ψ, 6. ἔλδομαι, ε, 219.
ἐλέαιρ', IV, 190. ἐλέαιρον, α, 19.
ἐλέγμεθ', ι, 335.
ἐλέγχεα, φ, 329. 333.
ἐλέγχει, φ, 424.
ἐλεγχείην, ξ, 38.
ἐλέειν, λ, 204. 205. 209. καὶ, λ, 425.
ἐλεεινὸν, ζ, 327. Θ, 531. π, 219.
ἐλεεινοπάτρῃ, θ, 530.
ἐλείμεθα, ε, 191.
ἐλίσσε, δ, 365. ἐλίσσων, χ, 312. 344.
ἐλισσὸν, ξ, 82.

ἕλεσσεν, ξ, 480.
ἕλεφθαι, III, 195.
ἕλεκτο, τ, 50.
ἑλίλειπτο, ἐπὶ, Θ, 475.
ἑλελίζετ', XXVIII, 9.
ἑλίλιξεν, ϖϑὶ, ε, 314. ἑλελίχθη, μ, 416. ξ, 306.
ἑλίλυντο, χ, 186.
Ἑλένη, δ, 121. 305. ο, 100. 104. *λ, 441. Ἀρχὴ, δ. 184. 296. ψ, 218. δῖα γυναικῶν, δ, 305. ο, 106. Διὸς ϑυγατρῶν, δ, 184. ψ, 218. ϰυνὸπις, ο, 123. ταυϒέτην, δ, 305. ο, 171. Ἑλένη, δ, 12. 130. ὑπερείδη, λιπαρολένῳ, χ, 227.
ἑλίξατο, δ, 305.
ἑλεοῖσιν, ξ, 432.
ἑλίσσ, Θ, 68.
ἕλιτον, ξ, 220.
ἑλεύσεται, δ, 340. 424. ϰ, 267. 540. ἑλεύσεσϑε, ω, 168.
Ἑλλάσπιος, *Fragment.* 61.
ἑλιφαίρου, τ, 565.
ἑλίφαντος, δ, 73. τ, 564. ϰώπη, φ, 7. ϖεπλίσιν, Θ, 404. ϖεπλῶν σ, 195. τ, 564.
ἕλῃϑι, β, 106. ω, 140. III, 154.
ἑλήλαϑ', η, 113.
ἑληλέδατ', η, 86.
ἑλῇ, α, 284. ἑλῇϊν, α, 422. ἑλῇσιν, γ, 188. ἑλῇων, α, 115.
ἑλιγμένος, III, 306.
ἕλικας, α, 92. γναμπτὰς, IV, 164. *ἐπὶ γναμπτὰς, III, 87.
ἑλικοβλέφαρε, V, 19.
ἑλικῶπις, III, 192.
ἑλίκων βοῶν ἐπιβουκόλος, χ, 292.
Ἑλικῶνα, XXI, 3. Ἑλικῶνος, I, 1. ξανϑῇ, XL, 2.
ἑλικοπέδῃς, XXXII, 1.
ἑλίσσω, Θ, 125.
ἑλίσσετ', XXXI, 3.
ἑλίσσϑ, ϰ, 24. υ, 24. 28. II, 361.
ἑλκέμμα, σ, 12.
ἕλκετο, τ, 506. VI, 32.
ἑλκεχίτωνες, II, 147.
ἕλκων', π, 276.
ἕλκαδι, σ, 87. ἑλκάβετ', ε, 325.
Ἕλλάδα, δ, 726. 816. λ, 495. ο, 80.
Ἑλλησπόντῳ πλατεῖ, ω, 82.
ἑλλιζόμενοι, η, 145. ἑλισσόμενοι, ϰ, 481.
ἑλλὸν ϖυκίλον, τ, 228.
ἑλόεσσι, δ, 252.
ἑλείατο, υ, 117.
ἕλϙ τὸ, ξ, 474.
ἑλῶσι, δ, 750. 759.
ἑλόχευσε, III, 230.
ἑλόωσι, υ, 319.
ἕλπεται, φ, 314. ἔλπετο, β, 91. ν, 380. ἔλπετο, γ, 275.
Ἐλπήνορ, λ, 57. Ἐλπήνορα, μ, 10. Ἐλπήνορος, λ, 51. Ἐλπήνωρ, ϰ, 552.
ἐλπίδας, π, 101. τ, 84.
ἐλπωρὴ, β, 208. ζ, 314. ϑ, 76. ψ, 287.
ἔλσας, χ. ἐλάσας, ε, 132. ϑ, 250.
ἔλυεν, η, 6. II, 405. ἔλυσε, ω, 380. ἔλυσαν, β, 418.
ἐλυσθείς, ι, 433.
ἕλων, α, 318. δ. 2.
ἐλῶν, δ, 66. 506.
ἐλῶντα, III, 355.
ἔλωρ ϵ κύρμα ϑηύσσ, γ, 271. γένεσθαι, ε. 473. γένηται, ν, 208. ἔλωρ γένετ', ω, 291.
ἔμ', ε, 99.
ἐμαϑον, I, 101.
*ἐμάρνατο, III, 140.
ἐμαρναμενοΐ', ω, 41. ἐμάρναο, χ. 228.
ἔμαρπτε, υ, 56. ἔμαρπτεν, ω, 389.
ἐμαχέοντο μάχην, ι, 54. χ, 245.
ἐμβαίεν, ϰ, 164.
ἐμβαλέειν, δ, 298. ἐμβάλετ', ψ, 179.
ἐμβασίλευε, ο, 412.
Ἐμβασίχυτον, I, 208. Ἐμβασίχυτε, *Τυρσηνὲ φύγε, I, 136.
ἐμβεβαώς, XXX, 9.
ἔμβη, δ, 656. λ, 256.
ἐμβρυον, ι, 245. 309. 342.
ἐμείθεν, δ, 592. ζ, 289.
ἐμείναρϑμ, ι, 151. 231.
ἐμείτο, γ, 237.
ἔμελλόν μοι ϖαῦτα μνησαμένῃσιν ἔρεσϑ, π, 465.
ἔμεναν, δ, 274.
ἐμείλιττε, δ, 17. ν, 27.
ἐμείμηκον, ι. 439.
ἐμεμύκει, μ. 395.
ἐμέμφετο, I, 69.
ἐμενέϑ, III, 46.
ἐμήσατο, γ, 194. 303.
ἐμηϖόσαϑ, μ, 373.
ἐμίγη, η, 61. ψ, 219. XXXI, 14.
ἔμικϑ, α, 433.
ἔμιμνεν, τ, 50. ἐμίμνομβδ, π, 368.
ἔμιμνον, ψ, 38.
ἐμισήσκοντο, υ, 7. ἐμισησάμεϑ' α, 209. δ, 175. ἔμισγεν, α, 110.
ἐμίχϑη, χ. 329. ἔμιχϑεν, I, 43.
ἔμμορε ϑη, ρ, 226. ἔμμορε ϑε, σ, 361.
ἐμμεμαώτε, ξ, 485. IV, 181.
*ἐμμεμαῶτε, ψ, 127.
ἐμμορὸς αἰεὶ ε, 386. φ. 69.
ἔμμορε, λ, 337. IV, 37.
ἔμμορέ εἰσι ϖροῖς ϵ αἴδῆς, αἰαδὶ, vid. αἰαδί.
ἔμπασε, γ, 103.
ἐμνῶϑ, IV, 24.
ἐμόγησε, δ. 107. ἐμόγησεν, δ, 106. 152. 170. ω, 206.
ἐμπάζεο, α, 271. 305.
ἔμπεσον, *Mediâ* Communi, ν, 379. κακὸν ἔμπεσϵ ἀλύτης. φ. 400.
ἐμπλεῖσϑε, III, 520.
ἔμπεσε & ἔμπεσεν, β, 54. δ. 508. ε. 50. 318. ζ, 116. μ, 266. ο, 374. ἔμπεσον, Aor. β. IV, 200.
ἐμπίμπλαϑ ἐϑλῶν οἵϵ, XXIX, 10.
ἐμπλεῖεν, σ, 118. υ, 26. χ. 3.
ἐμπλήγδην, υ, 132.
ἔμπλησ, Θ, 16. ἐμπλήσαντες, σ, 45. ἐμπλήπτε, Θ, 495. ε, 209. 212. ἐμπλήπτϵ νηδὺν, ι, 296. ἐμπλησάμεν, κ, 573. λ, 31. ἔμπλησεν, β, 353.
ἔμπασθεν, ω, 519. ἔμπασεσεν, VI, 33.
ἐμπεπίησεν, I, 183.
ἐμπελίσσετο, ο, 455.
ἔμπορος, β, 319. ω, 299.
ἐμυήμεϑα, β, 172. μ, 223. 451.
ἐμφορέοντο, μ, 419. ξ, 309.
ἔμφυλον, ο, 273.
ἔναιον, γ. 292.
ϵὐαίρει χϵῥσὶ καλὸν, τ, 263.
ϵὐαίρων ϑῆρας, XVIII, 13.
ϵὐαίσιμα, β, 159. ρ, 321.
ϵὐαλίγκια, ν, 89. ϵὐαλίγκιοι, ϑ. 5. XLII, 1. ϵὐαλίσιον, π, 209. 273. ϵὐαλίγκιϵ, α, 371. β. 5. δ, 310. ι. 4. ρ. 337.
ἕναλον πόλιν, II, 180.
ϵὐάμιλλα, ι, 223.
ἔνεξε, φ, 122.
ϵὐεργὲς ἠοὶ φαίνοντα ἡμῖν, ν. 201. ὑ πάντεσσι, π, 161. ϵὐεργὲς ὄνειρον, δ, 841. ϵὐεργὲς ἦλϑ μοι Ἀθήνη, γ, 420.
ϵὐερηϖὲς, ε, 236.
ϵὐερρεθμιον, μ, 65.
ἔνασσαν, II, 298.
ἔνναυλοι ὑλήεντες, XIII, 5. ϵὐαύλου, σκιόεντος, IV, 74. 124. ὑλήεντος, XXV, 8.
ϵὐδείη, ρ. 365. III, 453.
ϵὐδιόων, XXXI, 6.

ἴνλΘ, *Mediâ* longâ, δ, 450.
εἰδύσηαι, μ, 443. εἰδύσησε, ο, 478.
εἰδυκέως, η, 256. κ, 65. 450.
εἰείδυσεν, ε, 260. ι, 159.
εἰείκελε, δ, 233.
εἰείκελ, ι, 164. τ, 443.
ἴνεικεσε, δ, 623. 784.
ἴνειμεσι, ξ, 210.
εἰείσατο, ν, 387.
εἰείκρυψε, ε, 488.
εἰείλαπιν, Π, 213.
ἴνειμεν, Θ, 470.
εἰείσατο, σ, 320. τ, 65. π, 212. 417. σ, 77.
εἰείνΘε, Π, 366.
εἰείπλησεν, ρ, 503.
εἰείσασεν, ι, 381. τ, 138.
εἰείσιμοι, ε, 561. εἰείσινΘε, ρ, 549. 556. εἰείσιπος, ψ, 301. εἰείσασε, ω, 413. εἰείσαν, III, 432.
εἰείρησεν, ι, 383.
ἴνεσαν, φ, 12. 60.
εἰείσαιΘ, β, 271.
εἰείδειν, γ, 350.
εἰείσαιον, ξ, 51. εἰείναίων, π, 35.
εἰείμα, Θ, 200.
εἰείκαμβε, μ, 401.
εἰείμεθα, δ, 272.
εἰείμεθΘε, ω, 423.
ἴνησε, I, 182.
εἰείσφ, ο, 198. εἰείσμεν, β, 295. μ, 293.
εἰείμεναι, δ, 299. η, 338. ἴνθρο θυμῷ, ω, 247. ἴνθρο. α, 361. λ, 101. ν, 342. φ, 355. εἰε θήσι, ε, 165.
ἴνθορεν, ρ, 233.
εἰείθμιΘε, ν, 421.
εἰείκυε, ι, 187. εἰείκυεν, ο, 556.
εἰείκοσιον, π, 454. εἰείκοσιΘε ὥστε χαλκῶν. XLVIII, 11.
εἰείκοσιτὸν, α, 288. β, 219. πλεσφόρεν, δ, 86. ἴνικοσιτὸς, κ, 469. εἰείκοσίῳ ΦερεπολεμΘ, λ, 247. εἰείκοσιτὸς, XXV, 13. εἰείκοσιτῷ ἑνικοσῷ, ρ, 327. ἐνδικάτῃ, γ, 391. π, 18. εἰείκοσιτῶν ΦερεπολεμΘεν, α, 16.
εἰείκοσι, μ, 65.
εἰείκοσι, γ, 121. εἰείκοσιας, σ, 331. 392.
εἰείκοσὶς, ε, 446. III, 165. ἔκπαγλον, κ, 448. εἰείκοσῆς, υ, 266.
Ἐνικοσῆος, λ, 239. Φίλοιο, λ, 237. ὃς πολὺ κάλλιστος πολεμαῖν, λ, 238.
εἰείκλεον οἶκ, ξ, 113. βιότοιο, τ, 580. φ, 78. ἐνίκλειΘε κυνοραστέων, ρ, 300.
εἰείκλέωσι, χ, 469.
εἰείκλόσαξ, ε, 221. εἰείκλήσης, τ, 117. εἰείκληδὴν, λ, 451. εἰείκλήσειν, ψ, 358.
εἰείκοσμεν, ω, 160.
ἴνιασε, γ, 101. 247. εἰείασεν, γ, 93. δ, 323. ἐνιασε, ξ, 509.
εἰείασε, γ, 327. εἰείασήσεν, ε, 98. εἰείασεις, δ, 317.
εἰείσεόρμΘε, ω, 162.
εἰείψω, β, 137.
εἰείαρεσι, I, 266.
εἰείσα ἔδραν, γ, 7. ταύρες, γ, 8. αἰεὶ συμπήτην κρατὶ πάντ᾽ ἀνύσειν, θ, 258. λάιγχαιον αἶγας, ι, 160. κεῖτο πέλωρον, λ, 576. νῆας πέλας, ξ, 248. Μοῦσ᾽ εἰείσα πᾶσαν, ἀμοιβόμενον ὑπὲ καλῇ, ω, 60. ἐνήμαρ τε Θ ἐνείσα νύκτας, Π, 91.
εἰείσαπήχης, λ, 310. ἐνεσάπηχυν ὄρμον, Π, 104.
εἰείσόργεα, λ, 311.
ἴνεσι, α, 1. IV, 1. XVIII, 1. ἔνεσσιν, XVIII, 29.
εἰείσάρεσε, 19. ἐνεσάρεσιν, κ, 390. ἐνεσάρΘε, τ, 179.
εἰείήκοντα, τ, 174.
εἰείῆμαρ, η, 253. ι, 81. κ, 28. μ, 447. ξ, 314. II, 91.
εἰείσεσίαιον, κλυτὸν, ι, 518. ἐνεσσίαιος, κλυτὸς, ε, 423.
ἴννυΔ, ζ, 28. ξ, 514. 522. ἔννῦ᾽, ε, 229. ἔννυτο, ε, 230.
εἰείύχμαι, γ, 178.
ἴνυχον, III, 284.
εἰείόε, III, 213. ἐείσατο, α, 257.
εἰείοιχεσθαι, γ, 472.
εἰείόμοδε, ι, 217. ἐνόμοδεν, XVIII, 32.
εἰείσὴ ἰαυμασίη, II, 360. ἐνοπλὸ, κ, 147. III, 509.
*εἰείὸ ὅπλοις εἴμεν, pro ἐνοπλιὸν εἶμεν, I, 152.
*ἐνόπλοι, pro ἔνοπλοι, I, 131.
ἐνὸς ἀνδρὸς, α, 377. β, 142. θ, 105.
ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ, γ, 6. ἐνοσίχθονι κρείων, ε, 282. 375. Ποσειδάων, α, 74. ε, 339. 366. η, 56. 271. θ, 354. ι, 283. λ, 251. μ, 146. 159.
ἴν τ᾽ ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, Θ, 302. Φ, 291. κ, 280. λ, 246.
ἐνταυτίαζ, φ, 92. ἐνταυτίασ, τ, 587.
ἐνταυτίασθαι, φ, 403.
ἔντεα, η, 232. ἀρήια, τ, 17.
ἔντεον οἷος ὕφειφις, φ, 408.
ἔντεσι *αὐτῇσι σὺν, I, 156.
ἐντῆμισυ Θα, γ, 154. δ, 578.
ἔντο, ἐξ ἔρον, α, 150. γ, 67. 473. δ, 68. Φ, 72. 485. μ, 308. ξ, 454. ο, 143. 302. 500. π, 55. 480. ρ, 99. ω, 488. II, 513.
ἐντρέπεται, α, 60.
ἐνωρεπίῃσι δολίῃσ᾽, εἰλυμένον, III, 245.
ἐντυναμβή, μ, 18. ἐντύεαι, ζ, 33.
ἐντυνόμοι, γ, 33. ἐντύνοιΘ, ε, 499. π, 2.
ἔντυον, ψ, 289.
ἐνύπιον, ξ, 495.
ἐνώμα, φ, 245. 391. ἐνώμας, σ, 215. ἐνώμων, κ, 32. υ, 252.
ἐνώπια παμφανάωσα, δ, 42. χ, 121.
ἐνωπαδίως, ψ, 94.
ἐνῶρτο, Φ, 326.
ἐξ, ι, 60. μ, 90. 246. π, 248. χ, 252. ω, 496.
ἕξαγον, Φ, 196.
ἑξαγρέθων, λ, 233.
ἑξάεπε, γ, 115.
ἑξαίνετο κάλαμος δῶρα, ε, 206.
ἑξαίρετοι Ἰθάκης κῦρε, δ, 643.
ἑξαμερεύμην, ξ, 232.
ἑξαίσιον, δ, 690. ε, 577.
ἑξαίτης, β, 307. ε, 102. τ, 366.
ἑξαίφνης, I, 285.
ἑξακόσιοΘε, γ, 145.
ἑξαλαπάξαι, γ, 85.
ἑξαλαῶσαι, ι, 504. ἑξαλάωσε, ι, 453.
*ἑξαλίοντες, VI, 51.
ἑξανδὸς, ε, 438. ἑξανδῶσα, δ, 405.
ἑξαναφανδὸν, υ, 48.
ἑξανίδυσαν, I, 132.
ἑξανιὼν, XVIII, 15.
ἑξαπατῶν, III, 318. ἑξαπατῆσαι, ν, 277. ἑξαπάτησεν, ι, 414.
ἑξαπατήῆρες, *Fragment.* 250.
ἑξαπάφησε, II, 376. ἑξαπάφησαι, II, 379. IV, 38. ἑξαπάφω, ψ, 79.
ἑξαπίβησαι, μ, 306.
ἑξαπίδυσε, ε, 372.
ἑξαπίνιζεν, τ, 387.
ἑξαπίνης, κ, 557. μ, 288. ξ, 29. 38. Φ, 196. ω, 159. I, 81. VI, 50. XXVII, 13. XXXII, 10.
ἑξαπόλωλε, υ, 357.
ἑξαρπάξασι νεὼς κυανοπρῴρου, μ, 100.
ἑξάρχοντες, δ, 19. ἑξάρχουσι, XXVI, 18.
ἑξαφίλασθε, χ, 444.
ἑξαφύοντες, ξ, 95.
ἑξάψας, κίονος μεγάλης, χ, 466.
ἑξεγίλασσεν, III, 389.
ἑξεγίνοιΘ, XVI, 2.
ἕξει, ζ, 281. σ, 72. ἕξεν, ω, 521. ἕξης, III, 291. ἕξετο, II, 501.

ἐξελίζω, λ, 200. χ, 388. ἐξειλίσσω, π, 218.
ἐξενίσσω, τ, 194. ω, 265. 270.
ἐξεπάγη, ο, 442. ἐξεπάγης, IV, 287.
ἐξέρεπτο, ρ, 127.
ἐξεσθω, υ, 179.
ἐξεσι, ν, 130.
ἐξεσκαλίπτω, ω, 1.
ἐξελάσας, β, 248.
ἐξελε, χ, 110.
ἐξελήμεναι, δ, 283.
ἐξελιγμένοιο, ε, 432.
ἔξελον, η, 10. ι, 160.
ἐξεμύσσετε, μ, 237. 437.
ἐξέπαμοφε, ε, 335.
ἐξεναρίξας, χ, 246. ἐξεναρίξας, λ, 272.
ἐξ ἔντο, ἔρον, ω, 150. Vid. in ἔντο.
ἔξεον, ψ, 199.
ἐξεπέρησε, κ, 162. ἐξεπέρησεν, III, 352.
ἐξέπλη, I, 210.
ἐξέπλυσσε, ε, 322.
ἐξερέεινε, κ, 14. τ, 116. III, 252. ἐξερεείνεις, III, 544.
ἐξερέεσχ, γ, 24. ν, 41. τ, 99.
ἐξερέη, ω, 416.
ἐξέρυσ', ι, 397.
ἐξεσάωσε, δ, 501.
ἐξέσσυθ', ι, 373. 438. μ, 366.
ἐξέτμαμεν, μ, 360.
ἐξεταμύσθη, VI, 38. ἐξετάμυσσε, III, 124.
ἐξεπλεον, δ, 7.
ἐξεπλέετο, III, 10.
ἐξεπλέσθη, I, 294.
ἐξεπλεσσε, β, 110. γ, 99. δ, 329. ω, 145.
ἐξεπλεῦντο, λ, 293. ξ, 293. II, 349.
ἐξεπρέσσε, III, 42.
ἐξετύφλε πικρὸ μοιρηγ'. I, 235.
ἐξ εὐνῆφι, β, 2. γ, 405.
ἐξεύχεται, α, 406.
ἐξεφαάνθη, μ, 441.
ἐξεφαάνη, κ, 260.
ἐξέφθιτο, ε, 163. μ, 320.
ἐξέφυγεν, ψ, 236.
ἐξέχυθ' ὕδωρ, τ, 470.
ἐξῆγε Θύρασζε, ο, 464. πόλη⊙, ψ, 372.
ἐξηγεῖτο, XXV, 10.
ἐξήει, II, 28.
ἐξήλασε, ι, 312.
ἐξῆμαρ, κ, 80. μ, 397. ξ, 249. ο, 475.
ἐξημοιβὸς, Θ, 249.
ἐξήπαφε, ξ, 379.
ἐξήπλωτο, I, 105.
ἐξήρεσσε, ε, 39. κ, 84. ν, 137.
ἐξήρχτο, μ, 339.
ἐξιάνας, α, 347.
ἐξίκετ', δικτυλικῶς, XVIII, 31. ἐξικόμην, ν, 206. υ, 223.
ἐξίκετο, μ, 166. III, 148. ἐξίκηντο, III, 399.
ἐξίμενος ἱππόθεν, λ, 530.
ἐξίχνῃ, μ, 94.
ἔξιτέ μοι μεγάρων, β, 139.
ἐξολίσσετε, ρ, 597. ἐξολίσσομεν, I, 150.
ἐξολόλυξε, I, 100.
ἐξομόσσω, ε, 477. vid. ὀμόσσω.
ἐξονομακλήδην, μ, 250.
ἐξονομῆναι, ζ, 66. IV, 253.
ἐξορμήσασα, μ, 221.
ἔξοχα, Θ, 487. ι, 551. λ, 431.
ἔξοχε, φ, 266. I, 274. ἔξοχον, δ, 171. ε, 118. ζ, 158. τ, 247. I, 21. XVIII, 28. ἐξοχ⊙, σ, 204. I, 254.
ἐξύφυνε, I, 181.
ἐξώρχισμαι, I, 184.
ἐξώφελλον, ο, 18.
ἔοικας, α, 208.
ἐοικότι, ω, 46. ἐοικώς, δ, 245. δῆμος ἐλαφῖνι, IV, 400.
ἔολπα, β, 275.
ἔοργαν, I, 178. ἐοργώς, χ, 318.
ἑορτὴ, υ, 156. ἁγνὴ, τοῖο ἑηοῖο, υ, 329.
ἐπαγγείλησι, δ, 775.
ἐπάγρησις, τ, 445.
ἔπαθον, δ, 95.
ἐπαιγίζουσε, ε, 293. ἐπαιγίζων, II, 434.
ἔπαιζον, ζ, 100.
ἐπαινῇ Περσεφονείᾳ, κ, 534. λ, 47. ἐπαινῆς, κ, 491. 564.
ἐπαίξας, κ, 295.
ἐπαικτῆρες, τ, 438.
ἐπαίλασεν, δ, 343. ρ, 134.
ἐπαλαοφόσασα, α, 252.
ἐπαλεξήσασε, I, 173.
ἐπαληθεὶς, δ, 81. 83. ε, 176. ἐπαληθῇ, ο, 400.
ἐπάλμη⊙, ξ, 220.
ἐπαμήσατο, ε, 482.
ἐπαμοιβαδὶς, ε, 481.
ἐπαμοιβὶς, III, 513.
ἐπαμύντορί, π, 263.
ἐπανζωύσας, χ, 467.
ἐπαοιδῇ, τ, 457.
ἐπάρηγε, XXVIII, 10. ἐπαρήγοις, ν, 391.
ἐπαρξάμενοι, γ, 340. φ, 272. ἐπαρξάσθω, σ, 417. φ, 263.
ἐπάρη⊙, λ, 488.
ἐπαρτέας, ξ, 332. τ, 289. ἐπαρτέας, Θ, 151.
ἐπαρωγὸς, λ, 497. I, 178.
ἐπαύσατο, γ, 9.
ἐπαυσάμεθ', ι, 87.
ἐπαυσύπεροι, π, 366.
ἐπαυύω, III, 97.
ἐπαυρίσκω, ρ, 81.
ἐπαύρης, σ, 106.
ἐπαύσασθε, ε, 391.
ἔπι, α, 31. ἀκρέμοσι, τ, 565. ἰμασσόμενος, ρ, 519. πλεσσόμενος, α, 122.
ἐπίβασκον, ο, 296. II, 427.
ἐπίβαν, ψ, 238. ἐπίβημεν, ι, 83. ἐπίβην, κ, 347. λ, 161. 481. ἐπίβης, II, 219. ἐπίβησαν, χ, 424. ψ, 13. IV, 162. ἐπιβήσατο, δ, 521.
ἐπίφρασσον, κ, 111.
ἐπίγειρε, χ, 431.
ἐπίχρεψεν, χ, 280.
ἐπίχρατο, υ, 57.
ἐπίδηθ', ν, 168. ἐπίδησεις, I, 275. ἐπίδησε, γ, 269. φ, 391. ψ, 17.
ἐπίδραμεν, ξ, 30.
ἔπιζε, μ, 167. ἐπίζῃ, τ, 73. XXXVII, 16.
ἐπίκεισεν, ν, 114.
ἐπίκλυεν, ε, 150.
ἐπικλύζετο, I, 68.
ἐπικλώσωντο, α, 17. Θ, 579.
ἐπίλεσσε, ξ, 350.
ἐπίλεσθον, γ, 341.
ἐπιλεύσσω, ι, 214.
ἐπέλειψε, III, 109.
ἐπιλήθετο, δ, 455. ε, 324.
ἐπιλήσεσθον, Θ, 379.
ἐπιλήλυθε, δ, 268.
ἐπίλησεν *ἄπιτος ἰδλᾶν, ἀλλ' ἀσκεῖν, υ, 85.
ἐπιλήθω, α, 188.
ἐπίμασθε, δ, 793.
ἐπιμαώσεσθον, β, 323.
ἐπιμαίετο, ι, 441. λ, 530. III, 108.
*ἐπιμάσσετο, ν, 429. *ἐπιμάσσετ', π, 172.
ἐπιμάσσατο, δ, 437.
ἔπιμαψεν, δ, 586. ρ, 149. I, 138.
ἐπίνεμεν, υ, 254.
ἐπινήνθεν, Θ, 365. IV, 62.
ἐπινήχετο, I, 106.
ἐπιντύνεσθαι, ω, 89.
ἔπιο σωτῆρα, ε, 9. κλισίηνδ' ἴομεν, ξ, 45.
ἐπίοικε δικαιόλογον ἄνδρ' ἀλιγόνειν, λ, 185.

ἐπεπείθητο θυμὸς ἀγήνωρ, ἡμῶν, β. 103. κ, 406. 466. 475. 550. μ, 28. 324. τ, 148. ω, 137. πατρὶ, τ, 14. χ, 108. 393. ἀγγελιὴς Ἑρμῆς. III, 395.
ἐπεπείθητ' οἱ ἦσι ἄκοιτις, I, 196.
ἐπεπλίομεν, II, 469. ἐπέπλεον, δ, 842. ε, 473.
ἐπέπταλον, γ, 15.
ἐπεπόνθει, ν, 192.
ἐπέπταμεν, ρ, 545. III, 297.
ἐπέπτατο, ο, 160. 524.
ἐπέπυστο, II, 97.
ἐπέρασσαν, ε, 386.
ἐπέρεισε δὲ ἓν' ἀπίλιθρον, ι, 538.
ἐπέρησε, ε, 409.
ἐπέρρισψαν, ο, 310.
ἐπερρώοντο, υ, 107.
ἔπεσσι, α, 2.
ἐπέρυσε κεράνῃ φύρλῳ, ω, 441.
ἐπέρχεαι, π, 27. ἐπέρχε, XXIII, 4. ἐπέρχεται, ζ, 132.
ἔπεσσιν, β, 344.
ἐπεσσωλίαις, δ, 159.
ἐπεσσεύψαντο ποσσὶν κρηπῖδας, ω, 147. γ, 339. φ, 271.
ἔπεσθε, ω, 278. ἐπέσθω, ο, 396.
ἔπεσσιν, η, 283. ω, 525.
ἐπέσσευε, γ, 16. δ, 314. ἐπέσσευον, γ, 134. λ, 196.
ἐπέστησαν, δ, 756.
ἐπέστασαν κακὰ δαίμονι, σ, 255. τ, 129. ἐπεστεώσατο, ν, 19.
ἐπεστύμεθ', δ, 454. ἐπεστύμενον, ε, 314. ἐπέστυτο, δ, 841. ζ, 20.
ἐπεσσυμένως, I, 72.
ἐπέσχε, π, 444.
ἐπέτυσσαν, αὐτὰ, δ, 783.
ἐπετέλεσθε, α, 327.
ἐπέτηλεν, γ, 267.
ἐπετύσθη, ν, 118.
ἐπετύλωσε, ρ, 238.
ἐπέτοιθε, β, 148. ϑ, 122.
ἐπετρεφέπετο, ι, 12. ἐπέτρεπεν, β, 226.
ἐπεύθετο, δ, 677. π, 412.
ἐπεύξαντο, κ, 533. λ, 46. ἐπεύξαντο, ν, 60. 238.
ἔπεφνε, δ, 91.
ἐπεφόρητο, III, 105.
ἐπέφραδεν, κ, 111. ο, 423.
ἐπεφρασμένος, ε, 183.
ἐπεχεύατο, ω, 385.
ἐπεχεύατο, ε, 257. 487.
ἐπέχεον, β, 50.
ἐπέων λαὸς ἀμφασίη, δ, 704. μορφὴ, λ, 366. καὶ ἔργων, III, 528.
ἐπήβολον νηὸς, β, 319.
ἐπήγαγον, ξ, 392.
ἐπηγκενίδεσσι, μακρῇσιν, ε, 253.
ἐπῆεν, φ, 7.
ἐπήεσαν, λ, 232.
ἐπήτριοι, ζ, 86. ν, 247. III, 113.
ἐπηφίων, δ, 89. η, 99. 128. κ, 427. σ, 359.
ἐπήϊξα, κ, 322. ἐπήϊσσον, ξ, 281.
ἐπῆλθε, ι, 233.
ἐπηλυσίης πολυκήμονος, III, 37.
ἐπημύριοι χιτῶνες, ξ, 513.
ἐπήνεον, δ, 373.
ἐπηπειλήσας, ν, 127.
ἐπήρεφε, ϑ, 366. ἐπήρεφες, δ, 606.
ἐπήρεφοι, β, 403. δ, 559. ε, 16. 141. ξ, 224. ρ, 145.
ἐπηρίφιας, κ, 131. ἐπηρεφέες, * χ. ἐπηρίφιες, ἐπήρεπες, μ, 59.
Ἐπήρεφος, ω, 305.
ἐπήρκεσεν, ρ, 568.
ἐπήρξαῖο, II, 125.
ἐπήρτυε, ϑ, 447.
ἐπῆσαν, ἐπήσσητες, τ, 445.
ἐπήσκητον, ρ, 266.
ἐπητῆ δ' αὖδὲ ἔοικεν, σ, 127. ἐπητὴς ἐστι, καὶ ἀγχίνοος, καὶ ἐχέφρων, ν, 332.
ἐπητύν, φ, 306.
ἐπήυξατο, II, 362.
ἐπήφυσεν, τ, 388.
ἐπιάλμενον, ω, 319.
ἐπίβαθρα δίπτυ, ο, 448.
ἐπιβαίην, ε, 177. ἐπιβασόμενοι, δ, 708. ι, 101. VII, 15.
ἐπιβῶσιν, νηὸς ἐμῆς, ν, 319.
ἐπιβήτην εὐφροσύνης, ψ, 52.
ἐπιβήτορα κάπρου, συῶν, λ, 130. ψ, 278. ἐπιβήτορες, ἵππων, σ, 262. ἐπιβήτορες ἵππων, XVI, 5. XXXII, 18. XXXVII, 4.
ἐπιβήσεσθαι, I, 54.
ἐπιβησέμεν, γ, 422. υ, 235. ψ, 268. 285. 292.
ἐπιβλήσεαι, ω, 343.
ἐπιβώσομαι, α, 378. β, 143.
ἐπιβώτορε μήλων, ν, 222.
ἐπιγνώσει, σ, 30.
ἐπιγυιάδα, μεγάλην, ρ, 225.
ἐπιδαίομαι, III, 383.
ἐπιδέδρομον, ζ, 45. υ, 357.
ἐπιδέξια, φ, 141.
ἐπιδεύεις, φ, 185. 253. ω, 170.
ἐπιδεύῃς, δ, 87.
ἐπιδεύομαι, ο, 370.
ἐπιδεύτερον αὖτις, γ, 161.
ἐπιδημιοεργὸς, π, 28.
ἐπιδήμιον, α, 192. ἐπιδήμιον, α, 233.
ἐπὶ * δὲ πείσιστρα, II, 176.
ἐπιδινεῖται, υ, 218. ἐπιδινηϑήτην, β, 151. ἐπιδινήσας, ι, 538. I, 279.
ἐπιδόρπια δῶρα ϑοίνης, ο, 51. ϑοίνη, ο, 75.
ἐπιεικέ' ἀμοιβὴν βοῶν πίσεσί μοι, μ, 382.
ἐπιείκελον, ο, 413. φ, 14.
ἐπιεικὴς, β, 207. ϑ, 389.
ἐπιεμβῆ ἀνακλίσιν, III, 150.
ἐπιεμμένον ἀλκὴν μεγάλην, ι, 214. 514.
ἐπιεικτὸν μύϑον, ϑεὸς, τ, 493.
ἐπιεπτόμενος, φ, 126.
ἔπιεν, σ, 150.
ἐπίεσαμεν ἡμεῖς χλαῖναν, υ, 143.
ἐπιζαφελῶς, ζ, 330. III, 484.
ἐπίηλεν, Antepen. longâ, χ, 49.
ἐπιήνδανε, ν, 16. ω, 406. σ, 50. 289. υ, 247. φ, 143. 269.
ἐπιήρανα, τ, 343.
ἐπιηχάζειν, καταρῶζ, β, 135.
ἐπιηχήσῃ, λ, 524. ἐπιηχῆσαι, α, 140.
ἐπιήχη, χ, 62. ἐπιήχησε, χ, 201.
ἐπίηνεν, γ, 477. ζ, 71. ι, 44.
ἐπιθρώσκων, XX, 2.
ἐπιθύει, III, 472. ἐπιθύσαντες, π, 297.
ἐπιίσεργε ἔργον μεγάλων, φ, 26.
ἐπικαίοντες, πῦρ. II, 491. 509.
ἐπικαμπύλῳ ὤμῳ, III, 95.
ἐπικάρσιαι, υ, 70.
Ἐπικάρσιον κελεὸν, λ, 270.
ἐπικίσσοῦσι, ι, 138.
ἐπικερτομέων, χ, 194.
ἐπικίσσου, δ, 350. 744. ε, 143. ξ, 467. ρ, 141. 154. τ, 169. ψ, 265.
ἐπικλείουσ' ἀνθρώπους, α, 351.
ἐπίκλησιν, ε, 273. II, 386.
ἐπίκλοπον καὶ ὑφοξέα, λ, 363. ἐπίκλοπος, καὶ κερδάλεος, ν, 291. τόξων καὶ ϑηκτῆς, φ, 297.
ἐπικλώσῃ, δ, 208. ἐπικλώσῃ, υ, 196.
ἐπίκυρε βεβρώϑων, VII, 9.
ἐπικόψαι, γ, 443.
ἐπικραίνεσι, III, 528.
ἐπικρατέως, α, 245. π, 122. τ, 130. ἐπικρατέως, ξ, 60. ρ, 320.
ἐπίκρονον, ε, 254. 318.
ἐπικυδέα κλισίηϑεν, β, 222.
ἐπίλιϑον, δ, 221.
ἐπίλησϑ', α, 57.
ἐπιμίζεσϑαι, ε, 11. ἐπιμίζων, III, 387.
ἐπιμοίρα νέεσϑαι, ε, 344. σκοπίαι, μ, 220.

ἐπιμαίεσθαι, α, 273.
ἐπιμασσαμένη, τ, 468. ἐπιμασσάμενος, ι, 302. 446. τ, 480.
ἐπίμαστον ἀλήτην, υ, 377.
ἐπιμενοδήσας, χ, 371. II, 531.
ἐπίμοιρον, α, 309. δ, 587. ρ, 277.
ἐπιμοιροφίαι, π, 97. ἐπιμοιροφορίαι, π, 115.
ἐπιμύμονα, ξ, 66. ο, 271.
ἐπιμὼξ, λ, 536.
ἐπιμοῖσμαι, ζ, 205. 241.
ἐπιμνησαίμεθα, δ, 191. ἐπιμνησθείς, α, 31. δ, 189.
ἐπιναιετον, ἦλθ' ἐς οἶκον, I, 79.
ἐπινεῖα βοτῶν, XLIV, 1.
ἐπινωμᾶσι, β, 294.
ἐπιπάλια, ζ, 44.
ἐπιπαλχθείς, ϑ, 14.
ἐπιπλεῖν, ι, 227. 470.
ἐπιπλεόντων πόντον, ε, 284.
ἐπιπλόμους ἵππους, ν, 261.
ἐπιπλώσας, I, 79.
ἐπιποιεῖσι τὸ ἔρεφε, σ, 130.
ἐπιπονείμεσι, δ, 357. ἐπιπονέουσιν, ϑ, 139.
ἐπιπτομένης, μ, 131. Vid. ad *Iliad.* ε, 178.
ἐπιπόνθει, ν, 92.
ἐπιρρέσσει, ω, 251.
ἐπιστοῦται, ο, 298.
ἐπιστροχάσσαι, XVIII, 18.
ἐπίσπλοι, χ, 118. ω, 180. 448.
ἐπιρρίζησιν, ρ, 211.
ἐπίσκοπος, ϑ, 163.
*ἐπισκύσαντο, η, 306.
ἐπισμυγερῶς, γ, 195. δ, 672.
ἐπίσσασθαι ἡμῖν, ἴξεν, σ, 72. εὔρῃ, ω, 461.
ἐπισσαῖν πόντιον, δ, 562. ε, 308. μ, 342. ξ, 274. ω, 31.
ἐπισσπίρχουσι, ε, 304. ἐπισπέρχων, χ, 451.
ἐπισσπόμενοι, γ, 215. ξ, 262. π, 96. ρ, 431. ω, 182.
* ἐπισσυόσας, ξ, 399. ἐπισσυόῃ, ε, 421.
ἐπίστιδν, μ, 392. ν, 54. π, 453. σ, 424.
ἐπίστειλε, ϑ, 240. Vid. ἐπίστειλε.
ἐπίστειλ', XLVII, 23.
ἐπίστεται, ϑ, 240.
ἐπίστημαι, ν, 207.
ἐπιστημόνως, ε, 245. 250. λ, 367. μ, 307. ρ, 341.
ἐπιστάτῃ σοῖ ὑδ' ἄλκι δόλῳ, ρ, 455.
*ἐπιστέλλω, pro ἐπιστίλλω, ψ, 361.
ἐπιστήμονες ἔσαν κρηπῖδας τμῆσαντο, β, 431.
ἐπιστήμων, π, 3.
ἐπίστιον, ζ, 265.
ἐπιστροφάδην, χ, 308. ω, 183. III, 210.
ἐπιστροφῶσι πύλαις, ρ, 486. μιξόμενοι. III, 44.
ἐπιτιδές, II, 3.
ἐπιτήσιμα, φ, 71.
ἐπίτηδες, ρ, 451.
ἐπίτεκε, υ, 266.
ἐπιτρόμοις, βάλεν ἰξ, παπὶ λαιμὸν, χ, 15.
ἐπιτυλαμώνω, ρ, 21.
ἐπιτίθεσθαι, ϑ, 40. μ, 217. φ, 240. ἐπιτιθεμένοις, III, 371.
ἐπιτιμᾶν, ρ, 9.
ἐπιτρεπίας, χώρου, II, 413.
ἐπιτίρπεσι, II, 146. ἐπιτερπέσθω, XLV, 3. ἐπιτίρπῃ, ξ, 228.
ἐπιτηδές, ο, 28.
ἐπιτμήτην, ι, 270.
ἐπιτολμάτω, α, 353.
ἐπίτονοι βεβλῆθ' βοὸς ῥινοῖο πιτυχάς, μ, 423.
ἐπιτρέψειεν ἕκαστος, η, 149. ἐπιτρέψον ἢ ἠοῖσιν, τ, 502.
ἐπιτροχάδην, σ, 26.
ἐπιφλὰς, I, 212.
ἐπιφθονίοις, λ, 148.
ἐπιφορασάμην, σ, 93. ἐπιφορήσατο, II, 402. ἐπιφορήσετ', ο, 443.
ἐπίφρονα βυκλὰ, αὐδήν, π, 242. μοῦνι, τ, 326. πὶρ μιὰ' ἅπαντα, ψ, 12.
ἐπιφρονέων', τ, 385.
ἐπίφρονι βυκλῇ, γ, 128.
ἐπιφροσύνας αἰνίλαο, τ, 22. ἐπιφροσύνῃ, δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη, ε, 437.
ἐπιχειρήσειε, ω, 394.
ἐπιχθονίοισιν, ϑ, 479. ω, 196.
ἐπιχολόσασα, σ, 171.
ἐπιψαύει, ϑ, 547.
ἐπιωγαὶ, ε, 404.
ἐπιὼν τόδ' ἔπος τοὶ σὸν φρεσὶ θήσω, XLIV, 1.
ἔπλεσ', I, 73.
ἐπλέομεν, ξ, 253. ἔπλεον, γ, 158. II, 399. 408. 437.
ἔπληξε, I, 265.
ἔπλησεν, vid. ἔπρησεν.
ἔπληϑ, I, 166.
ἐπνίγη, I, 147.
ἐποίησε, ζ, 319.
ἐποίησαν, α, 235. 239. ξ, 369.
ἐποίπνυον, γ, 430.
ἐποίσει, π, 438.
ἐπόχῳ, α, 358.
ἐπόμην, κ, 313. λ, 167. ἕσαν, ἀμφὶ, ϑ, 61. τ, 421. ἕσατ', δ, 643. 653.
ἑπποτίζεο, ε, 146. IV, 291.
ἑποπτεύουσι, π, 140.
ἐπορούσω, I, 120.
ἔπορον, π, 230.
ἐπόρουσε, ψ, 343.
ἐποτρύναι τὸ ἀνώξαι, κ, 531. ἐποτρύνας, β, 422. ἐποτρύνειν, ξ, 461.
ἐπουρίσω, ρ, 484.
ἐπόψεαι, υ, 233.
ἐπόψιον, II, 496.
ἐπορώμενον, η, 324.
ἔπρεχθον, ι, 40.
ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον, ϛ, 427.
ἐπρήνεν, III, 417.
ἐπῴαίης, γ, 305. η, 259. ξ, 285.
ἐπῳδηκαίδεκα, ε, 278. *η, 267. ω, 63.
ἐπῳπεύοις, VII, 7.
ἐπῳπεύλιον, λ, 262.
ἔπῳχεν, μύγ', ρ, 541.
ἔπλατο, ω, 533. I, 279.
ἔπλαχα, ξ, 434.
ἔπλη, I, 207.
ἐπλύσατο, ϑ, 190.
ἐπνίϑην, χ, 298.
ἐπυρόκοπον, ι, 328.
ἐπύρωσαν, XXXVII, 3.
*ἐπ' αἰδίνεσσι, II, 45.
ἐπωλίνιον, III, 432.
ἔπωμαν, ὀ, 81. τ, 528.
ἐπώμοσον, χ. ἀπώμοσον, σ, 58.
ἐπώνυμον, υ, 54. τ, 409. II, 373.
ἐπώπιον, μ, 363.
ἐπῶρσε, η, 271. χ, 429.
ἐπώτευνας, β, 185.
ἐπῴχετο, α, 143. 324. δ, 451. III, 150.
ἔργζι, ο, 526. χ, 20. 85. 280.
ἐργμῖνι, υ, 18.
ἔργμος, α, 226. ἐργμῷ, λ, 414.
ἐργόπολον, π, 379.
ἐργάσσομαι, δ, 13. η, 79. ϑ, 61. υ, 117. II, 124. 422. 479.
ἐργάτι, III, 421. 425. ἐργάτιν, II, 477. III, 153.
ἐργάζον, III, 64. 287.
ἐργάτον, II, 380. III, 422. 454.
ἐργατίπιδα κέρην, XXXIV, 2. ἐργατίπιδος, XXXIII, 2.
ἔργ' ἀγλαὰ, τ, 289. ο, 417. ἀναίσιμ, π, 107. υ, 317. αἴσιμα, ξ, 84. χρύσια, ι, 295. ἔργα, ἀγλαὰ, κ, 223. ἀνοικία, δ, 694. ἀμφαδὰ, τ, 391. ἀνχιστὰ, β, 63. ἄρ-

63. ἄνθεα, ρ, 51. 60. ἀρίσημα, III, 12. βίαια, β, 236. γαλαστὸ, θ, 307. ἐνδίξια, III, 453. ἐπιμοιβία. III, 513. ἡλάσσατε, ι, 67. ἡνυσαντὸ, VI, 34. ἥσκηλεν, λ, 373. 609. οἷσι ἀρετᾷ πεκασὸ, Θ, 329. πολίτιπα, ω, 379. β, 144. πατρώϊος, β, 22. ἐξεπελλία, β, 117. η, 111. πόνε, δ, 318. πολεμήϊα, μ, 116. Κ, 2. πονηρὸ, XLVII, 20. χίτλια, ξ, 83. χ, 413. φιλοτήσια, λ, 245. χαρίεντα, ζ, 234. χ, 224. ψ, 161.

ἀργαλέοιδ, ξ, 272. ρ, 321. 441. υ, 72. χ, 422. ἀργαλέῳδε, ω, 209.

ἀργεσίην Φαίσιον δύπτηδον, III, 483.

Ἔργάνη, II, 297.

ἔρξησιν, XXVI, 20. ἔρξωσ', XXXI, 19 ἔρξιλα κακὰ, XXVIII, 12.

ἐρξμένον, III, 123.

ἔργον, α, 358. ἀέκητὶ, λ, 428. κακὸν, β, 304. μέγα, τ, 92. μεῖζον, λ, 473. πεπαλαγμένον, I, 129. πολεμόκλονον, I, 4. τύπον, II, 540. φίλον, ξ, 222. ἀπηνέσσι ἐπὶ ἔργῳ, π, 111. ἔργον ἀγαθῶν, III, 528. μεγαίρων, Φ 26.

ἔρδειν ἔργα βίαια, β, 236. ὥδ' ἔρδειν, ζ, 258. ἱερὰς ἑκατόμβας, λ, 131. χ, 279. οἷα μνωομένῃς ἔρδεν τὸ μεγάφρεις, χ, 218.

Ἐρίβοιος, λ, 37. Ἔρεβος, κ, 528. λ, 563. μ, 81. υ, 356.

ἐρεείνεις, α, 220. δ, 465. ω, 280. III, 530.

ἐρέσσ. β, 298. ψ, 106.

ἔρεζον, ψ, 56.

ἐρεθῆσι, VII, 14. ἐρέθων, δ, 813.

ἐρεθίζόμεν, ι, 494. ρ, 394.

ἐρεμνὸμεν, κ, 170.

Ἐρεμβὸς, δ, 84.

ἐρεμνῇ. λ, 605. ἐρεμνὴν, ω, 106. III. 426.

ἐρέξαμεν, γ, 159.

ἐρέομεν, δ, 192.

ἐρεπτόμενοι λωτὸν, ι, 97.

ἔρεσσ. α, 405.

ἔρεσσον, ι, 490.

ἐρέτας ἁλιέας, π, 349. ἐξαίτους, β, 307. ἐρετάων, β, 319. ν, 115. ἐρέτῃσιν, α, 280.

ἐρετμὰ, δ, 782. εὐήρε', λ, 124. ψ, 272. εὐσέλεια, μ, 205.

Ἐρετμεὺς, Θ, 112.

ἐρετμοῖς, δ, 580. ἐρετμὸν, λ, 77. εὐήρες, λ, 128. μ, 15. ψ, 268.

ἐρεύγεται, ε, 438. ἐρεύγεσθον, ε, 403.

Ἐρεθῆϊ, II, 211.

ἐρεύνα, χ, 180. ἐρευνᾷς, III, 176. ἐρευνῶντες, τ, 436.

ἐρεχθομένην, II, 258. ἐρέχθων, ε, 83. 157.

ἔρεψε, ψ, 193.

ἐρήμῃσι, γ, 270.

ἐρητύσατο, γ, 155.

ἐρετμόχειρες, αἰζηοὶ πάντες, παῖδες, XXXI, 9.

ἐρίβρεμον, XXV, 1. ἐρίβρομος, VI. 56.

ἐριβώλακος, ν, 235.

ἐριβωλον Σχερίην, ε, 34.

ἐρίδματ αἰθούσης, 146. 191.

ἔριδα, ζ, 92. Θ, 210.

ἐριδαίνομεν, α, 79.

ἐριδμαίνω, γ, 399.

ἐρίζοι, δ, 78.

ἐρίηρας ἑταίρους, ι, 100. ἐρίηρες, ν, 172. ἐρίηρε, α, 346. Θ, 62. 471.

ἐριθηλέα, III, 27.

ἔριθον τλήμονα ταρφὺ, III, 296.

ἐρινυδὶ, λ, 575, II, 182. III, 89. 189. 416. 547. VI, 1. XXV, 2.

ἐρινύκης, ε, 235. III, 74. 105.

ἔρις, γ, 136. κακὴν, 161.

ἐριτιμὸν μακεδὸν, μ, 432. ἐριτιμὰς μύζας, μ, 103.

Ἐρινύες, λ, 279. ρ, 475. Ἐρινῦς συλεῖς, ὀρῆσι, β, 135. ἦ διαπλῆτις Ἐρινὺς, ε, 234. συλεῖσιν Ἐρινύσιν, υ, 78.

ἐρίουο μαλακὸ, δ, 124.

ἐριώνης, Θ, 322. ἐριώνιδ δωῖον, III, 548. ἐριώνιον III, 3. XVII, 3. XVIII, 28. ἐριώνους III, 28. 145. XVIII, 40.

ἔρις, σ, 13 365. υ, 267.

ἐρίσσειν, υ, 320.

ἐριδωτὸ, Θ, 289.

ἐρίουν, δ, 80.

ἐριστάφυλον, ι, 111. 358.

ἐρίσωσιν, σ, 276.

ἐριτίμων τελεσσόδων, III, 443.

ἐρισφαράγῳ. III, 187.

ἐρίφους, ι, 226. ἐρίφων, ι, 220. ξ, 142. τ, 398.

Ἐριφύλῃ τυχεῖν, λ, 325.

ἔριψιν, III, 79.

ἔρκεα, Θ, 57. π, 341. υ, 164. XLIV, 4. ἔρκει σὺν πλίξωσι, χ, 469.

ἐρκείῳ, χ, 335.

ἔρκε, ψ, 190. ἀμφίθυρον αὐλῆς, χ, 442. 459.

ἔρκιον, σ, 101.

ἔρκῳ, α, 42. γ, 230. ἐδόντων ἀ 64. ψ, 70.

ἕρμαι πόλῃ, ψ, 121.

ἑρμαῖ λάφῳ, π, 471.

Ἑρμείας, ι, 29. χρυσόρραπις, ε, 87. Διὸς ἠὲ Ἀλκτῆρος, Θ 235. Ἑρμείαν, ε, 28. 85. ἐΰσσοπον, ἀργειφόντην, α, 38 Ἀλκτῆρος, α, 84. Ἑρμείαο, XXVIII, 1. Ἀλκτῆρι, μ, 390. σ, 318. Ἑρμείας, α, 42. ε, 196. ἀκάκητα, ω, 10. ἐριούνης, Θ, 322. ἐριούνιον, XVIII, 28. ἐριούνιος, III, 28. XVIII, 40. χρυσορράπις, κ, 277. Ἑρμείην, XVIII, 36. Ἑρμείαι, κλυτὶ φρονῷ, III, 413. IV, 149. Ἑρμῆ, III, 494. Μαιάδες, ἷϊ, ξ, 434. Ἑρμῆ, χαριδῶτα, Ἀλκτῆρα, δῶτερ ἑκάων, XVII, 12. Ἑρμῆν, Θ, 334. III, 1, 300. 510. ἄγγελον ἀθανάτων, ἐριούνιον, XVII, 3. Ἀλκτῆρος, III, 392. κύδιμον, III, 253. 298. 316. 404. 568. Κυλλήνιον ἀργειφόντην, Κυλλήνης μεδέοντα, καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου, XVII, 1, 2. Ἑρμῆς, ε, 54. III. 25. ἀγλαὸς, III, 395. ἐριούνῳ, III, 145. Κυλλήνιε, ω, 1. 304. χαριώφρων, III, 127. χρυσόρραπις, XVIII, 13.

ἑρμῖν' ἀσκήσας, ψ, 198. ἑρμῖσιν, Θ, 278.

Ἑρμιόνην ἐρατεινὴν, δ, 14.

Ἕρμιν δινήεντα, XXXIV, 5.

ἕρνεϊ ἶσον, ξ, 175. ἕρνε νέον, ζ, 163.

ἕρξῃς. α, 293.

ἑρσεντὸν, σιμάντὸν, IV, 264. ἐρσένων, XXXI, 20. ἐρσένων, III, 31.

ἕρσετο, α, 135. γ, 77.

ἕρσην, γ, 473. δ, 68. ἕρσος, III, 433. IV, 91.

ἕρπε, IV, 157. ἕρπεν, σ, 130. XLVIII, 6. ἕρπων, ρ, 158. XVIII, 22.

ἑρπετὰ, δ, 419.

ἑρπύζοντ' α, 193. ἑρπόζων, ν, 220.

ἔρρ', κ, 72.

ἐρρέδανται, υ, 354.

ἔρρεεν, ζ, 326.

ἔρρε, κ, 75. III, 160.

ἔρρεον, κ, 393.

ἐρρίπτω, ε, 139.

ἔρρηξ', μ, 409.

ἐρρήξασε, III, 259.

ἐρρίζωσεν, ν, 163. ἐρρίζωται, η, 122.

ἔρρῖψε,

ἔρρίψε, ζ, 115.
ἔρρωτο, δ, 367.
ἐρρύσατο, ε, 6.
ἐρρώσαντο, ψ, 3. ω, 69. III, 502. IV, 262.
ἔρσαι, ι, 222.
ἔρση πλακλυΐα, ν, 245.
ἐρσήεντα, III, 107.
ἐρυθρὸν, ε, 93. 165. ι, 208. ἐρυθρὸς, ι, 163.
ἐρύκακε, φ, 227.
ἐρυκακέειν, γ, 144. λ, 104. υ, 313.
ἐρύκανε, κ, 429.
ἐρυκανόωσ', α, 199.
ἔρυτο, α, 14.
Ἐρύτραν, ζ, 103.
Ἐρυνύες, ρ, 476.
ἐρύξει, π, 315.
ἐρύσαι, ξ, 134. χ, 176.
ἐρύσσω, γ, 65. 470.
ἐρῦτο, s, 484. ι, 194. κ, 444. ξ, 260. ρ, 429.
ἐρυσίπτολιν, X, 1. XXVII, 3.
ἐρύσσαμεν, δ, 577. ἐρυσσάμενος, δ, 666. ἔρυσσαν, δ, 780. ἐρύσσαιο, ξ, 279. ἐρύσσομεν, Θ, 34. π, 348.
ἐρῦτο, ω, 523.
ἔρχαθ', κ, 283. ἔρχεο, ι, 221. ξ, 73.
ἐρχατόωντο, ξ, 15.
ἔρχεο, α, 281. ἐρχομένοιο, α, 408.
ἔρεμ, σ, 211.
ἐρωεῖ, μ, 75. ἐρωήσῃ, π, 441.
ἐρώμεθα, Θ, 33.
ἔρωτας, III, 448. ἔρωτος, I, 77.
ἐσαγγέλλετο, ξ, 248.
ἐσαίλιζεν, I, 200.
ἔσαν, α, 12. β, 21. 82.
ἔσσας μὲ ἐς ἄλφεσιν, ξ, 280. ἔσσασι δ' ἀσπάσιον, κ, 361.
ἐσαῦέλιον, λ, 350.
ἐσαώθην, γ, 185.
ἐσάωσας, δ, 364.
ἔσβη, γ, 182.
ἐσεδέρκετο, ὀφθαλμοῖσι, ι, 146. τ, 476.
ἔσεσθ', XLVIII, 3.
ἐσελεύσομαι, α, 88.
ἔσελθε, ρ, 275. ἐσέλθητε, φ, 160.
ἔσηνε, ἐρῇ, ἐ ἔκπαγλ καίββαλεν ἄμφω, ρ, 302.
ἔσθιεν κ' πίνειν, s, 197. ἐσθίομεναι, β, 75.
ἐσθὴς, β, 339. ἐσθῆτα, s, 38. ζ, 83. η, 6. Θ, 440. ο, 207. ὑφαντὴν, τ, 136. π, 231. IV, 140. φαεινὴν, ζ, 74. ἐσθῆτ, ω, 67. ἐσθῆτος, α, 165. ζ, 192. ξ, 510. μαλακῆς, ψ, 290.
ἔσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδομεύων, ρ, 66. ἐσθλὸν ἔθηκε πάμπρ ἐ κακῷ Ζεὺς, ο, 487.
ἔσθος, καλὸν, XXX, 13. λεπτουργὲς, XXX, 14.
ἐς—ἰδέτην πάντων κεφαλάς, β, 152.
ἐσεδέχθω, ω, 101. ἐσίδεσθαι, ψ, 94. ἐσιδέσθαι, Θ, 526.
ἐσιμεναι, χ, 470.
ἔσκαπτον, III, 207.
ἔσκεν, β, 59. *ἔσκεν, ἢ πάντ' ἐφύλασσε, β, 346.
ἐσκίψαθ', III, 360 415.
ἐσκίδναθ', β, 258.
ἐσκοπίαζον, κ, 260.
ἔσμυχεν, ζ, 226.
ἔσσυμ' ἡμετέροιο ἐγὼν εἶσοιο ἄνακτ, α, 397.
ἐσσεῶλε, s, 272.
ἔσσασσι, III, 85.
ἔσσευσαν, ν, 178.
ἔσσυται, ρ, 191. ἔσσυται, α, 422. δ, 786. σ, 304. Ἔσσυτ' μείλαξ, α, 424. σ, 305. XVIII, 14.
ἐσσυμένη ὀλιγόμυθος, XXXI, 11. ἐσσύμενος, ξ, 344. ἐσσύμενος, β, 357. ἐσσυμένως, β, 385. ἐσσυμένων, θ, 29.
ἔσσυτο νόῳ κῆ ἦβῃ, XXVIII, 12.
ἔσσυτ', δ, 276. ἔσσυτο, α, 125. ἔσσυτ', μ, 349.
ἐσσάμενος, β, 3. δ, 308. υ, 125.
ἔσσευθ', ω, 466. 499.
ἐσσεύοντο, ξ, 456. ω, 466.
ἔσσε, π, 199.
ἐσσομένοισιν, γ, 204. θ, 580. λ, 432.
ἐσσύμενον, δ, 416.
ἐσσυμένως, ι, 73. ξ, 347.
ἔσσυο, ι, 447.
ἔσσυξε, ι, 226.
ἔστω', pro ἔσταθι, χ, 489.
ἑσπέρη, ἠὺπ πίπτῃ, ἔμπεδον, ρ, 463.
ἑστεότων, ὀρθῶν, ι, 442.
ἔστασαν, β, 341. γ, 149. 182. δ, 426. η, 89. 101. θ, 475. λ, 451. σ, 306. τ, 211. φ, 92.
ἔστηχε, ι, 444.
ἔστησε, φ, 247.
ἑστεφάνωται, ᾧδε, κ, 195. ἑστεφάνωθ', IV, 120.
ἔστη, Θ, 304.
ἕστηκ', XLVIII, 11. *ἕστηκε ᾠδὴ θεῶν, XLVIII, 12, 13.
ἐς τὴμόσδε, η, 318.
ἔστησαν, κ, 391. ξ, 420. ω, 58. I, 165. III, 327. ἔστησε, α, 127.
*ἑστηχώτων, *Fragment.* III, 7.
ἔστι, ε, 203. 338. τ, 218. 237. ω, 157. 226. IV, 86. ἔστ, ἀμφὶ, ψ, 363.
ἑστὼν, δ, 61.
ἑστήκεσαν, γ, 158. ξ, 50.
ἑστιαμοώμην, III, 411.
ἑστιαμόωντ, IV, 159.
ἔστιγον, κατὰ, αὐτὰ, κ, 113.
ἑστυφέλιξεν, ρ, 234.
ἔστων, αι 373.
ἑσύσπετον, μ, 126.
ἑσφιγμένα, κ, 32. λ, 45.
ἔσφαζον, ι, 46. ψ, 305. ἔσφαξαν, μ, 359. ξ, 426.
ἔσφιγεν, η, 6.
ἔσφιγγεν, I, 70. 87.
ἑσφόρεον, ζ, 91. τ, 32.
ἐσχάρᾳ, ζ, 52. 305. η, 153. 160. ξ, 420. υ, 123. ψ, 71.
ἐσχεθέτην, ε, 59. η, 169. τ, 389.
ἐσχατιῇ, Γόρτυνι, γ, 294. ι, 182. κ, 96. ξ, 104. ἐσχατιὴν, δ, 517. ω, 149.
ἔσχατα, α, 23. ζ, 105.
ἔσχε, δ, 270, λ, 323.
ἔσχετο, δ, 705.
ἔσχισε, III, 128.
ἔταμ, δ, 16. ε, 273.
ἑταῖρε, III, 290. 435.
ἑταιρείῃ, III, 58.
ἑταίρῳ δαιτὶ, ρ, 271. λιγύφωνοι, III, 475.
ἑταιρίζεσθ πᾶσι θοῖσιν, αἱ Χάριτι, IV, 96.
ἑταῖροι, γ, 32. ἑλίκρες, ι, 172. ἐθλοὶ, β, 391. ἐϋκνήμιδες, β, 402. πειρήσιοι, β, 254. ρ, 69. ἑταίρους, ἀπήμονας, κ, 551. ἑταιρίας, τ, 289. ἑλίκρας, ι, 100. ἐϋκνήμιδας, κ, 203. καρηκομόωντας, β, 408. φίλους, ι, 63. 566. κ, 134. μ, 309.
ἔταμεν, ν, 88.
ἑταίνυσα, ὦκα, ψ, 201. ἑταινύσαθ', III, 51. ἑταίνυσε, ω, 139. ἑταίνυσεν, α, 442.
ἑταίρηξε, ι, 291, 304. ι, 144.
ἑταίρισι, α, 182. ἑταίρους, α, 6. ἑταίρων, αὐτηῖσιν, λ, 370. τ' ἀλλῶν, ι, 65. ἰφθίμων, ψ, 313. κινυμένων, κ, 556. πιθομένοιτο, I, 231.
ἑταιρηΐστῳ, ψ, 300.
ἑτάλασσε, λ, 52.
ἑτηλέπια, ζ, 166. ω, 90.
ἕτερε, μ, 332. III, 131.
ἕτμα, η, 63.
ἑτπλείσθ, λ, 296.
ἑτπλίσθη, δ, 663. τ, 153.

ἐπλιεσε, γ, 109. 119.
ἔπλυε, ψ, 349.
ἐπὸν, γ, 122.
Ἐπόκρητις μυχαλήτορες, τ, 176.
ἔπ☉ ἀβλητόμενα, λ, 294. ξ, 291. II, 350.
ἔπρ', ut ἐξ ἐπέρων ἔπρ' ἐσὶν, ρ, 266.
ἐπρήνεργε, λ, 302.
ἔπρησαν, α, 107.
ἔπρεφθεν, XVIII, 45. ἐπέρφησαν, ϑ, 131, ἔπρψε, XVIII, 47.
ἐπίπαλτο, λ, 523.
ἔπῖμε, κλαίουσιν ἑοῖς ἔπι γήραϊ, α, 218. ἔπῖμεν, γ, 256.
ἐπίπυκτο, δ, 772. ι, 190. ν, 170. σ, 274. υ, 110. ψ, 152.
ἔπυξαν, α, 244.
Ἐπωπεύς, δ, 31. Ἐπωπεὺς, Βοηθοΐδης, ο, 95. ϑεράπων Μενελάου κρείων, δ, 22.
ἔτηνεν, δ, 3.
ἐτήτυμον, α, 174. ἐτήτυμ☉ γ, 241. ψ, 62.
ἐπήθεα, β, 390. ἐπῆντο, δ, 781. ϑ, 52.
ἔπικλεν, ο, 243.
ἐπήμυε, γ, 379. ξ, 203. ο, 364. ἐπημύσαϑ', υ, 129.
ἐπίαξε, χ, 88.
ἐπόμενε, λ, 483.
ἔπος, Mediâ longâ, χ, 370.
ἔπσαν, ω, 351. ἐπσαν, γ, 197. 203. ο, 236. ψ, 57. ω, 481.
ἔπλη, β, 81.
ἐπῖμε, ϖεφυκείμενα, ἀνείαϑ', α, 148. δ, 67. 218. ε, 200.
ἐπιμάσσαντο, ε, 184.
ἐπύλμας, ω, 161. ἐπύλμας, υ, 20.
ἔπος, α, 16. β, 89. 107. ἑικοσὶν, τ, 222. πέτραπεν, τ, 152.
ἔτραπον, κ, 469. ἐτράπουϑ', I, 293.
ἔτρεφε, α, 435. ἐτρεφόμην, ο, 364.
ἐτύμοισιν, τ, 202.
Etymolog. M. emendatum, *Fragmenta*. ε, 207.
ἔπιμον, δ, 140. ψ, 26.
*ἐτύφλωσεν, ι, 404.
ἐτύχϑη, γ, 255. ἐτύχϑης, XLI, 2.
ἐτώσια, χ, 276. 373. ω, 282.
εὖ, α, 174. 302. β, 170. γ, 97. 188. 190. 200.
εὐαγγέλιον, ξ, 152. 166.
εὔαδε, π, 28.
εὐανϑὲς λάχνῃ, λ, 319.
εὖ ἀραρυῖαι, χ, 128.
Εὔβοια ναυσικλειτὴ, II, 31. Εὔβοιαν, γ, 174. Εὐβοίης, η, 321. ναυσικλειτῆς, II, 219.
εὔβοτος, ο, 405.
εὔδων, II, 54.
εὐζῳ☉ ζῳείης, IV, 230.
εὔζωμα κενὰ, χ, 249.
εὐγναμπτείς, σ, 293.
εὖ γνῶτον, φ, 218.
εὐδιαμενίην, X, 5.
εὗδε, δ, 794. εὕδει, λ, 189. εὐδήσιν, β, 397. εὕδεις, δ, 804. εὐδέμεναι, ω, 454. εὐδέτω, ο, 395. εὕδῃ, γ, 359. εὐδήσαι, ϑ, 445.
εὐδείελον, β, 167. ι, 21. ν, 212. 325. τ, 132. II, 438. εὐδείελος, ν, 234. εὐδείελε Ἰϑάκης, ζ, 344.
εὐδικίας, τ, 111.
εὐδμήτην, υ, 302. II, 271.
εὐδμήτῃ, χ, 126. *εὐδμήτας, χ, 24. εὐδμήτων, η, 100.
εὐδει, ν, 74. εὐδμι, ϑ, 342. εὗδον, η, 288. ξ, 479. 533. υ, 109. εὕδεσ', ν, 134. ο, 5. π, 229. εὕδοντες, κ, 548.
εὐεργέα, ϑ, 567. ι, 279. λ, 70. εὐεργέες, ρ, 267.
εὐεργασίας, χ, 235. εὐεργασίη μὲν' ἀμείνων καὶ εἰρηνίης, χ, 374.
εὐεργέων, δ, 365. χ, 319.
εὐερκέ☉ αὐλῆς, φ, 389. χ, 449.
εὐζυγίοι, ρ, 288. εὐζύγιος, ν, 116.
εὐηγασίης, τ, 114.
εὐήνορα, δ, 622. ν, 19.
Εὐϊωνείδην Λεωκέλεϖ, χ, 294.
εὐῆρες, λ, 120. 128. μ, 15. ψ, 268.
εὐϑρεπέ☉ ἤϑεϊ, VII, 9.
εὐϑρονεῖ, XXIX, 10.
εὐϑρονον, ϑ, 497. σ, 317. τ, 342. εὐϑρονε☉, ζ, 48.
εὐϑυμ☉, ξ, 63. εὐϑύμως, I, 158.
*εὐὸν πέρενϑ' ἐλαῶν, III, 342.
εὐὸς, I, 43. 86. 284. III, 355.
εὐΐπτα, II, 210.
εὐκαμπέα, φ, 6. XXVI, 12.
εὐκαμπὲς ϑρῖπανον, σ, 367.
εὔκαρπον, XXIX, 5.
εὐκεάτοιο, ε, 60.
εὔκηλοι, ξ, 479. XIX, 7. εὔκηλος, γ, 363. III, 477.
εὐκλεΐας, φ, 331.
εὐκλεὴς, ξ, 402.
εὐκλεΐσιο, II, 203.
εὐκόσμηϑα, III, 384.
εὐκόσμως, φ, 123.
εὐκρείεσιν, III, 209.
εὐκρήνας, ξ, 108.
εὐκτιμένη, II, 36. δ, 342. ρ, 133. ω, 225. εὐκτιμένην, ι, 130. ω, 335. εὐκτιμένης, χ, 53. II, 102. IV 293. IX, 4. εὐκτίμενον, γ, 4. δ, 476.
*εὐλίβη Αἴσυ, II, 423.
εὔκυκλον, ζ, 58. 70.
εὐλείμων, δ, 607. II, 529.
Εὔμαι☉ ὑφορβὸς, π, 156.
εὐμενὲς ἦτορ ἔχων, XXI, 7.
εὐμενίσσῃσι, ζ, 185.
εὐμήκεες, I, 129.
εὔμηλον, II, 54. εὔμηλ☉, ο, 405.
Εὔμηλ☉ ἅπαις, Φερεκλῆς ἦν οἰκία ταύ-ων, δ, 798.
εὐμμελίην, γ, 400.
εὐμόλπῃ, III, 475.
εὐμυλίη, III, 325.
εὐναίζεαζ, ε, 119.
εὐναίζοιϑ, ε, 65. ψ, 299.
εὐναὶ, ϑ, 249. λ, 187. 193. 248.
εὐναιεταόντων, β, 400. φ, 387. χ, 399.
εὐνὰς, δ, 438. ι, 137. ξ, 14, ο, 497.
εὐνάσω ἐξείης, δ, 408.
εὐνὴ, η, 347. ψ, 257. εὐνῇ, α, 433. δ, 333. ε, 126. κ, 335. ο, 420. π, 34. ρ, 124. υ, 130. ψ, 219. XXXI, 14. μαλακῇ, χ, 196.
εὐνηθέσσι, IV, 256. εὐνηθέντες, ϑ, 292. εὐνηθῆναι, δ, 334. ε, 384. κ, 296. ρ, 125.
εὐνῆϑεν, υ, 124.
εὐνὴν, α, 427. εὐρεῖαν, ε, 483. πολυήρεϊον, ψ, 354. εὐνῆς, ϑ, 2. κ, 334. 340. 342. ο, 58. 96. ψ, 226. 346. IV, 155. 231. βεροῖς, IV, 47. μαλακῆς, ψ, 349. ϑεκαλλέϊ☉, κ, 347. 480.
εὔνησε, δ, 440. χϑὸν αὐτῆς, δ, 758.
εὔνηοι, η, 97.
εὐνῇφι, γ, 405. δ, 307. εὐνῇφιν, β, 2.
εὖνις, ι, 524.
εὐνομίην, ρ, 487.
εὐνομίηϑι, XXXIX, 11.
εὐξαίμων, μ, 334.
εὐξαμένῃ, ζ, 280. εὐξάμενοι, ν, 51. εὐξάμεϑ☉, η, 330.
εὐξείας, γ, 45.
εὐξέσσας, δ, 48. εὐξέσσῃ, ν, 10. εὐξεσσης, φ, 137. εὐξέσσι, ξ, 225. εὐξέσσιν, τ, 101. εὐξέσσι, ρ, 602. εὐξέσσῃ, ζ, 75.
εὐξοον, δ, 590. εὐξόου, α, 128.
εὐοντες, β, 300.
εὐορμ☉, δ, 3. 58. ι, 136.
εὐόχϑος, XLI, 2.
εὔπαιδες, XXIX, 5.
εὐπατέρεια, λ, 234. εὐπατρείη χ, 227.

Εὐκείδης, ω, 522. Εὐκείδη, ω, 464. Εὐκείδης ὑὸς, ε, 383. δ, 641. 660. π, 363. ρ, 477. σ, 42. 283. υ, 270. φ, 140. 256. Εὐκείδης, ω, 421. 468.

εὐκλεὴς, ζ, 49. εὐκλεὲς, φ, 160.

εὐκηγὴς, φ, 334.

εὐκήκεσαν, ψ, 41.

εὐκλείη, ρ, 467.

εὐκλεϊτάμοιδὸς, β, 119. τ, 542.

εὐκλοκαμίδες, ζ, 135. εὐκλόκαμος, β, 120. ε, 58. 125.

εὐκλυὴς, Φ, 392. 425. ν, 67. π, 173.

εὐκνήμιδες, ν, 369. Π, 265. εὐκνημίδες, IV, 174. εὐκνημίδεσσι, υ, 150. εὐκνημίδων, γ, 434.

εὐκολίμβιος πάπυρος νίκης, VII, 4.

εὐκρήοσσαν, Φ, 259.

εὐκτιμένου, β, 18. ξ, 71. XXXVIII, 1.

εὖρε, ε, 106.

εὐρέα, γ, 142. εὐρέας, ζ, 225. εὐρέες, δ, 605. εὐρέα, ν, 243. *εὐρέα, ε, 163. *251. 483. εὐρέων, ξ, 199. εὐρέϊ, ε, 62. εὐρείης, ε, 250.

*εὐρεῖαν χθόνα, ε, 163. 251. 483.

εὐρέμεναι, δ, 374.

Εὐρυπίδης, ρ, 208.

Εὔρυπον, III, 222.

Εὔρυς, ε, 295. 332. λ, 311. μ, 326. τ, 206.

εὐῤῥαφέεσσι, β, 354. 380.

εὐῤῥεΐτῳ, ξ, 257.

εὐρὺ, ε, 344.

εὐρυάγυια, ο, 383. χ, 230. εὐρυάγυιαι, δ, 246. η, 80.

Εὐρυάδην, χ, 267.

Εὐρύαλ@, Φ, 127. 140. 158. 396. 400. βεβλωκυῖᾶ ἴσος Ἄρηϊ Φ, 115.

Εὐρυάλης, τ, 247.

Εὐρυδάμαντα, χ, 283. Εὐρυδάμαντι, σ, 296.

Εὐρυδίκη, Νέσσῳ αἰδοίη παρέκοιτις, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν, γ, 452.

Εὐρύκλει', Ὄπους θυγάτηρ, Πεισηνορίδαο, α, 429. ν, 148. Εὐρύκλεα ρ, 31. τ, 401. ψ, 177. ὁλοφυρομένη, β, 361. θεὸς ὥς, τ, 357. τροφὸς, β, 361. δ, 742. τ, 21. χ, 419. 485. 492. ψ, 25. 39. 69.

εὐρυκρείων, γ, 248.

Εὐρύλοχος ἡγήτωρ, κ, 205.

Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, α, 399.

Εὐρυμέδουσα, μεγαλήτορος, η, 58.

Εὐρυμέδουσα, τ, 8.

εὐρυμέτωπος, μ, 262. 355.

Εὐρυμίδης Τήλεμος, ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο, ι, 509.

εὐρὺν, α, 67.

εὐρυοπὰ ἀγῶνα, Φ, 260.

Εὐρυόπη, ρ, 495. Ἡλεκτρυόνη, ψ, 293. ταμίη, σ, 168, ψ, 154. Εὐρυόμην ταμίην, τ, 96.

Εὐρύπυλ@, β, 22. χ, 242.

εὐρυσθενὴς, γ, 453. κ, 149. λ, 52. Π, 133.

εὐρύσκε, pro εὐρύσκην, XXII, 2. pro εὐρύσκης, β, 146.

εὐρυκόρθιο, δ, 432. μ, 2.

εὐρυσπλὴς Ἄϊδος δῶ, λ, 570.

εὐρὺς, ε, 184. Π, 84. 334.

εὐρυσθενὶς, ν, 140.

Εὐρυτίδαο, φ, 37. Εὐρυτίδης, φ, 14.

Εὐρυτίωνα, φ, 295.

Εὔρυτος, μάχας, Φ, 226. φ, 32. Εὐρύτῳ, Οἰχαλιῆϊ, Φ, 224.

Εὐρυφάεσσα, XXX, 2. Εὐρυφάεσσιν, ἀγακλειτὴν, XXX, 4.

εὐρυφυὲς, δ, 604.

εὐρύχορον, δ, 635.

*εὐρὼ, XLVII, 2.

εὐρώεντα, κ, 512.

Εὐρώπης, I, 26. Εὐρώπην, I, 78. II, 251. 291. Vid. X, 5.

εὖσιν, ξ, 426. εὖσί τι, μίσυλλόν τι, ἢ ἀμφ' ὀΐοισιν ἔκειρεν, ξ, 75. εὖσιν αὐτομὴ πάντα εἰ βλέφαρ' ἀμφὶ νοΐ ἀφρύας, ι, 389.

εὐσκοπον, α, 38.

εὐσσέλμοις, β, 390. εὐσσέλμῳ, β, 414. ξ, 345.

εὐστεφέ@, υ, 258.

Eustathius miserè lapsus, α, 416.

εὐστέλεσθε, ξ, 247.

εὐστεφάνῳ, Φ, 267.

εὐστρέπτοισι βοοῦσιν, β, 426. ο, 291.

εὐστρεφέος, ι, 427. εὐστρεφὲς, σ, 346. εὐστρεφὲς, κ, 167. φ, 408.

εὐστρεφὲς λίνον, IV, 158.

εὐζώοιο δηρὸν, νῦν ἐρέω φάο@ ἠελίοιο, IV, 105.

εὖτ', α, 192.

εὖτε, υ, 56. IV, 38. XVII, 8.

εὐτειχήτοιο, IV, 112.

εὐτρεφέες, ι, 425. εὐτρεφέος, ξ, 530.

εὐτρεφὲς, τ, 354.

εὐτροχον, ζ, 72.

εὐτυκ@, δ, 123.

εὐῦμνον, II, 19. 207.

εὐφραδίης, τ, 352.

εὐφρανέοντ, β, 311. εὐφρανέοιτο, ν, 44. εὐφρόνη νέον, XXVI, 12.

εὐφρονες Ὦραι, II, 194. εὐφρονι θυμῷ, XXIX, 14. εὐφρονα θυμὸν ἔχουσα, IV, 102. εὐφρονα θυμὸν, β, 531.

εὐφροσύνῃσιν, β, 160. 228. η, 158. π, 399. ω, 53. 453

εὐφροσύνηση, ζ, 156.

εὐχάλκεον, ψ, 102. εὐχάλκεος, ο, 84.

εὔχε, γ, 43.

εὐχερές ἐστιν, I, 61.

εὔχετ', α, 418.

εὐχετόωμεν, Φ, 467. ε, 181. εὐχετόων Φ, α, 172.

εὔχ@, ι, 317. *μ, 328. φ, 338. χ, 7.

εὐχωλὰς, ξ, 24.

εὐχωλῇσι, λ, 34.

εὐώδεα, IV, 66. εὐώδη, XXV, 6. εὐώδεα Κύπρου, IV, 66. εὐώδεος ἐκ μεγάροιο, III, 65. εὐώδεϊ ἔλαιον, β, 339 εὐώδης, ε, 64. VI, 36. XVIII, 26.

εὐώπιδα κύρην, ζ, 113. 142. εὐώπιδος Σεμέλης, VI, 58.

ἔφαγε, κατὰ, μ, 310. ἔφαγον, ε, 372.

ἐφαίνετο, δ, 519.

ἐφέμην, δ, 382. ἔφατ, ι, 413.

ἐφάτη, ε, 279. ἐφάτησαν, XXXII, 12.

ἔφατ', α, 194. ἔφατο, δ, 638. ἔφατε, κ, 35. 46.

ἔφατε, η, 256. ἐφάτην, χ, 35. ἔφατεν, μ, 275. ξ, 321. ἔφατον, ε, 135.

ἐφάψεται, ε, 348.

ἐφίβουζ, χ, 299.

ἐφίζουσ, δ, 717. ἐφίζετο, ρ, 334. ἐφιζόω@, δ, 506.

ἐφίκετο, ι, 38. ἐφίκη, α, 254.

ἐφίλεϊ ἄνδρα σίδηρος, π, 294. τ, 13.

ἐφιλησόμενον, I, 243.

ἐφίπτοσαι, μ, 330. ἐφίπτοντες, ι, 121.

ἔφερεν, ε, 461.

ἐφίεσαν, ν, 274. ο, 277. ἐφιεσάμενος, π, 443.

ἐφιεσάμεν, α, 120.

ἐφίε@, γ, 234. ψ, 55.

ἐφιλήσαν, δ, 354.

ἐφύεσθαι, β, 109.

ἐφίψεν, ω, 470.

ἐφιψιόωνΦ, τ, 331. ἐφιψιόωσ, τ, 370.

ἐφῶκεν, δ, 339.

ἐφήμενοι, μ, 215. ἐφήμενος, ζ, 309.

ἐφημίεμαι φρονέοντος, φ, 85. ἐφημίεσο, δ, 223.

ἐφημοσύνῃ ἀλεγεινῇ, μ, 226. ἐφημοσύνῃσι, IV, 214.

ἔφην, δ, 171. λ, 429. 539. ξ, 176.

ἔφυγε, ο, 168.

ἐφῆπτο, χ. 41.
ἐφήσῃ, δ. 340. ἐφήσῃς, ν, 376.
ἐφήγγεσθε, κ, 229. 255. ἐφήγεσθαι, I. 12. 91. 263.
ἔφηκε, λ, 58.
ἔφθιθεν, ἀπὸ, ψ, 331.
ἔφθιτο, υ, 340.
Ἐφιάλτεω, τηλεκλειτοῖο, λ, 307.
ἐφίει, ω, 179.
ἐφιέμενος, ν, 7. ἐφίεσθαι, χ. ἀφίεσθαι, χ, 271.
ἔφιζε, γ, 411. τ, 55.
ἐφίζεσκεν, ρ, 331. 334.
ἐφικάνει, Θ, 202.
ἐφίλει, η, 256. μ, 450. ν, 206. ξ, 62. 146. ρ, 111.
ἐφίλησε, Θ, 63. III, 505. ἐφίλησεν, III, 571.
ἐφοίτων, ι, 401. λ, 42. μ, 420. ω, 414.
ἐφίλησεν ξεινὸν, ξ, 350.
ἐφοπλίσῃ, ζ, 37. ἐφοπλίσαμ, τ, 419. ἐφοπλίσαντες, β, 295. ἐφοπλίσασθαι, ζ, 57. ἐφοπλίσασιν, ζ, 69. ἐφοπλίσωσι, ω, 359.
ἐφορᾷ, λ, 108. μ, 323. ν, 214.
ἐφόρει, δ, 137. ἐφόρεον, χ, 456.
ἐφορμᾶτ', ω, 275. φ, 399.
ἐφορμὴν, χ, 130.
ἐφορμηθῆς, χ, 300. ἐφορμηθῆσαι, μ, 122. ἐφορμήσας, η, 272.
ἐφορύξετο, IV, 84. ἐφορύσσ', ξ, 236. ἐφρασσάμεθα, ρ, 161. ἐφράσσθε, γ, 289. III, 354. ἔφρασσε, III, 441. ἔφρασσεν, IV, 128. ἐφρασθῆς, τ, 485. ψ, 260. ἐφράσσασθε, φ, 222. ἐφράσσατο, δ, 444. 529. *II, 388.
ἔφυ, ψ, 190.
ἔφυδρος Ζέφυρος, ξ, 458.
ἐφύλασσε, ϛ, 346.
ἔφυν, ε, 481. ἔφυντ', κ, 397.
Ἐφύρῃ, πίειρον ἄρουραν, β, 328. Ἐφύρης, & *Ephyra Sex*, α, 259.
ἔφυσαν, IV, 266. ἔφυσε, χ. ἔφυσε, κ, 393.
ἐφύτευσε, III, 160.
ἐφώνησεν, β, 257.
ἐφωρμᾶτο, δ, 713. ἐφωρμῆτην, λ, 205.
ἔχ', δ, 289. III, 325.
ἔχαιρεν, I, 66.
ἐχάλασε, II, 6.
ἐχάνδανον, ρ, 344.
ἐχάρη, ψ, 32. ω, 512. ἐχάρημεν, κ, 419.
ἔχε, α, 104.
ἔχεα, σ, 122. υ, 200.
ἐχεύμην, Θ, 320.
ἔχευ, α, 53. ἐχέμεν, δ, 419.
Ἐχίνῃ ἠγεμόνες, η, 155. λ, 341.
ἔχοσον, δ, 627.
Ἕκτον, βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων, σ, 84. 115. φ, 308.
ἔχωσιν, α, 146. γ, 258. 338. φ, 270.
ἐχίφμον Πτελεάτεια, δ, 111. ν, 332. ρ, 390. ω, 293.
Ἐχίφρων, γ, 413. δῖος, γ, 439.
ἔχῃ, β, 124. λ, 158. κατὰ, ι, 6. ἐχῇσθα, δ, 525. II, 56.
ἐχθαίρεσιν, δ, 692. ο, 71. ἐχθαίρεσσ', γ, 215. π, 96.
ἔχθιστ', δ, 756.
ἐχθίστη Γαλίη, I, 113.
ἐχθόμενος, δ, 502.
ἔχθος, ι, 277.
ἐχθρὰ ἔσαν οἱ ἀπαλαλίαι, φ, 147.
ἐχθρός γάρ μοι κεῖνος, ὃς πύλῃ εἴκων ἀπατηλὰ βάζει, ξ. 156.
ἰχαλώσῃς, XLI, 3. ἰχαλώσαπ, Θ, 205.
ἰχαλώσαις, ρ, 458.
ἔχμαζ, Θ, 182. τ, 168.
ἔχρεο δαίμων συμφορῆ αὐτῇ, ε, 396. τίς τις κακὸς δαίμων, κ, 64.
ἐχρέωτ' ἐνδυμίων ἐ πινέμεν, τόδε δῶμα, φ, 69.
ἐχείμωσε, II, 439.
ἔχεσιν λίπ' ἐλαίῳ, γ, 466. κ, 364.
ἔχυντο, ἀμφὶ ϑ δεσμοὶ πχνήεντες Θ, 297. ἔχυτο, κ, 415. ἔχυτ', χ, 88.
ἰχώσαντο, χ, 270.
ἔψαϛ, φ, 104. ἔψῃ, γ, 359.
ἐψήσας, μ, 48.
ἐψιάασϛ, φ 429. ἐψιάασθαι, ρ, 530.
ἔψομαι, β, 287. ζ, 32. ἐψόμεθ', ψ, 127.
ἐῷ θήσατο θυμῷ, ε, 76.
ἐῷ, pro ἑοῖ, υ, 12.
ἐῴκει, III, 305.
ἐῴκει, α, 411.
ἑῷπε, υ, 328. φ, 96.
ἑῶμεν, σ, 419.
ἑῶμι, pro ἑοίμι, π, 85.
ἑωτοχέες, υ, 255.
ἑώρτῃ, δ, 693. ξ, 289.
ἑῶσι, δ, 805.
ἕωσιν, δ, 165. ψ, 119. II, 236.
ἕως ἐγὼ, in Principio Versûs, δ, 90. vid. *Anapæstus*.

Z.

Ζᾶν, μ, 313. ζαὴς, ε, 368.
Ζάγιον, III, 500. IV, 259.
Ζάγιος, II, 223.
Ζακύνθῳ ὑλήεσσα, ι, 24. II, 429. Ζακύνθε ὑλήεντι. α, 246. π, 123. τ, 131.
ζαμενίσσατο, III, 307.
ζατρεφίαι, II, 302. ζατρεφίας, δ, δ. 451. ζατρεφίων, ξ, 19. 106.
ζαφλεγίες, VII. 8.
ζειαὶ, δ, 604. ζειὰς, δ. 41.
ζειδωρον, γ, 3. ε. 463. η, 332.
ζειδωρος, δ. 229.
ζίοσιν, κ, 360. φ, 44.
Ζιῦ, α, 62. ἄνα, ρ, 354. μηλόπα, III, 466. 503. πάπερ, δ. 341. ὅσα θνητοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις, υ, 112.
ζεύγνυτ', ο, 145. 150. ζεύγνυ', ψ, 245. ζεύξαμένη, XXXI. 9. ζεύξαν, ζ. 73. ζεύξασ', ζ, 111. ζεύξασθ', γ, 476. ζεῦξον, ο. 47.
Ζεὺς, α, 348. ἀγαθόν τι κακὸν τε διδοῖ, δ, 237. αἰγίοχος, ο, 245. αἰθέρι ναίων, ο, 522. αὐτὸς νέμων ὅλβον ἀθρήσειε, ζ, 188. ἐπιμάρτυρε ἱκετάων τὸ, ξείνων τὸ, ι, 270. ἐλίγδουπος πόσις Ἥρης, Θ, 465. εὐρύοπα, β, 146. ἱκετήσιος, ν, 213. Κεφαλῆς, ω, 543. Κεφαλίων, μ, 399. μηλόπα, ξ, 243. πυφιλληφόρτα, α, 63. Ὀλύμπιος, δ, 173. σεῦτα θεῶν, ζ. 158. χάτλιος, γ, 161. περικλεφαιος, ξ, 268. ὕπατος ϑ ἄλιτος, τ, 303. ὑψιβρεμέτης, ε, 4.
Ζεφυρίη πνείουσα, η, 119.
Ζεφύριος λιγυπνείοντας ἀέλλας, δ 567. δυσικός, μ, 289. πνοιῇ, δ. 402. Ζέφυρος, II, 283. καλάδοντ', β, 421.
Ζέφυρος, μ, 426. μέγας αἶψα ἔφυδρος, ξ. 458. αἰθερίος, λαῖφος, ἐπαιγίζων ἐξ αἰθέρος, II, 433. δυσικὸς, ε, 295. κελαινεὸς, μ, 408. μέγας, ξ, 458. Ζεφύρου μέσος ὑγρὸν ἄέντος, ν, 3. Ζεφύρῳ, ε, 332.
Ζήθιοι ἄνακτος, τ, 523. Ζῆθον, λ, 261.
ζηλήμονες, ε, 118.
ζηλοσύνῃ, II, 100.
Zenobius, ν, 302.
Zenodotus Fragment. I. 3.
Ζῆν', υ. 339. Ζῆνα Κεφαλῆνας, ω, 471. ξένιον, XL, 8.
ζήτεῖ. III, 22. ζητῆς, I, 25. ζητήσειν, III, 392. ζητήσων, II, 215. ζητήσωμεν, I, 150.
ζόφον, γ, 335. I, 26. μ, 81. ν, 356. III, 359. αἰνομόρους, ἀμιχθαίους, III, 257. ἠερόεντα, λ, 57. 154. ν, 241.

241. ζόφῳ, κ, 190.
ζυγὰ, ι, 99. ν, 21. ζυγὸν, γ, 383. 486. ο, 184. III, 50. ζυγῷ, δ, 39.
ζωάγρι', Θ, 462.
ζώει, β, 132. ζώεις βίοτ' ἀγαθὸν, ο, 490. ζωὸν, ω, 435. ζωόμοιαν, η, 149.
ζωὴ ἄπαστος, ξ, 96. ζωὴν μετοικίαν, π, 429.
Ζωΐλος, Ὁμηρομάστιξ, ι, 60.
ζῶμα φαεινὸν, ξ, 482.
ζώνη, IV, 256. 283. ζωνίλιν, κ, 544. IV, 165. καλὴν, χρυσείην, ε, 231. κ, 544. παρθενίην, λ, 244.
ζώννυσθαι, ω, 89.
ζῶντ', IV, 189.
ζωοῖς, IV, 243.
ζωοῖσιν, λ, 155. ζωὸν, δ, 546. λ, 483. ω, 283.
ζώοντ', γ, 256.
ζώοντας, φ, 155. ζώοντες, δ, 805. ζώοντες, λ, 457. ζωόντων, κ, 72.
ζωὸς, α, 197. ζωῷ, ε, 115. ζωὺς, λ, 300. ζωῷ, τ, 331.
ζώωσι, ε, 423.
ζώωσιν, σ, 30 ζώουσῖς, σ, 73. ζώουσιν, σ, 66.
ζῶστρά τε, καὶ πίπλους, καὶ ῥήγεα, ζ, 38.
ζώω, γ, 354.

H.

Ἤ Βαιὰ, σ, 354. φ, 288. ἠβαιὸν, γ, 14. ι, 452.
ἥβη, II, 195. πολυήρατος, IV, 226. 275. χαριεστάτη, κ, 279. ἥβην, Θ, 181. XXVIII, 12. ἥβη, π, 174. IV, 225. πολυήρατον, ο, 365.
Ἥβη, καλλίσφυρον, IV, 8. παῖδα Διὸς, καὶ Ἥρης, λ, 602.
ἥβης, Θ, 136. ψ, 212. εὐθαρσέος, VII, 9. μίτρην, λ, 316. σ, 216. τ, 532.
ἡβήσας, τ, 410.
ἡβήσῃ, α, 41.
ἡβηταὶ, III, 56.
ἡβῶν, ψ, 187.
ἡβώοιμι, ξ, 468. 503.
ἡβώοντες, κ, 6.
ἡβώωσι ἡμιόλιος, ε, 69.
ἡγάασθε, ε, 122.
ἤγαγε, δ, 262. 312.
ἤγαγεν, γ, 383. σ, 37. II, 473. *XVIII, 14. ἤγαγον, α, 172.
ἠγαγόμην, δ, 82. ξ, 211.
ἠγαθέη, II, 37. ἠγαθέῃ, δ, 599. ἠγαθέην, β, 308. ἠγαθέοιο, III, 231.
ἤγγελε, ψ, 22. I, 100.
ἠγγυάλιξεν, III, 494.
ἠγλαὸν, α, 125.
ἠγαθόνδε, γ, 386.
ἠγαθόνδε, κ, 505.
ἠγερέθοντο, β, 292.
ἠγλαρθεν, β, 9.
ἠγηλάζεις, λ, 617.
ἠγήτορας, π, 136. ἠγήτορες, π, 98. ἠγήτορε, α, 105.
ἠγνοίησε, III, 243. ἠγνοίησεν, ε, 78.
ἠγύμνωσε, I, 18.
ἠδέος, γ, 51.
ἠδέσατ', φ, 28.
ἤδεσι, β, 16. 108.
ἤδησθ', τ, 93.
ἤδησε, ν, 80. II, 169.
ἤδης, σ, 403. ω, 95.
ἠδηλάλησε, XVIII, 37.
ἠδυεπεῖς, XXXI, 2. ἠδυεπὴς, XX, 4.
ἤδμεναι, III, 241. 448.
ἡδὺν, ω, 364. β, 350.
ἡδυπότοιο, β, 340. γ, 391. ο, 506.
ἡδύποτος, VI, 36.
ἡδὺς, μ, 369.
ἤδει, Θ, 290.
ἤδειδε, α, 154. χ, 331. III, 62.
ἤειδεν, Θ, 514.
ἠείδει, ι, 206.
ἤειν, ᾗ. ἦην, τ, 283.
ἠελίοιο, δ, 540. 833. ἄνακτος, II, 413. αὐγὰς, β, 181. ο, 348. ἐπτάβοιον σήμερον, III, 371. καλὸν δὸν μένοιο, III, 197. μένος, κ, 160. 498. ὀξέος, II, 374. τετρημένον σήμερον, μ, 269. 274. II, 411. τροπαὶ, ο, 403. ὑπερέλοντος, α, 8. μ, 263. φαεσιμβρότου, κ, 138. μ, 269. 274. φάος, λ, 92. ν, 33. 35. π, 220. υ, 207.
ἠέλιον, ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν, XXX, 7. καδδύντα, γ, 138. παμφανόωντα, ν, 29.
ἠέλιος, β, 388 γ, 1. ἀνιὼν, XXXVI, 3. φαίθων, λ, 16. τ, 441. χ, 388. φαεσιμβρότοιο, κ, 191. ἠελίῳ αὐγὴ, μ, 176. ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει, μ, 323. ἠελίῳ ἀνιόντι, μ, 429. καταδύντι, π, 366. ὑπερέλοντι, μ, 153. 346. 274.
ἠὲν πολλὴν, η, 15. 140. ἠέρα, ν, 189. 352. τ, 540. ἠέρα, θ, 562. λ, 15.
ἠερέθοντο, λ, 227.
ἠέρελοι, ι, 52.
ἠερόεσσα, β, 263. ἠερόεσσι, γ, 294.
ἠερόεις, μ, 80.
ἠερέων, III, 234. ἠερέωσι, λ, 154.
ἠερόεντα, III, 172.
ἤεσαν, IV, 72.
ἦεν, τ, 283. ψ, 316. ω, 342.
ἤθεον, ξ, 147.
ἤθελ', γ, 121. ἤθελε, γ, 342.
ἦια, Medià longâ, β, 289. 410. brevi, δ, 363. in fine Versûs. ἀτροδιακῶς, ε, 266. ι, 212. δακτυλικῶς, μ, 329.
ἤια, ibam, δ, 427. 433. 572. κ, 309. ἤιε. η. 7. Θ, 457. σ, 256. ἤιεν, ε, 57. π, 178. τ, 431. 438. φ, 303. ἰς. φ, 391.
ἤιε φοῖβε, II, 120.
ἰήθοι, λ, 38. ἰηλείθοντες, ζ, 63. ἰήθω, γ, 401.
ἴηκτο, δ, 795. ν, 288. π, 157 υ, 31.
ἴηξεν, β, 154. ε, 183.
ἰθύ', παρ', ἐξετανύσθη, I, 219.
ἰθύντας παρατληγας, ε, 418. 440. σχεχύσας, ζ, 138. ἰθύσαντ, ε, 156.
ἴϊσαν, τ, 436. υ, 7. ω, 9. 13.
ἴϊσκε, δ, 247.
ἴϊσον ἡμιόνοιν, ε, 368.
ἤ κ' εὐεργὲς ἴησιν, λ, 433. ἤ κεν, κ, 432.
ἴκ', ι, 538. I, 239. ἵκανε, ο, 457.
ἵκανε, μ, 442.
ἵκαχε, ε, 356. ἴκαχε, π, 427.
ἱκέσθαι, μ, 198. ἵκεσθε, λ, 420. μ, 265.
ἱλάκατα τροφῶσιν, ε, 105. τροφαλίζειν, σ, 314. ἁλιπόρφυρα, ξ, 53. 306. λέπτ', ε, 97.
ἱλακάτην, α, 357. φ, 351. χρυσέην, δ, 131.
ἵλασσε, ι, 375. ἵλασσεν, γ, 449.
ἱλασκάζεσθε, ι, 457. ἱλάσκαζες, II, 142.
ἵλαστο, I, 223. 246. 248.
ἵλατο, γ, 302.
ἵλαυνε, III, 75.
ἵλασθαι, σ, 69. ω, 367.
ἱλαὸν φρένας, β, 243.
ἵλεψεν, τ, 505.
ἱλίκτροισιν, ο, 459. σ, 295.
ἵλικτροι, δ, 73. ἱλίκτρων, XLVIII, 10.
ἱλίκτωρ, II, 369.
ἱλιὸς, ξ, 464.
ἱλιόσδ' ὁμίλου, III, 5.
ἵλῃσ', δ, 146.
ἱλίβατοι, ν, 196. IV, 268. ἱλιβάτοισι, XXVIII, 10. ἱλίβατοι, ε, 243. ἱλίβατος, κ, 88. ἱλιβάτου, III, 404.
Ἴλιοθ' εὐρύχορον, δ, 635. Ἴλιόθ' ἵκανε, ν, 275. ο, 297.
Ἴλιος ἱπποβότοιο, φ, 347.
ἴλιος πολλὴ, ε, 483. ι, 330. ξ, 215.

215. τ, 443.
ἥλικας, σ, 372.
Heliodori Æthiopica, λ, 612. Not. *Schol.*
Heliodorus Grammaticus, ο, 696. τ, 562. Not. *Schol.*
Ἥλιον, φαίδιμον, XXX, 1. ἥλιος, Υ, 271. I, 293.
ἥλκησε, λ, 579.
ἥλκητο, γ, 275.
ἥλυξα, μ, 335. ἥλυξαν, γ, 297.
Ἡλύσιον πεδίον, ἀπὸ Ἠλυσίης, τῆ Ἐλοθῆος, εὐσεβεστάτε, δ, 563.
ἦλω, χ, 230.
ἡλαίμην, δ, 91. ρ, 321.
ἡμαθόεντα, α, 93. β, 214.
ἧμαι, θ, 157. ξ, 41.
ἦμαρ, β, 345. γ, 180. αἴσιμον, π, 280. Π, 356. δίελον, ρ, 606. ἑβδομον, μ, 399. ἱερὸν, ι, 56. κακὸν, κ, 269. μέσον, η, 288. μόρσιμον, κ, 175. τηλὲς, θ, 525. νόσιμον, α, 9. 168. ὡς ὅτε, ι, 161. 556. κ, 183. 476.
ἡμιάρταινε, λ, 510. *Margites*, 3.
ἥμισυ, π, 370.
ἥματα μακρὰ, κ, 470. ἥματι, ἑνὶ κοσῳ, ζ, 170. εἰκοσῳ, ε, 34. μίσῳ, Π, 341. *χαμαιρέϊ, XLVI, 6.
ἡματίη, β, 104. τ, 149. ω, 138.
ἥμβρεχε, φ, 421. ἥμβρεχεν, η, 292.
ἡμείβετ', α, 44. ἡμείβε, ι, 506.
ἥμελλε, ι, 238. ἥμελλεν, ι, 244.
ἡμίεργ' ἦδε, ω, 513.
ἡμιθέοις ἠβώωσι, ε, 69.
ἥμισυ, ο, 162.
ἡμιόνων, XXX, 19. XXXI, 19.
ἥμιν, ν, 177. υ, 272.
ἡμιονείην, ζ, 72.
ἡμίονοι, XLVIII, 9. ἀδμῆτες, παλαιρῇσι, δ, 636. φ, 23.
ἡμιόνους κραιπαύχους, ζ, 253.
ἡμίπυον, ὠμοπετάσσε, I, 249. 251.
ἡμίσεες, γ, 155. 157. ἡμισέων, ω, 463.
ἥμισυ, ι, 246. 248. ν, 114. ρ, 322.
ἥμος, β, 1. γ, 404. 491. δ, 306. 431. 576. ε, 228. ι, 58. 152. 168. 170. 307. 437. 558. 560.
ἦμός δ', δ, 400. θ, 1. μ, 439. τ, 426.
ἧμυσε, I, 240.
ἤναστε, γ, 305. λ, 275.
ἤνδανε, γ, 150. ε, 153. Υ, 506. κ, 373. ξ, 337. π, 398. ρ, 173.
ἤνεγκεν, χ, 493.
ἤνεικαν, δ, 784. Vid. ἤνεικαν.
ἠνεμόεντα, γ, 172. IV, 292. ἠνεμοέσσαν, I, 400.
*ἦνεν οὐδὲν, II, 420.
ἦνσον, ἐπὶ μ, 294. 352.
*ἤνυσεν, II, 139.
ἠνία, γ, 483. σιαλόεντα, ζ, 81.
ἦνις, γ, 382.
ἠνίοχοιο, ζ, 319.
ἡνίπαπε, υ, 17. 303. VI. 25.
ἧπαρ ἐδὼν, γ, 496.
ἤπασι χαλκῷ, κ, 360.
ἠπειρήν, ω, 508. ἠπείρης, VII, 6.
ἠπητήσατο, γ, 44.
ἤπυσεν, δ, 357. ω, 71. ἤπυον, ε, 243.
ἠπύαλα, ι, 44. κ, 263. ρ, 55. ἠπυάλεις, γ, 174. ε, 99. 112. μ, 160. ξ, 336. ἤπυαλον, ζ, 216. ξ, 237. II, 105.
ἧξαν, ab ἄγω, I, 114. ἧξε, τ, 539.
Ἠοῖ, ζ, 31. ξ, 266. φαεσιμβρότῃφιν, δ, 407. η, 222. μ, 24.
ἠοίην, δ, 447. ἠοῖον, δ, 656. ἠοῖον, Υ, 29.
ἤομεν, κ, 251. 570. λ, 22.
ἠόνα, I, 13.
Ἠοῦς ἠριγενείης, μ, 3. ν, 94. φαεινῆς ἀγλαὸς υἱὸς, δ, 188.
ἤπαρ, ι, 301. λ, 577. I, 215. μέσον, I, 203. 232. ἤπατι, I, 37. ἤπατὶ, χ, 83.
ἤπαφε, ξ, 488.
ἠπεδανὸς, Υ, 311. II, 316.
ἠπείροιο, ε, 348. 402. ν, 235. π, 325. 359. ω, 377. μεσσάτης, ξ, 97. φ, 109. VI, 22. ἤπειρον, ι, 49. 496. ν, 116. ναυτιλίῃφορον, II, 21. ἠπειρόνδε, ε, 56. 438. ι, 73. 485. κ, 403. 423. σ, 83. 114. ψ, 236. II, 506. ἠπείροις, IV, 5. ἠπείρου, α, 162. γ, 90. ε, 350. 399. ι, 85. κ, 56. ξ, 136. π, 367. II, 138. 488. ἠπείρᾳ, ν, 114. ξ, 100.
ἤπειφα, vid. δὴ πειφα.
ἠπειρωτεύει, 420. III, 574. ἠπειρωτεύειν, ξ, 400. ἠπειρώτιδος, ο, 418. ἠπειρώτιδας, XL, 7. ἠπειρώτιδι δολοφρονίδι, III, 282.
ἠπειρώπια, λ, 363.
ἠπητής, I, 183.
ἤπια οἴδε τοι, ν, 405. ο, 39. ἀνάκτειον ἤπια εἰδώς, ο, 556. ὅτι μοι παῖος ἠπίη ἦσθα, ν, 314.
ἤπιος, β, 47. 230.
ἠπύει, κ, 83. ρ, 271. ἤπυεν, ι, 399.
ἦρα φέρεσθε, ἐπ' Ἀχαιμένιον, γ, 164. φέρεσθον, 375. φέρων, σ, 56.
ἦρα, σῷ παιδὶ μέγα κλέος, ω, 33.
Ἡρακλέα, Διὸς υἱὸν, μέγ' ἄριστον, XIV, 1.
Ἡρακλείδης, ὁ Μιλήσιος, ψ, 282.
Ἡρακλείδης Ποντικὸς, λ, 577.
Ἡρακλεῖτος, περὶ ἀπίστων, μ, 39. 322.
Ἡρακλείης κτέας, XLVII. 18.
Ἡρακλῆα, θρασυμέμνονα, θυμολέοντα, λ, 266. μεγάλων ἐπὶ ταργάρῳσι, φ, 26.
Ἡρακληείην βίην, λ, 600.
Ἡρακλῆϊ, Υ, 224.
ἤραρεν, δ, 777. III, 50.
ἠράσσατ', λ, 237. ἠρήσατο, III, 130.
ἧρε', ἐπίσταο, ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἀρέσθαι, ξ, 240. ξ, 370. ἧρε, δ, 107.
ἠρᾶτο, γ, 62. 64. δ, 761. ζ, 323. η, 1. II, 332.
ἧρε κάρη, IV, 175.
ἧρες, τόξον ἄνακτος, σὺ, φ, 56.
ἧρι μὲν χόλος ἀρήϊος, Υ, 304. λ, 43. 632. μ, 243. χ, 500.
καθδὲ μιν ὑπνος ἧρε παιδαμάτωρ, ι, 373. ὑπὸ χλωρὸν δέος ἧρει, ω, 449.
ἠρεῖτ', φ, 40.
ἤρειον, δόπ. τ, 61.
Ἥρη, βοῶπις, πότνια, II, 348. 353.
Ἥρην χρυσόθρονον, XI, 1. ἀθανάτου βασίλειαν, ὑπείροχον εἶδος ἔχουσαν, XI, 2. Ζηνὸς ἐρίγδουπου καὶ σιγηλὴν, ἄλοχόν τε, XI, 3. κυδρὴν, XI, 4. Ἥρῃ, Υ, 465. λάθε κοιλίτην, II, 95. 99. 105. νύμφην ἐρατώπιδος, XXXIII, 2. χρυσοπεδίλῳ, λ, 603.
ἠρήσαντο, α, 366.
ἦρι, ut ἠῶθεν δὲ μάλ' ἦρι, τ, 320. μάλ' ἦρι, υ, 156.
ἠριγένεια, β, 1. γ, 404. 491. δ, 195. 306. 431. 576. ε, 228. Υ, 1. 152. 170. 307. 437. 560. &c. ἠριγένειαν, ψ, 347. ἠριγενείῃ, IV, 227. ἠριγενείης, μ, 3. ν, 94.
Ἡριδανοῖο, I, 20.
ἠρίθμιον, κ, 204.
ἤρκισε, χ, 296. I, 210.
ἤρκεσε, δ, 292.
ἤρμοσεν, ε, 247.
ἠρτέτο συμφὼ γάμον, ω, 125.
ἦρξα, ξ, 230.
ἤρξαθ', ψ, 310.
ἤρπαξ', ο, 174. ἥρπαξε, IV, 121. ἥρπασ', IV, 204. ἥρπασεν, ο, 250. IV, 219.
ἤρτυε, γ, 152. λ, 438. ἤρτυεν, π, 448. ἠρτύναθε, δ, 782. θ, 53. ἤρτυον, υ, 242.
ἦρχ', β, 15. π, 345. σ, 348, υ, 359. χ, 461. ἦρχε, α, 28. β, 416. γ, 12. 68. ἦρχεν, α, 367.
ἠρῶ σ, 175. ἠρώμην, μ, 337.

Ἥρᾳ, λ. 519. Ἥρμα, α, 189. IV, 77. Ἥρμεις, ω, 68. Ἥρμοί, β, 99. Θ, 483. τ, 144. ω, 133. Ἥρμος, χ, 185. Ἥρμῳ ἀσυλλαβως, ὡς ἥρως, ζ, 303. Ἥρως, Αἰγίπλῳ, β, 15. Ἀλιθέρσης, β, 157. ω, 450. Ἀτρείδης, ο, 52. 121. γέρων, η, 155. Μάλῳ, σ, 422. Πεισήνορι, γ, 415. ε 131. Τηλέμαχος, δ, 21. 303. 312. Ἐχέπωλος, λ, 341. Φαίδιμος, δ, 617. ο, 117. Φείδων, ζ, 316. ἡρώων, α, 101. δ, 268. η, 44. θ, 242.

Ἡρωδιανὸς, χ, 56.

Ἥστο δ' αἰτῆς, ι, 353. Ἥσται, Θ, 203. ἧσ, β, 240. Ἧστην, η, 232.

Ἥστο, ι, 292. ξ, 109. ρ, 358. υ, 19. Ἥστον, υ, 348. καθ', α, 9.

Hesiodi Fragment. λ, 285. II, 210.

Ἡσίοδος, ξ, 508. λ, 285. μ, 168. ρ, 33. σ, 328. τ, 177. χ, 278. emendatur, μ, 192. χ, 90. *Homerum* imitatur, Vid. *Homerum*. *Heſychius* emendatur, δ, 708. ι, 108. ξ, 51.

ἡσπαίζοντ', χ, 498. ἡσπαίζοντο, γ, 35. τ, 415. V, 15.

Ἥσσαμεν, τ, 231. Ἥσσαμεν, χ, 473. Ἧσσον, ο, 364.

Ἧστ, ξ, 305. Ἧστο, α, 114. Ἧστο, II, 456.

ἡσυχίη, σ, 22. III, 356.

ἡσυχίως, III, 437.

Ἧχουσε, Θ, 269. * λ, 441. II, 387.

Ἧχι, β, 387. I, 354. ἠτίομεν, γ, 173. Ἧτορ, κ, 17. ω, 336.

Ἦτορ, δαΐφρον, α, 48. ἄλκιμον, XXVI, 9. ἀμείλιχον, XXVII, 2. δεδαϊγμένον, η, 320. εὐμενὲς, XXI, 7. πλημυρίδος, σ, 152. φίλον, α, 60. 114. 316.

ἠΰ, μείων, β, 271. ἠΰς τε μείζας τε, ι, 508. κεφαλῆς τε. III, 466.

ἠϋγένειον, XVIII. 39. ἠϋγένειος, δ. 456.

ἠϋκόμοιο, IV, 94.

ἠύδα, 213. 230. 306. 345. 388. 399. 412. &c.

ἠϋζωμεθλον, XXIX, 1.

ἠύκομοι, XXV, 3. ἠυκόμοιο, Θ, 452. μ. 389. XXVI, 21.

ἠυκάζοντο, δ. 449.

ἠὔκτην, ω, 529.

ἠύτ', Θ, 280. 518. λ. 221. III, 147. ἠύτε, ξ, 476. ρ, 463. φ, 48. I, 73. III, 55. 151. 163. 195. 237. XIX, 4.

Ἥφαι', Θ, 355. Ἥφαιστ, XIX, 8. Ἡφαίστοιο, δ, 617. κλυτὸν, III, 115. εὐκλυτὸν, Θ. 287. ω, 75. πολύφρονα, Θ, 297. 327.

Ἥφαιστον κλυτότεχνην, Θ, 345. κλυτοτέχνην, XIX, 1. κλυτοτέχνην, Θ, 286. XIX, 5. Ἥφαιστος, ζ, 233. η. 92. Θ, 272. 293. 330. ψ, 160. II, 317.

* ἧφι βίηφι πεδήσας, φ. 318.

ἠφύσαμεν, I, 165. ἠφυσάμην, η, 286. ἠφύσατο οἷ, ψ, 305.

ἧχ', pro ἧχι, III, 400.

ἠχῇ θαασσήν, λ, 632.

ἠχήεντα, * κεφαλληνίζει, δ, 72. ἔφερεν, XIII, 5.

ἤχθετο, ξ, 366. ο, 456.

ἠχθομένη, λ, 436. 559. τ, 364.

ἧχι, ζ, 94. τ, 553.

ἤχλυσε, μ, 406. ξ, 304.

Ἠχοῖ, Παιὼν ἐπείρεα, XVIII, 21.

ἠῶ, β, 434. η, 288. ι, 26. ν, 240. ψ, 246. II, 436. δῖαν, ι, 151. 306. 436. λ, 374. μ, 7. π, 368. τ, 50. 342. εὐδρόσου, ρ, 497. σ, 317. τ, 342. ῥοδοδάκτυλον, XXX, 6. χρυσόθρονον, τ, 319. ψ, 243.

ἠῶθεν, α, 372. η, 189. μ, 293. ξ, 512. ο, 307. 507. ρ, 600. σ, 247. μαλ' ἦρι, τ, 320.

ἠῶθι, σοῦ, ε, 469. ζ, 36.

ἠῶθεν γεγονώς, III, 17.

ἠὼς, λείξις πολυσήμαντος, β, 1. ε, 1. ι, 56. κ, 190. ξ, 220. τ, 192. ὀδυσσυμβόν, τ, 571. εὐθρονον, ξ, 48. ο, 494. εὐπλόκαμον, ε, 390. ι, 76. κ, 144. ἠερίγενεια, ῥοδοδάκτυλος, β, 1. ι, 52. χρυσόθρονος, κ, 541.

Θ.

Θαασσίμεν, γ, 336. Θαάσσης, III, 465.

Θαλάμους, II, 77. Θαλάμοις, ε, 432.

Θαλαμηπόλος, η, 8. ψ, 293.

Θαλάμοιο, α, 441. β, 5. γ. 441. Θυώδεα, δ, 121. πολυκμήτου, δ, 718. ὑψοροφοῖο, δ, 121.

Θάλαμον, δ, 263. εὐρὺν, ὑψόροφον, β, 338. κηώεντα, ε, 99. πολυδαίδαλον, ζ. 15.

* Θαλαμόνδ', χ, 109. Θαλάμονδε, β, 348. φ. 8. χ, 161.

Θαλάμῳ ὑψηλὸς, α, 425. Θαλάμου, εὐστρώτῳ, ψ, 178. πύκα ποιητοῖο, α, 436. ὑψηλὸν, π, 285.

Θαλάσσα, ζ, 95. ἀλίζωθος, ε, 413. πολλὴ, ε. 455.

Θαλάσσαι ἔρεσσε, ε, 67.

Θάλε, νῦ πόδες ὑγρὸς ἐπιλῶν, XVIII, 33.

Θαλίθυπτος, ἰήϊοι, ζ, 63. Θαλίθων, ψ, 191.

Θάλαμοι, γ, 420. III, 477.

Θαλείᾳ δαιτὶ, Θ, 76. 99.

Θαλερὰ, δ, 705. Θ. 476. τ, 472.

Θαλερηΐο, υ, 74.

Θάλεια, εὐώδης, ὑάκινθος. XVIII, 26. *Thaletis* ſententia de Deo, γ, 246.

Θαλίης, οἱ, τέρπῃ, λ, 602. Θαλίης οἱ, III, 453. Θαλίῃσι, III. 56.

Θαλὸν, ρ, 224.

Θάλῳ, ζ, 157. IV, 279.

Θαλπιόων, τ, 319.

Θάλπουσιν, φ, 179. 184. Θάλπων, φ, 246.

Θαλπωρὴ, α, 167.

Θάμ' ἐπαΐχτο οἰνοχοεύων, α, 143. Θαμὰ τοῖον ἀμοιβηδὶς ἀκάμασιν, α, 209.

Θάμβεον, II, 135. Θάμβησαν, β, 155. Θάμβησεν, α. 323.

Θαμβοῦς, ω, 393. Θάμβῳ, γ, 372.

Θαμέες, μ, 92. * Θαμειαὶ, III. 44.

Θαμίζως, ε, 88, Θαμίζων, Θ, 161.

Θάμνοις συκιναῖσι, ε. 471. Θάμνοισι, η, 285. Θάμνος πανόφυλλος ἐλαίης, ἄκμηλος, Θαλίῃσι, ψ, 190. &c.

Θάπτειν συναγεὶ, μ, 341. Θάπτης ἀβληχρὸς, λ. 133. ψ, 281. ὅτε ἀπλὴς, ρ, 546.

Θαύσειεν, α, 59. Θαύσεις, υ, 21.

Θαύσσω, α, 236. Θαύσσων, ω. 189. 295. Θαῦσσε, δ, 553.

Θάψαντοι, γ, 285.

Θερσαλίης, α, 382. 385.

Θάρσος, β, 372. Θερσήσας, γ, 76. 252. III, 423.

Θάρσος, α, 321. γ, 76. ζ, 140. μείζω, ι, 381.

Θερσύνω, γ, 361.

Θᾶσσον, β, 307. Θᾶσσον, III. 255.

Θεῦμ' ἐπίτονον πολέμοιο, ι, 190. Θεύμῃσι, ζ, 306.

Θεύμῃξε, Θ, 265. ω, 369. Θευμαίζουσιν, τ, 229. Θεύμῃζον, α, 382.

Θεύμασσεν, IV, 84. Θευμασσάσσης, Θ, 108.

Θεύμηξεν, III, 414.

Θευμηξίην, νεάφατον, ὅσσα ἀκάω, III, 442.

Θευμαίσσουσιν, ν, 157.

Θεύρηαι ἰδνάζ, πομπὰ, I, 58.

Θευμηκὲς, III, 80. 439. VI, 34.

Θεὰ, α, 10. Θεᾶς, κ, 220.

Θέειναν, Θ, 341.

Θείων, α, 14.

Θέῃ, ω, 207. Θέειν, Θ, 123. ξ, 501.

Θέειον, κακὸν ὄπος, χ. 481. Θείῃ, μ, 417.

μ, 417. ξ, 307.
Θυιῶσιν, ψ, 50. Θυιάσιν, χ, 482.
Θύειν, γ, 112. 370. δ, 202.
Θύη, α, 116. Θύης, π, 341. τ, 403.
Θῦμον, μ, 347. Θύεσκον, ν, 364.
Θυλόπιδον, η, 123.
Θυμάναγε, χ, 443.
Θυμοῖσιν, ι, 459.
Θύελλα, α, 65.
Θύελλαι, α, 57.
Θύελλ', vid. in ἐθύελλε.
Θυλκτῆρ' ὀδυνάων κακῶν, XV, 4.
Θυλκτήρια, α, 337. Θυλκτήριον, θ, 509.
Θυμαλίαι, II, 254. 294.
Θύμαινα, δ, 297.
Θύμιος ἔσσι, γ, 45. 187. ι, 268. κ, 73. λ, 450.
Θύμιος ἰχνάων, II, 94. Θύμιοι, XXII, 2. Θύμιος, β, 68. VII, 4.
Θύμιστας, ι, 215. II, 394. Θύμιστες, ι, 112. π, 403.
Θυμοπόνοι, ι, 114.
Θύμωσε, ι, 486. 542.
Θύνης, φ, 267. Θύννοι, κοπὶς, Νύμφαι, τ, 599.
Θύο, κ, 333.
Theognis, ζ, 162. Θ, 329.
Θεοειδέα, π, 20. Θεοειδὴς, ω, 113.
Θεοείκελον, γ, 416. Θεοείκελος, δ, 276. Θ, 256.
Θεόθεν, π, 447.
Θεοί, α, 17. 19. 195. 222. ἀθάνατοι, γ, 346. ἀνῆρες ἐσθλοὶ, Θ, 325. ἔργον αἰζυοῖσι, ο, 371. μάκαρες, ε, 7. ἠρωϊσσιν, η, 242. ι, 15. φίλοι, ω, 513.
Θεοκλύμενον, ο, 286. Θεοκλύμενος, ο, 256.
Theocritus explicatur, χ, 474. laudatur, θ, 163.
Θέομεν, Θ, 247. ω, 484.
Θεοπρόπιον, β, 184.
Θεοπροπίης, α, 415. β, 201.
Θεοπρόπων, 416.
Θεὸς ἀθανάτοις, ω, 446. βροτὸν ἀνδρὸν δαμῆναι ἀρχαλέος, δ, 397. ἐπιρρήνιος, ρ, 484. ἴσχει ἔκδικον ὄμμα, I, 96. πολυάρητος, ζ, 280. πρέφων, Θ, 498. χθιζὸς, β, 262. ὁ Θεὸς, de *Sole*, de *Deo*, vel *Deâ*, η, 38. 291. μ, 261.
Θεῶ παρασίαν δηλῆσιν αἱ αἰφνίδιοι λαμπηδόνες, &c. τ, 40.
Θέουσι, ν, 88. ο, 294. II, 435.
Θεόφιν, μήτηρ ἀζέλαντος γ, 110. 409.
Theophrastus, δ, 229. 230. κ, 510. τ, 457. ω, 246. I, 163.
Θερσίτεον, ν, 265. Θερσιτέων Θ, II, 390.
Θερσίτεω ἐκατηβελέταο, II, 157. Θερσίτου, II, 166.
Θεράποντες ἐκηρὸς, δ, 38. Θεράποντι, δαίμονι δαιτροσύνας, π, 253. Διὸς, λ, 254. Θεράποντες, σ, 296. ὀτρηροὶ, α, 109. Ἄρεος, XXXVIII, 2. Μυσίων, XXXI, 20. Θεράπων, *Margites*, 1. ὀτρερὸς, δ, 23.
Θέρει, μ, 76.
Θερσὸς, τ, 64.
Θερεῖν πυρὸς, ρ, 23.
Θέρμ', ξ, 77. Θερμὰ, δ, 523. Θ, 249. 451.
Θερμαίνεσθ, ι, 376.
Θέρμετο δ' ὕδατι, Θ, 426.
Θέρμεθ δ' ὕδατι, Θ, 437.
Θέρδος, η, 118.
Θερσόμενος, ν, 507.
Θὴς, ὁ, Θ, 425.
Θέσπι, λ, 273. 554. Θέσπ', II, 52. Θέσπ', ν, 207. Θέσπι, δ, 729.
Θέσκελα, λ, 373. 609.
Θεσπεσίῃ, VII, 16. Θεσπέσιον, ψ, 296.
Θεσπεσιάων, μ, 158. Θεσπεσίη, ω, 49. II, 360.
Θεσπιδὲς πῦρ, δ, 418.
Θέσπιν, α, 328. Θ, 498. ρ, 385. III, 441. Θέσπις, IV, 209.
Θεσπρωτὸς, π, 427. Θεσπρωτῶν, ξ, 315. 316. 335. π, 65. ρ, 526. τ, 271. 287. 292.
Θέσσαν, ζ, 248.
Θέσφατ', μ, 155. πολυάφατα, ι, 507. ν, 172. Θέσφατ', λ, 150. Θέσφατα, λ, 297. III, 469. 537. Θέσφατον, δ, 561. κ, 473. III, 531. Θέσφατος, η 143.
Θέτ', ἀπὸ, φ, 119. Θέτι, β, 3. δ, 308. υ, 125.
Θέτις ἀργυρόπεζα Θεὰ, ω, 92. II, 319.
Θεῶν, ἀθανάτων, ω, 443. XXVIII, 2. πειρηθυσίῃσιν, ψ, 81. αἰὲν ἐόντων, γ, 147. βουλὰς, π, 402. μακάρων, Θ, 281. πάντες δὲ Θεῶν κατίσσ' ἄνθρωποι, γ, 48.
Θεώπεμε, ν, 111.
Θηβαΐδ, vid. Τειρεσίαο.
Θηβῇ ἱερῇ, II, 226. πολυηράτῳ, λ, 274. Θήβην εὐρύχορον, λ, 264. Θήβης ἑπταπύλοιο, λ, 262. Θήβῃσι, ο, 247. Αἰγυπτίης, δ, 126. καλλιγύναιξι, XIV, 2.
Θηεῖτο, ε, 75, ζ, 237. η, 133. Θ, 265. Θηεῦντο, β, 13. ρ, 64.
Θηήσαιο, ρ, 315. Θηήσαίθ, ε, 74. Θηήσαιθ, ε, 76. η, 134. ο, 132.
Θητὴρ, φ, 397.
Θήϊον, χ, 493.
Θῆκεν, α, 223.
Θήλειαι, δ, 636. φ, 23. αὐτομέλιαθι, ι, 439. τοκάδες, ξ, 16.
Θήλεια λευκώτερε ἐν ἀδὶ πάλιν ὀμφὶ, ε, 73.
Θῆλυν, μείλανα, κ, 527. 572. Θῆλυς, ε, 467. ζ, 122.
Θηλυτεράων, λ, 385. ψ, 166. Θηλυτέρῃσι, λ, 433. ο, 421. ω, 201.
Θημωνὰς, ε, 368.
Θῆρας, λ, 572. IV, 18. XVIII, 13.
Θῆρες, IV, 123. XIX, 4.
Θήρεσσιν, ε, 473. ξ, 21.
Θηρεύοντ', τ, 465.
Θήρην μαιομένοις, ι, 158.
Θηρία, IV, 4. Θηρίον, κ, 171. 180.
Θηρὸς, XLIV, 4.
Θηροσκόπῳ ἰοχέαιρα, XXVI, 11.
Θηρσὶ, ω, 291. Θηρῶν, IV, 68. XXVI, 10.
Θησαίη', σ, 190.
Θήσατο μήτηρ, II, 123.
Θησέα, λ, 630. Θησεῖ λ, 100. π, 282. Θησεὺς, λ, 321.
Θήσειν, ε, 136. η, 257. ψ, 336. III, 514. Θήσεσθ, φ, 316. Θησόμεθα, υ, 394.
Θῆσθ χάλκα, δ, 89.
Θῆτες, δ, 644.
Θητεύσειν, λ, 488. σ, 356.
Θῆτα, β, 260. Θῆτι, β, 408. Θῖς, μ, 75.
Θήσσοντα, θ, 526.
Θήσσων' ἄνθρωποι ἄπαξ, μ, 22.
Θητὸς, ε, 213. Θητῶν, α, 219. ε, 32. &c.
Θόας, Ἀνδραίμονος υἱὸς, ξ, 499.
Θοὰς, δ, 255. Θοῇ, γ, 61. Θοὺς, ω, 303. Θοῦς, α, 260.
Thoïas, I, 40.
Θοινηθῆναι, δ 36.
Θόλοιο, χ, 466. Θόλῳ, χ, 442. 459.
Θορεῖσα, ψ, 32.
Θορυβῆτης, I, 189.
Θορεῖσι, χ, 303.
* *Thucydides* laudat Hymnum *Apollinis*, ut *Homeri*, II, 1. & 146. 147. 165. leviter ſtringitur, ξ, 316.
Θύελλαι αἰλικῆς, δ, 527.
Θύεσκος, vid. Πάλυβος.
Θύσκος, μ, 318. Θύσκου, β, 26.
Θόων, Θ, 113.
Θόωσα, α, 71.
Θρασυάδαν, ε, 434.
Θρασυμέμνονα, θυμολέοντα, λ, 266.
Θρασυμήδης αὐτηθεὸς, γ, 414. μεσσηγὺς πόλεμοιο, γ, 442. Νέστορος ὑπέρθυμος, γ, 448.

θρασὺν, δ, 146. κ, 436.
θρίψας, ι, 246.
Θρῃκίη, II, 34. Θρηΐκῳ, II, 33.
Θρῃκηνδε, Θ, 361.
θρῆσον, ω, 61.
θρῆτον, XVIII, 18.
θρῆνυϊ, ρ, 504. θρῆνυν, ρ, 409. 462. τ, 57. θρῆνυς, α, 131. δ, 136. κ, 315. 367.
θριγκίον, π, 165.
θριγκοῖσι, ρ, 267. θριγκὸς, η, 87.
Θεινακίη, λ, 106. Θεινακίην, μ, 127. 135. Θεινακίης, τ, 275.
θρόνοι, η, 95. θρόνοις δαιδαλέοισι, ρ, 32. ὑπαιθήσει, υ, 150. θρόνοισι ὑψηλοῖσι, θ, 422. θρόνοισιν ξεστοῖσι, π, 408. θρόνον, α, 130. ἀργυρόηλον, Θ, 65.
θρυαλίζοι, III, 485.
θρώσκω, I, 134.
Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, II, 423.
θύγατερ Διὸς, α, 10. θυγάτηρ Ἀτλαντος, α, 52.
θύελλα, η, 275. μ, 288. 409. ἀναρπάξασα, δ, 515. ε, 419. υ, 63. ψ, 316. ἁρπάξασα, κ, 48. θύελλ', ε, 317.
θύελλαι, δ, 727. πυρὸς ὀλοοῖο, μ, 68. ἀνέλοιτο, υ, 66. κραιπναὶ, ξ, 171.
θύελλαι, κακῇ ἀνέμοιο, κ, 54.
θῦεν, λ, 419. χ, 309. ω, 184.
Θυέστης, δ, 517. Θυεστιάδης, δ, 518.
θυίων, ο, 261.
θυίεις, θ, 363. θυίει', III, 537.
θυΐσωσιν, III, 557.
θυμαλγέα, Θ, 272. ψ, 64. ω, 325.
θυμηρέα, ψ, 233. θυμαρὲς ἔδωκε σκῆπτρον, ρ, 199.
θυμηγερέων, η, 283.
θυμηδὲ' χρήματα, π, 389.
θυμήρε', XXIX, 18. XXX, 17.
θυμῆρες, κ, 362.
θυμοδακὴς μῦθος, Θ, 185.
θυμολέοντα, δ, 724. 814. λ, 266.
θυμὸν, ὃν κατὰ, α, 4. ἀγήνορα, λ, 561. ἀμύμονα, π, 237. ἀπηνέα, ψ, 97. εὐφρένα, IV, 102. θηδέα, τ, 364. κεκαφηότα, ε, 468. μεγαλήτορα, ε, 298. νεοπενθέα, λ, 39. πολυπενθέα, ψ, 15. στιβαρὸν, VI, 49. τετληότα, δ, 242. φίλον, ξ, 405. φοινὸν, II, 362. θυμὸς ἀγήνωρ, β, 103. ἄπιτος, ξ, 150. ἐλεήμων, ε, 191. εὐφρων, ρ, 531. πεφρων, XXXV, 2. σιδήρεος, ε, 191. τολμήεις, ρ, 284. ὑπερφίαλος, ο, 212. φίλος, ν, 40. θυμῷ ἀεσίφρονι, φ, 202. ἀφρονι, φ, 105. εὐφρονι, XXIX, 14. κεκοπότι, ι, 501. *νεοκηδεῖ, Fragment. 139, τηλοῦ, ι, 271. πεφρονι, π, 257. πετληότι, δ, 447.
θυμοφθόρα, β, 329. θυμοφθόρος, δ, 716. θυμοφθόρος, τ, 323.
θυμοῦμαι, I, 236.
θύνε καθὼς μέγαρον, ω, 448. θύνεσθαι, μ, 121.
θύοντα, Priori brevi, ο, 260. θύοντες, II, 491. 509.
θυοσκόος, φ, 145. χ, 318. 321.
θύω, Primâ brevi, ε, 60.
θύραι, ν, 109. XLVIII, 3, εὐερκέες, δικλίδες, ρ, 267. φαειναὶ, ζ, 19. χρύσεαι, η, 88. θυρέων, α, 107. ὑψηλάων, γ, 407.
θυρεὸν μέγαν, ὄβριμον, ι, 240. 313. 340.
θύρετρα, σ, 384. καλὰ, φ, 49. φ, 137.
θυρέων, φ, 47. 191.
θύεχφι, ι, 238. χ, 220. βλαῦσεν, τὸ θύεχφι, III, 36.
θῦσε, ξ, 346.
θυσιάων, I, 175.
θυώδε', ε, 264. φ, 52. IV, 58.
θυώδεος, δ, 121. III, 322.
θυώδης, II, 87. IV, 59.
θώων, μ, 400. 408. 426. II, 281.
θωὴν, β, 192.
θῶκον, ο, 467. πολυδαίδαλον, II, 345. θώκοιδε, ε, 3. θώκῳ, β, 14.
Θῶν, παραΐκοιτις, δ, 228.
θωρήσσεσθ', μ, 227.
θωρηχθῆναι, χ, 139.

I.

Ἰαίνει, ο, 378. ἰαίνεται, ζ, 156. ἰαίνεσθαι, κ, 359. μ, 175. ἰαίνομαι, τ, 537.
ἴαλλον, α, 148. δ, 67. 218. ε, 200. Θ, 71. 484. ξ, 453. ο, 142. π, 54. ρ, 98. υ, 256. *Jamblichus*, β, 153. *Schol.*
Jambus, pro *Spondæo*, λ, 549.
ἴαν, ξ, 435.
Ἰάνθη, *Fragment.* 132.
*ἰανθῆς, ψ, 47. Ἰάνθης, ω, 381.
*Ἰαολκὸν, II, 218.
Ἰαολκῷ εὐρυχόρῳ, λ, 255.
Ἰάονες II, 152. ἑλκεχίτωνες, II, 147.
ἰάπτῃ, β, 376. ἰάπτῃς, δ, 749.
Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα, γ, 292.
Ἰασίδαο Ἀμφίονος, λ, 282. Ἰασίδῃ Δμήτορι, ρ, 443.
Ἰασίωνι, ε, 125.
Ἴασιν Ἄργος, σ, 245.
ἰαύσασιν, ε, 154. ἰαύσασκον, ι, 184. ἴαυον, ξ, 16. 21. τ, 340. χ, 464. ω, 208. ἰαῦσαι, λ, 260.
ἰαύσῃς, III, 289.
ἴαχε, ἀμφὶ, β, 428. περὶ, ι, 395. ἰαχεῖ δ' ἐπὶ δαίσιος ὕλη, XXVI, 7.
ἰαχῇ ἠπειλήν, λ, 43.
ἰάχοντες μεγάλα, ι, 392. ἰάχοντες, δ, 454. ἰάχουσι μέγα, κ, 323. ἰάχων, ζ, 468. σμερδαλέα, χ, 81.
ἰγνύσι, III, 152.
ἰδέειν, δ, 475. ἰδέῃς, γ, 233. ἰδέτην, β, 152. ἰδέτο, δ, 22. ἰδέσθαι, ζ, 311. ρ, 448. σ, 268. ψ, 5.
ἰδίη, ὁ δήμιος, πρῆξις, γ, 82. ἑαυτοῦ, ὃ ἴδιον, δ, 314.
ἰδίου, ὡς σώσῃσι, υ, 204.
ἴδμεν, δ, 109. 138. ἰδμεναι, δ, 200. 493. μ, 154.
ἰδνωθεὶς, ὀπίσω, Θ, 375.
ἰδυίαιτο, α, 163. ἰδυίῃσιν, ε, 359. ἴδυιτο, η, 322.
ἴδρεις, η, 108. ἴδρις, ζ, 233. ψ, 160.
ἱδρύσασα, ε, 86. ἵδρυσεν, γ, 37.
ἱδρύσατο, δ, 39.
*ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν, η, 92.
ἴδω, ὀφθαλμοῖσιν, ἰδείομεν ἰπείους, κ, 387. π, 32.
ἰδὼν, δεινὸν, ὑπόδρα, θ, 165. ρ, 459. VI, 48.
ἴς κλυζὲ πρὸς δόμους', η, 82.
ἴεν ἵκμενον ἦρος, β, 420. πλησίστιον, λ, 7. μ, 149. ο, 292.
ἰεῖσα, πυρὸς μέγα δαιομένοιο φῦζαν, III, 114.
ἰεῖσα ὅπα κάλλιμον, μ, 192. *Priori* longâ. At ὄπ' ἰεῖσα, XXVI, 18. *brevi.*
ἰέμενοι, γ, 160. ἰέμενον, α, 6. 58. ἰεμένῳ, δ, 284. ἰεμένων, υ, 356.
ἴεν, *Priori* brevi, χ, 304.
ἴεντες, δ, 626. ρ, 168.
ἱερὰ, α, 61. γ, 5. 159. ε, 102. κ, 445. II, 394. καλὰ, δ, 473. καλὰ, η, 191. λ, 129. ψ, 277. II, 274. IV, 101. ἱερᾶς, XXXVII, 15. ἱερᾶν, λ, 322.
ἱερεύοντες, β, 56. ρ, 535. ἱερεῦσιν, Θ, 59. ξ, 74.
ἱερήϊα, λ, 23. ξ, 250. καλὰ, ρ, 600. ἱερήϊον, ξ, 94.
Hierocles loco *Homeri* utitur, ι, 347.
ἱερὸν πτολίεθρον Τροίης, α, 2. ἱερὸν μὲν Ἀλυσσόιο, η, 167. *ἱερλίαιο, II, 371.

ἰάθην, *Primâ* longâ, γ, 344. ἴη αὐτῶς μᾶλλα, β, 327.
ἴζανον, ω, 208.
ἴζεσκεν, γ, 409.
ἴη ἐπὶ δῆριν, θ, 395. ἴη κὲν χρεὼν ἱμερόεντα Χαρίτων, σ, 193.
ἰήλαμ, ἐπὶ, φ, 241. ἰήλεν, ἐπὶ, Φ, 443.
ἰήνατο, ἀμφὶ, θ, 426.
Ἰηπετίωνι, II, 272.
ἱησάμενοι, τ, 460. *ἱήσατ), ι, 520. 525.
Ἰήσων, μ, 72.
ἰητῆρα κακῶν, ρ, 384. νόσων, XV, 1. ἰητρὸς, ἐπισταμένῳ ὡς πάντων, δ, 231.
ἰθαγενέεσσιν, ξ, 203.
Ἰθάκη, δ, 608. ν, 135. Ἰθάκην ἀμφιδίλλη, α, 386. Ἰθάκην, α, 18. 88. Ἰθάκηνδε, λ, 360. Ἰθάκης, α, 57. εὐδείλου, ξ, 344. εὐκλεμένης, χ, 52. τηλεκλειτοῖο, τ, 546. Ἰθακείη, β, 53. ω, 194. Ἰθακείῃ, β, 133.
ἰκέλη, ρ, 37. τ, 54. ἰκέλοι, μ, 418. ξ, 308. ἰκελον, δ, 249. ν, 54.
ἰκέσθ, α, 21. 173.
ἱκέσθ., ι, 269. ἱκεσθων, ι, 270. τ, 134. ἱκέτησιν αἰδοίοισιν, η, 165. 181.
ἱκετήσιον, ν, 213.
*ἵκετο φῶτα, I, 46. II, 45. λιὸ, μ, 2. ἐπὶ πόσον ὠδύσσατο, II, 45. ἵκοὐ, ν, 4. ἵκηαι, β, 307. ἵκηθον, II, 501. ἵκηθ). γ, 355.
Ἰκμαλίοις τέκτοσι, τ, 57.
ἵκμενον ὕδωρ ἰέι, β, 420. λ, 7. μ, 149. ο, 292.
ἱκνεύμεναι, ι, 128.
ἵκοι, ε, 189. ἱκοίατο, κ, 416. ἵκοιο, γ, 117. ἱκόμεσθα, γ, 61.
ἵκελα, ε, 163. 252. μ, 229.
ἱκελόφιν, γ, 353. μ, 414. ν, 74. ο, 282. 551.
ἵκωμαι, ξ, 140. ο, 508. ἱκώμεθα, ζ, 296. ἵκων), ν, 101.
ἵλαμαι δ' σ' ἀοιδῇ, XX, 5.
ἵλαο, XXVIII, 10.
ἱλάσσομ', γ, 419.
ἵλαθ', π, 184. XIX, 8. XXII, 4.
ἵληθι, γ, 380.
ἱλήκησι, φ, 365.
Ἰλιόθιν μὲ φέρων ἄτιμο, ι, 39.
Ἰλιόθι ὡς, θ, 581.
Ἴλιον, β, 18. λ, 168. ξ, 71. XXXVIII, 1. πτολίεσσαν, IV, 281. ἰρὴν, λ, 86. ρ, 293.
Ἴλιε Μερμερίδαι, α, 259.
ἱμάσσε, δ, 820. βοὸς φοίνικι φαεινὸν, ψ, 201. ἱμάσσε, α, 442. ι, 385. ἱμάσσεν, χ, 186.
ἵμασε, II, 340. ἵμασεν, ε, 380. ζ. 316.
ἱμασθλίκιν, ξ, 320. ἱμασθλης, ν, 82.
Ἰμβρο εὐκλεμένη, II, 36.
ἱμείρε), pro ἱμείρει), α, 41. 59.
ἱμείρετ, κ, 431. ἱμειρόμβιος, ε, 209.
ἵμεν, α, 441. ἴμεναι, β, 298.
ἱμερόεις, κ, 398. ἱμερόν, III, 499.
ἱμερόεντα, ρ, 519. σ, 193. III, 478. IV, 142. V, 13. ἱμερόεσσα, III, 231. ἱμερόεσσαν, α, 421. σ, 303. II, 180. 185. IX, 5.
ἵμερον, δ, 113. 183. ψ, 144. ὑφ' ἵμερον ἔρατ γόοιο, δ, 113. 183. τ, 249. ψ, 231. IV, 73. γλυκὺν, IV, 2. 45. 53. 144.
ἵμερο, π, 215. II, 461. IV, 57. γλυκὺς, χ, 500.
ἱμερτὸν, III, 507. ἱμερτὸν, IX, 3. *Fragments.* 130. ἱμερτῷ, IX, 2.
ἵν' ἀπίλιθρον, ι, 538. ἵνες, λ, 218.
ἵνα, pro ὅπω, κ, 417.
ἰνδάλλε), γ, 246. τ, 224. ἰνδάλλομαι, IV, 179.
Ἰνὼ, Λευκοθέη, ε, 333. 461.
Ἰνωσσῖο, II, 18.
ἵξες, II, 223. ἵξε, ε, 442. ἵξε θέων, γ, 288. ἵξες, II, 230. ἵξεσκ, δ, 515. κ, 276. ἵξεται, θ, 198. ἵξον γ, 5. 31. 495. δ, 1. ε, 194. II, 411. 438. III, 398. *Ixionis* Historia, φ, 303.
ἰξυῖ, ε, 231. κ, 544.
ἰοδνεφὲς εἶρο ἔχουσα, δ, 135. ἔχοντες, ι, 426.
ἰοδόκον, φ, 59. ἰοδόκο, φ, 12.
ἰοειδέα, λ, 106. ἰοειδέος, ε, 56.
ἰοὶ, χ, 116. 119. παρφάς, χ, 246.
ἴοιεν, V, 12.
ἰοῖσιν, *Fragment.* 217.
ἴομεν, Primâ *brevi*, ξ, 31. 255. κ, 549. ξ, 45. ρ, 190. 194. ψ, 83. 254. ω, 357. 436. 461. Primâ *longâ*, κ, 251. ω, 431. vid. ἴομεν.
ἰὸν, υ, 62. χ, 82. II, 357.
ἰοπλόκος ἀγελίη αἰγὸς, ἔρμα, ξ, 50.
ἰόντα, δ, 670. ἰόντας, ι, 88. κ, 100.
ἰὸς χαλκοβαρὴς, φ, 423.
ἰοστεφάνῳ, V, 18.
ἰόπλῳ, π, 214. λ, 340. 383. μ, 190. ξ, 198. π, 232. ρ, 119. σ, 233. II, 484. IV, 167.
ἴπ ἠδὲ σελήνη, ε, 72.
ἴρηλες, λ, 318.
ἶρις, XXVI, 16. χαλκόπεπλος, α, 261.
ἴσαν, α, 356. ζ. 179. τ, 392. φ, 350.
*ἴσαν ἀθεῖν, III, 106.
ἰσχέαιρε, ζ, 102. λ, 171. ο, 477. II, 199. XXVI, 11. εὐσκοπο, λ, 197. ἰσχέαιρεν, II, 15. 159. VIII, 2. 6. XXVI, 2.
ἶσας ἔδιεν κέρα, φ, 395.
ἰσαίη γενεθ, XLVII, 13. ἰσαίῃσι κάπῃσι, δ, 40.
ἰσαῦες, ω, 70.
ἰσαλαίης, Νίσῳ, γίρων, γ, 436. 444.
ἰσάλαθος τόσον τὸς σὸν ἶσι, δ, 607. σὸν ἶσαν, ν, 242.
ἰσαχάρμην Ἀμυδώνα, λ, 258.
ἰσαόβοτοις, γ, 263. ἰσαβόβοιν, ο, 239. ἰσαβόβοτε, III, 488. ἰσαβόβοτε, δ, 562.
Ἰσαδάμειαν, σ, 181.
ἰσαδάμοιο, γ, 17. 181. ἰσαδάμοιο, λ, 299. XXXII, 3.
ἰσαδαίσιος, X, 111. 145.
ἰσαΐην, ὠκυχόμοιο, θ, 515. ἰξίμοιναν, λ, 530.
ἴσαιν, γ, 324. δ, 635. ἀλὰς ἴσαιν, δ, 708. XLVI, 2. ἄρσεσιν, τετρήρεσι, ν, 81. XXX, 14. οἰκίες, γ, 496. καναχήποδες, *Fragment.* 213. ἴσαιεν, ο, 182. ἴσαισι, δ, 8. ρ, 117. III, 69. ἴσαισιν, δ, 533. II, 213. αἰθαπόδεσσιν, IV, 218. ἴσαιν, ε, 371. λ, 522. δυσμένεσσι μίγαν, θ, 512. ἴσαις δυσμενέσσι, θ, 492.
ἰσαοσυνέων, δ, 40.
ἰσαπόπε, Νίσῳ, Γερήνι, γ, 68. 102. 210. 253. 386. 397. 405. 417. 474. δ, 161.
Ἰσαφίδαο Αἰόλα, κ, 36. Ἰσαφιδῆς Αἰολο, κ, 2.

ἵππειαι ἰύτυχθεν κυνέην, χ, 124.
ἵππος, γ, 369. ἀργίποδας, IV, 212. χαλλίτριχας, γ, 475. κραιπνύκας, φ, 30. μώνυχας, ο, 46. ὠκίας, γ, 478. ὠκύποδας, ψ, 244. XXVII. 14. ἵππω, δ, 20. θ, 502, κυνοσχαίτῃ, Fragment. 164. ξυσσὼ δ, 272. ἵππων, ι, 49. ξ, 267. 278. μάρνων, XXXVII, 4. ταχέων, XVI, 5. XXXII, 18. ὠκειάων, II, 262.
ἵππῳ σὺν ξυσσὼ, δ, 272.
ἱρὰ θεοῖσιν αἴθυιάτοισιν ἴδυκεν, πίεν, α, 66. ἱρεύξαμεν, γ, 159. κεχαλκωμένα, δώσομεν, π, 184.
ἱρεὺς, ι, 198.
ἱρεύσασθαι, τ, 198.
ἱερῆες, ε, 66. ἱερῆ, ν, 86.
ἱρὸν Ἴλιον, λ, 86. ρ, 293. ἱρὸν, γ, 278. ζ, 322. ν, 104. 348. ἱρῶν, γ, 436. ι, 553.
Irenæus, λ, 601.
Ἴριν, II, 102. Ἶρις, ὠκέα, II, 107.
Ἶρος, σ, 6. ἀλήτης, σ, 332. 392. Ἶρος, σ, 38. 95. 238. πῖρ, σ, 72. ἀλήτης, σ, 25. Ἶρε, σ, 232. 333. Ἶρον, σ, 56. 74.
ἰς ἀνέμοιο, ι, 71. ν, 276. τ, 186. Τηλεμάχοιο π, 476. ἱερὴ, β, 409. π, 476. σ, 59. 404. φ, 101. 130. χ, 354. ἐδὲ οἱ ἦν ἰὴ, ὐδὲ βίη, σ, 3. ἰὴ ἴμπαιος. λ, 392. ἰὴ, οἵη πάρος ἔσκεν, φ, 283. κρατὺ ἰὴ, λ, 596. μιχάλη, μ, 175.
ἴσα, α 422. β, 203. γ, 290. λ, 303. 483. ο. 519.
ἴσαν ἀνέρες ἡμίτεοι δῶ, pro ἴσασιν, α, 176. αὐτὰ δύωσαΐ ἴσαν, β, 259. ἴσαν, ὀκ μιχάοιο, δ 300.
ἴσασι, Priori *brevi*, β, 211. ξ, 89. *longâ*, β, 283. θ, 559. 560. λ, 121. 123. ν, 239. ψ, 269. 271. ω, 187. II, 163. *Communi*, δ, 379. 468.
ἴδι, β, 356.
ἴδμονον, σ, 299.
ἴσκεν, τ, 203. χ, 31. ἴσκεσ' δ, 279.
Ἴσμαρος, ι, 198. Ἴσμαρε, ι, 40.
ἰσόθεος, α, 324. υ, 124.
ἴσόν τοι καιόν ἐΐδ', ο, 72. ἔρεϊ ἶσον, λ, 242.
ἰστοφόρῳ, σ, 372.
ἱστορίη, ε, 159. ο 9. ἱστορίῃσιν, ξ, 162. τ, 519. ἱστόρεον, δ, 25. ἵστω, α, 129. ἀνὰ, ω, 421.
ἰτέα, γ, 110. λιὸν, δ 783. λιὼν ἀὰ, β, 426. ἰτέου μέσσον, β, 427.
Ἰθάκη, ξ, 159. ρ, 156. τ, 304. υ, 231. IV, 22. XXIII, 1. XXVIII. 1. Ἰθάκῃ ἀρχόμενος, XXVIII, 6. αἰδοίη τε, φίλη τε, XXVIII, 9.
ἰσοδίκη, II, 504.
ἰσοί, ξ, 271. λίθοι, ν, 107.
ἰσόν, α, 357. ἀγλαὸν, β, 109. ω, 144. ἀμαμαάκιθον, ξ, 311. ἄμοργον, κ, 222. εἰλάπινον, β, 424. ο, 289. λεπτὸν, καὶ ἄσιμον, μείζων, β, 95. 104. ἰσὸς, μ, 410. ἰσῷ, μ, 409. ἰσὸς, δ, 578. η, 105. ι, 77.
ἰστοπόδη, μ, 51. 162. 179.
ἵστορες ἠδὲ, XXXI, 2.
ἵστω, ε, 184. 158. π, 302. ρ, 155. τ, 303. υ, 230. II, 84.
ἰχμαλίοιο, τ, 233.
ἰχανάας, ο, 345.
ἵκανε VI. 13. καὶ, τ, 42.
ἱκανόων, Θ, 288. ἱκανόωντας, η, 161.
ἵκει, δ, 558. ε, 15. ρ, 144. ἱκέμενον, υ, 330. ἵκοιο, λ, 250. χ, 356. 367. 411. ω, 322. 542. IV, 291. ἵκηθ', ω, 54.
Ἵκω ἄμ' αὐλήν, II, 210.
ἰκύσῃ, I, 271.
ἱσταμένη, η, 212.
ἱστία ἀλιστέρνοπα, κ, 510.
ἵστη, ι, 430. ἰς. φ, 244. ἵστε, α, 276. γ, 421.
Ἵτυλον, τ, 522.
ἰύζουσι, ο, 162.
Julianus, Imperator, Apostata, η, 53. λ, 589. μ, 331. ξ, 161. π, 136. υ, 66.
Julius Cæsar Bulengerus, III, 51.
ἰφθιμε, III, 94. 302. 394. 402. ἰφθίμη, βασίλεια π, 332. περικήδιος, ψ. 92. ἰφθίμῃ θυγατρὶ, κ, 106 θυγατρὶ, ο 363. ἀλόχῳ. μ, 452. ἰφθίμην Πηρὼ, λ, 286.
Ἰφθίμη, κούρη μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο, δ. 797.
ἴφι ἄνασσεν, λ, 283. ρ, 443. δαμάσσῃ, λ, 57. δαμῆναι, σ, 155.
ἰφία μῆλα, λ, 107. μ, 128. 263. 322. σ, 277. υ, 51. ψ, 304. IV, 170.
Ἰφικληείη βίη, λ, 295. Ἰφικληείης, λ, 289.
Ἰφιμιδέων, λ, 304.
Ἴφιος, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν, Εὐρυτίδην, φ, 37. Ἴφιθε, φ, 22. Εὐρυτίδης, φ. 14.
ἰχθυάα, μ, 95. ἰχθυάεσσαν, δ. 368.
ἰχθύας, χ, 384. ἰχθύες, ξ, 215. ω, 290. ἰχθῦς, ε, 53. ἰχθύσι, ο, 479. ὀλίγοισι, μ, 252.
ἰχθυόεις, XXVI, 9. ἰχθυόεντα, γ, 177. ἰχθυόεντι, κ, 458.
ἰχναίη, II, 94.
ἴχνια, ρ, 317.
ἰχνεύσαι, ζ, 157.
ἴχνη, τ, 436. III, 76.
ἴχνια, β, 406. γ, 30. ε, 193. η, 38. III, 218. 220. 342. 351.
ἴων, ab εἶμι, γ, 22. ο, 508. 510.
ἰῷ βάλεν, χ, 15.
ἰωγῇ, ξ, 533.
ἰωὴ, ρ, 261.
ἴωμεν, I, 272.
ἰῶν, χ, 3. ὠκυμόρων, χ, 75.
ἰὼν, β, 179. 226. 260.

K.

Κ'ΑΒβαλε, ξ, 172. καββαλεῖν, ρ, 302. κάγκανα, σ, 307. III. 112.
καγχαλόωσα, ψ, 59.
κἀγὼ, III, 173.
καδδιαθέτην, ο, 493.
*καδδύμεναι ἀχέων, δ, 72.
Καδμείων, λ, 275.
Καδμοῖς Σιμόεν, VI, 57.
Καδμος, ε, 333.
καθαίρεν, χ, 439. καθαιρεῖν, χ, 453.
καθάπαξ, φ, 349
καθαπτόμενος Θ, β, 39. κ, 70.
καθεζόμενοι χρυσὸν εἰρυσσάμην ἔγχος βυλὰς βυλεύεις, ζ. 61. εἰμεθ' ἑλοῦσα, ρ, 48. 58. καθαρῷ, χ, 462.
καθαρῶς, II, 121.
καθίζεν, ο, 31. καθιζέτην, ε, 195.
καθίζεσθ, ι, 417. ο, 285. σ, 394.
καθιζόμενοι, ζ, 295. καθιζόμενός, α, 372.
καθίσαθ, χ. καθίσθ, II, 404.
καθέλομεν, ι, 149.
καθέλῃσι, β, 100. τ, 145. ω, 134.
καθελεῖσα, ω, 295.
καθεῖσεν, ν, 427.
κάθισαν, II, 503. καθῆστο, II, 487.
καθῦδε, γ, 402. ζ, 1. ε, 344.
καθυδίζω, Θ, 313.
καθυψιόωντας, τ, 272.
καθήμενοι, η, 203. ρ, 530. φ. 89.
καθήμενος Θ, β, 255. 369. ε, 82.
καθῆσθαι, ζ. 87.
καθίσδων, υ, 257.
καθίζανον, ε, 3.
καθίζει, β, 69. καθίζεν, ε, 195.
καθίζον, β, 419. καθίζων, ε, 156.
καθίκεθ, α, 342.
καθίσαν, III, 284. καθίσασα, ρ, 572.
καθαπαλίζεσθ, I, 121.

κάδ-

καθορᾶσα, II, 139.
Caiaphas, ignarus prædicit verè, φ, 162.
καίειν, τ, 397. καίεσε, ω, 67. καίεσθε, π, 59. καιομένης, ε, 390.
καινοτέραις τέχναις, I, 115.
Caius, de Academiæ *Cantabrig.* Antiquitate, κ, 305.
Caiense MS. vid. MSS.
καιροσέων, η, 107.
κακὰ ἔρρα ἐκ ἀρετᾶ, θ, 329.
κακείθι, Ϡ, 467.
κάκεῖνον, σ, 149. υ, 205. κἀκείνῳ, τ, 370.
κἀκεῖσε, ω, 260. ζ, 164.
κακίης, οἱ πλέονες. β, 277.
κάκιστον, α, 391. κακίων, ξ, 96.
κακκείοντες, ω, 424. η, 229. ν, 17.
κακκειφαλῆς, Ϡ, 85. ψ, 156. πολιῆς, ω, 316.
κακκῆαι, λ, 74.
κακοδαίμονα, XLVII, 21.
κακοείμονας, σ, 41.
κακοεργίης, ἐσεργασίη μὴν ἀμοίνων, χ, 374.
κακοεργὸς, σ, 54.
κακοὶ, δ, 64. κ, 68. ρ, 246. IV, 132.
κακοῖλιον ὦσε ὀνομαζήν, τ, 260. 597. ψ, 19.
κακομηδέα, III, 389.
κακομήχανε, π, 418. * κακομήχανον ἀγορεύειν, *Fragment.* 252.
κακὸν ἀζύσαιεν, ρ, 118. αἰνότατον, μ, 275. ἀνεκλὸν, υ, 83. ἀργαλεώτερον, καὶ πολὺ μείζον, δ, 698. ἐπάσαντο, σ, 72. ω, 461. ὄμμιν ἐγχόμενον, υ, 367. ἴσόν τι κακὸν ἐστι, ο, 72. μέγα, ι, 423. μεζαλήμιον, ν, 46. πολῖτον, δ, 697.
κακοξεινώτερος, υ, 376.
κακορραφίη ἀλεγεινῇ, μ, 26. κακορραφίησι, β, 236.
κακὸς κακὸν ἠγλαΐζει, ρ, 217.
κακότητα, ε, 414. πικρὴν, VII, 12. κακότητι καὶ ἄλγεσι, ἔχομαι, Ϡ, 182. ἔχει, ρ, 318. αἶψα γὰρ ἐς κακότητα βροτὸς καταγηράσκει, τ, 300. μιστύλλουσι κακότητι καὶ ἄλγεσι λυγρολίοισι, υ, 203. ὀμοτέρῃ, ω, 454. κακότητ᾽, ε, 290. 379. 397. ν, 321. π, 364. ρ, 354. κάκη κακὸν ἀμφὶ γέρουσα, μυδᾷ, δ, 754. XLVII, 16. κακῶσιν, π, 212.
κακῷ πατρὶ Ζεὺς ἐθέλῃ ἐπικραδάειν, 487.
κακώτερον, Ϡ, 138. ο, 342. κακώτερ᾽, ζ, 275. φ, 324.
κἄλα κάδκαια ἔλα, ἐπιβαινέ, III, 112.
καλάμην, ξ, 214.
Καλαμινθ᾽, I, 222.
καλαμηδιφίων, I, 126.
καλείσθ᾽, η, 313. IV, 126.
καλεσσάμενος, σὺν τ, 15. φ, 380.
καλεσσαμένω, γ, 137.
καλεῦντ᾽, I, 289. καλεῦντες, κ, 229. 255. μ, 249.
καλεῖ κὴ χάλκεα εἵλκων, ζ, 237. καλεῖ ἀμύδρησίν μούρᾳ, σ, 191.
καλείψω, ν, 208.
καλεῖν εἴνεκα εἷο, ο, 251.
καλλιζώνακα, ν, 412. XXIX, 11.
καλλίζωνοι, II, 446. καλλιζώνῳ, II, 154. καλλιζώνων, ψ, 147.
καλλικόμοιο, ο, 58.
καλλικρήδεμνοι, δ, 623.
καλλιμέδων, Ϡ, 439. ο, 206. πίνα, XXX, 5.
Callimachus, β, 132. ρ, 599. χ, 299. 300. Hemistichio *Homeri* utitur, XIV, 9.
κάλλιον, ζ, 39. καλλίονες, κ, 396.
Καλλιόπη, Μῆσα, XXX, 2.
Κάλλιπ᾽, ε, 344. λ, 278. χ, 33.
καλλιπέδιλον, III, 57.
καλλιπάρῃ, ο, 123. σ, 320.
καλλιπεῖν, π, 296. καλλιπτο, α, 243.
καλλιπλοκάμοιο, κ, 220. 310.
καλλιρείθρου, κ, 107. * ο, 294. II, 240.
καλλιρρόοιο, ε, 441. καλλίρροον, χ. καλλιρρόην, ρ, 206.
καλλίρροον ὕδωρ, II, 241. 380.
καλλισον, δ, 614. καλλίστης ποταμῶν, λ, 238.
Callistratus, ρ, 455.
καλλίσφυρον, λ, 602. XIV, 8. XXVI, 19. καλλίσφυρος, ε, 333.
καλλίτεχνας, γ, 475.
καλλιχόροισιν, XIV, 2. καλλιχόρῳ, λ, 580.
κάλλ᾽, ζ, 18.
κάλλυς, ὑπέρτατε, πάντας, νηὸς, ε, 260.
κάλπιν, η, 20.
καλύβῃ, I, 30.
κάλυκάς τε καὶ ὄρμους, IV, 164. φαεινὰς, IV, 87.
Καλυκώπιδος νύμφης, IV, 285.
καλυπτρηγενὲς, ε, 232. κ, 545.
καλυφθεὶς, δ, 402. καλύψαι, ε, 491. κάλυψε, ε, 293.
Καλυψὼ ἠϋκόμοιο, Ϡ, 452. μ, 389. νύμφης, δ, 557. ε, 14. ρ, 143.
Καλυψὼ, η, 260. δεινὴ θεὸς, ἐϋπλόκαμος, η, 254. αὐδήσασα, μ, 448. δία, ε, 263. 321. 372. θεάων, α, 14. δολόεσσα Ἄτλαντος θυγάτηρ, α, 52. η, 245. νύμφη πότνι᾽, α, 14.
κάμε᾽, λ, 512.
καμεσητῆρα, IV, 247.
καμπαύτοιο δυσπονέος, ε, 493. καμπαῖσι θυμηφθόρον, κ, 363. καμπαύρῳ θυμαλγέϊ, υ, 118.
Cambdeni Grammatica leviter stringitur, φ, 246.
κάμε, φ, 150.
Camerarii Historic. Meditat. ε, 187. κ, 212.
κάμοσιν, ξ, 65.
καμπτοῖ χηλὶ ἴσας, σ, 27.
κάμπτον, XLVII, 19. κάμπτον, XLVII. 11. 13. καμπτὸν, XLVII, 2. καμπὴν, XLVII, 8.
καμμορίδιος, υ, 2.
κάμμορος, ε, 160. 339. πάντων φωτῶν, λ, 215. υ, 33. καμμόρου, β, 351.
κάμνες, μ, 280.
κάμνειν, ι, 126.
καμόντων, λ, 475. ω, 14. καμοῦσι, I, 181.
καμπαύλαι, ι, 156. φ, 359. II, 131. III, 512.
* κἀν, σ, 165.
κανάχη, ζ, 82. κανάχην ἐμεσήσατο, II, 185.
κανάχησεν ἔπεσι, *Fragment.* 213.
κανάχησε, ρ, 542. τ, 469.
κάνεια χρύσεια, κ, 355.
κανέοιο, σ, 119. υ, 300. εὐκύκλου, I, 35. ἀσκιαλλίδ᾽, ε, 343.
κανέοισιν, α, 147, π, 51. κανοῖς, υ, 255.
κανεύσας, ο, 463.
Canones Grammatici, δ, 435. ε, 328. ι, 108. κ, 138. ψ, 125.
Cantabr. Alma Mater, XXXVII. 2.
κάπησιν ἐκπίησι, δ, 40.
καπνὸν, ι, 167. κ, 99. 196. μ, 202. αἰθόπα, κ, 152. ἀποθρώσκουσι νεῦσιν ἧς χαίης, α, 58.
κάπτησε, ε, 374. χ, 85. I, 218.
κάπωσιν, ζ, 104. κάρηον, ζ, 278.
κάρδαπτον, XLVIII, 6.
κάρη, ε, 285. 376. ζ, 107. ο, 133. π, 102.
καρηκομόωντας, α, 90. β, 7. 408.
καρηκομόωντες, υ, 277.
κάρηνα, ι, 113. αἰπεινὰ, ζ, 123. II, 41. ἄκρα, II, 33. 39. ἀμφιεπὰ, κ, 521. 536. λ, 29. 49. δία, III, 142. καρήνου Οὐλύμποιο, α, 102.
κάρηνος, ζ, 230. ψ, 157.

καρ-

καρήνοι, I, 290. καπνόμορτες, αἰσχυλοχῆλαι, λεξοδάται, τριβολοί, ψαλιδόστομοι, ὀστεοκόδεμοι, ὀστρυφίδαι, πλατύνωβι, λαπτίλλοντες τὸ ὦμος, βλασταὶ, χιεροπίνοντες, λὰπ τέρων ἐσορῶντες, ὀκλάσπεδες, δικέρηνοι, ἀχενείες, I, 285. &c.
Κάρπαθος ἡμιθέοισα, II, 43.
καρπαλίμοισιν, III, 225. καρπαλίμως, β, 406.
καρπὸν, κ, 242. ἀμοιβοῖσα, XLIII, 1. * Ἐλλάδι Δημήτερος ἀγλαοδώρου, *Fragment.* 61. μελιηδέα, ι, 94. μήλοπα, η, 104.
καρπεδόμοιον, φ, 25.
καρπεροχείρ, VII, 3.
κάρτιστον, μ, 120.
κάρτος, δ, 415. θοῦριον, VII, 11. ἄελτοι, γ, 370.
καρύοις, I, 31. * καρύοιο, I, 130.
Caryſtius Antigonus, ξ, 31. III, 51. Vid. *Clinias*.
καρφαλέων, ε, 369.
κάρψε, ν, 430. κάρψω, ν, 398.
Caſaubonus Iſaac. leviter ſtrictus, η, 131. 316. θ, 396. λ, 101. II, 176.
Caſaubonus Mericus, de Nuperâ *Homeri* Editione, ι, 231. λ, 133. 583. *Schol.* Not.
κασιγνήτη, δ, 810.
κασιγνήτοι, ζ, 155. η, 4. ο, 16. 273. κασιγνήτοιο, θ, 588. κασιγνήτοις, οἵ τε ἀμείνονα γαίουσιν, IV, 135.
Κασσάνδρης, λ, 421.
Κάστορα, XVI, 1. ἱππόδαμον, λ, 299. XXXII, 3.
καταρεῦσα, ε, 32.
Caſus, pro *Caſu*, ut *Vocativus*, pro *Accuſativo*, XXII, 2.
καθαιὲς, ζ, 281. καπαῖσα, υ, 31. καπαίσσῃ, ψ, 20. καπαδήμβραμ, κ, 432.
καπαβλάπῃ τὸ σὸν αὐτοῦ, III, 93.
καβαλώσκοντα, π, 466.
καπαδρῴξειεν, δ, 222.
καβάγει κοίλας ἐπὶ νῆας, *Fragment.* 169. καπάγοντα, γ, 10. 178.
καπαγηράσκοιεν, τ, 360.
καπαγίνεο, κ, 104.
καπαδάκνω, I, 45.
καπαδακρυχίοισιν, κ, 409.
καπαδάπιτ', π, 92.
καπαδήσω, ο, 442.
καβαδρῴω, ε, 471.
καβαδρόμενος, κ, 349.
καπαδύπω, γ, 138. υ 161. 556. κ, 183. 476. καπαδὺς, μ, 228.
καπαδυομένοιο, III, 197.
καβαειμένοιο ὕλῃ, ν, 351. τ, 431. II, 225. III, 228. IV, 286.
καπαζώσασκε, λ, 586.
καπαθεῖαν, π, 285.
καβαθεῖς, τ, 20.
καβαθητῶν, ρ, 587.
καβαθύριον, χ, 392.
καβαίνατε, ν, 110.
καπαίχετον, ι, 122.
καταχύνεν πατέρων γάμ, ω, 507.
καταχύνῃ, π, 293. τ, 12.
καταχύνοντα πὸτ γάμ, ω, 511.
καπάκειαι, III, 254.
καβακείπη, η, 188. σ, 407. καβακείομεν, σ, 418.
καπακείρετ, δ, 686.
καβακλίνας, κ, 165.
καβακλῶβις, βαρεῖαι, η, 197.
καβακορυσίνεν, α, 247. ν, 377. ο, 509. π, 124. φ, 346.
καβακοσμήσαδε, χ, 440.
καπὰ κόσμον, υ, 181. III, 255.
καπακρεμάσασα, XVI, 16.
καβακρήθη, λ, 587.
καπάκρημν, ἀ χῶρ, I, 153.
καβακρύπλασιν, η, 205. καβακρύπτων, δ, 247. καβακρύψας, ι, 329.
καπακλαίσει, δ, 700. καβακλάμβες, π, 106. καπάκλασε, δ, 743. καπακλᾶϊς, ε, 224. 272. καπακτείναιβα, χ, 109. καβακλείσῃ, α, 75. καπακλείσας, χ, 53.
καβαλίσβω, λ, 62. χ, 196.
καβαλείσασα, λ, 72.
καπάλεξα, ἄδω, τ, 44. *Infinitiv.* ψ, 309. καβαλέξω, γ, 353. καπάλεξον, α, 169. χ, 417. καπαλέξω, γ, 80. καπαλέχθω, ο, 393.
* καβαλοφάδεια, κ, 169.
καβαλόσαμβ, δ, 28.
καβαμίσγω, XVIII, 26.
καπαμῦσαι, I, 190.
* καπάς, β, 58. * ρ, 537.
καπανεύων, χε. καπανεύων κρατὶ, ι, 490.
καπάπησαι, υ, 387.
καπαπικρὺ, κ, 559. λ, 64.
καπαπαύσομεν, β, 168.
καπαπτῆνεῖ, ν, 164. III, 333. καπαπτηνίοισι, τ, 467.
καπαρεγλαὰ, ξ, 226.
καβαρεῖν, τ, 330.
καπαίσησαν, μ, 185.
καβασίλεων σχεῖν σέλας ἠελίοιο, VII, 10.
καβασπίψας, II, 73.
καβασυφίλῳ * ἐπὶ πίτυϊ, III, 124
καπάχῃ, ο, 200.
καβατιθέναιτον, κ, 530. καπατιθῆναις, λ, 84. 140. 204.
καβατήκετ', τ, 205. καπατήκαμεν, τ, 136.
καπατρύχῃ, π, 84. καπατρύχῃ, ο, 308.
καπαῦδι, κατ' αὖδι, κ, 567. φ, 55.
καπαφθιμένοιο, γ, 196. καπαφθίσῃ, ε, 341. καβαφθίσζ, β, 183.
καπάχδις, η, 42.
καπαξε, ι, 283.
καπεβαίνομεν, λ, 522. καπέβαν, ο, 204.
καπεβάσκετο, α, 330.
καπέβρως, II, 127.
καπηγέρ, ι, 510.
καπιδαμιατ', III, 139.
καπίδαψαν, γ, 259.
καπίδε, κ, 23.
καπίδασιν, δ, 40.
καπίδοντα, φ, 363. καπιδόντων, τ, 159. καπίδεσι, β, 237. ο, 32.
καπίδοβδεν, η, 285. θ, 296. ψ, 18.
καπίδν, 246. 249.
καπίηλξεν, κ, 213.
καπίβετο, ε, 152.
κάτεμε, ο, 504.
καπίρυσεν, ε, 261.
καπίχβ, ι, 145.
καπιλάδη, δ, 481. 538.
καπικρημνῶντο, VI, 39.
καπίκβιν, γ, 108.
καπίκβιτε, δ, 535.
καπίλεκβ, ν, 75.
καπιλίκατο, κ, 555.
καπιλεύσομαι, ε, 303.
καπινδυσας, ν, 133.
καπιγέρετο, λ, 518.
καπιπέφνε, γ, 252.
καπιπλέομεν, ι, 142.
καπίπνε' ἱερὸν ῥόν ἠελίοιο, II, 371.
καπόρεξεν, δ, 610. ε, 181.
καπηρύνε, τ, 545.
καπέρυκε, α, 315. καπρύκ, α, 55. καπρύκε, α, 197.
καπισίκεο ὄ χαρίβδιν, μ, 436.
καπηβόκνβ, II, 407.
καπίχετ', γ, 284. καπίχετο, τ, 361.
καπίπτεξεν, τ, 206. καπιπτ', ν, 20.
καπίτεζε, I, 87.
καπίτρεξεν, I, 181.
καβδυνθήτω, δ, 414. 421.
καπφαίνεβ, II, 431.
καπίφθιτο, δ, 363.

κατηκισμαι, π, 290. τ, 9.
κατηρυσάμην, τ, 289.
κατηφείης, ω, 431.
κατήφησεν, π, 342.
κατήφιμεν, ι, 72.
κατήφησαν, β, 415. ν, 135. 284. π, 230. τ, 55. vid. καθήσαν.
καυλοχίμενας, λ, 455.
κατόπτης, III, 372.
* κατυδαίῳ εὐὶ βόθρῳ, III, 112.
καπνέουσαν, VI. 34.
Catullus, ξ. 83. π. 15. 35. ρ. 541. σ, 162.
κάτως δίς, VI, 55.
καταρυχείωσι λιθοισι, ι, 185.
Καύκασος μεγαθύμους, γ, 366.
κάαρ. I, 208.
καάσσιμι, μ, 388.
καάσσαι, Ψ, ο, 321.
Κεδρήιοι ἀνδρες, XLIII, 4.
κεδνὴ, α, 335. κεδνότατος, κ, 225.
κέδρου ἰσκιπέτοιο, ε, 60.
κειμήλια, β, 75. δ. 613. ἰδθλά, κ, 40. ο, 159. πολλά, τ, 272. κειμήλιον, α, 312. δ. 600. ἐσθλὸν, ο, 91.
κείραθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειών, δ, 198.
κεκαδήσῃ. φ. 153. 170.
κεκακωμένον γήραϊ κάκῳ, δ, 754.
κεκακωμένῳ ἄλμῃ, ζ, 137.
κεκαλυμμένῳ ὀίῳ ἀάτᾳ, α, 443.
κεκάσμηται, ω, 509. κεκασμένον, δ, 725. 815.
κέκασθε, γ, 18.
κεκλήγοντας, μ, 256. κεκλήγοντες, ξ, 30. κεκληγώς, μ, 408.
κεκλημένῳ, ζ, 244.
κεκλίαται, δ, 608. κεκλιμένων, λ, 193.
κέκλυθι, ξ, 462. ο, 306. κέκλυτε, β, 25. 161. 229.
κεκμηῶτα, κ, 31. ρ, 282.
κεκοπώς, σ. 334.
κεκορήμεθα, Ψ, 98. κεκορημένοι, ξ, 456. κεκορηότι, σ, 371.
κεκορυθμένα χαλκῷ, χ, 125.
κεκοτηότι θυμῷ, ι. 501. τ, 71. χ, 477.
κεκρέαται, δ, 616. ο, 116. κεκρέατο, δ, 132.
κεκερμένοι, π, 248. ω, 107.
κεκρυμμένος, λ, 442.
κεκύθωσι, ζ. 303.
κελαδεινὴν, IV, 16. XXVI, 1.
κέλαδον, σ, 401.
κελαινεφέϊ, ε, 552. ν, 25. XIV, 3. XVI, 4. XXXII, 5. κελαινεφὲς, λ, 36. 152. ν, 147.
κελαινὸν, λ, 97. 227. 231. 389.
κελαρύζῃ, VI, 36. κελαρύζεν, ε, 323.
κέλεαι, ε, 98. 174. ι, 274. κέλεται, β, 114.
κέλευζε, τ, 299. κέλευθε, φ, 265.
κελεύθου, γ, 425.
κέλευθε νεφέεσσι, ω, 10. ἱερήεντα, υ, 64. ἰχθυόεντα, γ, 177. ὑγρὰ γ, 71.
κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων, ε, 371.
κέλομαι, γ, 317.
κελσαιμεν ἢ νηυσὶ, ι, 149.
κενεὰ εὐῤῥωστεῖ εἰκυῖα, χ, 249.
κενεὰς σὺν χερσὶν ἔχοντες, κ, 42.
κενεὸν νέεσθε, ἢ ἀψ ἴσαν, ο, 214.
κενεῶνα μέσσον, χ, 295.
Κενταύρειον, φ, 303. * μελαλαύχεις, I, 172. Κένταυρον, φ, 295. I, 170. Κενταύρους, XLVII, 17.
* κέντρα πελέμεια. Fragment. 8.
κέον, λ, 340.
κέρα, τ, 211. φ, 395.
κεραάσθαι ἢ οἶνον, γ, 332.
κεραέσσι, τ, 563. κεραέσσιν, III, 192.
κεραΐζομεν, Ψ, 516.
κεραϊζήν, III, 336.
κεραμῆες, XLVII, 1. κεραμέων, XLVII, 12. κεραμῆϊα, XLVII, 14.
κεραοὶ, δ, 85,
κέρας, μ, 253. ὕπατον, * ἀνθεμόεν ὕλης, Fragment. 108. κέρασι, γ, 384. κέρασιν, γ, 426. 437.
κεραόωντο, vid. κεράοντο, κεράσσαιτο, κ, 362.
κεράσσαθε, γ, 393. σ, 422.
κεραυνῷ ὀρνίθων, ε, 128. 131. ψολόεντι, ψ, 330. vid. ad ω, 538.
κερδαλέον, γ, 439. ξεινῶν, τ, 566.
κερδαλέον, ζ, 148.
κερδέα, β, 88. κακὰ, ψ, 217. πολλὰ, τ, 285. κερδέων ἁρπαλέων, Ψ, 164.
κερδήσαι, XLVII, 6.
κερδοσύνῃ, ξ, 31.
κερκίδ' ὑφαντρὶς χρυσείῃ, ε, 62.
Κέρκωπες, Fragment. 251. Κερκώπων ἀγορὴν κακομήχανον, Fragment. 252.
κερόωντο, Ψ, 470. υ, 253.
κερτομίοι, η, 17. κερτομίοισιν, Ψ, 153.
κερῶντάς τ' αἶγάπτα οἶνον, ω, 363.
κεῖρον, ε. 499.
κέσκετ' φ. 41.
κεύθεσι γαίης, ω, 203.
κεύθμωνας πυκινὰς, κ, 283.
κεύθω, φ, 194. κεύσω, γ, 187.
κεφαλὰς, β, 152. κεφαλὴ, δ, 150. σμερδαλέη, μ, 91. κεφαλὴν, Γοργείην, λ, 633.
Κεφαλλήνεσσιν, ω, 377. Κεφαλλήνων, υ, 210, ω, 354. 428.
κεχαιδότα, δ, 96.
κεχαρημένοι ἦτορ, VI, 10. κεχαρῆσιν, 266.
κεχαρισμένα, Ψ, 584. κεχαρισμένοι, δ, 71. VI, 55. κεχαρισμένῳ, β, 54.
κεχάρισο, ζ. 23.
κεχάρηστο, β, 249. γ, 438. κεχάρηντο. δ. 344. ρ, 135.
κεχολώατο λίην, ξ, 282. π, 425.
κεχολωμένον, β, 185,
κεχρημένον, α, 13. υ, 378.
κέχρηθ' ἁγαθῇσι φρεσὶ, γ, 266. ξ. 421. π, 398.
κέχυνθ', χ, 387. κέχυτο, χ. 389.
κέχυτο, ι, 330.
κέων, η, 342.
κῆαι ἄνωγε τὸ πῦρ, ο, 97.
κήδεα, ε, 5. Ψ, 149. λυγρὰ, λ, 368. τανύσσῃ, ι, 12.
κήδεαι, ρ, 397.
κηδίστῃ, χ, 358.
κήδιστε, ξ, 4. 146. 461.
κήδιστοι, Ψ, 583. κήδιστος, κ, 225.
κηδόμενος, γ, 240.
κῆμις, ε, 455.
κῆλα, II, 444.
κηλέῳ, Ψ, 435. ι, 328.
κηληθμῷ, λ, 333. ν, 2.
Κηναίῳ, II, 219.
κὴξ εἰναλίη, ο, 478.
κῆπον, η. 129. ω, 246. 337. πολυδένδρεον, δ, 737.
κὴρ γενέσθαι, λ, 170. 397.
κῆρ, pro κέαρ, δ, 259. 539. η, 82. ι. 459. κ, 67. 247. μ, 153. 192. 250. ἀτέρμονον, ψ, 167. κυδαλίμοιο, φ, 247. φίλον, ω, 310.
κῆρες, β, 165. μείλιοιον, β, 283. γ, 242. I, 85. τὴν μοι θεὸς ὤπασε, τλήσομαι * ἀκρήαντα φέρων πλῆτον θυμῷ, XXXVII, 13.
κηρὸς, III, 556.
κηροῖ μαλλον ἰκάνεσθε, ε, 284. ι, 480. ἐμοὶ δ' ἄχος ὀξὺ γένεσθε κηρῷ μαλλον, λ, 207. φίλει δ' ἐμοὶ κηρῷ μαλλον, ο, 369.
κηρὸν, μελιηδέα, μ, 48.
κήρυκες, α, 109.
κήτεϊ εἰναλίῳ, δ, 443.
Κήτειοι, λ, 520.
κήτειος, σ. 446. κήτεσιν, δ, 452.
κῆτος, ε, 421. μ, 97.

κητώ-

κητώεσσαν, δ. 1.
Κηφισίδες ἰσχύδι λίμνῃ, II. 208.
Κηφισὸν καλλιρεέθρων, II. 240.
κηώεσσα, ο, 99.
κίε, γ, 17. κίεν, π, 177. κίῃς, ω, 311.
κιθαρίζειν, III, 506. 512.
κιθαρίζων, II. 515.
κίθαριν ἀείκελος, α, 153. κίθαρις, α, 159. φίλη, II, 131. κιθαρισταὶ, XXIV, 3.
Cicero male intelligit *Homeri* locum. ω, 226.
κικλήσκουσι, δ, 355. ι, 366. τεμένη δ' ἐκικλήσκοντο, IV, 268.
Κίκονας, ψ, 310. Κίκονες Κικόνεσσι μεμαώσιν, ι, 47. Κικόνων, ι, 66. 165.
κίκυς, λ, 392. IV, 238.
Κιμμερίων, λ, 14.
κίνδυνον, I, 9.
κινείτω, I, 273.
κινήσας, θ, 298. IV, 235. κινήσας, ε, 285.
κιονῆρα χαίης ἠὲ ἠλακάτης, XXI, 2.
κιονοβόων, κ, 556.
κίονα μακρὴν, α, 127. μακρὴν, θ, 66. 473. ὑψηλὴν, χ, 176. 193.
κίονας μακρὰς, α, 53. κίονες ὑψόσ' ἔχοντες, τ, 38. κίονι μεσσάλῃ, χ, 466.
κιόντες, α, 372
Κίρκη, Αἰαίη δολόεσσα, ι, 32. αὐδήεσσα, δεινὴ, ἐϋπλόκαμος, θεὸς, κ, 136. λ, 8. μ, 150. πολυφάρμακος, XLVII, 15. πότνια, θ, 448. κ, 394. 549. μ, 302. Κίρκῃ, κ, 295. μ, 322. Κίρκην, μ, 16. Κιρκης, κ, 150. 210. 221. 282. &c. μ, 9. 226. Αἰαίης, μ, 268. 273. πολυφαρμάκου, κ, 276. δῶλον, πολυμηχανίην τε, ψ, 321.
κίρκος, ν, 87. δεξιὸς ὄρνις, Κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος, ο, 525.
κίρνας αἴθοπα οἶνον, π, 14.
κίρνη, χ. κίρνα, ξ. 78. π, 52.
Kircher. Athanasius, μ, 235.
κισσοκόμην, XXV, 1.
κισσὸς μέλας, ἄνθεσι πολυθήλοις, VI, 40. κισσῷ, XXV, 9.
κισσύβιον, ι, 346. κισσυβίῳ, ξ, 78. π, 52.
κίστη, ζ, 76.
κιχάνει τοὶ βοσδὺς ὠκύν. θ, 329. κιχανόμενος, τὰ σὰ γοῦνα ἱκόμεσθ'. ι, 266.
κιχήσαιο, ζ, 51. τ, 400.
κίχλαι πυκνοπίτυροι, χ, 468.
κιχὼν, χ. κιὼν, ο, 157.
κιὼν, β, 260. ζ, 236. θ, 254. ἀπὸ σταθμοῖο κιὼν, π, 156.
κίων, παχέης δ' ἦν ἠΰτε κίων, ψ, 191.
Κλαγγὴ γεράνων ἦν, οἵων ὦς, λ, 604. ἀστερόεντος, ξ, 412. λύκων, χαροπῶν τε λεόντων, XIII, 4. κλαγγῆς * τύξων, XXVI, 8.
κλαῖε, δ, 184. κλαῖεν, α, 363. κλαίεσκον, φ, 90.
Κλαίρης αἰγλήεσσα, II, 40. Κλαίρου ἀμπλόεσσαν, VIII, 5.
κλαίουσ' χειρὶ παχείῃ πῆχυν, ζ. 128.
κλαυθμὸν, δ, 212.
κλέα ἀνδρῶν, θ, 73. φωτῶν, XXXI, 18.
κλειδοῦχ, σ. 116. υ, 120.
Clinias Carystius, ψ, 308.
κλείεσκον, α, 338.
Κλεῖτον, ο, 249. χρυσόθρονον ὑπασπὸν Ἠοῦς, ο, 250.
κλείω, ρ, 418.
Κλεόβουλον Λίνδιον, XXXVI, 1. XLVIII, 2.
κλέομαι μήτε τὸ ἐν κάρδιαισιν, ν, 299.
κλέος, α, 283. 298. β, 217. ε, 311. θ, 74. ι, 20. ἄσβεστον, δ, 584. ἐσθλὸν, α, 95. εὐρὺ, α, 344. μέγα, α, 240. μείζονα, ι, 264. μεῖζον, θ, 147. ὑπερφίαλον, ι, 264.
κλεπτοσύνη θ' ὅρκια τε, τ, 396.
κλέψας, III, 240. κλέψαι, III, 18.
κλεψίφρονος, III, 413.
κληηδόνα, δ, 317.
κληῆρι, ε, 4. 239.
κληῖδ', α, 442. φ, 47. σύκαμπτα, καλὴν, *χρυσείην, φ, 6. κληῖδα, δ, 838. φαεινὴν, III, 247. κληῖδαν, μ. 215. κληῖδι, φ, 50. 241. κληῖδες, δ, 802.
κλήῖθρον, III, 146.
κληίσας, φ, 236. 241. 382. XXXVII, 9. κληῖσαι, τ, 30. φ, 387. 389.
κληῖσι, β, 419. κληῖσιν, θ, 37. ν, 76. σ, 293.
κληῖσιν δ' ἐπέσαν σανίδες, β, 344.
Clemens, Alexandrinus, ε, 261.
κλῆρον, ξ, 64. κλῆρος, κ, 207.
κλήρους, κ, 206. κλήρῳ, ι, 331.
κληρωτῆλεῖς, III, 129.
κλῆσιν μεσσήρη γλῆνα ἀνδρῶν, XXX, 18.
κλιδίην, παρὰ λιχέεσσι, α, 366. σ, 212.
κλίμακα, μακρὴν, κ, 558. λ, 63. ὑψηλὴν, α, 330. φ. 5.
κλινάμενον, ρ, 340. κλῖναν, ι, 59.
κλίνας, φ, 137.
κλιντῆρες, σ, 189.
κλισίας, δ, 255. εὐπυκτεύς, IV, 75. κλισίῃν, ξ, 45. 48. 404. pro καθέδραν, δίνωτὴν ἀργύρῳ, ὑπ' ἐλίφαντι, τ, 55. εὐτυκτὸν, δ, 123. εἰς κλισίην, π. ι. κλισίηνδε, θ, 501.
κλίσιον τῷ δὲ πάντα, ω, 207.
κλισμοῖσι, ρ. 90. κλισμὸν, σκαμνὸν, α, 132. ο, 134. κλισμοὺς, α, 145. κλισμῷ, δ, 136.
κλιτὺν, ε, 470.
κλοπίων μούλων, ν, 295.
κλοπὸν βοῶν, III, 276.
κλυδὼν τοίχης τρώπης λῶσε, μ, 421.
κλῦθι, β, 262. γ, 55. δ. 762.
Κλυμένην, λ, 325.
Κλυμένοιο δυσαρῆ θέσαν, γ, 452.
κλύον, γ, 477. ξ. 247. ο, 210.
κλύοντες, II. 75.
κλυτὰ δώματ' ἔασιν, ε, 381. δώματ' ἀγαυὰ, ξ, 58. δώματ' ἴμεν, π, 82. δώματ' ἐρεμνὰ, θ, 417. μάλα, ι, 308. δώματα, κ, 60. 112. ω, 303. ἔδνα τε πολλὰ, κ, 526. πόλεμα, μ, 228. χ, 109. δώματ' ἵκοιτο, τ, 371. ἔργα δέδαε κλυτὰ δημιοεργούς, υ, 72. III, 16. ἀνθρώπων φῦλα, II, 273. φῦλ', II, 355. μήδεα, III, 455.
Κλυτομήδειαν ἄνδρα, γ, 266. λ, 438. &, * 439. δῖα, γ, 266. δολόμητιν, λ, 421.
κλῦτε, δ. 722. ζ. 239 ξ. 495. ο, 172.
Κλυτίδη Πεισήνορι, ο, 539.
Κλυτίου, π. 327.
κλυτοεργὸν, θ, 345.
κλυτὸς, ε. 386. κλυτὸν, α, 300. γ, 198. 308. ζ, 36. 321. κλυτὸς, , ε, 422. &c.
κλυτόμηλον, XIX, 1.
Κλυτόνεως ἀμύμονα, θ, 123. αὐτόχθονος, θ, 119.
κλυτοτέχνην, θ, 286. XIX, 5.
κλυτοτόξῳ, ρ. 494. κλυτοτόξε, φ. 267. κλυτῷ, III, 115.
κνέφαϛ, σ, 360. κνέφας γ, 329. ε, 225.
κνήμας, θ, 135. I. 160. κνήμῃ, σ, 469. δεξιτερὴ, I, 239. κνήμῃσιν, α, 227. I, 123.
κνημιδάς, I, 123. βοείας, ῥαπτὰς, ω, 228.
κνημοῖσι, XVIII, 13. κνημοὶν, II, 283. κνημὸς, δ, 33. ρ. 128.
Κνίδος αἰπεινὴ, II, 43.
κνίσῃ, καθὲ σάκαλυψε, γ, 457. μ, 360. I, 175.
κνίσῃ, ρ. 270. II, 58. κνίσην, * ἠδὲ πῶα, θ, 550. κνίσῃς, μ, 369.
κνισσῆν, κ, 10.

Κνισοδιώκτην, I, 229.
κνυζηθμῷ, σ, 163.
κνύζωσεν, υ, 433. κνυζώσω, υ, 401.
κνώδαλον, ε, 317. γλεουζ. III, 188.
Κνωσὸν, πολυδίψιον. II, 475. Κνωσσὸς, μεγάλη πόλις, τ, 178. Κνωσσῷ Μινωΐδι, II, 393.
κνώσσω', δ, 809.
κοίλας ἐπὶ νῆας ἔβαν, ω, 50. κοίλη, II, 284. κοίλῃ, γ, 365. κοίλην, γ, 344 κοίλης, ζ, 332. κοίλην' ἐὺ νηυσὶ, α, 211. β, 18. 27. σ, 180. κοίλοιο, κ, 92. μ, 93. κοίλου, δ, 277. θ, 507. 515.
κοιμᾶθ', τ, 49. κοιμᾶτ', ζ, 16. κοιμᾷ, δ, 402. κοιμηθέντες, δ, 295. κοιμήσειε, δ, 302. κοιμήσασα, δ, 336. κοιμήσαις, μ, 372.
* Κοίοιο μεγάλα θύγατερ κυδίστη, Λητοὶ, II, 62.
κοιμανέουσι, υ, 234.
κοίρανος εἶσαι ξείνων καὶ πτωχῶν, σ, 105.
κοίτῃ ἀφικοίλῃ, σοὶ, ἄεσα, τ, 341. κοίτην, ξ, 455.
κοίτοιο, γ, 334. τ, 510. υ, 138.
κοῖτος, ξ, 525. τ, 515. συμφορὸς, χ, 470. κοίτῃ, β, 358. η, 138.
κολεὸν, Θ, 404. κολεῷ, κ, 333.
κολλητὰς δ' ἐπέθηκα Διὸς, ψ, 194.
κολλητῆσιν ἐυξέστης σανίδεσσιν, φ, 104. κολλητοῖσιν ἄρμασι, ρ, 117.
κόλλοπι νέης, φ, 407.
κολοκύντας, I, 53.
κολωνὸν, θ, 211. κολώνῃ, λ, 339.
κόλπωσι, XXV, 4. κόλπῳ ἐρίης, δ, 415 κόλπος ἀπείρων, II, 431.
κόλπως δεινὸς, ε, 52. κόλπῳ, ο, 468.
κόμας ἕλας, ζ, 231. ψ, 158.
κομέουσι, ζ, 207. λ, 249. κομέσσεν, ω, 211. 389. κομέουσι, ρ, 310.
κόμην, δ, 198. ψ, 195.
κομιδὴ κατὰ νῆα ἕῃ ἑπηβολὲς, Θ, 232. ἕμπεδος, θ, 453. ω, 244. ἀγαθὴ, ω, 248. κομιδῆς, ξ, 124. ω, 246.
κόμιζε τὸ σωστὸς ἔρχε. α, 356. φ, 350. κομιζομένοις, θ, 551. κομίσαιο, ζ, 278. κομιῶ, ο, 545.
κόμπον, Θ, 380.
κονάβησε, σμερδαλέον, ρ, 542. III, 54. 420.
κοναβίζει, χ, 399.
κόναβον κακὸς, μ, 122.
κονίη, λ, 599. κονίης, ω, 39. κονίῃσι, η, 153. κονίῃσιν, η, 160. κόνιν, ω, 315. III, 140.
κονίοντες, πεδίοιο, ἐπίτονον, Θ, 122.
κοντὸν ἐυμήκεα, ι, 487.
Conon, Narrat. ε, 34. τ, 432.
κοπρήτοπις, ρ, 299.
κόπτον, κ, 411. κόπτε, ι, 329, ρ, 297. 306.
κόπτε, Θ, 274. κόπτοντες, Θ, 528. κόπτων, σ, 28.
Κόρακος πέτρη, ν, 408.
κορεσσάμενοι, ξ, 28. κορέσθη, κ, 499.
κορεσσάμενον, ξ, 46. κορέσασθαι, υ, 59. κορέσωνται, κ, 411.
κορέσσαι πειρήσασθαι θύμα, υ, 149.
κορμὸν, ψ, 196.
κόρης, δ, 103.
κόρυθας, τ, 32. κόρυθος χαλκοπαρῄου, ω, 522. χρυσέης, XXX, 10.
κορυσσόμενον, μ, 121.
κορυφὰς, ι, 121. ὀρέων, XVIII, 7.
κορυφῆς ὄρεος, β, 147.
κορῶναι, παύγλωσσοι, εἰναλίαι, ε, 66.
κορώνη χρυσέη, η, 90. κορώνῃ ἀργυρέῃ, ω, 441. καλῇ, φ, 138. 165. κορώνης, φ, 46. κορώνῃσιν, μ, 418. ξ, 308.
Κορωνὶς, δία, κούρη, Φλεγύεω βασιλῆος, XV, 2. 3.
κορωνίσιν, τ, 182. 192.
κοσμηθῆσαι, IV, 65. κόσμηθεν, V, 12. κοσμηθέντες, ι, 157. κοσμήσαι, VI, 59. κοσμήσαντες, I, 120. 152.
κοσμηταὶ, η, 127.
κοσμήτορα λαῶν, σ, 151.
κόσμον, γ, 138. Θ, 179. 489. 492. ξ, 363. υ, 181. III, 255. χαλκείῳ, XXVI, 17. κόσμῳ, XXXI, 4. XLVI, 2. 4 κόσμου, ν, 77.
κοσμῶντες, I, 41.
κοπασαμένη, τ, 83. κοπασαμένου, ε, 147. κοπάσσαι, ω, 101.
κότον, λ, 101. ν, 342. χ. χόλον.
κοτυληδονόφιν, ε, 433.
κοτύλην, ο, 311. ρ, 12.
κότυλοι, XLVII, 3.
Conieii, Abraham. Davideis, τ, 457.
κυλιῷ ἐγκατέπηξε, λ, 97.
κῦμα, ζ, 105. κύματ Παιονίῃσι, υ, 66. κυμάτων, ζ, 122. κύρη, α, 329.
κυμαίνεσκε, ν, 45. κυμαίνοιο, ὃ πόντος, ψ, 150. φίλοιο, ε, 22.
κυρίζων, χ, 185.
κυλίξ, χ, 188.
κύνες, α, 149.
κυνηγέσιοις, φ, 310.
κυνοκέφαλοι, ι, 27. κυνοκέφαλοι, XLV, 1.
κύπελλον * κεραΐζετο δῶκε δ' ἑκάστῳ, θ, 35. 48. κύπελλα, χ, 30. ψ, 122.
κύφα, III, 83.
κυφόπεζον, θ, 201.
κύφων, I, 65.
* κοχλίοιο λεπίδων, I, 164.
κύψε, ξ, 425.
Κῶος, II, 42.
κραδίᾳ, χ, 218.
Cragius, Nicolaus, γ, 251.
κραδίαν διελιχόσκιον ἔγχος, τ, 438.
κραδίη, α, 353. σιδηρείη, δ, 293.
κραίνεσι, θ, 391. τ, 567. κραίνουσιν, III, 556. κραίνων ἀθανάτους τὲ θεοὺς, III, 426.
κραιπνὰ, ρ, 27. κραιπναὶ, ζ, 171. κραιπνοῖσι, ζ, 33. κραιπνὸν, ε, 385. * κραιπνότατος ἄγγελος, I, 99. κραιπνῶς, θ, 247.
κράμβας, I, 53. κραμβῶν, I, 162.
Κραμβοφάγης, I, 216.
κραταιῇ, II, 16. 26. κραταιὴν, α, 247. ο, 509. π, 124. φ, 346.
* κραταιπέδης, II, 72.
κραταιὸς, σ, 381.
κραταίπεδον, ψ, 46.
κραταίπεδος, XLVIII, 8.
* κρατερελαιοις χλοάσης, III, 48.
κραταιῷ, ο, 242.
κραταιῷ φωλῷ, III, 265. 377.
κρατέης, λ, 484.
κρατερῇφι βίῃφι, ι, 476. μ, 210.
κρατερόφρονος, δ, 333. ρ, 124.
κρατερῷ, II, 449. III, 386.
κρατερώνυχας, ζ, 253. φ, 30.
κρατερώνυχες, κ, 318.
Crates, β, 1. γ, 81. 293. δ, 84. κ, 86. λ, 14. μ, 61. τ, 229. χ, 188.
κρατῆρα, αἰζηιμόεντα παναέμονον, ω, 274. κρατῆρος χρυσέου, IV, 207.
κρατήσας, I, 230.
κρατὶ ι, 490. ἰφθίμου, χ, 123.
κρατὸς, ε, 323.
κράτος, α, 359. μίγεν, ω, 70. ε, 4.
κρατὺς Ἀμφιφόντης, ε, 49. 148.
κράτων τυθησόμενον, χ, 309. ω, 184.
Κρεωγασίδης, I, 240.
κρέα, κ, 112. αἱμοφόρυκτα, υ, 348. ἀνθρήμενα, ι, 347. κάπτε, ι, 162. ὀπτὰ, χ, 21. πεπτήκοντα, Fragment. 233. πολλὰ, ω, 363.
κρέας, Θ, 477. ὀπτὸν, π, 443.
κρέατ', γ, 33. κρεάων, III, 130.

κρεῖων,

κρεῖον, Θ. 382. 401. λ. 354. 377. ν, 38.
κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν, ι, 2.
κρειοντα, XXII, 2. κρειόντων, α, 48. 81. ω. 472.
Κρεοντ☉ ὑποτρόμιος θύγατερ, λ, 268.
κρεῖσσον, ζ. 182. κρείσσονες, χ, 352. κρείσσων, σ, 46. 82. φ, 345.
κρειῶν, α, 141. ὀπταλέων, π, 49. παντοίων, δ, 57.
κρείων, δ, 22. ε, 282. 375.
κρίμνοισι, καδδ', Θ, 67. 105.
κριμνοπαλίαισιν, II, 162.
κρεῶν, ο, 98.
κρήδεμνα, ζ. 100. V, 2. λιπαρὰ, α, 334. κρήδεμνον, γ. 392.
κρηναίαι δίελδωρ, γ, 418. ρ. 242.
Κρηθῆϊ, λ. 257. Κρηθῆ☉ Αἰολίδαο, λ, 236.
κρῆναι, ε. 70. η. 129.
κρήνας νύμφαι, ρ, 240.
κρήνων, κ, 350. κρήνη, ζ. 292. καλλίῤῥο☉, II, 300. 376. κρήνῃ Ἀρεθούσῃ, ν, 408. μελανύδρῳ, XLVIII, 20. κρήνηδε, υ, 154.
κρῆνον, υ, 115.
Κρηπὼν σύρεια, ξ, 199. π, 61.
Κρῆτες ἀπὸ Κνωσσοῦ Μινωΐδ, II, 393. 517. Κρήτεσσι, ξ, 205. 234. 382.
Κρήτη, II, 30. καλὴ γαῖ' περίῤῥυτος, πίειρα, τ. 172. Κρήτῃ εὐρείῃ, ν, 256. 260. Κρήτηνδε, τ, 186.
κρητῆρα, γ, 390. ἀργύρεον, ο, 104. καλὸν, φ. 145. παναρχυρον, ι, 203. τετυγμένον, δ, 615. ο. 115. φαεινὸν, ο. 121. κρητῆρας, ω, 147. ἐπιστόμιος οἴνοιο, β, 430. κρητῆρες, ν, 105. κρητῆσι, β, 330. κρητῆρ☉ ι, 9. 210. κρητῆρσι, α, 110. υ, 253.
Κρήτης, 322. εὐρείης, ξ, 252. 300.
Κρητῶν, II, 436. 518. 525.
κεκλυκὼς ἴμιξεν, δ, 41. εὐρυφυές, δ, 604. ἐ ᾧ ἔχει, μ, 358.
κελὶ πίνον, ι. 447.
κελάδοντες, ι, 110. κελάδῃς, τ, 112.
κελαινεφὴ☉, δ, 530. ω, 108. κελαινὸς, δ, 666. ι, 89. κελαινῷ, δ, 408. κελαινεφέων, Θ, 36. κελαινῇ, π, 269. κελαινόμαι, ξ, 217.
* κελευθίετε, Θ, 48.
κελεύων πείκεα πολλὰ, δικαζομένων αἰζηῶν, μ, 440.
κελὸν, ι, 461.
* Κελοταίων, II, 446.
Κέλσῃ, εὖ. II, 269. Κέλσαν, II, 282. 445. εὐδείελον, ἀμπελόεσσαν, II, 438. Κέλσας, II, 431.
Criticorum ἀβλεψία, ψ. 215. Κελτικοὶ ἄκελοι, τ, 346. Not. in Schol. φ, 196. ω. 120. 190. ψευδκελικοὶ, II, 394. Criticorum delirium, XXI, 3.
κελτοὶ σύτα Λίσυρηῆ, Θ, 258.
Croesius, Gerardus, in Ὁμήρῳ Ἑβραΐζ. δ. 74.
κεφκ☉, XVIII, 25.
κεφαλοῦσι ἰχαλκίοις, τ, 233.
Κεφαλλῆνες, XXXI, 2. Κεφαλλῆ, πάντες ἁμοῖπες, ὅ πατὴρ κρείοντων, α, 45. ω, 472. Κεφάλλοι☉, λ, 619. Κεφαλλῆνι, α, 386. εὐσσέλμου, π, 35.
Κεφαλλονιὰ, ω, 471. Δία, ξ, 406.
Κεφαλλονι☉ ἠνορεθυσι☉, Θ, 289.
Κεφάλου αἰγυλομώπεω, φ, 415.
κεφαλλὴν, XIII, 3.
κεφαλῇφιν, κ, 377. χ, 102. κεφαλῇφισιν, λ, 318. κεφαλῆφιν, XXX, 11.
κεφαλῆσιν, II, 234.
* Κρεσσὸς, ο, 294. II, 425.
κρύδδην, λ. 454. π, 153.
κρυερῆς, VII, 15. κρυερῇσι, δ, 103. λ, 211.
κρύεσκ☉, ξ. 477.
κρυφηδὸν, ξ. 330. τ, 299.
κρύψιν, λ, 243. κρύψω, δ, 350. ν, 304. ρ, 141.
κτεάτων, κ, 295. 322. * κλαιόντων νεκύεσσιν, χ, 401. ψ, 45. κλαιόντεσσιν ἐπ' ἀνδρὸς εὐχεπάλοιο Οὐχ ὁσίη, χ. 412.
κλάζε, 250.
κλεάτεσσι, ρ, 471. ν, 289. κλεάπτουσι, α, 218. 430.
κλεαπάτας, πολλὰς, β, 102. τ, 147. ω, 136.
κλείτυς, γ, 304. 309. δ, 257. ξ, 380. κλεῖτύν, π, 404. κλειόμῃ, χ, 216.
κλέπτα, α, 291. γ, 285. κλεπτέμεν πολλὰ μάλ', β, 222. κλεπτέμεν, α, 291. κλεπτέων ἔλαχον, ε, 311. κλεπτέσκετε, γ, 285.
κλῆῖσα, ο, 219. κλήισσιν, α, 117. κλήισαν, α, 402. ἀκλήιστον, ρ, 532. ἴδλα πολλὰ, β, 313.
κλήιστοι, XXIX, 10.
κλῆστε, ξ. 4. 450.
κλῆσιν, δ, 687. κλῆσι☉ ἀχαλκέων, τὴν οἱ κατέθεντο, τ, 534.
Κλήσι☉ Ὀρμενίδης, ο 413.
Κλήσιππ', υ, 304. Κλήσιππον, υ, 303. Κλήσιππος, υ, 288. χ, 279.
Κλυμένῃ παντοπύλῃ, θυγατρὶ ἰφθίμῃ, ο, 362.
κλυτὸν λάεσσιν, II, 299.
κλυτὸς, π, 6. τ, 444. II, 262. 271. κλύτε, φ, 237. 383.
κυάμους, I. 124.
κυάνεαι, π. 176. VI, 5. κυανίῃ, μ, 75. 243.
κυάνεος, η, 87.
κυανοπεζωρείης, γ, 299.
κυανοπεζώρειο, ι. 482. 539.
κυανοχαίτα, ι, 528. κυανοχαίτῃ, ι, 536. * κυανοχαίτῃ. Fragm. 164.
κυανοπάιδος, μ, 60.
κυβερνῆσαι, γ, 283.
κυβερνῆ, ι. 78. ξ, 256. κυβερνήτεω, μ. 412. κυβερνήτῃ, γ, 279. σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα, VI, 49.
κυβερνητῆρες, Θ. 557. κυβερνήτης, λ, 10. μ, 152.
κυβιστητῆρι, δ, 18.
κυδαλίμοιο, γ, 219. δ, 2. 16. 23. 46. 217. &c.
κυδήνας, π, 212.
κόδιμοι, III, 253. κόδιμο☉, III, 46.
κύδιστ, λ, 396. κυδίστη, γ, 378. θύγατερ μιχάλιο * Κοίοιο, II, 62. κυδίστην, IV, 42.
κυδιόωντι, XXIX, 13.
κῦδος, γ, 57. μέγα, γ, 79. 202.
κυδρὴν, παρακοιτιν, Διὸς, λ, 579. ο, 26. ἄλοχον, XI, 4. θεὸν, XXVII, 1. κυδρὸν, III, 458.
Κύδωνες, γ. 292. τ, 176.
κύθι, γ, 16.
Κυθήρειαι ἐϋστέφανο☉, σ, 192. Κυθήρειαι Κυπρογενέος, IX, 1. Κυθηρείῃ ἐϋστεφάνῳ, IV, 288. Κυθηρείης ἐϋστεφάνου, Θ, 288. IV, 6. 176. V, 18.
Κυθήρων, ι, 81.
κυκεῶ, κ, 290. * 316.
κυκηθείη, XLVII, 12.
κύκλον, δέλτον, δ. 792. πυρόεντα, αἰθέρ☉, VII, 12.
κυκλοτερὲς, ρ, 209.
κύκλῳ, Θ, 278.
Κυκλάδεσσι, α, 71. ι, 125. 357. Κύκλωπας, α, 69. ἀνδροφάγοιο, μεγαλήτορ☉, κ, 200. Κύκλωψ, ἄγρε☉, β. 19. πίλωρ, ἀθεμίστω, εἰδὼς, ι, 428.
κυκωμένην, μ, 238. 241.
κυλίνδε, α, 162. κυλίνδ', β, 163. κυλίνδετο, Θ, 81. λ, 597. κυλινδόμεν☉, δ, 541. κ, 499. κυλίνδων, ε, 296. ξ, 315.
Κυλλήνης, III, 2. 142. 228. 337.

XVII, 2. Κυλλήνιον, XVIII, 31. Ἀρχιφόντῃ, XVII, 1. Κυλλήνιος, ω, 1. III, 304. 318. 387. κῦμα, α, 162. β, 427. μείζω, γ, 295. μείλαν, ε, 353. παλιρρόθιον, ι, 485. πορφύρεον, λ, 242. ῥόθιον, ε, 412. κύματ' ἄλλος, χ, 387. κυμαίνοντα, δ, 425. 510. 570. ε, 352. λ, 252. Κυμαῖοι ἄμυσσοι, XXXII, 8. κύμασι, ε, 224. ρ, 285. πορφυρίοις, I, 68. πορφυρέοισιν, I, 75. XXVII, 12. κύμασι ἁλιειμενέ, θ, 183. ἴσα ὄρεσσιν, πλάσεια, τεφρόεντα, γ, 290. μακρά, ε, 109. κύμασι πηγῶ, ε, 388. κύματος μεγάλου, ε, 320. 393. Κύμην πάλιν αἰπεινὴν, ἐρατὴν πόλιν κύρω, XXXIV, 2. Κύμης, XXXVII, 16. κύν', λ, 622. κύνας, μ, 96. σ, 104. τ, 154. σκύνοισι, π, 6. κυνέας ἱπποδασείας, χαλκήρεας, χ, 111. 145. κυνέη πώγχαλκος, σ, 377. κυνέῃ χαλκείῃ, κ, 206. κυνέην, ω, 230. εὐτυκτον, ξ, 276. χ, 123. εὔχαλκον, χ, 102. κύνες, γ, 259. ὄρχηθμοί, β, 11. ἀργύρεοι, ρ, 62. ἐρευνῶντες, τ, 436. θήρειοι ἰοειδέες, ξ, 21. ταχέες, φ, 363. τραπεζῆες, ρ, 309. ὑλακόμωροι, ξ, 29. π, 4. χαροποὶ, III, 194. κύνες ἀπόλωλεν ἡν πατρίδα, δ, 522. κυνηγέται, ι, 120. Κύνθιον, ὄχθον, II, 17. Κύνθος, ὄρος, II, 26. Κύνθε παιπαλόεντος, II, 141. κυνοραιστέων, ρ, 300. κύντερον, η, 216. λ, 426. υ, 18. κυνῶν, ξ, 531. τ, 438. 444. φ, 340. κυνώπιδες, δ, 145. θ, 319. κυνῶπις, λ, 423. κόον, σ, 339. ἀοιδὸς, τ, 91. κυπαιρισσίνῳ, ρ, 340. κυπάρισσος ὑψόθης, ε, 64. κύπειρον, δ, 603. ἁρπάγη, III, 107. κύπελλα, β, 396. υ, 253. *Cuperus, Gisbertus*, γ, 246. λ, 601. φ, 347. §. de *Batrachom.* fol. 3. I, 39. Κύπελλος, IV, 2. Κυπρογενείαν, IX, 1. Κύπριοι εὐκλείσης, IV, 293. Κύπρον, δ, 83. θ, 362. ρ, 442. 448. VI, 28. ὑπάρξαι, IV, 66. Κύπρῳ, ρ, 443. V, 2. IX, 5. κυρβασίαι, XLVIII, 6. κυρῆσαι, XL, 6. κύρμα, γ, 271. ε, 473. ο, 479. XXXVII, 1. κυρτωθὲν κῦμα ἐφιστάθη, ἔρεϊ ἴσον, λ, 243. κύστα, *Priori* brevi, ξ, 279. κύστ, ε, 463. ν, 354. π, 190. ω, 397. κύστεις κάρη ἐ χεῖρε λαβεῖσα, ψ, 87. πάντα κύστ' ἐφιφὺς, π, 21. κυσὶ, III, 567. XLIV, 2. κυσὶν, σ, 86. χ, 476. κύσε, τ, 417. κύσε, ω, 15. ρ, 39. ω, 319. κύσεαι ἠ ἐφιφύσαι, ω, 235. *Kuſterus, Ludolphus*, λ, 630. §. de *Batrachom.* p. 3. Vid. *Neocorus.* κυφὸς, β, 16. *κύψει, λ, 584. κύων, ρ, 248. Ἄργος, ρ, 291. ἐνίπτειος κυνοραιστέων, ρ, 300. καλὸς δμῳὰς, ρ, 307. ταχὺς θεῖν, ρ, 308. 312. ἔχε ποικίλον ἐλλὸν ἀπαλέρσαντα λέαιν, τ, 228. ἀμφλήσει ἐφὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα, υ, 14. κῶας, π, 47. τ, 97. 101. φ, 177. 182. μείζω, τ, 58 κώεα, ρ, 32. υ, 3. 95. ψ, 180. κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, γ, 38. οἷῶν, υ, 142. κωκύει, *Mediâ* brevi, θ, 527. μείζω κωκυσάτην, XLVII, 12. κώκυσεν β, 361. λεχέων, ω, 294. Κώκυτος, Ἀχέρων, Πυριφλεγέθων, κ, 514. κῶμ' ἐκάλυψεν μαλακὸν ἐφ', σ, 200. κῶμον * φιλοκυδέα, III, 478. καίνωσις, μεγάλας σάλπιγξας ἔχοντες, I, 199. κώπη ἀργυρέη, θ, 403. ἐλίφαντος ἐπῆεν, φ, 7. κώπην ξίφιος ἐπεμαίετο, λ, 530. ὄρνυ, ἐὺν κώπην, σύρων, I, 73. κάπησ' ἐμβαλέειν, ε, 489. κ, 129. κώπησιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν, τύπτεπ, μ, 214. Κωρύκια ἄκρα κάρηνα, II, 39. κορύκῃ, ε, 267. ι, 213. κωφὸς, ἀκούσας, ἠ ἰδὼν, μὴ ἰδὼν εἶναι, III, 92.

Λ.

Λᾶαν ἀείρας πολὺ μείζονα, ι, 537. ἄνω ὤθουκε πετὶ λίφος, λ, 595. ὃς μιν λᾶαν ἔθηκε, ἠ ἐρύ.ζωσεν ἔνερθε, ν, 163. παλαιὸν, λ, 593. λᾶας ἀναιδὴς, λ, 597. λάβε πείρης, ε, 428. δίκαιος, θ, 186. γύαιαν, κ, 323. χ, 310. 342. 365. φάρυγος, τ, 480. τόξον, φ, 148. IV, 156. πάντας πάφῳ, VI. 37. λάβεν δίπτυς ἁμφικύπελλον, ο, 102. *Labbæus, Philippus*, ο, 306. ρ, 33. fallitur, ο, 402. ρ, 404. λαβέτω, φ, 152. λαβόμην, I, 46. λαβόντες, ι, 41. λαβῆσι, η, 255. λάβρῳ, ο, 293. λαγγάνουσιν, I, 220. λάγχανον, ι, 160. ξ, 233. λαγωῶ ὀρεσκῴοισι, XVIII, 43. λαγωὸς, ρ, 295. λαὲς, νεβρῷ ἀπάγχων, τ, 230. Λαερτιάδαο χρυσοχόοι, γ, 424. Λαέρτεω, θ, 18. χ, 191. ω, 191. 205. γέροντος, ξ, 185. Λαέρτῃ, δυσμόρῳ, π, 138. ἥρωϊ, δ. 99. τ, 144. ω, 133. Λαέρτην Ἀρκεισιάδην, ω, 269. Ἀρκείσιον ἐμὸν ἔπτα, π, 138. ἥρωα, α, 189. μεγαλήτορα, ω, 364. Λαέρτης, α, 430. γέρων, ξ, 172. πανυμένος, ω, 374. Λαερτιάδεω, μ, 375. ρ, 152. Λαερτιάδη, ξ, 486. διογενὲς, ε, 203. Λαερτιάδην, π, 455. Ὀδυσῆα, ρ, 361. Λαερτιάδης, ι, 19. λαίασι κατηρυχίοισ' ἀρερυῖαν ῥυτῆσιν, 267. ξεστῆς, κ, 211. ξεστῆσιν, κ, 253 ῥυτῆσιν, ξ, 10. κατηρυτῆσιν, II, 299. λαίζετο, ν, 254. λαθίζ', ι, 97. λαθοίατο, κ, 236. λαθοίμην, α, 65. λάθρῃ, θ, 269. ο, 429. ρ, 43. 80. χ, 445. XVI, 4. λαίγγας, ζ, 95. λαίγγες, πυκιναὶ, ε, 433. λαίλαπι, μ, 400. 426. ω, 42. θυσίσιν, ι, 61. μ, 314. μεγάλῃ, μ, 408. λαμβὸν, χ, 15. λαΐνοι, ν, 106. λαΐνον, θ, 80. μ, 178. π, 41. ρ, 30. Λαοκρυγέες, ἴφθιμοι, κ, 119. Λαοκρυγείῃ, τηλίπυλον, κ, 82. ψ, 318. Λαοκρυγέων Ἀνθεμίωνα, κ, 106. 199. λαΐτμα, ε, 409. μάλ' ἐπιρρώσωσι, η, 35. μείζω, ε, 174. λαΐφεϊ, ν, 206. λαΐφος, ν, 399. III, 152. δικαιοσύν, XVIII, 23. Λακεδαίμονα δῖαν, ε, 20. ν, 440. ρ, 121. εὐρύχορον, ν, 414. ο, 1. κτησάμενος, κλέος, δ, 1. Λακεδαίμονι, φ, 13. *Lactantius*, γ, 52. λακίζων, σ, 98. χ, 88. I, 89. Λακωνίδα γαῖαν, II, 410.

Λάμυε αἰπὺ πτολίεθρον, κ, 81.
* λαμπάδος αὐγαὶς, ι, 404.
Lampe, Frederic. Adolph. De Cymbalis Vett. τ, 179.
λάμπῃ, XXX, 13. λάμπῃς. III, 104. 113.
Λαμπετίη, μ, 132. ταυύπεπλος, μ, 375.
λαμπομενάων, ψ, 290.
Λάμπον, ἠδ Φαέθοντ', οἵτ' Ἠοῖ ἵπποι ἔασι, ψ, 246.
λαμπρὴ σελήνη, XXXVI, 33. *Fragment.* 183. λαμπραὶ, XXX, 10. 12. λαμπρόπαται, XXXI, 12.
λαμπτῆρας, σ, 306. λαμπτῆρσι φαείνων * αἰθομένοισιν, σ, 342. λαμπτῆρων, τ, 63.
λάνθανε, XVII, 9. λαθοιμόμην, μ, 227.
λαξ, ο, 45. ρ, 233.
Λακεδαίμων, θ, 141. 153. Λακεδαίμονος, Θ, 370. ἀγακτήνορα, τ, 170. ἀμύμονα, θ, 117. Λακεδαίμονος, θ, 207. Λακεδαίμων, θ, 119. 132. ἀγαθὸς παῖς Ἀλκισίοιο, Θ, 130.
λαοί, β, 13 252. ι, 263. λ, 135. ν, 156. Φαίακας, μάρναν ἰπποβάτας ἵππων, XXXVII, 4 ὁπλότεροι, XXXVII, 5. λαοῖσι, θ, 472. λαοί, β, 41. 81. λαὸν ἄρειον, λ, 499. ἀπάλαλον, η, 60. λαὸς, ξ, 248. πολὺς, ζ, 164. λαὺς, θ, 125.
λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς, Θ, 192.
λαοσσόον, χ, 210.
Λαπίθας, φ, 297.
λαρὸν πιτυκοίμεθα δόρπον, μ, 283. ξ, 408.
Λάρῃ ὀρνιθι ἐοικὼς, ε, 51.
λαρώπρος, β, 350.
λασπαύχενα, VI, 46. λασπαύχενος, III, 224.
λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυθείς, ι, 433.
λαύρῳ, χ, 128. λαύρης, χ, 137.
λαχεῖα, ι, 116. vid. ἐλάχεια.
λαχμῷ, ι, 445.
λαχνήεν σάκεσσι, λ, 319.
λαχανῶν, ε, 40. ν, 138.
λάων ἀπαύρων, τ, 229. ἐξὺ, III, 360.
λαῶν, β, 234. κοσμήτορε, σ, 151. πάντων ἀριδείκετ. Θ, 382. 401. ι, 2. λ, 354. 377. ν, 38. ποιμένα, ρ, 109. ποιμένι, ξ, 497.
λέβητ' ἔλε παμφανόωντα, τ, 386. λέβης, μ, 227. λέβητα, ν. 13. λέβησιν, ν, 217. ἑπτατιὰς, III, 61. λέβης ἀργυρέοιο, α, 137.
λειμώνια, γ, 240.
λείβε, ἐπὶ αἴθοπα οἶνον, γ, 460. λεῖον δ' αὐανάτοισι, β, 432. λείων δάκρυα, ι, 84. 158. Θ, 86. 93. 532. π, 214.
λείη, ι, 134. λείην, κ, 103. λείην ἀν χθόν', Θ, 260.
λειμωὼ, δ, 605. ζ, 292. λειμῶν' ἀνθεμόεντα, μ, 159. λειμῶνα, III, 221. 344. ἁπαλὸν, λ, 538. 572. ω, 13. ζαθέων, III, 500. λειμῶνας ἀκηδασίους, ἐρατεινὰς, III, 72. λειμῶνες μαλακοὶ, ι, 72. ὑδρηλοὶ, μαλακοὶ, ι, 132.
λεῖος, πτερύων, ε, 443. η, 282.
λείπει, ι, 238. 338.
Λειχήνορα I, 202. Λειχήνωρ, I, 214.
Λειχμώλη, I, 29.
Λειχπίναξ, I, 99. 227.
λείψαν, μ, 362. λείψαντι, ο, 149. λείψαντες, σ, 425.
λείψ ἐπὶ πολλατμῶνι, III, 128.
Λειώδης, φ, 168. Λειώδης, φ, 144. χ, 310.
Λειώκριτον, χ, 294. Λειώκριτος, Εὐηνορίδης, β, 242.
Lectiones Variæ unde ortæ, 132. ν, 731. ξ, 69. 80. ο, 400. ρ, 322. 382. τ, 122.
λέκτο, δ, 451. 453. ε, 412. η, 346. Λέκτον ἠκαθόωντα, II, 217.
λέκτροιο, ψ, 32. παλαιοῦ ῥιζμὸν ἔκοπτε, ψ, 296. λέκτρῳ, α, 437.
λελαβεῖν, δ, 388.
λελακόντε, κύνες, III, 145.
λελακυῖα, η, 85.
λελασμένος, ν, 92. ω, 40.
λελειμμένοι, IV, 76. λελειμμένος, ι, 448. IV, 79.
λέλεκτο, κ, 447. χ, 200.
*λελίχασ', λ, 303. λιλογχὲ, XVIII. 6. V, 2.
λέλοιπεν, ξ, 134. 213.
λέλυνται, Θ, 233. σ, 241. λέλυντο, χ, 186
*λελῦτο, pro λελύσιτο, σ, 237.
λεξαίμην, γ, 365. τ, 598. λέξασθε, ω, 108. λέξεαι, η, 319 λεξόμεσθα, ρ, 102. τ, 595. ψ, 172.
* λέξον, κ, 320. λέξοντες, ω, 123.
Lexicorum defectus, III, 58. 91. 188. 239. 325. 339. 361. 430. 475. 557. IV, 13. *Error*, Θ, 424. ν, 10. 68.
Lexicon Rhetoricum, λ, 578.
Lexicon Vetus, υ, 23. *Philologicum*, Martinii, δ, 404. υ, 350. *Lexicis* ignotæ Voces, III, 58. 361. VI, 55.
λέοντα, χ, 402. ψ, 48. λέοντες, κ, 433. λέοντος, κ, 212. 218. χαροπὸν, λ, 610. IV, 70. λεόντων κερπερῶν, δ, 335. ρ, 126. λεόντων, III, 223. βαρυφθόγγων, IV, 160. χαροπῶν. XIII. 4. λέοντι, χαροπῶν, III, 566.
λέπεϊ ἠλάκατα γραφῶσα, ρ, 97. λεπτῷ, οὔτ' ἀραχνίῳ, Θ, 280. λεπτὸ π ἠὲ χαλκείοιο, κ, 223. XLVII, 14.
λεπτυγὲς XXX, 14.
λέπυρον ἐπὶ κεφαλῇσι *καρήατι, I, 130.
Λέσβον ἠγαθέην, II, 37. Λέσβῳ εὐκτιμένῃ, δ, 342. ρ, 133.
λέχεα, σ, 328.
λεχαλέοι, β, 61.
λεὺκ' ὀστέα πύθεται ὄμβρῳ, ω, 161.
λευκὴ, β, 426.
Λευκάδα πέτρην, ω, 11.
λεύκανον, μ, 172.
Λευκίππειον, II, 212. Λευκίππου, II, 212.
Λευκοθέη, Καδμου θυγατερ, καλλίσφυρον ἰὼ, ε, 334.
λευκοτέρην σφισιν ἐλέφαντος, σ, 195.
λευκοχίτωνα, I, 37.
λευκώλενον, ζ, 101. 186. 251. η, 233. 335.
λευρῇ σοὶ χώρῃ, η, 123.
λεῦσσ' ὁ ἀγῶνι, Θ, 200. λεῦσσε, ψ, 124 λευσόντων, ζ, 157. λεύσσουσιν, Θ, 171.
λεχέεσσι, α, 366. λεχέεσσιν, ω, 294. πρηνέες, γ, 399. λέχεα ἀσκητῷ, ψ, 189. λέχεσσι πρηνέσσι, α, 440. λέχος, γ, 403. ἴμπεδον, ψ, 202. εὐστρωτον, IV, 158. ἱερὸν, II, 328. πυκινὸν, η, 340.
λέχεσδε, ψ, 294.
λέων, δ, 791. δεινὸν, ὑπτιόθυμα ἰδὼν, VI, 48. δεινὸς, VI, 44. ἠνίοχοιο, δ, 456. ὀρεσίτροφος, ζ, 130 ι, 292.
Λήδη πότνια, XVI, 3. Λήδης, Τυνδάρεω παρακοίτις, λ, 297. Λήδης καλλισφύρου, XXXII, 2.
ληθάνει, η, 221.
λήθει, τ, 88. λήθεις, τ, 91. λήθῃ, π, 176. λήθῃτ', β, 23.
λῃϊβοπίεις, σ, 29
λῃϊδ', γ, 106. λῃΐδα μοιρηγενέα, ν, 273 λῃΐδος αἴσης, ε, 40.
λῃΐου, βαθὺ, ι, 134.
λῃστῆτε, α, 398. λῃσόμεθ', ψ, 357.

λητῶι Τυρσηνοί, VI, 7.
λητῆρες, γ, 73. λητῆρσι πολυπλάγκτοισι, ε, 415. Ταφίοισιν, π, 426.
λητῆρες ἄνδρες Τάφιοι, ο, 426.
ληύδῳ χρυσείῃ. ζ, 79. 215.
Ληϊάιτερ πεδίον, II, 220.
Λῆμνον, Θ, 283. 294. Λῆμνον ἀμφιβαλόεσσα, II, 36. Λήμνου γαίαων, θ, 301.
ληνὸς, ἐπιπάγιον ἐπιτρητὸν λεπιδῶν, III, 104.
λήξαμοι, χ, 63. λήξειεν, Θ, 87.
λήσθη. λ, 101.
λησίμβροτοι, III, 339.
λήσομαι, α, 308.
Λητοῖ κυδίῃ θυγατρὶ μειλιάλῳ Κοίου, II, 62. μακαρ, II, 14. Λητὼ γάνηθ' ὅτ τ' φρένα, ζ, 106. ἠύκομον, λ, 317. Λητῶ καλλίσφυρον, XXVI, 19.
λιάν, I, 57. λίην, α, 46. & saepissimè *Homero*.
λιαρὸν, ε, 268.
λιαθεὶς, ε, 462. λιάθη, δ, 838.
Liberalis, Antonin. τ, 518. Not. *Schol.* 522. φ, 295.
Λιβύην, δ, 85. ξ, 295.
λίγδην, χ, 278.
λιγαίαν, *Appellat.* Λίγυα, *Proprium*, Θ, 254.
λιγυπτεύουσας, δ, 567.
λιγυπτοίοις, II, 28.
λιγυρῇ, μ, 44.
λιγυφθόγγοισι, β, 6.
λιγύφωνον, III, 475.
λῖθ' ὑπέβαλλεν, pro λῖτα, κ, 353.
λιθάδεσσι *πυκνῆσιν, ξ, 36. ψ, 193.
λίθακι * στρογγύλῃ πέτρῃ, ε, 415.
λίθιοι, ν, 107.
λιθίοις, ψ, 103. τετυκτοῖς, ν, 77. λίθοισι κατηρυχέεσσι, ε, 185. λίθοισιν ξεστοῖσιν, γ, 406. Θ, 6.
λείκτρα ἱερὰ, II, 21. 63.
λικεφίης, τ, 451.
λιλαίεται, ι, 451. λιλαίεο, λ, 222.
Λιλαίηθεν, II, 241.
λιλαιομένη, α, 15. λιλαιόμενον, α, 315.
λιμένα κλυτὸν, κ, 87. ναύλοχον, κ, 141. λιμένες, ε, 404. ἀμφίδυμοι, ναύλοχοι, δ, 846. πάντοθεν λιμένι, ν, 195. λιμένι γλαφυρῷ, μ, 305. ῥείθρου, α, 186. λιμένος, β, 291. κοίλοιο, κ, 92. πολυδειρίης, κ, 125. λιμὴν εὔορμος, δ, 358. ι, 136. καλὸς, ζ, 263.
λίμνῃσι θερινοκλαίης, γ, 1.
Λιμνόχαρις, I, 212. πολύφημος, I, 14.
λιμὸν, ε, 166. λιμὸς, δ, 369. μ, 332. λιμῷ, κ, 177. οἰκτίσειν ἀκοίτην, μ, 342.
λίνοισι χρυσείοισι, II, 104. λίνῳ, ν, 118. γαιοσιδήρῳ ἐπίνησε, η, 198.
λίπ', pro λιπὶ, ἐλαίῳ, γ, 466.
λίπ', pro ἔλιπε, aut λίπε, *Imperat.* κ, 266. ο, 199. λίπε, γ, 455. λιπέσθαι, γ, 196.
λιπαρῷ κρηδέμνῳ, α, 334. λιπαρῆσι, I, 220. λιπαρῷ κεφαλὰς ἀκαλὰ περόωντα, ο, 331. λιπαρωτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται νήσων, II, 38.
λιπόω, τ, 72.
λὶς πέτρῃ, μ, 64. 79.
λίτομαι, vid. λίτομαι.
λίσσεται, δ, 347. ε, 138. λίσσεσθ', γ, 19. λίσσεται, Θ, 30.
λίσσει, *Futur. Person. 3. sing.* II, 53.
λισσὴ πέτρη, γ, 293. ε, 412. κ, 4.
λισσοέσσαι φυτὸν, ω, 226.
λίσσοισιν δαίδαλον πύκα ποικτὸν δόμοιο ξύον, χ, 455.
λῖτα δαιδάλεον, κλὸν, α, 131.
λιτῇσι, καὶ εὐχωλῇσι Ἑλλισάμην πατέρ, λ, 34.
λιτομένῳ, ξ, 406. λίτηται, XV, 5. * XVIII, 48.
λό', pro ἔλοις, κ, 361.
λοβοῖσι τετυγμένοισιν, V, 8.
Longinus, περὶ ὕψους, μ, 63.
λόγοισι, μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι, α, 56. πίκρηνόν τε καὶ αἰμυλίοισι, III, 317. λόγος, I, 8. 143.
λόγος, ἔπος, αὐτὸ δὲ πρᾶγμα, *Hebraismus*, π, 168.
* λόϊσαι, I, 128. 291. λόϊσαι, I, 166.
λοίσασι τὰ χείσαί π, τ, 320. λοισσάμενος, α, 310. λοίσομαι, ζ, 221.
λοετρὰ θερμὰ, Θ, 249. III, 268. λοετρῶν, ε, 275.
λοετροχόον, Θ, 439. λοετροχόῳ, υ, 297.
Loyer. de Spectris, III, 109.
λοιβὴν, ι, 349.
Lonicerus, in *Herbis*, I, 36.
λοξοδρόμῳ, I, 286.
* λόον, II, 120.
λοπὸν κρεμνύοιο, τ, 233.
Λυκιασὸς, δ, 418. λ, 488. emendatus, μ, 129. *Schol.*
Lucanus, υ, 354.
λῦσ', pro ἔλυσεν, π, 296.
λύσαιτο, ω, 253. λῦσαι, δ, 49. λύσαιεν, δ, 48.
λοφάδεια, vid. καταλοφάδεια.
λοφιὴν, φείξας ἰῦν, τ, 446.
λόφον, λ, 595. λόφος Ἑρμαῖος, π, 471.
λοχησεμένῳ, δ, 463. λοχήσας, χ, 53. λοχήσομαι, δ, 670.
λόχμῃ πυκινῇ. τ, 439.
λόχον, δ, 395. λόχονδε, ξ, 217.
λοχόωντες, δ, 847.
λύ', pro λύε, *Imperat.* δ, 35.
Lucius, XVIII, 24.
λύγδα, VI, 13 λύγδινος ἐὺς ριφέεσσι, ε, 427.
λυγρὰ, γ, 303. λυγρὸν, α, 327.
λυθῆν δὲ οἱ ἄψεα πάντα, δ, 794. σ, 188. λύθη σὺν δισμοῖσι, Θ, 360. λύθη δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης, σ, 340.
λύθρῳ, χ, 402. ψ, 48.
λυκαβαντίζει, ξ, 161. τ, 306.
λυκαυγηπία, κ, 212.
Lycinus, II, 179.
λύκος κερκηρύνιος, κ, 218. ὀρέστερος, κ, 212. πολιοὶ, IV, 70.
Lycophron, ν, 259.
Lycurgi Oratio contra *Leocratem*, υ, 350.
* λύοιτο, II, 129. III, 410.
λυπρὴν, ν, 243.
λύρῃ, III, 422.
λύσαι, δ, 422. ἀπὸ, ι, 178. λῦσε, ε, 459.
Lysias, Orator, ω, 484.
λυσιμελὴς, υ, 75. ψ, 343.
λύτο γυῖα τε, δ, 703. ε, 297. 406. σ, 211. χ, 68. 147. ψ, 205. ω, 344.
λύχνον χρύσεον ἔχουσα, τ, 34. λύχνα, I, 128. λύχνας, I, 179.
λύων, υ, 56. ψ, 343.
λωβεύεις, ψ, 15. λωβεύω, ψ, 26. λωβῇ, σ, 224. λωβῆι, ω, 325. λωβῆς, ῥιγεδανὸν, σ, 346.
λωΐον, β, 169 λωΐτερον, α, 376, β, 141.
λωΐτην, εὐεργέα, ν, 224.
λωΐτιο, ι, 93. 94. 102. λωτὸν, ε, 97. λωτὸς, δ, 603.
Lotichius, Joh. Petr. τ, 457. I, 36. 39.
Lotus & Angeli in *Sodomis*, χ, 209.
Λωτοφάγοι, ι, 92. Λωτοφάγοισι, ι, 91. 96. Λωτοφάγων, ι, 84. ψ, 311.
λωφήσεις, ι, 460.

M.

Μᾶ', ὔ μοι ζῆν', Ἀχιλεῦ, καὶ ἄλγια πατρὸς, υ, 339. ὔ μοι τόδ' ἀθανάτων ὑπόσσομαι εὐθυδρομία, III, 384. Ναὶ μὰ τόδε κράνειον ἀκήλητον, III, 457.
μαίμαργοι, I, 40.
Magia, & *Magici* Ritus, λ, 25.
Magis Mures invisi, I, 178.
Magius, Hieronymus, I, 170.
* Μαγνῆτας, II, 217.
μαζὸν, XLVIII, 6.
μαζὸν, ἐπὶ πᾶσι μετὰ μαζὸν, χ, 82. μαζοῦ, λ, 447. τ, 483.
μαθὼν, β, 349. 372. ε, 499. τ, 16.

16. μαῖα, τ, 482. 500. ψ, 171. φίλην, 129. ψ, 11. 39 59. 81.
Μαῖα, III, 3. XVII, 3. Ἄτλαντος θυγάτηρ, αἰδοίη, XVII, 4. πότνια. III, 19. 183. Μαιάδα καλλιπέδιλον, III, 57. Μαιάδες, ξ, 435. III, 1. 73. 235. 301. 408. 423. 429. 438. 448. 491. 511. 518. 564. 571. 576. XVII, 10. XVIII, 7. Μαίης ἐρικυδέος, III, 89. 547.
μαιάων, ξ, 356.
μαίεσθαι, ο, 350. μαιόμενος, φ, 298 μαιομένῃ, ν, 367.
Μαῖραι, λ, 325.
μαίομαι, II, 14. μαίηται, ε, 7. ἠοὶ ὑ φιλέουσι χίτλια ἔρια, ξ, 83. μαιόμεσθα, α, 82. μαίεται, α, 217. μαιόμενος, ζ, 158. pro μαιόμενος, λ, 482. μαιόμεναι, ϑ, 281.
μαιομένοις, ο, 537. ρ, 165. τ, 311. * Μαίονες, II, 37.
μαίονες, οἱ πλησίον παῖδες, I, 39.
μαιόνιδης, η, 106.
μαίομ' ὑπ χερσὶν ἑλὼν δῦρε, μ, 229. ἀπτυελίζων, III, 280. μαιόμενος κίονας, α, 54. μαιόμενος, ϑ, 20.
Macrobius, ε, 60. μ, 208. 403. ν, 110.
μακὼν, κ, 163. σ, 97. τ, 454.
μαλακῶσι, α, 56, κ, 70.
* μαλάκης, I, 160.
Μάλεια, ι, 80. II, 409. Μαλειῶν, τ, 187.
μαλερῷο, XXXVII, 5.
μαλθακὰ, XXIX, 15.
μαὶν, λ, 343. ρ, 470.
μαντίας, III, 469. μαντήιον, III, 530. 544.
μαοπύσι, β, 178. μαντύσδ, β, 180. υ, 380. μαντύσσαμαι, κ, 200.
μαντήϊα, μ, 272.
Μάντιον, ο, 242. Μάντιος, ο, 249.
μάντιος ἀλκῆ, Θηβαίη Τειρεσίαο, κ, 492. 493. μ, 267. μάντις, α, 202. ο, 225. ἀμύμων, δ, 98. 290. ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε, Τήλεμος Εὐρυμίδης, ι, 508.
μαντοσύνη, ι, 509.
Μάρασγον, vid. Σμάραγον.
Μαραθῶνα, η, 80.
μάργα, π, 421. μαίργῃ, σ, 2. μαργίω, ψ, 11. μαίργων, XXXVII, 4.
μαρμαρυγαὶ, II, 203. μαρμαρυγαὶ δηΐτο ποδῶν, ϑ, 265.
μαρμαίρω * ὀκριόωντι, ι, 499.
μαρναμένοιν γ, 85.
Martinus Bernardus, II, 152, 209. 243. 539. III, 242. 316.
Martinius, vid. *Lexicon.*
μαρτυρέμεν Διονύσου, λ, 324.
μάρτυροι, ξ, 394. μάρτυρος, π, 423. III, 372.
μάρψας, κ, 116. σὺν, ι, 289. 311. 344.
Μάρων, Εὐάνθης υἱὸς, Ἀπόλλωνος ἱερεὺς, ι, 197. & 198.
Maro, Virgilius, *Homerum* imitatur, γ, 6. 290. δ, 71. 149. 454. ε, 306. ϑ, 492. 507. ι, 136. 481. 532. λ, 37. & 38. 77. 205. 482. 488. μ, 208. 403. ν, 80. 88. 96. ξ, 330. σ, 136. τ, 562. υ, 351. ω, 2. 120. I, 77. II, 10. 545. IV, 289.
Maronem Vinum, ι, 208.
Martis & *Veneris* Fabulæ Interpretatio, θ, 267.
μάσσαλ, λ, 590.
μᾶσσον, θ, 203.
μάστακα, δ, 287. ψ, 76.
μάστιγα, ζ, 81. φαεινὴν, III, 494. μάστιν, ο, 182.
μάστιξεν δ' ἐλαφρὰ, γ, 484. 494. ζ, 82. ο, 192.
Μασυρίδης, β, 158. ω, 451.
μαχάλῃ, III, 242.
μαχὴν, κ, 79.
μάχαι, λ, 611. IV, 11.
μάχαιραν, II, 535.
μαχεόμενος, ρ, 471.
μαχεύμενοι, ω, 113. μαχεύμενον, λ, 402.
μάχαλ, ν, 341. ξ, 491. π, 171. 244. σ, 52. υ, 15. χ, 65. 214.
μαχίσασθ, σ, 39. μαχήσασθ, β, 245.
μαχητὰς, σ, 260. κρατερὸς, I, 168.
μαχητὴς, γ, 112.
μαῦν, γ, 138. μαυλιδίως, β, 58.
μαυλιλόγοισι, III, 543.
μεγαθύμου, γ, 189.
μεγαίρω, β, 235. θ, 206. III, 462.
μεγακήτεα, γ, 158.
* μεγαλαύχοις, I, 172.
μεγαλήτορα, ε, 81. μεγαλήτορος, γ, 432.
μεγαλίζομαι, ψ, 174.
μεγαλοστενὲς, XL, 1.
* μεγάλῳ * Κοίοιο, II, 62.
μεγάλως, π, 431. μεγαλωστὶ, ω, 40.
Μεγαπένθη, ο, 103. Μεγαπένθης, ο, 100. κεφαλὴς, ο, 122. πλούτου, δ, 11.
μέγαρα σκιόεντα, α, 365. δ, 768. π, 479. λ, 333 ν, 2. σ, 398. ψ, 299.
Μεγάρην Κρεοντιάδην ὑπερθύμιον θύγατρα, λ, 268.
μέγαρον, καὶ δῶμα, καὶ αὐλὴν, χ, 494.
μέγας εἶδος, σ, 4.
μέγαθος, ε, 217.
μεγήρεας, γ, 55.
μέγιστε, XXII, 4. μέγιστος, ε, 185.
μεδέουσα, III, 2. XVII, 2. μεδέουσα, IX, 4.
μέδεαι, λ, 109. 137. μεδέτην, β, 358. τ, 321.
Μέδουσα, κήρυκα, χ, 357. Μέδων, δ, 677. 696. 711. π, 252. 412. χ, 361. ω, 441.
μέδοντες, η, 186. μέδοντες, α, 72.
μεθέηκεν, σ, 401.
μεθέλεσκε, θ, 376.
μεθέπεις, α, 175.
μεθήμων, α, 118.
μεθήμονα, ζ, 25.
μεθήσῃ, α, 77. ο, 212.
μεθίεσ, pro μεθίεσσε, χαλεπτῷ χαλκοῦ, φ, 377.
μεθυπερθυμίης, ε, 325.
μείγνυ, ν, 179. γλυκερὸν, ξ, 194. ἡδὺ. δ, 746.
μειδιόωσα, σ, 239.
Meibomius, Marcus, locum *Homeri* perversè legit, δ, 703. ι, 421.
μειδήσεν, δ, 609.
μειδιάᾳ, IX, 3. VI, 14.
μειζοτέρου, β, 48. δ, 698.
μειλία, vid. ἐπιμειλία, ad *Iliad.*
μειλίγμασι, κ, 217.
μειλίσσετο, γ, 96. δ, 326.
μειλίσσω, IX, 2.
μειλιχίῃ αἰδοῖ, θ, 172.
μειλίχοιο, ο, 373.
μείνα πλεσφόρου ἐς σεαυτὸν, παρ' αὐτῷ, ξ, 292.
Mel laudatur, I, 9. ad Enthusiasmum confert, III, 557.
μελανχροιὴς, π, 175.
μέλαθρα, σ, 149. χ, 239. μελάθρῳ ὑψηλοῖο, λ, 277. εὐποιήτοιο, III, 174.
μελαθρόφιν, θ, 279. μελάθρῳ ἐφέστηκεν, τ, 544.
Μελάμποδος, ο, 225.
μελανθῆσιν, XLVII, 3.
Μελανθεῦ, φ, 176. Μελανθὼς, ω, 255. ὑὸς Δολίοιο, ρ, 212. χ, 152. 159. Μελανθῶς, ω, 103.
Μελάνθιε, χ, 195. Μελάνθιον, φ, 175. 265. χ, 474. Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν, ρ, 247. ν, 173. χ, 135. 142. 161. 182.
Μελανθὼ, τ, 65. καμινοπείρῃ, ε, 320.

μελα-

μελανόχροα, τ, 246.
μελανύδρου, υ, 158. μελανύδρῳ, XVIII, 20.
μέλας, α, 423. σ, 305. I, 207. VI, 40.
μέλε οἱ γὸ ἐὼν ἐν δώμασι νύμφης, ε, 6.
μέλε᾽ ἤλυθε πομπὸς λαῶν, σ, 69. ω, 367.
μελεδήμασι θυμὸς ἔχων, δ, 650. θυμῷ, υ, 56. ψ, 343. πατρὸς ἔγειρεν, ο, 8.
μελεδῶναι πυκιναὶ ἀμφ᾽ ἐδίνην κῆρ, ὀξεῖαι, τ, 517. μελεδῶνας, II, 532. μελεδώνων ἀμηχανέων, III, 446.
μέλι, α, 159.
μελίαν, ϑ, 298.
μελήσῃ, α, 358.
*Μελητος βαθυχοίνοιο, VIII, 3. ἱερὸν ὄ. XXXVII, 7.
μέλι χλωρὸν, κ, 234. III, 557.
μελίζηκεν, μ, 187. II, 519. XVIII, 18.
μελίη χαλκοβάρεια, χ, 259. 276. μελίῃσιν, ξ. 281.
μελιηδέα ἄχνατα πεφύκει, ζ, 90. καρπὸν Λωτοῖο φάγοι, ι, 94. οἶνον ἐρυθρὸν, ι, 208. κηρὸν δεψήσας, μ, 48. νόστον, λ, 99. θυμὸν ἀπηύρα, λ, 202. οἶνον, ξ, 78. π, 52. σ, 150. 425. XXVIII, 6.
μελικρήτῳ, κ, 519. λ, 27.
μελίνῃ ὑδρὸ ἔντοσθε θυρέων, ρ, 339.
μέλισσαι, ν, 106.
μείλιξαι γλυκερῷ, υ, 69. ω, 68.
μειλίσσεται, ν, 106.
μελίτεσσιν ἐοικότες, I, 39.
μελίφρονα, κ, 182. μελίφρονι, ω, 488.
μέμβλετο, α, 232.
μέμβλεν ἀνέδρεσσιν οἷς οὐσέσσιν, ζ, 321.
μεμαότων, ν, 362. π, 436. ρ, 594. σ, 265. ω, 356.
μέμβλο, III, 419. vid. μέρ.
μέμβλετο, III, 450.
μέμβλε ἀνδράποισι, ι, 20.
μεμαάσι, δ, 700. μεμαάσιν, ε, 18. υ, 215.
μέμασαν, λ, 314.
μεμαυῖα, ν, 389. π, 171. VI, 47.
μεμαώς, ε, 375. τ, 231. 449. III, 416. μεμαῶτα, δ, 351. 416. λ, 209. μεμαῶτες, χ, 172.
μέμβλετο, χ, 12.
μεμβλωκὼς, ρ, 190.
*μεμειγμένα δίκρατα ναίειν, I, 59.
μεμηλὼς, α, 151.
μεμιγμένα, πολλὰ ϑ᾽ λυγρὰ, δ, 230.
μέμικτο, ω, 115.
μεμνημένε, ω, 121. μεμνημένῃ, α, 343. μεμνημένοι δαὶ, ξ, 168.
Μέμνονος δ᾽ον, λ, 521. Τὸν β᾽ Ἠὼς ἴκέτευε φαεσίμβροτος ἠριγένεια, δ, 188.
μέμονεν, ο, 520. υ. 15.
μεμορυγμένα, ν, 435.
μεμφόμενον, I, 145. μεμφόντας, I, 149.
Menagius, *Ægid.* ο, 416.
Menander, XIV, 9.
μενεαίνειν, α, 20. ζ, 330.
Μενέλαε, διοτρεφὲς, Ἀτρεΐδη, ὄρχαμε λαῶν, δ, 26. 138. 156. 316. ο, 64. 87. 167. Μενέλαον, γ, 317. ν, 414. ἀγαθὸν βοὴν, ο, 14. * ἀνεκλείετον, ρ, 116. ξανθὸν, α, 285. *Μενελάῳ ξανθῷ, λ, 441. κυδαλίμοιο, δ, 2. 16. 23. 46. 217. ο, 5, 141.
μενεπτόλεμος, γ, 442.
μενοεικέ, ε, 166. ἐϑελὴν, ζ, 76. μενοεικέα πᾶσιν ὄψε, ε, 267. μενοεικὲς, υ, 391.
μενοινᾷ, λ, 531. σ, 282. III, 62.
μενοινᾶε, β, 34. 92.
Μενοιτιάδαο, ω, 77.
μέν ἀὐτὰρ ἐπεὶ, λ, 269. ἄχετος, υ, 19. δόμοιο, ω, 318. ἔμπεδον, τ, 493. ἠελίοιο, κ, 160. ἠὺ, β, 271. ἰσορρέπεσκε, η, 167. *II, 371.
Μέντη, α, 105. Μέντης, Ἀγχιάλοιο δαίφρονος υἱὸς, α, 180.
Μέντορ, γ, 22. 240. χ, 208. 213. ἀταρτηρὲ, φρένας ἠλὲ, β, 243. Μέντορος ἀρχὸν, δ, 654. δῖον, δ, 655. Μέντορ, β, 225. 253. ρ, 68. χ, 249. Ἀλκιμίδης, χ, 235.
Μεσσαπέρηξ κραπνοῖς, I, 256. *Μεσσαπέρηξ, I, 265.
μέσσαυλα *ἰαμενάων, III, 44. μέσσαυλα μεγάλῳ, III, 160.
Μεσσηνίδαο, Ἴλου, α, 259.
μεσσηγέρζε, υ, 10. 93. μεσσηγέρζαν, ι, 554. χ, 333. μεσσηγερέες, β, 325. π, 73. υ, 38. μεσσηγερίζω, υ, 41. μεσσηγερίζων, υ, 28. μεσσηγέρξε, β, 93.
μέσσηϊ ἀγορῇ, Φαιηκῶν, κ, 23, 24.
μεσσήρυσαν, υ, 49. 132. I, 40. II, 42. XXX, 18.
μέσσος, III, 53. *419. *498. 499.
μεσσόπυλος, ξ, 449, 455.
μεσσόδμιον καλὸν, τ, 37. υ, 354.
μεσσόδμης κοίλης, β, 424. ο, 289.
μεσσόμφαλον, I, 128.
μέσσαυλον, κ, 435.
Μεσσήνη, φ, 15. Μεσσήνιος, φ, 18.
μεστὰ, XLVIII, 5.
μεταφάνεις ϑ, 201. σ, 55.
μετηυδᾶ, α, 31. δ, 721.
μεϑιχόμενοι, τ, 24.
*μετ᾽ ὄπις ϑεὸν, XLIII, 4.
μεϑιχλόωσιν, ψ, 188.
μετέα, β, 355. δ, 389.
μετεπάντης, γ, 179. 209. κ, 539.
μετρον λ, 316. ν, 101. σ, 216. τ, 532.
Metrum periclitatur πιχνικῶς, I, 68.
μέτωπα, ζ, 107.
μετώχετο, ϑ, 7. 47.
Meursius, η, 138. λ, 133. χ, 9. ψ, 246. XLVIII, 15. reprehenditur, ν, 223. Not. *Schol.*
μήδεα, ζ, 12. λ, 444. υ, 46. IV, 43. κλυτὰ, III, 455. πιπυμένα, β, 38.
μήδεα, εἰδέα, ζ, 129. σ, 66. 86. χ, 476.
μήδεα, ε, 173.
μήδετ᾽, pro μήδετο, ξ, 300. μήδετο, γ, 132. 160. 166.
Μηδείδην, VI, 43.
μηκάδας, ι, 124. 244. 341.
μήκιστα, ε, 299 465.
μηκίστης, λ, 308.
μήκων, ι, 324. υ, 71.
μηλ᾽ ἀδινὰ, α, 92. δ, 320. ψαφαρόφρονα, XVIII, 32. μῆλα, vid. ad β, 75. ἄρρενα, κ, 85. ἄρσενα, ι, 438. ἄσπετα, XLIX, 2. βαϑύτριχα, II, 412. ἔμπεδα, τ, 113. ἰσοφαμένα, κ, 532. ἴφια, λ, 107. καλλίτριχα, ι, 336. 469. κλυτὰ, ι, 308. πίονα, ι, 217. *πανάπτα, II, 304. *πανάπτα, ι, 464. τριηκόσι᾽, ἠδὲ νομῆας, φ, 18.
μηλίαν ἀγλαόκαρπον, η, 115. λ, 588.
μηλοβοτῆρες ἀγρόλαι, III, 288.
μῆλον, ἀντὶ τοῦ αἰγὸς, ξ, 105.
μήλοπα καρπὸν, η, 104.
μηλοσκόπον, XVIII, 11.
μῆνις, λ, 293.
μήνην πανυσίπεδον, XXXI, 1.
μηνὶ, ω, 118.
μηνίει, ρ, 14.
μήνιμα, λ, 73.
μῆνιν, β, 66. ε, 146. μήνιος ὀλλῆς, γ, 135.
μηνὸς φθίνοντος, ξ, 162. τ, 307.
μήνυε, III, 254. μηνύειν, III, 373. μηνύσαιμι, III, 264. 364.
μήνυτρον, III, ibid.
μηνῶν φθινόντων, κ, 470. τ, 153. ω, 142.

μήρ' ἑκάη. κατὰ, μ, 364. πάλιν' ἐπὶ μήρ' ἔθηκεν, γ, 179 μηρὸν, ν, 26. μηρὲ' ἴκηαι, γ, 273. ι, 553. ρ, 241. χ, 336. μηρία, γ, 9. 456. φ, 267. κεχαλασμένα. τ, 397. μηρὸν, ι, 300. παχέος, κ, 439. λ, 230. μηρὸς, θ, 135. μ, 160. καλὸς, μεγάλως, σ, 66. μηρύσασθε, μ, 170. μηρὼ, ὦ, πεπληγὼς, ν, 198. μήπαθε, γ, 261. ω, 96. 198. 443. μήπαρ ἀπέλασσε θεὸς, γ, 110. 409. μῆτερ, α, 346. μητὶρ', α, 248. μητέρα, α, 275. ἀμοιβαία. ο, 15. Οἰδιπόδαο, λ, 270. μητέρες, κ, 414. μητέρι, β, 50. 336. κεδνῇ, κ, 8. 1, 117. μήτηρ, α, 215. παλλακὶς, αἰνητὴ, ξ, 202. πιστὴ, υ, 131. πότνια, ζ, 30. φίλη, β, 88. μητράσι, ζ, 262. μήτας, IV, 250. μητίετα, ξ, 243. π, 298. υ, 102. μῆτιν, γ, 18. δ, 678. 713. ἀείσῃ, ψ, 125. ἐπίφρονα. τ, 326. μητιόωσα, ζ, 227. XXIII, 5. μητιόωντες, II, 344. μητιόωντες, α, 234. μητιόωσα, ζ, 14. θ, 9. μητρόθεν ἐπίθοιο, ρ, 134. μητρῴον, τ, 408. μηχαναάασθ', γ, 213. π, 93. μηχαναάασθε. υ, 370. μηχανόωντας, π, 134. ρ, 499. 588. υ, 170. φ, 375. μηχανόωντες, ο, 142. μηχανόωντο, υ, 394. χ, 432. μηχανόωντο, π, 196. μηχανιῶτα, III, 435. μῆχος μ, 392. ξ, 238. μί', υ, 110. μία, β, 412. ξ, 514. χ, 130. ψ, 227. μίαν, δ, 176. η, 65. φ, 121. μιαιφόνος, θ, 271. μίγδα, ω, 77. μίγδην, III, 491. μιγέντε, δ, 222. ε, 386. μιγεῖσα, α, 73. λ, 267. μιγῆναι, λ, 305. μίγησαν, Ϟ, 268. Μίδης XXXVI. 6. * Μίδεω, XXXVI, 1. Μίλητος, II, 42. Μίμαντα, ἡσυχάσαντα, γ, 172. ὑψικρήμνοιο Μίμαντος, XL, 5. Μίμας, παπταλόεις, II, 39. μιμεῖτ' *ἴσασιν, II, 163. μιμνήσκεο, κ, 472. μίμνω, μ, 161. μιμνέμεναι ἔρδα χαίντων, I, 7. μιμνέμεν ἠὲ νήξεις πὰς βαθεῖαν, I, 148. Μινυείῳ Ὀρχομενῷ, λ, 283. μινύθει, δ, 374. 467. μινυθησκον, ξ, 17. μινυθμοὶ, τ, 328. μινυθμοῖς, λ, 306. μινύουσι, δ, 719. Μίνως, Διὸς ἑὸν, λ, 567. Μίνως, Διὸς μεγάλου ὀαριστὴς, τ, 178. Μινῴῃ Κνωσσῷ, II, 393. μ ξιαζ. ζ. 136. ω, 313. μισγάμενα. υ, 203 μισγέσκετο, σ, 324. μισθὸν, δ, 525. μισθὸς ἄρκιος, σ, 357. μισθὸς δίης, κ, 84. μίσυλλον, γ, 462. μιχθῆσα, XIV, 3. μνᾶσθε γυναῖκα, π, 431. μνάασθε, α, 39. μνάασθ', υ, 290. μνᾶται, π, 77. τ, 529. μνῆμ' Ἐλένης χειρῶν, ο, 126. μνῆμα, φ, 40. μνήμων, Ϟ, 173. φ. 95. μνῆσαι, γ, 101. δ, 331. 765. χ, 208. μνησαίατο, η, 138. μνησεύεις, σ, 276. μνησῆι ἄλοχοι, α, 36. μνησῆρας, α, 270. ἀζαυὲς, β, 247. ἀζηχοσας, α, 106. ὑπερηνορίοισι, δ, 766. μνησῆρες, ἀζαυοὶ, β, 87. ἀζήχορες, α, 144. αἰτήθοοι, ξ, 18. ἀπάσσαλοι, ω, 351. ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες, α, 368. ὑπερηνορέοντες, β, 266. ὑπερφίαλοι, ψ, 356. μοῆτις, ν, 280. μοῆσὺν, π, 294. τ, 13. μοησύσ- ἀρχαλέης, β, 199. μοιῶντο, α, 248. ζ, 34. 284. π, 125. τ, 133. φ, 326. *μοιαόλφος, II, 209. μοιωομένῳ, δ, 106. μοιωομένῳ, ο, 399. μοιώοντο, λ, 287. μοιχόοντες, ω, 387. μόγησα, η, 214. μόγησαν, μ, 190. μογεστόκος, II, 97. 115. *Mœro*, Poetria *Byzantina*, μ, 63. μοῖρ' ὀλοὴ, β, 100. μοῖρα, φ, 24. κακὴ, I, 110. χαλεπὴ, λ, 291. μοιχάγρι' ὀφίλλει, Ϟ, 332. μολοσσῶν, ρ, 219. μολοσσὸς, σ, 26. μολπῆ τ', ἀρχηύς τε (φίλης) ἀναθήκατο δαιτὸς, α, 152. μολὼν, ω, 334. μογοστόκος, I, 294. μόνος, I, 257. *Montaigne*, Dominus, κ, 212. μορόεντα, τελύγηνα, ἔρικδα, σ, 297. μόρσιμον, α, 34. ε, 436. ι, 61. λ, 408. π, 421. υ, 241. κακὸν, α, 166. μόρσιμον ἦμαρ, κ, 175 μόρσιμος, π, 392. φ, 162. μορφὴν ἐπέων, λ, 366. μορφὴν, Ϟ, 170. *Mos*, ad *Funera* certandi, ω, 87. *Amanuensium*, in Codicibus deſcribendis, δ 72. *Diis*, nè invicem ſibi contraveniant ζ, 329. *Mortuos* ter voce vocare, ι, 65. In Juramentis Calamitates memorare, υ, 339. Μύλιος ἥρως, σ, 422. μυακὲς, Ϟ, 371. λ, 416. μύαιν', ψ, 227. II, 97. μυῶν, κ, 157. μυῶν, β, 365. μυιαθέντα, ο, 385. μύιαστε, π, 117. Μῦσ', Ϟ, 63. 73. 481. 488. Μῦσαι, α, 1. II, 518. III, 1. IV, 1. VIII, 1. XVIII, 1. Διὸς θυγάτηρ, XIII, 2. Καλλιόπη, XXX, 1. λίγεια, ω, 62. XIII, 2. XVI, XIX, 1. Μῦσαι σύνθεσαι πᾶσαι, ἀμοιβόμεναι ὀπὶ καλῇ. ω, 60. II, 189. ἐλικωπίδες, XXXII, 1. ἴστορες ὠδῆς. κύριαι Διὸς ἀδυεπῆς, XXXI, 1. Μῦσαι, XVIII, 15. Μουσέων, XXIV. 1. 2. XXX, 20. * Μουσέων, I, 1. μυχλοῖσιν, ι, 261. μυχλὸν, ι, 332. 375. ἐλαΐνου, ὀξὺν, ι, 382. πυρεμένου αἴθωνα, ι, 397. πυρεμένα, ι, 387. μυχλὸς ἐλαΐνης, χλωρὸς, ι, 378. μυχλῷ ἐλαΐνῳ, ι, 394. *MSS. α, 1. 4. 13. 25. 29. 31. 41. 48. γ, 489. &c. MS. *Aloyſianum*, α, 25. β, 1. MS. *Collegii* Corporis *Chriſti*, *Cantabr.* α, 441. &c. MS. *Gonvillo-Caienſe*, β, 1. δ, 10. υ, 54. *MSS.* Prælectiones *Græcæ*, *Andreæ Dunæi*, II, 281. MS. *Joh. Tzetzæ*, τ, 246. ω, 114. 538. 539. *Var. Lect.* μύας, I, 280. ἁλίους, I, 150. μυελόεντα ὀστέα. ι, 293. μυελὸν ἀνδρῶν, ἄλφιτα, β, 290. υ, 108. μυῖες, I, 6. 138. δειλοὶ, I, 292. *σύσπλοι, I, 131. * Κεντρόεσσι μεγαλαύχοις ὁμοῖοι, I, 172. μύεσαν, I, 254. μύεσιν, I, 100. 257. vid. *Magis Mures invisi*. μυθήσαι, β, 202. μυθῆσαι, Ϟ, 180. μυθήσασθαι, α, 124. μῦθοι, γ, 124. μύθοις ἀγανοῖσι, ο, 53. πυκινοῖσι, γ, 23. χαλεποῖσιν, β, 83. μυθολογεύω, μ, 450. Μυκαλησσὸν, εὐρύχορον, II, 224. μυκηθμῷ, μ, 265. Μυκήνη ἰδυίῃ κλόκαμος, β, 120. Μυκήνης, φ, 108. πολυχρύσου, γ, 304.

μυκε-

μυκαίμιναι, κ, 413.
μύλαι, εἶατο, 106 μύλλω, υ, 111. μύλης, χρ. μύλησι, ἐπὶ, η, 104.
μυλληφάτης, β, 355.
μῶν, I, 146.
μυοκτόνον, τρόπαῖον, I, 158.
*μυόφορβον, Fragment. 97.
Muretus, M. Anton. ξ, 83.
μυρί', ο, 315. 366. 415. ω, 282. μυρία, β, 16. κ, 9. λ, 281. μυρίαι, ο, 555 μυρίοι, Φ, 110. μυρίον, ο, 451.
Μυρμιδόνας, ἐγχεσπομένους, γ, 188.
Μυρμιδόνεσσιν, λ, 494. Μυρμιδόνων, δ, 9.
μυροβοτείοισιν, κ, 202. 568.
μυρσινοειδίας ὄζους, III, 81.
μοῦς διψαλέος, I, 9. μυσὶ τετρομένοισιν, I, 177. μυσὶν, I, 172. 173.
μῦς, Mus, Incremento corripitur, Musculus, producitur, I, 131.
Musicæ Virtutes, τ, 457.
Musivi Operis apud Græcos Antiquitas, τ, 228.
μυχμῷ, ω, 415.
μυχοίπτας, φ, 146.
μυχὸν, η, 87. ι, 236. π, 285. χ, 180. ἐς μυχὸν ἐξ ἰλιτὸ διαμπερὲς. η, 96. μυχόνδε, χ, 270. μυχῷ, γ, 263.
μυῶν, I, 97. 116. 143. 281. 290. μῷ, ut τῷ μῷ κεχαρισμένα θυμῷ, δ, 71. VI, 55.
μῶλον, I, 43. μῶλον, σ, 222.
μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοὶ χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν, κ, 305.
μωμεύσῃ, ζ, 274.
μῶμον ἀνάψαι, β, 86.
μώνυχες ἵπποι, ο, 46.

N.

Νάες, αἱ, κρήνη, ζ, 292.
ναίει, α, 51.
ναιετάασκε, ο, 384.
ναιετάουσα, δ, 96.
νᾶκην, ξ, 530.
Νάξος, II, 44.
νᾶος, δ' ὀρῇ ἀγλαὸν πάτρῃ, ι, 222.
νάσσα, δ, 174.
Ναυβολίδης, Φ, 116.
ναυηγὸν, I, 93.
ναύλοχοι, δ, 846. ναύλοχον, κ, 141.
Ναυσίθοον, η, 56. μεγαίθυμον, η, 62. Ναυσίθοος θοοειδὴς, ζ, 7. η, 63. Ναυσιθόου, Φ, 565.
Ναυσικάα, ζ, 25. Φ, 457. 464. θυγάτηρ Ἀλκινόοιο, ζ, 17. 213. λευκωλένῳ, ζ, 101. 186. 251. Ναυσικάᾳ, ζ, 276. Ναυσικάαν, εὐπατέρειαν, ζ, 49. λευκώλενον, η, 12.
ναυσικλειτὴ, II, 31. ναυσικλειτῆς, II, 219. ναυσικλείτῳ, Δύμαντες, ζ, 22.
ναυσικλυτὴ, η, 39. Φ, 191. 369. ν, 166. ο, 414. π, 227.
ναῦτα, α, 271. μ, 98 ξ, 188. ο, 434. π, 57. 222. ποντοπόρῳ, συναρῇ εὐκαλίγκιος ἅρμῃ, XLII, 1. &c. ναύτας, XXXII, 16. XL, 4. ναύτῃσι, VI, 37. ναυτέων, Φ, 162. ναυτέων, ι, 138.
Ναυτῆς, Φ, 112.
ναυτιλίῃ, Φ, 253.
ναυτίλλεαι, ξ, 246. ναυτίλλῃ, δ, 672.
ναῦφιν, ξ, 498.
νέα μοὶ μιχκατάξαι Ποσειδάων, ι, 283.
νέαι, ἠὲ παλαιαὶ, ἧσιν, β, 293. δμωαὶ, δ, 720.
Νέαιρα δῖα, μ, 133.
νέας, γ, 153. ἀμφιελίσσας, γ, 162. κυανοπρῳρέας, γ, 299. φοινικοπαρῄους, λ, 123. ψ, 271. νέες, μιλτοπάρῃοι, ι, 125. ὠκέαι, κ, 36.
νεβρὸν, τ, 230. νεβρὲς χαλαθηνὰς ἠηγενίας, δ, 336. ε, 127.
νείαζ, α, 17. β, 52. 238, δ, 8.
νειήια, ξ, 524. νειήϊ ἀνδρὶ πρέπων ὑπαπήτῃ, κ, 278. πρωθήβῃ, VI, 3.
νειήϊδ', η, 20.
νείφατος, III, 442.
νεῖαι, λ, 113. μ, 141.
νείατον, η, 127. νείατος, ο, 108.
νείκεα, π, 74. μ, 440.
νείκεϊ, η, 303. νεικείῃ, ρ, 187. νείκεον, χ, 26. νείκεσε, Φ, 158.
νεικέσομεν, vid. νικήσομεν.
νεῖκ', Φ, 75. σ, 263. 267. φ, 303. ω, 542. III, 269. μέγα, π, 98. 116.
Νείλα Nomen Vetus, ξ, 258.
νεῖμον, ξ, 436. νεῖμον, μ, 179. ν, 50.
νειὸν, ν, 32. νειᾷ, ι, 127. Φ, 124.
νειὸς, ο, 88. νειῆϊ, μ, 188. ξ, 152.
νεισόμενον, δ, 701. ι, 19. νείσομαι. ι, 58.
νεκροὶ ἀφραδέες, λ, 474. νεκρῶν, κ, 526. λ, 34. 631.
νέκταρ, ἐρυθρὸν, ι, 93. νέκταρ, τ, 159.
νεκταρείῳ, IV, 207.
νεκύεσσι, κ, 518. καθαφημένοισιν, λ, 490. νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα, κ, 521. 536. καπνθεισάντων, κ, 530. κλαγγὴ, οἰωνῶν ὡς, λ, 566. 604.
νέμομαι, ι, 449. νέμεαι, υ, 164. νέμεται, λ, 184.
νεμεσσήσαι, α, 158.
νεμεσίζῃ, β, 138. νεμεσίζετο, ω, 263.
νέμεσσιν, χ, 40. νέμεσις, α, 350.
νεμέσσα, φ, 147. νεμεσσᾶτε, δ, 158. ξ, 284. νεμεσσᾷ, ω, 119.
νέμον, ν, 407. IV, 97. νεμόντων, XLIX, 2. νέμων, ι, 233.
νεοκλῆς, μ, 86.
νεοχμὸς, III, 406.
νεόδμητα, δ, 437. νεόδματον, χ, 363.
νεοδμὴς, II, 231.
νεοθηλέϊ, XXIX, 13. νεοθηλέῳ, III, 82.
νεοίμεθα, γ, 170.
νεοκτίτῳ θυμῷ, Fragment. 134.
νεόμητος, III, 241.
νεοπηγίαι, λ, 39.
νεόπηκτος, I, 38.
νεόπλυτα, ζ, 64.
νεοσσίῃσι ἐλεφαίρεις, Φ, 404.
Νεοπτολέμοιο φίλοιο, λ, 505.
νεὸς, μ, 170. τ, 278. ἀμφιελίσσης, η, 252. κ, 156. μ, 368. ο, 283. φ, 390. κυανοπρῴροιο, μ, 354.
νέποδες, δ, 404.
Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, γ, 79. 202. 247. Νέστορα, λ, 285. ρ, 109 δῖον, α, 284. Νέστορι, γ, 57. δ, 209. ποιμένι λαῶν, ο, 151. Νεστορίδη, δ, 71. ο, 46. 195. Νεστορίδην, ο, 6. 44 Νεστορίδης, γ, 36. 482. Νέστορος, γ, 448. ἱπποδάμοιο, γ, 17. Νηληιάδαο, γ, 465. Νέστορ, γ, 32. αἰνῇ, λ, 511. γαρύϊ, γ, 411. γήρων ἱππηλάτα, γ, 436. 444. δ, 191. παλαιά τε, πολλά τε εἰδώς, ω, 52. θεοὶ Ἀχαιῶν, γ, 411.
νεῦμαί σοι, νεῦμαι, XLVIII, 11.
νεύοισιν, σ, 236. κὰτ δ' ὀφρύσι νεῦσεν ἑκάστῳ, ι, 468.
νευρὴν, τ, 587. νευρῆς, φ, 410. νευρῇφιν, λ, 606.
νεύστάζων, μ, 194. σ, 153. ρ, 209.
νέφεα σκιόεντα, Φ, 374. νεφέων, ε, 293.
νεφέλας, ε, 291. νεφέλῃ κυανέῃ, μ, 74. μέλαινα, ω, 314.
νεφεληγερέτα, α, 63.
νέφος, υ, 114. μέλαν, δ, 180.

νέῳ ἐπὶ κόλποις, φ, 407.
Neocorus, sive *Kiβετευς*, vid. *Suidas*.
νέων, β, 29. ὑπερηνορέοντων, ε, 324. 331. δ, 769. ρ, 482.
νεῶν ὠκυπόρων, ζ, 271. μ, 67. XXXII. 7.
νηὰς, κ, 172. κυανοπρῴρους, ι, 482. 539.
νηϊάτην, ἀοιδὴν, α, 352. νηΐπιαστε, κ, 552. νηΐπιοι, γ, 363. νηΐπιον, β, 188. νηΐπιος γ, 49. νηϊπίῃσι ἀνδρὶ, σ, 31. 52.
νῆ ἄρατις ἐρετῆσιν ἐείκοσιν, α, 280.
νήϊργια, ψ, 234. ϝοὴν, II, 506.
νῆα, α, 311. γλαφυρὴν, μ, 82.
νήϊργια, θ, 567. ϝοὴν, α, 303.
νηΐλω, γ, 344. μείλιανον, β, 430. νηϊκαλίαι, ν, 149. νῆας, γ, 180. &c
νήκερδες οὖδει, ν, 74. ὕπνον ἰαύειν, IV, 178. νήκερδες, ἤλιτος, ϝεκάστῳ ἄγχιστα ἐοικὼς, νήδυμος ὕπνος, ν, 80.
νήδυμον, IV, 172. XVIII, 16. νήδυμος, δ, 793. μ, 311. 366. ν, 79. I, 47.
νηδὺν μιχαλὴν, ι, 296.
νήησεν πῦρ εὖ, ο, 321. νήησαν, τ, 64.
νηΐα, ι, 498. II, 403. νηΐον, ι, 384.
Νηϊάδες, ν, 104. 348. 356.
νηὶ σὺ πεύμῃ, β, 417.
νῆϊς, θ, 179. III, 484.
Νηΐῳ ὑλήεντι, α, 186.
νηκερδὴς, ξ, 509.
Νηλέα, μιχαΐφυμον, ἀχαυόταῖσιν ζωόντων, ο, 229.
νηλεὲς ἦμαρ, θ, 525. ι, 17. νηλεΐ, δ, 743. νηλεὲς, IV, 276.
νηλητὴς, π, 317. τ, 498. χ, 418.
νήμερθ', τ, 143. μιχθιμαίλια, ϛ, 98. ω, 132. νήπιος ἀσκητοῖο βιοῦσυμβόου, δ, 134.
νημερτέ', φ, 205. νημερτέα, α, 86. νημερτὴς, γ, 101. 327. νημερτέως, ε, 98. τ, 269. νημερτὴς, δ, 349.
νηπενθὲς, ο, 392. μ, 169.
νηξὶ, I, 67. νήξεις βατεάων, I, 148.
νήξομ', ε, 364.
νηοὶ, II, 143. νηοῖσι πολυκλίστοισι, II, 347. νηὸν ἐπὶ πόντου, II, 286. ϝοιδὴν, IV, 58. μίσχαν, II, 266. ϝεκαλόην, II, 80. πίονα, μ, 346. νηὺς, ζ, 10.
νηπιάχης, δ, 221.
νήπια, δ, 32. μ, 42. ξ, 264. ρ, 433.
νηπιάων ὀχέων, α, 297.
νηπιεύσιν, ω, 468.
νήπιοι, α, 8. ι, 44 φ, 85. χ, 32. 270, II, 532.
νηπύτιον, α, 160. 377.
Νήρηος, II, 319.
Νηρέων, εὐκλείψοιο πολιὸν ἔδρον, ω, 376.
Νηρῆϊ, ν, 351. ἀριπρεπὴς, εἰνοσίφυλλον, ι, 22. Νηρέως, ρ, 207.
νήσαντο λίνα, η, 198.
νήσειν, α, 245. π, 122. τ, 130. ϝοῦσιν, ο, 298. νῆσον, α, 85. Αἰαίην, κ, 135. Αἰολίην, κ, 1. ἀμύμονα, μ, 161. ἐρήμῳ, γ, 270. εὐκλεμέην, ι, 130. ὑλήεσσαν, κ, 308. ἀγυιὰν μ, 448. νῆσος, δ, 354. δενδρήεσσα, α, 51. * ἐλαχεια, ι, 116. εὔβοτος, εὐμηλος, οἰνοπληὴς, πολύπυρος, ο, 402. πετρήεσσα, δ, 844. ὑλήεσσ' ι, 116. νήσους ἀμφιρύτας, II, 251. ἀμφιρύτους, II, 291.
νήστις, σ, 369.
νήσῳ, δ, 373. ἀμφιρύτῃ, α, 50. 198. μ, 283. ἐρήμῃ, μ, 351. κραναῇ, II, 26. πλωτῇ, κ, 3.
νήσων, δ, 607. ν, 234. ο, 33.
νητὸς χρυσὸς, β, 338.
νηῦς, α, 185. γλαφυρὴ πεντηκοντόρου, δ, 356. εὐεργὴς, μ, 166. ϝοὴ, ω, 298. κοίλη, ο, 456. πολυκάρηνος, μ, 69. ὠκύαλον, μ, 182.
νῆχε, ε, 399. περὶξ, ε, 439. νηχέμεναι, ε, 375. νηχόμενον, ε, 276. ξ, 352. νῆχον, η, 280.
νίζε, τ, 392. νίζεν, τ, 374. νίζεο, ζ, 224. νίζον, α, 112.
νίκα, ν, 261. νικᾷ, σ, 403. νικᾶν, λ, 547. * νικάσομεν, λ, 511. νίκην, χ, 236. νίκης, λ, 543. εὐπολίμοιο πάτρῃ, VII, 4.
Nicander, III, 38.
νικᾶσαι, θ, 520. νίκησεν, κ, 36.
Νικίας, τῷ πρώτῳ, ψ, 218. *Schol.* *Nicomachus Geraſinus*, III, 51.
νιφόμενα, κ, 42. νιφόμενον, vid. νεφόμενον, δ, 701.
νιφετὸς, δ, 566.
* νίφῃσι κεραυνίου, XLVI, 6.
νιφόεντα, τ, 338. II, 282. XVIII, 6. νιφόεντος, XIV, 7.
νιψάμενος, κ, 182. νιψάμενον, ϛ, 261. μ, 336. νίψαντ, α, 138. νίψον, τ, 358.
νοέες, φ, 257. νόει, ξ. 67. νοέοντι, π, 136. νοέω, δ, 148.
νόημα, ϛ, 363. η, 36. ν, 330. ξ, 273. νοήμασι κερδαλέοισιν, θ, 548. νοήμασιν ἐοῖσιν, η, 292. νοήμασι, θ, 559. ψ, 30 ἐμοῖς, β, 121. νοήματος ἐσθλὰ, η, 292.
Νοήμονα, Φερσίου φαίδιμον υἱὸν, β, 386. Νοήμων, υἱὸς Φερσίου, δ, 630. 648.
νοήμονες, οἱ δίκαιοι, ϛ, 282. γ, 133. ν, 209.
νοήσας, α, 322.
νοημοσύν, δ, 413.
νοημοσύνησιν, III, 489. νοημοσύνῃ, ι, 336.
νοημόνας, π, 3. 27. φ, 19. νοημόνες, ρ, 214. μᾶλα πυκνοὶ φθίσεσι νοημόνες, ρ, 246.
νόμιον ἀμφίβιον, I, 59.
νόμιος, XVIII, 5.
* νομοὶ βεβλήαται ἀϊδῆς, II, 20. νόμος, λέξις ἄγαστος Ὁμήρου, I, 26. II, 20.
νομῷο, III, 198. νομῷ, κ, 159. νομὸς, III, 489. IV, 78.
νομόνδ', ι, 438.
νομῶν αὐθημοσύνων, IV, 170.
Nonius Marcellus, μ, 48.
νόος, β, 236. νόον λεπτοφυΐης, ϑ, 177. πολυκερδίαι, ν, 255. νόος, α, 347. ἀκηδέος, κ, 329. ἀπήνης, σ, 380. ἐοικότα νόον, ϛ, 190. ϝεκαδὴς, ζ, 121.
Noſſis, Poetria, α, 411. I, 181.
νοσφίσαι, α, 83. νοσφίσατε, α, 36. νοσφίσας, α, 268. νοσφίσατο, β, 343.
νόσφιν, α, 9. 168. νόσφι, δ, 806.
νόσος Ἀχαιῶν, α, 326. νόσῳ, Absolutè, pro ἕλκεσι, δ, 8.
νόσφιν, ϑ, 156. γλυκερῷ, χ, 323.
νοσφίζεαι, ψ, 98. νοσφισαμένη, δ, 263. τ, 579. φ, 77. 104.
νοτὶῃ, δ, 785. ϑ, 55.
νότος, γ, 295. ἄλληκτος, μ, 325.
νῦς ἔμπεδος, κ, 240.
νῦσσε δολιχὴ, λ, 171. συμβλὴν ο, 407, νύσσῃ, ε, 395.
νύκ', γ, 490. νύκτα ἀμβροσίην, ι, 404. δυοφερὴν, ο, 50. δολιχὴν, ψ, 243. δυσκελάδοιο, ε, 466. ϝοὴν, μ, 284. ὀρφναίην, ι, 143. III, 575.
νύκτας τὲ καὶ ἤματα, ω, 63.
νυκτιπελάδης, ω, 6.
νυκτιπελὲς, μ, 433.
νύξις, ν, 338. ξ, 93. ἀϊξήσασα, ο, 391. ἀΐξασαι, λ, 182. π, 39.
Numeri Mutatio, ω, 87.
Numeroſitatis obſervantiſſimus *Homerus*, vid. Ὅμηρος.
Numerus *Dualis* bis jungitur *Plurali*, λ, 210. II, 456. 487. III, 500.

νύμφα φίλη. δ, 743. νύμφαι, ἀχεονόμοι, ζ, 106. ἐϋπλόκαμοι, μ, 132. ἑϋκόμοι, XXV, 3. κοῦραι Διὸς, ζ, 105. λιγόμολποι, Ὀρεπαίδες, XVIII, 19. Νηϊάδες, κοῦραι Διὸς, ν, 356. νύμφαις χρεώμεθα, XVIII, 3. νυμφάων, ζ, 123. νυμφίον, μ, 318. νύμφη undè, IV, 119.

νυμφίον, η, 65.

νὺξ ἄμβροσίη. δ, 429. ἄμβροτος, λ, 329. δυοφερὴ, ν, 269. κακὴ, ξ, 457. μακρὴ, λ, 372. ὀλοὴ, λ, 19. ὀρφναίη, ἐπίκυρος, δυσμενίη, III, 97. σκοτόμιήν, ξ, 459.

νύξας, ξ, 485.

νυοὶ, γ, 451. *νυὸς, IV, 136.

Νύσης, non Νύσσης, τὸ γυάλοις, XXV, 5.

νύσσης, Ϙ, 121.

νὺ, ο, 474. π, 306.

νωϊ, γ, 168. δ, 33. 160. 282. κ, 333. λ, 81. 224. νῶϊν, δ, 172. ξ, 193. &c.

νωϊτέρην ὅτ' ἀκούσῃς, μ, 185.

νωλεμὲς, π, 191. χ, 228. νωλεμέως, δ, 288.

νωμᾷ, φ, 400. νωμᾶς, μ, 218. νωμῶν, ν, 255. υ, 257.

*νώμησεν, α, 148. γ, 340. φ, 272.

*νώνυμον, χ. νώνυμνον, α, 222. ζ, 182. νώνυμον, ν, 239.

νώροπα χαλκὸν, ω, 466. 499.

νῶτα, δ, 65. εὐρέα νῶτα θαλάσσης, γ, 142. δ, 313. 362. 560.

νωΐκημονες, I, 285.

νώτοισιν, ξ, 437.

Ξ.

ΞΑίνειν ἴελα, καὶ δυλοσύνῃ ἀνέχαζε, χ, 423.

ξανθὰς, ν, 399. 431. ξανθὸν, α, 285. ξανθὸς, γ, 257.

ξεῖν', ζ, 187. ξεῖνε, α, 123. πάλαι, σ, 326. φίλ', α, 158.

ξεινήϊα, ω, 272. ξεινήϊον, Ϙ, 389.

ξεινίζειν ξείνους, γ, 355. ξεινίσαι, ξ, 382. ξείνισας, τ, 217. ξείνισσας, ω, 287. ξεινίσσομεν, η, 190.

ξείνιον, ι, 356. ξείνιος, ι, 271.

ξεινοδόκοι, Ϙ, 541. ξεινοδόκῳ, Ϙ, 210. ο, 70.

ξεῖνοι πατρῴοι, α, 187. ξεῖνοί τε, πλαγχοί τε, ὠδὲ Διὸς, ζ 208. ξ, 58.

ξείνοιο. α, 405. θ, 12. 544. ρ, 73. φίλοιο, φ, 40. ξείνοισιν, α, 313. κιδδίοισιν, ι, 271. ἀλλοδαποῖσι, ρ, 485. ξεῖνον, α, 120. παρεόντα φιλεῖν, ο, 74. πολαπέλεον, ρ, 84. ξείνος ἀλάομαι, σ, 400. δύσηνος, ρ, 501. πατρῴου, α, 176. πολαπέλεος, η, 24. ξείνῳ, α, 105. πολεδαπῷ, ξ, 415. ξείνων πολεδαπῶν, τ, 371. φιλίων, pro φίλτερος, τ, 351. ω, 267. Ζεὺς ἐπιλήμπτωρ, ι, 270.

ξεινοσύνης ὠφσκηδὲς, φ, 35.

ξείνια σύμβολα, α, 123.

ξενίη, ξ, 158. ρ, 155. υ, 230. ξενίῃ, ω, 313. ἀγαθῇ, ω, 285.

ξενίην, XL, 8. ξενίων, ο, 513. 545. κεχρημένον, ἐδὲ δόμοιο πίθοιο, XXXIII, 1. XXXIV, 1.

Xenophon, ζ, 250. η, 39. ν, 288. ο, 98. ω, 484.

ξεσὸν ἠπειρήσιο, ε, 402.

ξεστὰ, ε, 245. ξέστην, ρ, 341. φ, 44.

ξεστὴν, η, 174. κ, 370. ο, 137. ρ, 93. ξεστῇσι, μ, 172. ξεστοῖσι, θ, 6. κ, 211. π, 408. ξεστὸν ἰφθίμοιο, ξ, 350. ξεστῷ, σ, 33. ξεστῶν, τ, 566.

ξίφεσι, πολῇ, θ, 414. κώπην, λ, 530. ω, ξίφεσιν, 526. πανυπέρτην, χ, 443. ξίφος, χ, 326. ἀμφήκες, π, 80. ἀργυρόηλον, θ, 406. μέγα, χάλκεον, κ, 262. ὀξὺ, β, 3.

ξύλα, θ, 436. αὖα πάλαι, ἐπέκηλα, σ, 307. δυνατὰ, ο, 321. καύγανα, νεὸν κεκαδμένα χαλκῷ, σ, 307.

ξύλινον δόλον, I, 115.

ξυλόχοιο βαθείης, τ, 445. ξυλόχῳ, δ, 335.

ξυμβλημένον, λ, 126. ξύμβλητο, κ, 105.

ξύμπαντα, η, 214.

ξυναλείφατ', ξ, 323. τ, 293. ξυναλίφων, δ, 90.

ξύναγον, I, 133.

ξυνέαξαν, ξ, 383.

ξυνεήκοσι, ξ, 98.

ξυνήκ', σ, 34.

ξυνελάσσομεν, σ, 39.

ξυνήσειν, η, 270.

ξύνεσις, κ, 515.

ξύνετο, δ, 76.

ξυνίει, α, 271. ζ, 289. θ, 241. ο, 390. τ, 378.

ξῦσαι, χ, 456.

ξύσαι, IV, 225.

O.

ΟΚλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεὺς, ω, 103. ὁ θρασὺς εἶπε Ὀδυσεὺς, κ, 436.

ὁ κλυτὸς Ἀχαιῶν, ρ, 415.

ο, *Finale*, ante τ, producitur, ω, 40. ante λ, etiam, β, 4.

ὁ, pro ὅτι, μὲν, 295. 375. ν, 340.

ὀαείζει, XXII, 3. ὀαείζειν, III, 170.

ὀαρισὺς, τ, 179.

ὀάρυες, IV, 250. XXII, 3.

ὀβελοῖς, μ, 395. ὀβελοῖσιν, γ, 462. ὀβελὸς ἀκρεπόρους, γ, 463.

Ὀβελὸς *Criticus*, λ, 156. 582. π, 284. τ, 4. χ, 273.

Ὀβίδιος, *Ovidius*, emendatus. θ, 361. laudatus, α, 38. ι, 508. φ, 295. XXXVII, 8.

Objectiones contra *Homerum*, diluuntur, η, 252. κ, 347. μ, 389. 447. ν, 215. 267. 397. ξ, 3. τ, 4. 346. φ, 31. ω, 1. 60, 190.

ὀβριμοεργὸν, I, 273.

ὄβριμον, ι, 233. 241. 305. I, 237.

ὀβριμοπάτρη, α, 101. ὀβριμοπάτρης, γ, 135. ω, 539.

ὀγδοάτῳ, γ, 306. δ, 82.

ὄγδοον, η, 261. ξ, 287.

ὀγκίοι, φ, 61.

ὄγμον, XXXI, 11.

Ὀγχηστὸν, III, 190. Ὀγχηστὸν, Π, 230. πολυήρατον ἄλσος, III, 186. Ποσειδήϊον, ἀγλαὸν ἄλσος, II, 230. λειμωνίην, III, 88.

*ὄχιαι, η, 115. *ὄχιας, λ, 588. ω, 339. ὄχνη, ω, 246. Ὄχνη ἐπ' ὄχνῃ γηρήσκει, η, 120. ὄχνην βλώθρην, ω, 233.

ὀδαίων, θ, 163. ο, 444.

ὀδίτας. ρ, 211. III, 203. ὀδιτάων, ν, 123. ὀδίτης η, 204. λ, 126. ψ, 274.

ὁδμὴ, ε, 59. III, 131. ἀμβροσίη, VI, 36. ἠδεῖα θυωδείη, ι, 210. ἱμερόεσσα, III, 231. ὀλοώτατος, δ, 442. ὀδμὴν, δ, 446. πικρὸν, δ, 406.

ὀδὸν, α, 309. 315. β, 404. γ, 284. 476. ὀδὸν, α, 444. ἀργαλέην, δολιχὴν, δ, 393. λείην, κ, 103. πολυπλάνητον, ρ, 204. συγχρὴν, γ, 288. τριτάην, γ, 316. ο, 13. ὁδὸς, β, 285. ἀλίην, β, 273. 318.

ὁδοιπορίην, III, 85.

ὁδοιπόρον, ο, 505.

ὀδόντας, σ, 28. 97. ὀδόντες, τρίστιχοι, μ, 91. ὀδόντ' ἀδαμάντῳ, τ, 393. 465. φ, 219. ψ, 74. ω, 331. ὀδόντων ἔρκος, α, 64. γ, 230. ε, 22. κ, 328. τ, 492. φ, 168. ψ, 70.

ὀδύσαο, α, 242. ἀπρήκτους, β, 79. ὀδυσάων, δ, 812. τ, 117. ὀδύσῃσι, ι, 415. κακῇσι, I, 440.

ὀδυσσάμην, δ, 104. 819. ὀδυσσάμε-

τον, α, 55. ὀδυρόμενον, α, 243.
ὀδύσαντος, τ, 275.
Ὀδυσεύ, ν. 517.
Ὀδυσεύς, δ, 107. διογενὴς, ε, 387. δῖος, ο, 300. θεῖος, π, 1. Ἰθακήσιος, χ, 45. κακὰ πολλὰ παθὼν, σ, 176.
Ὀδυσεῦς Æolicum, ω, 397.
Ὀδυσῆα, α, 74. ἀγακλυτὸν, θ, 502. ἄνακτα, δαΐφρονα, πτολιπόρθην, γ, 163. δαΐφρονα, α, 83. κλυτὸν, ω, 408. Λαερτιάδην, π, 455. πολύφρονα, ξ, 424. πόσιν φίλον, α, 363. πτολίπορθον, σ, 355.
Ὀδυσῆος ἐς δόμον, ἵκει, σ, 352.
ὀδυσσάμενος, τ, 407.
Ὀδυσσεὺς διογενὴς, β, 352. δῖος, α, 196. δολοφρονίων, σ, 51. δύσηος, δ, 436. ἐῶλος, β, 71. θεῖος, σ, 116. ὁ θρασὺς, κ, 436. Ἰθακήσιος, β, 246. Λαέρταο υἱὸς, χ, 191. πολύκλυτος, δ, 521. πολύμηλις, β, 173. πολύτλας, ε, 171. πολύτροπος, α, 1. κ, 330. πολύτροπος, δ, 3. π, 442. χ, 283. φίλος, β, 2. Ὀδυσῆος Genealogia, π, 117. malè *Helleno* putatur, η, 215.
ὀδύσσῃ, ε, 60. ι, 210.
ὀδυσσῆι, ε, 423.
ὄεσσι, ι, 418.
ὄζοι ἀκήρασι, μ, 435.
ὀθνείων καθαρσίων, η, 107.
Ὄθρυς ἡ, Gracis, hic *Othrys*, Latinis, λ, 286.
οἶα, π, 245.
οἶδα, γ, 184. εἶδας, α, 337. οἶδε, ω, 53.
Οἰδιπόδαο, λ, 270.
οἶδμ' ἄλιον, πολυίχθυον, II, 417.
οἶδμα, γ, 255. κ, 380.
οἶες, ι, 184. 431. θαυσιμέλλοι, καλοὶ, ἠϋτρίφεις, μεγάλοι, ἰσοδιφεῖς εἶδος ἔχουσιν, ι, 425. vid. ad οἶες.
οἶεται, ἢ παρὰ βασὶν, ο, 385.
οἰέσσιν, ζ, 132. ἀρμενιῆσ', ρ, 472.
οἰέται, ρ, 586. τ, 312. οἴεται, II, 342.
οἰζὺν, η, 211. οἰζύν, γ, 103.
οἰζυραὶ, λ, 181. οἰζυρὸῖο, Ψ, 540. οἰζυρώτερον, ε, 105.
οἰζύσας, δ, 152. ψ, 307.
οἰὴ, α, 331. οἰὴν, ζ, 84. η, 65.
οἰῇ, ζ, 102. οἴην, σ, 73.
οἰήια, μ, 218. οἰήιον ἄκρον, ε, 483. 540.
*οἱ θεοὶ, I, 196.
*οἶες, ι, 429.
οἰκίομεν, ζ, 204.
οἰκῆες, ρ, 533. οἰκῆϊ, δ, 245. ξ, 63. οἰκέων, ξ, 4. π, 303.
οἰκία, β, 154. 335. δ, 555. 798.
Οἰκλείης, ο, 244.
Οἰκλῆα, μεγαθύμου, ο, 243.
οἶκοι ἔσαν, ω, 12. βάλπρου κίνυ· ἐπεὶ βλαύσεσθ', τὸ θύρηφι, III, 36.
οἰκοιο, ἄνακτ' ἔσαν' ἠμοιβηίς, ω, 397. οἴκοθ', ἀμύμονα ἄφρεσσι, ω, 232. γεγράπτας ἰδίῳ, XLIV, 5.
οἰκῶσι, χ, 472. οἰκῶσιν, μ, 258. 342. οἰκτίσῃ, λ, 411. ψ, 79. ω, 34.
οἴκῳς, β, 81. ω, 437.
οἴκτρ' ὀλοφυρομένην, δ, 719. ἐκπεροζάτην, λ, 420. οἰκτρότερ', λ, 380.
οἰκῶν, αι 259. ἀσκηλίῃ, τ, 341.
οἰκωφελίῃ, ξ, 223.
οἶμαι, Ψ, 481. χ, 347. οἰμᾶν, θ, 74.
οἰμάσεις (ωδάσεις) III, 91. οἴμασιν, ω, 537.
οἶμος ἀγλαὸς, III, 450.
οἰμωγὴ, υ, 353.
οἰμωζόντων, XLVII, 20.
οἰμώξας, ι, 506. μ, 370. σ, 397.
οἷα ἀρίστου, Ψιλὸν τι μείλισσαν, κ, 527. 572. παραμείλαο', ὃς μείλοισι μειλιχίοισι, κ, 524. λ, 32.
οἰνοβαρείων, ι, 374. κ, 555. φ, 304.
οἶνοιο, Ψ, 70. ἡδυ-, μέλαι-, ι, 196. ἡδυπότοιο, πολυφλοῖσβοιο, β, 340. οἶνον, ω, 110. αἴθοπα, β, 57. ἀκηράσιον, θεῖον ποτὸν, ι, 204. ἐλεοφύλοιο, ι, 111. 358. ἐρυθρὸν, ε, 165. εὐήνορα, δ, 622. ἡδὺν, β, 349. μειλιχίοιο, ι, 208. μειλίφρονα, η, 182.
οἴνοπα πόντον, α, 183. οἴνοπι βόῃ, ν, 32. οἴνοπι πόντῳ, ε, 132.
οἰνοπίδιον, α, 193.
οἰνοποτήρ, ο, 405.
Οἰνοπος υἱὸς, Λειώδης, φ, 144.
οἰνοποτίζει, ζ, 309. οἰνοποτίζων, ω, 262.
οἰνοποτῆρας, Ψ, 456.
οἰνοχοεύει, φ, 142. οἰνοχοεύων, ω, 143.
οἰνοχῆσαι, δ, 233. ω, 322.
οἰνοχόον, σ, 395. οἰνοχόος, ι, 10. σ, 417. φ, 263.
οἶνῳ ἀκρήτῳ, ω, 73. βιβαρηότες, γ, 139. Πραμνείῳ, κ, 235.
οἰνωπὸν, π, 292. τ, 11.
οἱοὶ, ρ, 580. χ, 12.
οἴομαι, α, 173. οἰόμενοι, β, 351.
οἰοπόλοισιν ὄρεσσι, λ, 573. οἰοπόλος, III, 314.
οἷος, δ, 764. οἷός κάτω κεκαλυμμένος, α, 443.
οἷός, π, ἀντὶ τοῦ, δύναμαι, & aliquandò *simpliciter*, ν, 223.
οἷος, *Priori* brevi, ut τοῖος ἐὼν, οἷός ἐσσι, η, 312.
οἰοχίτων', ξ, 489.
οἶσε, ζ, 321. χ, 106. 481. οἰσέμεν, γ, 429. οἴσειν, ν, 154.
οἶσθα, δ, 465.
οἰσόμενος, ι, 339. κ, 232. 258. ο, 442. τ, 390.
οἰσόμεσθα, α, 323. ι, 213. τ, 390.
οἰσύνησι ῥίπτων, ε, 256.
οἶσυ, ο, 447. οἴσυ, Ψ, 257.
οἶτον, Ψ, 489. 578. κακὸν, α, 350.
Οἰχαλιῆϊ, Ψ, 224.
οἴχεθ', γ, 335. οἰχέσθ, δ, 639 οἰχθ', α, 242. οἰχόμαι, α, 410.
οἰχνεύσας, γ, 322.
οἰχνιὰ, κ, 571. οἴχνεσι, ν, 216.
οἶω, α, 201.
οἰωνοὶ, γ, 259. πτῆνες, ξ, 133. οἰωνοῖσι μαψιλόγοισι, III, 547. οἰωνῶν, διιπετέων, IV, 4. οἰωνῶν, α, 202. λ, 604. πλήσιον, III, 541.
ὀκελεόντως, σ, 33.
ὀκελείῃ, ι, 499.
ὀκταπόδης, I, 289.
ὀκτὼ, Ψ, 60. χ, 110. ὀκτωκαιδεκάτη, ε, 279. ω, 65. ὀκτωκαιδεκάτῃ, η, 268.
Oculati-Dupliciter, π, 162.
ὄλβια, η, 148. Ψ, 411.
ὄλβιε, ω, 36. 191. ὄλβιοι, λ, 136.
ὄλβιον, ρ, 354. ὄλβιος, λ, 449.
ὀλβίῳ, σ, 217.
ὄλβον, γ, 208. Ζεὺς τίμια Ὀλυμπιος αἰθέρι ναίων, ζ, 188.
ὄλβος, σ, 122.
ὄλβῳ μειλίφρονι, XLI, 1. ὄλβῳ τε, πλούτῳ τε, ἑ ἡμᾶς κυδαλίμοιμι, ξ, 206.
ὄλεθρον, β, 152. αἰπὺν, α, 11. 37. ἀπιθῆσι, γ, 88. λυγρὸν, γ, 93.
ὄλεθρος, αἰπὺς, ε, 305. σῶς, χ, 28.

ὀλέθρῳ, ἀδινοῖσι, δ, 489. ἀοικέα, α, 46. λυγρῷ, γ, 87. οἰκτρῷ, ψ, 79. ὀλεῖν, ω, 195.
ὄλεκον, κ, 125. ὀλέκουσιν, χ, 305.
ὀλέσσαι, μ, 349. ὀλέσσω, δ, 668. ὀλέσσαι, α, 377.
ὀλέσας, β, 284.
ὀλέσσιεσιν, I, 116.
ὄλη, β, 98. ξ, 130. ο, 91. τ, 143. ω, 132.
ὀλίγη τὸ φίλη καὶ ἄδης, ζ, 208. ξ, 58.
ὀλιγηπελίοντα, τ, 356. ὀλιγηπελίων, ε, 457.
ὀλιγηπελίης, ε, 468.
Olivæ, Symbolum *Providentiæ*, ν, 372.
ὀλλυμένων, κ, 123.
ὁλοὴ, β, 100. ὀλοοῖο, μ, 68. ὀλοῇ, χ, 200.
ὁλοὸν, IV, 225.
ὁλοόφρονα, α, 380.
ὀλολυγαὶ, IV, 19.
ὀλόλυξαν, γ, 450. II, 119. 445.
ὀλόλυζε, δ, 767. vid. I, 100.
ὀλοόφρονα, α, 52.
ὀλοφυδνὸν, τ, 362.
ὀλοφύρασθαι, λ, 417. ὀλοφύρεται, δ, 364. κ, 157. ὀλοφύρεσθαι ἄλκιμος εἶναι, χ, 232. ὀλοφυρομένη, β, 362.
ὀλοφώϊα δ, 410. εἰδὼς, δ, 460. κ, 289. ρ, 248.
ὀλοώτατον, δ, 442. ὀλοώτερος, ν, 201.
Ὀλόμπια, γ, 377.
Ὀλυμπιάδων ἀναγραφὴ *Scaligeriana*, I, 78.
Ὀλόμπιε, α, 60. Ὀλύμπιον, δ, 173. Ὀλυμπίῳ, α, 27.
Ὀλύμπια νικήσαντες, XIV, 7. Ὀλύμπια, λ, 312.
ὄλωλε, δ, 318.
ὄλωμαι, ε, 90.
ὀλῴης, IV, 225.
ὀμαδήσαν, α, 365. δ, 768. ρ, 360. σ, 398. χ, 21.
ὄμαδον, κ, 556.
ὁμαλὸν ποίησαν, ι, 327.
ὁμαρτῇ, χ, 81.
ὁμαρτήσαντες, φ, 188. ὁμαρτήσειν, ν, 87.
ὁμβρίμης, XXVII, 10. ὄμβριμον ὕδωρ, III, 516.
ὁμβριμόθυμε, VII, 2.
ὄμβρος, δ, 566. ὄμβρῳ, α, 161.
ὁμηγερέες, β, 9.
ὁμήγυριν, II, 187. III, 332.
ὁμηγυρίσασθαι, π, 376.
ὁμήλικα, τ, 358. ὁμήλικας, π, 419. ὁμήλικες, ο, 195.
ὁμηλικίῃ, γ, 49 ζ, 23. χ, 209. ὁμὴν, κ, 41. ρ, 536.
Homeri Artificium in *Metris*, λ, 592. usque ad 599. ξ, 239. I, 68. 81. 265.
Homeri Compilator *Hesiodus*, τ, 360. φ, 28. XXIV, 2. *Fragment.* 134.
Homeri Epitaphium, à seipso factum, *Fragment.* 250. *Prolegom.* III, p. 14. Historiam alludit *Ovidius*, XXXVII, 8. Mortem *Solinus* ponit ad Annum CCLXXII, post *Trojam*, XXIV, 5.
Homeri Ingenii *Dexteritas*, λ, 351. *Pietas*, ξ, 422. χ, 256. *Prudentia*, η, 307. π, 95. *Temperantia*, in *Poculis*, ε, 266.
Homeri Judicium, de Lignis Navigando aptioribus, *Theophrastus* probat, ε, 240.
Homeri Lectio mala malè à Nonnullis defenditur, γ, 179. π, 347. Oeconomiam *Eustathius* miratur, τ, 576.
Homeri Textus, *Auctus*, Unâ *Literâ*, α, 403. Uno *Versu*, aut *Pluribus*, vid. ad, Σπίχες *Homero* restituitur, & ad *Fragmenta*.
Homeri Textus *Emendatus*, α, 403. β, 71. 103. γ, 476. 489. δ, 72. 165. 531. 634. 652. 674. 838. ε, 28. 79. 89. 99. 163. 251. *Var. Lect.* 323. 403. ζ, 269. η, 6. 86. 89. 115. 131. 267. 293. 297. 316. 320. θ, 48. 192. 227. 281. 307. 315. 359. 396. 436. 569. ι, 72. 144. 242. 311. 344. 353. 425. 504. 530. κ, 66. 75. 244. 263. 320. 410. 413. 525. 563. λ, 37. 67. 83. 109. 231. 248. 281. 297. 303. 329. 401. 506. *Var. Lect.* 511. 513. 564. 584. 590. μ, 78. 255. 349. ν, 244. 247. 429. ξ, 89. 369. 521. ο, 178. 362. 465. *Notæ*. 474. π, 121. 143. 176. 226. 372. 471. ρ, 39. 41. 88. 108. 116. 138. 141. 147. 232. 281. 537. 540. 579. σ, 3. 34. 64. 90. 104. 121. 149. 165. 342. τ, 246. υ, 43. 85. 155. 159. 163. 199. 310. *Var. Lect.* φ, 7. 16. 46. 212. 251. 297. 315. χ, 24. 109. 121. 131. 179. 247. 278. 330. 401. ψ, 45. 47. 127. 193. 207. 361. ω, 29. 87. 103. 191. 213. 245. 307. 354. 397. I, 26. 36. 38. 40. 42, *Var. Lect.* 45. 52. 97. 117. 128. 130. 131. 135. 136. 152. 156. 160. 161. 162. 187. 196. 197. 209. 210. 216. 217. 218. 227. 242. 246. 247. 254. 265. 274. II, 20. 22. 31. 33. 37. 45, 46. 57. 59. * 62. 117. 120. 139. 152. 157. 163. 173. 176. 184. 192. 209. 211. 217. 218. 228. 243. 285. 291. 304. 317. 328. 356. 371. 388. 394. 420. 423. 442. 444. 446. 447. 525. 539. III, 1. 12. 37. 38. 41. 44. * 48. 87. 106. 112. 124. 125. 127. 133. 188. 241. 242. 300. 303. 316. 377. 407. 410. 419. 478. 483. 498. 508. 558. IV, 13. 86. 136. 200. 201. 255. 277. 285. V, 10. VI, 51. VIII. 1. 3. XII. 3. XIII, 2. 3. XV, 3. XVIII, 6. 12. 14. 20. 38. 48. XXII. 2. XXIII, 4. XXIV, 2. XXV, 5. XXVI, 8. 22. XXVIII, 5. 9. XXIX, 14. XXXI, 5. XXXIV, 2. XXXVII. *emendatus* Titulus. 14. 17. XLII, 2. 4. XLIV, 1. XLVI, 3. XLVII, 3. 9. 11. 19. 22. XLVIII, 8. 10. 12. 15.
Ὁμηρομάστιγες impugnantur, η, 252. λ, 67. 601. ξ, 3. χ, 31. ω, 190. Ὁμηρομάστιξ, Ζωΐλος, ι, 60.
Ὁμήρου, θεῖον, ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορος, *Fragment.* 251. περὶ Ὁμήρου, *Democriti* liber, ε, 416.
Homero Versus restituitur, vid. Σπίχες.
Homerum explicat *Aristoteles*, μ, 68. *Apollonius Rhodius*, σ, 84. *Casaubonus*, *Mericus*, γ, 26. σ, 129. 135. *Eustathius*, τ, 576. &c. *Galenus*, β, 315. θ, 169. *Gataker*, *Thomas*, β, 47. *Lotichius*, I, 36. *Pierius*, μ, 329. *Plato*, ε, 245. τ, 179. *Theophrastus*, κ, 135. Not. *Schol.*
Homerum imitatur *Anacreon*, I, 77. II, 41. III, 308. *Fragment.* 18. *Apollonius Rhodius*, σ, 84. *Clinias Carystius*, ψ, 308. *Tacitus*, π, 294. *Theocritus*, ε, 74. ρ, 455. σ, 132. *Sophocles*, σ, 403. τ, 407. υ, 132.

132. ψ, 19. *Virgilius*, vid. *Maro*. *Heſiodus*, μ, 168. τ, 203. *Oppianus*, λ, 127.

Homerum laudat *Clemens Alexandrinus*, pro *Heſiodo*, Fragment. 184. pro *Apollonio*, Etymologicum M. *Fragment.* 208. & *Achilles Statius*, Prælioquium ad *Fragmenta*. & *Hadrianus Junius*, Fragm. 207. Vid. *Fragm.* ad *Iliad.* π, 183. Not. *Schol.* pro *Dionyſio* Περιηγητῇ, *Stephanus*, ἐκ πόλεων, *Fragment.* 206. *Empedoclem*, pro *Homero*, laudat *Sopingius*, τ, 446.

Homerum miratur, *Meric. Caſaubonus*, ψ, 11. *Scaliger*, τ, 205.

Homerus, *Numeroſitatis* obſervantiſſimus, I, 81. τῷ πηχυαῖῳ ſcinder conſulit, μ, 389. τ, 346. Not. *Schol.* τῷ ἀξέστῳ etiam, χ, 209. *Lotionem* & *Puras Veſtes*, ante *Preces*, exhibet, δ, 750. *Privatarum Precum* meminit, μ, 334. φιλόστοργος, σ, 11. *Fusiogenûm* ἀγαθὸς, III, 415. ὁ πολὺς ῥήτωρ, τ, 288.

Homerus, *Salomoni* σύγχρονος, ψ, 11. Vid. *Poſidonius*. Annis *Ducentis*, ante *Olympiadas*, XXXVI. 1. Diù ante *Lycurgum*, qui & ipſe ante *Olympiadas*, o, 403. ſupra Privatam Conditionem poſitus, VII, in *Argumento*. Regalis & Magnificus, *Opere* & Naturâ, XXXIV, 1. Execratur *Cumanis* inhoſpitalibus, nequis unquam ex iis Pocta clarus oriatur, XXXVII, Not. ad *Titulum*. Τυφλὸς Nonnullis habitus, ϑ, 63. II, 172. *Ægyptiis* Parentibus ortus, μ, 63. *Defenditur*, contra *Ariſtarchum*, ω, 1. *Zoilum*, ι, 60. *Criticos*, λ, 488. 601. 622. τ, 346. contrà τοὺς νεωτέρους, ab *Euſtathio*, χ, 31. *Euſtathio* ſilente, δ, 820. contrà *Longinum*, η, 251. *Seleucum*, δ, 74. *Spondanum*, δ, 820. ι, 299. *Homerus*, quæ non novit, vel filet, δ, 85. I, 26. X, 5. Criticis *Chriſtianis* commendatur, λ, 67.

Homerus ſuî παιδεὺς, α, 62. λ, 351. ξ, 156. À *Cicerone*, donatus *Latio*, μ, 184. à *Pierio*, μ, 329. emendat. *Verſione*, ξ, 62. 85. 411. &c.

Ὅμηρος & ὁμηρεύω, undè, π, 468.

ὁμιλήσειεν, α, 365.

ὅμιλος, ε, 327. ἀϊδηλον, π, 29. ψ, 303. ὁμιλῶ, α, 225. ϑ, 109.

Ominum frequentia *Ulyſſis* fidem confirmantia, σ, 111. υ, 87. 100. 350. φ, 162. τ, 358.

ὄμμα, ἔχει ϑεὸς ἔκδικον ὄμμα, I, 96. ὄμματα, ε, 492. ὄμμασι κυανέοισι, VI, 15. ὁμμαζε, ε, 47. καλὰ, α, 208.

ὁμόδιον, IV, 135.

ὁμοῖα, β, 121. ὁμοίη εἶδος, IV, 82. φύην τε εἶδός τε. ζ, 16. αἰεὶ τὸ ὁμοῖον ἄγει ϑεὸς ὡς τὸ ὁμοῖον, ρ, 218.

ὁμοίϊον, γ, 236. ὁμοίϊα, σ, 263. ὁμοιωθήμεν, γ, 120.

ὁμοκλαὶ ἀνάλιαι χαλεπαὶ, ρ, 189.

ὁμοκλίομαι, ω, 172. ὁμόκλιον, φ, 360.

ὁμορξάμενος, ϑ, 88.

ὅμοσσαν, μ, 304. ο, 437. ὁμόσας, ξ, 392. ὄμοσον, β, 373. ὁμόσσαι, μ, 298. σ, 55.

ὁμότροφοι, VIII, 2. ὁμότροφος, II, 199.

ὁμοτροχόωντα, vid. ἀμοτροχόωντα.

ὁμοφρονέοντι νοήμασιν οἶκον ἔχοντε, ζ, 183.

ὁμοφροσύνην, ζ, 181. ὁμοφροσύνῃσιν, ο, 198.

ὁμφακες, υ, 125.

ὁμφαλοέσσας, τ, 32.

ὁμφαλὸς ἐπὶ θαλάσσης, α, 50.

*ὁμφὰς, III, 468. ὁμφῇ, γ, 215. π, 96. ὁμφῆς, III, 540. 542. 563.

ὁμώνυμοι πατροὶ, ω, 103. 386. I, 231.

ὄναρ, τ, 547. υ, 90.

ὀνείαθ' ἱστίμεν, α, 148. ὄνειαρ, ο, 78. μέγ', δ, 444. ὀνείατα, κ, 9.

ὀνείδεα, ζ, 285. ὀνείδεσιν, XXXVII, 12.

ὀνειδείοις, σ, 325.

ὀνειδίζων, σ, 379.

ὀνείρατ', κακὰ, υ, 87.

ὀνειρείῃσι πύλῃσι, δ, 809.

ὀνειροκρίται, ὀνειροπόλοι, ὀνειροτόμοι, ἱερεῖς, I, 560.

ὄνειρος ϑεῖος μοι εὐθὺς ἦλθεν, ξ, 495. ὀνείρων ἀμφιγυήεν δειὰ πύλη, τ, 562.

ὀνήμενος, β, 33. ὀνήσῃ, ψ, 24.

ὀνήσιμον, III, 30.

ὀνήσιος, τοσσῆτον ὀνήσῃ ἀνιαχίσιν, φ, 402.

Ὀνητορίδην, γ, 282.

ὃν οἱ ϑεοὶ φίλεσσι, λαοσθόῳ τε, ο, 245. Not. 246. *Schol.*

ὄνοιο, ϑ, 239.

ὄνομ', δ, 710. ὄνομα, ε, 16. κλυτὸν, 364. κλυτὸς, IV, 111. 147.

ὀνόμηνε, ἔκ τ', β, 302. γ, 374.

ὀνομάζειν, ξ, 145.

ὀνομακλυτὸν, δ, 278.

Onomacritus, π, 74.

ὀνομαστὴν, τ, 260. 597. ψ, 19. *ὀνομαστὸν, IV, 255.

ὀνόμαζε ἑπτάτομα ταυτοπάροιθε, δ, 365. ὀνόμαζε Μεταφορικὰ, ἀπὸ μερῶν σώματος ἀνθρωπίνου, II, 281. 283.

ὀνομήνας, ω, 340. ὀνομήνῃς, λ, 250.

ὀνομήνω, δ, 240.

ὄνος ϑ', φ, 427. ὄνοσι, ρ, 378. ὀνόσσαο, ε, 379.

ὀνοτάζω, III, 30.

ὀντίχαον, β, 153. ο, 161.

ὀξέα, χ, 265. ὀξίης, ε, 411. ὀξείᾳ, τ, 517.

Oxonienſis Amicus, *Tho. Hearne*, MSS. Collator. Vid. ad *Iliad.* & ad *Batrach.* *Oxonienſis* Editor *Odyſſeæ*, Amicus, τ, 371. φ, 1. χ, 330. Oxon. *Pindari* Editores laudantur, κ, 240. Not. *Schol.*

ὀξυόεντα, τ, 33.

ὀξύοχοι, I, 242. μακρὸς, I, 163.

ὄϊς, α, 70.

ὀπ', μ, 52. 160. 185. ἀμφεφορῆα, XXVI, 18. μελίγαρυν, μ, 187. ὄπα, υ, 92. ω, 534. ἰερὴν, XXXVII, 10. ἰδίῃσι, καλλιμέλῃ, μ, 192. οἰκτροτάτῃ, λ, 420. ὀπὶ καλῇ, ε, 61. κ, 221. ω, 60. ἀλίγγῃ, ξ, 492.

ὀπάζει, γ, 57. ὀπάζει, ο, 319. ὀπάζων, ω, 282. ὀπάσσαι, ζ, 181. ὀπασσάμενος, κ, 59. ὀπάσσω, ϑ, 430.

ὀπηδεῖ, π, 165. ὀπήδει, τ, 398.

ὀπηδὸς, III, 449.

ὀπίδω φρονέοντες, ξ, 82. τρομέουσι ϑεῶν, υ, 215. ὄπιδος, ξ, 88.

ὀπίζομαι, ν, 148. III, 382.

ὄπιν, φ, 28.

ὀπιπεύουσι, τ, 67.

*ὄπις μετ' ξεινίῃ Διὸς ἕσπεται, XLII, 4.

ὄπλ' ἐπὶ χροΐ ἔσχον, χαλκείῃ. πτείρεσκε πέχυνε, γ, 433. ὅπλα, β, 430. ζ, 268.

ὁπλὰς, III, 77.

ὅπλεον, ζ, 73.

ὁπλίζεσθαι, I, 139.

ὁπλιζόμενοι ϑᾶσσον, ω, 494.

ὁπλίσσατο, δ, 429. 574.

ἁπλισθεν, χ. ὅπλισθεν, ψ, 143.

ὁπλο-

ἀπλισσάμενος, μ, 292.
ἄπλιστον, β, 289.
ἀπλίστου, ρ, 288.
ὄπασσε σάωσιν ἄπαντας, I, 159.
ἅπλοον βυβλίινον, φ, 388. δημόσιον Διὸς, I, 278. μέγα, I, 272.
ἁπλοΐτη, η, 58. ἁπλοΐτην, λ, 282. ἁπλότητος, XXXVII, 5. ἁπλοτήτοισιν, III, 386. ἁπλότης, φ, 370. χιτῶν, τ, 184.
ἅπλῳ εὐρυφυεῖ, ξ, 346. ἅπλων, β, 423. ο, 288.
ἀπνοΐης, ρ, 421. τ, 77.
ἀπνοίαι, III. 339. ἀπνοίας, χ, 220.
ἀπόπαν, II, 71. III, 287. * XLVI, 6. L, 150.
Oppianus, λ, 127. II, 487.
Oppius, apud *Macrobium*, ι, 60.
ἀπποθήν, α, 406.
ἀππαίης, α, 171.
ἀππαῖοι, *Fragment.* 2.
ὀππότσα, ξ, 47.
ὀπποτέρη, μ, 57. ὀπποτέρους, σ, 46.
ὅπῃ σὺ χρεὼ ἔχων νῶϊ βοὸς, δ, 66. ὅπῃ, χ 21.
ὀπτάλεα, μ, 396. ὀπτάλεον, π. 50.
ὀπτήσειν, υ, 27.
ὀπτῆρας, ξ, 261. ρ. 430.
ὀπτήσαι, ο, 98. 322. ὀπτήσαιτε, υ, 252. ὀπτήσας, ξ, 76.
ὄπυι, δ, 798. ὀπυίεται, β, 207. ὀπυίοι, β, 336. ὀπυίοντες, ζ, 63.
ὄπωπα, ρ, 371. ὄπωπας, γ, 93. ὀπωπή, φ, 123.
ὀπωπῆς, γ, 97.
ὀπωπητῆρα, III, 15.
ὀπώρη, λ, 191. ὀπώρῃ, μ, 76. ὀπώρην, ξ, 384.
ὀπωρινῇ, III, 147. ὀπωρινὸς, ι, 328.
ὁρᾷ, δ, 833 ὄρᾳ, ω, 451. ὁράᾳς, ρ, 545. ὁράασθε, π, 107.
ὅραμα δεινὸν, I, 81.
Horatius, γ, 172. θ, 224. λ, 25. *Anapæsto* utitur, β, 289.
ὀργίοιας, II, 389.
ὄργυιαι, ι, 325. κ, 167.
ὄρεα νιφόεντα, τ, 338. σκιόεντα, ι, 279. η, 268. II, 34. III, 70. vid. ὄρη.
ὀρείχαλκα, V, 9.
ὀρειχάλκεα, δ, 275. ὀρειχαλκῆ, φ, 53.
ὀρεσκῴους, ι, 155.
ὀρεστιὰς ἀκροπόλοισιν, τ, 205.
Ὀρέστεω Ἀτρείδαο, α, 40.
ὀρέστεροι, κ, 212.
Ὀρίης, γ, 546. Ἀγαμεμνονίδης πλεκλυτὸς, ω, 30. δῖος, α, 298. γ, 306. λ, 460.
ὀρίων Σολύμων, ι, 283. αἰπεινὰ κάρηνα, ζ, 123. κορυφὰς ἐφέπουσι, ι, 121. ἐξ ὀρέων ἐλθόντες, χ, 303. κορυφὰς, XVIII, 7. ὑψηλῶν, ι, 113.
ὄρη σκιόεντα, III, 95. XXVI, 4. vid. ὄρεα.
ὄρηαι, ξ, 343.
ὄρηται μέγα νεῖκος, π, 98. 116. ἔρις καὶ νεῖκος, υ, 267.
ὀρθοκραιράων, μ, 348. III, 220.
ὀρθὸν, μ, 51. ὀρθὸς, σῆμα πεσὼν, σ, 240. ὀρθῶν ἑταίρων, ι, 442.
ὄρθιον, III, 142.
ὄρθρον, I, 102. ὄρθρος ἐπίγνυτο δημιοεργὸς πάσαι, I, 98.
ὄρεια, δ, 366. ὀρειθύπτης, χ, 23. ὀρειονόμῳ, χ, 360. ὀρείων, ω, 447.
Orca, Promontorium, unde *Orcades*, λ, 106.
Ὀρεσσαίων, I, 253. *Fragm.* 114.
Ὀρεστικὰ κὼν Ὑποκλικῆς, ω, 41. ξ, 400.
ὄρθια, τ, 302. ω, 545. πιτνὰ, ω, 482.
ὄρκον, β, 378. καρπερὸν, δ, 253. μέγαν, β, 377. ὅρκος μίγνυσι, ι, 186.
ὁρμαθὸν ὡς πίτρης, ω, 8.
ὁρμαθοὶ κύνες, γ, 151.
Ὁρμενίδης Κτήσιος, ο, 413.
ὁρμὴ μοι ἐστὶ, ι, 416. ὁρμὴν, β, 403. ψυχῆς ἀπαμπλὸν ὑπογναμψαι Φρεσὶν, VII, 13.
ὁρμηθείς, θ, 499. ὁρμηθέντι, δ, 282.
ὅρμοι, καλοὶ, παμποίκιλοι, ἐξαλλαλέες, χρύσεοι, IV, 88. ὅρμοισι χρυσείοισιν, V, 11. ὅρμον μέγαν, II, 103. πολυδαίδαλον, χρύσεον, σ, 294. χρύσεον, ο, 459. ὅρμους, IV, 164.
ὅρμοι, λιμένα, ο, 496. ὅρμοι μέτριοι ἔασιν νῆες, ν, 101. γείτονας ὅρμους, I, 66.
ὄρνιθας, ζ, 155. 159. ὄρνιθες, ζ, 181. δεξιαὶ, ἐπιάλαι, ω, 310. ταχυσίπτεροι, ι, 65.
ὄρνις, Ἀνάκαια, α, 320. ἀειπερὲς, υ, 242. δεξιὸς, ο, 160.
ὄρνυθι, ρ, 46. ὀρνυμένῃ, μ, 183. ὄρνυθ', φ, 141. ὄρνυσι, ω, 183. ὄρνυ, α, 347. ὄρνυτο, κ, 457.
ὀρθύνειν, ι, 292.
ὀρόθι, ξ, 522.
ὀρὸν, ρ, 225.
ὄρσεο, ἐπὶ, γ, 471.
ὄρος, ι, 315. αἰπὺ, γ, 287. ἀειπερὲς πίσος, εἰνοσίφυλλον, ι, 21. ζαθὲς, χλωρὸν, II, 223. καλὸν, IV, 98. καθειμένον ὕλῃ, ν, 351. μακρὸν, II, 17. μέγα, θ, 569. Αἰμηνίης, ν, 183.
ὄρσας, pro ὄρσας, II, 494. ὄρσαν, κ, 47.
ὀρφνῆς, χ, 298.
ὀρόων, α, 301. γ, 199. λ, 140. σ, 142. ὀρόωντ, α, 229. ὀρόωσα, τ, 514.
ὄρσας ἀρχαλέων ἀνέμων ἀμείλιχον αὐτμὴν, λ, 399. 406. ἀνέμους ἐκ κυμάτων μακρῶν, ω, 110.
ὄρσεο, ζ, 255. IV, 178.
* Ὀρσιλόχοιο, γ, 489. ο, 187. δαίφρονος, φ, 16. Ὀρσίλοχον, πάϊδας ἀκὺν, ν, 260.
ὄρσο κίων, ὦ ξεῖνε, η, 342. χρὸ παλαιγενὲς, χ, 395.
ὀρσοθύρην, χ, 126. ὀρσοθύρῃ, χ, 122. 133.
ὀρσολοπεύοις, III, 308.
Ὀρτυγίη, ι, 123. II, 16. Ὀρτυγίης καθύπερθε, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο, ο, 403.
ὀρυμαγδὸν, ι, 235. ὀρυμαγδὸς, ω, 70. ὀρυμαγδὸ, α, 133.
ὀρύξας, φ, 120. ὀρύσσειν, κ, 305.
ὀρφανικὸ, υ, 68.
Orpheus, ν, 116. ρ, 39 ω, 12. III, 15. XVII, 12. XVIII, 1. XXXI, 15.
ὀρφναίη, III, 97. ὀρφναίην, ι, 143. III, 575.
ὄρχαμοι λαῶν, δ, 156.
ὄρχαμοι ἀνδρῶν, γ, 400.
ὀρχαμὸν ἀνδρῶν, γ, 454.
ὄρχατος μέγας, η, 112.
ὀρχεῦσι, ἀλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσι, II, 196.
ὀρχηθμοῖο ἀμύμονος, ψ, 145. φιλοπαίσμονες, ψ, 134. ὀρχηθμοῦ, II, 149.
ὀρχήσασθ, θ, 371. ξ, 465.
ὀρχησύι, θ, 253. ρ, 605. ὀρχησύν, α, 421. σ, 303. ὀρχησὺς, μολπή τε, α, 152.
Ὀρχομενὸν, λ, 458. Μινυήϊον, λ, 283.
ὄρχυ νείατον, η, 127. ὄρχυς, ubi ὄρχυ quid, ω, 340.
ὀρῶ, ι, 222.
ὀρώατο, XLVII, 20. ὀρώμενοι, δ, 47.
ὀρώμενον, ι, 439. ὀρώσα, θ, 439.
ὀρώρει, ι, 294. ὑπὸ, ι, 380.
ὄρωρεν, ὑπὸ, XXXI, 4.
ὀρώρεν, τ, 377. 524.
ὀσίη, οὐδ', κακὰ ῥάπτειν, ἀλλήλοισι, π, 423. χαμαὶ εἰσοῖσι, ἐπ' αὐτομάτοισι, εὐχεσίαισι, χ, 412.
ὀσίων γὰ κυρήσαι, XL, 6.
ὄσσα, α, 278. 292. ζ, 197. 223.
Ὄσσα, ἄγγελον, ω, 412. Vid. *Iliad.* β, 93. ἔστιν,

ἄοσαι, δ, 723. η, 68. λ, 226.
ἀοσάμι γὰρ κύψει᾽ ὁ γέρων, λ, 584.
Ὄοσαν ἐπ᾽ Οὐλύμπῳ μίμασαν, λ, 314. Ὄοσῃ, ibid.
ὄοσαν ἀκύπτης, ὃν Διὸς, α, 282. ἀκύπτω, β, 216.
ὄοτε, δ, 662. 704. 758. ἀδμηκρύπτω, δ, 186. ἐϋκαλλέϊ, ν, 401.
ὀοτέϊβ, κ, 374. σ, 153. ὀοτομόϊνη, υ, 81. ὀοτόμοιτος, α, 115. ὄοτοντβ, β, 152.
ὀστέ᾽, ε, 426. ὀστία, γ, 455. λεύκ᾽, α, 161. λᾶϊκα᾽, Fragmenta 222. μυελόϊντβ, ι, 293. ὀστον, τ, 451. ὀστέφιν, μ, 45. ξ, 134. π, 145.
ὀστφυεῖς, I, 287.
ὀτραπάϊτρμοι, I, 286.
ὄτρηκτον αὐόλευ, III, 33.
*ὅς σφ᾽, Θ, 271. ὅς σφι, φ, 145. *ὅς σφιν, β, 160. 228. η, 158. XXVII, 12.
ὅπυ, ρ, 421. ὅτυ, II, 156. ὅπᾳ, β, 114. ὅπαν, κ, 39. ὅ πνα, Θ, 204. ο, 394. ὅπις, α, 47. μ, 40.
ὁτραλέως, τ, 100.
Ὑτρεύς, IV, 147.
ὑτρηρὸϊ θεράπουπις, α, 109. ὑτρηρὸς θεράπων, δ, 23. 217. ὑτρηρὸς θεράποντβς, δ, 38.
ὑτρῦναι, ο, 37. 40. ὄτρυνε, ο, 14. ὑτρυνέει, β, 253. ὑτρύνεται, Θ, 90. ὑτρυνέουσι, ο, 3. σ, 185.
ὄπισο, α, 124. χ, 377. ὄπιθ᾽, ρ, 121.
ὅ, τὺ κὲ ἐ᾽πω, α, 158. ὅ, τὺ κέ μοι δῶτιν φίλοι ἦτορ ἀνώγει, α, 316.
ὄαζα, μ, 177. ρ, 291. 302. σ, 85. υ, 365. ὄαζς, σ, 95.
ὄδμς, Θ, 376. ὄασεβν, ν, 395. κναζίπεδον, ψ, 46. πῖαρ, ι, 135. ὄδάσδι, κ, 440.
ὀδὲ μὲν ὀδ᾽ ἔνθεν πέρ, κ, 551.
ὄδῖϊ, ι, 459. III, 149. 284. ὄδῖ, ι, 242.
ὀδήσατα, vid. αὐδήσατα.
ὀδδῖο, η, 96.
ὀδδὸν, η, 130. 135. ν, 63. ο, 246. ἀελσφαλέ᾽, ρ, 196. δρύϊνον, φ, 43. λαΐϊνον, Θ. 80. ρ, 30. υ, 258. φ, 43. ψ, 88. II, 296. III, 233. χάλκειον, η. 83. ὀδὸς, σ, 17. ὀδῦ, α, 104. μελίνῃ, ρ, 339, ξεστῦ, σ, 33. χ, 72. ὀδῷ, ο, 347. χαλκείῳ, η, 89.
ὄζηζα, ι, 440.
ὐκ ἀρετᾷ κακαὶ ἔργα, Θ, 329.
ὄλα, II, 113.
ὄλας, γ, 441. δ, 50. 299. ζ, 231.
ὄλί τε κὴ μίγα χαῖρε, ω, 401. II, 466.
ὀλὴν, τ, 225. 391. 393. 464. 507. φ, 219. ψ, 74 ω, 330. ὄλης, φ, 221
ὀλοκάρηα, III, 137. ὀλοκάρηνΘ, τ, 246.
ὀλόμιν᾽, ρ, 484. ὀλομένης, δ, 92.
ὄλον, ρ, 343.
ὀλόπτδ᾽, III, 137.
ὀλοχύτας, γ, 445. 447. δ, 761.
Οὐλύμπωιο, α, 102. ω, 487. Ἡφαίστος, III, 322. καρήνων, α, 102. Οὐλυμπόνδ᾽, ζ, 42.
ὄλᾳ, ω, 118.
ὀμηρίωνες ἥροὶ, η, 242.
ὀμηνόδικβς, XXXI, 4.
ὀμηρομήκης, ε, 239.
ὀμηρὸν, α, 54. αἰσηρόϊντβ, ι, 527. σιδήρεον, α, 67. πολύχαλκον, γ, 2. σιδήρεον, ο, 328. ρ, 565. ὀμηρὸς ἄμβαββς, λ, 315. ἰόρὺς, ε, 184.
ὀμὸς, I, 290. ὀμῇ, ρ, 302. ὀμὴν, I, 73. ὀμῇσιν, μακρῇσιν, κ, 215.
ὄμια *ἀμχιόϊντβ. μακρὸν, XVIII, 12. ἰχνίϊντβ, XIII, 5. ὄμιὸν ἶσον, λ, 242.
ὀμείην νύμφην καλλικλείαν, III, 244.
ὄμοι πτολίοπις, δ, 360. ὄμον δ, 520. ἀπάμοτας, η, 266. λαόβοτον, ἐπαμᾶζοντας, δ᾽ ἀϊθρΘ, ο, 292. ἐκμοῦνον, β. 420. πλησίπιον, λ, 7. μ, 149. καλὸν, XL. 3. ὄμος ἀπάμων, μ, 167. λιγὺς, γ, 176. δ, 357. καλλιμπος, λ, 639. ἄρμ, ἀγαλλόμενοι Διὸς, ε, 176. πίπτε᾽ ἰσία, ε, 269. ἐπιγηρύϊη Διὸς ὄμφη, ο, 296. II, 427.
ὄπα, II, 330. ὄπης, τ, 489.
ὄπας, χ, 293. 294. ὄπα, χ, 356.
ὀτάμενοι, ι, 301. ὀτάμενοι, λ, 40. ὀτασμοίΘ, λ, 535.
ὄτησε, τ, 452.
ὀπδιὸς, Θ, 209. ι, 406. 515.
Οὖπιν, ι, 366. 369. Οὖπις, ι, 366. 408. 455. 460.
ὄπι᾽, γ, 192.
ὄφ᾽, Ἐπιφώνημα, μ, 192.
ὀφείλες, ω, 30.
ὀφειλα, φ, 17. ὀφίλλω, Θ, 332. ὀφίλλειτν, β, 334. ὀφίλλειτβ, Θ, 462. ὀφίλλεβ, ξ, 233.
ὀφθαλμοὶ, τ, 211. υ, 365. ὀφθαλμοῖϊν, δ, 115. 154. ὀφθαλμοῖσι, τ, 39. ὀφθαλμῶϊν, β, 155. ὀφθαλμὸς, ι, 394. ὀφθαλμοῦ, ω, 69.
ὀφρύας, ι, 389. ὀφρύσι, δ, 153.
ὄχ᾽ ἄριστα, γ, 129. ἄριστον, ο, 235. ἄριστος, θ, 123. ἀρίστους, ω, 428.
ὀχίϊον, νυπιάας, ω, 297.
ὀχίστιον, λ, 618.
ὀχῖντο, IV, 218.
ὀχίοντας οἰζύν, η, 211.
ὄχσφιν, δ, 533.
ὀχῆας, φ, 47. ω, 165.
ὀχήπεβ, ε, 54.
ὄχθας ὑψηλῆσι, I, 165. ὄχθιτι, I, 221. βαθείας, I, 216. ὄχθας, ι, 132. ὄχθησιν, ξ, 97.
ὀχθήσας, δ, 30. 332.
ὄχθον, II, 17.
ὀχλίοσσαν, ι, 242.
*ὄχνᾳ, η, 115. ὄχνας, λ, 588. ω, 339. ὄχνη, non ὄγχνη, ω, 246. ὄχνη ἐπ᾽ ὄχνῃ γηρόσκῃ, η, 120. ὄχνην βλωθρὴν, ω, 233.
ὀχοι, ε, 404.
ὀψ᾽, pro ὀψὲ, μ, 439.
ὄψε, γ, 480. ζ. 77. μετοπικία, ε, 267.
ὀψὲ, γ, 168. δ, 706. ε, 272. 322.
ὄψεαι, ω, 510. ὄψει, μ, 101.
ὄψει μὲν σύπιδίας ἐσίδεσκον, ψ, 94.
ὄψεται, λ, 449. ο, 515. ρ, 7.
ὀψιγόνων, α, 302. γ, 200.
ὄψιν ἀμοιβιτιν, XVIII. 39.
ὀψόμενΘ, ψ, 360.

Π.

Παγίδι, I, 50. 116.
παιφασίᾳ, I, 95.
παίγι, ε, 405. ὀξίης, ε. 411.
παιχάλκεον, Θ, 403. λ, 574. I, 129.
παίχαλκΘ κυνέη, σ, 377.
παιχρύσειον, VIII, 4.
παίθ᾽, ν, 90. παῖδι, α, 4. ξ. 32. παιδῶν, δ, 81.
παῖδ᾽ ἀγαπητὸν, δ, 727. ἀφνειὸν, III, 470. ἐρικυδέα, δ. 13. φίλον, τ, 522. παῖδα. *τὸν ἀγαπλυτὸν, ω, 103. υἱὸν γεγαῶτα, τ, 400. κεκορυθμένα, III, 389. παῖδες ἀμύμονες, Θ. 118 αἰδεῖς εἵμασΘ. XLVI, 1. ἀμφὶς παρὲκ πίλεσσιν παῦρᾳ, β, 276. ὑπερφίαλοι, ξ. 209. φίλου, τ, 455.
παιδὸς, φ, 21. ω, 337.
παίζεσκ, ζ, 106.
Παιήονός εἶσι χλιδάλης, δ. 232.
παιπαλόεις, II, 39. παιπαλόεντα, II, 141. παιπαλόεσσαν, κ. 97.

παιπα-

παπταλέοντε, γ, 170.
πᾶς, α, 399. ἀγαθὸς, Θ, 130. ἀγαπητὸς, δ, 817. παῖς, α, 207.
παίσατε, Ἀττικῶς, ἀντὶ Ϝ, παῖζατε, Θ, 251.
παλαιὰ, β, 188. παλαιὰ, β, 293. παλαιὸν, τ, 346. παλαιοὶ, α, 395. θ, 58. παλαιὸ β, 340. παλαιῶν, β, 118. Παλαιοὶ. οἱ, ἱερὲ vocantur *Scholiorum Brevium* Auctores *Eustathio*, μ, 3. 4. &c.
παλαισμοσύνη, θ, 103. παλαισμοσύνης. θ, 126.
παλαιστὴ, θ, 246.
παλαίφαζε, ι, 507. ρ, 172.
Palaphatus, περὶ ἀπίστων, μ, 85. 120.
παλαιφάτῳ, τ, 163.
παλαμάων, ρ, 321. παλάμῃ, α, 104. β, 10. III, 110. παλάμῃσι. ε, 234. παλάμῃφιν, ρ, 4.
παλαξέμεν, ρ, 395.
πάλη, θ, 206.
παλίμπαλαιζήσῃς, ρ, 5.
παλίσταζε, α, 379. β, 144.
παλίστροιον, λ, 11. 59.
παλιρρόθιον, ε, 430. ι, 485.
παλίωσαν, III, 6. παλιωθέν, XVII, 6.
Παλλὰδ' Ἀθηναίην, γ, 42. χ, 1. XXVII, 1.
Πάλλαντος, III, 100.
Παλλὰς, Ἀθήνη, α, 125. 327. β, 405. γ, 29. Ἀθηναίη, δ, 828. κούρη Διὸς, ω, 546.
παλλόμενα, κ, 206.
παλύνας. ξ, 429. παλύνειν, κ, 520. πάλυνεν, ξ, 77. πάλυνον, λ, 28.
παμμυίλαν', κ, 525. λ, 33. παμμυίλαιναι, γ, 6.
Παμμοιρόπην, *Fragment*. 255.
παμφαήτειραν, XXIX, 1.
παμποίκιλοι, ε, 105.
παμφαινόωντα, δ, 42. ν, 29. τ, 386. χ, 121. XXVII, 6.
Πᾶν' ἀγλαίθειρον, * αἰχμήεντ', ἠὲν νόμιον, ὃς πάντα λέφει νιφάδα λιλογχε, XVIII, 5. 6. Πᾶσι, XVIII, 47.
παναπόλῃ, ν, 223.
πανάργυρον, ι, 203. ω, 274.
παναχαιοὶ, α, 239 ξ, 369. ω, 32.
παναχαιῶν, *Fragment*. 174.
πανδαμάτωρ, ι, 373.
* Παυσάνεω θύγατες, τ, 518. υ, 66.
Πανδίην κύνα, XXXI, 15.
πανδήμιος, σ, 1.
πάνδαρε, XLI, 1.
πανῆμαρ, ν, 31.
πανημερίῃ, δ, 356. πανημερίης, λ, 11. πανημέριοι, γ, 486.
παηθυμάδιον ἐκέλευσε, σ, 33.
Πανικὰ δίμοιρα, XVIII, 6.
πανυχίη, β, 434. πανύχιον, α, 443.
πάννυχον ἐχέκοντο ἀνὴρ κατὰ τὸ φυλάσσειν, υ, 53. πάννυχον, ξ, 458.
πανόλβιον, VI, 54.
Πανοπῆες καμιχόρυς, λ, 580.
πάνορμοι, ν, 195.
Πανὸς, Origo, Parentes. &c. XVIII, 1.
πανσήλην fausta, XXXI, 13.
πάντα, ut εἴκοσι δίδρια πάντα, ε, 244.
πάντες ὃ θεῶν χατίσσε' ἄνθρωποι, γ, 48.
παντοδαποῖσι, I, 31.
παντοδαπῶς, *Mrgites*, 5.
παντοίοισι, γ, 119. παντοίων, α, 142.
πανυπερτάτη, ι, 25.
πανύστιος, ι, 452.
πάππα φιλ', ζ, 57.
παπταίνων, λ, 607. ω, 178.
παραδρομὴ, XVIII, 16.
παραδράμοι, ε, 323.
παρειδέειν, χ, 348.
παρεζῆν, γ, 205.
παρεζήμενοι, ε, 505. τ, 150. παρεζήσ, υ, 259. παρεζῆτο, β, 105. ω, 139.
παρεμβολαὶ, III, 56.
παρεμπεπίθωσιν, χ, 213.
παρέχειν, κ, 9. ν, 424. χ, 65.
παρηλιδὸν, δ, 348. ρ, 139.
παρηοῖη αἰδοίη, γ, 381. παρήοιθεν, λ, 297. κυδρὴν, ε, 26. παρήοιθε, δ, 228. αἰδοίη, γ, 450. ἰφθίμην, ψ, 92.
παρημειψάμενος, ζ, 310.
παρημίωναν, γ, 115.
παρηνέομαι, ε, 417.
παρηπλάγξασα, τ, 187.
παρηπλήγας. ε, 418. 440.
παρηπεύσῃ, κ, 24.
παρησσάν, κ, 173. 547.
παρησσῖν, θ, 218. παρησσίης, ν, 389.
παρησὰς, Θ, 238.
παρησήσειε, ω, 28.
παρηχεῖν, ζ, 28. παρήχῃ, ο, 55.
παρηπκλήναμεν, ξ, 131. παρηπκλίναιε, ξ, 54.
παρηορίοισιν, δ, 465.
παρηόρα, λ, 487. σ, 177. παρηόρησιν, ε, 53. παρηορῶν μεταλλοχίοις ἐπέεσσι, π, 279.
παρδάλιος ἠδὲ ὠρεσκάδων ἀκέρωθις IV, 71. πάρδαλις, δ, 457.
Pardalis astutia contra *Simias*, υ, 18.
παρειχίνατο, ρ, 173.
παρεδράθην, υ, 88.
παρεζόμην, δ, 738.
παρείπαις, α, 139. 141.
παρειαὶ, θ, 530. υ, 353. παρειὰς, β, 153. παρειάων, α, 334.
παρείη, β, 62. σ, 369.
παρεῖχεν, ξ, 250. * παρεῖχεν, *Fragment*. 221.
παρειῶν, δ, 198. 223. λ, 528. π, 190.
παρεκεκίθει, φ, 416.
* παρεκκίσκεΐ', ξ, 421.
παρέλικε, * λ, 440. IV, 168. *Fragment*. 85.
παρελίξατο, λ, 241.
παρέλθῃ, θ, 230.
παρήλκεε, φ, 111. παρήλκεε, σ, 281.
παρεμίμνειν, β, 297.
παρενήνεεν, π, 51. παρενήνεον, α, 147.
παρενίστε, II, 430.
παρὲξ ἐλάαν, μ, 47. 109. ἐλάσσωσιν, μ, 55.
παρεξελθοῦσα, κ, 573. παρεξελθεῖν, ε, 104. 138.
παρεξερέουσα, ψ, 16.
παρέξω, θ, 39. σ, 316.
παρεόντ', ξ, 145. παρεόντων φιλεῖν χρὴ ξεῖνον, ο, 74. παρεόντων χαριζομένῃ. α, 140.
παρέπιμπλεν, μ, 72.
παρέπλαγξεν, ι, 81. υ, 346.
παρέπλα, μ, 69.
παρέρχῃ, μ, 62.
* παρεισμὸν, XLVIII, 15.
παρέσαμεν, ν, 393.
παρεστάμεν, δ, 827. παρέστη, α, 335.
παρεσχες, II, 217.
παρεσυάζοντο, χ, 37.
παρέχει βρωτὸν τε, πόσιν τε, ο, 489. *Prior* longa, ut θάλασσα ὃ παρέχει ἰχθῦς, τ, 113. παρεχέσκεΐ', vid. παρεκέσκεΐ'. παρέχουσι, δ, 89.
παρεῖα, χ, 404. καλὰ, τ, 208.
παρήλασε, μ, 186.
παρήμενος, α, 26. 339.
παρῆσθα μάχῃ, δ, 497.
Παρήχιος inignis, Θ, 493. λ, 61. π, 176. τ, 205. 304. *Fragm*. 12.
παρθένοι, β, 237.
παρθενίην, λ, 244.

παρθε-

παρθενικαὶ, λ, 39. XXIX, 14.
παρθενικῇ, η, 20.
Parthenius Nicæenſis, Eroticῶν, λ, 133.
παρθένιον πεζαμὸν, *Fragment.* Iliad. β, 857.
παρθένον αἰδέσιν, ἐρυσίπτολιν, ἀλκήεσσαν, XXVII, 3. παρθένῳ, ζ, 33. IV, 28. ἀδμῆς. ζ, 109. 228. χαλκείη. XXXVI, 1. παρθένια ἀδμήτῃ, IV, 82.
παρθένιον, δ, 66.
παρελεύσει, XXXVI, 6.
παρείσαμαι. ἠὲ φυλάσσω, ν, 301.
Parkeri, Matthæi, Archiepiſcopi *Cantuar.* Teſtimonium de MS. CCC. α, 441.
παροιμία. Γέλως ἄκαιρος, δεινὸν σὺ βροτοῖς κακὸν, σ, 162. Εἰς Τροφωνίου μαντεῖον, II, 296. Κρητῶν ὑγιέστερος. ρ, 300. Not. *Schol.* κηρὸν τοῖς ὠσὶν ἐπαλεῖφειν, μ, 48. ἢ δόλῳ, ἢ βίῃ, ξ, 330. Πολλὰ μὲν ταξὺ πίλει κύλικος κὴ χείλεος ἄκρης, χ, 9. Ἀριστίλης, περὶ αὐτῆς. ibid.
Παρνασσοῖο. II, 269. Παρνησὸν, τ, 394. II, 521. νιφόεντα, II, 282. Παρνησὸνδ', τ, 411. 466. φ, 220. Παρνησσοῖο, II, 396. III, 552. Παρνησσὸν, τ, 432. Παρνησσῷ, ω, 331.
Παρονομασία, vid. Ἐπαναφορὰ, ad *Iliad.*
Παρονομαστικὸν Δίστιχον, μ, 120.
παρόρεμμα *Interpretum* malorum, ξ, 110.
παρπιπτόντες, ω, 118. παρπιπτὼν, ξ, 290.
Parrhaſii lepidum ſuper *Ajace*, à ſe picto, dictum, λ, 549.
παρσάσι, ψ, 87. παρσήσιν, σ, 182.
παρὶξ, α, 192.
παρφάμβᾳ, β, 189.
παρφυγέειν, μ, 99.
παρῳδία, *Nebulonis* cujuſdam, ο, 372. *Philoſophi*, υ, 18. *Tyranni*, vid. *Dionyſii.*
παρῳδίας *Homerus* auctor, α, 62. λ, 351. ξ, 156.
πάσαλος, ι, 93.
πασιμίλυπα Ἀρχὼ, μ, 70.
πασσάλῳ, φ, 53. χρυσέῳ, II, 9. πασσαλόφιν, ϑ, 67. 105. πασσάλῳ, κ, 440.
πασσάμενος, α, 124. πασσαμένῳ, δ, 61.
πάσσοια, ζ, 230. ϑ, 20. σ, 194. ψ, 157. ω, 368.
πάσχει, α, 49. 190.
πάτος ἀνδρώπων, ι, 119.
πάτης, β, 365.
πατρίδα φίλην γαίων, 6, 221. ε, 37. 204. λ, 454. ξ. 333. ο. 65. σ, 147. τ. 258. 290. 298. ψ, 340. πατρίδι γαίῃ, θ, 461. ξ, 143. ρ, 157. φίλῃ, ω, 265. πατρίδος, ο, 272. αἴης, α, 75. φίλης, α. 203. γαίης. κ, 49. ἐδὲν γλυκίον, ι, 34. πατρὶς ἄρυρα, α, 407. κ. 29. υ, 193.
πατροκασίγνηθον, ζ, 330. πατροκασιγνήτῃ, ν, 342.
Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο ϑεοειδέος, ω, 77. Πάτροκλον, ω, 79. Πάτροκλος, ϑοῖσι μάλιστα ἀπέλασσεν, γ, 110.
πατροφονῆα, α, 299. γ, 197. 307. * πατροφόνον, ι, 461.
πατρώιῃ σὺ γαίῃ, ν, 188. 251. πατρώια, β, 22. πατρῶιοι, α, 187. πατρώιον, α, 387. πατρῴου, α, 175.
Πατρωνυμικὰ κὴ ὰπὸ μητέρων λήγοντα, δ, 348. ρ, 134.
Patronis-Muſarum. locus perpendendus, τ, 325.
παυέμεναι, κ, 22. παυέσθαι, 6, 169. παύομαι, δ, 103.
παῦροι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται, β, 276.
παυρότεροι, ξ, 17.
Παυσανίας, β, 300. *Schol.* δ, 12. ε, 268. λ, 458.
παύσαιτο, π, 478. ω, 383. παύσασθαι, β, 198. * παῦσαι χόλον, ι, 459.
Πάφον, ϑ, 363. IV, 59.
παχείῃ, ζ, 128. σ, 56. τ, 448. υ, 299. φ, 6. χ, 326. παχέος, κ, 439. λ, 230.
πάχιον ἓ μείζονα δίσκον, θ, 187. πάχιος δ' ἦν, ἠΰτε κίων, ψ, 191.
πάχυν, ξ, 476.
πάχος τόσσον, μῆκος τόσσον, ι, 324.
παχὺν, ι, 372. παχὺς, χ, 18.
πεδάσα, δ, 380. 469.
πεδάσκον, ψ, 353.
πέδησε, σ, 154. καζὼ, λ, 291.
πεδὶ' ἀνθεμόεντα, III, 96.
πέδιλα, pedulla, ξ, 23.
πέδιλα, ἀμβρόσια, καλὰ, χρύσεια, α, 96. β, 4. δ, 309. ε, 44.
πεδίοιο, ϑ, 122. ἀνάσσεις εὐρέος, δ, 602. ἱπποβότοιο, III, 488. πεδίῳ, γ, 485. Ἠλύσιον, δ, 563. πυρηφόρον, γ, 495. πεδίονδ', γ, 421.
πεδόθεν φίλοι εἰσὶν μῦθοι κλέπτοι τινι, ν, 295.
πέδοιδε, λ, 597.
πεζοὶ, ζ, 319. ω, 70. πεζοὶ, α, 173. πεζὸς, γ, 324. πεζῶν, ξ, 67.
πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων, α, 43. πείθ' ἑταίρῳ, υ, 45. πίθεσθε. II, 486.
πείκεϑ. σ, 315.
πείνη δ' ὔπερ δῆμον ἐτείρει, ο, 406.
πεινήμεναι, υ, 137.
πείρα, pro πείρατα, δ, 545.
πειρήζειν, π, 319. ψ, 114. πειρήζων, ι, 281.
πειρηθ', λ, 13.
Πείραιε, ρ, 78. Πείραιε Κλυτίδη, ο, 539. Πείραιον, ο, 538. ρ, 55. υ, 372. Πείραιος, ρ, 74. δυσκλυτὸς, ο. 543. ρ, 71.
πείρηϑ τ' ὀβελοῖσιν, τ, 422.
πείρας ἐϊζύος μείζω σαφηνέα, ε, 289.
πείραρ, vid. πείρας.
πείρεσσι γαίης, ι, 284. IV, 228.
πείρηται τίχης, ὅπλα χαλκείῃ, γ, 433. γαίης. δ, 563. πάντῃ λύϑῳ, II, 129.
πῖρε κέλαδόν, β, 434.
πειρηϑῆμεν, π, 305. πειρηϑῆναι, ω, 239. πειρηθήμεναι, ϑ, 213.
πειρήσαιτο, χ, 175. 192. πειρήσας, III, 48.
πειρήσαι, ϑ, 145. 149. πειρήσαϑε, δ, 119.
πειρήσιν, φ, 124. 149. χ, 237.
Πειρίθοιο, φ, 298. μνηστῆρσιν, φ, 296. Πειρίθοον, λ, 630.
πείρηνδε, ο, 131.
πείρησιν, κ, 124. πείρων, ϑ, 183. ν, 91. 264.
πειρῶν, III, 560.
Πεισάνδροιο Πολυκρείδαο ἄνακτος, σ, 298. Πείσανδρον, χ, 268. Πολυκρείδης, χ, 243.
πείσεται πειράζει, ζ, 124.
πείσεις, ξ, 123. πείσεις, ξ, 363. πείσεϑ', γ, 146.
ἐὺ πείσῃ κραδίῃ μένει πτολιῆα, υ, 23.
Πεισηνορίδαο, α, 429. β, 347. υ, 148.
Πεισήνωρ, κῆρυξ, πιτνυμφίῳ μίλτα εἰδὼς, β, 38.
Πεισίστρατον εὐμμιλίην, ὄρχαμον ἀνδρῶν, γ, 400.
πῖσμα, ν, 77. χ, 465. ἐὔστριφες, κ, 167. πείσματ' ἔκοψε νεὼς

λπὶ, κ, 127. πείσμασι, ζ, 269. κ, 96. πείσματος, ι, 136.
πείσματα, β, 134.
πιλάται, VI, 44.
πιλάγη, γ, 91. πιλάγεσσιν αὐλὰς, ε, 335. II, 73. XXXII, 15. πίλαγος, γ, 174. ε, 330. μίγα μετρήσαιμι, γ, 171. μίγα τεῖον, γ, 321.
πίλασαν, η, 254. μ, 448. χ, 193. II, 504. πιλάσης, λ, 105.
Πελασγοὶ δῖοι, τ, 177.
πίλιθρα, λ, 576.
πίλει, δ, 565. ε, 186. θ, 124. 169. 209. χ, 405.
πίλεαι, χ, 468. τρήρωνες τροφὴν Διὶ φέρεσι, μ, 63. πίλεαι, ο, 526. τρήρωνα, υ, 243.
πιλέεσκε, τ, 573. φ, 120. 260.
πιλέεσκον, τ, 578. φ, 76. 421.
πιλέκεσσιν, ε, 244.
πίλεκυν ἄρμενον τὸ παλαίμονα μίζαν, ε, 234. μίζαν, ἢ σκέπαρνον, ι, 391. ὀξὺν ἔχων τὸ χερὶ, γ, 443. πίλεκυς, γ, 449.
πιλήσειεν, φ, 125.
πίλεται, α, 393. ζ, 108. ο, 407. XXXIX, 2.
Πελίη, λ, 253. Πελίης, πολύρρηνος, λ, 255.
πίλοιτο, σ, 224. πίλοιτο, β, 276. ε, 79. θ, 160. 299. πίλοιτο, ξ, 20.
Πελοπόννησον, II, 250. 290. 419. 430. 432.
πίλωρ, ι, 428. II, 374. δεινὸν, μίζα, II, 401. κακὸς, χ. κακὸν, μ, 87.
πίλωρε, III, 225. 342. αἰνὰ, κ, 219. πίλωρον, ι, 257. πιλώρου, κ, 168.
πιλώεια, γ, 290. πιλώεσσαν, ι, 190. πιλώεσσ', ι, 187.
πιμπλάασται, δ, 412.
πίμπλη, δ, 5. 8. πίμπλοιεν, δ, 560. ε, 17. 142.
πιμπλᾶσι, ξ, 257. πίμπλης, ι, 335. πίμπλη, ε, 263.
πιμπόλοιμι, γ, 460.
πίμψασκε, α, 38. πίμψω, α, 93.
πίνοντ', γ, 428.
πίνῃ λυκάων, β, 70.
πινήεσσ', θ, 582.
πινήμασιν, σ, 173. τ, 120.
πίνης ἄλοιτο, α, 342. ω, 422. ἀμύστροπον, τ, 512. μίζα, λ, 194. συμφορὴν, κ, 376. χαλκοῦν, ζ, 169.
πινὴν, ξ, 157.
πινυτῇ, γ, 348.
πίνυτο, β, 322. δ, 624. κ, 348. ω, 411.
πινύσσης, γ, 115.
πινύσσητον, ξ, 419. τ, 420.
*πιτνήσῃ, Fragment. 232. 233.
*πιτνήσῃσι, Fragment. 233. δύσε, ἐ πιτνήσῃσι, βάτην, θ, 35.
πιτνήσσοντα, γ, 7.
πιτνάμενος, ν, 394.
πιπαθυῖα, ρ, 555.
πιπαλαγμένον, χ, 184. πιπαλάχθαι, ι, 331.
Πιπάρηθον, ἀγχιάλην, II, 32.
πιπαρμένα, III, 121. πίπερι, II, 92.
πιπετάσθην, μ, 37.
πιπτέτην, γ, 23.
πίπτῃ, φρένας, II, 275.
πιπτήτην, ν, 198.
πίπληντο, θ, 264.
πιπλησίᾳ, κ, 238. 319. π, 456.
πιπλήμεν, μ, 108.
πίπλος ἰοειδὴς, λεπτὸς, η, 96. παμποίκιλος, ο, 105. πίπλον, ο, 124. μίζαν θελκαλέην, σ, 291. φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς, IV, 86.
πίπλως, ξ, 38.
Peplum *Minervæ*, I, 181.
πιπυμένα, β, 28. πιπυμένον, α, 361. πιπυμένῳ, α, 213. πίπυσσο, ψ, 210.
πιπύσκ οἶφ, κ, 495.
πιποίτην, η, 342.
πίπτοιμι, π, 71. φ, 132. πιπτοίης, ζ, 130.
πιπτοσύνη, δ, 434. θ, 181.
πίπων, ι, 447. χ, 233. III, 282.
πίπωνται, ν, 6.
πίπωσι, κ, 465. ψ, 53.
πίπτωσι, ζ, 45.
πιπτώουσι, χ, 384.
πιπτῶσι, ξ, 354. χ, 362. πιπτῶσιν, χ, 384. πιπτῶσις, ξ, 474.
πισυκασμένῳ, χ, 484.
πίσυσμαι, λ, 504. πίσυσαι, λ, 493. πίσυσαι, β, 411. ρ, 510.
πιστάσι, ε, 174. παράκακε, ε, 480. τ, 442. *πιστᾶν, III, 133.
πιστωσάμενος, ω, 436.
πίστωσαι, ο, 427. πιστώσῃ, ξ, 297. πιστώσηται, ο, 452.
πιστώτω, ψ, 243.
πιστῶσαι, λ, 157.
πιστώσασθαι, X, 3.
πίσυλλα, XVIII, 46.
πίσυρα novit *Homerus*, τ, 457.
πισυράκοντα, ο, 17. πισυρακόμοιο, χ, 148.
Πιστόεσσα, γυναικῶν εἶδος ἀείση, ἐπιλοίσθη δυσάπτης μιχαλήτορος Εὐρυμέδοντος, η, 57.
πίσχιόμεθ', Θ, 102. 252.
πίσχιγάμπτοιο Μάλειαν, ι, 80.
πίσχιδρομος, ξ, 7.
πίσχιδύσομαι ἰμείρει αὐτῆς, ψ, 78.
πίσχαμεινῶς, III, 492.
Perizonius, *Jacobus*, ad *Ælian*, π, 138. ω, 313. I, 51.
πίσχιθε, ρ, 317.
πίσχικαλλίος, ω, 425.
πίσχικήδετο, γ, 219. ξ, 527.
πίσχικλα, ε, 240. σ, 308.
Πισχικλύμενόν τ' ἀγάρροχον, λ, 285.
πίσχικλύσης, II, 181.
πίσχικλυτὸς, ω, 325.
πίσχικτίονας, β, 65.
πίσχικτίτας, λ, 287.
πίσχιμαιμώσασα, μ, 95.
πίσχίμετρον, β, 95. τ, 140. ω, 129.
Πισχιμήδης, λ, 23. μ, 195.
πίσχιμήκεα, ι, 487. μ, 443. πίσχιμήκεις, ν, 183.
πίσχιμήκετον, ζ, 103.
πίσχιμηχανόωντα, η, 200. πίσχιμηχανόωντο, ξ, 340.
πίσχιναιετάουσι, β, 66. θ, 551.
πίσχιξεσῇ, μ, 79.
πίσχιοιδὲ, γ, 244.
πίσχιπλεχθέες, ξ, 313.
πίσχιπλήσῃς, ο, 404.
πίσχιπλομένῳ, λ, 247. πίσχιπλομένων, α, 16.
πίσχιρρέες, ι, 388.
πίσχιρρήδης, χ, 84.
πίσχιρρύτης, τ, 173.
πίσχιφανόων, χ, 368.
πίσχισκέπτω, α, 426. κ, 211. 253. ξ, 6.
πίσχοσσαίνον, π, 4. πίσχοσσαίνουσι, π, 10. πίσχοσσαίνοντες, κ, 215.
πίσχοσσίοντο, VI, 4.
πίσχυσθῇ, λ, 242. πίσχυσθεῖεν, υ, 50.
πίσχυσίλασα, ω, 292.
πίσχύσιξας, δ, 277.
πίσχυσσαχίζεται αὐλῇ δῶμα κιόσῃσι, κ, 10.
πίσχύσιεν, XVII, 21.
πίσχύσίφει, ε, 303.
πίσχυσῶσιν, μ, 356.
πίσχυσσαχίζετο, ψ, 146.
πίσχύσιρεῖα, III, 409. πίσχυσιρέψας, θ, 189.
πίσχιχίμιθ', ι, 199.
πίσχιτανόωμον, λ, 401. πίσχιτανοώμης, ω, 112.
πίσχιτροφόωσι, λ, 294. ξ, 294. II, 350.
πίσχιφίφιτο, ξ, 477.

περιφραδέως, ι, 465.
περιφανόωντο, ε, 476.
περιφραδὴς, ψ, 73. III, 461. περιφραδέως, ξ, 431.
περιφραζόμενος, α, 76.
περίφρων, σ, 284. περίφρονι, α, 329.
περφύσαι, ω, 235. περφὼς, π, 21. ω, 319. περφῦσ', τ, 416.
περιχύσας, γ, 384. περίχυτο, ψ, 162. περίχυτον, γ, 437. περχόμ', ζ, 232. ψ. 159. περχύμ, γ, 426.
πεσσητὴν, κ, 146.
πεσσόεσσα, XVIII, 41. πεσσόεσσι, π, 203.
πέφνα, σ, 292. πέφνε, τ, 226. πέφνέμεν φασιὴν, τ, 256.
πέφνοσι, ζ, 272. ι, 129. ἰφ', δ, 709. πέφνόσιν, ἐπὶ, ε, 176.
Περβραιοὺς, II, 218.
πέρσαντες, ε, 107. ξ, 241.
Περσεὺς, γ, 414. 444.
Περσεφόνεια, κ, 494. λ, 216. ἄνακτα, λ, 212. 225. 634. ἀγνὴ, λ, 385. κέρδεα πεπνυμένα, XII, 2. ἐπαινῇ, Περσεφονείη, κ, 534. λ, 47. Περσεφονείης, κ, 509. ἐπαινὴν, κ, 491. 564.
Πέρσης ἐκ μητρὸς, κ, 139.
πέσε, ε, 315. πέσησιν, Φ, 524. χ, 254. πεσόντος, ξ, 475. πεσὼν', ο, 478. πεσὼσα, σ, 396.
πέσσει, η, 119.
πεσσοῖσι, ubi de *Talorum* lusu, α, 107.
πεπάλοισι πυκινοῖσιν, τ, 520.
πεπάσσας, α, 130. ε, 374. ἀνὰ, κ, 506.
Petavius, Dionysius, υ, 66.
πεπιλωῶν, ν, 87. πεπυκνοῖς ἱμᾶσιν, I, 27.
πέπλοιζ, β, 147. γ, 484. 494. πέπλῳ, ε, 49.
πέπρωται ἐπηρεφὲς, μ, 59. πολίσσεται, ν, 196.
πεπτεώτων, μ, 231.
πέπτας, μ, 255. 260. ἐπηρεφὲς, κ, 131. μεγάλας, μ, 71. πλατὺ ἄλσος, ψ. 327.
πέπτυφα, *Fragmenta*. 52.
Petronii Satyricon, υ, 18.
πεύθομαζ, ι. 88. κ, 100. πευθήσθω, π, 134. πεύθῃ, π, 411. πευθόμεθ', α, 157. δ. 70. ρ, 592. πεύθομαι, γ. 187.
πεύκη, XLIII, 1.
πεύκινον, β, 256. πευκεδάνου, α, 94.
πέφανται, II, 428.
πέφαμ, χ, 54.
* πεφυσμένῳ, α, 18. * πεφυσμένον, ι, 455. IV, 34.
πεφυζότες, α, 12.
πεφήσεται, χ, 217.
πεφιδέμεν, ι, 277.
πέφυγε, λ, 134.
πέφραδε, α, 273.
πεφραδέτην, τ, 477. πεφραδέμεν, μ, 49.
πεφόασιν, η, 128. ι, 141.
πεφυρμένη, ρ, 103. σ, 172. τ, 596. πεφυρμένον, ι, 397.
πεφυῶτας, ε, 477.
πηγαὶς, ζ, 124. IV, 99.
πηγυλὶς, ξ, 476.
πηγῇ κύμασι, ε, 388. ψ. 235.
πηγῶν ἱερῶν, II, 263.
πηδάλιον, γ, 281. ε, 255. 315. πηδαλίοισιν, II, 418. πηδαλίῳ, ε, 270.
πήδησαν, VI, 52.
πηδῷ ἀναρρίπτειν ἄλκα, η, 328. ρ, 78.
πηκτὸν ἄεργον, ρ, 32.
Πηλείωνος δ' ὑὸς, ἀειδίζω Ἀτρεΐδαο, *Fragm.* β, 849.
Πηληϊάδεω, Φ, 75.
Πηλείωνα, λ, 469. 550. ω, 18.
Πηλείωνι, ε, 310.
Πηλέος, λ, 477. ω, 36. Πηλῆος, λ, 493. 504.
Πηληϊάδεω, λ, 556. Πηληϊάδεω, λ, 466. ω, 15.
πήληκα, ω, 256.
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, λ, 315.
Πηλοβάτῃ, I, 238. Πηλοβάτης, I, 234.
πηλῷ δεκὰ ῥίψειν ἐπ' αὐτὸν, I, 234.
πῆχυ, γ, 152. δωφοινὸν, II, 304. κακὸν, ε, 179. μέγα, β, 163.
πημανέειν, II, 262.
* πημαργὶς, *Fragm.* 231. πημανθῇ, ξ, 255. πημανθῆναι, Φ, 563.
πήμηνε, α, 49. 190. ε, 33. η, 152. πήμανθε, Φ, 81.
Πηνελόπεια, α, 223. κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων, α, 329. ἰχίφρων, δ, 111. πολύδωρος, ω, 293. δαΐφρων, α, 48. *Fragment.* 93. Πηνελόπειαν ἀδυφρονέουσαν, χρόνῳ πολύσσυτα κλαυθμοῖο, δ, 800. Ὀδυσῆος περιφόητοι, φ, 158.
Penelopæ & ejusdem Telæ, *Allegoria*, β, 105.
πῆχυ, ε, 163. πῆχε, χ, 83.
πηὸς, Φ, 581. πηὸν, ψ, 120.
πήρην, ρ, 411. 466. ἀσκὸς, πυκνὰ βεβαλέσθην, ν, 437. ρ, 197. σ, 107. πήρης ἀσκαλίης, ρ, 357.
Πηρῶ, ἰφθίμῃ, θυγατρὶ βοτῆος, λ, 286.
πήχεε, ἰφθίμῳ, θυμὸν βεβοτῆσα, λ, 286.
πήχυι, ρ, 38. ω, 346. II. 117. λευκὼ, ψ, 240. πήχεϊ, φ, 419.
πηῷ, κ, 441.
πῖαρ, ι, 135. II, 60. IV, 30.
Pigres, Artemisiæ frater, Tract. de *Batrachom.* §. V, fol. 3. *Margites*, Argument.
πίε οἶνον, ι, 347. πίεν, λ, 231. 583. 584.
πίζεν, δ, 287. πίζειν, δ, 419. μ, 164.
πίζων, μ, 174. 196.
πίειν, pro πιέειν, λ, 231. πιεῖν, Φ, 70. κ, 386.
πίνεσκε, τ, 173. πίνεσκον, β, 328. ψ, 311.
πίμπλη, *Priori* brevi, ε, 377. *Priori* longâ, π, 143.
πίνε, δ, 511. λ, 97. 152. 389.
Πιερίηθεν, III, 85. Πιερίων, ε, 50. Πιερίης, II, 216. III, 70. 191.
Pierii Hieroglyph μ, 329. XVIII, 1.
πιεσθεὶς, Φ, 336.
πίθημι, α, 279. πίθωσι, λ, 344. ω, 460.
πίθων ἰφθίστῳ οἴῳ, ψ, 305.
πικρὸν, ε, 323. πικρόγαμοι, α, 266. δ, 346. ρ, 137
πίμπλαντ', δ, 662.
πίλνασθ', κ, 248. υ, 349.
πίνακας, α, 141. δ. 57. μ, 67. π, 49.
Pindari Fragmentum insigne emendatum, κ, 3. aliud *Fragmentum*, κ, 240. *Pindarus* laudatur, τ, 338. 457. φ, 303. XVIII, 47. *Pindari* Editores Oxonienses laudantur, *ibidem*; & χ, 24.
πῖνε, ε, 94. ζ, 249. η, 177. ξ, 109. 168. ο, 390. π, 141. υ, 136. φ, 310.
πινύσσω, β, 305. η, 220. * π, 136. σ, 3. φ, 69. πίνυσθ', μ, 460. πίνυτο, ι, 45.
πινυτὴ φρένας ἔσχε, υ, 228. εἶδος τε πινυτήν, υ, 71.
πινυτὸς, α, 229 πινυτὸν, δ, 211.
πίσυρσι, *Priore* longâ, κ, 160.
πίσυρας, β, 56.
πιστήσω, II, 48.
* πίσυρα δ' κάρηνα, XLVII, 19.

Πίσυρ ἀνδράσιν, XVIII, 2.
Piſciculus Nicolaus, Urinator *Siculus*, μ, 235.
πιτνὰ, λ, 455. ω, 482.
πιτνᾷς, III, 533. πιτνῆσι, ο, 435. πιτνῆτον, φ, 218.
πίσυνος, σ, 139.
πίσυρες, ε, 70. π, 247.
πίτνας εἰς ἐμὲ χεῖρας, λ, 391.
Pittaci Dictum, ω. 69. Mosæ, ψ, 106.
πίτνοσιν μακρῇσιν, I, 186.
πιφαύσκουσι, III, 537. πιφαυσκέμεν, λ. 441. πιφαύσκομαι, β, 44. ε, 517. φ. 305. ψ, 262. πιφαυσκόμενος, β, 162. ν, 37. * II, 444. πιφαύσκων, μ, 165. χ, 131. 247.
πίων, λ, 95. πιὼν, κ, 326.
πλαζομένῃς, μ. 61. ψ, 327. πλαζομένῃ, φ, 363.
πλαγκτοσύνης, ο, 342.
πλάγξ' ὑπὸ Σικανίης, ω, 306.
πλάγξομαι, ρ, 311.
πλαίσχθοντι, ξ, 278. πλάσχθη, α, 2.
πλᾶζε, β, 396. πλάζει, α, 75. πλάζετο, ε, 389.
* πλακόεις, I, 36.
πλακόεσσι, I, 95.
πλακοέδιες, III, 75.
πλατὶ' αἰγῶν αἰπόλια, ξ, 101. * πλατίας, I. 161.
Plato, β, 135. ο, 245. τ, 178. ὁ Φαίδρῳ, μ, 63. *Schol.* Arguitur, II, 545. ejus Epigr. XVIII, 3.
πλατύνωται, I, 287.
Plautus emendatur, ε, 125. *Homerum* exprimit, π, 35.
πλέει, ε, 278.
πλέειν, ο, 34.
πλείη, ο. 445. υ, 355. πλέῃσι, μ, 92. πλεῖ, δ, 319.
πλεῖον, ϑ, 475.
πλείονα, μ, 188. πλείονες, σ, 246.
πλείοντες, π, 368.
πλείοσι, μ, 196. πλείοσιν, τ, 168.
πλειστίρῃ σὺν χαλκῷ, λ, 358.
πλείῃς ἠμείψαιο, ω, 463.
πλεῖστα, δ, 127.
πλεῖστ' ἀνθρώπων, χ, 175. 192. πλεῖστοῖς, ι, 247.
πλεξάμενος, κ, 168.
πλέοντες, β, 277. πλεόντεσσι, β, 251.
πλέσσα, μ, 70.
* πλευραὶ, ρ, 232.
πλεύσεσθ', μ, 25.
πλέων, *Participium*, α, 183. δ, 474.
πλησίοι, μ, 416. ξ, 306. πλησίῃ, φ, 50.
πλησίον ἀλλήλοιιν, ρ, 283. πλησῖσι, σ, 54. πλησῖσιν, ν, 82. ἀσκελίῃσιν, δ, 244.
πλῆσ', II, 452.
πλήθει, XXXI, 11.
πλήθουσας, λ, 418.
πλησθῆ, δημοσίοις μῦθον ἐείπω, π, 105. πλησθῆν, λ, 513. I, 169.
πλῆσαι τραπέζας, ι, 8. πωλέομαι, XXXVI, 4.
Πλησίαδης, ε, 272.
πλῆκτρα χρυσῷ, II, 185. πλήκτρῳ, III, 53. 498.
πλημμυρὲς, ι, 486.
πλῆντο, ϑ, 57.
πλῆξε, κ, 162. πλήξας, υ, 17. χ, 20. I, 225.
πλησίαστο, τ, 198. πλησιάζεσκε, ξ, 87. πλήσιον, ε, 93. πλῆσϑεν, δ, 705. τ, 472.
πλησίον, λ, 7. μ, 149.
πλῆτο, ξ, 267. ὁ, μ, 417. ξ, 307.
Plinius, δ, 72. 405. 477. 499. ε, 272. 283. ζ, 162. ϑ, 249. ι, 208. κ, 305. ξ. 31. ρ, 291. σ, 195. τ, 457. χ, 481.
πλίσσονται, ζ, 318.
πλοκάμων, XXIII, 3. I, 26. 163.
πλόον δολιχὸν, γ, 169. πλόῳ, *Fragm.* 152.
Pluralis Numerus cum *Duali* ſæpe jungitur, λ, 210. II, 487. III, 500. XLVIII, 15.
Plutarchus, δ, 563. de Puero *Corinthio*, *Homerum* recitante, ε, 306. *Homero* Verſum reſtituit, ζ, 9. cur ὑγρὸν ἅλαδε, ζ, 79. σ, 280. υ, 23. φ, 397. emendatur, ex *Homero*, φ, 397.
πλῦν, ω, 485. XXIX, 12. XLVIII, 3. πλυσίῳ, ξ, 206. XLVIII, 4. ὁ Πλοῦτος, Δήμητρος, καὶ Ἰασίωνος, ε. 125.
* πλοχμοὶ βοστρύοισιν ἐπηρήρατο, *Fragmenta*. 207.
πλῶσαν, ζ, 93. πλυνέουσι ζ, 59. πλυνέουσιν, ζ, 31.
πλυνοὶ, ζ, 40. ἐπιζυνοὶ, ζ. 86.
πλυνόσῃ, ο, 419.
πλώειν ἀλαφροῖς, ε, 240. πλώουσιν, XXI, 7.
πλωΐῃ νηΐ, κ, 3.
πνέῃ, ε, 469.
πνείοντες, δ, 361. χ, 203. πνεῖσαν, δ, 446.
πνείξαντες, I, 157.
πνοιὰς, δ, 839. πνοιῇ, δ, 402. πνοιῇς, α, 98.
πόδα, τ, 468.
ποδάνιπτρον, τ, 504. ποδῶν, τ, 343. ποδὶ θείρῃ, ι, 43. ποδὸς πτελέης, *Fragm.* 171.
ποθῆς, ο, 453. ποθήεσσα, π, 285. ποθήσει, I, 39.
ποθῆσαι, β, 375. δ, 748.
ποθήσω, τ, 136.
ποθήμενος, μ, 110.
ποθήν, δ, 596. ὑγρὸν, XVIII, 33. Ποιάντιον, ἀγλαὸν υἱὸν, Philoctetæ, γ, 190.
ποιεῖτ', β, 126.
ποιὴ, σ, 369. ποίῃ, π, 222. σ, 367.
ποιήεντα, δ, 337.
ποίην, III, 232. ἄκεσμα, XVIII, 26. ἐερσήλιον, III, 27.
ποιῆσαι, α, 250. ποιήσειν, α, 387. *Poetica* Certamina *Homeri* tempore in uſu, V, 19.
ποιητοῖσι, ν, 306.
ποικίλμασιν, ε, 107.
ποικιλομήτεω, γ, 163.
ποικίλον, α, 132.
ποικιλοπάτοισιν, ι, 188.
ποιμένα λαῶν, δ, 532. ποιμένα ποιμένι λαῶν, κ, 82.
ποίμνησιν, ι, 122.
ποινὴν, ψ, 312.
ποιπνύουσαι, υ, 149.
πολίης τὴ ἐϑέλοι, ζ, 284. χ, 204. II, 392. πολίεσσιν, ε, 54.
πολεμήϊα, μ, 116. χ, 2. XXVII, 5.
πολεμίζομεν, ι, 315. ξ, 240. ο, 153. πολέμιζον, γ, 86.
πολεμιεσσὶ, ω, 498.
πολέμοιο, πολυδίκου, λ, 313.
πολεμοκλόνον ἔρυτο Ἄρηα, I, 4. Παλαμήδεα, I, 267.
πόλεμον, α, 12. 138. πόλεμόνδε, λ, 447. φ, 39.
πολεύουσι, κατὰ κῦρ, χ, 223.
πύλῃ, α, 185. ζ, 40. 263. ω, 383. 395. ψ, 121. ω, 211. 307. πύργοι, σίφωνα, XLVI, 1.
πολιὴ, IV, 229. πολιὴν, δ, 580. ζ, 272.
πόλιας, 560. πόλιες, ο, 411. πολίεσσιν, φ, 252.
πολιοκροτάφοιο, XLV, 3.
πολιοσσὸς, VII, 2.
πολῖται, η, 131. ρ, 206.
Πολίτης, ἔρχαμος ἀνδρῶν, κ, 224.
Politianus, *Angel.* α, 326. ι, 3. λ, 426.
Πολίχνης, *Fragm.* Iliad. β, 557.
πολίων, α, 417.
πολιῶν, III, 223.
Pollux, κ, 217. Not. *Schol.*

πολυαίκω, λ. 313.
πολύαιν', μ. 184.
Polyænus, Stratagemat, ι, 406.
πολυαιχής, ξ, 353. XVIII. 17. *πολυαιχίσιν, XXIX, 14.
πολυάρητος, ζ, 280. τ, 404.
πολυβενθής, δ. 406. κ, 125. π, 324. 352.
Πολύβοιο, & Πόλυβος, Αἰγυπτίω βασιλεὺς, Ἀλκάνδρης ἀνὴρ, δ. 126. δαίφρονος, ο, 518. Πόλυβος δαίφρων, θ, 373. χ. 243. Πολύβῳ, α, 399. π, 345. 434. σ, 348. υ, 359. φ. 320.
πολύβωλος, π, 282.
Πολύγνωτος, υ, 66.
πολυδαίδαλος, ζ, 15. πολυδαίδαλος, ν, 11.
πολυδακρύοισι, τ, 213. φ. 57.
Πολύδαμνα, Αἰγυπτίη, Θῶνος παρακοίτις, δ, 228.
πολυδίψιον, δ, 737. ψ. 139. 359.
πολυδίψιος, ε, 33. 338. η, 264.
Πολυδεύκεα, XVI, 1. Πολυδεύκεα ἀμφιφανήσω, XXXII, 3. πυξ ἀγαθὸν, λ, 299.
πολυδίψιον Ἄργος, *Fragment.* 163.
πολύδωρος ἄλσος, ω, 293.
πολυήρατον, ο, 365. ψ, 354. III, 186.
πολυηχέα φωνὴν, τ, 521.
πολυθαρσὲς εἰσῖτα μένος, ν, 387.
Πολυθερσείδη, χ, 287.
πολύθηρος, ρ, 296.
πολυϊδρείῃσι νόοιο, ψ, 77. νόῳ πολυϊδρείῃσιν, β, 346.
πολυΐδεις, ο, 458.
πολυΐχθυον, II, 417.
πολύκαρπος ἄλωὴ ἐρίζω, η, 122. πολυκάρπῳ ἀλωῇς, ω, 220.
Πολυκάστη καλὴ, γ, 464.
πολυκερδίαι ναυηοῖν σὺν φῆμαι νέον, ν, 255.
πολυκερδείῃσιν, ω, 166.
πολυκηδὲ', ι, 37. πολυκηδία, ψ, 351.
πολυκλαύτῳ, XXXVI, 5.
Πολυκλείς ὑὸς Ἀρκεῖ, *Fragm.* Iliad. β, 856.
πολυκλῆϊδι, Θ, 161. υ, 382. ψ. 324.
πολυκλήρων, ξ, 211.
πολυκλύσῳ σὺ πάντα, δ, 354. ζ, *9. 204. τ. 277.
πολύμηθε, ξ. 324. πολυμήτα, δ, 718.
πολύκρηδα, XVIII, 37.
Πολυκτελίδαο, σ, 298. Πολυκτελίδης, χ, 243.
Πολύκτωρ, ρ, 207.
πολυλλίτου, III, 171.
πολυμίστοισι, II, 347. πολέμοιτον Ν σ' ἐκάνω, ε, 445.
πολυμήλω, III, 2. XVII, 2.
πολέμοιλις, β, 173.
πολυμηχανίην, ψ, 321.
πολυμόχθοιον, III, 319. πολυμόχθοιν, α, 205.
πολυμνήστη, δ, 770. πολυμνήστην, ξ. 64. ψ, 149.
πολύμυθον, β. 200.
Πολυνίκη Τεκταμίδαο, θ, 114.
πολυπαίπαλοι, ο, 480.
πολυπενθίῃ, ψ, 15.
πολυπενθὴς, ξ, 386.
Πολυπημονίδαο, α, 304.
πολυπήμων, III, 37.
πολυπίδακος, XVIII, 30. πολυπιδάκῳ, IV, 54.
πολύπικρος ἠὲ αἰνὸς, π, 255.
πολυπλάγχθισιν, ρ. 425.
πολυπλάγκλοις ἀνθρώποις ἠοὶ δυόωσι, υ, 195. πολυπλάγκλῳ ἴοικεν, ρ, 511.
πολυπρησμοσύνῃ ὦδε δ' μέλλοντ damnatur, δ. 492.
πολυπλόκω, XLIII, 2.
πολύπυργον, II, 242.
πολύπυργον, ζ, 335. τ, 292.
πολύρρηνος Πελίης ναίεν, λ, 256.
πολυσύφυλ', XXV, 11.
πολύστυλος, ε, 171. 354.
πολυτλήμων, σ, 318.
πολύτλητε, λ, 38.
πολυτρήτοις πτόγυιοι, α, 111. χ, 439. 453.
πολύτροπι, III, 438. πολύτροπον, α, 1. III, 13. πολύτροπ, κ, 330.
πολύϋμνον, XXV, 7.
πολυφάρμακα, XLVII, 15. πολυφαρμάκῳ, κ, 276.
Πολυφείδεω, ο, 249. μούνῳ ὑπέρθυμον, βροτῶν ὄχ' ἄλεσεν, α, 252.
Πολύφημ', ι, 403. Πολύφημον αὐτῆσιν, α, 70. Πολύφημος, κρατερὸς, ι, 407. 446.
πολύφημον αὐγὴν, β, 150. πολύφημ, ἀοιδὸς, χ, 376.
πολυφλοίσβοιο, ε. 85. 220.
πολυφόρβη, II, 365.
πολύφρων, ξ, 424. 464. υ, 239. φ, 204. πολύφρον, θ, 297. 327.
Πολύφωνον *ἄνακτα, I, 209. ἀπάλαυμένον, I, 211.
πολύχαλκοι, γ, 2. πολυχάλκῳ, ο. 424.
*πολυχρήσιον, III, 125.
πολυχρύσοιο, γ, 305. πολυχρύσῳ, IV, 1. 9.
πολυώνυμον, II, 82.
πολυωπὸ δικλίδι ἐξέφυσεν, χ. 386.
πόμπευον, ν, 422.
πομπὴ δ' φίλα δῶρα, ο. 545. πομπῇ, ε, 32. πομπῆσιν, XIV, 5.
πομπὸς, γ, 325. 376.
πομποὶ, XL, 4. πόμπιμος, θ, 566. ν. 174.
πονείτο, ο, 222. πονέοντο, ρ. 258. υ. 159. πονεύμενοι, III, 435.
πονηρὰ ἔργα, XLVII, 20.
πόνιοι οἰζυροῖο, XXXII, 17. πόνος αἰνότατος, χαλεπὸς, ψ, 249. πόνῳ ἀρηϊφίλῳ, II, 533.
Ποντίῳ, θ, 113.
πόντον, XXI, 3.
πόντιος, ε, 446. πόντου πόντοιο, δ, 510. ἀμφιλιγὺς, XXXII, 8. πόντῳ, ε, 370. εὐρέα, α, 118. εὐρυοδίαι, ζ, 263. εὐρυσδίαι, λ, 106. ἰχθυόεντα, δ, 381. κυμαίνοντα, δ. 425. μεγακήτεϊ, γ, 158. οἰνοπα, α, 183.
Ποντοπόρος, η, 179. Ποντόνδε, η, 182. θ, 65. ν, 53.
ποντοπορεύεσθαι ἐπ' ἀλεσσερὰ χηρὶ ἔχουσα, ε, 277.
ποντοπόρος ναῦται, XLII, 1. ποντοπόρῳ, μ, 69.
ποντοπορήσης, λ, 11.
ποντόφιν, ω, 83.
πόντῳ εὐρεῖ, α, 197. ἀεργαδνῇ, γ, 293. ἰχθυόεντα, κ, 458. οἴνοπα, ε, 132. πολυκλύστῳ, δ, 354 ζ *9. 204. τ, 277.
πόντων εὖ εἰδὼς, δ, 818.
πόποι, α, 32. 253. δ, 169. 333. 663.
πόρε, δ, 130. πόρεν, δ, 228. πόρεσιν, β, 186.
πορεύσῃ, I, 173.
πορθήσει, ξ, 264. ρ, 433. πορθήσειν, I, 259. πορθήσω, III, 180.
πορθμοῦσις, υ, 187.
πορθμῷ, δ. 671. ο. 29.
*πόρκες ἄγρωλαι, κ, 410.
πορφίζει, XLVII, 10.
πόρτι Ἀλφειοῖο, II, 423. ἰμαθόεντα Ἀλφειῷ, III, 398. πόρτις μ, 259.
πόρπας, IV, 164.
πόρσυνε, γ, 403. ψ. 347.
πορτιτρόφου, II, 21.
πόρφυρε, δ, 427. 572. κ, 309.
πορφύρεα, δ, 298. κ, 353. πορφύρεον, β, 428.

Porphyrius, de Antro Nympharum, ζ, 201.

ζ, 201. ν, 103. 372. ω, 12. *Prologem.* 113. illius Ζητήματα Ὁμηρικὰ β, 315. ζ, 265. κ, 513. σ, 11. IV, 138. *Prolegom.* 83. ejusdem *Epigramma*, λ, 538.
πορφυρογέννητος, II, 121.
πορὼν, τ, 529.
πόσι φεύγοπι, φῶτα ἰδοῦσαι, ζ, 199.
πόσις κυκλόθι πύξινοι φάσαν, λ, 429.
Ποσειδάων γαιήοχε, γ, 55. θ, 350. κυανοχαῖτα, ι, 528. Ποσειδάων, ὦ, γαιήοχε, κυανοχαῖτα, μακάρ, εἰμὶν ἐς ἦμαρ, πλαάσιν ἀγωγὰ, XXI, 6, 7. μεγαλοδωτὴς, σάοσίλαος, XL, 1. Ποσειδάων, ὁ, α, 77. γαιήοχος, κ, 68. σοσίχθων, 74. Ποσειδάωνα, θ, 344. γαίης κινητῆρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης, θεὸν μέγαν, πάντων, XXI, 1, 2, 3. Ποσειδάωνι, γ, 43. Ποσειδάωνος, α, 20.
ποσὶ, θ, 247. καρπαλίμοισι, ζ, 33. III, 225.
Ποσιδήϊον, ξ, 266. II, 230.
Posidonius, malè *Homerum Anacharsidæ* juniorem facit, ο, 403. *Aristarchi* Lector, ρ, 75.
πόσις, ἄνδρα, α, 15. ἐοῦλον, ὑμεναίοντα, δ, 724. φίλον, α, 363.
πόσις, ποτὸν, α, 191.
ποσὶν, α, 131.
πόσιος, ἀνδρὸς, π, 75. ποτοῦ, α, 150.
ποσσὶν, α, 96. λιπαροῖσι, β, 4.
πόσυν, ω, 287.
ποταμοὶ μεγάλοι, λ, 156. ῥέοντες, τ, 207. ποταμοῖο διίπετέος, δ, 477. θείου, XXXIV, 4. καλλιρόοιο, ε, 441. ξανθοῦ, XXXIII, 4. ποταμοὶ, ζ, 59. ἁλιμυρήεντα, ε, 460. δινήεντα, ζ, 89. XX, 2. Ὠκεανὸν, λ, 638. ποταμόνδε, κ, 159. Ἐνιπεὺς θείοιο, λ, 237. Αἰγύπτῳ ποταμῷ, ξ, 258. 427. ποταμοῖο ἐρεμνὸν, ε, 515. ἱερῶν, κ, 351.
ποτέονται, ω, 7.
ποτῇ, χρ. ποτὶ, ε, 337.
ποτητὰ, μ, 62.
ποτῆτα, σ, 406. ποτῆτες, δ, 788.
ποτηγύμνοισι, vid. ποτηρύγμοισι.
ποτηρύγμοισι, ι, 234. 249.
ποτικέκλιται, ζ, 308.
ποτιπτύσσεσθαι, ν, 98.
ποτιπτυσσοίμεθα, β, 77.
ποτιφωνήσας γάνοιο, ι, 456.
πότμου ἀμείλιχα, ἐπίσποι, β, 250. δολόεις πέλε πότμος, I, 50.
πότνα, υ, 61.
πότνι', α, 14. πότνια, δ, 513. πότνιαι, IV, 24.
ποτνιάκτην, XXXVII, 6.
ποτοῖο, α, 149. ποτὸν ἄκρητον ἡδὺν, β, 341. ἡδὺ, ι, 354.
ποτπίμνειαν, III, 555.
ποτῴκει, malè à ψαυδοκελτικῷ caput, ω, 411.
πουλυβότειραν, τ, 408. III, 514.
πουλὺν ἰφ' ὑγρὴν, δ, 709. ὁμίλου, ρ, 67.
πουλύποδες, II, 77. πουλύποδες, ε, 432.
πρᾶγμαν vid. χρῆμα.
Πραμνείῳ οἰνάκα οἶνος, κ, 235.
πραπίδεσσι, ἀλλὰ σὺ ἐπιψώσω, θ, 547. ἰδυίῃσι, ν, 92. III, 49.
πρασιαὶ κοσμηταὶ, ν, 127. πρασιὴ, ω, 246.
Πρασιαῖος, I, 251.
Πρασσοφάγοι, I, 232. Πρασσοφάγοις, I, 229.
πρίμνων, III, 238.
πρίσει, μῦ, θ, 172.
πρίσσα Κλυμένοιο θυγατρῶν, γ, 452.
πρίσσεσθαι τέτυκται θεῶν παρὰ πᾶσι βροτοῖσι, IV, 32.
πρισσηΐδα πρώιρην, XXVIII, 3.
πρίσσην, κατὰ τὰς μεγάλαισιν ἔκασις, III, 430.
πρισσίδιον, XXIX, 2.
πρισσύπιον δ' ἄρμεν' ἀμείψειν ἰάλλεν χαλκείῳ καὶ εἴη, ν, 142.
πρηκτῆρες, θ, 162.
πρηνεῖ, II, 333. πρηνὴς, ε, 374. χ, 296. I, 204. 210.
πρῆξαι, β, 191. π, 88. πρήξαντες, γ, 60. πρήξει, τ, 324.
πρῆξιν, γ, 72. ι, 253. II, 397. 453.
πρῆξις ἥπερ ἐγίνετο μνηστηροῖσιν, κ, 202. 568. ἰδίη, ὑ δήμιος, γ, 82.
πρήσσουσιν, γ, 476.
πρὸ, VII, 10.
Προαίμοιο, ε, 106. λ, 420. ἄνακτος, γ, 107. Προίμου, ξ, 241. φ, 230.
προαπο, α, 340. ξ, 115. 452. ο, 482.
προὶ ὧρη καταλιχθῆναι ὑ σὲ χρὴ, ο, 393.
προιεῖ ἐλίφαντος, σ, 195. τ, 564.
Προικαφώνησις, ἡ Προικτητικὴ καταφώνησις, β, 127. 367.
προβάλεσκε, ε, 331. προβάλοντο, γ, 445.
προβάσιν τε, κεκμηλιά τε, β, 75.
προβάτοισι, III, 568.
προβιδὲς, ρ, 27. προβιβᾶν ἵνα ποσὶ, III, 149. προβιόωντας, ο, 554.
προβλῆτες, ε, 405. κ, 89. ν, 97.
προβλώσκειν, φ, 239. 385. προβλωσκέμεναι, τ, 25.
προβόλῳ, μ, 251.
προγενίστερος, β, 29. ω, 159.
προγόνοι, ι, 221.
προδαιὲς, δ, 396.
Prodici ἄρμα, ν, 288.
προδόμῳ, δ, 302. ξ, 5. ο, 5. 465. υ, 1. 143.
προέηκε, β, 147.
προὶ εἴποιμεν, α, 37.
προελὼν, ε, 457.
προέμεν, κ, 155.
προερέουσαμεν, ν, 279.
προερέουσαμεν, ι, 73.
προέσσαν, δ, 681.
προήκαμε, μ, 205.
προθέεσκον, λ, 514.
προθόρεσκε ἑοῦσμενα, III, 384.
προθύρῳσι, α, 119. προθύρῳσι, α, 103. προθύρῳσι, δ, 20.
προΐαλλε, ξ, 18. ο, 369.
προϊδὲν, δ, 396. ε, 393.
προΐει, ν, 64. ω, 518. 521. προΐεις, ω, 332.
προϊέσσι, β, 92. ν, 381.
προΐξ, IV, 153.
προΐξιν, ι, 88. κ, 100. μ, 9.
προΐσσει, μ, 253.
προικὸς χαρίσσασθαι ἕνα, ἀργαλέον, ν, 15. προικὸς μνάσασθαι Ἀχαιῶν, ρ, 413.
προΐκτης, ρ, 352. προΐκτης, ἀρσαλίων ἐ ἀσωτὸς, ρ, 449.
προκάδων ἀκόρητοι παρδάλιες, IV, 71.
προκάλεσαι, θ, 142. προκαλεύμενον, III, 241.
προκαλίζεο, σ, 20.
προκας, ἠδὲ λαγωὺς, ρ, 295.
προκείμενα, α, 148. δ, 67. 218. ε, 200. θ, 71. 484.
Proclus, λ, 133.
Procurator Academ. *Cantabrig. Joh. Davisius, Regimensis*, II, 296. Vid. *Cicero. Maximus Tyrius. Prolegom.* CXXIV. Not.
Procorum *Penelopæ* Numerus, π, 245. Vid. μνηστῆρες.
Πρόκλειν, λ, 320.
προκλίνοισιν, β, 279. προκλιπὴν, ν, 331. προκλισίην, γ, 314.
προμάχοις, ω, 525. I, 203. προμάχοισι,

φαάγχοισι, σ, 378.
περμηνεύειν, λ, 232. περμηνευτῆσι, φ, 230.
περμηλάν, δ, 22.
περμῶ, λ, 492.
περνοῆσαι, ε, 364.
περπαι ἦμαρ, ἐς ἅλιον καταδῦναι, ι, 161. 556.
Pronapius, XVIII, 1.
Proxenus, ξ, 327.
Propertius, λ, 234. 286, ξ, 199. VI, 53.
περπετόω, I, 249. 251. περπετόντες ἔριστον, ι, 490. μ, 194.
περπερίη τύψας, χ, 98.
περπερομυλιδόρπῳ, ρ, 525.
περρέοντα, ε, 444.
περσάξας, χ, 337, 342, 265.
περσβάλεσθαι, κ, 392.
περσβιβάσαι, ο, 439.
περσεπέλασαν ἀρούρας νέον Ἠέλιο, τ, 433.
περσθε, ξ, 1.
περσιόσσομαι, φ, 5. 43. III, 99.
περσπέφραται, υ, 385.
περσσέμεν, α, 178. 221. β, 39. γ, 13. 25. 229. &c.
περσσέλμοις, ω, 305. III, 129.
περσσελμοι, φ, 138. 165.
περσσελέγω, μ, 34.
περσσπίλωμα, ν, 95.
περσσπλάζει, λ, 582.
περσσπορε, χ. περς ἴσχε, ε, 73.
περσσπορόμενοι, XLVIII, 1.
περσσός, α, 63. 156. 383. β, 384. &c.
περσσφοίτις, δ, 69.
περσσώρασε, ρ. 446.
περσσώσω, α, 122. 252. 336. &c.
περσσύδην, ν, 155.
περσσύω, π, 5.
περσσωδίν, φ, 35.
περσσορᾶν, π, 29.
περωτιλάσας, ι, 285.
περωτιύξατο, δ, 647. περωτιύξομαι, γ, 22.
περσφᾶζε, ψ, 106.
περσφυε, τ, 58. περσφύω, μ, 433.
περύσσατε, καλά, θ, 85. περύσσατον, XLVII, 22. χαρίεν, XXX, 12. περσσώπῳ ἱμερτῇ, IX, 2.
περζωμοίμην, σ, 374. περζωμαι, ψ, 196.
περδιδύγμοι, β, 205. περδιδύγμοιν, β, 186.
περδιδρᾶν, ρ, 518.
περδύετο, α, 112.
περδυμαίνεσθε, λ, 142.
περδύσσεο, η, 31. ψ, 365. περδύσσεται, ε, 389. περδύσεται, ξ, 219.
περτάνυσιν, β, 425. ε, 290. περτάνυς, μ, 409.
περτρέπῃ, λ, 18.
περύπερθε, ρ, 54.
περφαίνει, ι, 147.
περχοῦ, γ, 8.
περφερέστερος, θ, 129. περφερέστερος, φ, 134.
περφέρῃ, θ, 210. περφέρεται, 64.
περφρᾶσαι, ε, 161. περφρασσάμενος, κ, 386.
περφρων, β, 230.
περφύγοιμι, χ, 325. περφυγών, λ, 106.
περφύλαχθε, II, 538.
περχίοι, II, 241.
περχυν, ξ, 69.
περχοάς, ε, 453.
περχόμ, καλῇ, χρυσείῃ, ω, 136. δ, 52. ν, 172. ω, 368. ε, 135. ρ, 91.
περχοντῆσιν πίτνῃσιν, II, 383.
Πρυμνεύς, θ, 112.
πτύμνῃ, ν, 84. πτόμνῃ, β, 417. *Adverbialiter*, μ, 411. *πτόμνης, ν, 75.
πτυμνήν, β, 418. πτυμνήσι, ι, 178.
πτυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον, ρ, 504. πτερνόπιζε καὶ νῶτον, ρ, 463.
πτυξινοσυέρδμ, II, 68.
*πτύλω, I, 187.
πτωθῆβαι, ϑ, 263. πτωθήβῃ, II, 450. VI, 4. πτωθήβιον α, 431.
πτώσεις ἄκρας, II, 22. 144.
πτώσης, μ, 230.
Proteas, Zeugmatites, λ, 14.
Πρωτεὺς ἁλίοιο γερόντος, δ, 365. Πρωτεύς, θ, 113. αἰδοίατος, Αἰγύπτιος, δ, 385.
πτωτὸ τέλος νεῶν, ϑ, 35.
πτερμὸς, τοῖς Παλαιοῖς, ὄρυις, ρ, 541.
πτερά, β, 151. πτυκινὰ, ε, 53.
*πτέρνας σκάλε κλυτόνοτε, I, 112. Not.
πτέρνης, I, 37. 46.
*Πτεριοφάγον, I, 222. βασιλῆα, I, 224.
πτερόεντα, α, 122. β, 269. 362. δ, 25. 77. &c.
πτερὸν, τὸ νόημα, ὡσεί, η, 36.
πτερύγαστρο, β, 149. III, 541. ξαινήσι, XXXII, 13. πτερύγων, XX, 1.
Πτολεμαῖος, ὁ πτώτης Χρημικῶν, δ, 228. Ἀσκαλωνίτης, β, 106. Κόρυμβος, ε, 72. *Hephæstion*, δ, 279. κ, 305. λ, 133. μ, 63. σ, 5. τ, 407. *Alexandrinus*, de *Utide* scripsit, ι, 366.
πτόλεμος, Χ, 3. πτολίεθρον, σ, 263. ω, 542.
πτολίεθρον, Τρώων, ἱερὸν, α, 2. Κιλίκων, ι, 165. αἰπὺ, γ, 485. ἀλιπτόλεμον, II, 410. ἐϋκλεμον, γ, 4.
πτόλιν, β, 383. 397. ξ, 472. ο, 310.
πτολιπόρθιον, ι, 504. 530. πτολιπορθ, σ, 355. ω, 119. πτολιπορθος, ϑ, 3. π, 442. χ, 283. πτολιπόρθ, ξ, 447.
πτόλις ὑφορώμενα, ο, 383.
πτόρθον, ζ, 128.
πτύξασα, α, 439. ζ, 111. 252.
πτύχας ἀλύμπους, III, 386. ὑπερμυόεσσας, ν, 432.
πτώσσειν, σ, 362. πτώσσουσαι, χ, 304. πτώσσων, ρ, 227.
πτωκάσιν αἰθυίῃσιν ἁλίξοον, XLII, 1.
πτωχεύειν, ρ, 19. πτωχεύσει, σ, 20 πτωχεύσων, ο, 308.
πτωχοὶ ἀνέρες, δυσπῶν ἀπλημονέστατοι, ρ, 337. πτωχοί τε, ξεῖνοί τε, σὺς Διὸς εἰσὶν ἅπαντες, ζ, 208. ξ, 58. πτωχὸν, ρ, 387. σ, 49. ἀνέρες, δυσπῶν ἀπολημονέστατοι, ρ, 220. πτωχὸς, ξ, 400. ρ, 366. φ, 292. 327. παιδόμορ, σ, 1. πτωχὸς προφέρουσιν, σ, 41. πτωχῷ, π, 209. ρ, 18. σ, 402. λιμοκαλέῃ, π, 273. ρ, 202. 337. ω, 156. πτωχῶν, ρ, 475. σ, 105.
Πυανέψια, XLVIII, Not. ad *Titulum*.
πυγμαχίῃ, II, 149.
πυγμαχίῃ εἰμὲν ἀμείνονες, ϑ, 246.
πυγόστιον, π, 517.
πυέλου, τ, 553.
Pythagoras, π, 27. 73.
πυθέσθ, π, 152. 155. 537. λ, 50. 76. 89. ν, 335. &c.
πύθεται, α, 161. πύθεο, II, 363.
πυθμένα, μ, 46.
πύθμαι, γ, 15. δ, 494. πύθηται, δ, 713. τ, 486.
Πύθιον, χ. Πύθιον, II, 373.
πυθμὴν' ἐλαίης, ν, 122. 372.
Πυθοῖ σε, ἀγαθῇ, ϑ, 80. XXIII, 2. Πυθοῖ, II, 372. σὺς Πυθῶ, II, 517. πτερόεσσαν, II, 183. Πυθοῖ', λ, 580.
Πυθὼ, ubi de *Pythonis* Divitiis, III, 178.
πύκα, α, 333. 436. ϑ, 458. π, 415. *XVIII, 20.
πυκάζουσι, μ, 225. πυκάσσαι, λ, 319.

πυκιμη-

πυκιμηδέως, α, 438.
πυκινὰ, ε, 53. ι, 445. πυκινὰ, ε, 329. πυκινῇ, τ, 439.
πυκινόφρονα. III, 535.
πυκινῶς ὑποθήσομαι, α, 279 ἀραρυῖαι, β, 344. &c.
πυκνὰ, κ, 150. πυκνὴ, τ, 442. πυκνῇσι λιθάδεσσιν, ξ, 36. * ψ, 193. πυκνοὶ, ε, 480.
πύλαι, τ, 562.
πυλάρτης Ἀίδαο κρατερηφίλου, λ, 176.
πύλας, ἠελίοιο, ω, 12.
Πυλαιμενίδας, II, 398. 424.
πυληδόκον. III, 15.
πύλῃσι Ἀίδαο, ξ, 157. ἀνερείψω, δ, 809.
Πυλίοισι, ο, 227. Πυλίων, γ, 31. ο, 216.
Πυλοῖν, π, 323.
Πύλοιο, λ, 262. Πύλον, α, 284. ἠγαθέην, β, 308. ἡμαθόεντα, α, 93. Νηλήϊον, δ, 639. Νηλῆος ἐϋκτίμενον πτολίεθρον, γ, 4.
Πύλονδ', γ, 182. Πύλονδε, γ, 485. Πύλε ἡμαθόεντος, β, 326. ἱερῆς, φ, 108. Πύλῳ, ἠγαθέῃ, δ, 599. ἡμαθόεντι, λ, 256. 458.
πυμάτῃ, δ, 685. υ, 13. πυμάτῃ XXVIII, 5. πύματον, β, 20. πυμάτῳ σπείσαντες, η, 138.
πυνθάνομαι, β, 315. πυνθανόμην, ν, 256.
πυξ, θ, 103. 130. 206. λ, 299.
πῦρ, κ, 7. 13. θ, 437. 501. ι, 231. 251. 308. &c. ἀκάμαντα, υ, 123. ἡιτεάλεις, δ, 418. ῥοίζα, ε, 59.
πυρὸς ἀίσσοντος ὑποείβων, γ, 434.
πυρ * κέδασσε, XLVII, 11.
πυρεσυγίας, VII, 6.
πύργοι, σίφαι πολῆος, XLVI, 1. πύργος, λ, 555. ὑψηλὸς, ζ 262.
πύργωσαν, λ, 263. vid. ἐπύργωσαν.
πυρήια, III, 511.
πυρὸν, κ, 523. λ, 31. ω, 69.
πυρπάρεσθαι, γ, 495. II, 228.
πυρὶ, γ, 341. 446. κηλέῳ, δ, 435. λαμπετόωντι, δ, 662.
πυρικτία, ι, 387.
Πυριφλεγέθων, κ, 513.
πύρνα, ρ, 362. πύρνον, ο, 311. ρ, 12.
πυρὸς δὲ 604. ι, 110. πυρὸς, τ, 112.
πυρὸν, τ, 536. 553. υ, 109.
πυρπολέοντας, κ, 30.
πῶϋς, II, 374. πώεα, II, 369.
πώεσι μηλὰ οἰῶν, μ, 129. ω, 112. ᾠέων, λ, 401. ξ, 100. πώεσι μήλων, 413.
πώλα, δ' δ 811. πωλεῖτ', ι, 189. IV, 80. πωλεῖται, δ, 384. II. 170. πωλέσκετο, λ, 239. πωλεύμενα, XLVII, 50. πωλεύμενοι, β, 55. ρ, 534. πωλεύμενον, χ, 352. πωλήτηρα, II, 329.
πῶλοι, ψ, 246. ζαφλεγέες, VII, 7. πῶλον, ὑποδμὴς, II, 231. πῶλος, ἐριαύχενας, αἰγλήεντας, XXXI, 9
πῶμ', ω 314. πῶμα, Θ, 443. πώμασιν, β, 353.
πωτῶνται, XXXI, 4. πωτῶντο, II, 442.
πῶϋ μοὶ γ' οἴων, μ, 299.

P.

Ῥαῖδαν, ε, 47. κ, 389. III, 210. ἐξεκαλλίπε, χρυσείην, τριπέτηλον, ἀκήρατον, III, 526. καλὴν, χρυσείην, ω, 2. ῥαῖδαν περιμήκεα, κ, 293. μ, 251.
Ῥαδάμανθυν ξανθὸν, η, 323. Ῥαδάμανθυς ξανθὸς, δ, 564.
ῥαίησι, ε, 221. ῥαίοιτο, ι, 459. ῥωομένην, ζ 326. ῥαισμένην, Θ, 569. ν, 177.
ῥάκεα, ξ, 512. φ, 221. ῥακέεσσι τ, 507. ῥάκεσιν, σ, 66. χ, 488. ῥακέων, σ, 73. χ, 1. ῥάκος, ζ, 178. ξ, 342. 349. κακὸν, ν, 434.
Ramus, Petrus, Sepulchro suo *Dialecticen* inscribi voluit, λ, 77.
ῥαστὰς, ω, 228.
ῥάψῃσιν ἀκάμαντα κακὰ, π, 423.
ῥάψῃσιν βέλεσσι τε καὶ τοξεύμασι χερσὶ, π, 422. ῥάπτειν, γ, 118.
ῥαπτοὶ, ἀσπαίρουσι, ῥυπόωντα χιτῶνα, ω, 227.
ῥάσσατε, υ, 150.
ῥαφαὶ δ' ἐλέλυντο ἰμάντων, χ, 186.
ῥαφάνας, I, 53.
ῥέα, λ, 36. τ, 204. οἷ, ε, 290.
ῥεθρα, γ, 292. ζ, 317. II, 383. 387 ῥέηι, λ, 156. καλὰ, λ, 239.
ῥεῖθρα, II, 18.
ῥέζει, χ, 158. ῥέζειν, γ, 144. ῥέζεσκον, χ, 46. 209. ῥέζοι, α, 47. ῥέζων, α, 61.
ῥέῃ, α, 160. ρ, 273. ῥεῖα, β, 322. γ, 131. δ, 207. ζώοντες, δ 805. ε, 122.
Ῥείη, II, 93. IV, 43. XI, 1.
ῥείθρῳσιν μαλακοῖσιν, XVIII, 9.
Ῥείθρῳ λιμένι, α, 186.
ῥέξαι, γ, 144. χ, 314. Ψ, 222.
ῥέξασθαι, ρ, 567. ῥέξεις, δ, 205. 649. ῥέξομεν, η, 191. μ, 344.
ῥέον, ε, 70. ῥέοντας, τ, 207. ῥέουσι, κ, 513.
ῥεπτοσυνάων, ζ, 59.
ῥέπων, γ, 349. καλὰ πτερύγε ἐμοὶ ἑλίσσων, δ, 297. πτερύγεσσι καθύπερθε, ὑπένερθε ἑλίσσων, κ, 353. σιγαλόεντα, ζ, 38. λ, 188. τ, 318. 337. ψ, 180. ῥέπει σιγαλόεντι, ν, 118. ῥέπουσι, υ, 141. ῥῆγος, ν, 73.
ῥηγμῖνα βαθεῖαν, μ, 214. ῥηγμῖνι, δ, 430. 449. 575.
ῥηθὲν δικαίως, σ, 413. υ, 322.
ῥηϊδίον τοι ἔπος ἐρέω, λ, 145. ῥηϊδίον δὲ θεοῖσι, ἡμῖν κυδήναι βροτὸν, ἠδὲ κακῶσαι, π, 211. ἔπος ὔμμι' ἐρέω, II, 534.
ῥηϊδίως, Θ, 376. ι, 313. ξ, 196. ῥηϊδίως βιοτὴν τέλει ἀνθρώποισι, δ, 565.
ῥηΐτατ', τ, 577. φ, 75.
Ῥήναιά τε πετρήεσσα. *Delo* annexa. II, 44.
ῥήξαντες. I, 124.
Ῥηξήνορά τ', Ἀλκίνοόν τε, η, 63.
Ῥηξήνορ' ἀντιθέοιο, π, 146.
ῥηξήνορος, ξ, 217.
ῥηξήνορ' Ἀχαιῶν, δ, 5.
ῥήσι, φ, 291.
Rhetoricum, vid. *Lexicon*.
ῥήτερα, ξ, 393.
ῥίγησεν, ε, 116. 171.
ῥίγιον, ρ, 191. υ, 220.
ῥίγιστα, ρ, 375.
ῥίζης ἐξ ἀκάμαντος, ε, 472.
ῥιζοτόμῳ, ξ, 481.
ῥίζαι, ι, 390. μ, 435. ῥίζῃ μὲν μέλαν ἔπλε, γάλακτι ἐοικὸς ἄνθος, κ, 304. ῥίζης, ὦ, σχεσιμοὺν κερμὸν, ψ, 196.
ῥικνὸς πόδας, II, 317.
ῥῖνα, δ, 445. σ, 85. ῥῖνας, ε, 456. φ, 301. χ, 18. 475. ω, 317.
ῥινοὶ, ε, 435. μ, 46. 395. ῥινοῖο, μ, 423. III, 48. ῥινοῖσι, α, 108. ῥινὸν, ε, 281. ξ, 134. ἄκμονι, χ, 278. ῥινὸς, ε, 426. ῥινὸς, III, 124.
* ῥίον ὄρεος, ἀνθὸν ὕλης. II, 139. 382. σκιερὸν, γ, 295.
ῥίπτασκον οἰσυΐνῃσι, ε, 256.
ῥιπὴς, Θ, 192. II, 447.
ῥιπώσασκεν, III, 279. ῥιπώσασκε, Θ, 374. λ, 591.
Rhitterſhuſius, Conradus, in Oppian.

ῥίπτ. ε, 344. λ, 37. 133. ο, 372. σ, 263.
ῥίψ' ἀνὰ χρατὶ ἑλοῦσα, II, 318. ῥίψας ἀπὸ σώματος, I. 93. τὴν ἀσπίδα, I. 223. ῥίψιν, I, 234. ῥίψω, III, 256.
ῥίψας ἀσπίδα, & ῥίψασπις, I, 223.
ῥῖμ' ὑλήεντ, ι, 191.
ῥοὰς, ι, 450. ω, 11. ῥοάων, κ, 529. χ, 197.
Robertellus, Argument. *Margites*.
ῥοδόπηχυ, XXX, 6.
ῥοῆς, IV, 228. ῥοῇσι, ζ, 216.
ῥόθιον, ε, 412.
ῥοιαὶ, η, 115. λ, 588.
ῥοιζηδὸν, μ, 106.
ῥοίζῳ πολλῷ ἐς ὄρος πείπτ μῆλα, ι, 315.
ῥοιζοῦ, λ, 638. ῥόον, ε, 327. 451. ἀφικάνδε, ζ, 85. ῥόῳ, ι, 80.
ῥόπαλον, ρ, 195. παλχάλκεον, αἰὲν ἀκαχὴς, λ, 574. μίζαι, χλωρὸν, ἐλαίινον, αὐαλέην, ι, 319. ῥοπάλῳ, ρ, 236.
ῥόχθει μίζαι κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο, ε, 402. κῦμα μίζαι ῥοχθῇ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης, μ, 60.
ῥύατ', ρ, 201.
Rudolph. Weiſtenius. Gr. L. Profeſſor, *Baſil.* Tract. de *Batrachom.* pag. 3.
ῥυδὸν ἀφρειοῖο, ο, 425.
ῥύεταί τι, φυλάσσῃ τὸ, ο, 35.
ῥύη μέλαν αἷμα, γ, 455.
ῥυθμὸς, τὸ ὁμοιοπλοῦτον, α, 40. 397. ξ, 199.
ῥύομαι, ξ, 107.
ῥύπα πάντα κάθηραν, ζ, 93.
ῥυπόω, τ, 72. ψ, 115. ῥυπόωντα, ζ, 87. ν, 435. ω, 226.
ῥύσαιο, ζ, 129. μ, 107. ῥύσατ', ψ, 244.
ῥυσάζοντας, π, 109. υ, 319.
ῥυσακλύος ἐξ ἀλεγεινῆς, σ, 223.
ῥυτῆρε χρυσέῳ σεβόμην, ρ, 187. 223. βιῦ τ' ἴμμαγ καὶ οἰστὸν, φ, 173.
ῥυτῆρας οἰστῶν, σ, 261.
ῥυτοῖσιν λαίοισι, ζ, 267. ξ, 10.
ῥωγαλέα, ῥυπόωντα, κακῷ μεμορυγμένα κατνῷ, ν, 435. ξ, 343.
ῥωγαλέην, ν, 438. ρ, 198. σ, 108.
ῥῶγας, αἰνὰ, μεγάροιο, χ, 143.
ῥῶπας, κ, 166. ὁμοπείας, ξ, 49. χλωρὰς, π, 47.
ῥωπήια πυκινὰ, ξ, 473. XVIII, 8.

Σ.

Σ' Αὐτὸν, γ, 406. σὲ, γ, 92. δ, 312. ι, 449. η, 147. ι, 266. λ, 201. 375.
Σαβάκτλω, XLVII, 9.
σαίνον, κ, 219. σαίνουσι, π, 6. σαίνοντες, IV, 70. σαίνασ', κ, 217.
Σαοσάρλω, *Fragment.* 255.
σάκε', ἔξελε, χ, 110. 144. σακέων, ξ, 477. σάκεσιν, ξ, 479. σάκεσι, π, 474. σάκος, γίγεν, πεπλαγμένον αὖζη αὐτὺ, χ, 184. πτερόφιλυμένοι, χ, 122.
Σαλαμῖν ἐυκτιμένης μεδέεσσι, IX, 4.
Salaminiorum Lex, σ, 29.
Salmaſius, β, 319. emendat *Heſychium* infelicitèr, ο, 396. ex ejus Bibliothecâ, *Antipatri* Epigramma, υ, 106.
Σαλμωνῆος ἀμύμονος, λ, 235.
Salomonis ſententiæ, *Homeri* ſimiles, ι, 3. χ, 412. III, 478.
σάλπιγξας μιζάλας, I. 199.
Σάμη, α, 246. Σάμηνδε, ο, 366. Σάμης, π, 249.
Σάμοιο παιπαλοέσσης, δ, 671. 845. ο, 29.
Σάμος Θρηικίη, II, 34. ὑδρηλὴ, II, 41.
σανίδαλα, III, 79. 139. κῦφα, III, 83.
σανίδες, αἳ ἀραρυῖαι, χ, 128. ψ, 42. κληῖσαι πυκιναῖς ἁρμονίῃσι, β, 344. σανίδεσσιν κολλητῇσιν, ἐυξέσσης, φ, 137. 164. σανίδες ὑψηλὰς, φ, 51.
σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα, VI, 49. σαόφρων, δ, 158.
σαοφροσύνης, ἐπέβησαν, ψ, 13. σαοφροσύνῃσι, νοήμασι πατρὸς ἑκυρῆς, ψ, 30.
Σαρδάνιον & Σαρδάνιος γέλως, υ, 302.
Sardanapali dictum, β, 315.
*Σαρδάνης, XXXIII, 3. XXXIV. 3.
σάρκας ι, 293. λ, 218. III, 122. σάρκες, σ, 76. σαρκὸς, τ, 450.
Σαρπηδόν ἀντηθίοιο, *Fragment.* 223.
*σαρπίνας, IV, 13.
σαυλὰ ποσὶ βαίνουσα, III, 28.
σαυτῆς, α, 356. φ, 350. σαυτὸν, ι, 406. σαυτῷ, ξ, 185.
Sawbridge, Georg. II, 281.
σαφὰ, ἃ, 202. σαφὲς, III, 208.
σάω, pro σάωσον, ν, 230. ρ. 595. *XII, 3.
σαωθῆναι, κ, 473.
σαῶσαι, γ, 231. σαώσας, χ. σαώσῃ, δ, 753. σάωσε, δ. 288. 513.
σαώσεται, φ, 309. σαώσομεν, χ, 357. σάωσον, δ, 765. σαώσῃ, κ, 286.
σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα, γ, 123. δ, 75. 142. ζ, 161. θ, 384. πάντας ὀρώρας, XXVII, 6. ξείνιος Διὸς, ὑψιμέδοντος. αἰδοῖός, XLII, 3.
Seberus, ν, 74. *Var. Lect.* II, 157.
Σιδὼς, βασιλὶς Αἰγύπτιε, ξ, 278.
σίων, γ, 486. ο, 184. σίοντες, ι, 166.
σειρὴν πλεκτὴν, χ, 175. 192.
Σειρὴν, à *Sir, Phœniſſa* voce, μ, 168.
Σειρῆνας, μ, 39. Σειρῆσι, μ, 44. Σειρήνοιϊν, μ, 52. 167.
Σειρήνων, μ, 42. 198. ἀοιδάων, ψ, 326. θελγομένοισι, μ, 158.
Σειρήνων Ἀκτῆς, μ, 32.
σείσας' ὀξὺν ἄκοντα, XXVII, 9.
σέλα πυρὸς θήλαιον, φ, 246. σέλας, σ, 353. II, 442. 445. VII, 10.
Seldeni Joh. Illuſtrationes in *Michael Drayton*, ν, 163.
Seleucus, Grammaticus, β, 190. δ, 74.
σελήνη, ι, 144. IV, 89. ἄνακτα, XXXI, 17. δῖα, III, 99. XXXI, 8. 17. εὐκαλέκμιος, XXXI, 18. ἠὲ λάσκαλλε, XXXI, 17. σεφέρη, XXXI, 18. σελήνῃ, ω, 147. σελήνη, εὐκλόκμιον, XXX, 6. σελήνης, δ, 45. η. 84. III, 141.
σελίνοις, I, 54. σελίνῳ, ε, 72.
σέλμασιν ἄκρα, VI, 47.
Σεμέλη Καδμηΐς, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα, VI, 57. Σεμέλης ἐρικυδέος, VI, 1. XXV, 2. εὐώπιδος, VI, 58.
σεμνὰ, XXIX, 16. σεμνὴν, XII, 1. σεμνῆς, ἐκ κεφαλῆς, XXVII, 5.
Senarius *Chriſtophori Haſii*, γ, 179. κ, 246.
Seneca, ι, 3. 60. 481. μ, 39.
Servius, in *Virgilium*, δ. 477. 563. ε, 297. μ, 63. Not. *Schol.* II, 211. *Fragment.* 200.
Sherburne, Edwardus, Milcs, μ, 63.
σεῦαν, ζ, 89. σεύας' ἐπὶ κῦμα, ε, 51.

Tegiſm.

Τεχίην. IV, 66. τεῦξεν, ξ, 35. τεύξας, VII. 12.
Συστλαῖ⊙, I, 208. &c.
σηκοὶ, ι, 219. κ, 412. σηκὸς, ι, 439. σηκὸ, ι, 319. σηκῶν, ι, 227.
σηκοκόρῳ, ρ, 224.
σῆκος, α, 291. ἀριφραδὲς, λ, 125. φ, 217. 273. ψ, 73. ω, 328. μέγα, ψ, 188. σήκοθ', ψ, 110.
σήμαινε, χ, 450. σημαίνειν, χ, 427. σημαινέω, μ, 26. XXXVI, 6. *Var. Lect.*
σημαντῆρα, III, 367. σημάντορες, τ, 314. II, 542. σημάντορ', ἐπιτειλαμένῳ πάντα πιθέσθαι, ρ, 21.
σῆμαν' ἀριφραδέως κατέλεξας, ψ, 225. ἀναγνόντ', τὰ οἱ ἴμπεδα, τ, 250. ψ, 206.
σήματα, Θ, 192. φ, 413. VI, 46. ἴμπεδα, τ, 250. ψ, 206. καλὰ, πάντα, XXXII, 16. σήματα, XXXVI, 1.
σημειόεσσαν, *Fragm.* 155.
σῆμιν οἱ φρεσὶ βάλλεο, π, 299. ρ, 548.
Θέσπ⊙, φ, 282. χ, 237. Θέσπ⊙, I, 270. II, 268. μέγα, Θ, 136. I, 260. οὐκ ἀλαπαδνὸν, σ, 372.
σιάλοισιν σὺν εὐφορίοισιν, κ, 390. σιάλους, β, 300. ξ, 41. 81. ρ, 181. υ, 163. 251. σίαλον, ξ, 19.
Σίβυλλα, περὶ Ὁμήρου ἄρτι γεγηθότος, μ, 63.
σίγα νῦν, μήτις σῦ Ἀχαιῶν ἄλλ⊙ ἀκούσῃ, ξ, 493. μή μοι τῶνδ' ἀμφεῖβε πρὸ ἐπέων, ρ, 393. ἢ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε, τ, 42. μήτις τ' ἄλλ⊙ σὺ μεγάθεσι πύθηται, τ, 486.
σιγαλόεντα, ζ, 26. 38. 81. λ, 188. ο, 60. 449. σ, 205. π. 232. 318. 337. 600. χ, 428. ψ, 180. IV, 85. 165. σιγαλόεντι, ε, 86. V, 118.
σιγῇ, III, 93.
σιγῇ, δ, 776. ν, 30. ρ, 76. ω, 390. 439. σ, 141. τ, 502. φ, 388.
Sigonius, Carolus, Argument. *Margites.*
σιδήρια, α, 204. μ, 280. σιδηρίῃ, δ, 293. σιδήρεια, Θ, 15. σιδήρεον, ο, 328. ρ, 565. σιδήρεος, ε, 191. ψ, 172.
σίδηρον, ξ, 324. αἶψα, α, 184. III, 180. πολὺν, ω, 167. σίδηρος, π, 249. τ, 13. 211. 494. φ, 61. XLIII, 3. πολέμοιτος, φ, 10.
Σιδονίην ἐὺ ναιομένην, ν, 285. *Sidonius Apollinaris,* τ, 228.
Σιδονίης, δ, 84. Σιδονίων βασιλῆος, δ, 618. ο, 118.
Σιδῶν⊙ πολυχάλκου, ο, 424.
σὶς ὀφθαλμὸς, ι, 394.
Σικανίης, ω, 306.
Σικελὴ γυνὴ, γρηῢς, ω, 210. 388. ἀμφιπόλ⊙, ω, 365.
Σιληνοὶ, IV, 363.
Silius Italicus, δ, 499. ν, 288.
Simmias Rhodius, δ, 365. Θ, 492.
Simonides emendatus, ξ. 435. N. *Schol.* laudatus, σ, 129. τ, 518. Refutatus, XXXVI, 1. *Hyrrhici* filius, δ, 404.
σινέσκοντο, ζ, 6. σίνηαι, λ, 111. μ, 139. σίνεσθε, μ, 114.
Σίντιας ἀγελοφοίτας, Θ, 294.
* σίν, ἠδὲ σελίνῳ λειμῶνες, ε, 72. Vid. ἴν.
σισυμῆδα, I, 36.
Σίσυφον, λ, 592.
σιτίσκοντο, ω, 208.
σίτῳ, ι, 87. κ, 58. γλυκερῷ, II, 461. μελίφρον⊙, ω, 488. II, 499. σῖτον, α, 139. 147. γ, 479. δ, 55. 623. 746. ε, 165. η, 175. πολὺν, τ, 61.
Σισυφάων, I, 244.
σκάφεϊ ἐν δεξαμενῇ, ι, 191.
σκαιῇ, α, 325. 339. η, 514. Θ, 234. κ, 140. λ, 332.
σκαιότερον, ρ, 513.
σκαίζων, I, 245.
σκαιὸν, ρίον, γ, 295.
σκαίρουσιν, κ, 412.
Scaliger, Joseph. δ, 126. 477. ε, 271. λ, 37. ξ, 199. XXXVII, 6. 10. 12. *Var. Lect. Fulinus* locum miratur, τ, 205.
σκαλμοὶ, VI, 42.
σκάπτεις, III, 90.
Scattergood, Doctor, γ, 13.
σκαφίδες, ι, 223.
σκέδασ', ν, 352.
σκέδασιν κατὰ δῆμα θοίη, α, 116. υ, 225.
σκέδασον, Θ, 149.
σκέπαρνον, ι, 391. ἰθύνων, ε, 237.
σκέπας, ε, 443. ζ, 210. 212. η, 282. μ, 336.
σκεπόωσι, ν, 99.
σκεπτόμενον, I, 134.
σκιδνάζοντα, III, 285.
σκιερὰ, ἠμὲν ἐπὶ τοὶ, ν, 364.
Solinus, I, 78. XXXIV, 5.

Solœcismus, ξ, 155. ι, 256. ρ, 555. ψ, 205.
Solonis, Lex. ξ, 210.
Σολύμων, Mons *Solymus*, ε, 283.
σόος ἵμμαχ, οἵ τότ', ὄλοντο, δ, 98.
σόῳ, τ, 300.
Sopingius Homeri locum *Empedocli* tribuit, τ, 446.
Σφιγὸν, ἄκρην Ἀθηνῶν ἱερὸν, γ, 278.
Sua, urbs, à quo condita, ε, 1.
σοφίη, III, 480. σοφίης, III, 508.
Sophocles emendatur, τ, 471. explicatur, μ, 63. laudatur, η, 106. λ, 127. *Homerum* imitatur, σ, 403. perpetuus *Homeri* imitator, τ, 407. illius *Scholiastes*, ξ, 327. XLII, 2.
Spanhemius Ezekiel, λ, 520. υ, 66. II, 16. 18. 54. 99. 146. 199. III, 51. 104. V, 9. X, 1. XIV, 9. XV, 3. XXXVII, 6. *Fragment.* 74.
Sphæra & *Cylindrus* Archimedis *Sepulcro* inſculpti, λ, 77.
σπάργανα, III, 237. σπάργανα, III, 268.
σπαργανῶσι, III, 301.
σπάργανον, III, 151, 306, 388.
σπάρξαι, II, 121.
Spartanorum Chori, ο, 1. vid. Λακεδαιμόνια εὐρύχορον.
Σπάρτη εὐρεῖη, λ, 459. Σπάρτηθεν, β, 327. δ, 10. Σπάρτῃ, α, 93. 285. β, 214. 359. καλλιγύναικα, ν, 412.
σπασάμενος, κ, 166. σπάσεν, β, 321. σπασσάμενος, κ, 439. λ, 230. σπάσασθαι φάσγανα, χ, 74.
σπεῖος γλαφυρὸν, ε, 194. σπέους, ι, 141. 330. 464. γλαφυρῷο, ε, 68. 226. κοίλοιο, μ, 93.
σπείρας, ζ, 269.
σπεῖρα κακὰ, δ, 245. σπεῖρον ἐπέχειν, ε, 318. σπείρῃ, β, 102. τ, 147. ω, 136. σπείρωσι, ζ, 179.
σπεῖσαι, γ, 47. II, 497. σπεῖσαι, γ, 342. σπείσαντες, γ, 334. σπείσασκε, Φ, 89.
σπείων ἱερείων, IV, 264.
σπίνδισκοι, η, 138.
Spencerus, Poeta *Anglus*, ν, 103.
σπίος, ε, 57. ὑψηλὸν, δάφνῃσι καταπρῆθες, ι, 182. εὐρὺν, ε, 77. ἠερόεντα, μ, 80. κοίλον, μ, 84.
σπέρμα πυρὸς σώζων, ε, 490.
σπιρχίαι, ν, 22. σπίρχιαι, γ, 283.
σπλάγχνα, χ, 324.
σπλῆνι γλαφυρῷσι, α, 15.
σπογγίζω, ω, 323. σπῦσε, ι, 250. 310. 343.
Spensippus, ἐν διατάξει Ὁμοίων ε, 72.
σπήσασι, ι, 400. σπῆϊ γλαφυρῷ, β, 20.
σπλάδιοι, ε, 401. σπλάδιαι, γ, 298.
σπογγοειδὴς, II, 442.
σπλάγχν' ἐπάσαντο, γ, 9. 461. μ, 364. σπλάγχνα, υ, 252. σπλάγχνων, γ, 40. υ, 260.
σπογγιὰ, υ, 151. πολυτρήτοισι, α, 111. χ, 439. 453.
σπουδῇ μελαίνῃ, ε, 488.
σποδὸς, ι, 375.
Spondanus hallucinatur, δ, 820. η, 66. ι, 299.
σπυδαῖον, III, 332.
σπυδῇ, γ, 297. ν, 279. ο, 209. π, 119. III, 305. σπυδῆς ὥπερ, φ, 409.
σταθμὸν, ε, 245. ρ, 341. φ, 44. 121. ψ, 197.
* σταθμὸ ἀρίδηλοι, η, 89. σταθμοῖσι, ξ, 19. σταθμοῖο, δ, 838.
σταὶη, α, 256.
σταμίνεσσι, ε, 252.
Stanleius in *Æſchylum*, λ, 133.
στὰς, α, 120. γ, 449. ε, 75. στᾶσαι, δ, 370.
στάσις, I, 134.
σταυρὸς πυκινὸς, ξ, 11.
σταφυλαὶ πανταῖαι, ω, 342. σταφυλῇ, σταφυλὴ, η, 121. σταφυλῇσι, ε, 69.
στάτος, Mediâ *longâ*, φ, 178. 182.
στεῖον, ζ, 92. στέῃσι, XVII, 4.
στεῖλε, ξ, 248. στεῖλαι, γ, 11.
στειλειῆς, φ, 422.
στειλειὸν ᾠδίγαμμις, ε, 236.
στείρας, II, 533. στείρῃσι, χ, 460.
στείνοντο, σ, 385. στείνοιθ', ι, 219.
στεινωπὸν, μ, 234.
στεῖραν, κ, 522. λ, 30. υ, 186. στείρῃ, β, 428.
στίχες ἀϊσσ' ἀνὰ ἄστυ, η, 72. στίχας, λ, 17. στείχοις, ι, 418.
στλίβε νῆα θοὴν, β, 287. στίμπτοις, π, 253.
στόμωτικὸν, I, 179.
στοιχίζω, α, 243.
στονάχοντο, δ, 516. ε, 420.
στρὶξ, τ, 494.
στρίσαι, ν, 262.
στρωτῆρα, ψ, 103.
στέρνοισι, ε, 346. 373. III, 11. στέρνοισι, ε, 373. *Var. Lect.* ι, 443.
στεγανὴν, δ, 72. στεγανῆς, ξ, 268. ρ, 437.
στῦφ, ρ, 525. στῦτο, λ, 583.
στφάνῳ σύντεθεν, V, 1.
στέφανον ἀνδρὸς, παῖδὸς, XLVI, 1.
Stephanus, ἐν πόλεων, γ, 169. 172.
Stephanus, *Henricus* errat, ο, 474. ρ, 342. 537. 579. auctoritate alios in errorem trahit, ε, 323. Φ, 256. ο, 362. π, 17. 82. ρ, 88. 579. σ, 104. τ, 261. 371. φ, 1. 315. 376. ψ, 25. 32. 203. ω, 21. 57. 495. 539. Illius παρεφήμισε, λ, 485. π, 466. ρ, 141. τ, 371. ψ, 25. 32. ω, 454. 456. *Var. Lect.* Audacia, ω, 213.
στφάνῳ χρυσέῳ, XXXI, 6. στφάνος, VI, 42.
στέφει, Φ, 170.
στῆ- α, 103. 333. β, 37. ζ, 21. 141.
στῆθ' ὕπο δόρπου ἕζεσθαι, ξ, 218.
στήθεα, σ, 68. στήθεσι, α, 341. στήθεσφιν, χ, 93.
στῆθι, ν, 387.
στήλαι, μ, 14.
στήλμαι, ε, 414. στῆναι, ρ, 439. σ, 240.
στήσειε, III, 11. στησείαμ, μ, 434.
στιμφέντι, β, 94. τ, 139. ω, 128.
στῆσαι, β, 425.
στῆτι, ζ, 199.
στιβαρὴς, Φ, 189. στιβαρῇσι, δ, 506.
στιβαρὸν, α, 100.
στιβαρώτερον, Φ, 187.
στίβον κακὴν, ε, 467. ὑπαυλίου, ρ, 25.
στίβου, III, 352. στίβῳ, III, 353.
στίλβων κάλλει ἠὲ χάρεσι, ζ, 237.
στίχας, α, 100.
στίχες ἀθηνῶν, temerè, α, 356. λ, 38. 92. 156. π, 284. τ, 4. 346. χ, 44. 256. 273. ψ, 218. 296. δίπτυχα ἀθηνῶν, λ, 582. ν, 345. 347.
στίχαι deeſſe, fruſtrà queritur Dr. *Scattergood*, γ, 13.
στίχῳ ἀκρωλόφῳ, ſive ἀκροκείλιος, δ, 13. η, 119. Φ, 452. κ, 36. μ, 423. φ, 25. ω, 481. διπτυχὴς, ν, 51. 194. λαγανοῦς μέσους, κ, 36. ὀλοδόκῳ νῷ, ω, 40.
στίχῳ *Homero* reſtituitur, α, 146. 147. 153. 154. β, 103. 288. 568.

568. ξ, 8. ι, 405. λ, 92. *Tres*, λ, 438. ο, 294. π, 413. ρ, 59. σ, 59. ψ, 128. I, 60 99. *Distichon*, I, 171. II, 165. III, 377. *Sex* toti Verſus, XII, 3. *Septem*, XXIV, 2. *Octo*, XXV, 13. XLVI, 6. XLVIII, 7. Vid. ad *Fragmenta*.

τίχων πάγη, α, 183. δ, 13. η, 119. ϑ, 452. κ, 36. μ, 423. ω, 481.

*τοιχείοισι δυσὶν, I, 59.

τόμῳ ἱερεῖσιν, σὺν, λ, 425. τόμοι, ι, 441. 456. σ, 96. ἀρχαλέον τόμῳ λαύρης, χ, 137. τομάσσιτον, I, 290.

τόμωτος, ι, 322. I, 76. XXIV, 5. τομάτων, μ, 187. ἐρείπτων, XXXI, 20.

τοναχὰς, ξ, 39. τοναχῇ, π, 144. ω, 415.

τοναχήσε, IV, 253.

τοναχίζετο, κ, 453.

τορέσσαι, ι, 12. τορέσσαν, λ, 382. I, 50.

τόνον, ψ, 40. τόνῳ, χ, 308.

τορίσαι, δ, 298.

Strabo, α, 23. 169. 251. 267. δ, 1. explicat *Homeri* locum, ι, 25. λ, 14. 25. 237. ξ, 327. ο, 295. 298. π, 403. σ, 73.

Στρόφιος, γ, 413. 439.

τρατὸς ἱερὸς, ω, 81.

τρεβλοὶ, I, 286.

τρεύγαλος, μ, 351.

τρίφε, ε, 274. τριφθὶς, ι, 435. π, 352. τριφόμενθα, II, 175. τρίψαι, δ, 520.

τροφάλιγγι κονίης, ω, 39.

τροφαλίζειν, σ, 314.

τρόφοι χρύσειοι, II, 128. τρόφον χρύσεον, II, 122.

τρωφῶσ', ζ, 53. 306. τρωφῶσιν, η, 105.

τυλίγσιν, ν, 400.

τυμβὸς, β, 135.

Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ, Κώκυτος, κ, 514. καπιόωμαι Στυγὸς ὕδωρ, ἥτε μίγιστος ὅρκος, ε, 185. II, 85. ὄμοβεμον ὕδωρ, III, 516.

τύξαιμι μίτος ἐν χεῖρας ἀκάπλους, λ, 501.

τυφλιζομένους, π, 108. υ, 318.

τύφας, ρ, 593. σ, 104. στιβάδες, ξ, 41. 81. ρ, 181. υ, 251.

*τυδόσια, ξ, 101.

τυδῶτα, ξ, 55. 165. 360. 442. 507. ο, 324. 380. π, 60. 135, 464. ἀμύγματι, φ, 361. τυδώτῃ, δ, 640. τυδώτιον, ν, 404. τυδώτης, ξ, 7. 18. ἐδλὸς, ο, 555. ὄρχαμος ἀνδρῶν, ξ, 22. 121. ο, 350. 388, π, 36. ρ, 184.

τυγκαλέω, XLVII, 8.

Συσκητὴ, σ, 237. 247. ω, 531.

Συσκελικὸν, ἀπὸ Θυλικῆ, λ, 482.

τυσχεδὸν, ϑ, 139.

τύες, κ, 183. ξ, 15. 410. ἀμφὶ δὲ νέπες, λ, 412. ξ, 532. ἀγεφέροι, λ, 610. χαμαιτυπέδης, κ, 243. τύεσσι, ἀγεφερμένοισι, ξ, 25. ἀρχόδεσι, III, 566.

Suetonius, in *Tiberio*, χ, 177.

Suidas emendatur, & *Neocorus* ſtringitur, τ, 246. *Kuſterianus*, II, 18. 389. *Suidas* deceptus, χ, 302.

τυκαὶ γλυκερὰ, η, 116. λ, 589.

τυκίας, ω, 340. *τυκίη, ω, 245.

τύκοις τὸ καρύοις, I, 31. σῦκον δ' ἐπὶ τύκῳ, η, 121.

Sylburgius, *Frederic.* π, 143.

τύμβιγον, *Fragment.* 222.

τυμβίξομαι, β, 292.

τυμβολήμοισι, ο, 440.

τύμβολον, III, 30.

τυμμείσιγον, III, 81.

τύμπανα πῆς, γ, 217. τύμπανα, γ, 59.

τυμφλώσασϑε, δ, 462. ο, 202.

τυμφώνεις, III, 51.

τύν, α, 191. 362. β, 183. γ, 32. 61. 85. &c. vid. ξύν.

τῦν, ξ, 27. π, 434.

τυναγείρων, δ, 90.

τύναξεν τεφέλας, ε, 291.

τυναντήτην, π, 333. τυναοιδόμϑε, ο, 537. ρ, 165. τ, 311.

τυνάρεσεν ἀοιδὴ, II, 164.

τυναρωὰ θέμιστες, VII, 4.

τυνδήσας, III, 82.

τύνδυο, IV, 74.

τυνέδησα, κ, 168.

τυνεείκοσι, vid. ξυνεείκοσι.

τυνέργα χιτῶνα δοῦς ζωσῆρι, ξ, 72.

τυνέρεγον, ι, 427. μ, 424.

τυνεκφώνησις, γ, 179. δ, 165. ζ, 306. vid. τυνίζησις.

τυνελάασεν, III, 206.

τυνελὼν, υ, 95.

τυνέμιξε, IV, 39. 50. τυνέμιξα, IV, 251.

τυνέριϑος ἐγὼ τοι ἄμ' ἕψομαι, ζ, 32.

τυνέρρηξ' πολίεσσι κακῆσι, θ, 137.

τυνίσδων βοῶν ἱφθίμων καέρνιξ, III, 94.

Syneſius, υ, 23.

τυνεχὶς αἰεὶ, I, 74.

τυνηβολίη, *Fragment.* 208.

τυνήγαγε, III, 504.

τυνηθίησιν μαλακῇσι, III, 481.

τυνήντϑ', δ, 367. φ, 31. II, 399.

τυνήορος, ϑ, 99.

τύνϑιο, ε, 27. 317. π, 259. ρ, 153. σ, 128. τ, 268. ω, 264. τύνϑιϑ', α, 328. υ, 92.

τυνϑύσε, υ, 245.

τυνίζησις, δ, 126. ζ, 303. η, 261. χ, 384. ω, 245. 322. 336. I, 38. III, 113. vid. τυνεκφώνησις.

τυνοικήσοῖσι * πάρεσμεν, XLVIII, 15.

Syntaxis mira, τ, 338.

σύντρεες, ι, 428.

*τυνελεύδειν, XLVII, 9.

*τυνελείψασι, *Fragment.* 214.

*τυνέλυσαι λόγχην, *Fragment.* 200.

Συρίη, νῆσος, εὔβοτος, εὔοινος, πολύπυρος, ε, 402. &c.

σύρων ὑρὴν, ὑπὸ κώπην, I, 74.

Suſpendii opprobrium, χ, 462.

σῦς, κ, 338. 433. τ, 393. 449. 465. φ, 219. ψ, 74. ω, 331. μέγας, δ, 457. τ, 439. συσὶν, ξ, 14.

Συσλὴ *Ionica*, ν, 402.

συφεῦ, κ, 389 συφεῖσιν, κ, 238. συφεὺς, ξ, 13. 73. σύας, συσὶν, ξ, 14.

συφορδὸ, φ, 193. συφορβὸν, π, 154. συφορδὸς, ρ, 348. 551. 574. φ, 189. συφορβῶν, ξ, 504.

συῶν, κ, 239. λ, 130. ξ, 101. 108. ψ, 278. ω, 214. αὐλιζομένων, ξ, 412.

σφάζειν, II, 536. σφαζομένων, ν, 312. σφάζεσι, α, 92. δ, 320.

σφαῖραν, ζ, 115. καλὴν, ϑ, 372. σφαίρῃ ταί τ' ἀρ' ἔπαιζον, λὰξ κρήδεμνα βαλοῦσαι, ζ, 100. σφαίρῃ ἐπειρήσαιϑ, ϑ, 377.

σφάξειν, γ, 454.

σφαραγεῖϑ, ι, 390. 440.

σφᾶς, β, 237. I, 160.

σφέας, δ, 77. ζ, 6. η, 40. ϑ, 315. 480.

σφέλα, ρ, 231. σφέλας, σ, 393.

σφέτερ', ξ, 91. σφέτερα, α, 274. σφετέρῃσιν, α, 7.

σφέων, γ, 134. υ, 348. ω, 380.

σφῆλεν, ρ, 464.

σφῆσιν ἀπειρεσίῃσιν ἐπίρρεφον ἄλλα τ' ἔχυσι, α, 34.
σφὶ, σφίν, & σφίσιν, ſemper *Homero*, non φὶ, φίν, & φίσιν, ut *Neotericis*, β, 160. η, 158. ϑ, 271.
σφοδρῶς, μ, 124.
σφῦρα, γ, 434.
χαλὴν εὐδμὸν μέγα λαῖτμα ϑαλάσσης, ε, 174. χαλὴν. ε, 314. 343. 363. *χαλεπῶν, ε, 163. 251. χαλὴν. ε, 177. 315. 324. 357. ω, 264. 274. πολυδίσμιον, ε. 33. 338.
Schedii, Elia, Syntagma de Diis *Germanis*, δ, 499, π, 471.
χελιδόνι, β, 267. ν, 221. ο, 223. υ, 30.
χελιδὼν, β, 284. δ. 439. ε, 288. *Epexpent.* 149.
χίη, δ, 758. ξ, 490. σ, 323. χεῖται, θ, 537. 542.
Σχερίη, ζ, 8. Σχερίην, ε, 34. ν, 160. ἐρεσσήνην, η, 79. ἐρίβωλον, ε, 34.
χίος, λ, 422.
χίτλια ἔργα ϑεοὶ μάκαρες ὑ φιλίσσι, ξ, 83.
Σχῆμα Ἀπίκον, α, 41. ὠὰ Περιεστείας, IV, 55. Ἀντίϑεσις, XXIV, 2. Ἀποκοπὴ, μ, 64. Ἀλκμανικὸν χῆμα, μ, 64. Ἔκθλιψις, π, 255. 376. 381. 387. ϖερὶ τὸ σημαινόμενον, α, 225. β, 363. γ, 184. ζ, 157. ϑ, 359. λ, 90. μ, 75. ο, 125. 508. υ, 21.
χίσσιμον, χ, 172.
χίζω, ξ, 425. χίζης, γ, 459.
χοίνικι οἰξὶς, I, 252.
Σχόλια *Antiqua*, α, 52. 150. 167. 6, 132. 151. 167. 170. 193. 195. 265. 266. 344. γ, 274. 399. δ, 348. η, 197. ι, 87. κ, 431. λ, 359. ν, 142. ο, 16. π, 12. σ, 3. 72. 367. τ, 480. υ, 187. 319. φ, 5. 306. χ, 73. 219. 287. ψ, 1. 14. 46. 78. &c. 325. ω, 356. ex MS. Coll. *Corp. Chriſti*, α, 115. ex MS. *Gonvillo Caienſi*, α, 52. 97. 148. 382. 386. 398 &c. β, 94. 99. 156. &c. γ, 2. &c. ε, 217. 256. 273. Ità paſſim ex *Apollodoro*, ut λ, 304. ex *Aloyſio*, ut α, 241. 277. 302. 371. ex MSS. duobus, β, 153. 156. 195. 266. &c. ex *Etymolog.* M. ut, ρ, 352. τ, 443. υ, 377. φ, 330. *Heſychio* paſſim; ex *Suidâ*, ι, 512. ex *Pauſaniâ*, δ, 798. *Strabone*, ibid. *Stephano*, ϖερὶ πόλεων, ibid. ω, 466. ex *Luciano*, μ, 129. ex *Ariſtophanis* Scholiaſtâ, ω, 538. ex *Porphyrio*, ε, 296. *Emendata*, α, 4. 8. 99. 101. 124. 150. 209. 226. 356. 372. 390. 441. β, 1. 70. 135. 202. 289. 319. 346. 354. 403. 421. γ, 6. 33. 118. 135. 347. & ſæpe ſæpius. δ, 19. 75. &c. ε, 10. 47. 125. 260. 272. 455. &c. ζ, 74. 88. &c. η, 90. 106. 124. 318 324. &c. ϑ, 108. 352. ex *Etymolog.* M. &c. ι, 108. 217. 275. κ, 2. 3. 108. 149. 155. λ, 5. 9. 181. 263. 268. 270. 325. 326. 518. 576. 581. 612. μ, 34. 39. 63. 70. 75. 89. 95. 127. ν, 81. ξ. 12. 51. 182. 239. 327. 369. &c. 512. 533. ο, 10. 13. 88. &c. π, 287. ρ, 23. 32. 196. 208. 455. 487. σ, 84. 281. τ, 174. 432. υ, 23. 53. 66. &c. φ, 46. 61. 90. 258. 295. 303. χ, 1. 9. 38. 128. 188. &c. 299. 330. ψ, 218. ω, 1. 165. 278. 306. 318. *Explicata* & *illuſtrata*, β, 99. 132. 135. γ, 75. 81. ε, 291. ζ, 76. 103. 132. 201. η, 25. 324. ϑ, 365. ι, 25. 40. 221. 275. 398. κ, 1. 135. 139. 190. 217. 234 305. 494. λ, 268. 270. 285. 289. 300. 317. 325. 326. 458. 520. 578. 612. μ, 39. 70. ν, 215. 245. 259. 267. 288. π, 31. 294. ρ, 208. σ, 245. τ, 4. 174. 431. 518. 523. υ, 383. φ, 15. 71. 295. 303. ψ, 191. *Suppleta*, ex *Euſtathio*, β, 190. 266. 289. 300. 315. τ, 174. ex *Aloyſio*, gravis *Defectus* feliciter ſuppletur, ω, 119. ex MSS. β, 20. 91. &c. 106. 120. 132. 153. 156. 170. &c. 195. 266. 388. 427. *malè* olim *ordinata*, α, 372. ϑ, 303. 327. κ, 558. ξ, 182. ο, 16. 223. 225. 230. π, 12. σ, 84. 208. τ, 301. υ, 66. 301. 304. 331. ψ, 198.
Scholia Vetera in *Odyſſeam* pleraque ex *Euſtathio* ſumpta, β, 266. 315. 355.
Scholia ab *Editore* addita, in *Notis*, η, 197. ι, 65. 87. κ, 431.
Scholiaſtes Refutatur, α, 390. λ, 38. 156. μ, 63. ο, 5. ρ, 378. Laudatur, κ, 410. μ, 4.
Scholiaſtes *Theocriti*, κ, 417.
Scripturæ SS. laudantur, β, 315. η, 224. 252. ι, 3. κ, 138. 160. λ, 25. 156. 589. μ, 22. 342. ν, 30. 108. ξ, 63. 85. 105. 156. 210. 258. π, 162. 279. ρ, 134. Not. *Schol.* 485. σ, 22. 111. τ, 42. 560. φ, 90. χ, 348. 412. ψ, 11. 47. 222. ω, 63. XXXII, 16. XXXIX, 2.
χοιρίνη, α, 334.
Schotti, Andreæ, Obſervat. λ, 133. Not. *Schol.*
χὼν κεφαλὴν ἄγχι, α, 157. δ, 70. ρ, 592.
χῶτας, ν, 151.
σώζων σπέρμα πυρὸς, ε, 490.
σῦριγξ, I, 44. 60. ἄκλαυστον ἠὲ ἄϑαπτον, λ, 54. σύριγξιν, μ, 61. I, 120. 152.
σώοντες, ι, 430.
σῶς, ε, 305. ο, 42. π, 131. χ, 28.
σωτῆρας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, ἀκυπόρων τε νεῶν.

T.

Ταλὴς ὀλοὸν σὺ διπλοῦν, χ, 200. *Tabaræon*, II. 412.
Tacitus imitatur *Homerum*, π. 294.
ταλαιπωρὶ, δ, 636. φ, 23. ταλαιπωρὺς, III, 565.
τάλαν, σ, 326. τ, 68.
τάλαντα, χρυσεῖα, δ. 129. χρυσᾶ δοιὰ, δ, 526. ἐπτὰ, ι, 202. α, 273. δίκης κατίσχει, III, 324.
τάλαντα, ϑ, 393. Vid. ad *Iliad.*
ταλαντεύεται, ξ. 193. ξ, 511. ρ, 84.
ταλαντηφόρε, ε, 222.
ταλάφρονι πλειόνεσσι, ι, 247.
ταλαύφρονα ϑυμὸν, α, 87. 129. γ, 84.
τάλλα, ξ, 430.
ταμίαι, λεπὶ, σ, 85.
ταμὶη, β, 345. γ, 479. η, 166. ϑ, 449. ι, 207. σ, 168. ψ, 154. αἰδοίη, α, 139. δ, 55. η, 175. κ, 371. ο, 138. ρ, 94. 259. Εὐρυνόμη, ρ, 495. ταμίην, κ, 21. τ, 97. ἀμφίπολοι, τ, 152.
ταμιεύειν, γ, 175. ταμιεύετε μὲ γλαύκωπις, κεφαλῇσδε ϑ' οἴνοι, γ, 332. ταμιὼν, ε, 162.

πενθήκης, χαλκῆς, δ, 257.
*πενταύπεδ', II, 304. *πενταύπεδα, ι, 464. III, 232.
πεντηλιγέϣ ἠνιόχοιο, β, 100. γ, 238. λ, 170. 397. τ, 145. ω, 134.
Πεντίλεων, λ, 581.
πενύγλωσσοι, ι, 66.
πενύκεσσ, κ, 439. λ, 230. πενύκεσσιν, χ, 443.
πενύοντο, ζ, 83.
πενύπεπλϣ, δ, 305, μ, 375. ο, 171. I, 36. πενυπέπλῳ, ο, 362.
πεύσεσθ, ο, 283. πεύσῃ, φ, 338.
πευσόμεσθα, ι, 65. χ, 468.
πευσόμενος ἀλλ' μάλα, ι, 298. πευσόμενον, σ, 91.
πευσῴμεθ, φ, 112.
πενθόφυλλϣ, ν, 102. 346. ψ, 190. πενυφύλλῳ, ψ, 195.
πεύω, φ, 152.
πέφαται, κ, 12. πέφατο, δ, 124. πεφάτῃσι, δ, 298. πεφυρίης, υ, 150.
πεφεῖν, ϑ, 268. 553. πεφεῖν', λ, 164.
πεφιδαλέον, III, 165.
πέφνεε, η, 51. πεφνεῖν, σ, 330. 390. πεφνόντας, π, 179.
πεφνοσύνῃ, σ, 341.
πεφπήμενον, ψ, 346. πεφπήνας, ψ, 212. πέφπησαι, γ, 70. δ. 47. ι, 201. κ, 181. πεφπώμεϑα, δ, 295. ψ, 255.
πεφσοι, ι, 219.
Τάφπεφι ἀνήν, III, 256. 388. ἀπρόσιτα, III, 374. μίχαν, II, 336.
πεφφί, ϑ, 379.
πέφϑαι, ζ, 99. πέφϑη, τ, 213. 251. φ, 57.
πὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε, α, 356. φ, 350.
πά τι, πίεσϣ πυοὶ πίλοντας, λ, 124.
Παϋγίστη κορυφῆς, XVI, 3. ἔρι μεγάλοιο, XXXII, 4.
πεῦθεν, λ, 130. ψ, 278. πεῦθες, φ, 48. I, 78. III, 193. ταύρω λασιαύχενϣ, III, 244. ταύρους, ν, 184. πεπεμένους, ν, 181. παμφαίνας, γ, 6. 8. ταύρων, α, 25. γ, 128.
πεφίλιον, β, 99. τ, 144. ω, 133.
Τάφιοι, λῃστῆρες ἄνδρες, ο, 426.
Ταφίοισι, α, 419. φιλητίμοισι, α, 181. Ταφίων, α, 105. ξ. 452.
πέφνε, γ, 309. υ, 307. πέφνε, φ, 122. ψ, 93. ω, 440. VI, 37.
πέφυα, α, 417. δ. 547. πέφυα, ω, 87. πέφεγε, φ, 120. I, 246.
πεφών, π, 12.
πέχυι, α, 182. 251.
πεχυτῆται, ρ, 315.
πῆγος, α, 333. ϑ, 458. κ, 559. ξ, 64. πόκα, ποιητῆι, π, 415. σ, 208. φ, 64.
πηλαυΐκι, ζ, 293. λ, 191. ν, 245. III, 451. XLVIII, 4. πηλαυῖαι, ν, 410. πηλαυίῃ, λ, 414.
πήγεσιν, XXXVI, 6.
πηλέϊ δ' ἐκφυλῆσιν, ι, 69. πηλῷ, XXXVI, 2. πηλὸς, μ, 103.
πῆπε, ζ, 168. πέπηπεν, ψ, 105. πεπηκότες, ω, 391.
πηνάμενοι, π, 107. τ, 317. φ, 155. πηνάσϑην, λ, 303. ο, 349.
πηνελόπης, ω, 56. πηνελόπῃ, μ, 10. πηνελόπη, κ, 494. πηνελόπης, α, 289. β, 220. πηνελόπην, I, 231.
πηνελόπῃ γ' ἐφεψιόωντο ἄκοιτις, τ, 331. πέπηκεν, α, 196. πηνελοπείη, δ. 734. πηνελόπης, ψ, 84. πηνελόπης, ο, 23.
*πεπωμένα, II, 184. πεπωμένον, IV, 63.
πῆν, δ, 619. 829. λ, 559. ο, 119, πῖεν ἠδ εἰνῶ, δ, 441. πείομεν, α, 342. πείομεν, β, 71. πείομεν, κ, 78. I, 245. πειόμεϑα, ι, 324.
Πειρίϑοιο, κ, 537. λ, 50. 89. 478. μ, 272. ψ, 251. ἄνακτος, λ, 150. Θησέως, κ, 492. 565. λ, 90. 164. μ, 267. ψ, 323. Πειρίϑῳ, λ, 138. Πειρίϑῳ, κ, 524. λ, 32. Illius Historia, κ, 493. *Schol.* κ, 494.
πείρεσιν ἐπικάρσιος ἐνὶ, VII, 7.
πίκρα μάχεσϑ', ν, 44.
πειχίον μέγα, αὐλῆς, π. 165. 343.
πῖκρος, ζ. 9. ξ, 472. ἄῤῥηκτον, χάλκεον, κ. 4.
πείρας, δ, 91. ο, 127. π. 139.
πίκρα, α, 71. γ, 95. 489. δ. 325. η, 198. ϖ, 139. πικρὸν, II, 323. πικρῶς, IV, 127. πικρώς, δ, 387. πίκρατο, ο, 249. πίκρον, δ. 64. πικρὸν, π, 120. πίκρον, ϑ. 554.
πικρόεσσα, ξ, 244. ϑ, 525. πικρῇ ὦ, δ, 175. πικρόεσσα, β, 178. ϑ, 243. κ, 61.
πικμαίρομ' ὀλίγῃσι, λ, 111. μ, 139. πικμαίρομαι, η, 317. πικμήρατο, κ, 563. II, 285.
πίκμωρε, δ, 373. 466.
πίκρα, λ, 630. ἀγλαὰ, λ, 248. ἠ. ελυδίη, λ, 630. καλλίμαχ, XXX, 5. νήπια, μ, 42. περικαλλέϊ, III, 323. πίκρον φίλε, β, 363. γ, 184. ο, 125. 508.
πίκτονα, ρ, 384. πίκτονας, IV, 12. πίκτονες, ι, 126.
Πικτονίδαο, ϑ, 114.
πικτοσυνάων, ϑ, 250.
πίκτων, ρ, 340. τ, 56. φ, 43.
πιλαμοὺν χρύσεϣ, λ, 609 πιλαμοῦσα, λ, 613.
πλέον, β, 256. τ, 557. πλέοσϑ, ω, 201. β, 156.
πλίϑεν, η. 52. πλίϑυσι, δ, 85.
πλείες, ζ, 234. ψ. 161. πλείῃσι, ξ, 160.
πλεῖϑ, ψ, 284. πλεῖτε, β, 176. ϑ, 302.
πλέοντες, γ, 162. πλέσας, β, 272. πλέσϑαι, ο, 195. πλέσαν μοι ὑπέχεσιν, ἣν περ ὑπέρτις, κ, 483.
πλεσφόρῳ εἰς ἑαυτὸν δ, 86. κ, 467. ξ, 292. ο, 230.
πλεῖτ' ἐπολέμιζον ἐξεπλέοντ', I, 294.
πλεύτῳ, γ, 52. ϑ, 253.
πλουτηθῆναι, β, 171. πλουτῆσαι, β, 280. γ. 56. πλουτήσῃς, ω, 293.
πλουτεῖν, α, 249. π, 126.
πλησίστιον, III, 541. πλησίστιος, δ, 352. 582. ν, 350. ρ. 50. 59.
πόλϣ, ϑ, 326. ι, 5. ρ, 496. υ, 74. χ, 323. III, 459. πτολιέθρου, ω, 123.
πμοίνῃ σ, 184. IV, 268. πόμενος, ζ, 293. ϑ, 363. ρ, 299. II, 88. IV, 59. XI, 5. Κυλλήνιον, XVIII, 31.
Τερμέσσῳ, ῳ χαλκὸν, α, 184.
Τένεδον, γ, 159.
πόνεϑε, I, 230. πόνεσσι αἰχμήσι, γ, 450.
πόδας ἀγλαὰ *πόδ', λ, 248. πόδεσϑ, II, 101. πόδεσι, III, 490.
πόδ σὶ χρὴ, δ, 463. πόδ ἀμώων ἀνδρῶν, π, 305.
πόμες, γ, 173. ἄρμενον, II, 302. πόμεϑα, μ, 394.
πρηπτὸν ἰδοῦσϑ, XVIII, 36.
πόρεν καλὸ δόκμον εἶδος, π. 332. πόρεν' ἀοιδὴν ποίης, ι. 449.
πόρετρα, ο. 246. πρήτρῃ, ψ, 198.
πόρμαϑ', ϑ, 193.
πρμόσαντο χιτῶνα, τ, 242.
Terpander, VI, 1.
πόρσεν, α, 347. ϑ, 45. τ, 590. πόρσας, δ, 372. πόρσο, ν, 61. ξ. 443. πόρσοϑε. δ, 239. II, 170. πόρσϑ, α, 26.

Τερπιά-

Τερπάδης, χ, 330.
τερπικέραυνος, ξ, 268. ρ, 437. τερπικεραύνῳ, η, 164.
τερπομένοισι, ω, 423. σ, 305.
τερπωλίῃ, σ, 37.
τερπώμεθα, α, 369. δ, 295.
Terræ-Motus in *Anglia*, μ, 235.
τέρσηται ἠιλίῳ, η, 124. τερσήμεναι, ζ, 98. τέρσητο, ε, 152.
τερφθείη, ε, 74. τερφθῇ, XXVI, 11.
τερψάμενος, μ, 188.
τερψιμβρότῃ ἠιλίοιο, μ, 269. II, 411.
τερψομαι, π, 26.
τεσσαρα, δ, 436. χ, 110.
τεσσαρεϊκοσ' ω, 340.
* τεσσαρέκυκλοι, ι, 242.
τέσσαρες, ω, 278. τέσσερες, ι, 135.
τετιηὼν, vid. ποδὸς τετιηώς.
τέτιθ', pro τέτιβ, λ, 11.
τεθαλυῖα, ἐπὶ, λ, 523.
τεθήπυιαι, ι, 116. τεθήπυια, δ, 135. ε, 68.
τεθαρπόμενος, α, 310. ξ, 244.
τεθαρπόμενοι ἀγόοιο, κρυερσῖο, λ, 211.
τεθάρτη, κ, 358. τέτρεθον, β, 89.
τέτατο, ἐπὶ, λ, 19. τέτακε, Θ, 121.
τετελεσμένον, β, 187.
τετέλεσται, δ, 40. π, 346. τετέλεσο, ε, 262. χ, 479.
τετεύχαται, β, 63. ξ, 138. σ, 563.
τετεύχηδε, χ, 104.
τετεύχωσι, μ, 423.
τετημένη, δ, 804. τετημένος, α, 114.
τετμένον, Θ, 472.
τετμήκατο, η, 69.
τέτλαθι δὴ, κραδίη, υ, 18. τέτλαμεν, γ, 209. ζ, 190. υ, 311. τετλάμεναι, ν, 307. τέτληκεν, τ, 347. τέτληθι θυμῷ, δ, 447. 459. ι, 435. λ, 180. π, 37. σ, 134. ψ, 100. 168. ω, 162. XXXVII, 14. τέτληῖα, υ, 23.
τέτμοιεν, ε, 58. τέτμοις, ο, 15.
τέτμημένον, ρ, 195.
τετραφάτο, η, 113.
τετραφάλ, III, 19.
τετραβήλυμνον, χ, 122.
τετράκις, ε, 306.
τετραμμένας, ε, 71. τετραμμένον, μ, 81. II, 283. τέτρασπλαγ, III, 221. τέτρασσι, δ, 260.
τετράορος, ν, 81.
τέτραφα, β, 107. γ, 180. ε, 262. τ, 152. ω, 141.
τετραχῆ, ι, 71.
τέτρηνα, ψ, 198. τέτρηνεν, ε, 247.
τετρηχυῖαι, ω, 31.
τέτροφεν, ψ, 237.
τετυγμένα, ι, 223. κ, 210. 252. π, 185. υ, 153. φ, 215. τετυγμένον, δ, 615. ο, 115. χ, 335. ω, 205. τετυγμένῳ, υ, 366. τετύχθαι, ζ, 234.
τεῦχεϊν, ο, 77. 94. τευκέων, φ, 428. τετυκοίμεθα, μ, 283. ξ, 408. τετύκοντο, Θ, 61. μ, 307. π, 487. ω, 383.
τετύχηκε, κ, 88.
τετύχθαι, α, 391. τετύχθω, ε, 356. φ, 231.
τεῦ, *Enclit.* ζ, 68. 192. ξ, 510. τεῦ, γ, 348. δ, 264. ι, 497.
Τευμησσὸν λειμῶνα, II, 224.
τεύχεα, Θ, 579. τεύχεσι, λ, 429. τοξεάων, II, 76. 221. 245. τεύξεσι, α, 277. β, 196. ω, 196.
πύτλοις, χλωρῆς, I, 54. τεύτλων χλοιρῶν, I, 161.
τεύχε, κ, 18. 118.
τεύχε', ο, 218. ἀρήϊα, τ, 4. ω, 218. βιβρωτωμένα, λ, 41. περικαλλέα, ω, 164. χρύσεα, XXXVII, 5. τεύχεα, δ, 784. ἀρῆϊα, π, 284. κλυτὰ, μ, 228. τεύχεσι, ξ, 474. τεύχεσιν, λ, 74. 545. ω, 69. τεύχεσι, ω, 495. τευχέων ἀλομένων, λ, 553. ῥωϊκέλα, XXVII, 15.
τεύχεϊ', κ, 182. τεύχεσιν, ο, 108. τεύχεσι μαίνεσθαι, I, 40.
τέχναις παντοίῃσι, I, 115. τέχνῃ, III, 446. 480. τέχνῃ, λ, 613. XLVII, 10. τέχνην, III, 108. 508. ἀλλήν, δ, 529. κακοδαίμονα, XLVII, 21. παντοίην, ζ, 234. ψ, 161. τέχνης III, 76. 166. 462. δαίης, δ, 455. τέχνησιν, Θ, 332. III, 317. vid. *Homeri* Artificium, in *Metris*.
τεχνήεντες, Θ, 297. τεχνήεντας, ε, 270.
τεχνῆσαι, η, 110. τεχνήσαιτο, & τεχνησάμενον, λ, 612. τεχνήσαιο, ε, 259. τεχνήσασθαι, II, 326.
τέω, pro τινὶ, λ, 501. υ, 114. II, 170. τέων, ζ, 119. κ, 39. ρ, 200. υ, 192.
τέως, ο, 231. π, 370. σ, 189. ω, 161. II, 233.
Texeira, *Johannis, Chiliad.* ι, 65. MS. ψ, 114. 308. ω, 397. 538. 539. vid. *Præfat.*
τῇ, λαῷ, ε, 346. Θ, 477. ι, 347. κ, 287.
τῆκε, τ, 264.
τηκεδόνι θυμὸν, λ, 200.
τήκεθ, Θ, 522. τ, 204. 208. τηκομένης, τ, 207. τηκόμενον, ε, 396.
τηλεβοάων, XXXI, 8. τηλεγόοις, XXX. 13.
τηλεδαπὸς, ο, 224. τηλεδαπῆ, ξ, 415. τηλεδαπῶν, ζ, 279. τ, 351. 371. ω, 267.
τηλεθάοντας, IV, 267. τηλεθάοντι ὕδῃσι, VI, 41. τηλεθόωντα, η, 114. ν, 196. τηλεθόωσα, ε, 63. τηλεθόωσιν, η, 116. λ, 589.
τηλεκλειτοῖο, τ, 546. τηλεκλειτὸς, λ, 307.
τηλεκλυτὲς, α, 30.
Τηλέμαχ', α, 384. 400. ὦρτο, δ, 312. ὑψαγόρῃ, μέν ἄκοιτι, β, 85. 303. ῥ, 406. Τηλεμάχοιο, β, 301. δαίφρονι, δ, 687. Τηλεμάχοισιν, α, 282. ῥωϊκέλα, π, 20. ῥωϊκέλοιν, γ, 416. κεχολωμένοιο, β, 185. πολέμοιθεν, β, 200. φίλον υἱὸν Ὀδυσῆος, γ, 398. Τηλέμαχος, α, 156. ὦρτο, δ, 21. ῥωϊδὴς, α, 113. ἰσόθεον φώς, υ, 124. πεπνυμένον, α, 213. φίλον υἱὸς Ὀδυσῆος, ο, 553. φίλου πάπποιό ἄπερ, β, 298. Τηλεμάχῳ μεγαθύμῳ, γ, 423. μεγαλήτορι, γ, 432. Τηλεμάχῳ, β, 194.
Τήλεμος Εὐρυμίδης, ι, 509.
Τηλεπύλου Λαεστρυγόνος, κ, 82. ψ, 318.
τηλιφαὴς, ω, 83.
Τηλιφίδην, ἥρω Εὐρύπυλον, λ, 518.
τηλίκος, α, 297. ρ, 20. σ, 174. τ, 88.
τηλόθ' ἐούσας, α, 22.
τηλοτάτω φάσ' ἔμμεναι, τῷ, η, 322.
τηλύγετον, π, 19. τηλύγετος, δ, 11.
τῆμος, δ, 401. μ, 441. ν, 95. III, 101. IV, 171. ἐς τῆμος, η, 318.
Τηΰγετον περιμήκετον, ζ, 103.
τηΰσιν, ἀλλὰ ἕλῃς, quod τηΰσιν fit *Hebraicæ* Originis, γ, 316. ο, 13. τηῦσον ἔπος, ἢ ἔρεχθ. II, 540.
τῆσι, *Priori* Communi, ν, 144. π, 306. υ, 132. τῆμοι, ο, 542. ρ, 56.
τῆτε, α, 432. τ, 247. τῆς, ω, 78. τίσκον, χ, 414. ψ, 65. τίεται, η, 67. τίετο, ξ, 205.
τίη τοι τοῖ φρεσὶ τῶτο νόημα, ο, 325.

325. π, 421. ρ, 375. τ, 482. 500.
πηλιβάτησιν, ν, 106.
τιθί, γ, 51. ζ, 252. σὺ, ε, 267. σοὶ, Θ, 439. ἐπὶ, κ, 355. παρ, φ, 177. περὶ, α, 142. πθείσι, β, 125. πθέμεναι, σε, λ, 3. σὸ, δ, 578. τίθηται, ρ, 269. ἐπὶ, Θ, 554. πθήτις, ω, 418. τίθησιν, καὶ' χ, 449. τιθήσαι, 404.
πθήτη, XVIII, 38.
Τιθωνοῖο ἀγαυῦ, ε, 1. Τιθωνὸν, IV, 219. ubi etiam *Tithoni* & *Endymionis* Allegoria, ε, 1.
τίκτῃ μῆλα τεοῖς, εἰς σεαυτὸν, δ, 86. ἴμπεδα μῆλα, τ, 113.
τίλλε, ο, 526. I, 69. τίλλοντο, κ, 567.
Timæus Siculus, δ, 499. υ, 302.
πμοέχος, IV, 31.
πμῆες, ν, 129. πμῆν, ω, 312. πμήσωσι, λ, 326. πράκτης, Θ, 393. V, 5. πμήσασα, σ, 160. * πέρι, πρήσσω, II, 65. πρασσέμεν, δ, 614. ε, 114. πρηξῆρ, ε, 293.
πμην, α, 117. λ, 301. 303. 494. πρισθενίδα, XXVIII, 3. πμῆς, ε, 335.
πμήσαντο, τ, 280. ψ, 339. πμήσαι', XXIV, 6. πμήσεις, XXIX, 8. 16. πμήσασιν, ε, 36.
πμιον, II, 483. III, 525. IV, 143. πμιῶ, κ, 38.
Τιμόλαος Λαοθοαίδης, *Margites*, Argument.
πμῶμαι, I, 18.
πμῶντο, Fragment. 243.
πναξάσθην, β, 151. πνάσσε, ζ, 43. πναχθὲν, π, 348.
* πνύμβος, ω, 325. * πνυ, ν, 214. πνὺν δὲ μὲν ἀχάλλης, β, 193. πύσσαι, χ, 425. πύσσιν, ν, 129. ξ, 84. XI, 5.
πῖδα, α, 225. β, 363. δ, 312. 681. 707. 810.
πίσσιον, μ, 378. πσαίσῳ λαύην, υ, 169. πσαίμην, ι, 317.
πίσις, α, 40. β, 76. ν, 144.
πταίνει, II, 4. XXVI, 5. πταισμῷ, β, 149.
Τιζώνας ἀρίστης, I, 274.
Τιζωνοκτόνον ὄπλον, μέγα, ὀδυρομένη, I, 273.
Τιτῆνες, ὑπὸ χθονὶ, II, 335. Τιτήνων, *Fragm.* 1.
Τιτυὸν, Γαίης ἐρικυδέος υἱὸν, λ, 575. Γαίης υἱὸν, η, 324.
πτύσκε, III, 163. πτύσκεο, I, 214. πίνυσκόμην, Θ, 556.
πφθ' ἕπες, κ, 378. ψ, 98. II, 456.
πλαίη, κ, 384. πλαίην, β, 219. κ, 52. πλαίης, α, 288.
πλημοσύνας, II, 191. πλήμων, I, 106.
πλήσμαι, ε, 222. 362. XXXVII, 13. πλῆτην, λ, 349.
πμῆσις, η, 88. μ, 54. 427.
πίθι, ε, 239. II, 244. XVIII, 23.
τοιάδε, υ, 206.
τοῖο ἑὼν, οἷο ἧς, υ, 89.
τοιοῦδε, τὸ, σ, 36.
τοῖσίδε, ζ, 47.
τοῖσδεσσι, κ, 268. ν, 258. τοῖσδεσσιν, β, 47. 165.
πῖχοι, τ, 37. ἐρήμδαται, υ, 354. χάλκεοι, η, 86. πῖχον, β, 342. ε, 95. ἐϋδμήδε, υ, 302. πίχυ, ψ, 90. πίχυς, μ, 820. * ἐϋδμήτης, χ, 24. πίχυ, ρ, 267. χ, 259. 276. ἐϋδμήτῃ, χ, 126.
τοίων οἱ πατέρων, XLIX, 1.
τοκεύς, ξ, 16.
τοκεῦσι, ζ, 50. τοκεῦσιν, δ, 689. φίλοις, δ, 476. τοκῆας, υ, 67. τοκῆς, Θ, 312. τοκῆες, α, 170. τοκήων, δ, 62. ἡδὺ γλυκίον ἢ πατρίδος, ἠδὲ τοκήων, ι, 34.
τύκε, ut ἴδε εἴ ῥ' ἐτύκε τι πίκε τὸ, φ, 174.
τύκες μὲν πρῶτον, I, 184.
τλημόνες, ρ, 284. τλημόνεσσι, Θ, 519.
τλημόνεσιν, ι, 332. τλήμονες, ω, 260.
τλύπτόσας, φ, 95. τλύπτόσε, α, 238. ξ, 368. τλύπτόσιν, δ, 490.
τυλυπτύω, τ, 137.
τύμβε σὺ πίερπες, I, 37.
τυμβόρε, π, 403.
τύνες, α, 411. β, 202. δ, 221. 811. η, 328. Θ, 254. ι, 387. 504. κ, 417. 514. λ, 538. ρ, 218. 315. 376. σ, 101. 162. 237. 315. ψ, 125. 191. Not. *Schol.* ψ, 282.
τύξα, κ, 262. ἀγκύλα, φ, 264. ἐύκαμπτα, XXVI, 12. καμπύλα, ι, 156. πλεχρόσσα, XXVI, 5. πλίντονα, XXVI, 16. φαίδιμα, II, 4.
τξάζεσθ, χ, 27. τξάζεσθ, θ, 228. τξαζοίαθε, θ, 218.
* τξάστ, χ, 72.
τξοφόρον, II, 13. 126.
τίξαι, * XXVI, 8.
τὸτε, II, 116.
τρήπες, II, 119.
τριώσιν, ε, 249.
ποταχ' ὕδωρ ἀπολίσκῃ' ἀπερρωγὸς, λ, 585.
τύφρα, β, 77. πφρά', δ, 289. πφράδε, γ, 464. κ, 571.
Τραχινὶ, ρ, 208.
τραγυς, ut αἰγιαὸς π τράγυς τὰ, ι, 239.
Trajectio, χῦμα, β, 283. μ, 42. 68.
τραπίζα ξυνὴ, ξ, 158. ρ, 155. τραπίζαι ἐΰξεσι, ο, 332. τραπίζαι, ε, 92. καλὴ, Θ, 69. ξεστὴ, α, 138. τραπίζας, α, 111. ἀργυρέας, κ, 354. πληθούσας, λ, 418.
τραπίζῃς κύνες ἀνδρῶν, ρ, 309.
τραπιόμβ εὐπηγέος, λέκτροιδε, Θ, 292.
τραπέσαι, η, 125.
τραπίζ, κ, 528. λάϊ, ε, 350. τράπετ', ρ, 73. τραπέβ, τ, 388.
* τραφέμβ, ut γλυκὺς τὲ, τραφέμβ τὸ φ, 28.
τράφεν, δ, 723. ξ, 201.
τραφερὴν π κ' ὑγρὴν, υ, 98.
τράχηλον, I, 82.
τρεῖς, β, 21. δ, 409. 434. ε, 484.
τρεισκαίδεκα, ω, 339.
τρέμβ, λ, 526.
τρὶπ, ι, 315. ν, 29. τρίπ, γ, 147.
τρίσσαν, ζ, 138.
τρίφε, η, 12. ω, 388. τρίφι, ε, 422.
τριφθήναι, ο, 80.
τρίχα, ι, 386.
τριψάμβαι, α, 422. σ, 304.
τρήρωνα πίλεια, υ, 243. πίλειαι τρήρωνες, μ, 63. τρήρωσι πίλειαισιν ἰθμαθὸ ὁμοίαι, II, 114.
τρηχῦσι λίχεσσι, α, 440. τρηχῦς λιχέεσσι, κ, 12.
τρηχεῖ', ι, 27. II, 285. XLI, 3. τρηχέα, ν, 242. III, 273. τρηχέων, ε, 425. ξ, 1. τρηχείης, κ, 417. 463.
τρέ', ο, 468. τρία, ρ, 515. III, 447.
τριάκοντα, Θ, 506. ι, 292.
τρίβε, III, 447.
τρίγληνα, μορόεντα, ἔρματα, σ, 297.
τρίπης, & τρίπις, β, 106. ν, 377. τ, 151. ω, 140.
τρίζουσαι, ω, 5. 7.
τρικόσ', φ, 19. τρικόσιοι, ξ, 20.

τρὶς

τρὶς τεληέσσιο *Fragment.* 234. τεληεσσίοισι, ν, 390.
Τελέπυλον, Ω, II, 211. Τέλεπτος, II, 213.
τελαπτήλοιν, ἀκάμειον, χρυσείην, ῥάδδν, III, 527.
τελεσσ', λοετροχόοιν, Ϛ, 435. τελέσσαι μάχαν, θ, 434. ν, 13. χαλκεύσαντο, *Fragment.* 89.
τελεσσάς, δ, 129. ἑξεκαιδεκάς, ν, 217. III, 179. τελεσσάν ἱερὴν ἑκατόμβοιν, II, 443. ἰϋχάλκοιν, ο, 84.
τελεσφόρῳ νειῷ ἔνι, ε, 127.
Τελεσφόλεμος, *Fragm.* 128.
τρὶς, γ, 245. δ, 86. 277. ε, 306. Ϛ, 340. τρὶς ἕκαστον αὖτις, ι, 65.
τρισκαιδέκατος, ω, 339.
τρισκαιδεκάτῃ, τ, 202. τρισκαιδέκατος, Ϛ, 391.
τρισκοπέτισσιν, ἅρπαι, I, 35.
τρὶς μάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ, καὶ πότνια μήτηρ. Τρὶς μάκαρες δ' ὀπίσσω, ζ. 154. 155. Τρὶς μάκαρες Δαναοὶ, Ὑ πρόμαχοι· οἱ τότ' ὄλοντο, ε, 306.
τρισμοῦ πᾶσα ψυχαῖς ἄδωσιν Ὅμηρος, λ, 632. ω, 5. 6. 7.
τρίστιχοι, μ, 91.
τριστάτιον, δ, 97. τρίπαλον, ι, 89.
τρίπτυ, κ, 356. τρίπτυ, β, 89. τρίπτυς, ξ, 471.
Τριτογένεια θυγάτηρ Διὸς, ἀγελείη, γ, 378.
Τριτογένεια, * XXVII, 4.
τρίχα δίσφισιν ἤνδανε βουλή, Ϛ, 506. Ἀλλ' ἢ τρίχα κατθανέτην, ε, 157. τρίχα νυκτὸς, μ, 312. ξ, 483.
τριχάϊκες, τ, 177.
τρίχες, γ, 446. ξανθαὶ, ν, 399. τρίχας, κ, 393. δυώδεκα, I, 90.
τριχθά, ι, 71.
τρίψαι, ι, 333.
Τροίη, α, 355. δ, 6. ν, 315. ο, 153. σ, 265. ω, 37. ὑπὲρ Τροίης, α, 62. Τροίηνδε, γ, 259. 276. Τρίηνδε, γ, 268. Τρίης ἱερὸν πτολιέθρου, α, 2.
τρομέει, XVI, 6. τρομέεις, σ, 79. τρομέουσ', π, 446.
τρόμος, σ, 87. ω, 49.
τροπαὶ ἠελίοιο, ma. de *Heliotropio*, ο, 403.
τροπαῖον, μυοκτόνον, I, 158.
τρόπιν, ν, 252. 422. μ, 424. 438. τρόπιος, ε, 130. μ, 421. τ, 278.
τροποῖς, δερματίνοισι, δ, 782. Ϛ, 52.
τροφαῖς τελεῖν οἱ Παλαιοὶ ἰχρῶδες, β, 20.
τροφόεσσα, κόμαισι, γ, 290.
τροφὸς, τ, 15. φ, 380. χ, 391. 394. 480. τροφὸς, ρ, 31. χ, 419. 485. 492. ψ, 289. IV, 114. φίλη, β, 361. δ, 742. τ, 21. ψ, 25. 39. 69. τροφῷ, τ, 489.
Τροφώνιος, ἠδ' Ἀγαμήδης, υἱὸς Ἐργίνου, II, 296.
τροχὸν, μ, 173.
τρόχνι, *Primâ* brevi, II, 55.
τρυγηφόρος, II, 519.
τρυγήσιον, η, 124.
τρύξουσι ἀὐτὸν, ρ, 388.
τρυπάνῳ, *Primâ* longâ, ι, 385.
τρυπᾷ, ι, 384.
τριφάλεια, χ, 183.
Tryphiodori ἅλωσις, β, 492.
τρύφος ἴμπισε πόντῳ, δ, 508.
τρυχόμενος, α, 288. τρύχεται, α, 248. τρυχόμενος, π, 177.
Τρωαὶ, δ, 259.
Τρῶας, σ, 260.
τρώγλη, ζ, 90. I, 34.
τρώγλας, I, 183. τρώγλην, I, 52. τρώγλης, I, 113.
*τρωγλοδύοντας, I, 52.
Τρωγλοδύτης, & *Troglodyta*, Populus, I, 205.
τρώγω, I, 53.
τρώσει, οἷόν τε, φ, 293.
Τρῶες, ε, 310. Ϛ, 504. μ, 190.
Τρώεσσιν, δ, 274. χ, 228.
τρωθῷ, I, 193.
τρῶκται, ο, 415. τρώκτης, ξ, 289.
Τρωξάρτης, I, 108. 247. 249. Τρωξαίρεω, I, 28. 103.
Τρωὸς, βασιλῆος, IV, 514.
τρωπᾶντο, ω, 535.
τρωπῶσι, τ, 521.
τρῶσεν, I, 212. τρώσῃ, π, 293. τ, 12.
Τρωσὶ, Ϛ, 82. Τρωσὶν, γ, 86.
τρώχων, ζ, 319.
Τρώων, α, 237. γ, 85. 100. 220. δ, 243.
τύγχανε, ξ, 231.
Τυδείδαο, γ, 181. Τυδείδης δ, 280. Τυδεΐδ', γ, 167.
τυκτὴν, καλλίφρονα, κρήνην, ρ, 206. τυκτῇ ἐν δαπέδῳ δ, 627. ρ, 169.
τύμβοιο, α, 239. δ, 584. μ, 14. ξ, 369. ω, 32. ἀμύμονα, μέγαν, ω, 80. τύμβῳ, λ, 77. ἀκροπάτῃ, μ, 15. * Διὸς. *Fragm.* 213. πολυκλαύτῳ, XXXVI, 5.
*Τυνδαρέῳ, λ, 297. ω, 198. Τυνδαρέῳ, λ, 298.
Τυνδαρείδαι, πυγμαῖον ἀνδρῶτας ἔπειραν, XVI, 5. XXXII, 18. Τυνδαρείδας, XVI, 2. Λύδης πολυσφόρου ἀγλαὸν τέκνα, XXXII, 2. Διοσκόρους, XXXII, 1.
*τυπαίοιν, XIII, 3.
*τυπῇ, I, 194.
τύπλη, χ, 86. τύπλην, μ, 215. τύπτοιεν, XLVII, 19. πτύμενον, χ, 309. ω, 184. τύπτε, χ, 308. ω, 526. ἄλλα ἱερσὶν, δ, 580. ε, 104. 180. 472. 564. μ, 147. 180.
τύρσεις ἀντιβίοισι, VII, 5. τύρσεις, ἃ *Tyrrhenis*, VI, 8.
Turnebi Adversar. γ, 279.
Tyrius, Maximus, η, 100. 115. κ, 305. λ, 25. ν, 288. ξ, 327. ρ, 485. τ, 179. ψ, 222.
Τυφοεύς, I, 221. Τυφοέως μεγαλήτορος, I, 136.
τυρὸν, κ, 234. τυρὸς, I, 38. πυρῦ, δ, 88.
Τυρσηνὸν, Φαρμακίδα, Κίρκης ἰφθίμοιο, λ, 133.
Τυρσηνοὶ, VI, 8.
Τυρὸ, β, 120. Τυρῷ, λ, 234.
τυφλὸν, ο, 69.
τυφλὸν πυρσὸν βέλος, ι, 219. πυρὸν αἰνυμένοις, & αἰνύμενοι, ι, 225. 231.
τυτθὸν, μ, 174. 388. τυτθὸν, ω, 435. τυτθὸς, ο, 380.
Τυφώεος δεινόν τ', ἀργαλέον τε, II, 306. 352.
τυφλὸς, II, 172.
Τυφωεὺς, Τυφάων, Τύφων, Τύφως, &c. κ, 106. II, 367.
*Τύχη τὴ, *Fragment.* 133.
τύχλα, αὐδήμονά τε, X, 5.
τύχης, ζ, 290. τυχήσας, φ, 13. τύχεσι, ξ, 334. τ, 291. τύχῃ, III, 563.
τυχὼν, ο, 158. τ, 452. * τυχοῦσα, I, 112, Not.
τύψας, χ, 98. τύψεν, I, 209.
τῶς, τ, 234.

Υ.

Ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας, κόμας, ζ, 231. ψ, 158.
ὑάκινθος, ὑάδης *ἄνθεσιν, XVIII, 25.
ὗας, π, 341. ρ, 604. ἀργιόδοντας, Ϛ, 60.
ὕδρη, ξ, 262. ρ, 431.

ὑλείζεις, σ, 380. ὑλείζοντες, α, 227. γ, 207. ρ. 588. υ, 170. 370. ὑλείζων, ρ, 245.
ὕβριν, δ. 627. π. 418. ρ, 169. 487. 581. ἀπιθάλοιο ἴχνια λίπη, π, 86. ὑμοκλήσαι, ψ, 64. ὑπέρβιον, α, 368. δ, 321. π, 410.
ὑβριες, ο, 328. ρ. 565. II, 541.
ὑβριστάων, II, 278.
ὑγιὲς κέλευθον, γ, 71. δ, 842. ι, 252. ο, 473. II, 452.
ὑγρὴν, *Absolutè*, pro ἁλμυρὴν, α, 97. ε. 45. υ, 98. πυλὸν ἐφ', δ, 709.
ὑγιὲς. δ, 458. ε, 478. ζ. 79. 315. η, 107. τ, 440. V, 3. XXIII, 3. ὑγιὲς, XVIII, 33.
Hyginus, γ, 135. ι, 191. π, 82. 86. λ. 300. Not. *Schol.* μ, 63. Not. *Schol.* 70. Not. *Schol.* τ, 432. φ. 295. Not. *Schol.*
ὕδατι, I, 60. 91. 98. 157. περφυρέοισιν. I, 75. ὕδατι, I, 33. 73. 217. ὕδατ' ἀενάοντα, ν, 109. ὕδατι, κ, 520. λ, 28. καλῷ, II, 120. λάβρῳ. ε. 70. I, 80. λιαρῷ, ω, 45. μελιηδέϊ, I, 11, ψυχρῷ. ι, 392. ὕδατος, ε, 266. 475. γλυκερογῖο, μ, 306. Στυγὸς ὕδατος ἵεν λιπαρὴν ἀχῶ. κ, 514.
ὑδατοτρεφέων, ρ, 208.
*ὑδρεύοντο πολῖται, η, 131. ρ. 206.
ὑδρευσύνη, κ, 105.
ὑδρηλὴ, II, 41. ὑδρηλοὶ. ι, 133.
ὑδρηλαμάνη. δ, 750. 759. ρ 48. 58.
Ὑδρομεδούσης, I, 19.
ὕδρης, I, 81.
Ὑδρόμεδες, I, 224.
Hudsonii, Johannis, S. T. P. Biblioth. *Bodleianæ, πρωτοφύλακος*, Edit. *Thucydidæ*, β, 65. μ. 73. Edit. *Dionysii Halicarnass.* λ, 281.
ὕδωρ. α, 110. ἀγλαὸν, γ, 429. ἁλμυρὸν, δ, 511. καλὸν, πολὺ. ζ, 86. *Animam* extinguere putabatur. δ, 511. μείλαν, δ, 359. ὄμβριμον, III, 516. πυλὸ, τ, 387. Στυγὸς καπνιόωντες, ι, 185. ὀχθὸν, δ. 458. ψυχρὸν, ρ, 209. τ, 387.
ὗε. Ζεὺς, πάννυχος, ξ. 457.
ὗες, ο. 555 ὗσιν, ν, 410. φ, 363. ὗσιν, ξ, 8. ἀνακτορίῃσιν, ο, 396.
ὗϊξ, ρ, 111. υ, 35. φίλον, δ, 765. υἷες, β, 115. υἷάσι, γ. 57. 387. κυδαλίμοισι, ξ, 206. υἷάσιν, γ, 32. υἷϊ κρατεινῷ, ο, 242. ᾧϊ, δ, 462. ᾧϊσι ἐπιείκελ', ὄλβιε, ω, 36. πολυτρόπε Μαιάδος, III, 438. υἱέα, πευτῆς, δ. 211. υἱὸς, τ, 414. γνήσιος, ἐξ ἀλόχου, ξ, 202. ἠβαόντες, κ, 6. ᾧεῖ, λ, 272. ᾧεῖς, ο, 248. καζωθητὲς, IV, 51. ᾧι, γ, 489. ᾧιν, γ, 323. ἀρήϊος, ψ, 220. ἄελσιν, ω, 38. μίνος ἄχετο, γ, 104. βεβαρηότες οἴνῳ, γ, 139. φίλοι, β, 51. ᾧιόν, ω, 222. ᾧϊ, δ, 143. 771. ξ, 435. ᾧσιν κυδαλίμοισιν, τ, 418. ᾧὸν, α, 88. ἀγλαὸν, γ, 190. ἀεξηθέντα, λ 539. Γαμήϊον, η, 324. δολόφρονα, Θ, 18. καρτερόθυμον, φ. 25. περιπευκὲς ἰδυῖᾳ, XVIII, 36. τοξοφόρον, II, 13. φαίδιμον, β, 386. ᾧ, λ, 451. ᾧες, ω, 181. ἀγλαὸς, δ, 21. ἄλκιμον, III, 101. ἀμύμονα, κρατερὸς, γ, 111. ἀρήϊον, γ, 167 ἐλεύϊον, III, 28. ὑπερθύμον, γ, 448. φαίδιμον, γ, 189. φίλον, β, 2. 17. ᾧῇ κυδαλίμοιο, χ, 238.
ὑμνοὶ, *Fragment.* 202. ὑμνοὺς, ω, 514.
ὑλάει, υ, 15.
Ὑλακίδης, ξ, 204.
ὑλακόμοιρος κύνες, ξ, 29. π, 4.
ὑλάκτεῖ, υ, 13. 16.
ὕλαον, π, 5. ὑλάοντο, π, 162. ὑλάουσιν, π, 9.
ὕλῃ, ι, 398. δάσκιος, XXVI, 7. πευτοίῃ, ο, 273. τηλεθόωσα, ε, 63. ἴχνι' *ὕλῃ, II, 228. ὕλῃ καθειμένον, ν, 351. τ, 431. II, 225. III, 228. IV, 286. *αἰγὸς, ῥίον ὄρεος, II, 139. ὕλην, ε, 475. δάσκιον, ε. 470. πυλλὴν, ε, 257. ὕλῃς, κ. 159. ξ, 353. III, 238. ἀζαλέης, ι, 234. βαθείῃ, ρ. 316. νεοθηλέϊ, III, 82. πυκνὴς, ζ, 128.
ὑλήεντα, ξ, 2. ὑλήεντας, XXV, 8. ὑλήεντος, XIII, 5. ὑλήεντ', α, 186. ὑλήεσσα, ι, 24.
ὑμὲ, α, 375. β, 140.
ὑμοῖος, β, 75. 210. corrigo, & lego, pro ἡμοῖος, *δ, 652. μ, 163. φ. 198. ω, 395. II, 481. ὑμοῖς. β. 76. ὑμῶν, I, 55.
ὑμοιπεγέων, III, 276.
ὕμμιν, α. 376.
ὑμὸς. III. I. *VIII, I. *XIII. I. ὑμοῖς, XXX, I. ὑμοῖσι, XXXVI, 19. ὑμοῖσιν, II, 190. XVIII, 27. ὑμοῖσιν II, 178. ὑμοῖσι, II. 19. 207. ὑμοῖσιν, II, 158. ὕμμιν, VIII, 9. XVII, 11.
Hymnus, in *Apollinem Homero* vendicatur, II, 1. 146. ab *Apollodoro* laudatur, II, 316. *Eustathio*, II, 514. *Stephano*, περὶ πόλεων, II, 224. *Thucydide*, II, 1. 146. Vid. plura ad *Hymnos* ipsos; & de *Emendationibus*, titulo, *Homeri* Textus *emendatus*.
ὗν μεγάλα πίονα, πυριήτεον, ξ, 419.
ὑπάρνῳ κὴν αἰμασιῇ, λείῃ, ζ, 131.
ὑπὸς ἀρχιάδην, θ, 476. ξ. 423. 438.
ὑπαγε, ζ. 73.
ὑπαὶ, Θ. 192. ρ, 225. υ, 126.
ὑπαιθαδίζεσθαι, III, 165.
ὑπακούσει, κ, 83. ὑπακοῦσαι, δ, 283.
ὑπάκουσε, ξ, 485. IV, 181.
ὑπαλδαίνουσι, ο, 275.
ὑπαλύξαι, I, 89. ὑπαλύξας, Θ. 355.
ὑπάλυξεν, δ, 512.
ὑπάλυξιν ἔσσοϛ κακῶν, ψ, 287.
ὑπαρ, τ, 547. υ, 90.
ὑπείρεχε, ω, 285.
ὕπατε κρειόντων, α, 45. 81. ω, 472. ὕπατος, τ, 303. *ὕπατον κίερος, *Fragment.* 148.
ὑπεβαλλεν, κ, 353.
ὑπεδδέκοσαν, I, 292.
ὑπεδδύσετο, χ, 470. ὑπεδύσατο, ξ, 54.
ὑπείθεσθαι, κ, 323.
ὑπείδη, κ, 398.
ὑπειδύσετο, ζ, 127.
ὑπειξεῖσι, μ, 117.
ὑπεὶρ, γ, 73. δ, 172. ι, 254. II, 454.
ὑπείροχοι, XLVII, 2.
ὑπείροχον, XI, 2.
ὑπ' ὀπὶ κακῇ ῥύσιτο, μ, 107.
ὑπεκλιδὸν, ε, 463.
ὑπεκφεύγουσι, ζ, 88.
ὑπεκφυγέειν, Θ. 125.
ὑπεκφορίοι. ζ, 87.
ὑπέκφυγον, γ. 496.
ὑπέκφυγε, ψ, 320. ὑπεκφυγέειν, μ, 216. ὑπεκφύγοι αἶσαν ὀλέθρου, μ, 287. π, 372. υ, 368. ὑπὲκ — φόβοιο κακότητα, γ. 175. ι, 489. κ, 129. ὑπέκφυγεν, ι, 186. μ, 446.
ὑπελείπετο, η, 230. ὑπέλειπον, π, 50.
ὑπέλθοι, σ, 149.
ὑπέλυσαν. ι, 463.
ὑπέμενεν. κ, 258. ὑπέμειναν, α, 410.
ὑπεμνήσαντο, χ, 38.

ὑπέμνησαν, α, 321.
ὑπ' ἐξ ἐρεθὸς, λ, 37.
ὑπεκαλέζαι σὺ δαίμων οἴκαδε, σ, 146.
ὑπεξέφυγεν αὐτὴν, λ, 382.
ὑπείρεφε, ε. 260.
ὑπειροδαίνων, III, 23.
ὑπερβαλέεσι, λ, 596.
ὑπερβασίας, χ, 168. ὑπερβασίην, ν, 193. χ, 64. ὑπερβασίης ἀλιγκιὸς, γ, 206.
ὑπέρβη, Φ. 80. π, 41. ρ, 30. ψ. 88.
ὑπέρβιον, α, 368. δ, 321. π, 410. ὑπέρβιος, ε, 212.
Ὑπερβορέης, VI, 29.
Ὑπερείῃ εὐρυχόρῳ, ζ, 4.
ὑπερίχε φαάνζατε ἀστὴρ, ν. 93.
ὑπερηνορέοντες, δ. 766. ὑπερηνορέοντες, β, 266. ὑπερηνορεόντων, β, 324. 331.
ὑπερήφ, Φ, 198.
Ὑπερησίῃ, πόλιν Ἀχαιΐδος, ε. 254.
Ὑπερθυπικὸν, αὐτὸ συγκριτικῶς, λ, 482.
ὑπέρθυμοι, δ, 784. ὑπερθύμῳ. λ. 268. ὑπερθύμοισι, η, 59. ὑπέρθυμος, γ, 448.
ὑπερθύρεον ἀργύρεον, χρυσέη ϑ' ἁλὸς ἐοῦσα, η, 90.
ὑπερθυρίοισιν, ψ, 3.
Hyperides, β, 319.
Ὑπερίοιο, μ, 133. 346. 374. Ὑπερίονος, α, 8. μ, 263. XXVII. 13. αὐτὸς, δυσομένοιο, α. 24.
Ὑπερονίδαο. μ, 176. Ὑπερίων, II, 369. XXX. 4.
ὑπερκύψει. XLVII. 22.
ὑπερμενέα, VII, 1.
ὑπερμενέοντες, τ, 62. ὑπερμενέων, μ, 205. υ, 222.
ὑπερφιάλοισιν, ρ. 268.
Ὑπέρπληθε, Φ, 192. χ. 280.
ὑπέρχει χεῖρα Κρονίων, ξ, 184.
ὑπέρχεται, γ, 65. υ, 279.
ὑπερτερίῃ. ζ, 70.
ὑπερφίαλοι, ζ. 274. ὑπερφιάλοισι, α, 134 β, 310. ὑπερφιάλοισιν, ν, 373. ὑπερφίαλον, δ. 503. ὑπερφιάλως, α, 227.
ὑπέρχεται, XXIX, 3. ὑπερχόμενον, ρ, 64.
ὑπερῶ', α, 362. β, 358. δ. 751. 760. 787. ρ, 49. τ, 602. φ, 356. ψ, 1. 364.
ὑπερῴῃσι, σ, 301. ψ, 85. σταλόωσι, π, 449. σ, 205. τ, 600. χ, 428.
ὑπερῴοιθεν, α, 328.
ὑπερφίαλον, ρ, 101. τ, 594. ὑπερφίαλος ἐσσὶ φάναι, ο, 516.
ὑπέρφιαλος, ι, 365. κ, 483.
ὑπέσχεο, ν, 133. ὑπέσχετο, δ, 6. λ, 290. ω, 334.
ὑπέφρασε, ρ. 409.
ὑπέχθυε, ξ. 49.
ὑπέλθῃ, μ, 21. ὑπέλυθε, ε. 476. κ. 31.
ὑπηνήτης, κ, 279.
ὑπηοίη εἰδὼς, ρ, 25.
ὑπίσχῃ, β, 91. ν, 380. ὑπίσχομαι, θ, 347. III, 275. ὑποσχόμενοι, ο, 462.
Ὕπνοιο. IV, 181. ὕπνον, δ. 105. ἀπείρονα, η, 286. γλυκὺν, ϛ, 395. ἡδὺμορ, III, 441. ἡδὺν, α, 364. νήχυτον, IV, 178. ὕπνῳ. III, 289. ὕπνος, β, 398. γλυκερὸς, ε. 472. γλυκὺς, η, 289. λασιμβολὴς, λύων μολιδήκεϊ ϑυμῷ, υ, 56. μολιβδὴς, τ, 551. νέϊδυμον, δ. 793. πολὺς, ο, 393. χέτλιον, κ. 68. ὕπνῳ δῶρον ἐλαστὸν, π, 481. τ, 427. ἡδὺν, ο, 44. ψ, 17. ὄρη, λ, 378. ὕπνου, ζ, 2. η, 318. γλυκερῷ, δ. 295. ψ, 255. μαλακῷ. ο, 6. νηλεί, μ, 372.
ὑπνώοντας ἐμεῖο, ε, 48. ω, 4.
ὑποβλήδην, III, 415.
ὑποβρυχίη, ε, 319.
ὑποβρυχίας βάς, III, 116. ὑποβρυχίην, XXXII, 12.
ὑπογναμψαι φρεσὶν ὁρμὴν ψυχῆς ἀπατηλὸν, VII, 13.
ὑποδημήσασϑαι, γ, 214. π, 95.
ὑποδδίσας, ι, 377. π, 425. ὑποδδίσασϑαι, κ, 296.
ὑποδημένω, ν, 310. π, 189.
ὑποδιδέχϑαι, II, 284.
ὑποδίσας, β, 66.
ὑποδίξομαι, π, 70. τ, 257.
ὑποδμῶες, ε, 368. σ, 360.
ὑποδμηθῆτε, XVI, 4.
ὑποδμώς Ποσειδάωνος, δ, 386.
ὑποίδησε ἰδὼν, θ. 165. ρ, 459. σ, 14.
ὑποδρήσσες, ο. 329.
ὑποδρώασιν, ε. 332.
ὑποδῦσα, δ, 435. ὑποδύσας, υ, 93.
ὑπὸ — ἐδίσκεϑε πέδιλα, α, 96. β, 4. ρ, 2.
ὑπὸ — ἐδύσκεϑε, δ. 425. 570.
ὑποίσεται, π, 42.
ὑποζεύξω, ε, 81.
ὑποθημοσύνησιν, π. 233.
ὑποθήσομαι, α, 279. β, 194. ε, 143.
ὑποκλοπέω, χ, 382.
ὑποκρίνεται, II, 284.
ὑποκρίνασϑε, ο, 170. ὑποκρίνου, β, 111.
ὑπόκωπον, δ, 131.
ὑποκωστορίου, λ, 253. XXXI, 15.
ὑπολαμπομένοιο, τ, 44. ψ, 190.
ὑπολείψομαι, ρ. 276. 282. τ, 44.
ὑπομένουσα, ο, 3.
ὑπονηΐῳ, γ, 81. ὑπονηΐῃ, α, 186.
ὑποπροκαλίζεται, η, 126.
ὑποστείλαι ἱμάντα, ε, 385.
ὑποστὰς, γ, 99. δ, 129.
ὑποστιχόωντο, ν. 212.
ὑποστρέσας, ν, 139.
ὑποτρίψας, Φ, 301.
ὑποτρίψαι, σ, 23.
ὑπούρια, κ, 483.
ὑποχόμενον, ε, 195. 203. III, 518.
ὑπόστεγμα, II, 476. ὑπόστεγμα, χ. 35. ὑπόστεγμα. υ, 332.
ὑπουράνιον κλέος ἐσθλὸν μείρεται, ι, 264.
ὑποφλαμένῳ. ε. 171. ὑποφλάμενον, δ. 547.
ὑποχάρμα, ε. 447.
ὕπτιος, ι. 371. σ, 397. I. 86. 105. 239.
ὑπωλένιον, III, 507.
ὑπώρεια, XL, 5.
ὑπώρεια, ω, 62.
ὑσμῖναι, λ, 611. IV, 11. ὑσμίνῃ κεκορυϑῇ λ, 416.
ὑστὸν ἐς πύμαϑον, δ, 685. υ, 13. 119. χ, 78. 134.
ὑστάτιον, ι, 14.
ὕφαινε ἱστὸν, β, 94. ω, 128. ὑφαίνει, ε, 516. ὑφαίνεν, τ, 139. χρυσείῃ κερκίδι, ε, 62. ὑφαίνουσα, β, 104. τ, 149. ω, 138.
ὑφαίνει, XLVIII, 10. δόλον ὑφαίνῃσι, ε, 356. δόλος καὶ μῆτις ὑφαίνουσι, ι, 422. μῆτιν, δ. 678. ὑφαίνουσα ἀλιπερφέα φᾶρος, ν, 108.
ὑφαιρεῖ, ν, 218. ὑφαιτὰν, ν, 136. π, 231. IV, 140.
ὑφαίνουσα, γ, 274.
ὕφαινος, II, 504.
ὕφηνας, *Priori* productâ, I, 181. 185.
ὕφηνας σὺ φρεσὶ μῆτιν, δ, 739.
ὑφήνατο ἱστὸν, α, 146.
ὕφηνε μῆτιν, ν, 386. σὺν μῆτιν ὑφήνω, ν, 303.
ὑφορβοὶ, ξ. 410. ὑφορβὸν, π, 477. quare δῖον vocat. ξ, 3. π. 56. ρ, 507. φ, 80. ὑφορβὸς, π, 156. δῖος, ξ. 48. 401. 413. ο, 300. ϑεὸς, π. 1.

ὑφίωσι, υ, 105.
ὑψαγόρη, β, 85. 303. ξ, 406.
ὑψαγορέω, α, 385.
ὑψερεφὴς, υ, 85. 225. κ, 111. ο, 241. 423. 431. τ, 526.
ὑψηλὰ, η, 45.
ὑψηλέων, γ, 407. ὑψηλὸν, α, 330.
ὑψηλοῖο, α, 126.
ὑψηρεφέα, δ, 757. ὑψηρεφὲς, δ, 15. 46.
Ὕψι βιβὰς, II, 516.
Ὑψιβόας, I, 202.
ὑψιβρεμέτης, ι, 4. ψ, 331. III, 329.
ὑψικάρηνος, IX, 265.
ὑψίκερων, κ, 158.
ὑψικόμοιο, μ, 357.
ὑψικράμοιο, XL, 5.
ὑψιμέδοντος, XLII, 3.
ὑψιμέλαθρον, III, 103. 134. 399.
ὑψιπετὴς, ω, 537.
ὑψιπύλαι, λ, 587. ὑψιπύλων, δ, 458.
ὑψόροφον, β, 337.
ὑψόσε, I, 80.
ὑὸν, ν, 405. ξ, 414. 425. ο, 39. ἀρνειὸν τὸν, ξ, 416. vid. συὸν.

Φ.

Φ Adrianus, ν, 93.
Fabricii, Johannis, Alberti, Bibliothec. *Grac.* III, 51.
Φαβωρῖνος, ο, 117. σ, 328.
Φαγέειν, κρεῖ, ζωὸν, π, 429. Φαγέμεν, κ, 386. ο, 377. π, 143. ρ, 404. σ, 3. Φάγες, ι, 347. Φάγωσι, Φ, 477. Φάγωσι, β, 76.
Φάε, ξ, 502.
Φάεα, κρῖλα, π, 15. ρ, 39. τ, 417.
Φαέθοντ', ψ, 246. Vid. Λάμπων.
Φαέθοντος, XXX, 2.
Φαέθουσα, μ, 132.
Φαέθων ἠέλιος, ι, 479. λ, 16. τ, 441. χ, 388.
Φάει, φ, 429.
Φαεινὰ, ζ, 19. Φαεινὰς, κ, 230. Φαεινῇ, ζ, 316. Φαεινὰν, ξ, 74. Φαεινὴς, δ, 188. Φαεινότερον, πρὸς αὐγὴς, IV, 86.
Φάεινε, μ, 383. Φαεινῇ, γ, 2. Φαείνουσι, σ, 307. Φαείνων, μ, 383. Φαεί, σ, 342.
Φαεσιμβρότου, α, 138.
Fazellus, Thomas, ι, 187.
Φαίδιμ', κ, 251. λ, 99. 201. 487. μ, 82. ω, 76. Φαίδιμον, β, 386.
Φαίδιμος, γ, 189 ἥρως, Σιδονίων βασιλεὺς. an Χείρωνος, δ, 617. ο, 117.
Φαίδιμος, λ, 320.
Φαίδρ. σ. 17. ψ. 237. II, 151. 163.
Φαίηκας, ζ, 284. 327. θ, 86. ψ, 338. Φαίηκες, ζ, 195. ἀγανοὶ, ζ, 55. ἐλεήμονες, θ, 428. δολιχήρετμοι, θ, 191. ἴδρεις, η, 108. ναυσίκλυτοι, η, 39. π, 227. Φαιήκεσ' αἰνήμοσι, ζ, 241. Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι, ι, 386. Φαιήκων, ε, 35. μεγαλήτορας, η, 16.
Φαίην, υ, 326. Φαίης, γ, 124.
Φαίθουσα, η, 62.
Φαῖνε, θ, 499. σ, 66. Φαίνε', ι, 410. Φαίνει, σ, 73. XXX, 8. Φαινήσετο, ν, 194.
Φαινὰ, *Fragm.* 132.
Φαινὲ, γ, 296.
Phalaris Homerum alludit, γ, 26.
Φαλήριδος ὄρχη, σ, 84.
Falkenberg. Gerard. in *Nonni Dionysiac.* π, 35.
Φαναὶ, ι, 394. Φανεῖσι, ν, 402.
Φάνισμα, λ, 586.
Φάνη, β, ι. γ, 404. 491. δ, 306. Φανῆναι, π, 410. ε, 159. 164. Φανήτω, υ, 101.
Φάντι, ω, 459.
Φάο, π, 168. σ, 170.
Φάος, γ, 335. γλυκερὸν, ω, 23. ρ, 41. ἠελίοιο, κ, 498. λ, 92. ν, 33. ξ, 44. π, 220. υ, 207. φ, 226. ἠῶς, ν, 94. ἠῶθεν, τ, 34.
Φάρε' ἔτευκε, ε, 258. ἑλικοπώλους, δ, 108. Φάρεα καλὰ, ω, 276. Φάρεϊ, θ, 186. λούσαι, II, 121.
Φαρέτρη, ζ, 270. ι, 314. ἰοδόκος, φ, 12. Φαρέτρην, φ, 233. χ, 71. II, 6. ἰοδόκην, φ, 59. ἰὼν ἐμοὶ πλείων, χ, 2. Φαρέτρης, κοίλης, φ, 417.
Φάρμακ', κ, 326. 327. ἰουλοφόοιο, β, 329. κακὰ, 213. Φάρμακον, δ, 230. ἄγγελα, XLVII, 16. ἑδλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ, δ, 230. μηλόβοτος, δ, 227.
Φάρμακον, δ, 220. κ, 302. 317. 392. ἀνθερικόεσσα, α, 261. ἑδλὸν, κ, 287. 292. ἀλόωντο, κ, 394.
Φαρμάσσων, ι, 393.
Φάσγανον ἐκ κολεοῖο, δ, 355.
Φᾶσγε, β, 97. ἀργύφεον, ι, 230. ἐϋπλυνὲς, θ, 392. καλὸν, γ, 467. λαστὸν, ἓ χαλκὸν, μέγα, ἀργύφεον, κ, 543. 544.
Φάσγανος, ι, 373. τ, 480.
Φάτ', γ, 188. η, 322. * ψ, 125.
Φάτις, π, 295. χ, 74. *κυπρίης, *Fragments.* 225. Φάτ-μενον, λ, 82. χ, 84. ἀκαχμένον ὤμοφοτέρωθεν, χάλκεον, χ, 79. ὀξὺ, κ, 145. λ, 94. χ, 90. Φασγάνῳ, λ, 423. χ, 98.
Φᾶϑ', ζ, 200. Φᾶος, an Φάος, ι, 504. λ, 442.
Φασὶ, α, 33. 189. 220. β, 238. Φασὶν, γ, 84. 245.
Φάσκε, λ, 305. Φάσκεν, κ, 331.
Φάτο, φ, 323. κακὸν, I, 137. Φάτις, ψ, 362. ἰοῖλὴ, ζ, 30.
Φάτνῃ, δ, 535. λ, 410.
Fayries, Genii ità dicti, IV, 265.
Φείδεο, π, 185. χ, 54.
Φειδὲ, ξ, 92. π, 315.
Φείδων, ξ, 316. Θεσπρωτῶν βασιλεὺς, τ, 287.
Feithii, Everhardi, Antiquit. *Homerica,* γ, 279.
Φερὲς, ο, 296. II, 427.
Φέρεσκον, VII, 2.
Φέρεται, XXIX, 2. Φέρεσ'), XXIX, 4.
Φέρε, pro ἤνεγκε, α, 428. Φέρε, φερέτω, Φ, 424.
Φερεκλέης, β, 135. 289.
Φερεκύδης λ, 263. 320. μ, 70. 265. ο, 223. 225. τ, 432. 523.
Φερέσθιος, II, 341. XXIX, 9.
Φέρεται, ι, 426.
Φερῆς' ἔνι οἰκία καλὰ, δ, 798.
Φέρηστε, ι, 164. κ, 507. τ, 111.
Φέρεται, α, 405.
Φέρεθ', λ, 477.
Φέρτερος, ο, 170. ξ, 6. ι, 276. μ, 246. π, 89. χ, 289.
Festus, δ, 477. ξ, 23.
Φεῦγε, γ, 167. XVIII, 38. * Φεύγωσι, III, 483. Φεύγων, ι, 446. Φεύξεσθε, χ, 67.
Φευξέμεν, Φ, 299. * ξ, 489. non Φευξεῖ, vid. ad *Iliad.*
Φήμη, λ, 127. ψ, 275.
Φηλητὰ, III, 445.
Φηλητᾶι, III, 67. Φηλητεύσειν, III, 159. Φηλητῶν, III, 175. Φηλητὴν, III, 67.
Φηλητὴς & Φηλὸς, III, 67. &c.
Φήμη, III, 546.
Φήμην, β, 35. Φήμαν, υ, 100. 105.
Φήμην δ' εἰς ἕρκετον ἦλθε, *Fragment.* 190.
Φημὶ, β, 171. δ, 142. 493. ι, 290.
Φήμιε, α, 337. Φήμιε, ρ, 263. Τερπιάδη ἀοιδὲ, χ, 331. Φημίῳ, α, 154.
Φῆμιν, ω, 467. ἀδινὴν, ζ, 273. δήμιον, π, 75. τ, 527. χαλεπὴν, ω, 200. Φῆμις δήμου χαλεπὴ, ξ, 239.

φῆναι, γ, 173. π, 217. φήμη εἰδομένη, γ, 372.
φήνειν, μ, 334. φήνασα, ο, 26.
φηρσὶ, γ, 488. ο, 186.
φῆς, α, 391. η, 239. φῆσθα, ξ, 149. φησὶν, α, 168. 215.
φθαμένω, τ, 449.
φθάνειν, II, 164. φθαγμένην III, 481. φθαγμένοιν, χ, 329. φθάγγετο, μ, 249.
φθείρεσι, ρ, 246.
φθῖτ', λ, 329. φθίμενθ', π, 383. φθίσεσι, α, 436.
φθῖσι, χ, 91.
φθίσιν, λ, 495.
φθίσις, β, 368.
φθιμένοισι, λ, 557. φθιμένοισι, ω, 435.
φθινύθουσι, ε, 161. φθινοντες, ξ, 262. τ, 307. φθινύθουσιν, κ, 470.
φθινυθμὸς, π, 145. φθινύθουσιν, α, 250.
φθίσις, δ, 741. π, 428.
φθίσεσι, υ, 67. φθίσεσθ', ν, 384.
φθίσθ', ξ, 170. ο, 353.
φθισίμβροτον, χ, 297.
φθίσωμεν, π, 369.
φθογγὴν, ι, 167. φθογγῆς, μ, 198.
φθόγγοι, μ, 41. 159. ψ, 326. βαρὺν, ι, 257. φθόγγῳ, σ, 198.
φθονέῃς, α, 346.
φθονέω, pro ἀχνύμαι, τ, 348.
φιλάσσαι, α, 264. φιλάσσαιμι, σ, 430.
φιλάσσειν, ο, 70. φιλεῦν), XXIV, 5. φιλεῦντας, γ, 221. φιλέων, τ, 195. ω, 271.
φίλη, β, 88. φίλῃ, β, 373. φίλην, δ, 586. φίλης, α, 203.
φιληρέτμοισιν, α, 181. 419. λ, 348.
φιλῆσαι, ξ, 322. φιλήσαιμι, α, 123.
φιλησέμεν, δ, 171. φιλήσω, ξ, 388.
φιλίων, pro φίλτρων, τ, 351. ω, 267.
φίλοι, β, 70. ξεῖνοι, ω, 313.
φιλοίη, δ, 692.
φιλοίπε δῖα, φ, 240. φιλοίπην, φ, 388, χ, 339. ὄχεσφιν ἀνδρῶν, ω, 185. 254.
φιλοκέρτομος Πολυφημίδη, ψ, 287.
φιλοκηδίαι, III, 478.
φιλόπρηστον, XVIII, 2.
φιλοπτοίησιν, β, 190.
φιλοκτήτην. Ποιήτεον ἀγλαὸν, ἰὸν, γ, 190. Φιλοκτήτης, δ, 219.
φιλοκυδίος, ἴδης, III, 375. φιλοκυδέα κῶμον, III, 478.
φιλολῆϊ, III, 335.
φιλομηλείδη, δ, 343. ρ, 134.
φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη, δ, 362. IV, 17. 49. 56. 65. 156.
φίλον, α, 363. γ, 398. δ, 225.
φιλόξεινοι, ζ, 121. θ, 576. ι, 176. ν, 202.
Philoxenus, I, 40.
φιλοπαίγμοσι ἐχεμυθῶ ἠγείσθω, ψ, 134
φιλοπολέμοιο, *Fragm.* Iliad. χ, 388.
φίλος, ὄ, α, 301. γ, 199. 313. 375. θ, 413. ρ, 17. 415.
Philostratus, κ, 305. υ, 69.
φιλοτησίαι ἔργα, λ, 245.
φιλοτησία ο, 55. 536. φιλότητι, γ, 363. Ἄρεος φιλότητος, θ, 267. ἐρατεινῆς, ψ, 300.
φιλοφρονέων, π, 17.
Philochorus, υ, 155.
φίλτατ' ἑταίρων πάντων πολὺ, ω, 516. φιλτάτη, θ, 284. φίλτατος, π, 445 φίλτερος, λ, 359.
φιλῶ σε, III, 382.
φίλων Ἐρίνυος, λ, 538.
Philo Judæus, χ, 256. 347.
φιτρὸς, μ, 11.
* Φλεγύαι βασιλῆος, XV, 3.
φλεγυῶν ὑβριστάων, II, 278.
φλιχθείη, XLVII, 23.
φλιῆσι, ρ, 221.
φλίψῃ, ρ, 221.
φλοὸς, ω, 71.
φόβηθι, π, 163.
φόβου, ω, 57. κρυόεντος, I, 72.
Φοῖβε, II, 20. 127. 146. III, 330. XX, 1. ἄνακ ἑκάεργε, II, 257. Ἥρη, II, 120. Φοῖβον, II, 48. Φοίβου, ἀκερσεκόμης, II, 134. Ἀπόλλων, γ, 279. θ, 79. II, 130. 201. 254. 285. 294. 362. 375. 388. 399. III, 365. 420. ἑκατηβόλου, II, 134. Φοῖβε, II, 52. 87. 447. Ἀπόλλωνος, ι, 201. II, 395. III, 424. XXVI, 14.
Φοίνικας ἀγαυὺς, ν, 272. Φοίνικες, ἄγγιστα μυελὸ' ἀθέριγμα πεῖ. τρῶκτον, ταυσικλυτὴ ἄνδρες, ω, 414. πολυσαίπολοι, ο, 418.
Φοινίκην, δ, 83. ξ, 291. * Φοινίκης, *Fragm.* 149.
Φοίνικι Φαιδὺ ἰμαντῶ βοὸς, ψ, 201.
Φοίνικι, pro *Palmâ*, II, 117.
φοινικόεσσαν, ξ, 500. φ, 118.
φοινικοπάρῃος, λ, 123. ψ, 271.
φοίνικος αἴσχεσπε, II, 18. φοίνικος νέον ἔρνος, ubi de Palmâ *Deliacâ*, ζ, 163.
Φοινίκων ἀνδρῶν ὃν ἀνάελπις πάϊς, ο, 472. Φοῖνιξ, τρώκτης, ἀπάτηλα εἰδώς, ξ, 288.
Φοίνιον, σ, 96.
Φοίνισσ', ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα, καλὰ, μεγάλα τε. ο, 416.
* Φοινίσσῃ δ' αἱμάσῃ χαῖτα, *Fragm.* 197.
Φοινὸν, II, 262.
Φοῖτα, μακρὰ βιβῶσα, λ, 538. Φοιτᾷ, XVIII, 3. 8. Φοίτων, κ, 119. ξ. 355. Φοιτῶσ', β, 182. Φοιτῶσαι, XVIII, 20. Φοιτῶσι, IV, 124.
Φοιτίζουσα, XXV, 8.
Φοῖτος, 433.
Φόνοι, λ, 611. Φόνοιο, χ, 63. ω, 483. Φόνου, β, 165. αἰπὺν, δ, 843. π, 379.
Φόνος, δ, 771. Φόνῳ, π, 234. Φόνον, λ, 415.
Φόρβαντι, II, 211.
Φορεῖν, ο, 127. χ, 437. Φορέουσι, χ, 185. Φορεῦσιν, ε, 328 Φορεῖσθε, I, 44. Φορεῦσι, μ, 68. IV, 212. Δῖε, τ, 333. Φορέουσι, β, 390.
Φορῆναι, ρ, 224.
Φόρκυνος, Ἰφιάνειρα, παῖδες ἀτρομήτου μοιδῶντος, α, 72. παῖδα γεγῶτες, ν, 96. 345.
Φόρμιγγ', II, 515 Φόρμιγγα γλαφυρὴν, χ, 340. ψ. 144. λιγείαν, θ, 67. 105. 254. 261. 537. χ, 332. ψ. 133. XX, 3. Φόρμιγγες, I, 19. Φόρμιγγι, φ, 430. III, 503. γλαφυρῇ. II, 183. Φόρμιγγος, θ, 99. φ 406. γλαφυρῆς, ρ. 262. Φόρμιγξ. ρ. 270. II. 184.
Φορμίζων, α, 155. δ, 18. θ, 266. II, 182.
Φορεῖν, ι, 320.
Φορκίδες, ι, 323. εὐρείης, ε, 250.
Φόρτυν, ξ, 296. ἔρωτες, Εὐρώπης, I, 77. Φόρτυ, θ, 163.
Φορύσῃ, χ, 21.
Φορύξας, σ, 335.
Φυρτὸν, V, 5. XVIII, 1.
Φόως, ε, 2. λ, 222. τ, 64. ψ, 348.
* Φρεάγδην, L, 122.
Φρεδμοσύνῃ, II, 99.
Φρεάζομαι, α, 294. π 312. Φρεζώσιν, ν, 373. Φρεζίσκειν, II, 346.
Φρεζῶν, λ, 623. Φρεσὶ, δ, 395. Φρεζὶ μιμνήσκω βελέων, λ, 509. Φρεζὶ

Φρεξίμοθ', γ, 129. Φρεξομβρίη, ω, 126. Φρεξον), β, 367.
Φρεξικάρηνοι, I, 165.
Φρεξος, ε, 256.
Φρένες, π, 260. χ, 158. ω, 330. IV, 178. Φρενοπλήξ, ψ, 75. Φρένες, λ, 22. Φρένες), ψ, 114. Φρένεσμαι κὴν εἴσομ' ἐκάστη, τ, 501. Φρένεσσιν', γ. 242. Φρένεσσι, ζ, κ, 453 ω, 390. Φρένεσσ), α, 205. ω, 216. XXXVII, 11. Φρένεσσιμαχ, ε, 188. π, 238. Φρενοσόμοιθ', ψ, 140.
Φρήνας, α, 42. δ, 264. θ, 168. αἰσίμῳ, ψ, 14. *ἀμφὶ γαληθὶς, II, 273. ἐπιπτυξ(μβρος, σ, 326. ἔμπεδοι, I, 187. ἰώλας, C, 117. ἥλοι, β, 242. πυκινὰς, IV, 38. 244. Φρένες. ι, 301. ἀγαθαὶ ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ, ω, 193. ἀμφιμιλίαται, δ, 661. ἔμπεδοι, κ, 493. σ, 214. ἐναίσιμοι, σ, 219. ἰθλαὶ, λ, 366. ἴνι τοὶ Φρένες, ὑδ' ἤβαιαὶ, φ, 288. Φρενὸς ζ, 65. Φρεσὶ & Φρεσὶν, α, 89. 115. ἀγαθῇσι, γ, 266. ξ, 421.
Φρεσὶ μοιλαίῃ, δ, 402.
Φρίκωσος, λαοὶ, μάργων ἐπιβήτορες ἵππων, XXXVII, 4.
Φρίξας ὦ λοφιὴν, τ, 446. Φρίσσει, XXVI, 8. Φρίσσοῖς, II, 516.
Froissard, τ, 457.
Φρυγίες, ε, 89. Φρυγίνδ', β, 116. Φρυγίων, α, 43. καὶ, υ, 5.
Φρύγιν ὕλακα πολὺν, καβὸ, δ, 258. πέρ οἶδε δίκας, ἠδὲ Φρύγιν ἄλλων, γ, 244.
Φρυγίοιο, β, 386. δ, 630. 648.
Φρύγιν Ὀνητορίδην, γ, 282.
Φρύγας αἰολοπίλους, IV, 138.
Phrygia dives, IV, 140.
Φρυγίης εὐτειχέτοιο, IV, 112.
Φρυχθήναι, XLVII, 4.
Φῦ, ἴν τ' ἄρμ οἱ — χειρὶ, C, 302. θ, 291. κ, 280. λ, 246. ο, 529.
Φύγα, κ, 131. σ, 154. Φυγέειν, δ, 504. μ, 120. Φύγαν, α, 64. γ, 230. ε, 22. μ, 66. Φύγασκε, ρ, 316.
Φυγὴ, χ, 306.
Φύγῃ, I, 246. Φύγοι, δ, 789. Φύγοιμεν θάνατόν, κὴρας, μ, 157. ὑκὲκ κακότητα, γ, 175. ι, 489. κ, 129.
Φυγοπτόλεμον, ξ, 213.
Φυγὼν, ο, 277. ὑπὸ, ε, 17.
Φύει, τὰ μὲν --, ἄλλα δὲ πίσεα, υ, 119.
Φῦζαν κακὴν, ἱμοῖς ἐπείροισι, βάλεν, ξ. 269. ρ, 438. III, 114.
Φυὴν, ε, 212. ζ, 16. 152. η, 210. θ, 168. II, 465. III, 331. IV, 202. ὑ κακὸς ἐη, θ, 134. ἐρύσσαι. III, 31.
Φυκῖδ', vid, φιυκῖδ'.
Φῦλ', γ, 282. ο, 408. II, 161. 538. III, 539. IV, 129. Φῦλ' ἀνθρώπων αἰθιοπῆα, II, 298. δυσζήλοις εἰμὶν ἐπὶ χθονὶ η, 307. κλυτὸ, II, 355. ἀξεικλυτὸ, II, 537. Φῦλα, III, 575. IV, 3. ἄγγελα. η, 206. I, 275. κλυτὸ, II, 273.
Φυλακῆς, λ, 289. ο, 236.
Φυλάκοιο, ε, 231.
Φύλαξαι, II, 544. Φυλάξει. III, 527. Φυλάξεις, χ, 195. Φυλάξω, δ, 670. ε, 466. Φυλάξων, ρ, 593. Φύλακας, δ, 526. Φυλάσσειν, β, 227.
Φυλίης, ε, 477.
Φύλλα, π, 106. 285. ι, 51. I, 162. τίρεινα, μ, 357. Φύλλοις, I, 160. Φύλλοισι, ε. 491. π, 287. μ, 103. Φύλλων, ε, 483. 487. ζ, 129. λ, 193. τ, 443.
Φῦλον, θ, 481. ξ, 68. 181.
Φυλόπιδα σῆσιν πολυαΐκ(ν πολέμοιο, λ, 313. Φυλόπιδος, π, 268. χρυσέῃς. VII, 15. Φύλοπιν αἰνὴν, ω, 474.
Φυλὰ, δ, 125. 133.
Φύντες, α, 381. σ, 409. υ, 268.
Φόξιμον, ε, 359.
Φόον), ι, 109. Φόονδ', ω, 409.
Φόρτυ σῆμ' καὶ χοάλαια, αἰμοῖ(ν, σ, 21.
Φόσις, ὁ, ut τὴν δ' σ' ὁ Φόσις, I, 13. Φόσις Φυσὶ μοιρία, II, 55.
Φυσίγναθ', I, 92. Φυσίγναθον, I, 247. Φυσίγναθος, I, 17. 56. 83. 118. 141. 145. Φυσιγνάθῳ, I, 67.
Φυσιζο(ν, λ, 300. Φυσιζόῳ, IV, 125.
Φύσιν αὐτῷ ἴδμξιν, κ, 303. εἰς Φύσιν ὐδὲν ὁμοῖον, I, 32.
Φυσὶ μοιρία Φύσεις. II, 55.
Φυτιόων, β, 165. ε, 340. ο, 178. ρ. 159. Φύτευσι, ξ. 110. ρ, 27. Φυτεύσειν Φυτὸν, ι, 108. Φυτῶσαι, δ, 668.
Φῶ' Ἡρακλῆα, μιχαίλαν ἐπίτροχ ἔργων, Φ, 26.
Φῶκαι, δ, 448. μέλαιναι, II, 77. νέποδες καλῆς Ἀλσοσίδης Φίλυπποι, δ, 404.
Φοίκαια, II, 35.
Φοίνικ, δ, 411. ζαπτεφίας, δ, 450. Φοινίκων, δ, 436. ἀλιοτρεφίων, δ, 442. Φοίνικοι, ο, 479
Φοινικὸς, πάντων ἀνθρώπων, κὴ χρυσοβαλίσιον, II, 162, Φοινὶξ, μ, 86. 396. ἄστοτος, IV, 238. ἐρυθρὸ, III, 425. θαλερὴν, δ, 705. τ, 472. Φοινῖξ. ω, 529. III, 541. βεβρῖχ, ω, 545. Φοινὶν, δ, 279. κ, 239. τ, 381. I, 263. ταλὸν, III, 385. ταμεσίπορον, III, 315. πολυηχέα, τ, 521.
Φοινίσσ(ε. ω, 360. Φοινίσσας, α, 122. Φοινήσσ', β, 269. Φοινήσσης, ω, 534. Φοίνησιν, δ, 370.
Φοινίμιμο(ν, Ἐλάτη, δ, 279.
Φοιτιαμοῖσιν, ο, 104.
Φῶς, τὸ, III, 402.
Φὼς, ὁ, σ, 218. ἀλλότρι(ν, π, 102. ἰσόθεος, α, 324. υ, 124.
Φῶτ', ι, 431. μ, 100. Φῶτα, ζ, 199. ἐπειμένον ἀλκὴν, μέγαν, καλὸν, ι, 513. Φῶτας, μ, 123. ἀείσας, δ, 530. 778. Φῶτες, α, 335. π, 250. Φωτὶ, β, 384. δ, 247. θ, 10. ξ. 514. ὅτε κακῷ, ὅτ' ἄφρονι, ζ, 187. υ, 227. δαίμονι, θ, 159. κεχαρισμ῝ III, 377. χείρονι, λ, 620. Φωτὸς, ζ, 129. ξ, 505. τ, 451. Φωτῶν, θ. 218. λ. 215. μ, 67. ξ, 98. υ, 33. XLI, 2. δικαιοβίων ἀγὸ Φωτῶν, VII, 5. ἡμιθέων, XXXI, 18.
Photius, δ, 563. I, 178. &c.

Χ.

Χαῖρε. pro ἔχωμεν, β, 35. γ. 52. χαῖρε, χαίρετε, α, 123. ε, 205. etiam de Deo, II, 545.
χαῖρεν, σ. 116. XVIII, 41.
χαίρεσκεν, μ, 380.
χαίρετ', ν, 358. χαίρετε, ν, 39. χαίρεθον, δ. 60. ο, 151. χαίρεον, α, 311.
χαῖ), δ, 150. χαίτης, κ. 567. χαίτῃ. II, 450.
χαλάσας, XXVI, 12.
χαλεπὰ, γ, 151. χαλεπὰ, ρ. 189. χαλεπὴ λ, 291.
χαλεπαίνει, π. 114. χαλεπαίνειν, C, 189. χαλεπαίνει. ε, 485. σ, 414. υ. 323. χολεπήνῃ, ι, 147. χαλεπνῖσιν ἀμειβομένου ἐπέεσσι, γ, 148.

148. μύθοισιν ἀμειλίχοισι, β, 83. κακῶς ἐρεθιζόμενοι εἰσὶ, ρ, 395. χαλεπὸν δὲ τ' ἐρέεσθαι ἀνδρὸς γε θνητοῖσι, κ, 305. δυσπρόσιτά ἐστιν ἔγωγε, III, 205. ἐρυκακείν ἔνα πολλὸς, υ, 313. εἰν ἀγορῇσιν ἀκούειν Θ' ἅμα μύθων ἀκριτόμυθοι ἀκαχοντο, ν, 141.

χαλέπτειν, δ, 423.

χαλεπώτερον, λ, 623.

χαλιφρονίζω, ψ, 13.

χαλιφροσύνας, π, 310.

χαλίφρων, δ, 371. τ, 530.

χάλκειοι, η, 86. χάλκειον, α, 104.

χαλκεὺς, γ, 432. ι, 391.

χαλκείη πορφύρεος αἰμών XXXVI. 1.

χαλκεῖοι, ϑ, 273.

χαλκήια, γ, 433. χαλκῆϊον ἐς δόμον ἐλθών, σ, 327.

χαλκήρεια, ε, 309. χαλκήρεες, α, 262. χ, 111. 145.

χαλκοβάρεια μωλίη, χ, 259. 276. χαλκοβατὲς δόρυ, λ, 531. χαλκοβατὲς, φ, 423.

χαλκοβατὸς δῶ, ι, 321. ν, 4.

χαλκοχαρυτὸν, VII, 2.

χαλκὸν, α, 184. ἀτειρέα, ν, 368. εὐήνορα, ν, 19. νικήσας, ω, 466. 499. χαλκὸς, β, 338. χαλκῷ, δ, 72.

χαλκοπαρῄῳ, α, 522.

χαλκοχιτώνων, α, 286. δ, 496.

χαμαιζήλοιον, IV, 108.

χαμαιευνάδης, κ, 243. ξ, 15.

χαμάδις, φ, 294.

χαναὼν, μ, 350.

Charax, *Johannes*, Grammaticus, α, 1.

χάρη, III, 503.

χαρδάπτω, XVII, 2.

χαρίεις, VI, 41. χαρίεν, ε, 231. κ, 544. XXX, 12. χαρίεντα, ζ, 234. χαρίεσσαν, γ, 58. ω, 197.

χαριεστάτη ἄκοη, κ, 279. χαριέστερον, ι, 5.

χαρίζεο, ξ, 387. ω, 282. χαρίζεσϑ, II, 321. χαρίζεσϑε, α, 61. χαριζόμενος, ϑ, 538.

* *Charicléa* Zona, ex *Herculis Homerici* Cingulo formata, λ, 612. Not. *Schol.*

χάρμ, ε, 307. ζ, 235. ο, 319. ϑαασσίην, β, 12. ϑ, 19. ρ, 63. τῦτο χάρμ ἐξώρμησμαι, I, 184.

χάρις, δ, 695. ϑ, 175. σ, 279. χ, 319.

χαρίσσαϑ, ν, 15. ρ, 452.

χάρισι πίλεον ἠὲ κάλλει, ζ, 237.

χαρίστης, ϑ, 364. IV, 61. εὐπαλάμοιο, II, 194.

χαρίτων, ζ, 18. σ, 193. IV, 95. XXVI, 15.

χάρμα, τ, 471. II, 25. μίγ' ἀσπαιρόντεσσι, κακῶν ϑαλίην' ὀδυσσεῦ, XV, 4. χάρμαζε, ζ, 185.

χάρμης, χ, 73.

* χαρμόφρων, III, 127.

χασμᾶσϑ, λ, 610. III, 194. IV, 70. χασμᾶσϑαι λίην, III, 566. χασμᾶσϑαι τε λίην τε, XIII, 4.

Χαρύβδιν, ι, 436. δεινὴν, μ, 260. 430. ψ, 327. ὀλοὴν, μ, 113. 428. Χαρύβδιν, ἐξιφάανϑε, μ, 441. Χαρύβδις δῖα, μ, 104. 235.

χατίσσ' ἄνϑρωποι πάντες ϑεῶν, γ, 48. χατίσσα, β, 249. χατίσσιν, ο, 375. ρ, 280.

χαλίζων, ϑ, 156. 349. χ, 50. 351.

χεῖα δίνδρα καρπὸν, λ, 587.

χείλεα, δ, 132. 616. σ, 21. χείλεσι, α, 381. σ, 409. υ, 268, ἄκρεις πὰρ χείλεσιν, ἵνα καϑάπερ ὁ χᾶρ, I, 153.

Chilonis ſententia, ϑ, 351.

χῖμα, λ, 189. ξ, 487. χείματος, η, 118.

χειμάρρους ἄϋδατα, XXXII, 8. χειμερίην, ε, 485. * χειμερίη, XLVI, 6. L, 150.

χειμὼν ἔκπαγλ, ξ, 522. πολὺς, δ, 566.

χεῖρ' δεξιτέρφι, τ, 480. χεῖρ', pro χεῖρα, ρ, 366. δεξιτερὴν, α, 121. χεῖρ, pro χεῖρε, I, 302. 927. ω, 397. χεῖρε, β, 321. δεξιτερὴν, σ, 257. 396. φίλην, φ, 433. χεῖρας, α, 148. ἀάσπετος, λ, 501. ἀμφοτέρῃς, π, 16. ἀπαλὰς, ἀτρεκέως, φ, 150. Ἡσιόδειος, XLVII, 18. κενεὰς, κ, 42. πεπαρεῖς, ε, 454. χεῖρε, ε, 374. ι, 417. φίλας, λ, 210. μ, 442. χείρεσσι, ε, 344. καϑαπτόμενοι, τ, 467. χερσὶ, β, 37. δεξιτερῇ, υ, 197. δεξιτερῇφι, ο, 148. καϑαπτεσϑαι, ν, 164. παχείῃ, ζ, 128. σ, 56. τ, 448. υ, 299. χ, 325. πλεκτατέρῃ, λ, 358.

χερείδας, ω, 229.

χέρηϊ, ο, 514. χείρονα, υ, 133. χείρονες, φ, 325. χείρονα, υ, 82.

χερητίσσεται, I, 288.

Χείρων, υ, 69. XLVII, 17.

χείσεται, σ, 17.

χεῖϑι, κ, 518.

χελιδόνι, φ, 411. χ, 240. χελιδόνια, XLVIII, 14. 15. χελιδὼν, XLVIII, 11.

χάλυν, III, 25. ἐρυτανύω, III, 153.

χάλυς, III, 33.

χελώνης * κεφαλειόσιος. III. 48. ἐρυσακάσιο, III, 42.

χέρνιβα χοὰς ταμέσσαιν, λ, 26. χέον, ω, 46. χέοντ'. δ, 523.

χερείονα νίκᾳ, σ, 403. χερείων, ε, 211. ϑ, 585.

χέρνης, ο, 323.

χερμαδίοισι, φ, 371. ἀνδροκτήσι, κ, 121.

χέρσιβας, α, 136.

χέρσον, ζ, 95.

χεῦμ, λ, 75.

χεύαντες, μ, 14.

χεῦται, α, 291. χεῦσεν, β, 354.

χηλοὶ, φ, 51. χηλοῖσιν, β, 339. χηλὸν ἀελσεπέ', ϑ, 424. ἐξεπαλλίαι, ϑ, 438. πυκινὸν, ν, 68. χηλῷ εὐξέσσῃ, ν, 10.

χήν', ο, 174. χῆνα ἀργὴν, ὑμετερὸν, πίλωρον, ο, 161. χήνας, τ, 543. 552. χῆνες, τ, 536. *Improbos ſignificant*, τ, 548.

χηρεύει, ι, 124.

χίτωνι, π, 35. II. 78.

χλαμυδολαὸν, λ, 193. χλαμυδολὺν, κ, 196. τερηχεῖ, αἰγάδι, κυνοῤῥόφῳ, πανυστάτῃ, ι, 25.

χλαμυδολαύτερον, μ, 101.

χλῆις, III, 273.

χλίζων, δ, 656. χλίζος, β, 262.

χλοάων, χ, 86. δῖαν, XXIX, 6. XXXVII. 9. πυκνοβότειραν, τ, 408. χλοοὶ, α, 196. βαϑυκτιτείρῃ, II, 363. πυκνοδοίτειρα, ϑ, 378. χλοὸς, ϑ, 375. εὐρυοδείης, κ, 149. χλόῃ, ν, 352. εὐρείαι, III, 567.

Χίρωνος ἀγυιὰ, II, 368.

Χίοιο, γ, 172 πασσαλόεσσης, γ, 170. Χίος, II, 38.

χιτῶν' στιλπνὸν, τ, 232. χιτῶνα, ω, 439. ἀσκάλλων, α, 226. σκαλόεντος, ο, 60. τερμιόεντα, τ, 242. χιτῶνες ἐπημοιβοὶ, ξ, 513.

χοὴν, ζ, 44. ψυχρὴν, ξ, 477. καϑαπτὰ δ' ὦ ἀκροπόλοιστι, ἄρασϑε, τ, 205.

χλαῖναι, γ, 349. ἐν ῥήγεα ἔϑηκε, τ, 338. χλαίνας, ε, 229. ἀλιξάνεμον, μαλακὴν πυκνὴν, ξ, 529. παλὴν, ϑ, 455. μεγάλην, ξ, 520.

ἕλκεν,

ἄλλῃ, τ, 225. πορφυρέῃ, δ, 115. Φοινικόεσσαν, ξ, 500.
χλοεροῖν, λὰ τεύτλοιν, I, 161.
χλοερὰς, π, 47.
χλοερόχρως, Ἀηδὼν, τ, 518. *Schol.*
χλοερῇς ἀηδὼν, τ, 518.
Χλῶεια ἐξεικασία, λ, 280.
χλοερῇς τεύτλοις, I, 54. χλοερὸν, ε, 320. χλοερὸς, ι, 379.
χνόον, ζ, 226.
χοὰς, λ, 26. χοὴν, κ, 518.
χοίνικα ἄπιτνα, τ, 28.
χοίρε, ξ, 81.
χοίρων, ξ, 73.
χολάδνατον, III, 123.
χόλοιο χαλεποῖο, φ, 377. χόλον, α, 78. *ι, 459. δεινὸν, γ, 145.
χολόμβρα, I, 108. III, 308. χολωθῆς, ο, 254. χολώσαιβ φρένα, ζ, 147. χολωσόμβρα, Ϟ, 227. χολώσαιβ, κηρόθι μᾶλλον, ι, 480.
χολωτοῖσιν ἐπίσσοις, χ, 26. 225.
χορδὰς, III, 51. χορδὴν, φ, 407. χορδῇσι λιπαρῇσι, I, 220.
χορδήσῃσι, XVIII, 3.
χορδὴ, Ϟ, 248. μ, 4. III, 450. IV, 19. καλοὶ Νυμφίων, μ, 318.
χορδῖς *πολυαρήσιν, XXIX, 14.
χορδιτόνε, δαιτὸς ἑταίρη, III, 31.
χορδὴν ῥῖσον, Ϟ, 264. ἱμερόεντα, III, 478. V, 13. Χαρίτων, σ, 193. καλὸν, V, 262. καλὸν Μουσέων καὶ Χαρίτων, XXVI, 15. Μουσέων χορδὴ ἐξ Ἑλικῶνος, I, 1.
χορὸς, α, 409. β, 45. γ, 367. Ϟ, 355. φ, 17. ὥπ νέοι ἡλ, ὥτ' ὀλίζων, γ, 367.
χρεὼ, β, 28. δ, 312. 634. ε, 189. ζ, 136. λ, 163.
χρείων, Ϟ, 79 II, 396.
χρέος, Ϟ, 353. λ, 478. III, 138.
χρεὼ, α, 225. δ, 707. ι, 136.
χρέων, II, 253. 293.
χρεὼν, ἀντὶ τοῦ, χρεὼ, καὶ τοῦ, ῥάναξ, ο, 201.
χρὴ, α, 124. 296. β, 369. γ, 14. 209. ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, εἰ θέλεις δὲ πέμπειν, ο, 74.
χρῄζεις, ρ, 558. χρῄζοιτε, λ, 339. χρῄζων, ρ, 121.
χρῆμα, III, 332. χρήματα, ρ, 258. χρήματ', β, 78. χρήματα, β, 203.
χρῆμα, & πρᾶγμα, pro ἔπος, vel λόγος, π, 168.
χρηναμοίτης, I, 185.
χρησμὸς, ι, 498. II, 545. III, 48. XV, 1.
χρησόμενοι, Π, 252. 292.
χρησόμενον, λ, 164. χρησόμενον, Ϟ, 81. ψ, 323.
χρηστήριον, II, 81. 214. 248. 259. 288.
χρηστὸν μελίπνοιο, I, 39.
χρήσου, II, 132.
χρίσαζ, α, 262. χρίσατο, σ, 193.
χριμφθείς, κ, 516.
χρῖον, δ, 252.
χρῖσα, τ, 320. χρισάμενοι λίπ' ἐλαίῳ, ζ, 96. χρῖσαι ἐλαίῳ, δ, 49. Ϟ, 364. 454. ρ, 88. IV, 61. χρίσαι, ψ, 154. ω, 365. χρίσασθαι, ζ, 220.
χρυσὰ, ζ, 224. ν, 430. καλλίμορον, λ, 528. καλὸν, β, 376. πάγχυ, ε, 459. χρυσῆ, δ, 750.
χρύσιον, ρ, 112.
χρύσου, Ϟ, 599. παλαὸν, μ, 407. πολὺν, β, 343.
χρυσὸς, ζ, 220.
χρυσαίμπυκες, V, 5. 12.
χρυσάορος, II, 123. χρυσάορι, II, 395. XXVI, 3.
χρύσεα, π, 185. XXXI, 3. χρύσεα, α, 142. κ, 357.
χρυσεοπήληξ, VII, 1.
χρυσηλάκατον, IV, 16. XXVI, 1. χρυσηλακάτῳ, IV, 118. χρυσηλακάτῳ, δ, 122.
χρυσήνιος, Ϟ, 285.
χρυσοζώνῳ, XXX, 15.
χρυσόθρονος, ε, 123.
χρυσοῖο, α, 165. πρώτοντος, Ϟ, 393. V, 9. χρυσοῦ, πρώτοντος, λ, 326.
χρυσοπέδιλος, λ, 603.
χρυσοπλόκαμος, II, 205.
χρυσόῤῥαπις, ε, 87. III, 536. XXVIII, 8. χρυσόῤῥαπις, κ, 277. 331. IV, 117. XXVIII, 13.
χρυσὸς, κ, 45. πυτὸς, β, 338. πυλοδαίδαλος, V, 11.
χρυσόστομος, Δίων, *Margites*, Argument. *Prolegom.* pag. 124.
χρυσοσφαίρου, V, 1.
χρυσῦ, δ, 73. εὐεργὲς, ε, 202. ω, 273.
χρυσοχόου, γ, 435.
χρὼς, π, 145. 182. τ, 204. φ, 412.
χρῶτ', σ, 171. 178.
χυθείη, τ, 590. χυμοίνη, Ϟ, 527.
χύσεν, ε, 487. χύσις ἅλιδε πολλὰ, ε, 483. τ, 443.
χυτὴν, ἐπὶ γαῖαν ἔχουσι, γ, 258.
χυτλώσαιβ, ζ, 80.
χύτο, ψ, 143.
χύτρας, I, 41.
χώου, ε, 215. ψ, 213.
χωλὸν, Ϟ, 308. χωλὸς ἐὼν πίχυσι, κιχάνει, καὶ βραδὺς ὠκὺν, Ϟ, 332.
χωόμενος, β, 80.
χώρας ἅς πιας ἴκεο, Ϟ, 573. χώρῃ, ψ, 186. χώρην, π, 252.
χῶρον, ι, 181. ἀπειρεσίαν, λ, 93. ἐπειρεσίας, II, 413. ἕρκατον, II, 380. ὑλήεντα, ξ, 2. ψαμαθώδεα, III, 75. 347. 350. χῶρος ἀπείρων. II, 244. ὦρεσσι, ι, 442. π, 281. παπύρινος, I, 153. χώρῃ, κ, 274. ἀπερεῖσι, π, 279. λαυρὴ, π, 123. ἐξεικοσίπλεθρα, α, 426. κ, 211. 253 ξ, 6. περιφραδέως, IV, 100.

Ψ.

Ψαιὴν, υ, 69.
ψαλιδόεσσα, I, 286.
ψαμαθοῖο, III, 320. 352. ψαμαθοῖς. II, 507. ἀλίῃσι, γ, 38. III, 79. ψαμαθοῦσι, δ, 589. ι, 546. χ, 387. ἀλίῃσιν, δ, 438.
ψαμαθώδεα, III, 75. vid. χῶρον.
ψαύειν, IV, 125.
ψαφαρόφυλλα μῆλα, XVIII, 32.
ψεύδεα ἀρτύνουζες, λ, 365. βουλεύσας, ξ, 296. ἐνόρκιον ὀμοῖα, τ, 203.
ψεύδε' ἄρηται, XLVII, 7.
ψεύδεσζ, III, 369. μαψιδίως, ξ, 365.
ψεύδεσι χαρίζεο, ξ, 387.
ψευδηγορικοὶ, II, 394. III, 558.
ψευδόμενον, I, 14. *ψευδόμενοι. *Fragments.* 146.
ψεύδεσ', ξ, 125.
ψεῦδος, γ, 20. 328.
ψιόεσσαν, ἢ ὕπνον ἐρέω, δ, 140. *ψεῦσαι, *Fragment.* 252.
ψηλαφόων, χερσὶ, ι, 416.
ψιλὴν φέρε κῦμα, μ, 421. ψιλὸν, ν, 437.
ψιχάρπαζαι, I, 140. ψιχάρπαξ, I, 104. ψιχάρπαξ, I, 24. 27. 231.
ψολόεσζα κεραυνὸν, ω, 538. I, 276. ψολόεντι, ψ, 330. IV, 289.
ψόφον, III, 285.
ψυδρὴς, ῥύσις ὕπο, γ, 171.
ψυχαὶ, εἰδώλα καμόντων, ω, 14. νεκύων κατατεθνεώτων, κ, 530. λ, 37. 540. 563. ψυχὰς, γ, 74.
ψύχος, ἰμερόεσσαν, κ, 555.
ψυχίον, χ, 245.
ψυχὴ, κ, 560. ἐκ σώματος ἔπτη, I, 207. ἠὺτ' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπότηται, λ, 221. λείπει φάος ἠελίοιο, IV, 273. μολέειν ἐξείπῃ, I, 210. ψυχῇ, κ, 492. ψυχὴν, ι, 423.

ψυχρὴ,

ψυχρὴ, ε, 469. ξ, 477. ψυχρῷ, ρ, 209. τ, 388. *Fragment.* 188.
ψυχρῷ, ι, 392.
ψωμοὶ ἀνδρόμεοι, ι, 374.

Ω.

Ω πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, α, 45. 81. ὦ μοι, ε, 408. ἐγὼ, ε, 356. δειλὸς, ε, 299. τί πάθω τί νύ μοι μάκιστα γένηται, ε, 465. πέπον, γ, 154. πέπον, α, 32. 253. ὃ πεπαλάχατο μοιρῶ. γ, 198. ᾧ μὴ πάρα γαίοντος ἄλλος, ε, 489. ᾧ παιδὶ, α, 240.
Ὠγυγίη τις νῆσος, η, 244. Ὠγυγίην νῆσον, α, 85. η, 254. ψ, 333. Ὠγυγίης, ζ, 172.
ὦδ', pro ὧδε, υ, 236. β, 28. 185. ὧδε, α, 182. Not. *Schol.* β, 111, 324. γ, 125. 376. δ, 141. ε, 339. ζ, 25. ϑ, 328. ι, 447. κ, 37. 153. ν, 167. ξ, 116. φ, 196.
ᾠδῖς, ε, 455.
ᾠδὴ ἐπιμύλιος, υ, 106.
ᾠδῆς, Π, 20, XXXI, 2.
ὠδίνασα, ἀέλπτοις, II, 92.
ὠδίνων ἀδῖνας, ι, 415.
ὠδύσατο, Ζεῦ, α, 62. ὠδύσαθ', ε, 340. ὠδύσατο, XL, 8.
ᾠδῇ, γ, 295. ᾠδῆσιν, λ, 595.
οἶσθα, κ, 248. υ, 349.
οἴξαν, ψ, 370. ω, 500. οἴξε, γ, 392. κ, 230. οἴξαν, α, 436. χ, 399.
οἶσθα, δ, 453. οἶσθ', π, 475.
οἶκα, β, 8. 295. γ, 157. 176. δ, 586.
Ὠκαλέην πολύπυργον, II, 242.
ὠκέα ἄγγελον, Λαμπετίη, μ, 374. πολύημερον Ἶριν, II, 107.
ὠκεανοῖο, ε, 275. ἀκαλαρρείταο, τ, 434. ἀψορρόου, υ 65. βαθυῤῥόου, λ, 13. ὠκεανὸν, λ, 638. ὠκεανόνδε, III, 68. ὠκεανὸς, δ, 568. ὠκεανῷ, ψ, 347. ω, 11. ὠκεανῷ, ψ, 244. βαθυδίνῃ, κ, 511.
ὠκέας, γ, 478. δ, 28. ὠκέες, γ, 496.
ὤκεε, ι, 200.
ὠκείῃσι, η, 36. ὠκείας, II, 155. ὠκείαν, ι, 101. II, 262. ὠκείῃσ' ἐλάφοισι, ζ, 104. ὠκείῃσιν, η, 34. III, 550.
ὤκεον, ι, 400.
Ὠκιμίδην, L, 209. Not. Ὠκιμίδης, *ibid.*
ὤκιστα, χ, 77. 133.
ὠκὺ, φ, 138. 148. 165. III, 43.
*ὠκύαλον ναῦν, *Fragment.* 226. ὠκύαλον νηῦν, ϑ, 111, μ, 182. ο, 472.
ὠκύμορον, α, 266. δ, 346. ε, 176. ρ, 137. ὠκυμόρων, χ, 75.
ὠκὺν, ϑ, 329. φ, 416. ποδὸς, ν, 260.
ὠκύπεδος, ψ, 245. XXVII, 14.
ὠκυπόδων, σ, 262. II, 265. 271.
ὠκύπορος νῆες, ε, 176. ὠκυπόρων, δ, 708. XXXII, 7.
*Ὠκυρόη κελαινῶπις, *Fragment.* 133.
ὠκὺς, π, 468.
ὠκύστατον, ϑ, 331.
ὦλεθ', γ, 235.
ὠλένη. III, 388.
ὠλεσ', φ, 88. ὤλεσε, ι, 40. τ, 125. ὤλεσαν, σ, 180. 251. ὤλεσας, ω, 93. ὤλεσε, η, 60.
ὠλεσίκαρπος, κ, 510.
ὤλεστο, α, 168.
ὤλκα διηνεκέα στρεβλωμένην, σ, 374.
ὤλεσθ', ι, 61.
ὠμαὶ, μ, 396. δύσπαλ, σ, 86. χ, 476.
ὠμοπλήξιν, III, 361.
ὠμοφαγίαι, π, 468.
ὤμοισι, τ, 288.
Ὠμόδαμον, XLII, 10.
ὠμοθετῆσι, ξ, 427. ὠμοδέτησιν, γ, 458 μ, 361.
ὦμοι ἐγὼ, σ, 67. ὤμοιϊν ζ, 219. κ, 262. ξ, 277. φ, 118. ὤμοις, ζ, 235. στιβαρὸς, ξ, 528. ὤμοισι, δ, 245. ὦμον, χ, 280. δεξιὸν, ρ, 462.
ὠμορρύγνυτο, λ, 526.
ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον, δ, 253. III, 533. ὤμοσε, ξ, 331. IV, 26.
ὠμοφάγοι, IV, 124.
ὦμοι, β, 3. δ, 308. φαεσίμοιο, λ, 127. ψ, 275. ὦμων, κ, 362. ἀγαυάων, XXVII, 15. ἰφθίμων, II, 7.
ὤμωξε, ι, 395. ὤμωξεν, ρ, 198.
ὦν, δ, 97. ε, 48. pro ἐὼν, β, 164. τ, 248. ὦν, XVIII, 32. XXVIII, 10.
ὦνησεν, ξ, 67.
ὠνητὴ, ξ, 202.
ὠνόμασας, ω, 338.
ὄνον, ο, 451. 461. ὄξιον, ο, 387. 428. ὄατατον, ξ, 297. ὀδυσῆα, ο, 444. τιμῆς, XLVII, 4.
ὀγχόες, ο, 141.
ὄπα, α, 411. χ, 405. ψ, 107.
ὄπαζον, ψ, 210.
ὄπασσεν, ρ, 121. 305. ὄπασε, ϑ, 498. XXXVII, 13.
ὀπίζετο, ξ, 283.
ὀπάλιζεν, ζ, 526. ὀπάλιζον, π, 453.
ὀπάλεσσε, β, 20. ι, 291. 344. κ, 116.
Ὀπῶ Πεισηνορίδαο, α, 429. β, 347. υ, 148.
ὄπλα, III, 121.
ὄπασσε, γ, 65. 470. ξ, 431. τ, 423. υ, 279.
ὄπασσεν, γ, 33. *463.
ὄπασσας, δ, 323.
ὅρια ἐπίλυθον, β, 107. κ, 469. λ, 294. τ, 152. ω, 141. 343 εὔφρονες, II, 194. χρυσάμπυκας, V, 5. 12. ὄρεσς, ι, 135. XXV, 12. ὀρέων, XXV, 13.
ὄρεα, αἰπὺ ϑ', ἅμαξα. ξ, 294. ὄρη, αἰπὺ δ' ἠλικίας, XLV, 4. ὄρη, γ, 334. ε, 393. φ, 428. δίκτυα, ξ, 407. εὐδεῖν. λ, 372. κε τὸν ὑδρόν, τ, 510. μυθῶν, καὶ ὕδωρ, λ, 378. τὸ ὄρη δίκτυα ἐλάσσῃ, ἔτι χέρσον, ρ, 176. ὄρη τὸ ε. ἀερίῃ. σ, 366. χειμερίῃ. ε 485. ὄρεα χαίμου, ω, 126. ὄργυιαι πάσσονται, IV, 102.
Oraculum, vid. χρησμὸς.
ὄρεξ', III, 493.
ὄρεια πάντα, ι, 131.
Origenes, contra *Celsum*, δ, 563.
ὀρέξασκον, III, 58.
ὄρεινος, ϑ, 178. ὄρεινον, η, 273.
ὀρείνων, σ, 74. υ, 9. ω, 317. II, 534.
ὄρεσφι, ρ, 416. opponitur πᾶσι, ὁ κάκιστος, ρ, 415.
Ὀρέστην, ε, 121. Ὀρέστα, ε, 274. κλυτὸν, λ, 309. πολέεσσιν, λ, 571.
ὄρθριος, η, 83. ψ, 86. ὄρθριοι ἡμὲν πρὸ φόωσδε καὶ ἐπὶ ἔργοισιν, δ, 120. ε, 365. 424. ζ, 118.
ὀρθώθησαν, κ, 214.
ὄρθριον, β, 157.
ὀρθρίσαμεν, π, 317. ὄρθριοι, γ, 11. δ, 785. ϑ, 55.
ὄρνυσι, ἐστὶ, φ, 100.
ὄρνυθ', ε, 2. ὄρνυτο, β, 397. ω, 495. ὄρνυτ', β, 2. γ, 405. δ, 307. ϑ, 2. χ, 308. III, 185. ὄρνυτο, VI, 36.
ὄρρος, ϑ, 539. τ, 201. ὄρρου, δ, 712. ψ, 222.
*ὄρσεσι, XXVII, 8.
ὄρσαι, ι, 154. ὄρσει, γ, 161. δ, 113. 167. 183. ὄρσαι, η, 169. μ, 313.

ἀρί. εὐ, Ψ, 343. ἀρὲβ, γ, 176. ὑφ' ἱμερῳ 3010, π, 215.
ἀρχεδίκην, Ψ, 378.
ὡς, sicut, δ, 381. ὥς κε τέκνα, α, 87. ὡς, sic, & in Anastrophâ, Accentu gaudet, ut, ὡς ἀγαθὰ φρένες ἦσιν ἀμύμονα Πηνελοπείη, ω, 193. & κακὴ ὡς, ὅππος ἄμεν. β, 234. ὡς, pro εἰς, Atticè, ρ, 218.
ὡσαύτως, ι, 31.
ὅσα, ι, 488. ὅσσατος, λ, 598. ὅσα, χ, 20.
ὅσι, ω, 490.
ὄμους, ζ, 235. ὀβριμοεργὸς, ξ, 528.
ὄμμασι, δ, 245. ὄμμα, χ, 280.
δεξιὸν, ρ, 462.
ὀσία, μ, 200.
ὄστε, ρ, 21.
ὅτι, π, 264. ὅτε, ν, 31.
ὀτειλέων, ω, 188. ὀτειλὴν, τ, 456.
ὀτειλὴς, κ, 164.
Ὅτου ἀπὸ ἦεν, ubi Oti & Ephialta Historia, λ, 307.
ὄτρυνε, λ, 213. ρ, 362. ὄτρυνεν, ξ, 261. ρ, 430. ὄτρυνε, θ, 15. χ, 241. ω, 486. ὄτρυνεν, β, 392. λ, 225. ὄτρυνον, α, 341. κ, 546. μ, 144. 206.
ὀφιλίας μοίρας, Fragm. 246.
ὄφελες, β, 184.
ὄφρα Ἑλλήνεσσι φῶτα ἐλεεινὸν, ξ, 68. ὁ ξεῖνος ἀλώμενος, ἄμαχος ἐλεεινὸς, σ, 400. ὄφρα μὲν, π, 174.
ὄφρα δὲ, ρ, 104. τ, 183. ὄχεα, π, 24. ὄχεσφι, ο, 2. ὄχεσφιν, ω, 260.
ὀχλόμενος, ρ, 109. ὄχθῃ, ν, 286. ξ, 25. ω, 224.
ὀχεύσασθαι, λ, 528.
ὀχεῶν, I, 80.

ADDENDA,

Quædam nempe OMISSA suis locis interserenda.

A Gathias, χ, 302.
Ἀγναῖος, χ, 9.
D. Agnetis Vigiliæ, ν, 355.
ἄζηται, Fragment. 135.
Æschines, Fragment. 190.
Ἀχερωχὶς, XXV, 7. vid. ad Iliad. ω, 1.
Acusilaus, δ, 12. ξ, 533. ρ, 207.
αἰλίβατος, ζ, 201.
Amarantus, Grammaticus, π, 176.
Ameipsias, π, 143.
ἀμφιάνακτες Διὸς ἔδραθοι, VI, 1.
Andocides, Orator, ω, 484.
ἀνύκτως, Fragment. 161.
Antigonus Carystius, ξ, 31.
Antimachus, ι, 445.
Antithesis, XXIV, 2. vid. Σχῆμα.
Antipater, υ, 106.
Ἀντιφῶν, III, 67.
Antoninus, M. Imperator, γ, 26.
Ἀντωνυμία, ρ, 81. 555.
ἀπήμονες, Fragment. 231.
Ἀποκοπὴ, vid. Σχῆμα.
Ἀρεοπάγου, ὑδαμοῦνθε, σ, 132.
Arion & Delphinus, I, 78.
Asclepiades, λ, 268. 320. 326. μ, 70.
ἀρπαλέχθοντες, III, 377.
Archias, XVII, 21.
Αὐλιηχιάντιλεγον, vid. Esthera.
βαιόδεσμος ἰωὴ σοῦς, Fragm. 201.
D. Basilius, ι, 5. Tract. de Batrach. pag. 6. §. xi.
Βατραχομυομαχίας τὸ ἀθηνᾶν, Tract. de Batrach. p. 6. §. xii.
Battus, III, 87.
Beaumont. Joh. de Geniis, λ, 601. π, 162.
Bellum Sanctum, ω, 81. Not. Schol.
Bochart. Samuel, δ, 72. μ, 63.
Bodinus, δ, 221. τ, 457.
Boissard. de Divinat. λ, 601.
Bos Lamberti, Observat. Critic. ξ, 222.
Bossu, υ, 25.
βοτρυόεντες, vid. πλοκαμοὶ.
Britannia Magna τελέσμος, λ, 106. Alba Insula, ω, 11.
Burton. Gulielm. Græca Linguæ Histor. τ, 177.
βωλοκρατῶν, Fragment. 195.
Gazakerus, Thom. υ, 23. Not. Schol. 106. 347.
Gifanius & Spondanus, ξ, 257.
Γλαυκώπιον, Fragmen. 205.
Gnomologia, vid. Duporti.
Goclenius, Rudolph. τ, 457.
Grammatica Vulgaris Defectus, δ, 435.
Grammaticastri Erroneas Lectiones defendunt, π, 347.
χρυσὸν, Fragment. 199.
Gualterius, Otho. τ, 27.
Gyraldus, Lilius, de Navigiis, υ, 240. illius in Gracis Præceptor, I, 1.
Democritii liber περὶ Ὁμήρου, ο, 416.
Demosthenes, β, 132. γ, 171. η, 66. υ, 339.
— ὁ Παιανιεὺς, κ, 10. λ, 596.
Δημόφιλος, μ, 39.
Διαπείθειν, β, 265.
Didymus, π, 235. N. Schol.
Digby, Ds. Kenelm. V, 103.
Diodorus Siculus, γ, 378. δ, 477. λ, 106.
Διοκλῆς πληξίππου, Fragm. 128.
Dionysius Halicarn. Vid. ad Hudson.
δὶς παῖδες οἱ γέροντες, μ, 22.
δρεπάνοιο, I, 113. Fragm. 97.
Dousaus, Andreas, III, 68.
Δρομάδων, Fragment. 142.
Drayton, Michael, Poeta Anglus, υ, 163.
Duporti Error, ρ, 33. Gnomologia Homerica, laudatur, ω, 350. 514.
Heinsius, Daniel, π, 31.
Εἰρεσιώνη, Fragm. 143.
Εἰρεσιώνη, XLVII, Titulo.
Irenæus, λ, 601.
Ἑλλάνικος, β, 185.
Epicharmus, σ, 11.

Erysich-

Erysichthon, IV, 269.
Esthera, τ, 478. Not. *Schol.* ψ, 246.
ἔτεμφεν, pro ἐτέφρωσε, κ. 417.
Εὐμηλος, δ, 12.
Εὐμόλπου βίος, *Fragment.* 129.
Eusebius, γ, 52. δ, 126.
Eustathius Scholiis materiam dedit. β, 315. 346. 355.
Ἡρακλείδης, περὶ δυσκρίτων ὀνομάτων, ε, 196.
Ἡσίοδος, *Batrachomyomach.* §. v.
Ἡσίοδος, vid. Ἀπίων.
Theaetetus, XVIII, 21.
Ἡλιος, ο, 360.
Ἰωάννης, *Fragment.* 201.
Iscanus, Josephus, Poeta *Anglus*, α, 326.
Junius, Franciſc. in *Manilium*, XXXVII. Not. in *Argum.*
Cantorus, I, 23.
Carrio, Ludovic. in C. *Valer. Flacc.* λ, 237. φ, 295.
Καλλιφάνους λιμένες, *Fragm.* 129.
Claudianus, λ, 237.
Lyſanias, ψ, 3.
Malala, Joh. Chronographia IV, 203.
Menecrates, IV, 225.
Mimnermus, IV, 225.
Moſchus, XXX, 2.
Moſchus, Demetrius, I, 1.
MSS. A, B, Γ, vid. ad *Batrachom.* Tit. & 60. 159. 164.
Nonnus, III, 377. XVIII, 6.
Homerus, Aſtrologiæ peritiſſimus, VII, 13.
Parabius, IV, 269.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Εἰπὶς ὀ ἀνθρώποισιν ἐμὸν πόθε τέκνομ' ἐρωτᾷ,
Καλλιόπη, ἔπω γὰρ ἄπυστόν μ' ἔμμεν' ὀΐω·
Τύνη ἀποκείναιο, χάειν δ' ἐπιβάλλεο μύθοις,
Ἔργον Ὁμηρείοιο τόδ' ἔπλετο Βαρνεσίοιο·
Ὃν τέκεν Ἐδβαρδος, Μαείης Μιλληΐδος θυγάτηρ,
Θρέψατο δ' Χειρῷ Ξένιος δόμος· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἐμμανιηλείῳ γενόμην ὀ Γερανπὶ χώρῃ,
Ἣν Χάειτες, Μῶσαί τε, καὶ ἣν ἐφίλησεν Ἀπόλλων.
Ἔνθα καὶ θύμαθέων τοὶ ἔφυν πάμπρωτος ἑταίρων,
Τάξιν τ', ἠδὲ Φυὴν, ταί τε Φρέναες, ἠδὲ τὰ ἔργα·
Ἐς πόλιν Ἀγνώστης Βασιλῆΐος Ἑλλάδος Αὐδῆς,
Φιλόθεος, φιλάναξ, φιλόμισος, καὶ φιλόμηρος·
Αὐτὰρ ἔμ' ὤλεσε πρῶτον ἐμὴ ὑπόνοια Ἀκυὴ,
Καὶ Φθόνος ἀνθρώπων, ἄμαχον κακόν, ἶος Ἐχίδνης.
Εἴθ' ὄλοον μήπω Φθόνον ἔμμεναι εἰνὶ βροτοῖσι,
Καὶ φιλοχέρδειαν· φιλαλήθειαν δ' ἐνὶ θυμῷ
Πᾶσιν ἀδεῖν, ἠδ' ἦθος ἐνὶ περικτίοσσιν ἄπλαστον.
Εἴθε μοὶ εἰνὶ Σοφοῖς ἀφάγειν βίον· οἷσι μέμηλεν
Ἰφθιμης κλυτὸν ἔργον ἀρηϊφίλου γενετῆρος.
Δὴ τότε μοὶ κλέος ἦεν ὑπείροχον· ὅς τ' ἐγέρσει

Δῖος

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Δῖον Ἐδώαρδον Τέϊτατον, Βασιλῆα Βρεταννῶν,
Καὶ Μέλαν' Ἡγεμονῆα, φόβον Φεᾳσκωϊδῶν αἴης.
Εἴθε μοὶ εἰνὶ Σοφοῖς διάγειν βίον· οἷσιν Ἀοιδὴ
Ἀγγλιακὴ τε μέλει, ϗ Ἀχαιϊὰς, ἠδὲ Λατινίς·
Δὴ τότ' ἐγὼ, τείγλωσσ' ἐὼν, ϗ ἀοίδιμος αἰνὴρ,
Εὐπρεπίης τ' ἔλαχον, ϗ τιμῆς κυδιανείρης,
Οὐδ' ἀμελήθω τοσσα, παρ' ἀνδράσιν ὑπδαιοῖσιν.
Ἀλλὰ Θεός μοι ἀρωγὸς ἐγίνετο πᾶσαν ἐπ' ἰθύν·
Ἀνδρες δ' αὖτ' ἀγαθοὶ, ἰδ' ἀγχύρη ἥατονές εἰσιν,
Ἠδ' ἀμαθεῖς, φθονεροί τε, ϗ εἰ θεῷ ἤνομ' ἔχοντες,
Πάντες ἑαυτόφιλοι, ἐθλῶν δέ τε νεικεσπῆρες.
Ταῦτα λέγω, πολλοῖσιν ὀνήσιμος ὅς κ' ἐτέλυγμην,
Πόλλ' ἀγαθὰ πεάξας, ϗ βιβλία πόλλ' ἀναγράψας,
Καὶ κακὰ πολλὰ παθὼν ὑπὸ πολλῶν, ὑδ' ἐν ἐοργὼς,
Οὐδ' εἰπών· μάλα γάς μ' ἀποέργαθε δεῖμα Θεοῖο.
Σπουδῇ Ἀειζαρχείῃ Ὁμηρικὸν ἔργον ἐκόσμευν,
Οὐδὲ πόνου, ϗ ἀργυπτίης, χρυσοῦ τε πολλοῦ,
Φειδόμενος· τὰ δὲ παῦρα λαβὼν, δαπάνησα τὰ πολλὰ,
Μέσσῳ πέρ τε σοφῶν ἠδ' ἀφνειῶν ὁμίλῳ·
Πολλοὶ γὰς δόλιοι τοὺς κρείσσονας ἐβλάψαντο·
Οὐδ' ἀγαθοὶ σόησαν· ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
Αὐτὰς ἐγὼ τὰ φέρτερα πονήσομαι, ὑδὲν ἀπαιτέων·
Ἄρκιός ἐστιν ἐμοὶ μισθὸς, Θεός· οὐδ' ὀΐ κόσμῳ
Ἐλπίδ' ἔχω, κάρ τοι πεφιλημένος ἀνδράσιν ἐσθλοῖς,
Καὶ μεγάλοισιν ἑταῖρος ἀειςήεσσι Βρεταννοῖς,
Καὶ τεοσὶν βασιλεῦσι, μιῇ δ' ἥρεσκον Ἀνάσσῃ,
ΑΝΝΗι ἀρηϊάδι, θρασυμέμνονι, ἀνδρομανείρῃ·
Καὶ παλάμης ἐρατῆς τεθαγὼν, ἐπέεσσιν ὁμίλθων,
Βιβλιοθήκης δ' ἔξω ἐρήναιον ἄρματος εἴσω·
Κάρολος εὖτε ἄναξ ἴδεν ὕσταλα Γεντίδα δῖαν.
Οὐδέ μοι, ἀντὶ πόνων τοσσάτων, ἦλθον ἀμοιβαὶ
Χρύσειαι· αἰὶ φιλέουσι χερσοτέροισιν ὀπηδεῖν
Πλειοτέρη σὺν χειρὶ· Γυνὴ δ' ἄφλεκτε θεῖφρων,
Ἥ με μέγ' ἀμφαγαπῶσα φίλον ποίησεν ἀκοίτην,
Εἵνεκα σοφίης· πάρα δ' ἄρκια τυμφικὰ δῶρα.
Αὐτὰς ἐμὲ Τεία πάντα κατώλεσεν, ἠδὲ χάλεψεν·
Ἄγνοια φυγερὴ, Ταχυπείθεια, Φθόνος ἀνδρῶν.
Ἐχθρὺς δ' ὑδὲ λόγῳ ῥέξω κακὸν, ὑδέ τι ἔργῳ,
Οὐδὲ δυσώνυμον ἤνομ' ἀναφήλωτον ὀνόσω·
Τοῖσδ' ἵλεως Θεὸς ἔστω· ἐμὲ δ' ἐξ αὐτῶν δ' ἀπερύκοι.

Δια-

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Διασυρμός.

Πάντα κενά· ξύμπαντα κενά· ξύμπαντα μάταια,
Πλὴν ἓν τοῦτο μόνον, Περὶς Θεὸν εὐσεβέειν.

Ἕλλην τὸ πρὶν, ἠθέων τε μαλθακῶν,
Ἐξηγέομαι, βαρβάροισι συμπαρών.
Μηδὲν πολ' εἴην ἄλλο, πλὴν Θεῷ φίλος·
Μηδὲν δ' ἔχοιμι μᾶλλον, ἢ Θεοῦ φόβον.

Βαρβισὶν πόνος εἰμὶ, πόνον παυσπείσοχος ἄλλων,
Ὅς τ' Ὅμηρον ἐέσαι, σὺ ἔαθεσι χρυσοϋφάντοις·
Καὶ τέλος ἐσὶ πόνῳ· Βίβλῳ δ' οὐκ ἔσι πλανητή·
Ἀλλὰ τῷ ἀεισάοντι, σοφῷ δωτῆρι νόοιο,
Δόξα Θεῷ, ᾧ κῦδος ἀθέσφατον, εἰς τέλος ἄκρον.

ΤΕΛΟΣ.